MORMONS BOK

ENDA ET VITNESBYRD OM JESUS KRISTUS

MORMONS BOK

Enda et vitnesbyrd om
Jesus Kristus

Utgitt av
Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige
Salt Lake City, Utah, USA

Første engelske utgave utgitt i
Palmyra, New York, USA, 1830

Tilbakemelding eller forslag kan sendes til
scriptures@ChurchofJesusChrist.org eller med post til
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street, 24th Floor,
Salt Lake City, UT 84150-3220 USA.

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved.
Printed in the United States of America 12/2020
English approval: 3/15
Translation approval: 3/15
Translation of the Book of Mormon
Norwegian

MORMONS BOK

EN BERETNING SKREVET VED

MORMONS HÅND

PÅ PLATER

TATT FRA NEPHIS PLATER

Dette er derfor en forkortelse av Nephis folks opptegnelser og også av lamanittenes – skrevet til lamanittene, som er en levning av Israels hus, og også til jøde og hedning – skrevet på befaling og også ved profetiens og åpenbaringens ånd – skrevet og forseglet og skjult ved Herren for at den ikke skulle ødelegges – for å komme frem ved Guds gave og kraft og bli oversatt – forseglet ved Moronis hånd og trygt skjult ved Herren, for, når tiden var inne, å komme frem gjennom hedningefolkene – oversatt ved Guds gave.

Likeså en forkortelse tatt fra Ethers bok, som er en opptegnelse om Jareds folk som ble adspredt på den tid da Herren forvirret folkets språk da de bygget et tårn for å nå opp til himmelen – for å vise levningen av Israels hus de store ting Herren har gjort for deres fedre, og for at de kan kjenne Herrens pakter og vite at de ikke for alltid er forkastet – og også for å overbevise jøde og hedning om at Jesus er Kristus, den Evige Gud, som åpenbarer seg for alle nasjoner – og hvis det skulle finnes feil, er de av mennesker. Fordøm derfor ikke det som er av Gud, så dere kan finnes plettfrie for Kristi domstol.

FØRSTE GANG OVERSATT FRA PLATENE TIL ENGELSK
AV JOSEPH SMITH JR.

INNHOLD

Innledning VII
De tre vitners vitnesbyrd IX
De åtte vitners vitnesbyrd IX
Profeten Joseph Smiths vitnesbyrd XI
Kort forklaring XV
Illustrasjoner XVII
1 Nephi 1
2 Nephi 56
Jakob 127
Enos 148
Jarom 150
Omni 152
Mormons ord 155
Mosiah 157
Alma 226
Helaman 409
3 Nephi 453
4 Nephi 517
Mormon 521
Ether 542
Moroni 576
Veiledning til Skriftene 1
Kronologi 219
Harmonisering av evangeliene 225

FORKORTELSER

Det gamle testamente

1M	Første Mosebok
2M	Andre Mosebok
3M	Tredje Mosebok
4M	Fjerde Mosebok
5M	Femte Mosebok
Jos	Josvas bok
Dom	Dommernes bok
Rut	Ruts bok
1 Sam	Første Samuelsbok
2 Sam	Andre Samuelsbok
1 Kong	Første Kongebok
2 Kong	Andre Kongebok
1 Krøn	Første Krønikebok
2 Krøn	Andre Krønikebok
Esr	Esras bok
Neh	Nehemjas bok
Est	Esters bok
Job	Jobs bok
Sal	Salmenes bok
Ord	Salomos ordspråk
Pred	Predikantens bok
Høys	Salomos høysang
Jes	Profeten Jesaja
Jer	Profeten Jeremia
Klag	Klagesangene
Esek	Profeten Esekiel
Dan	Profeten Daniel
Hos	Profeten Hosea
Joel	Profeten Joel
Amos	Profeten Amos
Obad	Profeten Obadja
Jon	Profeten Jonas
Mika	Profeten Mika
Nah	Profeten Nahum
Hab	Profeten Habakkuk
Sef	Profeten Sefanja
Hag	Profeten Haggai
Sak	Profeten Sakarja
Mal	Profeten Malaki

Det nye testamente

Mat	Matteus' evangelium
Mark	Markus' evangelium
Luk	Lukas' evangelium
Joh	Johannes' evangelium
Apg	Apostlenes gjerninger
Rom	Paulus' brev til romerne
1 Kor	Paulus' første brev til korinterne
2 Kor	Paulus' andre brev til korinterne
Gal	Paulus' brev til galaterne
Ef	Paulus' brev til efeserne
Fil	Paulus' brev til filipperne
Kol	Paulus' brev til kolosserne
1 Tess	Paulus' første brev til tessalonikerne
2 Tess	Paulus' andre brev til tessalonikerne
1 Tim	Paulus' første brev til Timoteus
2 Tim	Paulus' andre brev til Timoteus
Tit	Paulus' brev til Titus
Filem	Paulus' brev til Filemon
Heb	Brevet til hebreerne
Jak brev	Jakobs brev
1 Pet	Peters første brev
2 Pet	Peters andre brev
1 Joh	Johannes' første brev
2 Joh	Johannes' andre brev
3 Joh	Johannes' tredje brev
Jud	Judas' brev
Åp	Johannes' åpenbaring

Mormons bok

1 Ne	1 Nephi
2 Ne	2 Nephi
Jak bok	Jakob
Enos	Enos
Jar	Jarom
Omni	Omni
Morm ord	Mormons ord
Mosiah	Mosiah
Alma	Alma
Hel	Helaman
3 Ne	3 Nephi
4 Ne	4 Nephi
Mormon	Mormon
Ether	Ether
Moroni	Moroni

Lære og pakter

L&p	Lære og pakter
OE	Offisiell erklæring

Den kostelige perle

Moses	Moses
Abr	Abrahams bok
JS – M	Joseph Smith – Matteus
JS – H	Joseph Smith – Historie
Trosart	Trosartiklene

Andre forkortelser og forklaringer

JSO	Joseph Smiths oversettelse
VS	Veiledning til Skriftene
HEB	En annen oversettelse fra hebraisk.
GR	En alternativ oversettelse fra gresk
DVS	En forklaring av idiomer og vanskelige formuleringer.
ELLER	Etterfølges av alternative ord som klargjør betydningen av gamle uttrykksformer.

INNLEDNING

Mormons bok er en hellig skrift som kan sammenlignes med Bibelen. Den er en opptegnelse om Guds handlemåte med mennesker som bodde på det amerikanske kontinent i fordums tid, og inneholder fylden av det evige evangelium.

Boken ble skrevet ved profetiens og åpenbaringens ånd av mange profeter i fordums tid. Deres ord, skrevet på gullplater, ble sitert og forkortet av en profet og historieskriver ved navn Mormon. Opptegnelsen er en beretning om to store sivilisasjoner. Den ene kom fra Jerusalem i år 600 f.Kr. og delte seg senere i to nasjoner, kjent som nephitter og lamanitter. Den andre kom mye tidligere, da Herren forvirret språkene ved Babels tårn. Denne gruppen er kjent under navnet jareditter. Etter mange tusen år ble de alle drept, bortsett fra lamanittene, og de er blant forfedrene til de amerikanske indianerne.

Den største begivenhet Mormons bok forteller om, er at Herren, Jesus Kristus, personlig virket blant nephittene kort tid etter sin oppstandelse. Boken forklarer evangeliets lære, frelsesplanen beskrives, og menneskene får vite hva de må gjøre for å oppnå fred i dette liv og evig frelse i det neste.

Etter at Mormon var ferdig med sitt skrivearbeide, overleverte han beretningen til sin sønn Moroni, som skrev noen få ord selv og skjulte platene i Cumorah-høyden. Den 21. september 1823 viste den samme Moroni seg, men nå som et forherliget og oppstandent vesen, for profeten Joseph Smith, og han fortalte ham om den gamle opptegnelsen og at den ville bli oversatt til engelsk.

Da tiden var inne, ble platene overlevert til Joseph Smith, som oversatte dem ved Guds gave og kraft. Opptegnelsen er nå utgitt på mange språk som et nytt og ytterligere vitne om at Jesus Kristus er Sønn av den levende Gud, og at alle som vil komme til ham og adlyde lovene og ordinansene i hans evangelium, kan bli frelst.

Om denne opptegnelsen sa profeten Joseph Smith: "Jeg fortalte brødrene at Mormons bok var den mest korrekte av alle jordens bøker, sluttstenen i vår religion, og at et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok."

I tillegg til Joseph Smith lot Herren også elleve andre personlig se gullplatene for å være spesielle vitner om Mormons boks sannhet og guddommelighet. Deres nedskrevne vitnesbyrd er tatt inn her i boken som "De tre vitners vitnesbyrd" og "De åtte vitners vitnesbyrd".

Vi innbyr alle mennesker overalt i verden til å lese Mormons bok, til å fordype seg i det budskap den inneholder, og til deretter

å spørre Gud, Den Evige Fader, i Kristi navn om verket er sant. De som følger denne fremgangsmåten og ber i tro, vil, ved Den hellige ånds kraft få et vitnesbyrd om at den er sann og guddommelig. (se Moroni 10:3–5.)

De som mottar dette guddommelige vitnesbyrd fra Den hellige ånd, vil ved den samme kraft også få vite at Jesus Kristus er verdens Frelser, at Joseph Smith er Hans åpenbarer og profet i disse siste dager, og at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er Herrens rike som enda en gang er opprettet på jorden for å forberede Messias' annet komme.

DE TRE VITNERS VITNESBYRD

Det bekjentgjøres for alle nasjoner, slekter, tungemål og folk som dette verk skal komme til, at vi, ved Gud Faderens og ved vår Herre Jesu Kristi nåde, har sett platene som inneholder denne opptegnelsen, som er en opptegnelse om Nephis folk og også om lamanittene, deres brødre, og også om Jareds folk som kom fra tårnet som er omtalt. Og vi vet også at de er blitt oversatt ved Guds gave og kraft, for hans røst har fortalt oss det. Derfor vet vi med sikkerhet at verket er sant. Vi bevitner også at vi har sett graveringene på platene, og de er blitt vist oss ved Guds og ikke ved menneskers kraft. Og vi erklærer høytidelig at en Guds engel kom ned fra himmelen, at han hadde med seg platene, og at han la dem foran oss så vi kunne se og betrakte platene og det som var gravert på dem. Og vi vet at det er ved Gud Faderens og vår Herre Jesu Kristi nåde at vi så, og vi bærer vitnesbyrd om at alt dette er sant. Og i våre øyne er det forunderlig. Likevel befalte Herrens røst oss at vi skulle bære vitnesbyrd om det, og for å være lydige mot Guds befalinger bærer vi derfor vitnesbyrd om det. Og vi vet at hvis vi er trofaste i Kristus, skal vi rense våre klær for alle menneskers blod, bli funnet plettfrie for Kristi domstol og skal bo med ham i himlene i all evighet. Og la æren tilfalle Faderen og Sønnen og Den hellige ånd, som er én Gud. Amen.

Oliver Cowdery
David Whitmer
Martin Harris

DE ÅTTE VITNERS VITNESBYRD

Det bekjentgjøres for alle nasjoner, slekter, tungemål og folk som dette verk skal komme til, at Joseph Smith jr., som har oversatt dette verk, har vist oss de omtalte plater som later til å være laget av gull. Og de platesidene som nevnte Smith har oversatt, berørte vi med våre hender, og vi så også graveringene på dem, som alle later til å være gammelt og sirlig utført arbeide. Og vi bærer vårt høytidelige vitnesbyrd om at nevnte Smith har vist oss dette, for vi har sett og løftet dem, og vet helt sikkert at nevnte Smith har de

platene som vi har omtalt. Og vi gir våre navn til verden for å bevitne for verden det vi har sett. Og vi lyver ikke, Gud er vårt vitne.

Christian Whitmer	Hiram Page
Jacob Whitmer	Joseph Smith sen.
Peter Whitmer jr.	Hyrum Smith
John Whitmer	Samuel H. Smith

PROFETEN JOSEPH SMITHS VITNESBYRD

Profeten Joseph Smiths egne ord om hvordan Mormons bok kom frem, lyder som følger:

"Om aftenen . . . den en og tyvende september [1823] . . . henga jeg meg i bønn og påkallelse til Den Allmektige Gud. . .

Mens jeg således påkalte Gud, oppdaget jeg et lys som kom til syne i mitt rom, og det tiltok i styrke inntil rommet var lysere enn det er ved middagstid, da i samme øyeblikk en skikkelse viste seg ved min seng stående i luften, for hans føtter berørte ikke gulvet.

Han var kledd i en løs kjortel, som var overmåte hvit. Det var en hvithet som overgikk alt jordisk jeg noensinne hadde sett, heller ikke tror jeg noe jordisk kunne fremstå så overmåte hvitt og blendende. Hans hender var bare, likeså hans armer til litt ovenfor håndleddet, likeså var hans føtter bare, samt hans ben til litt ovenfor anklene. Hans hode og hals var også blottet. Jeg kunne se at han ikke hadde andre klær på enn denne kjortelen, da den var åpen så jeg kunne se hans bryst.

Ikke bare var hans kjortel overmåte hvit, men hele hans person var så strålende at det overgår enhver beskrivelse, og hans ansikt var i sannhet som lynet. Rommet var overmåte lyst, men ikke så lyst som det var umiddelbart omkring hans person. Med det samme jeg så ham, ble jeg redd, men frykten forlot meg snart.

Han kalte meg ved navn og sa at han var et sendebud sendt til meg fra Guds nærhet, og at hans navn var Moroni, at Gud hadde et verk jeg skulle utføre, og at mitt navn skulle nevnes for godt og ondt blant alle nasjoner, slekter og tungemål, eller at det skulle omtales både for godt og ondt blant alle folkeslag.

Han sa det var oppbevart en bok skrevet på gullplater, som ga en beretning om de tidligere innbyggere av dette kontinent og hvor de stammet fra. Han sa også at den inneholdt det evige evangeliums fylde slik det ble gitt av Frelseren til de fordums innbyggere.

Og videre at det sammen med platene var to stener innfattet i sølvbuer – og disse stenene, som var festet til en brystplate, utgjorde det som kalles urim og tummim, og de som var i besittelse av og brukte disse stenene, ble kalt 'seere' i fordums eller tidligere tider, og at Gud hadde beredt dem for at boken skulle oversettes. . .

Igjen sa han til meg at når jeg mottok de platene som han hadde omtalt – for tiden da de skulle overleveres, var ennå ikke inne – måtte jeg ikke vise dem til noen, heller ikke brystplaten med urim og tummim, bare til dem jeg ville få befaling om å vise dem til, hvis jeg gjorde det, ville jeg ødelegges. Mens han talte til meg om platene, fikk jeg i et syn se det sted hvor platene lå oppbevart, og det så klart og tydelig at jeg kjente stedet igjen da jeg besøkte det.

Etter denne samtalen så jeg at lyset i rommet begynte å trekke seg sammen omkring den person som hadde talt til meg, og det fortsatte helt til rommet igjen lå i mørke, unntatt umiddelbart omkring ham, og da så jeg plutselig noe som jeg syntes lignet en trakt som åpnet seg like opp til himmelen, og han fór opp til han forsvant helt og rommet igjen var slik det hadde vært før dette himmelske lys hadde vist seg.

Jeg ble liggende og fundere over denne merkelige opplevelsen og undret meg storlig over hva dette uvanlige sendebud hadde fortalt meg, da jeg midt i mine funderinger plutselig oppdaget at rommet igjen begynte å bli opplyst, og så å si i samme øyeblikk sto det samme himmelske sendebud nok en gang ved min seng.

Han begynte igjen å fortelle akkurat det samme som han hadde gjort under sitt første besøk, uten det minste avvik, og da han hadde gjort det, fortalte han meg om store straffedommer som skulle komme over jorden med stor elendighet på grunn av hunger, sverd og pest, og at disse voldsomme straffedommer ville komme over jorden i denne generasjon. Etter å ha fortalt dette, steg han igjen opp slik han før hadde gjort.

Alt dette hadde nå gjort så sterkt inntrykk på meg at søvnen helt hadde forlatt meg, og jeg var overveldet av forundring over det jeg både hadde sett og hørt. Men hvor overrasket ble jeg ikke da jeg igjen så det samme sendebud ved min seng og hørte ham fortelle og gjenta det samme som han hadde sagt tidligere, og han tilføyde en advarsel og sa at Satan (på grunn av de trange kår i min fars familie) ville forsøke å friste meg til å få tak i platene for å bli rik. Dette forbød han meg og sa at jeg ikke måtte ha noen annen hensikt med å få tak i platene enn å forherlige Gud, og at jeg ikke måtte være påvirket av noe annet motiv enn å bygge opp hans rike, ellers kunne jeg ikke motta dem.

Etter dette tredje besøk fór han igjen opp til himmelen som før, og igjen måtte jeg undre meg over det merkelige jeg nettopp hadde opplevd. Like etter at det himmelske sendebud hadde fart opp for tredje gang, gol hanen, og jeg forsto at det grydde av dag og at vårt møte måtte ha vart hele natten.

Like etterpå sto jeg opp og tok som vanlig fatt på dagens nødvendige gjøremål, men da jeg forsøkte å arbeide slik jeg pleide, oppdaget jeg at jeg var så tappet for krefter at jeg var helt ute av stand til å gjøre noe. Min far, som arbeidet sammen med meg, forsto at noe var galt fatt med meg, og ba meg gå hjem. Jeg tok fatt på hjemveien, men da jeg forsøkte å klatre over gjerdet som omga jordet der vi var, sviktet kreftene meg fullstendig, jeg falt hjelpeløs til jorden og var en stund ute av stand til å oppfatte noe som helst.

Det første jeg kan huske, var en stemme som talte til meg og kalte meg ved navn. Jeg løftet blikket og så det samme sendebud

stå over mitt hode, omgitt av lys som før. Nok en gang fortalte han meg alt han hadde sagt den foregående natt, og ba meg gå til min far og fortelle ham om det syn jeg hadde hatt og de befalinger jeg hadde mottatt.

Jeg adlød, gikk tilbake til min far ute på marken og fortalte alt sammen til ham. Han svarte meg og sa at det var fra Gud, og ba meg gå og gjøre som sendebudet hadde befalt. Jeg forlot jordet og gikk til det sted hvor sendebudet hadde fortalt meg at platene var oppbevart, og på grunn av det klare syn jeg hadde hatt om dette, kjente jeg stedet igjen med det samme jeg kom dit.

I nærheten av landsbyen Manchester i Ontario fylke i New York ligger det en høyde av anselig størrelse – den høyeste i området. På vestsiden av denne høyden – ikke langt fra toppen og under en ganske stor sten – lå platene oppbevart i en stenkiste. Denne stenen var tykk og rund på midten oventil og tynnere mot kantene slik at midten av den var synlig over jorden, mens kanten hele veien rundt var dekket av jord.

Etter å ha fjernet jorden, fant jeg meg en stang som jeg stakk under kanten av stenen, og med litt anstrengelse løftet jeg den opp. Jeg kikket ned, og der så jeg virkelig platene, urim og tummim samt brystplaten, slik sendebudet hadde sagt. Kisten som de lå i, var laget av stener som var føyet sammen med en slags sement. På bunnen av kisten lå to stener på tvers, og på disse stenene lå platene og de andre ting sammen med dem.

Jeg gjorde et forsøk på å ta dem opp, men sendebudet forbød meg det, og igjen ble jeg fortalt at tiden for å ta dem ut ennå ikke var inne, og heller ikke ville være det før om fire år, men han ba meg komme til samme sted om nøyaktig ett år og sa at han ville møte meg der, og at jeg skulle fortsette å gjøre det inntil tiden var inne til å motta platene.

Følgelig gikk jeg tilbake ved slutten av hvert år slik jeg var blitt befalt, og hver gang fant jeg det samme sendebud der, og hver gang vi møttes, mottok jeg instruksjoner, og fikk vite av ham hva Herren var i ferd med å gjøre, og hvordan og på hvilken måte hans rike skulle styres i de siste dager. . .

Til slutt kom tiden da jeg skulle motta platene, urim og tummim og brystplaten. Den toogtyvende september atten hundre og syvogtyve, da jeg som vanlig etter at nok et år var omme, gikk til det sted hvor de var oppbevart, overleverte det samme himmelske sendebud dem til meg med følgende befaling: at jeg skulle være ansvarlig for dem; hvis jeg mistet dem på grunn av skjødesløshet eller forsømmelse, skulle jeg bli avskåret. Men hvis jeg ville anstrenge meg til det ytterste og ta godt vare på dem inntil han, sendebudet, kom for å hente dem, ville de bli beskyttet.

Jeg oppdaget snart hvorfor jeg hadde fått så streng beskjed om

å beskytte dem, og hvorfor sendebudet hadde sagt at så snart jeg hadde utført det som var forlangt av min hånd, ville han hente dem. For ikke før var det blitt kjent at jeg hadde dem, før det ble gjort de mest iherdige anstrengelser for å ta dem fra meg. Enhver list som tenkes kunne, ble anvendt i denne hensikt. Forfølgelsen ble mer bitter og intens enn før, og store skarer var stadig på ferde for om mulig å ta dem fra meg. Men ved Guds visdom forble de trygge i mine hender inntil jeg hadde utført det som var forlangt av min hånd. Da sendebudet slik han hadde bestemt, kom for å hente dem, overleverte jeg dem til ham, og han har dem i sin varetekt inntil denne dag, som er den annen dag i mai måned i året attenhundre og åtte og tredve."

For en mer fullstendig beretning, se Joseph Smiths historie i Den kostelige perle.

Opptegnelsen fra fordums tid som på denne måten ble bragt frem fra jorden som et folks røst som taler fra støvet, og som ble oversatt til moderne språk ved Guds gave og kraft slik det ble bekreftet ved guddommelig tilkjennegivelse, ble første gang utgitt på engelsk i 1830 og ble kalt The Book of Mormon.

EN KORT FORKLARING OM MORMONS BOK

Mormons bok er en hellig opptegnelse om folkeslag i fordums Amerika, og ble gravert på metallplater. Kilder som denne opptegnelsen ble samlet fra, omfatter følgende:

1. *Nephis plater,* som var av to slag, de små plater og de store plater. De første konsentrerte seg hovedsakelig om åndelige anliggender og om profetenes virke og undervisning, mens de sistnevnte for det meste gjengir en verdslig historie om de folkeslag som er omtalt (1 Nephi 9:2–4). Men fra Mosiahs tid har også de store plater et innhold som er av stor åndelig betydning.
2. *Mormons plater,* som er en forkortelse av Nephis store plater, foretatt av Mormon, med mange kommentarer. Disse platene inneholdt også en fortsettelse av den historie Mormon hadde skrevet, og dessuten tilføyelser av hans sønn Moroni.
3. *Ethers plater,* som forteller historien om jaredittene. Denne opptegnelsen ble forkortet av Moroni, som føyde til egne kommentarer og slo dem sammen med den egentlige historien under tittelen "Ethers bok".
4. *Messingplatene,* som Lehis folk hadde med seg fra Jerusalem i år 600 f.Kr. De inneholdt "de fem Mosebøker . . . likeledes en opptegnelse om jødene, . . . fra begynnelsen av og frem til Sidkias, Juda konges første regjeringsår, likeledes de hellige profeters profetier" (1 Nephi 5:11–13). I Mormons bok forekommer mange sitater fra disse platene, av Jesaja og andre bibelske og ikke-bibelske profeter.

Mormons bok består av femten hoveddeler eller avsnitt som, med ett unntak, kalles bøker, og som alle vanligvis bærer hovedforfatterens navn. Første del (de første seks bøker, som slutter med Omni) er oversatt fra Nephis små plater. Mellom Omnis bok og Mosiahs bok finner vi en tilføyelse som kalles Mormons ord, og som forbinder den opptegnelse som er gravert på de små plater, med Mormons forkortelse av de store plater.

Den lengste delen, fra Mosiah til og med Mormon kapittel 7, er en oversettelse av Mormons forkortelse av Nephis store plater. Siste del, fra Mormon kapittel 8 og resten av boken, ble gravert av Mormons sønn Moroni, som, etter å ha avsluttet opptegnelsen om sin fars liv, foretok en forkortelse av jaredittenes opptegnelse (som ble kalt Ethers bok) og senere føyde til det som kalles Moronis bok.

I eller omkring året 421 e.Kr. forseglet Moroni, som var den siste av nephittenes profeter og historieskrivere, den hellige opptegnelsen og skjulte den trygt ved Herren, så den kunne bringes frem i

de siste dager slik det var forutsagt ved Guds røst gjennom Hans profeter i fordums tid. I året 1823 besøkte den samme Moroni, men nå som en oppstanden person, profeten Joseph Smith og leverte senere de graverte platene til ham.

Om denne utgaven: Den opprinnelige tittelsiden som kommer umiddelbart før innholdssiden, er tatt fra platene og er en del av den hellige tekst. Innledninger som ikke er i kursiv, slik som i 1 Nephi og umiddelbart før Mosiah kapittel 9 er også del av hellig tekst. Innledninger i kursiv, slik som kapittelinnledninger, er ikke fra originalteksten, men er lagt til for å gjøre det lettere å studere og lese.

Enkelte mindre feil i teksten er blitt stående i tidligere utgaver av Mormons bok utgitt på engelsk. I denne utgaven er det foretatt rettelser som synes å være nødvendige for at teksten skal bli i overensstemmelse med originalmanuskriptene og de første utgavene som ble redigert av profeten Joseph Smith.

ILLUSTRASJONER

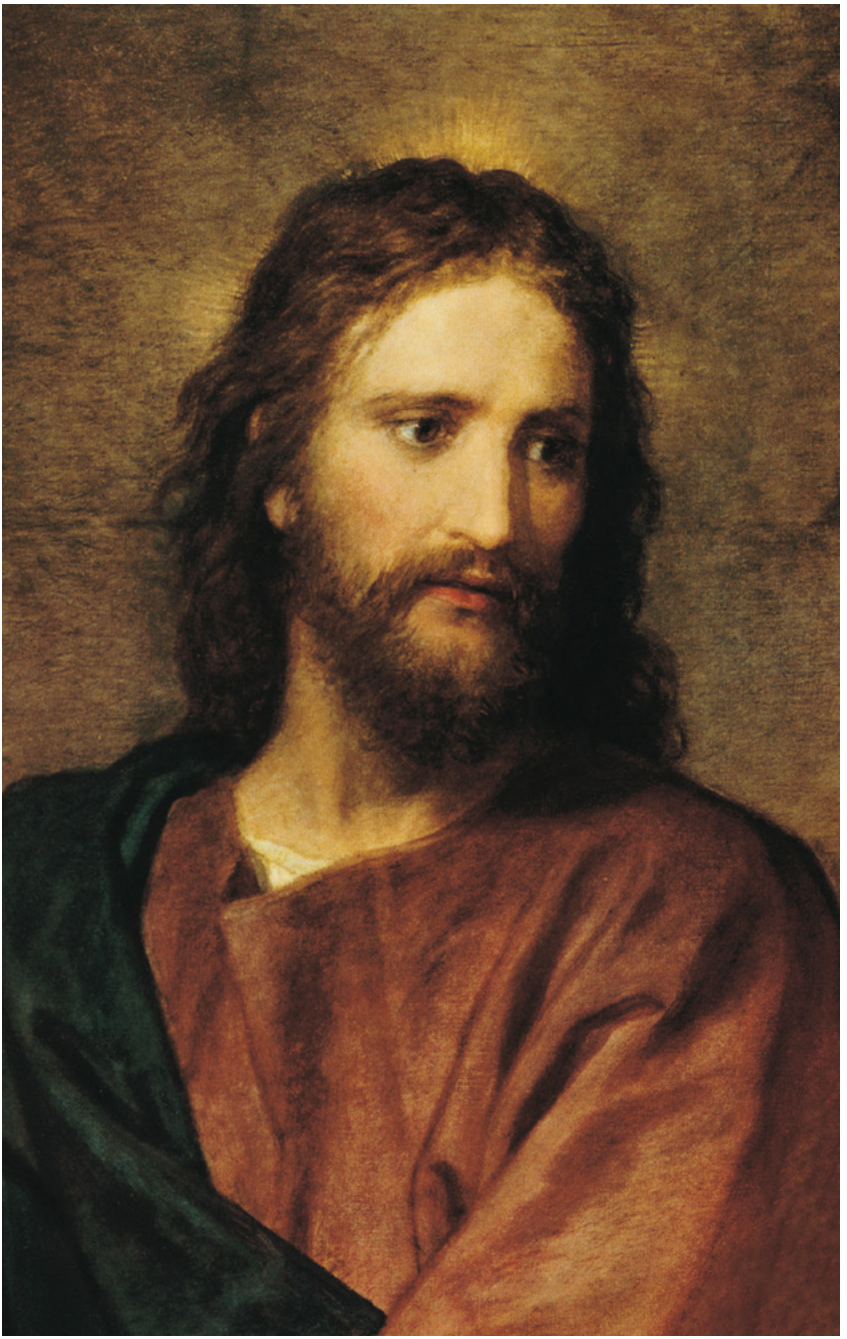

Herren Jesus Kristus
Maleri av Heinrich Hofmann

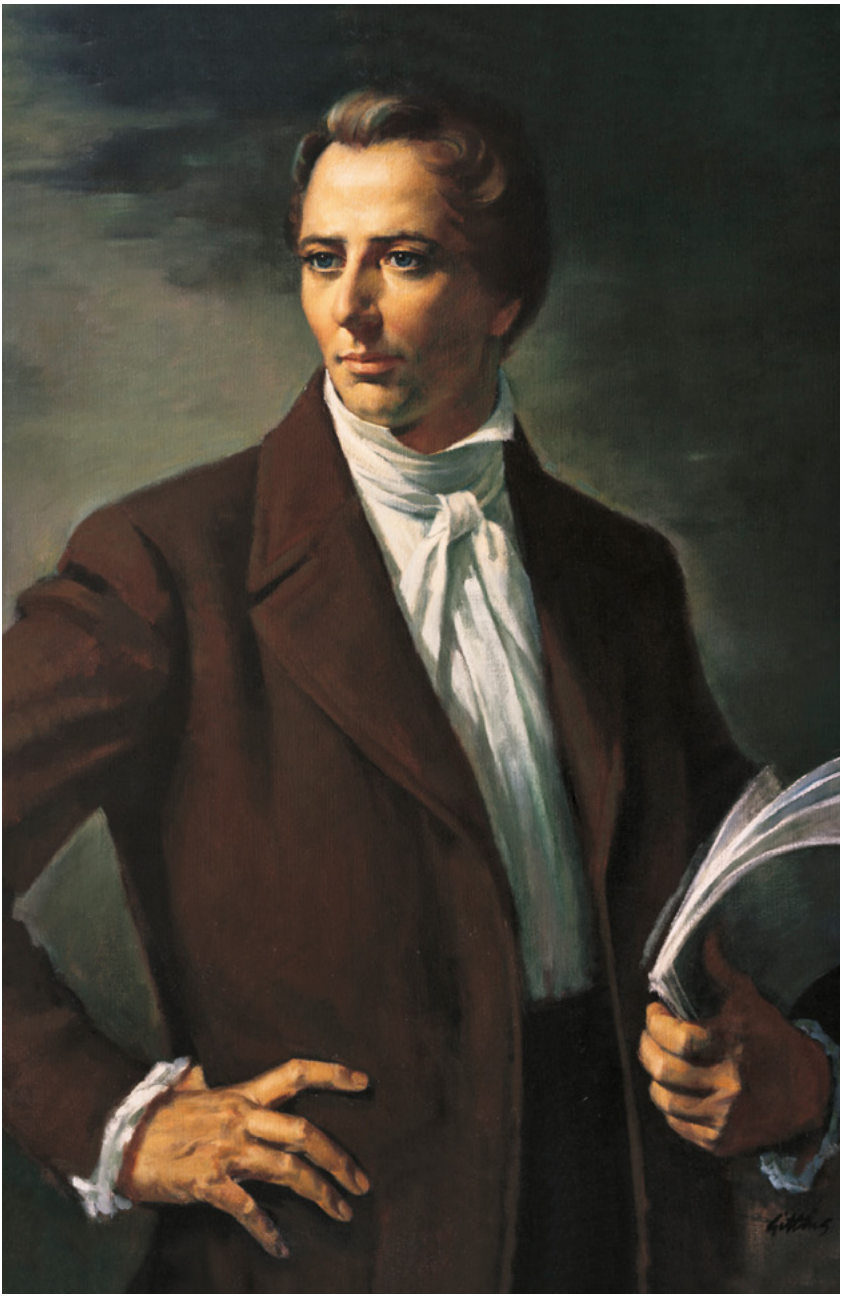

Profeten Joseph Smith
Maleri av Alvin Gittins

Se "Profeten Joseph Smiths vitnesbyrd," side xI–xIV

Lehi oppdager Liahona
Maleri av Arnold Friberg

Se 1 Nephi 16, side 35–38

Lehi og hans folk kommer til det lovede land
Maleri av Arnold Friberg

Se 1 Nephi 18, side 44–46

Alma døper i Mormons vann
Maleri av Arnold Friberg

Se Mosiah 18, side 196–199

Lamanitten Samuel profeterer
Maleri av Arnold Friberg

Se Helaman 16, side 450–452

Jesus Kristus besøker det amerikanske fastland

Maleri av John Scott

Se 3 Nephi 11, side 476–479

Moroni graver ned nephittenes opptegnelse
Maleri av Tom Lovell

Se Mormon 8, side 534–538

NEPHIS FØRSTE BOK

HANS REGJERINGSTID OG VIRKE

En beretning om Lehi, hans hustru, Sariah, og hans fire sønner, som het: (fra den eldste og nedover) Laman, Lemuel, Sam og Nephi. Herren advarer Lehi og ber ham dra ut av Jerusalems land fordi han profeterer til folket om deres ugudelighet, og de forsøker å ta hans liv. Han drar tre dagsreiser ut i villmarken med sin familie. Nephi tar med seg sine brødre og vender tilbake til Jerusalems land for å hente jødenes opptegnelse. Beretningen om deres lidelser. De tar Ismaels døtre til ekte. De tar med seg sine familier og drar ut i villmarken. Deres lidelser og plager i villmarken. Reiseruten de følger. De kommer til de store vann. Nephis brødre setter seg opp mot ham. Han bringer dem til taushet og bygger et skip. De kaller stedet Overflod. De krysser de store vann til det lovede land, osv. Dette er ifølge Nephis beretning, eller med andre ord, jeg, Nephi, skrev denne opptegnelsen.

KAPITTEL 1

Nephi påbegynner opptegnelsen om sitt folk – Lehi ser i et syn en ildstøtte og leser fra en profetisk bok – Han priser Gud, forutsier at Messias skal komme, og profeterer at Jerusalem skal ødelegges – Jødene forfølger ham. Ca. 600 f.Kr.

1 1 JEG, [a]Nephi, ble født av [b]gode [c]foreldre og ble derfor [d]undervist endel i all min fars lærdom, og jeg har i løpet av mine dager opplevd mange [e]lidelser, men har likevel vært rikt begunstiget av Herren alle mine dager, ja, jeg har hatt stor kunnskap om Guds godhet og [f]mysterier, derfor skriver jeg en [g]opptegnelse om hva jeg har gjort i mine dager.

2 Ja, jeg skriver en opptegnelse på min fars [a]språk, som består av jødenes lærdom og egypternes språk.

3 Og jeg vet at den opptegnelsen jeg skriver er [a]sann, og jeg skriver den med min egen hånd og ifølge min kunnskap.

4 For det skjedde i begynnelsen av det [a]første år av [b]Sidkias, Juda konges regjeringstid, (min far, Lehi, hadde bodd i [c]Jerusalem alle sine dager) at det i det samme år kom mange [d]profeter som profeterte til folket at de

1 1a vs Nephi, sønn av Lehi.
b Ord 22:1.
c L&p 68:25, 28. vs Foreldre.
d Enos 1:1; Mosiah 1:2–3. vs Undervise.
e vs Motgang.
f vs Mysterier, Guds.
g vs Skriftene.
2a Mosiah 1:2–4; Mormon 9:32–33.
3a 1 Ne 14:30; Mosiah 1:6; Ether 5:1–3; L&p 17:6.
4a 598 f.Kr. Se Kronologisk oversikt i tillegget.
b 2 Krøn 36:10; Jer 52:3–5; Omni 1:15.
c 1 Krøn 9:3.
d 2 Kong 17:13–15; 2 Krøn 36:15–16; Jer 7:25–26. vs Profet.

måtte omvende seg, ellers måtte den store byen [e]Jerusalem ødelegges.

5 Derfor skjedde det at min far, [a]Lehi, som han gikk frem, ba til Herren, ja, han ba av hele sitt [b]hjerte på vegne av sitt folk.

6 Og det skjedde mens han ba til Herren, at det kom en [a]ildstøtte som hvilte på en sten foran ham, og han så og hørte mye, og det han så og hørte, fikk ham til å riste og skjelve voldsomt.

7 Og det skjedde at han vendte tilbake til sitt eget hus ved Jerusalem, og han kastet seg ned på sengen, [a]overveldet av Ånden og av det han hadde sett.

8 Og mens han således var overveldet av Ånden, ble han ført bort i et [a]syn, ja, han så [b]himlene åpne seg og syntes han så Gud sitte på sin trone, omgitt av utallige engleskarer som sang og priste sin Gud.

9 Og det skjedde at han så En stige ned fra himmelens midte, og han så at hans [a]glans overgikk solens midt på dagen.

10 Og han så også [a]tolv andre som fulgte ham, og deres glans overgikk stjernenes på himmelhvelvingen.

11 Og de kom ned og gikk frem på jorden, og den første kom og sto foran min far og ga ham en [a]bok og bød ham å lese.

12 Og det skjedde at mens han leste, ble han fylt av [a]Herrens Ånd.

13 Og han leste slik: Ve, ve over Jerusalem, for jeg har sett dine [a]avskyeligheter! Ja, min far leste mange ting om [b]Jerusalem – at den skulle ødelegges med sine innbyggere, mange skulle omkomme ved sverdet, og mange [c]føres som fanger til Babylon.

14 Og det skjedde at da min far hadde lest og sett mange store og vidunderlige ting, utbrøt han mangt for Herren, så som: Store og vidunderlige er dine gjerninger, Herre, allmektige Gud! Din trone er høyt i himlene, og din makt og godhet og barmhjertighet er over alle jordens innbyggere. Og fordi du er barmhjertig, vil du ikke tillate at de som [a]kommer til deg, skal omkomme!

15 Og i slike ordelag priste min far sin Gud, for hans sjel frydet seg, og hele hans hjerte svulmet på grunn av det han hadde sett, ja, som Herren hadde vist ham.

16 Nå gir ikke jeg, Nephi, en fullstendig beretning om det min far har skrevet, for han har

4 *e* Jer 26:18; 2 Ne 1:4; Hel 8:20.
5 *a* vs Lehi, Nephis far.
b Jak brev 5:16.
6 *a* 2M 13:21; Hel 5:24, 43; L&p 29:12; JS – H 1:16.
7 *a* Dan 10:8; 1 Ne 17:47; Moses 1:9–10; JS – H 1:20.
8 *a* 1 Ne 5:4. vs Syn.
b Esek 1:1; Apg 7:55–56; 1 Ne 11:14; Hel 5:45–49; L&p 137:1.
9 *a* JS – H 1:16–17.
10 *a* vs Apostel.
11 *a* Esek 2:9.
12 *a* L&p 6:15.
13 *a* 2 Kong 24:18–20; 2 Krøn 36:14.
b 2 Kong 23:27; 24:2; Jer 13:13–14; 2 Ne 1:4.
c 2 Kong 20:17–18; 2 Ne 25:10; Omni 1:15.
14 *a* Alma 5:33–36; 3 Ne 9:14.

skrevet mange ting som han så i syner og drømmer, og han har også skrevet mye som han [a]profeterte og talte til sine barn, men jeg skal ikke gi en fullstendig beretning om det.

17 Men jeg skal gi en beretning om hva jeg har gjort i mitt liv. Se, på plater som jeg har laget med mine egne hender, skriver jeg en [a]forkortelse av min fars [b]opptegnelse. Derfor vil jeg, etter å ha forkortet min fars opptegnelse, skrive en beretning om mitt eget liv.

18 Derfor vil jeg dere skal vite at etter at Herren hadde vist min far, Lehi, så mange forunderlige ting om Jerusalems [a]ødeleggelse, se, da gikk han ut blant folket og begynte å [b]profetere og fortelle dem om det som han både hadde sett og hørt.

19 Og det skjedde at jødene gjorde [a]narr av ham på grunn av det han vitnet om dem, for han vitnet i sannhet om deres ugudelighet og avskyeligheter, og han vitnet om at det han så og hørte – og også det han leste i boken – tydelig tilkjennega [b]Messias' komme og verdens forløsning.

20 Men da jødene hørte dette, ble de sinte på ham, ja, som på de fordums profeter som de hadde [a]utstøtt, stenet og slått ihjel, og de sto også ham etter livet for å ta ham av dage. Men se, jeg, Nephi, vil vise dere at Herrens milde [b]barmhjertighet er over alle dem som han har utvalgt på grunn av deres tro, for å gjøre dem så mektige at de har makt til befrielse.

KAPITTEL 2

Lehi tar sin familie med seg ut i villmarken ved Rødehavet – De etterlater seg sine eiendeler – Lehi ofrer et offer til Herren og lærer sine sønner å holde budene – Laman og Lemuel knurrer mot sin far – Nephi er lydig og ber i tro – Herren taler til ham, og han blir utvalgt til å bestemme over sine brødre. Ca. 600 f.Kr.

For se, det skjedde at Herren talte til min far i en drøm og sa til ham: Velsignet er du, Lehi, på grunn av det du har gjort. Og fordi du har vært trofast og har forkynt for dette folk det som jeg befalte deg, se, derfor forsøker de å [a]ta ditt liv.

2 Og det skjedde at Herren [a]befalte min far i en [b]drøm at han skulle [c]ta med seg sin familie og dra ut i villmarken.

3 Og det skjedde at han var [a]lydig mot Herrens ord og gjorde som Herren befalte ham.

4 Og det skjedde at han dro ut i villmarken, og han forlot sitt hus og sitt arveland, sitt gull og

16 *a* 1 Ne 7:1.
17 *a* 1 Ne 9:2–5.
b 1 Ne 6:1–3; 19:1–6; 2 Ne 5:29–33; L&p 10:38–46.
18 *a* 2 Ne 25:9–10; L&p 5:20.
b vs Profeti, profetere.
19 *a* 2 Krøn 36:15–16; Jer 25:4; 1 Ne 2:13; 7:14.
b vs Messias.
20 *a* Hel 13:24–26.
b Alma 34:38; L&p 46:15. vs Barmhjertig, barmhjertighet.
2 1 *a* 1 Ne 7:14.
2 *a* 1 Ne 5:8; 17:44.
b vs Drøm.
c 1M 12:1; 2 Ne 10:20; Ether 1:42; Abr 2:3.
3 *a* vs Lydighet, lydig, (ad)lyde.

sølv og sine kostelige ting, og han tok ikke noe med seg, unntatt sin familie, proviant og telt, og [a]dro ut i villmarken.

5 Og han kom ned til området ved bredden av Rødehavet og reiste i villmarken i de områder som grenser til [a]Rødehavet, og han reiste i villmarken med sin familie, som besto av min mor, Sariah, og mine eldre brødre, [b]Laman, Lemuel og Sam.

6 Og det skjedde at da han hadde reist tre dager i villmarken, slo han opp teltet i en [a]dal ved bredden av en elv med vann.

7 Og det skjedde at han bygget et [a]alter av [b]stener, ofret til Herren og [c]takket Herren vår Gud.

8 Og det skjedde at han kalte elven Laman, den rant ut i Rødehavet, og dalen lå like ved elvemunningen.

9 Og da min far så at elvevannet rant ut i Rødehavets kilde, talte han til Laman og sa: Måtte du være som denne elv, alltid i bevegelse mot kilden til all rettferdighet.

10 Og han talte også til Lemuel: Måtte du være som denne dal, fast og standhaftig og urokkelig i å holde Herrens befalinger.

11 Dette sa han på grunn av Lamans og Lemuels hårdnakkethet, for se, de [a]knurret mot sin [b]far over mange ting fordi han var en [c]mann som sa han hadde syner og hadde ført dem ut av Jerusalems land, så de hadde forlatt sitt arveland, sitt gull og sølv og sine kostelige ting for å omkomme i villmarken. Og dette sa de han hadde gjort på grunn av sitt hjertes tåpelige innbildninger.

12 Slik knurret Laman og Lemuel, som var de eldste, mot sin far. Og de knurret fordi de [a]ikke forsto Guds handlemåte – han som hadde skapt dem.

13 Heller ikke trodde de at den store byen Jerusalem kunne [a]ødelegges slik profetene hadde sagt. Og de var likesom jødene i Jerusalem som forsøkte å ta min fars liv.

14 Og det skjedde at min far talte til dem med [a]kraft i dalen Lemuel, for han var fylt av Ånden, inntil deres legemer [b]skalv for ham. Og han bragte dem til taushet så de ikke våget å si ham imot, derfor gjorde de som han befalte dem.

15 Og min far bodde i et telt.

16 Og det skjedde at jeg, Nephi, som var meget ung, men likevel stor av vekst, også hadde et inderlig ønske om å kjenne [a]Guds mysterier, derfor ropte jeg til Herren. Og se, han [b]så til meg og [c]bløtgjorde mitt hjerte

4 *a* 1 Ne 10:4; 19:8.
5 *a* 1 Ne 16:14; L&p 17:1.
b vs Laman.
6 *a* 1 Ne 9:1.
7 *a* 1M 12:7–8; 2M 24:4; Abr 2:17.
b 2M 20:25; 5M 27:5–6.
c vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.
11 *a* 1 Ne 17:17. vs Knurre.
b Ord 20:20.
c 1 Ne 5:2–4.
12 *a* Moses 4:6.
13 *a* Jer 13:14; 1 Ne 1:13.
14 *a* vs Kraft, makt.
b 1 Ne 17:45.
16 *a* vs Mysterier, Guds.
b Sal 8:4; Alma 17:10; L&p 5:16. vs Åpenbaring.
c 1 Kong 18:37; Alma 5:7.

så jeg [d]trodde alle de ord min [e]far hadde sagt, derfor satte jeg meg ikke opp mot ham likesom mine brødre.

17 Og jeg talte til Sam og fortalte ham hva Herren hadde åpenbart til meg ved sin Hellige ånd, og det skjedde at han trodde mine ord.

18 Men se, Laman og Lemuel ville ikke lytte til mine ord, og fordi jeg var [a]bedrøvet på grunn av deres hårde hjerter, ropte jeg til Herren for dem.

19 Og det skjedde at Herren talte til meg og sa: Velsignet er du, Nephi, på grunn av din [a]tro, for du har søkt meg flittig i hjertets ydmykhet.

20 Og i den grad dere holder mine bud, skal det [a]gå dere vel, og dere skal bli ledet til et [b]lovet land, ja, til et land som jeg har beredt for dere, ja, et land som er utvalgt fremfor alle andre land.

21 Og i den grad dine brødre setter seg opp mot deg, skal de [a]utelukkes fra Herrens nærhet.

22 Og i den grad du holder mine bud, skal du bli satt til å [a]råde over dine brødre og til å undervise dem.

23 For se, på den dag de setter seg opp mot meg, vil jeg [a]forbanne dem med en svær forbannelse, og de skal ikke ha noen makt over din ætt uten at de også setter seg opp mot meg.

24 Og i den grad de setter seg opp mot meg, skal de bli en [a]svøpe for din ætt for å [b]vekke dem til ettertanke.

KAPITTEL 3

Lehis sønner vender tilbake til Jerusalem for å hente messingplatene – Laban nekter å utlevere dem – Nephi formaner og oppmuntrer sine brødre – Laban stjeler deres eiendeler og forsøker å slå dem ihjel – Laman og Lemuel slår Nephi og Sam og blir irettesatt av en engel. Ca. 600–592 f.Kr.

Og det skjedde at jeg, Nephi, etter å ha talt med Herren, gikk tilbake til min fars telt.

2 Og det skjedde at han talte til meg og sa: Se, jeg har drømt en [a]drøm, og i den har Herren befalt meg at du og dine brødre skal vende tilbake til Jerusalem.

3 For se, Laban har jødenes opptegnelse og en [a]slektshistorie over mine forfedre, og de er gravert på messingplater.

4 Derfor har Herren befalt meg at du og dine brødre skal gå til Labans hus, søke etter opptegnelsene og bringe dem tilbake hit i villmarken.

5 Og se, dine brødre knurrer og sier at det er vanskelig det

16 *d* 1 Ne 11:5.
e vs Far, kjødelig; Profet.
18 *a* Alma 31:24; 3 Ne 7:16.
19 *a* 1 Ne 7:12; 15:11.
20 *a* Jos 1:7; 1 Ne 4:14; Mosiah 1:7.
b 5M 33:13–16; 1 Ne 5:5; 7:13; Moses 7:17–18. vs Lovede land, Det.
21 *a* 2 Ne 5:20–24; Alma 9:13–15; 38:1.
22 *a* 1M 37:8–11; 1 Ne 3:29.
23 *a* 5M 11:28; 1 Ne 12:22–23; L&p 41:1.
24 *a* Jos 23:13; Dom 2:22–23.
b 2 Ne 5:25.
3 2 *a* vs Drøm.
3 *a* 1 Ne 5:14.

jeg har forlangt av dem, men se, jeg har ikke forlangt det av dem, men det er en befaling fra Herren.

6 Gå derfor, min sønn, og du skal bli begunstiget av Herren fordi du [a]ikke har knurret.

7 Og det skjedde at jeg, Nephi, sa til min far: Jeg [a]vil gå og gjøre det som Herren har befalt, for jeg vet at Herren ikke gir menneskenes barn noen [b]befaling uten at han [c]bereder en vei for dem, så de kan utføre det han befaler dem.

8 Og det skjedde at min far ble meget glad da han hørte disse ord, for han visste at jeg var blitt velsignet av Herren.

9 Og jeg, Nephi, og mine brødre la ut på reisen i villmarken, tok med oss våre telt og dro opp til Jerusalems land.

10 Og det skjedde da vi var kommet opp til Jerusalems land, at jeg og mine brødre rådførte oss med hverandre.

11 Og vi [a]kastet lodd om hvem av oss som skulle gå inn i Labans hus. Og det skjedde at loddet falt på Laman, og Laman gikk inn i Labans hus og talte med ham mens han satt i hans hus.

12 Og han spurte Laban om han kunne få opptegnelsene som var gravert på de messingplatene som inneholdt min fars [a]slektshistorie.

13 Og det skjedde at Laban ble sint, kastet ham ut og ville ikke la ham få opptegnelsene. Derfor sa han til ham: Se, du er en røver, og jeg vil slå deg ihjel.

14 Men Laman flyktet fra ham og fortalte oss hva Laban hadde gjort. Og vi begynte å bli meget bedrøvet, og mine brødre var nær ved å vende tilbake til min far i villmarken.

15 Men se, jeg sa til dem: Så sant Herren lever, og så sant vi lever, vil vi ikke gå tilbake til vår far i villmarken før vi har utført det som Herren har befalt oss.

16 La oss derfor være trofaste i å holde Herrens befalinger, og la oss dra ned til vår fars [a]arveland, for se, han etterlot seg gull og sølv og alle slags rikdommer, og alt dette har han gjort på grunn av Herrens [b]befalinger.

17 For han visste at Jerusalem måtte [a]ødelegges på grunn av folkets ugudelighet.

18 For se, de har [a]forkastet profetenes ord. Hvis min far derfor ble boende i landet etter at han er blitt [b]befalt å flykte ut av det, se, da ville han også omkomme. Derfor er det nødvendig at han flykter ut av landet.

19 Og se, Gud har en vis hensikt med at vi skulle få tak i disse [a]opptegnelsene, for at vi

6 *a* vs Oppholde Kirkens ledere.
7 *a* 1 Sam 17:32; 1 Kong 17:11–15. vs Lydighet, lydig, (ad)lyde; Tro.
b vs Guds bud.
c 1M 18:14; Fil 4:13; 1 Ne 17:3, 50; L&p 5:34.
11 *a* Neh 10:34; Apg 1:26.
12 *a* 1 Ne 3:3; 5:14.
16 *a* 1 Ne 2:4.
b 1 Ne 2:2; 4:34.
17 *a* 2 Krøn 36:16–20; Jer 39:1–9; 1 Ne 1:13.
18 *a* vs Opprør.
b 1 Ne 16:8.
19 *a* Omni 1:17; Mosiah 1:2–6.

kan bevare våre fedres språk for våre barn,

20 men også for at vi kan [a]bevare de ord for dem som er blitt talt ved alle de hellige profeters munn, og som helt fra verdens begynnelse og like ned til denne tid er gitt dem ved Guds Ånd og kraft.

21 Og det skjedde at jeg ved å tale på denne måten overtalte mine brødre til å være trofaste i å holde Guds bud.

22 Og det skjedde at vi dro ned til vårt arveland og samlet vårt [a]gull og sølv og våre kostelige ting.

23 Og da vi hadde samlet disse ting, dro vi opp igjen til Labans hus.

24 Og det skjedde at vi gikk inn til Laban og ba ham gi oss de opptegnelsene som var gravert på [a]messingplatene, så skulle han få vårt gull og sølv og alle våre kostelige ting.

25 Og det skjedde at da Laban så våre rikdommer og at de var overmåte store, fikk han slik [a]lyst på dem at han kastet oss ut og sendte sine tjenere etter oss for å slå oss ihjel, så han kunne få tak i våre rikdommer.

26 Og det skjedde at vi flyktet for Labans tjenere og ble nødt til å etterlate oss våre rikdommer så de falt i Labans hender.

27 Og det skjedde at vi flyktet ut i villmarken, men Labans tjenere innhentet oss ikke, og vi gjemte oss i en hule i fjellet.

28 Og det skjedde at Laman var sint på meg, og på min far også. Og det samme var Lemuel, for han lyttet til Lamans ord. Derfor talte Laman og Lemuel mange [a]hårde ord til oss som var deres yngre brødre, ja, de slo oss også med en stokk.

29 Og det skjedde at da de slo oss med en stokk, se, da kom en Herrens [a]engel og sto foran dem, og han talte til dem og sa: Hvorfor slår dere deres yngre bror med en stokk? Vet dere ikke at Herren har utvalgt ham til å [b]råde over dere på grunn av deres misgjerninger? Se, dere skal dra opp til Jerusalem igjen, og Herren vil overgi Laban i deres hender.

30 Og da [a]engelen hadde talt til oss, forlot han oss.

31 Men da engelen hadde forlatt oss, begynte Laman og Lemuel å [a]knurre igjen og sa: Hvordan er det mulig for Herren å overgi Laban i våre hender? Se, han er en mektig mann og kan befale over femti, ja, han kan også slå ihjel femti, så hvorfor ikke oss?

KAPITTEL 4

Nephi slår Laban i hjel på Herrens befaling og sikrer seg deretter messingplatene ved list – Zoram velger å bli med Lehis familie ut i villmarken. Ca. 600–592 f.Kr.

Og det skjedde at jeg talte til mine brødre og sa: La oss dra

20 *a* vs Skriftene – Ta godt vare på Skriftene.
22 *a* 1 Ne 2:4.
24 *a* 1 Ne 3:3.
25 *a* vs Begjære.
28 *a* 1 Ne 17:17–18.
29 *a* 1 Ne 4:3; 7:10. vs Engler.
b 1 Ne 2:22.
30 *a* 1 Ne 16:38.
31 *a* vs Knurre.

opp til Jerusalem igjen, og la oss være [a]trofaste i å holde Herrens bud, for se, han er mektigere enn hele verden, så hvorfor ikke [b]mektigere enn Laban og hans femti, ja, også hans titusener?

2 La oss derfor dra opp, og la oss være [a]sterke som [b]Moses, for han talte sannelig til vannet i [c]Rødehavet, og det delte seg til begge sider så våre fedre kom igjennom, ut av fangenskap og på tørr grunn. Og Faraos hær fulgte etter og druknet i Rødehavets vann.

3 Nå se, dere vet at dette er sant, og dere vet også at en [a]engel har talt til dere. Hvordan kan dere så tvile? La oss dra opp, for Herren er istand til å befri oss likesom våre fedre og til å drepe Laban likesom egypterne.

4 Da jeg hadde talt disse ord, var de fremdeles sinte og fortsatte å knurre. Likevel ble de med meg tilbake til vi kom utenfor Jerusalems murer.

5 Det var om natten, og jeg ba dem skjule seg utenfor murene. Og da de hadde gjemt seg, snek jeg, Nephi, meg inn i byen og gikk til Labans hus.

6 Og jeg ble [a]ledet av Ånden, for jeg [b]visste ikke på forhånd hva jeg skulle gjøre.

7 Likevel gikk jeg videre, og da jeg nærmet meg Labans hus, så jeg en mann som var falt om på marken foran meg, for han var drukken av vin.

8 Og da jeg kom bort til ham, så jeg at det var Laban.

9 Og jeg så [a]sverdet hans og dro det ut av skjeden. Håndtaket var av rent gull og håndverksmessig overmåte fint, og jeg så at bladet var av det edleste stål.

10 Og det skjedde at jeg ble [a]tilskyndet av Ånden til å drepe Laban, men jeg sa i mitt hjerte: Aldri har jeg noensinne utgytt et menneskes blod, og jeg kviet meg og ønsket at jeg kunne slippe å drepe ham.

11 Men Ånden sa til meg igjen: Se, [a]Herren har overlatt ham i dine hender. Ja, jeg visste også at han hadde forsøkt å ta mitt liv, han ville ikke lytte til Herrens befalinger og hadde også [b]tatt fra oss våre rikdommer.

12 Og det skjedde at Ånden sa til meg igjen: Drep ham, for Herren har overlatt ham i dine hender.

13 Se, Herren [a]slår de [b]ugudelige ihjel for å gjennomføre sine rettferdige hensikter. Det er [c]bedre at én mann omkommer enn at en hel nasjon skulle synke ned i vantro og gå til grunne.

14 Og da jeg, Nephi, hadde hørt disse ord, husket jeg de ord

4 1*a* vs Mot, modig; Tro.
b 1 Ne 7:11–12.
2*a* 5M 11:8.
b vs Moses.
c 2M 14:21; 1 Ne 17:26; Mosiah 7:19.
3*a* 1 Ne 3:29–31; 7:10.
6*a* vs Hellige ånd, Den; Inspirasjon, inspirere.
b Heb 11:8.
9*a* 2 Ne 5:14; L&p 17:1.
10*a* Alma 14:11.
11*a* 1 Sam 17:41–49.
b 1 Ne 3:26.
13*a* 1 Ne 17:33–38; L&p 98:31–32.
b vs Ugudelig(e).
c Alma 30:47.

Herren talte til meg i villmarken da han sa: [a]Hvis din ætt holder mine [b]bud, skal det [c]gå dem vel i det [d]lovede land.

15 Ja, og jeg tenkte også at de ikke kunne holde Herrens bud ifølge Moseloven uten at de hadde loven.

16 Jeg visste også at [a]loven var gravert på messingplatene.

17 Og videre visste jeg at Herren hadde overlatt Laban i mine hender, så jeg kunne få tak i opptegnelsene ifølge hans befalinger.

18 Derfor adlød jeg Åndens røst, tok Laban i håret og hugget hans hode av med hans eget [a]sverd.

19 Og da jeg hadde hugget hans hode av med hans eget sverd, tok jeg på meg Labans klær, alle sammen, og spente hans rustning om mine lender.

20 Og da jeg hadde gjort dette, gikk jeg til Labans skattkammer. Og mens jeg var på vei til Labans skattkammer, se, da så jeg Labans [a]tjener som hadde nøklene til skattkammeret, og jeg befalte ham med Labans røst at han skulle bli med meg til skattkammeret.

21 Og han tok meg for å være hans herre, Laban, for han så klærne og også sverdet som var spent om mine lender.

22 Og han talte til meg om jødenes eldster, for han visste at hans herre, Laban, hadde vært sammen med dem om kvelden.

23 Og jeg talte til ham som om jeg var Laban.

24 Og jeg sa også til ham at jeg skulle bringe det som var gravert på [a]messingplatene, til mine eldre brødre som var utenfor murene.

25 Jeg befalte ham også at han skulle følge med meg.

26 Og da han trodde jeg talte om brødrene i kirken, og at jeg virkelig var den Laban som jeg hadde drept, fulgte han med meg.

27 Han talte mange ganger til meg om jødenes eldster mens jeg gikk til mine brødre, som var utenfor murene.

28 Og det skjedde at da Laman så meg, ble han meget forskrekket, og det ble Lemuel og Sam også. Og de flyktet fra meg, for de trodde jeg var Laban – at han hadde drept meg og sto dem etter livet også.

29 Og det skjedde at jeg ropte etter dem, og de hørte meg og flyktet ikke mer for meg.

30 Og det skjedde at da Labans tjener så mine brødre, begynte han å skjelve og var nær ved å flykte fra meg og vende tilbake til byen Jerusalem.

31 Nå var jeg, Nephi, en mann som var stor av vekst, og jeg hadde også fått meget [a]styrke av Herren, derfor grep jeg fatt i Labans tjener og holdt ham så han ikke kunne flykte.

32 Og det skjedde at jeg sa til ham at hvis han ville lytte til

14 *a* Omni 1:6; Mosiah 2:22; Ether 2:7–12.
b vs Guds bud.
c 1 Ne 2:20.
d 1 Ne 17:13–14; Jak bok 2:12.
16 *a* vs Moseloven.
18 *a* 1 Sam 17:51.
20 *a* 2 Ne 1:30.
24 *a* 1 Ne 3:12, 19–24; 5:10–22.
31 *a* Mosiah 9:17; Alma 56:56.

mine ord, så sant Herren lever og så sant som jeg lever, ja, om han bare ville lytte til våre ord, ville vi spare hans liv.

33 Og jeg sa til ham, endog med en [a]ed, at han ikke behøvde å frykte, og at han skulle bli en fri mann som oss hvis han ville bli med oss ut i villmarken.

34 Og jeg talte også til ham og sa: Herren har virkelig [a]befalt oss å gjøre dette, og skal vi ikke med all flid følge Herrens befalinger? Hvis du derfor vil bli med oss ut i villmarken til min far, skal du finne din plass hos oss.

35 Og det skjedde at [a]Zoram fattet mot ved de ord som jeg talte. Zoram var tjenerens navn, og han lovet at han ville bli med oss ut i villmarken til vår far. Ja, han avla også ed for oss på at han fra den tid av skulle være hos oss.

36 Nå ønsket vi at han skulle være hos oss så jødene ikke fikk vite noe om vår flukt ut i villmarken, ellers ville de forfølge oss og drepe oss.

37 Og det skjedde at da Zoram hadde avlagt [a]ed for oss, forsvant vår frykt angående ham.

38 Og det skjedde at vi tok messingplatene og Labans tjener, dro ut i villmarken og reiste til vår fars telt.

KAPITTEL 5

Sariah beklager seg overfor Lehi – Begge er glade for at deres sønner er kommet tilbake – De ofrer til Herren – Messingplatene inneholder det Moses og profetene har skrevet – Av platene fremgår det at Lehi er en etterkommer av Josef – Lehi profeterer om sin ætt og hvordan platene vil bli bevart. Ca. 600–592 f.Kr.

Og det skjedde da vi kom ned i villmarken til vår far, se, da ble han fylt med glede, og min mor, [a]Sariah, ble også meget glad, for hun hadde virkelig sørget over oss.

2 For hun trodde vi hadde omkommet i villmarken, og hadde også beklaget seg overfor min far og fortalt ham at han var en mann som hevdet han hadde syner, og hun sa: Se, du har ført oss ut av vårt arveland, mine sønner er ikke mer, og vi omkommer i villmarken.

3 Og i slike ordelag hadde min mor beklaget seg overfor min far.

4 Og det skjedde at min far talte til henne og sa: Jeg vet at jeg er en [a]mann som har syner, for hvis jeg ikke hadde sett i et [b]syn det som er av Gud, ville jeg ikke ha kjent Guds godhet, men ville ha blitt i Jerusalem og hadde omkommet sammen med mine brødre.

5 Men se, jeg er blitt gitt et [a]lovet land, det gleder jeg meg over, og jeg [b]vet at Herren vil fri mine sønner ut av Labans

33 *a* vs Ed.
34 *a* 1 Ne 2:2; 3:16.
35 *a* 1 Ne 16:7; 2 Ne 5:5–6. vs Zoram, zoramitter.
37 *a* Jos 9:1–21; Pred 5:4. vs Ed.
5 1 *a* vs Sariah.
4 *a* 1 Ne 2:11. *b* 1 Ne 1:8–13. vs Syn.
5 *a* 1 Ne 2:20; 18:8, 22–23. vs Lovede land, Det. *b* vs Tro.

hender og føre dem ned i villmarken til oss igjen.

6 Og i slike ordelag trøstet min far, Lehi, min mor, Sariah, angående oss mens vi reiste i villmarken opp til Jerusalems land for å få tak i jødenes opptegnelse.

7 Og da vi var kommet tilbake til min fars telt, se, da ble de fylt av glede, og min mor ble trøstet.

8 Og hun talte og sa: Nå vet jeg med sikkerhet at Herren har [a]befalt min mann å flykte ut i villmarken, ja, jeg vet også med sikkerhet at Herren har beskyttet mine sønner, har fridd dem ut av Labans hender og har gitt dem kraft til å [b]utføre det som Herren har befalt dem. På denne måten talte hun.

9 Og det skjedde at de frydet seg storlig, ofret [a]slaktoffer og brennoffer til Herren og [b]takket Israels Gud.

10 Og da de hadde takket Israels Gud, tok min far, Lehi, opptegnelsene som var gravert på [a]messingplatene, og studerte dem fra begynnelsen av.

11 Og han fant ut at de inneholdt de fem [a]Mosebøker, som ga en beretning om verdens skapelse og om våre første foreldre, Adam og Eva,

12 likeledes en [a]opptegnelse om jødene, helt fra begynnelsen av og frem til Sidkias, Juda konges første regjeringsår,

13 likeledes de hellige profeters profetier, fra begynnelsen av og helt frem til [a]Sidkias første regjeringsår, og også mange profetier som var uttalt av [b]Jeremia.

14 Og det skjedde at min far, Lehi, også fant en slektshistorie over sine forfedre på [a]messingplatene. Derfor visste han at han var en etterkommer av [b]Josef, ja, av den Josef som var sønn av [c]Jakob og som ble [d]solgt til Egypt, og som ble [e]bevart ved Herrens hånd så han kunne forhindre at hans far, Jakob, og hele hans hus omkom av sult.

15 De ble også [a]ført ut av fangenskap og ut av landet Egypt av den samme Gud som hadde bevart dem.

16 På denne måten oppdaget min far, Lehi, sine forfedres slektshistorie. Laban var også en etterkommer av [a]Josef, derfor hadde han og hans fedre ført opptegnelsene.

17 Da min far så alt dette, ble han fylt av Ånden og begynte å profetere om sin ætt,

8 *a* 1 Ne 2:2.
b 1 Ne 3:7.
9 *a* Mosiah 2:3; 3 Ne 9:19–20. vs Moseloven.
b vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.
10 *a* 1 Ne 4:24, 38; 13:23. vs Messingplater.
11 *a* 1 Ne 19:23. vs Pentateuken.
12 *a* 1 Krøn 9:1. vs Skriftene.
13 *a* 2 Kong 24:18; Jer 37:1.
b Esr 1:1; Jer 36:17–32; 1 Ne 7:14; Hel 8:20.
14 *a* 1 Ne 3:3, 12. vs Messingplater.
b 2 Ne 3:4; Alma 10:3. vs Josef, sønn av Jakob.
c vs Jakob, sønn av Isak.
d 1M 37:29–36.
e 1M 45:4–5.
15 *a* 2M 13:17–18; Amos 3:1–2; 1 Ne 17:23–31; L&p 103:16–18; 136:22.
16 *a* 1 Ne 6:2.

18 at disse messingplatene skulle gå ut til alle nasjoner, slekter, tungemål og folk som var av hans ætt.

19 Derfor sa han at disse messingplatene [a]aldri skulle gå tapt, heller ikke skulle de bli fordunklet med tiden. Og han profeterte mange ting om sin ætt.

20 Og det skjedde at inntil nå hadde min far og jeg fulgt de befalinger som Herren hadde befalt oss.

21 Og vi hadde hentet opptegnelsene slik Herren hadde befalt oss, og vi hadde gransket dem og funnet ut at de var ettertraktelsesverdige, ja, de var av stor [a]verdi for oss da vi kunne [b]bevare Herrens bud for våre barn.

22 Derfor hadde Herren en vis hensikt med at vi skulle ha dem med oss på vår reise i villmarken til det lovede land.

KAPITTEL 6

Nephi skriver om det som er av Gud – Nephis hensikt er å overtale menneskene til å komme til Abrahams Gud og bli frelst. Ca. 600–592 f.Kr.

Og nå skriver ikke jeg, Nephi, mine fedres slektshistorie i [a]denne del av min opptegnelse, heller ikke vil jeg skrive den senere på disse [b]platene hvor jeg nå skriver, for den er skrevet i den opptegnelsen min [c]far har ført. Derfor skriver jeg den ikke i dette verk.

2 For det er nok for meg å si at vi nedstammer fra [a]Josef.

3 Og det er ikke viktig for meg å være nøye med å gi en fullstendig beretning om alt som hendte min far, for det kan ikke skrives på [a]disse platene da jeg trenger plassen til å skrive om det som er av Gud.

4 For hele min hensikt er å [a]overtale menneskene til å [b]komme til Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud og bli frelst.

5 Derfor skriver jeg ikke det som er til [a]behag for verden, men det som er velbehagelig for Gud og for dem som ikke er av verden.

6 Derfor skal jeg gi min ætt befaling om ikke å fylle disse platene med noe som er uten verdi for menneskenes barn.

KAPITTEL 7

Lehis sønner vender tilbake til Jerusalem og ber Ismael og hans hus bli med dem på reisen – Laman og andre gjør opprør – Nephi formaner sine brødre til å ha tro på Herren – De binder ham med rep og planlegger å drepe ham – Han slipper fri ved troens kraft – Hans brødre ber om tilgivelse – Lehi og hans følge ofrer slaktoffer og brennoffer. Ca. 600–592 f.Kr.

Og nå vil jeg dere skal vite at da

19 *a* Alma 37:4–5.
21 *a* vs Skriftene – Skriftenes verdi.
b 2 Ne 25:26.
6 1 *a* 2 Ne 4:14–15.
b 1 Ne 9:2.
c 1 Ne 1:16–17; 19:1–6.
2 *a* 1 Ne 5:14–16.
3 *a* Jak bok 7:27; Jar 1:2, 14; Omni 1:30.
4 *a* Joh 20:30–31. Se tittelsiden i Mormons bok.
b 2 Ne 9:41, 45, 51.
5 *a* 1 Tess 2:4; Morm ord 1:4.

min far, Lehi, hadde endt sine [a]profetier om sin ætt, skjedde det at Herren talte til ham igjen og sa at det ikke var godt for ham, Lehi, å reise alene med sin familie ut i villmarken, men at hans sønner skulle ta [b]døtre til [c]hustru så de kunne oppreise avkom for Herren i det lovede land.

2 Og det skjedde at Herren [a]befalte ham at jeg, Nephi, og mine brødre igjen skulle vende tilbake til Jerusalems land og ta Ismael og hans familie med oss ut i villmarken.

3 Og det skjedde at jeg, Nephi, sammen med mine brødre, [a]igjen reiste ut i villmarken for å dra opp til Jerusalem.

4 Og det skjedde at vi gikk til Ismaels hus, og vi fant nåde for Ismaels øyne, så vi talte Herrens ord til ham.

5 Og det skjedde at Herren bløtgjorde Ismaels hjerte, og også hans hus, så de reiste med oss ut i villmarken til vår fars telt.

6 Og det skjedde på vår reise i villmarken at Laman og Lemuel, to av Ismaels døtre og Ismaels to [a]sønner og deres familier satte seg opp mot oss – ja, mot meg, Nephi, mot Sam og sin far, Ismael, og mot hans hustru og hans tre andre døtre.

7 Og det skjedde at de under denne oppstand ønsket å vende tilbake til Jerusalems land.

8 Men da jeg, Nephi, var [a]bedrøvet på grunn av deres hårde hjerter, talte jeg til dem, ja, jeg talte til Laman og Lemuel og sa: Se, dere er mine eldre brødre, men hva kommer det av at dere har så hårde hjerter og er så forblindet at jeg, som er deres yngre bror, må tale til dere og være et eksempel for dere?

9 Hvorfor har dere ikke lyttet til Herrens ord?

10 Hvordan kan dere ha [a]glemt at dere har sett en Herrens engel?

11 Ja, og hvordan kan dere ha glemt de store ting Herren har gjort for oss ved å [a]fri oss ut av Labans hender og ved å la oss få tak i opptegnelsen?

12 Ja, hvordan kan dere ha glemt at Herren ifølge sin vilje er istand til å gjøre alle [a]ting for menneskenes barn når de bare utøver [b]tro på ham? La oss derfor være trofaste mot ham.

13 Og hvis vi er trofaste mot ham, skal vi komme til det [a]lovede land, og en gang i fremtiden skal dere vite at Herrens ord skal oppfylles med hensyn til Jerusalems [b]ødeleggelse, for alt Herren har talt om Jerusalems ødeleggelse, må gå i oppfyllelse.

14 For se, Herrens Ånd slutter snart å streve med dem, for se,

7 1 *a* 1 Ne 5:17–19.
b 1 Ne 16:7.
c vs Ekteskap.
2 *a* 1 Ne 16:7–8.
3 *a* 1 Ne 3:2–3.
6 *a* 2 Ne 4:10.
8 *a* Alma 31:2; Moses 7:41.
10 *a* 5M 4:9; 1 Ne 3:29; 4:3.
11 *a* 1 Ne 4.
12 *a* 1 Ne 17:50; Alma 26:12.
b 1 Ne 3:7; 15:11.
13 *a* 1 Ne 2:20. vs Lovede land, Det.
b 2 Kong 25:1–21; 2 Ne 6:8; 25:10; Omni 1:15; Hel 8:20–21.

de har [a]forkastet profetene, og [b]Jeremia har de kastet i fengsel. Og de har forsøkt å ta min fars [c]liv, så de har drevet ham ut av landet.

15 Og nå sier jeg dere at hvis dere vender tilbake til Jerusalem, vil dere omkomme sammen med dem. Og hvis dere velger det, dra opp til landet, og husk de ord som jeg taler til dere, at hvis dere drar, vil dere også omkomme, for slik driver Herrens Ånd meg til å tale.

16 Og det skjedde at da jeg, Nephi, hadde talt disse ord til mine brødre, ble de sinte på meg. Og det skjedde at de la hånd på meg, for se, de var overmåte vrede, og de [a]bandt meg med tau, og forsøkte å ta mitt liv ved å forlate meg i villmarken så jeg kunne bli fortært av ville dyr.

17 Men det skjedde at jeg ba til Herren og sa: Herre, vil du, på grunn av den tro jeg har på deg, fri meg ut av mine brødres hender, ja, vil du gi meg styrke til å [a]sprenge disse bånd som jeg er bundet med.

18 Og det skjedde at da jeg hadde sagt disse ord, se, da ble båndene løst fra mine hender og føtter, og jeg sto foran mine brødre og talte til dem igjen.

19 Og det skjedde at de ble sinte på meg igjen og forsøkte å legge hånd på meg, men se, en av Ismaels [a]døtre, ja, også hennes mor og en av Ismaels sønner, bønnfalt mine brødre så deres hjerter ble bløtgjort, og de sluttet å stå meg etter livet.

20 Og det skjedde at de var sørgmodige på grunn av sin ugudelighet, og de bøyde seg for meg og ba meg inntrengende om å tilgi dem det de hadde gjort mot meg.

21 Og det skjedde at jeg oppriktig [a]tilga dem alt de hadde gjort, og jeg formante dem til å be Herren sin Gud om tilgivelse. Og det skjedde at det gjorde de. Og etter at de hadde bedt til Herren, fortsatte vi reisen til vår fars telt.

22 Og det skjedde at vi kom frem til vår fars telt, og da jeg og mine brødre og hele Ismaels hus hadde kommet frem til min fars telt, [a]takket de Herren sin Gud og ofret [b]slaktoffer og brennoffer til ham.

KAPITTEL 8

Lehi ser et syn om livets tre – Han spiser av dets frukt og ønsker at hans familie skal gjøre det samme – Han ser en jernstang, en snever og smal sti og en mørk tåke som innhyller menneskene – Sariah, Nephi og Sam spiser av frukten, men Laman og Lemuel avslår. Ca. 600–592 f.Kr.

Og det skjedde at vi hadde samlet alle sorter frø, ja, allslags frø, både av alle slags kornsorter og også frø av allslags frukt.

14 *a* Esek 5:6; 1 Ne 1:18–20; 2:13. vs Opprør.
b Jer 37:15–21.
c 1 Ne 2:1.
16 *a* 1 Ne 18:11–15.
17 *a* Alma 14:26–28.
19 *a* 1 Ne 16:7.
21 *a* vs Tilgi.
22 *a* vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.
b 1 Ne 5:9.

2 Og det skjedde at mens min far oppholdt seg i villmarken, talte han til oss og sa: Se, jeg har [a]drømt en drøm, eller med andre ord, jeg har sett et [b]syn.

3 Og se, på grunn av det jeg har sett, har jeg grunn til å fryde meg i Herren over [a]Nephi og også over Sam, for jeg har grunn til å tro at de og også mange av deres ætt vil bli frelst.

4 Men se, [a]Laman og Lemuel, jeg er meget engstelig for dere, for se, jeg syntes at jeg i min drøm så en mørk og dyster villmark.

5 Og det skjedde at jeg så en mann, og han var kledd i en hvit [a]kjortel, og han kom og sto foran meg.

6 Og det skjedde at han talte til meg og bød meg at jeg skulle følge ham.

7 Og det skjedde at da jeg fulgte med ham, oppdaget jeg at jeg befant meg i en mørk og dyster ødemark.

8 Og etter at jeg hadde vandret i mørke i mange timer, begynte jeg å be til Herren – at han måtte ha [a]barmhjertighet med meg ifølge sin store og milde barmhjertighet.

9 Og det skjedde at da jeg hadde bedt til Herren, så jeg en stor og vidstrakt [a]mark.

10 Og det skjedde at jeg så et [a]tre hvis [b]frukt var ettertraktelsesverdig fordi den gjorde en lykkelig.

11 Og det skjedde at jeg gikk frem og spiste av [a]frukten, og jeg oppdaget at den var meget søt, søtere enn alt jeg før hadde smakt. Ja, og jeg så at frukten var hvit og overgikk all [b]hvithet jeg noen gang hadde sett.

12 Og da jeg spiste av frukten, fylte den min sjel med overmåte stor [a]glede. Derfor begynte jeg å [b]ønske at min familie også skulle spise av den, for jeg visste at den var mer [c]ettertraktelsesverdig enn all annen frukt.

13 Og da jeg så meg omkring for kanskje å få øye på min familie også, så jeg en [a]elv med vann, og den rant like forbi treet jeg tok frukt fra.

14 Da jeg så meg omkring for å finne ut hvor den kom fra, så jeg dens utspring et lite stykke borte, og ved dens utspring så jeg deres mor Sariah, Sam og Nephi, og de sto som om de ikke visste hvor de skulle gå.

15 Og det skjedde at jeg vinket til dem og sa også til dem med høy røst at de skulle komme til meg og spise av den frukt som var mer ettertraktelsesverdig enn all annen frukt.

16 Og det skjedde at de kom til meg og spiste av frukten de også.

17 Og det skjedde at jeg gjerne

8 2*a* vs Drøm; Åpenbaring.
b 1 Ne 10:17. vs Syn.
3*a* 1 Ne 8:14–18.
4*a* 1 Ne 8:35–36.
5*a* JS – H 1:30–32.
8*a* vs Barmhjertig, barmhjertighet.
9*a* Mat 13:38.
10*a* 1M 2:9; Åp 2:7; 22:2; 1 Ne 11:4, 8–25. vs Livets tre.
b Alma 32:41–43.
11*a* Alma 5:34.
b 1 Ne 11:8.
12*a* vs Glede.
b Alma 36:24.
c 1 Ne 15:36.
13*a* 1 Ne 12:16–18; 15:26–29.

ville at Laman og Lemuel også skulle komme og spise av frukten, derfor kastet jeg et blikk mot elvens utspring for kanskje å få øye på dem.

18 Og det skjedde at jeg så dem, men de ville [a]ikke komme til meg og spise av frukten.

19 Og jeg så en [a]jernstang, og den fulgte elvebredden frem til treet der jeg sto.

20 Og jeg så også en [a]snever og smal sti som gikk langs jernstangen frem til treet der jeg sto, og den gikk også forbi kildens utspring frem til en stor og vidstrakt [b]mark, stor og vidstrakt som en verden.

21 Og jeg så utallige folkeskarer, hvorav mange strebet fremover for å komme inn på [a]stien som førte til treet jeg sto ved.

22 Og det skjedde at de gikk frem og begynte på stien som førte til treet.

23 Og det skjedde at det la seg en mørk [a]tåke, ja, en meget mørk tåke, slik at de som hadde begynt på stien, gikk seg vill, tok feil av retningen og ble borte.

24 Og det skjedde at jeg så andre som trengte seg frem, og de kom og grep fatt i enden av jernstangen, og trengte seg frem gjennom den mørke tåken mens de klamret seg til jernstangen helt til de kom frem og spiste av treets [a]frukt.

25 Og da de hadde spist av treets frukt, så de seg omkring som om de var [a]skamfulle.

26 Og jeg så meg også omkring, og på den andre siden av elven med vann fikk jeg øye på en stor og [a]rommelig bygning som liksom sto i luften høyt over jorden.

27 Og den var full av folk, både gamle og unge, både menn og kvinner. De var meget fint kledd, og de [a]hånte og pekte fingre mot dem som hadde kommet og som spiste av frukten.

28 Og da de hadde [a]spist av frukten, [b]skammet de seg på grunn av dem som spottet dem, og de [c]falt fra, gikk inn på forbudte stier og ble borte.

29 Og nå gjengir ikke jeg, Nephi, [a]alle min fars ord.

30 Men se, for å skrive i korthet, han så andre skarer som trengte seg frem, og de kom og grep fatt i enden av [a]jernstangen og trengte seg frem mens de hele tiden holdt fast i jernstangen til de kom frem, falt ned og spiste av treets frukt.

31 Og han så også andre [a]skarer som famlet seg frem mot den store og rommelige bygningen.

---

18 *a* 2 Ne 5:20–25.
19 *a* Sal 2:9; Åp 12:5; JSO Åp 19:15 (Tillegg); 1 Ne 8:30; 11:25; 15:23–24.
20 *a* Mat 7:14; 2 Ne 31:17–20.
b Mat 13:38.
21 *a* vs Vei, utvei.
23 *a* 1 Ne 12:17; 15:24.
24 *a* 1 Ne 8:10–12.
25 *a* Rom 1:16; 2 Tim 1:8; Alma 46:21; Mormon 8:38.
26 *a* 1 Ne 11:35–36; 12:18.
27 *a* vs Stolthet.
28 *a* 2 Pet 2:19–22.
b Mark 4:14–20; 8:38; Luk 8:11–15; Joh 12:42–43.
c vs Frafall.
29 *a* 1 Ne 1:16–17.
30 *a* 1 Ne 15:23–24.
31 *a* Mat 7:13.

32 Og det skjedde at mange druknet i [a]elvens dyp, og han tapte mange av syne som vandret inn på fremmede veier.

33 Og stor var folkemengden som gikk inn i den merkelige bygningen. Og etter at de var kommet inn i denne bygningen, pekte de på meg i [a]forakt og også på dem som spiste av frukten, men vi brydde oss ikke om dem.

34 Dette er min fars ord: For de som [a]brydde seg om dem, hadde falt fra.

35 [a]Laman og Lemuel spiste ikke av frukten, sa min far.

36 Og det skjedde at da min far hadde talt alle ordene om drømmen eller synet, som var mange, sa han til oss at han på grunn av det han så i synet, var meget engstelig for Laman og Lemuel, ja, han var redd for at de skulle bli vist bort fra Herrens nærhet.

37 Og han formante dem med en øm [a]fars kjærlighet og ba dem lytte til hans ord, så ville Herren kanskje være barmhjertig mot dem og ikke vise dem bort, ja, min far talte innstendig til dem.

38 Og etter at han hadde talt innstendig til dem og også hadde profetert for dem om mange ting, bød han dem å holde Herrens bud, og han sluttet sin tale til dem.

KAPITTEL 9

Nephi skriver to sett opptegnelser – Begge kalles Nephis plater – De store platene inneholder en verdslig historie, mens de små hovedsakelig omhandler hellige ting. Ca. 600–592 f.Kr.

Alt dette så, hørte og talte min far mens han bodde i et telt i [a]dalen Lemuel, og også mye annet som jeg ikke kan skrive på disse platene.

2 Og som jeg før har sagt om disse platene, se, de er ikke de platene hvor jeg gir en fullstendig beretning om mitt folks historie, for de [a]platene hvor jeg gir en fullstendig beretning om mitt folk, har jeg gitt navnet Nephi. Derfor kalles de Nephis plater etter mitt eget navn, og disse platene kalles også Nephis plater.

3 Likevel har jeg mottatt en befaling fra Herren om å lage disse platene i den spesielle [a]hensikt at det skulle graveres en beretning om mitt folks [b]kirkelige virksomhet.

4 På de andre platene skal det graveres en beretning om kongenes regjeringstid og om krigene og stridighetene blant mitt folk. Derfor handler disse platene hovedsakelig om den kirkelige virksomhet, mens de [a]andre platene hovedsakelig handler om kongenes regjeringstid og

32 *a* 1 Ne 15:26–29.
33 *a* vs Forfølge, forfølgelse.
34 *a* 2M 23:2.
35 *a* 1 Ne 8:17–18; 2 Ne 5:19–24.
37 *a* vs Familie; Foreldre.
9 1 *a* 1 Ne 2:4–6, 8, 14–15; 16:6.
2 *a* 1 Ne 19:2, 4; Jak bok 3:13–14; Morm ord 1:2–11; L&p 10:38–40.
vs Plater.
3 *a* L&p 3:19.
b 1 Ne 6:3.
4 *a* Jak bok 1:2–4; Morm ord 1:10.

om krigene og stridighetene blant mitt folk.

5 Derfor har Herren befalt meg å lage disse platene i en for ham [a]vis hensikt, hensikten kjenner jeg ikke.

6 Men Herren [a]kjenner alle ting fra begynnelsen av, derfor bereder han en vei for å utføre alle sine gjerninger blant menneskenes barn, for se, han har all [b]makt til å oppfylle alle sine ord, og slik er det. Amen.

KAPITTEL 10

Lehi forutsier at jødene vil bli tatt til fange av babylonerne – Han forteller at en Messias, en Frelser og Forløser, skal komme blant jødene – Lehi forteller også om ham som skal komme for å døpe Guds Lam – Lehi forteller om Messias' død og oppstandelse – Han sammenligner Israels adspredelse og innsamling med et oliventre – Nephi taler om Guds Sønn, om Den hellige ånds gave og om behovet for rettskaffenhet. Ca. 600–592 f.Kr.

Og nå fortsetter jeg, Nephi, min beretning på [a]disse platene, om mine gjøremål, min regjeringstid og kirkelige virksomhet. Men for å kunne fortsette min beretning, må jeg si litt om det som gjelder min far, og også om mine brødre.

2 For se, det skjedde at da min far hadde fortalt om sin [a]drøm og hadde formant dem til å være flittige, talte han til dem om jødene og sa –

3 at de, etter at de og den store byen [a]Jerusalem var blitt beseiret og mange var [b]ført bort som fanger til [c]Babylon, skulle de, i Herrens egen beleilige tid, [d]vende tilbake igjen, ja, de skulle føres tilbake ut av fangenskap, og etter at de var ført tilbake ut av fangenskap, skulle de igjen ta sitt arveland i besittelse.

4 Ja, [a]seks hundre år etter at min far forlot Jerusalem, skulle Gud Herren oppreise en [b]profet blant jødene – ja, en [c]Messias, eller med andre ord, en verdens Frelser.

5 Han talte også om profetene og om hvor mange av dem som hadde [a]vitnet om disse ting, om denne Messias som han hadde talt om, eller om denne verdens Forløser.

6 For hele menneskeheten var i en fortapt og [a]fallen tilstand og ville alltid være det med mindre de kunne stole på denne Forløser.

7 Og han talte også om en

5 *a* 1 Ne 19:3; Morm ord 1:7; Alma 37:2, 12, 14.
6 *a* 2 Ne 9:20; L&p 38:2; Moses 1:6, 35. vs Allvitende.
b Mat 28:18.
10 1 *a* 1 Ne 9:1–5; 19:1–6; Jak bok 1:1–4.
2 *a* 1 Ne 8.
3 *a* Est 2:6; 2 Ne 6:8; Hel 8:20–21.
b 587 f.Kr. Se Kronologisk oversikt i tillegget. 2 Ne 25:10.
c Esek 24:2; 1 Ne 1:13; Omni 1:15.
d Jer 29:10; 2 Ne 6:8–9.
4 *a* 1 Ne 19:8; 2 Ne 25:19; 3 Ne 1:1.
b 1 Ne 22:20–21.
c vs Messias.
5 *a* Jak bok 7:11; Mosiah 13:33; Hel 8:19–24; 3 Ne 20:23–24.
6 *a* vs Fall, Adam og Evas.

[a]profet som skulle komme før Messias for å berede Herrens vei.

8 Ja, han skulle gå ut og rope i villmarken: [a]Rydd Herrens vei og gjør hans stier rette, for det står én iblant dere som dere ikke kjenner, og han er sterkere enn jeg, én hvis skorem jeg ikke er verdig til å løse. Og min far talte mye om dette.

9 Og min far sa han skulle døpe i [a]Betabara på den andre siden av Jordan. Og han sa også at han skulle [b]døpe med vann, ja, at han skulle døpe Messias med vann.

10 Og etter at han hadde døpt Messias med vann, skulle han se og bære vitnesbyrd om at han hadde døpt Guds [a]Lam som skulle ta bort verdens synder.

11 Og det skjedde at da min far hadde talt disse ord, talte han til mine brødre om evangeliet som skulle forkynnes blant jødene, og også om at jødene skulle [a]synke ned i [b]vantro. Og etter at de hadde [c]slått ihjel den Messias som skulle komme, skulle han, etter å ha blitt slått ihjel, [d]oppstå fra de døde og åpenbare seg for hedningefolkene ved [e]Den hellige ånd.

12 Ja, min far talte mye om hedningefolkene, og også om Israels hus, at de skulle sammenlignes med et [a]oliventre, hvis grener skulle brekkes av og bli [b]spredt over hele jordens overflate.

13 Derfor, sa han, var det nødvendig at vi alle sammen ble ført til det [a]lovede land for å oppfylle Herrens ord om at vi skulle bli spredt over hele jordens overflate.

14 Og etter at Israels hus var adspredt, skulle de [a]samles igjen, eller, etter at [b]hedningefolkene til slutt hadde mottatt evangeliets fylde, skulle [c]oliventreets naturlige grener, eller levningen av Israels hus, podes inn, eller komme til kunnskap om den sanne Messias, deres Herre og Forløser.

15 Og i slike ordelag profeterte og talte min far til mine brødre, og han sa også mye annet som jeg ikke skriver i denne boken, for alt jeg anså for å være nødvendig, har jeg skrevet i min [a]andre bok.

16 Og alt som jeg har omtalt, skjedde mens min far bodde i et telt i dalen Lemuel.

17 Og det skjedde at da jeg, Nephi, hadde hørt alle min fars [a]ord om de ting han så i et [b]syn, og også de ting som han talte

7 *a* 1 Ne 11:27; 2 Ne 31:4.
8 *a* Jes 40:3; Mat 3:1–3.
9 *a* Joh 1:28.
b vs Døperen Johannes.
10 *a* vs Guds Lam.
11 *a* Jak bok 4:14–18.
b Mormon 5:14.
c vs Jesus Kristus; Korsfestelse.
d vs Oppstandelse.
e vs Hellige ånd, Den.
12 *a* 1M 49:22–26; 1 Ne 15:12; 2 Ne 3:4–5; Jak bok 5; 6:1–7. vs Herrens vingård; Oliventre.
b 1 Ne 22:3–8. vs Israel – Israels adspredelse.
13 *a* 1 Ne 2:20. vs Lovede land, Det.
14 *a* vs Israel – Israels innsamling.
b 1 Ne 13:42; L&p 14:10.
c Jak bok 5:8, 52, 54, 60, 68.
15 *a* 1 Ne 1:16–17.
17 *a* Enos 1:3; Alma 36:17.
b 1 Ne 8:2.

ved Den hellige ånds kraft – en kraft som han mottok ved tro på Guds Sønn, og Guds Sønn var den [c]Messias som skulle komme – ønsket jeg, Nephi, at jeg også kunne få se og høre og vite disse ting ved [d]Den hellige ånds kraft som er Guds gave til alle som [e]flittig søker ham, såvel i [f]fordums tid som i den tid da han skulle åpenbare seg for menneskenes barn.

18 For han er den [a]samme i går, i dag og for evig, og veien er beredt for alle mennesker fra verdens grunnvoll ble lagt, om så er at de omvender seg og kommer til ham.

19 For den som søker flittig, skal finne, og Guds [a]mysterier skal foldes ut for dem ved [b]Den hellige ånds kraft, såvel i denne tid som i fordums tid, og såvel i fordums tid som i kommende tider, derfor er Herrens [c]vei et evig kretsløp.

20 Husk derfor, du menneske, at du skal føres frem og [a]dømmes for alt du gjør.

21 Hvis du derfor har søkt å leve ugudelig i din [a]prøvetids dager, da blir du funnet [b]uren for Guds domstol, og intet urent kan bo hos Gud, derfor må du vises bort for evig.

22 Den hellige ånd gir meg myndighet til å skrive om dette og ikke holde det tilbake.

KAPITTEL 11

Nephi ser Herrens Ånd og blir i et syn vist livets tre – Han ser Guds Sønns mor og lærer om Guds velvillige nedstigning – Han ser Guds Lams dåp, hans virke og korsfestelse – Han ser også Lammets tolv apostlers kall og virke. Ca. 600–592 f.Kr.

For det skjedde etter at jeg hadde ønsket å få se det min far hadde sett, og da jeg trodde at Herren var i stand til å åpenbare det for meg, ble jeg, mens jeg satt og [a]overveide dette i mitt hjerte, [b]ført bort i Herrens Ånd, ja, opp på et meget høyt [c]fjell som jeg aldri før hadde sett, og hvor jeg aldri før hadde satt min fot.

2 Og Ånden sa til meg: Se, hva ønsker du?

3 Og jeg sa: Jeg ønsker å se det min far [a]så.

4 Og Ånden sa til meg: Tror du at din far så [a]treet han har fortalt om?

5 Og jeg sa: Ja, du vet at jeg [a]tror alle min fars ord.

6 Og da jeg hadde sagt disse ord, ropte Ånden med høy røst og sa: Hosianna til Herren, den

17 *c* vs Messias.
d vs Hellige ånd, Den.
e Moroni 10:4–5, 7, 19.
f L&p 20:26.
18 *a* Heb 13:8; Mormon 9:9; L&p 20:12. vs Gud, guddommen.
19 *a* vs Mysterier, Guds.
b vs Hellige ånd, Den.
c Alma 7:20; L&p 3:2; 35:1.
20 *a* Pred 12:14; 2 Ne 9:46. vs Dom, den siste eller endelige.
21 *a* Alma 34:32–35.
b 1 Kor 6:9–10; 3 Ne 27:19; L&p 76:50–62; Moses 6:57.
11 1 *a* L&p 76:19. vs Fordype seg.
b 2 Kor 12:1–4; Åp 21:10; 2 Ne 4:25; Moses 1:1.
c 5M 10:1; Ether 3:1.
3 *a* 1 Ne 8:2–34.
4 *a* 1 Ne 8:10–12; 15:21–22.
5 *a* 1 Ne 2:16.

høyeste Gud, for han er Gud over hele [a]jorden, ja, over alt. Og velsignet er du, Nephi, fordi du [b]tror på den høyeste Guds Sønn. Derfor skal du få se det du har ønsket.

7 Og se, dette skal gis deg som et [a]tegn: Etter at du har sett treet som hadde frukt som din far spiste av, skal du også se en mann stige ned fra himmelen – du skal se ham, og etter at du har sett ham, skal du [b]bære vitnesbyrd om at han er Guds Sønn.

8 Og det skjedde at Ånden sa til meg: Se! Og jeg så og fikk se et tre som var likt det [a]treet min far hadde sett, og dets skjønnhet overgikk, ja, var uendelig mye større enn all annen skjønnhet, og det var [b]hvitere enn nyfallen sne.

9 Og det skjedde at da jeg hadde sett treet, sa jeg til Ånden: Jeg ser du har vist meg det treet som er mer [a]dyrebart enn alle andre trær.

10 Og han sa til meg: Hva ønsker du?

11 Og jeg sa til ham: Å få vite dets [a]tydning – for jeg talte til ham som en mann taler til en annen, for jeg så at han hadde en manns [b]skikkelse. Likevel visste jeg at det var Herrens Ånd, og han talte til meg som en mann taler med en annen.

12 Og det skjedde at han sa til meg: Se! Og jeg forsøkte å se på ham, men så ham ikke, for han hadde veket bort fra meg.

13 Og det skjedde at jeg så og fikk se den store byen Jerusalem og også andre byer. Og jeg så byen Nasaret, og i byen [a]Nasaret så jeg en [b]jomfru som var overmåte skjønn og ren.

14 Og det skjedde at jeg så [a]himlene åpne seg, og en engel kom ned og sto foran meg, og han sa til meg: Nephi, hva ser du?

15 Og jeg sa til ham: En jomfru, vakrere og skjønnere enn alle andre jomfruer.

16 Og han sa til meg: Forstår du Guds velvillige nedstigning?

17 Og jeg sa til ham: Jeg vet at han elsker sine barn, men jeg forstår ikke hva alle ting betyr.

18 Og han sa til meg: Se, [a]jomfruen som du ser, er Guds Sønns [b]mor i kjødet.

19 Og det skjedde at jeg så at hun ble ført bort i Ånden, og etter at hun hadde vært ført bort i [a]Ånden en tid, talte engelen til meg og sa: Se!

20 Og jeg så og fikk se jomfruen igjen med et [a]barn i sine armer.

21 Og engelen sa til meg: Se, Guds [a]Lam, ja, han er [b]Sønn av

6 *a* 2M 9:29; 2 Ne 29:7; 3 Ne 11:14; Moses 6:44.
b vs Tro.
7 *a* vs Tegn.
b vs Vitne, vitnesbyrd.
8 *a* 1 Ne 8:10.
b 1 Ne 8:11.
9 *a* 1 Ne 11:22–25.
11 *a* 1M 40:8.
b Ether 3:15–16.
13 *a* Mat 2:23.
b Luk 1:26–27; Alma 7:10. vs Maria, Jesu mor.
14 *a* Esek 1:1; 1 Ne 1:8.
18 *a* Jes 7:14; Luk 1:34–35.
b Mosiah 3:8.
19 *a* Mat 1:20.
20 *a* Luk 2:16.
21 *a* vs Guds Lam.
b vs Jesus Kristus.

den evige [c]Fader! Forstår du betydningen av [d]treet som din far så?

22 Og jeg svarte ham og sa: Ja, det er Guds [a]kjærlighet som utgytes i menneskenes barns hjerter. Derfor er den det mest ettertraktelsesverdige av alt.

23 Og han talte til meg og sa: Ja, og det som gir sjelen størst [a]glede.

24 Og etter at han hadde sagt disse ord, sa han til meg: Se! Og jeg så, og fikk se Guds Sønn [a]gå ut blant menneskenes barn, og jeg så mange falle ned for hans føtter og tilbe ham.

25 Og det skjedde at jeg forsto at [a]jernstangen som min far hadde sett, var Guds ord som ledet til kilden med [b]levende vann, eller til [c]livets tre. Vannet forestiller Guds kjærlighet, og jeg forsto også at livets tre var et bilde på Guds kjærlighet.

26 Og engelen sa til meg igjen: Se, og tenk over Guds [a]velvillige nedstigning!

27 Og jeg så, og fikk [a]se verdens Forløser som min far hadde talt om, og jeg så også [b]profeten som skulle berede veien for ham. Og Guds Lam gikk frem og ble [c]døpt av ham, og etter at han var døpt, så jeg himlene åpne seg, og Den hellige ånd kom ned fra himmelen og hvilte over ham i en [d]dues skikkelse.

28 Og jeg så at han gikk ut og betjente menneskene med [a]kraft og stor herlighet, og folkeskarer samlet seg for å høre ham, og jeg så at de kastet ham ut.

29 Og jeg så også [a]tolv andre som fulgte ham. Og det skjedde at de ble ført bort i Ånden for mitt ansikt, og jeg så dem ikke.

30 Og det skjedde at engelen talte til meg igjen og sa: Se! Og jeg så og fikk se himlene åpne seg på ny, og jeg så [a]engler stige ned blant menneskenes barn, og de betjente dem.

31 Og han talte til meg igjen og sa: Se! Og jeg så, og fikk se Guds Lam gå ut blant menneskenes barn. Og jeg fikk se skarer av mennesker som var syke, og som var plaget av alle slags sykdommer og av [a]djevler og [b]urene ånder, og engelen talte og viste meg alle disse ting. Og de ble [c]helbredet ved Guds Lams kraft, og djevlene og de urene åndene ble drevet ut.

32 Og det skjedde at engelen talte til meg igjen og sa: Se! Og jeg så og fikk se Guds Lam, at han ble grepet av folket, ja, Sønn av den evige Gud ble

21 *c* vs Gud, guddommen – Gud Faderen.
d 1 Ne 8:10; Alma 5:62. vs Livets tre.
22 *a* vs Kjærlighet.
23 *a* vs Glede.
24 *a* Luk 4:14–21.
25 *a* 1 Ne 8:19.
b vs Levende vann.
c 1M 2:9; Alma 32:40–41; Moses 4:28, 31.
26 *a* 1 Ne 11:16–33.
27 *a* 2 Ne 25:13.
b Mat 11:10; 1 Ne 10:7–10; 2 Ne 31:4.
c vs Dåp, døpe.
d vs Duens tegn.
28 *a* L&p 138:25–26.
29 *a* vs Apostel.
30 *a* vs Engler.
31 *a* Mark 5:15–20; Mosiah 3:5–7. vs Djevel.
b vs Ånd – Onde ånder.
c vs Helbrede, helbredelse.

[a]dømt av verden, og jeg så og bærer vitnesbyrd om det.

33 Og jeg, Nephi, så at han ble løftet opp på [a]korset og ble [b]drept for verdens synder.

34 Og etter at han var drept, så jeg at jordens folkeskarer samlet seg for å kjempe mot Lammets apostler, for det ble de tolv kalt av Herrens engel.

35 Og jordens folkeskarer hadde samlet seg, og jeg så at de befant seg i en stor og rommelig [a]bygning lik den bygningen min far så. Og Herrens engel talte til meg igjen og sa: Se, verden og dens visdom, ja, se, Israels hus har samlet seg for å kjempe mot Lammets tolv apostler.

36 Og det skjedde at jeg så og bærer vitnesbyrd om at den store og rommelige bygningen forestilte verdens [a]stolthet, og den falt, og dens fall var meget stort. Og Herrens engel talte til meg igjen og sa: Slik skal alle nasjoner, slekter, tungemål og folk som kjemper mot Lammets tolv apostler, bli ødelagt.

KAPITTEL 12

Nephi ser i et syn det lovede land, dets innbyggeres rettferdighet, deres misgjerninger og fall, Guds Lam som kommer blant dem, at De tolv disipler og De tolv apostler skal dømme Israel, samt den frastøtende og urene tilstand de som synker ned i vantro, befinner seg i. Ca. 600–592 f.Kr.

Og det skjedde at engelen sa til meg: Se, din ætt og også dine brødres ætt. Og jeg så og fikk se det [a]lovede land, og jeg så store folkeskarer, ja, så store at de i antall syntes å være som havets sand.

2 Og det skjedde at jeg så store skarer som var samlet til kamp mot hverandre, og jeg så [a]kriger og rykter om kriger og stor nedslakting ved sverdet blant mitt folk.

3 Og det skjedde at jeg så mange generasjoner gå bort under kriger og stridigheter i landet, og jeg så mange byer, ja, så mange at jeg ikke talte dem.

4 Og det skjedde at jeg så en [a]mørk [b]tåke over det lovede land, og jeg så lyn og hørte torden og jordskjelv og allslags larm og støy, jeg så jorden og klippene revne og fjellene rase sammen, jeg så landets sletter bli brutt opp, og jeg så mange byer som [c]sank, mange som ble brent med ild, og mange som raste sammen på grunn av rystelsene.

5 Og det skjedde at da jeg hadde sett alt dette, så jeg at den mørke [a]tåken forsvant fra landets overflate, og se, jeg så de folkeskarer som ikke hadde falt som følge av Herrens store og forferdelige straffedommer.

32 *a* Mark 15:17–20.
33 *a* Joh 19:16–19; Mosiah 3:9–10; 3 Ne 27:14. vs Kors.
b vs Forsoning.
35 *a* 1 Ne 8:26; 12:18.
36 *a* vs Stolthet.
12 1 *a* vs Lovede land, Det.
2 *a* Enos 1:24; Mormon 8:7–8. vs Krig.
4 *a* 1 Ne 19:10.
b Hel 14:20–28.
c 3 Ne 8:14.
5 *a* 3 Ne 8:20; 10:9.

6 Og jeg så himlene åpne seg og Guds [a]Lam stige ned fra himmelen, og han kom ned og viste seg for dem.

7 Og jeg så også og bærer vitnesbyrd om at Den hellige ånd falt på [a]tolv andre, og de ble ordinert av Gud og utvalgt.

8 Og engelen talte til meg og sa: Se, Lammets tolv disipler som er utvalgt til å betjene din ætt.

9 Og han sa til meg: Husker du Lammets [a]tolv apostler? Se, det er de som skal [b]dømme Israels tolv stammer. Derfor skal de tolv tjenere av din ætt dømmes av dem, for dere er av Israels hus.

10 Og disse [a]tolv tjenere som du ser, skal dømme din ætt. Og se, de er rettferdige for evig, for på grunn av sin tro på Guds Lam er deres [b]klær gjort hvite i hans blod.

11 Og engelen sa til meg: Se! Og jeg så og fikk se [a]tre generasjoner gå bort i rettferdighet, og deres klær var hvite, ja, likesom Guds Lam. Og engelen sa til meg: Disse er gjort hvite i Lammets blod på grunn av sin tro på ham.

12 Og jeg, Nephi, så også mange av den [a]fjerde generasjon gå bort i rettferdighet.

13 Og det skjedde at jeg så at jordens skarer var forsamlet.

14 Og engelen sa til meg: Se, din ætt og også dine brødres ætt.

15 Og det skjedde at jeg så og fikk se min ætts folk som var samlet i skarer [a]mot mine brødres ætt, og de var samlet til slag.

16 Og engelen talte til meg og sa: Se, kilden med [a]urent vann som din far så, ja, [b]elven som han talte om, og dens dyp er [c]helvetes dyp.

17 Og den mørke [a]tåken er djevelens fristelser som [b]forblinder øynene og forherder menneskenes barns hjerter og leder dem bort og inn på [c]brede veier, så de bukker under og går fortapt.

18 Og den store og rommelige [a]bygningen som din far så, er tom [b]innbilning og menneskenes barns [c]stolthet. Og et stort og fryktelig [d]svelg adskiller dem fra ordet om den evige Guds [e]rettferdighet og fra Messias som er Guds Lam, som Den hellige ånd bærer vitnesbyrd om fra verdens begynnelse av

6 *a* 2 Ne 26:1, 9; 3 Ne 11:3–17.
7 *a* 3 Ne 12:1; 19:12–13.
9 *a* Luk 6:13.
b Mat 19:28; L&p 29:12. vs Dom, den siste eller endelige.
10 *a* 3 Ne 27:27; Mormon 3:18–19.
b Åp 7:14; Alma 5:21–27; 13:11–13; 3 Ne 27:19–20.
11 *a* 2 Ne 26:9–10; 3 Ne 27:30–32.
12 *a* Alma 45:10–12; Hel 13:5, 9–10; 3 Ne 27:32; 4 Ne 1:14–27.
15 *a* Mormon 6.
16 *a* vs Urenhet.
b 1 Ne 8:13; 15:26–29.
c vs Helvete.
17 *a* 1 Ne 8:23; 15:24; L&p 10:20–32.
b vs Frafall.
c Mat 7:13–14.
18 *a* 1 Ne 8:26; 11:35–36.
b Jer 7:24.
c vs Stolthet.
d Luk 16:26; 1 Ne 15:28–30.
e vs Rettferdig, rettferdighet.

og ned til denne tid, og fra nå av og i all evighet.

19 Og mens engelen talte disse ord, så jeg og fikk se at mine brødres ætt stred mot min ætt ifølge engelens ord, og jeg så at på grunn av min ætts stolthet og djevelens [a]fristelser ble mitt folks ætt [b]overvunnet av mine brødres ætt.

20 Og det skjedde at jeg så, og fikk se at det folk som var mine brødres ætt, overvant min ætt og gikk frem i store skarer i landet.

21 Og jeg så at de var samlet i store skarer, og jeg så [a]kriger og rykter om kriger blant dem, og under kriger og rykter om kriger så jeg mange generasjoner gå bort.

22 Og engelen sa til meg: Se, disse skal [a]synke ned i vantro.

23 Og det skjedde at jeg så at de, etter å ha sunket ned i vantro, ble et [a]mørkt, frastøtende og [b]urent folk, fullt av [c]dovenskap og alle slags avskyeligheter.

KAPITTEL 13

Nephi ser i et syn at djevelens kirke opprettes blant hedningefolkene, Amerika oppdages og koloniseres. Mange klare og verdifulle deler av Bibelen går tapt, den endelige tilstand etter hedningefolkenes frafall, evangeliet blir gjengitt, hellig skrift kommer frem i de siste dager, og Sion bygges opp. Ca. 600–592 f.Kr.

Og det skjedde at engelen talte til meg og sa: Se! Og jeg så og fikk se mange nasjoner og riker.

2 Og engelen sa til meg: Hva ser du? Og jeg sa: Jeg ser mange nasjoner og riker.

3 Og han sa til meg: Dette er hedningefolkenes nasjoner og riker.

4 Og det skjedde at jeg blant [a]hedningefolkenes nasjoner så en [b]stor kirke bli dannet.

5 Og engelen sa til meg: Se, en kirke dannes som er mer avskyelig enn alle andre kirker. Den [a]slår Guds hellige ihjel, ja, den torturerer dem og holder dem nede, legger på dem et [b]jernåk og fører dem ned i fangenskap.

6 Og det skjedde at jeg så denne [a]store og avskyelige kirke, og jeg så at det var [b]djevelen som grunnla den.

7 Og jeg så også [a]gull og sølv og silke og skarlagen og finvevet lin og alle slags kostbare klær, og jeg så mange skjøger.

8 Og engelen talte til meg og sa: Se, gullet og sølvet og silken og skarlagenet og den finvevede linen og de kostbare klærne og skjøgene er det som denne store og avskyelige kirke [a]trakter etter.

9 Og for å bli rost av verden

19 *a* vs Friste, fristelse.
b Jar 1:10; Morm ord 1:1–2.
21 *a* Mormon 8:8; Moroni 1:2. vs Krig.
22 *a* 1 Ne 15:13; 2 Ne 26:15.
23 *a* 2 Ne 26:33.
b 2 Ne 5:20–25.
c vs Doven, dovenskap.
13 4 *a* vs Hedningefolkene.
b 1 Ne 13:26, 34; 14:3, 9–17.
5 *a* Åp 17:3–6; 1 Ne 14:13.
b Jer 28:10–14.
6 *a* L&p 88:94. vs Djevel – Djevelens kirke.
b 1 Ne 22:22–23.
7 *a* Mormon 8:36–38.
8 *a* Åp 18:10–24; Mormon 8:35–38.

[a]overvinner de Guds hellige og fører dem ned i fangenskap.

10 Og det skjedde at jeg så og fikk se mange vann som skilte hedningefolkene fra mine brødres ætt.

11 Og det skjedde at engelen sa til meg: Se, Guds vrede er over dine brødres ætt.

12 Og jeg så og fikk se en mann blant hedningefolkene som var adskilt fra mine brødres ætt ved de mange vann, og jeg så at [a]Guds Ånd kom ned og virket på mannen, og han dro ut over de mange vann, ja, til mine brødres ætt som var i det lovede land.

13 Og det skjedde at jeg så at Guds Ånd virket på andre av hedningefolkene, og de dro ut av fangenskap over de mange vann.

14 Og det skjedde at jeg så store [a]skarer av hedningefolkene i det [b]lovede land, og jeg så at Guds vrede var over mine brødres ætt, og de ble [c]adspredt av hedningefolkene og ble slått.

15 Og jeg så at Herrens Ånd var over hedningefolkene, og det gikk dem vel, og de tok [a]landet i arv. Og jeg så at de var hvite og meget skjønne og [b]fagre, likesom mitt folk var før de ble [c]slått ihjel.

16 Og det skjedde at jeg, Nephi, så at hedningefolkene som hadde kommet ut av fangenskap, ydmyket seg for Herren, og Herrens kraft var med [a]dem.

17 Og jeg så at hedningefolkenes moderfolk var forsamlet på vannene, og på land også, for å kjempe mot dem.

18 Og jeg så at Guds kraft var med dem, og at Guds vrede var over alle dem som var samlet for å kjempe mot dem.

19 Og jeg, Nephi, så at hedningefolkene som hadde dratt ut av fangenskap, ble [a]befridd fra alle andre nasjoners hender ved Guds kraft.

20 Og det skjedde at jeg, Nephi, så at det gikk dem vel i landet, og jeg så en [a]bok som var blant dem.

21 Og engelen sa til meg: Forstår du bokens betydning?

22 Og jeg sa til ham: Nei, det gjør jeg ikke.

23 Og han sa: Se, den går ut av en jødes munn. Og jeg, Nephi, så den, og han sa til meg: [a]Boken som du ser, er en [b]opptegnelse fra [c]jødene og inneholder Herrens pakter som han har inngått med Israels hus. Den inneholder også mange av de hellige profeters profetier og er en opptegnelse lik de graveringer som er på [d]messingplatene, men ikke så mange. Likevel inneholder de Herrens pakter som han har inngått med Israels

9 *a* Åp 13:4–7.
12 *a* vs Inspirasjon, inspirere.
14 *a* 2 Ne 1:11; Mormon 5:19–20.
b vs Lovede land, Det.
c 1 Ne 22:7–8. vs Israel – Israels adspredelse.
15 *a* 2 Ne 10:19.
b 2 Ne 5:21.
c Mormon 6:17–22.
16 *a* L&p 101:80.
19 *a* 2 Ne 10:10–14; 3 Ne 21:4; Ether 2:12.
20 *a* 1 Ne 14:23.
23 *a* 1 Ne 13:38; 2 Ne 29:4–12.
b vs Skriftene.
c 2 Ne 3:12.
d 1 Ne 5:10–13.

hus, derfor er de av stor verdi for hedningefolkene.

24 Og Herrens engel sa til meg: Du har sett at boken gikk ut av en jødes munn, og da den gikk ut av en jødes munn, inneholdt den fylden av Herrens evangelium, den Herre som de tolv apostler bærer vitnesbyrd om, og deres vitnesbyrd er i overensstemmelse med sannheten som er i Guds Lam.

25 Derfor går disse ting ut fra [a]jødene i renhet til [b]hedningefolkene i overensstemmelse med sannheten som er i Gud.

26 Og etter at de går ut ved Lammets tolv apostler fra jødene [a]til hedningefolkene, ser du dannelsen av den [b]store og avskyelige [c]kirke, som er mer avskyelig enn alle andre kirker, for se, de har [d]tatt ut av Lammets evangelium mange deler som er [e]klare og meget verdifulle, og mange av Herrens pakter har de også tatt ut.

27 Og alt dette har de gjort for å kunne forvrenge Herrens rette veier, forblinde menneskenes barns øyne og forherde deres hjerter.

28 Derfor ser du at etter at boken har gått igjennom den store og avskyelige kirkes hender, er mange klare og verdifulle ting blitt tatt ut av den boken som er Guds Lams bok.

29 Og etter at disse klare og verdifulle ting ble tatt ut, går den ut til alle hedningefolkenes nasjoner, og etter at den går ut til alle hedningefolkenes nasjoner – ja, også med hedningefolkene som har dratt ut av fangenskap over de mange vann som du har sett – ser du at på grunn av de mange klare og verdifulle ting som er tatt ut av boken – som var lett å forstå for menneskenes barn og som Guds Lam ønsket skulle være lett å forstå – på grunn av disse ting som er tatt ut av Lammets evangelium, vil overmåte mange snuble – derfor har Satan stor makt over dem.

30 Likevel ser du at hedningefolkene som er gått ut av fangenskap, og som ved Guds kraft er gjort sterkere enn alle andre nasjoner i det land som er utvalgt fremfor alle andre land, som er det land som Gud Herren i en pakt han inngikk med din far, ga hans ætt til [a]arveland – derfor ser du at Gud Herren ikke vil tillate at hedningefolkene utrydder fullstendig den [b]blanding av din ætt som er blant dine brødre.

31 Heller ikke vil han tillate at hedningefolkene [a]utrydder dine brødres ætt.

32 Heller ikke vil Gud Herren tillate at hedningefolkene for alltid forblir i denne fryktelige tilstand av blindhet, som du ser

25 *a* 2 Ne 29:4–6; L&p 3:16. vs Jøder.
b vs Hedningefolkene.
26 *a* Mat 21:43.
b 1 Ne 13:4–6; 14:3, 9–17.
c vs Frafall – Frafall i den første kristne kirke.
d Mormon 8:33; Moses 1:41.
e 1 Ne 14:20–26; Trosart 1:8.
30 *a* vs Lovede land, Det.
b Alma 45:10–14.
31 *a* 2 Ne 4:7; 10:18–19; Jak bok 3:5–9; Hel 15:12; 3 Ne 16:8–9; Mormon 5:20–21.

de er i på grunn av de klare og meget verdifulle deler av Lammets evangelium som er blitt holdt tilbake av den [a]avskyelige kirke, som du så ble dannet.

33 Derfor sier Guds Lam: Jeg vil være barmhjertig mot hedningefolkene ved å hjemsøke levningen av Israels hus med store straffedommer.

34 Og det skjedde at Herrens engel talte til meg og sa: Se, sier Guds Lam, etter at jeg har hjemsøkt [a]levningen av Israels hus – og den levning jeg taler om, er din fars ætt – etter at jeg har hjemsøkt dem med straffedommer og har slått dem ved hedningefolkenes hånd, og etter at hedningefolkene [b]snubler kraftig på grunn av de meget klare og verdifulle deler av Lammets [c]evangelium som er blitt holdt tilbake av den avskyelige kirke, som er skjøgers mor, sier Lammet – vil jeg på den dag være barmhjertig mot hedningefolkene og vil ved min egen kraft [d]bringe frem for dem mye av mitt evangelium, og det skal være klart og verdifullt, sier Lammet.

35 For se, sier Lammet: Jeg vil åpenbare meg for din ætt for at de skal skrive mange ting som jeg skal lære dem, som skal være klare og verdifulle. Og etter at din ætt blir drept, etter at de og også dine brødres ætt synker ned i vantro, se, da skal [a]disse ting skjules for å komme frem til hedningefolkene ved Lammets gave og kraft.

36 Og i dem skal mitt [a]evangelium bli skrevet, sier Lammet, min [b]klippe og min frelse.

37 Og [a]velsignet er de som søker å frembringe mitt [b]Sion på den dag, for de skal ha Den hellige ånds [c]gave og kraft, og hvis de [d]holder ut til enden, skal de bli løftet opp på den siste dag og bli frelst i Lammets evige [e]rike, og hvor fagre på fjellene skal ikke de være som [f]forkynner fred, ja, budskap om stor glede.

38 Og det skjedde at jeg så levningen av mine brødres ætt, og også Guds Lams [a]bok som hadde gått ut av jødens munn, at den kom frem fra hedningefolkene [b]til levningen av mine brødres ætt.

39 Og etter at den hadde kommet til dem, så jeg andre [a]bøker som ved Lammets kraft kom frem fra hedningefolkene til dem for å [b]overbevise hedningefolkene og levningen av mine

32 *a* vs Djevel – Djevelens kirke.
34 *a* vs Josef, sønn av Jakob.
b 1 Ne 14:1–3; 2 Ne 26:20.
c vs Evangelium.
d L&p 10:62. vs Gjengivelsen av evangeliet.
35 *a* 2 Ne 27:6; 29:1–2. vs Mormons bok.
36 *a* 3 Ne 27:13–21.
b Hel 5:12; 3 Ne 11:38–39. vs Klippe (sten).
37 *a* L&p 21:9.
b vs Sion.
c vs Hellige ånds gave, Den.
d 3 Ne 27:16. vs Holde ut.
e vs Celestial herlighet.
f Jes 52:7; Mosiah 15:14–18; 3 Ne 20:40.
38 *a* 1 Ne 13:23; 2 Ne 29:4–6.
b Mormon 5:15.
39 *a* vs Skriftene – Profetier om hellige skrifter.
b Esek 37:15–20; 2 Ne 3:11–12.

brødres ætt, og også jødene som var adspredt over hele jorden, om at profetenes opptegnelser og Lammets tolv apostlers opptegnelser er [c]sanne.

40 Og engelen talte til meg og sa: Disse [a]siste opptegnelser som du har sett blant hedningefolkene, skal [b]stadfeste sannheten av de [c]første som er fra Lammets tolv apostler, og skal gjøre kjent de klare og verdifulle ting som er blitt tatt ut av dem, og skal gjøre kjent for alle slekter, tungemål og folk at Guds Lam er Sønn av den evige Fader og er verdens [d]Frelser, og at alle mennesker må komme til ham, ellers kan de ikke bli frelst.

41 Og de må komme i overensstemmelse med de ord som skal stadfestes ved Lammets munn, og Lammets ord skal gjøres kjent i din ætts opptegnelser såvel som i Lammets tolv apostlers opptegnelser. Derfor skal de begge føyes sammen til [a]ett, for det er [b]én Gud og én [c]hyrde over hele jorden.

42 Og tiden kommer da han skal åpenbare seg for alle nasjoner, både for [a]jødene og hedningefolkene. Og etter at han har åpenbart seg for jødene og hedningefolkene, skal han åpenbare seg for hedningefolkene og for jødene, og de [b]siste skal bli de første, og de [c]første skal bli de siste.

KAPITTEL 14

En engel forteller Nephi hvordan hedningefolkene vil bli velsignet og forbannet – Det er bare to kirker: Guds Lams kirke og djevelens kirke – Guds hellige i alle nasjoner blir forfulgt av den store og avskyelige kirke – Apostelen Johannes vil skrive om verdens ende. Ca. 600–592 f.Kr.

Og det skal skje at hvis [a]hedningefolkene lytter til Guds Lam på den dag han skal åpenbare seg for dem i ord og [b]kraft, og virkelig fjerner sine [c]snublestener –

2 og ikke forherder sine hjerter mot Guds Lam, skal de regnes blant din fars ætt, ja, de skal [a]regnes blant Israels hus, og de skal være et [b]velsignet folk i det lovede land for evig. De skal aldri mer føres i fangenskap, og Israels hus skal aldri mer bli adspredt.

3 Og den store [a]grav som er blitt gravd for dem av den store og avskyelige kirke, som ble grunnlagt av djevelen og hans barn så han kunne lede

39 *c* 1 Ne 14:30.
40 *a* 2 Ne 26:16–17; 29:12. vs Mormons bok.
b Mormon 7:8–9.
c vs Bibel.
d Se tittelsiden i Mormons bok. Moses 1:6.
41 *a* Esek 37:17.
b 5M 6:4; Joh 17:21–23; 2 Ne 31:21.
c vs Gode hyrde.
42 *a* L&p 90:8–9; 107:33; 112:4.
b Jak bok 5:63.
c Luk 13:30; 1 Ne 15:13–20.
14 1 *a* 3 Ne 16:6–13. vs Hedningefolkene.
b 1 Tess 1:5; 1 Ne 14:14; Jak bok 6:2–3.
c Jes 57:14; 1 Ne 13:29, 34; 2 Ne 26:20.
2 *a* Gal 3:7, 29; 2 Ne 10:18–19; 3 Ne 16:13; 21:6, 22; Abr 2:9–11.
b 2 Ne 6:12; 10:8–14; 3 Ne 16:6–7; 20:27.
3 *a* 1 Ne 22:14; L&p 109:25.

menneskenes sjeler ned til helvete, ja, den store grav som er blitt gravd til menneskenes undergang, skal fylles med dem som gravde den, til deres fullstendige ødeleggelse, sier Guds Lam, men ikke sjelens ødeleggelse med mindre den kastes i det [b]helvete som ikke har noen ende.

4 For se, det er slik djevelen tar til fange, og slik er det også Gud er rettferdig mot alle som utøver ugudelighet og avskyelighet for ham.

5 Og det skjedde at engelen talte til meg, Nephi, og sa: Du har sett at hvis hedningefolkene omvender seg, skal det bli vel med dem, og du kjenner også de pakter Herren har inngått med Israels hus, og du har også hørt at den som ikke [a]omvender seg, må gå til grunne.

6 Derfor, [a]ve hedningefolkene hvis de forherder sine hjerter mot Guds Lam.

7 For den tid kommer, sier Guds Lam, da jeg vil utføre et stort og [a]strålende verk blant menneskenes barn, et verk som enten på den ene eller den andre måten skal vare evindelig, enten for å overbevise dem om fred og [b]evig liv eller for å overgi dem til sine harde hjerter og forblindede tanker, så de blir ført ned i fangenskap og også blir ødelagt både timelig og åndelig i overensstemmelse med djevelens [c]fangenskap som jeg har omtalt.

8 Og det skjedde at da engelen hadde talt disse ord, sa han til meg: Husker du Faderens [a]pakter med Israels hus? Og jeg svarte ham: Ja.

9 Og det skjedde at han sa til meg: Se og betrakt den store og avskyelige kirke som er avskyelighetenes mor og som [a]djevelen har grunnlagt.

10 Og han sa til meg: Se, det er bare [a]to kirker. Den ene er Guds Lams kirke, og den [b]andre er djevelens kirke. Den som ikke tilhører Guds Lams kirke, tilhører derfor den store kirke som er avskyelighetenes mor, og hun er [c]hele jordens skjøge.

11 Og det skjedde at jeg så og fikk se hele jordens skjøge, og hun satt på mange [a]vann, og [b]hun hadde herredømme over hele jorden blant alle nasjoner, slekter, tungemål og folk.

12 Og det skjedde at jeg så Guds Lams kirke, og dens antall var [a]få på grunn av skjøgens ugudelighet og avskyeligheter, hun som satt på de mange vann. Ikke desto mindre så jeg at Guds Lams kirke som besto av Guds hellige, også var over

3 *b* vs Fordømme, fordømmelse; Helvete.
5 *a* vs Omvende, omvendelse.
6 *a* 2 Ne 28:32.
7 *a* Jes 29:14; 1 Ne 22:8; 2 Ne 27:26; 29:1–2; L&p 4:1. vs Gjengivelsen av evangeliet.
b vs Evig liv.
c 2 Ne 2:26–29; Alma 12:9–11.
8 *a* vs Pakten med Abraham.
9 *a* 1 Ne 15:35; L&p 1:35. vs Djevel.
10 *a* 1 Ne 22:23.
b 1 Ne 13:4–6, 26.
c Åp 17:5, 15; 2 Ne 10:16.
11 *a* Jer 51:13; Åp 17:15.
b L&p 35:11.
12 *a* Mat 7:14; 3 Ne 14:14; L&p 138:26.

[b]hele jorden, og deres herredømme på jorden var lite på grunn av ugudeligheten til den store skjøge som jeg så.

13 Og det skjedde at jeg så at avskyelighetenes store mor samlet sammen store skarer overalt på jorden blant alle hedningefolkenes nasjoner for å [a]kjempe mot Guds Lam.

14 Og det skjedde at jeg, Nephi, så at Guds Lams kraft falt på de hellige i Lammets kirke og på Herrens pakts folk som var adspredt over hele jordens overflate, og de var væpnet med rettskaffenhet og med Guds [a]kraft i stor herlighet.

15 Og det skjedde at jeg så at Guds vrede ble [a]utøst over den store og avskyelige kirke, så det ble kriger og rykter om kriger blant alle [b]nasjoner og slekter på jorden.

16 Og da det begynte å bli [a]kriger og rykter om kriger blant alle nasjoner som tilhørte avskyelighetenes mor, talte engelen til meg og sa: Se, Guds vrede er over skjøgers mor, og du ser alt dette.

17 Og når den [a]dag kommer at Guds [b]vrede blir utøst over skjøgers mor – som er hele jordens store og avskyelige kirke som djevelen har grunnlagt – på den dag skal Faderens [c]verk begynne, og han vil berede veien for å oppfylle de [d]pakter han har inngått med sitt folk som er av Israels hus.

18 Og det skjedde at engelen talte til meg og sa: Se!

19 Og jeg så og fikk se en mann, og han var kledd i en hvit kjortel.

20 Og engelen sa til meg: Se, [a]en av Lammets tolv apostler.

21 Se, han skal se og skrive resten av dette, ja, også mange ting som har hendt.

22 Og han skal også skrive om verdens ende.

23 Derfor er de ting han skal skrive, rettferdige og sanne, og se, de er skrevet i den [a]boken du så komme ut av jødens munn. Og på den tid de kom ut av jødens munn – eller på den tid da boken kom ut av jødens munn – var de ting som ble skrevet, klare og rene og var meget [b]verdifulle og lette å forstå for alle mennesker.

24 Og se, av det som denne [a]Lammets apostel skal skrive, er det mange ting som du har sett, og se, resten skal du se.

25 Men det du heretter skal se, skal du ikke skrive, for Gud Herren har bestemt at Guds Lams apostel skal [a]skrive det.

26 Til andre som har levd, har han også vist alle ting, og de

12 *b* L&p 90:11.
13 *a* Åp 17:1–6; 18:24; 1 Ne 13:5; L&p 123:7–8.
14 *a* Jak bok 6:2; L&p 38:32–38.
15 *a* L&p 1:13–14.
b Mark 13:8; L&p 87:6.
16 *a* 1 Ne 22:13–14; Mormon 8:30.
17 *a* vs Siste dager.
b 1 Ne 22:15–16.
c 3 Ne 21:7, 20–29. vs Gjengivelsen av evangeliet.
d Mormon 8:21, 41. vs Pakten med Abraham.
20 *a* Åp 1:1–3; 1 Ne 14:27.
23 *a* 1 Ne 13:20–24; Mormon 8:33.
b 1 Ne 13:28–32.
24 *a* Ether 4:16.
25 *a* Joh 20:30–31; Åp 1:19.

har skrevet dem, og det er [a]forseglet for å komme frem i sin renhet til Israels hus i Herrens egen beleilige tid i overensstemmelse med sannheten som er i Lammet.

27 Og jeg, Nephi, hørte og bærer vitnesbyrd om at navnet på Lammets apostel var [a]Johannes, ifølge engelens ord.

28 Og se, jeg, Nephi, forbys å skrive resten av det jeg så og hørte, derfor nøyer jeg meg med å skrive det jeg har skrevet, men jeg har bare skrevet en liten del av det jeg så.

29 Og jeg bærer vitnesbyrd om at jeg så det som min [a]far så, og Herrens engel gjorde det kjent for meg.

30 Og nå slutter jeg å tale om det jeg så da jeg ble ført bort i Ånden, og selv om alt jeg så ikke er skrevet, er i hvert fall det jeg har skrevet [a]sant. Og slik er det. Amen.

KAPITTEL 15

I de siste dager skal Lehis ætt motta evangeliet fra hedningefolkene – Israels innsamling blir sammenlignet med et oliventre hvis naturlige grener vil bli podet inn på ny – Nephi tyder synet om livets tre og taler om at Gud er rettferdig når han skiller de ugudelige fra de rettferdige. Ca. 600–592 f.Kr.

Og det skjedde at jeg, Nephi, etter at jeg hadde vært ført bort i Ånden og hadde sett alle disse ting, vendte tilbake til min fars telt.

2 Og det skjedde at jeg så mine brødre, og de trettet med hverandre om det min far hadde sagt til dem.

3 For han talte virkelig om mange store ting til dem som var vanskelige å [a]forstå hvis man ikke spurte Herren. Og de hadde forherdet sine hjerter, derfor så de ikke hen til Herren som de burde.

4 Og nå var jeg, Nephi, bedrøvet på grunn av deres hårde hjerter og også på grunn av det jeg hadde sett. Og jeg visste at det uunngåelig måtte skje på grunn av menneskenes barns store ugudelighet.

5 Og det skjedde at jeg var overveldet på grunn av mine [a]lidelser, for jeg følte at mine lidelser overgikk alt på grunn av mitt folks [b]ødeleggelse, for jeg hadde sett deres fall.

6 Og det skjedde at da jeg hadde kommet til [a]krefter, talte jeg til mine brødre og ønsket å få vite hvorfor de hadde trettet med hverandre.

7 Og de sa: Se, vi kan ikke forstå de ord vår far har talt om oliventreets naturlige grener og også om hedningefolkene.

8 Og jeg sa til dem: Har dere [a]spurt Herren?

9 Og de sa til meg: Det har vi

26 *a* 2 Ne 27:6–23; Ether 3:21–27; 4:4–7; L&p 35:18; JS – H 1:65.
27 *a* Åp 1:1–3.
29 *a* 1 Ne 8.
30 *a* 2 Ne 33:10–14.
15 3 *a* 1 Kor 2:10–12; Alma 12:9–11.
5 *a* vs Motgang.
b Enos 1:13; Mormon 6:1.
6 *a* Moses 1:10; JS – H 1:20, 48.
8 *a* Mosiah 26:13; Alma 40:3. vs Bønn.

ikke, for Herren gjør ikke slike ting kjent for oss.

10 Se, jeg sa til dem: Hvorfor holder dere ikke Herrens bud? Hvorfor vil dere gå til grunne på grunn av deres [a]harde hjerter?

11 Husker dere ikke hva Herren har sagt? Hvis dere ikke forherder deres hjerter, men [a]ber til meg i tro, stoler på at dere skal motta og holder mine bud med flid, skal disse ting visselig gjøres kjent for dere.

12 Se, jeg sier dere at Israels hus ble sammenlignet med et oliventre av Herrens Ånd som var med vår far, og se, er vi ikke brukket av fra Israels hus, og er vi ikke en [a]gren av Israels hus?

13 Og det vår far mener når han sier at de naturlige grener skal podes inn gjennom hedningefolkenes fylde, er at i de siste dager når vår ætt, ja, i mange år, skal ha [a]sunket ned i vantro, og mange generasjoner etter at [b]Messias har åpenbart seg i et legeme for menneskenes barn, da skal fylden av [c]Messias' evangelium komme til hedningefolkene, og fra [d]hedningefolkene til levningen av vår ætt.

14 Og på den dag skal levningen av vår [a]ætt vite at de er av Israels hus og at de er Herrens [b]pakts folk. Da skal de også vite og komme til [c]kunnskap om sine forfedre, og også få kunnskap om sin Forløsers evangelium som ble forkynt til deres fedre av ham. Derfor skal de komme til kunnskap om sin Forløser og om sannheten i hans lære, så de kan vite hvordan de kan komme til ham og bli frelst.

15 Og vil de ikke på den dag fryde seg og prise sin evige Gud, sin [a]klippe og sin frelse? Ja, vil de ikke på den dag motta styrke og næring fra det sanne [b]oliventre? Ja, vil de ikke komme inn i Guds sanne hjord?

16 Se, jeg sier dere: Jo, de skal igjen erindres blant Israels hus, og fordi de er en naturlig gren av oliventreet, skal de [a]podes inn i det sanne oliventre.

17 Det er dette vår far mener, og han mener at det først vil skje etter at de er blitt adspredt av hedningefolkene, og han mener at det skal skje ved hedningefolkene, så Herren kan vise hedningefolkene sin makt, nettopp fordi han skal bli [a]forkastet av jødene eller av Israels hus.

18 Derfor har vår far ikke bare talt om vår ætt, men også om hele Israels hus og har henvist til pakten som skulle oppfylles

10 *a* vs Frafall.
11 *a* Jak brev 1:5–6; Enos 1:15; Moroni 7:26; L&p 18:18. vs Be.
12 *a* 1M 49:22–26; 1 Ne 10:12–14; 19:24. vs Lehi, Nephis far.
13 *a* 1 Ne 12:22–23; 2 Ne 26:15.
b vs Messias.
c vs Evangelium.
d 1 Ne 13:42; 22:5–10; L&p 14:10. vs Hedningefolkene.
14 *a* 2 Ne 10:2; 3 Ne 5:21–26; 21:4–7.
b vs Pakten med Abraham.
c 2 Ne 3:12; 30:5; Mormon 7:1, 9–10; L&p 3:16–20. Se også tittelsiden i Mormons bok.
15 *a* vs Klippe (sten).
b 1M 49:11; Joh 15:1.
16 *a* Jak bok 5:60–68.
17 *a* vs Korsfestelse.

i de siste dager, en pakt Herren inngikk med vår far Abraham, og som lød: I din [a]ætt skal alle jordens slekter velsignes.

19 Og det skjedde at jeg, Nephi, talte mye til dem om dette, ja, jeg talte til dem om jødenes [a]gjenopprettelse i de siste dager.

20 Og jeg forklarte også [a]Jesajas ord for dem, han som talte om at jødene, eller Israels hus, skulle gjenopprettes, og etter at de var gjenopprettet, skulle de aldri mer forvirres, heller ikke skulle de bli adspredt igjen. Og det skjedde at jeg talte mange ord til mine brødre, så de ble beroliget og [b]ydmyket seg for Herren.

21 Og det skjedde at de talte til meg igjen og sa: Hva betyr det som vår far så i en drøm? Hva betyr [a]treet som han så?

22 Og jeg sa til dem: Det var et symbol på [a]livets tre.

23 Og de sa til meg: Hva betyr [a]jernstangen som vår far så, som ledet til treet?

24 Og jeg sa til dem at den var Guds [a]ord, og alle som ville lytte til Guds ord og [b]holde fast ved det, skulle aldri gå til grunne. Heller ikke kunne [c]motstanderens [d]fristelser og brennende [e]piler overmanne dem, gjøre dem blinde eller lede dem bort til fortapelse.

25 Derfor formante jeg, Nephi, dem og ba dem gi [a]akt på Herrens ord, ja, jeg formante dem av hele min sjels styrke og med alle evner jeg var i besittelse av, og ba dem gi akt på Guds ord og alltid huske å holde hans bud i alle ting.

26 Og de sa til meg: Hva betyr [a]elven med vann som vår far så?

27 Og jeg sa til dem at [a]vannet som min far så, var [b]urenhet, og så oppslukt var han av andre ting at han ikke la merke til vannets urenhet.

28 Og jeg sa til dem at det var et fryktelig [a]svelg som skilte de ugudelige fra livets tre og også fra Guds hellige.

29 Og jeg sa til dem at det var et symbol på det redselsfulle [a]helvete som engelen fortalte meg var beredt for de ugudelige.

30 Og jeg sa til dem at vår far også så at Guds [a]rettferdighet også skilte de ugudelige fra de rettferdige, en rettferdighet som skinner like klart som en flammende ild som stiger opp til Gud evindelig og alltid og aldri tar slutt.

31 Og de sa til meg: Betyr dette legemets plager i [a]prøvelsens

18 *a* 1M 12:1–3; Abr 2:6–11.
19 *a* 1 Ne 19:15. vs Israel – Israels innsamling.
20 *a* 1 Ne 19:23.
b 1 Ne 16:5, 24, 39.
21 *a* 1 Ne 8:10–12.
22 *a* 1 Ne 11:4, 25; Moses 3:9.
23 *a* 1 Ne 8:19–24.
24 *a* vs Guds ord.
b 1 Ne 8:30; 2 Ne 31:20.
c vs Djevel.
d 1 Ne 8:23. vs Friste, fristelse.
e Ef 6:16; L&p 3:8; 27:17.
25 *a* L&p 11:2; 32:4; 84:43–44.
26 *a* 1 Ne 8:13.
27 *a* 1 Ne 12:16.
b vs Urenhet.
28 *a* Luk 16:26; 1 Ne 12:18; 2 Ne 1:13.
29 *a* vs Helvete.
30 *a* vs Rettferdig, rettferdighet.
31 *a* Alma 12:24; 42:10; Hel 13:38.

dager, eller betyr det sjelens endelige tilstand etter det fysiske legemes [b]død, eller snakkes det om timelige ting?

32 Og det skjedde at jeg sa til dem at det var et symbol både på timelige og åndelige ting, for den dag skulle komme da de måtte dømmes etter sine [a]gjerninger, ja, etter de gjerninger som var gjort av det fysiske legeme i deres prøvetids dager.

33 Hvis de derfor skulle [a]dø i sin ugudelighet, måtte de også bli [b]vist bort fra det som er åndelig og det som angår rettferdighet. Derfor må de føres frem for Gud for å bli [c]dømt etter sine [d]gjerninger, og hvis deres gjerninger har vært urene, må de nødvendigvis selv også være [e]urene, og hvis de selv er urene, kan de på ingen måte [f]bo i Guds rike, i så fall måtte Guds rike også være urent.

34 Men se, jeg sier dere at Guds rike er ikke [a]urent, og intet urent kan komme inn i Guds rike, derfor må det nødvendigvis være et urent sted beredt for det som er urent.

35 Og det er et sted beredt, ja, det redselsfulle [a]helvete som jeg har omtalt, og som [b]djevelen har beredt. Derfor er menneskenes sjelers endelige tilstand å bo i Guds rike eller å bli utstøtt på grunn av den [c]rettferdighet som jeg har omtalt.

36 Derfor blir de ugudelige vist bort fra de rettferdige og også fra [a]livets tre hvis frukt er meget verdifull og mer [b]ettertraktelsesverdig enn all annen frukt, ja, den er den [c]største av alle Guds [d]gaver. Og slik talte jeg til mine brødre. Amen.

KAPITTEL 16

De ugudelige synes sannheten er hård – Lehis sønner gifter seg med Ismaels døtre – Liahona viser hvilken vei de skal følge i villmarken – Fra tid til annen skrives budskap fra Herren på Liahona – Ismael dør, og hans familie knurrer på grunn av lidelser. Ca. 600–592 f.Kr.

Og nå skjedde det at da jeg, Nephi, hadde sluttet å tale til mine brødre, sa de til meg: Du har forkynt hårde ord til oss, mer enn vi er istand til å bære.

2 Og det skjedde at jeg sa til dem at jeg visste at jeg hadde talt hårdt mot de ugudelige i overensstemmelse med sannheten, og jeg har rettferdiggjort de rettferdige, og har båret vitnesbyrd om at de skulle løftes opp på den siste dag. Derfor synes

31 *b* Alma 40:6, 11–14.
32 *a* vs Gjerninger.
33 *a* Mosiah 15:26; Moroni 10:26.
b Alma 12:12–16; 40:26.
c vs Dom, den siste eller endelige.
d 3 Ne 27:23–27.
e 2 Ne 9:16; L&p 88:35.
f Sal 15; 24:3–4; Alma 11:37; L&p 76:50–70; Moses 6:57.
34 *a* vs Urenhet.
35 *a* 2 Ne 9:19; Mosiah 26:27. vs Helvete.
b 1 Ne 14:9; L&p 1:35.
c vs Rettferdig, rettferdighet.
36 *a* 1M 2:9; 2 Ne 2:15.
b 1 Ne 8:10–12; Alma 32:42.
c L&p 6:13.
d L&p 14:7. vs Evig liv.

de [a]skyldige at [b]sannheten er hård, for den [c]skjærer dem i hjertet.

3 Og nå, mine brødre, hvis dere var rettferdige og var villige til å lytte til sannheten og gi akt på den så dere kunne [a]vandre rettskaffent for Gud, da ville dere ikke knurre på grunn av sannheten og si: Du taler hårde ting til oss.

4 Og det skjedde at jeg, Nephi, med all flid formante mine brødre til å holde Herrens bud.

5 Og det skjedde at de [a]ydmyket seg for Herren, så jeg gledet meg og hadde stort håp for dem at de ville vandre på rettferdighetens stier.

6 Alt dette ble sagt og gjort mens min far bodde i et telt i dalen som han kalte Lemuel.

7 Og det skjedde at jeg, Nephi, tok en av [a]Ismaels døtre til [b]hustru, og mine brødre tok også en hustru blant Ismaels døtre, og [c]Zoram tok Ismaels eldste datter til hustru.

8 Og på denne måten hadde min far utført alle befalinger som Herren hadde gitt ham, og jeg, Nephi, hadde også blitt rikt velsignet av Herren.

9 Og det skjedde at Herrens røst talte til min far om natten og befalte ham at han neste dag skulle fortsette sin reise i villmarken.

10 Og det skjedde at da min far sto opp om morgenen og gikk til teltdøren, så han til sin store forbauselse en rund [a]kule på marken. Den var kunstferdig utført og var laget av fin messing. Og inne i kulen var det to visere, og den ene pekte i den retningen vi skulle dra i villmarken.

11 Og det skjedde at vi samlet sammen alt vi skulle ta med oss ut i villmarken, og alt som var igjen av de fødemidler Herren hadde gitt oss, og vi hentet allslags frø og tok det med oss ut i villmarken.

12 Og det skjedde at vi tok våre telt, dro ut i villmarken og krysset elven Laman.

13 Og det skjedde at vi reiste i fire dager i en nesten sydsydøstlig retning, og vi slo opp våre telt igjen og kalte stedet Shazer.

14 Og det skjedde at vi tok våre buer og våre piler og dro ut i villmarken for å skaffe mat til våre familier, og da vi hadde skaffet mat til våre familier, vendte vi tilbake til våre familier i villmarken, til stedet Shazer. Og vi dro ut i villmarken igjen i samme retning og holdt oss i de mest fruktbare deler av villmarken som var i grensetraktene ved [a]Rødehavet.

15 Og det skjedde at vi reiste i mange dager, og underveis skaffet vi oss mat med våre

16 2 *a* Joh 3:20; 2 Ne 33:5; Enos 1:23; Hel 14:10. vs Skyld (-følelse).
b Ord 15:10; 2 Ne 1:26; 9:40; Hel 13:24–26.
c Apg 5:33; Mosiah 13:7.
3 *a* L&p 5:21. vs Vandre, vandre med Gud.
5 *a* 1 Ne 16:24, 39; 18:4.
7 *a* 1 Ne 7:1.
b vs Ekteskap.
c 1 Ne 4:35; 2 Ne 5:5–6.
10 *a* Alma 37:38–46. vs Liahona.
14 *a* L&p 17:1.

buer og våre piler, med våre stener og våre slynger.

16 Og vi fulgte den [a]retning som kulen viste, og det førte oss til de mest fruktbare deler av villmarken.

17 Og da vi hadde reist i mange dager, slo vi opp våre telt en tid, så vi igjen kunne hvile oss og skaffe mat til våre familier.

18 Og det skjedde at da jeg, Nephi, dro ut for å skaffe mat, se, da brakk jeg buen min som var laget av edelt [a]stål, og etter at jeg hadde brukket buen min, se, da ble mine brødre sinte på meg fordi buen min var gått tapt, for vi greide ikke å skaffe mat.

19 Og det skjedde at vi kom tilbake til våre familier uten mat, og da de var svært trette etter reisen, led de meget av mangel på mat.

20 Og det skjedde at Laman og Lemuel og Ismaels sønner begynte å knurre svært meget på grunn av sine lidelser og plager i villmarken, og min far begynte også å knurre mot Herren sin Gud, ja, de var alle overmåte sørgmodige og knurret til og med mot Herren.

21 Nå skjedde det at jeg, Nephi, ble plaget av mine brødre fordi buen min var gått tapt, og da spennet var gått ut av deres buer, begynte det å bli overmåte vanskelig, for vi greide ikke å skaffe mat.

22 Og det skjedde at jeg, Nephi, talte mye til mine brødre fordi de hadde forherdet sine hjerter igjen og til og med [a]anklaget Herren sin Gud.

23 Og det skjedde at jeg, Nephi, laget en bue av tre og en pil av en rett pinne. Derfor rustet jeg meg med en bue og en pil, med en slynge og med stener, og sa til min [a]far: Hvor skal jeg gå for å finne mat?

24 Og det skjedde at han [a]spurte Herren, for de hadde ydmyket seg på grunn av mine ord, for jeg sa mange ting til dem av hele min sjels styrke.

25 Og det skjedde at Herrens røst kom til min far, og han ble i sannhet [a]refset fordi han hadde knurret mot Herren, ja, så han ble bragt ned i den dypeste sorg.

26 Og det skjedde at Herrens røst sa til ham: Se på kulen, og legg merke til det som er skrevet.

27 Og det skjedde at da min far så det som var skrevet på kulen, fryktet og skalv han sterkt, og det gjorde også mine brødre og Ismaels sønner og våre hustruer.

28 Og det skjedde at jeg, Nephi, så viserne som var i kulen, at de virket i forhold til den [a]tro og flid og oppmerksomhet vi viste dem.

29 Og det var også skrevet en ny skrift på dem som var lett å lese og som ga oss [a]forståelse av Herrens veier, og den ble skrevet og forandret fra tid til annen i forhold til den tro og flid vi

16*a* 1 Ne 16:10, 16, 26; 18:12; Alma 37:38–46.
18*a* 2 Sam 22:35.
22*a* 2M 16:8; 4M 11:1.
23*a* 2M 20:12; Mosiah 13:20.
24*a* vs Bønn.
25*a* Ether 2:14. vs Refse, refselse.
28*a* Alma 37:40. vs Tro.
29*a* vs Forstand, forståelse.

viste den. Og således ser vi at Herren med [b]små midler kan få store ting til å skje.

30 Og det skjedde at jeg, Nephi, gikk opp på toppen av fjellet i samsvar med de anvisninger som ble gitt på kulen.

31 Og det skjedde at jeg drepte ville dyr, så jeg greide å skaffe mat til våre familier.

32 Og det skjedde at jeg vendte tilbake til våre telt og bar med meg dyrene jeg hadde drept, og hvor stor var ikke deres glede da de så at jeg hadde greid å skaffe mat! Og det skjedde at de ydmyket seg for Herren og ga ham takk.

33 Og det skjedde at vi reiste videre i nesten samme retning som til å begynne med, og etter at vi hadde reist i mange dager, slo vi opp våre telt igjen for å være der en tid.

34 Og det skjedde at [a]Ismael døde og ble begravet på et sted som ble kalt Nahom.

35 Og det skjedde at Ismaels døtre sørget svært meget over tapet av sin far og over sine [a]lidelser i villmarken. Og de knurret mot min far fordi han hadde ført dem ut av Jerusalems land, og sa: Vår far er død, ja, vi har vandret lenge omkring i villmarken, vi har gjennomgått mye og har måttet tåle hunger, tørst og utmattelse, og etter alle disse lidelser kommer vi sikkert til å dø av sult i villmarken.

36 Og slik knurret de mot min far og også mot meg, og de ønsket å vende tilbake til Jerusalem.

37 Og Laman sa til Lemuel og også til Ismaels sønner: Se, la oss [a]slå vår far ihjel, og likeledes vår bror, Nephi, som har utpekt seg selv til å [b]råde over oss og være vår lærer – vi som er hans eldre brødre.

38 Han sier at Herren har talt med ham og også at [a]engler har betjent ham. Men se, vi vet at han lyver for oss, og han forteller oss dette og gjør mange ting med sine snedige kunster for å forblinde våre øyne, og tenker kanskje at han kan føre oss ut i en fremmed villmark. Og etter at han har ført oss bort, tenker han å gjøre seg til konge og råde over oss, så han kan gjøre med oss som han ønsker og lyster. Og på denne måten egget min bror, Laman, deres hjerter opp til vrede.

39 Og det skjedde at Herren var med oss, ja, Herrens røst kom og talte mange ord til dem og [a]refset dem svært meget. Og etter at de var refset av Herrens røst, vendte de sin vrede bort og omvendte seg fra sine synder, så Herren igjen velsignet oss med mat så vi ikke omkom.

KAPITTEL 17

Nephi blir befalt å bygge et skip – Hans brødre går imot ham – Han formaner dem ved å fortelle his-

29 *b* 2 Kong 5:13; Jak brev 3:4; Alma 37:6–7, 41; L&p 123:16.
34 *a* 1 Ne 7:2–6.
35 *a* vs Motgang.
37 *a* 1 Ne 17:44. vs Mord.
b 1M 37:9–11; 1 Ne 2:22; 18:10.
38 *a* 1 Ne 3:30–31; 4:3.
39 *a* vs Refse, refselse.

torien om hvordan Gud behandlet Israel – Nephi fylles med Guds kraft – Hans brødre forbys å røre ved ham for at de ikke skal visne som tørt siv. Ca. 592–591 f.Kr.

Og det skjedde at vi fortsatte vår reise i villmarken, og fra den tid av reiste vi nesten østover. Og vi led meget på reisen i villmarken, og våre kvinner fødte barn i villmarken.

2 Og så store var de velsignelser Herren ga oss, at selv om vi levde av [a]rått kjøtt i villmarken, hadde våre kvinner rikelig med die til sine barn og var sterke, ja, som menn, og de begynte å utholde reisen uten å klage.

3 Og således ser vi at Guds befalinger må oppfylles. Og hvis menneskenes barn [a]holder Guds bud, nærer og styrker han dem og tilveiebringer midler så de kan utføre det han har befalt dem. Derfor [b]skaffet han oss det vi trengte mens vi oppholdt oss i villmarken.

4 Og vi oppholdt oss i villmarken i mange år, ja, i hele åtte år.

5 Og vi kom til landet som vi kalte Overflod fordi det var så mye frukt og vill honning der, og alt dette var forberedt av Herren så vi ikke skulle omkomme. Og vi så havet som vi kalte Irreantum, som betyr mange vann.

6 Og det skjedde at vi slo opp våre telt på stranden, og selv om vi hadde [a]lidd mye og gjennomgått mange vanskeligheter – ja, så mange at vi ikke kan skrive om dem alle – frydet vi oss svært meget da vi kom frem til havet, og vi kalte stedet Overflod fordi det var så mye frukt der.

7 Og det skjedde at da jeg, Nephi, hadde vært i landet Overflod i mange dager, kom Herrens røst til meg og sa: Stå opp og gå opp i fjellet. Og det skjedde at jeg sto opp, gikk opp i fjellet og anropte Herren.

8 Og det skjedde at Herren talte til meg og sa: Du skal bygge et skip på den [a]måten som jeg skal vise deg, så jeg kan føre ditt folk over disse vann.

9 Og jeg sa: Herre, hvor skal jeg gå for å finne malm jeg kan smelte, så jeg kan lage verktøy til å bygge skipet på den måten som du har vist meg?

10 Og det skjedde at Herren fortalte meg hvor jeg skulle gå for å finne malm så jeg kunne lage verktøy.

11 Og det skjedde at jeg, Nephi, laget en belg av dyreskinn til å blåse på ilden med, og da jeg hadde laget en belg til å blåse på ilden med, slo jeg to stener mot hverandre så jeg kunne lage ild.

12 For hittil hadde ikke Herren tillatt oss å gjøre opp mye ild mens vi reiste i villmarken, for han sa: Jeg vil la deres mat bli velsmakende så dere ikke behøver å [a]koke den.

13 Og jeg vil også være deres lys i villmarken, og hvis dere

17 2*a* 1 Ne 17:12.
3*a* Mosiah 2:41; Alma 26:12.
vs Lydighet, lydig, (ad)lyde.
b 1 Ne 3:7.
6*a* 2 Ne 4:20.
8*a* 1 Ne 18:2.
12*a* 1 Ne 17:2.

holder mine bud, vil jeg [a]berede veien for dere. Hvis dere derfor holder mine bud, skal dere bli ledet til det [b]lovede land, og dere skal [c]vite at dere blir ledet av meg.

14 Ja, Herren sa også: Etter at dere er kommet til det lovede land, skal dere [a]vite at jeg, Herren, er [b]Gud, og at jeg, Herren, reddet dere fra å bli utryddet, ja, at jeg førte dere ut av Jerusalems land.

15 Derfor anstrengte jeg, Nephi, meg for å holde Herrens bud og ba mine brødre innstendig om å være trofaste og flittige.

16 Og det skjedde at jeg laget verktøy av malmen som jeg smeltet ut av fjellet.

17 Og da mine brødre forsto at jeg var i ferd med å [a]bygge et skip, begynte de å knurre mot meg og sa: Vår bror er en dåre, for han tror han kan bygge et skip, ja, han tror også at han kan krysse disse store vann.

18 Og slik beklaget mine brødre seg over meg og ville ikke arbeide, for de trodde ikke at jeg kunne bygge et skip, heller ikke ville de tro at jeg ble undervist av Herren.

19 Og nå skjedde det at jeg, Nephi, ble overmåte bedrøvet på grunn av deres hårde hjerter, og da de så at jeg begynte å bli bedrøvet, ble de så glade i sine hjerter at de [a]lo av meg og sa: Vi visste at du ikke kunne bygge et skip, for vi visste at du manglet dømmekraft, derfor kan du ikke utføre et så stort arbeide.

20 Og du er akkurat som vår far som er villedet av sitt hjertes tåpelige [a]innbilninger, ja, han har ført oss ut av Jerusalems land, og vi har vandret omkring i villmarken i alle disse år, og våre kvinner har arbeidet hardt mens de var med barn, og de har født barn i villmarken og har gjennomgått alt unntatt døden, og det ville ha vært bedre for dem å dø før de kom ut av Jerusalem, enn å gjennomgå alle disse lidelser.

21 Se, i alle disse år har vi lidd i villmarken mens vi kunne ha gledet oss over våre eiendeler og vårt arveland, ja, vi kunne ha vært lykkelige.

22 Og vi vet at det folk som var i Jerusalems land, var et [a]rettferdig folk, for de holdt Herrens lover og bud og alle hans befalinger ifølge Moseloven. Derfor vet vi at de er et rettferdig folk, og vår far har dømt dem og har ledet oss bort fordi vi lyttet til hans ord, og vår bror er lik ham. I slike ordelag knurret mine brødre og anklaget oss.

23 Og det skjedde at jeg, Nephi, talte til dem og sa: Tror dere at våre fedre, som var Israels barn, ville ha blitt ført ut av egypternes hender hvis de ikke hadde lyttet til Herrens ord?

13 *a* Alma 37:38–39.
b 1 Ne 2:20; Jak bok 2:12.
c 2M 6:7.

14 *a* 2 Ne 1:4. vs Vitne, vitnesbyrd.
b L&p 5:2.

17 *a* 1 Ne 18:1–6.

19 *a* vs Forfølge, forfølgelse.

20 *a* 1 Ne 2:11.

22 *a* 1 Ne 1:13.

24 Ja, tror dere de ville ha blitt ført ut av trelldom hvis Herren ikke hadde befalt Moses at han skulle [a]føre dem ut av trelldom?

25 Nå vet dere at Israels barn var i [a]trelldom, og dere vet at de var pålagt [b]oppgaver som var tunge å bære. Derfor vet dere at det sikkert måtte være godt for dem å bli ført ut av trelldom.

26 Nå vet dere at [a]Moses ble befalt av Herren å gjøre denne store gjerning, og dere vet at ved hans [b]ord ble vannet i Rødehavet delt til begge sider, og de gikk igjennom på tørr grunn.

27 Men dere vet at egypterne, som var Faraos hær, druknet i Rødehavet.

28 Dere vet også at de fikk [a]manna å leve av i villmarken.

29 Ja, og dere vet også at Moses ved sitt ord, ifølge Guds kraft som var i ham, [a]slo på klippen, og det kom vann ut så Israels barn kunne slukke sin tørst.

30 Og selv om de ble ledet ved at Herren deres Gud og Forløser gikk foran dem og ledet dem om dagen, ga dem lys om natten og gjorde alt for dem som var [a]gavnlig for mennesket, forherdet de sine hjerter og forblindet sine tanker og [b]spottet Moses og den sanne og levende Gud.

31 Og det skjedde at han [a]drepte dem ifølge sitt ord, og han [b]ledet dem ifølge sitt ord og gjorde alle ting for dem ifølge sitt ord, og ikke noe ble gjort uten at det skjedde ved hans ord.

32 Og etter at de hadde krysset elven Jordan, gjorde han dem så sterke at de [a]drev landets barn ut, ja, så de ble adspredt og drept.

33 Og tror dere at dette lands barn som var i det lovede land og som ble drevet ut av våre fedre, tror dere at de var rettferdige? Se, jeg sier dere: Nei.

34 Tror dere at våre fedre ville ha blitt foretrukket fremfor dem hvis de hadde vært rettferdige? Jeg sier dere: Nei.

35 Se, [a]alle er like for Herren, og den som er [b]rettferdig, blir [c]begunstiget av Gud. Men se, dette folk hadde forkastet alle Guds ord, de var modne i synd, og fylden av Guds vrede var over dem. Og Herren forbannet landet for dem og velsignet det for våre fedre, ja, han forbannet

24 *a* 2M 3:2–10; 1 Ne 19:10; 2 Ne 3:9; 25:20.
25 *a* 1M 15:13–14.
b 2M 1:11; 2:11.
26 *a* Apg 7:22–39.
b 2M 14:21–31; 1 Ne 4:2; Mosiah 7:19; Hel 8:11; L&p 8:3; Moses 1:25.
28 *a* 2M 16:4, 14–15, 35; 4M 11:7–8; 5M 8:3; Mosiah 7:19.
29 *a* 2M 17:6; 4M 20:11; 5M 8:15; 1 Ne 20:21.
30 *a* L&p 18:18; 88:64–65.
b 2M 32:8; 4M 14:2–3; Esek 20:13–16; L&p 84:23–25.
31 *a* 4M 26:65.
b 1 Ne 5:15; L&p 103:16–18.
32 *a* 4M 33:52–53; Jos 24:8.
35 *a* Apg 10:15, 34; Rom 2:11; 2 Ne 26:23–33.
b Sal 55:22; 1 Ne 22:17.
c 1 Sam 2:30; Sal 97:10; 145:20; Alma 13:4; L&p 82:10.

det for dem så de ble ødelagt, og velsignet det for våre fedre så de fikk makt over det.

36 Se, Herren har [a]skapt [b]jorden for at den skulle [c]befolkes, og han har skapt sine barn for at de skulle ta den i besittelse.

37 Og han [a]oppreiser en rettferdig nasjon og utrydder de ugudelige nasjoner.

38 De rettferdige leder han inn i gode [a]land, men de ugudelige [b]utrydder han og forbanner landet for dem for deres skyld.

39 Han hersker høyt i himlene, for den er hans trone, og denne jord er hans [a]fotskammel.

40 Og han elsker dem som vil ha ham som sin Gud. Se, han elsket våre fedre, og han sluttet en [a]pakt med dem, ja, med Abraham, [b]Isak og [c]Jakob. Og han husket de pakter som han hadde inngått, derfor førte han dem ut av landet [d]Egypt.

41 Og i villmarken tuktet han dem med sitt ris, for de [a]forherdet sine hjerter slik dere også har gjort, og Herren tuktet dem på grunn av deres misgjerninger. Han sendte brennende, flyvende [b]slanger blant dem, og da de var bitt, beredte han en vei så de kunne bli [c]helbredet, og det eneste de behøvde å gjøre, var å se, men fordi middelet var så [d]enkelt, eller så lett, var det mange som omkom.

42 Og fra tid til annen forherdet de sine hjerter og [a]spottet [b]Moses, ja, også Gud, men likevel vet dere at de ved hans makeløse kraft ble ført ut, og inn i det lovede land.

43 Og nå, etter alle disse ting er tiden kommet da de er blitt ugudelige, ja, nesten fullstendig modne, og jeg vet ikke annet enn at de på denne dag er nær ved å bli drept, for jeg vet at den dag visselig må komme da de må drepes, bortsett fra noen få som skal bli ført i fangenskap.

44 Derfor [a]befalte Herren min far at han skulle dra ut i villmarken, og jødene forsøkte å ta hans liv, og [b]dere har også forsøkt å ta hans liv, derfor er dere mordere i deres hjerter, og dere er lik dem.

45 Dere er [a]snare til å gjøre misgjerninger, men sene til å huske Herren deres Gud. Dere har sett en [b]engel, og han talte til dere, ja, dere har hørt hans røst fra tid til annen, og han har talt til dere med en mild, lav røst, men dere var [c]følelsesløse

36 *a* vs Skape, skapelse.
b vs Jord.
c Jes 45:18; Abr 3:24–25.
37 *a* Ord 14:34; 1 Ne 4:13; Ether 2:10; L&p 117:6.
38 *a* vs Lovede land, Det.
b 3M 20:22.
39 *a* Jes 66:1; L&p 38:17; Abr 2:7.
40 *a* vs Pakten med Abraham.
b 1M 21:12; L&p 27:10.
c 1M 28:1–5.
d 5M 4:37.
41 *a* 2 Kong 17:7–23.
b 4M 21:4–9; 5M 8:15; Alma 33:18–22.
c Joh 3:13–15; 2 Ne 25:20.
d Alma 37:44–47; Hel 8:15.
42 *a* 4M 14:1–12. vs Opprør.
b L&p 84:23–24.
44 *a* 1 Ne 2:1–2.
b 1 Ne 16:37.
45 *a* Mosiah 13:29.
b 1 Ne 4:3.
c Ef 4:19.

så dere ikke kunne føle hans ord. Derfor har han talt til dere som med en tordenrøst som fikk jorden til å ryste som om den skulle revne.

46 Og dere vet også at han ved [a]kraften i sitt allmektige ord kan få jorden til å forgå, ja, og dere vet at han ved sitt ord kan få de ujevne steder til å bli jevne, og jevne steder til å brytes opp, hvordan kan dere da være så hårdhjertet?

47 Se, jeg har store sjelekvaler for deres skyld, og mitt hjerte pines. Jeg er redd for at dere vil bli vist bort for evig. Se, jeg er så [a]full av Guds Ånd at mitt legeme er [b]uten styrke.

48 Og nå skjedde det at da jeg hadde sagt dette, ble de sinte på meg og ville kaste meg i havets dyp. Men da de kom for å legge hånd på meg, talte jeg til dem og sa: I Den Allmektige Guds navn befaler jeg dere ikke å [a]røre meg, for jeg er så fylt med Guds [b]kraft at mitt legeme kan fortæres, og den som legger hånd på meg, skal [c]visne som et tørt siv og være som intet for Guds kraft, for Gud skal slå ham.

49 Og det skjedde at jeg, Nephi, sa til dem at de ikke mer skulle knurre mot sin far, heller ikke skulle de nekte å arbeide sammen med meg, for Gud hadde befalt meg å bygge et skip.

50 Og jeg sa til dem: [a]Hvis Gud hadde befalt meg å gjøre alle ting, kunne jeg gjøre det. Om han befalte meg å si til dette vann: Bli til jord, da skulle det bli til jord, og hvis jeg sa det, da ville det skje.

51 Og hvis Herren har så stor makt og har utført så mange mirakler blant menneskenes barn, hvorfor skulle han så ikke kunne [a]undervise meg så jeg kan bygge et skip?

52 Og det skjedde at jeg, Nephi, sa mange ting til mine brødre så de ble gjort til skamme og ikke kunne motsi meg. I mange dager våget de heller ikke å legge hånd på meg eller røre meg med en finger. De våget ikke å gjøre dette av frykt for å visne, så kraftig var [a]Guds Ånd, og slik hadde den virket på dem.

53 Og det skjedde at Herren sa til meg: Rekk din hånd ut igjen mot dine brødre, og de skal ikke visne for deg, men jeg vil ryste dem, sier Herren, og det vil jeg gjøre så de kan vite at jeg er Herren deres Gud.

54 Og det skjedde at jeg rakte ut min hånd mot mine brødre, og de visnet ikke for meg, men Herren rystet dem ifølge de ord som han hadde talt.

55 Da sa de: Nå vet vi med sikkerhet at Herren er med deg, for vi vet at det er Herrens kraft som har rystet oss. Og de falt ned for meg og var nær ved å [a]tilbe meg, men jeg ville ikke

46 *a* Hel 12:6–18.
47 *a* Mika 3:8.
b 1 Ne 19:20.
48 *a* Mosiah 13:3.
b 2 Ne 1:26–27.
vs Kraft, makt.
c 1 Kong 13:4–7.
50 *a* Fil 4:13; 1 Ne 3:7.
51 *a* 1M 6:14–16;
1 Ne 18:1.
52 *a* vs Hellige ånd, Den.
55 *a* Apg 14:11–15.

la dem gjøre det, og sa: Jeg er deres bror, ja, til og med deres yngre bror. Tilbe derfor Herren deres Gud, og hedre deres far og deres mor, så deres [b]dager må bli mange i det landet Herren deres Gud gir dere.

KAPITTEL 18

Skipet fullføres – Jakobs og Josefs fødsel omtales – Følget går ombord for å reise til det lovede land – Ismaels sønner og deres hustruer oppfører seg usømmelig og gjør opprør – Nephi blir bundet, og skipet drives tilbake av et fryktelig uvær – Nephi blir satt fri, og på hans bønn stilner stormen – Folket kommer til det lovede land. Ca. 591–589 f.Kr.

Og det skjedde at de tilba Herren og gikk med meg. Vi utførte et fint tømmermannsarbeide, og fra tid til annen viste Herren meg hvordan jeg skulle bearbeide tømmeret til skipet.

2 Nå bearbeidet ikke jeg, Nephi, tømmeret på den måten som menneskene lærte, heller ikke bygget jeg skipet på menneskers vis, men jeg bygget det på den måten som Herren hadde vist meg, derfor var det ikke på menneskers vis.

3 Og jeg, Nephi, gikk ofte opp i fjellet, og jeg [a]ba ofte til Herren, derfor [b]viste Herren meg store ting.

4 Og det skjedde at da jeg hadde fullført skipet ifølge Herrens ord, så mine brødre at det var godt og at arbeidet på det var overmåte fint, derfor [a]ydmyket de seg for Herren igjen.

5 Og det skjedde at Herrens røst kom til min far og sa at vi skulle stå opp og gå ombord i skipet.

6 Og det skjedde neste dag – etter at vi hadde gjort alle forberedelser, hadde tatt med oss mye frukt og [a]kjøtt fra villmarken og rikelig med honning og fødemidler slik Herren hadde befalt oss – gikk vi ombord i skipet med hele vår last, med vårt såkorn og alt vi hadde tatt med oss, enhver etter sin alder, derfor gikk vi alle ombord i skipet med våre hustruer og våre barn.

7 Min far hadde fått to sønner i villmarken, den eldste het [a]Jakob og den yngste [b]Josef.

8 Og det skjedde at da vi alle hadde gått ombord i skipet og hadde tatt med oss våre fødemidler og det vi hadde fått befaling om, la vi ut på [a]havet og ble drevet av vinden mot det [b]lovede land.

9 Og etter å ha blitt drevet frem av vinden i mange dager, begynte mine brødre og Ismaels sønner og også deres hustruer å gjøre seg lystige, så de begynte å danse og synge og tale på en meget usømmelig måte, ja, de glemte til og med ved hvilken kraft de var blitt

55 *b* 2M 20:12; Mosiah 13:20.
18 3 *a* vs Bønn.
b vs Åpenbaring.
4 *a* 1 Ne 16:5.
6 *a* 1 Ne 17:2.
7 *a* 2 Ne 2:1.
b 2 Ne 3:1.
8 *a* 2 Ne 10:20.
b 1 Ne 2:20.
vs Lovede land, Det.

ført dit, og de oppførte seg meget usømmelig.

10 Og jeg, Nephi, begynte å bli overmåte redd for at Herren skulle bli vred på oss og straffe oss på grunn av våre misgjerninger så vi ble oppslukt i havets dyp. Derfor begynte jeg, Nephi, å tale meget alvorlig til dem, men se, de ble [a]sinte på meg og sa: Vi vil ikke at vår yngre bror skal [b]råde over oss.

11 Og det skjedde at Laman og Lemuel tok og bandt meg med et rep og behandlet meg meget brutalt. Likevel [a]tillot Herren det, så han kunne vise at han hadde makt til å oppfylle det han hadde sagt om de ugudelige.

12 Og det skjedde etter at de hadde bundet meg så jeg ikke kunne røre meg, at [a]kompasset som Herren hadde beredt, sluttet å virke.

13 Derfor visste de ikke hvor de skulle styre skipet, for det brøt ut en sterk storm, ja, et stort og fryktelig uvær. Og vi ble [a]drevet tilbake på vannet i tre dager, og de begynte å bli meget redde for at de skulle drukne i havet, likevel løste de meg ikke.

14 Og den fjerde dagen vi drev tilbake, ble uværet enda mer forrykende.

15 Og det skjedde at vi var nær ved å bli oppslukt i havets dyp. Og etter at vi hadde blitt drevet tilbake på vannene i fire dager, begynte mine brødre å [a]forstå at Guds straffedommer var over dem, og at de måtte omkomme hvis de ikke omvendte seg fra sine misgjerninger. Derfor kom de til meg og løste båndene om mine håndledd, som hadde hovnet sterkt opp. Mine ankler var også svært hovne, og det var meget smertefullt.

16 Likevel så jeg hen til min Gud og [a]priste ham hele dagen lang, og jeg knurret ikke mot Herren på grunn av mine lidelser.

17 Nå hadde min far, Lehi, sagt mange ting til dem, og også til [a]Ismaels sønner, men se, de slynget ut mange trusler mot alle som talte min sak. Og mine foreldre, som var nedbøyet av år og som hadde lidd stor sorg på grunn av sine barn, ble svake og ble lagt på sykeseng.

18 På grunn av sin sorg og store bedrøvelse og mine brødres misgjerninger var de nær ved å bli tatt bort fra dette liv for å møte sin Gud, ja, deres grå hår var nær ved å bli lagt ned i støvet, ja, sorgen var nær ved å legge dem i en våt grav.

19 Og Jakob og Josef, som var små og stadig trengte føde, var også bedrøvet på grunn av sin mors lidelser, men hverken [a]min hustru, med sine tårer og bønner, eller mine barn greide

10 *a* 1 Ne 17:17–55.
b 1M 37:9–11; 1 Ne 16:37–38; 2 Ne 1:25–27.
11 *a* Alma 14:11.
12 *a* 1 Ne 16:10, 16, 26; 2 Ne 5:12; Alma 37:38–47; L&p 17:1.
13 *a* Mosiah 1:17.
15 *a* Hel 12:3.
16 *a* Alma 36:28.
17 *a* 1 Ne 7:4–20.
19 *a* 1 Ne 7:19; 16:7.

å bløtgjøre mine brødres hjerter så de ville løse meg.

20 Og det var intet annet enn Guds kraft som truet dem med ødeleggelse som kunne bløtgjøre deres hjerter. Da de derfor forsto at de var i ferd med å bli oppslukt i havets dyp, omvendte de seg fra det de hadde gjort, og løste meg.

21 Og det skjedde at da de hadde løst meg, se, da tok jeg kompasset, og det virket som jeg ønsket. Og det skjedde at jeg ba til Herren, og etter at jeg hadde bedt, løyet vinden, stormen la seg, og det ble blikk stille.

22 Og det skjedde at jeg, Nephi, styrte skipet så vi igjen seilte mot det lovede land.

23 Og det skjedde at etter at vi hadde seilt i mange dager, kom vi til det [a]lovede land, og vi gikk i land og slo opp våre telt, og vi kalte det det lovede land.

24 Og det skjedde at vi begynte å dyrke jorden, og vi begynte å så frø, ja, vi la alle frø som vi hadde hatt med oss fra Jerusalems land, ned i jorden, og det skjedde at de vokste frodig, derfor ble vi rikelig velsignet.

25 Og det skjedde at da vi reiste omkring i villmarken i det lovede land, oppdaget vi at det fantes alle slags dyr i skogene, både ku og okse og esel og hest og geit og villgeit, og alle slags ville dyr som var til menneskers bruk. Og vi fant allslags malm, både av gull, sølv og kobber.

KAPITTEL 19

Nephi lager plater av malm og skriver sitt folks historie – Israels Gud vil komme seks hundre år etter at Lehi forlot Jerusalem – Nephi forteller om hans lidelser og korsfestelse – Jødene vil bli foraktet og adspredt frem til de siste dager da de vil vende seg til Herren. Ca. 588–570 f.Kr.

Og det skjedde at jeg på Herrens befaling laget plater av malm hvor jeg kunne gravere en opptegnelse om mitt folk. Og på [a]platene jeg laget, graverte jeg min [b]fars opptegnelse og også våre reiser i villmarken og min fars profetier, og mange av mine egne profetier har jeg også gravert på dem.

2 Og da jeg laget dem, visste jeg ikke at jeg skulle få befaling fra Herren om å lage [a]disse platene. Derfor er min fars opptegnelse og hans fedres slektshistorie og det meste av det vi foretok oss i villmarken, gravert på de første platene som jeg har omtalt. Derfor er det som skjedde før jeg laget [b]disse platene, i sannhet mer nøyaktig beskrevet på de første platene.

3 Og etter at jeg ifølge befaling hadde laget disse platene, mottok jeg, Nephi, en befaling om at den kirkelige virksomhet og profetiene – de klareste og mest verdifulle deler av dem – skulle skrives på [a]disse platene, og at det skulle skrives for å undervise mitt folk som skulle

23 *a* vs Lovede land, Det.
19 1 *a* vs Plater.
b 1 Ne 1:16–17; 6:1–3.
2 *a* 2 Ne 5:30.
b 1 Ne 9:1–5.
3 *a* Jak bok 1:1–4; 3:13–14; 4:1–4.

ta landet i besittelse, og også av andre [b]vise årsaker som Herren kjenner.

4 Derfor skrev jeg, Nephi, en opptegnelse på de andre platene, som gir en beretning – ja, eller som gir en mer utførlig beretning – om mitt folks kriger og stridigheter og utryddelse. Og dette har jeg gjort, og jeg har befalt mitt folk hva de skulle gjøre etter min bortgang og at disse platene skulle overleveres fra generasjon til generasjon, eller fra én profet til den neste, inntil Herren gir andre befalinger.

5 Jeg skal senere forklare hvordan jeg [a]laget disse platene, og se, deretter fortsetter jeg som jeg har sagt, og det gjør jeg for at de helligste ting kan bli [b]bevart og komme til mitt folks kunnskap.

6 Likevel skriver jeg ikke noe på plater uten at jeg anser det for å være [a]hellig. Og hvis jeg begår feil, begikk de i fordums tid feil også. Ikke slik å forstå at jeg vil unnskylde meg på grunn av det andre mennesker har gjort, men på grunn av kjødets [b]svakhet vil jeg unnskylde meg.

7 For det som enkelte mennesker synes er av stor verdi både for legeme og sjel, akter andre for [a]intet og [b]tråkker det under fot. Ja, til og med Israels Gud tråkker menneskene under fot. Jeg sier tråkker under fot, men jeg kunne si det med andre ord – de akter ham for intet og lytter ikke til hans råds røst.

8 Og se, ifølge engelens ord [a]kommer han [b]seks hundre år etter at min far forlot Jerusalem.

9 Og på grunn av sine misgjerninger skal verden akte ham for intet. Derfor pisker de ham og han tåler det, og de slår ham og han tåler det, ja, de [a]spytter på ham og han tåler det på grunn av sin kjærlige vennlighet og sin langmodighet mot menneskenes barn.

10 Og våre fedres [a]Gud, som [b]førte dem ut av Egypt, ut av trelldom, og også bevarte dem i villmarken, ja, Abrahams og Isaks og Jakobs [c]Gud, [d]overlater seg, ifølge engelens ord, som et menneske i ugudelige menneskers hender – for å bli [e]løftet opp ifølge [f]Zenocks ord, og for å bli [g]korsfestet ifølge Neums

3 *b* 1 Ne 9:4–5; Morm ord 1:7; L&p 3:19–20; 10:1–51.
5 *a* 2 Ne 5:28–33.
b vs Skriftene – Ta godt vare på Skriftene.
6 *a* Se tittelsiden i Mormons bok. vs Hellig.
b Mormon 8:13–17; Ether 12:23–28.
7 *a* 2 Ne 33:2; Jak bok 4:14.
b vs Opprør.
8 *a* vs Jesus Kristus – Fødsel og død, profetier om Jesu Kristi.
b 1 Ne 10:4; 2 Ne 25:19.
9 *a* Jes 50:5–6; Mat 27:30.
10 *a* 2 Ne 26:12; Mosiah 7:27; 27:30–31; Alma 11:38–39; 3 Ne 11:14–15.
b 2M 3:2–10; 6:6; 1 Ne 5:15; L&p 136:22.
c 1M 32:9; Mosiah 7:19; L&p 136:21. vs Jehova.
d vs Forsoning.
e 3 Ne 27:14.
f Alma 33:15; 34:7; Hel 8:19–20; 3 Ne 10:15–16. vs Skriftene – Tapte skrifter; Zenock.
g 2 Ne 6:9; Mosiah 3:9. vs Korsfestelse.

ord og for å bli lagt i en [h]grav ifølge [i]Zenos' ord om de tre dagers [j]mørke, som skulle være et tegn gitt på hans død for dem som skulle bo på øyene i havet, og spesielt gitt til dem som er av [k]Israels hus.

11 For slik talte profeten: På den dag skal Gud Herren visselig [a]vende seg til hele Israels hus – til noen med sin røst på grunn av deres rettferdighet og til deres store glede og frelse, og til andre med sin krafts [b]torden og lynild, med uvær, ild, røk og en [c]mørk tåke, ved at [d]jorden åpner seg og ved at [e]fjell løftes opp.

12 Og [a]alle disse ting må visselig skje, sier profeten [b]Zenos. Og jordens [c]klipper må revne, og fordi jorden stønner, skal mange av kongene på øyene i havet bli påvirket av Guds Ånd til å utbryte: Naturens Gud lider.

13 Og om dem som er i Jerusalem, sier profeten at de skal bli [a]tuktet av alle mennesker fordi de [b]korsfester Israels Gud og vender sine hjerter bort, forkaster tegn og undere og Israels Guds makt og herlighet.

14 Og fordi de vender sine hjerter bort, sier profeten, og har [a]foraktet Israels Hellige, skal de vandre om i kjødet og omkomme og bli til [b]spott og [c]spe og bli hatet av alle nasjoner.

15 Ikke desto mindre, når den dag kommer, sier profeten, at de [a]ikke lenger vender sine hjerter bort fra Israels Hellige, da vil han huske de [b]pakter han inngikk med deres fedre.

16 Ja, da vil han huske [a]øyene i havet, og alle folk som er av Israels hus, vil jeg [b]samle inn fra jordens fire hjørner, sier Herren, ifølge profeten Zenos' ord.

17 Ja, og hele jorden skal [a]se Herrens frelse, sier profeten, og alle nasjoner, slekter, tungemål og folk skal bli velsignet.

18 Og jeg, Nephi, har skrevet dette til mitt folk så jeg kanskje kan overtale dem til å huske Herren sin Forløser.

19 Derfor taler jeg til hele Israels hus, dersom de noensinne skulle komme i besittelse av [a]disse ting.

20 For se, min ånd er urolig, noe som gjør meg trett, ja, så alle mine ledd er svake på grunn av dem som bor i

10 *h* Mat 27:60; Luk 23:53; 2 Ne 25:13.
i Jak bok 6:1; Hel 15:11. vs Zenos.
j 1 Ne 12:4–5; Hel 14:20, 27; 3 Ne 8:3, 19–23; 10:9.
k 3 Ne 16:1–4.
11 *a* 3 Ne 9; L&p 5:16.
b Hel 14:20–27; 3 Ne 8:5–23.
c Luk 23:44–45; 3 Ne 8:19–20.
d 2 Ne 26:5.
e 3 Ne 8:10.
12 *a* Hel 14:20–28.
b Jak bok 5:1.
c Mat 27:51.
13 *a* Luk 23:27–30.
b 2 Ne 10:3.
14 *a* Jes 53:3–6; Mosiah 14:3–6.
b vs Jøder.
c 5M 28:37; 1 Kong 9:7; 3 Ne 16:9.
15 *a* 1 Ne 22:11–12.
b vs Pakten med Abraham.
16 *a* 1 Ne 22:4; 2 Ne 10:21.
b Jes 49:20–22. vs Israel – Israels innsamling.
17 *a* Jes 40:4–5.
19 *a* Enos 1:16; Mormon 5:12; 7:9–10.

Jerusalem, for hadde ikke Herren vært barmhjertig og vist meg hva som ville skje med dem, slik han også gjorde for profetene i fordums tid, ville jeg ha omkommet også.

21 Og han viste virkelig [a]profetene i fordums tid alt som ville [b]skje med dem, og han viste også mange hva som ville skje med oss. Derfor vet vi nødvendigvis hva som vil skje med dem, for det er skrevet på messingplatene.

22 Nå skjedde det at jeg, Nephi, underviste mine brødre om disse ting, og det skjedde at jeg leste mange ting for dem som var gravert på [a]messingplatene, så de kunne vite hva Herren har gjort i andre land, blant mennesker i fordums tid.

23 Og jeg leste mange ting for dem som var skrevet i [a]Mosebøkene. Men for at jeg mer fullstendig kunne overtale dem til å tro på Herren deres Forløser, leste jeg for dem det som var skrevet av profeten [b]Jesaja, for jeg [c]anvendte alle Skriftene på oss, så dette kunne være oss til [d]gavn og lærdom.

24 Derfor talte jeg til dem og sa: Hør profetens ord, dere som er en levning av Israels hus, en [a]gren som er blitt brukket av. Hør profetens ord som ble skrevet til hele Israels hus, og anvend dem på dere selv, så dere kan ha håp – og likeledes deres brødre som dere er avbrukket fra – for på denne måten har profeten skrevet.

KAPITTEL 20

Herren åpenbarer sine hensikter for Israel – Israel er blitt utvalgt i lidelsens smelteovn og skal dra ut av Babylon – Sammenlign med Jesaja kapittel 48. Ca. 588–570 f.Kr.

Lytt og hør dette, Jakobs hus, dere som kalles ved Israels navn og er kommet ut av Judas vann, eller ut av [a]dåpens vann, dere som sverger i Herrens navn og taler om Israels Gud, men de sverger hverken i sannhet eller rettskaffenhet.

2 Likevel kaller de seg etter den [a]hellige by, men de [b]setter ikke sin lit til Israels Gud som er Hærskarenes Herre, ja, Hærskarenes Herre er hans navn.

3 Se, jeg har kunngjort de [a]forrige ting fra begynnelsen, og de gikk ut av min munn, og jeg viste dem, brått viste jeg dem.

4 Og jeg gjorde det fordi jeg visste at [a]du er gjenstridig, og din nakke er en jernsene, og din panne messing.

5 Og helt fra begynnelsen har jeg kunngjort det for deg. Før det skjedde, viste jeg det for deg, og jeg gjorde det for at du

21 *a* 2 Kong 17:13; Amos 3:7. vs Profet.
b 3 Ne 10:16–17.
22 *a* 1 Ne 22:1.
23 *a* 2M 17:14; 1 Ne 5:11; Moses 1:40–41.
b 1 Ne 15:20; 2 Ne 25:4–6; 3 Ne 23:1.
c vs Skriftene – Skriftenes verdi.
d 2 Ne 4:15.
24 *a* 1M 49:22–26; 1 Ne 15:12; 2 Ne 3:4–5.
20 1 *a* vs Dåp, døpe.
2 *a* Jes 52:1. vs Jerusalem.
b DVS stole på.
3 *a* Jes 46:9–10.
4 *a* DVS Israel.

ikke skulle si: Mitt [a]gudebilde har gjort det, og mitt utskårne bilde og mitt støpte bilde har befalt dem.

6 Du har sett og hørt alt dette, og du vil ikke kunngjøre det, og jeg har vist deg nye ting fra denne tid av, ja, skjulte ting, og du kjente dem ikke.

7 De er skapt nå og ikke fra begynnelsen, endog før den dag du ikke hørte dem, ble de kunngjort for deg, for at du ikke skulle si: Se, jeg kjente dem.

8 Ja, og du hørte ikke, og du visste ikke, ja, fra den tid av var ikke ditt øre åpent. For jeg visste at du ville handle meget troløst og ble kalt en [a]overtreder fra mors liv av.

9 Likevel vil jeg for mitt [a]navns skyld holde min vrede tilbake, og for min æres skyld legger jeg bånd på meg og skåner deg, så du ikke skal bli avskåret.

10 For se, jeg har renset deg, jeg har utvalgt deg i [a]lidelsens smelteovn.

11 For min egen skyld, ja, for min egen skyld vil jeg gjøre dette, for jeg vil ikke tillate at mitt [a]navn blir tilsmusset, og jeg vil [b]ikke gi min herlighet til en annen.

12 Lytt til meg, du Jakob, og Israel som jeg har kalt, for jeg er han, jeg er den [a]første, og jeg er også den siste.

13 Min hånd har også [a]grunnfestet jorden, og min høyre hånd har utspent himlene. Jeg kaller på dem, og de reiser seg sammen.

14 Samle dere alle sammen og hør: Hvem iblant dem har kunngjort disse ting for dem? Herren har elsket ham, ja, og han vil [a]oppfylle sitt ord som han har kunngjort ved dem, og han vil gjøre som han behager med [b]Babylon, og hans arm skal falle på kaldeerne.

15 Herren sier også: Jeg, Herren, jeg har talt. Ja, jeg har kalt ham til å kunngjøre det. Jeg har ledet ham, og han skal lykkes på sin ferd.

16 Kom nær til meg, jeg har ikke talt i det [a]skjulte. Fra begynnelsen av, fra den tid det ble kunngjort, har jeg talt, og Gud Herren og hans Ånd har sendt meg.

17 Og så sier Herren, din [a]Forløser, Israels Hellige: Jeg har sendt ham, Herren din Gud som lærer deg å gjøre det som er deg til gavn, som [b]leder deg på den vei du skulle gå, han har gjort det.

18 Å, om du hadde lyttet til mine [a]bud! Da hadde din fred vært som en elv og din rettferdighet som havets bølger.

19 Da hadde også din [a]ætt vært som sanden, og ditt livs

5 *a* vs Avgudsdyrkelse.
8 *a* Sal 58:4.
9 *a* 1 Sam 12:22; Sal 23:3; 1 Joh 2:12.
10 *a* vs Motgang.
11 *a* Jer 44:26.
b Jes 42:8; Moses 4:1–4.
12 *a* Åp 1:17; 22:13. vs Alfa og Omega; Førstefødte.
13 *a* Sal 102:25. vs Skape, skapelse.
14 *a* 1 Kong 8:56; L&p 64:31; 76:3.
b vs Babel, Babylon.
16 *a* Jes 45:19.
17 *a* vs Forløser.
b vs Inspirasjon, inspirere; Åpenbaring.
18 *a* Pred 8:5.
19 *a* 1M 22:15–19; Hos 1:10.

avkom som sandkornene i den, hans navn skulle hverken bli avskåret eller ødelagt for mitt åsyn.

20 [a]Dra ut av Babylon, flykt fra kaldeerne! Kunngjør dette, fortell det med jubelrøst, utbre det til jordens ende og si: Herren har forløst sin [b]tjener Jakob.

21 Og de [a]tørstet ikke, han ledet dem gjennom ørkener, han fikk vannet til å strømme ut av [b]klippen for dem, han kløvde også klippen, og vannet fosset ut.

22 Og selv om han har gjort alt dette, og større ting også, er det ingen [a]fred for de ugudelige, sier Herren.

KAPITTEL 21

Messias vil være et lys for hedningefolkene og vil sette fangene fri – Israel vil bli samlet med kraft i de siste dager – Konger vil være deres fosterfedre – Sammenlign med Jesaja kapittel 49. Ca. 588–570 f.Kr.

Og videre, hør, O Israels hus, alle dere som er brukket av og drevet ut på grunn av mitt folks presters ugudelighet, ja, alle dere som er brukket av som er adspredt viden om, som er av mitt folk, Israels hus. Hør på meg, [a]øyer, og gi akt, dere folk i det [b]fjerne. Herren har kalt meg fra mors liv av, fra min mors skjød har han nevnt mitt navn.

2 Og han har gjort min munn til et skarpt sverd og skjult meg i sin hånds skygge. Han har gjort meg til en blank pil og gjemt meg i sitt kogger.

3 Og han sa til meg: Du er min [a]tjener, O Israel, i deg vil jeg bli forherliget.

4 Men jeg sa: Forgjeves har jeg arbeidet meg trett, og til ingen nytte har jeg fortært min kraft. Men min dom er hos Herren, og min gjerning for min Gud.

5 Og nå sier Herren, som fra mors liv [a]dannet meg så jeg skulle være hans tjener, for å føre Jakob tilbake til ham. Selv om Israel ikke er samlet, skal jeg likevel være høyt aktet i Herrens øyne, og min Gud skal være min styrke.

6 Og han sa: Det er lett for deg å være min tjener til å gjenreise Jakobs [a]stammer og føre tilbake dem av Israel som er blitt spart. Jeg vil også gjøre deg til et [b]lys for [c]hedningefolkene for at du kan være min frelse til jordens ender.

7 Så sier Herren, Israels Forløser, hans Hellige, til ham som er foraktet av hver sjel, til ham som er avskydd av folkene, til ham som er herskeres tjener: Konger skal se det og reise seg, fyrster skal også tilbe på grunn av Herren som er trofast.

20 *a* Jer 51:6; L&p 133:5–14.
b Jes 44:1–2, 21.
21 *a* Jes 41:17–20.
b 2M 17:6; 4M 20:11; 1 Ne 17:29; 2 Ne 25:20.
22 *a* vs Fred.
21 1 *a* 1 Ne 22:4; 2 Ne 10:20–22.
b L&p 1:1.
3 *a* 3M 25:55; Jes 41:8; L&p 93:45–46.
5 *a* Jes 44:24.
6 *a* vs Israel – Israels tolv stammer.
b L&p 103:8–10; Abr 2:10–11.
c 3 Ne 21:11.

8 Så sier Herren: På den tid som har behaget meg, har jeg bønnhørt dere, havets øyer, og på frelsens dag har jeg hjulpet dere, og jeg vil bevare dere og gi dere [a]min tjener til en pakt for folket, for at dere skal gjenreise landet og utskifte de øde arvedeler,

9 så du kan si til [a]fangene: Gå ut – til dem som sitter i [b]mørket: Kom frem. På veiene skal de beite, og på alle de høye steder skal det være [c]beitemark for dem.

10 De skal ikke sulte og ikke tørste. Hverken heten eller solen skal skade dem. For han som forbarmer seg over dem, skal føre dem og lede dem til kildevell.

11 Og jeg vil gjøre alle mine fjell til en allfarvei, og mine ryddede [a]veier skal bygges opp.

12 Og da, O Israels hus, se, [a]de kommer langt borte fra, noen fra nord og noen fra vest og noen fra Sinims land.

13 [a]Syng, dere himler, og fryd deg, du jord, for deres føtter som er i øst, skal ikke vandre mer. Dere fjell, bryt ut i frydesang, for de skal aldri mer bli slått, for Herren har trøstet sitt folk og vil forbarme seg over sine som er plaget.

14 Men se, Sion har sagt: Herren har forlatt meg, og min Herre har glemt meg, men han vil vise at det har han ikke gjort.

15 For glemmer vel en [a]kvinne sitt diende barn så hun ikke forbarmer seg over sitt livs sønn? Ja, om de måtte [b]glemme, så glemmer ikke jeg deg, O Israels hus.

16 Se, i begge mine [a]hender har jeg gravert deg, dine murer står alltid for meg.

17 Dine barn kommer i hast mot dine ødeleggere, og de som la deg [a]øde, skal dra bort fra deg.

18 Løft dine øyne og se deg omkring, alle disse [a]samler seg, og de skal komme til deg. Og like sikkert som jeg lever, sier Herren, skal du visselig iføre deg dem alle som et smykke og binde dem om deg som bruden.

19 For dine ruiner og dine øde steder og ditt herjede land skal nå være for trangt for innbyggerne, og de som oppslukte deg, skal være langt borte.

20 De barn du skal få etter at du har mistet de første, skal igjen si i dine ører: Plassen er for [a]trang for meg, gi meg plass så jeg kan få bo her.

21 Da skal [a]du si i ditt hjerte: Hvem har født meg disse og har sett at jeg har mistet mine barn, var [b]ufruktbar og en

8 *a* 2 Ne 3:6–15; 3 Ne 21:8–11; Mormon 8:16, 25.
9 *a* vs Frelse for de døde.
b 2 Ne 3:5.
c Esek 34:14.
11 *a* Jes 62:10; L&p 133:23–32.
12 *a* Jes 43:5–6.
13 *a* Jes 44:23.
15 *a* vs Kvinne, kvinner.
b Jes 41:17; Alma 46:8; L&p 61:36.
16 *a* Sak 13:6.
17 *a* 3 Ne 21:12–20.
18 *a* Mika 4:11–13.
20 *a* ELLER trang eller smal.
21 *a* DVS Sion.
b Jes 54:1; Gal 4:27.

fange som streifer omkring? Og hvem har fostret disse? Se, jeg ble forlatt. Hvor har disse vært?

22 Så sier Gud Herren: Se, jeg vil løfte min hånd for [a]hedningefolkene og heve mitt [b]banner for folket, og de skal komme med dine sønner i sine [c]armer, og dine døtre skal de bære på sine skuldre.

23 Og [a]konger skal være dine [b]fosterfedre og deres dronninger dine ammer. De skal kaste seg på sitt ansikt til jorden for deg, og dine føtters støv skal de slikke. Og du skal vite at jeg er Herren, for de som [c]venter på meg, skal ikke bli til skamme.

24 For skal byttet bli tatt fra den mektige eller de [a]lovlige fangene settes fri?

25 Men så sier Herren: Selv den mektiges fanger skal bli tatt bort, og voldsmannens bytte skal slippe unna, for jeg vil kjempe mot den som kjemper mot deg, og dine barn vil jeg frelse.

26 Og jeg vil la dine undertrykkere [a]ete sitt eget kjøtt, og de skal bli drukne av sitt eget blod som av søt vin, og alt kjød skal [b]vite at jeg, Herren, er din Frelser og din Forløser, Jakobs [c]Mektige.

KAPITTEL 22

Israel vil bli adspredt over hele jorden – I de siste dager vil hedningefolkene amme og nære Israel med evangeliet – Israel vil bli samlet og reddet, og de ugudelige vil brenne som halm – Djevelens rike vil bli ødelagt, og Satan vil bli bundet. Ca. 588–570 f.Kr.

Og nå skjedde det at etter at jeg, Nephi, hadde lest det som var gravert på [a]messingplatene, kom mine brødre og sa til meg: Hva betyr det du har lest? Skal det forstås slik at dette er åndelige begivenheter – noe som skal skje åndelig og ikke fysisk?

2 Og jeg, Nephi, sa til dem: Se, det ble [a]åpenbart til profeten ved [b]Åndens røst, for ved Ånden blir alle ting som skal skje menneskenes barn i kjødet, gjort kjent for [c]profetene.

3 Derfor er det jeg har lest, noe som er både [a]timelig og åndelig, for det ser ut til at Israels hus før eller senere vil bli [b]adspredt over hele jordens overflate, ja, også blant alle nasjoner.

4 Og se, det finnes allerede mange som Jerusalems innbyggere ikke vet noe om. Ja, størstedelen av alle [a]stammene er blitt [b]ført bort, og de er adspredt hist og her på [c]øyene i

22 *a* Jes 66:18–20.
b Jes 11:12; 18:3.
c 1 Ne 22:8; 2 Ne 10:8–9.
23 *a* Jes 60:16.
b 1 Ne 22:6.
c 2 Ne 6:13; L&p 98:2; 133:10–11, 45.
24 *a* 1 Ne 21:25.
26 *a* 1 Ne 22:13–14.
b Mosiah 11:22.
c vs Jehova.
22 1 *a* 1 Ne 19:22; 2 Ne 4:2.
2 *a* 2 Pet 1:19–21.
b vs Hellige ånd, Den.
c vs Profeti, profetere.
3 *a* L&p 29:31–34.
b 1 Ne 10:12–14; 2 Ne 25:14–16. vs Israel – Israels adspredelse.
4 *a* vs Israel – Israels ti tapte stammer.
b 2 Ne 10:22.
c 1 Ne 21:1; 2 Ne 10:8, 20.

havet, og hvor de er, vet ingen av oss, vi vet bare at de er ført bort.

5 Og etter at de er blitt ført bort, er disse ting blitt profetert om dem, og også om alle som heretter skal adspredes og forvirres på grunn av Israels Hellige, for mot ham vil de forherde sine hjerter. Derfor skal de bli adspredt blant alle nasjoner og skal [a]hates av alle mennesker.

6 Ikke desto mindre, etter at de er blitt [a]ammet av [b]hedningefolkene og Herren har løftet sin hånd for hedningefolkene og oppreist dem til et banner, og deres [c]barn er blitt båret i deres armer og deres døtre på deres skuldre – se, det som er omtalt, er timelig, for slik er Herrens pakter med våre fedre, og det sikter til oss i dagene som kommer, og også til alle våre brødre som er av Israels hus.

7 Og det betyr at etter at hele Israels hus er blitt adspredt og forvirret, kommer tiden da Gud Herren vil oppreise en mektig nasjon blant [a]hedningefolkene, ja, i dette land, og ved dem skal vår ætt bli [b]adspredt.

8 Og etter at vår ætt er adspredt, vil Gud Herren begynne å utføre et [a]forunderlig verk blant [b]hedningefolkene, og det skal være av stor [c]verdi for vår ætt. Derfor sammenlignes det med at de blir næret av hedningefolkene og blir båret i deres armer og på deres skuldre.

9 Og det skal også være av [a]verdi for hedningefolkene, og ikke bare for hedningefolkene, men [b]for hele [c]Israels hus, for å gjøre dem kjent med de [d]pakter himmelens Fader inngikk med Abraham, og som lød slik: I din [e]ætt skal alle jordens slekter [f]velsignes.

10 Og jeg vil dere skal vite, mine brødre, at alle jordens slekter ikke kan velsignes uten at han [a]blotter sin arm for nasjonenes øyne.

11 Derfor vil Gud Herren begynne å blotte sin arm for alle nasjoners øyne ved å tilveiebringe sine pakter og sitt evangelium til dem som er av Israels hus.

12 Derfor vil han igjen føre dem ut av fangenskap, de skal [a]samles i sine arveland og skal bringes ut av mulm og ut av [b]mørke, og de skal vite at [c]Herren er deres [d]Frelser og deres Forløser, [e]Israels Mektige.

13 Og blodet fra den store og [a]avskyelige kirke, som er hele jordens skjøge, skal komme

5 *a* 1 Ne 19:14.
6 *a* 1 Ne 21:23.
b vs Hedningefolkene.
c 1 Ne 15:13.
7 *a* 3 Ne 20:27.
b 1 Ne 13:12–14; 2 Ne 1:11.
8 *a* Jes 29:14; 1 Ne 14:7; 2 Ne 27:26. vs Gjengivelsen av evangeliet.
b 2 Ne 10:10–11; 3 Ne 16:4–7; Mormon 5:19.
c 1 Ne 15:13–18; 3 Ne 5:21–26; 21:7.
9 *a* 1 Ne 14:1–5.
b 2 Ne 30:1–7.
c 2 Ne 29:13–14.
d 5M 4:31.
e vs Pakten med Abraham.
f 1M 12:2–3; 3 Ne 20:27; Abr 2:9–11.
10 *a* Jes 52:10.
12 *a* vs Israel – Israels innsamling.
b vs Mørke, åndelig.
c 2 Ne 6:10–11.
d vs Frelser.
e vs Jehova.
13 *a* vs Djevel – Djevelens kirke.

over deres egne hoder, for de skal [b]krige mot hverandre innbyrdes – og sverdet i deres [c]egne hender skal falle på deres egne hoder, og de skal bli drukne av sitt eget blod.

14 Og alle [a]nasjoner som kriger mot deg, O Israels hus, skal vendes mot hverandre og [b]falle i den grav de gravde for å fange Herrens folk. Og alle som [c]kjemper mot Sion, skal ødelegges, og den store skjøge som har fordreid Herrens rette veier – ja, den store og avskyelige kirke – skal falle i [d]støvet, og stort skal dens fall være.

15 For se, sier profeten, tiden kommer hastig da Satan ikke lenger skal ha makt over menneskenes barns hjerter, for dagen kommer snart da alle som er stolte og de som er ugudelige, skal være som [a]halm, og dagen kommer da de må [b]brennes.

16 For tiden kommer snart da fylden av Guds [a]vrede skal utøses over alle menneskenes barn, for han vil ikke tillate at de ugudelige dreper de rettferdige.

17 Derfor vil han [a]beskytte de [b]rettferdige ved sin makt, selv om fylden av hans vrede må komme og de rettferdige bli beskyttet, ja, selv ved at deres fiender ødelegges ved ild. Derfor behøver de rettferdige ikke frykte, for så sier profeten: De skal reddes, selv om det skjer som ved ild.

18 Se, mine brødre, jeg sier til dere at disse ting snart må komme, ja, blod, ild og røkskyer må komme. Og det må nødvendigvis skje på denne jord, og det kommer til menneskene i kjødet hvis de forherder sine hjerter mot Israels Hellige.

19 For se, de rettferdige skal ikke gå til grunne, for den tid må visselig komme da alle som kjemper mot Sion, vil bli avskåret.

20 Og Herren vil visselig berede en vei for sitt folk for å oppfylle de ord Moses talte da han sa: En [a]profet likesom meg skal Herren deres Gud oppreise dere, ham skal dere høre på i alt han sier dere, og det skal skje at alle som ikke vil høre denne profet, skal bli [b]avskåret fra folket.

21 Og nå forkynner jeg, Nephi, dere at den [a]profet Moses talte om, var Israels Hellige, derfor skal han [b]dømme i rettferdighet.

22 Og de rettferdige behøver ikke frykte, for de er de som ikke skal forvirres. Men djevelens rike skal bygges opp blant menneskenes barn, og dette rike er opprettet blant dem som er i kjødet.

13 *b* 1 Ne 14:3, 15–17.
c 1 Ne 21:26.
14 *a* Luk 21:10.
b Jes 60:12; 1 Ne 14:3; L&p 109:25.
c 2 Ne 10:13; 27:3.
d Jes 25:12.
15 *a* Jes 5:23–24; Nah 1:10; Mal 4:1; 2 Ne 15:24; 26:4–6; L&p 64:23–24; 133:64.
b Sal 21:10; 3 Ne 25:1; L&p 29:9. vs Jord – Jordens renselse.
16 *a* 1 Ne 14:17.
17 *a* 2 Ne 30:10; Moses 7:61.
b 1 Ne 17:33–40.
20 *a* Joh 4:19; 7:40.
b L&p 133:63.
21 *a* 5M 18:15, 18; Apg 3:20–23; 1 Ne 10:4; 3 Ne 20:23.
b Sal 98:9; Moses 6:57.

23 For tiden kommer hastig da alle [a]kirker som er bygget opp for vinnings skyld, og alle som er bygget opp for å få makt over menneskene, og alle som er bygget opp for å bli [b]populære i verdens øyne og de som søker kjødets lyster og det som er av verden, og å gjøre alle slags misgjerninger – ja, kort sagt, alle som tilhører djevelens rike, er de som trenger å frykte og skjelve og [c]beve, det er de som må bringes ned i støvet, og det er de som må [d]fortæres som halm – og dette er ifølge profetens ord.

24 Og tiden kommer hastig da de rettferdige skal føres inn som [a]kalver på båsen og Israels Hellige skal regjere med herredømme og makt, med kraft og stor herlighet.

25 Og han [a]samler sine barn fra jordens fire hjørner, han teller sine får, og de kjenner ham, og det skal bli én hjord og én [b]hyrde. Og han skal fø sine får, og hos ham skal de finne [c]føde.

26 Og på grunn av hans folks rettferdighet har ikke [a]Satan noen makt, derfor kan han ikke løses på [b]mange år, for han har ingen makt over folkets hjerter, for de lever rettferdig, og Israels Hellige [c]regjerer.

27 Og se, jeg, Nephi, sier dere at alt dette må skje i kjødet.

28 Men se, alle nasjoner, slekter, tungemål og folk skal bo trygt hos Israels Hellige, hvis de vil [a]omvende seg.

29 Og nå slutter jeg, Nephi, for i øyeblikket våger jeg ikke tale videre om disse ting.

30 Derfor, mine brødre, vil jeg dere skal vite at det som er skrevet på [a]messingplatene, er sant, og de vitner om at alle mennesker må være lydige mot Guds bud.

31 Derfor behøver dere ikke tro at jeg og min far er de eneste som har vitnet og også undervist om det. Hvis dere derfor er lydige mot [a]budene og holder ut til enden, skal dere bli frelst på den siste dag. Og slik er det. Amen.

NEPHIS ANNEN BOK

En beretning om Lehis død. Nephis brødre gjør opprør mot ham. Herren advarer Nephi og ber ham dra ut i villmarken. Hans reiser i villmarken og så videre.

23 *a* 1 Ne 14:10; 2 Ne 26:20. vs Prestelist.
b Luk 6:26; Alma 1:3.
c 2 Ne 28:19.
d 2 Ne 26:6.
24 *a* Amos 6:4; Mal 4:2; 3 Ne 25:2.
25 *a* vs Israel – Israels innsamling.
b vs Gode hyrde.
c Sal 23.
26 *a* Åp 20:2; Alma 48:17; L&p 43:31; 45:55; 88:110; 101:28. vs Djevel.
b Jak bok 5:76.
c vs Tusenårsriket.
28 *a* vs Omvende, omvendelse; Tilgi.
30 *a* 2 Ne 4:2.
31 *a* Mat 19:17. vs Guds bud.

KAPITTEL 1

Lehi profeterer om et frihetens land – Hans ætt vil bli adspredt og slått hvis de forkaster Israels Hellige – Han formaner sine sønner og ber dem ta rettferdighetens rustning på. Ca. 588–570 f.Kr.

OG nå skjedde det at etter at jeg, Nephi, hadde sluttet å undervise mine brødre, sa vår [a]far, Lehi, også meget til dem og minnet dem om hvor store ting Herren hadde gjort for dem ved å føre dem ut av Jerusalems land.

2 Og han talte til dem om deres [a]opprør på havet og om hvor barmhjertig Gud hadde vært som sparte deres liv, så de ikke ble oppslukt av havet.

3 Og han talte også til dem om det lovede land som de hadde fått, og hvor barmhjertig Herren hadde vært ved å advare oss, så vi kunne flykte ut av Jerusalems land.

4 For se, sa han, jeg har sett et [a]syn, og derfor vet jeg at [b]Jerusalem er ødelagt, og hadde vi blitt igjen i Jerusalem, ville vi også ha [c]omkommet.

5 Men, sa han, til tross for våre plager har vi fått et [a]lovet land, et land som er [b]utvalgt fremfor alle andre land, et land som Gud Herren ved en pakt har lovet meg skulle være et arveland for min ætt. Ja, Herren har ved en [c]pakt gitt dette landet til meg og til mine barn for evig, og også til alle dem som skulle føres ut av andre land ved Herrens hånd.

6 Derfor profeterer jeg, Lehi, slik jeg blir påvirket av den Ånd som er i meg, at [a]ingen skal komme inn i dette landet uten at de ledes ved Herrens hånd.

7 Derfor er dette [a]landet innviet til dem som han skal lede hit. Og hvis de tjener ham ifølge de bud han har gitt, skal det være et [b]frihetsland for dem. Derfor skal de aldri føres ned i fangenskap. Om det skjer, skal det være på grunn av synd, for hvis synden griper om seg, skal landet [c]forbannes for deres skyld, men for de rettferdige skal det velsignes for evig.

8 Og se, det er visdom i at andre nasjoner ennå ikke kjenner til dette landet, for se, mange nasjoner ville oversvømme landet så det ikke ble plass til noen arv.

9 Derfor har jeg, Lehi, fått et løfte, at [a]hvis de som Gud Herren skal føre ut av Jerusalems land, holder hans bud, skal det [b]gå dem vel i dette landet, og de skal holdes adskilt fra alle andre nasjoner så de selv kan ta landet i besittelse. Og hvis

1 1 *a* vs Patriark, patriarkalsk.
2 *a* 1 Ne 18:9–20.
4 *a* vs Syn.
b 2 Kong 24:14–15; Jer 44:2; 1 Ne 1:4; Hel 8:20.
c Alma 9:22.
5 *a* vs Lovede land, Det.
b Ether 2:9–10.
c vs Pakt.
6 *a* 2 Ne 10:22.
7 *a* Mosiah 29:32; Alma 46:10, 20.
b 2 Ne 10:11. vs Fri, frihet.
c Alma 45:10–14, 16; Mormon 1:17; Ether 2:8–12.
9 *a* 2 Ne 4:4; Alma 9:13.
b 5M 29:9.

de [c]holder hans bud, skal de bli velsignet i dette landet, og ingen skal forulempe dem, og heller ikke ta bort deres arveland, og de skal bo trygt for evig.

10 Men se, når den tid kommer at de synker ned i vantro, etter at de har mottatt så store velsignelser fra Herrens hånd og har kunnskap om jordens og alle menneskers skapelse, kjenner Herrens store og forunderlige gjerninger fra verdens skapelse av, og får kraft til å gjøre alle ting ved tro, har alle budene fra begynnelsen av og ved hans grenseløse godhet er blitt ført inn i dette dyrebare, lovede land – se, jeg sier at hvis den dag kommer at de forkaster Israels Hellige, den sanne [a]Messias, sin Forløser og sin Gud, se, da vil straffedommer fra ham som er rettferdig, komme over dem.

11 Ja, han vil føre [a]andre nasjoner til dem, og han vil gi dem makt, og han vil ta fra dem deres eiendomsland, og han vil la dem bli [b]adspredt og slått.

12 Ja, fra generasjon til generasjon skal det være [a]blodsutgytelse og store hjemsøkelser blant dem. Derfor vil jeg, mine sønner, at dere skal huske, ja, jeg vil at dere skal lytte til mine ord.

13 Om dere bare ville våkne opp, våkne opp av en dyp søvn, ja, av [a]helvetes søvn og ryste av de redselsfulle [b]lenker dere er bundet med, som er de lenker som binder menneskenes barn, så de blir tatt til fange og ført ned til elendighetens og smertens evige [c]svelg.

14 Våkn opp, stå opp fra støvet og hør ordene til en skjelvende [a]far, hvis lemmer dere snart må legge ned i den kalde og tause [b]grav som ingen vandringsmann kan vende tilbake fra. Noen få dager til, og jeg går all kjødets [c]gang.

15 Men se, Herren har [a]forløst min sjel fra helvete, jeg har skuet hans herlighet, og jeg er for evig omfavnet i hans [b]kjærlighets [c]armer.

16 Og jeg ber dere om å huske å etterleve Herrens [a]lover og bud. Se, helt fra begynnelsen av har min sjel vært engstelig for dette.

17 Fra tid til annen har mitt hjerte vært nedtynget av sorg, for jeg har fryktet for at Herren deres Gud på grunn av deres hårde hjerter skulle la sin [a]vredes fylde komme over dere, så dere blir [b]avskåret og ødelagt for evig,

9 *c* vs Lydighet, lydig, (ad)lyde.
10 *a* vs Messias.
11 *a* 1 Ne 13:12–20; Mormon 5:19–20.
b 1 Ne 22:7.
12 *a* Mormon 1:11–19; 4:11.
13 *a* vs Helvete.
b Alma 12:9–11.
c 1 Ne 15:28–30; Hel 3:29–30.
14 *a* vs Foreldre.
b vs Død, fysisk.
c Jos 23:14.
15 *a* Alma 36:28. vs Forsoning.
b Rom 8:39. vs Kjærlighet.
c Jak bok 6:5; Alma 5:33; 3 Ne 9:14.
16 *a* 5M 4:5–8; 2 Ne 5:10–11.
17 *a* 2 Ne 5:21–24; Alma 3:6–19.
b Mosiah 12:8.

18 eller at en forbannelse skulle komme over dere gjennom [a]mange generasjoner, og dere blir hjemsøkt av sverd og av hungersnød og blir hatet og ledet ifølge [b]djevelens vilje og fangenskap.

19 Mine sønner, måtte disse ting ikke komme over dere, men måtte dere bli et utvalgt og et av Herren [a]begunstiget folk. Men se, hans vilje skje, for hans [b]veier er rettferdighet for evig.

20 Og han har sagt: [a]Hvis dere holder mine [b]bud, skal det [c]gå dere vel i landet, men hvis dere ikke holder mine bud, skal dere bli avskåret fra min nærhet.

21 Og for at min sjel kan glede seg over dere, og mitt hjerte kan forlate denne verden med glede på grunn av dere, og for at jeg ikke skal legges ned i graven med sorg og bedrøvelse, stå opp fra støvet, mine sønner, og vær [a]menn, og vær fast bestemt, med ett hjerte og [b]ett sinn, og vær forenet i alle ting, så dere ikke føres i fangenskap,

22 så dere ikke blir slått med en svær forbannelse, og også så dere ikke pådrar dere en [a]rettferdig Guds mishag til fortapelse, ja, så både sjel og legeme evig går fortapt.

23 Våkn opp, mine sønner, ta rettferdighetens [a]rustning på. Ryst av de lenker dere er bundet med, og kom frem ut av mørket, og stå opp fra støvet.

24 Gjør ikke mer opprør mot deres bror som har hatt herlige syner, og som har holdt budene helt fra den tid vi forlot Jerusalem, og som har vært et redskap i Guds hender til å bringe oss frem til det lovede land, for var det ikke for ham, måtte vi ha omkommet av [a]sult i villmarken. Ikke desto mindre forsøkte dere å [b]ta hans liv, ja, og han har hatt stor sorg på grunn av dere.

25 Jeg frykter og bever sterkt for at han på grunn av dere skal lide igjen. For se, dere har anklaget ham for å ha forsøkt å få makt og [a]myndighet over dere. Men jeg vet at han ikke har forsøkt å få makt og heller ikke myndighet over dere, men han har søkt Guds herlighet og deres egen evige velferd.

26 Og dere har knurret fordi han har talt tydelig til dere. Dere sier at han har vært [a]streng, dere sier at han har vært vred på dere, men se, hans strenghet var strengheten ved Guds ords kraft som var i ham, og det som dere kaller vrede, var sannheten ifølge det som er i Gud, og som han ikke kunne holde tilbake, og som uten omsvøp tilkjennega deres synder.

18 *a* 1 Ne 12:20–23.
b vs Djevel.
19 *a* vs Utvalgt (adjektiv eller substantiv).
b Hos 14:9.
20 *a* Jar 1:9; Mosiah 1:6–7; Alma 9:13–14.
b 3M 26:3–14; Joel 2:23–26.
c Sal 67:7; Mosiah 2:21–25.
21 *a* 1 Sam 4:9; 1 Kong 2:2.
b Moses 7:18.
22 *a* L&p 3:4.
23 *a* Ef 6:11–17.
24 *a* 1 Ne 16:32.
b 1 Ne 16:37.
25 *a* 1M 37:9–11.
26 *a* Ord 15:10; 1 Ne 16:2; Moroni 9:4; L&p 121:41–43.

27 Og det måtte nødvendigvis være slik at Guds [a]kraft måtte være med ham, slik at han befalte dere så dere måtte adlyde. Men se, det var ikke han, men det var Herrens [b]Ånd som var i ham, som [c]åpnet hans munn til å tale så han ikke kunne lukke den.

28 Og nå, min sønn Laman, og også Lemuel og Sam, og også mine sønner som er Ismaels sønner, se, hvis dere vil lytte til Nephis røst, skal dere ikke gå til grunne. Og hvis dere vil lytte til ham, gir jeg dere en [a]velsignelse, ja, min første velsignelse.

29 Men hvis dere ikke vil lytte til ham, tar jeg bort min [a]første velsignelse, ja, min velsignelse, og den skal bli gitt til ham.

30 Og nå, Zoram, taler jeg til deg: Se, du er Labans [a]tjener. Ikke desto mindre har du blitt ført ut av Jerusalems land, og jeg vet at du for evig er en sann venn av min sønn Nephi.

31 Derfor, fordi du har vært trofast, skal din ætt bli velsignet [a]med hans ætt, så de lenge har fremgang i dette landet, og intet annet enn misgjerninger blant dem skal skade eller forstyrre deres fremgang i dette landet for evig.

32 Derfor, hvis dere holder Herrens bud, har Herren innviet dette landet for å trygge din ætt sammen med min sønns ætt.

KAPITTEL 2

Forløsning kommer gjennom Den Hellige Messias – Frihet til å velge (handlefrihet) er avgjørende for eksistens og fremgang – Adam falt for at mennesket kunne bli til – Mennesket står fritt til å velge frihet og evig liv. Ca. 588–570 f.Kr.

Og nå taler jeg til deg, Jakob: Du er min [a]førstefødte i mine trengslers dager i villmarken. Og se, i din barndom har du hatt mange lidelser og mye sorg på grunn av dine brødres råskap.

2 Likevel kjenner du, Jakob, min førstefødte i villmarken, Guds storhet, og han skal hellige dine lidelser til ditt gavn.

3 Derfor skal din sjel bli velsignet, og du skal bo trygt med din bror, Nephi, og dine dager skal brukes i din Guds tjeneste. Derfor vet jeg at du er forløst på grunn av din Forløsers rettferdighet, for du har sett at han kommer i tidens fylde for å bringe menneskene frelse.

4 Og du har [a]skuet hans herlighet i din ungdom, derfor er du velsignet, ja, likesom de som han skal betjene i kjødet. For Ånden er den samme i går, i dag og for evig, og veien er beredt fra menneskets fall, og frelsen gis [b]vederlagsfritt.

5 Og menneskene er tilstrekkelig undervist til å [a]kjenne godt fra ondt. Og loven er gitt til menneskene, og intet kjød er

27 *a* 1 Ne 17:48.
27 *b* L&p 121:43.
c L&p 33:8.
28 *a* vs Førstefødselsrett.
29 *a* Abr 1:3.
30 *a* 1 Ne 4:20, 35.
31 *a* 2 Ne 5:6.
2 1 *a* 1 Ne 18:7.
4 *a* 2 Ne 11:3; Jak bok 7:5.
b vs Nåde.
5 *a* Moroni 7:16.

[b]rettferdiggjort ved loven – eller ved loven blir menneskene [c]avskåret, ja, ved den timelige lov ble de avskåret, og ved den åndelige lov dør de også bort fra det som er godt, og blir ulykkelige for evig.

6 Derfor kommer [a]forløsningen i og gjennom Den Hellige [b]Messias, for han er full av [c]nåde og sannhet.

7 Se, for å oppfylle de krav loven stiller, ofrer han seg selv som et [a]offer for synd for alle dem som har et sønderknust hjerte og en angrende ånd, og for ingen andre kan lovens [b]krav oppfylles.

8 Hvor viktig er det ikke derfor å gjøre dette kjent for jordens innbyggere, så de kan vite at intet kjød kan bo i Guds nærhet [a]uten at det skjer ved Den Hellige Messias' fortjeneste, barmhjertighet og nåde, han som nedlegger sitt liv i kjødet og tar det igjen ved Åndens kraft, så han kan tilveiebringe de dødes [b]oppstandelse, idet han er den første som skal oppstå.

9 Derfor er han førstegrøden for Gud, ettersom han skal gå i [a]forbønn for alle menneskenes barn, og de som tror på ham, skal bli frelst.

10 Og på grunn av [a]forbønnen for alle, kommer alle mennesker til Gud. Derfor står de i hans nærhet for å bli [b]dømt av ham ifølge den sannhet og [c]hellighet som er i ham. Derfor, i den lov som Den Hellige har gitt, fordres det at det blir gitt den straff som er fastsatt, og den straff som er fastsatt, er en motsetning til den fastsatte lykke, for å oppfylle [d]forsoningens betingelser.

11 For det må nødvendigvis være en [a]motsetning i alle ting. Hvis ikke, min førstefødte i villmarken, kunne ikke rettferdighet tilveiebringes, heller ikke ugudelighet, hverken hellighet eller elendighet, hverken godt eller ondt. Derfor måtte alle ting nødvendigvis være blandet sammen til ett. Hvis det derfor skulle være ett hele, måtte det nødvendigvis forbli som dødt uten å ha hverken liv eller død, hverken forgjengelighet eller uforgjengelighet, lykke eller elendighet, hverken følelse eller følelsesløshet.

12 Derfor måtte det nødvendigvis ha blitt skapt som noe verdiløst, og derfor ville ikke

5 *b* Rom 3:20; 2 Ne 25:23; Alma 42:12–16. vs Rettferdiggjørelse, rettferdiggjøre.
c 1 Ne 10:6; 2 Ne 9:6–38; Alma 11:40–45; 12:16, 24; 42:6–11; Hel 14:15–18.
6 *a* 1 Ne 10:6; 2 Ne 25:20; Alma 12:22–25. vs Forløsningsplan.
b vs Messias.
c Joh 1:14, 17; Moses 1:6.
7 *a* vs Forsoning.
b Rom 10:4.
8 *a* 2 Ne 25:20; 31:21; Mosiah 4:8; 5:8; Alma 38:9.
b 1 Kor 15:20; Alma 7:12; 12:24–25; 42:23. vs Oppstandelse.
9 *a* Jes 53; Mosiah 14:12; 15:8–9.
10 *a* vs Forløser.
b vs Dom, den siste eller endelige.
c vs Hellighet.
d 2 Ne 9:7, 21–22, 26; Alma 22:14; 33:22; 34:9.
11 *a* L&p 29:39; 122:5–9. vs Motgang.

dets skapelse hatt noen [a]hensikt. Dette måtte nødvendigvis ødelegge Guds visdom og hans evige hensikter, og også Guds makt, barmhjertighet og [b]rettferdighet.

13 Og hvis dere sier at det [a]ikke er noen lov, sier dere også at det ikke er noen synd. Hvis dere sier at det ikke er noen synd, sier dere også at det ikke finnes noen rettferdighet. Og hvis det ikke finnes noen rettferdighet, finnes det ingen lykke. Og hvis det ikke finnes noen rettferdighet og heller ingen lykke, finnes det ingen straff og heller ingen elendighet. Og hvis disse ting ikke er til, [b]finnes det ingen Gud. Og hvis det ikke finnes noen Gud, er hverken vi eller jorden til, for ikke noe kunne ha blitt skapt hverken til å virke eller til å bli påvirket, derfor måtte alle ting ha forsvunnet.

14 Og nå, mine sønner, sier jeg dette til dere til deres gavn og lærdom. For det finnes en Gud, og han har [a]skapt alle ting, både himlene og jorden, og alt som i dem er, både det som virker og det som blir [b]påvirket.

15 Og for å tilveiebringe sine evige [a]hensikter med hensyn til mennesket – etter at han hadde skapt våre første foreldre og markens dyr og luftens fugler, ja, i virkeligheten alle ting som er skapt – måtte det nødvendigvis være en motsetning, nemlig den [b]forbudte [c]frukt i motsetning til [d]livets tre, den ene søt og den andre bitter.

16 Derfor ga Gud Herren mennesket anledning til å [a]handle på egenhånd, derfor kunne ikke mennesket handle på egenhånd uten å bli [b]påvirket av den ene eller den andre.

17 Og ifølge det jeg har lest, må jeg, Lehi, nødvendigvis anta at en Guds [a]engel, ifølge det som er skrevet, hadde [b]falt fra himmelen. Derfor ble han en djevel, for han traktet etter det som var ondt for Gud.

18 Og fordi han hadde falt fra himmelen og hadde blitt ulykkelig for evig, [a]søkte han også å gjøre hele menneskeheten ulykkelig. Derfor, til [b]Eva sa han, ja, den gamle slange som er djevelen, som er far til alle [c]løgner, derfor sa han: Spis av den forbudte frukt, og du skal ikke dø, men du skal bli som Gud og [d]kjenne godt og ondt.

19 Og etter at Adam og Eva

12 *a* L&p 88:25–26. vs Jord – Skapt for mennesket.
b vs Rettferdig, rettferdighet.
13 *a* 2 Ne 9:25.
b Alma 42:13.
14 *a* vs Skape, skapelse.
b L&p 93:30.
15 *a* Jes 45:18; Alma 42:26; Moses 1:31, 39.
b 1M 2:16–17; Moses 3:17.
c 1M 3:6; Alma 12:21–23.
d 1M 2:9; 1 Ne 15:22, 36; Alma 32:40.
16 *a* 2 Ne 10:23; Alma 12:31. vs Handlefrihet.
b L&p 29:39–40.
17 *a* vs Djevel.
b Jes 14:12; 2 Ne 9:8; Moses 4:3–4; Abr 3:27–28.
18 *a* 2 Ne 28:19–23; 3 Ne 18:18; L&p 10:22–27.
b vs Eva.
c 2 Ne 28:8; Moses 4:4.
d 1M 3:5; Alma 29:5; Moroni 7:15–19.

hadde [a]spist av den forbudte frukt, ble de drevet ut av [b]Edens have for å dyrke jorden.

20 Og de har fått barn, ja, hele jordens [a]familie.

21 Og [a]menneskenes barns dager ble forlenget ifølge Guds vilje, så de kunne [b]omvende seg mens de var i kjødet, derfor ble deres tilstand en [c]prøvestand, og deres tid ble forlenget ifølge de befalinger som Gud Herren ga til menneskenes barn. For han ga den befaling at alle mennesker må omvende seg, for han viste alle mennesker at de var [d]fortapt på grunn av sine foreldres overtredelse.

22 Og se, hvis Adam ikke hadde overtrådt, ville han ikke ha falt, men han ville ha forblitt i Edens have. Og alle ting som var skapt, måtte ha forblitt i den samme tilstand som de var i etter at de var skapt, og de måtte ha bestått for evig og ikke hatt noen ende.

23 Og de ville ikke ha fått noen [a]barn, derfor ville de ha forblitt i en tilstand av uskyld – uten glede, for de kjente ikke elendighet – uten å gjøre godt, for de kjente ikke synd.

24 Men se, alle ting er blitt gjort i henhold til den visdom han har som [a]kjenner alle ting.

25 [a]Adam [b]falt for at mennesket kunne bli til, og mennesket [c]er til for å kunne ha [d]glede.

26 Og [a]Messias kommer i tidens fylde, så han kan [b]forløse menneskenes barn fra fallet, og fordi de er forløst fra fallet, er de blitt [c]fri for evig, kjenner godt fra ondt, for å handle på egenhånd og ikke bli påvirket av noe annet enn [d]lovens straff på den store og siste dag ifølge de befalinger som Gud har gitt.

27 Derfor er menneskene [a]fri i kjødet, og alt som er nødvendig for menneskene, er gitt dem. Og de er fri til å [b]velge frihet og [c]evig liv gjennom alle menneskers store Mellommann, eller til å velge fangenskap og død ifølge djevelens fangenskap og makt, for han forsøker å gjøre alle mennesker ulykkelige likesom han selv er.

28 Og nå, mine sønner, vil jeg dere skal se hen til den store [a]Mellommann og lytte til hans store bud og være trofaste mot hans ord og velge evig liv ifølge hans Hellige ånds vilje,

29 og ikke velge evig død ifølge kjødets vilje og det onde

19 *a* Alma 12:31. vs Fall, Adam og Evas.
b vs Eden.
20 *a* L&p 138:38–39.
21 *a* Alma 12:24; Moses 4:23–25.
b Alma 34:32. vs Omvende, omvendelse.
c vs Dødelig, dødelighet.
d Jak bok 7:12.
23 *a* Moses 5:11.
24 *a* vs Gud, guddommen.
25 *a* vs Adam.
b Moses 6:48. vs Fall, Adam og Evas.
c vs Dødelig, dødelighet.
d Moses 5:10. vs Glede; Mennesket, mennesker.
26 *a* vs Messias.
b vs Forløsningsplan.
c Alma 42:27; Hel 14:30.
d vs Lov.
27 *a* Gal 5:1; Moses 6:56.
b vs Handlefrihet.
c vs Evig liv.
28 *a* vs Mellommann.

som er i det, som gir djevelens ånd makt til å [a]ta til fange og føre dere ned til [b]helvete, så han kan herske over dere i sitt eget rike.

30 Jeg har talt disse få ord til dere alle, mine sønner, i de siste dager av min prøvetid, og jeg har valgt den gode del ifølge profetenes ord. Og jeg har ingen annen hensikt enn deres sjelers evige velferd. Amen.

KAPITTEL 3

Josef i Egypt så nephittene i et syn – Han profeterte om Joseph Smith, seeren i de siste dager, om Moses som skulle befri Israel, og om Mormons bok som skulle komme frem. Ca. 588–570 f.Kr.

Og nå taler jeg til deg, Josef, min [a]sistefødte. Du ble født i mine lidelsers villmark, ja, i min største sorgs dager fødte din mor deg.

2 Og måtte Herren også hellige og gi deg dette [a]land, som er et meget dyrebart land, til arv for deg og til arv for din ætt med dine brødre og til din sikkerhet for evig, hvis dere holder Israels Helliges bud.

3 Og nå, Josef, min sistefødte som jeg har ført ut av mine lidelsers villmark, måtte Herren velsigne deg for evig, for din ætt skal ikke bli fullstendig [a]ødelagt.

4 For se, du er mine lenders frukt, og jeg er en etterkommer av [a]Josef som ble ført som [b]fange til Egypt. Og store var de pakter Herren inngikk med Josef.

5 Derfor [a]så Josef virkelig vår tid. Og han fikk et løfte av Herren, at av hans lenders frukt ville Gud Herren oppreise en [b]rettferdig [c]gren til Israels hus, ikke Messias, men en gren som skulle brekkes av, men likevel bli husket i Herrens pakter ved at [d]Messias skulle åpenbares for dem i de siste dager i kraftens ånd for å føre dem ut av [e]mørke og til lys, ja, ut av skjult mørke og ut av fangenskap til frihet.

6 For Josef bevitnet sannelig: En [a]seer skal Herren min Gud oppreise som skal være en utvalgt seer for mine [b]lenders frukt.

7 Ja, Josef sa sannelig: Så sier Herren til meg: En utvalgt [a]seer vil jeg oppreise av dine lenders frukt, og han skal være høyt aktet blant dine lenders frukt. Og til ham vil jeg gi den befaling at han skal utføre et verk for dine lenders frukt, sine brødre, som skal være av stor verdi for dem og også gi dem kunnskap om

29 *a* Rom 6:16–18; Alma 12:11.
b vs Helvete.
3 1 *a* 1 Ne 18:7.
2 *a* 1 Ne 2:20. vs Lovede land, Det.
3 *a* 2 Ne 9:53.
4 *a* 1M 39:1–2; 45:4; 49:22–26; 1 Ne 5:14–16.
b 1M 37:29–36.
5 *a* JSO 1M 50:24–38 (Tillegg); 2 Ne 4:1–2.
b Jak bok 2:25.
c 1M 49:22–26; 1 Ne 15:12; 19:24. vs Herrens vingård.
d 2 Ne 6:14; L&p 3:16–20.
e Jes 42:16.
6 *a* 3 Ne 21:8–11; Mormon 8:16. vs Seer.
b L&p 132:30.
7 *a* vs Smith, Joseph jr.

de pakter jeg har inngått med dine fedre.

8 Og jeg vil gi ham en befaling, at han ikke skal gjøre [a]noe annet arbeide enn det jeg befaler ham. Og jeg vil gjøre ham stor i mine øyne, for han skal utføre mitt arbeide.

9 Og han skal være stor som [a]Moses, som jeg har sagt jeg vil oppreise for dere for å [b]befri mitt folk, O Israels hus.

10 Og Moses vil jeg oppreise for å fri ditt folk ut av landet Egypt.

11 Men en seer vil jeg oppreise av dine lenders frukt, og ham vil jeg gi [a]makt til å frembringe mitt ord til dine lenders ætt, og ikke bare for å frembringe mitt ord, sier Herren, men for å overbevise dem om mitt ord som allerede skal ha gått ut blant dem.

12 Derfor skal dine lenders frukt [a]skrive, og [b]Judas lenders frukt skal [c]skrive, og det som skal skrives av dine lenders frukt, og også det som skal skrives av Judas lenders frukt, skal vokse sammen for å [d]tilbakevise falske læresetninger og avskaffe strid og opprette fred blant dine lenders frukt, og [e]føre dem til [f]kunnskap om sine fedre i de siste dager og likeså til kunnskap om mine pakter, sier Herren.

13 Og av svakhet skal han gjøres sterk på den dag da mitt verk skal begynne blant hele mitt folk så du blir gjenopprettet, O Israels hus, sier Herren.

14 Og slik profeterte Josef og sa: Se, denne seer vil Herren velsigne, og de som forsøker å ødelegge ham, skal bli nedkjempet, for dette løfte som jeg har fått av Herren om mine lenders frukt, skal bli oppfylt. Se, jeg er sikker på at dette løfte vil bli oppfylt.

15 Og han skal kalles etter mitt [a]navn, og det skal være etter hans fars [b]navn. Og han skal være lik meg, for det som Herren skal frembringe ved hans hånd, skal ved Herrens kraft bringe mitt folk frelse.

16 Ja, slik profeterte Josef: Jeg er sikker på dette, slik jeg også er sikker på løftet om Moses, for Herren har sagt til meg: Jeg vil [a]bevare din ætt for evig.

17 Og Herren har sagt: Jeg vil oppreise en Moses, og jeg vil gi ham kraft i en stav, og jeg vil gi ham evne til å skrive. Men jeg vil ikke løse hans tunge så han skal tale mye, for jeg vil ikke gjøre ham mektig i tale. Men jeg vil [a]skrive min lov for ham ved min egen hånds finger, og jeg vil gi ham en [b]talsmann.

18 Og Herren sa også til meg: Jeg vil oppreise for dine lenders frukt, og jeg vil gi ham en talsmann. Og se, jeg vil gi ham makt til å skrive – det dine

8 *a* L&p 24:7, 9.
9 *a* Moses 1:41.
b 2M 3:7–10; 1 Ne 17:24.
11 *a* L&p 5:3–4.
12 *a* vs Mormons bok.
b 1 Ne 13:23–29.
c vs Bibel.
d Esek 37:15–20; 1 Ne 13:38–41; 2 Ne 29:8; 33:10–11.
e Moroni 1:4.
f 1 Ne 15:14; 2 Ne 30:5; Mormon 7:1, 5, 9–10.
15 *a* L&p 18:8.
b JS – H 1:3.
16 *a* 1M 45:1–8.
17 *a* 5M 10:2, 4; Moses 2:1.
b 2M 4:16.

lenders frukt har skrevet – til dine lenders frukt, og talsmannen av dine lender skal kunngjøre det.

19 Og de ord som han skal skrive, skal være de ord som det i min visdom er tjenlig å la gå ut til dine lenders [a]frukt. Og det skal være som om dine lenders frukt hadde ropt til dem [b]fra støvet, for jeg kjenner deres tro.

20 Og de skal [a]rope fra støvet, ja, rope omvendelse til sine brødre, selv etter at mange generasjoner er gått bort. Og det skal skje at deres rop skal høres, ja, ifølge deres ords enkelhet.

21 På grunn av deres tro skal deres [a]ord gå ut av min munn til deres brødre som er dine lenders frukt, og svakheten i deres ord vil jeg gjøre sterk i deres tro, så de husker min pakt som jeg inngikk med dine fedre.

22 Og nå, se, min sønn Josef, på denne måte [a]profeterte min far i fordums tid.

23 Derfor er du velsignet på grunn av denne pakt, for ditt avkom skal ikke bli utryddet, for de skal lytte til bokens ord.

24 Og en mektig skal stå frem iblant dem som skal gjøre mye godt både i ord og i gjerning, og skal være et redskap i Guds hender til med overmåte stor tro å gjøre mektige undere og gjøre det som er stort i Guds øyne, for å tilveiebringe stor gjenopprettelse til Israels hus og til dine brødres ætt.

25 Og nå, velsignet er du, Josef. Se, du er liten, lytt derfor til din bror Nephis ord, og det skal gjøres med deg ifølge de ord som jeg har talt. Husk din døende fars ord. Amen.

KAPITTEL 4

Lehi gir råd til og velsigner sitt avkom – Han dør og blir begravet – Nephi fryder seg over Guds godhet – Nephi setter sin lit til Herren for evig. Ca. 588–570 f.Kr.

Og nå taler jeg, Nephi, om de profetier som min far har omtalt, om [a]Josef som ble ført til Egypt.

2 For se, han profeterte virkelig om hele sin ætt. Og det finnes ikke mange større [a]profetier enn dem han skrev. Og han profeterte om oss og våre fremtidige generasjoner, og de er skrevet på messingplatene.

3 Derfor, etter at min far hadde endt sin tale om Josefs profetier, kalte han Lamans barn, hans sønner og hans døtre, til seg og sa til dem: Se, mine sønner og mine døtre som er min [a]førstefødtes sønner og døtre, jeg vil at dere skal låne øre til mine ord.

4 For Gud Herren har sagt: [a]Hvis dere holder mine bud, skal det gå dere vel i landet,

19 *a* L&p 28:8.
b Jes 29:4; 2 Ne 27:13; 33:13; Mormon 9:30; Moroni 10:27.
20 *a* 2 Ne 26:16; Mormon 8:23.
21 *a* 2 Ne 29:2.
22 *a* 2 Ne 3:5.
4 1 *a* 1M 39:1–2.
2 *a* 2 Ne 3:5.
3 *a* vs Førstefødte.
4 *a* 2 Ne 1:9.

men hvis dere ikke holder mine bud, skal dere bli avskåret fra min nærhet.

5 Men se, mine sønner og mine døtre, jeg kan ikke gå ned i min grav uten å gi dere en [a]velsignelse. For se, jeg vet at hvis dere får lære hvilken [b]vei dere skal gå, vil dere ikke vike fra den.

6 Derfor, hvis dere forbannes, se, da gir jeg dere min velsignelse så forbannelsen kan bli tatt fra dere og komme over deres foreldres [a]hoder.

7 Derfor, på grunn av min velsignelse vil Herren [a]ikke tillate at dere går til grunne. Derfor vil han være [b]barmhjertig mot dere og mot deres ætt for evig.

8 Og det skjedde at etter at min far hadde endt sin tale til Lamans sønner og døtre, ba han om at Lemuels sønner og døtre skulle føres frem for ham.

9 Og han talte til dem og sa: Se, mine sønner og mine døtre som er min andre sønns sønner og døtre, se, jeg gir dere den samme velsignelse som jeg ga til Lamans sønner og døtre. Derfor skal dere ikke bli fullstendig ødelagt, men til slutt skal deres ætt bli velsignet.

10 Og det skjedde at da min far hadde avsluttet sin tale til dem, se, da talte han til [a]Ismaels sønner, ja, til hele hans hus.

11 Og etter at han hadde avsluttet sin tale til dem, talte han til Sam og sa: Velsignet er du og din ætt, for du skal arve landet i likhet med din bror Nephi. Og din ætt skal bli regnet til hans ætt, og du skal endog bli som din bror, og din ætt som hans ætt, og du skal bli velsignet alle dine dager.

12 Og det skjedde at etter at min far, Lehi, hadde talt til hele sitt hus, ifølge sitt hjertes følelser og Herrens Ånd som var i ham, ble han gammel. Og det skjedde at han døde og ble begravet.

13 Og det skjedde at ikke mange dager etter hans død ble Laman og Lemuel og Ismaels sønner sinte på meg på grunn av Herrens formaninger.

14 For jeg, Nephi, ble drevet til å tale til dem ifølge hans ord, for jeg hadde sagt mange ting til dem, og likeså min far før sin død. Mye av det som ble sagt, er skrevet på mine [a]andre plater, for en mer historisk del er skrevet på mine andre plater.

15 Og på [a]disse skriver jeg det som bor i min sjel og mange av Skriftene som er gravert på messingplatene. For min sjel fryder seg over Skriftene, og mitt hjerte [b]fordyper seg i dem, og jeg skriver dem til mine barns [c]lærdom og gavn.

16 Se, min [a]sjel fryder seg over de ting som er av Herren, og

5*a* vs Patriarkalske velsignelser.
b Ord 22:6.
6*a* L&p 68:25–29.
7*a* 2 Ne 30:3–6; L&p 3:17–18.
b 1 Ne 13:31; 2 Ne 10:18–19; Jak bok 3:5–9; Hel 15:12–13.
10*a* 1 Ne 7:6.
14*a* 1 Ne 1:16–17; 9:4.
15*a* 1 Ne 6:4–6.
b vs Fordype seg; Skriftene.
c 1 Ne 19:23.
16*a* vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.

mitt [b]hjerte fordyper seg stadig i de ting som jeg har sett og hørt.

17 Ikke desto mindre, til tross for Herrens store [a]godhet i å vise meg sine store og forunderlige gjerninger, utbryter mitt hjerte: Hvilket [b]elendig menneske jeg er! Ja, mitt hjerte sørger på grunn av mitt kjød, min sjel gremmes på grunn av mine misgjerninger.

18 Jeg er omringet på grunn av de fristelser og synder som så lett [a]får makt over meg.

19 Og når jeg ønsker å fryde meg, stønner mitt hjerte på grunn av mine synder. Likevel vet jeg hvem jeg har satt min lit til.

20 Min Gud har vært min støtte, han har ført meg gjennom mine plager i villmarken, og han har bevart meg på vannene over det store dyp.

21 Han har fylt meg med sin [a]kjærlighet, ja, så mitt kjød fortæres.

22 Han har satt mine [a]fiender på plass og har fått dem til å skjelve for meg.

23 Se, han har hørt mitt rop om dagen, og han har gitt meg kunnskap ved [a]syner om natten.

24 Og om dagen har jeg blitt mer tillitsfull i mektig [a]bønn til ham, ja, min røst har jeg rettet oppad, og engler kom ned og betjente meg.

25 Og på hans Ånds vinger har mitt legeme blitt [a]ført bort til overmåte høye fjell. Og mine øyne har skuet store ting, ja, altfor store for mennesket, derfor ble jeg befalt at jeg ikke skulle skrive dem.

26 Og når jeg har sett så store ting, og Herren i sin velvillige nedstigning til menneskenes barn har sett til menneskene med så stor barmhjertighet, [a]hvorfor skulle så mitt hjerte gråte og min sjel dvele i sorgens dal og mitt kjød svinne hen og min styrke svekkes på grunn av mine plager?

27 Og hvorfor skulle jeg [a]hengi meg til synd på grunn av mitt kjød? Ja, hvorfor skulle jeg gi etter for [b]fristelser, så den onde får plass i mitt hjerte for å ødelegge min [c]fred og plage min sjel? Hvorfor er jeg vred på grunn av min fiende?

28 Våkn opp, min sjel! Synk ikke lenger sammen i synd. Fryd deg, mitt hjerte, og gi ikke lenger plass for min sjels [a]fiende.

29 Bli ikke vred igjen på grunn av mine fiender. Svekk ikke min styrke på grunn av mine plager.

30 Fryd deg, mitt hjerte, og rop til Herren og si: O Herre, jeg vil prise deg for evig, ja, min sjel vil fryde seg i deg, min Gud og min frelses [a]klippe.

31 O Herre, vil du forløse min

16 *b* vs Hjerte.
17 *a* 2 Ne 9:10; L&p 86:11.
b Rom 7:24.
18 *a* Rom 7:21–23; Heb 12:1; Alma 7:15.
21 *a* vs Kjærlighet.
22 *a* 1 Ne 17:52.
23 *a* vs Syn.
24 *a* Jak brev 5:16; 1 Ne 2:16.
25 *a* 1 Ne 11:1; Moses 1:1–2.
26 *a* Sal 43:5.
27 *a* Rom 6:13.
b vs Friste, fristelse.
c vs Fred.
28 *a* vs Djevel.
30 *a* 1 Kor 3:11. vs Klippe (sten).

sjel? Vil du utfri meg av mine fienders hender? Vil du la meg skjelve når [a]synden viser seg?

32 Måtte helvetes porter stadig være stengt for meg, for mitt [a]hjerte er sønderknust og min ånd er angrende! O Herre, lukk ikke din rettferdighets porter for meg, så jeg kan [b]vandre på stien i dalens dyp, så jeg kan holde meg strengt til den jevne vei!

33 O Herre, vil du innhylle meg i din rettferdighets kappe! O Herre, vil du åpne en vei så jeg kan slippe bort fra mine fiender! Vil du gjøre min sti rett foran meg. Legg ikke noen snublesten i min vei, men rydd veien foran meg, og sperr ikke min vei, men min fiendes veier.

34 O Herre, jeg har satt min lit til deg, og jeg vil [a]stole på deg for evig. Jeg vil ikke sette min [b]lit til kjøds arm, for jeg vet at forbannet er den som setter sin [c]lit til kjøds arm. Ja, forbannet er den som setter sin lit til mennesket eller holder kjød for sin arm.

35 Ja, jeg vet at Gud gir [a]villig til den som ber, ja, min Gud vil gi meg hvis jeg [b]ikke ber [c]upassende. Derfor vil jeg oppløfte min røst til deg, ja, jeg vil anrope deg, min Gud, min rettferdighets [d]klippe. Se, min røst skal for evig stige opp til deg, min klippe og min evige Gud. Amen.

KAPITTEL 5

Nephittene skiller lag med lamanittene, holder Moseloven og bygger et tempel – På grunn av sin vantro blir lamanittene avskåret fra Herrens nærhet, blir slått med en forbannelse og blir en svøpe for nephittene. Ca. 588–559 f.Kr.

Se, det skjedde at jeg, Nephi, anropte Herren min Gud meget på grunn av mine brødres [a]vrede.

2 Men se, deres vrede mot meg tiltok i den grad at de forsøkte å ta mitt liv.

3 Ja, de knurret mot meg og sa: Vår yngre bror tenker å [a]råde over oss, og vi har hatt mange prøvelser på grunn av ham. La oss derfor slå ham ihjel så vi ikke blir plaget mer på grunn av hans ord. For se, vi vil ikke at han skal råde over oss, for det tilkommer oss, som er de eldste brødre, å råde over dette folk.

4 Nå skriver jeg ikke på disse platene alle de ord som de knurret mot meg. Men det er tilstrekkelig for meg å si at de forsøkte å ta mitt liv.

5 Og det skjedde at Herren [a]advarte meg – at jeg, [b]Nephi, og alle som ville bli med meg, skulle skille lag med dem og flykte ut i villmarken.

6 Derfor skjedde det at jeg, Nephi, tok min familie og også

31 *a* Rom 12:9; Alma 13:12.
32 *a* vs Sønderknust hjerte.
b vs Vandre, vandre med Gud.
34 *a* vs Tillit.
b Sal 44:7–9.
c Jer 17:5; Mormon 3:9; 4:8.
35 *a* Jak brev 1:5.
b vs Bønn.
c Hel 10:5.
d 5M 32:4.
5 1 *a* 2 Ne 4:13–14.
3 *a* 1 Ne 16:37–38; Mosiah 10:14–15.
5 *a* vs Inspirasjon, inspirere.
b Mosiah 10:13.

[a]Zoram og hans familie og Sam, min eldre bror, og hans familie og Jakob og Josef, mine yngre brødre, og også mine søstre og alle som ville bli med meg. Og de som ville bli med meg, var de som trodde på Guds [b]advarsler og åpenbaringer, derfor lyttet de til mine ord.

7 Og vi tok våre telt og alt vi greide å få med oss, og reiste i villmarken i mange dager. Og etter at vi hadde reist i mange dager, slo vi opp teltene.

8 Og mitt folk ville at vi skulle kalle stedet [a]Nephi, derfor kalte vi det Nephi.

9 Og alle som var med meg, ble enige om å kalle seg Nephis [a]folk.

10 Og vi anstrengte oss for å holde Herrens bud, lover og befalinger i alle ting, ifølge [a]Moseloven.

11 Og Herren var med oss, og det gikk oss overmåte vel, for vi sådde frø og høstet i rikt monn. Og vi begynte å ale opp storfe og småfe og alle slags dyr.

12 Og jeg, Nephi, hadde også tatt med meg opptegnelsene som var gravert på [a]messingplatene, og likeså [b]kulen, eller [c]kompasset, som ble gjort istand til min far ved Herrens hånd ifølge det som er skrevet.

13 Og det skjedde at det begynte å gå oss overmåte vel, og vi begynte å formere oss i landet.

14 Og jeg, Nephi, tok Labans [a]sverd og laget mange sverd etter samme mal for at det folk som nå ble kalt [b]lamanitter, ikke skulle få noen mulighet til å overfalle oss og drepe oss, for jeg kjente deres hat til meg og mine barn og til dem som ble kalt mitt folk.

15 Og jeg lærte mitt folk å bygge bygninger og arbeide i allslags tre og i [a]jern og i kobber og i messing og i stål og i gull og i sølv og i kostbar malm som fantes i store mengder.

16 Og jeg, Nephi, bygget et [a]tempel, og jeg konstruerte det på samme måte som [b]Salomos tempel, men det ble ikke bygget av så mange [c]kostelige ting, for de fantes ikke i landet. Derfor kunne det ikke bygges likedan som Salomos tempel, men det var konstruert på samme måte som Salomos tempel, og håndverksmessig var det overmåte fint.

17 Og det skjedde at jeg, Nephi, fikk mitt folk til å være [a]flittige og til å arbeide med sine hender.

18 Og det skjedde at de ville at jeg skulle være deres [a]konge. Men jeg, Nephi, ønsket ikke at de skulle ha noen konge.

6 *a* 1 Ne 4:35; 16:7; 2 Ne 1:30–32.
b vs Advare, advarsel.
8 *a* Omni 1:12, 27; Mosiah 9:1–4; 28:1.
9 *a* Jak bok 1:13–14.
10 *a* 2 Ne 11:4. vs Moseloven.
12 *a* Mosiah 1:3–4. vs Plater.
b Mosiah 1:16.
c 1 Ne 16:10, 16, 26; 18:12, 21; Alma 37:38–47; L&p 17:1.
14 *a* 1 Ne 4:9; Jak bok 1:10; Morm ord 1:13.
b vs Lamanitter.
15 *a* Ether 10:23.
16 *a* vs Tempel, Herrens hus.
b 1 Kong 6; 2 Krøn 3.
c L&p 124:26–27.
17 *a* 1M 3:19; L&p 42:42.
18 *a* Jak bok 1:9, 11.

Likevel gjorde jeg alt som sto i min makt for dem.

19 Og se, Herrens ord som han talte om dem, at jeg skulle [a]lede dem og [b]undervise dem, hadde gått i oppfyllelse for mine brødre. Derfor hadde jeg ledet dem og undervist dem ifølge Herrens befalinger inntil den tid da de forsøkte å ta mitt liv.

20 Derfor gikk Herrens ord i oppfyllelse da han talte til meg og sa: Hvis de [a]ikke vil lytte til dine ord, skal de bli avskåret fra Herrens nærhet. Og se, de ble [b]avskåret fra hans nærhet.

21 Og på grunn av deres misgjerninger hadde han latt [a]forbannelsen komme over dem, ja, en svær forbannelse. For se, de hadde forherdet sine hjerter mot ham, så de var blitt som flint. Derfor, da de var hvite og overmåte skjønne og [b]tiltalende, lot Gud Herren dem få en mørk [c]hud så de ikke skulle være tiltrekkende for mitt folk.

22 Og så sier Gud Herren: Jeg vil la dem virke [a]frastøtende på ditt folk hvis de ikke omvender seg fra sine synder.

23 Og forbannet skal hans ætt være som [a]blander seg med deres ætt, for de skal forbannes med den samme forbannelse. Og Herren talte det, og det ble gjort.

24 Og på grunn av den forbannelse som var over dem, ble de et [a]dovent folk, fulle av svik og bedrag, og gikk på leting etter rovdyr i villmarken.

25 Og Gud Herren sa til meg: De skal være en svøpe for din ætt for å mane dem til ettertanke om meg. Og hvis de ikke husker meg og lytter til mine ord, skal de tukte dem, endog til ødeleggelse.

26 Og det skjedde at jeg, Nephi, [a]innviet Jakob og Josef til å være prester og lærere over mitt folks land.

27 Og det skjedde at vi levde på en måte som bragte lykke.

28 Og tredve år var gått siden vi forlot Jerusalem.

29 Og jeg, Nephi, hadde hittil ført opptegnelsene over mitt folk på mine plater som jeg hadde laget.

30 Og det skjedde at Gud Herren sa til meg: Lag [a]andre plater, og du skal gravere mange ting på dem som er gode i mine øyne og til gavn for ditt folk.

31 Derfor, for å være lydig mot Herrens befalinger gikk jeg, Nephi, og laget [a]disse platene, og på dem har jeg gravert disse ting.

32 Og jeg graverte det som er velbehagelig for Gud. Og hvis mitt folk finner behag i det som er av Gud, vil de finne behag i det jeg har gravert på disse platene.

33 Og hvis mitt folk ønsker å

19 *a* 1 Ne 2:22.
b vs Undervise.
20 *a* 2 Ne 2:21.
b Alma 9:14.
21 *a* vs Forbanne, forbannelser.
b 4 Ne 1:10.
c 2 Ne 26:33; 3 Ne 2:14–16.
22 *a* 1 Ne 12:23.
23 *a* vs Ekteskap – Ekteskap mellom mann og kvinne med forskjellig tro.
24 *a* vs Doven, dovenskap.
26 *a* Jak bok 1:18–19; Mosiah 23:17.
30 *a* 1 Ne 19:1–6.
31 *a* vs Plater.

kjenne mitt folks historie mer utførlig, må de granske mine andre plater.

34 Og det er tilstrekkelig for meg å si at førti år var gått, og vi hadde allerede hatt kriger og stridigheter med våre brødre.

KAPITTEL 6

Jakob gjenforteller jødenes historie: Det babylonske fangenskap og tilbakekomsten, Israels Helliges virke og korsfestelse, hjelp som mottas fra hedningefolkene, og jødene som gjenopprettes i de siste dager når de tror på Messias. Ca. 559–545 f.Kr.

Jakobs, Nephis brors ord, som han talte til Nephis folk:

2 Se, mine elskede brødre, jeg, Jakob, som er blitt kalt av Gud og ordinert etter hans hellige orden og er blitt innviet av min bror Nephi, som dere ser hen til som en [a]konge eller beskytter, og som dere er avhengige av for å være trygge, se, dere vet at jeg har talt overmåte mange ting til dere.

3 Likevel taler jeg til dere igjen, for jeg ønsker deres sjelers velferd. Ja, jeg er meget bekymret for dere, og dere vet selv at jeg alltid har vært det. For jeg har formant dere med all iver, og jeg har undervist dere i min fars ord. Og jeg har talt til dere om alt som er skrevet fra verden ble skapt.

4 Og nå, se, jeg ønsker å tale til dere om de ting som er og som skal komme, derfor vil jeg lese [a]Jesajas ord for dere. Og det er de ord som min bror har ønsket at jeg skulle tale til dere. Og jeg taler til dere til deres gavn, så dere kan få lære og kan lovprise deres Guds navn.

5 Og nå, de ord som jeg skal lese, er de som Jesaja talte angående hele Israels hus. Derfor kan de anvendes på dere, for dere er av Israels hus. Og det er mange ting som er uttalt ved Jesaja, som kan anvendes på dere fordi dere er av Israels hus.

6 Og nå, dette er ordene: [a]Så sier Gud Herren: Se, jeg vil løfte min hånd for hedningefolkene og heve mitt [b]banner for folket, og de skal komme med dine sønner i sine armer, og dine døtre skal de bære på sine skuldre.

7 Og konger skal være dine fosterfedre og deres dronninger dine ammer. De skal kaste seg på sitt ansikt til jorden for deg, og dine føtters støv skal de slikke. Og du skal kjenne at jeg er Herren, og at de som [a]venter på meg, ikke skal bli til skamme.

8 Og nå vil jeg, Jakob, si noe om disse ord. For se, Herren har vist meg at de som var i [a]Jerusalem der vi kom fra, er blitt drept eller [b]ført bort som fanger.

9 Likevel har Herren vist meg at de skal [a]vende tilbake igjen, og han har også vist meg at Gud Herren, Israels Hellige, skal åpenbare seg for dem

6 2*a* Jak bok 1:9, 11.
4*a* 3 Ne 23:1.
6*a* Jes 49:22–23.
b vs Banner.
7*a* L&p 133:45; Moses 1:6.
8*a* Est 2:6; 1 Ne 7:13; 2 Ne 25:10; Omni 1:15; Hel 8:20–21.
b 2 Kong 24:10–16; 25:1–12.
vs Israel – Israels adspredelse.
9*a* 1 Ne 10:3.

i kjødet. Og etter at han har åpenbart seg, skal de piske ham og [b]korsfeste ham, ifølge det som ble sagt av den engel som fortalte meg det.

10 Og etter at de har forherdet sine hjerter og har vært hårdnakkete mot Israels Hellige, se, da skal Israels Helliges [a]straffedommer komme over dem. Og den dag kommer da de skal bli slått og plaget.

11 Derfor, etter at de er drevet hit og dit, for så sier engelen, skal mange bli plaget i kjødet og skal ikke gå til grunne på grunn av de trofastes bønner. De skal bli adspredt og slått og hatet, ikke desto mindre vil Herren være barmhjertig mot dem, så de, [a]når de kommer til [b]kunnskap om sin Forløser, igjen skal [c]samles inn til sine arveland.

12 Og velsignet er [a]hedningefolkene, de som profeten har skrevet om, for se, hvis de omvender seg og ikke kjemper mot Sion og ikke forener seg med den store og [b]avskyelige kirke, skal de bli frelst. For Gud Herren vil oppfylle sine [c]pakter som han har inngått med sine barn, og dette er grunnen til at profeten har skrevet disse ting.

13 Derfor skal de som kjemper mot Sion og mot Herrens pakts folk, slikke støvet av deres føtter, og Herrens folk skal ikke gjøres til [a]skamme. For Herrens folk er de som [b]venter på ham, for de venter fremdeles på at Messias skal komme.

14 Og se, ifølge profetens ord vil Messias for [a]annen gang begynne å vinne dem tilbake. Derfor vil han [b]åpenbare seg for dem i kraft og stor herlighet, så deres fiender blir [c]ødelagt, når den dag kommer at de skal tro på ham. Og han vil ikke ødelegge noen som tror på ham.

15 Og de som ikke tror på ham, skal bli [a]ødelagt, både ved [b]ild og ved uvær og ved jordskjelv og ved blodsutgytelse og ved [c]pest og ved hungersnød. Og de skal vite at Herren er Gud, Israels Hellige.

16 [a]For skal byttet bli tatt fra den mektige eller den [b]lovlige fange settes fri?

17 Men så sier Herren: Selv den mektiges [a]fanger skal tas bort, og tyrannens bytte skal settes fri, for den [b]Mektige Gud skal [c]befri sitt folk, paktens folk. For så sier Herren: Jeg vil stride mot ham som strider mot deg,

18 og jeg vil la dine undertrykkere ete sitt eget kjøtt. De

9 *b* 1 Ne 19:10, 13; Mosiah 3:9; 3 Ne 11:14–15. vs Korsfestelse.
10 *a* Mat 27:24–25.
11 *a* 1 Ne 22:11–12; 2 Ne 9:2.
b Hos 3:5.
c vs Israel – Israels innsamling.
12 *a* 1 Ne 14:1–2; 2 Ne 10:9–10.
b vs Djevel – Djevelens kirke.
c vs Pakten med Abraham.
13 *a* 3 Ne 22:4.
b Jes 40:31; 1 Ne 21:23; L&p 133:45.
14 *a* Jes 11:11; 2 Ne 25:17; 29:1.
b 2 Ne 3:5.
c 1 Ne 22:13–14.
15 *a* 2 Ne 10:16; 28:15; 3 Ne 16:8. vs Siste dager.
b Jak bok 6:3.
c L&p 97:22–26.
16 *a* Jes 49:24–26.
b DVS Herrens folk – paktens folk, som nevnt i vers 17.
17 *a* 1 Ne 21:25.
b vs Jehova.
c 2 Kong 17:39.

skal bli beruset av sitt eget blod som av søt vin, og alt kjød skal kjenne at jeg, Herren, er din Frelser og din [a]Forløser, Jakobs [b]Mektige.

KAPITTEL 7

Jakob fortsetter å lese fra Jesaja: Jesaja taler på vegne av Messias – Messias vil ha de lærdes tunge – Han vil vende sin rygg til dem som slår – Han vil ikke gjøres til skamme – Sammenlign med Jesaja 50. Ca. 559–545 f.Kr.

Ja, for så sier Herren: Har jeg skilt meg fra dere, eller har jeg vist dere bort for evig? For så sier Herren: Hvor er deres mors skilsmissebrev? Til hvem har jeg gitt dere, eller til hvem av mine skyldnere har jeg solgt dere? Ja, til hvem har jeg solgt dere? Se, for deres synders skyld har dere [a]solgt dere selv, og for deres overtredelsers skyld er deres mor vist bort.

2 Derfor, da jeg kom, var det ingen der, da jeg [a]ropte, var det ingen som svarte. O Israels hus, er min hånd for kort til å forløse, eller er det ingen kraft hos meg til å befri? Se, når jeg irettesetter, tørker jeg [b]havet ut, jeg gjør deres [c]elver til en ørken, og [d]fiskene der stinker fordi vannet er tørket ut, og de dør av tørst.

3 Jeg kler himlene i [a]sort og innhyller dem i [b]sørgedrakt.

4 Gud Herren har gitt meg de lærdes [a]tunge, så jeg kunne vite hvordan jeg skulle tale et ord i rette tid til deg, O Israels hus. Når dere er trette, vekker han morgen etter morgen. Han vekker mitt øre til å høre som de lærde.

5 Gud Herren har åpnet mitt [a]øre, og jeg var ikke gjenstridig, heller ikke vendte jeg meg bort.

6 Min rygg vendte jeg til [a]dem som slo, og mine kinn til dem som rykket håret av meg. Jeg skjulte ikke mitt ansikt for hån og spytt.

7 For Gud Herren vil hjelpe meg, derfor skal jeg ikke gjøres til skamme. Derfor har jeg gjort mitt ansikt hårdt som flint, og jeg vet at jeg ikke skal skjemmes.

8 Og Herren er nær, og han rettferdiggjør meg. Hvem vil stride med meg? La oss stå sammen. Hvem er min motstander? La ham komme hit til meg, og jeg vil slå ham med min munns kraft.

9 For Gud Herren vil hjelpe meg. Og alle som [a]fordømmer meg, se, de skal alle bli gamle som et klesplagg, og møllen skal spise dem opp.

10 Hvem blant dere som frykter Herren og adlyder hans tjeners [a]røst, vandrer i mørke og er uten lys?

11 Se, alle dere som tenner ild og omgir dere med gnistregn,

18 *a* vs Forløser.
b 1M 49:24; Jes 60:16.
7 1 *a* vs Frafall.
2 *a* Ord 1:24–25; Jes 65:12; Alma 5:37.
b 2M 14:21; Sal 106:9; L&p 133:68–69.
c Jos 3:15–16.
d 2M 7:21.
3 *a* 2M 10:21.
b Åp 6:12.
4 *a* Luk 2:46–47.
5 *a* L&p 58:1.
6 *a* Mat 27:26; 2 Ne 9:5.
9 *a* Rom 8:31.
10 *a* L&p 1:38.

vandre i lyset av [a]deres ild og i det gnistregn som dere har tent. Dette skal dere få fra min hånd: Dere skal være nedbøyet i sorg.

KAPITTEL 8

Jakob fortsetter å lese fra Jesaja: I de siste dager vil Herren trøste Sion og samle Israel – De forløste vil komme til Sion under stor glede – Sammenlign med Jesaja 51 og 52:1–2. Ca. 559–545 f.Kr.

LYTT til meg, dere som jager etter rettferdighet. Se hen til den [a]klippe dere er hugget ut av, og det stenbrudd dere er gravd ut av.

2 Se hen til Abraham, deres [a]far, og til [b]Sara, hun som fødte dere, for ham alene kalte jeg og velsignet.

3 For Herren skal trøste [a]Sion, han vil trøste alle hennes øde steder, og han vil gjøre hennes [b]villmark lik Eden og hennes ørken lik Herrens have. Fryd og glede skal finnes der, takksigelse og lovsang.

4 Lytt til meg, mitt folk, og lån meg øre, min nasjon, for [a]lov skal utgå fra meg, og min rett vil jeg sette til et [b]lys for folket.

5 Min rettferdighet er nær, min [a]frelse er gått ut, og min arm skal dømme folket. [b]Øyene skal se hen til meg, og til min arm skal de sette sin lit.

6 Løft deres øyne mot himlene, og se på jorden her nede, for [a]himlene skal [b]forsvinne som røk, og jorden skal [c]bli gammel som et klesplagg, og de som bor på den, skal dø på samme måte. Men min frelse skal vare evindelig, og min rettferdighet skal ikke avskaffes.

7 Lytt til meg, dere som kjenner rettferdighet, du folk som har min lov skrevet i ditt hjerte. [a]Frykt ikke for menneskers hån, og vær heller ikke redd for deres spottende ord.

8 For møllen skal spise dem opp som et klesplagg, og larven skal fortære dem som ull. Men min rettferdighet skal vare evindelig, og min frelse fra generasjon til generasjon.

9 Våkn opp, våkn opp, kle deg i [a]styrke, O Herrens arm! Våkn opp som i gamle dager. Var det ikke du som felte Rahab og såret dragen?

10 Er det ikke du som har tørket ut havet, vannet i det store dyp, som har gjort havets bunn til en [a]vei, så de som ble reddet, kunne gå over?

11 Derfor skal Herrens [a]forløste vende tilbake og komme [b]syngende til Sion, og evig glede og hellighet skal være over deres hoder, og de skal oppnå fryd og glede. Sorg og [c]sukk skal flykte.

---

11 *a* Dom 17:6.
8 1 *a* vs Klippe (sten).
2 *a* 1M 17:1–8; L&p 132:49.
b 1M 24:36.
3 *a* vs Sion.
b Jes 35:1–2, 6–7.
4 *a* ELLER undervisning, lære.
Jes 2:3.
vs Evangelium.
b vs Lys, Kristi lys.
5 *a* vs Frelse.
b 2 Ne 10:20.
6 *a* 2 Pet 3:10.
b HEB splittes.
Sal 102:27–29.
c HEB brytes ned.
7 *a* Sal 56:5, 12; L&p 122:9.
9 *a* L&p 113:7–8.
10 *a* Jes 35:8.
11 *a* vs Forløse, forløst, forløsning.
b Jes 35:10.
c Åp 21:4.

12 [a]Jeg er den, ja, jeg er den som trøster dere. Se, hvem er du at du skulle [b]frykte for mennesket som skal dø, og for menneskebarn som skal bli lik [c]gress,

13 og du [a]glemmer Herren, din skaper, som har utspent himlene og lagt jordens grunnvoll, og hver eneste dag har engstet deg for undertrykkerens vrede som om han var rede til å ødelegge? Og hvor er undertrykkerens vrede?

14 Snart skal den landflyktige som ligger i lenker, bli løst, og han skal ikke dø i fangehullet, heller ikke skal han mangle sitt brød.

15 Men jeg er Herren din Gud, som får [a]bølgene til å bruse, Hærskarenes Herre er mitt navn.

16 Og jeg har lagt mine ord i din munn og har gjemt deg i min hånds skygge, så jeg kunne plante himlene og legge jordens grunnvoll og si til Sion: Se, du er mitt [a]folk.

17 Våkn opp, våkn opp, stå opp, O Jerusalem, som av Herrens hånd har fått hans [a]vredes [b]beger å drikke. Det store tumlebegeret har du drukket ut til siste dråpe.

18 Og av alle de sønner hun har født, har hun ingen som leder henne, heller ingen som tar henne ved hånden av alle de sønner hun har fostret.

19 Disse to [a]sønner er kommet til deg og viser medynk med deg, med din ødeleggelse og undergang og sult og sverd, og ved hvem skal jeg trøste deg?

20 Dine sønner ligger avmektige på alle gatehjørner, unntatt disse to. Som en hjort i garnet er de fylt av Herrens vrede, av din Guds irettesettelse.

21 Derfor hør dette, du som er plaget, du som er [a]drukken, og ikke av vin:

22 Så sier din Herre, Herren og din Gud [a]fører sitt folks sak: Se, jeg har tatt tumlebegeret ut av din hånd, bunnfallet i mitt vredes beger. Aldri mer skal du drikke av det igjen.

23 Men [a]jeg vil gi det i deres hånd som plager deg, som har sagt til din sjel: Bøy deg ned, så vi kan gå over. Og du la deg ned på marken til en gate for dem som gikk over deg.

24 [a]Våkn opp, våkn opp og kle deg i din [b]styrke, O [c]Sion. Ta på deg dine skjønne klær, O Jerusalem den hellige by, for heretter skal [d]aldri mer de uomskårne og de urene komme inn i deg.

25 Ryst støvet av deg, [a]stå opp, ta plass, O Jerusalem! Frigjør deg fra [b]båndene om din hals, O fangne Sions datter.

---

12 *a* L&p 133:47; 136:22.
b Jer 1:8.
c Jes 40:6–8; 1 Pet 1:24.
13 *a* Jer 23:27.
15 *a* 1 Ne 4:2.
16 *a* 2 Ne 3:9; 29:14.
17 *a* Luk 21:24.
b Jes 29:9; Jer 25:15.
19 *a* Åp 11:3.
21 *a* 2 Ne 27:4.
22 *a* Jer 50:34.
23 *a* Sak 12:9.
24 *a* Jes 52:1–2.
b L&p 113:7–8.
c vs Sion.
d Joel 3:17.
25 *a* DVS Stå opp fra støvet og ta plass med verdighet, endelig er du forløst.
b L&p 113:9–10.

KAPITTEL 9

Jakob forklarer at jødene vil samles i alle sine lovede land – Forsoningen forløser mennesket fra fallet – De dødes legemer vil komme frem fra graven, og deres ånder fra helvete og fra paradis – De vil bli dømt – Forsoningen frelser fra død, helvete, djevelen og uendelig pine – De rettferdige vil frelses i Guds rike – Straff for synder beskrives – Israels Hellige er portens vokter. Ca. 559–545 f.Kr.

Og nå, mine elskede brødre, jeg har lest dette så dere kan kjenne til de Herrens [a]pakter som han har inngått med hele Israels hus,

2 og at han har talt til jødene ved sine hellige profeters munn helt fra begynnelsen og nedover fra generasjon til generasjon, inntil den tid kommer da de skal [a]føres tilbake til Guds sanne kirke og hjord, når de skal [b]samles hjem til sine [c]arveland og skal slå seg ned i alle sine lovede land.

3 Se, mine elskede brødre, jeg taler disse ting til dere så dere kan fryde dere og [a]løfte deres hoder for evig på grunn av de velsignelser som Gud Herren skal gi til deres barn.

4 For jeg vet at mange av dere har gransket mye for å få vite om ting som skal skje. Derfor vet jeg at dere vet at vårt kjød må tæres bort og dø. Likevel skal vi i våre [a]legemer se Gud.

5 Ja, jeg vet at dere vet at han i legemet skal vise seg for dem som bor i Jerusalem hvor vi kom fra, for det er nødvendig at det skjer blant dem. For det tilkommer den store [a]Skaper å bli underlagt mennesket i kjødet og dø for [b]alle mennesker, så alle mennesker kan bli underlagt ham.

6 For likesom døden er kommet til alle mennesker for å oppfylle [a]den store Skapers barmhjertige plan, må det nødvendigvis være en kraft til [b]oppstandelse, og oppstandelsen må nødvendigvis komme til mennesket på grunn av [c]fallet, og fallet kom på grunn av overtredelse. Og fordi menneskene falt, ble de [d]avskåret fra Herrens nærhet.

7 Derfor må det nødvendigvis være en [a]altomfattende [b]forsoning, for hvis det ikke skulle være en altomfattende forsoning, kunne ikke denne forkrenkelighet iklé seg uforkrenkelighet. Den [c]første dom som kom over mennesket, måtte derfor nødvendigvis ha [d]bestått og vart evindelig, og hvis så var, måtte dette kjød ha blitt

9 1*a* vs Pakten med Abraham.
2*a* 2 Ne 6:11. vs Gjengivelsen av evangeliet.
b vs Israel – Israels innsamling.
c 2 Ne 10:7–8. vs Lovede land, Det.
3*a* JSO Sal 24:7–10 (Tillegg).
4*a* Job 19:26; Alma 11:41–45; 42:23; Hel 14:15; Mormon 9:13.
5*a* vs Skape, skapelse.
b Joh 12:32; 2 Ne 26:24; 3 Ne 27:14–15.
6*a* vs Forløsningsplan.
b vs Oppstandelse.
c vs Fall, Adam og Evas.
d 2 Ne 2:5.
7*a* Alma 34:10.
b vs Forsoning.
c Mosiah 16:4–5; Alma 42:6, 9, 14.
d Mosiah 15:19.

lagt ned for å råtne og smuldre til sin moder jord for aldri mer å oppstå.

8 O, Guds [a]visdom, [b]barmhjertighet og [c]nåde! For se, hvis [d]kjødet aldri mer skulle oppstå, måtte våre ånder bli underlagt den engel som [e]falt fra den evige Guds nærhet og ble [f]djevelen, for aldri mer å oppstå.

9 Og våre ånder måtte ha blitt lik ham, og vi ville ha blitt djevler, en [a]djevels engler, for å bli [b]avskåret fra vår Guds nærhet og for å bo hos [c]løgnens far, ulykkelige som han selv, ja, hos det vesen som [d]dåret våre første foreldre, som [e]forvandler seg til nesten en [f]lysets engel og oppegger menneskenes barn til [g]hemmelige mordsammensvergelser og alle slags hemmelige mørkets gjerninger.

10 Hvor stor er ikke vår Guds godhet, han som bereder en vei så vi kan slippe bort fra dette grufulle uhyres favntak, ja, det uhyre, [a]død og [b]helvete som jeg kaller legemets død og også åndens død.

11 Og på grunn av vår Guds, Israels Helliges, vei til [a]befrielse skal den [b]død jeg har omtalt som er den timelige eller gravens død, frigi sine døde.

12 Og den [a]død som jeg har omtalt som er den åndelige død, en åndelig død som er [b]helvete, skal frigi sine døde. Derfor må død og helvete frigi sine døde. Helvete må frigi sine fangne ånder, og graven må frigi sine fangne legemer, og menneskenes legemer og [c]ånder vil bli [d]gjenforenet med hverandre, og dette skjer ved Israels Helliges kraft til oppstandelse.

13 Hvor stor er ikke vår [a]Guds plan! For på den annen side må Guds [b]paradis frigi de rettferdiges ånder, og graven frigi de rettferdiges legemer. Ånd og legeme er igjen [c]føyet sammen, og alle mennesker blir uforkrenkelige og [d]udødelige, og de er levende sjeler som har en [e]fullkommen [f]kunnskap likesom oss i kjødet, bortsett fra at vår kunnskap skal være fullkommen.

14 Derfor skal vi ha en fullkommen [a]kunnskap om all vår [b]skyld og vår urenhet og vår [c]nakenhet, og de rettferdige skal ha en fullkommen kunnskap om sin glede og sin

8 *a* Job 12:13; Abr 3:21. vs Visdom.
b vs Barmhjertig, barmhjertighet.
c vs Nåde.
d L&p 93:33–34.
e Jes 14:12; 2 Ne 2:17–18; Moses 4:3–4; Abr 3:27–28.
f vs Djevel.
9 *a* Jak bok 3:11; Alma 5:25, 39.
b Åp 12:7–9.
c vs Løgn.
d 1M 3:1–13; Mosiah 16:3; Moses 4:5–19.
e 2 Kor 11:14; Alma 30:53.
f L&p 129:8.
g vs Hemmelige forbund.
10 *a* Mosiah 16:7–8; Alma 42:6–15.
b vs Helvete.
11 *a* vs Befrier.
b vs Død, fysisk.
12 *a* vs Død, åndelig.
b L&p 76:81–85.
c vs Ånd.
d vs Oppstandelse.
13 *a* vs Forløsningsplan.
b L&p 138:14–19. vs Paradis.
c Alma 11:43.
d vs Udødelig, udødelighet.
e vs Fullkommen.
f L&p 130:18–19.
14 *a* Mosiah 3:25; Alma 5:18.
b vs Skyld (-følelse).
c Mormon 9:5.

[d]rettferdighet og være [e]ikledd [f]renhet, ja, [g]rettferdighetens kappe.

15 Og det skal skje at når alle mennesker har gått over fra denne første død til liv, ettersom de er blitt udødelige, må de stå for Israels Helliges [a]domstol, og så kommer [b]dommen, og så må de dømmes ifølge Guds hellige dom.

16 Og visselig, så sant Herren lever, for Gud Herren har sagt det, og det er hans evige [a]ord som ikke kan [b]forgå, skal de som er rettferdige, fremdeles være rettferdige, og de som er [c]urene, skal [d]fremdeles være urene. De som er urene, er derfor [e]djevelen og hans engler, og de skal gå bort til den [f]evige ild som er beredt for dem. Og deres pine er som en [g]sjø av ild og svovel, hvis flamme stiger opp evindelig og alltid og aldri tar slutt.

17 O vår Guds storhet og [a]rettferdighet! For han virkeliggjør alle sine ord, og de har gått ut av hans munn, og hans lov må oppfylles.

18 Men se, de rettferdige, de [a]hellige som tilhører Israels Hellige, de som har trodd på Israels Hellige, de som har båret verdens mange [b]kors og har foraktet dens skam, de skal [c]arve [d]Guds rike, som var beredt for dem [e]fra verdens grunnvoll ble lagt, og deres glede skal for [f]evig være fullkommen.

19 O vår Guds, Israels Helliges, store barmhjertighet! For han [a]befrir sine hellige fra det [b]grufulle uhyre djevelen og døden og [c]helvete og ildsjøen som brenner med svovel, som er uendelig pine.

20 Hvor stor er ikke vår Guds [a]hellighet! For han [b]vet alle ting, og det er ikke noe som han ikke vet.

21 Og han kommer til verden for å [a]frelse alle mennesker hvis de vil lytte til hans røst. For se, han lider alle menneskers smerter, ja, hver levende skapnings [b]smerter, både menns, kvinners og barns som tilhører [c]Adams familie.

22 Og han lider dette så oppstandelsen kan få virkning for alle mennesker, så alle kan stå for ham på den store dommens dag.

23 Og han befaler alle mennesker at de må [a]omvende seg

14 *d* vs Rettferdig, rettferdighet.
e Ord 31:25.
f vs Ren, renhet.
g L&p 109:76.
15 *a* vs Dom, den siste eller endelige.
b Sal 19:10; 2 Ne 30:9.
16 *a* 1 Kong 8:56; L&p 1:38; Moses 1:4.
b L&p 56:11.
c vs Urenhet.
d 1 Ne 15:33–35; Alma 7:21; Mormon 9:14; L&p 88:35.
e vs Djevel.
f Mosiah 27:28.
g Åp 21:8; 2 Ne 28:23; L&p 63:17.
17 *a* vs Rettferdig, rettferdighet.
18 *a* vs Hellig.
b Luk 14:27.
c L&p 45:58; 84:38.
d vs Opphøyelse.
e Alma 13:3.
f vs Evig liv.
19 *a* L&p 108:8.
b 1 Ne 15:35.
c vs Helvete.
20 *a* vs Hellighet.
b Alma 26:35; L&p 38:2.
21 *a* vs Frelse.
b L&p 18:11; 19:18.
c vs Adam.
23 *a* vs Omvende, omvendelse.

og bli [b]døpt i hans navn og ha fullkommen tro på Israels Hellige, ellers kan de ikke bli frelst i Guds rike.

24 Og hvis de ikke vil omvende seg og tro på hans [a]navn og bli døpt i hans navn og [b]holde ut til enden, må de bli [c]fordømt. For Gud Herren, Israels Hellige, har sagt det.

25 Derfor har han gitt en [a]lov, og hvor [b]ingen lov er gitt, er det ingen straff, og hvor ingen straff er, er det ingen fordømmelse. Og hvor ingen fordømmelse er, har Israels Helliges barmhjertighet krav på dem på grunn av forsoningen, for de er befridd ved hans kraft.

26 For [a]forsoningen oppfyller hans [b]rettferdighets krav på alle dem som [c]ikke ble [d]gitt loven, så de blir befridd fra det grufulle uhyre, døden og helvete og djevelen og sjøen av ild og svovel, som er uendelig pine. Og de føres tilbake til den Gud som ga dem [e]livsånde og som er Israels Hellige.

27 Men ve den som har fått [a]loven, ja, som har alle Guds bud likesom oss, og som overtrer dem og sløser bort sin prøvetids dager, for hans tilstand er forferdelig!

28 Hvor listig er ikke den ondes [a]plan! Hvor [b]selvgode, skrøpelige og tåpelige er ikke menneskene. Når de er [c]lærde, tror de at de er [d]vise og lytter ikke til [e]Guds råd, for de setter det til side og innbiller seg at de vet alt best selv. Derfor er deres visdom tåpelighet, og den gavner dem ikke, og de skal forgå.

29 Men det er godt å være lærd hvis man [a]lytter til Guds [b]råd.

30 Men ve de [a]rike som er rike på det som er av verden. For ettersom de er rike, forakter de de [b]fattige og forfølger de saktmodige, og deres hjerter dveler ved deres skatter. Derfor er deres skatt deres gud, og se, deres skatt skal gå til grunne sammen med dem selv.

31 Og ve de døve som ikke vil [a]høre, for de skal gå til grunne.

32 Ve de blinde som ikke vil se, for de skal også gå til grunne.

33 Ve de uomskårne av hjertet, for kunnskapen om deres misgjerninger skal slå dem på den siste dag.

---

23 *b* vs Dåp, døpe.
24 *a* vs Jesus Kristus – Navn, påta dere Kristi navn.
b vs Holde ut.
c vs Fordømme, fordømmelse.
25 *a* Jak brev 4:17. vs Lov.
b Rom 4:15; 2 Ne 2:13; Alma 42:12–24. vs Ansvarlig.
26 *a* 2 Ne 2:10; Alma 34:15–16. vs Forsoning.
b vs Rettferdig, rettferdighet.
c Mosiah 3:11.
d Mosiah 15:24; L&p 137:7.
e 1M 2:7; L&p 93:33; Abr 5:7.
27 *a* Luk 12:47–48.
28 *a* Alma 28:13.
b vs Verdiløs, forfengelig.
c Luk 16:15; 2 Ne 26:20; 28:4, 15.
d Ord 14:6; Jer 8:8–9; Rom 1:22. vs Stolthet; Visdom.
e Alma 37:12. vs Råd.
29 *a* 2 Ne 28:26.
b Jak bok 4:10.
30 *a* Luk 12:34; 1 Tim 6:10; L&p 56:16.
b vs Fattig.
31 *a* Esek 33:30–33; Mat 11:15; Mosiah 26:28; L&p 1:2, 11, 14; Moses 6:27.

34 Ve [a]løgneren, for han skal styrtes ned til [b]helvete.

35 Ve morderen som [a]dreper med overlegg, for han skal [b]dø.

36 Ve dem som bedriver [a]hor, for de skal styrtes ned til helvete.

37 Ja, ve dem som [a]tilber avguder, for djevelen over alle djevler fryder seg over dem.

38 Og endelig, ve alle dem som dør i sine synder, for de skal [a]vende tilbake til Gud og se hans ansikt og forbli i sine synder.

39 Mine elskede brødre, husk hvor forferdelig det er å begå en overtredelse mot Den Hellige Gud og også hvor forferdelig det er å gi etter for den [a]listiges forlokkelser. Husk at å være [b]kjødeligsinnet er [c]død, og å være åndeligsinnet er [d]evig [e]liv.

40 Mine elskede brødre, lån øre til mine ord. Husk Israels Helliges storhet. Si ikke at jeg har talt strengt til dere. Gjør dere det, vil dere håne [a]sannheten, for jeg har talt deres Skapers ord. Jeg vet at sannhetens ord er [b]strenge mot all urenhet, men de rettferdige frykter dem ikke, for de elsker sannheten og skjelver ikke.

41 Mine elskede brødre, [a]kom til Herren, Den Hellige. Husk at hans stier er rettferdige. Se, [b]veien for menneskene er [c]smal, men den ligger i rett kurs foran dem, og [d]portens vokter er Israels Hellige, og han holder ingen tjener der. Og det finnes ingen annen vei enn gjennom porten, for han kan ikke bedras, for Gud Herren er hans navn.

42 Og for den som banker på, vil han lukke opp. Og de [a]vise og de lærde og de som er rike og som er [b]oppblåste på grunn av sin lærdom og sin visdom og sine rikdommer, ja, dem er det han forakter. Og hvis de ikke legger disse ting bort og betrakter seg som [c]tåper for Gud og bøyer seg i dyp [d]ydmykhet, vil han ikke åpne for dem.

43 Men det som hører de vise og forstandige til, ja, den lykke som er beredt for de hellige, skal [a]skjules for dem for evig.

44 Mine elskede brødre, husk mine ord. Se, jeg tar av meg mine klær, og jeg ryster dem foran dere. Jeg ber min frelses Gud om at han gransker meg med sitt [a]altseende blikk. Derfor skal dere vite på den siste

34 *a* Ord 19:9. vs Løgn; Ærlig, ærlighet.
b vs Helvete.
35 *a* 2M 20:13; Mosiah 13:21.
b vs Dødsstraff.
36 *a* 3 Ne 12:27–29. vs Kyskhet.
37 *a* vs Avgudsdyrkelse.
38 *a* Alma 40:11, 13.
39 *a* 2 Ne 28:20–22; 32:8; Mosiah 2:32; 4:14; Alma 30:53.
b Rom 8:6. vs Kjødelig.
c vs Død, åndelig.
d Ord 11:19.
e vs Evig liv.
40 *a* vs Sannhet.
b 1 Ne 16:2; 2 Ne 28:28; 33:5.
41 *a* 1 Ne 6:4; Jak bok 1:7; Omni 1:26; Moroni 10:30–32.
b 2 Ne 31:17–21; Alma 37:46; L&p 132:22, 25.
c Luk 13:24; 2 Ne 33:9; Hel 3:29–30.
d 2 Ne 31:9, 17–18; 3 Ne 14:13–14; L&p 43:7; 137:2.
42 *a* Mat 11:25.
b vs Stolthet.
c 1 Kor 3:18–21.
d vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
43 *a* 1 Kor 2:9–16.
44 *a* Jak bok 2:10.

dag, når alle mennesker skal dømmes for sine gjerninger, at Israels Gud var vitne til at jeg [b]rystet deres misgjerninger fra min sjel, og at jeg står og skinner for ham og er [c]fri for deres blod.

45 Mine elskede brødre, vend bort fra deres synder, ryst av hans [a]lenker som vil binde dere fast, og kom til den Gud som er deres frelses [b]klippe.

46 Bered deres sjeler for den herlige dag, ja, [a]dommens dag, når [b]rettferdighet skal tildeles de rettferdige, så dere kan slippe å trekke dere tilbake i en grusom angst, så dere kan slippe å ha en fullkommen erindring om deres grusomme [c]skyld og bli tvunget til å utbryte: Hellig, hellig er dine dommer, du Herre [d]allmektige Gud, men jeg kjenner min skyld. Jeg overtrådte din lov, og mine overtredelser er mine, og djevelen har fått makt over meg, og jeg er et bytte for hans grusomme elendighet.

47 Men se, mine brødre, er det nødvendig for meg å vekke dere til en grufull erkjennelse av disse ting? Ville jeg opprøre deres sjeler hvis deres sinn var rent? Ville jeg tale klart for dere ifølge sannhetens klarhet hvis dere var fri for synd?

48 Se, hvis dere var hellige, ville jeg tale til dere om hellighet, men fordi dere ikke er hellige og dere betrakter meg som en lærer, må jeg nødvendigvis [a]undervise dere om følgene av [b]synd.

49 Se, min sjel avskyr synd, og mitt hjerte fryder seg ved rettferdighet, og jeg vil [a]prise min Guds hellige navn.

50 Kom, mine brødre, alle som tørster, kom til [a]vannene. Og den som ingen penger har, kom og kjøp og spis, ja, kom og kjøp vin og melk uten [b]penger og uten å betale.

51 Bruk derfor ikke penger på det som er uten verdi, eller deres [a]arbeide på det som ikke tilfredsstiller. Lytt oppmerksomt til meg, og husk de ord som jeg har talt, og kom til Israels Hellige og [b]nyt det som ikke forgår og heller ikke kan forderves, og la deres sjel fryde seg i rikt monn.

52 Se, mine elskede brødre, husk deres Guds ord. Be stadig til ham om dagen, og gi [a]takk til hans hellige navn om natten. La deres hjerter fryde seg.

53 Og se, hvor store er ikke Herrens [a]pakter, og hvor stor er ikke hans velvilje mot menneskenes barn. Og på grunn av sin storhet og sin [b]nåde og

44 *b* Jak bok 1:19.
c Jak bok 2:2; Mosiah 2:28.
45 *a* 2 Ne 28:22; Alma 36:18.
b vs Klippe (sten).
46 *a* vs Dom, den siste eller endelige.
b vs Rettferdig, rettferdighet.
c Mosiah 3:25.
d 1 Ne 1:14; Moses 2:1.
48 *a* Alma 37:32.
b vs Synd.
49 *a* 1 Ne 18:16.
50 *a* vs Levende vann.
b Alma 42:27.
51 *a* Jes 55:1–2.
b 2 Ne 31:20; 32:3; 3 Ne 12:6.
52 *a* vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.
53 *a* vs Pakt.
b vs Barmhjertig, barmhjertighet.

barmhjertighet har han lovet oss at vår ætt ikke skal bli fullstendig ødelagt i kjødet, men at han vil bevare den. Og i fremtidige generasjoner skal den bli en rettferdig [c]gren av Israels hus.

54 Og nå, mine brødre, jeg har mer å si dere, men i morgen vil jeg fortelle dere resten av mine ord. Amen.

KAPITTEL 10

Jakob forklarer at jødene vil korsfeste sin Gud – De vil bli adspredt inntil de begynner å tro på ham – Amerika vil være et frihetens land hvor ingen konge skal herske – Forson dere med Gud og oppnå frelse gjennom hans nåde. Ca. 559–545 f.Kr.

Og nå, mine elskede brødre, taler jeg, Jakob, til dere igjen om denne rettferdige [a]gren som jeg har talt om.

2 For se, de [a]løfter vi har fått, er løfter til oss i kjødet. Derfor, selv om det er blitt vist meg at mange av våre barn skal omkomme i kjødet på grunn av vantro, vil Gud likevel være barmhjertig mot mange, og våre barn skal føres tilbake, så de kan få del i det som vil gi dem den sanne kunnskap om deres Forløser.

3 Derfor, som jeg sa til dere, er det nødvendig at Kristus – [a]engelen talte til meg i natt og sa at det skulle være hans navn – skal [b]komme blant jødene, blant dem som er av de ugudeligste i verden. Og de skal [c]korsfeste ham, for slik påhviler det vår Gud. Og det er ingen annen nasjon på jorden som ville [d]korsfeste sin [e]Gud.

4 For skulle de mektige [a]mirakler bli utført blant andre nasjoner, ville de omvende seg og erkjenne at han er deres Gud.

5 Men på grunn av [a]prestelist og misgjerninger vil de i Jerusalem være hårdnakkete mot ham, så han blir korsfestet.

6 Derfor, på grunn av deres misgjerninger skal ødeleggelser, hungersnød, pest og blodsutgytelse komme over dem. Og de som ikke blir ødelagt, skal bli [a]adspredt blant alle nasjoner.

7 Men se, så sier [a]Gud Herren: [b]Når den dag kommer at de tror på meg, at jeg er Kristus, da har jeg sluttet en pakt med deres fedre, at de i kjødet, på jorden, skal føres tilbake til sine arveland.

8 Og det skal skje at de skal [a]samles inn etter sin lange adspredelse, fra [b]øyene i havet og fra jordens fire hjørner, og

53 *c* vs Herrens vingård.
10 1 *a* 1 Ne 15:12–16; 2 Ne 3:5; Jak bok 5:43–45.
2 *a* 1 Ne 22:8; 3 Ne 5:21–26; 21:4–7.
3 *a* 2 Ne 25:19; Jak bok 7:5; Moroni 7:22.
b vs Jesus Kristus – Fødsel og død, profetier om Jesu Kristi.
c 1 Ne 11:33; Mosiah 3:9; L&p 45:52–53.
d Luk 23:20–24.
e 1 Ne 19:10.
4 *a* vs Mirakel.
5 *a* Luk 22:2. vs Prestelist.
6 *a* 1 Ne 19:13–14. vs Israel – Israels adspredelse.
7 *a* vs Herre.
b 2 Ne 25:16–17.
8 *a* vs Israel – Israels innsamling.
b 1 Ne 22:4; 2 Ne 10:20–22; L&p 133:8.

hedningefolkenes nasjoner skal være store i mine øyne, sier Gud, ved å [c]bringe dem ut til deres arveland.

9 [a]Ja, hedningefolkenes konger skal være deres fosterfedre, og deres dronninger skal bli ammer. Derfor er [b]Herrens løfter til hedningefolkene store, for han har talt det, og hvem kan bestride det?

10 Men se, dette land, sier Gud, skal være et arveland for deg, og [a]hedningefolkene skal være velsignet i landet.

11 Og dette land skal være et [a]frihetens land for hedningefolkene, og det skal ikke være noen [b]konger i landet som skal få herredømme over hedningefolkene.

12 Og jeg vil befeste dette land mot alle andre nasjoner.

13 Og den som [a]kjemper mot Sion, skal [b]gå til grunne, sier Gud.

14 For den som setter en konge opp mot meg, skal gå til grunne, for jeg, Herren, [a]himmelens konge, skal være deres konge, og jeg vil alltid være et [b]lys for dem som hører mine ord.

15 For at mine [a]pakter som jeg har sluttet med menneskenes barn – om det jeg vil gjøre for dem mens de er i kjødet – kan bli oppfylt, må jeg nødvendigvis tilintetgjøre [b]mørkets [c]hemmelige gjerninger og mord og avskyeligheter.

16 Den som derfor kjemper mot [a]Sion, både jøde og hedning, både trell og fri, både mann og kvinne, skal gå til grunne. For det er [b]disse som er hele jordens skjøge, for [c]de som [d]ikke er med meg, er [e]imot meg, sier vår Gud.

17 For jeg vil [a]oppfylle mine løfter som jeg har gitt til menneskenes barn, om det jeg vil gjøre for dem mens de er i kjødet.

18 Derfor, mine elskede brødre, så sier vår Gud: Jeg vil plage din ætt ved hedningefolkenes hånd. Likevel vil jeg bløtgjøre [a]hedningefolkenes hjerter, så de skal være som en far for dem. Derfor skal hedningefolkene bli [b]velsignet og [c]regnes blant Israels hus.

19 Derfor vil jeg [a]innvie dette land så det for evig kan være et arveland for din ætt og for dem som skal regnes blant din ætt, for Gud sier til meg at det er et land som er utvalgt fremfor alle andre land. Derfor vil jeg at alle

8 *c* 1 Ne 22:8.
9 *a* Jes 49:22–23.
b 1 Ne 22:8–9; L&p 3:19–20.
10 *a* 2 Ne 6:12.
11 *a* vs Fri, frihet.
b Mosiah 29:31–32.
13 *a* 1 Ne 22:14, 19.
b Jes 60:12.
14 *a* Alma 5:50; L&p 38:21–22; 128:22–23; Moses 7:53.
b vs Lys, Kristi lys.
15 *a* vs Pakt.
b vs Mørke, åndelig.
c Hel 3:23. vs Hemmelige forbund.
16 *a* vs Sion.
b 1 Ne 13:4–5.
c 1 Ne 14:10.
d 1 Ne 22:13–23; 2 Ne 28:15–32; 3 Ne 16:8–15; Ether 2:9.
e Mat 12:30.
17 *a* L&p 1:38.
18 *a* Luk 13:28–30; L&p 45:7–30.
b Ef 3:6.
c Gal 3:7, 29; 1 Ne 14:1–2; 3 Ne 16:13; 21:6, 22; 30:2; Abr 2:9–11.
19 *a* 2 Ne 3:2.

mennesker som bor der, skal tilbe meg, sier Gud.

20 Og nå, mine elskede brødre, når vi ser at vår barmhjertige Gud har gitt oss så stor kunnskap om disse ting, la oss huske ham og legge bort våre synder og ikke henge med hodet, for vi er ikke vist bort. Likevel er vi blitt [a]drevet ut av vårt arveland, men vi er blitt ledet til et [b]bedre land, for Herren har gjort havet til vår [c]sti, og vi er på en [d]øy i havet.

21 Men store er Herrens løfter til dem som er på [a]øyene i havet. Og når det står øyer, må det nødvendigvis være flere enn denne, og de er også bebodd av våre brødre.

22 For se, Gud Herren har fra tid til annen [a]ført noen bort fra Israels hus ifølge sin vilje og sitt behag. Og nå, se, Herren husker alle dem som er blitt brukket av, derfor husker han også oss.

23 Lys derfor opp i deres hjerter, og husk at dere er [a]fri til å [b]handle på egenhånd, til å [c]velge veien til evig død eller veien til evig liv.

24 Derfor, mine elskede brødre, forson dere med Guds vilje og ikke med djevelens og kjødets vilje. Og husk at etter at dere er forsonet med Gud, er det bare i og gjennom [a]Guds nåde at dere blir [b]frelst.

25 Måtte derfor Gud oppvekke dere fra døden ved oppstandelsens kraft og også fra evig død ved [a]forsoningens kraft, så dere kan bli mottatt i Guds evige rike og kan prise ham gjennom guddommelig nåde. Amen.

KAPITTEL 11

Jakob så sin Forløser – Moseloven er et forbilde på Kristus og beviser at han vil komme. Ca. 559–545 f.Kr.

Og nå, [a]Jakob talte meget mer til mitt folk dengang, likevel har jeg bare latt disse ting bli skrevet, for det jeg har [b]skrevet, synes jeg er tilstrekkelig.

2 Og nå skriver jeg, Nephi, flere av [a]Jesajas ord, for min sjel fryder seg over hans ord. For jeg vil anvende hans ord på mitt folk, og jeg vil sende dem ut til alle mine barn. For han så sannelig min [b]Forløser, likesom jeg også har sett ham.

3 Og min bror, Jakob, har også [a]sett ham likesom jeg har sett ham, derfor vil jeg sende deres ord ut til mine barn for å bevise for dem at mine ord er sanne. Derfor har Gud sagt: Ved [b]tre vitner vil jeg stadfeste mitt ord. Likevel sender Gud flere vitner, og han beviser alle sine ord.

4 Se, min sjel fryder seg over

20 *a* 1 Ne 2:1–4.
b 1 Ne 2:20.
vs Lovede land, Det.
c 1 Ne 18:5–23.
d Jes 11:10–12.
21 *a* 1 Ne 19:15–16; 22:4.
22 *a* 1 Ne 22:4.
23 *a* vs Handlefrihet.
b 2 Ne 2:16.
c 5M 30:19.
24 *a* vs Nåde.
b vs Frelse.
25 *a* vs Forsoning.
11 1 *a* 2 Ne 6:1–10.
b 2 Ne 31:1.
2 *a* 3 Ne 23:1.
b vs Forløser.
3 *a* 2 Ne 2:3; Jak bok 7:5.
b 2 Ne 27:12; Ether 5:2–4; L&p 5:11.

å [a]bevise sannheten om [b]Kristi komme for mitt folk, for i denne hensikt ble [c]Moseloven gitt, og alle ting som fra verdens begynnelse av er gitt til mennesket av Gud, er forbilder på ham.

5 Og min sjel fryder seg også over Herrens [a]pakter som han har inngått med våre fedre. Ja, min sjel fryder seg ved hans nåde og ved hans rettferdighet og makt og ved hans barmhjertighet i den store og evige plan til befrielse fra døden.

6 Og min sjel fryder seg over å bevise for mitt folk at [a]hvis Kristus ikke skulle komme, måtte alle mennesker gå til grunne.

7 For hvis det [a]ikke er noen Kristus, er det ingen Gud, og hvis det ikke er noen Gud, er vi ikke til, for da kunne det ikke ha vært noen [b]skapelse. Men det finnes en Gud, og han er Kristus, og han kommer i sin egen tids fylde.

8 Og nå skriver jeg noen av Jesajas ord, så de av mitt folk som får se disse ord, kan oppløfte sine hjerter og fryde seg for alle mennesker. Dette er ordene, og dere kan anvende dem på dere selv og på alle mennesker.

KAPITTEL 12

Jesaja ser tempelet i de siste dager, Israels innsamling og tusenårsrikets dom og fred – De stolte og ugudelige vil bli ydmyket ved Det annet komme – Sammenlign med Jesaja 2. Ca. 559–545 f.Kr.

Det ord som [a]Jesaja, sønn av Amos, [b]så om Juda og Jerusalem:

2 Og det skal skje i de siste dager da [a]fjellet der Herrens [b]hus står, skal være grunnfestet på toppen av [c]fjellene og skal være høyt hevet over alle høyder, og alle nasjoner skal strømme til det,

3 og mange folkeslag skal dra av sted og si: Kom, og la oss gå opp til Herrens berg, til Jakobs Guds hus, og han vil lære oss sine veier, og vi vil [a]vandre på hans stier, for fra Sion skal [b]loven utgå, og Herrens ord fra Jerusalem.

4 Og han skal [a]dømme mellom nasjonene og skal irettesette mange folkeslag, og de skal smi sine sverd om til hakker og sine spyd til vingårdskniver. En nasjon skal ikke løfte sverd mot en annen, heller ikke skal de mer lære å føre krig.

5 O Jakobs hus, kom, og la oss

4 *a* 2 Ne 31:2.
b Jak bok 4:5; Jar 1:11; Alma 25:15–16; Ether 12:19.
c 2 Ne 5:10.
5 *a* vs Pakten med Abraham.
6 *a* Mosiah 3:15.
7 *a* 2 Ne 2:13.
b vs Skape, skapelse.

12 1 *a* 2 Nephi 12–24 siterer Nephi Jesaja kap 2–14 fra messingplatene. Legg merke til at ordlyden er noe forskjellig.
b heb *khazah,* betyr "mottok i et syn", som vil si at Jesaja mottok sitt budskap i et syn fra Herren.
2 *a* Joel 3:17. vs Sion.
b vs Tempel, Herrens hus.
c L&p 49:25.
3 *a* vs Vandre, vandre med Gud.
b heb undervisning, lære. vs Evangelium.
4 *a* 2 Ne 21:2–9.

vandre i Herrens lys, ja kom, for dere har alle [a]faret vill, hver på sine ugudelige veier.

6 Derfor, O Herre, har du forlatt ditt folk, Jakobs hus, fordi de [a]gjennomsyres fra Østen og lytter til sannsigere som [b]filistrene, og de [c]finner behag i fremmedes barn.

7 Deres land er også fullt av sølv og gull, og det er ingen ende på deres skatter. Deres land er også fullt av hester, og det er ingen ende på deres vogner.

8 Deres land er også fullt av [a]avguder, de tilber sine henders verk, det som deres egne fingre har laget.

9 Og den ringe mann bøyer seg ikke [a]ned, og stormannen ydmyker seg ikke, derfor, tilgi dem ikke.

10 Dere ugudelige, gå inn i fjellet og [a]gjem dere i støvet, for Herrens frykt og hans høyhets herlighet skal slå dere.

11 Og det skal skje at menneskets stolte øyne skal ydmykes og menneskets hovmod skal bøyes, og Herren alene skal være opphøyet på den dag.

12 For Hærskarenes [a]Herres dag kommer snart over alle nasjoner, ja, over hver eneste en, ja, over de [b]stolte og hovmodige og over alle som er oppblåste, og de skal ydmykes.

13 Ja, og Herrens dag skal komme over alle Libanons sedertrær, for de er høyreiste og stolte, og over alle eikene i Basan,

14 og over alle høye fjell og over alle høyder og over alle nasjoner som er hovmodige, og over alle folkeslag,

15 og over hvert høyt tårn og over hver befestet mur,

16 og over alle skip på [a]havet og over alle skip fra Tarsis og over alt som er behagelig å skue.

17 Og menneskets hovmod skal bøyes ned, og menneskets stolthet skal ydmykes, og Herren alene skal være opphøyet på [a]den dag.

18 Og avgudene skal han fullstendig avskaffe.

19 Og de skal gå inn i fjellhulene og i jordens kløfter, for Herrens frykt skal komme over dem, og hans høyhets herlighet skal slå dem når han reiser seg for å ryste jorden forferdelig.

20 På den dag skal menneskene [a]kaste sine avguder av sølv og sine avguder av gull, som de selv har laget for å tilbe dem, bort til muldvarpene og flaggermusene,

5*a* 2 Ne 28:14; Mosiah 14:6; Alma 5:37.
6*a* DVS fylles med lære og fremmed tro. Sal 106:35.
b VS Filistrene.
c HEB gi håndslag eller slutte pakt med.
8*a* VS Avgudsdyrkelse.
9*a* DVS for Gud, istedet dyrker han avguder.
10*a* Alma 12:14.
12*a* VS Annet komme, Jesu Kristi.
b Mal 4:1; 2 Ne 23:11; L&p 64:24.
16*a* Den greske versjon (Septuaginta) har et uttrykk som mangler i hebraisk, og den hebraiske versjon har et uttrykk som mangler i den greske, men 2 Nephi 12:16 inneholder begge. Sal 48:8; Esek 27:25.
17*a* DVS den dag Herren kommer i herlighet.
20*a* HEB kvitte seg med.

21 og gå inn i fjellkløftene og til toppen av de forrevne fjell, for Herrens frykt skal komme over dem, og hans høyhets herlighet skal slå dem når han reiser seg for å ryste jorden forferdelig.

22 [a]Vend deg bort fra mennesket som puster i sin nese. Hva er han å akte for?

KAPITTEL 13

Juda og Jerusalem vil bli straffet for sin ulydighet – Herren fører sak og dømmer sitt folk – Sions døtre forbannes og pines for sin verdslighet – Sammenlign med Jesaja 3. Ca. 559–545 f.Kr.

For se, Herren, Hærskarenes Herre, tar bort fra Jerusalem og fra Juda støtte og stav, hver støtte av brød og hver støtte av vann,

2 helt og krigsmann, dommer og profet og den forstandige og den gamle,

3 befalingsmann over femti og hver høyt aktet mann og rådgiver og kyndig åndemaner og den veltalende.

4 Og jeg vil sette barn til å være deres fyrster, og spebarn skal herske over dem.

5 Og folket skal undertrykkes av hverandre og enhver av sin neste, barnet skal oppføre seg stolt mot den gamle, og den æreløse mot den som er høyt aktet.

6 Når en mann griper fatt i sin bror i sin fars hus og sier: Du har klær, vær du vår høvding og la ikke denne [a]ødeleggelsen skje under din hånd –

7 på den dag skal han sverge og si: Jeg vil ikke være [a]lege, for i mitt hus er det hverken brød eller klær. Gjør meg ikke til høvding over folket!

8 For Jerusalem ligger i [a]ruiner, og Juda er [b]falt fordi deres tunger og deres gjerninger har vært mot Herren for å sette seg opp mot hans herlighets øyne.

9 Deres ansiktsuttrykk vitner mot dem og tilkjennegir at deres synd har vært som [a]Sodomas, og de kan ikke skjule det. Ve deres sjeler, for de har selv bragt ondskapen over seg!

10 Si til de rettferdige at det går dem [a]vel, for de skal ete frukten av sine gjerninger.

11 Ve de ugudelige, for de skal forgå, for det deres hender har gjort, skal bli gjort mot dem selv!

12 Og mitt folks undertrykkere er barn, og kvinner råder over dem. Du, mitt folk, de som [a]leder deg, får deg til å feile og ødelegger den vei du skal gå.

13 Herren trer frem for å føre [a]sak, og han står der for å dømme folkene.

14 Herren vil sette seg til doms

22*a* DVS Stol ikke mer på det dødelige menneske som har liten makt sammenlignet med Gud. Moses 1:10.

13 6*a* Jes 3:6.

7*a* HEB en som forbinder (et sår), dvs. jeg kan ikke løse deres problemer.

8*a* Jer 9:11.

b Klag 1:3.

9*a* 1M 19:1, 4–7, 24–25. VS Homoseksuell atferd.

10*a* 5M 12:28.

12*a* Jes 9:16.

13*a* HEB stride, kjempe for. Mika 6:2; L&p 45:3–5.

over sitt folks gamle og deres [a]fyrster, for de har [b]plyndret [c]vingården, og de [d]fattiges [e]rov er i deres hus.

15 Hva mener dere? Dere river mitt folk i stykker og knuser de fattiges ansikter, sier Herren, Hærskarenes Gud.

16 Og Herren sier: Fordi Sions døtre er hovmodige og går med kneisende nakke og lar øynene flakke omkring, går og [a]tripper og lager en klirrende lyd med føttene –

17 derfor skal Herren gjøre hodet skurvet på Sions døtre, og Herren skal [a]avdekke deres nakenhet.

18 På den dag skal Herren ta bort skjønnheten fra deres klirrende smykker og [a]hårnettene og [b]halvmånene,

19 kjedene og armbåndene og [a]tørklærne,

20 hodepryden og fotkjedene og pannebåndene og lukteflaskene og øreringene,

21 ringene og nesesmykkene,

22 [a]høytidsklærne og kjolene og kappene og pungene,

23 [a]speilene og de fine linklærne og hodeplaggene og slørene.

24 Og det skal skje: Istedenfor vellukt skal det være stank, istedenfor belte skal det være [a]rep, istedenfor velstelt hår skal det være skallet hode, og istedenfor fin [b]kjole skal det være trang sekk, [c]brennemerke istedenfor skjønnhet.

25 Dine menn skal falle for sverdet, og dine helter i krigen.

26 Og hennes porter klager og sørger, utplyndret sitter hun på jorden.

KAPITTEL 14

Sion og hennes døtre vil bli forløst og renset på tusenårsrikets dag – Sammenlign med Jesaja 4. Ca. 559–545 f.Kr.

Og på den dag skal syv kvinner gripe fatt i én mann og si: Vi vil ete vårt eget brød og kle oss i våre egne klær, la oss bare kalles ved ditt navn for å ta bort vår [a]skam.

2 På den dag skal Herrens [a]gren være vakker og herlig, og jordens frukt utsøkt og behagelig for dem av Israel som slapp bort.

3 Og det skal skje at de som er tilbake i Sion og som blir igjen i Jerusalem, skal kalles hellige, hver den som er

14 *a* HEB herskere eller ledere.
b HEB fortært eller brent.
c Jes 5:7.
d 2 Ne 28:12–13.
e DVS vinning på grunn av underslag.
16 *a* DVS å gå med korte, raske skritt på en affektert måte.
17 *a* HEB blottstille, idiom som betyr "bringe skam over dem."
18 *a* Muligens hårnett. De lærde er ikke alltid enige om hvilken kvinnepryd som er nevnt i vers 18–23.
b DVS prydgjenstander formet som en månesigd.
19 *a* HEB Slør.
22 *a* HEB staselige klær.
23 *a* ELLER gjennomsiktige klær.
24 *a* HEB filler.
b ELLER en kjortel.
c DVS som tegn på slaveri.
14 1 *a* DVS en skamplett ved å være ugift og barnløs.
2 *a* Jes 60:21; 2 Ne 3:5; Jak bok 2:25.

nedskrevet blant de levende i Jerusalem,

4 [a]når Herren får [b]tvettet bort Sions døtres urenhet og får renset Jerusalems blod ut av Jerusalem ved dommens ånd og ved [c]ildens ånd.

5 Og over hvert bosted på Sions berg og over hennes forsamlinger vil Herren skape en [a]sky og en røk om dagen og skinnet av en luende ild om natten, for all Sions herlighet skal være beskyttet.

6 Og det skal være et tabernakel til skygge mot heten om dagen og et [a]tilfluktssted, et skjul, mot uvær og mot regn.

KAPITTEL 15

Herrens vingård (Israel) vil bli lagt øde, og hans folk vil bli adspredt – Ve-rop vil komme over dem i deres frafalne og adspredte tilstand – Herren vil løfte et banner og samle Israel – Sammenlign med Jesaja 5. Ca. 559–545 f.Kr.

Og da vil jeg synge for min høyt elskede en [a]sang om min elskede, om hans vingård. Min høyt elskede har en vingård på en meget fruktbar høyde.

2 Og han gjerdet den inn og renset den for sten og beplantet den med de edleste [a]vinranker og bygget et tårn i midten og laget også en vinpresse i den, og han ventet at den skulle bære druer, og den bar ville druer.

3 Og nå ber jeg dere, O Jerusalems innbyggere og Judas menn: Døm mellom meg og min vingård!

4 Hva mer kunne gjøres med min vingård som jeg ikke allerede hadde gjort med den? Derfor, når jeg ventet at den skulle bære druer, bar den ville druer.

5 Og nå vil jeg fortelle dere hva jeg vil gjøre med min vingård – jeg vil [a]ta ned gjerdet omkring den, og den skal spises opp, og jeg vil rive ned muren omkring den, og den skal tråkkes ned.

6 Og jeg vil legge den øde, den skal ikke beskjæres eller hakkes, men [a]torner og tistler skal skyte opp, jeg vil også befale skyene så de [b]ikke skal la regn falle på den.

7 For Hærskarenes Herres [a]vingård er Israels hus, og Judas menn er hans kjæreste beplantning. Han ventet [b]rettferdighet, og se, der er undertrykkelse, han ventet rettskaffenhet, men se, der er skrik.

8 Ve dem som føyer [a]hus til hus til det ikke er mer plass, så de kan [b]bo alene midt i landet.

---

4 *a* DVS Når Herren har renset jorden.
b VS Tvette, vaske, tvettinger.
c Mal 3:2–3; 4:1.
5 *a* 2M 13:21.
6 *a* Jes 25:4; L&p 115:6.
15 1 *a* DVS Profeten komponerer en sang eller en poetisk lignelse om en vingård og forteller om Guds barmhjertighet og Israels treghet.
2 *a* Jer 2:21.
5 *a* Sal 80:13.
6 *a* Jes 7:23; 32:13.
b Jer 3:3.
7 *a* VS Herrens vingård.
b ELLER rettferdighet.
8 *a* Mika 2:1–2.
b DVS Rike jordeiere bemektiger seg de fattiges små gårder.

9 I mine ører sa Hærskarenes Herre: Mange hus skal i sannhet bli tomme, og store og vakre byer være uten innbyggere.

10 Ja, en vingård på førti mål skal gi én [a]bat, og en homer såkorn skal gi én efa.

11 Ve dem som står tidlig opp om morgenen for å [a]jage etter sterk drikk, som fortsetter langt utover kvelden og blir glødende av [b]vin!

12 Og harpen og sitaren og tamburinen og fløyten og vinen er på deres fester, men Herrens verk [a]enser de ikke, heller ikke har de øye for hans henders gjerning.

13 Derfor er mitt folk ført i fangenskap, fordi de mangler [a]kunnskap, og deres hederlige mennesker er utsultet, og mengden brenner av tørst.

14 Derfor har helvetet utvidet seg og åpnet sin munn på vidt gap. Og deres herlighet og deres mengde og deres prakt og den som fryder seg, skal fare ned i den.

15 Og den menige mann skal bøyes, og den mektige mann skal ydmykes, og de hovmodiges øyne skal ydmykes.

16 Men Hærskarenes Herre skal opphøyes ved [a]dommen, og Gud som er hellig, skal helliggjøres i rettferdighet.

17 Da skal lammene beite som før, og fremmede skal fortære de rikes fjerne steder.

18 Ve dem som drar på misgjerning med [a]forfengelighetens snorer og på synd [b]som med et vognrep,

19 som sier: La ham [a]skynde seg, påskynd hans gjerning så vi kan [b]se den, og la Israels Helliges råd nærme seg og komme, så vi kan lære det å kjenne!

20 Ve dem som [a]kaller det onde godt og det gode ondt, som gjør [b]mørke til lys og lys til mørke, som gjør bittert til søtt og søtt til bittert!

21 Ve dem som er [a]vise i egne øyne og forstandige i egne tanker!

22 Ve dem som er veldige til å drikke vin og dyktige til å blande sterk drikk,

23 som rettferdiggjør den ugudelige mot betaling og [a]tar retten fra de rettferdige!

24 Derfor, likesom [a]ilden fortærer [b]halmen og flammene brenner opp [c]agnene, skal deres rot råtne og deres blomster gå opp i støv fordi de har forkastet Hærskarenes Herres lov

10 *a* Esek 45:10–11.
11 *a* Ord 23:30–32.
b vs Visdomsordet.
12 *a* Sal 28:5.
13 *a* Hos 4:6.
vs Kunnskap.
16 *a* vs Jesus Kristus – Dommer.
18 *a* vs Verdiløs, forfengelig.
b DVS De er lenket til sine synder som dyret til sin bør.
19 *a* Jer 17:15.
b DVS De vil ikke tro på Messias før de ser ham.
20 *a* Moroni 7:14, 18; L&p 64:16; 121:16.
b 1 Joh 1:6.
21 *a* Ord 3:5–7; 2 Ne 28:15.
23 *a* DVS fratar ham hans juridiske rettigheter.
24 *a* Obad 1:18; Mal 4:1–2; 2 Ne 20:17.
b Joel 2:5; 1 Ne 22:15, 23; 2 Ne 26:4, 6; L&p 64:23–24; 133:64.
c Luk 3:17; Mosiah 7:29–31.

og har [d]foraktet Israels Helliges ord.

25 Derfor er [a]Herrens vrede opptent mot hans folk, og han har rakt ut sin hånd mot dem og har slått dem, og fjellene skalv, og deres lik ble revet i stykker midt i gatene. Til tross for alt dette er hans vrede ikke vendt bort, men hans hånd er fremdeles rakt ut.

26 Og han vil løfte et [a]banner for nasjonene langt borte og [b]hvisler til dem fra jordens ende, og se, hastig og lett [c]kommer de, ingen skal være trette, og heller ingen av dem skal snuble.

27 Ingen skal blunde eller sove, heller ikke skal beltet om deres hofter løses eller noen skorem rives i stykker.

28 Deres piler skal være skarpe og alle deres buer spente, og deres hesters hover skal være som flintesten og deres vognhjul som en hvirvelvind, deres brøl som en løves.

29 De skal brøle som unge [a]løver, ja, de skal brøle og gripe byttet og føre det bort i sikkerhet, og ingen skal redde det.

30 Og på den dag skal de brøle mot dem likesom havet brøler, og hvis de ser ut over landet, ser de mørke og sorg, og lyset på himmelen er formørket.

KAPITTEL 16

Jesaja ser Herren – Jesajas synder blir tilgitt – Han blir kalt til å profetere – Han profeterer om at jødene vil forkaste Kristi lære – En levning skal vende tilbake – Sammenlign med Jesaja 6. Ca. 559–545 f.Kr.

I DET [a]år kong Ussia døde, så jeg også Herren sitte på en høy, opphøyet trone, og [b]slepet fylte tempelet.

2 Over den sto [a]serafene. Hver hadde seks vinger. Med to dekket han sitt ansikt, og med to dekket han sine føtter, og med to fløy han.

3 Og den ene ropte til en annen og sa: Hellig, hellig, hellig er Hærskarenes Herre, hele jorden er full av hans herlighet.

4 Og [a]dørstolpene bevet ved røsten av ham som ropte, og huset ble fylt med røk.

5 Da sa jeg: Ve meg! Det er [a]ute med meg, for jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor midt iblant et folk med urene lepper, for mine øyne har sett kongen, Hærskarenes Herre.

6 Da fløy en av serafene bort til meg. I hånden hadde han et

24 *d* 2 Sam 12:7–9.
25 *a* L&p 63:32; Moses 6:27.
26 *a* vs Banner.
b ELLER plystrer, dvs kaller til samling. Jes 7:18; 2 Ne 29:2.
c vs Israel – Israels innsamling.
29 *a* 3 Ne 21:12–13.
16 1 *a* DVS ca år 750 f.Kr.
b DVS kanten eller randen av hans kledning.
2 *a* vs Kjerubene.
4 *a* HEB dørterskelens fester skalv.
5 *a* HEB utestengt, dvs han var overveldet da han ble klar over hvilke synder han selv og hans folk hadde begått.

stykke [a]glødende kull som han hadde tatt fra alteret med en tang.

7 Og han la det på min munn og sa: Se, dette har rørt ved dine lepper, og din [a]misgjerning er tatt bort, og din synd er renset ut.

8 Jeg hørte også Herrens røst som sa: Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss? Da sa jeg: Her er jeg, send meg!

9 Og han sa: Gå og si til dette folk: Hør og hør, men de forsto ikke, og se og se, men de oppfattet ikke.

10 Gjør dette folks hjerte sløvt, og gjør deres ører tunge, og lukk deres øyne for at de ikke skal se med sine øyne og [a]høre med sine ører og forstå med sitt hjerte og bli omvendt og bli helbredet.

11 Da sa jeg: Herre, hvor lenge? Og han sa: Til byene er tomme uten innbyggere og husene er uten mennesker og landet er helt forlatt,

12 og Herren har [a]drevet menneskene langt bort, for tomheten skal bli stor i landet.

13 Men likevel skal det være en tiendedel, og de skal vende tilbake og bli fortært likesom lindetreet, og som eiken som bevarer sin kraft når de mister bladene, skal den hellige ætt være dens [a]kraft.

KAPITTEL 17

Efra'im og Syria fører krig mot Juda – Kristus skal fødes av en jomfru – Sammenlign med Jesaja 7. Ca. 559–545 f.Kr.

Og det skjedde i Akas' dager – Akas var sønn av Jotam, som var sønn av Ussia og konge i Juda – at Syrias konge, Resin, og Pekah, som var sønn av Remalja og konge i Israel, dro opp mot Jerusalem for å føre krig mot byen, men kunne ikke få overmakt over den.

2 Og det ble meldt til Davids hus slik: Syria har gått sammen med [a]Efra'im. Og hans hjerte skalv og hans folks hjerte likesom trærne i skogen skjelver for vinden.

3 Da sa Herren til Jesaja: Dra av sted, du og din sønn [a]Sjear Jasjub, og møt Akas ved enden av vannledningen fra den øvre dammen, ved landeveien til blekerens åker,

4 og si til ham: Ta deg i vare og vær rolig. [a]Frykt ikke og mist ikke motet på grunn av disse to rykende fakler – på grunn av Resins Syria og Remaljas sønns brennende vrede,

5 fordi Syria, Efra'im og Remaljas sønn har lagt opp onde råd mot deg og sagt:

6 La oss dra opp mot Juda og plage det, og la oss dele det

6*a* DVS et symbol på renselse.
7*a* VS Syndsforlatelse.
10*a* Mat 13:14–15.
12*a* 2 Kong 17:18, 20.
13*a* DVS som et tre, selv om bladene spres, beholder det likevel evnen til liv og til å frembringe frø.
17 2*a* DVS Hele det nordlige Israel ble kalt Efra'im som var den ledende stamme i nord.
3*a* HEB Levningen skal vende tilbake.
4*a* DVS Bli ikke engstelige for angrepet, hos disse to konger er det lite glød igjen.

mellom oss og innsette en konge i det, ja, Tabe'els sønn.

7 Så sier Gud Herren: Det skal ikke lykkes, heller ikke skal det skje.

8 For Syrias hovedstad er Damaskus og Damaskus' overhode Resin, og innen fem og seksti år skal Efra'im være knust så det ikke lenger er et folk.

9 Og Efra'ims hovedstad er Samaria, og Samarias overhode er Remaljas sønn. Hvis dere [a]ikke vil tro, skal dere visselig ikke holde stand.

10 Og Herren talte igjen til Akas og sa:

11 Be om et [a]tegn av Herren din Gud. Be om det – enten fra dypet eller fra det høye.

12 Men Akas svarte: Jeg vil ikke be om det, heller ikke vil jeg [a]friste Herren.

13 Og han sa: Hør nå, dere av Davids hus, er det for lite for dere å trette mennesker siden dere også tretter min Gud?

14 Derfor skal Herren selv gi dere et tegn. Se, en [a]jomfru skal bli med barn og skal føde en sønn og skal gi ham navnet [b]Immanuel.

15 Smør og honning skal han spise så han kan forstå å forkaste det onde og velge det gode.

16 For før [a]barnet forstår å forkaste det onde og velge det gode, skal det land du avskyr, bli forlatt av [b]begge sine konger.

17 Herren skal [a]la dager komme over deg og over ditt folk og over din fars hus, dager som det ikke har vært maken til fra den dag [b]Efra'im skilte seg fra Juda – fra Assurs konge.

18 Og det skal skje på den dag at Herren skal [a]hvisle på fluen i den fjerneste del av Egypt og på bien i Assurs land.

19 Og de skal komme og skal alle slå seg ned i de øde dalene og i fjellkløftene og i alle tornekratt og i alle busker.

20 Den samme dag skal Herren med en rakekniv som er leid av dem på den andre siden av elven, av [a]Assurs konge, [b]rake hodet og håret på føttene, ja, også skjegget skal den ta bort.

21 Og det skal skje på den dag at en mann skal [a]holde en kvige og to sauer,

22 og det skal skje at han på grunn av den overflod av melk de gir, skal spise smør, for smør og honning skal hver den spise som blir tilbake i landet.

23 Og på den dag skal det skje at hvor det var tusen vinranker verdt tusen [a]sekel sølv, skal det bare være torner og tistler.

24 Med pil og bue skal folk gå dit, for hele landet skal bli til torner og tistler.

---

9 *a* 2 Krøn 20:20.
11 *a* vs Tegn.
12 *a* DVS sette på prøve.
14 *a* vs Jomfru.
b HEB Gud er med oss. vs Immanuel.
16 *a* 2 Ne 18:4.
b 2 Kong 15:30; 16:9.
17 *a* 2 Krøn 28:19–21.
b 1 Kong 12:16–19.
18 *a* ELLER plystre, dvs signalisere, tilkalle. Jes 5:26.
20 *a* 2 Kong 16:5–9.
b DVS Landet vil bli avfolket av en fremmed inntrenger.
21 *a* DVS Bare noen få selvforsynte skal overleve og bli tilbake.
23 *a* ELLER sølvstykker.

25 Og i alle lier som skal hakkes med hakken, skal det ikke komme frykt for torner og tistler, men de skal være til å slippe okser på og til å tråkkes ned av [a]småkveg.

KAPITTEL 18

Kristus vil være som en snublesten og en anstøtssten – Søk Herren, ikke trollmenn som mumler – Vend dere til loven og til vitnesbyrdet for å få veiledning – Sammenlign med Jesaja 8. Ca. 559–545 f.Kr.

VIDERE sa Herrens ord til meg: Ta deg en stor rull og skriv på den med menneskers skrift: [a]Maher-Sjalal Hasj-Bas.

2 Og jeg valgte meg pålitelige [a]vitner for å skrive ned opptegnelsen, presten Uria og Sakarja, Jeberekjahs sønn.

3 Og jeg gikk inn til [a]profetinnen, og hun ble med barn og fødte en sønn. Da sa Herren til meg: Gi ham navnet Maher-Sjalal Hasj-Bas.

4 For se, [a]barnet skal [b]ikke kunne rope far og mor før rikdommene i Damaskus og [c]byttet fra Samaria skal føres bort av Assurs konge.

5 Herren talte også til meg igjen og sa:

6 Fordi dette folk forkaster [a]Siloas vann som renner så stille, og gleder seg ved [b]Resin og Remaljas sønn,

7 se, derfor fører Herren elvens vann [a]over dem – mye og sterkt, ja, Assurs konge og all hans herlighet – og han skal oversvømme alle sine elveleier og gå over alle sine bredder,

8 og [a]han skal gå gjennom Juda, han skal skylle over og velte frem, han skal nå folk like til halsen, og hans utspente vinger skal fylle ditt land i hele dets bredde, [b]Immanuel.

9 [a]Forén dere, folkeslag, og dere skal knuses, og lån øre, alle dere fra fjerne land, bind omkring dere og dere skal knuses, bind omkring dere og dere skal knuses.

10 Rådfør dere med hverandre, og det skal ikke føre til noe. Tal ordet, og det skal ikke skje, [a]for Gud er med oss.

11 For slik talte Herren til meg med sterk hånd og ba meg om ikke å vandre på dette folks vei, og sa:

12 Kall ikke alt et [a]forbund som dette folk kaller et forbund, og det som de frykter, skal ikke dere frykte eller engste dere for.

13 Hærskarenes Herre, ham

25 *a* HEB sauer eller geiter.
18 1 *a* HEB For å fremskynde ødeleggelsen, tråkker han ned byttet i all hast.
2 *a* VS Vitne, vitnesbyrd.
3 *a* DVS hans hustru.
4 *a* 2 Ne 17:16.
b Jes 8:4.
c 2 Kong 15:29.
6 *a* 1M 49:10; JSO 1M 50:24 (Tillegg).
b Jes 7:1.
7 *a* DVS over det nordlige Israel først.
8 *a* DVS Assyria vil trenge inn i Juda også.
b VS Immanuel.
9 *a* DVS Dann forbund.
10 *a* DVS Juda (Immanuels land) vil bli spart. Sal 46:8.
12 *a* DVS Juda skulle ikke stole på at hemmelige sammensvergelser med andre ville gi dem trygghet.

skal dere holde hellig, og han [a]skal være deres frykt og han skal være deres redsel.

14 Han skal være en [a]helligdom – men en [b]snublesten og en anstøtssten for begge Israels hus, en felle og en snare for Jerusalems innbyggere.

15 Og mange blant dem skal [a]snuble og falle og slå seg og falle i snaren og bli fanget.

16 Bind vitnesbyrdet fast, forsegl [a]loven hos mine disipler.

17 Og jeg vil sette min lit til Herren som [a]skjuler sitt ansikt for Jakobs hus, og jeg vil vente på ham.

18 Se, jeg og de barn som Herren har gitt meg, er til [a]tegn og under i Israel fra Hærskarenes Herre, som bor på Sions berg.

19 Og når de sier til dere: Søk til [a]dødningemanerne og til [b]spåmennene som hvisker og mumler – [c]skulle ikke et folk søke til sin Gud hvis de levende vil høre [d]fra de døde?

20 Til loven og til vitnesbyrdet! Og hvis [a]de ikke taler i overensstemmelse med dette ord, er det fordi det ikke finnes lys i dem.

21 Og [a]de skal gjennomgå det hårdt plaget og sultne. Og det skal skje at når de blir sultne, blir de harme og forbanner sin konge og sin Gud og ser oppad.

22 Og de skal stirre mot jorden og oppleve trengsel og mørke, fortvilelsens kvaler og bli drevet ut i mørke.

KAPITTEL 19

Jesaja taler på vegne av Messias – Folket i mørke vil se et stort lys – Et barn er oss født – Han vil være en Fredsfyrste og vil regjere på Davids trone – Sammenlign med Jesaja 9. Ca. 559–545 f.Kr.

Likevel skal mørket ikke være slik som det var i hennes trengsel da han først straffet [a]Sebulons og Naftalis land ganske lett og siden straffet alvorligere ved Rødehavet og på den andre siden av Jordan i nasjonenes Galilea.

2 Det folk som vandret i [a]mørke, har sett et stort lys, de som bor i dødsskyggens land, over dem har lyset strålt.

3 Du har mangfoldiggjort nasjonen og [a]gjort gleden større – de gleder seg for deg som man gleder seg ved innhøstningen og som menneskene jubler når de deler byttet.

---

13 *a* DVS Vær ærbødig og ydmyk for Gud.
14 *a* Esek 11:15–21.
b 1 Pet 2:4–8; Jak bok 4:14–15.
15 *a* Mat 21:42–44.
16 *a* HEB undervisning, lære. vs Evangelium.
17 *a* Jes 54:8.
18 *a* DVS Navnene på Jesaja og sønnene hans betyr "Jehovah frelser"; "Levningen skal vende tilbake"; og "For å fremskynde ødeleggelsen, tråkker han ned byttet i all hast." 2 Ne 17:3; 18:3.
19 *a* 3M 20:6.
b DVS trollmenn, sannsigere.
c 1 Sam 28:6–20.
d ELLER på vegne av.
20 *a* DVS åndemanerne (se også vers 21–22).
21 *a* DVS Israel ville bli tatt til fange fordi de ikke ville lytte.
19 1 *a* Mat 4:12–16.
2 *a* "Mørket" var frafall og fangenskap; "et stort lys" er Kristus.
3 *a* Jes 9:3.

4 For du har brutt hans byrdes åk og hans skulders tre, hans undertrykkers stokk.

5 For alle krigerens slag utkjempes med forvirret larm og klær rullet i blod, men de skal brennes opp og bli til føde for ilden.

6 For et [a]barn er oss født, en sønn er oss gitt, og [b]herredømmet skal være på hans skulder, og hans navn skal kalles Vidunderlig, Rådgiver, [c]Veldig Gud, [d]Evig Fader, [e]Fredsfyrste.

7 [a]Det er ingen ende på [b]herredømmets og på fredens vekst på Davids trone, og til å grunnfeste hans rike og oppholde det med rett og rettferdighet fra nå av og til evig tid. Hærskarenes Herres nidkjærhet vil gjøre dette.

8 Herren sendte sitt ord til Jakob, og det har kastet lys over [a]Israel.

9 Og hele folket skal vite det, ja, Efra'ims og Samarias innbyggere som sier i sitt hjertes stolthet og hovmod:

10 Murstenene er falt ned, men vi vil bygge opp igjen med uthuggede stener, morbærtrærne er hugget ned, men vi vil erstatte dem med sedertrær.

11 Derfor skal Herren føre [a]Resins motstandere over ham og forene hans fiender,

12 syrerne forfra og filistrene bakfra, og de skal [a]sluke Israel med åpen munn. Til tross for alt dette er hans [b]vrede ikke vendt bort, men hans hånd er fremdeles rakt ut.

13 For folket [a]vender ikke om til ham som slår det, heller ikke søker de Hærskarenes Herre.

14 Derfor vil Herren hugge av Israel hode og hale, palmegren og siv på én dag.

15 Den gamle, han er hodet, og profeten som lærer løgner, han er halen.

16 For dette folks ledere får dem til å feile, og de som lar seg lede av dem, blir ødelagt.

17 Derfor skal ikke Herren ha noen glede av deres unge menn, heller ikke skal han ha noen [a]barmhjertighet med deres farløse og enker. For hver især er en hykler og en som gjør ondt, og hver munn taler [b]dårskap. Til tross for alt dette er hans vrede ikke vendt bort, men hans [c]hånd er fremdeles rakt ut.

18 For ugudelighet brenner som ilden som fortærer torner og tistler og setter fyr på den tetteste skog så den går opp i røk.

19 Ved Hærskarenes Herres vrede legges landet i mørke, og folket skal bli til føde for ilden, [a]ingen skal spare sin bror.

20 Og han skal grafse til høyre og likevel være sulten, han skal

6 *a* Jes 7:14; Luk 2:11.
b Mat 28:18.
c Tit 2:13–14.
d Alma 11:38–39, 44.
e Joh 14:27.
7 *a* Dan 2:44.
b vs Myndigheter.
8 *a* DVS Det profetiske budskap som følger (vers 8–21) var en advarsel til de ti stammene i nord som ble kalt Israel.
11 *a* 2 Kong 16:5–9.
12 *a* 2 Kong 17:6, 18.
b Jes 5:25; 10:4.
13 *a* Amos 4:6–12.
17 *a* vs Barmhjertig, barmhjertighet.
b 2 Ne 9:28–29.
c Jak bok 5:47; 6:4.
19 *a* Mika 7:2–6.

[a]ete til venstre, men de skal ikke bli mette, de skal alle ete kjøttet av sin egen arm –

21 [a]Manasse, [b]Efra'im og Efra'im, Manasse, begge skal være mot [c]Juda. Til tross for alt dette er hans vrede ikke vendt bort, men hans hånd er fremdeles rakt ut.

KAPITTEL 20

Ødeleggelsen av Assur er et forbilde på ødeleggelsen av de ugudelige ved Det annet komme – Få mennesker vil bli tilbake når Herren kommer igjen – Levningen av Jakob vil på den dag vende tilbake – Sammenlign med Jesaja 10. Ca. 559–545 f.Kr.

Ve dem som påbyr urettferdige lover og som utsteder fordervelige skrivelser,

2 for å vise de trengende bort fra rettferdighet og for å rane retten fra de fattige av mitt folk, så [a]enker kan bli deres bytte og så de kan plyndre de farløse.

3 Hva vil dere gjøre på [a]hjemsøkelsens dag og i den ødeleggelse som kommer fra det fjerne? Hvem vil dere flykte til for å få hjelp? Og hvor vil dere gjøre av deres skatter?

4 Uten meg skal de synke i kne blant fangene, og de skal falle blant de drepte. Til tross for alt dette er hans vrede ikke vendt bort, men hans hånd er fremdeles rakt ut.

5 Ve Assur, min vredes ris, og staven i deres hånd er [a]deres harme.

6 Jeg vil sende ham [a]mot en hyklersk nasjon, og mot det folk jeg er vred på, byr jeg ham å fare for å røve og plyndre og tråkke det ned som avfall i gatene.

7 Men han mener det ikke slik, og i sitt hjerte tenker han ikke slik, men i sitt hjerte har han lyst til å ødelegge og utrydde nasjoner, ikke bare noen få.

8 For han sier: Er ikke mine fyrster konger alle sammen?

9 Er ikke Kalno som Karkemis? Er ikke Hamat som Arpad? Er ikke Samaria som Damaskus?

10 Når [a]min hånd har nådd avgudenes riker, og deres utskårne bilder overgikk Jerusalems og Samarias –

11 skulle jeg så ikke gjøre det samme med Jerusalem og hennes avguder som jeg har gjort med Samaria og hennes avguder?

12 Derfor skal det skje at når Herren har fullført hele sin gjerning på Sions berg og i Jerusalem, da vil jeg straffe [a]Assurs konge for [b]fruktene av hans stolte hjerte og for hans hovmodige mine.

13 For [a]han sier: Ved min hånds kraft og ved min visdom har jeg gjort disse ting, for jeg

20 *a* 5M 28:53–57.
21 *a* vs Manasse.
b vs Efra'im.
c vs Juda.
20 2 *a* vs Enke.
3 *a* DVS straff.
5 *a* Jes 10:5.
6 *a* DVS mot Israel.
10 *a* DVS kongen av Assyrias hånd (vers 10–11).
12 *a* Sef 2:13.
b DVS stolt skryt.
13 *a* DVS kongen av Assyria (vers 13–14).

er forstandig, og jeg har flyttet folkenes grenser og har røvet deres skatter, og jeg har beseiret innbyggerne som en tapper mann.

14 Og min hånd har funnet folkets rikdommer som et rede, og som man samler forlatte egg, har jeg samlet hele landet, og det var ingen som rørte vingen eller åpnet munnen eller pep.

15 [a]Skal [b]øksen rose seg mot den som hugger med den? Skal sagen gjøre seg stor mot den som drar den? Som om staven skulle svinge seg mot den som løfter den, eller som om kjeppen skulle løfte seg som om den ikke var av tre!

16 Derfor skal Herren, Hærskarenes Herre, sende magerhet blant hans fete, og i [a]hans indre skal han tenne et bål som en luende ild.

17 Og Israels lys skal bli til en ild, og hans Hellige til en flamme, og den skal brenne og skal fortære hans torner og hans tistler på én dag,

18 og skal [a]fortære herligheten i hans skog og på hans fruktbare mark, både sjel og legeme, og de skal være som når en fanebærer visner bort.

19 Og [a]resten av trærne i hans skog skal være så få at et barn kan skrive dem opp.

20 Og det skal skje på [a]den dag at levningen av Israel og de av [b]Jakobs hus som er sluppet unna, ikke mer skal [c]stole på ham som slo dem, men skal i sannhet stole på Herren, Israels Hellige.

21 [a]Levningen, ja, levningen av Jakob, skal vende om til den mektige Gud.

22 For om ditt folk, Israel, er som havets sand, skal likevel en levning av dem vende tilbake, den fastsatte [a]tilintetgjørelse skal [b]flyte over med rettferdighet.

23 For Herren, Hærskarenes Gud, skal [a]gjennomføre en fast besluttet tilintetgjørelse i hele landet.

24 Derfor, så sier Herren, Hærskarenes Gud: Mitt folk som bor i Sion, vær ikke redd for Assur. Han skal slå deg med en kjepp og skal løfte sin stav imot deg [a]på samme måte som i Egypt.

25 Bare en liten stund til, og harmen skal opphøre og min vrede til deres ødeleggelse.

26 Og Hærskarenes Herre skal svinge en svøpe over ham som

15*a* Alle bildene i dette verset stiller det samme spørsmål: Kan mennesket (dvs. kongen av Assyria) holde stand mot Gud?
b DVS Kan kongen holde stand mot Gud?
16*a* DVS kongen av Assyria (også vers 17–19).
18*a* DVS Assyria vil forsvinne fullstendig.
19*a* DVS det som er igjen av Assyrias hær.
20*a* DVS de siste dager.
b Amos 9:8–9.
c DVS ha tiltro til.
21*a* Jes 11:11–12.
22*a* L&p 63:34.
VS Verden – Verdens ende.
b DVS Selv når straffen kommer, er barmhjertighet tilgjengelig.
23*a* DVS sørge for den fastsatte ødeleggelse.
24*a* DVS som egypterne gjorde i tidligere tider. 2M 1:13–14.

da han slaktet ned [a]Midian ved Orebs klippe, og som hans stav var rakt ut over havet, slik skal han løfte den opp på samme måte som i Egypt.

27 Og det skal skje på den dag at hans [a]byrde skal bli tatt bort fra din skulder og hans åk fra din hals, og åket skal ødelegges på grunn av [b]salvingen.

28 [a]Han er kommet til Ajat, han har dratt frem til Migron, i Mikmas har han latt sine vogner bli igjen.

29 De har dratt gjennom skaret, de har fått herberge i Geba. Ramat er redd, Sauls Gibea har flyktet.

30 Rop med høy røst, O Gallims datter. La den høres til Laisa, arme Anatot!

31 Madmena har flyktet, Gebims innbyggere samler seg til flukt.

32 Alt samme dag står han i Nob, han skal løfte sin hånd mot Sions datters berg, mot Jerusalems høyde.

33 Se, Herren, Hærskarenes Herre, skal hugge grenen av med skremmende kraft, og de [a]høyreiste skal hugges ned og de hovmodige ydmykes.

34 Og han skal hugge ned den tette skogen med øks, og Libanon skal falle ved en mektig.

KAPITTEL 21

Isais stubb (Kristus) vil dømme i rettferdighet – Kunnskapen om Gud skal dekke jorden i tusenårsriket – Herren vil løfte et banner og samle Israel – Sammenlign med Jesaja 11. Ca. 559–545 f.Kr.

Og en [a]kvist skal skyte frem fra [b]Isais [c]stubb, og et skudd skal gro opp fra hans røtter.

2 Og [a]Herrens Ånd skal hvile over ham – visdoms og forstands ånd, råds og styrkes ånd, den ånd som gir kunnskap om Herren og ærefrykt for ham,

3 og skal gi ham en klar forståelse av Herrens frykt, og han skal ikke [a]dømme etter det hans øyne ser og ikke skifte rett etter det hans ører hører,

4 men med [a]rettferdighet skal han dømme de fattige og [b]skifte rett med rettvishet for de [c]saktmodige på jorden. Og han skal slå jorden med sin munns ris og drepe den ugudelige med pusten fra sine lepper.

5 Og rettferdighet skal være beltet han har om livet, og trofasthet beltet om hans [a]hofter.

6 Ulven skal også bo hos lammet, og leoparden skal legge seg hos kjeet, og kalven og den unge løven og gjøfeet skal gå

26 *a* 1M 25:1–2; Dom 7:25.
27 *a* Jes 14:25.
b vs Salvede, Den.
28 *a* DVS Den assyriske hærs fremrykning mot Jerusalem avsløres, og deretter (vers 33–34) blir det gitt en billedlig beskrivelse av hvordan Herren reagerer mot dem.
33 *a* Hel 4:12–13.
21 1 *a* L&p 113:3–4.
b Isai var Davids far, og det henvises til den kongelige slektslinje gjennom David som Jesus til sist skulle fødes i. Mika 5:2; Heb 7:14. vs Isai.
c L&p 113:1–2.
2 *a* Jes 61:1–3.
3 *a* Joh 7:24.
4 *a* Sal 72:2–4; Mosiah 29:12.
b HEB bestemme.
c vs Saktmodig, saktmodighet.
5 *a* ELLER midje.

sammen, og et lite barn skal lede dem.

7 Og ku og bjørn skal beite sammen, ungene deres skal ligge sammen, og løven skal ete halm som oksen.

8 Og diebarnet skal leke ved [a]huggormens hule, og det avvente barn skal legge sin hånd over [b]basiliskens hull.

9 [a]Ingen skal gjøre noe ondt og ingen ødelegge noe på hele mitt hellige berg, for jorden skal være full av [b]Herrens kunnskap likesom vannet dekker havet.

10 Og på [a]den dag skal det være et [b]Isais rotskudd som skal stå som et banner for folket. [c]Dit skal [d]hedningefolkene søke, og hans hvilested skal være herlig.

11 Og det skal skje at på den dag skal Herren for [a]annen gang rekke ut sin hånd for å vinne tilbake levningen av sitt folk, de som er blitt berget fra Assur og fra Egypt og fra Patros og fra Kus og fra Elam og fra Sinear og fra Hamat og fra øyene i havet.

12 Og han skal løfte et [a]banner for nasjonene og skal samle de [b]fordrevne av Israel og [c]sanke de adspredte av Juda fra jordens fire hjørner.

13 Efra'ims [a]misunnelse skal også vike, og Judas motstandere skal utryddes. [b]Efra'im skal ikke misunne [c]Juda, og Juda skal ikke plage Efra'im.

14 Men de skal [a]slå ned på filistrenes skuldre mot vest, de skal plyndre dem som bor i øst, de skal legge sin hånd på Edom og Moab, og Ammons barn skal adlyde dem.

15 Og Herren skal helt [a]ødelegge bukten i Egypts hav og svinge sin hånd over elven med sin sterke storm. Han skal kløve den til syv bekker og la mennesket gå tørrskodd over.

16 Og det skal være en [a]allfarvei for levningen av hans folk, de som er reddet fra Assur, likesom det var for Israel den dag de dro opp fra landet Egypt.

KAPITTEL 22

På tusenårsrikets dag vil alle mennesker prise Herren – Han skal bo iblant dem – Sammenlign med Jesaja 12. Ca. 559–545 f.Kr.

Og på den dag skal du si: O Herre, jeg vil prise deg. Selv om

8 *a* en liten giftig slange i Egypt.
 b en annen giftig slange.
9 *a* Jes 2:4.
 vs Tusenårsriket.
 b L&p 101:32–33; 130:9.
10 *a* DVS de siste dager.
 JS – H 1:40.
 b Rom 15:12; L&p 113:5–6.
 c ELLER til ham.
 d L&p 45:9–10.
11 *a* 2 Ne 6:14; 25:17; 29:1.
12 *a* vs Banner.
 b 3 Ne 15:15; 16:1–4.
 c Neh 1:9; 1 Ne 22:10–12; L&p 45:24–25.
 vs Israel – Israels innsamling.
13 *a* Jer 3:18.
 b De stammene som ble ledet av Juda og Efra'im, var historisk sett motstandere (iflg. 1 Kong 12:16–20). I de siste dager vil denne fiendskapen opphøre. Esek 37:16–22.
 vs Misunnelse.
 c vs Juda.
14 *a* DVS angripe de vestlige skråninger som var i filistrenes besittelse.
15 *a* Sak 10:11.
16 *a* Jes 35:8; L&p 133:27.

du var vred på meg, er din vrede opphørt, og du trøster meg.

2 Se, Gud er min frelse, jeg vil [a]stole på ham og ikke frykte, for Herren, [b]JEHOVA, er min styrke og min sang, han er også blitt min frelse.

3 Derfor skal dere øse [a]vann med glede av frelsens kilder.

4 Og på den dag skal dere si: [a]Pris Herren, påkall hans navn, kunngjør hans gjerninger blant folket, forkynn at hans navn er opphøyet.

5 [a]Syng Herrens pris, for herlige ting har han gjort, over hele jorden er dette kjent.

6 [a]Rop høyt og juble, dere som bor i Sion, for stor er Israels Hellige midt iblant dere.

KAPITTEL 23

Ødeleggelsen av Babylon er et forbilde på ødeleggelsen ved Det annet komme – Det vil bli en vredens og hevnens dag – Babylon (verden) vil falle for evig – Sammenlign med Jesaja 13. Ca. 559–545 f.Kr.

[a]BABYLONS [b]byrde som Jesaja, sønn av Amos, fikk se.

2 Reis et [a]banner på et høyt fjell. Rop høyt til dem, [b]vink med hånden så de kan dra inn gjennom storfolkets porter.

3 Jeg har befalt mine [a]helliggjorte, og jeg har også kalt mine sterke, for min vrede er ikke over dem som gleder seg over min overhøyhet.

4 Mengdens larm i fjellene som av et stort folk, en buldrende larm av [a]riker, av nasjoner som [b]samler seg. Hærskarenes Herre mønstrer sin krigshær.

5 De kommer fra et land langt borte, fra himmelens ende, ja, Herren og hans vredes våpen, for å ødelegge hele landet.

6 Rop høyt, for Herrens dag er nær. Den skal komme som en ødeleggelse fra Den Allmektige.

7 Derfor skal alle hender bli slappe, og hvert menneskes hjerte skal smelte.

8 Og de skal bli redde, stikkende smerter og sorg skal komme over dem, de skal forundre seg over hverandre, ansiktene deres skal bli som flammer.

9 Se, Herrens dag kommer – grusom, full av harme og brennende vrede – for å legge landet øde, og han skal [a]utrydde synderne som er der.

10 For himmelens stjerner og dens stjernebilder skal ikke gi sitt lys. [a]Solen skal formørkes i sin bane, og månen skal ikke la sitt lys skinne.

---

22 2*a* Mosiah 4:6; Hel 12:1.
b 2M 15:2; Sal 83:19. vs Jehova.
3*a* vs Levende vann.
4*a* vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.
5*a* L&p 136:28.
6*a* Jes 54:1; Sef 3:14.

23 1*a* Den historiske ødeleggelse av det ugudelige Babylon som ble profetert i Jesaja 13 og 14, er karakteristisk for den endelige ødelggelse av hele den ugudelige verden. L&p 133:5, 7, 14. vs Babel, Babylon.
b DVS et dommedagsbudskap.
2*a* vs Banner.
b DVS signaliser.
3*a* DVS de hellige.
4*a* Sak 14:2–3.
b Sak 12:3.
9*a* vs Jord – Jordens renselse.
10*a* vs Verden – Verdens ende.

11 Og jeg vil [a]straffe verden for ondskap og de ugudelige for deres misgjerninger, jeg vil gjøre ende på de overmodiges [b]stolthet og kue voldsmenns tross.

12 Jeg vil gjøre et [a]menneske mer dyrebart enn fint gull, ja, mer dyrebart enn gullbarren fra Ofir.

13 Derfor vil jeg ryste himlene, og jorden skal [a]flyttes ut av sin bane ved Hærskarenes Herres harme og på hans brennende vredes dag.

14 Og det skal være som når et [a]rådyr jages, som når ingen tar opp et får, og hver og en skal vende tilbake til sitt eget folk og enhver flykte til sitt eget land.

15 Enhver som er stolt, skal bli gjennomboret, ja, og enhver som står sammen med de ugudelige, skal falle for sverdet.

16 Deres barn skal også bli knust for deres øyne, deres hus skal bli plyndret og deres hustruer skjendet.

17 Se, jeg vil opphisse mederne mot dem, og de skal ikke akte sølv og gull, heller ikke skal de fryde seg ved det.

18 Buene deres skal også knuse de unge menn, og de skal ikke ha medlidenhet med morlivets frukt, deres øyne skal ikke spare barn.

19 Og med Babylon, rikenes smykke, kaldeernes [a]skjønne pryd, skal det gå som da Gud omstyrtet [b]Sodoma og Gomorra.

20 Aldri mer skal den [a]befolkes, ingen skal bo der fra generasjon til generasjon, ingen araber skal slå opp sitt telt der og ingen gjeter la sin hjord hvile der.

21 Men ørkenens [a]ville dyr skal hvile der, og husene deres skal være fulle av hylende skapninger, og ugler skal bo der, og [b]satyrer skal danse der.

22 Og øyenes ville dyr skal tute i deres forlatte [a]hus og [b]drager i deres prektige slott, og snart kommer hennes tid, og hennes dager skal ikke forlenges. For jeg vil tilintetgjøre henne hurtig, ja, for jeg vil være barmhjertig mot mitt folk, men de ugudelige skal gå til grunne.

KAPITTEL 24

Israel vil bli samlet og vil få del i en tusenårig hvile – Lucifer ble utstøtt fra himmelen på grunn av opprør – Israel vil seire over Babylon (verden) – Sammenlign med Jesaja 14. Ca. 559–545 f.Kr.

For Herren vil forbarme seg over Jakob og igjen [a]utvelge Israel og bosette dem i deres eget land. Og de [b]fremmede skal slutte seg til dem, og de skal holde seg til Jakobs hus.

11 *a* Mal 4:1.
b L&p 64:24.
12 *a* Jes 4:1–4.
13 *a* vs Jord – Jordens endelige tilstand.
14 *a* eller jaget rådyr.
19 *a* dvs intetsigende, innholdsløs.
b 1M 19:24–25; 5M 29:23; 2 Ne 13:9.
20 *a* Jer 50:3, 39–40.
21 *a* Jes 34:14–15.
b heb gjetebukker eller demoner.
22 *a* heb palass, slott.
b heb (kanskje) sjakaler eller ville hunder.
24 1 *a* Sak 1:17.
b Jes 60:3–5, 10.

2 [a]Og folket skal ta dem og føre dem til deres sted, ja, fra det fjerne like fra jordens ender, og de skal vende tilbake til sine [b]lovede land. Og Israels hus skal eie dem, og Herrens land skal være for [c]tjenere og tjenerinner, og de skal ta dem til fange som holdt dem i fangenskap, og de skal herske over sine undertrykkere.

3 Og på den dag skal det skje at Herren skal gi deg [a]hvile fra din sorg og fra din frykt og fra den hårde trelldom du ble tvunget inn i.

4 Og på den dag skal det skje at du skal gjenta dette ordspråk for [a]Babylons konge og si: Se, hvordan undertrykkeren og den gyldne by har fått en ende!

5 Herren har brutt i stykker de ugudeliges stav, herskernes septre,

6 han som i harme slo folket slag på slag. Han som i vrede hersket over nasjoner, blir forfulgt, og ingen hindrer det.

7 Hele jorden har fått hvile og ro, de bryter ut i [a]frydesang.

8 Ja, [a]grantrærne gleder seg over deg, det samme gjør Libanons sedrer, og sier: Etter at du [b]falt, har [c]ingen kommet for å felle oss.

9 [a]Helvete nedenunder gjør seg rede for å møte deg når du kommer, det vekker de [b]døde for deg, ja, alle jordens store, det får alle nasjoners konger til å stå opp fra sine troner.

10 De skal alle tale til deg og si: Er du også blitt svak som oss? Er du blitt lik oss?

11 Din prakt er lagt i grav, dine harpers klang høres ikke, ormer er spredt ut under deg, og larver dekker deg.

12 [a]Hvordan er du falt fra himmelen, [b]Lucifer, du morgenrødens sønn? Er du styrtet ned til jorden, du som svekket nasjonene?

13 For du har sagt i ditt hjerte: [a]Til himmelen vil jeg stige opp, høyt over Guds stjerner vil jeg reise min trone. Jeg vil også ta sete på forsamlingens fjell i det ytterste [b]nord.

14 Jeg vil stige opp over skyenes topper. Jeg vil være lik Den Høyeste.

15 Likevel skal du støtes ned til helvete, til [a]avgrunnens dyp.

16 De som ser deg, skal [a]stirre på deg og skal mønstre deg og si: Er dette den mannen som fikk jorden til å beve og riker til å skjelve,

17 og gjorde verden til en villmark og ødela dens byer og ikke åpnet fengselet for sine fanger?

---

2 *a* DVS Andre nasjoner skal hjelpe Israel.
b VS Lovede land, Det.
c Jes 60:14.
3 *a* Jos 1:13; L&p 84:24.
4 *a* VS Babel, Babylon.
7 *a* Jes 55:12.
8 *a* HEB sypresser.
b DVS falt død om.
c HEB (tre)felleren har ikke kommet mot oss.
9 *a* VS Helvete.
b DVS ånder uten legemer.
12 *a* L&p 76:26.
b HEB morgenstjernen, morgenrødens sønn, han som hersker over den ugudelige verden (Babylon) kalles Lucifer – herskeren over all ugudelighet. VS Djevel; Lucifer.
13 *a* Moses 4:1–4.
b DVS gudenes tilholdssted ifølge babylonernes tro. Sal 48:3.
15 *a* 1 Ne 14:3.
16 *a* HEB skule bort på deg og undres.

18 Alle nasjonenes konger, ja, alle sammen, ligger med ære, alle som en i [a]sitt eget hus.

19 Men du er kastet ut av din grav som en [a]avskyelig gren – og levningen av dem som er slått ihjel, stukket ned med et sverd – som går ned til [b]avgrunnens stener som et åtsel tråkket under fot.

20 Du skal ikke bli gravlagt som dem, for du har ødelagt ditt land og slått ditt folk ihjel. [a]Ugjerningsmenns [b]avkom skal aldri mer nevnes.

21 Gjør klar til et blodbad på hans barn for deres fedres [a]synder, så de ikke reiser seg hverken for å ta landet i besittelse eller fylle all verden med byer.

22 For jeg vil reise meg mot dem, sier Hærskarenes Herre, og utrydde av Babylon [a]navn og levning og sønn og [b]nevø, sier Herren.

23 Jeg vil også gjøre det til et [a]tilholdssted for hegren, fylle det med vannpytter, og jeg vil feie det bort med ødeleggelsens [b]kost, sier Hærskarenes Herre.

24 Hærskarenes Herre har sverget og sagt: Sannelig, som jeg har tenkt, slik skal det skje, og det jeg har besluttet, det skal stå fast.

25 Og jeg vil føre [a]assyreren inn i mitt land og tråkke ham under fot på [b]mine fjell. Da skal hans [c]åk tas av dem og hans byrde løftes fra deres skuldre.

26 [a]Dette er den beslutning som er besluttet om all jorden, og dette er den hånd som er rakt ut over alle nasjoner.

27 For Hærskarenes Herre har besluttet det, og hvem gjør det til intet? Og hans hånd er utrakt, og hvem kan vende den bort?

28 I kong [a]Akas' [b]dødsår kom denne byrde:

29 Gled deg ikke, hele Filisterland, om hans stav som slo deg, er brutt i stykker! For av ormens rot skal en basilisk komme frem, og dens frukt skal være en brennende, flyvende slange.

30 Og den fattiges førstefødte skal finne føde, og de trengende skal hvile i trygghet, og jeg vil drepe din rot med sult, og din levning skal han slå ihjel.

31 Hyl, du port, skrik, du by. Hele Filisterland er gått i oppløsning, for fra nord skal det komme en røk, og ingen skal være alene i hans bestemte tid.

32 Hvilket svar skal gis til nasjonenes sendebud? At Herren har grunnfestet [a]Sion, og de

18 *a* DVS sin familiegrav.
19 *a* DVS en forkastet gren, skåret vekk og kassert.
b DVS helt til bunns.
20 *a* VS Ugudelig(e).
b Sal 21:11–12; 37:28.
21 *a* 2M 20:5.
22 *a* Ord 10:7.
b Job 18:19.
23 *a* Jes 34:11–15.
b ELLER (sope) lime.
25 *a* Emnet skifter til Assyrias angrep og fall i Juda år 701 f.Kr. (vers 24–27). 2 Kong 19:32–37; Jes 37:33–38.
b DVS Judas og Israels fjell.
c Jes 10:27.
26 *a* DVS Til slutt vil alle verdslige nasjoner bli omstyrtet på denne måten.
28 *a* 2 Kong 16:20.
b DVS Ca. år 720 f.Kr., ble dette utsagn eller dommedagsbudskap profetert om filistrene, mens Juda ville være trygg.
32 *a* VS Sion.

[b]fattige blant hans folk skal ha [c]tillit til den.

KAPITTEL 25

Nephi fryder seg over klarhet – Jesajas profetier vil bli forstått i de siste dager – Jødene vil vende tilbake fra Babylon, korsfeste Messias og bli adspredt og tuktet – De vil bli ført tilbake igjen når de tror på Messias – Han vil komme første gang seks hundre år etter at Lehi forlot Jerusalem – Nephittene holder Moseloven og tror på Kristus, som er Israels Hellige. Ca. 559–545 f.Kr.

NÅ taler jeg, Nephi, noe om de ord som jeg har skrevet, som er uttalt ved Jesajas munn. For se, Jesaja sa mye som var [a]vanskelig for mange av mitt folk å forstå, for de kjenner ikke til måten å profetere på blant jødene.

2 For jeg, Nephi, har ikke undervist dem mye om jødenes skikker, for deres [a]gjerninger var mørkets gjerninger, og deres handlinger var avskyelige handlinger.

3 Derfor skriver jeg til mitt folk, til alle dem som heretter skal motta dette som jeg skriver, så de kan kjenne til Guds straffedommer, at de kommer over alle nasjoner ifølge det ord som han har talt.

4 Derfor, lytt du mitt folk som er av Israels hus, og lån øre til mine ord. For selv om Jesajas ord ikke er klare og tydelige for dere, er de likevel klare og tydelige for alle som er fylt med [a]profetiens [b]ånd. Men jeg gir dere en profeti ifølge den ånd som er i meg. Derfor skal jeg profetere på samme [c]klare og tydelige måte som jeg har gjort siden jeg kom ut fra Jerusalem sammen med min far. For se, min sjel fryder seg over å tale klart og tydelig til mitt folk, så de kan lære.

5 Ja, og min sjel fryder seg over [a]Jesajas ord, for jeg kom ut fra Jerusalem, og mine øyne har sett [b]jødenes gjøren og laden, og jeg vet at jødene forstår profetiene. Ikke noe annet folk forstår det som ble sagt til jødene, slik de forstår det selv, uten at de blir undervist på samme måte som jødene ble.

6 Men se, jeg, Nephi, har ikke undervist mine barn på jødenes vis. Men se, jeg har selv bodd i Jerusalem, derfor kjenner jeg området deromkring. Jeg har talt til mine barn om Guds straffedommer som har [a]funnet sted blant jødene. Jeg har forklart mine barn alt Jesaja har sagt, og jeg skriver det ikke.

7 Men se, jeg fortsetter med min egen profeti på min [a]klare og tydelige måte, som jeg vet intet menneske kan ta feil av. Likevel skal menneskene i de dager når Jesajas profetier blir

32 *b* Sef 3:12.
c ELLER søke tilflukt.
25 1 *a* 2 Ne 25:5–6.
2 *a* 2 Kong 17:13–20.
4 *a* vs Profeti, profetere.
b vs Hellige ånd, Den.
c 2 Ne 31:3; 33:5–6; Jak bok 4:13.
5 *a* 1 Ne 19:23; 3 Ne 23:1.
b vs Jøder.
6 *a* 2 Ne 6:8; Hel 8:20–21.
7 *a* 2 Ne 32:7; Alma 13:23.

oppfylt, vite med sikkerhet når de finner sted.

8 Derfor er de av [a]verdi for menneskenes barn, og de som tror at de ikke er det, til dem vil jeg tale spesielt, og begrense ordene til mitt [b]eget folk. For jeg vet at de vil være av stor verdi for dem i de [c]siste dager, for på den dag skal de forstå dem. Derfor har jeg skrevet dem til deres eget beste.

9 Og likesom én generasjon blant jødene er blitt [a]ødelagt på grunn av synder, er de også blitt ødelagt fra generasjon til generasjon ifølge sine synder. Og aldri er noen av dem blitt ødelagt uten at det ble dem [b]forutsagt av Herrens profeter.

10 Derfor, de ble fortalt om den ødeleggelse som skulle komme over dem straks etter at min far forlot Jerusalem. Likevel forherdet de sine hjerter, og ifølge min profeti er de blitt [a]ødelagt, unntatt de som ble [b]ført som fanger til Babylon.

11 Og nå, dette taler jeg på grunn av den ånd som er i meg. Og til tross for at de er blitt ført bort, skal de vende tilbake igjen og ta Jerusalems land i besittelse. Derfor skal de [a]føres tilbake til sitt arveland.

12 Men se, de skal oppleve kriger og rykter om kriger, og når den dag kommer at Faderens [a]Enbårne, ja, himmelens og jordens Fader, skal vise seg for dem i kjødet, se, da vil de forkaste ham på grunn av sine synder, sine hårde hjerter og sin hårdnakkethet.

13 Se, de vil [a]korsfeste ham, og etter å ha ligget i en [b]grav i [c]tre dager, skal han [d]stå opp fra de døde med legedom i sine vinger, og alle som tror på hans navn, skal bli frelst i Guds rike. Derfor fryder min sjel seg over å profetere om ham, for jeg har [e]sett hans dag, og mitt hjerte lovpriser hans hellige navn.

14 Og se, det skal skje at etter at [a]Messias har stått opp fra de døde og har vist seg for sitt folk, til så mange som vil tro på hans navn, se, da skal Jerusalem [b]ødelegges igjen, for ve dem som kjemper mot Gud og hans kirkes folk.

15 Derfor skal [a]jødene [b]adspredes blant alle nasjoner, og [c]Babylon skal også ødelegges. Derfor skal jødene adspredes av andre nasjoner.

16 Og etter at de er blitt adspredt og Gud Herren har tuktet dem ved andre nasjoner i mange generasjoner, ja, fra generasjon til generasjon inntil

8 *a* vs Skriftene – Skriftenes verdi.
b Enos 1:13–16; Mormon 5:12–15; L&p 3:16–20.
c vs Siste dager.
9 *a* Jer 39:4–10; Mat 23:37–38.
b Amos 3:7; 1 Ne 1:13.
10 *a* 1 Ne 7:13; 2 Ne 6:8; Omni 1:15; Hel 8:20–21.
b 2 Kong 24:14; Jer 52:3–16.
11 *a* Esr 1:1–4; Jer 24:5–7.
12 *a* vs Enbårne.
13 *a* Luk 23:33.
b Joh 19:41–42; 1 Ne 19:10.
c Luk 24:6–7; Mosiah 3:10.
d vs Oppstandelse.
e 1 Ne 11:13–34.
14 *a* vs Messias.
b Luk 21:24; JS – M 1:1–18.
15 *a* vs Jøder.
b Neh 1:8–9; 2 Ne 10:6.
c vs Babel, Babylon.

de skal overtales til å [a]tro på Kristus, Guds Sønn, og forsoningen som er altomfattende for hele menneskeheten – og når den dag kommer at de skal tro på Kristus og tilber Faderen i hans navn, med rene hjerter og rene hender og ikke lenger venter på en annen Messias, da, på den tid vil dagen komme da de nødvendigvis må tro disse ting.

17 Og Herren vil for annen gang løfte sin hånd for å [a]føre sitt folk tilbake fra deres fortapte og falne tilstand. Derfor vil han begynne å utføre et [b]underlig og forunderlig verk blant menneskenes barn.

18 Derfor skal han bringe frem sine [a]ord til dem, og disse ord skal [b]dømme dem på den siste dag, for de skal bli gitt dem for å [c]overbevise dem om den sanne Messias, som ble forkastet av dem, og for å overbevise dem om at de ikke lenger behøver å vente på at en Messias skal komme. For det skulle ikke komme noen annen, hvis det ikke skulle være en [d]falsk Messias som skulle bedra menneskene. For profetene taler bare om én Messias, og det er den Messias som skulle bli forkastet av jødene.

19 For ifølge profetenes ord kommer [a]Messias [b]seks hundre år etter at min far forlot Jerusalem. Og ifølge profetenes ord, og også [c]Guds engels ord, skal hans navn være Jesus Kristus, Guds Sønn.

20 Og nå, mine brødre, har jeg talt tydelig så dere ikke kan ta feil. Og så sant Gud Herren lever, han som [a]førte Israel opp og ut av landet Egypt og ga Moses kraft så han kunne [b]helbrede nasjonene etter at de var blitt bitt av giftige slanger – hvis de ville se på den [c]slange som han løftet opp foran dem – og også ga ham kraft så han kunne slå på [d]klippen så vannet kom frem, ja, se, jeg sier dere at så sant som disse ting er sanne, og så sant Gud Herren lever, så finnes det ikke noe annet [e]navn gitt under himmelen enn Jesus Kristus, som jeg har omtalt, hvorved mennesket kan bli frelst.

21 Av denne grunn har Gud Herren lovet meg at dette som jeg [a]skriver, skal oppbevares og bevares og overleveres til min ætt fra generasjon til generasjon, slik at det løfte som ble gitt Josef om at hans ætt [b]aldri

16 *a* 2 Ne 10:6–9; 30:7; Mormon 5:14.
17 *a* 2 Ne 21:11–12; 29:1. vs Gjengivelsen av evangeliet.
b Jes 29:14; 2 Ne 27:26; 3 Ne 28:31–33.
18 *a* 2 Ne 29:11–12; 33:11, 14–15.
b vs Dom, den siste eller endelige.
c 2 Ne 26:12–13.
d vs Antikrist.
19 *a* vs Jesus Kristus – Fødsel og død, profetier om Jesu Kristi.
b 1 Ne 10:4; 3 Ne 1:1, 13.
c 2 Ne 10:3.
20 *a* 2M 3:7–10; 1 Ne 17:24, 31; 19:10.
b Joh 3:14; 1 Ne 17:41.
c 4M 21:8–9; Alma 33:19; Hel 8:14–15.
d 2M 17:6; 4M 20:11; 1 Ne 17:29; 20:21.
e Hos 13:4; Apg 4:10–12; Mosiah 5:8; Moses 6:52. vs Frelser.
21 *a* 2 Ne 27:6–14.
b Amos 5:15; 2 Ne 3:16; Alma 46:24–27.

skulle forgå så lenge jorden består, kan bli oppfylt.

22 Derfor skal disse ting gå fra generasjon til generasjon så lenge jorden består. Og det skal skje etter Guds vilje og behag, og de nasjoner som skal ha dem i sin besittelse, skal [a]dømmes etter dem ifølge de ord som er skrevet.

23 For vi arbeider flittig med å skrive for å [a]overbevise våre barn, og også våre brødre så de vil tro på Kristus og bli forsonet med Gud. For vi vet at det er ved [b]nåde vi blir frelst etter at vi har [c]gjort alt vi kan.

24 Og selv om vi tror på Kristus, [a]holder vi Moseloven og venter standhaftig på Kristus inntil loven skal oppfylles.

25 For i denne hensikt ble [a]loven gitt. Derfor er loven blitt [b]død for oss, og vi er levendegjort i Kristus på grunn av vår tro, men vi holder loven på grunn av befalingene.

26 Vi [a]taler om Kristus, vi gleder oss i Kristus, vi forkynner om Kristus, vi [b]profeterer om Kristus, og vi skriver i overensstemmelse med våre profetier så våre [c]barn kan vite hvilken kilde de kan se hen til for å få [d]forlatelse for sine synder.

27 Derfor taler vi om loven, så våre barn kan kjenne til at loven er død, og for at de, ved å kjenne til at loven er død, kan se fremover til det liv som er i Kristus, og vite i hvilken hensikt loven ble gitt. Og etter at loven er oppfylt ved Kristus, må de ikke forherde sine hjerter mot ham etter at loven burde være avskaffet.

28 Og nå, se, mitt folk, dere er et [a]hårdnakket folk. Derfor har jeg talt tydelig til dere så dere ikke kan misforstå. Og de ord jeg har talt, skal stå som et [b]vitnesbyrd mot dere, for de er tilstrekkelige til å [c]undervise alle mennesker om den riktige vei. For den riktige vei er å tro på Kristus og ikke fornekte ham, for ved å fornekte ham fornekter dere også loven og profetene.

29 Se, nå sier jeg dere at den riktige vei er å tro på Kristus og ikke fornekte ham. Og Kristus er Israels Hellige. Derfor må dere bøye dere ned for ham og tilbe ham av all deres [a]makt, sinn og styrke og av hele deres sjel. Og hvis dere gjør dette, skal dere på ingen måte bli forkastet.

30 Og ettersom det er nødvendig, må dere utføre Guds handlinger og [a]ordinanser inntil loven som ble gitt Moses, er oppfylt.

22 *a* 2 Ne 29:11; 33:10–15; 3 Ne 27:23–27.
23 *a* vs Barn.
b Rom 3:23–24; 2 Ne 2:4–10; Mosiah 13:32; Alma 42:12–16; L&p 138:4. vs Nåde.
c Jak brev 2:14–26. vs Gjerninger.
24 *a* Jak bok 4:4–5.
25 *a* vs Moseloven.
b Rom 7:4–6.
26 *a* Jak bok 4:12; Jar 1:11; Mosiah 3:13.
b Luk 10:23–24.
c vs Barn.
d vs Syndsforlatelse.
28 *a* Mosiah 3:14.
b vs Vitne, vitnesbyrd.
c 2 Ne 33:10.
29 *a* 5M 6:5; Mark 12:29–31.
30 *a* vs Ordinanser.

KAPITTEL 26

Kristus vil betjene nephittene – Nephi forutser at hans folk vil bli utryddet – De vil tale fra støvet – Hedningefolkene vil bygge opp falske kirker og hemmelige forbund – Herren forbyr menneskene å bruke prestelist. Ca. 559–545 f.Kr.

Og etter at Kristus er [a]oppstått fra de døde, skal han [b]vise seg for dere, mine barn og mine elskede brødre, og de ord han skal tale til dere, skal være [c]loven dere skal adlyde.

2 For se, jeg sier til dere at jeg har sett at mange generasjoner skal gå bort, og det skal bli store kriger og stridigheter blant mitt folk.

3 Og etter at Messias er kommet, skal mitt folk få se [a]tegn på hans [b]fødsel og også på hans død og oppstandelse, og stor og forferdelig skal den dagen bli for de ugudelige, for de skal omkomme. Og de omkommer, fordi de forkaster profetene og de hellige og stener dem og slår dem i hjel. Derfor skal ropet fra de [c]helliges blod stige opp til Gud fra jorden mot dem.

4 Derfor, alle som er stolte og ugudelige, dagen som kommer, skal [a]brenne dem opp, sier Hærskarenes Herre, for de skal være som halm.

5 Og de som dreper profetene og de hellige, skal bli [a]oppslukt i jordens dyp, sier Hærskarenes Herre. Og [b]fjellene skal skjule dem, og hvirvelvinder skal føre dem bort, og bygninger skal falle over dem og knuse dem og male dem til støv.

6 Og de skal hjemsøkes av torden, lyn og jordskjelv og alle slags ødeleggelser, for Herrens vredes ild skal bli opptent mot dem, og de skal være som halm, og dagen som kommer skal fortære dem, sier Hærskarenes Herre.

7 Hvilke smerter og kvaler lider ikke min sjel over tapet av dem av mitt folk som er slått ihjel! For jeg, Nephi, har sett det, og det fortærer meg nesten i Herrens nærhet. Men jeg må rope til min Gud: Dine veier er [a]rettferdige.

8 Men se, de rettferdige som lytter til profetenes ord og ikke dreper dem, men ser fremover til Kristus med standhaftighet og venter på de tegn som er gitt, til tross for all [a]forfølgelse, se, det er de som [b]ikke skal omkomme.

9 Men Rettferdighetens Sønn skal [a]vise seg for dem, han skal [b]helbrede dem, og de skal ha

26 1 *a* 3 Ne 11:1–12.
b 1 Ne 11:7; 12:6.
c 3 Ne 15:2–10.
3 *a* 1 Ne 12:4–6. vs Tegn.
b vs Jesus Kristus – Fødsel og død, profetier om Jesu Kristi.
c 1M 4:10; 2 Ne 28:10; Mormon 8:27.
4 *a* 3 Ne 8:14–24; 9:3, 9.
5 *a* 1 Ne 19:11; 3 Ne 10:14.
b 3 Ne 8:10; 9:5–8.
7 *a* vs Rettferdig, rettferdighet.
8 *a* vs Forfølge, forfølgelse.
b 3 Ne 10:12–13.
9 *a* 3 Ne 11:8–15.
b 3 Ne 17:7–9.

[c]fred med ham til [d]tre generasjoner er gått bort og mange av den [e]fjerde generasjon er gått bort i rettferdighet.

10 Og når disse ting har funnet sted, kommer en hastig [a]ødeleggelse over mitt folk. For til tross for min sjels smerter har jeg sett det. Derfor vet jeg at det skal skje, og de selger seg for intet. For som belønning for sin stolthet og sin tåpelighet skal de høste ødeleggelse. Og fordi de gir etter for djevelen og velger mørkets gjerninger fremfor lysets, derfor må de gå ned til [b]helvete.

11 For Herrens Ånd vil ikke alltid [a]streve med menneskene. Og når Ånden slutter å streve med menneskene, kommer hurtig ødeleggelse, og dette bedrøver min sjel.

12 Og som jeg talte om å [a]overbevise [b]jødene om at Jesus [c]virkelig er Kristus, må hedningefolkene også nødvendigvis bli overbevist om at Jesus er Kristus, den evige Gud,

13 og at han åpenbarer seg ved [a]Den hellige ånds kraft for alle dem som tror på ham, ja, for alle nasjoner, slekter, tungemål og folk, og utfører mektige mirakler, tegn og undere blant menneskenes barn i forhold til deres tro.

14 Men se, jeg profeterer til dere om de [a]siste dager, om de dager da Gud Herren skal [b]bringe disse ting frem for menneskenes barn.

15 Etter at min ætt og mine brødres ætt er sunket ned i vantro og er blitt slått av hedningefolkene, ja, etter at Gud Herren har slått leir omkring dem og har kringsatt dem med bolverk og bygget voller mot dem, og etter at de er blitt ydmyket i støvet, så de ikke mer er til, skal likevel de rettferdiges ord bli skrevet, og de trofastes bønner skal bli hørt, og alle de som er sunket ned i vantro, skal ikke bli glemt.

16 For de som skal bli drept, skal [a]tale til dem ut av jorden, og dypt fra støvet skal deres ord komme, og deres røst skal være likesom en dødningemaner, for Gud Herren vil gi ham kraft så han kan hviske om dem som om det kom ut av jorden, og fra støvet skal deres tale hviske frem.

17 For så sier Gud Herren: De skal [a]skrive de ting som skal skje blant dem, og dette skal skrives og forsegles i en bok, og de som har sunket ned i vantro, skal ikke få dette, for de [b]forsøker å ødelegge det som er av Gud.

18 Derfor, likesom de som er blitt drept, er blitt drept raskt, skal voldsmennenes flokk være

9 *c* 4 Ne 1:1–4.
d 1 Ne 12:11–12; 3 Ne 27:30–32.
e Alma 45:10–12; Hel 13:9–10.
10 *a* Alma 45:9–14; Mormon 8:1–9.
b vs Helvete.
11 *a* Ether 2:15.
12 *a* 2 Ne 25:18.
b 2 Ne 30:7; Mormon 5:14. vs Jøder.
c Mormon 3:21.
13 *a* vs Hellige ånd, Den.
14 *a* vs Siste dager.
b vs Gjengivelsen av evangeliet.
16 *a* Jes 29:4; Moroni 10:27; Moses 7:62. vs Mormons bok.
17 *a* 2 Ne 29:12.
b Enos 1:14.

som fykende [a]agner. Ja, så sier Gud Herren: Det skal skje i et øyeblikk, plutselig.

19 Og det skal skje at de som har sunket ned i vantro, skal bli [a]slått ved hedningefolkenes hånd.

20 Og hedningefolkene er oppblåste av [a]stolthet i egne øyne og har [b]snublet fordi deres [c]snublesten var så stor så de har bygget opp mange [d]kirker. Likevel håner de Guds kraft og mirakler og roser seg i høye toner av sin egen visdom og sin egen [e]lærdom, så de kan oppnå vinning og [f]knuse de fattiges ansikter.

21 Og mange kirker er bygget opp som forårsaker [a]misunnelse, strid og ondskap.

22 Og det finnes også [a]hemmelige forbund slik som i fordums tid, lik djevelens forbund, for han har grunnlagt alle disse ting. Ja, han er opphavet til mord og mørkets gjerninger, ja, og han leder dem i en linsnor om halsen inntil han binder dem for evig med sine sterke rep.

23 For se, jeg sier dere, mine elskede brødre, at Gud Herren arbeider ikke i mørket.

24 Han gjør ikke noe uten at det er til gavn for verden, for han [a]elsker verden, slik at han endog nedlegger sitt eget liv så han kan trekke [b]alle mennesker til seg. Derfor befaler han ingen at de ikke skal ta del i hans frelse.

25 Se, roper han vel til noen og sier: Vik bort fra meg? Se, jeg sier dere, nei. Men han sier: [a]Kom til meg, alle jordens ender, [b]kjøp melk og honning uten penger og uten betaling.

26 Se, har han befalt noen at de skal gå ut av synagogene eller ut av bedehusene? Se, jeg sier dere, nei.

27 Har han befalt noen at de ikke skal ta del i hans [a]frelse? Se, jeg sier dere, nei. Men han har [b]gitt den vederlagsfritt til alle mennesker, og han har befalt sitt folk at de skulle overtale alle mennesker til å [c]omvende seg.

28 Se, har Herren befalt noen at de ikke skal ta del i hans godhet? Se, jeg sier dere, nei. Men [a]alle mennesker har dette privilegium, den ene såvel som den andre, og ingen forbys den.

29 Han befaler at det ikke skal være noen [a]prestelist, for se, prestelist betyr at menneskene forkynner og fremstiller seg som et lys for verden så de kan få [b]verdens vinning og ros, men de søker ikke Sions velferd.

30 Se, Herren har forbudt

18 *a* Mormon 5:16–18.
19 *a* 3 Ne 16:8–9; 20:27–28.
20 *a* vs Stolthet.
b 1 Ne 13:29, 34. vs Frafall.
c Esek 14:4.
d 1 Ne 14:10; 22:23; Mormon 8:28.
e 2 Ne 9:28; Mormon 9:7–8.
f Jes 3:15; 2 Ne 13:15.
21 *a* vs Misunnelse.
22 *a* vs Hemmelige forbund.
24 *a* Joh 3:16.
b 3 Ne 27:14–15.
25 *a* Alma 5:33–35; 3 Ne 9:13–14.
b Jes 55:1–2.
27 *a* vs Frelse.
b Ef 2:8; 2 Ne 25:23.
c vs Omvende, omvendelse.
28 *a* Rom 2:11; 1 Ne 17:33–35.
29 *a* vs Prestelist.
b L&p 121:34–37.

dette. Derfor har Gud Herren gitt et bud om at alle mennesker skal ha [a]kjærlighet, og denne kjærlighet er [b]nestekjærlighet. Og hvis de ikke har denne kjærlighet, er de intet. Hvis de derfor har kjærlighet, vil de ikke la den som arbeider i Sion gå til grunne.

31 Men den som arbeider i [a]Sion, skal arbeide for Sion, for hvis de arbeider for [b]penger, skal de gå til grunne.

32 Og videre har Gud Herren [a]befalt at menneskene ikke skal slå ihjel, at de ikke skal lyve, at de ikke skal stjele, at de ikke skal [b]misbruke Herren sin Guds navn, at de ikke skal være misunnelige, at de ikke skal bære nag, at de ikke skal stride mot hverandre, at de ikke skal drive hor, og at de ikke skal gjøre noe av dette. For den som gjør dette, skal gå til grunne.

33 For ingen av disse misgjerninger kommer fra Herren, for han gjør det som er godt blant menneskenes barn, og han gjør ikke noe uten at det er klart og tydelig for menneskenes barn. Og han innbyr dem alle til å komme til ham og ta del i hans godhet. Og han [a]viser ingen bort som kommer til ham, hverken sort eller hvit, trell eller fri, mann eller kvinne. Og han husker [b]hedningene, og [c]alle er like for Gud, både jøde og hedning.

KAPITTEL 27

Mørke og frafall vil dekke jorden i de siste dager – Mormons bok vil komme frem – Tre vitner vil vitne om boken – Den lærde mann vil si at han ikke kan lese den forseglede bok – Herren vil utføre et underlig og forunderlig verk – Sammenlign med Jesaja 29. Ca. 559–545 f.Kr.

Men se, i de [a]siste dager, eller i hedningefolkenes dager – ja, se, alle hedningefolkenes nasjoner og likeså jødene, både de som skal komme til dette land og de som skal være i andre land, ja, i alle jordens land, se, de vil være drukne av synd og alle slags avskyeligheter.

2 Og når den tid kommer, skal de bli hjemsøkt av Hærskarenes Herre med torden og med jordskjelv og med veldige drønn og med storm og med uvær og med fortærende [a]ild.

3 Og alle [a]nasjoner som [b]kjemper mot Sion og som plager henne, skal være som en drøm i et syn om natten, ja, det skal være for dem som for den sultne som drømmer at han spiser, men våkner og hans sjel er tom, eller som den tørste som drømmer at han drikker, men våkner og er matt og hans sjel hungrer. Ja, slik skal det være med alle de mange nasjoner som kjemper mot Sions berg.

30 *a* Moroni 7:47–48. vs Nestekjærlighet.
b vs Kjærlighet.
31 *a* vs Sion.
b Jak bok 2:17–19; L&p 11:7; 38:39.
32 *a* vs Guds bud.
b vs Banning.
33 *a* Apg 10:9–35, 44–45.
b Alma 26:37.
c Rom 2:11; 1 Ne 17:35.
27 1 *a* vs Siste dager.
2 *a* Jes 24:6; 66:15–16; Jak bok 6:3; 3 Ne 25:1.
3 *a* Jes 29:7–8.
b 1 Ne 22:14.

4 For se, alle dere som synder, stans opp og bli forundret, for dere skal skrike ut og rope, ja, dere skal være drukne, men ikke av vin, dere skal rave, men ikke av sterk drikk.

5 For se, Herren har utøst en dyp søvnens ånd over dere. For se, dere har lukket deres øyne, og dere har forkastet profetene, og deres ledere og seerne har han skjult på grunn av deres synder.

6 Og det skal skje at Gud Herren skal frembringe en [a]boks ord til [b]dere, og de skal være ordene fra dem som er hensovet.

7 Og se, boken skal være [a]forseglet, og i boken skal det være en [b]åpenbaring fra Gud, fra verdens begynnelse til dens [c]ende.

8 Derfor, på grunn av de ting som er [a]forseglet, skal det som er forseglet, [b]ikke overleveres i en tid når folket er ugudelig og avskyelig. Derfor skal boken holdes fra dem.

9 Men boken skal overlates til en [a]mann, og han skal gi bokens ord, som er ordene fra dem som hviler i støvet, og han skal gi disse ord til en [b]annen.

10 Men de ord som er forseglet, skal han ikke overlate, heller ikke skal han gi fra seg boken. For boken skal forsegles ved Guds kraft, og den åpenbaring som ble forseglet, skal bli stående i boken for å komme frem i Herrens beleilige tid, for se, de åpenbarer alle ting fra verdens grunnvoll ble lagt og til verdens ende.

11 Og dagen kommer da de av bokens ord som ble forseglet, skal leses fra hustakene, og de skal leses ved Kristi kraft, og alt som har skjedd blant menneskenes barn, og alt som vil skje så lenge jorden består, skal [a]åpenbares for menneskenes barn.

12 Derfor, på den dag da boken skal overlates til mannen jeg har omtalt, skal boken skjules for verdens øyne, så ingen øyne skal se den, uten [a]tre [b]vitner som skal se den ved Guds kraft, foruten han som boken skal overlates til. Og de skal vitne om bokens sannhet og om hva den inneholder.

13 Og ingen andre skal se den, unntatt noen få ifølge Guds vilje, for å bære vitnesbyrd om hans ord til menneskenes barn. For Gud Herren har sagt at de trofastes ord skal tale som om de var [a]fra de døde.

14 Derfor vil Gud Herren la bokens ord komme frem, og han vil stadfeste sitt ord ved så mange vitners munn som han synes gavnlig, og ve den som [a]forkaster Guds ord!

6 *a* 2 Ne 26:16–17; 29:12. vs Mormons bok.
b Jar 1:2; Mormon 5:12–13.
7 *a* Jes 29:11–12; Ether 3:25–27; 4:4–7.
b Mosiah 8:19.
c Ether 13:1–12.
8 *a* Ether 5:1.
b 3 Ne 26:9–12; Ether 4:5–6.
9 *a* L&p 17:5–6.
b JS – H 1:64–65.
11 *a* Luk 12:3; Mormon 5:8; L&p 121:26–31.
12 *a* 2 Ne 11:3; Ether 5:2–4; L&p 5:11, 15; 17:1.
b 5M 19:15.
13 *a* 2 Ne 3:19–20; 33:13–15; Moroni 10:27.
14 *a* 2 Ne 28:29–30; Ether 4:8.

15 Men se, det skal skje at Gud Herren skal si til ham som han skal overlate boken til: Ta disse ord som ikke er forseglet og gi dem til en annen, så han kan vise dem til den lærde og si: Jeg ber deg, [a]les dette. Og den lærde skal si: Bring boken hit, så vil jeg lese dem.

16 Og nå, dette vil han si for verdens ære og [a]for vinnings skyld, og ikke for å prise Gud.

17 Og mannen skal si: Jeg kan ikke bringe boken, for den er forseglet.

18 Da skal den lærde si: Jeg kan ikke lese den.

19 Derfor skal det skje at Gud Herren igjen vil overlate boken og dens ord til ham som ikke er lærd, og mannen som ikke er lærd, skal si: Jeg er ikke lærd.

20 Da skal Gud Herren si til ham: De lærde skal ikke lese disse ord, for de har forkastet dem, og jeg er istand til å utføre mitt eget verk, derfor skal du lese de ord som jeg vil gi deg.

21 [a]Rør ikke det som er forseglet, for jeg vil bringe det frem i min egen beleilige tid, for jeg vil vise menneskenes barn at jeg er istand til å utføre mitt eget verk.

22 Derfor, når du har lest de ord jeg har befalt deg og har skaffet de [a]vitner jeg har lovet deg, da skal du forsegle boken igjen og skjule den i meg, så jeg kan bevare de ord som du ikke har lest, inntil jeg i min visdom finner det beleilig å åpenbare alle ting for menneskenes barn.

23 For se, jeg er Gud, og jeg er en Gud som gjør [a]mirakler, og jeg vil vise verden at jeg er den [b]samme i går, i dag og for evig, og jeg virker bare blant menneskenes barn [c]i samsvar med deres tro.

24 Og igjen skal det skje at Herren skal si til ham som skal lese de ord som skal leveres til ham:

25 [a]Fordi dette folk holder seg nær til meg med sin munn og [b]ærer meg med sine lepper, men deres hjerter er langt borte fra meg og deres frykt for meg er et [c]menneskebud som de har lært,

26 derfor vil jeg utføre et [a]forunderlig verk blant dette folk – ja, et underlig og [b]forunderlig verk – for visdommen til deres vise og lærde skal forgå, og forstanden til deres forstandige skal skjules.

27 Og [a]ve dem som tenker dypt for å skjule sine planer for Herren. De gjør sine gjerninger i mørke og sier: Hvem ser oss, og hvem kjenner oss? Og de sier også: Snur dere alt opp ned, vil det visselig gå som med [b]pottemakerens leire. Men se, jeg vil vise dem, sier Hærskarenes Herre, at jeg kjenner alle deres gjerninger, for skal gjerningen si om ham som gjorde den: Han har ikke gjort meg, eller det som

15 *a* Jes 29:11–12; JS – H 1:65.
16 *a* vs Prestelist.
21 *a* Ether 5:1.
22 *a* vs Vitner til Mormons bok.
23 *a* vs Mirakel.
b Heb 13:8.
c Heb 11; Ether 12:7–22.
25 *a* Jes 29:13.
b Mat 15:8.
c 2 Ne 28:31.
26 *a* 1 Ne 22:8; 2 Ne 29:1–2. vs Gjengivelsen av evangeliet.
b Jes 29:14; 2 Ne 25:17.
27 *a* Jes 29:15.
b Jer 18:6.

ble skapt, si om ham som skapte det: Han forsto det ikke?

28 Men se, sier Hærskarenes Herre: Jeg vil vise menneskenes barn at om ikke lenge skal Libanon forandres til en fruktbar mark, og den fruktbare mark skal bli betraktet som en skog.

29 [a]Og på den dag skal de døve høre bokens ord, og ut fra mulm og mørke skal de blindes øyne se.

30 Og de [a]saktmodige skal også tilta, og deres [b]glede skal være i Herren, og de fattige blant menneskene skal fryde seg i Israels Hellige.

31 For visselig, så sant Herren lever, skal de se at det er [a]forbi med voldsmannen, og det er ute med spotteren, og avskåret blir alle som søker synd,

32 og de som gjør et menneske til [a]synder for et ords skyld og legger snarer for den som hevder retten i [b]porten, og [c]viser den rettferdige bort som om han ingenting er.

33 Derfor, så sier Herren som forløste Abraham, om Jakobs hus: Jakob skal ikke skamme seg nå, heller ikke skal hans ansikt blekne.

34 Men når han [a]ser sine barn, mine henders gjerning, midt iblant seg, da skal de hellige mitt navn og hellige Jakobs Mektige, og Israels Gud skal de frykte.

35 Og de som var åndelig på [a]villspor, skal komme til forståelse, og de som knurret, skal [b]ta imot lærdom.

KAPITTEL 28

Mange falske kirker vil bli bygget opp i de siste dager – De vil undervise i falske, nytteløse og tåpelige læresetninger – Frafall vil gripe om seg på grunn av falske lærere – Djevelen vil rase i menneskenes hjerter – Han vil undervise i alle slags falske læresetninger. Ca. 559–545 f.Kr.

Og nå, se, mine brødre, jeg har talt til dere slik Ånden har drevet meg til å gjøre. Derfor vet jeg at det med sikkerhet vil skje.

2 Og det som skal skrives av [a]boken, skal være av stor [b]verdi for menneskenes barn, og særlig for vår ætt, som er en levning av Israels hus.

3 For det skal skje på den dag at [a]kirkene som bygges opp, og ikke for Herren, skal si til hverandre: Se, jeg er Herrens. Og de andre skal si: Jeg, jeg er Herrens. Og slik skal alle si som har bygget opp kirker, og ikke for Herren.

4 Og de skal trette med hverandre, og prestene deres skal trette med hverandre, og de skal undervise i sin egen [a]lærdom og fornekte Den hellige ånd som gir å tale.

29 *a* Jes 29:18.
30 *a* vs Saktmodig, saktmodighet.
b L&p 101:36.
31 *a* Jes 29:20.
32 *a* Luk 11:54.
b Amos 5:10.
c 2 Ne 28:16.
34 *a* Jes 29:23–24.
35 *a* 2 Ne 28:14; L&p 33:4.
b Dan 12:4.
28 2 *a* vs Mormons bok.
b 1 Ne 13:34–42; 22:9; 3 Ne 21:6.
3 *a* 1 Kor 1:10–13; 1 Ne 22:23; 4 Ne 1:25–29; Mormon 8:28, 32–38.
4 *a* 2 Ne 9:28.

5 Og de [a]fornekter Guds, Israels Helliges [b]makt og sier til folket: Lytt til oss og hør vår lære. For se, det er [c]ingen Gud i dag, for Herren og Forløseren har utført sitt verk, og han har gitt sin makt til menneskene.

6 Se, lytt til min lære, og hvis noen sier at et mirakel er utført ved Herrens hånd, så tro det ikke, for i denne tid er han ikke en Gud som gjør [a]mirakler, han har utført sitt verk.

7 Ja, og det skal være mange som skal si: [a]Spis, drikk og vær glad, for imorgen dør vi, og det skal bli vel med oss.

8 Og det skal også være mange som skal si: Spis, drikk og vær glad, men frykt Gud likevel, han vil [a]rettferdiggjøre deg om du begår en liten synd. Ja, [b]lyv litt, dra fordel av en annen for hans ords skyld, grav en [c]grav for din neste, det er ikke noe galt i det. Ja, gjør alt dette, for imorgen dør vi, og hvis vi skulle være skyldige, vil Gud gi oss noen få slag, og til slutt blir vi frelst i Guds rike.

9 Ja, og det skal være mange som på denne måte skal undervise i falske, nytteløse og [a]tåpelige [b]læresetninger, og skal være oppblåste i sine hjerter og skal tenke dypt for å skjule sine hensikter for Herren. Og deres gjerninger skal foregå i mørket.

10 Og de helliges [a]blod skal rope fra jorden mot dem.

11 Ja, de er alle kommet på [a]avveie, de er blitt [b]fordervet.

12 På grunn av [a]stolthet og på grunn av falske lærere og falske læresetninger er deres kirker blitt fordervet, og deres kirker er hovmodige. På grunn av stolthet er de oppblåste.

13 De [a]røver de [b]fattige på grunn av sine fine helligdommer, de røver de fattige på grunn av sine fine klær, og de forfølger de saktmodige og de fattige av hjertet, fordi de er oppblåste i sin [c]stolthet.

14 De [a]kneiser med nakken og bærer hodet høyt, ja, på grunn av stolthet og ugudelighet, avskyeligheter og horeri har de alle [b]faret vill, unntatt noen få som er Kristi ydmyke etterfølgere. Likevel blir de ledet så de i mange tilfeller feiler, fordi de blir undervist i menneskebud.

15 De [a]vise og de lærde og de rike som er oppblåste i sine hjerters [b]stolthet, og alle dem som forkynner falske læresetninger, og alle som bedriver hor og forvrenger Herrens rette vei. [c]Ve, ve, ve dem, sier Den

5 *a* 2 Ne 26:20.
b 2 Tim 3:5.
c Alma 30:28.
6 *a* Mormon 8:26; 9:15–26.
7 *a* 1 Kor 15:32; Alma 30:17–18.
8 *a* Mormon 8:31.
b L&p 10:25; Moses 4:4. vs Løgn.
c Ord 26:27; 1 Ne 14:3.
9 *a* Esek 13:3; Hel 13:29.
b Mat 15:9.
10 *a* Åp 6:9–11; 2 Ne 26:3; Mormon 8:27; Ether 8:22–24; L&p 87:7.
11 *a* Hel 6:31.
b Mormon 8:28–41; L&p 33:4.
12 *a* Ord 28:25.
13 *a* Esek 34:8.
b Hel 4:12.
c Alma 5:53.
14 *a* Ord 21:4.
b Jes 53:6.
15 *a* Ord 3:5–7.
b vs Stolthet.
c 3 Ne 29:5.

Allmektige Herre Gud, for de skal styrtes ned til helvete!

16 Ve dem som [a]skyver de rettferdige til side som om de ingenting er og håner det som er godt, og sier at det er verdiløst! For dagen kommer da Gud Herren i hast vil hjemsøke jordens innbyggere. Og på den dag de er [b]helt modne i synd, skal de omkomme.

17 Men se, hvis jordens innbyggere omvender seg fra sin ugudelighet og sine avskyeligheter, skal de ikke bli ødelagt, sier Hærskarenes Herre.

18 Men se, den store og avskyelige kirke, hele jordens [a]skjøge, må [b]falle til jorden, og stort må dens fall bli.

19 For djevelens rike må [a]ryste, og de som tilhører det, må nødvendigvis vekkes til omvendelse, ellers vil [b]djevelen fange dem i sine evige [c]lenker, så de oppegges til vrede og omkommer.

20 For se, på den dag skal han [a]rase i menneskenes barns hjerter og oppegge dem til vrede mot det som er godt.

21 Og andre vil han [a]berolige og lulle dem inn i en verdslig trygghet, så de sier: Alt er vel i Sion, ja, Sion trives, alt er vel. Og på denne måten bedrar [b]djevelen deres sjeler og leder dem forsiktig ned til helvete.

22 Og se, andre lokker han bort og forteller dem at det ikke er noe [a]helvete, og han sier til dem: Jeg er ingen djevel, for det er ingen. Og slik hvisker han i ørene deres inntil han fanger dem i sine redselsfulle [b]lenker, som det ikke er noen befrielse fra.

23 Ja, de fanges til døden og helvete. Og døden, helvete, djevelen og alle som er blitt fanget, må stå for Guds trone og bli [a]dømt etter sine gjerninger. Og deretter må de gå til det sted som er beredt for dem, til en [b]sjø av ild og svovel, som er uendelig pine.

24 Derfor, ve den som er likegyldig i Sion!

25 Ve den som roper: Alt er vel!

26 Ja, ve den som [a]lytter til menneskebud og fornekter Guds kraft og Den hellige ånds gave!

27 Ja, ve den som sier: Vi har mottatt nok, og vi [a]trenger ikke mer!

28 Og til slutt, ve alle dem som skjelver og er [a]vrede på grunn av Guds sannhet! For se, den som er bygget på [b]klippen, mottar den med glede, og den som er bygget på sandgrunn, skjelver av frykt for å falle.

29 Ve den som sier: Vi har mottatt Guds ord, og vi [a]trenger [b]ikke mer av Guds ord, for vi har nok!

30 For se, så sier Gud Herren:

16 *a* Jes 29:21.
b Ether 2:9–10.
18 *a* Åp 19:2.
b 1 Ne 14:3, 17.
19 *a* 1 Ne 22:23.
b Alma 34:35.
c Alma 12:11.
20 *a* L&p 10:20–27.
21 *a* Mormon 8:31.
b 2 Ne 9:39.
22 *a* vs Helvete.
b Alma 36:18.
23 *a* vs Dom, den siste eller endelige; Jesus Kristus – Dommer.
b 2 Ne 9:16, 19, 26.
26 *a* 2 Ne 9:29.
27 *a* Alma 12:10–11.
28 *a* 2 Ne 9:40; 33:5. vs Opprør.
b Mat 7:24–27. vs Klippe (sten).
29 *a* 2 Ne 29:3–10.
b 2 Ne 27:14; Ether 4:8.

Jeg vil gi menneskenes barn linje på linje og [a]bud på bud, litt nå og litt da, og velsignet er de som lytter til mine bud og låner øre til mitt råd, for de skal lære [b]visdom. For til den som [c]mottar, vil jeg gi [d]mer, og de som sier: Vi har nok, skal også fratas det de har.

31 Forbannet er den som setter sin [a]lit til mennesker, eller holder kjød for sin arm, eller lytter til menneskebud, hvis ikke deres bud gis ved Den hellige ånds kraft.

32 [a]Ve hedningefolkene, sier Herren, Hærskarenes Gud! For selv om jeg rekker ut min arm etter dem fra dag til dag, fornekter de meg. Likevel vil jeg være barmhjertig mot dem, sier Gud Herren, hvis de vil omvende seg og komme til meg, for min [b]arm er rakt ut hele dagen lang, sier Herren, Hærskarenes Gud.

KAPITTEL 29

Mange av hedningefolkene vil forkaste Mormons bok – De vil si: Vi trenger ingen annen bibel – Herren taler til mange nasjoner – Han vil dømme verden ut fra de bøker som skal skrives. Ca. 559–545 f.Kr.

Men se, det skal være mange – på den dag når jeg skal begynne å utføre et [a]forunderlig verk blant dem, så jeg kan huske mine [b]pakter som jeg har inngått med menneskenes barn, så jeg for [c]annen gang kan rekke ut min hånd igjen for å gjenvinne mitt folk, som er av Israels hus,

2 og også så jeg kan huske de løfter som jeg har gitt til deg, Nephi, og også til din far, at jeg ville huske deres ætt og at [a]deres ætts ord skulle gå ut av min munn til deres ætt, og mine ord skal [b]hvisle frem til jordens ender og være et [c]banner for mitt folk, som er av Israels hus –

3 og fordi mine ord skal hvisle frem, skal mange av hedningefolkene si: En [a]bibel, en bibel! Vi har en bibel, og det kan ikke være noen annen bibel.

4 Men så sier Gud Herren: Dårer, de skal ha en bibel, og den skal gå ut fra [a]jødene, min pakts folk i fordums tid. Og hvordan takker de jødene for den [b]bibel som de får fra dem? Ja, hva mener hedningefolkene? Husker de jødenes anstrengelser, strev og smerte og deres flid for meg i å bringe frelse til hedningefolkene?

5 Dere hedningefolk, har dere husket jødene, min pakts folk i

30 *a* Jes 28:9–13; L&p 98:12.
b vs Visdom.
c Luk 8:18.
d Alma 12:10; L&p 50:24.
31 *a* L&p 1:19–20.
32 *a* 1 Ne 14:6.
b Jak bok 5:47; 6:4.
29 1 *a* 2 Ne 27:26.
vs Gjengivelsen av evangeliet.
b vs Pakten med Abraham.
c 2 Ne 6:14; 21:11–12; 25:17.
vs Israel – Israels innsamling.
2 *a* 2 Ne 3:18–21.
b Jes 5:26; 2 Ne 15:26; Moroni 10:28.
c 1 Ne 21:22.
vs Banner.
3 *a* 1 Ne 13:23–25.
vs Bibel; Mormons bok.
4 *a* L&p 3:16.
vs Jøder.
b vs Juda – Juda stav.

fordums tid? Nei, men dere har forbannet dem og har [a]hatet dem og har ikke forsøkt å gjenreise dem. Men se, jeg vil la alt dette komme over deres egne hoder, for jeg, Herren, har ikke glemt mitt folk.

6 Du dåre som sier: En [a]bibel, vi har en bibel, og vi trenger ingen annen bibel. Hadde dere fått noen bibel om den ikke hadde kommet gjennom jødene?

7 Vet dere ikke at det finnes mer enn én nasjon? Vet dere ikke at jeg, Herren deres Gud, har [a]skapt alle mennesker, og at jeg husker dem som er på [b]øyene i havet og at jeg hersker i himlene oventil og på jorden nedentil, og jeg frembringer mitt ord til menneskenes barn, ja, til alle jordens nasjoner?

8 Hvorfor knurrer dere fordi dere skal motta mer av mitt ord? Vet dere ikke at [a]to nasjoners [b]vitnesbyrd stadfester for dere at jeg er Gud og at jeg husker én nasjon såvel som en annen? Derfor taler jeg de samme ord til én nasjon som til en annen. Og når de [c]to nasjoner kommer sammen, skal de to nasjoners vitnesbyrd også komme sammen.

9 Og jeg gjør dette for å bevise for mange at jeg er den [a]samme i går, i dag og for evig, og at jeg taler mine ord etter mitt eget behag. Og fordi jeg har talt ett [b]ord, behøver dere ikke tro at jeg ikke kan tale et annet. For mitt verk er ennå ikke avsluttet og skal heller ikke bli det, hverken så lenge menneskene lever eller siden, i all evighet.

10 Derfor, fordi dere har Bibelen, behøver dere ikke tro at den inneholder alle mine [a]ord, heller ikke behøver dere tro at jeg ikke har latt mer bli skrevet.

11 For jeg befaler [a]alle mennesker, både i øst og i vest og i nord og i syd og på øyene i havet, at de skal [b]skrive de ord som jeg taler til dem. For ut av [c]bøkene som skal skrives, vil jeg [d]dømme verden, enhver etter sine gjerninger, i overensstemmelse med det som er skrevet.

12 For se, jeg skal tale til [a]jødene, og de skal skrive det, og jeg skal også tale til nephittene, og de skal [b]skrive det. Og jeg skal også tale til de andre stammene av Israels hus, som jeg har ført bort, og de skal skrive det. Og jeg skal også tale til [c]alle jordens nasjoner, og de skal skrive det.

13 Og det skal skje at [a]jødene skal ha nephittenes ord, og nephittene skal ha jødenes ord, og nephittene og jødene skal ha Israels [b]tapte stammers ord, og

5 *a* 3 Ne 29:8.
6 *a* 1 Ne 13:38.
7 *a* vs Skape, skapelse.
b 1 Ne 22:4.
8 *a* Esek 37:15–20; 1 Ne 13:38–41; 2 Ne 3:12.
b Mat 18:16. vs Vitne, vitnesbyrd.
c Hos 1:11.
9 *a* Heb 13:8.
b vs Åpenbaring.
10 *a* vs Skriftene – Profetier om hellige skrifter.
11 *a* Alma 29:8.
b 2 Tim 3:16.
c vs Livets bok.
d 2 Ne 25:22; 33:11, 14–15.
vs Dom, den siste eller endelige.
12 *a* 1 Ne 13:23–29.
b 1 Ne 13:38–42; 2 Ne 26:17.
c 2 Ne 26:33.
13 *a* Mormon 5:12–14.
b vs Israel – Israels ti tapte stammer.

Israels tapte stammer skal ha nephittenes og jødenes ord.

14 Og det skal skje at mitt folk som er av [a]Israels hus, skal samles hjem til sine arveland, og mitt ord skal også samles til [b]ett. Og jeg vil vise dem som kjemper mot mitt ord og mot mitt folk som er av [c]Israels hus, at jeg er Gud, og at jeg sluttet en [d]pakt med Abraham om at jeg ville huske hans [e]ætt [f]for evig.

KAPITTEL 30

De som omvender seg av hedningefolkene, vil bli regnet til paktens folk – Mange lamanitter og jøder vil tro ordet og bli et tiltalende folk – Israel vil bli gjenopprettet og de ugudelige ødelagt. Ca. 559–545 f.Kr.

Og nå, se, mine elskede brødre, jeg vil tale til dere, for jeg, Nephi, vil ikke la dere tro at dere er mer rettferdige enn hedningefolkene skal bli. For se, hvis dere ikke holder Guds bud, skal dere alle omkomme på samme måte, og på grunn av de ord som er uttalt, behøver dere ikke tro at hedningefolkene vil bli fullstendig ødelagt.

2 For se, jeg sier dere at så mange av hedningefolkene som vil omvende seg, er Herrens [a]pakts folk, og så mange av [b]jødene som ikke vil omvende seg, skal bli vist bort, for Herren inngår ikke pakter med andre enn dem som [c]omvender seg og tror på hans Sønn, som er Israels Hellige.

3 Og nå vil jeg profetere noe mer om jødene og hedningefolkene. For etter at boken som jeg har omtalt, skal komme frem og bli skrevet til hedningefolkene og bli forseglet igjen for Herren, skal mange [a]tro de ord som er skrevet, og [b]de skal bringe dem ut til levningen av vår ætt.

4 Og da skal levningen av vår ætt få vite om oss, hvordan vi kom ut fra Jerusalem, og at de er etterkommere av jødene.

5 For Jesu Kristi evangelium skal forkynnes blant [a]dem. Derfor skal [b]de igjen komme til [c]kunnskap om sine fedre og også til den kunnskap om Jesus Kristus som fantes blant deres fedre.

6 Og da skal de fryde seg, for de skal vite at det er en velsignelse til dem fra Guds hånd, og dunkelhetens skjell skal begynne å falle fra deres øyne, og mange generasjoner skal ikke gå bort blant dem før de skal bli et rent og [a]tiltalende folk.

7 Og det skal skje at [a]jødene som er adspredt, også skal

14 *a* Jer 3:17–18.
b Esek 37:16–17.
c 1 Ne 22:8–9.
d 1M 12:1–3; 1 Ne 17:40; 3 Ne 20:27; Abr 2:9. vs Pakten med Abraham.
e L&p 132:30.
f 1M 17:7.

30 2 *a* Gal 3:26–29.
b Mat 8:10–13. vs Jøder.
c vs Omvende, omvendelse.

3 *a* 3 Ne 16:6–7.
b 1 Ne 22:8–9.

5 *a* 3 Ne 21:3–7, 24–26.
b L&p 3:20.
c 1 Ne 15:14; 2 Ne 3:12; Mormon 7:1, 9–10.

6 *a* L&p 49:24; 109:65.

7 *a* 2 Ne 29:13–14.

[b]begynne å tro på Kristus, og de skal begynne å samles inn i landet. Og så mange som skal tro på Kristus, skal også bli et tiltalende folk.

8 Og det skal skje at Gud Herren skal begynne sitt verk blant alle nasjoner, slekter, tungemål og folk for å tilveiebringe sitt folks gjenopprettelse på jorden.

9 Og Gud [a]Herren skal [b]dømme de små i samfunnet med rettferdighet og skifte rett med rettvishet for de [c]saktmodige på jorden. Han skal slå jorden med sin munns ris, og med pust fra sine lepper skal han drepe den ugudelige.

10 For [a]tiden kommer hurtig da Gud Herren skal forårsake en stor [b]adskillelse blant folket, og de ugudelige vil han ødelegge, og han vil [c]spare sitt folk, ja, selv om han må [d]ødelegge de ugudelige ved ild.

11 Og [a]rettferdighet skal være beltet han har om livet, og trofasthet beltet om hans hofter.

12 [a]Og da skal ulven bo sammen med lammet, og leoparden legge seg hos kjeet. Kalven og den unge løven og gjøfeet skal holde seg sammen, og et lite barn skal gjete dem.

13 Og ku og bjørn skal beite sammen, og deres unger legger seg ned sammen, og løven skal ete halm som oksen.

14 Og diebarnet skal leke ved huggormens hule, og det avvente barn skal rekke sin hånd ut over basiliskens hull.

15 Ingen skal gjøre noe ondt og ingen ødelegge noe på hele mitt hellige berg. For jorden skal være full av Herrens kunnskap, likesom vannet dekker havets bunn.

16 Derfor skal det som angår [a]alle nasjoner, gjøres kjent, ja, alt skal gjøres [b]kjent for menneskenes barn.

17 Det er intet som er skjult, som ikke skal bli [a]åpenbart, det er ingen mørkets gjerning som ikke skal komme frem i lyset, og det er intet som er bundet på jorden, som ikke skal løses.

18 Derfor skal alt som er blitt åpenbart for menneskenes barn, åpenbares på den dag, og Satan skal en lang stund [a]ikke mer ha makt over menneskenes barns hjerter. Og nå, mine elskede brødre, avslutter jeg mine uttalelser.

KAPITTEL 31

Nephi forteller hvorfor Kristus ble døpt – Menneskene må følge Kristus, bli døpt, motta Den hellige ånd og holde ut til enden for å bli frelst – Omvendelse og dåp er porten inn til den snevre og smale sti – Evig liv blir dem til del som holder budene etter dåpen. Ca. 559–545 f.Kr.

7 *b* 2 Ne 25:16–17.
9 *a* Jes 11:4–9.
b 2 Ne 9:15.
c vs Saktmodig, saktmodighet.
10 *a* vs Siste dager.
b L&p 63:53–54.
c Moses 7:61.
d 1 Ne 22:15–17, 23. vs Jord – Jordens renselse.
11 *a* Jes 11:5–9.
12 *a* Jes 65:25. vs Tusenårsriket.
16 *a* L&p 101:32–35; 121:28–29.
b Ether 4:6–7.
17 *a* L&p 1:2–3.
18 *a* Åp 20:1–3; Ether 8:26.

Og nå avslutter jeg, Nephi, mine [a]profetier til dere, mine elskede brødre. Og jeg kan bare skrive noen få ting som jeg med sikkerhet vet må skje, heller ikke kan jeg skrive mer enn noen få av min bror Jakobs ord.

2 Derfor er de ting jeg har skrevet, tilstrekkelig for meg, bortsett fra noen få ord som jeg må si om [a]Kristi lære. Derfor skal jeg tale klart og tydelig til dere ifølge min klare og tydelige måte å profetere på.

3 For min sjel fryder seg over klarhet, for på denne måte virker Gud Herren blant menneskenes barn. For Gud Herren gir [a]lys til forståelse, for han taler til menneskene på deres eget [b]språk så de kan forstå.

4 Derfor vil jeg dere skal huske at jeg har talt til dere om den [a]profet som Herren viste meg, som skulle døpe [b]Guds Lam som skulle ta bort verdens synder.

5 Og nå, hvis Guds Lam, som er hellig, skulle behøve å bli [a]døpt med vann for å fullbyrde all rettferdighet, hvor meget mer skulle så ikke vi, som ikke er hellige, trenge å bli døpt, ja, med vann!

6 Og nå vil jeg spørre dere, mine elskede brødre, hvordan Guds Lam kunne fullbyrde all rettferdighet ved å bli døpt med vann?

7 Vet dere ikke at han var hellig? Men selv om han er hellig, viser han menneskenes barn at han i kjødet ydmyker seg for Faderen og vitner for Faderen at han ville være [a]lydig mot ham ved å holde hans bud.

8 Derfor, etter at han var døpt med vann, kom Den hellige ånd ned over ham i en [a]dues [b]skikkelse.

9 Dette viser igjen menneskenes barn hvor snever stien er og hvor trang den [a]port er som de skal gå inn igjennom, for han har vist dem eksemplet.

10 Og han sa til menneskenes barn: [a]Følg meg! Derfor, mine elskede brødre, kan vi [b]følge Jesus hvis vi ikke er villige til å holde Faderens bud?

11 Og Faderen sa: Omvend dere, omvend dere, og bli døpt i min elskede Sønns navn.

12 Og Sønnens røst kom også til meg, og han sa: Den som døpes i mitt navn, til ham vil Faderen [a]gi Den hellige ånd, som til meg. Derfor, [b]følg meg, og gjør de ting som dere har sett meg gjøre.

13 Derfor vet jeg, mine elskede brødre, at hvis dere følger Sønnen av hele deres hjerte, ikke viser falskhet og hykleri

31 1*a* 2 Ne 25:1–4.
2*a* 2 Ne 11:6–7.
3*a* vs Lys, Kristi lys.
b L&p 1:24.
4*a* 1 Ne 10:7; 11:27. vs Døperen Johannes.
b vs Guds Lam.
5*a* Mat 3:11–17. vs Dåp, døpe.
7*a* Joh 5:30. vs Lydighet, lydig, (ad)lyde.
8*a* vs Duens tegn.
b 1 Ne 11:27.
9*a* 2 Ne 9:41; 3 Ne 14:13–14; L&p 22:4.
10*a* Mat 4:19; 8:22; 9:9.
b Moroni 7:11; L&p 56:2.
12*a* vs Hellige ånds gave, Den.
b Luk 9:57–62; Joh 12:26.

for Gud, men med ærlig hensikt omvender dere fra deres synder og vitner for Faderen at dere er villige til å påta dere Kristi navn ved [a]dåp, ja, ved å følge deres Herre og Frelser ned i vannet i overensstemmelse med hans ord, se, da skal dere motta Den hellige ånd. Ja, da kommer [b]dåpen med ild og med Den hellige ånd, og da kan dere tale med englers [c]tunge og prise Israels Hellige.

14 Men se, mine elskede brødre, slik lød Sønnens røst til meg: Etter at dere har omvendt dere fra deres synder og har vitnet for Faderen at dere er villige til å holde mine bud ved dåp med vann, og har mottatt dåpen med ild og med Den hellige ånd og kan tale med en ny tunge, ja, med englers tunge, og etterpå skulle [a]fornekte meg, ville det ha vært [b]bedre for dere om dere ikke hadde kjent meg.

15 Og jeg hørte en røst fra Faderen som sa: Ja, min Elskedes ord er sanne og pålitelige. Den som holder ut til enden, skal bli frelst.

16 Og nå, mine elskede brødre, av dette vet jeg at med mindre et menneske [a]holder ut til enden og følger det [b]eksempel som den levende Guds Sønn har vist, kan han ikke bli frelst.

17 Derfor, gjør de ting som jeg har fortalt dere at jeg har sett deres Herre og Forløser skal gjøre, for i denne hensikt er de blitt vist til meg, så dere kunne kjenne porten dere må gå inn gjennom. For porten dere må gå inn gjennom, er omvendelse og [a]dåp med vann, og så kommer en [b]forlatelse for deres synder ved ild og ved Den hellige ånd.

18 Og da er dere på denne [a]snevre og smale [b]sti som fører til evig liv. Ja, dere har gått inn gjennom porten, dere har fulgt Faderens og Sønnens befalinger, og dere har mottatt Den hellige ånd som [c]vitner om Faderen og Sønnen, for å oppfylle det løftet han har gitt om at hvis dere gikk inn på veien, skulle dere motta.

19 Og nå, mine elskede brødre, etter at dere er kommet inn på denne snevre og smale sti, vil jeg spørre om alt er [a]gjort? Se, jeg sier dere, nei, for dere er ikke kommet så langt uten ved Kristi ord, ved urokkelig [b]tro på ham og ved å [c]stole fullt og fast på hans fortjeneste, han som er mektig til å frelse.

20 Derfor må dere [a]streve

13 *a* Gal 3:26–27.
b vs Hellige ånds gave, Den; Ild.
c 2 Ne 32:2–3.
14 *a* Mat 10:32–33; Alma 24:30; L&p 101:1–5. vs Uopprettelig synd.
b 2 Pet 2:21.
16 *a* Alma 5:13; 38:2; L&p 20:29.
b vs Jesus Kristus – Eksempel, Jesu Kristi.
17 *a* Mosiah 18:10. vs Dåp, døpe.
b vs Syndsforlatelse.
18 *a* 1 Ne 8:20.
b Ord 4:18. vs Vei, utvei.
c Apg 5:29–32.
19 *a* Mosiah 4:10.
b vs Tro.
c L&p 3:20.
20 *a* vs Vandre, vandre med Gud.

fremover med standhaftighet i Kristus og ha et fullkomment, klart [b]håp og [c]kjærlighet til Gud og alle mennesker. Hvis dere derfor strever fremover, nyter Kristi ord og [d]holder ut til enden, se, så sier Faderen: Dere skal få evig liv.

21 Og se nå, mine elskede brødre, dette er [a]veien, og det finnes [b]ingen annen vei eller noe annet [c]navn gitt under himmelen ved hvilket mennesket kan bli frelst i Guds rike. Og se, dette er [d]Kristi lære, og [e]Faderens og Sønnens og Den hellige ånds eneste og sanne lære, og de er [f]én Gud uten ende. Amen.

KAPITTEL 32

Engler taler ved Den hellige ånds kraft – Menneskene må be og selv få kunnskap fra Den hellige ånd. Ca. 559–545 f.Kr.

Og se nå, mine elskede brødre, jeg antar at dere i deres hjerter undrer dere litt over hva dere burde gjøre etter at dere er gått inn på veien. Men se, hvorfor grunner dere på disse ting i deres hjerter?

2 Husker dere ikke jeg sa til dere at etter at dere hadde [a]mottatt Den hellige ånd, kunne dere tale med [b]englers tunge? Og nå, hvordan kunne dere tale med englers tunge hvis det ikke var ved Den hellige ånd?

3 [a]Engler taler ved Den hellige ånds kraft, derfor taler de Kristi ord. Derfor sa jeg til dere: [b]Nyt Kristi ord, for se, Kristi ord vil fortelle dere alt dere skal gjøre.

4 Og nå, etter at jeg har talt disse ord, hvis dere ikke kan forstå dem, er det fordi dere ikke [a]ber og heller ikke banker på. Derfor blir dere ikke ført inn i lyset, men må omkomme i mørket.

5 For se, igjen sier jeg dere at hvis dere vil gå inn på veien og motta Den hellige ånd, vil den vise dere alt dere skal gjøre.

6 Se, dette er Kristi lære, og det vil ikke bli gitt noen annen lære før etter at han [a]åpenbarer seg for dere i kjødet. Og når han åpenbarer seg for dere i kjødet, skal dere passe på å gjøre alt han sier til dere.

7 Og nå kan ikke jeg, Nephi, si mer. Ånden stanser mine uttalelser, og jeg må sørge på grunn av menneskenes [a]vantro og ugudelighet og uvitenhet og hårdnakkethet. For de vil ikke søke kunnskap eller forstå stor kunnskap når den gis [b]klart og tydelig til dem, ja, så tydelig som ord kan være.

8 Og nå, mine elskede brødre,

20 *b* vs Håp.
c vs Kjærlighet.
d vs Holde ut.
21 *a* Apg 4:10–12; 2 Ne 9:41; Alma 37:46; L&p 132:22, 25.
b Mosiah 3:17.
c vs Jesus Kristus – Navn, påta dere Kristi navn.
d Mat 7:28; Joh 7:16–17.
e vs Gud, guddommen.
f 3 Ne 11:27, 35–36. vs Enhet, enighet.
32 2 *a* 3 Ne 9:20.
b 2 Ne 31:13.
3 *a* vs Engler.
b Jer 15:16.
4 *a* vs Be.
6 *a* 3 Ne 11:8.
7 *a* vs Vantro.
b 2 Ne 31:2–3; Jak bok 4:13.

jeg merker at dere fortsatt grunner i deres hjerter, og det bedrøver meg at jeg må tale om dette. For hvis dere ville lytte til Ånden som lærer menneskene å [a]be, ville dere forstå at dere må be, for den [b]onde ånd lærer ikke menneskene å be, men lærer dem at de ikke må be.

9 Men se, jeg sier dere at dere [a]alltid må be og ikke bli motløse, og at dere ikke må gjøre noe for Herren uten at dere først ber til Faderen i [b]Kristi navn om at han vil hellige deres gjerning for dere, så deres gjerning kan bli til [c]gavn for deres sjel.

KAPITTEL 33

Nephis ord er sanne – De vitner om Kristus – De som tror på Kristus, vil tro Nephis ord, som skal stå som et vitne ved dommens skranke. Ca. 559–545 f.Kr.

Og nå, jeg Nephi, kan ikke skrive alle de ting det ble undervist om blant mitt folk, heller ikke er jeg så [a]mektig i skrift som i tale. For når et menneske [b]taler ved Den hellige ånds kraft, fører Den hellige ånds kraft det til menneskenes barns hjerter.

2 Men se, det er mange som [a]forherder sine hjerter mot Den hellige ånd så den ikke har noen plass i dem. Derfor forkaster de mange ting som er skrevet og anser det for å være uten betydning.

3 Men jeg, Nephi, har skrevet det jeg har skrevet, og jeg anser det for å være av stor [a]verdi, og spesielt for mitt folk. For jeg [b]ber uopphørlig for dem om dagen, og mine øyne væter min pute om natten på grunn av dem. Jeg roper til min Gud i tro, og jeg vet at han vil høre mitt rop.

4 Og jeg vet at Gud Herren vil hellige mine bønner til mitt folks gavn. Og de ord jeg har skrevet i min svakhet, vil bli gjort [a]sterke for dem. For de [b]overtaler dem til å gjøre godt, de forteller dem om deres fedre, og de taler om Jesus og overtaler dem til å tro på ham og til å holde ut til enden, som er [c]evig liv.

5 Og de taler [a]strengt mot synd i overensstemmelse med sannhetens [b]klarhet. Derfor vil ingen bli vred på grunn av de ord jeg har skrevet, hvis han ikke er av djevelens ånd.

6 Jeg fryder meg over klarhet, jeg fryder meg over sannhet, jeg fryder meg i min Jesus, for han har [a]forløst min sjel fra helvete.

7 Jeg har [a]kjærlighet til mitt folk og stor tro på Kristus om at jeg skal møte mange sjeler ubesmittet for hans domstol.

8 Jeg har kjærlighet til [a]jødene,

8 *a* vs Bønn.
b Mosiah 4:14. vs Djevel.
9 *a* 3 Ne 20:1; L&p 75:11.
b Moses 5:8.
c Alma 34:27.
33 1 *a* Ether 12:23–24.
b L&p 100:7–8.
2 *a* Hel 6:35–36.
3 *a* vs Skriftene – Skriftenes verdi.
b Enos 1:9–12; Morm ord 1:8.
4 *a* Ether 12:26–27.
b Moroni 7:13.
c vs Evig liv.
5 *a* 1 Ne 16:1–3; 2 Ne 9:40.
b 2 Ne 31:3; Jak bok 4:13.
6 *a* vs Forløse, forløst, forløsning.
7 *a* vs Nestekjærlighet.
8 *a* vs Jøder.

jeg sier jødene, for jeg mener dem jeg nedstammer fra.

9 Jeg har også kjærlighet til [a]hedningefolkene. Men se, jeg kan ikke håpe for noen av disse hvis de ikke blir [b]forsonet med Kristus, går inn gjennom den [c]trange port, [d]vandrer på den [e]smale sti som fører til livet, og fortsetter på stien inntil prøvelsens dag er omme.

10 Og nå, mine elskede brødre, og også jøder og alle som bor på jorden, lytt til disse ord og tro på Kristus. Og hvis dere ikke tror disse ord, [a]tro på Kristus. Og hvis dere tror på Kristus, vil dere tro disse [b]ord, for de er [c]Kristi ord, og han har gitt dem til meg, og de [d]lærer alle mennesker at de skulle gjøre godt.

11 Og hvis de ikke er Kristi ord, døm selv, for Kristus vil vise dere med [a]kraft og stor herlighet på den siste dag at det er hans ord. Og dere og jeg skal stå ansikt til ansikt for hans [b]domstol, og dere skal vite at jeg har fått befaling fra ham om å skrive disse ting, til tross for min svakhet.

12 Og jeg ber Faderen i Kristi navn om at mange av oss, om ikke alle, må bli frelst i hans [a]rike på denne store og siste dag.

13 Og nå, mine elskede brødre, alle dere som er av Israels hus, og alle dere jordens ender, jeg taler til dere som en hvis røst [a]roper fra støvet: Farvel inntil denne store dag skal komme.

14 Og dere som ikke vil ta del i Guds godhet og gi akt på jødenes [a]ord, og også mine [b]ord og de ord som skal gå ut av Guds Lams munn, se, jeg byr dere et evig farvel, for disse ord skal [c]fordømme dere på den siste dag.

15 For det jeg forsegler på jorden, skal føres mot dere ved [a]dommens skranke, for slik har Herren befalt meg, og jeg må adlyde. Amen.

JAKOBS BOK

JAKOB – NEPHIS BROR

Jakob taler til sine brødre. Han irettesetter en mann som forsøker å kullkaste læren om Kristus. Noen få ord om Nephis folks historie.

9 *a* vs Hedningefolkene.
b vs Forsoning.
c 2 Ne 9:41.
d vs Vandre, vandre med Gud.
e Hel 3:29–30; L&p 132:22.
10 *a* vs Tro.
b vs Mormons bok.
c Moroni 10:27–29.
d 2 Ne 25:28.
11 *a* Ether 5:4; Moroni 7:35.
b Åp 20:12; Moroni 10:34.
12 *a* vs Celestial herlighet.
13 *a* Jes 29:4; 2 Ne 26:16.
14 *a* vs Bibel.
b vs Mormons bok.
c 2 Ne 29:11; Ether 4:8–10.
15 *a* Morm ord 1:11.

KAPITTEL 1

Jakob og Josef forsøker å overtale menneskene til å tro på Kristus og holde Hans bud – Nephi dør – Ugudelighet blant nephittene. Ca. 544–421 f.Kr.

FOR se, det skjedde at fem og femti år var gått fra den tid Lehi forlot Jerusalem, derfor ga Nephi meg, [a]Jakob, en [b]befaling angående de [c]små plater som disse ting er gravert på.

2 Og han ga meg, Jakob, en befaling at jeg på disse platene skulle skrive noen få av de ting jeg anså for å være av størst verdi, og at jeg bare overfladisk skulle nevne historien om dette folk, som kalles Nephis folk.

3 For han sa at hans folks historie skulle graveres på hans andre plater, og at jeg skulle ta vare på disse platene og overlevere dem til min ætt fra generasjon til generasjon.

4 Og hvis det var hellig forkynnelse eller store åpenbaringer eller profetier, skulle jeg gravere [a]hovedpunktene på disse platene og omtale dem så ofte som mulig, for Kristi skyld og for vårt folks skyld.

5 For på grunn av tro og stor engstelse var det i sannhet gitt oss åpenbaringer om vårt folk, om hva som skulle [a]skje med dem.

6 Og vi hadde også mange åpenbaringer og meget av profetiens ånd, derfor kjente vi til [a]Kristus og hans rike som skulle komme.

7 Derfor arbeidet vi flittig blant vårt folk for å overtale dem til å [a]komme til Kristus og ta del i Guds godhet så de kunne gå inn til hans [b]hvile, for at han ikke på noen som helst måte skulle sverge i sin vrede at de ikke skulle [c]komme inn, som under [d]opprøret i fristelsens dager mens Israels barn var i [e]villmarken.

8 Derfor ønsker vi til Gud at vi kunne overtale alle mennesker til ikke å [a]sette seg opp mot Gud for å [b]vekke ham til vrede, men at alle mennesker må kunne tro på Kristus, og overveie hans død og påta seg hans [c]kors og bære verdens skam. Derfor påtar jeg, Jakob meg å utføre min bror Nephis befaling.

9 Nå begynte Nephi å bli gammel, og han forsto at han snart måtte [a]dø. Derfor [b]salvet han nå en mann til å være konge og regent over sitt folk, slik det var vanlig å gjøre i [c]kongenes regjeringstid.

---

1 1*a* vs Jakob, sønn av Lehi.
b Jak bok 7:27.
c 2 Ne 5:28–33; Jak bok 3:13–14. vs Plater.
4*a* DVS de mest fremtredende og viktige punkter.
5*a* 1 Ne 12.
6*a* 1 Ne 10:4–11; 19:8–14.
7*a* 2 Ne 9:41; Omni 1:26; Moroni 10:32.
b vs Hvile.
c 4M 14:23; 5M 1:35–37; L&p 84:23–25.
d Heb 3:8.
e 4M 26:65; 1 Ne 17:23–31.
8*a* vs Opprør.
b 1 Ne 17:30; Alma 12:36–37; Hel 7:18.
c JSO Mat 16:25–26 (Tillegg); Luk 14:27.
9*a* 2 Ne 1:14.
b vs Salve.
c 2 Ne 6:2; Jar 1:7.

10 Folket hadde elsket Nephi overmåte høyt, for han hadde vært en stor beskytter for dem, hadde svingt [a]Labans sverd for å forsvare dem og hadde arbeidet hele sitt liv for deres velferd.

11 Derfor ønsket folket å bevare hans navn i erindringen. Og alle som skulle regjere i hans sted, ble av folket kalt Nephi den annen, Nephi den tredje og så videre, slik det var vanlig å gjøre i den tid kongene regjerte. Og slik ble de kalt av folket uten hensyn til hva deres navn var.

12 Og det skjedde at Nephi døde.

13 Nå, det folk som ikke var [a]lamanitter, var [b]nephitter. Likevel ble de kalt nephitter, jakobitter, josephitter, [c]zoramitter, lamanitter, lemuelitter og ismaelitter.

14 Men jeg, Jakob, skal heretter ikke skjelne mellom dem ved disse navn, men jeg skal [a]kalle dem lamanitter som forsøker å ødelegge Nephis folk, og de som er vennligsinnet mot Nephi, skal jeg kalle [b]nephitter, eller [c]Nephis folk, slik det var vanlig å gjøre i den tid kongene regjerte.

15 Og nå skjedde det at Nephis folk under den annen konges regjeringstid begynte å bli hårdhjertet og hengi seg noe til ugudelige handlinger, slik som da David, og også hans sønn Salomo, i fordums tid ønsket å ha mange [a]hustruer og medhustruer.

16 Ja, og de begynte også å lete etter mye gull og sølv og begynte å bli noe oppblåste av stolthet.

17 Derfor ga jeg, Jakob, dem disse ord mens jeg underviste dem i [a]tempelet, etter at jeg først hadde mottatt mitt [b]oppdrag fra Herren.

18 For under Nephis hånd var jeg, Jakob, og min bror Josef blitt [a]innviet til å være dette folks prester og lærere.

19 Og vi foredlet vårt [a]embede for Herren og påtok oss [b]ansvaret, idet vi lot folkets synder komme over våre egne hoder hvis vi ikke med all flid lærte dem Guds ord. Derfor arbeidet vi av all vår kraft for at deres [c]blod ikke skulle komme på våre klær, ellers ville deres blod komme på våre klær, og vi ville ikke bli funnet plettfrie på den siste dag.

KAPITTEL 2

Jakob fordømmer kjærlighet til rikdom, stolthet og ukyskhet – Menneskene skal kunne søke etter rikdommer for å hjelpe sine medmennesker – Herren befaler

10 *a* 1 Ne 4:9; 2 Ne 5:14; Morm ord 1:13; Mosiah 1:16; L&p 17:1.
13 *a* Enos 1:13; L&p 3:18.
b vs Nephitter.
c 1 Ne 4:35; 4 Ne 1:36–37.
14 *a* Mosiah 25:12; Alma 2:11.
b 2 Ne 4:11.
c 2 Ne 5:9.
15 *a* L&p 132:38–39.
17 *a* 2 Ne 5:16. vs Tempel, Herrens hus.
b vs Kall, kalle, kalt av Gud.
18 *a* 2 Ne 5:26.
19 *a* vs Embede, embedsmann.
b L&p 107:99–100. vs Forvalter, forvaltning.
c 2 Ne 9:44.

at ingen mann blant nephittene skal ha mer enn én hustru. Herren har behag i kvinners kyskhet. Ca. 544–421 f.Kr.

De ord som Jakob, Nephis bror, talte til Nephis folk etter Nephis død:

2 Nå, mine elskede brødre, ifølge det ansvar jeg, Jakob, har for Gud når det gjelder å foredle mitt embede i all oppriktighet, og så jeg kan rense mine klær for deres synder, kommer jeg opp til tempelet i dag for å forkynne Guds ord for dere.

3 Og dere vet selv at jeg hittil har vært flittig i det embede jeg er kalt til. Men i dag er jeg tynget ned av et langt større ønske og er mer engstelig for deres sjelers velferd enn jeg hittil har vært.

4 For se, inntil nå har dere vært lydige mot Herrens ord som jeg har gitt dere.

5 Men se, lytt til meg, og vit at jeg ved himmelens og jordens allmektige Skapers hjelp kan fortelle dere om deres [a]tanker, om hvordan dere begynner å leve i synd, en synd som er meget avskyelig for meg, ja, og avskyelig for Gud.

6 Ja, det bedrøver min sjel, og får meg til å krype sammen av skam for min Skapers ansikt at jeg må vitne for dere om ugudeligheten i deres hjerter.

7 Og det bedrøver meg også at jeg må tale så [a]strengt om dere når deres hustruer og barn er tilstede, for mange av dem har overmåte ømme og [b]dydige og sarte følelser i Guds øyne, og dette er Gud til behag.

8 Og jeg går ut fra at dere er kommet hit opp for å høre [a]Guds behagelige ord, ja, det ord som leger den sårede sjel.

9 Derfor tynger det min sjel at jeg på grunn av de strenge befalinger jeg har fått fra Gud, er tvunget til å advare dere med hensyn til deres lovovertredelser, og gjøre sårene større hos dem som allerede er såret, istedenfor å gi dem trøst og lege deres sår. Og istedenfor å nyte Guds behagelige ord, får de som ikke er blitt såret, dolker rettet mot seg som gjennomborer deres sjeler og sårer deres følsomme sinn.

10 Men til tross for at oppgaven er så stor, må jeg følge Guds strenge [a]befalinger og fortelle dere om deres ugudelighet og avskyeligheter, i nærvær av de rene av hjertet og det sønderknuste hjerte og under Den Allmektige Guds [b]gjennomtrengende blikk.

11 Derfor må jeg fortelle dere sannheten ifølge Guds ords [a]klarhet. For se, da jeg spurte Herren, kom ordet til meg slik: Jakob, gå opp i tempelet i morgen og forkynn det ord som jeg skal gi deg til dette folk.

12 Og se nå, mine brødre, dette er det ord jeg forkynner dere: Mange av dere har begynt å lete etter gull og sølv og allslags

2 5*a* Alma 12:3; L&p 6:16. vs Gud, guddommen.
7*a* L&p 121:43.
b vs Dyd.
8*a* Alma 31:5.
10*a* vs Guds bud.
b 2 Ne 9:44.
11*a* 2 Ne 25:4; 31:2–3.

kostelig [a]malm som dette land – som er et [b]lovet land for dere og for deres ætt – har så stor overflod av.

13 Og forsynet har smilt til dere med stort velbehag så dere har fått store rikdommer. Og fordi noen av dere har fått i større overflod enn deres brødre, er dere [a]oppblåste av stolthet i deres hjerter og kneiser med nakken og bærer hodet høyt på grunn av deres kostbare klær og forfølger deres brødre fordi dere synes dere er bedre enn dem.

14 Og nå, mine brødre, tror dere at Gud rettferdiggjør dere i dette? Se, jeg sier dere: Nei. Men han fordømmer dere, og hvis dere fortsetter med disse ting, må hans straffedommer hastig komme over dere.

15 Om han bare ville vise dere at han kan gjennomtrenge dere, og med ett øyekast kan han slå dere til jorden!

16 Om han bare ville fri dere fra denne misgjerning og avskyelighet. Og om dere bare ville lytte til hans befalingers ord og ikke la denne [a]stolthet i deres hjerter ødelegge deres sjeler!

17 Tenk på deres brødre som på dere selv, og vær vennlige mot alle og gi med [a]gavmild hånd, så [b]de kan bli like rike som dere.

18 Men søk [a]Guds rike før dere søker etter [b]rikdom.

19 Og etter at dere har fått et håp i Kristus, skal dere få rikdommer hvis dere søker etter dem, og dere vil søke etter dem for å [a]gjøre godt – for å kle den nakne og for å gi den sultne mat og for å sette den fangne fri og gi den syke og lidende hjelp.

20 Og nå, mine brødre, har jeg talt til dere om stolthet, og de av dere som har plaget deres neste og forfulgt ham fordi dere var stolte i deres hjerter av de ting som Gud har gitt dere, hva har dere å si til det?

21 Tror dere ikke at slike ting er avskyelige for ham som skapte alt kjød? Og det ene menneske er like dyrebart i hans øyne som det andre. Og alt kjød er av støvet, og han har skapt dem i samme hensikt, for at de skulle holde hans [a]bud og forherlige ham for evig.

22 Og nå sier jeg ikke mer til dere om denne stolthet. Og hvis jeg ikke måtte tale til dere om en større lovovertredelse, ville jeg fryde meg svært meget over dere i mitt hjerte.

23 Men Guds ord tynger meg på grunn av deres større lovovertredelser. For se, så sier Herren: Dette folk begynner å vokse i synd. De forstår ikke Skriftene, for de forsøker å rettferdiggjøre at de bedriver hor på grunn av de ting som er skrevet om David og hans sønn Salomo.

12 *a* 1 Ne 18:25; Hel 6:9–11; Ether 10:23.
b 1 Ne 2:20. vs Lovede land, Det.
13 *a* Mormon 8:35–39.
16 *a* vs Stolthet.
17 *a* vs Almisser; Velferd.
b 4 Ne 1:3.
18 *a* Luk 12:22–31.
b 1 Kong 3:11–13; Mark 10:17–27; 2 Ne 26:31; L&p 6:7. vs Rikdom.
19 *a* Mosiah 4:26.
21 *a* L&p 11:20; Abr 3:25–26.

24 Se, David og [a]Salomo hadde virkelig mange [b]hustruer og medhustruer, og dette var avskyelig for meg, sier Herren.

25 Derfor, så sier Herren: Jeg har ført dette folk ut av Jerusalems land ved min arms kraft, så jeg kunne oppreise meg en [a]rettferdig gren av Josefs lenders frukt.

26 Derfor vil jeg, Gud Herren, ikke tillate at dette folk skal gjøre som dem i fordums tid.

27 Derfor, mine brødre, hør meg og lytt til Herrens ord: For ingen mann blant dere skal ha mer enn [a]én hustru, og han skal ikke ha noen medhustruer.

28 For jeg, Gud Herren, har behag i kvinners [a]kyskhet. Og hor er en avskyelighet for meg, så sier Hærskarenes Herre.

29 Derfor skal dette folk holde mine bud, sier Hærskarenes Herre, ellers blir landet [a]forbannet for deres skyld.

30 For hvis jeg vil oppreise meg [a]avkom, sier Hærskarenes Herre, vil jeg gi befaling til mitt folk, ellers skal de lytte til disse ting.

31 For se, jeg, Herren, har sett mitt folks døtres bedrøvelse og har hørt deres sorg i Jerusalems land, ja, og i alle mitt folks land på grunn av deres ektemenns ugudelighet og avskyeligheter.

32 Og jeg vil ikke tillate, sier Hærskarenes Herre, at ropet fra dette folks skjønne døtre som jeg har ført ut av Jerusalems land, skal komme opp til meg mot mitt folks menn, sier Hærskarenes Herre.

33 For de skal ikke føre mitt folks døtre bort som fanger på grunn av deres ømhet uten at jeg skal hjemsøke dem med en svær forbannelse, endog til ødeleggelse. For de skal ikke bedrive [a]hor slik de gjorde i fordums tid, sier Hærskarenes Herre.

34 Og nå, se, mine brødre, dere vet at disse befalinger ble gitt til vår far, Lehi, derfor kjenner dere dem fra før. Og dere er kommet under stor fordømmelse, for dere har gjort disse ting som dere ikke burde ha gjort.

35 Se, dere har begått [a]større synder enn våre brødre, lamanittene. Dere har knust deres ømme hustruers hjerter og mistet deres barns tillit på grunn av det dårlige eksempel dere har vært for dem, og deres hjertesukk stiger opp til Gud mot dere. Og på grunn av Guds strenge ord som kommer ned mot dere, døde mange hjerter, gjennomboret av dype sår.

KAPITTEL 3

De rene av hjertet mottar Guds behagelige ord – Lamanittenes rettferdighet overgår nephittenes –

24 *a* 1 Kong 11:1; Neh 13:25–27.
b 1 Kong 11:1–3; Esr 9:1–2; L&p 132:38–39.
25 *a* 1M 49:22–26; Amos 5:15; 2 Ne 3:5; Alma 26:36. vs Lehi, Nephis far.
27 *a* L&p 42:22; 49:16. vs Ekteskap.
28 *a* vs Kyskhet.
29 *a* Ether 2:8–12.
30 *a* Mal 2:15; L&p 132:61–66.
33 *a* vs Sanselig, sanselighet; Seksuell umoral.
35 *a* Jak bok 3:5–7.

Jakob advarer mot hor, vellyst og enhver synd. Ca. 544–421 f.Kr.

Men se, jeg, Jakob, vil tale til dere som er rene av hjertet. Se hen til Gud med fast beslutsomhet, og be til ham med overmåte stor tro. Han vil trøste dere i deres plager, og han vil tale deres sak og sende ned en rettferdig dom over dem som søker å ødelegge dere.

2 Alle dere som er rene av hjertet, løft deres hoder og motta Guds behagelige ord, og nyt av hans kjærlighet, for det kan dere evig og alltid gjøre hvis deres sinn er [a]urokkelig.

3 Men ve, ve dere som ikke er rene av hjertet, men som er [a]urene for Gud i dag. For hvis dere ikke omvender dere, blir landet forbannet for deres skyld, og lamanittene, som ikke er urene som dere, men likevel er [b]forbannet med en svær forbannelse, skal tukte dere så dere blir ødelagt.

4 Og tiden kommer hastig da de skal ta deres arveland i besittelse hvis dere ikke omvender dere, og Gud Herren vil [a]føre de rettferdige bort fra dere.

5 Se, deres brødre, lamanittene, som dere hater på grunn av deres urenhet og den forbannelse som er kommet over deres hud, er mer rettferdige enn dere. For de har ikke [a]glemt Herrens bud som ble gitt til vår far – om at de bare skulle ha én hustru og ingen medhustruer, og det skulle ikke bedrives hor blant dem.

6 Og nå, dette bud er de nøye med å holde, og fordi de er nøye med å holde dette bud, vil Gud Herren ikke ødelegge dem, men vil være [a]barmhjertig mot dem, og en dag skal de bli et velsignet folk.

7 Se, deres menn [a]elsker sine hustruer, og deres hustruer elsker sine menn. Deres menn og hustruer elsker sine barn, og deres vantro og hat mot dere skyldes deres fedres misgjerninger. Derfor, hvor mye bedre er dere enn dem i deres store Skapers øyne?

8 Mine brødre, jeg er redd for at hvis dere ikke omvender dere fra deres synder, vil lamanittenes hud bli hvitere enn deres egen når dere sammen med dem skal føres frem for Guds trone.

9 Derfor gir jeg dere en befaling, som er Guds ord, at dere ikke lenger spotter dem på grunn av deres mørke hud, heller ikke skal dere spotte dem fordi de er urene, men dere skal huske at dere selv er urene, og huske at de ble urene på grunn av sine fedre.

10 Derfor skal dere huske deres egne [a]barn, hvordan dere har bedrøvet deres hjerter på grunn av det eksempel dere har vært for dem. Og husk også at dere, fordi dere er urene,

3 2*a* Alma 57:26–27.
3*a* vs Urenhet.
b 1 Ne 12:23.
4*a* Omni 1:5–7, 12–13.
5*a* Jak bok 2:35.
6*a* 2 Ne 4:3, 6–7; Hel 15:10–13.
7*a* vs Familie; Kjærlighet.
10*a* vs Barn.

kanskje fører deres egne barn inn i fortapelse. Og på den siste dag vil deres barns synder bli lagt på deres egne hoder.

11 Mine brødre, lytt til mine ord, anvend alle deres sjels evner, ryst dere selv så dere kan [a]våkne opp fra dødens slummer, og løsriv dere fra [b]helvetes pinsler så dere ikke blir [c]djevelens engler og kastes i sjøen av ild og svovel, som er den annen [d]død.

12 Og nå talte jeg, Jakob, mange flere ting til Nephis folk, advarte dem mot [a]hor og [b]løsaktighet og allslags synd og fortalte dem om de grufulle konsekvenser av dem.

13 Og bare en ørliten del av det som skjedde med dette folk som nå begynte å bli tallrikt, kan skrives på [a]disse platene. Men mye av det de gjorde, og deres kriger og deres stridigheter og det som skjedde mens deres konger regjerte, er skrevet på de største platene.

14 Disse platene kalles Jakobs plater, og de ble laget ved Nephis hånd. Og jeg avslutter med å tale disse ord.

KAPITTEL 4

Alle profetene tilba Faderen i Kristi navn – Abrahams ofring av Isak var et bilde på Gud og Hans Enbårne – Menneskene skulle bli forsonet med Gud gjennom forsoningen – Jødene vil forkaste grunnstenen. Ca. 544–421 f.Kr.

Og se, det skjedde at jeg, Jakob, hadde tjent mitt folk meget med ordet, (og jeg kan bare skrive en liten del av mine ord fordi det er så vanskelig å gravere våre ord på plater), og vi vet at de ting vi skriver på plater, må bli stående.

2 Men alt vi skriver på noe annet enn plater, må forgå og forsvinne, men vi kan skrive noen få ord på plater som vil gi våre barn, og også våre elskede brødre, litt kunnskap om oss, eller om deres fedre.

3 Vi gleder oss over dette, og vi arbeider flittig for å gravere disse ord på plater og håper at våre elskede brødre og våre barn vil motta dem med takknemlige hjerter og se på dem, så de kan lære med glede, og ikke med bedrøvelse eller med forakt, om sine første foreldre.

4 For i denne hensikt har vi skrevet dette, så de kan vite at vi [a]kjente til Kristus, og vi hadde et håp om hans herlighet mange hundre år før hans komme. Og ikke bare vi hadde et håp om hans herlighet, men også alle de hellige [b]profeter som var før oss.

5 Se, de trodde på Kristus og [a]tilba Faderen i hans navn, og vi tilber også Faderen i hans navn. Og i denne hensikt holder vi [b]Moseloven, for den [c]retter våre

11 *a* Alma 5:6–9.
b vs Helvete.
c 2 Ne 9:8–9.
d vs Død, åndelig.
12 *a* vs Hor.
b vs Begjær; Ugudelig(e).
13 *a* 1 Ne 19:1–4; Jak bok 1:1–4.
4 4 *a* vs Jesus Kristus.
b Luk 24:25–27; Jak bok 7:11; Mosiah 13:33–35; L&p 20:26.
5 *a* Moses 5:8.
b 2 Ne 25:24; Jar 1:11; Mosiah 13:27, 30; Alma 25:15–16. vs Moseloven.
c Gal 3:24.

sjeler mot ham, og derfor er den helliggjort for oss til rettferdighet, slik det ble regnet Abraham til rettferdighet i villmarken at han var lydig mot Guds befaling ved å ofre sin sønn Isak, som er et bilde på Gud og hans [d]Enbårne Sønn.

6 Derfor gransker vi profetene, og vi har mange åpenbaringer og [a]profetiens ånd. Og når vi har alle disse [b]vitnesbyrd, får vi et håp, og vår tro blir urokkelig, så vi i sannhet kan [c]befale i [d]Jesu navn, og selv trærne adlyder oss eller fjellene eller havets bølger.

7 Likevel viser Gud Herren oss vår [a]svakhet så vi kan vite at det er ved hans nåde og hans store velvilje mot menneskenes barn at vi har kraft til å gjøre disse ting.

8 Se, store og forunderlige er Herrens gjerninger. Hvor [a]uransakelige er ikke hans [b]mysteriers dyp, og det er umulig for mennesket å finne ut alle hans veier, og intet menneske [c]kjenner til hans [d]veier uten at det blir åpenbart for ham. Derfor, brødre, forakt ikke Guds åpenbaringer.

9 For se, ved hans [a]ords kraft kom [b]mennesket til jorden, til den jord som ble skapt ved hans ords kraft. Hvis Gud derfor var istand til å tale så verden ble til, og til å tale så mennesket ble skapt, hvorfor skulle han så ikke være istand til å befale [c]jorden eller sine henders gjerninger på den ifølge sin vilje og sitt behag?

10 Derfor, brødre, forsøk ikke å [a]råde Herren, men ta råd fra hans hånd. For se, dere vet selv at han råder i [b]visdom og i rettferdighet og i stor barmhjertighet over alle sine gjerninger.

11 Derfor, elskede brødre, bli forsonet med ham gjennom hans [a]Enbårne Sønns, Kristi [b]forsoning, og dere kan få en [c]oppstandelse ifølge oppstandelsens kraft som er i Kristus, og bli fremstilt for Gud som Kristi [d]førstegrøde, fordi dere har tro og har fått et godt håp om herlighet i ham før han åpenbarer seg i kjødet.

12 Og nå, mine elskede, bli ikke forundret over at jeg forteller dere disse ting. For hvorfor skulle vi ikke [a]tale om Kristi forsoning og komme til en fullkommen kunnskap om ham, såvel som å komme til kunnskap om en oppstandelse og den kommende verden?

13 Se, mine brødre, den som profeterer, la ham gjøre det så

5 *d* 1M 22:1–14; Joh 3:16–18. vs Enbårne.
6 *a* vs Profeti, profetere.
b vs Vitne, vitnesbyrd.
c vs Kraft, makt.
d Apg 3:6–16; 3 Ne 8:1.
7 *a* Ether 12:27.
8 *a* Rom 11:33–36.
b L&p 19:10; 76:114. vs Mysterier, Guds.
c 1 Kor 2:9–16; Alma 26:21–22. vs Kunnskap.
d Jes 55:8–9.
9 *a* Mormon 9:17; Moses 1:32.
b vs Mennesket, mennesker; Skape, skapelse.
c Hel 12:8–17.
10 *a* 2 Ne 9:28–29; Alma 37:12, 37; L&p 3:4, 13.
b vs Allvitende; Visdom.
11 *a* Heb 5:9.
b vs Forsoning.
c vs Oppstandelse.
d Mosiah 15:21–23; 18:9; Alma 40:16–21.
12 *a* 2 Ne 25:26.

menneskene forstår det, for [a]Ånden taler sannheten og lyver ikke. Derfor taler den om tingene som de virkelig [b]er og om tingene som de virkelig vil bli, og derfor blir disse ting [c]tydelig åpenbart for oss til våre sjelers frelse. Men se, vi er ikke de eneste vitner om disse ting, for Gud talte dem også til profetene i fordums tid.

14 Men se, jødene var et [a]hårdnakket folk. De [b]foraktet de klare og tydelige ord og drepte profetene og søkte ting de ikke kunne forstå. Derfor måtte de på grunn av sin [c]blindhet, en blindhet som kom av at de så forbi målet, nødvendigvis falle. For Gud har tatt det som var klart og tydelig bort fra dem, og har gitt dem mange ting som de [d]ikke kan forstå, fordi de ønsket det. Og fordi de ønsket det, har Gud gjort det slik at de kan snuble.

15 Og nå er jeg, Jakob, ledet videre av Ånden til å profetere, for jeg forstår gjennom påvirkning av den Ånd som er i meg, at jødene, fordi de [a]snubler, vil [b]forkaste den [c]sten som de kunne bygge på og få en sikker grunnvoll.

16 Men se, ifølge Skriftene skal denne [a]sten bli den store, den siste og den eneste sikre [b]grunnvoll som jødene kan bygge på.

17 Og nå, mine elskede, hvordan er det mulig at disse, etter å ha forkastet denne sikre [a]grunnvoll, noensinne skal kunne bygge på den så den kan bli deres hjørnesten?

18 Se, mine elskede brødre, jeg vil forklare dette mysterium for dere, hvis jeg ikke på noen måte blir rokket i min fasthet i Ånden og snubler fordi jeg er så engstelig for dere.

KAPITTEL 5

Jakob siterer Zenos, som forteller allegorien om de dyrkede og viltvoksende oliventrærne – De er et bilde på Israel og hedningefolkene – Israels adspredelse og innsamling blir bebudet – Hentydninger gjøres til nephittene og lamanittene og til hele Israels hus – Hedningefolkene vil podes inn i Israel – Til slutt vil olivenhagen bli brent. Ca. 544–421 f.Kr.

Se, mine brødre, husker dere ikke å ha lest profeten [a]Zenos' ord som han talte til Israels hus, og som lød:

2 Lytt, O du Israels hus, og hør mine, en Herrens profets, ord.

3 For se, så sier Herren: Jeg sammenligner deg, O [a]Israels hus, med et dyrket [b]oliventre

13 *a* vs Hellige ånd, Den; Sannhet.
b L&p 93:24.
c Alma 13:23.
14 *a* Mat 23:37–38; 2 Ne 25:2.
b 2 Kor 11:3; 1 Ne 19:7; 2 Ne 33:2.
c Jes 44:18; Rom 11:25.
d 2 Ne 25:1–2.
15 *a* Jes 8:13–15; 1 Kor 1:23; 2 Ne 18:13–15.
b 1 Ne 10:11.
c vs Hjørnesten; Klippe (sten).
16 *a* Sal 118:22–23.
b Jes 28:16; Hel 5:12.
17 *a* Mat 19:30; L&p 29:30.
5 1 *a* vs Zenos.
3 *a* Esek 36:8. vs Israel.
b Rom 11:17–24. vs Oliventre.

som en mann tok og pleiet og ga næring i sin [c]olivenhage, og det vokste og ble gammelt og begynte å [d]råtne.

4 Og det skjedde at olivenhagens mester kom og så at hans oliventre begynte å råtne, og han sa: Jeg vil beskjære det og grave omkring det og pleie det og gi det næring, så det kanskje kan skyte frem unge og sarte grener og ikke dø.

5 Og det skjedde at han beskar det og gravde omkring det og pleiet det og ga det næring ifølge sitt ord.

6 Og det skjedde at det etter mange dager begynte å skyte frem noen små, sarte grener, men se, toppen begynte å dø.

7 Og det skjedde at olivenhagens mester så det, og han sa til sin tjener: Jeg er bedrøvet over å skulle miste dette treet. Gå derfor og ta grenene av et [a]viltvoksende oliventre og bring dem hit til meg, og vi vil ta bort de store grenene som begynner å visne, og vi vil kaste dem på ilden så de kan brennes.

8 Og se, sier olivenhagens Herre, jeg tar bort mange av disse unge og sarte grenene, og jeg vil pode dem inn hvor jeg vil, og det gjør ingenting om roten av dette treet dør, jeg kan likevel bevare frukten av det for meg selv. Derfor vil jeg ta disse unge, sarte grenene, og jeg vil pode dem inn hvor jeg vil.

9 Ta du grenene fra det viltvoksende oliventreet og pod dem inn i [a]stedet, og disse som jeg har skåret av, vil jeg kaste på ilden og brenne, så de ikke skal ligge strødd omkring i min olivenhage.

10 Og det skjedde at olivenhagens Herres tjener gjorde som olivenhagens Herre hadde sagt, og podet inn grenene fra det [a]viltvoksende oliventreet.

11 Og olivenhagens Herre sørget for at det ble gravet omkring det og beskåret og pleiet og gitt næring, og sa til sin tjener: Jeg er bedrøvet over å skulle miste dette treet. Derfor har jeg gjort dette for om mulig å bevare røttene så de ikke dør, så jeg kan bevare dem for meg selv.

12 Gå derfor din vei, ta vare på treet, plei det og gi det næring ifølge mine ord.

13 Og disse vil jeg [a]anbringe nederst i min olivenhage, hvor som helst jeg vil, det vedkommer ikke deg. Og jeg gjør det så jeg kan bevare treets naturlige grener for meg selv, og også for at jeg kan lagre frukten til meg selv, for jeg er bedrøvet over å skulle miste dette treet og dets frukt.

14 Og det skjedde at olivenhagens Herre gikk sin vei, og han skjulte det dyrkede oliventreets naturlige grener nederst i olivenhagen, noen her og noen der, alt etter sin vilje og sitt behag.

15 Og det skjedde at lang tid gikk, og olivenhagens Herre sa til sin tjener: Kom, la oss gå ned

3 *c* L&p 101:44.
vs Herrens vingård.
d vs Frafall.
7 *a* Rom 11:17, 24.
9 *a* Rom 1:13.
10 *a* vs Hedningefolkene.
13 *a* 1 Ne 10:12.

i olivenhagen og arbeide i olivenhagen.

16 Og det skjedde at olivenhagens Herre og også tjeneren gikk ned i olivenhagen for å arbeide. Og det skjedde at tjeneren sa til sin mester: Se her, se på treet.

17 Og det skjedde at olivenhagens Herre så og fikk se treet hvor grener fra det viltvoksende oliventreet var blitt podet inn, og det hadde sprunget ut og begynt å bære [a]frukt, og han så at den var god, og frukten var lik den naturlige frukten.

18 Og han sa til tjeneren: Se, grenene fra det viltvoksende treet har tatt saften fra roten, så roten har frembragt stor styrke, og på grunn av rotens store styrke har de ville grenene frembragt edel frukt. Men hvis vi ikke hadde podet inn disse grenene, ville treet ha gått til grunne. Og se, jeg skal legge til side mye frukt som treet har frembragt, og denne frukten skal jeg lagre til meg selv.

19 Og det skjedde at olivenhagens Herre sa til tjeneren: Kom, la oss gå til den nederste del av olivenhagen og se om ikke også treets naturlige grener har frembragt mye frukt, så jeg kan lagre frukten til meg selv.

20 Og det skjedde at de gikk dit hvor mesteren hadde skjult treets naturlige grener, og han sa til tjeneren: Se disse, og han så den [a]første, at den hadde frembragt mye frukt, og han så også at den var god. Og han sa til tjeneren: Ta av dens frukt og legg den til side til meg selv, for se, sa han, denne lange tid har jeg gitt den næring, og den har frembragt mye frukt.

21 Og det skjedde at tjeneren sa til sin mester: Hvorfor kom du hit og plantet dette treet eller denne grenen av treet? For se, det var det magreste jordstykket i hele din olivenhage.

22 Og olivenhagens Herre sa til ham: Råd meg ikke. Jeg visste at det var et magert stykke jord, derfor sa jeg til deg: Jeg har pleiet den og gitt den næring denne lange tid, og du ser at den har frembragt mye frukt.

23 Og det skjedde at olivenhagens Herre sa til sin tjener: Se her, se, jeg har plantet en annen gren av treet også, og du vet at dette jordstykket var magrere enn det første. Men se på treet. Jeg har pleiet det og gitt det næring denne lange tid, og det har frembragt mye frukt. Sank den derfor sammen, og lagre den til meg selv.

24 Og det skjedde at olivenhagens Herre videre sa til sin tjener: Se her, og betrakt en annen [a]gren som jeg også har plantet. Se, den har jeg også pleiet og gitt næring, og den har frembragt frukt.

25 Og han sa til tjeneren: Se her, og se på den siste. Se, denne har jeg plantet på et [a]fruktbart stykke jord, og jeg har pleiet den og gitt den næring denne lange tid, og bare en del av treet har frembragt edel frukt, og

17*a* Joh 15:16.
20*a* Jak bok 5:39.
24*a* Esek 17:22–24; Alma 16:17; 3 Ne 15:21–24.
25*a* 1 Ne 2:20.

den [b]andre delen av treet har frembragt vill frukt. Se, jeg har pleiet og gitt dette treet næring på samme måte som de andre.

26 Og det skjedde at olivenhagens Herre sa til tjeneren: Hugg de grener av som ikke har frembragt god [a]frukt, og kast dem på ilden.

27 Men se, tjeneren sa til ham: La oss beskjære det og grave omkring det og pleie det og gi det næring litt lenger, så vil det kanskje frembringe god frukt til deg, som du kan lagre.

28 Og det skjedde at olivenhagens Herre og olivenhagens Herres tjener pleiet og ga næring til all olivenhagens frukt.

29 Og det skjedde at en lang tid hadde gått, og olivenhagens Herre sa til sin [a]tjener: Kom, la oss gå ned og arbeide i olivenhagen igjen. For se, [b]tiden nærmer seg, og [c]enden kommer snart, derfor må jeg lagre frukten til meg selv.

30 Og det skjedde at olivenhagens Herre og tjeneren gikk ned i olivenhagen og kom til det treet hvor de naturlige grenene var brukket av og ville grener var podet inn. Og se, treet bugnet av [a]allslags frukt.

31 Og det skjedde at olivenhagens Herre smakte på frukten, enhver sort etter dens antall. Og olivenhagens Herre sa: Se, denne lange tid har vi pleiet og gitt næring til dette treet, og jeg har lagret mye frukt til meg selv.

32 Men se, denne gang har det frembragt mye frukt, men [a]ikke noe av den er god. Og se, det er allslags dårlig frukt. Til tross for alt vårt arbeide er det meg til ingen nytte, og nå er jeg bedrøvet over å skulle miste dette treet.

33 Og olivenhagens Herre sa til tjeneren: Hva skal vi gjøre med treet så jeg igjen kan bevare god frukt av det til meg selv?

34 Og tjeneren sa til sin mester: Se, fordi du podet inn grener fra det viltvoksende oliventreet, har de gitt næring til røttene så de er i live og de ikke er døde. Derfor ser du at de fremdeles er gode.

35 Og det skjedde at olivenhagens Herre sa til sin tjener: Treet er meg til ingen nytte, og røttene gavner meg ikke så lenge det frembringer ond frukt.

36 Ikke desto mindre vet jeg at røttene er gode, og jeg har bevart dem i min egen hensikt. Og på grunn av sin store styrke har de hittil frembragt god frukt på de ville grenene.

37 Men se, de ville grenene har vokst så røttene er helt [a]overgrodd. Og fordi de ville grenene har fått overtaket over røttene, har det frembragt mye ond frukt. Og fordi det har frembragt så mye ond frukt, ser du at det begynner å dø. Og hvis vi ikke gjør noe for å bevare det, vil det snart være modent til å bli kastet på ilden.

25 *b* 3 Ne 10:12–13.
26 *a* Mat 7:15–20; Alma 5:36; L&p 97:7.
29 *a* L&p 101:55; 103:21.
b vs Siste dager.
c 2 Ne 30:10; Jak bok 6:2.
30 *a* vs Frafall.
32 *a* JS – H 1:19.
37 *a* L&p 45:28–30.

38 Og det skjedde at olivenhagens Herre sa til sin tjener: La oss gå ned til de nederste deler av olivenhagen og se om de naturlige grenene også har frembragt ond frukt.

39 Og det skjedde at de gikk ned til de nederste deler av olivenhagen. Og det skjedde at de så at frukten fra de naturlige grenene også var blitt fordervet, ja, fra den [a]første og den andre, og også den siste, og de var alle blitt fordervet.

40 Og den [a]ville frukten fra den siste hadde fått overtaket over den delen av treet som frembragte god frukt, ja, så grenen hadde visnet bort og var død.

41 Og det skjedde at olivenhagens Herre gråt og sa til tjeneren: [a]Hva mer kunne jeg ha gjort for min olivenhage?

42 Se, jeg visste at all frukten i olivenhagen, unntatt disse, var blitt fordervet. Og nå er disse som en gang frembragte god frukt, også blitt fordervet. Og nå kan ingen av trærne i min olivenhage brukes til annet enn å bli hugget ned og kastet på ilden.

43 Og se, dette siste, hvis gren har visnet bort, plantet jeg på et [a]fruktbart stykke jord, ja, på et for meg mer utsøkt sted enn alle andre deler av min olivenhage.

44 Og du så at jeg også tok vekk det som lå [a]strødd omkring på dette jordstykket, så jeg kunne plante dette treet der i stedet.

45 Og du så at en del av det frembragte god frukt, og en del av det frembragte vill frukt. Og fordi jeg ikke skar vekk grenene og kastet dem på ilden, se derfor har de fått overtaket over den gode grenen så den har visnet bort.

46 Og se, til tross for all den omsorg vi har vist min olivenhage, er trærne der blitt fordervet så de ikke bærer god frukt, og jeg hadde håpet å bevare disse så jeg kunne lagre frukten til senere bruk for meg selv. Men se, de er blitt som det viltvoksende oliventreet og kan ikke brukes til annet enn å bli [a]hugget ned og kastet på ilden, og jeg er bedrøvet over å skulle miste dem.

47 Men hva mer kunne jeg ha gjort i min olivenhage? Har jeg holdt min hånd tilbake og unnlatt å pleie den og gi den næring? Nei, jeg har pleiet den og gitt den næring, og jeg har gravet i den, jeg har beskåret den, og jeg har gjødslet den og jeg har [a]rakt ut min hånd nesten hele dagen lang, og [b]enden nærmer seg. Og det bedrøver meg at jeg må hugge ned alle trærne i min olivenhage og kaste dem på ilden så de brenner opp. Hvem er det som har fordervet min olivenhage?

48 Og det skjedde at tjeneren sa til sin mester: Skyldes det ikke at din olivenhage er for høyreist? Har ikke grenene der

39 *a* Jak bok 5:20, 23, 25.
40 *a* Mormon 6:6–18.
41 *a* 2 Ne 26:24.
43 *a* 2 Ne 1:5.
44 *a* Ether 13:20–21.
46 *a* 3 Ne 27:11.
47 *a* 2 Ne 28:32; Jak bok 6:4.
b vs Verden – Verdens ende.

fått overtaket over de røttene som er gode? Og fordi grenene har fått overtaket over røttene, se, derfor vokste de raskere enn røttene var sterke til og tok styrken selv. Se, sier jeg, er det ikke dette som er årsaken til at trærne i din olivenhage er blitt fordervet?

49 Og det skjedde at olivenhagens Herre sa til tjeneren: La oss gå og hugge ned trærne i olivenhagen og kaste dem på ilden, så de ikke blir liggende strødd omkring i min olivenhage, for jeg har gjort alt. Hva mer kunne jeg ha gjort for min olivenhage?

50 Men se, tjeneren sa til olivenhagens Herre: Spar den [a]en stund til.

51 Og Herren sa: Ja, jeg vil spare den en stund til, for jeg er bedrøvet over å skulle miste trærne i min olivenhage.

52 La oss derfor ta [a]grenene fra disse som jeg har plantet i de nederste delene av min olivenhage, og la oss pode dem inn i det treet de kom fra, og la oss hugge av de grenene som har den bitreste frukten, og i stedet pode inn treets naturlige grener.

53 Og dette vil jeg gjøre for at treet ikke skal dø, så jeg kanskje kan bevare røttene for meg selv i min egen hensikt.

54 Og se, røttene fra treets naturlige grener som jeg plantet hvor jeg ville, er ennå i live. For at jeg også kan bevare dem i min egen hensikt, vil jeg ta av grenene fra dette treet og [a]pode dem inn i dem. Ja, jeg vil pode inn i dem grenene fra deres modertre, så jeg også kan bevare røttene for meg selv, slik at de, når de er tilstrekkelig sterke, kanskje kan frembringe god frukt til meg, så jeg fremdeles kan få ære av frukten i min olivenhage.

55 Og det skjedde at de tok fra det naturlige treet som var blitt viltvoksende, og podet inn i de naturlige trærne som også var blitt viltvoksende.

56 Og de tok også fra de naturlige trærne som var blitt viltvoksende, og podet inn i deres modertre.

57 Og olivenhagens Herre sa til tjeneren: Hugg ikke andre ville grener av trærne enn de som er mest bitre, og pod inn i dem slik jeg har sagt.

58 Og vi vil igjen pleie og gi næring til trærne i olivenhagen, og vi vil beskjære grenene der. Og de grenene som er råtne og må dø, vil vi skjære vekk fra trærne og kaste dem på ilden.

59 Og dette gjør jeg for at røttene deres kanskje kan samle styrke fordi de er gode, og fordi grenene er blitt byttet ut, slik at de gode kan få overtaket over de onde.

60 Og fordi jeg har bevart de naturlige grener og røtter og har podet de naturlige grenene inn i deres modertre igjen og har bevart røttene fra deres modertre, slik at trærne i min olivenhage kanskje kan frembringe god [a]frukt igjen, og for

50 *a* Jak bok 5:27.
52 *a* vs Israel – Israels innsamling.
54 *a* 1 Ne 15:12–16.
60 *a* Jes 27:6.

at jeg igjen kan ha glede av frukten i min olivenhage og at jeg kanskje kan fryde meg svært meget over at jeg har bevart røttene og grenene som frembragte den første frukten –

61 gå derfor ut og kall [a]tjenere, så vi kan [b]arbeide flittig av all vår kraft i olivenhagen og berede veien så jeg kan frembringe naturlig frukt igjen, for denne naturlige frukten er god og mer dyrebar enn all annen frukt.

62 La oss derfor gå og arbeide av all vår kraft denne siste gang. For se, enden nærmer seg, og dette er siste gang jeg skal beskjære min olivenhage.

63 Pod inn grenene, begynn med de [a]siste så de kan bli de første, og de første kan bli de siste. Og grav omkring trærne, både gamle og unge, de første og de siste, de siste og de første, slik at alle kan bli pleiet og få næring enda en gang – for siste gang.

64 Grav derfor omkring dem og beskjær dem og gjødsle dem enda en gang, for siste gang, for enden nærmer seg. Og om så skulle skje at disse siste podekvistene vokser og frembringer den naturlige frukt, da skal dere berede veien for dem så de kan vokse.

65 Og når de begynner å vokse, skal dere fjerne de grenene som frembringer bitter frukt, ifølge de godes kraft og størrelse. Og dere skal ikke [a]fjerne alle de dårlige med én gang, ellers blir røttene for kraftige for podekvisten, så den dør og jeg mister trærne i min olivenhage.

66 For det bedrøver meg at jeg skulle miste trærne i min olivenhage. Derfor skal dere fjerne de dårlige etterhvert som de gode vokser, slik at rot og topp kan være like sterke, inntil de gode får overtaket over de dårlige og de dårlige hugges ned og kastes på ilden, så de ikke blir liggende strødd omkring i min olivenhage. Og slik vil jeg kaste de dårlige ut av min olivenhage.

67 Og det naturlige treets grener vil jeg pode inn igjen i det naturlige treet.

68 Og det naturlige treets grener vil jeg pode inn i treets naturlige grener, og slik vil jeg føre dem sammen igjen, så de kan frembringe den naturlige frukt, og de skal bli ett.

69 Og de dårlige skal [a]kastes bort, ja, ut av hele min olivenhages land, for se, bare denne ene gang vil jeg beskjære min olivenhage.

70 Og det skjedde at olivenhagens Herre sendte sin [a]tjener, og tjeneren gikk og gjorde som Herren hadde befalt ham og hentet andre tjenere, og de var [b]få.

71 Og olivenhagens Herre sa til dem: Gå ut og [a]arbeid i olivenhagen av alle krefter. For se, dette er [b]siste gang jeg skal pleie og gi næring til min olivenhage. For enden er nær, og

61 *a* Jak bok 6:2; L&p 24:19.
b L&p 39:11, 13, 17.
63 *a* 1 Ne 13:42; Ether 13:10–12.
65 *a* L&p 86:6–7.
69 *a* 1 Ne 22:15–17, 23; 2 Ne 30:9–10.
70 *a* L&p 101:55; 103:21.
b 1 Ne 14:12.
71 *a* Mat 21:28; Jak bok 6:2–3; L&p 33:3–4.
b L&p 39:17; 43:28–30.

høsten nærmer seg raskt. Og hvis dere arbeider av alle krefter sammen med meg, skal dere kunne [c]glede dere over den frukt som jeg skal lagre til meg selv til den tid som snart skal komme.

72 Og det skjedde at tjenerne gikk og arbeidet av alle krefter, og olivenhagens Herre arbeidet også sammen med dem, og de adlød olivenhagens Herres befalinger i alle ting.

73 Og den naturlige frukten begynte igjen å finnes i olivenhagen, og de naturlige grenene begynte å vokse og trives overmåte godt. Og de ville grenene begynte å bli hugget av og bli kastet bort, og de sørget for at trærnes rot og topp var like sterke.

74 Og slik arbeidet de med all flid ifølge olivenhagens Herres befalinger helt til de dårlige var blitt kastet ut av olivenhagen, og Herren hadde tatt vare på de trærne som nå bar naturlig frukt igjen. Og de ble som [a]ett legeme, og fruktene var likeverdige, og olivenhagens Herre hadde bevart den naturlige frukten til seg selv, den som fra begynnelsen av var mest dyrebar for ham.

75 Og det skjedde at da olivenhagens Herre så at hans frukt var god, og at hans olivenhage ikke lenger var fordervet, sammenkalte han sine tjenere og sa til dem: Se, for siste gang har vi gitt næring til min olivenhage, og dere ser at jeg har gjort ifølge min vilje. Og jeg har bevart den naturlige frukten, så den er god slik som den var i begynnelsen. Og [a]velsignet er dere, og fordi dere har arbeidet flittig med meg i min olivenhage, har holdt mine bud og har bragt den [b]naturlige frukten til meg igjen, så min olivenhage ikke lenger er bedervet – og den dårlige er kastet ut – se, dere skal glede dere med meg over frukten i min olivenhage.

76 For se, i [a]lang tid vil jeg lagre frukten i min olivenhage til meg selv i en tid som kommer hastig, og for siste gang har jeg pleiet og gitt næring til min olivenhage og beskåret den og har gravet i den og gjødslet den. Derfor vil jeg i lang tid lagre frukten til meg selv ifølge det jeg har talt.

77 Og når den tid kommer at ond frukt igjen kommer inn i min olivenhage, da vil jeg la den gode og den dårlige bli samlet sammen, og den gode vil jeg bevare til meg selv, og den dårlige vil jeg kaste bort til dens eget sted. Og så kommer [a]tiden, og enden, og jeg vil la min olivenhage bli [b]brent med ild.

KAPITTEL 6

Herren vil gjenvinne Israel i de siste dager – Verden vil bli brent med ild – Menneskene må følge

71 *c* L&p 18:10–16.
74 *a* L&p 38:27.
75 *a* 1 Ne 13:37.
b vs Israel.
76 *a* 1 Ne 22:24–26. vs Tusenårsriket.
77 *a* Åp 20:2–10; L&p 29:22–24; 43:29–33; 88:110–116.
b vs Verden – Verdens ende.

Kristus for å unngå sjøen av ild og svovel. Ca. 544–421 f.Kr.

Og nå, se, mine brødre, siden jeg sa til dere at jeg ville profetere, se, dette er min profeti – at det som denne profet [a]Zenos sa om Israels hus da han sammenlignet dem med et dyrket oliventre, må visselig gå i oppfyllelse.

2 Og den dag da han for annen gang skal rekke ut sin hånd for å [a]gjenvinne sitt folk, er den dag, ja, den siste gang da [b]Herrens tjenere skal gå ut med hans [c]myndighet for å [d]nære og beskjære hans [e]olivenhage, og deretter kommer [f]enden snart.

3 Og hvor velsignet er ikke de som har arbeidet flittig i hans olivenhage, og hvor forbannet er ikke de som skal kastes ut til sitt eget sted! Og verden skal [a]brennes med ild.

4 Og hvor barmhjertig er ikke vår Gud mot oss, for han husker [a]Israels hus, både røtter og grener, og han rekker ut sine [b]hender mot dem hele dagen lang, og de er et [c]hårdnakket og ubøyelig folk. Men alle som ikke forherder sitt hjerte, skal bli frelst i Guds rike.

5 Derfor, mine elskede brødre, bønnfaller jeg dere med alvorlige ord om å omvende dere og av hele deres hjerte [a]holde dere nær til Gud, slik han holder seg nær til dere. Og mens [b]hans barmhjertighets arm er rakt ut mot dere i dagens lys, forherd ikke deres hjerter.

6 Ja, hvis dere vil høre hans røst i dag, så forherd ikke deres hjerter, for hvorfor vil dere [a]dø?

7 For se, vil dere, etter å ha blitt næret med Guds gode ord hele dagen lang, frembringe ond frukt, så dere må [a]hugges ned og kastes på ilden?

8 Se, vil dere forkaste disse ord? Vil dere forkaste profetenes ord, og vil dere forkaste alle de ord som er blitt talt om Kristus etter at så mange har talt om ham, og fornekte Kristi gode ord og Guds kraft og Den hellige ånds [a]gave, slukke Den hellige ånd og gjøre narr av den store forløsningsplan som er blitt utarbeidet for dere?

9 Vet dere ikke at hvis dere gjør dette, skal forløsningens og oppstandelsens kraft som er i Kristus, føre dere med skam og en redselsfull [a]skyld frem for [b]Guds domstol?

10 Og ifølge [a]rettferdighetens kraft, for rettferdigheten kan ikke fornektes, må dere gå bort i den [b]sjø av ild og svovel hvis

6 1*a* Jak bok 5:1.
2*a* 1 Ne 22:10–12; L&p 110:11. vs Gjengivelsen av evangeliet.
b Jak bok 5:61.
c 1 Ne 14:14.
d Jak bok 5:71.
e vs Herrens vingård.
f 2 Ne 30:10.
3*a* 2 Ne 27:2; Jak bok 5:77; 3 Ne 25:1.
4*a* 2 Sam 7:24.
b Jak bok 5:47.
c Mosiah 13:29.
5*a* vs Enhet, enighet.
b Alma 5:33–34; 3 Ne 9:14.
6*a* Esek 18:21–23.
7*a* Alma 5:51–52; 3 Ne 27:11–12.
8*a* vs Hellige ånds gave, Den.
9*a* Mosiah 15:26. vs Skyld (-følelse).
b vs Dom, den siste eller endelige.
10*a* vs Rettferdig, rettferdighet.
b 2 Ne 28:23. vs Helvete.

flammer er uslukkelige, og hvis røk stiger opp evindelig og alltid, i den sjø av ild og svovel som er [c]uendelig [d]pine.

11 Mine elskede brødre, omvend dere og gå inn gjennom den [a]trange port, og fortsett på den vei som er smal, til dere oppnår evig liv.

12 Vær [a]kloke, hva mer kan jeg si?

13 Til slutt byr jeg dere farvel inntil jeg skal møte dere for Guds behagelige domstol, som slår de ugudelige med en [a]grufull redsel og frykt. Amen.

KAPITTEL 7

Sherem fornekter Kristus, strider mot Jakob, krever et tegn og blir slått av Gud – Alle profetene har talt om Kristus og Hans forsoning – Nephittene levde alle sine dager som omstreifere, født i trengsel og hatet av lamanittene. Ca. 544–421 f.Kr.

Og nå skjedde det etter at noen år var gått, at det kom en mann ved navn Sherem blant Nephis folk.

2 Og det skjedde at han begynte å forkynne blant folket og fortelle dem at det ikke skulle komme noen Kristus. Og han forkynte mange ting som var smigrende for folket, og dette gjorde han for å kullkaste læren om Kristus.

3 Og han arbeidet flittig så han kunne lede folkets hjerter bort, ja, han ledet mange hjerter bort, og da han visste at jeg, Jakob, hadde tro på Kristus som skulle komme, søkte han ofte anledning til å komme til meg.

4 Og han var lærd, så han hadde fullkommen kunnskap om folkets språk, derfor kunne han bruke mye smiger og tale med stor kraft ifølge djevelens makt.

5 Og han håpet å rokke ved min tro til tross for de mange [a]åpenbaringer og alt jeg hadde sett i forbindelse med disse ting, for jeg hadde virkelig sett engler, og de hadde betjent meg, og fra tid til annen hadde jeg også hørt Herrens røst tale til meg med virkelige ord, derfor kunne jeg ikke rokkes.

6 Og det skjedde at han kom til meg og talte til meg på følgende måte: Bror Jakob, jeg har ofte søkt anledning til å tale med deg, for jeg har hørt, og vet også, at du reiser mye omkring og forkynner det som du kaller evangeliet, eller læren om Kristus.

7 Og du har villedet mye av dette folk, så de forvrenger Guds riktige vei og [a]ikke holder Moseloven, som er den riktige vei. De forandrer Moseloven og tilber et vesen som du sier skal komme om mange hundre år. Og se, jeg, Sherem, forteller deg at dette er bespottelse, for intet menneske kjenner til slike ting, for de [b]kan ikke fortelle om ting

10 *c* L&p 19:10–12.
d vs Fordømme, fordømmelse.
11 *a* 2 Ne 9:41.
12 *a* Mormon 9:28.
13 *a* Alma 40:14.
7 5 *a* 2 Ne 11:3; Jak bok 2:11.
7 *a* Jak bok 4:5.
b Alma 30:13.

som skal komme. Og på denne måten stred Sherem mot meg.

8 Men se, Gud Herren fylte min sjel med sin [a]Ånd slik at jeg tilbakeviste alle hans ord.

9 Og jeg sa til ham: Fornekter du Kristus som skal komme? Og han sa: Hvis det skulle finnes noen Kristus, ville jeg ikke fornekte ham, men jeg vet at det ikke finnes noen Kristus, heller ikke har det vært eller vil det noensinne bli noen.

10 Og jeg sa til ham: Tror du Skriftene? Og han sa: Ja.

11 Og jeg sa til ham: Så forstår du dem ikke, for de bærer virkelig vitnesbyrd om Kristus. Se, jeg sier deg at ingen av profetene har skrevet eller [a]profetert uten å ha talt om denne Kristus.

12 Og dette er ikke alt. Det er blitt åpenbart for meg, for jeg har hørt og sett, og det er også blitt åpenbart for meg ved Den hellige ånds [a]kraft, derfor vet jeg at hvis det ikke ble utført noen forsoning, måtte hele menneskeheten gå [b]fortapt.

13 Og det skjedde at han sa til meg: Vis meg et [a]tegn ved denne kraft fra Den hellige ånd ved hvem du vet så mye.

14 Og jeg sa til ham: Hvem er jeg at jeg skulle friste Gud til å vise deg et tegn på noe du vet er [a]sant? Du vil bare fornekte det, for du er av [b]djevelen. Likevel, skje ikke min vilje, men hvis Gud slår deg, la det være deg et tegn på at han har makt både i himmelen og på jorden, og også på at Kristus skal komme, og din vilje skje, O Herre, og ikke min.

15 Og det skjedde at da jeg, Jakob, hadde talt disse ord, kom Herrens kraft over ham, så han falt til jorden. Og det skjedde at han ble pleiet i mange dager.

16 Og det skjedde at han sa til folket: Kom sammen i morgen, for jeg skal dø. Derfor ønsker jeg å tale til folket før jeg dør.

17 Og det skjedde at folket neste dag kom sammen, og han talte tydelig til dem og fornektet det han hadde lært dem, og bekjente Kristus og Den hellige ånds kraft og englers betjening.

18 Og han fortalte dem klart og tydelig at han var blitt [a]bedratt av [b]djevelens makt. Og han talte om helvete, evigheten og om evig straff.

19 Og han sa: Jeg frykter for at jeg har begått den [a]uopprettelige synd, for jeg har løyet for Gud, for jeg fornektet Kristus og sa at jeg trodde Skriftene, og de bærer virkelig vitnesbyrd om ham. Og fordi jeg har løyet for Gud på denne måten, er jeg meget redd for at min sak vil

8 *a* vs Inspirasjon, inspirere.
11 *a* Åp 19:10; 1 Ne 10:5; Jak bok 4:4; Mosiah 13:33–35; L&p 20:26. vs Jesus Kristus.
12 *a* vs Gud, guddommen – Gud Den hellige ånd; Hellige ånd, Den.
b 2 Ne 2:21.
13 *a* Mat 16:1–4; Alma 30:43–60. vs Tegn.
14 *a* Alma 30:41–42.
b Alma 30:53.
18 *a* Alma 30:53. vs Bedra, bedrageri.
b vs Djevel.
19 *a* vs Uopprettelig synd.

bli [b]forferdelig, men jeg bekjenner for Gud.

20 Og det skjedde at da han hadde sagt disse ord, kunne han ikke si mer, og han [a]oppga ånden.

21 Og da forsamlingen hadde vært vitne til at han talte disse ting like før han skulle til å oppgi ånden, ble de overmåte forbauset, ja, i den grad at Guds kraft kom ned over dem, og de ble så [a]overveldet at de falt til jorden.

22 Nå gledet dette meg, Jakob, for jeg hadde bedt min Fader i himmelen om det, for han hadde hørt mitt rop og besvart min bønn.

23 Og det skjedde at fred og Guds kjærlighet igjen vendte tilbake til folket. De [a]gransket Skriftene og lyttet ikke mer til denne ugudelige manns ord.

24 Og det skjedde at mange midler ble tatt i bruk for å [a]gjenvinne og bringe lamanittene tilbake til kunnskap om sannheten. Men alt var [b]forgjeves, for de fant behag i [c]krig og [d]blodsutgytelse, og de næret et evig [e]hat til oss som var deres brødre, og de forsøkte stadig å ødelegge oss ved sine våpens kraft.

25 Derfor befestet Nephis folk seg mot dem med sine våpen og av all sin makt, idet de stolte på Gud og sin frelses [a]klippe. Derfor hadde de hittil seiret over sine fiender.

26 Og det skjedde at jeg, Jakob, begynte å bli gammel, og da dette folks opptegnelser føres på Nephis [a]andre plater, avslutter jeg denne opptegnelsen. Jeg erklærer at den er blitt skrevet ifølge min beste kunnskap, og jeg avslutter med å si at tiden svant hen, og våre [b]liv svant også hen som en drøm, for vi var et ensomt og et andektig folk – omstreifere, som var utstøtt fra Jerusalem, født i trengsel i en villmark og hatet av våre brødre, noe som forårsaket kriger og stridigheter, derfor sørget vi alle våre dager.

27 Og jeg, Jakob, så at jeg snart måtte gå ned i min grav, derfor sa jeg til min sønn [a]Enos: Ta disse platene, og jeg fortalte ham hva min bror, Nephi, hadde [b]befalt meg, og han lovet å være lydig mot befalingene. Jeg slutter å skrive på disse platene, og jeg har ikke skrevet mye, og jeg byr leseren farvel og håper at mange av mine brødre vil lese mine ord. Brødre, adjø.

19 *b* Mosiah 15:26.
20 *a* Jer 28:15–17.
21 *a* Alma 19:6.
23 *a* Alma 17:2.
24 *a* Enos 1:20.
b Enos 1:14.
c Mosiah 10:11–18.
d Jar 1:6; Alma 26:23–25.
e 2 Ne 5:1–3; Mosiah 28:2.
25 *a* vs Klippe (sten).
26 *a* 1 Ne 19:1–6; Jar 1:14–15. vs Plater.
b Jak brev 4:14.
27 *a* Enos 1:1.
b Jak bok 1:1–4.

ENOS' BOK

Enos ber med stor kraft og får forlatelse for sine synder – Herrens røst kommer til hans sinn og lover at lamanittene skal bli frelst på et senere tidspunkt – Nephittene forsøkte å vinne lamanittene tilbake – Enos fryder seg ved sin Forløser. Ca. 420 f.Kr.

SE, det skjedde at jeg, [a]Enos, visste at min [b]far var en rettferdig mann, for han [c]underviste meg i sitt språk og også i Herrens [d]tukt og formaning – og velsignet være min Guds navn for det.

2 Og jeg vil fortelle dere om den [a]kamp jeg hadde for Guds åsyn før jeg fikk [b]forlatelse for mine synder.

3 Se, jeg gikk på jakt etter dyr i skogene, og de ord som jeg ofte hadde hørt min far uttale om evig liv og de helliges [a]glede, [b]sank dypt i mitt hjerte.

4 Og min sjel [a]hungret, og jeg [b]knelte ned for min Skaper og påkalte ham i kraftig [c]bønn for min egen sjel. Og hele dagen lang påkalte jeg ham, ja, og da natten kom, hevet jeg fremdeles min røst så høyt at den nådde himlene.

5 Og det kom en [a]røst til meg og sa: Enos, dine synder er deg forlatt, og du skal bli velsignet.

6 Og jeg, Enos, visste at Gud ikke kunne lyve, derfor var min skyld tatt bort.

7 Og jeg sa: Herre, hvordan er det gått til?

8 Og han sa til meg: På grunn av din [a]tro på Kristus, som du aldri før hverken har hørt eller sett. Og mange år skal gå før han åpenbarer seg i kjødet. Gå derfor bort, din tro har gjort deg [b]hel.

9 Nå skjedde det at da jeg hadde hørt disse ord, begynte jeg å føle et [a]ønske for mine brødres, nephittenes, velferd. Derfor [b]utøste jeg hele min sjel til Gud for dem.

10 Og mens jeg kjempet slik i ånden, se, da kom Herrens røst til mitt [a]sinn igjen og sa: Jeg vil se til dine brødre i forhold til deres flid i å holde mine befalinger. Jeg har [b]gitt dem dette land, og det er et hellig land, og jeg [c]forbanner det ikke uten for misgjerningers skyld. Derfor vil jeg se til dine brødre ifølge det jeg har sagt, og deres overtredelser vil jeg med sorg bringe over deres egne hoder.

11 Og etter at jeg, Enos, hadde

1 1*a* vs Enos, sønn av Jakob.
b 2 Ne 2:2–4.
c 1 Ne 1:1–2.
d Ef 6:4.
2*a* 1M 32:24–32; Alma 8:10. vs Omvende, omvendelse.
b vs Syndsforlatelse.
3*a* vs Glede.
b 1 Ne 10:17–19; Alma 36:17–21.
4*a* 2 Ne 9:51; 3 Ne 12:6.
b vs Ærbødighet.
c vs Bønn.
5*a* vs Åpenbaring.
8*a* Ether 3:12–13. vs Tro.
b Mat 9:22.
9*a* 1 Ne 8:12; Alma 36:24.
b 2 Ne 33:3; Morm ord 1:8; Alma 34:26–27.
10*a* vs Inspirasjon, inspirere; Sinn.
b 1 Ne 2:20.
c Ether 2:7–12.

hørt disse ord, begynte min tro å bli urokkelig i Herren, og jeg ba til ham lenge og inderlig for mine brødre, lamanittene.

12 Og det skjedde at etter at jeg hadde [a]bedt og arbeidet med all flid, sa Herren til meg: Jeg vil gi deg ifølge dine [b]ønsker på grunn av din tro.

13 Og nå, se, dette var det ønske som jeg ønsket av ham, at om så skulle skje at mitt folk, nephittene, skulle falle i overtredelse og på en eller annen måte bli [a]ødelagt, og lamanittene ikke skulle bli ødelagt, at Gud Herren ville [b]bevare en opptegnelse om mitt folk, nephittene, selv om det skulle skje ved hans hellige arms kraft, så den en dag i fremtiden kunne [c]bringes frem for lamanittene, så de kanskje kunne bli [d]bragt til frelse.

14 For i øyeblikket strevde vi [a]forgjeves med å bringe dem tilbake til den sanne tro. Og de sverget i sin vrede at om det var mulig, ville de [b]ødelegge våre opptegnelser og oss selv og alle våre fedres tradisjoner også.

15 Derfor, da jeg visste at Gud Herren var istand til å [a]bevare våre opptegnelser, ropte jeg til ham uavlatelig, for han hadde sagt til meg: Hva som helst dere ber om i tro og stoler på at dere skal få i Kristi navn, skal dere få.

16 Og jeg hadde tro, og jeg ropte til Gud at han måtte [a]bevare [b]opptegnelsene, og han inngikk en pakt med meg at han ville [c]bringe dem frem til lamanittene i sin egen beleilige tid.

17 Og jeg, Enos, visste at det ville skje ifølge pakten som han hadde inngått, derfor falt min sjel til ro.

18 Og Herren sa til meg: Dine fedre har også bedt meg om dette, og det skal skje med dem ifølge deres tro, for deres tro var som din.

19 Nå skjedde det at jeg, Enos, gikk omkring blant Nephis folk, profeterte om ting som skulle komme, og vitnet om det jeg hadde hørt og sett.

20 Og jeg bærer vitnesbyrd om at Nephis folk med flid forsøkte å bringe lamanittene tilbake til den sanne tro på Gud. Men vårt [a]arbeide var forgjeves. Deres hat var innbitt, og de lot seg lede av sin onde natur, så de ble ville og grusomme og et [b]blodtørstig folk fulle av [c]avgudsdyrkelse og urenhet. De levde av rovdyr, bodde i telt og vandret omkring i villmarken med et kort skinn bundet om hoftene og hadde glattrakede hoder. Og de var dyktige til å bruke [d]bue og sabel og øks, og mange av dem spiste

12 *a* Mormon 5:21; 9:36.
b Sal 37:4; 1 Ne 7:12; Hel 10:5.
13 *a* Mormon 6:1, 6.
b Morm ord 1:6–11; Alma 37:2.
c Alma 37:19; Ether 12:22; L&p 3:18.
d Alma 9:17.
14 *a* Jak bok 7:24.
b Mormon 6:6.
15 *a* vs Skriftene – Ta godt vare på Skriftene.
16 *a* 3 Ne 5:13–15; L&p 3:19–20; 10:46–50.
b vs Mormons bok.
c 2 Ne 27:6.
20 *a* Moroni 9:6.
b Jar 1:6.
c Mosiah 9:12. vs Avgudsdyrkelse.
d Mosiah 10:8.

ikke annet enn rått kjøtt, og de forsøkte stadig å ødelegge oss.

21 Og det skjedde at Nephis folk [a]dyrket jorden og allslags korn og frukt og alet opp buskap av storfe og allslags kveg av enhver art og geiter og villgeiter, og også mange hester.

22 Og det var overmåte mange [a]profeter blant oss, og folket var et [b]hårdnakket folk som var trege til å forstå.

23 Og det var ikke noe annet enn overmåte stor [a]strenghet, [b]formaninger og profetier om kriger og stridigheter og ødeleggelser, samt stadige [c]påminnelser om døden og evighetens varighet og Guds straffedommer og kraft og alle disse ting, som sørget for at de [d]stadig bevarte Herrens frykt. Jeg sier at det var intet mindre enn disse ting samt meget klar og tydelig tale, som forhindret at de hastig ble ødelagt. Og på denne måten skriver jeg om dem.

24 Og jeg så kriger mellom nephittene og lamanittene i mine levedager.

25 Og det skjedde at jeg begynte å bli gammel, og ett hundre og ni og sytti år var gått siden vår far, Lehi, [a]forlot Jerusalem.

26 Og jeg forsto at jeg snart måtte gå ned i min grav, etter at jeg hadde vært påvirket av Guds kraft til å tale og profetere til dette folk og forkynne ordet ifølge den sannhet som er i Kristus. Og jeg har forkynt det alle mine dager og har gledet meg mer over det enn over det som hører verden til.

27 Jeg går snart til mitt [a]hvilested, som er hos min Forløser, for jeg vet at i ham skal jeg hvile. Og jeg fryder meg over den dag da min [b]dødelighet skal ikle seg [c]udødelighet og skal stå for ham. Da skal jeg se hans ansikt med velbehag, og han vil si til meg: Kom til meg, du velsignede, det er en plass beredt for deg i min Faders [d]boliger. Amen.

JAROMS BOK

Nephittene holder Moseloven, ser frem til Kristi komme og har fremgang i landet – Mange profeter arbeider for å holde dem på sannhetens vei. Ca. 399–361 f.Kr.

SE, nå skriver jeg, Jarom, noen få ord ifølge min far Enos' befaling så vår [a]slektshistorie kan bli ført videre.

2 Og da [a]disse platene er [b]få,

21 *a* Mosiah 9:9.
22 *a* Morm ord 1:16–18.
b Jar 1:3.
23 *a* 1 Ne 16:2; 2 Ne 33:5.
b vs Forkynne.
c Hel 12:3.
d Jar 1:12; Alma 31:5.
25 *a* 1 Ne 2:2–4.
27 *a* vs Hvile.
b vs Dødelig, dødelighet.
c vs Udødelig, udødelighet.
d Joh 14:2–3; Ether 12:32–34; L&p 72:4; 98:18.

[Jarom]
1 1 *a* 1 Ne 3:12; 5:14.
2 *a* Jak bok 3:14; Omni 1:1.
b 1 Ne 6.

og dette blir [c]skrevet for å være til gavn for våre brødre [d]lamanittene, må jeg nødvendigvis skrive lite, men jeg skal ikke skrive det jeg har profetert, heller ikke om mine åpenbaringer. For hva mer kunne jeg skrive enn det mine fedre har skrevet? For har ikke de åpenbart frelsesplanen? Jeg sier dere, jo, og det er tilstrekkelig for meg.

3 Se, det er nødvendig å gjøre mye blant dette folk på grunn av deres hårde hjerter og deres døve ører og deres blinde sinn og deres [a]hårdnakkethet. Ikke desto mindre er Gud overmåte barmhjertig mot dem og har ennå ikke [b]utryddet dem fra landet.

4 Og det er mange blant oss som har mange [a]åpenbaringer, for alle er de ikke hårdnakkede. Og de som ikke er hårdnakkede og har tro, har [b]samfunn med Den hellige ånd, som åpenbarer seg for menneskenes barn i forhold til deres tro.

5 Og se, nå var to hundre år gått, og Nephis folk hadde vokst seg sterke i landet. De anstrengte seg for å [a]etterleve Moseloven og holde [b]sabbatsdagen hellig for Herren. Og de [c]bannet ikke, heller ikke talte de [d]bespottelig, og landets lover var overmåte strenge.

6 Og de var utbredt over store deler av landet, og det var lamanittene også. Og det var atskillig flere av dem enn av nephittene, og de elsket [a]mord og drakk dyrs blod.

7 Og det skjedde at de mange ganger kom for å kjempe mot oss, nephittene, men våre [a]konger og våre ledere var menn som var sterke i troen på Herren, og de lærte folket Herrens veier. Derfor holdt vi stand mot lamanittene og jaget dem ut av [b]våre land og begynte å befeste våre byer eller våre forskjellige arvesteder.

8 Og vi formerte oss overmåte sterkt og ble utbredt over hele landet og ble overmåte rike på gull og sølv og på kostelige ting og fine treskjærerarbeider, på bygninger og maskiner og også på jern og kobber og messing og stål, og vi laget alle slags redskaper for å dyrke jorden – og [a]krigsvåpen – ja, den skarpoddede pil og koggeret og kastespydet og lansen, og gjorde alle slags krigsforberedelser.

9 Og når vi på denne måten var forberedt til å møte lamanittene, sto de seg ikke mot oss. Men Herrens ord som han talte til våre fedre, ble stadfestet, og det lød slik: Hvis dere holder mine bud, skal det gå dere vel i landet.

10 Og det skjedde at Herrens

2 *c* vs Skriftene – Skriftenes verdi.
d 2 Ne 27:6; Mormon 5:12.
3 *a* Enos 1:22–23.
b Ether 2:8–10.
4 *a* Alma 26:22; Hel 11:23; L&p 107:18–19. vs Åpenbaring.
b vs Hellige ånd, Den.
5 *a* 2 Ne 25:24; Alma 34:13–14.
b 2M 35:2. vs Sabbatsdagen.
c vs Banning.
d vs Gudsbespottelse.
6 *a* Jak bok 7:24; Enos 1:20.
7 *a* Jak bok 1:9, 11, 15.
b Morm ord 1:14.
8 *a* Mosiah 10:8.

profeter advarte Nephis folk ifølge Guds ord og sa at hvis de ikke holdt budene, men falt i overtredelse, ville de bli [a]utryddet av landet.

11 Derfor arbeidet profetene, prestene og lærerne flittig, og med stor langmodighet formante de folket til flid. De lærte dem [a]Moseloven og i hvilken hensikt den var gitt, og overtalte dem til å [b]se fremover mot Messias og tro at han skulle komme, [c]som om han allerede hadde kommet. Og på denne måten underviste de dem.

12 Og det skjedde at ved å gjøre det, forhindret de at de ble [a]ødelagt i landet, for de [b]stakk dem i hjertet med ordet og manet dem stadig til omvendelse.

13 Og det skjedde at to hundre og åtte og tredve år var gått, og en stor del av denne tiden var det kriger, stridigheter og uenighet.

14 Og jeg, Jarom, skriver ikke mer, for platene er små. Men se, mine brødre, dere kan ta for dere Nephis [a]andre plater, for se, på dem er opptegnelsen om våre kriger gravert ifølge det kongene skrev eller lot skrive.

15 Og jeg overleverer disse platene i min sønn Omnis hender, så de kan bli ført ifølge mine fedres [a]befalinger.

OMNIS BOK

I tur og orden blir opptegnelsene ført av Omni, Amaron, Chemish, Abinadom og Amaleki – Mosiah oppdager Zarahemlas folk, som kom fra Jerusalem i Sidkias dager – Mosiah blir deres konge – Muleks etterkommere i Zarahemla hadde oppdaget Coriantumr, som var den siste jareditt – Kong Benjamin etterfølger Mosiah – Menneskene skulle ofre sine sjeler som et offer til Kristus. Ca. 323–130 f.Kr.

SE, det skjedde at jeg, Omni, ble befalt av min far, Jarom, at jeg skulle skrive noe på disse platene for å bevare vår slektshistorie.

2 Derfor vil jeg dere skal vite at jeg i min tid kjempet meget med sverdet for å forhindre at mitt folk, nephittene, falt i sine fienders, lamanittenes, hender. Men se, jeg er selv en ugudelig mann, og jeg har ikke holdt Herrens lover og befalinger slik jeg burde ha gjort.

3 Og det skjedde at to hundre og seks og sytti år var gått, og vi hadde mange perioder med fred. Og vi hadde mange perioder med fryktelig krig og

10 *a* 1 Ne 12:19–20; Omni 1:5.
11 *a* Jak bok 4:5; Alma 25:15–16.
b 2 Ne 11:4; Ether 12:18–19.
c 2 Ne 25:24–27; Mosiah 3:13; 16:6.
12 *a* Ether 2:10.
b Alma 31:5.
14 *a* 1 Ne 9:2–4.
15 *a* Jak bok 1:1–4.

blodsutgytelse. Ja, og til sist var to hundre og to og åtti år gått, og jeg hadde tatt vare på disse platene ifølge mine fedres [a]befalinger, og jeg overleverte dem til min sønn, Amaron. Og hermed slutter jeg.

4 Og nå skriver jeg, Amaron, forskjellige ting i min fars bok, men jeg skriver lite.

5 Se, det skjedde at tre hundre og tyve år var gått, og den mest ugudelige del av nephittene var blitt [a]ødelagt.

6 For Herren ville ikke tillate – etter at han hadde ført dem ut av Jerusalems land og hadde bevart dem og forhindret at de falt i sine fienders hender – ja, han ville ikke tillate at de ord han talte til våre fedre, ikke skulle bli stadfestet, og de lød: Hvis dere ikke holder mine bud, skal det ikke gå dere vel i landet.

7 Derfor hjemsøkte Herren dem med store straffedommer. Likevel sparte han de rettferdige så de ikke skulle omkomme, men fridde dem ut av deres fienders hender.

8 Og det skjedde at jeg overleverte platene til min bror Chemish.

9 Nå skriver jeg, Chemish, det lille jeg skriver i den samme bok som min bror, for se, jeg så at det siste han skrev, skrev han med sin egen hånd, og han skrev det samme dag som han overleverte dem til meg. På denne måten fører vi opptegnelsene, for det er ifølge våre fedres befalinger, og hermed slutter jeg.

10 Se, jeg, Abinadom, er sønn av Chemish. Se, det skjedde at jeg så mye krig og mange stridigheter mellom mitt folk, nephittene, og lamanittene. Og med mitt eget sverd har jeg tatt mange lamanitters liv for å forsvare mine brødre.

11 Og se, dette folks opptegnelser er gravert på plater som kongene har hatt i sin besittelse fra slekt til slekt, og jeg kjenner ikke til andre åpenbaringer eller profetier enn dem som er skrevet. Derfor er det som er skrevet, tilstrekkelig, og hermed slutter jeg.

12 Se, jeg er Amaleki, Abinadoms sønn. Se, jeg vil fortelle dere litt om Mosiah som ble gjort til konge i Zarahemlas land. For se, Herren advarte ham og ba ham flykte ut av [a]Nephis land, og så mange som ville lytte til Herrens ord, skulle også [b]forlate landet og bli med ham ut i villmarken.

13 Og det skjedde at han gjorde som Herren hadde befalt ham, og alle som ville adlyde Herrens røst, forlot landet og dro ut i villmarken, og de ble veiledet av mye forkynnelse og mange profetier. Og de ble stadig minnet om Guds ord, og de ble ledet ved hans arms kraft gjennom villmarken til de kom ned i det land som kalles Zarahemlas land.

14 Og de oppdaget et folk som ble kalt [a]Zarahemlas folk.

1 3*a* Jak bok 1:1–4; Jar 1:15.
5*a* Jar 1:9–10.
12*a* 2 Ne 5:6–9.
b Jak bok 3:4.
14*a* vs Zarahemla.

Nå ble det stor glede blant Zarahemlas folk, og Zarahemla var også overmåte glad fordi Herren hadde sendt Mosiahs folk med [b]messingplatene som inneholdt jødenes opptegnelse.

15 Se, det skjedde at Mosiah oppdaget at [a]Zarahemlas folk kom ut fra Jerusalem på den tid da Judas konge, [b]Sidkia, ble ført som fange til Babylon.

16 Og de reiste i villmarken og ble ved Herrens hånd ført over de store vann til det land hvor Mosiah oppdaget dem, og der hadde de bodd siden.

17 Og på den tid da Mosiah oppdaget dem, var de blitt overmåte tallrike. Likevel hadde de hatt mange kriger og alvorlige stridigheter og hadde fra tid til annen falt for sverdet, og deres språk var blitt forvansket, og de hadde ikke tatt noen [a]opptegnelser med seg, og de fornektet sin Skapers eksistens, og hverken Mosiah eller Mosiahs folk kunne forstå dem.

18 Men det skjedde at Mosiah lot dem undervise i sitt språk. Og det skjedde at da de var blitt undervist i Mosiahs språk, fortalte Zarahemla sine fedres slektshistorie etter hukommelsen, og det er nedskrevet, men ikke på disse platene.

19 Og det skjedde at Zarahemlas og Mosiahs folk [a]slo seg sammen, og [b]Mosiah ble utpekt til å være deres konge.

20 Og i Mosiahs dager skjedde det at en stor sten med graveringer ble bragt til ham, og han [a]tydet graveringene ved Guds gave og kraft.

21 Og de ga en beretning om en [a]Coriantumr og om hans folk som var slått ihjel. Og Coriantumr ble oppdaget av Zarahemlas folk, og han bodde hos dem i et tidsrom av ni nymåner.

22 Den inneholdt også noen få ord om hans fedre, og hans første foreldre kom ut fra [a]tårnet på den tid da Herren [b]forvirret folkets språk, og Herrens strenghet falt på dem ifølge hans straffedommer som er rettferdige. Og deres [c]ben lå spredt omkring i landet mot nord.

23 Se, jeg, Amaleki, ble født i Mosiahs dager og har opplevd å se hans død, og hans sønn [a]Benjamin regjerer i hans sted.

24 Og se, i kong Benjamins dager har jeg sett en ødeleggende krig og mye blodsutgytelse mellom nephittene og lamanittene. Men se, nephittene ble meget overlegne, ja, i den grad at kong Benjamin drev dem ut av Zarahemlas land.

25 Og det skjedde at jeg begynte å bli gammel, og da jeg ikke har noe avkom og vet at kong [a]Benjamin er en rettferdig

14 *b* 1 Ne 3:3, 19–20; 5:10–22.
15 *a* Mosiah 25:2.
b Jer 39:1–10; Hel 8:21.
17 *a* Mosiah 1:2–6.
19 *a* Mosiah 25:13.
b Omni 1:12.
20 *a* Mosiah 8:13–19. vs Seer.
21 *a* Ether 12:1. vs Coriantumr.
22 *a* Ether 1:1–5.
b 1M 11:6–9; Mosiah 28:17; Ether 1:33.
c Mosiah 8:8.
23 *a* Morm ord 1:3.
25 *a* Morm ord 1:17–18; Mosiah 29:13.

mann overfor Herren, derfor skal jeg [b]overlevere disse platene til ham, idet jeg formaner alle mennesker om å komme til Gud, Israels Hellige, og tro på profetier og på åpenbaringer og på englers betjening og på den gave det er å tale med tunger, og på å tolke språk, samt på alt som er [c]godt. For det er intet som er godt uten at det kommer fra Herren, og det som er ondt, kommer fra djevelen.

26 Og nå, mine elskede brødre, vil jeg dere skal [a]komme til Kristus, som er Israels Hellige, og ta del i hans frelse og hans forløsnings kraft. Ja, kom til ham, [b]ofre hele deres sjel som et [c]offer til ham og vedbli i [d]faste og bønn og hold ut til enden, og så sant Herren lever, vil dere bli frelst.

27 Og nå vil jeg si noe om en bestemt gruppe som gikk opp i villmarken for å vende tilbake til Nephis land, for det var et stort antall som ønsket å komme i besittelse av sitt arveland.

28 Derfor dro de opp i villmarken. Og deres leder var en sterk og mektig mann og en hårdnakket mann, derfor var han årsak til en strid blant dem. Og de ble alle [a]drept i villmarken unntatt femti, og de vendte igjen tilbake til Zarahemlas land.

29 Og det skjedde at de også tok et betydelig antall andre med seg og dro ut i villmarken igjen.

30 Og jeg, Amaleki, hadde en bror som også ble med dem, og siden har jeg ikke hørt noe fra dem. Og jeg er i ferd med å legge meg ned i min grav, og [a]disse platene er fulle. Og jeg avslutter min beretning.

MORMONS ORD

Mormon forkorter Nephis store plater – Han legger de små platene sammen med de andre platene – Kong Benjamin oppretter fred i landet. Ca. 385 e.Kr.

OG nå er jeg, [a]Mormon, ferdig til å overlevere den opptegnelse jeg har laget, i min sønn Moronis hender, og se, jeg har vært vitne til at nesten hele mitt folk, nephittene, er blitt ødelagt.

2 Og det er [a]mange hundre år etter Kristi komme at jeg overleverer disse opptegnelsene i min sønns hender, og jeg antar at han vil være vitne til at mitt

b Morm ord 1:10.
c Alma 5:40; Ether 4:12; Moroni 7:15–17.
26*a* Jak bok 1:7; Alma 29:2; Moroni 10:32.
b vs Offer.
c 3 Ne 9:20.
d vs Faste.
28*a* Mosiah 9:1–4.
30*a* 1 Ne 6.

[Mormons ord]
1 1*a* 3 Ne 5:9–12; Mormon 1:1–4; 8:1, 4–5. vs Mormon, nephittisk profet.
2*a* Mormon 6:5–6.

folk blir fullstendig ødelagt. Men måtte Gud gi at han overlever dem, så han kan skrive noe om dem og noe om Kristus som kanskje en dag kan bli til [b]gavn for dem.

3 Og nå forteller jeg noe om det jeg har skrevet, for etter at jeg hadde laget en [a]forkortelse av [b]Nephis plater ned til denne kong Benjamins regjeringstid, den Benjamin som Amaleki talte om, lette jeg blant [c]opptegnelsene som var blitt overlevert i mine hender, og jeg fant disse platene som inneholdt denne korte beretning om profetene, fra Jakob og nedover til denne kong [d]Benjamins regjeringstid, og også mange av Nephis ord.

4 Og det som står på disse platene, [a]behager meg på grunn av profetiene om Kristi komme, og mine fedre vet at mange av dem er blitt oppfylt – ja, og jeg vet også at mange ting som er blitt profetert om oss ned til denne dag, er blitt oppfylt, og at alt som angår tiden heretter, også visselig må skje –

5 derfor velger jeg [a]disse ting for å avslutte min opptegnelse på dem, og den øvrige del av min opptegnelse skal jeg ta fra [b]Nephis plater. Og jeg kan bare skrive en [c]ørliten del av det som angår mitt folk.

6 Men se, jeg skal ta disse platene som inneholder disse profetier og åpenbaringer, og legge dem sammen med den øvrige del av min opptegnelse, for de er dyrebare for meg, og jeg vet at de også vil være dyrebare for mine brødre.

7 Og jeg gjør dette i en [a]vis hensikt, for slik hviskes det til meg ifølge Herrens Ånd som er virksom i meg. Og jeg vet ikke alle ting, men Herren [b]vet alle ting som skal skje, derfor påvirker han meg til å gjøre ifølge sin vilje.

8 Og min [a]bønn til Gud er for mine brødre at de enda en gang må komme til kunnskap om Gud, ja, om Kristi forløsning, så de kan bli et [b]tiltalende folk igjen.

9 Og nå fortsetter jeg, Mormon, med å avslutte min opptegnelse som jeg tar fra Nephis plater, og jeg lager den ifølge den kunnskap og forståelse som Gud har gitt meg.

10 Derfor skjedde det, etter at Amaleki hadde [a]overlevert disse platene i kong Benjamins hender, at han tok dem og la dem sammen med de [b]andre platene som inneholdt opptegnelser som var blitt overlevert av [c]kongene fra generasjon til generasjon ned til kong Benjamins dager.

11 Og fra kong Benjamin ble

2 *b* L&p 3:16–20.
3 *a* L&p 10:44.
b L&p 10:38–40.
c Mosiah 1:6; Hel 3:13–15; Mormon 4:23.
d Omni 1:23.
4 *a* 1 Ne 6:5.
5 *a* DVS det som behager ham og som er nevnt i vers 4.
b 1 Ne 9:2.
c 3 Ne 5:8–11; 26:6–12.
7 *a* 1 Ne 9:5; 19:3; L&p 3:12–20; 10:1–19, 30–47.
b VS Allvitende.
8 *a* 2 Ne 33:3–4; Enos 1:11–12.
b 2 Ne 30:6.
10 *a* Omni 1:25, 30.
b 1 Ne 9:4.
c Jar 1:14.

de overlevert fra generasjon til generasjon inntil de er falt i [a]mine hender. Og jeg, Mormon, ber til Gud at de heretter må bli bevart, og jeg vet at de vil bli bevart, for store ting er skrevet på dem, og ut fra dette skal mitt folk og deres brødre bli [b]dømt på den store og siste dag, ifølge Guds ord som er skrevet.

12 Og nå, med hensyn til denne kong Benjamin – han hadde enkelte stridigheter blant sitt eget folk.

13 Og det skjedde også at lamanittenes hærstyrker kom ned fra [a]Nephis land for å føre krig mot hans folk. Men se, kong Benjamin samlet sine hærstyrker, og han holdt stand mot dem. Og han kjempet med sin egen arms styrke, med [b]Labans sverd.

14 Og i Herrens styrke kjempet de mot sine fiender til de hadde slått mange tusen lamanitter ihjel. Og det skjedde at de kjempet mot lamanittene til de hadde drevet dem ut av alle sine arveland.

15 Og det skjedde at etter at det hadde kommet falske [a]Kristus'er, og deres munner var blitt lukket og de var blitt straffet for sine forbrytelser,

16 og etter at det hadde vært falske profeter og falske forkynnere og lærere blant folket, og alle disse var blitt straffet for sine forbrytelser, og etter at det hadde vært mye strid og stort frafall over til lamanittene, se, da skjedde det at kong Benjamin, ved hjelp av de hellige [a]profeter som var iblant hans folk –

17 for se, kong Benjamin var en [a]hellig mann, og han regjerte over sitt folk i rettferdighet, og det var mange hellige menn i landet, og de talte Guds ord med [b]kraft og med myndighet, og de talte meget [c]strengt på grunn av folkets hårdnakkethet –

18 derfor greide kong Benjamin ved deres hjelp, og ved at både han og profetene arbeidet med hele sin legemsstyrke og alle sine sjelsevner, enda en gang å opprette fred i landet.

MOSIAHS BOK

KAPITTEL 1

Kong Benjamin underviser sine sønner i deres fedres språk og profetier – Deres religion og sivilisasjon er blitt bevart på grunn av de opptegnelser som ble ført på de forskjellige platene – Mosiah blir

11 *a* 3 Ne 5:8–12; Mormon 1:1–5.
b 2 Ne 25:18; 29:11; 33:11–15; 3 Ne 27:23–27.
13 *a* Omni 1:12.
b 1 Ne 4:9; 2 Ne 5:14; Jak bok 1:10; Mosiah 1:16; L&p 17:1.
15 *a* vs Antikrist.
16 *a* Enos 1:22.
17 *a* Alma 13:26.
b Alma 17:2–3.
c Moroni 9:4; L&p 121:41–43.

valgt til konge, og opptegnelsene og andre ting blir overlatt i hans forvaring. Ca. 130–124 f.Kr.

OG nå var det ikke lenger stridigheter i hele [a]Zarahemlas land blant hele det folk som tilhørte kong Benjamin, slik at kong Benjamin hadde sammenhengende fred resten av sine dager.

2 Og det skjedde at han hadde tre sønner, og han kalte dem Mosiah og Helorum og Helaman. Og han lot dem [a]undervise i alt om [b]sine fedres språk, så de derved kunne bli forstandige menn og få kunnskap om profetiene som var blitt uttalt ved deres fedres munn, og som var overlevert til dem ved Herrens hånd.

3 Han underviste dem også om opptegnelsene som var gravert på messingplatene, og sa: Mine sønner, jeg vil dere skal huske at om det ikke hadde vært for disse [a]platene som inneholder disse opptegnelser og disse bud, måtte vi nå ha vært i [b]uvitenhet og ikke kjent Guds mysterier.

4 For det var ikke mulig for vår far Lehi å huske alle disse ting og undervise sine barn om dem uten hjelp fra disse platene. Fordi han var blitt undervist i [a]egypternes språk, kunne han lese disse graveringene og undervise sine barn om dem, så de ved hjelp av dem kunne lære sine barn om dem og derved oppfylle Guds befalinger ned til denne tid.

5 Jeg sier dere, mine sønner, om det ikke hadde vært for disse ting som er blitt ført og [a]bevart ved Guds hånd, så vi kunne [b]lese og forstå hans [c]mysterier og alltid ha hans bud for våre øyne, ville også våre fedre ha sunket ned i vantro, og vi ville ha vært som våre brødre, lamanittene, som ikke vet noe om disse ting, og ikke engang tror dem når de blir undervist om dem, på grunn av sine fedres [d]tradisjoner, som ikke er riktige.

6 Mine sønner, jeg vil dere skal huske at disse uttalelser er [a]sanne, og også at disse opptegnelser er sanne. Og se, Nephis plater, som inneholder våre fedres opptegnelser og uttalelser fra den tid de forlot Jerusalem og til nå, er også sanne. Og vi vet at de er sanne, for vi har dem for våre øyne.

7 Og nå, mine sønner, jeg vil dere skal huske å [a]granske dem med flid så dere kan ha utbytte av det. Og jeg vil dere skal [b]holde Guds bud, så det kan [c]gå dere vel i landet ifølge de [d]løfter som Herren ga til våre fedre.

8 Og kong Benjamin lærte sine sønner mye annet som ikke er skrevet i denne bok.

1 1*a* Omni 1:13.
2*a* Mosiah 4:14–15; L&p 68:25, 28.
b Mormon 9:32.
3*a* vs Plater.
b Alma 37:8–9.
4*a* JS – H 1:64.
5*a* vs Skriftene – Ta godt vare på Skriftene.
b 5M 6:6–8.
c vs Mysterier, Guds.
d Mosiah 10:11–17.
6*a* 1 Ne 1:3; 2 Ne 33:10–11; Moroni 10:27.
7*a* vs Skriftene.
b Mosiah 2:22; Alma 50:20–22.
c Sal 122:6; 1 Ne 2:20.
d Alma 9:12–14.

9 Og det skjedde at etter at kong Benjamin var ferdig med å undervise sine sønner, ble han gammel, og han forsto at han meget snart måtte gå all kjødets gang. Derfor anså han det for nødvendig at han skulle overlate riket til en av sine sønner.

10 Derfor lot han Mosiah hente, og dette er de ord han talte til ham: Min sønn, jeg vil du skal kunngjøre i hele dette land blant hele dette folk, eller [a]Zarahemlas folk, og Mosiahs folk som bor i landet, at de skal komme sammen, for i morgen skal jeg kunngjøre for dette mitt folk med min egen munn at du er [b]konge og regent over dette folk som Herren, vår Gud har gitt oss.

11 Og videre, jeg skal gi dette folk et [a]navn, så de kan skilles ut fra alle de folk som Gud Herren har ført ut av Jerusalems land. Og dette gjør jeg fordi de som et folk har strevd iherdig for å holde Herrens bud.

12 Og jeg gir dem et navn som aldri skal slettes unntatt ved [a]overtredelse.

13 Ja, og videre sier jeg deg at hvis dette meget begunstigede Herrens folk skulle falle i [a]overtredelse og bli et ugudelig og horaktig folk, da vil Herren forlate dem, så de derved blir [b]svake som sine brødre, og han vil aldri mer [c]bevare dem ved sin makeløse og strålende kraft, slik han hittil har bevart våre fedre.

14 For jeg sier deg at om han ikke hadde rakt ut sin arm for å bevare våre fedre, måtte de ha falt i lamanittenes hender og blitt offer for deres hat.

15 Og det skjedde at etter at kong Benjamin hadde endt disse uttalelser til sin sønn, ga han ham ansvaret for alle rikets anliggender.

16 Og han ga ham også ansvaret for de opptegnelser som var gravert på [a]messingplatene og også Nephis plater og også [b]Labans sverd og [c]kulen, eller veiviseren som ledet våre fedre gjennom villmarken, som ble laget ved Herrens hånd så de kunne ledes, enhver i forhold til den oppmerksomhet og flid de viste ham.

17 Derfor, når de ikke var trofaste, gikk det dem ikke vel, heller ikke hadde de fremgang på sin reise, men ble [a]drevet tilbake og nedkalte Guds mishag over seg, og derfor ble de slått med sult og svære plager for å bli vekket til erindring om sin plikt.

18 Og nå skjedde det at Mosiah gikk og gjorde som hans far hadde befalt ham, og han kunngjorde for alle folk som var i Zarahemlas land, at de måtte samles for å gå opp til tempelet og høre de ord som hans far skulle tale til dem.

10 *a* Omni 1:14.
b Mosiah 2:30.
11 *a* Mosiah 5:8–12.
12 *a* vs Synd.
13 *a* Heb 6:4–6.
b Hel 4:24–26.
c L&p 103:8–10.
16 *a* Mosiah 1:3.
b 1 Ne 4:8–19; Morm ord 1:13; L&p 17:1.
c 1 Ne 16:10.
17 *a* 1 Ne 18:12–13.

KAPITTEL 2

Kong Benjamin taler til sitt folk – Han forteller om den upartiskhet, rettferdighet og åndelighet som har preget hans regjeringstid – Han råder dem til å tjene sin himmelske Konge – De som gjør opprør mot Gud, vil lide kvaler som en uslukkelig ild. Ca. 124 f.Kr.

Og det skjedde at da Mosiah hadde gjort som hans far hadde befalt ham, og hadde sendt ut en kunngjøring over hele landet, da kom folk sammen fra alle kanter av landet for å gå opp til tempelet og høre de ord som kong Benjamin skulle tale til dem.

2 Og det var et stort antall, ja, så mange at de ikke talte dem, for de hadde formert seg overmåte og hadde vokst hurtig i landet.

3 Og de tok også av de [a]førstefødte i sine hjorder, så de kunne ofre [b]slaktoffer og [c]brennoffer [d]ifølge Moseloven,

4 og for at de også kunne takke Herren sin Gud, som hadde ført dem ut av Jerusalems land og som hadde fridd dem ut av deres fienders hender og hadde [a]utpekt rettferdige menn til å være deres [b]lærere og også en rettferdig mann til å være deres konge, som hadde opprettet fred i [c]Zarahemlas land og som hadde lært dem å [d]holde Guds bud, så de kunne glede seg og fylles med [e]kjærlighet til Gud og alle mennesker.

5 Og det skjedde at da de kom opp til tempelet, slo de opp sine telt rundt omkring, hver mann med sin [a]familie, som besto av hans hustru, hans sønner og døtre og deres sønner og deres døtre, fra den eldste ned til den yngste, idet hver familie var adskilt fra hverandre.

6 Og de slo opp sine telt rundt tempelet slik at hver mann hadde [a]teltdøren sin vendt mot tempelet, så de kunne være i sine telt og høre de ord som kong Benjamin skulle si til dem.

7 For folkemengden var så stor at kong Benjamin ikke kunne undervise dem alle innenfor tempelets vegger. Derfor lot han bygge et tårn, så hans folk derfra kunne høre de ord han skulle tale til dem.

8 Og det skjedde at han begynte å tale til sitt folk fra tårnet, og de kunne ikke alle høre hans ord fordi folkemengden var så stor. Derfor sørget han for at de ord han talte, skulle bli skrevet ned og sendt ut blant dem som ikke kunne høre hans røst, så de også kunne motta hans ord.

9 Og dette er de ord han [a]talte og fikk skrevet ned: Mine brødre, alle dere som er kommet sammen, dere som kan høre mine ord som jeg skal tale til

2 3*a* 1M 4:4.
b vs Offer.
c 1 Ne 5:9.
d 2 Ne 25:24; Alma 30:3; 34:13–14.
4*a* vs Kall, kalle, kalt av Gud.
b Mosiah 18:18–22. vs Undervise.
c Omni 1:12–15.
d Joh 15:10.
e vs Kjærlighet.
5*a* vs Familie.
6*a* 2M 33:8–10.
9*a* Mosiah 8:3.

dere i dag, for jeg har ikke befalt dere å komme hit opp for å [b]ringeakte de ord jeg skal si, men for at dere skal [c]lytte til meg og åpne deres ører så dere kan høre, og deres [d]hjerter så dere kan forstå, og deres [e]sinn så [f]Guds mysterier kan utfoldes for deres blikk.

10 Jeg har ikke befalt dere å komme hit opp for at dere skulle [a]frykte meg, eller for at dere skulle tro at jeg selv er noe mer enn et dødelig menneske.

11 Men jeg er, akkurat som dere, utsatt for alle slags skrøpeligheter på legeme og sinn. Likevel er jeg blitt valgt av dette folk og innviet av min far og ble ved Herrens hånd tillatt å være en regent og en konge over dette folk, og er blitt holdt oppe og bevart ved hans makeløse kraft for å tjene dere med all den makt, det sinn og den styrke som Herren har gitt meg.

12 Jeg sier dere at selv om jeg har fått tillatelse til å benytte mine dager i deres tjeneste like frem til denne tid, har jeg ikke traktet etter [a]gull, sølv eller noen slags rikdommer fra dere.

13 Heller ikke har jeg tillatt at dere skulle kastes i fengsel, gjøre hverandre til slaver eller at dere skulle myrde eller plyndre eller stjele eller bedrive hor. Heller ikke har jeg tillatt dere å ta del i noen form for ugudelighet og har lært dere at dere skal holde Herrens befalinger i alt han har befalt dere.

14 Og jeg har selv [a]arbeidet med mine egne hender for å tjene dere, og for at dere ikke skulle bli tynget ned av skatter, og for at ikke noe som var tungt å bære, skulle pålegges dere, og dere er i dag selv vitner til alt det jeg har talt.

15 Men, mine brødre, jeg har ikke gjort dette for å kunne rose meg, heller ikke forteller jeg dette for å bebreide dere, men jeg forteller dere disse ting så dere kan vite at jeg har ren [a]samvittighet for Gud i dag.

16 Se, jeg sier dere at fordi jeg sa til dere at jeg hadde brukt mine dager i deres tjeneste, ønsker jeg ikke å rose meg, for jeg har jo vært i Guds tjeneste.

17 Og se, jeg forteller dere disse ting så dere kan få [a]visdom og dere må lære at når dere er i deres [b]medmenneskers [c]tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste.

18 Se, dere har kalt meg deres konge, og hvis jeg, som dere kaller deres konge, arbeider for å [a]tjene dere, burde da ikke dere arbeide for å tjene hverandre?

19 Og videre, hvis jeg som dere kaller deres konge – som har brukt mine dager til å tjene dere og likevel har vært i Guds tjeneste – fortjener noen takk fra dere, hvor mye burde dere

9 *b* L&p 6:12.
c vs Lytte.
d Mosiah 12:27; 3 Ne 19:33.
e vs Sinn.
f vs Mysterier, Guds.
10 *a* vs Frykt.
12 *a* Apg 20:33–34.
14 *a* 1 Kor 9:18.
15 *a* vs Samvittighet.
17 *a* vs Visdom.
b vs Bror, brødre; Søster.
c Mat 25:40; Jak brev 1:27; L&p 42:29–31. vs Tjeneste.
18 *a* Mat 20:26–27.

så ikke [a]takke deres himmelske Konge!

20 Jeg sier dere, mine brødre, at selv om dere skulle gi all den takk og [a]pris som hele deres sjel har kraft til å romme, til den [b]Gud som har skapt dere og har holdt dere oppe og bevart dere og har sørget for at dere kunne fryde dere, og har latt dere leve i fred med hverandre,

21 jeg sier dere at om dere skulle tjene ham som har skapt dere fra begynnelsen av og bevarer dere fra dag til dag ved å gi dere ånde så dere kan leve og bevege dere og handle ifølge deres egen [a]vilje, ja, endog støtter dere fra øyeblikk til øyeblikk – jeg sier at selv om dere skulle tjene ham av hele deres sjel, ville dere likevel være [b]ulønnsomme tjenere.

22 Se, alt han forlanger av dere, er at dere [a]holder hans [b]bud, og han har lovet dere at hvis dere holder hans bud, skal det gå dere vel i landet, og han [c]går aldri fra det han har sagt. Hvis dere derfor [d]holder hans bud, velsigner han dere og gir dere fremgang.

23 Og nå, for det første har han skapt dere og gitt dere livet, som dere skylder ham.

24 Og for det annet forlanger han at dere skal gjøre som han har befalt dere, for hvis dere gjør det, [a]velsigner han dere øyeblikkelig, og derfor har han belønnet dere, og dere står fortsatt i gjeld til ham, noe dere evindelig og alltid vil gjøre. Derfor, hva har dere så å rose dere av?

25 Og nå spør jeg: Kan dere si noe som helst om dere selv? Jeg svarer dere: Nei, dere kan ikke si at dere engang er så mye som støvet på jorden. Likevel ble dere [a]skapt av jordens [b]støv, men se, det tilhører ham som skapte dere.

26 Og jeg, ja, selv jeg som dere kaller deres konge, er ikke bedre enn dere selv er, for jeg er også av støvet. Og dere ser at jeg er gammel og er i ferd med å gi dette dødelige hylster tilbake til moder jord.

27 Derfor, som jeg sa til dere, har jeg tjent dere og har [a]vandret med ren samvittighet for Gud. Derfor har jeg nå bedt dere komme sammen, så jeg kunne bli funnet ulastelig og så deres [b]blod ikke skulle komme over meg når jeg skal stå for å bli dømt av Gud for de ting han har befalt meg angående dere.

28 Jeg sier dere at jeg har bedt dere komme sammen så jeg kunne [a]rense mine klær for deres blod når jeg nå er i ferd med å gå ned i min grav, så jeg kan gå bort i fred og min udødelige

19 *a* vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.
20 *a* 1 Ne 18:16.
b vs Gud, guddommen.
21 *a* vs Handlefrihet.
b Luk 17:7–10.
22 *a* 3M 25:18–19; 2 Ne 1:9.
b vs Guds bud.
c L&p 3:1–2.
d L&p 14:7; 58:2–3.
24 *a* vs Velsigne, velsignet, velsignelse.
25 *a* vs Skape, skapelse.
b 1M 3:19; Jak bok 2:21.
27 *a* vs Vandre, vandre med Gud.
b Jak bok 1:19.
28 *a* Jak bok 2:2.

[b]ånd kan forenes med de himmelske [c]kor som med sang lovpriser en rettferdig Gud.

29 Og videre sier jeg dere at jeg har bedt dere komme sammen så jeg kunne fortelle dere at jeg ikke lenger kan være deres lærer, heller ikke deres konge.

30 For hele mitt legeme skjelver meget sterkt når jeg nå forsøker å tale til dere, men Gud Herren støtter meg og har latt meg tale til dere og har befalt meg at jeg i dag skulle fortelle dere at min sønn, Mosiah, er konge og regent over dere.

31 Og nå, mine brødre, vil jeg dere skal gjøre som dere hittil har gjort. På samme måte som dere har holdt mine befalinger og også min fars befalinger og det har gått dere vel og dere er blitt bevart, så dere ikke har falt i deres fienders hender, slik skal det også gå dere vel i landet hvis dere holder min sønns befalinger, eller Guds befalinger, som skal bli gitt dere ved ham. Og deres fiender skal ikke ha noen makt over dere.

32 Men, mitt folk, vokt dere så det ikke oppstår [a]stridigheter blant dere og dere velger å adlyde den onde ånd som min far Mosiah talte om.

33 For se, det er uttalt et ve over den som velger å adlyde denne ånd, for hvis han velger å adlyde den, og vedblir med det og dør i sine synder, bringer han [a]fordømmelse over sin egen sjel, for han mottar som lønn en [b]evigvarende straff fordi han har overtrådt Guds lov mot sin egen kunnskap.

34 Jeg sier dere at det er ingen blant dere – bortsett fra deres små barn som ikke er blitt undervist om disse ting – som ikke vet at dere er evig skyldig deres himmelske Fader å gi ham alt dere har og er, og dere er også blitt undervist om opptegnelsene som inneholder profetiene som er blitt uttalt av de hellige profeter like ned til den tid da vår far Lehi forlot Jerusalem,

35 og også om alt som er blitt uttalt av våre fedre inntil nå. Og se, de talte også om det som Herren befalte dem, derfor er de rettferdige og sanne.

36 Og nå sier jeg dere, mine brødre, at hvis dere etter å ha fått vite og er blitt undervist om alle disse ting, skulle overtre og gå imot det som er blitt uttalt, så dere trekker dere bort fra Herrens Ånd, så den ikke har noen plass i dere til å veilede dere på visdommens stier, så dere kan bli velsignet, ha fremgang og bli bevart,

37 jeg sier dere, at den som gjør dette, gjør åpent [a]opprør mot Gud. Derfor velger han å adlyde den onde ånd og blir en fiende av all rettferdighet, derfor har Herren ingen plass i ham, for han bor ikke i [b]vanhellige templer.

38 Hvis et slikt menneske

28 *b* vs Ånd.
c Mormon 7:7.
32 *a* 3 Ne 11:29–30.
33 *a* vs Fordømme, fordømmelse.
b L&p 19:6, 10–12.
37 *a* Mosiah 3:12; Hel 8:24–25. vs Opprør.
b Alma 7:21.

derfor ikke [a]omvender seg, og forblir og dør som en fiende av Gud, vekker den guddommelige [b]rettferdighets krav hans udødelige sjel til en levende erkjennelse av hans egen [c]skyld, som får ham til å trekke seg tilbake fra Herrens nærhet og fyller hans bryst med skyldfølelse og smerte og kvaler, som er som en uslukkelig ild hvis flammer stiger opp evindelig og alltid.

39 Og nå sier jeg dere at [a]barmhjertigheten ikke har noe krav på et slikt menneske, derfor er dets endelige skjebne å utholde en pine som aldri tar slutt.

40 Alle dere gamle menn og dere unge menn også og dere små barn som kan forstå mine ord, for jeg har talt tydelig til dere så dere kunne forstå, jeg ber at dere må våkne til [a]erindring om den redselsfulle situasjon de befinner seg i som har falt i overtredelse.

41 Og videre skulle jeg ønske dere ville tenke på hvor velsignet og [a]lykkelige de er som holder Guds befalinger. For se, de blir [b]velsignet i alle ting, både timelig og åndelig, og hvis de holder [c]trofast ut til enden, blir de mottatt i [d]himmelen for å bo med Gud i en lykkelig tilstand som aldri tar slutt. Husk, husk at disse ting er sanne, for Gud Herren har uttalt det.

KAPITTEL 3

Kong Benjamin fortsetter sin tale – Herren Den Allmektige vil virke blant menneskene i et jordisk tabernakel – Blod vil komme fra hver pore når han soner for verdens synder – Hans navn er det eneste hvorved frelse kommer – Menneskene kan avlegge det naturlige menneske og gjennom forsoningen bli en hellig – De ugudeliges pine vil være som en sjø av ild og svovel. Ca. 124 f.Kr.

Og igjen ber jeg om deres oppmerksomhet, mine brødre, for jeg har noe mer å tale til dere om, for se, jeg har noe å fortelle dere om det som skal komme.

2 Og de ting som jeg skal fortelle dere, er gjort kjent for meg av en [a]engel fra Gud. Og han sa til meg: Våkn opp! Og jeg våknet, og se, han sto foran meg.

3 Og han sa til meg: Våkn opp, og hør de ord som jeg skal si deg. For se, jeg er kommet for å fortelle deg det store og [a]gledelige budskap.

4 For Herren har hørt dine bønner og har bedømt din rettferdighet og har sendt meg for å fortelle deg at du kan fryde deg, og at du kan fortelle ditt folk at de også kan fylles med glede.

5 For se, tiden kommer og er ikke langt borte da [a]Herren Den Allmektige, som regjerer, som var og er fra all evighet til all

38 *a* vs Omvende, omvendelse.
b vs Rettferdig, rettferdighet.
c vs Skyld (-følelse).
39 *a* Alma 34:8–9, 15–16. vs Barmhjertig, barmhjertighet.
40 *a* Alma 5:18.
41 *a* 4 Ne 1:15–18. vs Glede.
b vs Velsigne, velsignet, velsignelse.
c L&p 6:13.
d vs Himmel.
3 2 *a* vs Engler.
3 *a* Luk 2:10–11.
5 *a* vs Jehova.

evighet, med kraft skal komme ned fra himmelen blant menneskenes barn og skal bo i et [b]jordisk tabernakel og skal gå ut blant menneskene og utføre mektige [c]mirakler, som å helbrede de syke, oppreise de døde, få de lamme til å gå, de blinde til å se og de døve til å høre og helbrede alle slags sykdommer.

6 Og han skal drive ut [a]djevler, eller de onde ånder som bor i menneskenes barns hjerter.

7 Og se, han skal bli utsatt for [a]fristelser og legemlig smerte, [b]sult, tørst og utmattelse, endog mer enn et menneske kan [c]tåle, uten at det forvolder døden. For se, det kommer [d]blod fra hver pore, så store skal hans [e]kvaler være for hans folks ugudelighet og avskyeligheter.

8 Og han skal kalles [a]Jesus Kristus, [b]Guds Sønn, himmelens og jordens [c]Fader, Skaperen av alle ting fra begynnelsen av. Og hans [d]mor skal kalles [e]Maria.

9 Og se, han kommer til sine egne for at [a]frelse kan komme til menneskenes barn ved [b]tro på hans navn. Og selv etter alt dette skal de betrakte ham som et menneske og si at han er besatt av en [c]djevel, og skal [d]piske ham og skal [e]korsfeste ham.

10 Og han skal [a]stå opp fra de døde den [b]tredje dag. Og se, han står for å [c]dømme verden, og se, alt dette gjøres for at en rettferdig dom skal komme over menneskenes barn.

11 For se, hans [a]blod [b]soner også for deres synder som har [c]falt ved Adams overtredelse, som er døde uten kunnskap om Guds vilje med dem, eller som har syndet [d]i uvitenhet.

12 Men ve, ve den som vet at han [a]setter seg opp mot Gud! For frelse kommer ikke til noen slike uten ved omvendelse og tro på [b]Herren, Jesus Kristus.

13 Og Gud Herren har sendt sine hellige profeter blant alle menneskenes barn for å forkynne dette for alle slekter, nasjoner og tungemål, for at hver den som vil tro at Kristus skal komme, derved kan få [a]forlatelse for sine synder og fryde seg med overmåte stor glede, [b]som om han allerede var kommet blant dem.

14 Men Gud Herren så at

5 *b* Mosiah 7:27; Alma 7:9–13.
c Mat 4:23–24; Apg 2:22; 1 Ne 11:31. vs Mirakel.
6 *a* Mark 1:32–34.
7 *a* vs Friste, fristelse.
b Mat 4:1–2.
c L&p 19:15–18.
d Luk 22:44.
e Jes 53:4–5.
8 *a* vs Gud, guddommen – Gud Sønnen.
b Alma 7:10.
c Hel 14:12; 3 Ne 9:15.
d Mat 1:16; 1 Ne 11:14–21.
e vs Maria, Jesu mor.
9 *a* vs Frelse.
b vs Tro.
c Joh 8:48.
d Mark 15:15.
e Luk 18:33; 1 Ne 19:10; 2 Ne 10:3. vs Korsfestelse.
10 *a* vs Oppstandelse.
b Mat 16:21; 2 Ne 25:13; Hel 14:20–27.
c vs Dømme, dom.
11 *a* vs Blod.
b vs Forsoning.
c vs Fall, Adam og Evas.
d 2 Ne 9:25–26.
12 *a* Mosiah 2:36–38; Hel 8:25. vs Opprør.
b vs Herre.
13 *a* vs Syndsforlatelse.
b 2 Ne 25:24–27; Jar 1:11.

hans folk var et stivnakket folk, og han ga dem en lov, nemlig [a]Moseloven.

15 Og mange tegn og undere og [a]forbilder og symboler viste han dem om sitt komme, og hellige profeter talte også til dem om hans komme, og likevel forherdet de sine hjerter og forsto ikke at [b]Moseloven er til ingen nytte uten gjennom forsoningen ved hans blod.

16 Og selv om det var mulig for små [a]barn å synde, kunne de ikke bli frelst. Men jeg sier dere at de er [b]velsignet, for se, likesom de faller på grunn av Adam eller av naturen, så soner også Kristi blod for deres synder.

17 Og videre sier jeg dere at det ikke skal gis [a]noe annet navn, heller ingen annen vei eller noe annet middel hvorved [b]frelse kan komme til menneskenes barn, enn i og gjennom Den Allmektige Herre [c]Kristi navn.

18 For se, han dømmer, og hans dom er rettferdig. Og spebarnet som dør som spebarn, går ikke til grunne, men menneskene bringer fordømmelse over sin egen sjel hvis de ikke ydmyker seg og [a]blir som små barn og tror at frelse var og er og skal komme i og ved Den Allmektige Herre Kristi [b]forsonende blod.

19 For det [a]naturlige menneske er en fiende av Gud og har vært det fra Adams [b]fall og vil evindelig og alltid være det, med mindre det [c]føyer seg etter Den [d]hellige ånds tilskyndelser og avlegger det naturlige menneske og blir en [e]hellig gjennom den Herre Kristi forsoning og blir som et [f]barn, lydig, saktmodig, ydmyk, tålmodig, full av kjærlighet, villig til å bøye seg for alt som Herren finner gavnlig å pålegge det, likesom et barn bøyer seg for sin far.

20 Og videre sier jeg dere at den tid skal komme da [a]kunnskapen om en Frelser skal utbres blant [b]alle nasjoner, slekter, tungemål og folk.

21 Og se, når den tid kommer, skal ingen andre enn små barn finnes [a]ulastelige for Gud uten at det skjer gjennom omvendelse og tro på Den Allmektige Gud Herrens navn.

22 Og selv når du nå skal ha undervist ditt folk om de ting som Herren din Gud har befalt deg, selv da vil de bare være ulastelige i Guds øyne når de følger de ord jeg har talt til deg.

23 Og nå har jeg talt de ord som Gud Herren har befalt meg.

---

14 *a* vs Moseloven.
15 *a* vs Jesus Kristus – Forbilder og symboler på Kristus.
b Mosiah 13:27–32.
16 *a* vs Barn.
b Moroni 8:8–9.
17 *a* Apg 4:10–12; 2 Ne 31:21.
b vs Frelse.
c vs Jesus Kristus – Navn, påta dere Kristi navn.
18 *a* Mat 18:3.
b Mosiah 4:2; Hel 5:9.
19 *a* 1 Kor 2:11–14; Mosiah 16:2–3. vs Naturlige menneske.
b vs Fall, Adam og Evas.
c 2 Krøn 30:8.
d Moroni 10:4–5. vs Hellige ånd, Den.
e vs Hellig.
f 3 Ne 9:22.
20 *a* L&p 3:16.
b vs Misjonærarbeide.
21 *a* vs Ansvarlig.

24 Og så sier Herren: De skal stå som et klart vitnesbyrd mot dette folk på dommens dag, og ifølge dem skal de dømmes, enhver ifølge sine gjerninger, enten de er gode eller onde.

25 Og hvis de er onde, overlates de til en fryktelig [a]beskuelse av sin egen skyld og avskyelighet, som får dem til å trekke seg tilbake fra Guds nærhet til en tilstand av [b]elendighet og uendelig pine, hvorfra de aldri mer kan vende tilbake. Derfor har de bragt fordømmelse over sin egen sjel.

26 Derfor har de drukket av Guds vredes beger, noe rettferdigheten ikke kunne forhindre dem mer enn den kunne forhindre at [a]Adam falt da han spiste av den forbudte [b]frukt. Derfor kunne [c]barmhjertigheten aldri mer ha noe krav på dem i all evighet.

27 Og deres [a]pine er som en [b]sjø av ild og svovel hvis flammer er uslukkelige, og hvis røk stiger opp evindelig og alltid. Slik har Herren befalt meg. Amen.

KAPITTEL 4

Kong Benjamin fortsetter sin tale – Frelse kommer på grunn av forsoningen – Tro på Gud for å bli frelst – Bevar deres syndsforlatelse gjennom trofasthet – Gi av deres midler til de fattige – Gjør alle ting i visdom og orden. Ca. 124 f.Kr.

Og nå skjedde det at da kong Benjamin hadde talt de ord som Herrens engel hadde gitt til ham, så han seg omkring i folkemengden, og se, de hadde falt til jorden, for [a]Herrens frykt hadde kommet over dem.

2 Og de hadde sett seg selv i sin egen [a]kjødelige tilstand – ja, [b]mindre enn støvet på jorden, og de ropte alle høyt i kor og sa: Ha barmhjertighet med oss og anvend Kristi [c]sonende blod, så vi kan få tilgivelse for våre synder og våre hjerter kan bli renset, for vi tror på Jesus Kristus, Guds Sønn, som [d]skapte himmel og jord og alle ting, og som skal komme ned blant menneskenes barn.

3 Og det skjedde at etter at de hadde talt disse ord, kom Herrens Ånd over dem, og de ble fylt med glede, for de hadde fått [a]forlatelse for sine synder og hadde fred i [b]samvittigheten på grunn av den sterke [c]tro de hadde på Jesus Kristus, som skulle komme ifølge de ord kong Benjamin hadde talt til dem.

4 Og kong Benjamin åpnet sin munn igjen og begynte å tale til dem og sa: Mine venner og mine brødre, min slekt og mitt

25 *a* Alma 5:18; 12:14–15.
b Mormon 8:38.
26 *a* Mormon 9:12.
b 1M 3:1–12; 2 Ne 2:15–19; Alma 12:21–23.
c vs Barmhjertig, barmhjertighet.
27 *a* vs Skyld (-følelse).
b 2 Ne 9:16; Jak bok 6:10; L&p 76:36.
4 1 *a* vs Frykt.
2 *a* vs Kjødelig.
b Hel 12:7–8.
c Mosiah 3:18; Hel 5:9.
d vs Skape, skapelse.
3 *a* vs Syndsforlatelse.
b vs Samvittighet.
c vs Tro.

folk, igjen vil jeg be om deres oppmerksomhet, så dere kan høre og forstå resten av de ord jeg skal tale til dere.

5 For se, hvis kunnskapen om [a]Guds godhet nå har vekket dere til en erkjennelse av deres ubetydelighet og deres verdiløse og falne tilstand,

6 sier jeg dere at hvis dere er kommet til [a]kunnskap om Guds godhet og hans makeløse kraft og hans visdom og hans tålmodighet og hans langmodighet mot menneskenes barn, og også om [b]forsoningen som er blitt beredt fra [c]verdens grunnvoll ble lagt, for at frelse derved kunne bli den til del som ville sette sin [d]lit til Herren, være flittig i å holde hans bud og fortsette i tro inntil hans liv er slutt, jeg mener det dødelige legemes liv,

7 sier jeg at dette er det menneske som mottar frelse gjennom forsoningen som fra verdens grunnvoll ble lagt, ble beredt for hele menneskeheten, for alle som har levet siden [a]Adams fall, som lever nå, eller som noensinne skal leve helt til verdens ende.

8 På denne måten kommer frelsen, og det finnes [a]ingen annen frelse enn denne som er blitt omtalt. Heller ikke kan mennesket frelses på andre betingelser enn dem jeg har fortalt dere om.

9 Tro på Gud, tro at han er til og at han skapte alle ting, både i himmel og på jord. Tro at han har all [a]visdom og all makt både i himmel og på jord. Tro at mennesket ikke [b]fatter alt som Herren fatter.

10 Og videre, tro at dere må [a]omvende dere fra deres synder og forsake dem og ydmyke dere for Gud, og be i hjertets oppriktighet om at han må [b]tilgi dere. Og hvis dere [c]tror alt dette, se til at dere [d]gjør det.

11 Og igjen sier jeg dere som jeg har sagt før, at ettersom dere har kommet til kunnskap om Guds herlighet – eller hvis dere har kjent hans godhet og har [a]smakt hans kjærlighet og har fått [b]forlatelse for deres synder, som forårsaker så umåtelig stor glede i deres sjel – vil jeg dere skal huske og alltid bevare i erindringen Guds storhet og deres egen [c]ubetydelighet, samt hans [d]godhet og langmodighet mot dere uverdige skapninger, og ydmyke dere i den dypeste [e]ydmykhet, daglig [f]påkalle Herrens navn og være standhaftige i troen på det som skal komme og som ble uttalt ved engelens munn.

12 Og se, jeg sier dere at hvis

5 *a* Moses 1:10.
6 *a* vs Gud, guddommen.
b vs Forsoning.
c Mosiah 15:19.
d Sal 36:8; 2 Ne 22:2; Hel 12:1. vs Tillit.
7 *a* vs Fall, Adam og Evas.
8 *a* Apg 4:12; 2 Ne 31:21; Mosiah 3:17.
9 *a* Rom 11:33–34; Jak bok 4:8–13.
b Jes 55:9.
10 *a* vs Omvende, omvendelse.
b L&p 61:2.
c Mat 7:24–27.
d 2 Ne 31:19–21.
11 *a* Alma 36:24–26.
b vs Syndsforlatelse.
c Moses 1:10.
d 2M 34:6; Moroni 8:3.
e vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
f vs Bønn.

dere gjør dette, skal dere alltid fryde dere og fylles med [a]kjærlighet til Gud og alltid [b]bevare en forlatelse for deres synder. Og dere skal vokse i kunnskapen om hans herlighet som skapte dere, eller i kunnskapen om det som er rettferdig og sant.

13 Og dere vil ikke ha lyst til å skade hverandre, men til å leve i [a]fred og gi hvert menneske det som tilkommer ham.

14 Og dere vil ikke tillate at deres [a]barn går sultne eller nakne, heller ikke vil dere tillate at de overtrer Guds lover og [b]slåss og tretter med hverandre og tjener djevelen, som er syndens herre, eller som er den onde ånd som våre fedre har talt om, han som er en fiende av all rettferdighet.

15 Men dere vil [a]lære dem å [b]vandre på sannhetens og sindighetens veier, dere vil lære dem å [c]elske hverandre og tjene hverandre.

16 Og dere vil også selv komme dem til [a]hjelp som trenger deres hjelp, dere vil gi av deres midler til den som trenger det, og dere vil ikke tillate at [b]tiggeren bønnfaller dere forgjeves og dere viser ham bort for å omkomme.

17 Kanskje dere vil [a]si: Mannen har selv påført seg sin elendighet, derfor vil jeg holde min hånd tilbake og vil ikke gi ham av min mat eller dele mine midler med ham så han ikke skal lide, for hans straff er rettferdig.

18 Men jeg sier deg, du menneske, hver den som gjør dette, har god grunn til å omvende seg, og hvis han ikke omvender seg fra det han har gjort, skal han for evig gå til grunne og har ingen plass i Guds rike.

19 For se, er vi ikke alle tiggere? Er vi ikke alle avhengige av det samme vesen – ja, av Gud – for alle våre midler, både for mat og klær og for gull og for sølv og for alle slags rikdommer som vi har?

20 Og se, selv nå har dere påkalt hans navn og tryglet om å få forlatelse for deres synder. Og har han latt dere be forgjeves? Nei, han har utøst sin Ånd over dere og har latt deres hjerter bli fylt med [a]glede og har lukket deres munn så dere ikke kunne finne ord – så overmåte stor var deres glede.

21 Og nå, hvis Gud som har skapt dere og som dere er avhengige av for deres liv og for alt dere har og er, gir dere hva som helst dere ber ham om som er riktig, i tro, og stoler på at dere skal få det, burde så ikke dere [a]dele de midler dere har, med hverandre?

22 Og hvis dere [a]dømmer den

12 *a* vs Kjærlighet.
b Mosiah 4:26; Alma 4:13–14; 5:26–35; L&p 20:31–34.
13 *a* vs Fredsstifter.
14 *a* 1 Tim 5:8; L&p 83:4.
b vs Strid (trette).
15 *a* L&p 68:25–28; Moses 6:58. vs Undervise.
b vs Vandre, vandre med Gud.
c Mosiah 18:21.
16 *a* vs Nestekjærlighet; Tjeneste.
b 5M 15:7–11; Ord 21:13; Jes 10:1–2.
17 *a* Ord 17:5.
20 *a* vs Glede.
21 *a* vs Tjeneste; Velferd.
22 *a* Mat 7:1–2; Joh 7:24.

som henvender seg til dere med bønn om hjelp for ikke å omkomme, og dere fordømmer ham, hvor mye mer rettferdig vil ikke deres fordømmelse være for å ha [b]holdt tilbake deres midler, som ikke tilhører dere, men Gud, som deres liv også tilhører. Og likevel oppsender dere ingen bønn og omvender dere heller ikke fra det dere har gjort.

23 Jeg sier dere, ve over det menneske, for hans midler skal forgå sammen med ham selv. Og nå, jeg sier disse ting til dem som er [a]rike på denne verdens gods.

24 Og videre sier jeg til de fattige, til dere som ikke har noe, men som likevel har tilstrekkelig så dere lever fra dag til dag. Jeg mener alle dere som avviser tiggeren fordi dere ikke har noe. Jeg vil dere skal si i deres hjerter: Jeg gir ingenting, for jeg har ikke noe, men hvis jeg hadde, ville jeg [a]gi.

25 Og nå, hvis dere sier dette i deres hjerter, vil dere fortsatt være skyldfrie, ellers blir dere [a]fordømt, og deres fordømmelse er rettferdig, for dere trakter etter det dere ikke har fått.

26 Og nå, med hensyn til disse ting som jeg har talt til dere, ja, med hensyn til å bevare en forlatelse for deres synder fra dag til dag, så dere kan [a]vandre skyldfrie for Gud, vil jeg dere skal [b]gi av deres midler til de [c]fattige – enhver ifølge det han har – ved å [d]fø de sultne, kle de nakne, besøke de syke og yte dem hjelp, både åndelig og timelig ifølge deres behov.

27 Og se til at alt dette gjøres i visdom og orden, for det forlanges ikke at et menneske skal løpe [a]hurtigere enn han har styrke til. Likevel er det nødvendig for ham å være flittig for å vinne belønningen. Derfor må alle ting gjøres med orden.

28 Og jeg vil dere skal huske at hver den blant dere som låner noe av sin neste, skulle levere tilbake det han låner slik han har lovet, ellers begår du en synd, og du forårsaker kanskje at din neste synder også.

29 Og endelig, jeg kan ikke fortelle dere alle måter dere kan synde på, for det kan gjøres på forskjellige måter og ved ulike midler, ja, så mange at jeg ikke kan telle dem.

30 Men så mye kan jeg fortelle dere at hvis dere ikke [a]passer dere selv og deres [b]tanker og deres [c]ord og deres gjerninger og etterlever Guds befalinger og holder fast ved troen på det dere har hørt om vår Herres komme, like til deres livs ende, må dere gå til grunne. Du menneske, husk nå dette, og gå ikke til grunne.

22 *b* 1 Joh 3:17.
23 *a* L&p 56:16.
24 *a* Mark 12:44.
25 *a* L&p 56:17.
26 *a* vs Vandre, vandre med Gud.
b Jak bok 2:17–19.
c Sak 7:10; Alma 1:27. vs Almisser.
d Jes 58:10–11; L&p 104:17–18.
27 *a* L&p 10:4.
30 *a* Alma 12:14. vs Våke, vektere.
b Mark 7:18–23. vs Tanker.
c Mat 15:18–20. vs Banning.

KAPITTEL 5

Ved tro blir de hellige Kristi sønner og døtre – Deretter kalles de ved Kristi navn – Kong Benjamin formaner dem til å være standhaftige og urokkelige i å gjøre gode gjerninger. Ca. 124 f.Kr.

Og nå skjedde det at da kong Benjamin hadde talt slik til sitt folk, sendte han bud ut blant dem, for han ønsket å få vite av sitt folk om de trodde de ord han hadde talt til dem.

2 Og de ropte alle med én røst og sa: Ja, vi tror alle de ord som du har talt til oss, og vi vet også at de er pålitelige og sanne på grunn av Den Allmektige Herres Ånd som har bevirket en stor [a]forandring i oss – eller i våre hjerter – så vi ikke har lyst til å gjøre [b]ondt mer, men til stadig å gjøre godt.

3 Og gjennom Guds grenseløse godhet og ved hans Ånds tilkjennegivelser har vi selv også store syner om det som skal komme, og var det nødvendig, kunne vi profetere om alle ting.

4 Og det er den tro vi har hatt på de ting som vår konge har talt til oss, som har gitt oss denne store kunnskap som vi fryder oss over med overmåte stor glede.

5 Og vi er villige til å inngå en [a]pakt med vår Gud om å gjøre hans vilje og være lydige mot hans befalinger i alt han befaler oss alle våre levedager, så vi ikke påfører oss en [b]pine som aldri tar slutt, slik det er blitt uttalt av [c]engelen, så vi ikke behøver å drikke av Guds vredes beger.

6 Og nå, dette var de ord som kong Benjamin ønsket å høre av dem, og derfor sa han til dem: Dere har talt de ord som jeg ønsket å høre, og den pakt dere har inngått, er en rettferdig pakt.

7 Og nå, på grunn av den pakt dere har inngått, skal dere kalles Kristi [a]barn, hans sønner og hans døtre, for se, i dag har han [b]født dere åndelig, for dere sier at deres [c]hjerter er forandret gjennom tro på hans navn. Derfor er dere [d]født av ham og er blitt hans [e]sønner og hans døtre.

8 Og ved dette navn er dere [a]frigjort, og det finnes [b]intet annet navn som kan frigjøre dere. Intet annet [c]navn er gitt hvorved frelse kommer, derfor vil jeg dere skal [d]påta dere Kristi navn, alle dere som har inngått den pakt med Gud at dere skal være lydige til deres liv er slutt.

9 Og det skal skje at hver den som gjør dette, skal finnes ved Guds høyre hånd, for han skal kjenne det navn han kalles ved, for han skal kalles ved Kristi navn.

10 Og det skal skje at hver den

5 2*a* Alma 5:14. vs Født på ny, Født av Gud.
b Alma 19:33.
5*a* Mosiah 18:10.
b Mosiah 3:25–27.
c Mosiah 3:2.
7*a* Mosiah 27:24–26; Moses 6:64–68. vs Guds sønner og døtre.
b vs Føde (verb).
c vs Hjerte.
d Mosiah 15:10–11. vs Født på ny, Født av Gud.
e L&p 11:30.
8*a* Rom 6:18; Gal 5:1; Hel 14:30.
b Apg 4:10, 12; Alma 21:9.
c Mosiah 26:18.
d Apg 11:26; Alma 46:15.

som ikke påtar seg Kristi navn, må kalles ved et [a]annet navn. Derfor vil han befinne seg ved [b]Guds venstre hånd.

11 Og jeg vil dere også skal huske at dette er det [a]navn jeg sa jeg skulle gi dere, som aldri skulle slettes uten ved overtredelse. Ta dere derfor i vare for overtredelser, så navnet ikke blir strøket ut av deres hjerter.

12 Jeg sier dere: Jeg vil dere skal huske alltid å [a]la navnet stå skrevet i deres hjerter, så dere ikke blir funnet ved Guds venstre hånd, men at dere hører og kjenner den røst som skal kalle på dere, og også det navn han skal kalle dere ved.

13 For hvordan [a]kjenner et menneske den herre som han ikke har tjent og som er en fremmed for ham og er langt borte fra hans hjertes tanker og hensikter?

14 Og videre, tar vel et menneske et esel som tilhører hans neste og beholder det? Jeg sier dere: Nei, han vil ikke engang tillate at det gresser blant hans hjorder, men vil drive det bort og jage det vekk. Jeg sier dere at slik vil det også gå med dere hvis dere ikke kjenner det navn dere blir kalt ved.

15 Derfor vil jeg dere skal være standhaftige og urokkelige, alltid rike på gode gjerninger så Kristus, Gud Herren Den Allmektige, kan [a]besegle dere til seg så dere kan føres til himmelen og kan få evigvarende frelse og evig liv gjennom den visdom og makt og rettferdighet og barmhjertighet han har som [b]skapte alle ting i himmel og på jord, og som er Gud over alt og alle. Amen.

KAPITTEL 6

Kong Benjamin skriver ned folkets navn og utnevner prester til å undervise dem – Mosiah regjerer som en rettferdig konge. Ca. 124–121 f.Kr.

Og nå, etter at kong Benjamin hadde endt sin tale til folket, syntes han det var nødvendig å [a]skrive ned navnene på alle dem som hadde inngått en pakt med Gud om å holde hans bud.

2 Og det skjedde at det ikke var en eneste sjel, unntatt små barn, som ikke hadde inngått pakten og hadde påtatt seg Kristi navn.

3 Og videre skjedde det at da kong Benjamin hadde utført alle disse ting – og hadde innviet sin sønn [a]Mosiah til å være regent og konge over sitt folk og hadde gitt ham alle instruksjoner om riket og også hadde [b]utpekt prester til å [c]undervise folket, så de derved kunne høre og kjenne Guds befalinger og vekkes til erindring om den [d]ed

10 *a* Alma 5:38–39.
b Mat 25:33.
11 *a* Mosiah 1:11–12. vs Jesus Kristus – Navn, påta dere Kristi navn.
12 *a* L&p 18:23–25.
13 *a* Mosiah 26:24–27.
15 *a* vs Helliggjørelse; Kall og utvelgelse.
b Kol 1:16; Mosiah 4:2; Alma 11:39.
6 1 *a* L&p 128:8.
3 *a* Mosiah 1:10; 2:30.
b vs Ordinere, ordinasjon.
c Alma 4:7.
d Mosiah 5:5–7.

som de hadde avlagt – oppløste han mengden, og de vendte tilbake til sine egne hjem, hver og en med sin familie.

4 Og [a]Mosiah begynte å regjere i sin fars sted. Og han begynte å regjere i sitt tredevte år, alt i alt omkring fire hundre og seks og sytti år fra den [b]tid Lehi forlot Jerusalem.

5 Og kong Benjamin levde enda i tre år, og så døde han.

6 Og det skjedde at kong Mosiah vandret på Herrens veier og etterlevde hans bud og lover og holdt hans befalinger i alt han befalte ham.

7 Og kong Mosiah fikk sitt folk til å dyrke jorden. Og selv dyrket han også jorden, så han [a]ikke skulle ligge sitt folk til byrde, men gjøre som hans far hadde gjort i alle ting. Og i tre år var det ingen stridigheter blant noen del av hans folk.

KAPITTEL 7

Ammon finner Lehi-Nephis land hvor Limhi er konge – Limhis folk er i trelldom under lamanittene – Limhi gjenforteller deres historie – En profet (Abinadi) hadde vitnet om at Kristus er alle tings Gud og Fader – De som sår urenhet, høster hvirvelvinden, og de som setter sin lit til Herren, vil bli befridd. Ca. 121 f.Kr.

Og nå skjedde det at etter at kong Mosiah hadde hatt sammenhengende fred i et tidsrom av tre år, ville han gjerne vite noe om dem som [a]dro opp for å bo i Lehi-Nephis land, eller i byen Lehi-Nephi, for hans folk hadde ikke hørt noe fra dem siden de forlot [b]Zarahemlas land, derfor trettet de ham med alt sitt mas.

2 Og det skjedde at kong Mosiah lot seksten av deres sterke menn dra opp til Lehi-Nephis land for å undersøke hvordan det var gått med deres brødre.

3 Og det skjedde at de dro avgårde neste dag og hadde med seg en ved navn Ammon, som var en sterk og mektig mann og en etterkommer av Zarahemla, og han var også deres leder.

4 Og nå visste de ikke hvilken vei de skulle reise i villmarken for å komme opp til Lehi-Nephis land, derfor vandret de omkring i villmarken i mange dager, ja, i førti dager var de på vandring.

5 Og da de hadde vandret i førti dager, kom de til en høyde som ligger nord for [a]Shiloms land, og der slo de opp sine telt.

6 Og Ammon tok med seg tre av sine brødre, og deres navn var Amaleki, Helem og Hem, og de dro ned til [a]Nephis land.

7 Og se, de møtte kongen over det folk som var i Nephis land og i Shiloms land, og de ble omringet av kongens livvakt og ble tatt og ble bundet og ble kastet i fengsel.

8 Og det skjedde at da de hadde sittet i fengsel i to dager, ble de ført frem for kongen igjen,

4 *a* vs Mosiah, sønn av Benjamin.
b 1 Ne 1:4.

7 *a* 2 Kor 11:9.
7 1 *a* Omni 1:27–30.
b Omni 1:13.

5 *a* Mosiah 9:6, 8, 14.
6 *a* 2 Ne 5:8.

og deres bånd ble løst, og de sto foran kongen og fikk tillatelse til, eller rettere sagt, de ble befalt å svare på de spørsmål som han skulle stille dem.

9 Og han sa til dem: Se, jeg er [a]Limhi, sønn av Noah som var sønn av Zeniff – som kom opp fra Zarahemlas land for å arve dette land som var deres fedres land – han som ble gjort til konge ved folkets stemme.

10 Og nå vil jeg gjerne vite hvorfor dere var så dristige at dere kom like til byens murer når jeg hadde min livvakt med meg utenfor porten?

11 Og nå, av denne grunn har jeg latt dere bli spart så jeg kunne få anledning til å spørre dere ut, ellers ville jeg ha bedt min livvakt om å drepe dere. Dere har tillatelse til å tale.

12 Og nå, da Ammon forsto at han hadde tillatelse til å tale, gikk han frem og bøyde seg for kongen, og da han reiste seg igjen, sa han: O konge, jeg er i dag min Gud meget takknemlig for at jeg fremdeles er i live og har tillatelse til å tale, og jeg vil gjøre mitt beste for å tale frimodig.

13 For jeg er sikker på at hvis du hadde kjent meg, ville du ikke ha tillatt at jeg bærer disse lenker. For jeg er Ammon, en etterkommer av [a]Zarahemla, og er kommet opp fra Zarahemlas land for å undersøke hvordan det er gått med våre brødre som Zeniff førte opp og ut av det landet.

14 Og nå skjedde det at etter at Limhi hadde hørt Ammons ord, ble han overmåte glad og sa: Nå vet jeg med sikkerhet at mine brødre som var i Zarahemlas land, fremdeles er i live. Og nå vil jeg fryde meg, og i morgen vil jeg la mitt folk fryde seg også.

15 For se, vi er i trelldom under lamanittene og er [a]pålagt en skatt som er tung å bære. Og se, våre brødre vil nå fri oss ut av vår trelldom – ut av lamanittenes hender – og vi vil være deres slaver, for det er bedre for oss å være nephittenes slaver enn å betale skatt til lamanittenes konge.

16 Og nå befalte kong Limhi sin livvakt at de ikke lenger skulle la Ammon og hans brødre være bundet, men la dem dra til høyden nord for Shilom og ta sine brødre med seg inn i byen, så de kunne spise og drikke og hvile seg etter en slitsom reise, for de hadde lidd mye og hadde lidd sult, tørst og utmattelse.

17 Nå skjedde det at kong Limhi neste dag sendte en kunngjøring ut til hele sitt folk om at de skulle komme sammen ved [a]tempelet for å høre de ord som han skulle tale til dem.

18 Og det skjedde at da de hadde kommet sammen, talte han til dem på denne måten og sa: Mitt folk, løft deres hoder og bli trøstet, for se, tiden er for hånden eller er ikke langt borte da vi ikke mer skal være

9 *a* Mosiah 11:1.
13 *a* Omni 1:12–15.
15 *a* Mosiah 19:15.
17 *a* 2 Ne 5:16.

underlagt våre fiender, for selv om vi har kjempet mange ganger til ingen nytte, stoler jeg likevel på at en avgjørende kamp gjenstår.

19 Løft derfor deres hoder, gled dere, og sett deres lit til [a]Gud, til den Gud som var Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, og også den Gud som [b]førte Israels barn ut av landet Egypt og lot dem gå gjennom Rødehavet på tørr grunn og ga dem [c]manna å spise så de ikke skulle omkomme i villmarken, og han gjorde også mange flere ting for dem.

20 Og videre, den samme Gud har ført våre fedre [a]ut av Jerusalems land og har støttet og bevart sitt folk helt til nå. Og se, det er på grunn av våre misgjerninger og avskyeligheter at han har ført oss i trelldom.

21 Og i dag er dere alle vitner til at Zeniff, som ble gjort til konge over dette folk, var [a]altfor ivrig etter å arve sine fedres land og ble derfor bedratt av kong Lamans kløkt og list. Laman inngikk en overenskomst med kong Zeniff og overlot en del av landet – byen Lehi-Nephi og byen Shilom og området omkring – i hans hender.

22 Og alt dette gjorde han utelukkende for å underlegge seg dette folk eller [a]føre det i trelldom. Og se, nå betaler vi skatt til lamanittenes konge, og den beløper seg til halvparten av vår mais og vårt bygg, ja, av alle våre kornslag, og også til halvparten av den tilvekst vi har av storfe og småfe. Ja, til og med halvparten av alt vi eier og har, forlanger lamanittenes konge av oss, eller vårt liv.

23 Og nå, er ikke dette tungt å bære, og er ikke denne vår plage stor? Se, hvor god grunn har vi ikke til å sørge.

24 Ja, jeg sier dere at vi har gode grunner til å sørge, for se, hvor mange av våre brødre er ikke blitt drept, og deres blod er utgytt til ingen nytte, og alt sammen på grunn av synd.

25 For hvis dette folk ikke hadde falt i overtredelse, ville ikke Herren ha tillatt at dette store onde skulle komme over dem. Men se, de ville ikke lytte til hans ord, men det oppsto stridigheter blant dem, ja, så store at de utgjøt hverandres blod.

26 Og en [a]Herrens profet har de slått ihjel, ja, en utvalgt Guds mann, som fortalte dem om deres ugudelighet og avskyeligheter og profeterte om mange ting som skal komme, ja, til og med om Kristi komme.

27 Og fordi han sa til dem at Kristus var [a]Gud, alle tings Fader, og sa at han skulle påta seg et menneskes skikkelse, og det skulle være i den [b]skikkelse hvori mennesket ble skapt i begynnelsen, eller med andre ord sa han at mennesket ble skapt

19 *a* 2M 3:6; 1 Ne 19:10.
b 2M 12:40–41; Alma 36:28.
c 2M 16:15, 35; 4M 11:7–8; Jos 5:12.
20 *a* 1 Ne 2:1–4.
21 *a* Mosiah 9:1–3.
22 *a* Mosiah 10:18.
26 *a* Mosiah 17:12–20.
27 *a* vs Gud, guddommen.
b 1M 1:26–28; Ether 3:14–17; L&p 20:17–18.

i [c]Guds bilde, og at Gud skulle komme ned blant menneskenes barn og påta seg kjøtt og blod og gå omkring på jorden –

28 og nå, fordi han sa dette, tok de ham av dage og gjorde mange flere ting som nedkalte Guds vrede over dem. Hvem kan derfor undre seg over at de er i trelldom, og at de blir slått med store plager?

29 For se, Herren har sagt: Jeg vil ikke [a]hjelpe mitt folk på deres overtredelses dag, men jeg vil legge hindringer i veien for dem så det ikke går dem vel, og deres gjerninger skal være som en snublesten for dem.

30 Og videre sier han: Hvis mitt folk sår [a]urenhet, skal de [b]høste agner av den i hvirvelvinden, og dens virkning er gift.

31 Og videre sier han: Hvis mitt folk sår urenhet, skal de høste [a]østenvinden, som bringer øyeblikkelig ødeleggelse.

32 Og se, Herrens løfte er oppfylt, og dere er slått og plaget.

33 Men hvis dere vil [a]vende dere til Herren av hele deres hjerte og sette deres lit til ham og tjene ham med all flid, hvis dere gjør dette, vil han – etter sin egen vilje og sitt eget behag – fri dere ut av trelldom.

KAPITTEL 8

Ammon underviser Limhis folk – Han får høre om jaredittenes fire og tyve plater – Gamle opptegnelser kan oversettes av seere – Seerens gave overgår alle andre. Ca. 121 f.Kr.

Og det skjedde at etter at kong Limhi hadde sluttet med å tale til sitt folk – for han talte mange ting til dem, og jeg har bare skrevet noen av dem i denne boken – fortalte han sitt folk alt om deres brødre som var i Zarahemlas land.

2 Og han ba Ammon stå frem for forsamlingen og fortelle dem alt som hadde skjedd med deres brødre fra den tid Zeniff dro opp og ut av landet og til han selv kom ut av landet.

3 Han fortalte dem også de siste ord som kong Benjamin hadde sagt til dem, og forklarte dem for kong Limhis folk så de kunne forstå alle de ord som han talte.

4 Og det skjedde at etter at han hadde gjort alt dette, oppløste kong Limhi forsamlingen og ba dem alle om å vende tilbake, hver og en til sitt eget hjem.

5 Og det skjedde at han ba om at platene som inneholdt [a]opptegnelsen om hans folk fra den tid de forlot Zarahemlas land, skulle legges frem for Ammon, så han kunne lese dem.

6 Så snart som Ammon hadde lest opptegnelsen, spurte kongen ham om han kunne tyde språk, og Ammon fortalte ham at det kunne han ikke.

7 Og kongen sa til ham: Da

27 *c* Mosiah 13:33–34; 15:1–4.
29 *a* 1 Sam 12:15; 2 Krøn 24:20.
30 *a* vs Urenhet.
b Gal 6:7–8; L&p 6:33. vs Høste(n).
31 *a* Jer 18:17; Mosiah 12:6.
33 *a* Mormon 9:6.
8 5 *a* Mosiah 9–22.

jeg sørget over at mitt folk ble plaget, lot jeg tre og førti av mitt folk dra ut i villmarken for å finne Zarahemlas land, så vi kunne be våre brødre fri oss ut av trelldommen.

8 Og selv om de var påpasselige, gikk de seg vill og vandret omkring i villmarken i mange dager og fant ikke Zarahemlas land, men vendte tilbake til dette land, etter å ha vandret omkring i et land blant mange vann og ha oppdaget et land som var overstrødd med ben av mennesker og av dyr, og som også var overstrødd med ruiner av alle slags bygninger, og etter å ha oppdaget et land som hadde vært bebodd av et folk som var like tallrikt som Israels hærskarer.

9 Og som et bevis på at det de har sagt er sant, har de bragt med seg [a]fire og tyve plater som er fulle av graveringer, og de er av rent gull.

10 Og se, de har også bragt med seg [a]brystplater som er store, og de er av [b]messing og kobber og er helt uskadde.

11 Og videre har de bragt med seg sverd med ødelagte håndtak og rustne blad, og det er ingen i landet som kan tyde språket eller graveringene som er på platene. Derfor sa jeg til deg: Kan du oversette?

12 Og jeg sier til deg igjen: Kjenner du noen som kan oversette? For jeg ønsker at disse opptegnelsene kunne bli oversatt til vårt eget språk, for de ville kanskje gi oss kunnskap om en levning av det folk som er blitt drept, og som disse opptegnelsene stammer fra. Eller kanskje de vil gi oss kunnskap om nettopp det folk som er blitt drept, og jeg ønsker å vite hvorfor de ble drept.

13 Da sa Ammon til ham: Jeg kan med sikkerhet fortelle deg, O konge, om en mann som kan [a]oversette opptegnelsene, for han har noe han kan se med og oversette alle opptegnelser som er av gammel dato, og det er en gave fra Gud. Og de kalles [b]uttydere, og ingen kan se i dem uten å være befalt til det, for at han ikke skal se etter noe han ikke burde, og omkomme. Og enhver som blir befalt å se i dem, kalles en [c]seer.

14 Og se, kongen over folket som er i Zarahemlas land er den mann som er befalt å gjøre disse ting og som har denne store gaven fra Gud.

15 Og kongen sa at en seer er større enn en profet.

16 Og Ammon sa at en seer er en åpenbarer, og en profet også, og en større gave kan ingen ha uten å være i besittelse av Guds makt, noe intet menneske kan. Likevel kan et menneske få stor kraft fra Gud.

17 Men en seer kan vite hva som har hendt, og også hva som skal skje, og ved dem skal alle ting bli åpenbart, eller rettere sagt, skal hemmelige ting tilkjennegis og skjulte ting komme frem i lyset. Det som ikke er

9 *a* Ether 1:1–2.
10 *a* Ether 15:15.
b Ether 10:23.
13 *a* Mosiah 28:10–17.
b vs Urim og tummim.
c vs Seer.

kjent, skal gjøres kjent ved dem, og likeledes skal ting som ellers ville forbli ukjent, gjøres kjent ved dem.

18 Slik har Gud tilveiebragt et middel hvorved mennesket ved tro kan utføre mektige mirakler, derfor blir han til stor nytte for sine medmennesker.

19 Og nå, da Ammon hadde sluttet med å tale disse ord, frydet kongen seg storlig og takket Gud og sa: Uten tvil inneholder disse platene et [a]stort mysterium, og disse uttyderne ble utvilsomt beredt for å utfolde alle slike mysterier for menneskenes barn.

20 Hvor strålende er ikke Herrens gjerninger, og hvor langmodig er han ikke mot sitt folk. Ja, og hvor blind og ugjennomtrengelig er ikke menneskenes barns forstand, for de vil ikke søke visdom og ønsker heller ikke at den skal råde over dem!

21 Ja, de er som en vill hjord som flykter fra hyrden og blir adspredt og jaget og blir fortært av skogens dyr.

Zeniffs opptegnelse. En beretning om hans folk fra den tid de forlot Zarahemlas land og til de ble fridd ut av lamanittenes hender.

Omfatter kapittel 9 til og med 22.

KAPITTEL 9

Zeniff leder en gruppe som drar fra Zarahemla for å ta Lehi-Nephis land i besittelse – Lamanittenes konge gir dem tillatelse til å slå seg ned i landet – Krig bryter ut mellom lamanittene og Zeniffs folk. Ca. 200–187 f.Kr.

Jeg, Zeniff, ble undervist i alt om nephittenes språk og hadde kunnskap om [a]Nephis land – eller om våre fedres første arveland – og jeg ble sendt som spion blant lamanittene for å utspionere deres styrker, så vår hær kunne overfalle dem og drepe dem. Men da jeg så det som var godt blant dem, ønsket jeg ikke at de skulle drepes.

2 Derfor trettet jeg med mine brødre i villmarken, for jeg ville at vår leder skulle inngå en overenskomst med dem. Men da han var en barsk og blodtørstig mann, befalte han at jeg skulle drepes, men jeg ble reddet ved stor blodsutgytelse, for far kjempet mot far og bror mot bror inntil størstedelen av vår hær var drept i villmarken, og de av oss som ble spart, vendte tilbake til Zarahemlas land for å fortelle denne historien til deres hustruer og deres barn.

3 Og jeg, som var altfor ivrig etter å komme i besittelse av våre fedres land, samlet alle som ønsket å dra opp for å ta landet i besittelse, og la ut i villmarken igjen for å dra opp til landet. Men vi ble slått med sult og store lidelser, for vi var sene til å huske Herren vår Gud.

4 Likevel, etter å ha vandret omkring i villmarken i mange dager, slo vi opp teltene våre på

19 *a* Ether 3:21–28; 4:4–5. | **9** 1 *a* 2 Ne 5:5–8; Omni 1:12.

det sted hvor våre brødre ble slått ihjel, som lå i nærheten av våre fedres land.

5 Og det skjedde at jeg tok med meg fire av mine menn og dro igjen inn i byen til kongen for å undersøke kongens holdning og for å finne ut om jeg kunne dra inn med mitt folk og slå meg ned i landet i fred.

6 Og jeg gikk inn til kongen, og han inngikk en pakt med meg om at jeg kunne slå meg ned i Lehi-Nephis land og i Shiloms land.

7 Og han befalte også at hans folk skulle dra ut av landet, og jeg og mitt folk dro inn i landet for å slå oss ned der.

8 Og vi begynte å oppføre bygninger og reparere byens murer, ja, murene i byen Lehi-Nephi og byen Shilom.

9 Og vi begynte å dyrke jorden, ja, vi sådde alle slags frø – mais og hvete og bygg og neas og sjeum og frø av allslags frukt. Vi begynte å formere oss, og det gikk oss vel i landet.

10 Nå gikk Lamans snedighet og list ut på å [a]bringe mitt folk i trelldom. Derfor ga han avkall på landet så vi kunne ta det i besittelse.

11 Derfor skjedde det at etter at vi hadde bodd i landet i tolv år, begynte kong Laman å bli urolig for at mitt folk på noen måte skulle vokse seg så sterkt i landet at de ikke kunne få makt over dem og bringe dem i trelldom.

12 De var et dovent og et [a]avgudsdyrkende folk, derfor ønsket de å bringe oss i trelldom, så de kunne fråtse i våre henders arbeide, ja, så de kunne ta for seg av våre markers hjorder.

13 Derfor skjedde det at kong Laman begynte å egge sitt folk til strid mot mitt folk, derfor begynte det å bli krig og stridigheter i landet.

14 For i det trettende år jeg regjerte i Nephis land, langt syd i Shiloms land mens mitt folk vannet og fôret sine hjorder og dyrket sin jord, ble de overfalt av en hel hærskare lamanitter, som begynte å slå dem ihjel og dra avgårde med deres hjorder og med maisen fra deres marker.

15 Ja, og det skjedde at alle som ikke ble innhentet, flyktet like inn i byen Nephi og anropte meg om beskyttelse.

16 Og det skjedde at jeg væpnet dem med buer og med piler, med sverd og med sabler og med klubber og med slynger og med alle slags våpen vi kunne finne på, og jeg og mitt folk dro ut for å kjempe mot lamanittene.

17 Ja, i Herrens styrke gikk vi ut for å kjempe mot lamanittene, for jeg og mitt folk ropte med stor kraft til Herren at han måtte fri oss ut av våre fienders hender, for vi hadde våknet til erindring om våre fedres befrielse.

18 Og Gud [a]hørte våre rop og besvarte våre bønner, og vi rykket frem i hans kraft, ja, vi

10*a* Mosiah 7:21–22.
12*a* Enos 1:20.
vs Avgudsdyrkelse.
18*a* Mosiah 29:20.

rykket frem mot lamanittene. Og på én dag og én natt drepte vi tre tusen og tre og førti, og vi slo dem, helt til vi hadde drevet dem ut av vårt land.

19 Og med mine egne hender hjalp jeg selv til med å begrave deres døde. Og se, til vår store sorg og fortvilelse hadde to hundre og ni og sytti av våre brødre blitt drept.

KAPITTEL 10

Kong Laman dør – Hans folk er ville og grusomme og tror på falske overleveringer – Zeniff og hans folk seirer over dem. Ca. 187–160 f.Kr.

Og det skjedde at vi igjen begynte å opprette riket, og igjen begynte vi å bo i landet i fred. Og jeg sørget for at det ble laget alle slags krigsvåpen, så jeg kunne ha våpen til mitt folk når lamanittene igjen skulle komme opp for å krige mot oss.

2 Og jeg satte ut vakter rundt omkring i landet så lamanittene ikke uventet skulle overfalle oss igjen og drepe oss. Og slik beskyttet jeg mitt folk og mine hjorder og unngikk at de falt i våre fienders hender.

3 Og det skjedde at vi bodde i våre fedres land i mange år, ja, i to og tyve år.

4 Og mennene lot jeg bearbeide jorden og dyrke allslags [a]korn og allslags frukt.

5 Og kvinnene lot jeg spinne, streve og arbeide og tilvirke allslags fin lin, ja, alle slags [a]stoffer, så vi kunne skjule vår nakenhet. Slik gikk det oss vel i landet, og slik hadde vi sammenhengende fred i landet i to og tyve år.

6 Og det skjedde at kong [a]Laman døde, og hans sønn begynte å regjere i hans sted. Og han begynte å egge sitt folk til opprør mot mitt folk, derfor begynte de å forberede seg til krig og til å komme opp for å kjempe mot mitt folk.

7 Men jeg hadde sendt mine spioner rundt omkring i [a]Shemlons land så jeg kunne oppdage deres forberedelser, så jeg kunne være på vakt mot dem, så de ikke skulle overfalle mitt folk og drepe dem.

8 Og det skjedde at de kom opp og inn i den nordlige del av Shiloms land med sine tallrike hærskarer, menn [a]bevæpnet med [b]buer og med piler og med sverd og med sabler og med stener og med slynger. Og deres hoder var glattraket, og de hadde spent et lærbelte om sine lender.

9 Og det skjedde at jeg lot mitt folks kvinner og barn bli skjult i villmarken, og jeg lot også alle mine gamle menn som kunne bære våpen, og også alle mine unge menn som kunne bære våpen, komme sammen for å kjempe mot lamanittene. Og jeg stilte dem opp på geledd, hver mann etter sin alder.

10 Og det skjedde at vi dro opp for å kjempe mot lamanittene, og jeg, ja, selv jeg i

10 4*a* Mosiah 9:9.
5*a* Alma 1:29.
6*a* Mosiah 9:10–11; 24:3.
7*a* Mosiah 11:12.
8*a* Jar 1:8.
b Alma 3:4–5.

min høye alder, dro opp for å kjempe mot lamanittene. Og det skjedde at vi dro opp i [a]Herrens styrke for å kjempe.

11 Nå visste ikke lamanittene noe om Herren eller Herrens styrke, derfor stolte de på sin egen styrke. Men de var et sterkt folk hva menneskelig styrke angår.

12 De var et [a]vilt og grusomt og et blodtørstig folk som trodde på sine fedres [b]overleveringer – som gikk ut på at de trodde de var drevet ut av Jerusalems land på grunn av sine fedres misgjerninger, og at deres brødre begikk urett mot dem i villmarken, og at de også begikk urett mot dem på reisen over havet,

13 og videre at de også led urett mens de var i sitt [a]første arveland etter at de hadde krysset havet – og alt dette fordi Nephi var mer trofast i å holde Herrens befalinger. Derfor ble han [b]begunstiget av Herren, for Herren hørte hans bønner og besvarte dem, og han tok ledelsen under deres reise i villmarken.

14 Og hans brødre var sinte på ham fordi de [a]ikke forsto Herrens handlemåte, og de var også [b]sinte på ham på vannene fordi de forherdet sine hjerter mot Herren.

15 Og videre var de sinte på ham etter ankomsten til det lovede land fordi de sa han hadde tatt [a]herredømmet over folket ut av deres hender, og de forsøkte å drepe ham.

16 Og videre var de sinte på ham fordi han dro ut i villmarken slik Herren hadde befalt ham, og tok med seg [a]opptegnelsene som var gravert på messingplatene, for de sa at han hadde [b]stjålet dem.

17 Og på denne måten har de lært sine barn at de skulle hate dem og myrde dem, og at de skulle røve og plyndre dem og gjøre alt de kunne for å ødelegge dem. Derfor nærer de et evig hat til Nephis barn.

18 Av denne grunn har kong Laman ved sin snedige og løgnaktige list og sine besnærende løfter bedratt meg, så jeg har ført mitt folk opp til dette land så de kunne ødelegge dem. Ja, og i alle disse år har vi lidd i landet.

19 Og nå, etter at jeg, Zeniff, hadde fortalt mitt folk alt dette om lamanittene, oppmuntret jeg dem til å kjempe av all makt og sette sin lit til Herren. Derfor kjempet vi mot dem ansikt til ansikt.

20 Og det skjedde at vi igjen drev dem ut av vårt land, og vi slo dem ihjel i et stort blodbad, ja, så mange at vi ikke talte dem.

21 Og det skjedde at vi igjen vendte tilbake til vårt eget land, og mitt folk begynte igjen å gjete sine hjorder og dyrke sin jord.

22 Og da jeg nå var blitt

10 *a* vs Tillit.
12 *a* Alma 17:14.
b 2 Ne 5:1–3.
13 *a* 1 Ne 18:23.
b 1 Ne 17:35.
14 *a* 1 Ne 15:7–11.
b 1 Ne 18:10–11.
15 *a* 2 Ne 5:3.
16 *a* 2 Ne 5:12.
b Alma 20:10, 13.

gammel, overlot jeg riket til en av mine sønner, derfor sier jeg ikke mer. Og måtte Herren velsigne mitt folk. Amen.

KAPITTEL 11

Kong Noah regjerer i ugudelighet – Han nyter å leve et løssluppent liv sammen med sine hustruer og medhustruer – Abinadi profeterer at folket vil bli ført i trelldom – Kong Noah står ham etter livet. Ca. 160–150 f.Kr.

Og nå skjedde det at Zeniff overlot riket til Noah, en av sine sønner. Derfor begynte Noah å regjere i hans sted, og han gikk ikke i sin fars fotspor.

2 For se, han holdt ikke Guds bud, men han vandret etter sitt eget hjertes ønsker. Og han hadde mange hustruer og [a]medhustruer, og [b]fikk sitt folk til å begå synd og til å gjøre det som var avskyelig i Herrens øyne. Ja, og de bedrev [c]hor og allslags ugudelighet.

3 Og han påla dem en skatt på en femtedel av alt de eide, en femtedel av deres gull og av deres sølv og en femtedel av deres [a]siff og av deres kobber og av deres messing og deres jern, og en femtedel av deres gjøkalver og også en femtedel av alt deres korn.

4 Og alt dette tok han til underhold for seg selv og sine hustruer og sine medhustruer, og også for sine prester og deres hustruer og medhustruer. På denne måten hadde han forandret rikets anliggender.

5 For han avsatte alle prestene som var blitt innviet av hans far, og innviet nye i deres sted, slike som var oppblåste av stolthet i sine hjerter.

6 Ja, og slik ble de i sin dovenskap og i sin avgudsdyrkelse og i sitt horlevnet understøttet av de skatter som kong Noah hadde pålagt sitt folk, og slik arbeidet folket hårdt for å understøtte misgjerninger.

7 Ja, og de ble også avgudsdyrkere fordi de ble bedratt av kongens og prestenes tomme og smigrende ord, for de talte smigrende ting til dem.

8 Og det skjedde at kong Noah bygget mange flotte og store bygninger, og han utsmykket dem med fint treskjærerarbeide og med alle slags kostelige ting av gull og av sølv og av jern og av messing og av siff og av kobber.

9 Og han bygget seg også et stort slott med en trone i midten, og alt sammen var av fint treverk og var utsmykket med gull og sølv og med kostelige ting.

10 Han lot også sine arbeidere utføre allslags fint arbeide av fint treverk og av kobber og av messing innenfor tempelets vegger.

11 Og setene som var bestemt for høyprestene og som lå høyere enn alle de andre setene, utsmykket han med rent gull.

11 2*a* Jak bok 3:5.
b 1 Kong 14:15–16; Mosiah 29:31.
c 2 Ne 28:15.
3*a* HEB beslektede ord: adjektiv: "skinnende"; verb: "å overtrekke eller plettere med metall."

Og foran dem lot han bygge et brystvern som de kunne hvile sine legemer og sine armer på mens de talte løgnaktige og tomme ord til hans folk.

12 Og det skjedde at han bygget et [a]tårn i nærheten av tempelet, ja, et meget høyt tårn, ja, så høyt at han kunne stå på toppen av det og ha utsikt over hele Shiloms land og også over Shemlons land, som var i lamanittenes besittelse, og han kunne også se ut over alle omkringliggende landområder.

13 Og det skjedde at han lot mange bygninger oppføre i Shiloms land, og han lot et stort tårn bli bygget på høyden nord for Shiloms land hvor Nephis barn hadde søkt tilflukt da de flyktet ut av landet. Og slik brukte han de rikdommer han skaffet seg ved å skattlegge sitt folk.

14 Og det skjedde at han la sin elsk på sine rikdommer og tilbragte sin tid i et løssluppent liv med sine hustruer og sine medhustruer. Og også hans prester tilbragte sin tid med skjøger.

15 Og det skjedde at han plantet vingårder rundt omkring i landet, og han bygget vinpresser og laget vin i overflod. Og derfor ble han en [a]vindranker, og det ble hans folk også.

16 Og det skjedde at lamanittene begynte å komme inn mot hans folk der hvor de var få i antall, og slå dem ihjel ute på markene deres og mens de gjette sine hjorder.

17 Og kong Noah sendte vakter rundt omkring i landet for å holde dem borte, men han sendte ikke et tilstrekkelig antall, og lamanittene kom mot dem og drepte dem og drev mange av deres hjorder ut av landet. Slik begynte lamanittene å utrydde dem og vise sitt hat til dem.

18 Og det skjedde at kong Noah sendte sine hærstyrker mot dem, og de ble drevet tilbake, eller de drev dem tilbake en tid. Derfor vendte de tilbake og frydet seg over sitt bytte.

19 Og på grunn av denne store seier ble de oppblåste av stolthet i sine hjerter, de [a]skrøt av sin egen styrke og sa at femti av dem kunne holde stand mot tusenvis av lamanitter. Og slik skrøt de og forlystet seg i blod og i å utgyte sine brødres blod, og alt dette på grunn av deres konges og presters ugudelighet.

20 Og det skjedde at det var en mann blant dem hvis navn var [a]Abinadi, og han gikk frem blant dem og begynte å profetere og sa: Se, så sier Herren, og slik har han befalt meg: Gå frem og si til dette folk: Så sier Herren, ve dette folk, for jeg har sett deres avskyeligheter og deres ugudelighet og deres horeri, og hvis de ikke omvender seg, vil jeg hjemsøke dem i min vrede.

21 Og hvis de ikke omvender seg og vender seg til Herren sin Gud, se, da vil jeg overgi dem i deres fienders hender, ja, og de

12*a* Mosiah 19:5–6.
15*a* vs Visdomsordet.
19*a* L&p 3:4. vs Stolthet.
20*a* vs Abinadi.

skal føres i [a]trelldom, og de skal plages ved sine fienders hånd.

22 Og det skal skje at de skal vite at jeg er Herren deres Gud, og jeg er en [a]nidkjær Gud som hjemsøker mitt folks misgjerninger.

23 Og det skal skje at hvis dette folk ikke omvender seg og vender seg til Herren sin Gud, skal de føres i trelldom, og ingen andre enn Herren, Den Allmektige Gud, skal befri dem.

24 Ja, og det skal skje at når de anroper meg, vil jeg være [a]sen til å høre deres rop, ja, og jeg vil la dem bli slått av sine fiender.

25 Og hvis de ikke omvender seg i sekk og aske og roper med stor kraft til Herren sin Gud, vil jeg ikke [a]høre deres bønner, heller ikke vil jeg befri dem fra deres lidelser, og så sier Herren, og slik har han befalt meg.

26 Nå skjedde det at da Abinadi hadde talt disse ord til dem, ble de rasende på ham og forsøkte å ta hans liv, men Herren fridde ham ut av deres hender.

27 Da nå kong Noah fikk høre om de ord som Abinadi hadde talt til folket, ble også han rasende, og han sa: Hvem er Abinadi at jeg og mitt folk skulle dømmes av ham, eller [a]hvem er Herren som skal bringe så store plager over mitt folk?

28 Jeg befaler dere å føre Abinadi hit, så jeg kan slå ham ihjel, for han har sagt disse ting så han kunne hisse mitt folk opp til vrede mot hverandre og skape stridigheter blant mitt folk. Derfor vil jeg slå ham ihjel.

29 Nå var folkets øyne [a]forblindet, derfor [b]forherdet de sine hjerter mot Abinadis ord, og fra den tid av forsøkte de å gripe ham. Og kong Noah forherdet sitt hjerte mot Herrens ord, og han omvendte seg ikke fra sine onde gjerninger.

KAPITTEL 12

Abinadi kastes i fengsel fordi han profeterer at folket vil bli ødelagt og kong Noah vil avgå ved døden – De falske prestene siterer Skriftene og påberoper seg å holde Moseloven – Abinadi begynner å lære dem de ti bud. Ca. 148 f.Kr.

Og det skjedde at etter to år kom Abinadi forkledd blant dem så de ikke kjente ham, og begynte å profetere blant dem og sa: Således har Herren befalt meg og sagt: Abinadi, gå og profeter til dette mitt folk, for de har forherdet sine hjerter mot mine ord, og de har ikke omvendt seg fra sine onde gjerninger. Derfor vil jeg [a]hjemsøke dem i min vrede, ja, i min heftige vrede vil jeg hjemsøke dem på grunn av deres synder og avskyeligheter.

2 Ja, ve denne generasjon! Og

21 *a* Mosiah 12:2; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
22 *a* 2M 20:5; 5M 6:15; Mosiah 13:13.
24 *a* Mika 3:4; Mosiah 21:15.
25 *a* Jes 1:15; 59:2.
27 *a* 2M 5:2; Mosiah 12:13.
29 *a* Moses 4:4.
b Alma 33:20; Ether 11:13.
12 1 *a* Jes 65:6.

Herren sa til meg: Rekk ut din hånd og profeter og si: Så sier Herren: Det skal skje at denne generasjon på grunn av sine synder skal bli ført i [a]trelldom og skal bli slått på [b]kinnet, ja, og skal bli jaget av mennesker og skal bli slått ihjel. Og luftens gribber og hundene, ja, de ville dyr skal fortære deres kjøtt.

3 Og det skal skje at [a]kong Noahs liv ikke skal vurderes høyere enn et klesplagg i en varm [b]smelteovn, for han skal vite at jeg er Herren.

4 Og det skal skje at jeg vil slå dette mitt folk med svære plager, ja, med hunger og med [a]pest, og jeg vil la dem [b]hyle hele dagen lang.

5 Ja, og jeg vil la [a]byrder bli bundet til deres skuldre, og de skal drives frem som et stumt esel.

6 Og det skal skje at jeg vil sende hagl blant dem, og det skal slå dem. Og de skal også bli slått av [a]østenvinden, og [b]insekter skal også være en plage på markene deres og skal fortære deres korn.

7 Og de skal bli slått med en stor pest, og alt dette vil jeg gjøre på grunn av deres [a]synder og avskyeligheter.

8 Og det skal skje at hvis de ikke omvender seg, vil jeg [a]utrydde dem fullstendig fra jordens overflate. Likevel skal de etterlate seg en [b]opptegnelse, og den vil jeg bevare for andre nasjoner som skal ta landet i besittelse. Ja, dette vil jeg gjøre så jeg kan avsløre dette folks avskyeligheter for andre nasjoner. Og Abinadi profeterte mange ting mot dette folk.

9 Og det skjedde at de ble sinte på ham, og de grep ham og førte ham bundet frem for kongen og sa til kongen: Se, vi har ført frem for deg en mann som har profetert ondskap om ditt folk og sier at Gud vil ødelegge dem.

10 Og han profeterer også ondt om ditt liv og sier at ditt liv skal være som et klesplagg i en smelteovn.

11 Og videre sier han at du skal være som et strå, ja, som et tørt strå på marken som dyrene løper over og tråkker under fot.

12 Og videre sier han at du skal være som blomstene på en tistel, som, når den er fullmoden, fyker utover marken hvis vinden blåser, og han hevder at Herren har sagt det, og han sier at alt dette skal komme over deg hvis du ikke omvender deg, og dette på grunn av dine synder.

13 Og nå, O konge, hvilken stor ondskap har du bedrevet, eller hvilke store synder har ditt folk begått så vi skulle bli fordømt av Gud eller dømmes av denne mann?

14 Og nå, O konge, se, vi er

2 *a* Mosiah 11:21; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
b Mosiah 21:3–4.
3 *a* Mosiah 12:10.
b Mosiah 19:20.
4 *a* L&p 97:26.
b Mosiah 21:9–10.
5 *a* Mosiah 21:3.
6 *a* Jer 18:17; Mosiah 7:31.
b 2M 10:1–12.
7 *a* L&p 3:18.
8 *a* Alma 45:9–14.
b Mormon 8:14–16.

skyldfrie, og du, O konge, har ikke syndet, derfor har denne mann løyet om deg, og han har profetert til ingen nytte.

15 Og se, vi er sterke, vi skal ikke komme i trelldom eller bli tatt til fange av våre fiender. Ja, og det har gått deg vel i landet, og det skal fortsatt gå deg vel.

16 Se, her er mannen. Vi overlater ham i dine hender, og du kan gjøre med ham som du finner for godt.

17 Og det skjedde at kong Noah lot Abinadi kaste i fengsel og befalte at [a]prestene skulle komme sammen så han kunne drøfte i råd med dem hva han skulle gjøre med ham.

18 Og det skjedde at de sa til kongen: Bring ham hit så vi kan spørre ham ut. Og kongen befalte at han skulle føres frem for dem.

19 Og de begynte å spørre ham ut så de kunne sette ham fast så de derved kunne få noe å anklage ham for. Men han svarte dem frimodig, og til deres store forundring imøtegikk han alle deres spørsmål. For han [a]imøtegikk alle deres spørsmål og gjorde alle deres ord til skamme.

20 Og det skjedde at en av dem sa til ham: Hva betyr de ord som er skrevet og som våre fedre har undervist om og som lyder slik:

21 [a]Hvor fagre er på fjellene hans føtter som kommer med gledesbud, som forkynner fred, som bærer godt budskap, som forkynner frelse, som sier til Sion: Din Gud regjerer.

22 Dine vektere løfter røsten, de jubler alle sammen. For like for sine øyne ser de at Herren skal bringe Sion tilbake.

23 Bryt ut i jubel, syng, Jerusalems ruiner! For Herren har trøstet sitt folk, han har forløst Jerusalem.

24 Herren har blottet sin hellige [a]arm for alle nasjoners øyne, og alle jordens ender får se vår Guds frelse?

25 Og nå sa Abinadi til dem: Er dere [a]prester og påberoper dere å undervise dette folk og forstå profetiens ånd, og likevel ønsker dere å vite av meg hva disse ting betyr?

26 Jeg sier dere, ve over dere fordi dere forvrenger Herrens veier! For hvis dere forstår disse ting, da har dere ikke undervist om dem. Derfor har dere forvrengt Herrens veier.

27 Dere har ikke forsøkt å [a]forstå med hjertet, derfor har dere ikke vært vise. Derfor, hva lærer dere dette folk?

28 Og de sa: Vi lærer dem Moseloven.

29 Og videre sa han til dem: Hvis dere lærer dem [a]Moseloven, hvorfor holder dere den ikke? Hvorfor legger dere deres elsk på rikdommer? Hvorfor bedriver dere [b]hor og øder deres krefter med skjøger, ja, og

17 *a* Mosiah 11:11.
19 *a* L&p 100:5–6.
21 *a* Jes 52:7–10; Nah 1:15.
24 *a* 1 Ne 22:11.
25 *a* Mosiah 11:5.
27 *a* vs Forstand, forståelse.
29 *a* vs Moseloven.
b vs Hor.

får dette folk til å begå synd så Herren har grunn til å sende meg for å profetere mot dette folk, ja, en stor ondskap mot dette folk?

30 Vet dere ikke at jeg taler sannheten? Jo, dere vet at jeg taler sannheten, og dere burde skjelve for Gud.

31 Og det skal skje at dere skal bli slått for deres misgjerninger, for dere har sagt at dere underviser i Moseloven. Og hva vet dere om Moseloven? [a]Kommer frelse ved Moseloven? Hva sier dere?

32 Og de svarte og sa at frelse kom ved Moseloven.

33 Men Abinadi sa til dem: Jeg vet at hvis dere holder Guds bud, vil dere bli frelst, ja, hvis dere holder de bud Herren ga til Moses på fjellet [a]Sinai, da han sa:

34 [a]Jeg er Herren din Gud, som [b]førte deg ut av landet Egypt, ut av trelldommens hus.

35 Du skal ikke ha noen [a]annen Gud enn meg.

36 Du skal ikke gjøre deg noe utskåret bilde eller noen avbildning av det som er oppe i himmelen, eller av det som er nede på jorden.

37 Nå sa Abinadi til dem: Har dere gjort alt dette? Jeg sier dere, nei, det har dere ikke. Og har dere [a]lært dette folk at de skulle gjøre alle disse ting? Jeg sier dere, nei, det har dere ikke.

KAPITTEL 13

Abinadi blir beskyttet ved guddommelig kraft – Han lærer dem de ti bud – Frelse kommer ikke ved Moseloven alene – Gud selv vil utføre en forsoning og forløse sitt folk. Ca. 148 f.Kr.

Og nå, da kongen hadde hørt disse ord, sa han til sine prester: Før denne person bort og slå ham ihjel. Hva har vi med ham å gjøre, for han er gal.

2 Og de gikk frem og forsøkte å legge hånd på ham, men han motsto dem og sa til dem:

3 Rør meg ikke, for Gud skal slå dere hvis dere legger hånd på meg, for jeg har ikke fremført det budskap Herren sendte meg for å fremføre, heller ikke har jeg fortalt dere det som dere [a]ba meg om å fortelle. Derfor vil ikke Gud tillate at jeg skal bli drept på dette tidspunkt.

4 Men jeg må utføre de befalinger som Gud har befalt meg, og fordi jeg har fortalt dere sannheten, er dere sinte på meg. Og videre, fordi jeg har talt Guds ord, har dere stemplet meg som gal.

5 Nå skjedde det at etter at Abinadi hadde talt disse ord, våget ikke kong Noahs folk å legge hånd på ham, for Herrens Ånd var over ham, og hans ansikt [a]skinte med umåtelig glans, slik som Moses' ansikt skinte da

31 *a* Mosiah 3:15; 13:27–32; Alma 25:16.
33 *a* 2M 19:9, 16–20; Mosiah 13:5.
34 *a* 2M 20:2–4.
b 2M 12:51; 1 Ne 17:40; Mosiah 7:19.
35 *a* Hos 13:4. vs Avgudsdyrkelse.
37 *a* Mosiah 13:25–26.
13 3 *a* Mosiah 12:20–24.
5 *a* 2M 34:29–35.

han var på Sinai berg mens han talte med Herren.

6 Og han talte med [a]kraft og myndighet fra Gud, og han fortsatte med disse ord og sa:

7 Dere ser at dere ikke har makt til å slå meg ihjel, derfor fullfører jeg mitt budskap. Ja, og jeg forstår at det [a]skjærer dere i hjertet fordi jeg forteller dere sannheten om deres synder.

8 Ja, og mine ord fyller dere med forundring og forbauselse og med vrede.

9 Men jeg fullfører mitt budskap, og da spiller det ingen rolle hvor jeg går hen bare jeg blir frelst.

10 Men så mye sier jeg dere at hva dere gjør med meg heretter, skal være som et [a]bilde på og en skygge av ting som skal komme.

11 Og nå leser jeg resten av [a]Guds bud for dere, for jeg forstår at de ikke er skrevet i deres hjerter, og jeg forstår at dere har studert og undervist i synd det meste av deres liv.

12 Og nå, dere husker at jeg sa til dere: Du skal ikke gjøre deg noe utskåret bilde eller noen avbildning av det som er oppe i himmelen, eller av det som er nede på jorden, eller av det som er i vannet under jorden.

13 Og videre: Du skal ikke tilbe dem og heller ikke tjene dem. For jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud, som hjemsøker fedrenes synder på barna inntil tredje og fjerde generasjon av dem som hater meg,

14 og viser barmhjertighet mot tusener av dem som elsker meg og holder mine bud.

15 Du skal ikke misbruke Herren din Guds navn, for Herren vil ikke holde den uskyldig som misbruker hans navn.

16 Kom [a]hviledagen i hu, så du holder den hellig.

17 Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning,

18 men på den syvende dag, Herren din Guds sabbat, skal du ikke gjøre noe arbeide, hverken du eller din sønn eller din datter, din trell eller din trellkvinne, heller ikke ditt fe eller den fremmede som er innenfor dine porter.

19 For på [a]seks dager skapte Herren himmelen og jorden og havet og alt som i dem er. Derfor velsignet Herren sabbatsdagen og helliget den.

20 [a]Hedre din far og din mor, så dine dager kan bli mange i det land som Herren din Gud gir deg.

21 Du skal ikke [a]slå ihjel.

22 Du skal ikke drive [a]hor. Du skal ikke [b]stjele.

23 Du skal ikke si [a]falskt vitnesbyrd mot din neste.

24 Du skal ikke [a]begjære din nestes hus. Du skal ikke begjære din nestes hustru eller hans

6 *a* vs Kraft, makt.
7 *a* 1 Ne 16:2.
10 *a* Mosiah 17:13–19; Alma 25:10.
11 *a* 2M 20:1–17.
16 *a* vs Sabbatsdagen.
19 *a* 1M 1:31.
20 *a* Mark 7:10.
21 *a* Mat 5:21–22; L&p 42:18. vs Mord.
22 *a* vs Hor.
b vs Stjele.
23 *a* Ord 24:28. vs Løgn.
24 *a* vs Begjære.

tjener eller hans tjenestekvinne eller hans okse eller hans esel eller noe annet som hører din neste til.

25 Og det skjedde at etter at Abinadi hadde endt disse uttalelser, sa han til dem: Har dere lært dette folk at de skulle sørge for å gjøre alle disse ting for å holde disse bud?

26 Jeg sier dere nei, for hvis dere hadde gjort det, ville ikke Herren ha bedt meg om å stå frem og profetere ondt om dette folk.

27 Og nå, dere har sagt at frelse kommer ved Moseloven. Jeg sier dere at det fremdeles er nødvendig at dere holder [a]Moseloven, men jeg sier dere at den tid skal komme da det [b]ikke lenger skal være nødvendig å holde Moseloven.

28 Og videre sier jeg dere at [a]frelse ikke kommer ved [b]loven alene, og om det ikke var for [c]forsoningen som Gud selv skal utføre for sitt folks synder og misgjerninger, måtte de uunngåelig gå til grunne til tross for Moseloven.

29 Og nå sier jeg til dere at det var nødvendig at en lov ble gitt til Israels barn, ja, til og med en meget [a]streng lov, for de var et gjenstridig folk som var [b]raske til å begå synd og sene til å huske Herren sin Gud.

30 Derfor fikk de en [a]lov, ja, en lov med ytre handlinger og [b]ordinanser, en lov som de måtte [c]følge nøye fra dag til dag for å minne dem om Gud og deres plikt mot ham.

31 Men se, jeg sier dere at alle disse ting var et [a]bilde på noe som skulle komme.

32 Og nå, forsto de loven? Jeg sier dere nei, ikke alle forsto loven, og dette på grunn av deres hårde hjerter. For de forsto ikke at intet menneske kan bli frelst [a]uten ved Guds forløsning.

33 For se, profeterte ikke Moses til dem om Messias som skulle komme, og at Gud skulle forløse sitt folk? Jo, og også [a]alle profetene som har profetert helt siden verdens begynnelse – har de ikke sagt et eller annet om disse ting?

34 Har de ikke sagt at [a]Gud selv skulle komme ned blant menneskenes barn og påta seg et menneskes skikkelse og gå frem i stor kraft på jorden?

35 Ja, og har de ikke også sagt at han skulle tilveiebringe [a]de dødes oppstandelse og at han selv skulle bli mishandlet og plaget?

KAPITTEL 14

Jesaja taler på vegne av Messias – Hvordan Messias ydmykes og

27 *a* vs Moseloven.
b 3 Ne 9:19–20; 15:4–5.
28 *a* Gal 2:16.
vs Forløse, forløst, forløsning;
Frelse.
b Gal 2:21;
Mosiah 3:14–15;
Alma 25:15–16.
c vs Forsoning.
29 *a* Jos 1:7–8.
b Alma 46:8.
30 *a* 2M 20.
b vs Ordinanser.
c Jak bok 4:5.
31 *a* Mosiah 16:14;
Alma 25:15.
vs Symbolikk.
32 *a* 2 Ne 25:23–25.
33 *a* 1 Ne 10:5;
Jak bok 4:4; 7:11.
34 *a* Mosiah 7:27; 15:1–3.
vs Gud, guddommen.
35 *a* Jes 26:19; 2 Ne 2:8.

lider, fremlegger sin sjel som offer for synd og går i forbønn for overtredere – Sammenlign med Jesaja 53. Ca. 148 f.Kr.

JA, sier ikke Jesaja: Hvem har trodd vårt budskap, og for hvem er Herrens arm åpenbart?

2 For han skal vokse opp som en sart plante for hans åsyn og som et rotskudd av tørr jord, og han har ingen trekk og det er ingen prakt eller skjønnhet ved ham som får oss til å like ham når vi ser ham.

3 Han er foraktet og forkastet av mennesker, en mann med bekymringer og kjent med sorg. Og vi skjulte våre ansikter for ham, han var foraktet, og vi aktet ham for intet.

4 Han har visselig [a]båret våre [b]sorger, og våre bekymringer har han påtatt seg, men vi betraktet ham som slått, knuget ned av Gud og plaget.

5 Men han ble såret for våre [a]overtredelser, han ble knust for våre misgjerninger, straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått [b]legedom.

6 Vi har alle gått vill som [a]får, hver og en av oss har gått sin egen vei, og alle våre synder har Herren lagt på ham.

7 Han ble mishandlet og han ble plaget, likevel opplot [a]han ikke sin munn. Han føres som et [b]lam til slaktebenken, og likesom et får er stumt for den som klipper det, så opplot han ikke sin munn.

8 Han ble tatt fra fengsel og fra dom, og hvem skal fortelle om hans slekt? For han ble revet ut av de levendes land, for mitt folks overtredelser ble han drept.

9 Og han fikk sin grav hos de ugudelige og var hos den [a]rike i sin død, for han hadde ikke gjort noe [b]ondt, heller ikke var det svik i hans munn.

10 Likevel hadde Herren behag i å knuse ham, han har påført ham sorg. Når du skal la hans sjel bli et offer for synd, vil han se sin [a]ætt. Han skal forlenge hans dager, og Herrens velbehag skal ha fremgang ved hans hånd.

11 Han skal se hans sjels møye og skal være tilfreds. Ved sin kunnskap skal min rettferdige tjener rettferdiggjøre mange, for han skal [a]bære deres misgjerninger.

12 Derfor vil jeg gi ham en del med de store, og han skal dele byttet med de sterke, for han har uttømt sin sjel til døden, og han ble regnet blant overtredere, og han bar manges synd og gikk i [a]forbønn for overtredere.

14 4*a* Alma 7:11–12.
b Mat 8:17.
5*a* Mosiah 15:9; Alma 11:40.
b 1 Pet 2:24–25.
6*a* Mat 9:36; 2 Ne 28:14; Alma 5:37.
7*a* Mark 15:3. vs Jesus Kristus.
b vs Guds Lam; Påske (Jødenes).
9*a* Mat 27:57–60; Mark 15:27, 43–46. vs Josef fra Arimatea.
b Joh 19:4.
10*a* Mosiah 15:10–13.
11*a* 3M 16:21–22; 1 Pet 3:18; L&p 19:16–19.
12*a* 2 Ne 2:9; Mosiah 15:8; Moroni 7:27–28.

KAPITTEL 15

Hvordan Kristus er både Faderen og Sønnen – Han vil gå i forbønn og bære sitt folks overtredelser – De og alle de hellige profeter er hans ætt – Han tilveiebringer oppstandelsen – Små barn har evig liv. Ca. 148 f.Kr.

Og nå sa Abinadi til dem: Jeg vil dere skal forstå at [a]Gud selv skal komme ned blant menneskenes barn og skal [b]forløse sitt folk.

2 Og fordi han [a]bor i kjød, skal han kalles Guds Sønn, og fordi han har underkastet kjødet [b]Faderens vilje, er han Faderen og Sønnen –

3 Faderen [a]fordi han ble [b]unnfanget ved Guds kraft, og Sønnen på grunn av kjødet. Slik blir han Faderen og Sønnen.

4 Og de er [a]én Gud, ja, selve himmelens og jordens [b]evige [c]Fader.

5 Og slik blir kjødet underkastet Ånden – eller Sønnen Faderen, som er én Gud – [a]utholder fristelse og gir ikke etter for fristelsen, men han lar seg spotte og [b]piske og bli utstøtt og [c]vraket av sitt folk.

6 Og etter alt dette, og etter å ha utført mange mektige mirakler blant menneskenes barn, skal han føres bort, ja, akkurat [a]som Jesaja sa: Og lik et får som tier når de klipper det, så [b]opplot han ikke sin munn.

7 Ja, akkurat slik skal han føres bort, [a]korsfestes og drepes, så kjødet blir underkastet døden, og [b]Sønnens vilje blir oppslukt av Faderens vilje.

8 Og slik bryter Gud [a]dødens bånd, da han har [b]seiret over døden og gir Sønnen makt til å gå i [c]forbønn for menneskenes barn –

9 og har fart opp til himmelen og har inderlig barmhjertighet, er fylt av medlidenhet mot menneskenes barn, står mellom dem og rettferdigheten, har brutt dødens bånd, påtatt [a]seg deres synder og deres overtredelser, har forløst dem og [b]tilfredsstilt rettferdighetens krav.

10 Og nå sier jeg til dere: Hvem skal fortelle om hans slekt? Se, jeg sier til dere at når

15 1*a* 1 Tim 3:16; Mosiah 13:33–34. vs Jesus Kristus.
b vs Forløse, forløst, forløsning.
2*a* Mosiah 3:5; 7:27; Alma 7:9–13.
b Jes 64:8; Joh 10:30; 14:8–10; Mosiah 5:7; Alma 11:38–39; Ether 3:14.
3*a* L&p 93:4.
b Luk 1:31–33; Mosiah 3:8–9; Alma 7:10; 3 Ne 1:14.
4*a* 5M 6:4; Joh 17:20–23. vs Gud, guddommen.
b Alma 11:39.
c Mosiah 3:8; Hel 14:12; 3 Ne 9:15; Ether 4:7.
5*a* Luk 4:2; Heb 4:14–15.
b Joh 19:1.
c Mark 8:31; Luk 17:25.
6*a* Jes 53:7.
b Luk 23:9; Joh 19:9; Mosiah 14:7.
7*a* vs Korsfestelse.
b Luk 22:42; Joh 6:38; 3 Ne 11:11.
8*a* Mosiah 16:7; Alma 22:14.
b Hos 13:14; 1 Kor 15:55–57.
c 2 Ne 2:9.
9*a* Jes 53; Mosiah 14:5–12.
b vs Forsoning.

hans sjel er gjort til et offer for synd, skal han se sin [a]ætt. Og hva sier dere nå? Og hvem skal bli hans ætt?

11 Se, jeg sier dere at alle som har hørt [a]profetenes ord, ja, alle de hellige profeter som har profetert om Herrens komme, jeg sier til dere at alle de som har lyttet til deres ord og trodd at Herren ville forløse sitt folk, og har sett frem til den dag for å få forlatelse for sine synder, jeg sier dere at disse er hans ætt, eller de er arvinger til [b]Guds rike.

12 For disse er de hvis synder [a]han har båret, disse er de for hvem han døde for å forløse dem fra deres overtredelser. Og nå, er ikke de hans ætt?

13 Jo, og er ikke profetene enhver som har åpnet sin munn for å profetere som ikke har falt i overtredelse, jeg mener alle de hellige profeter helt siden verdens begynnelse? Jeg sier dere at de er hans ætt.

14 Og det er disse som har [a]forkynt fred, som har bragt godt budskap om det gode, som har forkynt frelse og sagt til Sion: Din Gud regjerer!

15 Og hvor fagre var ikke deres føtter på fjellene!

16 Og videre, hvor fagre er ikke deres føtter på fjellene som fremdeles forkynner fred!

17 Og videre, hvor fagre er ikke deres føtter på fjellene som heretter skal forkynne fred, ja, fra nå av og for evig!

18 Og se, jeg sier dere at dette er ikke alt. For, hvor fagre er ikke hans [a]føtter på fjellene som kommer med gledesbud, som oppretter [b]fred, ja, Herren selv som har forløst sitt folk, ja, han som har skjenket frelse til sitt folk.

19 For hadde det ikke vært for forløsningen som han har utført for sitt folk, og som ble beredt fra verdens [a]grunnvoll ble lagt, jeg sier dere, at om det ikke hadde vært for dette, måtte hele menneskeheten ha gått til [b]grunne.

20 Men se, dødens bånd skal brytes, og Sønnen regjerer og har makt over de døde. Derfor tilveiebringer han de dødes oppstandelse.

21 Og det kommer en oppstandelse, endog en [a]første oppstandelse, ja, endog en oppstandelse for dem som har levet og som lever og som skal leve like frem til Kristi oppstandelse, for Kristus skal han kalles.

22 Og alle profetene, alle som har trodd på deres ord, og alle som har holdt Guds bud, skal oppstå og komme frem i den første oppstandelse. Derfor er de den første oppstandelse.

23 De oppreises for å [a]bo hos

10 *a* Jes 53:10; Mosiah 5:7; 27:25; Moroni 7:19.
11 *a* L&p 84:36–38.
b vs Frelse; Rike, Guds eller himmelens.
12 *a* Mosiah 14:12; Alma 7:13; 11:40–41.
14 *a* Jes 52:7; Rom 10:15; 1 Ne 13:37; Mosiah 12:21–24. vs Misjonærarbeide.
18 *a* 3 Ne 20:40; L&p 128:19.
b Joh 16:33. vs Fred.
19 *a* Mosiah 4:6.
b 2 Ne 9:6–13.
21 *a* Alma 40:16–21.
23 *a* Sal 24:3–4; 1 Ne 15:33–36; L&p 76:50–70.

Gud som har forløst dem, og slik får de evig liv gjennom Kristus, som har [b]brutt dødens bånd.

24 Og disse er de som har del i den første oppstandelse, og disse er de som døde i uvitenhet før Kristus kom, uten at [a]frelsen ble forkynt for dem. Og slik tilveiebringer Herren gjenopprettelse for dem, og de har del i den første oppstandelse eller har evig liv, for de er forløst av Herren.

25 Og små [a]barn har også evig liv.

26 Men se og [a]frykt og bev for Gud. For dere burde skjelve, for Herren forløser ingen slike som gjør [b]opprør mot ham og [c]dør i sine synder, ja, alle dem som har omkommet i sine synder helt siden verdens begynnelse, som bevisst har gjort opprør mot Gud, som har kjent Guds bud og ikke har villet holde dem, [d]disse er de som [e]ikke har noen del i den første oppstandelse.

27 Derfor, burde dere ikke skjelve? For frelse kommer ikke til noen slike, for Herren har ikke forløst noen slike, heller ikke kan han forløse slike, for han kan ikke motsi seg selv, for han kan ikke avvise [a]rettferdigheten når den gjør sitt krav gjeldende.

28 Og nå sier jeg til dere at den tid skal komme da Herrens frelse skal bli [a]forkynt for alle nasjoner, slekter, tungemål og folk.

29 Ja, Herre, dine [a]vektere skal heve røsten, de jubler alle sammen. For like for sine øyne ser de at Herren skal bringe Sion tilbake.

30 Bryt ut i jubel, syng, Jerusalems ruiner! For Herren har trøstet sitt folk, han har forløst Jerusalem.

31 Herren har blottet sin hellige arm for alle nasjoners øyne, og alle jordens ender skal se vår Guds frelse.

KAPITTEL 16

Gud forløser menneskene fra deres fortapte og falne tilstand – De som er kjødelige, forblir som om ingen forløsning var utført – Kristus tilveiebringer en oppstandelse til uendelig liv eller til uendelig fordømmelse. Ca. 148 f.Kr.

Og nå skjedde det at etter at Abinadi hadde talt disse ord, rakte han ut sin hånd og sa: Den tid skal komme da alle skal se Herrens [a]frelse, da alle nasjoner, slekter, tungemål og folk skal se øye til øye og skal [b]bekjenne for Gud at hans straffedommer er rettferdige.

2 Og da skal de ugudelige bli [a]utstøtt, og de skal ha grunn til å hyle og [b]gråte og jamre seg og

23 *b* vs Død, fysisk.
24 *a* 2 Ne 9:25–26; L&p 137:7.
25 *a* L&p 29:46; 137:10. vs Frelse – Frelse for barn.
26 *a* 5M 5:29; Jak bok 6:9.
b 1 Ne 2:21–24.
c Esek 18:26; 1 Ne 15:32–33; Moroni 10:26.
d Alma 40:19.
e L&p 76:81–86.
27 *a* Alma 34:15–16; 42:1.
28 *a* vs Misjonærarbeide.
29 *a* vs Våke, vektere.
16 1 *a* vs Frelse.
b Mosiah 27:31.
2 *a* L&p 63:53–54.
b Mat 13:41–42; Luk 13:28; Alma 40:13.

skjære tenner, og dette fordi de ikke ville lytte til Herrens røst. Derfor, Herren forløser dem ikke.

3 For de er [a]kjødelige og [b]djevelske, og djevelen har makt over dem, ja, den gamle slange som [c]dåret våre første foreldre, og dette forårsaket deres [d]fall og var årsak til at hele menneskeheten ble kjødelig, sanselig og djevelsk, istand til å [e]skjelne mellom godt og ondt og underkaste seg djevelen.

4 Slik ble hele menneskeheten [a]fortapt, og se, de ville for alltid ha vært fortapt hvis ikke Gud hadde forløst sitt folk fra deres fortapte og falne tilstand.

5 Men husk at den som holder fast ved sin egen [a]kjødelige natur og fortsetter på syndens veier og gjør opprør mot Gud, forblir i sin falne tilstand, og djevelen har all makt over ham. Derfor er det for ham som om ingen [b]forløsning var utført, da han er en fiende av Gud, og djevelen er også en fiende av Gud.

6 Og videre, hvis Kristus ikke hadde kommet til verden – jeg taler nå om det som skal skje [a]som om det allerede hadde skjedd – kunne det ikke ha vært noen forløsning.

7 Og hvis Kristus ikke hadde oppstått fra de døde eller hadde brutt dødens bånd, så graven ikke skulle ha noen seier og døden ikke skulle ha noen [a]brodd, kunne det ikke ha vært noen oppstandelse.

8 Men det er en [a]oppstandelse, derfor har ikke graven noen seier, og [b]dødens brodd er oppslukt i Kristus.

9 Han er verdens [a]lys og liv, ja, et lys som er uendelig som aldri kan fordunkles, ja, og også et liv som er uendelig, så det aldri mer kan bli noen død.

10 For dette dødelige skal bli ikledd [a]udødelighet, og denne forkrenkelighet skal bli ikledd uforkrenkelighet og skal [b]føres frem for Guds domstol for å bli [c]dømt av ham ifølge sine gjerninger, enten de er gode eller onde –

11 hvis de er gode, oppstår de til [a]uendelig liv og lykke, og hvis de er onde, oppstår de til [b]uendelig fordømmelse, idet de blir overlatt til djevelen, som har overmannet dem, og det er fordømmelse –

12 for de har vandret etter sin egen kjødelige vilje og attrå, og påkalte aldri Herren mens barmhjertighetens armer var

3 *a* Gal 5:16–25; Mosiah 3:19. vs Naturlige menneske.
b 2 Ne 9:8–9. vs Djevel.
c 1M 3:1–13; Moses 4:5–19.
d vs Fall, Adam og Evas.
e 2 Ne 2:17–18, 22–26.
4 *a* Alma 42:6–14.
5 *a* Alma 41:11. vs Kjødelig.
b vs Forløse, forløst, forløsning.
6 *a* Mosiah 3:13.
7 *a* Hos 13:14; Mosiah 15:8, 20.
8 *a* Alma 42:15. vs Oppstandelse.
b Jes 25:8; 1 Kor 15:54–55; Mormon 7:5.
9 *a* L&p 88:5–13. vs Lys, Kristi lys.
10 *a* Alma 40:2. vs Udødelig, udødelighet.
b vs Dom, den siste eller endelige.
c Alma 41:3–6.
11 *a* vs Evig liv.
b vs Fordømme, fordømmelse.

utrakt mot dem. For [a]barmhjertighetens armer var utrakt mot dem, og de ville ikke. De ble advart mot sine synder, og likevel ville de ikke forlate dem. Og de ble befalt å omvende seg, og likevel ville de ikke omvende seg.

13 Og nå, burde dere så ikke skjelve, omvende dere fra deres synder og huske at det bare er i og gjennom Kristus dere kan bli frelst?

14 Derfor, hvis dere underviser i [a]Moseloven, så undervis også om at den er en skygge av de ting som skal komme.

15 Lær dem at forløsning kommer gjennom Kristus, Herren, som i sannhet er Den [a]Evige Fader. Amen.

KAPITTEL 17

Alma tror og skriver Abinadis ord – Abinadi lider døden ved ild – Han profeterer om sykdom og død ved ild over sine mordere. Ca. 148 f.Kr.

Og nå skjedde det at da Abinadi hadde avsluttet disse uttalelsene, befalte kongen at [a]prestene skulle gripe ham og sørge for at han ble henrettet.

2 Men det var en blant dem hvis navn var [a]Alma, og han var også en etterkommer av Nephi. Og han var en ung mann, og han [b]trodde de ord som Abinadi hadde uttalt, for han kjente til de synder Abinadi hadde beskyldt dem for. Derfor begynte han å be kongen innstendig om at han ikke måtte være sint på Abinadi, men la ham dra bort i fred.

3 Men dette gjorde kongen enda mer rasende, og han befalte at Alma skulle vises bort fra dem og sendte sine tjenere etter ham så de kunne slå ham ihjel.

4 Men han flyktet fra dem og gjemte seg, så de ikke fant ham. Og mens han holdt seg skjult i mange dager, [a]skrev han ned alle de ord som Abinadi hadde uttalt.

5 Og det skjedde at kongen lot sin livvakt omringe Abinadi og gripe ham, og de bandt ham og kastet ham i fengsel.

6 Og etter tre dager, etter å ha rådført seg med sine prester, lot han ham igjen bli ført frem for seg.

7 Og han sa til ham: Abinadi, vi har funnet noe å anklage deg for, og du fortjener å dø.

8 For du har sagt at [a]Gud selv skal komme ned blant menneskenes barn, og på grunn av dette skal du bli drept hvis du ikke vil tilbakekalle alle de onde ord du har uttalt om meg og mitt folk.

9 Da sa Abinadi til ham: Jeg sier deg at jeg vil ikke tilbakekalle de ord jeg har talt til deg om dette folk, for de er sanne. Og for at dere kan vite at de er sanne, har jeg selv overgitt meg i deres hender.

12*a* vs Barmhjertig, barmhjertighet.
14*a* vs Moseloven.
15*a* Mosiah 3:8; 5:7; Ether 3:14.
17 1*a* Mosiah 11:1, 5–6.
2*a* Mosiah 23:6, 9–10. vs Alma den eldre.
b Mosiah 26:15.
4*a* vs Skriftene.
8*a* Mosiah 13:25, 33–34.

10 Ja, og jeg vil lide endog til døden, og jeg vil ikke tilbakekalle mine ord, og de skal stå som et vitnesbyrd mot dere. Og hvis dere slår meg ihjel, vil dere utgyte [a]uskyldig blod, og dette skal også stå som et vitnesbyrd mot dere på den siste dag.

11 Og nå var kong Noah nær ved å løslate ham, for han fryktet hans ord, for han fryktet at Guds straffedommer ville komme over ham.

12 Men prestene hevet sin røst mot ham og begynte å anklage ham og sa: Han har hånet kongen. Derfor ble kongen oppegget til vrede mot ham, og han utleverte ham så han kunne bli slått ihjel.

13 Og det skjedde at de tok ham og bandt ham og pisket ham med brennende kvister, ja, helt til han døde.

14 Og da flammene begynte å svi og brenne ham, ropte han til dem og sa:

15 Se, likesom dere har gjort med meg, slik skal det skje at deres etterkommere skal la mange lide de smerter som jeg lider – ja, [a]dødens smerter ved ild – og dette fordi de tror på Herren sin Guds frelse.

16 Og det skal skje at dere skal bli plaget med alle slags sykdommer på grunn av deres synder.

17 Ja, og dere skal bli [a]slått fra alle kanter og skal bli jaget og adspredt hit og dit, som en vill hjord jages av ville og glupske dyr.

18 Og på den dag skal dere bli jaget, og dere skal bli grepet av deres fienders hånd, og da skal dere lide slik jeg lider, [a]dødens smerter ved ild.

19 Slik rammer Gud dem med sin [a]hevn som dreper hans folk. O Gud, motta min sjel.

20 Og nå, da Abinadi hadde sagt disse ord, falt han om og hadde lidd døden ved ild. Ja, han var blitt drept fordi han ikke ville fornekte Guds bud og hadde beseglet sannheten av sine ord med sin død.

KAPITTEL 18

Alma forkynner i all hemmelighet – Han forklarer dåpspakten og døper ved Mormons vann – Han organiserer Kristi Kirke og ordinerer prester – De forsørger seg selv og underviser folket – Alma og hans folk flykter fra kong Noah ut i villmarken. Ca. 147–145 f.Kr.

Og nå skjedde det at Alma, som hadde flyktet fra kong Noahs tjenere, [a]omvendte seg fra sine synder og misgjerninger og gikk omkring blant folket i all hemmelighet og begynte å undervise i Abinadis ord,

2 ja, om det som skulle komme, og også om de dødes oppstandelse og menneskenes [a]forløsning, som skulle tilveiebringes gjennom [b]Kristi kraft

10 *a* Alma 60:13.
15 *a* Mosiah 13:9–10; Alma 25:4–12.
17 *a* Mosiah 21:1–5, 13.
18 *a* Mosiah 19:18–20.
19 *a* vs Hevn.
18 1 *a* Mosiah 23:9–10.
2 *a* vs Forløse, forløst, forløsning.
b vs Forsoning.

og lidelse og død, og om hans oppstandelse og himmelfart.

3 Og så mange som ville lytte til hans ord, underviste han, og han underviste dem i all hemmelighet så kongen ikke skulle få kjennskap til det. Og mange trodde hans ord.

4 Og det skjedde at så mange som trodde på ham, gikk til et [a]sted som ble kalt Mormon. Det hadde fått sitt navn av kongen og grenset til det land som fra tid til annen – eller i visse perioder – ble oversvømmet av ville dyr.

5 Nå var det i Mormon en kilde med rent vann, og Alma søkte tilflukt der, for i nærheten av vannet var det en lav krattskog hvor han skjulte seg om dagen for kongens menn som lette etter dem.

6 Og det skjedde at alle som trodde på ham, gikk dit for å høre hans ord.

7 Og etter mange dager skjedde det at et betydelig antall var forsamlet på stedet Mormon for å høre Almas ord. Ja, alle var forsamlet som trodde på hans ord, for å høre ham. Og han [a]underviste dem og forkynte for dem om omvendelse og forløsning og tro på Herren.

8 Og det skjedde at han sa til dem: Se, her er Mormons vann (for slik ble det kalt), og nå, ettersom dere [a]ønsker å komme inn i [b]Guds hjord og kalles hans folk, og er [c]villige til å bære hverandres byrder, så de kan være lette,

9 ja, og er villige til å sørge med dem som sørger, ja, og trøste dem som trenger trøst, og stå som [a]Guds vitner til alle tider og i alle ting og på alle steder dere måtte være, like til døden, så dere kan bli forløst av Gud og bli regnet blant dem som får del i den [b]første oppstandelse, så dere kan få [c]evig liv –

10 nå sier jeg dere at hvis dette er deres hjertes ønske, hva har dere så imot å bli [a]døpt i Herrens navn for å bekrefte for ham at dere har inngått en [b]pakt med ham om at dere er villige til å tjene ham og holde hans bud, så han kan utøse sin Ånd over dere i enda rikere grad?

11 Og nå, da folket hadde hørt disse ord, klappet de i hendene av glede og utbrøt: Dette ønsker vi av hele vårt hjerte.

12 Og nå skjedde det at Alma tok Helam, som var en av de første, og gikk ut og sto i vannet og ropte: O Herre, utøs din Ånd over din tjener, så han kan utføre denne handling i hjertets hellighet.

13 Og da han hadde sagt disse ord, var [a]Herrens Ånd over ham, og han sa: Helam, med [b]fullmakt fra Den Allmektige Gud [c]døper jeg deg som et vitnesbyrd på at du har inngått en pakt om å tjene ham inntil ditt

4*a* Alma 5:3.
7*a* Alma 5:11–13.
8*a* L&p 20:37.
b vs Jesu Kristi Kirke.
c vs Medlidenhet.
9*a* vs Misjonærarbeide; Vitne, vitnesbyrd.
b Mosiah 15:21–26.
c vs Evig liv.
10*a* 2 Ne 31:17. vs Dåp, døpe.
b vs Pakt.
13*a* vs Hellige ånd, Den.
b Trosart 1:5. vs Prestedømme.
c 3 Ne 11:23–26; L&p 20:72–74.

fysiske legemes død. Og måtte Herrens Ånd bli utøst over deg, og måtte han gi deg evig liv gjennom [d]Kristi forløsning, og Kristus har han beredt fra [e]verdens grunnvoll ble lagt.

14 Og etter at Alma hadde sagt disse ord, ble både Alma og Helam [a]begravet i vannet, og de reiste seg, kom opp av vannet og frydet seg, for de var fylt av Ånden.

15 Og deretter tok Alma en annen og gikk for annen gang ut i vannet og døpte ham slik som den første, men han begravde ikke seg selv i vannet igjen.

16 Og på denne måten døpte han alle som kom til stedet Mormon – og de var tilsammen omkring to hundre og fire sjeler – og de ble [a]døpt i Mormons vann og ble fylt med [b]Guds nåde.

17 Og de ble heretter kalt Guds kirke – eller [a]Kristi kirke. Og det skjedde at alle som ble døpt ved Guds kraft og myndighet, ble innlemmet i hans kirke.

18 Og det skjedde at Alma, som hadde [a]myndighet fra Gud, ordinerte prester – en prest for hver femti av dem ordinerte han til å forkynne for dem og til å [b]undervise dem om det som angår Guds rike.

19 Og han befalte dem at de ikke skulle undervise om noe annet enn det han hadde undervist om, og som var blitt uttalt ved de hellige profeters munn.

20 Ja, han befalte dem også at de ikke skulle [a]forkynne noe annet enn omvendelse og tro på Herren, som hadde forløst sitt folk.

21 Og han befalte dem at de ikke skulle [a]stride mot hverandre, men at de skulle se fremover, være [b]enige, ha én tro og én dåp og la sine hjerter være knyttet sammen i [c]enighet og i kjærlighet til hverandre.

22 Og slik befalte han dem å forkynne, og slik ble de [a]Guds barn.

23 Og han befalte dem at de skulle huske [a]sabbatsdagen og holde den hellig, og hver dag skulle de også takke Herren sin Gud.

24 Og han befalte dem også at prestene som han hadde ordinert, skulle [a]arbeide med sine egne hender for å forsørge seg.

25 Og det ble avsatt en dag hver uke så de kunne komme sammen for å undervise folket og for å [a]tilbe Herren sin Gud, og de skulle også komme sammen så ofte som det sto i deres makt.

26 Og prestene skulle ikke

13 *d* vs Forløse, forløst, forløsning.
e Moses 4:2; 5:9.
14 *a* vs Dåp, døpe – Dåp ved nedsenkning.
16 *a* Mosiah 25:18.
b vs Nåde.
17 *a* 3 Ne 26:21; 27:3–8. vs Jesu Kristi Kirke.
18 *a* vs Prestedømme.
b vs Undervise.
20 *a* L&p 15:6; 18:14–16.
21 *a* 3 Ne 11:28–30. vs Strid (trette).
b Mat 6:22; L&p 88:67–68.
c vs Enhet, enighet.
22 *a* Mosiah 5:5–7; Moses 6:64–68.
23 *a* Mosiah 13:16–19; L&p 59:9–12.
24 *a* Apg 20:33–35; Mosiah 27:3–5; Alma 1:26.
25 *a* vs Tilbe, tilbedelse.

være avhengige av at folket forsørget dem, men skulle motta [a]Guds nåde for sitt arbeide, så de kunne vokse seg sterke i Ånden og ha [b]kunnskap om Gud, så de kunne undervise med kraft og myndighet fra Gud.

27 Og videre befalte Alma at kirkens folk skulle gi av sine midler, [a]enhver i forhold til det han hadde. Hvis han hadde rikelig, skulle han gi rikelig, og av den som bare hadde litt, skulle det bare forlanges litt, og til den som ikke hadde noe, skulle det gis.

28 Og slik skulle de, av egen fri vilje og med hengivenhet til Gud, gi av sine midler til de prester som var trengende, ja, og til enhver trengende og naken sjel.

29 Og dette sa han til dem fordi han var blitt befalt av Gud å gjøre det, og de [a]vandret rettskaffent for Gud og [b]delte med hverandre både timelig og åndelig i forhold til sine behov og sin trang.

30 Og nå skjedde det at alt dette ble gjort i Mormon, ja, ved [a]Mormons vann i skogen som lå like ved Mormons vann. Ja, stedet Mormon, Mormons vann, Mormons skog, hvor skjønne er de ikke for deres øyne som der kom til kunnskap om sin Forløser. Ja, og hvor velsignet er de ikke, for de skal synge og lovprise ham for evig.

31 Og disse ting ble gjort ute i [a]grenseland så kongen ikke skulle få kjennskap til det.

32 Men se, det skjedde at kongen, som hadde oppdaget at noe rørte seg i folket, sendte sine tjenere ut for å holde øye med dem. Derfor, den dagen de kom sammen for å høre Herrens ord, ble de oppdaget av kongen.

33 Og nå sa kongen at Alma egget folket til opprør mot ham. Derfor sendte han sin hær for å drepe dem.

34 Og det skjedde at Alma og Herrens folk ble [a]varslet om at kongens hær var underveis. Derfor tok de sine telt og sine familier og dro ut i villmarken.

35 Og de var tilsammen omkring fire hundre og femti sjeler.

KAPITTEL 19

Gideon forsøker å slå kong Noah ihjel – Lamanittene invaderer landet – Kong Noah lider døden ved ild – Limhi regjerer som en underordnet monark. Ca. 145–121 f.Kr.

Og det skjedde at kongens hær vendte tilbake etter å ha lett forgjeves etter Herrens folk.

2 Og se, kongens styrker var små, for de var blitt redusert, og resten av folket begynte å bli splittet.

3 Og den minste gruppen begynte å fremsette trusler mot kongen, og det begynte å bli stor splid blant dem.

4 Nå var det en mann ved

26 *a* vs Nåde.
b vs Kunnskap.
27 *a* Apg 2:44–45; 4 Ne 1:3.
29 *a* vs Vandre, vandre med Gud.
b vs Velferd.
30 *a* Mosiah 26:15.
31 *a* Mosiah 18:4.
34 *a* Mosiah 23:1.

navn Gideon blant dem, og da han var en sterk mann og kongens fiende, derfor trakk han sitt sverd og sverget i sin vrede at han ville drepe kongen.

5 Og det skjedde at han kjempet mot kongen, og da kongen forsto at han var nær ved å bli overmannet, flyktet han og løp opp i [a]tårnet som lå like ved tempelet.

6 Og Gideon fulgte etter ham og hadde nesten kommet opp i tårnet for å drepe kongen, og kongen så utover mot Shemlons land, og se, lamanittenes hær var innenfor landets grenser.

7 Og kongen ropte ut i sjelekval og sa: Gideon, spar meg, for lamanittene overfaller oss, og de kommer til å drepe oss, ja, de kommer til å drepe mitt folk.

8 Og nå var ikke kongen så bekymret for sitt folk som han var for sitt eget liv, men likevel sparte Gideon hans liv.

9 Og kongen befalte folket at de skulle flykte for lamanittene, og selv dro han først, og de flyktet ut i villmarken med sine kvinner og sine barn.

10 Og det skjedde at lamanittene forfulgte dem og innhentet dem og begynte å drepe dem.

11 Nå skjedde det at kongen befalte dem at alle menn skulle forlate sine hustruer og sine barn og flykte for lamanittene.

12 Nå var det mange som ikke ville forlate dem, men heller ville bli hos dem og omkomme sammen med dem. Og resten forlot sine hustruer og barn og flyktet.

13 Og det skjedde at de som ble hos sine hustruer og sine barn, lot sine vakre døtre gå frem og bønnfalle lamanittene om ikke å slå dem ihjel.

14 Og det skjedde at lamanittene hadde medlidenhet med dem, for de ble betatt av deres kvinners skjønnhet.

15 Derfor sparte lamanittene deres liv og tok dem til fange og førte dem tilbake til Nephis land og lot dem få bo i landet på den betingelse at de utleverte kong Noah til lamanittene og overlot dem sin eiendom, ja, halvparten av alt de eide, halvparten av sitt gull og sitt sølv og alle sine kostelige ting, og på denne måten skulle de betale skatt til lamanittenes konge fra år til år.

16 Og nå var en av kongens sønner blant dem som var tatt til fange, og hans navn var [a]Limhi.

17 Og nå, Limhi ønsket at hans far ikke skulle bli drept, likevel var ikke Limhi uvitende om sin fars synder, for han var selv en rettferdig mann.

18 Og det skjedde at Gideon i all hemmelighet sendte menn ut i villmarken for å lete etter kongen og dem som var med ham. Og det skjedde at de støtte på folket ute i villmarken, alle unntatt kongen og hans prester.

19 Nå hadde de sverget i sine hjerter at de ville vende tilbake til Nephis land, og hvis deres hustruer og deres barn var

19 5*a* Mosiah 11:12. | 16*a* Mosiah 7:9.

drept, og også de som var blitt hos dem, ville de ta hevn og også omkomme sammen med dem.

20 Og kongen befalte dem at de ikke skulle vende tilbake, og de ble sinte på kongen og lot ham lide, ja, til han [a]døde ved ild.

21 Og de hadde tenkt å ta prestene og drepe dem også, men de flyktet.

22 Og det skjedde at de var på vei tilbake til Nephis land, og de møtte Gideons menn. Og Gideons menn fortalte dem alt som hadde skjedd med deres hustruer og deres barn, og at lamanittene hadde latt dem få bo i landet mot å betale halvparten av alt de eide i skatt til lamanittene.

23 Og folket fortalte Gideons menn at de hadde slått kongen ihjel, og prestene hans hadde flyktet lenger ut i villmarken.

24 Og det skjedde at de etter dette møte vendte tilbake til Nephis land, og frydet seg over at deres hustruer og barn ikke var drept, og de fortalte Gideon hva de hadde gjort med kongen.

25 Og det skjedde at lamanittenes konge avla [a]ed for dem på at hans folk ikke skulle drepe dem.

26 Og også Limhi, som var kongens sønn og som [a]folket hadde overlatt riket til, avla ed til lamanittenes konge på at hans folk skulle betale skatt til ham, ja, halvparten av alt de eide.

27 Og det skjedde at Limhi begynte å bygge opp riket og skape fred blant sitt folk.

28 Og lamanittenes konge satte ut vakter rundt omkring i landet så han kunne holde Limhis folk i landet, så de ikke skulle dra ut i villmarken. Og han betalte sine vakter med skatten som han mottok fra nephittene.

29 Og nå hadde kong Limhi sammenhengende fred i sitt rike i to år som lamanittene ikke forulempet dem og heller ikke forsøkte å drepe dem.

KAPITTEL 20

Noen av lamanittenes døtre blir bortført av Noahs prester – Lamanittene fører krig mot Limhi og hans folk – Lamanittenes hærskarer blir drevet tilbake og blir fredelig stemt. Ca. 145–123 f.Kr.

NÅ var det et sted i Shemlon hvor lamanittenes døtre kom sammen for å synge og for å danse og for å more seg.

2 Og det skjedde at en dag var noen ganske få av dem kommet sammen for å synge og danse.

3 Og da kong Noahs prester skammet seg for å vende tilbake til byen Nephi og også var redde for at folket skulle slå dem ihjel, våget de ikke vende tilbake til sine hustruer og barn.

4 Og mens de oppholdt seg i villmarken, hadde de oppdaget lamanittenes døtre, og de lå og voktet på dem.

5 Og da bare noen få av dem

20*a* Mosiah 17:13–19; Alma 25:11.
25*a* Mosiah 21:3.
26*a* Mosiah 7:9.

var kommet sammen for å danse, kom de frem fra sine skjulesteder og grep dem og førte dem ut i villmarken. Ja, fire og tyve av lamanittenes døtre førte de ut i villmarken.

6 Og det skjedde at da lamanittene oppdaget at deres døtre var forsvunnet, ble de sinte på Limhis folk, for de trodde det var Limhis folk.

7 Derfor sendte de ut sine hærstyrker, ja, kongen selv gikk foran sitt folk, og de dro opp til Nephis land for å drepe Limhis folk.

8 Og nå hadde Limhi oppdaget dem fra tårnet, ja, alle deres krigsforberedelser oppdaget han, derfor samlet han sitt folk og la seg i bakhold ute på markene og i skogene.

9 Og det skjedde at da lamanittene var kommet opp, overfalt Limhis folk dem fra sine skjulesteder og begynte å slå dem ihjel.

10 Og det skjedde at slaget ble overmåte hårdt, for de kjempet som løver for sitt bytte.

11 Og det skjedde at Limhis folk begynte å jage lamanittene foran seg, selv om de ikke var halvparten så mange som lamanittene. Men de [a]kjempet for sitt liv og for sine hustruer og barn, derfor anstrengte de seg til det ytterste, og de kjempet som drager.

12 Og det skjedde at de fant lamanittenes konge blant deres døde. Imidlertid var han ikke død, men var blitt såret og var blitt etterlatt på slagmarken, så hurtig hadde hans folk flyktet.

13 Og de tok ham og forbandt hans sår og førte ham frem for Limhi og sa: Se, her er lamanittenes konge. Han er såret og er blitt liggende blant deres døde, og de har forlatt ham. Og se, vi har ført ham frem for deg, og la oss nå slå ham ihjel.

14 Men Limhi sa til dem: Dere skal ikke slå ham ihjel, men før ham hit så jeg kan få se ham. Og de hentet ham, og Limhi sa til ham: Av hvilken grunn kom dere opp for å krige mot mitt folk? Se, mitt folk har ikke brutt den [a]ed jeg avla for dere. Hvorfor skulle så dere bryte den ed dere avla for mitt folk?

15 Og da sa kongen: Jeg har brutt eden fordi ditt folk har bortført mitt folks døtre. I min vrede lot jeg derfor mitt folk dra opp for å krige mot ditt folk.

16 Og nå hadde ikke Limhi hørt noe om denne saken, derfor sa han: Jeg vil lete blant mitt folk, og den som har gjort dette, skal dø. Derfor begynte han å lete blant sitt folk.

17 Da nå [a]Gideon, som var kongens befalingsmann, hørte disse ting, gikk han frem og sa til kongen: Jeg ber deg være overbærende og ikke lete blant dette folk og beskylde dem for dette.

18 For husker du ikke din fars prester som dette folk forsøkte å drepe? Er ikke de i villmarken, og er det ikke de som har stjålet lamanittenes døtre?

20 11 *a* Alma 43:45. | 14 *a* Mosiah 19:25–26. | 17 *a* Mosiah 19:4–8.

19 Og se, fortell kongen om disse ting så han kan be sitt folk bli fredelig stemt mot oss, for se, de forbereder seg allerede på å gå imot oss, og se, det er bare noen få av oss.

20 Og se, de kommer med sine tallrike skarer, og hvis kongen ikke greier å stagge dem, må vi omkomme.

21 For blir ikke Abinadis ord [a]oppfylt som han profeterte mot oss, og alt dette fordi vi ikke ville lytte til Herrens ord og vende oss bort fra våre synder?

22 Og la oss nå gjøre kongen fredelig stemt og oppfylle den ed vi avla for ham. For det er bedre for oss å være i trelldom enn å miste livet. La oss derfor sette en stopper for all denne blodsutgytelse.

23 Og nå fortalte Limhi kongen alt om sin far og om [a]prestene som hadde flyktet ut i villmarken, og beskyldte dem for å ha bortført deres døtre.

24 Og det skjedde at kongen ble fredelig stemt overfor hans folk, og han sa til dem: La oss dra ut for å møte mitt folk ubevæpnet, og jeg sverger med en ed at mitt folk ikke skal drepe ditt folk.

25 Og det skjedde at de fulgte kongen og dro ubevæpnet ut for å møte lamanittene. Og det skjedde at de møtte lamanittene, og lamanittenes konge bøyde seg for dem og ba inntrengende for Limhis folk.

26 Og da lamanittene så at Limhis folk var ubevæpnet, fikk de [a]medlidenhet med dem og ble fredelig stemt overfor dem. Og de vendte tilbake med sin konge i fred til sitt eget land.

KAPITTEL 21

Limhis folk blir slått og nedkjempet av lamanittene – Limhis folk møter Ammon og blir omvendt – De forteller Ammon om de fire og tyve jareditt-platene. Ca. 122–121 f.Kr.

Og det skjedde at Limhi og hans folk vendte tilbake til byen Nephi og begynte igjen å bo i landet i fred.

2 Og det skjedde at etter mange dager begynte lamanittene igjen å bli vekket til vrede mot nephittene, og de begynte å gå over landets grenser på flere steder.

3 Nå våget de ikke å drepe dem på grunn av den ed deres konge hadde avlagt for Limhi, men de slo dem på [a]kinnet, brukte makt over dem og begynte å legge tunge [b]bører på ryggene deres og drive dem frem som de ville gjort med et stumt esel.

4 Ja, alt dette ble gjort for at Herrens ord kunne bli oppfylt.

5 Og nå var nephittenes plager store, og de kunne på ingen måte selv fri seg ut av deres hender, for lamanittene hadde omringet dem på alle kanter.

6 Og det skjedde at folket begynte å knurre mot kongen på grunn av sine plager, og de begynte å få et ønske om å gå

21 *a* Mosiah 12:1–8.
23 *a* Mosiah 19:21, 23.
26 *a* vs Medlidenhet.
21 3 *a* Mosiah 12:2.
b Mosiah 12:5.

til krig mot dem. Og de plaget kongen svært med sine klager, derfor lot han dem gjøre som de ønsket.

7 Og de kom sammen igjen og iførte seg sine rustninger og gikk ut mot lamanittene for å drive dem ut av sitt land.

8 Og det skjedde at lamanittene slo dem og drev dem tilbake og drepte mange av dem.

9 Og nå ble det mye [a]sorg og jammer blant Limhis folk. Enken sørget over sin mann, sønnen og datteren sørget over sin far, og brødrene over sine brødre.

10 Nå var det en mengde enker i landet, og de ropte med stor kraft dag etter dag, for en stor frykt for lamanittene var kommet over dem.

11 Og det skjedde at deres stadige jammer hisset resten av Limhis folk opp til vrede mot lamanittene. Og de gikk til kamp igjen, men de ble drevet tilbake igjen og led store tap.

12 Ja, for tredje gang dro de ut og led på lignende måte, og de som ikke ble drept, vendte igjen tilbake til byen Nephi.

13 Og de ydmyket seg i støvet, underkastet seg trelldommens åk, lot seg slå og drive hit og dit og bli tynget ned ifølge sine fienders ønsker.

14 Og de bøyde seg i den dypeste [a]ydmykhet, og de ropte med stor kraft til Gud, ja, hele dagen lang ropte de til sin Gud at han måtte befri dem fra deres lidelser.

15 Og nå var Herren [a]sen til å høre deres rop på grunn av deres synder. Likevel hørte Herren deres rop og begynte å bløtgjøre lamanittenes hjerter, så de begynte å lette deres byrder. Likevel fant ikke Herren det passende å fri dem ut av trelldom.

16 Og det skjedde at det gradvis begynte å gå dem vel i landet, og de begynte å dyrke korn i større mengder og ale opp storfe og småfe, så de ikke led av sult.

17 Nå var det et større antall kvinner enn menn, derfor befalte kong Limhi at hver mann skulle [a]bidra til [b]enkenes og deres barns underhold, så de ikke omkom av sult, og dette gjorde de på grunn av det store antall som var blitt drept.

18 Nå holdt Limhis folk sammen i én gruppe så godt som mulig og voktet sitt korn og sine hjorder.

19 Og kongen selv våget seg ikke utenfor byens murer uten å ta sin livvakt med seg, for han fryktet at han på en eller annen måte kunne falle i lamanittenes hender.

20 Og han lot sine folk holde vakt rundt omkring i landet, så de på en eller annen måte kunne gripe de prester som hadde flyktet ut i villmarken, som hadde stjålet [a]lamanittenes

9 *a* Mosiah 12:4.
14 *a* Mosiah 29:20. vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
15 *a* Ord 15:29; Mosiah 11:23–25; L&p 101:7–9.
17 *a* Mosiah 4:16, 26.
b vs Enke.
20 *a* Mosiah 20:5.

døtre og som hadde forårsaket at de ble rammet av en så stor ødeleggelse.

21 De ville nemlig gjerne gripe dem så de kunne straffe dem, for de hadde kommet inn i Nephis land om natten og tatt med seg deres korn og mange av deres kostelige ting. Derfor lå de og ventet på dem.

22 Og det skjedde at det ikke var mer uro mellom lamanittene og Limhis folk frem til den tid da [a]Ammon og hans brødre kom inn i landet.

23 Og kongen, som hadde vært utenfor byens porter med sin livvakt, oppdaget Ammon og hans brødre, og da han trodde at de var Noahs prester, lot han dem gripe og binde og kaste i [a]fengsel. Og hvis de hadde vært Noahs prester, ville han ha latt dem bli drept.

24 Men da han fant ut at de ikke var det, men at de var hans brødre og var kommet fra Zarahemlas land, ble han fylt med overmåte stor glede.

25 Nå hadde kong Limhi, før Ammon kom, sendt et [a]lite antall menn ut for å [b]lete etter Zarahemlas land, men de kunne ikke finne det, og de gikk seg bort i villmarken.

26 Ikke desto mindre fant de et land som hadde vært befolket, ja, et land som var dekket med tørre [a]ben, ja, et land hvor det hadde bodd et folk som var blitt drept. Og da de trodde det var Zarahemlas land, vendte de tilbake til Nephis land og var kommet innenfor landets grenser ikke mange dager før Ammon ankom.

27 Og de hadde med seg en opptegnelse, ja, en opptegnelse om det folk hvis ben de hadde funnet, og den var gravert på metallplater.

28 Og nå ble Limhi igjen fylt med glede da han fikk vite av Ammon at kong Mosiah hadde en [a]gave fra Gud så han kunne tyde slike graveringer, ja, og Ammon ble også glad.

29 Likevel ble Ammon og hans brødre fylt med bedrøvelse fordi så mange av deres brødre var blitt drept,

30 og også fordi kong Noah og hans prester hadde fått folket til å begå så mange synder og misgjerninger mot Gud. Og de sørget også over [a]Abinadis død og også over at [b]Alma og de som gikk med ham, hadde reist sin vei, de som hadde dannet en Guds kirke gjennom Guds styrke og kraft og ved troen på de ord som var blitt uttalt av Abinadi.

31 Ja, de sørget over at de hadde reist sin vei, for de visste ikke hvor de hadde flyktet. Nå ville de mer enn gjerne ha sluttet seg til dem, for de hadde selv inngått en pakt med Gud om å tjene ham og holde hans bud.

32 Og nå, siden Ammon ankom, hadde kong Limhi også inngått en pakt med Gud, og

22 *a* Mosiah 7:6–13.
23 *a* Hel 5:21.
25 *a* Mosiah 8:7.
b Mosiah 7:14.
26 *a* Mosiah 8:8.
28 *a* Omni 1:20–22; Mosiah 28:11–16.
30 *a* Mosiah 17:12–20.
b Mosiah 18:34–35.

også mange av hans folk om å tjene ham og holde hans bud.

33 Og det skjedde at kong Limhi og mange av hans folk ønsket å bli døpt, men det var ingen i landet som hadde [a]myndighet fra Gud, og Ammon avslo å gjøre det, for han betraktet seg som en uverdig tjener.

34 Derfor organiserte de seg ikke som en kirke da, men ventet på Herrens Ånd. Nå ønsket de å bli slik som Alma og hans brødre som hadde flyktet ut i villmarken.

35 De ønsket å bli døpt som et bevis på og et vitnesbyrd om at de var villige til å tjene Gud av hele sitt hjerte. Likevel utsatte de tidspunktet, og en beretning om deres dåp skal bli [a]gitt senere.

36 Og det eneste Ammon og hans folk, samt kong Limhi og hans folk, nå tenkte på, var å fri seg ut av lamanittenes hender og ut av trelldom.

KAPITTEL 22

Planer legges for at folket skal unnslippe lamanittenes trelldom – Lamanittene skjenkes fulle – Folket unnslipper, vender tilbake til Zarahemla og blir underlagt kong Mosiah. Ca. 121–120 f.Kr.

Og nå skjedde det at Ammon og kong Limhi begynte å rådslå med folket om hvordan de skulle fri seg ut av trelldommen, ja, de lot alt folket komme sammen, og dette gjorde de for å få vite folkets mening om saken.

2 Og det skjedde at de ikke kunne finne noen annen måte å komme ut av trelldommen på enn å ta sine kvinner og barn og sitt småfe og storfe og sine telt og dra ut i villmarken, for lamanittene var så tallrike at det var umulig for Limhis folk å kjempe mot dem og tenke på å fri seg ut av trelldommen ved sverdet.

3 Nå skjedde det at Gideon gikk frem og sto foran kongen og sa: Konge, du har hittil mange ganger lyttet til mine ord når vi har kjempet mot våre brødre, lamanittene.

4 Og nå, konge, hvis du ikke synes jeg har vært en ulønnsom tjener, og hvis du hittil overhodet har lyttet til mine ord og de har vært til nytte for deg, skulle jeg også ønske du ville lytte til mine ord denne gang, og jeg vil være din tjener og fri dette folk ut av trelldom.

5 Og kongen lot ham tale, og Gideon sa til ham:

6 Se porten i muren på baksiden av byen. Lamanittene, eller lamanittenes vakter, er drukne om natten. La oss derfor sende ut en kunngjøring blant hele dette folk hvor vi ber dem samle sammen sitt småfe og storfe, så de kan drive dem ut i villmarken i løpet av natten.

7 Og jeg vil på din befaling gå og betale lamanittene den siste vinskatten. Og de vil bli drukne, og vi vil passere gjennom den hemmelige porten til

33*a* vs Myndighet.

35*a* Mosiah 25:17–18.

venstre for deres leir når de er drukne og sover.

8 Slik vil vi dra med våre kvinner og barn, vårt småfe og vårt storfe ut i villmarken, og vi vil reise utenom Shiloms land.

9 Og det skjedde at kongen lyttet til Gideons ord.

10 Og kong Limhi lot sitt folk samle sine hjorder, og han sendte vinskatten til lamanittene. Og han sendte også mer vin som gave til dem, og de drakk rikelig av vinen som kong Limhi sendte til dem.

11 Og det skjedde at kong Limhis folk dro ut i villmarken om natten med sitt småfe og sitt storfe, og de la veien utenom Shiloms land i villmarken og bøyde av og satte kursen mot Zarahemlas land, ledet av Ammon og hans brødre.

12 Og de hadde tatt med seg alt sitt gull og sølv og sine kostelige ting som de kunne bære og også sine fødemidler ut i villmarken, og de fortsatte sin reise.

13 Og etter å ha reist mange dager i villmarken kom de frem til Zarahemlas land og sluttet seg til Mosiahs folk og ble underlagt Mosiah.

14 Og det skjedde at Mosiah tok imot dem med glede, og han mottok også deres [a]opptegnelser og også de [b]opptegnelser som var blitt funnet av Limhis folk.

15 Og nå skjedde det at da lamanittene oppdaget at Limhis folk hadde reist ut av landet i løpet av natten, sendte de en hær ut i villmarken for å forfølge dem.

16 Og etter at de hadde forfulgt dem i to dager, kunne de ikke lenger følge sporene deres, derfor gikk de seg bort i villmarken.

En beretning om Alma og Herrens folk som ble drevet ut i villmarken av kong Noahs folk.

Omfatter kapittel 23 og 24.

KAPITTEL 23

Alma nekter å være konge – Han tjener som høyprest – Herren refser sitt folk, og lamanittene erobrer Helams land – Amulon, leder for kong Noahs ugudelige prester, regjerer under lamanittenes monark. Ca. 145–121 f.Kr.

NÅ hadde Alma blitt varslet av Herren om at kong Noahs hærstyrker ville angripe dem, og hadde gjort dette kjent for sitt folk. Derfor samlet de sine hjorder og tok med seg noe av sitt korn og dro ut i villmarken foran kong Noahs hærstyrker.

2 Og Herren styrket dem så kong Noahs folk ikke kunne innhente dem for å drepe dem.

3 Og de flyktet åtte dagsreiser ut i villmarken.

4 Og de kom til et land, ja, et meget vakkert og deilig land, et land med rent vann.

5 Og de slo opp sine telt og begynte å dyrke jorden og

22 14*a* Mosiah 8:5. *b* Mosiah 8:9.

begynte å bygge bygninger, ja, de var flittige og arbeidet overmåte hårdt.

6 Og folket ønsket at Alma skulle være deres konge, for han var elsket av sitt folk.

7 Men han sa til dem: Se, det er ikke godt for oss å ha en konge, for så sier Herren: Dere skal [a]ikke akte ett menneske mer enn et annet, heller ikke skal ett menneske føle seg hevet over et annet. Derfor sier jeg dere at det ikke er godt for dere å ha en konge.

8 Ikke desto mindre, hvis det var mulig for dere alltid å få rettferdige menn til å være deres konger, ville det være godt for dere å ha en konge.

9 Men husk [a]kong Noah og hans presters synder, og jeg ble selv [b]fanget i en snare og gjorde mange ting som var avskyelige i Herrens øyne og som forårsaket smertefull omvendelse hos meg.

10 Men etter stor [a]trengsel hørte Herren mine rop og besvarte mine bønner og har gjort meg til et redskap i sin hånd ved å bringe [b]så mange av dere til kunnskap om hans sannhet.

11 Likevel roser jeg meg ikke av dette, for jeg er uverdig til å rose meg selv.

12 Og nå sier jeg til dere: Dere har vært undertrykket av kong Noah, og har vært i trelldom under ham og hans prester, og er blitt ført ut i synd av dem. Derfor var dere bundet med [a]syndens bånd.

13 Og når dere nå ved Guds kraft er blitt befridd fra disse lenker – ja, fra kong Noah og hans folks hender og også fra misgjerningenes lenker – ønsker jeg at dere skal [a]holde fast ved denne [b]frihet hvorved dere er gjort fri, og ikke betro [c]noen mann å være konge over dere.

14 Og betro heller ingen å være deres [a]lærer eller åndelige leder uten at han er en Guds mann som vandrer på hans veier og holder hans bud.

15 Slik lærte Alma sitt folk at enhver skulle [a]elske sin neste som seg selv så det ikke skulle være noen [b]stridigheter blant dem.

16 Og Alma var deres [a]høyprest, for han hadde grunnlagt deres kirke.

17 Og det skjedde at ingen mottok [a]myndighet til å forkynne eller undervise uten at det var ved ham fra Gud. Derfor innviet han alle deres prester og alle deres lærere, og ingen ble innviet uten at de var rettferdige menn.

18 Derfor våket de over sitt folk og [a]livnærte dem med det som har med rettferdighet å gjøre.

19 Og det skjedde at det begynte å gå dem overmåte vel i landet, og de kalte landet Helam.

20 Og det skjedde at de

23 7 *a* Mosiah 27:3–5.
9 *a* Ord 16:12; Mosiah 11:1–15.
b Mosiah 17:1–4.
10 *a* L&p 58:4.
b Mosiah 18:35.
12 *a* 2 Ne 28:19–22.
13 *a* Gal 5:1.
b vs Fri, frihet.
c Mosiah 29:13.
14 *a* Mosiah 18:18–22.
15 *a* vs Kjærlighet.
b 3 Ne 11:28–29.
16 *a* Mosiah 26:7.
17 *a* vs Myndighet; Prestedømme.
18 *a* 1 Tim 4:6.

formerte seg, det gikk dem overmåte vel i Helams land, og de bygget en by som de kalte Helams by.

21 Likevel finner Herren det tjenlig å [a]refse sitt folk, ja, han prøver deres [b]tålmodighet og deres tro.

22 Ikke desto mindre, enhver som setter sin [a]lit til ham, skal bli [b]løftet opp på den siste dag, ja, og slik var det med dette folk.

23 For se, jeg vil vise dere at de ble ført i trelldom, og ingen andre kunne befri dem enn Herren deres Gud – Abrahams, Isaks og Jakobs Gud.

24 Og det skjedde at han fridde dem ut, og han viste dem sin mektige kraft, og stor var deres glede.

25 For se, det skjedde at mens de var i Helams land, ja, i byen Helam, mens de dyrket det omkringliggende landområde, se, da kom en hær lamanitter inn over landets grenser.

26 Nå skjedde det at Almas brødre flyktet fra sine marker og samlet seg i byen Helam, og de ble meget redde ved synet av lamanittene.

27 Men Alma gikk frem og sto blant dem og formante dem til ikke å være redde, men at de skulle huske Herren sin Gud, og han ville befri dem.

28 Derfor kuet de sin frykt og begynte å rope til Herren at han ville bløtgjøre lamanittenes hjerter, så de ville spare dem og deres hustruer og deres barn.

29 Og det skjedde at Herren bløtgjorde lamanittenes hjerter. Og Alma og hans brødre gikk frem og overga seg i deres hender, og lamanittene tok Helams land i besittelse.

30 Nå hadde lamanittenes hærstyrker som hadde forfulgt kong Limhis folk, gått seg bort i villmarken i mange dager.

31 Og se, de hadde funnet kong Noahs prester på et sted de kalte Amulon, og de hadde begynt å ta Amulons land i besittelse og hadde begynt å dyrke jorden.

32 Nå var Amulon navnet på disse prestenes leder.

33 Og det skjedde at Amulon bønnfalt lamanittene, og han sendte også deres hustruer, som var [a]lamanittenes døtre, mot dem for å bønnfalle sine brødre om ikke å drepe deres ektemenn.

34 Og lamanittene hadde [a]medlidenhet med Amulon og hans brødre og drepte dem ikke på grunn av deres hustruer.

35 Og Amulon og hans brødre sluttet seg til lamanittene, og de reiste omkring i villmarken på leting etter Nephis land da de oppdaget Helams land, som Alma og hans brødre hadde tatt i besittelse.

36 Og det skjedde at lamanittene lovet Alma og hans brødre at hvis de ville vise dem veien som førte til Nephis land, ville de skjenke dem livet og friheten.

37 Men etter at Alma hadde

21 *a* Hel 12:3; L&p 98:21. vs Refse, refselse.
b vs Tålmodighet.
22 *a* vs Tillit.
b 1 Ne 13:37.
33 *a* Mosiah 20:3–5.
34 *a* vs Medlidenhet.

vist dem veien som førte til Nephis land, ville ikke lamanittene holde sitt løfte, men de satte ut [a]vakter over Alma og hans brødre rundt omkring i Helams land.

38 Og resten av dem dro til Nephis land, og en del av dem vendte tilbake til Helams land og hadde også med seg hustruene og barna til de vaktene som var blitt etterlatt i landet.

39 Og lamanittenes konge hadde gitt Amulon tillatelse til å være konge og regent over hans folk som var i Helams land. Likevel skulle han ikke ha myndighet til å gjøre noe som var mot lamanittenes konges vilje.

KAPITTEL 24

Amulon forfølger Alma og hans folk – De vil bli henrettet hvis de ber – Herren får deres byrder til å virke lette – Han frir dem ut av trelldom, og de vender tilbake til Zarahemla. Ca. 145–120 f.Kr.

Og det skjedde at Amulon vant yndest i lamanittenes konges øyne, derfor tillot lamanittenes konge at han og hans brødre ble utnevnt til lærere over hans folk, ja, over det folk som var i Shemlons land og i Shiloms land og i Amulons land.

2 For lamanittene hadde tatt alle disse land i besittelse, derfor hadde lamanittenes konge utnevnt konger over alle disse land.

3 Og nå het lamanittenes konge Laman, for han var blitt oppkalt etter sin far. Derfor ble han kalt kong Laman, og han var konge over et tallrikt folk.

4 Og han utnevnte lærere fra Amulons brødre i hvert land som var i hans folks besittelse, og slik begynte Nephis språk å bli undervist blant hele det lamanittiske folk.

5 Og de var et innbyrdes fredelig folk, likevel kjente de ikke Gud. Amulons brødre underviste dem heller ikke noe om Herren deres Gud eller om Moseloven, og lærte dem heller ikke Abinadis ord.

6 Men de underviste dem så de skulle føre sin opptegnelse, og så de kunne skrive til hverandre.

7 Og slik begynte lamanittene å bli stadig rikere, og de begynte å handle med hverandre og bli mektige og begynte å bli et listig og klokt folk hva verdens visdom angår, ja, et meget listig folk som frydet seg over allslags ugudelighet og plyndring unntatt blant sine egne brødre.

8 Og nå skjedde det at Amulon begynte å utøve [a]myndighet over Alma og hans brødre og begynte å forfølge ham og fikk sine barn til å forfølge deres barn.

9 For Amulon kjente Alma, visste at han hadde vært [a]en av kongens prester, og at det var han som trodde Abinadis ord og ble drevet på flukt av kongen. Og derfor var han sint på ham, for han var underlagt kong Laman; likevel utøvet han

37*a* Mosiah 24:8–15.
24 8*a* L&p 121:39.
9*a* Mosiah 17:1–4; 23:9.

myndighet over dem og påla dem [b]arbeidsoppgaver og satte arbeidsfogder over dem.

10 Og det skjedde at deres lidelser var så store at de begynte å rope med stor kraft til Gud.

11 Og Amulon befalte dem at de skulle holde opp med å rope. Og han satte vakter over dem for å passe på dem, så alle som ble grepet i å påkalle Gud, skulle drepes.

12 Og Alma og hans folk oppløftet ikke sin røst til Herren sin Gud, men [a]åpnet sine hjerter for ham, og han kjente deres hjerters tanker.

13 Og det skjedde at Herrens røst kom til dem i deres lidelser og sa: Løft deres hoder og vær ved godt mot, for jeg kjenner til pakten som dere har inngått med meg, og jeg vil slutte en pakt med mitt folk og fri dem ut av trelldom.

14 Og jeg vil også lette de byrder som er lagt på deres skuldre, så dere ikke engang kan føle dem på ryggen, ja, når dere er i trelldom, og dette vil jeg gjøre så dere heretter kan stå som [a]vitner for meg og så dere med sikkerhet kan vite at jeg, Gud Herren, ser til mitt folk i deres [b]lidelser.

15 Og nå skjedde det at de byrder som var lagt på Alma og hans brødre, ble gjort lette. Ja, Herren [a]styrket dem så de kunne bære sine [b]byrder med letthet, og de underkastet seg hele Herrens vilje med glede og [c]tålmodighet.

16 Og det skjedde at deres tro og tålmodighet var så stor at Herrens røst kom til dem igjen og sa: Vær ved godt mot, for i morgen vil jeg fri dere ut av trelldom.

17 Og han sa til Alma: Du skal gå foran dette folk, og jeg vil gå med deg og fri dette folk ut av [a]trelldom.

18 Nå skjedde det at Alma og hans folk om natten samlet sine hjorder sammen og også noe av sitt korn, ja, hele natten samlet de sine hjorder sammen.

19 Og om morgenen lot Herren en [a]dyp søvn falle over lamanittene, ja, og alle deres arbeidsfogder lå i dyp søvn.

20 Og Alma og hans folk dro ut i villmarken, og da de hadde reist hele dagen, slo de opp sine telt i en dal, og de kalte dalen Alma, fordi han viste vei i villmarken.

21 Ja, og i dalen Alma utøste de sin [a]takk til Gud fordi han hadde vært barmhjertig mot dem og lettet deres byrder og hadde fridd dem ut av trelldom. For de var i trelldom, og ingen andre enn Herren deres Gud kunne befri dem.

22 Og de takket Gud, ja, alle deres menn og alle deres kvinner og alle deres barn som kunne tale, oppløftet sin røst og priste sin Gud.

9 *b* Mosiah 21:3–6.
12 *a* vs Bønn.
14 *a* vs Vitne, vitnesbyrd.
b vs Motgang.
15 *a* Mat 11:28–30.
b Alma 31:38; 33:23.
c L&p 54:10.
vs Tålmodighet.
17 *a* vs Fangenskap.
19 *a* 1 Sam 26:12.
21 *a* vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.

23 Og nå sa Herren til Alma: Skynd deg og kom dere ut av dette land, du og dette folk, for lamanittene har våknet og forfølger dere. Derfor, kom dere ut av dette land, og jeg vil stanse lamanittene i denne dalen så de ikke forfølger dette folk videre.

24 Og det skjedde at de dro ut av dalen og fortsatte sin reise ut i villmarken.

25 Og etter at de hadde vært i villmarken i tolv dager, kom de frem til Zarahemlas land, og kong Mosiah tok også imot dem med glede.

KAPITTEL 25

Etterkommere av Mulek i Zarahemla blir nephitter – De får høre om Almas folk og om Zeniff – Alma døper Limhi og hele hans folk – Mosiah gir Alma tillatelse til å organisere Guds Kirke. Ca. 120 f.Kr.

Og nå lot kong Mosiah hele folket bli samlet.

2 Nå var det ikke så mange av Nephis barn – eller så mange av dem som var Nephis etterkommere – som det var av [a]Zarahemlas folk og de som ble med ham ut i villmarken. Og Zarahemla var en etterkommer av [b]Mulek.

3 Og det var ikke så mange av Nephis og Zarahemlas folk som det var av lamanittene, ja, de var ikke halvparten så mange.

4 Og nå var hele Nephis folk forsamlet, og også hele Zarahemlas folk, og de var forsamlet i to grupper.

5 Og det skjedde at Mosiah leste, og lot lese, Zeniffs opptegnelser for sitt folk. Ja, han leste opptegnelsene om Zeniffs folk – fra den tid de forlot Zarahemlas land til de vendte tilbake igjen.

6 Og han leste også beretningen om Alma og hans brødre og alle deres lidelser, fra den tid de forlot Zarahemlas land og til den tid de vendte tilbake igjen.

7 Og da Mosiah hadde lest opptegnelsene, ble hans folk som oppholdt seg i landet, slått av undring og forbauselse.

8 For de visste ikke hva de skulle tro, for da de så dem som var fridd [a]ut av trelldom, ble de fylt med overmåte stor glede.

9 Og videre, når de tenkte på sine brødre som var blitt drept av lamanittene, ble de fylt med sorg og felte mange sorgens tårer.

10 Og videre, når de tenkte på Guds umiddelbare godhet og hans makt til å fri Alma og hans brødre ut av lamanittenes hender og ut av trelldom, hevet de sin røst og takket Gud.

11 Og videre, når de tenkte på lamanittene som var deres brødre, på deres syndige og fordervede tilstand, ble de fylt av [a]smerte og kval for deres [b]sjelers velferd.

12 Og det skjedde at de som var barn av Amulon og hans brødre, som hadde tatt

25 2 *a* Omni 1:13–19.
b Hel 6:10.
vs Mulek.
8 *a* Mosiah 22:11–13.
11 *a* Mosiah 28:3–4;
Alma 13:27.
b vs Sjel – Sjelers verdi.

lamanittenes døtre til hustruer, var misfornøyde med sine fedres oppførsel, og de ville ikke lenger kalles ved sine fedres navn. Derfor påtok de seg Nephis navn, så de kunne kalles Nephis barn og regnes blant dem som ble kalt nephitter.

13 Og nå ble hele Zarahemlas folk [a]regnet blant nephittene, og dette fordi riket ikke var blitt overlatt til andre enn dem som var Nephis etterkommere.

14 Og nå skjedde det at da Mosiah hadde sluttet å tale til og lese for folket, ønsket han at Alma også skulle tale til folket.

15 Og Alma talte til dem mens de var forsamlet i store grupper, og han gikk fra gruppe til gruppe og forkynte for folket, omvendelse og tro på Herren.

16 Og han formante Limhis og hans brødres folk, alle dem som var blitt befridd fra trelldom, at de skulle huske at det var Herren som hadde befridd dem.

17 Og det skjedde at etter at Alma hadde undervist folket om mange ting og hadde avsluttet sin tale til dem, at kong Limhi ønsket å bli døpt, og hele hans folk ønsket også å bli døpt.

18 Derfor gikk Alma ut i vannet og [a]døpte dem, ja, han døpte dem på samme måte som han døpte sine brødre i [b]Mormons vann. Ja, og alle han døpte, tilhørte Guds kirke fordi de trodde på Almas ord.

19 Og det skjedde at kong Mosiah tillot Alma å opprette menigheter overalt i Zarahemlas land og ga ham [a]myndighet til å ordinere prester og lærere over hver menighet.

20 Nå ble dette gjort fordi det var så mange mennesker at ikke alle kunne ledes av én lærer. Heller ikke kunne de alle høre Guds ord i én forsamling.

21 Derfor samlet de seg i forskjellige grupper som ble kalt menigheter. Hver menighet hadde sine prester og sine lærere, og hver prest forkynte ordet slik Alma talte det til ham.

22 Og selv om det altså var mange menigheter, var de alle én [a]kirke – ja, Guds kirke – for det ble ikke forkynt noe annet i noen av menighetene enn omvendelse og tro på Gud.

23 Og nå var det syv menigheter i Zarahemlas land, og det skjedde at alle som ønsket å påta seg [a]Kristi navn, eller Guds navn, sluttet seg til Guds menigheter.

24 Og de ble kalt [a]Guds folk. Og Herren utøste sin Ånd over dem, og de ble velsignet og det gikk dem vel i landet.

KAPITTEL 26

Mange medlemmer av Kirken ledes ut i synd av de vantro – Alma blir lovet evig liv – De som omvender seg og blir døpt, blir tilgitt – Kirkens medlemmer som lever i synd, men som omvender seg og bekjenner for Alma og for

13*a* Omni 1:19.
18*a* Mosiah 21:35.
b Mosiah 18:8–17.
19*a* vs Prestedømme.
22*a* Mosiah 18:17.
23*a* vs Jesus Kristus – Navn, påtadere Kristi navn.
24*a* vs Pakt.

Herren, vil bli tilgitt, ellers vil de ikke bli regnet blant Kirkens folk. Ca. 120–100 f.Kr.

Nå skjedde det at det var mange av den oppvoksende generasjon som ikke kunne forstå kong Benjamins ord, for de var små barn da han talte til sitt folk, og de trodde ikke på sine fedres overleveringer.

2 De trodde ikke det som var blitt sagt om de dødes oppstandelse, heller ikke trodde de på Kristi komme.

3 Og nå, på grunn av sin vantro kunne de ikke [a]forstå Guds ord, og deres hjerter var forherdet.

4 Og de ville ikke bli døpt. Heller ikke ville de slutte seg til kirken. Og de var et adskilt folk med hensyn til sin tro og forble alltid siden i sin [a]kjødelige og syndige tilstand, for de ville ikke påkalle Herren sin Gud.

5 Og nå, under kong Mosiahs regjeringstid var de ikke halvparten så tallrike som Guds folk, men på grunn av [a]frafall blant brødrene ble de mer tallrike.

6 For det skjedde at de bedro mange som var i kirken, med sine smigrende ord og fikk dem til å begå mange synder. Derfor ble det nødvendig at de som begikk synd, som var i kirken, ble [a]irettesatt av kirken.

7 Og det skjedde at de ble ført frem for prestene og overlatt til prestene av lærerne. Og prestene førte dem frem for Alma, som var [a]høypresten.

8 Nå hadde kong Mosiah gitt Alma myndighet over kirken.

9 Og det skjedde at Alma ikke visste noe om dem, men det var mange vitner mot dem, ja, folket sto frem og vitnet om alle deres mange synder.

10 Noe slikt hadde ikke hendt i kirken før, derfor var Alma bekymret og lot dem føre frem for kongen.

11 Og han sa til kongen: Se, her er mange som vi har ført frem for deg, som er anklaget av sine brødre. Ja, og de er blitt grepet i forskjellige synder, og de omvender seg ikke fra sine synder. Derfor har vi ført dem frem for deg så du kan dømme dem for deres overtredelser.

12 Men kong Mosiah sa til Alma: Se, jeg dømmer dem ikke, derfor [a]overlater jeg dem i dine hender for å bli dømt.

13 Og nå ble Alma bekymret igjen, og han gikk og spurte Herren hva han skulle gjøre med denne saken, for han var redd for å gjøre noe som var galt i Guds øyne.

14 Og det skjedde at etter at han hadde åpnet hele sin sjel for Gud, kom Herrens røst til ham og sa:

15 Velsignet er du, Alma, og velsignet er de som ble døpt i [a]Mormons vann. Du er velsignet på grunn av din overmåte

26 3*a* vs Forstand, forståelse.
4*a* vs Naturlige menneske.
5*a* vs Frafall; Strid (trette).
6*a* Alma 5:57–58; 6:3. vs Advare, advarsel.
7*a* Mosiah 29:42.
12*a* L&p 42:78–93.
15*a* Mosiah 18:30.

store [b]tro etter bare å ha hørt min tjener Abinadis ord.

16 Og velsignet er de på grunn av sin overmåte store tro etter bare å ha hørt de ord du har talt til dem.

17 Og velsignet er du fordi du har opprettet en [a]kirke blant dette folk. Og de skal grunnfestes, og de skal være mitt folk.

18 Ja, velsignet er dette folk som er villig til å bære mitt [a]navn, for ved mitt navn skal de kalles, og de er mine.

19 Og fordi du har spurt meg om overtrederen, er du velsignet.

20 Du er min tjener, og jeg inngår en pakt med deg om at du skal ha [a]evig liv, og du skal tjene meg og gå frem i mitt navn og samle mine får.

21 Og den som vil høre min røst, skal være mitt [a]får. Og ham skal dere motta i kirken, og ham vil jeg også motta.

22 For se, dette er min kirke, hver den som [a]døpes, skal døpes til omvendelse, og enhver som dere tar imot, skal tro på mitt navn, og ham vil jeg [b]tilgi med gavmild hånd.

23 For det er jeg som [a]påtar meg verdens synder. For det er jeg som har [b]skapt dem, og det er jeg som gir den som tror inntil enden, en plass ved min høyre hånd.

24 For se, ved mitt navn blir de kalt, og hvis de [a]kjenner meg, skal de komme frem og få en plass ved min høyre hånd i all evighet.

25 Og det skal skje at ved lyden av den [a]annen basun skal de som aldri har [b]kjent meg, komme frem og stå for meg.

26 Og da skal de vite at jeg er Herren deres Gud, at jeg er deres Forløser, men de ville ikke bli forløst.

27 Og da vil jeg bekjenne for dem at jeg aldri har [a]kjent dem, og de skal [b]gå bort til [c]evigvarende ild som er beredt for djevelen og hans engler.

28 Derfor sier jeg til deg at den som ikke vil [a]høre min røst, skal dere ikke innlemme i min kirke, for ham vil jeg ikke motta på den siste dag.

29 Derfor sier jeg til deg: Gå, og enhver som begår overtredelser mot meg, skal du [a]dømme [b]i forhold til de synder han har begått, og hvis han [c]bekjenner sine synder for deg og meg og [d]omvender seg i hjertets oppriktighet, skal du [e]tilgi ham, og jeg vil tilgi ham også.

30 Ja, og [a]så ofte som mitt folk

15 *b* Mosiah 17:2.
vs Tro.
17 *a* Mosiah 25:19–24.
18 *a* Mosiah 1:11; 5:8.
vs Jesus Kristus – Navn, påta dere Kristi navn.
20 *a* vs Evig liv; Utvalgte, De; Utvelgelse.
21 *a* vs Gode hyrde.
22 *a* 2 Ne 9:23.
vs Dåp, døpe.
b vs Syndsforlatelse; Tilgi.
23 *a* vs Forløser.
b vs Skape, skapelse.
24 *a* Joh 17:3.
25 *a* L&p 88:99, 109.
b L&p 76:81–86.
27 *a* Mat 7:21–23.
b Luk 13:27.
c L&p 76:43–44.
28 *a* 2 Ne 9:31; L&p 1:14.
29 *a* vs Dømme, dom.
b vs Ansvarlig.
c 3 Ne 1:25.
vs Bekjenne, bekjennelse.
d vs Omvende, omvendelse.
e vs Tilgi.
30 *a* Moroni 6:8.

[b]omvender seg, vil jeg tilgi dem deres overtredelser mot meg.

31 Og dere skal også [a]tilgi hverandres overtredelser, for sannelig sier jeg dere, den som ikke tilgir sin nestes overtredelser når han sier han omvender seg, har bragt seg selv under fordømmelse.

32 Nå sier jeg til deg: Gå, og den som ikke vil omvende seg fra sine synder, skal ikke regnes blant mitt folk, og dette skal gjelde fra nå av.

33 Og det skjedde at da Alma hadde hørt disse ord, skrev han dem ned så han kunne ha dem, og for å kunne dømme denne kirkens folk i henhold til Guds befalinger.

34 Og det skjedde at Alma gikk og dømte dem som var blitt grepet i misgjerning, ifølge Herrens ord.

35 Og enhver som omvendte seg fra sine synder og [a]bekjente dem, regnet han blant kirkens folk.

36 Og de som ikke ville bekjenne sine synder og omvende seg fra sin misgjerning, ble ikke regnet blant kirkens folk, og deres navn ble [a]strøket ut.

37 Og det skjedde at Alma ordnet alle kirkens anliggender. Og de begynte igjen å ha fred, og det gikk overmåte vel med alle kirkens anliggender, de tok seg i vare overfor Gud, mottok mange og døpte mange.

38 Og alt dette gjorde Alma og hans medarbeidere som ledet kirken. De vandret med all flid, underviste Guds ord i alle ting, hadde alle slags lidelser idet de ble forfulgt av alle dem som ikke tilhørte Guds kirke.

39 Og de irettesatte sine brødre, og enhver av dem ble også [a]irettesatt ved Guds ord i forhold til sine synder – de synder de hadde begått – og ble befalt av Gud å [b]be uavlatelig og [c]takke for alle ting.

KAPITTEL 27

Mosiah forbyr forfølgelse og påbyr likhet – Alma den yngre og Mosiahs fire sønner forsøker å ødelegge Kirken – En engel viser seg og befaler dem å slutte med sine onde handlinger – Alma blir slått stum – Hele menneskeheten må bli født på ny for å oppnå frelse – Alma og Mosiahs sønner forkynner det glade budskap. Ca. 100–92 f.Kr.

Og nå skjedde det at den forfølgelse som de vantro utsatte kirken for, ble så stor at kirkens medlemmer begynte å knurre og beklage seg til sine ledere om saken, og de beklaget seg til Alma. Og Alma forela saken for kong Mosiah, og Mosiah rådførte seg med sine prester.

2 Og det skjedde at kong Mosiah sendte ut en kunngjøring over hele landet om at ingen

30 *b* Esek 33:11, 15–16; Apg 3:19–20; Mosiah 29:19–20.
31 *a* 3 Ne 13:14–15; L&p 64:9–10.
35 *a* vs Bekjenne, bekjennelse.
36 *a* 2M 32:33; Alma 1:24. vs Livets bok; Utelukkelse.
39 *a* vs Advare, advarsel.
b 2 Ne 32:8–9.
c vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.

vantro skulle [a]forfølge noen av dem som tilhørte Guds kirke.

3 Og alle menigheter fikk streng befaling om at det ikke skulle være noen forfølgelse blant dem, at det skulle være [a]likhet blant alle mennesker,

4 at de ikke skulle la stolthet eller hovmod forstyrre [a]freden, at enhver skulle [b]akte sin neste som seg selv og arbeide med sine egne hender for å forsørge seg.

5 Ja, og alle deres prester og lærere skulle [a]arbeide med sine egne hender for å forsørge seg – i alle tilfeller unntatt under sykdom eller i stor nød – og ved å gjøre dette mottok de rikelig av [b]Guds nåde.

6 Og det begynte igjen å bli fred i landet og folket begynte å bli meget tallrikt og begynte å bre seg utover hele landet, ja mot nord og mot syd, mot øst og mot vest, og de bygget store byer og landsbyer i alle deler av landet.

7 Og Herren så til dem og ga dem fremgang, og de ble et stort og velstående folk.

8 Nå ble Mosiahs sønner regnet blant de vantro, og en av [a]Almas sønner ble også regnet blant dem, og han ble kalt Alma etter sin far. Likevel ble han en meget ugudelig og en [b]avgudsdyrkende mann. Og han var en mann av mange ord og talte meget smigrende til folket, derfor fikk han mange av folket til begå de samme misgjerninger som han.

9 Og han ble en stor hindring for Guds kirkes fremgang, for han [a]stjal folkets hjerter, var årsak til stor splid blant folket og ga Guds fiende anledning til å utøve sin makt over dem.

10 Og nå skjedde det at mens han gikk omkring for å ødelegge Guds kirke – for han gikk omkring i all hemmelighet sammen med Mosiahs sønner og forsøkte å ødelegge kirken og føre Herrens folk på villspor, stikk i strid med Guds, ja, også med kongens befalinger –

11 Og som jeg sa til dere, mens de gikk omkring og gjorde [a]opprør mot Gud, se, da [b]viste Herrens [c]engel seg for dem, og han kom ned som i en sky, og han talte som med en tordenrøst som fikk jorden de sto på, til å skjelve.

12 Og så stor var deres forbauselse at de falt til jorden og forsto ikke de ord han talte til dem.

13 Likevel ropte han igjen og sa: Alma, reis deg og stå frem, for hvorfor forfølger du Guds kirke? For Herren har sagt: [a]Dette er min kirke, og jeg vil grunnfeste den, og intet annet skal omstyrte den enn mitt folks overtredelse.

14 Og engelen sa videre: Se, Herren har hørt sitt folks

27 2*a* vs Forfølge, forfølgelse.
3*a* Mosiah 23:7; 29:32.
4*a* vs Fred.
b vs Akte.
5*a* Mosiah 18:24, 26.
b vs Nåde.
8*a* vs Alma, sønn av Alma.
b vs Avgudsdyrkelse.
9*a* 2 Sam 15:1–6.
11*a* vs Opprør.
b Apg 9:1–9; Alma 8:15.
c vs Engler.
13*a* vs Jesus Kristus – Overhode, Kirkens.

[a]bønner og sin tjener Almas, din fars, bønner også, for han har bedt i stor tro for deg om at du måtte bringes til kunnskap om sannheten. Derfor, i denne hensikt har jeg kommet for å overbevise deg om Guds kraft og myndighet, så hans tjeneres [b]bønner kunne bli besvart i forhold til deres tro.

15 Og se, kan du bestride Guds kraft? For se, får ikke min røst jorden til å skjelve? Og kan du ikke også se meg fremfor deg? Og jeg er sendt fra Gud.

16 Nå sier jeg deg: Gå, og husk dine fedres fangenskap i Helams land og i Nephis land, og husk hvor store ting han har gjort for dem. For de var i trelldom, og han [a]befridde dem. Og nå sier jeg til deg, Alma: Gå din vei og forsøk ikke mer å ødelegge kirken, så deres bønner kan bli besvart selv om du skulle ønske å bli vist bort.

17 Og nå skjedde det at dette var de siste ord som engelen talte til Alma, og han forlot dem.

18 Og nå falt Alma og de som var med ham, igjen til jorden, for de var meget forbauset, for med sine egne øyne hadde de sett en Herrens engel, og hans røst var som torden som rystet jorden, og de visste at det ikke var noe annet enn Guds kraft som kunne ryste jorden og få den til å skjelve som om den skulle gå i stykker.

19 Og Alma var så forbauset at han ble stum så han ikke kunne åpne sin munn. Ja, og han ble svak, ja, så han ikke kunne bevege sine hender. Derfor ble han tatt av dem som var med ham og båret hjelpeløs helt til han ble lagt fremfor sin far.

20 Og de fortalte hans far alt som hadde hendt dem, og hans far frydet seg, for han visste at det var Guds kraft.

21 Og han lot en folkemengde komme sammen så de kunne være vitne til hva Herren hadde gjort for hans sønn og også for dem som var med ham.

22 Og han lot prestene komme sammen, og de begynte å faste og be til Herren sin Gud om at han ville åpne Almas munn så han kunne tale, og også at hans lemmer måtte få sin styrke tilbake så folkets øyne kunne bli åpnet og de kunne se og forstå Guds godhet og herlighet.

23 Og det skjedde at etter at de hadde fastet og bedt i et tidsrom av to dager og to netter, fikk Almas lemmer sin styrke tilbake, og han sto opp og begynte å tale til dem og ba dem være ved godt mot.

24 For, sa han, jeg har omvendt meg fra mine synder og er blitt [a]forløst av Herren. Se, jeg er født av Ånden.

25 Og Herren sa til meg: Bli ikke forundret over at hele menneskeheten, ja, menn og kvinner, alle nasjoner, slekter, tungemål og folk, må bli [a]født

14*a* Alma 10:22.
b Mormon 9:36–37.
16*a* Mosiah 23:1–4.
24*a* 2 Ne 2:6–7.
vs Forløse, forløst, forløsning.
25*a* Rom 6:3–11; Mosiah 5:7; Alma 5:14; Moses 6:59.
vs Født på ny, Født av Gud.

på ny, ja, født av Gud, og bli [b]forandret fra sin [c]kjødelige og falne tilstand til en rettferdig tilstand og bli forløst av Gud og bli hans sønner og døtre.

26 Og på denne måten blir de nye skapninger, og hvis de ikke gjør dette, kan de [a]på ingen måte arve Guds rike.

27 Jeg sier dere at hvis dette ikke skjer, må de vises bort, og dette vet jeg, for jeg var nær ved å bli vist bort.

28 Ikke desto mindre, etter å ha kjempet meg gjennom mange trengsler og omvendt meg nesten til døde, har Herren i sin barmhjertighet funnet det gavnlig å rive meg ut av en [a]evigvarende ild, og jeg er født av Gud.

29 Min sjel er blitt forløst fra bitterhets galle og syndens lenker. Jeg var i den mørkeste avgrunn, men nå ser jeg Guds strålende lys. Min sjel var [a]sønderrevet i evig pinsel, men jeg er revet ut, og min sjel pines ikke mer.

30 Jeg forkastet min Forløser og fornektet det som var blitt uttalt ved våre fedre. Men nå som de kan forutse at han vil komme og at han husker enhver skapning som han har skapt, vil han åpenbare seg for alle.

31 Ja, [a]hvert kne skal bøyes og hver tunge bekjenne for ham. Ja, på den siste dag når alle mennesker skal stå frem og [b]dømmes av ham, da skal de bekjenne at han er Gud. Da skal de som lever [c]uten Gud i verden, bekjenne at det er rettferdig for dem å bli dømt til en evigvarende straff, og de skal skjelve og beve og krype sammen under hans [d]altseende blikk.

32 Og nå skjedde det at fra denne tid av begynte Alma å undervise folket, og de som var sammen med Alma da engelen viste seg for dem. De reiste rundt omkring i hele landet, bekjentgjorde for hele folket hva de hadde hørt og sett, og forkynte Guds ord under stor trengsel, ble heftig forfulgt av de vantro og ble slått av mange av dem.

33 Men til tross for alt dette var de til stor trøst for kirken, styrket deres tro og formante dem med langmodighet og under store anstrengelser til å holde Guds bud.

34 Og fire av dem var [a]Mosiahs sønner, og deres navn var Ammon og Aaron og Omner og Himni. Dette var Mosiahs sønners navn.

35 Og de reiste rundt omkring i hele Zarahemlas land og blant hele det folk som kong Mosiah regjerte over, og strevde iherdig for å utbedre all den skade de hadde påført kirken, bekjente alle sine synder og fortalte alt de hadde sett, og forklarte profetiene og Skriftene for alle som ønsket å høre dem.

36 Og slik var de redskaper i

25 *b* Mosiah 3:19; 16:3.
c vs Kjødelig.
26 *a* Joh 3:5.
28 *a* 2 Ne 9:16.
29 *a* Mosiah 2:38.
31 *a* Fil 2:9–11; Mosiah 16:1–2; L&p 88:104.
b vs Jesus Kristus – Dommer.
c Alma 41:11.
d vs Gud, guddommen.
34 *a* vs Ammon, sønn av Mosiah.

Guds hender til å bringe mange til kunnskap om sannheten, ja, til kunnskap om sin Forløser.

37 Og hvor velsignet er de ikke! For de [a]forkynte fred, de forkynte [b]godt budskap om det gode, og de fortalte folket at Herren regjerer.

KAPITTEL 28

Mosiahs sønner drar ut for å forkynne for lamanittene – Mosiah bruker de to seer-stenene og oversetter jareditt-platene. Ca. 92 f.Kr.

NÅ skjedde det at etter at [a]Mosiahs sønner hadde gjort alle disse ting, tok de et lite antall med seg og vendte tilbake til sin far, kongen, og spurte om han ville tillate at de sammen med dem de hadde valgt ut, kunne dra opp til [b]Nephis land og forkynne det de hadde hørt, så de kunne gi Guds ord til sine brødre, lamanittene –

2 så de kanskje kunne bringe dem til kunnskap om Herren deres Gud, overbevise dem om deres fedres synder og så de kanskje kunne helbrede dem for deres [a]hat til nephittene, så de også kunne fryde seg i Herren sin Gud og så de kunne bli vennlige mot hverandre, og så det ikke mer skulle være stridigheter i hele det land som Herren deres Gud hadde gitt dem.

3 Nå ønsket de at frelse skulle forkynnes for enhver skapning, for de kunne ikke [a]holde ut at noen [b]menneskesjel skulle forgå. Ja, bare tanken på at en sjel skulle lide [c]uendelig pine, fikk dem til å skjelve og beve.

4 Og slik virket Herrens Ånd på dem, for de var syndere av aller [a]verste slag. Og Herren fant det for godt i sin grenseløse [b]barmhjertighet å spare dem. Likevel led de store sjelekvaler på grunn av sine synder, led meget og fryktet at de skulle bli vist bort for evig.

5 Og det skjedde at de bønnfalt sin far i mange dager om å få dra opp til Nephis land.

6 Og kong Mosiah gikk og spurte Herren om han skulle la sine sønner dra opp blant lamanittene for å forkynne ordet.

7 Og Herren sa til Mosiah: La dem dra opp, for mange skal tro på deres ord, og de skal få evig liv. Og jeg vil [a]fri dine sønner ut av lamanittenes hender.

8 Og det skjedde at Mosiah lot dem dra ut og gjøre som de hadde bedt om.

9 Og de [a]reiste ut i villmarken for å dra opp og forkynne ordet blant lamanittene, og jeg skal senere gi en [b]beretning om hvordan det gikk med dem.

10 Nå hadde ikke kong

37 *a* Jes 52:7; Mosiah 15:14–17. vs Forkynne.
b vs Evangelium.
28 1 *a* Mosiah 27:34.
b Omni 1:12–13; Mosiah 9:1.
2 *a* Jak bok 7:24.
3 *a* Alma 13:27; 3 Ne 17:14; Moses 7:41.
b vs Sjel – Sjelers verdi.
c Jak bok 6:10; L&p 19:10–12.
4 *a* Mosiah 27:10.
b vs Barmhjertig, barmhjertighet.
7 *a* Alma 19:22–23.
9 *a* Alma 17:6–9.
b Alma 17–26.

Mosiah noen han kunne overlate riket til, for ingen av hans sønner ville ta imot riket.

11 Derfor tok han opptegnelsene som var gravert på [a]messingplatene, og også Nephis plater og alle de ting som han hadde tatt vare på og oppbevart ifølge Guds befalinger, etter å ha oversatt og fått skrevet de opptegnelser som var på [b]gullplatene som hadde blitt funnet av Limhis folk og som ble overlevert til ham av Limhi.

12 Og dette gjorde han fordi hans folk var meget spent, for de ønsket meget sterkt å få vite noe om de mennesker som var blitt drept.

13 Og nå oversatte han dem ved hjelp av de to [a]stenene som var innfattet i en bue.

14 Nå var disse beredt fra begynnelsen av og ble overlevert fra generasjon til generasjon til oversettelse av språk.

15 Og de er blitt oppbevart og tatt vare på ved Herrens hånd, så han kunne avsløre for enhver skapning som skulle bo i landet, sitt folks misgjerninger og avskyeligheter.

16 Og den som har disse ting, kalles en [a]seer – som i fordums tid.

17 Etter at Mosiah nå hadde oversatt disse opptegnelsene, se, de ga en beretning om de mennesker som ble [a]drept – fra de ble drept og tilbake til den tid da det [b]store tårn ble bygget, da Herren [c]forvirret folkets språk og de ble adspredt over hele jordens overflate – ja, fra denne tid og tilbake til Adams skapelse.

18 Denne beretningen fremkalte overmåte stor sorg hos Mosiahs folk, ja, de ble fylt av sorg. Likevel ga den dem stor kunnskap som de frydet seg over.

19 Og denne beretningen skal bli skrevet senere, for se, det er nødvendig at alle mennesker får kjennskap til de ting som er skrevet i denne beretningen.

20 Og nå, som jeg sa til dere, etter at kong Mosiah hadde gjort disse ting, tok han [a]messingplatene og alle de ting som han hadde oppbevart, og overleverte dem til Alma, som var Almas sønn – ja, alle opptegnelsene og også [b]uttyderne overleverte han – og befalte ham at han skulle [c]oppbevare og ta vare på dem og også føre en opptegnelse over folket og overlevere dem fra generasjon til generasjon slik de var blitt overlevert fra den tid Lehi forlot Jerusalem.

KAPITTEL 29

Mosiah foreslår at det velges dommere i stedet for en konge – Urettferdige konger fører sitt folk inn i synd – Alma den yngre velges til

11 *a* vs Messingplater.
b vs Gullplater.
13 *a* vs Urim og tummim.
16 *a* Mosiah 8:13–18.
vs Seer.
17 *a* Mosiah 8:7–12.
b Ether 1:1–5.
c 1M 11:6–9.
20 *a* Alma 37:3–10.
b vs Urim og tummim.
c vs Skriftene – Ta godt vare på Skriftene.

øverste dommer ved folkets røst – Han er også høypresten over Kirken – Alma den eldre og Mosiah dør. Ca. 92–91 f.Kr.

DA nå Mosiah hadde gjort dette, sendte han bud ut over hele landet blant hele folket da han ønsket å vite hvem som skulle være deres konge.

2 Og det skjedde at folkets røst lød slik: Vi ønsker at din sønn Aaron skal være vår konge og vår regent.

3 Nå hadde Aaron dratt opp til Nephis land, derfor kunne ikke kongen overlate riket til ham. Aaron ville heller ikke overta riket, ja, ingen av [a]Mosiahs sønner var villige til å overta riket.

4 Derfor sendte kong Mosiah bud ut blant folket igjen. Ja, han sendte en skrivelse ut blant folket, og dette er de ord som ble skrevet:

5 Se, dere som er mitt folk eller mine brødre, for jeg betrakter dere som brødre. Jeg ønsker at dere skal overveie den sak dere er bedt om å overveie, for dere ønsker å ha en [a]konge.

6 Nå forteller jeg dere at han som riket med rette tilhører, har avslått og vil ikke overta riket.

7 Og hvis det nå skulle bli utnevnt en annen i hans sted, se, da er jeg redd for at det ville oppstå stridigheter blant dere. Og hvem vet om ikke min sønn, som riket med rette tilhører, kunne bli sint og trekke med seg en del av dette folk, noe som ville føre til kriger og stridigheter blant dere, noe som igjen ville forårsake stor blodsutgytelse, og at man fordreier Herrens vei og ødelegger mange menneskesjeler.

8 Nå sier jeg dere: La oss være kloke og overveie disse ting, for vi har ingen rett til å ta livet av min sønn. Heller ikke har vi noen rett til å ta livet av en annen som måtte bli utnevnt i hans sted.

9 Og hvis min sønn skulle vende tilbake til sin stolthet og sine verdiløse ting, ville han tilbakekalle det som han har sagt, og kreve sin rett til riket, noe som ville få ham, og også dette folk, til å begå stor synd.

10 Og la oss nå være kloke og forutse dette og gjøre det som vil sikre freden for dette folk.

11 Derfor vil jeg være konge for dere resten av mine dager, men la oss likevel [a]utnevne [b]dommere til å dømme dette folk ifølge vår lov, og vi vil på ny ordne dette folks anliggender, for vi vil utnevne kloke menn til å være dommere som vil dømme dette folk ifølge Guds bud.

12 Nå er det bedre for et menneske å bli dømt av Gud enn av mennesker, for Guds dom er alltid rettferdig, men menneskenes dom er ikke alltid rettferdig.

13 Hvis det derfor var mulig for dere å få [a]rettferdige menn til å være deres konger som

29 3*a* Mosiah 27:34.
5*a* 1 Sam 8:9–19.
11*a* Mosiah 29:25–27.
b 2M 18:13–24.
13*a* Mosiah 23:8, 13–14.

ville grunnfeste Guds lover og dømme dette folk ifølge hans bud, ja, hvis dere kunne få menn til å være deres konger som ville gjøre slik min far [b]Benjamin gjorde for dette folk, jeg sier dere at hvis det alltid kunne være slik, da ville det være tjenlig for dere alltid å ha en konge til å regjere over dere.

14 Og jeg har selv arbeidet av all kraft og med alle de evner jeg har vært i besittelse av, for å lære dere Guds bud og opprette fred rundt omkring i landet, så det ikke skulle være noen kriger eller stridigheter, hverken tyveri eller plyndring, hverken mord eller noen slags misgjerning.

15 Og enhver som har begått en synd, har jeg [a]straffet ifølge den overtredelse han har begått, og ifølge den lov som er gitt til oss av våre fedre.

16 Nå sier jeg dere at ettersom ikke alle mennesker er rettferdige, er det ikke tjenlig for dere å ha en konge eller konger til å regjere over dere.

17 For se, hvor mange [a]synder kan ikke én [b]ugudelig konge være årsak til, ja, og hvilke store ødeleggelser!

18 Ja, husk kong Noah, hans [a]ugudelighet og hans avskyeligheter og også hans folks ugudelighet og avskyeligheter. Se hvilke store ødeleggelser som kom over dem, og på grunn av sine synder ble de også ført i [b]trelldom.

19 Og om det ikke hadde vært for deres allvitende Skapers inngripen – på grunn av deres oppriktige omvendelse – måtte de uunngåelig ha vært i trelldom inntil nå.

20 Men se, han befridde dem fordi de [a]ydmyket seg for ham. Og fordi de [b]ropte med stor kraft til ham, fridde han dem ut av trelldom. Og slik virker Herren med sin kraft i alle forhold blant menneskenes barn og rekker ut [c]barmhjertighetens arm mot dem som setter sin [d]lit til ham.

21 Og se, nå sier jeg dere, dere kan ikke avsette en konge som er full av synd, uten at det blir stor strid og stor blodsutgytelse.

22 For se, han har sine [a]venner som deltar i hans synder, og han omgir seg med sin livvakt og opphever lover gitt av dem som har regjert i rettferdighet før ham. Og han tråkker Guds bud under sin fot.

23 Og han vedtar lover og sender dem ut blant sitt folk, ja, lover tilpasset hans egen [a]ugudelighet. Og enhver som ikke adlyder hans lover, lar han drepe, og han sender sine hærstyrker ut for å krige mot enhver som gjør opprør mot ham – og hvis han kan, vil han drepe dem. Og på denne måten

13 *b* Morm ord 1:17–18.
15 *a* Alma 1:32–33.
17 *a* Alma 46:9–10.
b Mosiah 23:7–9.
18 *a* Mosiah 11:1–15.
b 1 Sam 8:10–18; Mosiah 12:1–8; Ether 6:22–23.
20 *a* Mosiah 21:13–15.
b 2M 2:23–25; Alma 43:49–50.
c Esek 33:11, 15–16; Mosiah 26:30.
d vs Tillit.
22 *a* 1 Kong 12:8–14.
23 *a* vs Ugudelig(e).

forvrenger en urettferdig konge all rettferdighets veier.

24 Og se, nå sier jeg dere at det ikke er ønskelig at slike avskyeligheter kommer over dere.

25 Velg dere derfor, ved dette folkets røst, dommere, så dere kan bli dømt ifølge de lover som er blitt gitt dere av våre fedre, som er riktige og som ble gitt dem ved Herrens hånd.

26 Nå er det ikke alminnelig at folkets røst ønsker noe som strider mot det som er riktig, men det er vanlig at mindretallet i et folk ønsker det som ikke er riktig. Derfor skal dere innrette dere etter dette og gjøre det til deres lov å ordne deres anliggender ved folkets røst.

27 Og [a]hvis den tid kommer at folkets røst velger synd, da er tiden kommet da Guds straffedommer vil komme over dere, ja, da er tiden kommet da han vil hjemsøke dere med store ødeleggelser, slik han hittil har hjemsøkt dette land.

28 Og hvis dere nå har dommere og de ikke dømmer dere etter den lov som er gitt, kan dere la dem bli dømt av en overdommer.

29 Hvis deres overdommere ikke avsier rettferdige dommer, skal dere la et lite antall av deres underdommere komme sammen, og de skal dømme deres overdommere ifølge folkets røst.

30 Og jeg befaler dere å gjøre dette i Herrens frykt. Og jeg befaler dere å gjøre disse ting og at dere ikke har noen konge, og at hvis disse mennesker begår synder og misgjerninger, skal de legges på deres egne hoder.

31 For se, jeg sier dere at mange menneskers synder er forårsaket av deres kongers misgjerninger. Derfor legges deres synder på deres kongers hoder.

32 Og nå ønsker jeg at denne [a]ulikhet ikke lenger skal finnes i dette land, og slett ikke blant dette mitt folk. Men jeg ønsker at dette land skal være et [b]frihetens land og [c]enhver kan nyte godt av sine rettigheter og privilegier på like fot så lenge Herren lar oss leve og arve landet, ja, så lenge det fortsatt finnes noen av våre etterkommere i landet.

33 Og Mosiah skrev mange flere ting til dem og forklarte dem alle en rettferdig konges prøvelser og vanskeligheter, ja, alle sjelekvaler de hadde for sitt folk, og også hvordan folket knurret mot sin konge. Og alt dette forklarte han for dem.

34 Og han fortalte dem også at det ikke burde være slik, men at byrden skulle legges på hele folket, så enhver kunne bære sin del.

35 Og han forklarte dem også hvor uheldig det var at en urettferdig konge hersket over dem,

36 ja, alle hans synder og avskyeligheter og alle kriger og

27 *a* Alma 10:19.
32 *a* Alma 30:11.
b 2 Ne 1:7; 10:11. vs Fri, frihet.
c Alma 27:9.

stridigheter og blodsutgytelse og tyveri og plyndring og hor og alle slags misgjerninger som ikke kan regnes opp – og han fortalte dem at slike ting ikke burde finnes, og at de uttrykkelig stred mot Guds bud.

37 Og nå skjedde det at etter at kong Mosiah hadde sendt disse ting ut blant folket, ble de overbevist om sannheten av hans ord.

38 Derfor oppga de sitt ønske om å få en konge og ble svært opptatt av at enhver skulle ha de samme muligheter overalt i landet, ja, og enhver erklærte seg villig til å svare for sine egne synder.

39 Derfor skjedde det at de samlet seg i grupper over hele landet for å stemme over hvem som skulle være deres dommere og dømme dem ifølge den [a]lov som var gitt dem. Og de frydet seg storlig på grunn av den [b]frihet som var blitt gitt dem.

40 Og deres kjærlighet til Mosiah vokste seg sterk, ja, de aktet ham mer enn noe annet menneske, for de betraktet ham ikke som en tyrann som traktet etter fortrinn, ja, etter den vinning som forderver sjelen. For han hadde ikke presset dem for rikdommer, heller ikke hadde han funnet behag i blodsutgytelse, men han hadde opprettet [a]fred i landet. Og han hadde latt sitt folk bli befridd fra allslags trelldom, derfor aktet de ham høyt, ja, overmåte høyt.

41 Og det skjedde at de utnevnte [a]dommere til å regjere over seg, eller til å dømme dem ifølge loven, og dette gjorde de over hele landet.

42 Og det skjedde at Alma ble utnevnt til å være den første øverste dommer. Han var også høypresten, for hans far hadde overdratt embedet til ham og hadde gitt ham ansvaret for alle kirkens anliggender.

43 Og nå skjedde det at Alma [a]vandret på Herrens veier, og han holdt hans bud og dømte rettferdige dommer, og det var sammenhengende fred i landet.

44 Og slik begynte dommernes regjeringstid i hele Zarahemlas land blant hele det folk som ble kalt nephitter, og Alma var den første og øverste dommer.

45 Og nå skjedde det at hans far døde, og han var to og åtti år gammel og hadde levd for å oppfylle Guds befalinger.

46 Og det skjedde at Mosiah også døde i det tre og tredevte år av sin regjeringstid, og han var [a]tre og seksti år gammel. Det var nå ialt gått fem hundre og ni år siden Lehi forlot Jerusalem.

47 Og slik endte kongenes regjeringstid over Nephis folk, og slik endte Almas dager, han som var deres kirkes grunnlegger.

39 *a* Alma 1:14.
b vs Fri, frihet.
40 *a* vs Fredsstifter.
41 *a* Mosiah 29:11.
43 *a* vs Vandre, vandre med Gud.
46 *a* Mosiah 6:4.

ALMAS BOK

AV ALMAS SØNN

Beretningen av Alma, som var sønn av Alma, den første og øverste dommer over Nephis folk, og også Kirkens høyprest. En beretning om dommernes regjeringstid og kriger og stridigheter blant folket, og også en beretning om en krig mellom nephittene og lamanittene ifølge Almas opptegnelse, han som var den første og øverste dommer.

KAPITTEL 1

Nehor underviser i falske læresetninger, oppretter en kirke, innfører prestelist og slår Gideon ihjel – Nehor blir henrettet for sine forbrytelser – Prestelist og forfølgelser spres blant folket – Prestene forsørger seg selv, folket tar seg av de fattige, og Kirken har fremgang. Ca. 91–88 f.Kr.

NÅ skjedde det at i det første år av dommernes regjeringstid over Nephis folk, fra denne tid av og fremover, hadde kong Mosiah – som var [a]gått all kjødets gang etter å ha stridd den gode strid og vandret rettskaffent for Gud – ikke etterlatt seg noen som kunne regjere i hans sted. Likevel hadde han gitt [b]lover, og de ble godtatt av folket. Derfor var de forpliktet til å etterleve de lover han hadde gitt.

2 Og det skjedde i det første år Alma satt i dommersetet, at en [a]mann ble ført frem for ham for å bli dømt, en mann som var stor av vekst og kjent for sin store styrke.

3 Og han hadde gått omkring blant folket og forkynt for dem noe som han [a]kalte Guds ord, men som stred [b]mot kirken. Han forkynte for folket at enhver prest og lærer burde bli [c]populær, og de burde [d]ikke arbeide med sine hender, men de burde forsørges av folket.

4 Og han vitnet også for folket at hele menneskeheten skulle bli frelst på den siste dag, og at de ikke behøvde å frykte eller beve, men at de kunne løfte sine hoder og fryde seg, for Herren hadde skapt alle mennesker og hadde også forløst alle mennesker. Og til slutt skulle alle mennesker få evig liv.

5 Og det skjedde at han underviste om disse ting så mye at mange trodde på hans ord, ja, så mange at de begynte å støtte ham og gi ham penger.

6 Og han begynte å bli opblåst og stolt i sitt hjerte og begynte å bruke meget kostbare klær, ja, og han opprettet til og med en [a]kirke i overensstemmelse med det han forkynte.

1 1*a* Mosiah 29:46.
b Jar 1:5; Alma 4:16; Hel 4:22.
2*a* Alma 1:15.
3*a* Esek 13:3.
b vs Antikrist.
c Luk 6:26; 1 Ne 22:23.
d Mosiah 18:24, 26; 27:5.
6*a* 1 Ne 14:10.

7 Og det skjedde at da han gikk for å forkynne for dem som trodde på hans ord, møtte han en mann som tilhørte Guds kirke, ja, til og med en av deres lærere, og han begynte å diskutere heftig med ham så han kunne villede kirkens medlemmer, men mannen imøtegikk ham og advarte ham med [a]Guds ord.

8 Nå var mannens navn [a]Gideon, og det var han som var et redskap i Guds hånd til å fri Limhis folk ut av trelldom.

9 Men fordi Gideon imøtegikk ham med Guds ord, ble han rasende på Gideon og trakk sitt sverd og begynte å slå ham. Nå var Gideon en mann som hadde kommet langt opp i årene, derfor kunne han ikke stå seg mot hans hugg, derfor [a]falt han for sverdet.

10 Og mannen som drepte ham, ble tatt av kirkens folk og ble ført frem for Alma for å bli [a]dømt etter de forbrytelser som han hadde begått.

11 Og det skjedde at han sto for Alma og talte sin egen sak med stor freidighet.

12 Men Alma sa til ham: Se, dette er første gang [a]prestelist er blitt innført blant dette folk. Og se, du er ikke bare skyldig i prestelist, men du har forsøkt å påtvinge den ved sverdet, og hvis prestelist skulle påtvinges dette folk, ville det føre til at de ble fullstendig ødelagt.

13 Og du har utgytt en rettferdig manns blod, ja, en mann som har gjort mye godt blant dette folk, og hvis vi skulle spare deg, ville hans blod bli [a]hevnet på oss.

14 Derfor [a]dømmes du til døden ifølge den lov som er gitt oss av Mosiah, vår siste konge, og den er blitt godtatt av dette folk, derfor må dette folk etterleve loven.

15 Og det skjedde at de tok ham, og hans navn var [a]Nehor, og de førte ham opp på toppen av høyden Manti, og der måtte han erkjenne – eller rettere sagt erkjente han mellom himmel og jord – at det han hadde lært folket, var i strid med Guds ord. Og der led han en vanærende [b]død.

16 Likevel ble det ikke slutt på utbredelsen av prestelist i landet, for det var mange som elsket verdens verdiløse ting, og de gikk omkring og forkynte falske læresetninger, og dette gjorde de for å få [a]rikdom og ære.

17 Av frykt for loven våget de likevel ikke å [a]lyve i tilfelle det skulle bli oppdaget, for løgnere ble straffet. Derfor hevdet de at de forkynte ifølge sin tro, for ingen kunne rammes av loven på grunn av [b]sin tro.

18 Og de våget ikke å [a]stjele av frykt for loven, for slike ble straffet. Heller ikke våget de å

7*a* vs Guds ord.
8*a* Mosiah 20:17; 22:3.
9*a* Alma 6:7.
10*a* Mosiah 29:42.
12*a* 2 Ne 26:29. vs Prestelist.
13*a* vs Hevn.
14*a* vs Dødsstraff.
15*a* Alma 1:2.
b 5M 13:1–9.
16*a* vs Rikdom; Verdiløs, forfengelig.
17*a* vs Løgn; Ærlig, ærlighet.
b Alma 30:7–12; Trosart 1:11.
18*a* vs Stjele.

røve eller [b]myrde, for den som myrdet, ble straffet med [c]døden.

19 Men det skjedde at de som ikke tilhørte Guds kirke, begynte å forfølge dem som tilhørte Guds kirke og hadde påtatt seg Kristi navn.

20 Ja, de forfulgte dem og plaget dem med alle slags ord fordi de var ydmyke, fordi de ikke var stolte i egne øyne, og fordi de delte Guds ord med hverandre uten [a]penger og uten betaling.

21 Nå var det en streng lov blant kirkens folk at ingen som tilhørte kirken, skulle begynne å [a]forfølge dem som ikke tilhørte kirken, og at det ikke skulle være noen forfølgelse blant dem innbyrdes.

22 Likevel var det mange blant dem som begynte å bli stolte og begynte å diskutere heftig med sine motstandere, så de til og med sloss, ja, de slo hverandre med knyttnevene.

23 Dette fant sted i Almas annet regjeringsår, og det påførte kirken mange plager, ja, det var årsak til mange prøvelser for kirken.

24 For mange forherdet sitt hjerte, og deres navn ble [a]strøket så de ikke mer ble regnet blant Guds folk. Og mange [b]trakk seg også tilbake fra dem.

25 Nå var dette en stor prøvelse for dem som var faste i troen. Likevel var de standhaftige og urokkelige i å holde Guds bud, og de bar med [a]tålmodighet alle de forfølgelser de ble utsatt for.

26 Og når prestene forlot sitt [a]arbeide for å forkynne Guds ord til folket, forlot folket også sitt arbeide for å høre Guds ord. Og når prestene hadde talt Guds ord til dem, vendte de alle flittig tilbake til sitt arbeide. Og presten aktet ikke seg selv høyere enn sine tilhørere, for forkynneren var ikke bedre enn tilhøreren, heller ikke var læreren noe bedre enn eleven. Og slik var de alle likestilt, og de arbeidet alle, enhver [b]ifølge sin styrke.

27 Og de [a]delte sine midler – enhver i forhold til det han hadde – med de [b]fattige og de trengende og de syke og de lidende, og de brukte ikke kostbare klær, likevel var de nette og anstendige.

28 Og slik ordnet de kirkens anliggender, og slik begynte de å ha sammenhengende fred igjen til tross for alle sine forfølgelser.

29 Og på grunn av kirkens stabilitet begynte de nå å bli overmåte [a]rike og hadde overflod av alt de trengte – av storfe og småfe og allslags gjøkveg, og også overflod av korn og av gull og av sølv og av kostelige

18 *b* vs Mord.
c vs Dødsstraff.
20 *a* Jes 55:1–2.
21 *a* vs Forfølge, forfølgelse.
24 *a* 2M 32:33; Mosiah 26:36; Alma 6:3. vs Utelukkelse.
b Alma 46:7. vs Frafall.
25 *a* vs Tålmodighet.
26 *a* Mosiah 18:24, 26; 27:3–5.
b Mosiah 4:27; L&p 10:4.
27 *a* vs Almisser.
b Luk 18:22; Mosiah 4:26; L&p 42:29–31.
29 *a* vs Rikdom.

ting, og overflod av [b]silke og finvevet lin og av allslags godt, enkelt stoff.

30 Og slik, i sine [a]heldige omstendigheter sendte de ikke bort noen som var [b]nakne eller som var sultne eller som var tørste eller som var syke eller manglet pleie. Og de la ikke sin elsk på rikdommer, derfor var de gavmilde mot alle, både gammel og ung, både trell og fri, både mann og kvinne, enten de var utenfor kirken eller i kirken, og hadde ingen [c]persons anseelse overfor dem som var i nød.

31 Og derfor gikk det dem vel, og de ble langt mer velstående enn dem som ikke tilhørte deres kirke.

32 For de som ikke tilhørte deres kirke, henga seg til trolldomskunster og til [a]avgudsdyrkelse eller [b]dovenskap og til [c]sladder og til [d]misunnelse og strid. De brukte kostbare klær og var [e]stolte i egne øyne. De forfulgte, løy, stjal, røvet, bedrev hor og myrdet og begikk allslags ugudelighet. Likevel ble loven håndhevet og rammet om mulig alle som overtrådte den.

33 Og det skjedde at ved å anvende loven slik på dem så enhver måtte lide for det han hadde gjort, ble de roligere og våget ikke å begå noen ugudelighet, i tilfelle den ble kjent. Derfor var det mye fred blant Nephis folk frem til det femte år av dommernes regjeringstid.

KAPITTEL 2

Amlici søker å bli konge, men blir forkastet ved folkets stemme – Hans tilhengere gjør ham til konge – Amlicittene går til krig mot nephittene og blir slått – Lamanittene og amlicittene forener sine styrker og blir slått – Alma dreper Amlici. Ca. 87 f.Kr.

Og det skjedde at i begynnelsen av det femte år av deres regjeringstid begynte det å bli strid blant folket, for en mann som het Amlici, var en meget listig mann, ja, en vis mann hva verdens visdom angår, og han tilhørte den samme orden som han som drepte [a]Gideon med sverd, og som ble henrettet ifølge loven.

2 Nå hadde denne Amlici ved sin list lokket mange mennesker med seg, ja, så mange at de begynte å bli svært mektige, og de forsøkte å gjøre Amlici til konge over folket.

3 Nå var dette foruroligende for kirkens folk, og også for alle dem som ikke var blitt påvirket av Amlicis overtalelser, for de visste at ifølge deres lov måtte slike ting avgjøres ved [a]folkets stemme.

4 Hvis det derfor ble mulig for Amlici å vinne folkets stemme,

29 *b* Alma 4:6.
30 *a* Jak bok 2:17–19.
b vs Fattig.
c Alma 16:14; L&p 1:35.
32 *a* vs Avgudsdyrkelse.
b vs Doven, dovenskap.
c vs Ond tale.
d vs Misunnelse.
e Jak bok 2:13; Alma 31:25; Mormon 8:28. vs Stolthet.
2 1 *a* Alma 1:8.
3 *a* Mosiah 29:25–27; Alma 4:16.

ville han, som var en ugudelig mann, [a]frata dem deres rettigheter og privilegier i kirken, for han hadde til hensikt å ødelegge Guds kirke.

5 Og det skjedde at folk overalt i landet samlet seg i adskilte grupper, alt etter hvilken oppfatning de hadde, om de var for eller imot Amlici, og de hadde lange diskusjoner og forunderlige [a]stridigheter seg imellom.

6 Og slik samlet de seg for å avgi sin stemme om saken, og resultatet ble lagt frem for dommerne.

7 Og det skjedde at folkets stemme gikk imot Amlici så han ikke ble gjort til konge over folket.

8 Nå forårsaket dette stor glede i deres hjerter som var mot ham. Men Amlici oppegget dem som var for ham, til vrede mot dem som ikke var for ham.

9 Og det skjedde at de kom sammen og innviet Amlici til konge.

10 Og da Amlici var gjort til konge over dem, befalte han dem å gripe til våpen mot sine brødre, og dette gjorde han så han kunne underkue dem.

11 Nå ble Amlicis folk kalt ved Amlicis navn og ble kalt [a]amlicitter, og de andre ble kalt [b]nephitter eller Guds folk.

12 Derfor var nephittene klar over amlicittenes hensikt og forberedte seg derfor på å møte dem. Ja, de væpnet seg med sverd og med sabler og med buer og med piler og med stener og med slynger og med alle slags [a]krigsvåpen.

13 Og slik var de forberedt til å møte amlicittene når de kom. Og det ble utnevnt befalingsmenn og høyere befalingsmenn og hærførere, alt etter deres antall.

14 Og det skjedde at Amlici væpnet sine menn med alle slags krigsvåpen, og han utnevnte også dem som skulle lede og føre hans folk i krig mot sine brødre.

15 Og det skjedde at amlicittene kom opp på høyden Amnihu, som lå øst for [a]elven Sidon, som fløt forbi [b]Zarahemlas land, og der begynte de å krige mot nephittene.

16 Nå var Alma [a]øverste dommer og guvernør over Nephis folk, derfor dro han opp sammen med sitt folk, ja, med sine befalingsmenn og hærførere, og gikk i spissen for sine hærstyrker til kamp mot amlicittene.

17 Og de begynte å slå amlicittene ihjel på høyden øst for Sidon. Og amlicittene kjempet mot nephittene med stor styrke, så mange av nephittene falt for amlicittene.

18 Ikke desto mindre styrket Herren nephittenes hånd, så de slo amlicittene i et stort blodbad så de begynte å flykte for dem.

19 Og det skjedde at nephittene forfulgte amlicittene hele

4 *a* Alma 10:19; Hel 5:2.
5 *a* 3 Ne 11:29.
11 *a* Alma 3:4.
b Jak bok 1:13–14; Mosiah 25:12; Alma 3:11.
12 *a* Mosiah 10:8; Hel 1:14.
15 *a* Alma 3:3.
b Omni 1:13–15.
16 *a* Mosiah 29:42.

denne dagen og slaktet dem ned for fote, slik at tolv tusen fem hundre og to og tredve sjeler av amlicittene ble [a]drept, og av nephittene ble seks tusen fem hundre og to og seksti sjeler drept.

20 Og det skjedde at da Alma ikke lenger kunne forfølge amlicittene, lot han sine folk slå opp teltene sine i [a]dalen Gideon – dalen som var blitt oppkalt etter den Gideon som ble drept med sverdet ved [b]Nehors hånd – og i denne dalen slo nephittene opp teltene sine for natten.

21 Og Alma sendte ut spioner for å følge etter dem som var igjen av amlicittene, så han kunne kjenne deres planer og sammensvergelser så han kunne beskytte seg mot dem og forhindre at hans folk ble drept.

22 Nå ble de som han hadde sendt ut for å holde øye med amlicittenes leir, kalt Zeram og Amnor og Manti og Limher, og det var de som sammen med sine menn dro ut for å holde øye med amlicittenes leir.

23 Og det skjedde at de neste dag vendte tilbake til nephittenes leir i stor hast, meget forbauset og skrekkslagne, og sa:

24 Se, vi holdt øye med [a]amlicittenes leir, og til vår store forbauselse så vi i Minons land ovenfor Zarahemlas land, på veien til [b]Nephis land, en tallrik hærskare lamanitter, og se, amlicittene har sluttet seg til dem.

25 Og de overfaller våre brødre der i landet, og de flykter for dem med sine hjorder og sine hustruer og sine barn mot vår by. Og hvis vi ikke skynder oss, inntar de vår by, og våre fedre og våre hustruer og våre barn blir drept.

26 Og det skjedde at Nephis folk tok sine telt og dro ut av Gideons dal mot sin by, som var byen [a]Zarahemla.

27 Og se, da de gikk over elven Sidon, overfalt lamanittene og amlicittene dem for å drepe dem, og de syntes å være nesten like [a]tallrike som havets sand.

28 Ikke desto mindre ble nephittene [a]styrket ved Herrens hånd, for de hadde bedt inntrengende til ham om at han måtte fri dem ut av deres fienders hender. Derfor hørte Herren deres rop og styrket dem, og lamanittene og amlicittene falt for dem.

29 Og det skjedde at Alma kjempet mot Amlici med sverd ansikt til ansikt, og de stred heftig mot hverandre.

30 Og det skjedde at Alma, som var en Guds mann og utøvet stor [a]tro, ropte og sa: O Herre, vær barmhjertig og spar mitt liv så jeg kan være et redskap i dine hender til å redde og bevare dette folk.

31 Og da Alma hadde sagt disse ord, kjempet han igjen mot Amlici, og han ble så styrket at han drepte Amlici med sverdet.

32 Og han kjempet også mot lamanittenes konge, men

19 *a* Alma 3:1–2, 26; 4:2.
20 *a* Alma 6:7.
b Alma 1:7–15; 14:16.
24 *a* Alma 3:4, 13–18.
b 2 Ne 5:8.
26 *a* Omni 1:14, 18.
27 *a* Jar 1:6.
28 *a* 5M 31:6.
30 *a* vs Tro.

lamanittenes konge flyktet bort fra Alma og sendte sine livvakter for å kjempe mot Alma.

33 Men Alma, med sine livvakter kjempet mot lamanittkongens livvakter inntil han drepte dem og drev dem tilbake.

34 Og slik ryddet han marken, eller rettere sagt bredden som var vest for elven Sidon, og han kastet de falne lamanitters legemer i Sidons vann så hans folk kunne få plass til å gå over og kjempe mot lamanittene og amlicittene på vestsiden av elven Sidon.

35 Og det skjedde at da de alle hadde kommet over elven Sidon, begynte lamanittene og amlicittene å flykte for dem, enda de var så tallrike at de ikke kunne telles.

36 Og de flyktet for nephittene ut mot villmarken i vest og nord, langt utenfor landets grenser, og nephittene forfulgte dem av all sin kraft og drepte dem.

37 Ja, de ble møtt på alle kanter, og ble slått ihjel og fordrevet inntil de ble adspredt mot vest og mot nord og kom frem til den villmarken som ble kalt Hermounts, og det var den del av villmarken som ble oversvømmet av ville og glupske dyr.

38 Og det skjedde at mange døde i villmarken av sine sår og ble fortært av disse dyrene og også av luftens gribber. Og deres ben er blitt funnet og er blitt lagt i hauger på jorden.

KAPITTEL 3

Amlicittene hadde merket seg selv ifølge det profetiske ord – Lamanittene var blitt slått med en forbannelse fordi de gjorde opprør – Menneskene bringer selv sin egen forbannelse over seg – Nephittene seirer over enda en lamanittisk hærstyrke. Ca. 87–86 f.Kr.

Og det skjedde at de nephitter som ikke [a]falt i krigen, etter å ha begravet alle som var blitt drept – som ikke ble talt på grunn av det store antall – etter at de hadde begravet sine døde, vendte de alle tilbake til sine landområder og sine hjem og sine hustruer og sine barn.

2 Nå var mange kvinner og barn blitt drept med sverd, og også mange av deres småfe og storfe, og mange av deres kornåkrer var også ødelagt, for de var blitt tråkket ned av menneskemassene.

3 Og alle lamanitter og amlicitter som var blitt drept på bredden av elven Sidon, ble kastet i [a]Sidons vann, og se, deres ben ligger på [b]havets bunn – og de er mange.

4 Og [a]amlicittene skilte seg ut fra nephittene, for de hadde [b]merket seg med rødt i pannen på lamanittenes vis, likevel hadde de ikke raket sine hoder som lamanittene.

5 Lamanittenes hoder var raket, og de var [a]nakne bortsett fra et skinn som var bundet om deres lender, og også sin

3 1*a* Alma 2:19; 4:2.
3*a* Alma 2:15.
b Alma 44:22.
4*a* Alma 2:11.
b Alma 3:13–19.
5*a* Enos 1:20; Mosiah 10:8; Alma 42:18–21.

rustning som de var iført, og sine buer og sine piler og sine stener og sine slynger og så videre.

6 Og lamanittenes hud var mørk ifølge det merke som ble satt på deres fedre og som var en [a]forbannelse over dem på grunn av deres overtredelse og deres opprør mot sine brødre – som var Nephi, Jakob og Josef og Sam – som var rettferdige og hellige menn.

7 Og deres brødre forsøkte å drepe dem, derfor ble de slått med en forbannelse, og Gud Herren satte et [a]merke på dem – ja, på Laman og Lemuel og også på Ismaels sønner og ismaelittiske kvinner.

8 Og dette ble gjort så deres ætt kunne skilles ut fra deres brødres ætt, så Gud Herren derved kunne bevare sitt folk så de ikke [a]blandet seg og trodde på feilaktige [b]tradisjoner som ville føre til at de ble ødelagt.

9 Og det skjedde at hver den som blandet sin ætt med lamanittenes, bragte den samme forbannelse over sin ætt.

10 Derfor ble alle som lot seg forlede av lamanittene, oppkalt etter dem, og det ble satt et merke på dem.

11 Og det skjedde at alle som ikke ville tro på lamanittenes [a]tradisjoner – men trodde på de opptegnelser som ble bragt ut av Jerusalems land, og også på sine fedres tradisjoner, som var riktige, som trodde på Guds bud og holdt dem – ble fra den tid av kalt nephitter, eller Nephis folk.

12 Og det er de som har ført de [a]sanne opptegnelser om sitt folk, og også om lamanittenes folk.

13 Nå vil vi vende tilbake til amlicittene igjen, for de fikk også et [a]merke på seg, ja, de satte et merke på seg selv, ja, et rødt merke i pannen.

14 Slik ble Guds ord oppfylt, for dette er de ord han sa til Nephi: Se, jeg har forbannet lamanittene, og jeg vil sette et merke på dem så de og deres ætt kan være adskilt fra deg og din ætt fra nå av og for evig hvis de ikke omvender seg fra sin ugudelighet og [a]vender seg til meg så jeg kan vise dem barmhjertighet.

15 Og videre: Jeg vil sette et merke på den som blander sin ætt med dine brødre, så de også blir forbannet.

16 Og videre: Jeg vil sette et merke på den som kjemper mot deg og din ætt.

17 Og videre sier jeg at den som vender seg bort fra deg, skal ikke lenger kalles din ætt, og jeg vil velsigne deg og enhver som kalles din ætt, fra nå av og for evig. Og dette var Herrens løfter til Nephi og hans ætt.

18 Nå visste ikke amlicittene

6 *a* 2 Ne 5:21; 26:33. vs Forbanne, forbannelser.
7 *a* 1 Ne 12:23.
8 *a* vs Ekteskap – Ekteskap mellom mann og kvinne med forskjellig tro.
b Mosiah 10:11–18; Alma 9:16.
11 *a* Alma 17:9–11.
12 *a* Mosiah 1:6; Ether 4:6–11.
13 *a* Alma 3:4.
14 *a* 2 Ne 30:4–6.

at de oppfylte Guds ord da de begynte å merke seg i pannen. Likevel hadde de gjort åpent [a]opprør mot Gud, derfor var det nødvendig at forbannelsen skulle falle på dem.

19 Nå vil jeg dere skal forstå at de selv bragte [a]forbannelsen over seg, og på samme måte bringer alle mennesker som blir slått med en forbannelse, selv sin egen fordømmelse over seg.

20 Nå skjedde det at ikke mange dager etter slaget som ble utkjempet i Zarahemlas land av lamanittene og amlicittene, overfalt en annen av lamanittenes hærstyrker Nephis folk på [a]samme sted som den første hærstyrken møtte amlicittene.

21 Og det skjedde at en hærstyrke ble sendt for å drive dem ut av deres land.

22 Nå var Alma selv [a]såret, derfor dro han denne gang ikke ut for å kjempe mot lamanittene.

23 Men han sendte en tallrik hærstyrke mot dem, og de dro opp og drepte mange lamanitter og drev resten av dem utenfor sitt lands grenser.

24 Og deretter vendte de tilbake igjen og begynte å opprette fred i landet, og en tid ble de ikke lenger plaget av sine fiender.

25 Alt dette skjedde, ja, alle disse kriger og stridigheter begynte og endte i det femte år av dommernes regjeringstid.

26 Og på ett år ble tusener og titusener av sjeler sendt til den evige verden, så de kunne høste sin [a]belønning etter sine gjerninger, enten de var gode eller dårlige, for å høste evig lykke eller evig elendighet ifølge den ånd de valgte å adlyde, enten det var en god eller en dårlig ånd.

27 For alle mennesker får [a]lønn av ham de velger å [b]adlyde, og dette er ifølge de ord som er fremsagt i profetiens ånd. Derfor skjer det i overensstemmelse med sannheten. Og slik endte det femte år av dommernes regjeringstid.

KAPITTEL 4

Alma døper tusener av konvertitter – Ugudelighet kommer inn i Kirken, og Kirkens fremgang hindres – Nephihah blir utnevnt til øverste dommer – I egenskap av høyprest ofrer Alma seg for sin kirkelige virksomhet. Ca. 86–83 f.Kr.

NÅ skjedde det i det sjette år av dommernes regjeringstid over Nephis folk at det ikke var noen stridigheter og heller ingen kriger i [a]Zarahemlas land.

2 Men folket måtte lide, ja, de led meget over [a]tapet av sine brødre og også over tapet av sitt småfe og storfe og også over tapet av sine kornåkrer, som var blitt tråkket under fot og ødelagt av lamanittene.

3 Og så store var deres lidelser

18 *a* 4 Ne 1:38. vs Opprør.
19 *a* 2 Ne 5:21–25; Alma 17:15.
20 *a* Alma 2:24.
22 *a* Alma 2:29–33.
26 *a* vs Gjerninger.
27 *a* Mosiah 2:31–33; Alma 5:41–42.
b Rom 6:16; Hel 14:29–31. vs Lydighet, lydig, (ad)lyde.
4 1 *a* Omni 1:12–19.
2 *a* Alma 2:19; 3:1–2, 26.

at hver sjel hadde grunn til å sørge, og de trodde at det var Guds straffedommer som ble sendt over dem på grunn av deres ugudelighet og deres avskyeligheter, derfor ble de vekket til erindring om sine plikter.

4 Og de begynte å organisere kirken mer fullstendig, ja, og mange ble [a]døpt i Sidons vann og ble innlemmet i Guds kirke. Ja, de ble døpt av Alma som var blitt innviet til [b]høyprest over kirkens folk av sin far Alma.

5 Og det skjedde at i det syvende år av dommernes regjeringstid sluttet omtrent tre tusen fem hundre sjeler seg til [a]Guds kirke og ble døpt. Og slik endte det syvende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk, og det var sammenhengende fred hele denne tiden.

6 Og det skjedde i det åttende år av dommernes regjeringstid at kirkens folk begynte å bli stolte på grunn av sine store [a]rikdommer og sin [b]fine silke og sin finvevede lin og på grunn av alt sitt småfe og storfe og sitt gull og sitt sølv og alle slags kostelige ting som de hadde skaffet seg ved sin flid. Og på grunn av alt dette ble de stolte og store i egne øyne, for de begynte å bruke meget kostbare klær.

7 Nå førte dette til store lidelser for Alma, ja, også for mange av dem som Alma hadde [a]innviet til å være lærere og prester og eldster over kirken. Ja, mange av dem ble svært bedrøvet over den ugudelighet de så hadde begynt å vise seg blant deres folk.

8 For de så og konstaterte med stor sorg at kirkens folk begynte å bli [a]stolte og store i egne øyne, og begynte å legge sin elsk på rikdommer og verdens verdiløse ting, så de begynte å bli hånlige mot hverandre, og de begynte å forfølge dem som [b]ikke trodde slik de selv ønsket og behaget.

9 I dette åttende år av dommernes regjeringstid begynte det derfor å bli store [a]stridigheter blant kirkens folk. Ja, det var [b]misunnelse og strid og ondsinnethet og forfølgelser og en stolthet som endog overgikk stoltheten hos dem som ikke tilhørte Guds kirke.

10 Og slik endte det åttende år av dommernes regjeringstid, og ugudeligheten i kirken var en stor anstøtssten for dem som ikke tilhørte kirken, derfor opphørte dens fremgang.

11 Og det skjedde i begynnelsen av det niende år at Alma så kirkens ugudelighet, og han så også at kirkens [a]eksempel begynte å lede de vantro fra den ene misgjerning til den andre, noe som førte til at folket ble ødelagt.

12 Ja, han så stor ulikhet blant folket, idet noen ble oppblåste

4 *a* Mosiah 18:10–17.
b Mosiah 29:42.
5 *a* Mosiah 25:18–23; 3 Ne 26:21.
6 *a* vs Rikdom.
b Alma 1:29.
7 *a* vs Myndighet.
8 *a* vs Stolthet; Verdiløs, forfengelig.
b Alma 1:21.
9 *a* vs Strid (trette).
b vs Misunnelse.
11 *a* 2 Sam 12:14; Alma 39:11.

i sin stolthet, foraktet andre, vendte ryggen til de [a]trengende og de nakne og til dem som var [b]sultne og til dem som var tørste og til dem som var syke og lidende.

13 Nå var dette en stor årsak til klagerop blant folket, mens andre ydmyket seg og hjalp dem som trengte deres hjelp, ved at de [a]ga av sine midler til de fattige og de trengende, ga mat til de sultne og tålte alle slags [b]lidelser for Kristi [c]skyld, han som skulle komme ifølge profetiens ånd,

14 mens de så frem til den dagen, og [a]beholdt således forlatelse for sine synder og ble fylt med stor [b]glede på grunn av de dødes oppstandelse, som følge av Jesu Kristi vilje og kraft og hans befrielse fra dødens bånd.

15 Og nå skjedde det at da Alma så hvordan Guds ydmyke etterfølgere ble plaget, hvor intenst de ble forfulgt av de øvrige av hans folk og så all [a]ulikheten dem imellom, begynte han å bli meget sørgmodig, likevel forlot ikke Herrens Ånd ham.

16 Og han valgte en vis mann blant kirkens eldster og ga ham myndighet ifølge [a]folkets stemme, så han kunne ha myndighet til å vedta [b]lover ifølge de lover som var gitt, og gjøre dem gjeldende i forhold til folkets ugudelighet og forbrytelser.

17 Denne mannens navn var Nephihah. Og han ble utnevnt til [a]øverste dommer, og han satt på dommersetet for å dømme og for å styre folket.

18 Nå overlot ikke Alma ham stillingen som kirkens høyprest, men han beholdt selv stillingen som høyprest, men han overlot dommersetet til Nephihah.

19 Og dette gjorde han så [a]han selv kunne gå ut blant sitt folk, eller blant Nephis folk, så han kunne forkynne [b]Guds ord for dem, for å [c]vekke dem til [d]erindring om deres plikter, og for at han ved Guds ord kunne bringe til opphør all den stolthet og list og alle de stridigheter som var blant hans folk, for han så ingen annen måte å vinne dem tilbake på enn ved å gå ut mot dem med sitt rene [e]vitnesbyrd.

20 Og derfor, i begynnelsen av det niende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk overlot Alma dommersetet til [a]Nephihah, og ofret seg helt for det [b]høye prestedømme i Guds hellige orden for å vitne om ordet ifølge åpenbaringens og profetiens ånd.

De ord som Alma, høyprest ifølge Guds hellige orden, talte til

12 *a* Jes 3:14; Jak bok 2:17.
b Mosiah 4:26.
13 *a* vs Almisser.
b vs Motgang.
c 2 Kor 12:10.
14 *a* Mosiah 4:12; Alma 5:26–35. vs Rettferdiggjørelse, rettferdiggjøre.
b vs Glede.
15 *a* L&p 38:27; 49:20.
16 *a* Alma 2:3–7.
b Alma 1:1, 14, 18.
17 *a* Alma 50:37.
19 *a* Alma 7:1.
b Alma 31:5; L&p 11:21–22.
c Enos 1:23.
d Mosiah 1:17; Hel 12:3.
e vs Vitne, vitnesbyrd.
20 *a* Alma 8:12.
b Mosiah 29:42; Alma 5:3, 44, 49.

folket i deres byer og landsbyer over hele landet.

Starter med kapittel 5.

KAPITTEL 5

For å oppnå frelse må menneskene omvende seg og holde budene, bli født på ny, rense sine klær ved Kristi blod, være ydmyke og legge vekk stolthet og misunnelse og gjøre rettferdige gjerninger – Den gode hyrde kaller på sitt folk – De som gjør onde gjerninger, er djevelens barn – Alma bærer vitnesbyrd om at hans lære er sann, og befaler menneskene å omvende seg – De rettferdiges navn skal nedtegnes i livets bok. Ca. 83 f.Kr.

NÅ skjedde det at Alma begynte å [a]forkynne [b]Guds ord til folket, først i Zarahemlas land og siden over hele landet.

2 Og dette er de ord som han talte til folket i kirken som var opprettet i byen Zarahemla, ifølge hans egen opptegnelse som lyder:

3 Jeg, Alma, som ble [a]innviet av min far, Alma, til å være [b]høyprest over Guds kirke, for han hadde kraft og [c]myndighet fra Gud til å gjøre disse ting, se, jeg sier til dere at han begynte å opprette en kirke i det [d]landet som grenset opp til Nephi, ja, i det landet som ble kalt Mormons land, ja, og han døpte sine brødre i Mormons vann.

4 Og se, jeg sier til dere: De ble [a]befridd fra kong Noahs folks hender ved Guds barmhjertighet og kraft.

5 Og se, deretter ble de ført i [a]trelldom ved lamanittenes hender i villmarken, ja, jeg sier til dere, de var i fangenskap, og igjen fridde Herren dem ut av [b]trelldom ved sitt ords kraft. Og vi ble ført inn i dette landet, og her begynte vi å opprette Guds kirke overalt i dette landet også.

6 Og se, nå sier jeg til dere, mine brødre, dere som tilhører denne kirke: Har dere bevart deres fedres fangenskap tilstrekkelig klart i erindringen? Ja, og har dere bevart hans barmhjertighet og langmodighet mot dem tilstrekkelig klart i erindringen? Og videre, står det tilstrekkelig klart for dere at han har befridd deres sjeler fra helvete?

7 Se, han forandret deres hjerter, ja, han vekket dem opp av en dyp søvn, og de våknet opp for Gud. Se, de var omgitt av mørke, men likevel ble deres sjeler opplyst av det evige ords lys. Ja, de var bundet med [a]dødens bånd og [b]helvetes lenker, og en evig fortapelse ventet dem.

8 Og nå spør jeg dere, mine brødre: Ble de ødelagt? Se, jeg sier dere: Nei, det ble de ikke.

9 Og videre spør jeg: Ble

5 1*a* Alma 4:19.
b Alma 5:61.
3*a* vs Ordinere, ordinasjon.
b Alma 4:4, 18, 20.
c Mosiah 18:13; 3 Ne 11:25.
d Mosiah 18:4; 3 Ne 5:12.
4*a* Mosiah 23:1–3.
5*a* Mosiah 23:37–39; 24:8–15.
b Mosiah 24:17.
7*a* Mosiah 15:8.
b Alma 12:11; L&p 138:23.

dødens bånd brutt og helvetes lenker som de var bundet med, ble de løst? Jeg sier dere: Ja, de ble løst, og deres sjel svulmet, og de sang om den forløsende kjærlighet. Og jeg sier dere at de er frelst.

10 Og nå spør jeg dere: På hvilke betingelser er de [a]frelst? Ja, hvilke grunner hadde de til å håpe på frelse? Hva er årsaken til at de ble løst fra dødens bånd, ja, og også fra helvetes lenker?

11 Se, jeg kan fortelle dere – trodde ikke min far, Alma, de ord som ble forkynt ved [a]Abinadis munn? Og var ikke han en hellig profet? Talte ikke han Guds ord, og trodde ikke min far, Alma, dem?

12 Og som følge av hans tro fant en mektig [a]forandring sted i hans hjerte. Se, jeg sier dere at alt dette er sant.

13 Og se, han [a]forkynte ordet til deres fedre, og en mektig forandring fant også sted i deres hjerter, og de ydmyket seg og satte sin [b]lit til den sanne og [c]levende Gud, og se, de var trofaste til [d]enden, derfor ble de frelst.

14 Og se, nå spør jeg dere, mine brødre i kirken: Er dere blitt åndelig [a]født av Gud? Har dere fått hans bilde i deres ansikter? Har dere erfart denne mektige [b]forandring i deres hjerter?

15 Utøver dere tro på en forløsning av ham som [a]skapte dere? Ser dere fremover med troens øyne og skuer dette dødelige legeme [b]oppstått i udødelighet og denne forgjengelighet oppstått i uforgjengelighet, for å stå for Gud og bli [c]dømt etter de gjerninger som er gjort i det dødelige legeme?

16 Jeg sier dere, kan dere forestille dere å høre Herrens røst si til dere på den dag: Kom til meg, dere [a]velsignede, for se, deres gjerninger på jorden har vært rettferdige gjerninger?

17 Eller kan dere forestille dere at dere kan lyve for Herren denne dagen og [a]si: Herre, våre gjerninger på jorden har vært rettferdige – og at han vil frelse dere?

18 Eller kan dere forestille dere å bli ført frem for Guds domstol med sjelen full av skyld og anger, med erindring om all deres skyld, ja, en fullkommen [a]erindring om all deres ugudelighet, ja, en erindring om at dere har trosset Guds bud?

19 Jeg sier til dere: Kan dere se opp til Gud på den dag med et rent hjerte og rene hender? Jeg sier dere: Kan dere se opp og ha

10 *a* vs Forløsningsplan; Frelse.
11 *a* Mosiah 17:1–4.
12 *a* vs Omvende, omvendelse.
13 *a* Mosiah 18:7.
b vs Tillit.
c Mormon 9:28; L&p 20:19.
d vs Holde ut.
14 *a* Mosiah 27:24–27; Alma 22:15. vs Født på ny, Født av Gud.
b Rom 8:11–17; Mosiah 5:2; Moses 6:65. vs Omvende, omvendelse.
15 *a* vs Skape, skapelse.
b vs Oppstandelse.
c vs Dom, den siste eller endelige.
16 *a* Mat 25:31–46.
17 *a* 3 Ne 14:21–23.
18 *a* Esek 20:43; 2 Ne 9:14; Mosiah 3:25; Alma 11:43.

[a]Guds bilde preget i deres ansikter?

20 Jeg sier dere: Kan dere håpe på å bli frelst når dere har gitt etter og er blitt [a]underkastet djevelen?

21 Jeg sier dere: På den dag vil dere vite at dere ikke kan bli [a]frelst, for ingen kan bli frelst uten at hans [b]klær er vasket hvite. Ja, hans klær må [c]renses inntil alle flekker er fjernet ved blodet fra ham som våre fedre har talt om, han som skulle komme for å forløse sitt folk fra deres synder.

22 Og nå spør jeg dere, mine brødre: Hvordan vil dere føle dere hvis dere skulle stå for Guds domstol med klærne tilsmusset av [a]blod og allslags [b]urenhet? Se, hvordan vil ikke disse ting vitne mot dere?

23 Se, vil de ikke [a]bevitne at dere er mordere, ja, og at dere også er skyldige i allslags ugudelighet?

24 Se, mine brødre, tror dere at slike kan få et sted hvor de kan ta plass i Guds rike sammen med [a]Abraham, med Isak og med Jakob og også alle de hellige profeter hvis klær er renset og er plettfrie, rene og hvite?

25 Jeg sier dere, nei. For hvis dere ikke gjør vår Skaper til en løgner fra begynnelsen av, eller antar at han er en løgner fra begynnelsen av, kan dere ikke tro at slike kan få en plass i himmelens rike, men de skal bli utstøtt, for de er [a]barn av djevelens rike.

26 Og se, nå sier jeg til dere, mine brødre, hvis dere har erfart en [a]forandring i hjertet, og hvis dere har følt en trang til å synge den [b]forløsende kjærlighets sang, vil jeg spørre dere: [c]Har dere denne følelsen nå?

27 Har dere vandret og holdt dere [a]ulastelige for Gud? Kunne dere – hvis døden tok dere bort nå – si ved dere selv at dere har vært tilstrekkelig [b]ydmyke, at deres klær er blitt renset og gjort hvite ved Kristi blod, ved ham som skal komme for å [c]forløse sitt folk fra deres synder?

28 Se, har dere avlagt [a]stolthet? Jeg sier dere at hvis dere ikke har det, er dere ikke beredt til å møte Gud. Se, dere må forberede dere straks, for himmelens rike er nær for hånden, og slike har ikke evig liv.

29 Se, jeg sier: Finnes det én iblant dere som ikke har avlagt [a]misunnelse? Jeg sier dere at en sådan er ikke beredt, og jeg vil han skal forberede seg straks, for timen er nær for hånden, og han vet ikke når tiden kommer,

19 *a* 1 Joh 3:1–3.
20 *a* Mosiah 2:32.
21 *a* vs Frelse.
b 1 Ne 12:10; Alma 13:11–13; 3 Ne 27:19–20.
c vs Ren, renhet.
22 *a* Jes 59:3.
b vs Urenhet.
23 *a* Jes 59:12.
24 *a* Luk 13:28.
25 *a* 2 Ne 9:9.
26 *a* vs Omvende, omvendelse.
b Alma 26:13.
c Mosiah 4:12; L&p 20:31–34.
27 *a* vs Rettferdiggjørelse, rettferdiggjøre.
b vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
c vs Forløse, forløst, forløsning.
28 *a* vs Stolthet.
29 *a* vs Misunnelse.

og en sådan blir ikke funnet skyldfri.

30 Og videre sier jeg til dere: Finnes det noen iblant dere som gjør [a]narr av sin bror eller stadig forfølger ham?

31 Ve ham, for han er ikke beredt, og tiden er for hånden da han må omvende seg, ellers kan han ikke bli frelst!

32 Ja, ve alle dere som [a]begår synd, omvend dere, omvend dere, for Gud Herren har talt det!

33 Se, han innbyr [a]alle mennesker, for [b]barmhjertighetens armer er rakt ut mot dem, og han sier: Omvend dere, og jeg vil ta imot dere.

34 Ja, han sier: [a]Kom til meg, og dere skal spise av [b]frukten fra livets tre, ja, dere skal [c]fritt spise og drikke av livets [d]brød og vann.

35 Ja, kom til meg og gjør rettferdige gjerninger, og dere skal ikke bli hugget ned og kastet på ilden,

36 for se, tiden er for hånden da hver den som [a]ikke frembringer god frukt, eller hver den som ikke gjør rettferdige gjerninger, skal ha grunn til å jamre seg og sørge.

37 Dere som begår misgjerninger, dere som er oppblåste av verdens [a]verdiløse ting, dere som har sagt dere har kjent rettferdighetens veier, men likevel har gått dere [b]vill som [c]får uten hyrde, selv om en hyrde har [d]kalt på dere og fremdeles kaller på dere, men dere vil ikke [e]lytte til hans røst!

38 Se, jeg sier til dere at den gode [a]hyrde kaller virkelig på dere, ja, han kaller på dere med sitt eget navn som er Kristi navn, og hvis dere ikke vil [b]lytte til den [c]gode hyrdes røst, til det [d]navn dere kalles ved, se, da er dere ikke den gode hyrdes får.

39 Og nå, hvis dere ikke er den gode hyrdes får, hvilken [a]hjord tilhører dere da? Se, jeg sier dere at [b]djevelen er deres hyrde, og dere er av hans hjord. Og nå, hvem kan fornekte dette? Se, jeg sier dere at hver den som fornekter dette, er en [c]løgner og et [d]djevelens barn.

40 For jeg sier dere at alt som er [a]godt, kommer fra Gud, og alt som er ondt, kommer fra djevelen.

41 Hvis derfor et menneske gjør [a]gode gjerninger, lytter

30*a* vs Ond tale.
32*a* Sal 5:6.
33*a* Alma 19:36; 3 Ne 18:25.
b Jak bok 6:5; 3 Ne 9:14.
34*a* 2 Ne 26:24–28; 3 Ne 9:13–14.
b 1 Ne 8:11; 15:36.
c 2 Ne 9:50–51; Alma 42:27.
d vs Livets brød.
36*a* Mat 3:10; 7:15–20; 3 Ne 14:19; L&p 97:7.
37*a* vs Verdiløs, forfengelig.
b 2 Ne 12:5; 28:14; Mosiah 14:6.
c Mat 9:36.
d Ord 1:24–27; Jes 65:12.
e Jer 26:4–5; Alma 10:6.
38*a* vs Gode hyrde.
b 3M 26:14–20; L&p 101:7.
c 3 Ne 15:24; 18:31.
d Mosiah 5:8; Alma 34:38.
39*a* Mat 6:24; Luk 16:13.
b Mosiah 5:10. vs Djevel.
c 1 Joh 2:22.
d 2 Ne 9:9.
40*a* Omni 1:25; Ether 4:12; Moroni 7:12, 15–17.
41*a* 3 Ne 14:16–20. vs Gjerninger.

han til den gode hyrdes røst og følger ham. Men den som gjør onde gjerninger, blir et [b]djevelens barn, for han lytter til hans røst og følger ham.

42 Og den som gjør dette, må motta sin [a]lønn av ham. Derfor mottar han [b]død som [c]belønning ifølge rettferdigheten, da han er død for alle gode gjerninger.

43 Og nå, mine brødre, vil jeg dere skal høre på meg, for jeg taler i min sjels kraft. For se, jeg har talt klart og tydelig til dere så dere ikke kan ta feil – jeg har talt ifølge Guds befalinger.

44 For jeg er kalt til å tale på denne måten ifølge Guds [a]hellige orden, som er i Kristus Jesus. Ja, jeg er blitt befalt å stå og vitne for dette folk om det som er blitt sagt av våre fedre om de ting som skal skje.

45 Og dette er ikke alt. Tror dere ikke at jeg selv [a]kjenner til disse ting? Se, jeg vitner for dere at jeg vet at disse ting som jeg har talt om, er sanne. Og hvordan tror dere jeg vet dette så sikkert?

46 Se, jeg sier dere at de er gjort [a]kjent for meg av Guds Hellige ånd. Se, jeg har [b]fastet og bedt i mange dager så jeg kunne vite disse ting selv, og nå vet jeg selv at de er sanne, for Gud Herren har tilkjennegitt det for meg ved sin Hellige ånd, og dette er [c]åpenbaringens ånd som er i meg.

47 Og videre sier jeg dere at slik er det også blitt åpenbart for meg at de ord som er blitt uttalt av våre fedre, er sanne, ja, ifølge profetiens ånd som er i meg som også er tilkjennegitt ved Guds Ånd.

48 Jeg sier dere at jeg vet selv at alt jeg skal si til dere om det som skal komme, er sant. Og jeg sier dere at jeg vet at Jesus Kristus skal komme, ja, Sønnen, Faderens Enbårne, full av nåde og barmhjertighet og sannhet. Og se, det er han som kommer for å ta bort verdens synder, ja, syndene til enhver som standhaftig tror på hans navn.

49 Og nå sier jeg dere at dette er den [a]orden jeg er kalt etter, ja, til å forkynne for mine elskede brødre, ja, og for alle som bor i landet, ja, til å forkynne for alle, både gammel og ung, både trell og fri, ja, jeg sier, til dere tilårskomne og også til dere middelaldrende og til den oppvoksende generasjon, ja, til å rope ut til dem at de må omvende seg og bli [b]født på ny.

50 Ja, så sier Ånden: Omvend dere, alle jordens ender, for himmelens rike er snart for hånden. Ja, Guds Sønn kommer i sin [a]herlighet, i sin velde, majestet, kraft og i sitt herredømme. Ja, mine elskede brødre, jeg sier

41 *b* Mosiah 16:3–5; Alma 11:23.
42 *a* Alma 3:26–27; L&p 29:45.
b Hel 14:16–18. vs Død, åndelig.
c Rom 6:23.
44 *a* Alma 13:6.
45 *a* vs Vitne, vitnesbyrd.
46 *a* 1 Kor 2:9–16.
b vs Faste.
c vs Åpenbaring.
49 *a* vs Kall, kalle, kalt av Gud; Prestedømme.
b vs Født på ny, Født av Gud.
50 *a* vs Annet komme, Jesu Kristi; Herlighet.

dere at Ånden sier: Se, hele [b]jordens konges herlighet, og også himmelens konge, skal meget snart skinne blant alle menneskenes barn.

51 Og Ånden sier også til meg, ja, roper til meg med en høy røst og sier: Gå ut og si til dette folk: Omvend dere, for hvis dere ikke omvender dere, kan dere på ingen måte arve [a]himmelens rike.

52 Og videre sier jeg til dere at Ånden sier: Se, [a]øksen ligger ved roten av treet, derfor skal hvert tre som ikke bærer god frukt, [b]hugges ned og kastes på ilden – ja, en ild som ikke kan fortæres, endog en uslukkelig ild. Se, og husk at Den Hellige har sagt det.

53 Og nå, mine elskede brødre, jeg sier til dere: Kan dere motsi disse ord? Ja, kan dere forkaste disse ting og [a]tråkke Den Hellige under deres føtter? Ja, kan dere være oppblåste i deres hjerters [b]stolthet, ja, vil dere fremdeles bruke [c]kostbare klær og legge deres elsk på verdens verdiløse ting og på deres [d]rikdommer?

54 Ja, vil dere fortsette å tro at én av dere er bedre enn en annen, ja, vil dere fortsette å forfølge deres brødre som ydmyker seg og vandrer etter Guds hellige orden, hvorved de er blitt bragt inn i denne kirken, er blitt [a]helliggjort ved Den hellige ånd og de utfører gjerninger som er omvendelsen verdig?

55 Ja, vil dere fortsette å vende ryggen til de [a]fattige og de trengende og holde deres midler tilbake fra dem?

56 Og endelig, alle dere som fortsetter i deres ugudelighet, jeg sier til dere at disse er de som skal hugges ned og bli kastet på ilden hvis de ikke hastig omvender seg.

57 Og nå sier jeg dere, alle dere som ønsker å følge den [a]gode hyrdes røst: Kom ut fra de ugudelige og [b]skill dere ut fra dem og rør ikke deres urene ting. Og se, deres navn skal bli [c]strøket ut, så de ugudeliges navn ikke skal regnes blant de rettferdiges navn, så Guds ord kan bli oppfylt som sier: De ugudeliges navn skal ikke blandes med mitt folks navn,

58 for de rettferdiges navn skal skrives i [a]livets bok, og dem vil jeg gi en arv ved min høyre hånd. Og nå, mine brødre, hva har dere å si imot dette? Jeg sier dere at selv om dere taler imot det, har det ingen betydning, for Guds ord må oppfylles.

59 For hvilken hyrde blant

50 *b* Sal 24; Mat 2:2; Luk 23:2; 2 Ne 10:14; L&p 38:21–22; 128:22–23; Moses 7:53. vs Jesus Kristus; Rike, Guds eller himmelens.
51 *a* vs Himmel.
52 *a* Luk 3:9; L&p 97:7.
b Jak bok 5:46; 6:7; 3 Ne 27:11–12.
53 *a* 1 Ne 19:7.
b vs Stolthet.
c 2 Ne 28:11–14; Mormon 8:36–39.
d Sal 62:11; L&p 56:16–18.
54 *a* vs Helliggjørelse.
55 *a* Sal 109:15–16; Jak bok 2:17; Hel 6:39–40.
57 *a* vs Gode hyrde.
b Esr 6:21; 9:1; Neh 9:2; 2 Tess 3:6; L&p 133:5, 14.
c 5M 29:20; Moroni 6:7; L&p 20:8.
58 *a* vs Livets bok.

dere som har mange får våker ikke over dem så ulvene ikke kommer og fortærer hans hjord? Og se, hvis en ulv kommer inn i hans hjord, jager han den så ikke ut? Jo, og hvis han kan, vil han til slutt drepe den.

60 Og nå sier jeg dere at den gode hyrde virkelig kaller på dere, og hvis dere vil lytte til hans røst, vil han bringe dere inn i sin hjord, og dere er hans får. Og han befaler dere at dere ikke skal la noen glupsk ulv komme inn blant dere, så dere ikke skal bli ødelagt.

61 Og nå befaler jeg, Alma, dere med [a]hans ord, han som har befalt meg, at dere er nøye med å følge de ord som jeg har talt til dere.

62 Jeg taler på en befalende måte til dere som tilhører kirken, og til dem som ikke tilhører kirken, taler jeg på en innbydende måte og sier: Kom og bli døpt til omvendelse, så dere også kan spise av frukten fra [a]livets tre.

KAPITTEL 6

Kirken i Zarahemla blir renset og settes i orden – Alma drar til Gideon for å forkynne. Ca. 83 f.Kr.

Og nå skjedde det at etter at Alma hadde sluttet med å tale til medlemmene av kirken som var opprettet i byen Zarahemla, [a]ordinerte han prester og [b]eldster ved å legge sine [c]hender på dem ifølge Guds orden, så de kunne presidere og [d]våke over kirken.

2 Og det skjedde at de som ikke tilhørte kirken og som omvendte seg fra sine synder, ble [a]døpt til omvendelse og ble innlemmet i kirken.

3 Og det skjedde også at de som tilhørte kirken og som ikke [a]omvendte seg fra sin ugudelighet og ydmyket seg for Gud, jeg mener dem som var oppblåste i sine hjerters [b]stolthet, ble forkastet, og deres navn ble [c]strøket ut så deres navn ikke ble regnet blant de rettferdiges.

4 Og slik begynte de å opprette kirkens orden i byen Zarahemla.

5 Nå vil jeg dere skal forstå at Guds ord var fritt tilgjengelig for alle, og at ingen ble hindret i å komme sammen for å høre Guds ord.

6 Likevel ble Guds barn befalt at de skulle komme sammen ofte og forene seg i [a]faste og mektig bønn for velferden til de sjeler som ikke kjente Gud.

7 Og nå skjedde det at da Alma hadde ordnet alt dette, forlot han dem, ja, han forlot kirken som var i byen Zarahemla, og dro over til østsiden av elven Sidon og inn i [a]dalen Gideon, hvor det var blitt bygget en by som hadde fått navnet Gideon, som lå i dalen som ble

61 *a* Alma 5:44.
62 *a* 1 Ne 8:10; 11:21–23.
6 1 *a* vs Ordinere, ordinasjon.
b vs Eldste.
c vs Håndspåleggelse.
d L&p 52:39.
2 *a* vs Dåp, døpe.
3 *a* Mosiah 26:6.
b vs Stolthet.
c 2M 32:33; Mosiah 26:36; Alma 1:24; 5:57–58.
vs Utelukkelse.
6 *a* vs Faste.
7 *a* Alma 2:20.

kalt Gideon, og som var oppkalt etter den mannen som ble [b]drept med sverd ved Nehors hånd.

8 Og Alma dro ut og begynte å forkynne Guds ord til kirken som var opprettet i dalen Gideon, ifølge åpenbaringen om ordets sannhet som var blitt uttalt av hans fedre, og ifølge profetiens ånd som var i ham, ifølge [a]vitnesbyrdet om Jesus Kristus – Guds Sønn som skulle komme for å forløse sitt folk fra deres synder – og den hellige orden han var kalt ved. Og slik er det skrevet. Amen.

Almas ord som han forkynte til folket i Gideon, ifølge hans egen opptegnelse.

Omfatter kapittel 7.

KAPITTEL 7

Kristus vil bli født av Maria – Han vil løse dødens bånd og bære sitt folks synder – De som omvender seg, blir døpt og holder budene, vil få evig liv – Den som er uren, kan ikke arve Guds rike – Det kreves ydmykhet, tro, håp og kjærlighet. Ca. 83 f.Kr.

Se, mine elskede brødre, ettersom jeg har fått anledning til å komme til dere, vil jeg forsøke å [a]tale til dere med mine egne ord, ja, med min egen munn. Og det er første gang jeg har talt til dere med min egen munn, for jeg har vært helt bundet til [b]dommersetet og har hatt så mange oppgaver at jeg ikke har kunnet komme til dere.

2 Og selv nå kunne jeg ikke ha kommet om ikke dommersetet var blitt [a]overlatt til en annen, som regjerer i mitt sted. Og Herren har i sin store barmhjertighet latt meg komme til dere.

3 Og se, jeg er kommet med store forhåpninger og et inderlig ønske om å finne at dere hadde ydmyket dere for Gud og hadde fortsatt å be ydmykt om hans nåde, så jeg kunne finne at dere var ulastelige for ham, så jeg kunne finne at dere ikke var i samme fryktelige stilling som våre brødre i Zarahemla.

4 Men velsignet være Guds navn for at han lot meg få vite – ja, har gitt meg den overmåte store glede å vite – at de igjen er grunnfestet på hans rettferdighets vei.

5 Og jeg stoler på, ifølge Guds Ånd som er i meg, at jeg også skal ha stor glede av dere. Likevel ønsker jeg ikke at min glede over dere skulle komme på grunn av så mange lidelser og så mye sorg som jeg har hatt for brødrene i Zarahemla. For se, min glede over dem kommer etter at jeg har gjennomgått mange plager og lidd stor sorg.

6 Men se, jeg stoler på at dere ikke er i en så vantro tilstand som deres brødre var. Jeg stoler på at dere ikke er oppblåste i deres hjerters stolthet, ja, jeg

7 *b* Alma 1:9.
8 *a* Åp 19:10.
7 1 *a* Alma 4:19.
b Mosiah 29:42.
2 *a* Alma 4:16–18.

stoler på at dere ikke har lagt deres elsk på rikdommer og verdens verdiløse ting. Ja, jeg stoler på at dere ikke tilber [a]avguder, men at dere tilber den sanne og [b]levende Gud, og at dere med en evig tro ser fremover til deres synders forlatelse som skal komme.

7 For se, jeg sier til dere at det er mange ting som skal skje, men det er én ting som er viktigere enn alle disse, for se, den [a]tid er ikke langt borte da Forløseren kommer og bor blant sitt folk.

8 Se, jeg sier ikke at han vil komme blant oss mens han bor i sitt dødelige tabernakel, for se, Ånden har ikke sagt meg at så skal skje. Dette vet jeg ikke noe om, men så mye vet jeg at Gud Herren har makt til å gjøre alle ting som er i overensstemmelse med hans ord.

9 Men se, så mye har Ånden sagt til meg: Rop til dette folk og si: [a]Omvend dere og bered Herrens vei og vandre på hans stier, som er rette, for se, himmelens rike er kommet nær, og Guds Sønn [b]kommer til jorden.

10 Og se, han skal bli [a]født av [b]Maria ved Jerusalem, våre [c]forfedres land. Og hun er en [d]jomfru, et dyrebart og utvalgt redskap, som skal overskygges og [e]bli med barn ved Den hellige ånds kraft. Og hun skal føde en sønn, ja, Guds Sønn.

11 Og han skal gå ut, ha smerter og [a]lidelser og fristelser av alle slag, og dette for at det ord kunne bli oppfylt som sier at han vil påta seg sitt folks smerter og sykdommer.

12 Og han vil påta seg [a]døden, så han kan løse dødens bånd som binder hans folk. Og han vil påta seg deres skrøpeligheter, så hans indre kan fylles med barmhjertighet i kjødet, så han i kjødet kan vite hvordan han skal [b]hjelpe sitt folk i forhold til deres skrøpeligheter.

13 Nå [a]vet Ånden alle ting, likevel lider Guds Sønn i kjødet så han kan [b]påta seg sitt folks synder og kan slette ut deres overtredelser ved sin befrielses kraft. Og se, dette er vitnesbyrdet som er i meg.

14 Nå sier jeg til dere at dere må omvende dere og bli [a]født på ny, for Ånden sier at hvis dere ikke blir født på ny, kan dere ikke arve himmelens rike. Kom derfor og bli døpt til omvendelse, så deres synder kan bli vasket bort og dere kan ha tro på Guds Lam, som tar bort verdens synder, han som er

6 *a* 2 Ne 9:37; Hel 6:31.
b Dan 6:26.
7 *a* Alma 9:26.
9 *a* Mat 3:2–4; Alma 9:25.
b Mosiah 3:5; 7:27; 15:1–2.
10 *a* Jes 7:14; Luk 1:27.
b Mosiah 3:8. vs Maria, Jesu mor.
c 1 Krøn 9:3; 2 Krøn 15:9; 1 Ne 1:4; 3 Ne 20:29.
d 1 Ne 11:13–21.
e Mat 1:20; Mosiah 15:3.
11 *a* Jes 53:3–5; Mosiah 14:3–5.
12 *a* 2 Ne 2:8; Alma 12:24–25. vs Korsfestelse.
b Heb 2:18; 4:15; L&p 62:1.
13 *a* vs Gud, guddommen.
b Mosiah 15:12. vs Forsoning.
14 *a* vs Født på ny, Født av Gud.

mektig til å frelse og rense fra all urettferdighet.

15 Ja, jeg sier til dere: Kom, og frykt ikke, og legg til side enhver synd som lett [a]får makt over dere, som binder dere så dere blir ødelagt. Ja, kom, og gå frem og vis deres Gud at dere er villige til å omvende dere fra deres synder og inngå en pakt med ham om å holde hans bud, og vitne for ham i dag ved å gå ned i dåpens vann.

16 Og enhver som gjør dette og deretter holder Guds befalinger, vil huske at jeg sier til ham, ja, han vil huske at jeg har sagt til ham, at han skal få evig liv ifølge Den hellige ånds vitnesbyrd, som vitner i meg.

17 Og nå, mine elskede brødre, tror dere disse ting? Se, jeg sier til dere at ja, jeg vet at dere tror det. Og grunnen til at jeg vet dere tror det, er tilkjennegivelsen fra den Ånd som er i meg. Og fordi deres tro er sterk med hensyn til dette, ja, med hensyn til de ting som jeg har talt, er min glede stor.

18 For som jeg sa til dere til å begynne med, hadde jeg et inderlig ønske om at dere ikke befant dere i den samme vanskelige stilling som deres brødre, og i så henseende er mine ønsker blitt oppfylt.

19 For jeg forstår at dere vandrer på rettferdighetens stier. Jeg forstår at dere er på den sti som fører til Guds rike. Ja, jeg forstår at dere gjør hans [a]stier rette.

20 Jeg forstår at det er blitt gjort kjent for dere ved hans vitnesbyrds ord at han ikke kan [a]vandre på krokete stier, heller ikke går han fra det som han har sagt, og ikke finnes det skygge av omskiftelse fra høyre til venstre, eller fra det som er riktig til det som er galt. Derfor er hans vei et evig kretsløp.

21 Og han bor ikke i [a]vanhellige templer, heller ikke kan det som er tilsmusset eller noe som er urent, bli mottatt i Guds rike. Derfor sier jeg dere at den tid skal komme – og det skal være på den siste dag – at den som er [b]uren, skal fortsette å være uren.

22 Og nå, mine elskede brødre, jeg har sagt disse ting til dere for å vekke dere til en forståelse av deres plikt mot Gud, så dere kan vandre ulastelig for ham, så dere kan vandre etter Guds hellige orden, og etter denne orden er dere blitt mottatt.

23 Og nå vil jeg dere skal være [a]ydmyke og være føyelige og vennlige, villige til å motta lærdom, fulle av tålmodighet og langmodighet, være måteholdne i alle ting, alltid være flittige til å holde Guds bud, be om alt dere står i trang til, både åndelig og timelig, og alltid vise Gud takknemlighet for alle de ting dere mottar.

15 *a* 2 Ne 4:18.
19 *a* Mat 3:3.
20 *a* 1 Ne 10:19; Alma 37:12; L&p 3:2.
21 *a* 1 Kor 3:16–17; 6:19; Mosiah 2:37; Alma 34:36.
b 1 Ne 15:33–35; 2 Ne 9:16; Mormon 9:14; L&p 88:35.
23 *a* vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.

24 Og se til at dere har [a]tro, håp og kjærlighet, og da vil dere alltid være rike på gode gjerninger.

25 Og måtte Herren velsigne dere og holde deres klær plettfrie, så dere til slutt kan ta plass – sammen med Abraham, Isak og Jakob og med de hellige profeter som har levd helt siden verdens begynnelse, med klær like [a]plettfrie som deres – i himmelens rike for aldri mer å gå ut.

26 Og nå, mine elskede brødre, jeg har talt disse ord til dere ifølge den Ånd som vitner i meg, og min sjel gleder seg svært meget over den overmåte store flid og oppmerksomhet som dere har vist mine ord.

27 Og nå, måtte [a]Guds fred hvile over dere og på deres hus og jordeiendommer og på deres småfe og storfe og alt som dere eier, og over deres kvinner og deres barn, i forhold til deres tro og gode gjerninger, fra nå av og for evig. Og slik har jeg talt. Amen.

KAPITTEL 8

Alma forkynner og døper i Melek – Han blir forkastet i Ammonihah og drar sin vei – En engel befaler ham å vende tilbake og rope omvendelse til folket – Han blir ønsket velkommen av Amulek, og sammen forkynner de i Ammonihah. Ca. 82 f.Kr.

Og nå skjedde det at Alma vendte tilbake fra [a]Gideons land etter å ha undervist Gideons folk om mange ting som ikke kan skrives, hadde opprettet kirkens orden slik han før hadde gjort i Zarahemlas land, ja, og han vendte tilbake til sitt eget hus i Zarahemla for å hvile seg etter det arbeide som han hadde gjort.

2 Og slik endte det niende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

3 Og det skjedde i begynnelsen av det tiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk at Alma reiste derfra og dro over til Meleks land, vest for [a]elven Sidon, ute i grenseland mot villmarken i vest.

4 Og han begynte å undervise folk i Meleks land ifølge [a]Guds hellige orden, som han var blitt kalt ved, og han begynte å undervise folk overalt i Meleks land.

5 Og det skjedde at folk kom til ham fra alle kanter av det land som grenset mot villmarken. Og de ble døpt overalt i landet,

6 slik at da han hadde avsluttet sitt arbeide i Melek, reiste han derfra og dro videre tre dagsreiser nord for Meleks land, og han kom til en by som ble kalt Ammonihah.

7 Nå var det skikk og bruk blant Nephis folk å oppkalle sine land og sine byer og sine

24*a* 1 Kor 13; Ether 12:30–35; Moroni 7:33–48.
25*a* 2 Pet 3:14.
27*a* vs Fred.
8 1*a* Alma 2:20; 6:7.
3*a* Alma 16:6–7.
4*a* L&p 107:2–4. vs Melkisedekske prestedømme, Det.

landsbyer, ja, til og med alle sine små landsbyer, etter den som først slo seg ned der, og slik var det også med Ammonihahs land.

8 Og det skjedde at da Alma hadde kommet til byen Ammonihah, begynte han å forkynne Guds ord for dem.

9 Nå hadde Satan fått godt [a]tak på folkets hjerter i byen Ammonihah, derfor ville de ikke lytte til Almas ord.

10 Likevel [a]anstrengte Alma seg meget i ånden og [b]kjempet med Gud i [c]mektig bønn om at han ville utøse sin Ånd over menneskene som var i byen, og at han også ville la ham få døpe dem til omvendelse.

11 Likevel forherdet de sine hjerter og sa til ham: Se, vi vet at du er Alma, og vi vet at du er høyprest over kirken som du har opprettet i mange deler av landet ifølge din tradisjon. Og vi tilhører ikke din kirke, og vi tror ikke på slike tåpelige tradisjoner.

12 Og nå vet vi at ettersom vi ikke tilhører din kirke, vet vi at du ikke har noen makt over oss, og du har overlatt dommersetet til [a]Nephihah, derfor er du ikke øverste dommer over oss.

13 Da nå folket hadde sagt dette og hadde imøtegått alle hans ord og hånet ham og spyttet på ham og kastet ham ut av sin by, dro han derfra og reiste til den by som ble kalt Aaron.

14 Og det skjedde at mens han var på vei dit, var nedtynget av sorg og kjempet med store [a]trengsler og sjelekvaler på grunn av ugudeligheten blant menneskene som var i byen Ammonihah, da skjedde det at mens Alma således var nedtynget av sorg, se, da viste en Herrens [b]engel seg for ham og sa:

15 Velsignet er du, Alma. Derfor, løft ditt hode og fryd deg, for du har stor grunn til å fryde deg, for du har vært trofast i å holde Guds befalinger fra den tid da du mottok ditt første budskap fra ham. Se, jeg er den som [a]overbragte det til deg.

16 Og se, jeg er sendt for å befale deg å vende tilbake til byen Ammonihah og tale til byens befolkning igjen, ja, forkynn for dem. Ja, si til dem at hvis de ikke omvender seg, vil Gud Herren [a]ødelegge dem.

17 For se, nettopp i denne stund studerer de på hvordan de kan ødelegge ditt folks frihet (for så sier Herren), og det strider mot de lover og bud og befalinger som han har gitt til sitt folk.

18 Nå skjedde det at etter at Alma hadde mottatt sitt budskap fra Herrens engel, vendte han i all hast tilbake til Ammonihahs land. Og han gikk inn i byen en annen vei, ja, veien på sydsiden av byen Ammonihah.

19 Og da han gikk inn i byen,

9 *a* 2 Ne 28:19–22; L&p 10:20.
10 *a* Alma 17:5.
b Enos 1:1–12.
c 3 Ne 27:1. vs Bønn.
12 *a* Alma 4:20.
14 *a* vs Motgang.
b Alma 10:7–10, 20. vs Engler.
15 *a* Mosiah 27:11–16.
16 *a* Alma 9:12, 18, 24.

var han sulten og sa til en mann: Vil du gi en ydmyk Guds tjener noe å spise?

20 Og mannen sa til ham: Jeg er en nephitt, og jeg vet at du er en hellig Guds profet, for du er den mannen om hvem en [a]engel sa i et syn: Du skal ta imot ham. Bli derfor med meg til mitt hus, og jeg vil dele min mat med deg, og jeg vet at du vil være en velsignelse for meg og mitt hus.

21 Og det skjedde at mannen tok ham inn i sitt hus. Og mannens navn var [a]Amulek, og han hentet brød og kjøtt og satte frem for Alma.

22 Og det skjedde at Alma spiste brød og ble mett, og han [a]velsignet Amulek og hans hus, og han takket Gud.

23 Og etter at han hadde spist og var mett, sa han til Amulek: Jeg er Alma, og er [a]høypresten over Guds kirke i hele landet.

24 Og se, jeg er blitt kalt til å forkynne Guds ord blant hele dette folk ifølge åpenbaringens og profetiens ånd. Og jeg var i dette landet, og de ville ikke ta imot meg, men de [a]kastet meg ut, og jeg var nær ved å snu ryggen til dette landet for bestandig.

25 Men se, jeg er blitt befalt at jeg skulle vende tilbake og profetere for dette folk, ja, og vitne mot dem om deres synder.

26 Og nå, Amulek, fordi du har gitt meg mat og tatt meg inn, er du velsignet, for jeg var sulten, for jeg hadde fastet i mange dager.

27 Og Alma ble mange dager hos Amulek før han begynte å forkynne for folket.

28 Og det skjedde at folket begikk enda større synder.

29 Og ordet kom til Alma og lød: Gå, og si også til min tjener Amulek: Gå ut og profeter til dette folk og si: [a]Omvend dere, for så sier Herren: Hvis dere ikke omvender dere, vil jeg hjemsøke dette folk i min vrede, ja, og jeg vil ikke vende min heftige vrede bort.

30 Og Alma og Amulek gikk ut blant folket for å forkynne Guds ord for dem, og de var fylt med Den hellige ånd.

31 Og de ble gitt så stor [a]kraft at de ikke kunne holdes i fangehull, heller ikke var det mulig for noen å slå dem ihjel. Likevel brukte de ikke sin [b]kraft før de ble bundet med rep og kastet i fengsel. Nå ble dette gjort for at Herren – ved dem – kunne vise sin kraft.

32 Og det skjedde at de dro ut og begynte å forkynne og profetere for folket ifølge den ånd og myndighet som Herren hadde gitt dem.

Almas og også Amuleks ord som ble forkynt for folket som var i Ammonihahs land. De blir også kastet i fengsel og befridd

20 *a* Alma 10:7–9.
21 *a* vs Amulek.
22 *a* Alma 10:11.
23 *a* Alma 5:3, 44, 49; 13:1–20.
24 *a* Alma 8:13.
29 *a* Alma 9:12, 18. vs Omvende, omvendelse.
31 *a* 1 Ne 1:20.
b Alma 14:17–29.

ved Guds mirakuløse kraft som var i dem – ifølge Almas opptegnelse.

Omfatter kapittel 9 til og med 14.

KAPITTEL 9

Alma befaler Ammonihahs folk å omvende seg – Herren vil være barmhjertig mot lamanittene i de siste dager – Hvis nephittene forkaster lyset, vil de bli ødelagt av lamanittene – Guds Sønn vil snart komme – Han vil forløse dem som omvender seg, blir døpt og har tro på hans navn. Ca. 82 f.Kr.

Og videre, etter at jeg, Alma, var blitt befalt av Gud at jeg skulle ta med meg Amulek og dra ut igjen for å forkynne for dette folk – for folket i byen Ammonihah – skjedde det at da jeg begynte å forkynne for dem, begynte de å diskutere heftig med meg og sa:

2 Hvem er du? Tror du at vi tror [a]en manns vitnesbyrd selv om han skulle forkynne for oss at jorden skulle forgå?

3 Nå forsto de ikke de ord som de talte, for de visste ikke at jorden skulle forgå.

4 Og de sa også: Vi vil ikke tro dine ord selv om du skulle profetere at denne store byen skulle bli ødelagt på [a]én dag.

5 Nå visste de ikke at Gud kunne utføre slike mektige gjerninger, for de var et hårdhjertet og et hårdnakket folk.

6 Og de sa: [a]Hvem er Gud som ikke sender [b]noen større autoritet enn én mann blant dette folk for å forkynne sannheten om så store og mektige ting for dem?

7 Og de gikk frem for å legge hånd på meg, men se, de gjorde det ikke. Og jeg sto frimodig frem for å tale til dem, ja, jeg vitnet frimodig for dem og sa:

8 Se, dere ugudelige og fordervede [a]slekt! Hvordan kan dere ha glemt deres fedres tradisjoner? Ja, hvor snart har dere ikke glemt Guds bud.

9 Husker dere ikke at vår far, Lehi, ble ført ut av Jerusalem ved [a]Guds hånd? Husker dere ikke at de alle ble ledet av ham gjennom villmarken?

10 Og har dere allerede glemt hvor mange ganger han fridde våre fedre ut av deres fienders hender og bevarte dem så de ikke ble drept – til og med av sine egne brødre?

11 Ja, og hvis det ikke hadde vært for hans makeløse kraft og hans barmhjertighet og hans langmodighet mot oss, ville vi uvegerlig ha blitt utryddet fra jordens overflate lenge før denne tid og kanskje blitt henvist til en tilstand av [a]uendelig elendighet og smerte.

12 Se, nå sier jeg til dere at han befaler dere å omvende dere, og hvis dere ikke omvender dere, kan dere på ingen måte arve Guds rike. Men se, dette er ikke alt – han har befalt dere

9 2*a* 5M 17:6.
4*a* Alma 16:9–10.
6*a* 2M 5:2; Mosiah 11:27; Moses 5:16.
b Alma 10:12.
8*a* Alma 10:17–25.
9*a* 1 Ne 2:1–7.
11*a* Mosiah 16:11.

å omvende dere, ellers vil han [a]utrydde dere fullstendig fra jordens overflate, ja, han vil hjemsøke dere i sin vrede, og i sin [b]heftige vrede vil han ikke vende seg bort.

13 Se, husker dere ikke de ord som han talte til Lehi, da han sa: [a]Hvis dere holder mine bud, skal det gå dere vel i landet? Og videre blir det sagt: Hvis dere ikke vil holde mine bud, skal dere bli avskåret fra Herrens nærhet.

14 Nå vil jeg dere skal huske at i den grad lamanittene ikke har holdt Guds befalinger, er de blitt [a]avskåret fra Herrens nærhet. Nå ser vi at Herrens ord er blitt stadfestet i så henseende, og lamanittene er blitt avskåret fra hans nærhet helt siden de begynte med sine overtredelser i landet.

15 Likevel sier jeg til dere at det skal bli mer [a]utholdelig for dem på dommens dag enn for dere hvis dere forblir i deres synder, ja, og også mer utholdelig for dem i dette liv enn for dere, hvis dere ikke omvender dere.

16 For det er mange løfter som er [a]gitt til lamanittene, for det er på grunn av deres fedres [b]tradisjoner at de er blitt i sin tilstand av [c]uvitenhet. Derfor vil Herren være barmhjertig mot dem og [d]forlenge deres tilværelse i landet.

17 Og en gang vil de bli [a]bragt til troen på hans ord og vite at deres fedres tradisjoner var uriktige. Og mange av dem vil bli frelst, for Herren vil være barmhjertig mot alle som [b]påkaller hans navn.

18 Men se, jeg sier til dere at hvis dere fortsetter i deres ugudelighet, skal deres dager i landet ikke forlenges, for [a]lamanittene skal bli sendt mot dere. Og hvis dere ikke omvender dere, skal de komme på et tidspunkt dere ikke venter det, og dere skal bli hjemsøkt av en [b]fullstendig ødeleggelse, og det skal finne sted på grunn av Herrens heftige [c]vrede.

19 For han vil ikke tillate at dere lever i deres synder så dere ødelegger hans folk. Jeg sier dere: Nei, for han ville heller la lamanittene [a]drepe hele hans folk, som kalles Nephis folk, hvis det var mulig for dem å [b]falle i synd og overtredelse etter å ha fått så mye lys og så stor kunnskap av Herren sin Gud,

20 ja, etter å ha vært et folk så rikt begunstiget av Herren, ja, etter å ha blitt mer begunstiget enn alle andre nasjoner, slekter, tungemål og folk, etter at alle ting er [a]gjort kjent for dem,

12 *a* Alma 8:16; 10:19, 23, 27.
b Alma 8:29.
13 *a* 2 Ne 1:20; Mosiah 1:7; Alma 37:13.
14 *a* 2 Ne 5:20–24; Alma 38:1.
15 *a* Mat 11:22, 24.
16 *a* Alma 17:15.
b Mosiah 10:12 (Se versene 11–17).
c Mosiah 3:11.
d Hel 15:10–12.
17 *a* Enos 1:13.
b Alma 38:5; L&p 3:8.
18 *a* Alma 16:2–3.
b Alma 16:9.
c Alma 8:29.
19 *a* 1 Ne 12:15, 19–20; Alma 45:10–14.
b Alma 24:30.
20 *a* vs Åpenbaring.

ifølge deres ønsker og deres tro og bønner, om det som har vært og som er og som skal komme,

21 etter å ha blitt besøkt av Guds Ånd, etter å ha talt med engler og blitt talt til ved Herrens røst, etter å ha hatt profetiens ånd og åpenbaringens ånd og også mange gaver – gaven til å tale med tunger og forkynnelsens gave og Den hellige ånds gave og [a]oversettelsens gave,

22 ja, og etter at Gud har [a]fridd dem ut av Jerusalems land ved Herrens hånd, etter å ha blitt reddet fra sult og fra sykdom og alle slags sykdomstilstander, og etter at de har blitt sterke på slagmarken så de ikke skulle bli drept, etter at de er blitt ført ut av [b]trelldom gang på gang og er blitt støttet og bevart inntil nå og det har gått dem vel så de er rike på alle ting –

23 og nå, se jeg sier til dere at hvis dette folk som har mottatt så mange velsignelser fra Herrens hånd, skulle falle i overtredelse og synde mot det lys og den kunnskap de har, ja, jeg sier til dere at om så skulle skje at de skulle falle i overtredelse, ville det bli mye mer [a]utholdelig for lamanittene enn for dem.

24 For se, Herrens [a]løfter er gitt til lamanittene, men de er ikke gitt til dere hvis dere faller i overtredelse, for har ikke Herren uttrykkelig lovet og fast bestemt at hvis dere setter dere opp mot ham, skal dere bli fullstendig utryddet fra jordens overflate?

25 Og nå, for at dere ikke skulle bli drept, har Herren sendt sin engel for å besøke mange av sine folk og har forkynt for dem at de må gå ut og rope kraftig til dette folk og si: [a]Omvend dere, for himmelens rike er nær.

26 Om [a]ikke mange dager skal Guds Sønn komme i sin herlighet, og hans herlighet skal være Faderens [b]Enbårnes herlighet, full av [c]nåde, rettvishet og sannhet, full av tålmodighet, [d]barmhjertighet og langmodighet, snar til å [e]høre sitt folks rop og til å besvare deres bønner.

27 Og se, han kommer for å [a]forløse dem som vil bli [b]døpt til omvendelse ved troen på hans navn.

28 Derfor, bered Herrens vei, for tiden er nær da alle mennesker skal høste lønn for sine [a]gjerninger – etter hvordan de har vært. Hvis de har vært rettferdige, skal de [b]høste frelse for sine sjeler ifølge Jesu Kristi kraft og befrielse. Og hvis de har vært onde, skal de høste sine sjelers [c]fordømmelse ifølge djevelens makt og fangenskap.

21 *a* Omni 1:20; Mosiah 8:13–19; 28:11–17.
22 *a* 2 Ne 1:4.
b Mosiah 27:16.
23 *a* Mat 11:22–24.
24 *a* 2 Ne 30:4–6; L&p 3:20.
25 *a* Alma 7:9; Hel 5:32.
26 *a* Alma 7:7.
b vs Enbårne.
c vs Nåde.
d vs Barmhjertig, barmhjertighet.
e 5M 26:7.
27 *a* vs Forløse, forløst, forløsning.
b vs Dåp, døpe.
28 *a* L&p 1:10; 6:33.
b Sal 7:17.
c vs Fordømme, fordømmelse.

29 Se, slik roper engelens røst til folket.

30 Og nå, mine [a]elskede brødre, for dere er mine brødre, og dere burde være elsket, og dere burde gjøre gjerninger som er omvendelsen verdig, for jeg ser at deres hjerter er blitt meget forherdet mot Guds ord, og jeg ser at dere er et [b]fortapt og et fallent folk.

31 Nå skjedde det at da jeg, Alma, hadde talt disse ord, se, da ble folket rasende på meg fordi jeg sa til dem at de var et hårdhjertet og et [a]hårdnakket folk.

32 Og også fordi jeg sa til dem at de var et fortapt og et fallent folk, ble de sinte på meg og forsøkte å legge hånd på meg så de kunne kaste meg i fengsel.

33 Men det skjedde at Herren ikke tillot at de akkurat da skulle ta meg og kaste meg i fengsel.

34 Og det skjedde at Amulek kom, sto frem og begynte å tale til dem også. Og ikke alle [a]Amuleks ord er skrevet, men en del av hans ord er skrevet i denne bok.

KAPITTEL 10

Lehi nedstammet fra Manasse – Amulek forteller at engelen befalte ham å ta godt vare på Alma – De rettferdiges bønner bevirker at folket blir spart – Urettferdige lovkyndige og dommere legger grunnvollen til folkets ødeleggelse. Ca. 82 f.Kr.

10 1 Nå, dette er de [a]ord som [b]Amulek talte til folket i Ammonihahs land:

2 Jeg er Amulek. Jeg er sønn av Giddonah, som var sønn av Ismael, som var en etterkommer av Aminadi. Og det var den samme Aminadi som tydet det som sto skrevet på veggen i tempelet, og som var skrevet ved Guds finger.

3 Og Aminadi var en etterkommer av Nephi, som var sønn av Lehi, som dro ut fra Jerusalems land og som var en etterkommer av [a]Manasse, som var sønn av [b]Josef som ble [c]solgt til Egypt av sine brødre.

4 Og se, jeg er også en mann med ikke helt lite aktelse blant alle dem som kjenner meg. Ja, og se, jeg har mange slektninger og [a]venner, og jeg har også skaffet meg store rikdommer på grunn av min flid.

5 Likevel, på tross av alt dette, har jeg aldri visst mye om Herrens veier og hans [a]mysterier og forunderlige kraft. Jeg sa at jeg aldri hadde visst mye om disse ting, men se, jeg tar feil, for jeg har sett mange av hans mysterier og hans forunderlige kraft, ja, til og med ved at dette folks liv er blitt bevart.

6 Likevel forherdet jeg mitt hjerte, for jeg ble [a]kalt på mange ganger, og jeg ville ikke [b]høre. Derfor hadde jeg kunnskap om disse ting, men jeg ville ikke

30 *a* 1 Joh 4:11.
b Alma 12:22.
31 *a* 2 Ne 25:28; Mosiah 3:14.
34 *a* Alma 10.
10 1 *a* Alma 9:34.
b Alma 8:21–29.
3 *a* 1M 41:51; 1 Krøn 9:3.
b vs Josef, sønn av Jakob.
c 1M 37:29–36.
4 *a* Alma 15:16.
5 *a* vs Mysterier, Guds.
6 *a* Alma 5:37.
b L&p 39:9.

vite. Jeg fortsatte derfor å sette meg opp mot Gud i mitt hjertes ugudelighet like til den fjerde dag i denne syvende måned som er i det tiende år av dommernes regjeringstid.

7 Mens jeg var underveis for å besøke en meget nær slektning, se, da viste en [a]Herrens engel seg for meg og sa: Amulek, vend tilbake til ditt eget hus, for du skal gi en Herrens profet mat, ja, en hellig mann som er en utvalgt Guds mann, for han har [b]fastet i mange dager på grunn av dette folks synder, og han er sulten, og du skal [c]ta ham inn i ditt hus og gi ham mat, og han skal velsigne deg og ditt hus, og Herrens velsignelse skal hvile over deg og ditt hus.

8 Og det skjedde at jeg adlød engelens røst og vendte tilbake til mitt hus. Og mens jeg var på vei dit, fant jeg [a]mannen som engelen hadde sagt følgende om til meg: Du skal ta ham inn i ditt hus. Og se, det var den samme mannen som har talt til dere om det som er av Gud.

9 Og engelen sa til meg at han er en [a]hellig mann. Derfor vet jeg at han er en hellig mann fordi det ble sagt av en Guds engel.

10 Og videre, jeg vet at det han har vitnet om, er sant, for se, jeg sier dere at så sant Herren lever, har han sendt sin [a]engel for å tilkjennegi disse ting for meg, og dette har han gjort mens denne Alma har [b]bodd i mitt hus.

11 For se, han har [a]velsignet mitt hus, han har velsignet meg og mine kvinner og mine barn og min far og mine slektninger. Ja, hele min slekt har han velsignet, og Herrens velsignelse har hvilt over oss ifølge de ord som han talte.

12 Og nå, da Amulek hadde talt disse ord, begynte folket å bli forundret, for de så at det var [a]mer enn ett vitne som vitnet om de ting som de ble anklaget for, og også om de ting som skulle skje ifølge profetiens ånd som var i dem.

13 Likevel var det noen blant dem som tenkte å spørre dem ut, så de ved sine snedige [a]planer kunne fange dem i deres ord, så de kunne finne noen til å vitne mot dem, så de kunne overlevere dem til sine dommere, så de kunne bli dømt ifølge loven og så de kunne bli drept eller kastet i fengsel ifølge den forbrytelse som de kunne sikte eller beskylde dem for.

14 Nå var det de menn som forsøkte å drepe dem, som var [a]lovkyndige, og de var leid eller utpekt av folket til å administrere loven under rettsforhandlingene eller når folket ble fremstilt for dommerne for sine forbrytelser.

15 Nå hadde disse lovkyndige

7 *a* Alma 8:20.
b Alma 5:46; 6:6. vs Faste.
c Apg 10:30–35.
8 *a* Alma 8:19–21.
9 *a* vs Hellig.
10 *a* Alma 11:30–31.
b Alma 8:27.
11 *a* Alma 8:22.
12 *a* Alma 9:6.
13 *a* Alma 11:21.
14 *a* Alma 10:24; 11:20–21; 14:18.

god kjennskap til alle folkets kunster og knep, og dette hadde de for å kunne være dyktige i sitt yrke.

16 Og det skjedde at de begynte å stille Amulek spørsmål så de derved kunne få ham til å motsi seg selv eller vikle seg inn i selvmotsigelser.

17 Nå visste de ikke at Amulek kunne vite deres hensikter, men det skjedde at da de begynte å stille ham spørsmål, [a]forsto han hva de tenkte, og sa til dem: Ugudelige og vrange [b]slekt, dere lovkyndige og hyklere, for dere legger djevelens grunnvoll, for dere legger [c]feller og snarer for å fange Guds hellige.

18 Dere legger planer for å [a]fordreie de rettferdiges veier og for å nedkalle Guds vrede over deres hoder, ja, så dette folk blir fullstendig ødelagt.

19 Ja, med rette sa Mosiah, som var vår siste konge, da han var i ferd med å frasi seg riket og ikke hadde noen å overlate det til, hvilket medførte at dette folk skulle styres ved sin egen stemme – ja, med rette sa han at hvis den tid skulle komme at dette folk ved sin stemme skulle [a]velge misgjerning – det vil si, hvis den tid skulle komme at dette folk skulle falle i overtredelse – ville de være modne til ødeleggelse.

20 Og nå sier jeg til dere at med rette dømmer Herren dere for deres synder, og med rette roper han til dette folk ved sine [a]englers røst: Omvend dere, omvend dere, for himmelens rike er nær.

21 Ja, med rette roper han ved sine englers røst: [a]Jeg vil komme ned blant mitt folk med rett og rettvishet i mine hender.

22 Ja, og jeg sier dere at om det ikke hadde vært for [a]bønner fra de rettferdige som nå er i landet, ville dere allerede nå ha vært hjemsøkt av fullstendig ødeleggelse. Likevel ville det ikke ha skjedd ved en [b]vannflom slik det skjedde med folket i Noahs dager, men det ville ha skjedd ved hungersnød og ved pest og sverd.

23 Men det er ved de rettferdiges [a]bønner at dere er spart. Hvis dere derfor støter de rettferdige bort fra dere, vil Herren ikke holde sin hånd tilbake, men i sin heftige vrede vil han gå ut mot dere. Da skal dere bli slått med hungersnød og med pest og med sverd. Og [b]tiden er snart for hånden hvis dere ikke omvender dere.

24 Og nå skjedde det at folket ble enda sintere på Amulek, og de ropte ut og sa: Denne mannen viser forakt for våre lover som er rettferdige, og for våre kloke lovkyndige som vi har utvalgt.

25 Men Amulek rakte ut sin hånd og ropte enda kraftigere

17 *a* Alma 12:3; 18:20, 32; L&p 6:16.
b Mat 3:7; Alma 9:8.
c L&p 10:21–27.
18 *a* Apg 13:10.
19 *a* Mosiah 29:27; Alma 2:3–7; Hel 5:2.
20 *a* Alma 8:14–16; 13:22.
21 *a* Mosiah 13:34.
22 *a* Jak brev 5:16; Mosiah 27:14–16.
b 1M 8:21; 3 Ne 22:8–10. vs Vannflommen på Noahs tid.
23 *a* vs Bønn.
b Alma 34:32–35.

til dem og sa: Ugudelige og vrange slekt, hvorfor har Satan fått så godt tak på deres hjerter? Hvorfor vil dere hengi dere til ham så han kan ha makt over dere til å [a]forblinde deres øyne, så dere ikke forstår de ord som blir uttalt, at de er sanne?

26 For se, har jeg vitnet mot deres lov? Dere forstår ikke, og dere sier at jeg har talt mot deres lov, men det har jeg ikke, men jeg har talt fordelaktig om deres lov til deres fordømmelse.

27 Og se, nå sier jeg til dere at grunnvollen til dette folks ødeleggelse begynner å bli lagt ved deres [a]lovkyndiges og deres dommeres urettferdighet.

28 Og nå skjedde det at da Amulek hadde talt disse ord, ropte folket mot ham og sa: Nå vet vi at denne mannen er et djevelens barn, for han har [a]løyet for oss, for han har talt imot vår lov. Og nå sier han at han ikke har talt imot den.

29 Og videre, han har vist forakt for våre lovkyndige og våre dommere.

30 Og det skjedde at de lovkyndige la dem dette på sinne, så de skulle huske disse ting og bruke dem mot ham.

31 Og det var én iblant dem hvis navn var Zeezrom. Han var den ledende blant dem som [a]anklaget Amulek og Alma, for han var en av de dyktigste blant dem og gjorde mange forretninger blant folket.

32 Nå var det disse lovkyndiges hensikt å skaffe seg inntekter, og de hadde inntekter i forhold til sitt arbeide.

KAPITTEL 11

Nephittenes myntsystem forklares – Amulek diskuterer heftig med Zeezrom – Kristus vil ikke frelse menneskene i deres synder – Bare de som arver himmelens rike, blir frelst – Alle mennesker vil oppstå til udødelighet – Det er ingen død etter oppstandelsen. Ca. 82 f.Kr.

NÅ sto det i Mosiahs lov at hver mann som var en lovens dommer, eller de som var utpekt til å være dommere, skulle motta lønn i forhold til den tid de brukte for å dømme dem som ble ført frem for dem for å bli dømt.

2 Nå, hvis en mann sto i gjeld til en annen og han ikke ville betale det som han skyldte, ble han innstevnet for dommeren, og dommeren brukte sin myndighet og sendte ut tjenestemenn, så mannen skulle bli ført frem for ham. Og han dømte mannen etter loven og de bevis som ble ført mot ham. Og slik ble mannen tvunget til å betale det han skyldte, eller bli fratatt alt, eller bli utstøtt fra folket som en tyv og en røver.

3 Og dommeren fikk lønn etter den tid han brukte, en senine av gull for et dagsverk, eller en senum av sølv, som er like mye som en senine av gull – og dette ifølge den lov som var gitt.

25*a* 2 Kor 4:4; Alma 14:6.
27*a* Luk 11:45–52.
28*a* Alma 14:2.
31*a* Alma 11:20–36.

4 Nå, dette er navnene på deres forskjellige gull- og sølvmynter etter den verdi de hadde. Og navnene ble gitt av nephittene, for de brukte ikke samme pengesystem som jødene som var i Jerusalem. Heller ikke brukte de samme måleenheter som jødene, men de forandret sitt pengesystem og sine måleenheter ifølge folkets ønske og omstendigheter, i hver generasjon ned til dommernes regjeringstid – de som var blitt [a]opprettet av kong Mosiah.

5 Nå var pengesystemet slik: En senine av gull, en seon av gull, en shum av gull og en limnah av gull.

6 En senum av sølv, en amnor av sølv, en ezrom av sølv og en onti av sølv.

7 En senum av sølv hadde samme verdi som en senine av gull, og med hver av dem kunne man betale et mål bygg og også et mål av enhver kornsort.

8 En seon av gull var dobbelt så mye verdt som en senine.

9 Og en shum av gull var dobbelt så mye verdt som en seon.

10 Og en limnah av gull var like mye verdt som dem alle.

11 Og en amnor av sølv var like stor som to senum.

12 Og en ezrom av sølv var like stor som fire senum.

13 Og en onti var like stor som dem alle.

14 Nå, dette er verdien av de mindre myntene i deres pengesystem:

15 En shiblon er halvparten av en senum, altså en shiblon for et halvt mål bygg.

16 Og en shiblum er halvparten av en shiblon.

17 Og en leah er halvparten av en shiblum.

18 Nå, dette er deres mynter ifølge deres pengesystem:

19 Nå har en ention av gull samme verdi som tre shibloner.

20 Nå var det utelukkende for å skaffe seg inntekter, fordi de mottok lønn etter hvor mye de arbeidet, derfor oppegget de folket til opprør og til alle slags uroligheter og allslags ugudelighet, så de på denne måten kunne få mer å gjøre og [a]tjene flere penger, alt etter hvor mange saker de fikk til behandling. Derfor hisset de folket opp mot Alma og Amulek.

21 Og denne Zeezrom begynte å stille Amulek spørsmål og sa: Vil du besvare noen få spørsmål jeg skal stille deg? Nå var Zeezrom en mann som var ekspert på [a]djevelens renkespill, så han kunne ødelegge det som var godt, derfor sa han til Amulek: Vil du besvare de spørsmål jeg skal stille deg?

22 Og Amulek sa til ham: Ja, hvis det skjer ifølge Herrens Ånd, som er i meg, for jeg skal ikke si noe som er i strid med [a]Herrens Ånd. Og Zeezrom sa til ham: Se, her er seks ontier av sølv, og alle disse vil jeg gi deg hvis du vil fornekte et Høyeste Vesens eksistens.

23 Da sa Amulek: Du [a]helvetes barn, hvorfor [b]frister du meg?

11 4 *a* Mosiah 29:40–44.
20 *a* Alma 10:32.
21 *a* Alma 10:13.
22 *a* vs Hellige ånd, Den.
23 *a* Alma 5:41.
b vs Friste, fristelse.

Vet du ikke at de rettferdige ikke gir etter for slike fristelser?

24 Tror du at det ikke finnes noen Gud? Jeg sier til deg: Nei, du vet at det finnes en Gud, men du elsker ussel [a]vinning mer enn ham.

25 Og nå har du løyet til meg for Gud. Du sa til meg: Se, disse seks ontier, som er av stor verdi, vil jeg gi deg. Men i ditt hjerte tenkte du å beholde dem og hadde bare et ønske om at jeg skulle fornekte den sanne og levende Gud, så du kunne få en grunn til å drepe meg. Og nå, se, for dette store onde skal du få din lønn.

26 Og Zeezrom sa til ham: Du sier at det finnes en sann og levende Gud?

27 Og Amulek sa: Ja, det finnes en sann og levende Gud.

28 Da sa Zeezrom: Finnes det mer enn én Gud?

29 Og han svarte: Nei.

30 Da sa Zeezrom til ham igjen: Hvordan vet du disse ting?

31 Og han sa: En [a]engel har fortalt meg det.

32 Og Zeezrom sa igjen: Hvem er han som skal komme? Er det Guds Sønn?

33 Og han sa til ham: Ja.

34 Og Zeezrom sa igjen: Skal han frelse sitt folk [a]i deres synder? Og Amulek svarte og sa til ham: Jeg sier til deg at det skal han ikke, for det er umulig for ham å fornekte sitt ord.

35 Da sa Zeezrom til folket: Se til at dere husker disse ting, for han sa at det bare er én Gud. Likevel sier han at Guds Sønn skal komme, men at han ikke skal frelse sitt folk – som om han hadde myndighet til å befale Gud.

36 Nå sa Amulek til ham igjen: Se, du har løyet, for du sier at jeg talte som om jeg hadde myndighet til å befale Gud fordi jeg sa han ikke skal frelse sitt folk i deres synder.

37 Og jeg sier til deg igjen at han kan ikke frelse dem i deres [a]synder, for jeg kan ikke fornekte hans ord, og han har sagt at [b]intet urent kan arve [c]himmelens rike, derfor, hvordan kan dere bli frelst uten at dere arver himmelens rike? Derfor kan dere ikke bli frelst i deres synder.

38 Da sa Zeezrom til ham igjen: Er Guds Sønn den virkelige Evige Fader?

39 Og Amulek sa til ham: Ja, han er den virkelige himmelens og jordens [a]Evige Fader og også Den Evige Fader til [b]alle ting som i dem er. Han er begynnelsen og enden, den første og den siste.

40 Og han skal komme til [a]verden for å [b]forløse sitt folk, og han skal [c]påta seg overtredelsene til dem som tror på hans

24 *a* 1 Tim 6:10; Tit 1:11.
31 *a* Alma 10:7–10.
34 *a* Hel 5:10–11.
37 *a* 1 Kor 6:9–10.
b 1 Ne 15:33; Alma 40:26; 3 Ne 27:19. vs Ugudelig(e).
c vs Rike, Guds eller himmelens.
39 *a* Jes 9:6.
b Kol 1:16; Mosiah 4:2.
40 *a* vs Verden.
b Rom 11:26–27.
c 2M 34:6–7; Jes 53:5; 1 Joh 2:2; Mosiah 14:5; 15:12; L&p 19:16–19.

navn, og disse er de som skal få evig liv, og frelse kommer ikke til noen andre.

41 Derfor forblir de ugudelige i en tilstand som om [a]ingen forløsning var utført, unntatt forløsningen fra dødens bånd, for se, dagen kommer da [b]alle skal oppstå fra de døde og stå for Gud og bli [c]dømt etter sine gjerninger.

42 Nå er det en død som kalles en timelig død, og Kristi død skal løse denne timelige døds [a]bånd, så alle skal oppstå fra denne timelige død.

43 Ånden og legemet skal [a]gjenforenes til sin fullkomne skikkelse, både lemmer og ledd skal bringes tilbake til sin rette plass slik som vi er nå, og vi skal føres frem og stå for Gud og vite likesom vi vet nå, og ha en klar [b]erindring om all vår [c]skyld.

44 Nå vil alle få del i denne gjenforening, både gammel og ung, både trell og fri, både mann og kvinne, både ugudelige og rettferdige, og ikke så mye som et hår på deres hode skal gå tapt, men alle ting skal [a]bringes tilbake til sin fullkomne skikkelse slik den er nå, eller i legemet, og skal føres frem og stilles for Kristi, Sønnens og [b]Gud Faderens og Den hellige ånds domstol – de som er [c]én Evig Gud – for å bli [d]dømt etter sine gjerninger, enten de er gode eller onde.

45 Se, nå har jeg talt til deg om det dødelige legemes død, og også om det dødelige legemes [a]oppstandelse, og jeg sier til deg at dette dødelige legeme blir [b]oppreist til et [c]udødelig legeme – det vil si fra døden – ja, fra den første død til liv, så de [d]ikke kan dø mer. Deres ånder forenes med deres legemer for aldri mer å skilles ad, og slik blir det hele [e]åndelig og udødelig, så de aldri mer kan se forgjengelighet.

46 Da nå Amulek hadde sagt disse ord, begynte folket igjen å bli forundret, og Zeezrom begynte også å skjelve, og slik endte Amuleks ord, eller dette er alt jeg har skrevet.

KAPITTEL 12

Alma taler til Zeezrom – Guds mysterier kan bare gis til de trofaste – Menneskene blir dømt for sine tanker, sin tro, sine ord og gjerninger – De ugudelige vil lide en åndelig død – Dette dødelige liv er en prøvetilstand – Forløsningsplanen tilveiebringer

41 *a* Alma 12:18; L&p 88:33.
b Åp 20:12–13; Alma 42:23.
c vs Dom, den siste eller endelige.
42 *a* Alma 12:16.
43 *a* 2 Ne 9:13; Alma 40:23.
b 2 Ne 9:14; Mosiah 3:25; Alma 5:18.
c vs Skyld (-følelse).
44 *a* Alma 41:12–15.
b vs Gud, guddommen – Gud Faderen.
c 3 Ne 11:27, 36. vs Gud, guddommen.
d Åp 20:12–13.
45 *a* Alma 40:23; L&p 88:16.
b vs Oppstandelse.
c vs Udødelig, udødelighet.
d Åp 21:4; L&p 63:49; 88:116.
e 1 Kor 15:44.

oppstandelsen og, gjennom tro, en forlatelse for synder – Den som omvender seg, har krav på barmhjertighet gjennom Den Enbårne Sønn. Ca. 82 f.Kr.

Da nå Alma så at Amuleks ord hadde bragt Zeezrom til taushet – for han så at Amulek hadde grepet ham i hans [a]løgn og bedrag for å ødelegge ham – og da han så at han begynte å skjelve under [b]bevisstheten om sin skyld, opplot han sin munn og begynte å tale til ham og bekrefte Amuleks ord og forklare tingene videre eller utdype Skriftene utover det som Amulek hadde gjort.

2 Nå hørte folket som var rundt omkring, de ord Alma sa til Zeezrom, for folkemengden var stor, og han talte på denne måten:

3 Nå ser du, Zeezrom, at du er blitt grepet i din løgn og list, for ikke bare har du løyet for mennesker, men du har løyet for Gud. For se, han kjenner alle dine [a]tanker, og du ser at dine tanker gjøres kjent for oss ved hans Ånd.

4 Og du ser at vi vet at din plan var en meget listig plan, lagt med djevelsk list, så du med løgn og bedrag kunne sette dette folk opp mot oss for å håne oss og kaste oss ut.

5 Nå var dette din [a]fiendes plan, og han har utøvet sin makt i deg. Nå vil jeg du skal huske at det jeg sier til deg, sier jeg til alle.

6 Og se, jeg sier til dere alle at dette var en av motstanderens snarer som han har lagt for å fange dette folk, så dere kunne bli underkastet ham, så han kunne binde dere med sine [a]lenker, så han kunne lenke dere ned til evig fortapelse ifølge den makt han har til å ta til fange.

7 Da nå Alma hadde talt disse ord, begynte Zeezrom å skjelve enda mer, for han ble mer og mer overbevist om Guds kraft, og han var også overbevist om at Alma og Amulek hadde kunnskap om ham. For han var overbevist om at de kjente hans hjertes tanker og hensikter, for de hadde fått makt til å vite disse ting ifølge profetiens ånd.

8 Og Zeezrom begynte ivrig å stille dem spørsmål så han kunne få vite mer om Guds rike, og han sa til Alma: Hva betyr det Amulek har talt om de dødes oppstandelse, at alle skal oppstå fra de døde – både de rettferdige og de urettferdige – og bli ført frem for Gud for å bli dømt etter sine gjerninger?

9 Og nå begynte Alma å forklare dette for ham og sa: Mange er det gitt å kjenne [a]Guds mysterier. Likevel får de streng befaling om [b]bare å bringe videre den del av hans ord som han gir til menneskenes barn – i forhold til den oppmerksomhet og flid de viser ham.

12 1 *a* Alma 11:20–38.
b vs Samvittighet.
3 *a* Jak bok 2:5; Alma 10:17; L&p 6:16.
5 *a* vs Djevel.
6 *a* Alma 5:7–10.
9 *a* Alma 26:22.
vs Mysterier, Guds.
b Joh 16:12; Alma 29:8; 3 Ne 26:8–11; Ether 4:7.

10 Og derfor mottar den som [a]forherder sitt hjerte, en [b]mindre del av ordet, og den som [c]ikke forherder sitt hjerte, til ham [d]gis en større del av ordet inntil det blir gitt ham å kjenne Guds mysterier, inntil han forstår dem helt.

11 Og de som forherder sine hjerter, til dem gis en mindre [a]del av ordet inntil de [b]ikke vet noe om hans mysterier, og da blir de tatt til fange av djevelen og ledet ved hans vilje ned til fortapelse. Dette er hva [c]helvetes [d]lenker betyr.

12 Og Amulek har talt tydelig om [a]døden og om å bli oppreist fra denne dødelighet til en tilstand av udødelighet og om å bli ført frem for Guds domstol for å bli [b]dømt etter våre gjerninger.

13 Derfor, hvis våre hjerter har vært forherdet, ja, hvis vi har forherdet våre hjerter mot ordet så mye at det ikke blir funnet i oss, da vil vår tilstand bli forferdelig, for da skal vi bli fordømt.

14 For våre [a]ord vil fordømme oss, ja, alle våre gjerninger vil fordømme oss. Vi skal ikke finnes skyldfrie, og våre tanker vil også fordømme oss. Og i denne fryktelige tilstand skal vi ikke våge å se opp til vår Gud, og vi ville være umåtelig glade om vi kunne befale klippene og [b]fjellene å falle over oss for å [c]skjule oss for hans nærhet.

15 Men dette kan ikke skje. Vi må komme frem og stå for ham i hans herlighet og i hans kraft og i hans velde, majestet og herredømme, og erkjenne til vår evige [a]skam at alle hans [b]straffedommer er rettferdige, at han er rettferdig i alle sine handlinger, og at han er barmhjertig mot menneskenes barn, og at han har all makt til å frelse enhver som tror på hans navn og bærer frukt som er omvendelsen verdig.

16 Og se, nå sier jeg deg at så kommer en død, ja, den annen [a]død, som er en åndelig død. Og så kommer en tid da enhver som dør en timelig [b]død i sine synder, også skal [c]dø en åndelig død, ja, han skal dø ifølge de ting som angår rettferdighet.

17 Så kommer tiden da deres pine skal være som en [a]sjø av ild og svovel, hvis flammer stiger opp evindelig og alltid, og så kommer tiden da de skal lenkes ned til en evig fortapelse ifølge Satans makt og fangenskap, for han har underlagt dem sin vilje.

18 Da, sier jeg deg, skal de være som om [a]ingen forløsning

10 *a* 2 Ne 28:27; Ether 4:8.
b L&p 93:39.
c vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
d 2 Ne 28:30; L&p 50:24.
11 *a* Mat 25:29.
b vs Frafall.
c Ord 9:18; 2 Ne 2:29. vs Helvete.
d Joh 8:34; 2 Ne 28:19.
12 *a* Alma 11:41–45.
b vs Dom, den siste eller endelige.
14 *a* Mat 12:36; Jak brev 3:6; Mosiah 4:29–30.
b Hos 10:8; 2 Ne 26:5.
c Job 34:22; 2 Ne 12:10.
15 *a* Mosiah 3:25.
b 2 Pet 2:9. vs Rettferdig, rettferdighet.
16 *a* vs Død, åndelig.
b Alma 11:40–45.
c 1 Ne 15:33; Alma 40:26.
17 *a* Åp 19:20; 21:8; Mosiah 3:27.
18 *a* Alma 11:41.

var utført, for de kan ikke bli forløst ifølge Guds rettferdighet, og de kan ikke [b]dø, for det finnes ingen forgjengelighet mer.

19 Nå skjedde det at da Alma hadde sluttet å tale disse ord, begynte folket å bli enda mer forundret.

20 Men en av deres øverste ledere ved navn Antionah sto frem og sa til ham: Hva er det du har sagt om at mennesket skal oppstå fra de døde og bli forandret fra denne dødelige til en [a]udødelig tilstand, og at sjelen aldri kan dø?

21 Hva betyr Skriftene som sier at Gud plasserte [a]kjeruber og et luende sverd øst i [b]Edens have for at våre første foreldre ikke skulle gå dit og spise av frukten av livets tre og leve i all evighet? Og derav ser vi at det ikke var noen som helst mulighet for at de kunne leve for evig.

22 Da sa Alma til ham: Det var dette jeg hadde tenkt å forklare. Nå ser vi at Adam [a]falt ved at han spiste av den forbudte [b]frukt ifølge Guds ord, og således ser vi at ved hans fall ble hele menneskeheten et [c]fortapt og fallent folk.

23 Og se, jeg sier deg at hvis det hadde vært mulig for Adam å [a]spise av frukten fra livets tre på det daværende tidspunkt, ville det ikke ha vært noen død, og ordet ville ha vært uten virkning og gjort Gud til en løgner, for han sa: [b]Hvis du spiser, skal du visselig dø.

24 Og vi ser at [a]døden kommer til menneskeheten, ja, den død som Amulek talte om som er den timelige død. Likevel fikk [b]menneskene en tid til å omvende seg, og derfor ble dette liv en prøvetilstand, en tid til å [c]forberede seg til å møte Gud, en tid til å forberede seg til den uendelige tilstand som er blitt omtalt av oss, og som kommer etter de dødes oppstandelse.

25 Men hvis det ikke hadde vært for den [a]forløsningsplan som ble utarbeidet fra verdens grunnvoll ble lagt, kunne det ikke ha vært noen [b]oppstandelse fra de døde. Men det ble utarbeidet en forløsningsplan som skal tilveiebringe de dødes oppstandelse som er blitt omtalt.

26 Og se, hvis det hadde vært mulig for våre første foreldre å gå frem og spise av [a]livets tre, ville de ha blitt evig ulykkelige og hadde ikke fått noen forberedelsestilstand. Og på denne måten ville [b]forløsningsplanen

18 *b* Åp 21:4; Alma 11:45; L&p 63:49.
20 *a* vs Udødelig, udødelighet.
21 *a* 1M 3:24; Alma 42:2; Moses 4:31. vs Kjerubene.
b vs Eden.
22 *a* vs Fall, Adam og Evas.
b 1M 3:6; 2 Ne 2:15–19; Mosiah 3:26.
c Mosiah 16:4–5.
23 *a* Alma 42:2–9.
b 1M 2:17.
24 *a* vs Død, fysisk.
b 2 Ne 2:21; Moses 5:8–12.
c Alma 34:32–35.
25 *a* vs Forløsningsplan.
b 2 Ne 2:8; Alma 7:12; 42:23.
26 *a* 1M 2:9; 1 Ne 15:36; Alma 32:40.
b Alma 34:8–16; 42:6–28; Moses 6:59–62.

ha blitt forpurret, og Guds ord ville ha vært innholdsløse og uten virkning.

27 Men se, slik var det ikke, men det ble [a]bestemt at menneskene måtte dø, og etter døden måtte de komme til [b]dommen, ja, den samme dom som vi har omtalt, som er enden.

28 Og etter at Gud hadde bestemt at slik skulle det skje med mennesket, se, da så han at det var nødvendig at mennesket hadde kjennskap til de ting han hadde fastsatt for dem.

29 Derfor sendte han [a]engler for å tale med dem, så menneskene kunne skue noe av hans herlighet.

30 Og fra den tid av begynte de å påkalle hans navn, derfor [a]talte Gud med menneskene, og kunngjorde for dem [b]forløsningsplanen som var beredt fra [c]verdens grunnvoll. Og dette kunngjorde han for dem i samsvar med deres tro og omvendelse og deres hellige gjerninger.

31 Derfor ga han menneskene [a]befalinger fordi de først hadde overtrådt de [b]første befalinger med hensyn til timelige ting og hadde blitt som guder, idet de [c]kjente godt fra ondt, og satte seg i en tilstand der de kunne [d]handle – eller ble plassert i en tilstand hvor de kunne handle – etter egen vilje og eget behag, og gjøre enten ondt eller godt.

32 Derfor ga Gud dem befalinger etter å ha [a]kunngjort forløsningsplanen for dem så de ikke skulle gjøre ondt, da straffen for det var den annen [b]død, en evigvarende død ifølge det som angår rettferdighet. Over slike kunne ikke forløsningsplanen ha noen makt, for [c]rettferdighetens gjerninger kunne ikke ødelegges ifølge Guds enestående godhet.

33 Men Gud kalte på menneskene i sin Sønns navn (for dette var forløsningsplanen som var utarbeidet) og sa: Hvis dere omvender dere og ikke forherder deres hjerter, da vil jeg ha barmhjertighet med dere gjennom min Enbårne Sønn.

34 Derfor skal enhver som omvender seg og ikke forherder sitt hjerte, ha krav på [a]barmhjertighet gjennom min Enbårne Sønn til en [b]forlatelse for sine synder, og disse skal gå inn til min [c]hvile.

35 Og enhver som forherder sitt hjerte og begår synd, se, jeg sverger i min vrede at de ikke skal gå inn til min hvile.

36 Og nå, mine brødre, se, jeg sier dere at hvis dere forherder deres hjerter, skal dere ikke gå

27 *a* Job 7:1; Heb 9:27; L&p 42:48.
b vs Dom, den siste eller endelige.
29 *a* Moroni 7:25, 31; L&p 29:42.
30 *a* Moses 5:4–5; 6:51.
b vs Forløsningsplan.
c Mosiah 18:13; Alma 13:3, 5, 7–8.
31 *a* vs Guds bud.
b 1M 2:16–17; 2 Ne 2:18–19.
c 1M 3:22–23; Moses 4:11.
d 2 Ne 2:16. vs Handlefrihet.
32 *a* Moses 5:4–9.
b vs Død, åndelig.
c Mosiah 15:27; Alma 34:15–16; 42:15.
34 *a* vs Barmhjertig, barmhjertighet.
b vs Syndsforlatelse.
c vs Hvile.

inn til Herrens hvile. Derfor blir han fortørnet over deres synd og sender ned sin vrede over dere som under den [a]første fortørnelse. Ja, ifølge hans ord i den siste fortørnelse så vel som i den første, vil det føre til at deres sjeler går [b]fortapt i all evighet. Ifølge hans ord vil derfor det han har sagt om den siste død, skje like fullt som det han har sagt om den første.

37 Og nå, mine brødre, ettersom vi vet disse ting og de er sanne, la oss omvende oss og ikke forherde våre hjerter, så vi ikke gjør Herren vår Gud [a]fortørnet og nedkaller hans vrede over oss i disse sine andre bud som han har gitt oss, men la oss gå inn til [b]Guds hvile, som er beredt ifølge hans ord.

KAPITTEL 13

Menn blir kalt som høyprester på grunn av sin overmåte store tro og sine gode gjerninger – De skal undervise i budene – Ved å handle rettferdig blir de helliggjort og går inn til Herrens hvile – Melkisedek var en av dem – Engler forkynner godt budskap over hele landet – De vil tilkjennegi når Kristus virkelig kommer. Ca. 82 f.Kr.

Og videre, mine brødre, vil jeg be dere erindre den tid da Gud Herren ga disse bud til sine barn, og jeg vil dere skal huske at Gud Herren [a]ordinerte prester etter sin hellige orden – som var etter hans Sønns orden – for å undervise folket om disse ting.

2 Og disse prestene ble ordinert etter [a]hans Sønns orden på en slik [b]måte at folket derved kunne vite hvordan de skulle se frem til hans Sønn for å få forløsning.

3 Og på denne måten ble de ordinert: De ble [a]kalt og [b]beredt fra [c]verdens grunnvoll ble lagt – ifølge [d]Guds forutkunnskap – på grunn av sin overmåte store tro og sine gode gjerninger. I begynnelsen fikk de [e]velge mellom godt og ondt, derfor, da de har valgt det gode og har utøvet overmåte stor [f]tro, er de [g]kalt med et hellig kall, ja, med det hellige kall som ble beredt til en forberedende forløsning for slike.

4 Og slik er de blitt [a]kalt til dette hellige kall på grunn av sin tro, mens andre forkastet Guds Ånd på grunn av sine hårde hjerter og blinde sinn, mens de – om det ikke hadde vært for dette – kunne hatt et like stort [b]privilegium som sine brødre.

5 Med andre ord, i begynnelsen var de på [a]samme trinn som

36 *a* Jak bok 1:7–8; Alma 42:6, 9, 14.
b vs Fordømme, fordømmelse.
37 *a* 1 Ne 17:30; Jak bok 1:8; Hel 7:18.
b Alma 13:6–9.
13 1 *a* Abr 2:9, 11.
2 *a* L&p 107:2–4.
b Alma 13:16.
3 *a* L&p 127:2. vs Forutbeskikkelse; Utvelgelse.
b L&p 138:55–56.
c Alma 12:25, 30. vs Førjordiske liv.
d L&p 38:2.
e vs Handlefrihet.
f vs Tro.
g vs Kall, kalle, kalt av Gud; Prestedømme.
4 *a* Ether 12:10.
b 1 Ne 17:32–35.
5 *a* 2 Ne 26:28.

sine brødre, og slik var dette hellige kall beredt fra verdens grunnvoll ble lagt – for dem som ikke forherdet sine hjerter – og det kommer i og gjennom forsoningen ved Den Enbårne Sønn, han som ble beredt.

6 Og slik ble de kalt ved dette hellige kall og ordinert til det høye prestedømme i Guds hellige orden for å lære menneskenes barn hans bud, så de også kunne gå inn til hans [a]hvile.

7 Dette høye prestedømme var etter hans Sønns orden, en orden som har eksistert helt siden verdens grunnvoll ble lagt, eller som med andre ord er [a]uten dagers begynnelse eller års ende, og er beredt fra evighet til all evighet som følge av [b]hans forutkunnskap om alle ting.

8 På denne måten ble de [a]ordinert, idet de ble kalt med et hellig kall og ordinert med en hellig ordinans og påtok seg det høye prestedømme i den hellige orden. Og dette kall, denne ordinans og dette høye prestedømme er uten begynnelse eller ende.

9 Slik blir de [a]høyprester for evig etter Sønnens orden, han som er Faderens Enbårne, som er uten dagers begynnelse eller års ende, og som er full av [b]nåde, rettferdighet og sannhet. Og slik er det. Amen.

10 Nå, som jeg sa om den hellige orden – eller dette [a]høye prestedømme – var det mange som ble ordinert og ble Guds høyprester, og det var på grunn av deres overmåte store tro og [b]omvendelse og deres rettferdighet for Gud, for de valgte å omvende seg og gjøre rettferdige gjerninger i stedet for å forgå.

11 Derfor ble de kalt ved denne hellige orden og ble [a]helliggjort og fikk sine [b]klær vasket hvite ved Lammets blod.

12 Etter at de var blitt [a]helliggjort ved [b]Den hellige ånd og hadde fått sine klær vasket hvite så de var [c]rene og plettfrie for Gud, kunne de ikke se på [d]synd uten med [e]avsky, og det var mange, ja, overmåte mange, som ble gjort rene og gikk inn til Herren sin Guds hvile.

13 Og nå, mine brødre, vil jeg dere skal ydmyke dere for Gud og bære [a]frukt som er omvendelsen verdig, så dere også kan gå inn til denne hvile.

14 Ja, ydmyk dere likesom folket i [a]Melkisedeks dager, han som også var en høyprest av den samme orden som jeg har omtalt, og han mottok også det høye prestedømme for evig.

---

6 *a* Alma 12:37; 16:17. vs Hvile.
7 *a* Heb 7:3.
b vs Gud, guddommen.
8 *a* L&p 84:33–42. vs Melkisedekske prestedømme, Det.
9 *a* vs Høyprest.
b 2 Ne 2:6. vs Nåde.
10 *a* L&p 84:18–22.
b vs Omvende, omvendelse.
11 *a* Moses 6:59–60.
b 1 Ne 12:10; Alma 5:21–27; 3 Ne 27:19–20.
12 *a* Rom 8:1–9. vs Helliggjørelse.
b vs Hellige ånd, Den.
c vs Ren, renhet.
d Mosiah 5:2; Alma 19:33.
e Ord 8:13; Alma 37:29.
13 *a* Luk 3:8.
14 *a* JSO 1M 14:25–40 (Tillegg); L&p 84:14. vs Melkisedek.

15 Og det var til den samme Melkisedek [a]Abraham betalte [b]tiende, ja, selv vår far Abraham betalte tiende – en tiendedel av alt han eide.

16 Nå ble disse [a]ordinanser gitt på denne måten for at folket derved kunne se fremover til Guds Sønn, for det var et [b]forbilde på hans orden – eller det var hans orden – og dette for at de kunne se frem til ham for å få forlatelse for sine synder, så de kunne gå inn til Herrens hvile.

17 Nå var denne Melkisedek konge over Salems land, og hans folk hadde sunket dypt i misgjerning og avskyelighet, ja, de hadde alle kommet på avveie og var fulle av allslags ugudelighet.

18 Men Melkisedek, som hadde utøvet mektig tro og hadde mottatt det høye prestedømmes embede ifølge [a]Guds hellige orden, forkynte omvendelse til sitt folk. Og se, de omvendte seg, og Melkisedek opprettet fred i landet i sine dager. Derfor ble han kalt fredsfyrsten, for han var konge i Salem og regjerte under sin far.

19 Nå var det [a]mange før ham, og det var også mange etter ham, men [b]ingen var større, derfor har man særlig omtalt ham.

20 Nå behøver jeg ikke fortelle mer om dette, for det jeg har sagt, er tilstrekkelig. Se, dere har [a]Skriftene foran dere, og hvis dere [b]forvrenger dem, skal dere selv bli ødelagt.

21 Og nå skjedde det at da Alma hadde sagt disse ord til dem, rakte han ut sin hånd mot dem, og ropte med høy røst og sa: Nå er tiden inne til å [a]omvende seg, for frelsens dag nærmer seg.

22 Ja, og Herrens røst forkynner det ved [a]englers munn til alle nasjoner, ja, forkynner det så de kan få et stort og gledelig budskap, ja, og han lar dette glade budskap lyde blant hele sitt folk, ja, også til dem som er adspredt omkring på jorden, derfor er det kommet til oss.

23 Og det er gjort kjent for oss med [a]klare og tydelige ord så vi kan forstå og ikke ta feil, og dette fordi vi er [b]omstreifere i et fremmed land. Slik er vi derfor rikt velsignet, for dette glade budskap er blitt forkynt for oss i alle deler av vår vingård.

24 For se, [a]engler forkynner det nå for mange i vårt land, og dette skjer for å berede menneskenes barns hjerter til å motta hans ord når han kommer i sin herlighet.

25 Og nå venter vi bare å høre det glade budskap om hans

15*a* vs Abraham.
b 1M 14:18–20; Mal 3:8–10. vs Tiende.
16*a* vs Ordinanser.
b vs Symbolikk.
18*a* vs Melkisedekske prestedømme, Det.
19*a* Hel 8:18; L&p 84:6–16; 107:40–55.
b L&p 107:1–4.
20*a* vs Skriftene.
b 2 Pet 3:16; Alma 41:1.
21*a* vs Omvende, omvendelse.
22*a* Alma 10:20.
23*a* 2 Ne 25:7–8; 31:3; 32:7; Jak bok 4:13; Ether 12:39.
b Jak bok 7:26.
24*a* Alma 10:10; 39:19.

komme forkynt for oss ved englers munn – for tiden kommer – hvor snart [a]vet vi ikke. Ved Gud skulle jeg ønske det måtte bli i min tid, men enten det skjer før eller senere, vil jeg fryde meg over det.

26 Og det skal kunngjøres for [a]hellige og rettferdige menn ved englers munn ved hans komme, så våre fedres ord kan gå i oppfyllelse ifølge det de har talt om ham, og dette var ifølge profetiens ånd som var i dem.

27 Og nå, mine brødre, [a]ønsker jeg fra dypet av mitt hjerte – ja, med så stor engstelse at det volder meg smerte – at dere vil lytte til mine ord og legge bort deres synder og ikke utsette deres omvendelsesdag,

28 men at dere vil ydmyke dere for Herren og påkalle hans hellige navn og alltid [a]våke og be, så dere ikke blir [b]fristet mer enn dere kan tåle og således være ledet av Den hellige ånd, bli ydmyke, [c]saktmodige, medgjørlige, tålmodige, fulle av kjærlighet og all langmodighet,

29 [a]ha tro på Herren, ha et håp om at dere skal motta evig liv, og alltid ha [b]Guds kjærlighet i deres hjerter, så dere kan bli løftet opp på den siste dag og gå inn til hans [c]hvile.

30 Og måtte Herren innrømme dere omvendelse, så dere ikke nedkaller hans vrede over dere, så dere ikke blir bundet med [a]helvetes lenker, så dere ikke må lide den annen [b]død.

31 Og Alma talte mange flere ord til folket som ikke er skrevet i denne bok.

KAPITTEL 14

Alma og Amulek blir kastet i fengsel og blir slått – De troende og deres hellige skrifter brennes med ild – Disse martyrene blir mottatt av Herren i herlighet – Fengselets vegger revner og faller – Alma og Amulek blir befridd, og deres forfølgere blir drept. Ca. 82–81 f.Kr.

Og det skjedde at etter at han hadde sluttet å tale til folket, trodde mange av dem på hans ord og begynte å omvende seg og granske [a]Skriftene.

2 Men de fleste av dem ønsket å drepe Alma og Amulek, for de var sinte på Alma fordi han hadde talt [a]klart og tydelig til Zeezrom. Og de sa også at Amulek hadde [b]løyet for dem og hadde vist forakt for deres lov og også for deres lovkyndige og dommere.

3 Og de var også sinte på Alma og Amulek, og fordi de hadde vitnet så klart og tydelig mot deres ugudelighet, forsøkte

25 *a* 1 Ne 10:4; 3 Ne 1:13.
26 *a* Amos 3:7; Luk 2:8–11.
27 *a* Mosiah 28:3.
28 *a* vs Bønn; Våke, vektere.
b 1 Kor 10:13.
c vs Saktmodig, saktmodighet; Tålmodighet.
29 *a* Alma 7:24.
b L&p 20:31; 76:116. vs Nestekjærlighet.
c L&p 84:24.
30 *a* vs Fordømme, fordømmelse; Helvete.
b vs Død, åndelig.
14 1 *a* 2 Kong 22:8–13. vs Skriftene.
2 *a* Alma 12:3–7.
b Alma 10:27.

de å ta dem av dage i all hemmelighet.

4 Men det skjedde at de ikke gjorde det, men de tok dem og bandt dem med sterke rep og førte dem frem for landets øverste dommer.

5 Og folket kom frem og vitnet mot dem og bekreftet at de hadde vist forakt for loven, og deres lovkyndige og landets dommere, og også for alle mennesker som var i landet. Og de hadde også vitnet om at det bare var én Gud, og at han skulle sende sin Sønn blant folket, men han skulle ikke frelse dem. Og mange slike ting vitnet folket om mot Alma og Amulek, og dette fant sted for landets øverste dommer.

6 Og det skjedde at Zeezrom ble forbauset over de ord som var blitt talt, og han kjente også til de forblindede tanker som han hadde forårsaket blant folket ved sine løgnaktige ord. Og han begynte å bli [a]opprørt i sin sjel ved [b]bevisstheten om sin egen skyld, ja, han begynte å bli innhyllet i helvetes smerter.

7 Og det skjedde at han begynte å rope til folket og sa: Se, jeg er [a]skyldig, og disse menn er plettfrie for Gud. Og han begynte å gå i forbønn for dem fra den tid av. Men de hånte ham og sa: Er du også besatt av djevelen? Og de spyttet på ham og [b]kastet ham ut og også alle dem som trodde på de ord som Alma og Amulek hadde talt. Og de kastet dem ut og sendte menn for å kaste stener på dem.

8 Og de samlet deres hustruer og barn, og de som trodde eller var blitt opplært til å tro på Guds ord, lot de kaste på bålet. Og de fant også frem deres opptegnelser som inneholdt hellige skrifter, og kastet også dem på bålet, så de kunne brennes og bli ødelagt av ild.

9 Og det skjedde at de tok Alma og Amulek og førte dem til martyrstedet, så de kunne være vitne til at de som ble fortært av ild, ble ødelagt.

10 Og da Amulek så hvilke smerter de kvinner og barn ble utsatt for som ble fortært av flammene, kjente også han smerte, og han sa til Alma: Hvordan kan vi være vitne til denne redselsfulle scene? La oss derfor rekke ut våre hender og bruke den [a]Guds kraft som er i oss, og redde dem fra flammene.

11 Men Alma sa til ham: Ånden holder meg tilbake fra å rekke ut min hånd, for se, Herren tar dem opp til seg i [a]herlighet, og han tillater at de gjør dette, eller at folket gjør dette med dem, ifølge sine hårde hjerter, så de [b]straffedommer som han skal sende over dem i sin vrede, kan bli rettferdige. Og de [c]uskyldiges [d]blod skal stå

6 *a* Alma 15:5.
b vs Samvittighet.
7 *a* Alma 11:21–37.
b Alma 15:1.
10 *a* Alma 8:30–31.
11 *a* vs Herlighet.
b Sal 37:8–13; Alma 60:13; L&p 103:3. vs Rettferdig, rettferdighet.
c Mosiah 17:10.
d vs Martyr, martyrium.

som et vitne mot dem og rope kraftig mot dem på den siste dag.

12 Da sa Amulek til Alma: Se, kanskje de vil brenne oss også.

13 Og Alma sa: La det skje ifølge Herrens vilje. Men se, vår gjerning er ikke fullført, derfor brenner de ikke oss.

14 Nå skjedde det at da deres legemer som var kastet i ilden, var fortært, og likeså opptegnelsene som var kastet inn med dem, kom landets øverste dommer og stilte seg foran Alma og Amulek, som var bundet. Og han slo dem med hånden på kinnet og sa til dem: Etter hva dere har sett, vil dere forkynne igjen for dette folk at de skal bli kastet i en [a]sjø av ild og svovel?

15 Som dere ser, hadde dere ingen makt til å redde dem som var blitt kastet i ilden, heller ikke har Gud reddet dem fordi de var av deres tro. Og dommeren slo dem på kinnet igjen og spurte: Hva har dere å si til dette?

16 Nå tilhørte denne dommeren [a]Nehors orden og tro, den samme Nehor som slo Gideon ihjel.

17 Og det skjedde at Alma og Amulek ikke svarte ham, og han slo dem igjen og overleverte dem til tjenestemenn så de kunne kastes i fengsel.

18 Og da de hadde sittet i fengsel i tre dager, kom det mange [a]lovkyndige og dommere og prester og lærere som var av Nehors tro. Og de kom inn i fengselet for å besøke dem, og de stilte dem mange spørsmål, men de svarte dem ikke.

19 Og det skjedde at dommeren sto foran dem og sa: Hvorfor svarer dere ikke på det disse menneskene sier? Vet dere ikke at jeg har myndighet til å overgi dere til flammene? Og han befalte dem å tale, men de svarte ikke.

20 Og det skjedde at de forlot dem og gikk sin vei, men kom tilbake neste dag, og dommeren slo dem igjen på kinnet. Og mange kom også frem og slo dem og sa: Vil dere igjen stå frem og dømme dette folk og fordømme vår lov? Hvis dere har så stor kraft, hvorfor [a]befrir dere ikke dere selv?

21 Og mange slike ting sa de til dem, skar tenner mot dem og spyttet på dem og sa: Hvordan skal vi se ut når vi er fordømt?

22 Og mange slike ting, ja, alle mulige slike ting sa de til dem, og slik gjorde de narr av dem i mange dager. Og de lot dem ikke få mat for at de skulle bli sultne, og ga dem ikke vann for at de skulle bli tørste, og de tok også klærne fra dem så de var nakne. Og slik ble de bundet med sterke rep og kastet i fengsel.

23 Og det skjedde etter at de hadde lidd slik i mange dager (og det var den tolvte dag i den tiende måned i det tiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk) at den øverste dommer over Ammonihahs

14*a* Alma 12:17.
16*a* Alma 1:7–15.
18*a* Alma 10:14; 11:20.
20*a* Mat 27:39–43.

land og mange av deres lærere og deres lovkyndige gikk inn i fengselet hvor Alma og Amulek var bundet med rep.

24 Og den øverste dommer stilte seg foran dem og slo dem igjen og sa til dem: Hvis dere har Guds kraft, så befri dere fra disse bånd, og da skal vi tro at Herren vil ødelegge dette folk ifølge deres ord.

25 Og det skjedde at de alle gikk frem og slo dem og sa de samme ord, helt til siste mann. Og da den siste hadde talt til dem, kom [a]Guds kraft over Alma og Amulek, og de reiste seg og sto på sine ben.

26 Og Alma ropte og sa: Hvor lenge skal vi tåle disse store [a]plager, O Herre? O Herre, gi oss styrke ifølge den tro vi har på Kristus, ja, så vi kan bli befridd. Og de sprengte repene som de var bundet med, og da folk så dette, begynte de å flykte, for frykten for å bli ødelagt var kommet over dem.

27 Og det skjedde at deres frykt var så stor at de falt til jorden og ikke nådde frem til [a]fengselets utgangsdør. Og jorden rystet kraftig, og fengselets vegger revnet i to så de falt til jorden, og den øverste dommer og de lovkyndige og prestene og lærerne som hadde slått Alma og Amulek, ble drept da fengselet raste sammen.

28 Og Alma og Amulek kom ut av fengselet, og de var ikke skadet, for Herren hadde gitt dem kraft ifølge den tro de hadde på Kristus. Og de kom straks ut av fengselet og var [a]løst fra sine bånd. Og fengselet hadde rast sammen, og enhver sjel innenfor fengselets vegger bortsett fra Alma og Amulek var drept, og straks kom de inn i byen.

29 Nå kom folk som hadde hørt all larmen, løpende i store flokker for å få vite hva årsaken var, og da de så Alma og Amulek komme ut av fengselet og at veggene hadde rast sammen, ble de slått med stor frykt og flyktet fra Alma og Amulek som en geit med sin killing flykter for to løver, og slik flyktet de fra Alma og Amulek.

KAPITTEL 15

Alma og Amulek drar til Sidom og oppretter en menighet – Alma helbreder Zeezrom, som slutter seg til Kirken – Mange blir døpt, og Kirken blomstrer – Alma og Amulek drar til Zarahemla. Ca. 81 f.Kr.

Og det skjedde at Alma og Amulek ble befalt å forlate byen, og de forlot den og kom inn i Sidoms land. Og se, der fant de alle dem som hadde dratt ut av [a]Ammonihahs land, de som var blitt [b]kastet ut og stenet fordi de trodde på Almas ord.

2 Og de fortalte dem alt som hadde skjedd med deres

25 *a* Alma 8:31.
26 *a* Jak brev 5:10–11; Mosiah 17:10–20; L&p 121:7–8.
27 *a* Apg 16:26; Ether 12:13.
28 *a* Jak bok 4:6; 3 Ne 28:19–22.
15 1 *a* Alma 16:2–3, 9, 11.
b Alma 14:7.

[a]hustruer og barn og også med dem selv, og om den [b]kraft de hadde fått til å bli befridd.

3 Og Zeezrom lå syk i Sidom med høy feber som var forårsaket av store sjelekvaler på grunn av hans [a]ugudelighet. For han antok at Alma og Amulek ikke lenger var i live, og han antok at de var blitt drept på grunn av hans misgjerning. Og denne store synd og hans mange andre synder opprørte hans sinn til han led fryktelig og ikke fant noen lindring, derfor begynte han å bli pint av en brennende hete.

4 Da han nå hørte at Alma og Amulek var i Sidoms land, begynte han å fatte mot i sitt hjerte, og han sendte straks bud til dem og ønsket at de skulle komme til ham.

5 Og det skjedde at de straks dro avgårde og var lydige mot det bud som han hadde sendt dem, og de gikk inn i Zeezroms hus, og de fant ham i sengen, syk, meget svak med høy feber, og han hadde også overmåte store sjelekvaler på grunn av sine misgjerninger, og da han så dem, rakte han ut sin hånd og bønnfalt dem og spurte om de ville helbrede ham.

6 Og det skjedde at Alma tok ham ved hånden og sa til ham: [a]Tror du på Kristi kraft til frelse?

7 Og han svarte og sa: Ja, jeg tror alle de ord som du har undervist.

8 Og Alma sa: Hvis du tror på Kristi forløsning, kan du bli [a]helbredet.

9 Og han sa: Ja, jeg tror ifølge dine ord.

10 Og da ropte Alma til Herren og sa: O Herre vår Gud, ha barmhjertighet med denne mann og [a]helbred ham ifølge den tro han har på Kristus.

11 Og da Alma hadde sagt disse ord, [a]sprang Zeezrom opp og begynte å gå omkring. Og dette skjedde til folkets store forbauselse, og kunnskapen om dette gikk ut i hele Sidoms land.

12 Og Alma døpte Zeezrom til Herren, og han begynte fra den tid av å forkynne for folket.

13 Og Alma opprettet en menighet i Sidoms land og innviet prester og lærere i landet for å døpe til Herren alle som ønsket å bli døpt.

14 Og det skjedde at de var mange, for de strømmet til fra hele området omkring i Sidom og ble døpt.

15 Men det folk som var i Ammonihahs land, forble et hårdhjertet og hårdnakket folk, og de omvendte seg ikke fra sine synder. All Almas og Amuleks kraft tilskrev de djevelen, for de var av [a]Nehors tro og trodde ikke på omvendelse fra sine synder.

16 Og slik var situasjonen for Alma og Amulek: Amulek hadde [a]forlatt alt sitt gull og sølv og sine kostelige ting som var i

2 *a* Alma 14:8–14.
b Alma 14:28.
3 *a* Alma 14:6–7.
6 *a* Mark 9:23.
8 *a* vs Helbrede, helbredelse.
10 *a* Mark 2:1–12.
11 *a* Apg 3:1–11.
15 *a* Alma 1:2–15.
16 *a* Luk 14:33; Alma 10:4.

Ammonihahs land på grunn av Guds ord, og han ble [b]forkastet av dem som en gang var hans venner, og også av sin far og sine slektninger.

17 Derfor, etter at Alma hadde opprettet menigheten i Sidom, så han en stor [a]forandring, ja, han så at folket sluttet å være stolte i sine hjerter og begynte å [b]ydmyke seg for Gud og begynte å komme sammen i sine helligdommer for å [c]tilbe Gud ved alteret, mens de stadig [d]våket og ba så de kunne bli befridd fra Satan og fra [e]død og ødeleggelse,

18 og som jeg sa, etter at Alma hadde sett alle disse ting, derfor tok han Amulek med seg til Zarahemlas land og tok ham med seg til sitt eget hus, og han betjente ham i hans trengsler og styrket ham i Herren.

19 Og slik endte det tiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

KAPITTEL 16

Lamanittene ødelegger Ammonihahs folk – Zoram leder nephittene til seier over lamanittene – Alma og Amulek og mange andre forkynner ordet – De underviser om at Kristus etter sin oppstandelse vil vise seg for nephittene. Ca. 81–77 f.Kr.

Og det skjedde i det ellevte år av dommernes regjeringstid over Nephis folk, på den femte dag i den annen måned – etter at det lenge hadde vært fred i Zarahemlas land og det i en rekke år ikke hadde vært noen kriger eller stridigheter – da hørtes på den femte dag i den annen måned i det ellevte år et rop om krig overalt i landet.

2 For se, lamanittenes hærstyrker hadde kommet inn over landets grenser fra villmarken, like til byen [a]Ammonihah, og begynte å slå folket ihjel og ødelegge byen.

3 Og nå skjedde det at før nephittene kunne samle en tilstrekkelig hærstyrke for å drive dem ut av landet, hadde de [a]ødelagt folket som var i byen Ammonihah, og også noen ved Noahs grenser og ført andre som fanger ut i villmarken.

4 Nå skjedde det at nephittene ønsket å redde dem som var blitt ført som fanger ut i villmarken.

5 Derfor, han som var utnevnt til hærfører over nephittenes styrker (og hans navn var Zoram, og han hadde to sønner, Lehi og Aha), denne Zoram og hans to sønner, som visste at Alma var høyprest over kirken og hadde hørt at han hadde profetiens ånd, gikk til ham og ønsket å få vite av ham hvor Herren ville de skulle gå i villmarken for å lete etter sine brødre som hadde blitt tatt til fange av lamanittene.

6 Og det skjedde at Alma

16 *b* vs Forfølge, forfølgelse.
17 *a* Alma 16:21.
b vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
c vs Tilbe, tilbedelse.
d vs Bønn; Våke, vektere.
e vs Død, åndelig.
16 2 *a* Alma 15:1, 15–16.
3 *a* Alma 9:18.

[a]spurte Herren om saken, og Alma vendte tilbake og sa til dem: Se, lamanittene vil gå over elven Sidon mot syd i villmarken, langt forbi grensene til Mantis land. Og se, der skal dere møte dem på østsiden av elven Sidon, og der vil Herren overgi til dere deres brødre som er blitt tatt til fange av lamanittene.

7 Og det skjedde at Zoram og hans sønner gikk over elven Sidon med sine hærstyrker og marsjerte langt forbi Mantis grenser, inn i den sydlige del av villmarken, som lå på østsiden av elven Sidon.

8 Og de angrep lamanittenes hærstyrker, og lamanittene ble adspredt og drevet ut i villmarken. Og de tok sine brødre som hadde blitt tatt til fange av lamanittene, og ikke en eneste sjel av dem som var tatt til fange, var gått tapt. Og de ble ført tilbake av sine brødre for å bo i sitt eget land.

9 Og slik endte dommernes ellevte år. Lamanittene hadde blitt drevet ut av landet, og folket i Ammonihah var [a]ødelagt, ja, hver eneste levende sjel av Ammonihahs innbyggere var [b]ødelagt, og også deres mektige by som de sa Gud ikke kunne ødelegge fordi den var så mektig.

10 Men se, [a]på én dag ble den lagt i ruiner, og likene ble revet i stykker av hunder og villmarkens ville dyr.

11 Ikke desto mindre, etter mange dager ble deres døde legemer dynget opp på jorden, og de ble dekket med et tynt lag jord. Og stanken fra dem var så stor at folk ikke kom for å slå seg ned i Ammonihahs land på mange år. Og det ble kalt nehorenes ødemark, for de som ble drept, tilhørte [a]Nehors tro, og deres landområder ble liggende øde.

12 Og lamanittene gikk ikke til krig mot nephittene igjen før i det fjortende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk. Og slik hadde Nephis folk sammenhengende fred i hele landet i tre år.

13 Og Alma og Amulek gikk ut og forkynte omvendelse til folket i deres [a]templer og i deres helligdommer og også i deres [b]synagoger, som var bygget på jødenes vis.

14 Og til alle som ville høre på deres ord, forkynte de Guds ord uten å vise noen [a]persons anseelse og uten opphør.

15 Og slik dro Alma og Amulek ut – og også mange andre som var blitt utvalgt til arbeidet – for å forkynne ordet over hele landet. Og kirken ble opprettet overalt i landet, omkring i hele området, blant hele det nephittiske folk.

16 Og det var [a]ingen ulikhet blant dem. Herren utøste sin Ånd over hele landet for å berede menneskenes barns sinn,

6 *a* Alma 43:23–24.
9 *a* Alma 8:16; 9:18–24; Mormon 6:15–22.
b Alma 25:1–2.
10 *a* Alma 9:4.
11 *a* Alma 1:15; 24:28–30.
13 *a* 2 Ne 5:16.
b Alma 21:4–6, 20.
14 *a* Alma 1:30.
16 *a* Mosiah 18:19–29; 4 Ne 1:3.

eller for å berede deres [b]hjerter til å motta ordet som skulle forkynnes blant dem ved hans komme,

17 så de ikke skulle forherde seg mot ordet, så de ikke skulle bli vantro og gå videre og bli ødelagt, men at de kunne motta ordet med glede og som en [a]gren bli podet inn i det sanne [b]vintre, så de kunne gå inn til Herren sin Guds [c]hvile.

18 Nå, disse [a]prestene som gikk ut blant folket, talte mot all løgn og alt [b]bedrag og [c]misunnelse og strid og ondsinnethet og hån og spott og tyveri, røveri, plyndring, mord, horlevnet og allslags vellyst, og ropte ut at denslags ikke burde finne sted.

19 De talte om de ting som snart skulle skje, ja, om [a]Guds Sønns komme, hans lidelser og død og også de dødes oppstandelse.

20 Og mange av folket spurte på hvilket sted Guds Sønn skulle komme, og de ble undervist om at han ville [a]vise seg for dem [b]etter sin oppstandelse, og dette lyttet folket til med stor fryd og glede.

21 Og nå, etter at kirken hadde blitt opprettet overalt i hele landet – hadde [a]seiret over djevelen, og Guds ord hadde blitt forkynt i sin renhet over hele landet og Herren hadde utøst sine velsignelser over folket – endte det fjortende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

En beretning om Mosiahs sønner, som frasa seg sine rettigheter til riket til fordel for Guds ord og dro opp til Nephis land for å forkynne for lamanittene. Deres lidelser og befrielse, ifølge Almas opptegnelse.

Omfatter kapittel 17 til og med 27.

KAPITTEL 17

Mosiahs sønner har profetiens og åpenbaringens ånd – De drar hver sin vei for å forkynne ordet til lamanittene – Ammon drar til Ismaels land og blir kong Lamonis tjener – Ammon redder kongens småfe og slår hans fiender ihjel ved Sebus-vannet. Vers 1–3, ca. 77 f.Kr., vers 4 ca. 91–77 f.Kr., og vers 5–39 ca. 91 f.Kr.

Og nå skjedde det at mens Alma reiste fra Gideons land sydover til Mantis land, se, da [a]møtte han til sin forbauselse [b]Mosiahs sønner som var på vei til Zarahemlas land.

2 Nå var disse Mosiahs sønner sammen med Alma da engelen [a]første gang viste seg for ham. Derfor frydet Alma seg svært meget over å se sine brødre, og det som gjorde ham enda mer glad, var at de fremdeles var

16 *b* vs Sønderknust hjerte.
17 *a* Jak bok 5:24.
b vs Herrens vingård.
c Alma 12:37; 13:10–13.
18 *a* Alma 15:13.
b vs Bedra, bedrageri.
c vs Misunnelse.
19 *a* vs Jesus Kristus – Fødsel og død, profetier om Jesu Kristi.
20 *a* 2 Ne 26:9; 3 Ne 11:7–14.
b 1 Ne 12:4–6.
21 *a* Alma 15:17.
17 1 *a* Alma 27:16.
b Mosiah 27:34.
2 *a* Mosiah 27:11–17.

hans brødre i Herren. Ja, og de hadde vokst seg sterke i kunnskap om sannheten, for de var menn med en sunn forståelse, og de hadde [b]gransket Skriftene flittig så de kunne kjenne Guds ord.

3 Men dette er ikke alt. De hadde hengitt seg til mye [a]bønn og faste, derfor hadde de profetiens ånd og åpenbaringens ånd, og når de [b]underviste, underviste de med kraft og myndighet fra Gud.

4 Og de hadde forkynt Guds ord i fjorten år blant lamanittene og hadde i stor grad [a]lykkes med å [b]bringe mange til kunnskap om sannheten. Ja, ved deres ords kraft ble mange ført frem for Guds alter for å påkalle hans navn og [c]bekjenne sine synder for ham.

5 Nå var det slike ting som hendte dem på deres reiser, for de hadde mange lidelser, de led mye både på legeme og sjel i form av sult, tørst og utmattelse, og også mye på grunn av åndelige [a]anstrengelser.

6 Nå var dette deres reiser: Etter å ha [a]tatt farvel med sin far, Mosiah, i dommernes første år og etter å ha [b]frasagt seg det rike som deres far ønsket å overlate til dem – og dette var også folkets ønske –

7 dro de ut av Zarahemlas land og tok med seg sine sverd og sine spyd og sine buer og sine piler og sine slynger, og dette gjorde de så de kunne skaffe seg mat mens de var i villmarken.

8 Og på denne måten dro de ut i villmarken med alle dem de hadde valgt ut, for å dra opp til Nephis land for å forkynne Guds ord til lamanittene.

9 Og det skjedde at de reiste mange dager i villmarken, og de fastet mye og [a]ba mye om at Herren ville gi dem en del av sin Ånd som kunne følge dem og være hos dem, så de kunne være et [b]redskap i Guds hender til om mulig å bringe sine brødre, lamanittene, til kunnskap om sannheten, til kunnskap om deres fedres ugudelige [c]tradisjoner som ikke var riktige.

10 Og det skjedde at Herren [a]så til dem med sin [b]Ånd og sa til dem: Vær [c]trøstet, og de ble trøstet.

11 Og Herren sa også til dem: Gå ut blant deres brødre, lamanittene, og forkynn mitt ord. Likevel skal dere være [a]tålmodige i langvarig lidelse og trengsel, så dere kan vise dem et godt eksempel i meg, og jeg vil gjøre dere til et redskap i mine hender til mange sjelers frelse.

12 Og det skjedde at Mosiahs sønner og de som var med dem,

2 *b* vs Skriftene.
3 *a* vs Bønn; Faste.
b vs Undervise – Undervis med Ånden.
4 *a* Alma 29:14.
b vs Misjonærarbeide.
c vs Bekjenne, bekjennelse.
5 *a* Alma 8:10.
6 *a* Mosiah 28:1, 5–9.
b Mosiah 29:3.
9 *a* Alma 25:17. vs Bønn.
b Mosiah 23:10; Alma 26:3.
c Alma 3:10–12.
10 *a* L&p 5:16.
b vs Hellige ånd, Den.
c Alma 26:27.
11 *a* Alma 20:29. vs Tålmodighet.

i sine hjerter tok mot til seg og dro ut til lamanittene for å forkynne Guds ord til dem.

13 Og det skjedde at da de hadde kommet frem til grensen av lamanittenes land, [a]delte de seg og skilte lag, idet de stolte på Herren og at de skulle møtes igjen når deres [b]innhøsting var avsluttet, for de antok at det var et stort arbeide de hadde påtatt seg.

14 Og det var virkelig stort, for de hadde påtatt seg å forkynne Guds ord til et [a]vilt og et forherdet og et grusomt folk, et folk som fant behag i å myrde nephittene og i å røve og plyndre dem. Og de hadde lagt sin elsk på rikdommer, eller på gull og sølv og kostelige stener, likevel forsøkte de å skaffe seg disse ting ved å myrde og plyndre, så de kunne slippe å arbeide for dem med sine egne hender.

15 Derfor var de et meget dovent folk hvorav mange tilba avguder, og Guds [a]forbannelse var kommet over dem på grunn av deres fedres [b]tradisjoner. Likevel var Herrens løfter gitt til dem på omvendelsens betingelser.

16 Dette var derfor [a]grunnen til at Mosiahs sønner hadde påtatt seg arbeidet, så de kanskje kunne bringe dem til omvendelse, så de kanskje kunne bringe dem til kunnskap om forløsningsplanen.

17 Derfor skilte de lag og dro ut blant dem hver for seg ifølge Guds ord og kraft som var gitt til dem.

18 Nå var Ammon deres leder, eller det var han som betjente dem. Og han forlot dem, etter å ha [a]velsignet dem ifølge deres forskjellige oppdrag og meddelt dem Guds ord, eller han betjente dem før han forlot dem. Og deretter dro de hver sin vei omkring i landet.

19 Og Ammon dro til Ismaels land, det land som var oppkalt etter [a]Ismaels sønner som også ble lamanitter.

20 Og da Ammon kom inn i Ismaels land, tok lamanittene ham og bandt ham, for det var deres skikk å binde alle nephitter som falt i deres hender, og føre dem frem for kongen. Og derfor var det opp til kongen om han ville slå dem ihjel eller holde dem i fangenskap eller kaste dem i fengsel eller vise dem ut av sitt land etter egen vilje og eget forgodtbefinnende.

21 Ammon ble derfor ført frem for ham som var konge over Ismaels land, og hans navn var Lamoni, og han var en etterkommer av Ismael.

22 Og kongen spurte Ammon om han ønsket å bo i landet blant lamanittene, eller blant hans folk.

23 Og Ammon sa til ham: Ja, jeg ønsker å oppholde meg blant dette folk en tid, ja, og kanskje til min dødsdag.

13 *a* Alma 21:1.
b Mat 9:37.
14 *a* Mosiah 10:12.
15 *a* Alma 3:6–19; 3 Ne 2:15–16.
b Alma 9:16–24; 18:5.
16 *a* Mosiah 28:1–3.
18 *a* vs Velsigne, velsignet, velsignelse.
19 *a* 1 Ne 7:4–6.

24 Og det skjedde at kong Lamoni likte Ammon meget godt og lot hans bånd løse, og han ville at Ammon skulle ta en av hans døtre til hustru.

25 Men Ammon sa til ham: Nei, men jeg vil være din tjener. Derfor ble Ammon kong Lamonis tjener. Og det skjedde at han sammen med andre tjenere fikk i oppdrag å passe på Lamonis småfe ifølge lamanittenes skikk.

26 Og etter at han hadde vært i kongens tjeneste i tre dager, var han sammen med lamanitttjenerne, og de drev sitt småfe til det vanningssted som ble kalt Sebus-vannet, og alle lamanitter driver sitt småfe hit så de kan få vann.

27 Derfor, da Ammon og kongens tjenere drev sitt småfe til dette vanningsstedet, se, da kom noen lamanitter som hadde vannet sitt småfe, og de jaget Ammons og kongens tjeneres småfe vekk så de løp i alle retninger.

28 Nå begynte kongens tjenere å knurre og sa: Nå kommer kongen til å drepe oss, slik han har gjort med våre brødre fordi deres småfe ble adspredt på grunn av disse menns ugudelighet. Og de begynte å gråte overmåte sårt og sa: Se, vårt småfe er allerede adspredt.

29 Nå gråt de av frykt for å bli drept. Men da Ammon så dette, svulmet hans hjerte av glede, for, sa han: Jeg vil vise disse mine medtjenere min kraft, eller den kraft som er i meg, ved å føre dette småfe tilbake til kongen, så jeg kan vinne disse mine medtjeneres hjerter så jeg kan få dem til å tro på mine ord.

30 Og nå var dette Ammons tanker da han så lidelsene til dem som han kalte sine brødre.

31 Og det skjedde at han oppmuntret dem med sine ord og sa: Mine brødre, vær ved godt mot, og la oss gå og lete etter småfeet, og vi vil samle dem og drive dem tilbake til vanningsstedet, og slik vil vi bevare småfeet for kongen, og han vil ikke slå oss ihjel.

32 Og det skjedde at de gikk for å lete etter småfeet, og de fulgte Ammon, og de løp avsted så fort de kunne. Og de fikk kongens småfe til å snu og samlet dem igjen ved vanningsstedet.

33 Og de samme menn sto der igjen for å jage vekk deres småfe, men Ammon sa til sine brødre: Omring småfeet så de ikke flykter, og jeg skal gå og kjempe mot disse menn som sprer vårt småfe.

34 Derfor gjorde de som Ammon befalte dem, og han gikk frem for å kjempe mot dem som sto ved Sebus-vannet, og de var ikke helt få i antall.

35 Derfor var de ikke redde for Ammon, for de trodde at én av deres menn kunne slå ham ihjel om de fant det for godt, for de visste ikke at Herren hadde lovet Mosiah at han ville [a]fri hans sønner ut av deres hender. Heller ikke visste de noe om Herren. Derfor fant de behag i å ødelegge sine brødre, og av denne grunn sto de der for å adspre kongens småfe.

35*a* Mosiah 28:7; Alma 19:22–23.

36 Men [a]Ammon gikk frem og begynte å kaste stener på dem med slyngen sin, ja, med stor kraft slynget han stener mot dem. Og på denne måten drepte han [b]noen av dem, så de begynte å bli forbauset over hans kraft. Likevel var de sinte fordi deres brødre var drept, og de var fast bestemt på at han skulle falle. Derfor, da de så at de [c]ikke kunne treffe ham med sine stener, gikk de frem med stokker for å slå ham ihjel.

37 Men se, enhver som løftet stokken for å slå Ammon, hugget han armen av med sitt sverd, for han motsto deres slag ved å slå armene deres med eggen av sverdet sitt, så de begynte å bli forbauset og begynte å flykte for ham, ja, og de var ikke helt få i antall. Og han drev dem på flukt ved sin arms styrke.

38 Nå hadde seks av dem falt for slyngen, men han drepte ingen andre enn deres leder med sitt sverd. Og han hugget av så mange av deres armer som ble løftet mot ham, og det var ikke få.

39 Og da han hadde drevet dem langt bort, vendte han tilbake, og de vannet sitt småfe og drev dem tilbake til kongens gressganger. Og deretter gikk de inn til kongen og bar med seg armene som var hugget av med Ammons sverd på dem som hadde forsøkt å drepe ham, og de ble båret inn til kongen som et bevis på de ting som de hadde gjort.

KAPITTEL 18

Kong Lamoni tar Ammon for å være Den Store Ånd – Ammon underviser kongen om skapelsen, om Guds handlemåte med menneskene og om forløsningen som kommer gjennom Kristus – Lamoni tror og faller til jorden som om han er død. Ca. 90 f.Kr.

Og det skjedde at kong Lamoni ba sine tjenere stå frem og vitne om alle de ting som de hadde sett angående saken.

2 Og da de alle hadde vitnet om de ting som de hadde sett, og han hadde fått vite hvor trofast Ammon hadde voktet hans småfe, og også med hvilken stor kraft han hadde kjempet mot dem som forsøkte å slå ham ihjel, ble han overmåte forbauset og sa: Dette er virkelig noe mer enn et menneske. Se, er ikke dette Den Store Ånd som sender så stor straff over dette folk på grunn av deres myrderier?

3 Og de svarte kongen og sa: Vi vet ikke om han er Den Store Ånd eller et menneske, men så mye vet vi at han [a]ikke kan drepes av kongens fiender, heller ikke kan de adspre kongens småfe når han er med oss, på grunn av hans dyktighet og store styrke. Derfor vet vi at han er en venn av kongen. Og nå, O konge, vi tror ikke at et menneske har så stor makt, for vi vet at han ikke kan drepes.

4 Og nå, da kongen hørte disse ord, sa han til dem: Nå vet jeg

36 *a* Ether 12:15.
b Alma 18:16.
c Alma 18:3.
18 3 *a* Alma 17:34–38.

at det er Den Store Ånd, og han har kommet ned i denne stund for å spare deres liv, så jeg ikke skal [a]drepe dere slik jeg gjorde med deres brødre. Dette er Den Store Ånd som våre fedre har talt om.

5 Nå var dette den tradisjon Lamoni hadde fått av sin far, at det fantes en [a]Stor Ånd. Men selv om de trodde på en Stor Ånd, antok de at alt de gjorde, var riktig. Likevel begynte Lamoni å bli overmåte engstelig og fryktet for at han hadde gjort noe galt ved å drepe sine tjenere.

6 For han hadde drept mange av dem fordi deres brødre hadde adspredt deres småfe ved vanningsstedet. Og fordi deres småfe var blitt adspredt, ble de drept.

7 Nå hadde disse lamanittene for vane å stå ved Sebus-vannet for å adspre folkets småfe, så de derved kunne jage mange av dem som ble adspredt, inn i sitt eget land da dette var en plyndringsskikk blant dem.

8 Og det skjedde at kong Lamoni spurte sine tjenere og sa: Hvor er den mannen som har så stor kraft?

9 Og de sa til ham: Se, han fører hestene dine. Nå hadde kongen befalt sine tjenere – før han sendte dem for å vanne sitt småfe – at de skulle gjøre istand hans hester og vogner og bli med ham til Nephis land, for en stor fest var planlagt i Nephis land av Lamonis far, som var konge over hele landet.

10 Da kong Lamoni hørte at Ammon gjorde istand hans hester og vogner, ble han enda mer forbauset over Ammons trofasthet og sa: Aldri har noen av mine tjenere noen gang vært så trofaste som denne mannen, for han husker til og med å gjøre alt jeg ber ham om.

11 Nå vet jeg helt sikkert at dette er Den Store Ånd, og jeg ønsker at han skal komme inn til meg, men jeg våger ikke.

12 Og det skjedde at da Ammon hadde gjort istand hestene og vognene til kongen og hans tjenere, gikk han inn til kongen, og han så at kongens ansiktsuttrykk var forandret, derfor skulle han nettopp til å trekke seg tilbake.

13 Og en av kongens tjenere sa til ham: Rabbanah, som oversatt betyr mektige eller store konge, for de anså sine konger for å være mektige, derfor sa han til ham: Rabbanah, kongen ønsker at du skal bli.

14 Derfor snudde Ammon seg mot kongen og sa til ham: Hva vil du jeg skal gjøre for deg, O konge? Og kongen svarte ham ikke på én time etter deres tid, for han visste ikke hva han skulle si til ham.

15 Og det skjedde at Ammon sa til ham igjen: Hva ønsker du av meg? Men kongen svarte ham ikke.

16 Og det skjedde at Ammon var fylt med Guds Ånd, derfor

4*a* Alma 17:28–31.
5*a* Alma 19:25–27.
vs Gud, guddommen.

forsto han hva kongen [a]tenkte, og han sa til ham: Er det fordi du har hørt at jeg forsvarte dine tjenere og ditt småfe og drepte syv av deres brødre med slyngen og sverdet og hugget armene av andre for å forsvare ditt småfe og dine tjenere, se, er det dette som er årsaken til din forundring?

17 Jeg sier til deg: Hva kommer det av at du er så forundret? Se, jeg er et menneske og din tjener, derfor, alt du ønsker, som er riktig, det vil jeg gjøre.

18 Da nå kongen hadde hørt disse ord, ble han igjen forundret, for han forsto at Ammon kunne [a]lese hans tanker. Men likevel opplot kong Lamoni sin munn og sa til ham: Hvem er du? Er du Den Store Ånd som [b]vet alle ting?

19 Ammon svarte og sa til ham: Det er jeg ikke.

20 Og kongen sa: Hvordan kjenner du mitt hjertes tanker? Du kan tale frimodig og fortelle meg om dette og også si meg ved hvilken makt du drepte og hugget armene av mine brødre som adspredte mitt småfe.

21 Og nå, hvis du vil fortelle meg disse ting, vil jeg gi deg hva som helst du ønsker, og om nødvendig vil jeg beskytte deg med mine hærstyrker. Men jeg vet at du har større kraft enn dem alle. Likevel vil jeg gi deg hva som helst du ønsker av meg.

22 Nå var Ammon klok, men likevel harmløs, og han sa til Lamoni: Vil du lytte til mine ord hvis jeg forteller deg ved hvilken kraft jeg gjør disse ting? Og dette er det som jeg ønsker av deg.

23 Og kongen svarte ham og sa: Ja, jeg vil tro alle dine ord, og slik ble han fanget med list.

24 Og Ammon begynte å tale til ham med [a]frimodighet og sa til ham: Tror du at det finnes en Gud?

25 Og han svarte og sa til ham: Jeg vet ikke hva det betyr.

26 Og da sa Ammon: Tror du at det finnes en Stor Ånd?

27 Og han sa: Ja.

28 Og Ammon sa: Den er Gud. Og Ammon sa videre til ham: Tror du at denne Store Ånd, som er Gud, skapte alle ting som er i himmelen og på jorden?

29 Og han sa: Ja, jeg tror at han skapte alle ting som er på jorden, men himmelen vet jeg ikke noe om.

30 Og Ammon sa til ham: Himmelen er et sted hvor Gud og alle hans hellige engler bor.

31 Og kong Lamoni sa: Er den over jorden?

32 Og Ammon sa: Ja, og han ser ned på alle menneskenes barn og kjenner alle hjertets [a]tanker og hensikter, for ved hans hånd ble de alle skapt fra begynnelsen av.

33 Og kong Lamoni sa: Jeg tror alle disse ting som du har talt. Er du sendt fra Gud?

34 Ammon sa til ham: Jeg er et

16*a* Alma 12:3.
18*a* vs Dømmekraftens gave.
b vs Gud, guddommen.
24*a* Alma 38:12.
32*a* Amos 4:13; 3 Ne 28:6; L&p 6:16.

menneske, og [a]mennesket ble i begynnelsen skapt i Guds bilde. Og jeg er kalt ved hans Hellige ånd til å [b]undervise dette folk om disse ting, så de kan komme til kunnskap om det som er rettferdig og sant.

35 Og en del av denne [a]Ånd bor i meg, og den gir meg [b]kunnskap, og også kraft, i forhold til min tro og mine ønsker som er i Gud.

36 Da nå Ammon hadde sagt disse ord, begynte han ved verdens skapelse og også Adams skapelse og fortalte ham alle ting om menneskets fall, [a]forklarte og la frem for ham folkets opptegnelser og hellige [b]skrifter, som inneholdt hva [c]profetene hadde sagt like ned til den tid da deres far, Lehi, forlot Jerusalem.

37 Og han fortalte dem også (nemlig kongen og hans tjenere) om alle de reiser deres fedre hadde foretatt i villmarken, og alle deres lidelser med sult og tørst, og deres slit og strev og så videre.

38 Og han fortalte dem også om Lamans, Lemuels og Ismaels sønners opprør, ja, han fortalte dem om all deres oppstand, og han forklarte dem inngående om alle opptegnelser og hellige skrifter fra den tid da Lehi forlot Jerusalem og ned til den nåværende tid.

39 Men dette er ikke alt, for han ga dem en fullstendig forklaring av [a]forløsningsplanen som var beredt fra verdens grunnvoll ble lagt, og han gjorde dem også kjent med Kristi komme, og alle Herrens gjerninger gjorde han dem kjent med.

40 Og det skjedde at etter at han hadde sagt alle disse ting og hadde forklart dem for kongen, at kongen trodde alle hans ord.

41 Og han begynte å rope til Herren og sa: O Herre, vær barmhjertig, og vis meg og mitt folk den samme store [a]barmhjertighet som du viste Nephis folk.

42 Og nå, da han hadde sagt dette, falt han til jorden som om han var død.

43 Og det skjedde at hans tjenere tok ham og bar ham inn til hans hustru og la ham på en seng. Og han lå der som om han var død i to dager og to netter, og hans hustru og hans sønner og hans døtre sørget over ham på lamanittenes vis og gråt sårt fordi han var død.

KAPITTEL 19

Lamoni mottar det evige livs lys og ser Forløseren – Alle i hans hus blir henrykket i Ånden, og mange ser engler – Ammon blir bevart på en mirakuløs måte – Han døper mange og oppretter en menighet blant dem. Ca. 90 f.Kr.

Og det skjedde at etter to dager og to netter var de i ferd med

34 *a* Mosiah 7:27; Ether 3:13–16.
b vs Undervise – Undervis med Ånden.
35 *a* vs Inspirasjon, inspirere.
b vs Kunnskap.
36 *a* Mosiah 1:4; Alma 22:12; 37:9.
b vs Skriftene.
c Apg 3:18–21.
39 *a* vs Forløsningsplan.
41 *a* vs Barmhjertig, barmhjertighet.

å ta hans legeme og legge det i et gravkammer som de hadde laget for å begrave sine døde.

2 Nå hadde dronningen hørt om Ammons ry, derfor sendte hun bud til ham og ønsket at han skulle komme inn til henne.

3 Og det skjedde at Ammon gjorde som han ble befalt, og gikk inn til dronningen og ønsket å få vite hva hun ville han skulle gjøre.

4 Og hun sa til ham: Min manns tjenere har fortalt meg at du er en [a]hellig Guds profet, og at du har kraft til å utføre mange mektige gjerninger i hans navn.

5 Derfor, hvis dette er riktig, vil jeg du skal gå inn og se til min mann, for han har ligget på sin seng i to dager og to netter, og noen sier at han ikke er død, men andre sier at han er død og at han stinker og at han burde legges i gravkammeret. Men jeg for min del kan ikke merke at han stinker.

6 Nå var det dette Ammon ønsket, for han visste at kong Lamoni var i Guds makt. Han visste at [a]vantroens mørke slør var blitt fjernet fra hans sinn, og [b]lyset som opplyste hans sinn – som var Guds herlighets lys, som var hans godhets vidunderlige lys – ja, dette lys hadde fylt hans sjel med så stor glede at mørkets sky var blitt drevet bort og det evige livs lys var tent i hans sjel. Ja, han visste at dette hadde overvunnet hans naturlige legeme, og at han var ført bort i Gud.

7 Derfor, det dronningen ønsket av ham, var også hans eneste ønske. Derfor gikk han inn for å se til kongen slik dronningen hadde ønsket han skulle gjøre, og han så kongen, og han visste at han ikke var død.

8 Og han sa til dronningen: Han er ikke død, men han sover i Gud, og i morgen skal han stå opp igjen, derfor, begrav ham ikke.

9 Og Ammon sa til henne: Tror du dette? Og hun sa til ham: Jeg har ikke noe annet vitnesbyrd enn ditt ord og våre tjeneres ord. Likevel tror jeg det vil gå som du har sagt.

10 Og Ammon sa til henne: Velsignet er du på grunn av din overmåte store tro. Jeg sier til deg, kvinne, at så stor [a]tro har det ikke vært blant hele det nephittiske folk.

11 Og det skjedde at hun våket ved sin manns seng fra denne stund av og inntil den tid neste dag da Ammon hadde sagt at han skulle stå opp.

12 Og det skjedde at han sto opp ifølge Ammons ord, og da han reiste seg, rakte han sin hånd ut til kvinnen og sa: Velsignet være Guds navn, og velsignet er du.

13 For se, like sikkert som du lever, har jeg sett min Forløser, og han skal komme og bli [a]født

19 4*a* vs Profet.
6*a* 2 Kor 4:3–4. vs Slør.
b vs Lys, Kristi lys.
10*a* Luk 7:9. vs Tro.
13*a* vs Jesus Kristus – Fødsel og død, profetier om Jesu Kristi.

av en [b]kvinne, og han skal forløse alle mennesker som tror på hans navn. Da han nå hadde sagt disse ord, svulmet hans hjerte i ham, og han sank sammen igjen av glede, og dronningen sank også sammen, for hun var overveldet av Ånden.

14 Da nå Ammon så at Herrens Ånd som svar på hans [a]bønner ble utøst over hans brødre, lamanittene, som hadde forårsaket så mye sorg blant nephittene, eller blant hele Guds folk, på grunn av sine synder og sine [b]tradisjoner, falt han ned på sine knær og begynte å utøse sin sjel i bønn og takksigelse til Gud for det han hadde gjort for hans brødre. Og han var også overveldet av [c]glede, og derfor var de alle tre [d]sunket sammen på jorden.

15 Da nå kongens tjenere så at de var sunket sammen, begynte de også å rope til Gud, for Herrens frykt hadde kommet over dem også, for det var [a]de som hadde stått for kongen og vitnet til ham om Ammons store kraft.

16 Og det skjedde at de påkalte Herrens navn av all sin kraft, ja, til de alle hadde falt til jorden unntatt én av lamanittenes kvinner hvis navn var Abish. Og hun hadde vært omvendt til Herren i mange år på grunn av et enestående syn hennes far hadde hatt.

17 Derfor, hun var omvendt til Herren, og hadde aldri gjort det kjent, derfor, da hun så at alle Lamonis tjenere hadde falt til jorden, og at også hennes herskerinne, dronningen, og kongen og Ammon lå utstrakt på jorden, visste hun at det var Guds kraft. Ved å få vite hva som hadde skjedd blant dem, og ved å få se dette opptrinn, antok hun at folket ville bli [a]påvirket til å tro på Guds kraft, derfor løp hun fra hus til hus og gjorde det kjent for folket.

18 Og de begynte å samle seg i kongens hus. Og det kom en stor menneskemengde, og til sin forundring så de kongen og dronningen og deres tjenere ligge utstrakt på jorden, og de lå alle der som om de var døde. De så også Ammon, og se, han var en nephitt.

19 Og nå begynte folket å knurre seg imellom, og noen sa det var et stort onde som var kommet over dem, eller over kongen og hans hus, fordi han hadde tillatt at nephitten skulle få [a]bli i landet.

20 Men andre irettesatte dem og sa: Kongen har bragt dette onde over sitt hus fordi han drepte sine tjenere som fikk sitt småfe adspredt ved [a]Sebus-vannet.

21 Og de ble også irettesatt av de menn som hadde stått ved Sebus-vannet og [a]adspredt småfeet som tilhørte kongen, for de var sinte på Ammon fordi han hadde drept mange av deres

13 *b* 1 Ne 11:13–21.
14 *a* L&p 42:14.
b Mosiah 1:5.
c vs Glede.
d Alma 27:17.
15 *a* Alma 18:1–2.
17 *a* Mosiah 27:14.
19 *a* Alma 17:22–23.
20 *a* Alma 17:26; 18:7.
21 *a* Alma 17:27; 18:3.

brødre ved Sebus-vannet da han forsvarte kongens småfe.

22 Nå, en av dem, hvis bror var blitt [a]drept av Ammons sverd, var overmåte sint på Ammon, trakk sverdet sitt og gikk frem for å la det falle på Ammon og drepe ham, og da han løftet sverdet for å slå ham, se, da falt han død om.

23 Nå ser vi at Ammon ikke kunne drepes, for [a]Herren hadde sagt til hans far, Mosiah: Jeg vil spare ham, og det skal gå ham ifølge din tro. Derfor [b]overlot Mosiah ham til Herren.

24 Og det skjedde at da menneskemengden så at den mannen som løftet sverdet for å drepe Ammon, hadde falt død om, ble de alle grepet av frykt og våget ikke rekke ut hånden for å røre ham eller noen av dem som hadde falt. Og de begynte igjen å undres seg imellom hva årsaken kunne være til denne store kraft, eller hva alle disse ting kunne bety.

25 Og det skjedde at det var mange blant dem som sa at Ammon var [a]Den Store Ånd, og andre sa han var sendt av Den Store Ånd.

26 Men andre irettesatte dem alle og sa at han var et uhyre som hadde blitt sendt fra nephittene for å pine og plage dem.

27 Og det var noen som sa at Ammon var sendt av Den Store Ånd for å plage dem på grunn av deres synder, og at det var Den Store Ånd som alltid hadde vært med nephittene og bestandig hadde fridd dem ut av deres hender. Og de sa at det var denne Store Ånd som hadde drept så mange av deres brødre, lamanittene.

28 Og derfor begynte de å diskutere overmåte heftig seg imellom, og mens de diskuterte, kom [a]tjenerinnen som hadde bedt folk om å samle seg. Og da hun så hvordan menneskemengden diskuterte seg imellom, ble hun overmåte bedrøvet og gråt.

29 Og det skjedde at hun gikk og tok dronningen ved hånden for kanskje å få henne til å stå opp, og straks hun rørte ved hennes hånd, reiste hun seg, sto på sine ben og ropte med høy røst og sa: O velsignede Jesus som har frelst meg fra et [a]redselsfullt helvete! O velsignede Gud, vær [b]barmhjertig mot dette folk!

30 Og da hun hadde sagt dette, slo hun hendene sammen, for hun var fylt av glede og talte mange ord som ikke ble forstått. Og da hun hadde gjort dette, tok hun kong Lamoni ved hånden, og se, han reiste seg og sto på sine ben.

31 Og med det samme han så hvordan hans folk stred seg imellom, gikk han frem for å irettesette dem og lære dem de [a]ord som han hadde hørt fra

22 *a* Alma 17:38.
23 *a* Mosiah 28:7; Alma 17:35.
b vs Tillit.
25 *a* Alma 18:2–5.
28 *a* Alma 19:16.
29 *a* 1 Ne 14:3.
b vs Barmhjertig, barmhjertighet.
31 *a* Alma 18:36–39.

Ammons munn. Og alle som hørte hans ord, trodde og ble omvendt til Herren.

32 Men det var mange blant dem som ikke ville lytte til hans ord, derfor gikk de sin vei.

33 Og det skjedde at da Ammon sto opp, betjente han dem også, og det samme gjorde alle Lamonis tjenere. Og alle forkynte de det samme for folket, at deres hjerter var blitt [a]forandret og at de ikke lenger hadde noe ønske om å gjøre [b]ondt.

34 Og se, mange fortalte folket at de hadde sett [a]engler og hadde talt med dem, og slik hadde de fortalt dem om Gud og hans rettferdighet.

35 Og det skjedde at det var mange som trodde på deres ord, og alle som trodde, ble [a]døpt. Og de ble et rettferdig folk, og de opprettet en menighet der.

36 Og slik begynte Herrens verk blant lamanittene, og derfor begynte Herren å utøse sin Ånd over dem, og vi ser at hans arm er rakt ut til [a]alle mennesker som vil omvende seg og tro på hans navn.

KAPITTEL 20

Herren sender Ammon til Middoni for å befri sine brødre som sitter i fengsel – Ammon og Lamoni møter Lamonis far, som er konge over hele landet – Ammon tvinger den gamle kongen til å gå med på å sette hans brødre fri. Ca. 90 f.Kr.

Og det skjedde at da de hadde opprettet en menighet i landet, ville kong Lamoni at Ammon skulle bli med ham til Nephis land så han kunne vise ham frem for sin far.

2 Og Herrens røst kom til Ammon og sa: Du skal ikke dra opp til Nephis land, for se, kongen vil stå deg etter livet. Men du skal dra til Middonis land, for se, din bror, Aaron, og likeledes Muloki og Ammah er i fengsel.

3 Nå skjedde det at da Ammon hørte dette, sa han til Lamoni: Se, min bror og mine medbrødre er i fengsel i Middoni, og jeg drar for å befri dem.

4 Nå sa Lamoni til Ammon: Jeg vet at i [a]Herrens styrke kan du gjøre alle ting, men se, jeg vil bli med deg til Middonis land, for kongen over Middonis land, hvis navn er Antiomno, er en venn av meg. Derfor drar jeg til Middonis land så jeg kan legge inn et godt ord hos landets konge, og han vil slippe dine brødre ut av [b]fengselet. Da sa Lamoni til ham: Hvem fortalte deg at dine brødre var i fengsel?

5 Og Ammon sa til ham: Ingen unntatt Gud har fortalt meg det, og han sa til meg: Gå og befri dine brødre, for de er i fengsel i Middonis land.

6 Da nå Lamoni hørte dette, lot han sine tjenere gjøre klar sine [a]hester og sine vogner.

33 *a* vs Født på ny, Født av Gud.
b Mosiah 5:2; Alma 13:12.
34 *a* vs Engler.
35 *a* vs Dåp, døpe.
36 *a* 2 Ne 26:33; Alma 5:33.
20 4 *a* Alma 26:12.
b Alma 20:28–30.
6 *a* Alma 18:9–10.

7 Og han sa til Ammon: Kom, jeg vil bli med deg ned til Middonis land, og der vil jeg be kongen inntrengende om å slippe dine brødre ut av fengselet.

8 Og det skjedde at mens Ammon og Lamoni var på vei dit, møtte de Lamonis far, som var konge [a]over hele landet.

9 Og se, Lamonis far sa til ham: Hvorfor kom du ikke til [a]festen på den store dag da jeg holdt gjestebud for mine sønner og for mitt folk?

10 Og han sa også: Hvor skal du hen med denne nephitt som er et av barna til en [a]løgner?

11 Og det skjedde at Lamoni fortalte ham hvor han skulle dra, for han var redd for å fornærme ham.

12 Og han fortalte ham også alt om hvorfor han ble i sitt eget rike og ikke kom til sin far og til gjestebudet som han hadde gjort istand.

13 Og nå, da Lamoni hadde fortalt ham alt dette, se, til hans store forbauselse ble hans far sint på ham og sa: Lamoni, du drar for å befri disse nephittene som er sønner av en løgner. Se, han røvet våre fedre, og nå er også hans barn kommet iblant oss så de ved sin snedighet og sine løgner kan bedra oss, så de igjen kan ta fra oss vår eiendom.

14 Nå befalte Lamonis far ham at han skulle drepe Ammon med sverdet, og han befalte ham også at han ikke skulle dra til Middonis land, men at han skulle bli med ham tilbake til [a]Ismaels land.

15 Men Lamoni sa til ham: Jeg vil ikke drepe Ammon, heller ikke vil jeg vende tilbake til Ismaels land, men jeg drar til Middonis land så jeg kan befri Ammons brødre, for jeg vet at de er rettferdige menn og hellige profeter av den sanne Gud.

16 Da nå hans far hørte disse ord, ble han sint på ham, og han trakk sverdet for å slå ham til jorden.

17 Men Ammon gikk frem og sa til ham: Se, du skal ikke slå din sønn ihjel. Likevel ville det være [a]bedre at han falt enn at du skulle falle, for se, han har [b]omvendt seg fra sine synder. Men hvis du skulle falle i denne stund i din vrede, kunne din sjel ikke bli frelst.

18 Og videre er det nødvendig for deg å vise tilbakeholdenhet, for hvis du skulle [a]drepe din sønn, han som er en uskyldig mann, ville hans blod rope hevn over deg fra jorden til Herren hans Gud, og kanskje ville du miste din [b]sjel.

19 Da Ammon hadde sagt disse ord til ham, svarte han ham og sa: Jeg vet at om jeg skulle drepe min sønn, ville jeg utgyte uskyldig blod, for det er du som har forsøkt å ødelegge ham.

20 Og han rakte ut sin hånd for å drepe Ammon, men Ammon parerte hans hugg og slo

8 *a* Alma 22:1.
9 *a* Alma 18:9.
10 *a* Mosiah 10:12–17.
14 *a* Alma 17:19.
17 *a* Alma 48:23.
b Alma 19:12–13.
18 *a* vs Mord.
b L&p 42:18.

til armen hans så han ikke kunne bruke den.

21 Da nå kongen forsto at Ammon kunne drepe ham, ba han Ammon inntrengende om å spare hans liv.

22 Men Ammon løftet sverdet og sa til ham: Se, jeg vil slå deg ihjel hvis du ikke lover meg å slippe mine brødre ut av fengselet.

23 Kongen, som nå ble redd for å miste livet, sa: Hvis du vil spare meg, vil jeg gi deg hva som helst du ber om, ja, til og med halvparten av riket.

24 Da Ammon så at han hadde påvirket den gamle kongen etter sitt ønske, sa han til ham: Hvis du vil la mine brødre få slippe ut av fengselet og også la Lamoni få beholde sitt rike, og du ikke vil være misfornøyd med ham, men vil la ham få handle [a]etter sitt eget ønske og som han selv synes i alt, da vil jeg spare deg, ellers vil jeg slå deg til jorden.

25 Da nå Ammon hadde sagt disse ord, begynte kongen å fryde seg fordi hans liv var blitt spart.

26 Og da han så at Ammon ikke hadde noe ønske om å drepe ham, og da han også så den store kjærlighet han hadde til hans sønn Lamoni, ble han overmåte forundret og sa: Fordi du ikke har ønsket annet enn at jeg løslater dine brødre og lar min sønn Lamoni få beholde sitt rike, se, da lover jeg deg at min sønn kan få beholde sitt rike fra nå av og for evig, og jeg vil ikke mer regjere over ham.

27 Og jeg lover deg også at dine brødre skal slippes ut av fengselet, og du og dine brødre er velkommen til meg i mitt rike, for jeg vil meget gjerne snakke med deg. For kongen var storlig forbauset over de ord som han hadde uttalt, og også over de ord som var blitt uttalt av hans sønn Lamoni, derfor [a]ønsket han å lære dem.

28 Og det skjedde at Ammon og Lamoni fortsatte sin reise til Middonis land. Og Lamoni fant nåde for landets konges øyne, derfor ble Ammons brødre sluppet ut av fengselet.

29 Og da Ammon fikk se dem, ble han meget bedrøvet, for se, de var nakne, og huden hadde dype merker etter å ha vært bundet med sterke rep. Og de hadde også lidd sult, tørst og alle slags plager, men likevel var de [a]tålmodige i alle sine lidelser.

30 Og slik gikk det til at det ble deres lodd å falle i hendene på et mer forherdet og mer hårdnakket folk, derfor ville de ikke lytte til deres ord, og de hadde kastet dem ut og hadde slått dem og hadde jaget dem fra hus til hus og fra sted til sted helt til de kom til Middonis land, og der ble de tatt og kastet i fengsel og bundet med [a]sterke rep og holdt fengslet i mange dager, og de ble befridd av Lamoni og Ammon.

24*a* Alma 21:21–22.
27*a* vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
29*a* Alma 17:11.
30*a* Alma 26:29.

En beretning om Aaron, Muloki og deres medbrødre som forkynner for lamanittene.

Omfatter kapittel 21 til og med 25.

KAPITTEL 21

Aaron underviser amalekittene om Kristus og hans forsoning – Aaron og hans medbrødre blir fengslet i Middoni – Etter at de er befridd, underviser de i synagogene, og mange omvender seg – Lamoni gir folket i Ismaels land religionsfrihet. Ca. 90–77 f.Kr.

Da nå Ammon og hans medbrødre [a]skilte lag ved grensen til lamanittenes land, dro Aaron til det land som av lamanittene ble kalt Jerusalem, for det var oppkalt etter deres fedres fødeland, og det lå langt borte og grenset til Mormons land.

2 Nå hadde lamanittene, amalekittene og [a]Amulons folk bygget en stor by som ble kalt Jerusalem.

3 Nå var lamanittene i seg selv meget forherdet, men amalekittene og amulonittene var enda hårdere. Derfor fikk de lamanittene til å forherde sine hjerter og tilta i ugudelighet og i avskyelighet.

4 Og det skjedde at Aaron kom til byen Jerusalem og begynte først å forkynne for amalekittene. Og han begynte å forkynne for dem i deres synagoger, for de hadde bygget synagoger etter [a]nehorenes orden, for mange av amalekittene og amulonittene tilhørte nehorenes orden.

5 Og Aaron kom inn i en av deres synagoger for å tale til folket, og mens han talte til dem, se, da reiste en amalekitt seg, begynte å diskutere heftig med ham og sa: Hva er det du har vitnet om? Har du sett en [a]engel? Hvorfor viser ikke engler seg for oss? Se, er ikke dette folk like godt som ditt folk?

6 Du sier også at hvis vi ikke omvender oss, skal vi gå til grunne. Hvordan kjenner du våre hjerters tanker og hensikter? Hvordan vet du at vi trenger å omvende oss? Hvordan vet du at vi ikke er et rettferdig folk? Se, vi har bygget helligdommer, og vi kommer sammen for å tilbe Gud. Vi tror at Gud vil frelse alle mennesker.

7 Da sa Aaron til ham: Tror du at Guds Sønn skal komme og forløse menneskene fra deres synder?

8 Og mannen sa til ham: Vi tror ikke at du vet noe slikt. Vi tror ikke på disse tåpelige tradisjoner. Vi tror ikke du vet [a]hva som skal skje, heller ikke tror vi at dine fedre, og heller ikke våre fedre, visste noe om de ting de talte om, om det som skal skje.

9 Da begynte Aaron å forklare for dem hva Skriftene sier om Kristi komme og også om de dødes oppstandelse, og at menneskene [a]ikke kunne bli

21 1*a* Alma 17:13, 17.
2*a* Mosiah 24:1; Alma 25:4–9.
4*a* Alma 1:2–15.
5*a* Mosiah 27:11–15.
8*a* Jak bok 7:1–8.
9*a* Mosiah 5:8; Alma 38:9.

forløst uten ved Kristi død og lidelse og [b]forsoningen ved hans blod.

10 Og det skjedde at da han begynte å forklare dette for dem, ble de sinte på ham og begynte å gjøre narr av ham, og de ville ikke lytte til de ord han talte.

11 Derfor, da han forsto at de ikke ville lytte til hans ord, forlot han deres synagoge og kom til en landsby som ble kalt Ani-Anti, og der fant han Muloki som forkynte ordet for dem og også Ammah og hans medbrødre. Og de diskuterte heftig med mange om ordet.

12 Og det skjedde at de forsto at folket ville forherde sine hjerter, derfor dro de videre og kom til Middonis land. Og de forkynte ordet for mange, men det var få som trodde på det de lærte.

13 Ikke desto mindre ble Aaron og noen av hans medbrødre tatt og kastet i fengsel, og resten flyktet ut av Middonis land til områdene omkring.

14 Og de som ble kastet i fengsel, [a]led meget, og de ble befridd av Lamoni og Ammon, og de fikk mat og klær.

15 Og de dro ut igjen for å forkynne ordet. Og slik ble de første gang befridd fra fengselet, og slik var deres lidelser.

16 Og de gikk hvor som helst de ble ledet av [a]Herrens Ånd og forkynte Guds ord i alle amalekittenes synagoger eller i alle lamanittenes forsamlinger hvor de kunne få adgang.

17 Og det skjedde at Herren begynte å velsigne dem så de bragte mange til kunnskap om sannheten, ja, de [a]overbeviste mange om deres synder og om deres fedres tradisjoner som ikke var riktige.

18 Og det skjedde at Ammon og Lamoni vendte tilbake fra Middonis land til Ismaels land, som var deres arveland.

19 Og kong Lamoni ville ikke tillate at Ammon skulle tjene ham eller være hans tjener.

20 Men han sørget for at det ble bygget synagoger i Ismaels land, og han sørget for at hans folk, eller det folk han regjerte over, skulle samles.

21 Og han frydet seg over dem og lærte dem mange ting. Og han fortalte dem også at de var et folk som var underlagt ham, og at de var et fritt folk og var fri for hans fars, kongens, undertrykkelse da hans far hadde latt ham få regjere over folket som var i Ismaels land og i hele landet omkring.

22 Og han fortalte dem også at de [a]fritt kunne dyrke Herren sin Gud etter eget ønske og på et hvilket som helst sted de befant seg, bare det lå i det land som kong Lamoni regjerte over.

23 Og Ammon forkynte for kong Lamonis folk, og det skjedde at han lærte dem alle ting om det som angår rettferdighet. Og han formante dem

9 *b* vs Forsoning.
14 *a* Alma 20:29.
16 *a* Alma 22:1.
17 *a* L&p 18:44.
22 *a* L&p 134:1–4; Trosart 1:11.
vs Fri, frihet.

daglig med all flid, og de ga akt på hans ord, og de var ivrige etter å holde Guds bud.

KAPITTEL 22

Aaron underviser Lamonis far om skapelsen, Adams fall og forløsningsplanen gjennom Kristus – Kongen og hele hans hus blir omvendt – Forklaring på hvordan landet var delt mellom nephittene og lamanittene. Ca. 90–77 f.Kr.

Mens Ammon stadig underviste Lamonis folk, vil vi vende tilbake til beretningen om Aaron og hans medbrødre, for etter at han hadde forlatt Middonis land, ble han [a]ledet av Ånden til Nephis land, ja, til kongens hus, til ham som var konge over hele landet [b]unntatt over Ismaels land, og han var Lamonis far.

2 Og det skjedde at han gikk inn til ham i kongens slott sammen med sine medbrødre og bøyde seg for kongen og sa til ham: Se, O konge, vi er Ammons medbrødre som du har [a]fridd ut av fengselet.

3 Og nå, O konge, hvis du vil spare våre liv, vil vi være dine tjenere. Og kongen sa til dem: Stå opp, for jeg vil skjenke dere livet, og jeg vil ikke la dere være mine tjenere, men jeg forlanger at dere skal undervise meg, for jeg har vært litt urolig til sinns på grunn av din bror Ammons edelmodighet og store ord, og jeg ønsker å vite hvorfor han ikke kom hit opp fra Middoni sammen med deg.

4 Og Aaron sa til kongen: Se, Herrens Ånd har ledet ham en annen vei, han har dratt til Ismaels land for å undervise Lamonis folk.

5 Da sa kongen til dem: Hva betyr det dere har sagt om Herrens Ånd? Se, dette er det som gjør meg urolig.

6 Og videre, hva betyr det Ammon sa: [a]Hvis dere vil omvende dere, skal dere bli frelst, og hvis dere ikke vil omvende dere, skal dere bli vist bort på den siste dag?

7 Og Aaron svarte ham og sa til ham: Tror du at det finnes en Gud? Og kongen sa: Jeg vet at amalekittene sier at det finnes en Gud, og jeg har latt dem få bygge helligdommer slik at de kan komme sammen for å tilbe ham. Og hvis du nå sier at det finnes en Gud, se, da vil jeg [a]tro.

8 Og nå, da Aaron hørte dette, begynte han å fryde seg i sitt hjerte, og han sa: Se, like sikkert som du lever, O konge, så finnes det en Gud.

9 Og kongen sa: Er Gud [a]Den Store Ånd som førte våre fedre ut av Jerusalems land?

10 Og Aaron sa til ham: Ja, han er denne Store Ånd, og han [a]skapte alle ting, både i himmelen og på jorden. Tror du dette?

11 Og han sa: Ja, jeg tror at Den Store Ånd skapte alle ting, og jeg ønsker at du skal fortelle

22 1*a* Alma 21:16–17.
b Alma 21:21–22.
2*a* Alma 20:26.
6*a* Alma 20:17–18.
7*a* L&p 46:13–14.
9*a* Alma 18:18–28.
10*a* vs Skape, skapelse.

meg om alle disse ting, og jeg vil [a]tro dine ord.

12 Og det skjedde at da Aaron forsto at kongen ville tro hans ord, begynte han fra Adams skapelse idet han [a]leste Skriftene for kongen – hvordan Gud skapte mennesket i sitt eget bilde, og at Gud ga ham befalinger, og at mennesket hadde falt på grunn av overtredelse.

13 Og Aaron utla Skriftene for ham fra [a]Adams skapelse, forklarte menneskets fall tydelig for ham, og deres kjødelige tilstand og også [b]forløsningsplanen som var beredt [c]fra verdens grunnvoll ble lagt, gjennom Kristus, for alle som ville tro på hans navn.

14 Og fordi mennesket hadde [a]falt, kunne de ikke selv [b]gjøre seg fortjent til noe, men Kristi lidelse og død [c]soner for deres synder gjennom tro og omvendelse og så videre, og at han bryter dødens bånd så [d]graven ikke skal ha noen seier og at dødens brodd skulle bli oppslukt i herlighetens håp. Og Aaron forklarte alle disse ting for kongen.

15 Og det skjedde at etter at Aaron hadde forklart disse ting for ham, sa kongen: [a]Hva skal jeg gjøre så jeg kan få dette evige liv som du har talt om? Ja, hva skal jeg gjøre så jeg kan bli [b]født av Gud og få denne ugudelige ånd revet ut av mitt bryst og motta hans Ånd, så jeg kan bli fylt med glede så jeg ikke blir forkastet på den siste dag? Se, sa han, jeg vil gi [c]alt jeg eier, ja, jeg vil gi fra meg mitt rike så jeg kan få del i denne store glede.

16 Men Aaron sa til ham: Hvis du [a]ønsker dette, hvis du vil bøye deg ned for Gud, ja, hvis du vil omvende deg fra alle dine synder og vil bøye deg ned for Gud og påkalle hans navn i tro, og ha tro på at du skal få, da skal du få det [b]håp som du ønsker.

17 Og det skjedde at da Aaron hadde sagt disse ord, [a]falt kongen ned på sine knær for Herren, ja, han la seg ned på jorden, [b]ropte høyt og sa:

18 O Gud, Aaron har fortalt meg at det finnes en Gud, og hvis det finnes en Gud – og hvis du er Gud – vil du gi deg til kjenne for meg, og jeg vil forsake alle mine synder for å kjenne deg, så jeg kan bli oppreist fra de døde og bli frelst på den siste dag. Og da kongen hadde sagt disse ord, falt han om som om han var død.

19 Og det skjedde at hans tjenere løp og fortalte dronningen alt som hadde hendt kongen. Og hun kom inn til kongen, og da hun så ham ligge som om

11 *a* vs Tro.
12 *a* 1 Ne 5:10–18; Alma 37:9.
13 *a* 1M 1:26–28.
b vs Forløsningsplan.
c 2 Ne 9:18.
14 *a* vs Fall, Adam og Evas.
b 2 Ne 25:23; Alma 42:10–25.
c Alma 34:8–16. vs Forsoning.
d Jes 25:8; 1 Kor 15:55.
15 *a* Apg 2:37.
b Alma 5:14, 49.
c Mat 13:44–46; 19:16–22.
16 *a* vs Omvende, omvendelse.
b Ether 12:4.
17 *a* L&p 5:24.
b vs Bønn.

han var død, og også at Aaron og hans medbrødre sto som om de hadde forårsaket hans fall, ble hun sint på dem og befalte at hennes tjenere, eller kongens tjenere, skulle gripe dem og slå dem ihjel.

20 Nå hadde tjenerne sett hva årsaken var til at kongen falt om, derfor våget de ikke å legge hånd på Aaron og hans medbrødre, og de bønnfalt dronningen og sa: Hvorfor befaler du oss å slå disse menn ihjel når én av dem i virkeligheten er [a]mektigere enn oss alle? Derfor kommer vi til å falle for dem.

21 Men da dronningen så tjenernes redsel, begynte hun også å frykte svært meget for at noe ondt skulle ramme henne. Og hun befalte sine tjenere at de skulle gå og sammenkalle folket så de kunne slå Aaron og hans medbrødre ihjel.

22 Men da nå Aaron forsto hva dronningen bestemte seg for, og han også visste hvor hårdhjertet folket var, ble han redd for at en folkemengde skulle komme sammen, og at det ville bli stor strid og uro blant dem. Derfor rakte han ut sin hånd og reiste kongen opp fra jorden og sa til ham: Stå! Og han sto på sine ben og fikk sin styrke tilbake.

23 Nå ble dette gjort i nærvær av dronningen og mange av tjenerne. Og da de så det, ble de storlig forundret og begynte å bli redde. Og kongen sto frem og begynte å [a]tale til dem. Og han talte slik til dem at hele hans hus ble [b]omvendt til Herren.

24 Nå hadde en stor folkemengde kommet sammen på dronningens befaling, og det begynte å bli mye knurring blant dem på grunn av Aaron og hans medbrødre.

25 Men kongen gikk frem og betjente dem. Og de ble fredelig stemt overfor Aaron og dem som var med ham.

26 Og det skjedde at da kongen så at folket var blitt fredelig stemt, ba han Aaron og hans medbrødre at de skulle stå frem midt i forsamlingen og at de skulle forkynne ordet til dem.

27 Og det skjedde at kongen sendte ut en [a]kunngjøring over hele landet blant hele folket som var i hele hans land, som var i hele området omkring som strakte seg fra havet i øst til havet i vest, og som var adskilt fra [b]Zarahemlas land av en smal stripe villmark, som strakte seg fra havet i øst til havet i vest, og langs havets bredd og villmarkens grenser som lå i nord ved Zarahemlas land, gjennom Mantis grenser ved elven Sidons utspring. Og elven Sidon rant fra øst mot vest. Og slik var lamanittene adskilt fra nephittene.

28 Nå oppholdt den mest [a]dovne del av lamanittene seg i villmarken og bodde i telt. Og de var spredt gjennom villmarken mot vest i Nephis land, ja,

20 *a* Alma 18:1–3.
23 *a* vs Forkynne; Tjene, virke; Undervise.
b vs Omvende, omvendelse.
27 *a* Alma 23:1–4.
b Omni 1:13–17.
28 *a* 2 Ne 5:22–25.

og også vest for Zarahemlas land, som grenset ut mot havet, og mot vest i Nephis land på det sted som var deres fedres første arv, og slik dannet de et belte ut mot havet.

29 Og det var også mange lamanitter ut mot havet i øst, for dit hadde nephittene drevet dem. Og derfor var nephittene nesten omringet av lamanittene. Likevel hadde nephittene slått seg ned i alle de nordlige deler av landet som grenset til villmarken ved elven Sidons utspring – fra øst til vest og rundt omkring mot villmarken og mot nord – helt til de kom til det land som de kalte [a]Overflod.

30 Og det grenset til det land som de kalte [a]Ødemark, da det lå så langt mot nord at det gikk over i det land som hadde vært befolket og var blitt ødelagt. Deres [b]ben har vi omtalt tidligere, og landet ble oppdaget av Zarahemlas folk, da det var på dette sted de [c]først gikk i land.

31 Og derfra kom de opp og inn i villmarken i syd. Landet i nord ble derfor kalt [a]Ødemark, og landet i syd ble kalt Overflod, for det var denne villmark som var full av alle slags ville dyr, noen av dem hadde kommet fra landet i nord for å finne mat.

32 Nå var det bare en [a]strekning på en og en halv dagsreise for en nephitt, langs grensen mellom landene Overflod og Ødemark, fra havet i øst til havet i vest, og derfor var Nephis land og Zarahemlas land nesten omgitt av vann, for det var bare en smal [b]landstripe mellom landet i nord og landet i syd.

33 Og det skjedde at nephittene hadde bosatt seg i landet Overflod, fra havet i øst til havet i vest, og slik hadde nephittene i sin visdom, med sine vakter og sine hærstyrker, stengt lamanittene inne i syd så de ikke lenger skulle slå seg ned i nord, så de ikke kunne oversvømme landet i nord.

34 Derfor kunne ikke lamanittene slå seg ned andre steder enn i Nephis land og i villmarken omkring. Nå var dette klokt av nephittene, for siden lamanittene var deres fiender, ville de ikke finne seg i å bli plaget av dem fra alle kanter, og dessuten ville de ha et land hvor de kunne søke tilflukt alt etter sine ønsker.

35 Og etter at jeg nå har sagt dette, vender jeg igjen tilbake til beretningen om Ammon og Aaron, Omner og Himni og deres medbrødre.

KAPITTEL 23

Religionsfrihet erklæres – Lamanittene i syv land og byer blir omvendt – De kaller seg Anti-Nephi-Lehis folk og blir befridd fra forbannelsen – Amalekittene og amulonittene forkaster sannheten. Ca. 90–77 f.Kr.

29 *a* Alma 52:9; 63:5.
30 *a* Alma 50:34; Mormon 4:1–3.
b Mosiah 8:7–12; 28:11–19.
c Hel 6:10.
31 *a* Hel 3:5–6.
32 *a* Hel 4:7.
b Alma 50:34.

Se, nå skjedde det at lamanittenes konge lot en [a]kunngjøring gå ut til hele folket om at de ikke skulle legge hånd på Ammon eller Aaron eller Omner eller Himni, heller ikke på noen av deres medbrødre som skulle dra ut for å forkynne Guds ord – uansett hvor de måtte befinne seg i noen del av landet.

2 Ja, han sendte en forordning ut blant dem om at de ikke skulle legge hånd på dem for å binde dem eller for å kaste dem i fengsel, heller ikke skulle de spytte på dem eller slå dem eller kaste dem ut av synagogene eller piske dem. Heller ikke skulle de kaste stener på dem, men de skulle ha fri adgang til deres hjem og også deres templer og deres helligdommer.

3 Og derfor kunne de dra ut og forkynne ordet ifølge sitt ønske, for kongen og hele hans hus var blitt omvendt til Herren. Derfor sendte han denne kunngjøringen ut til hele sitt folk overalt i landet, så Guds ord ikke skulle møte noen hindring, men så det kunne gå ut over hele landet, så hans folk kunne bli overbevist om [a]sine fedres ugudelige tradisjoner og så de kunne bli overbevist om at de alle var brødre, og at de ikke burde myrde eller plyndre eller stjele eller bedrive hor eller begå noen slags ugudelighet.

4 Og nå skjedde det at da kongen hadde sendt denne kunngjøringen ut, at Aaron og hans medbrødre gikk fra by til by og fra det ene gudshuset til det andre og opprettet menigheter og innviet prester og lærere over hele landet blant lamanittene for å forkynne og for å undervise Guds ord blant dem. Og slik begynte de å ha stor fremgang.

5 Og tusener ble bragt til kunnskap om Herren, ja, tusener ble bragt til troen på [a]nephittenes tradisjoner, og de ble undervist fra de [b]opptegnelser og profetier som var overlevert like ned til den nåværende tid.

6 Og like sikkert som Herren lever, like sikkert er det at alle som trodde – eller alle som ble bragt til kunnskap om sannheten gjennom Ammon og hans medbrødres forkynnelse ifølge åpenbaringens og profetiens ånd og Guds kraft som utførte mirakler i dem – ja, jeg sier til dere at like sikkert som Herren lever, så mange av lamanittene som trodde på deres forkynnelse og ble [a]omvendt til Herren, [b]falt aldri fra.

7 For de ble et rettferdig folk, de la ned sine opprørsvåpen og kjempet ikke mer mot Gud, heller ikke mot noen av sine medbrødre.

8 Og dette er [a]de som ble omvendt til Herren:

9 De av lamanittenes folk som var i Ismaels land,

10 og også de av lamanittenes folk som var i Middonis land,

11 og også de av lamanittenes folk som var i byen Nephi,

23 1*a* Alma 22:27.
3*a* Alma 26:24.
5*a* Alma 37:19.
b Alma 63:12.
vs Skriftene.
6*a* vs Omvende, omvendelse.
b Alma 27:27.
8*a* Alma 26:3, 31.

12 og også de av lamanittenes folk som var i [a]Shiloms land og som var i Shemlons land og i byen Lemuel og i byen Shimnilom.

13 Og dette er navnene på de av lamanittenes byer som ble [a]omvendt til Herren, og disse er de som la ned sine opprørsvåpen, ja, alle sine krigsvåpen, og de var alle lamanitter.

14 Og amalekittene ble ikke [a]omvendt, unntatt én, heller ingen av [b]amulonittene. Men de forherdet sine hjerter og også lamanittenes hjerter i den del av landet hvor de bodde, ja, og i alle deres landsbyer og alle deres byer.

15 Derfor har vi nevnt navnene på alle lamanittenes byer hvor de angret, kom til kunnskap om sannheten og ble omvendt.

16 Og nå skjedde det at kongen og de som var omvendt, ønsket å få et navn så de kunne skilles ut fra sine brødre. Derfor rådførte kongen seg med Aaron og mange av deres prester om hvilket navn de skulle påta seg så de kunne skilles ut.

17 Og det skjedde at de kalte seg [a]Anti-Nephi-Lehis folk. Og de ble kalt ved dette navn og ble ikke mer kalt lamanitter.

18 Og de begynte å bli et meget driftig folk, ja, og de var vennlige mot nephittene, derfor begynte de å ha forbindelse med dem, og [a]Guds forbannelse fulgte dem ikke mer.

KAPITTEL 24

Lamanittene går mot Guds folk – Anti-Nephi-Lehis folk fryder seg i Kristus og blir besøkt av engler – De velger å lide døden fremfor å forsvare seg – Flere lamanitter blir omvendt. Ca. 90–77 f.Kr.

Og det skjedde at amalekittene og amulonittene og lamanittene som var i Amulons land og også i Helams land og som var i [a]Jerusalems land, ja, i hele landet omkring, som ikke var blitt omvendt og ikke hadde påtatt seg navnet [b]Anti-Nephi-Lehi, ble oppegget til vrede mot sine brødre av amalekittene og amulonittene.

2 Og deres hat til dem ble overmåte stort, ja, så stort at de begynte å gjøre opprør mot sin konge og ikke ville han skulle være deres konge. Derfor grep de til våpen mot Anti-Nephi-Lehis folk.

3 Nå overlot kongen riket til sin sønn og kalte ham Anti-Nephi-Lehi.

4 Og kongen døde samme år som lamanittene begynte å gjøre forberedelser til krig mot Guds folk.

5 Da Ammon og hans brødre og alle som var kommet opp sammen med ham, så at lamanittene gjorde forberedelser til å ødelegge sine brødre, dro de til Midians land, og der traff Ammon alle sine brødre. Og derfra kom de til Ismaels land

12 *a* Mosiah 22:8, 11.
13 *a* Alma 53:10.
14 *a* Alma 24:29.
b Mosiah 23:31–39.
17 *a* vs Anti-Nephi-Lehis folk.
18 *a* 1 Ne 2:23; 2 Ne 30:5–6; 3 Ne 2:14–16.
24 1 *a* Alma 21:1.
b Alma 25:1, 13.

for å [a]rådføre seg med Lamoni og også med hans bror Anti-Nephi-Lehi om hva de skulle gjøre for å forsvare seg mot lamanittene.

6 Nå var det ikke en eneste sjel blant hele det folk som hadde blitt omvendt til Herren, som ville gripe til våpen mot sine brødre, nei, de ville ikke engang gjøre forberedelser til krig. Ja, også deres konge befalte dem at de ikke skulle gjøre det.

7 Nå er dette de ord som han sa til folket om saken: Jeg takker min Gud, mitt elskede folk, for at vår store Gud i sin godhet har sendt disse våre brødre, nephittene, til oss for å forkynne for oss og for å overbevise oss om [a]våre ugudelige fedres tradisjoner.

8 Og se, jeg takker min store Gud for at han har gitt oss en del av sin Ånd for å bløtgjøre våre hjerter, så vi har kommet i forbindelse med disse brødre, nephittene.

9 Og se, jeg takker også min Gud for at vi, ved å komme i forbindelse med dem, er blitt overbevist om våre [a]synder og om de mange mord vi har begått.

10 Og jeg takker også min Gud, ja, min store Gud, for at han har gitt oss en mulighet så vi kunne omvende oss fra disse ting, og også for at han har [a]tilgitt oss alle de mange synder og mord som vi har begått, og har tatt [b]skylden bort fra våre hjerter ved sin Sønns sonoffer.

11 Og se nå, mine brødre, ettersom alt vi kunne gjøre (da vi var de mest fortapte av alle mennesker), var å omvende oss fra alle våre synder og de mange mord som vi har begått, og få Gud til å [a]ta dem bort fra våre hjerter, for alt vi kunne gjøre var å omvende oss tilstrekkelig for Gud så han kunne ta bort vår skamplett –

12 og nå, mine høyst elskede brødre, ettersom Gud har tatt bort vår skamplett og våre sverd er blitt blanke, så la oss aldri mer besudle våre sverd med våre brødres blod.

13 Se, jeg sier til dere: Nei, la oss holde våre sverd tilbake så de ikke blir besudlet med våre brødres blod. For om vi skulle besudle våre sverd igjen, kan de kanskje aldri mer [a]vaskes rene ved vår store Guds Sønns blod, som skal utgytes til soning for våre synder.

14 Og den store Gud har vist oss barmhjertighet og har gjort disse ting kjent for oss så vi ikke skulle forgå. Ja, og han har gjort disse ting kjent for oss på forhånd, fordi han elsker våre [a]sjeler like høyt som han elsker våre barn. I sin barmhjertighet ser han derfor til oss ved sine engler, så [b]frelsesplanen kunne bli gjort kjent for oss så vel som for kommende generasjoner.

15 Hvor barmhjertig er ikke vår Gud! Og se, ettersom dette

5 *a* Alma 27:4–13.
7 *a* Mosiah 1:5.
9 *a* L&p 18:44.
10 *a* Dan 9:9.
b vs Skyld (-følelse).
11 *a* Jes 53:4–6.
13 *a* Åp 1:5.
14 *a* vs Sjel – Sjelers verdi.
b vs Forløsningsplan.

har vært alt vi kunne gjøre for å få vår skamplett fjernet fra oss, og våre sverd er gjort blanke, så la oss gjemme dem bort så de kan holde seg blanke og være et vitnesbyrd for vår Gud på den siste dag, eller på den dag da vi skal føres frem og stå for ham for å bli dømt, om at vi ikke har besudlet våre sverd med våre brødres blod etter at han ga sitt ord til oss og derved har gjort oss rene.

16 Og nå, mine brødre, hvis våre brødre søker å ødelegge oss, se, da vil vi gjemme bort våre sverd, ja, vi vil grave dem dypt ned i jorden så de kan holde seg blanke og på den siste dag være et vitnesbyrd om at vi aldri har brukt dem. Og hvis våre brødre tar vårt liv, se, da skal vi [a]gå til vår Gud og skal bli frelst.

17 Og nå skjedde det at da kongen hadde endt disse uttalelser og hele folket var forsamlet, tok de sine sverd og alle våpen som ble brukt til å utgyte menneskers blod, og de [a]gravde dem dypt ned i jorden.

18 Og dette gjorde de da det etter deres mening var et vitnesbyrd for Gud og også for mennesker om at de [a]aldri mer ville bruke våpen for å utgyte menneskers blod. Og dette gjorde de samtidig som de lovet og [b]sluttet en pakt med Gud om at de heller ville [c]ofre sitt eget liv enn å utgyte sine brødres blod, at de heller ville gi enn å ta fra en bror og heller arbeide hårdt med sine hender enn å tilbringe sine dager i dovenskap.

19 Og således ser vi at da disse lamanittene hadde fått tro og kunnskap om sannheten, var de [a]standhaftige og ville heller lide døden enn å begå synd. Og således ser vi at de begravde sine våpen til fred, eller de begravde sine krigsvåpen for å ha fred.

20 Og det skjedde at deres brødre, lamanittene, gjorde forberedelser til krig og kom opp til Nephis land for å drepe kongen og innsette en annen i hans sted, og også for å rydde Anti-Nephi-Lehis folk ut av landet.

21 Da folket så at de kom imot dem, gikk de ut for å møte dem og [a]la seg ned på jorden foran dem og begynte å påkalle Herrens navn. Og derfor lå de i denne stillingen da lamanittene angrep dem og begynte å drepe dem med sverdet.

22 Og uten å møte noen motstand drepte de ett tusen og fem av dem, og vi vet at de er velsignet, for de er gått bort for å bo hos sin Gud.

23 Da nå lamanittene så at deres brødre ikke flyktet for sverdet og heller ikke vek hverken til høyre eller venstre, men at de la seg ned og ble [a]drept og til og med priste Gud mens de omkom ved sverdet,

24 da lamanittene så dette, [a]sluttet de å drepe dem, og det

16*a* Alma 40:11–15.
17*a* Hel 15:9.
18*a* Alma 53:11.
b vs Pakt.
c vs Offer.
19*a* vs Tro.
21*a* Alma 27:3.
23*a* Alma 26:32.
24*a* Alma 25:1.

var mange hvis hjerter ble [b]beveget for de av deres brødre som hadde falt for sverdet, for de angret det de hadde gjort.

25 Og det skjedde at de kastet fra seg sine krigsvåpen, og de ville ikke ta dem opp igjen, for de led store kvaler for de mord de hadde begått. De la seg ned som sine brødre og stolte på barmhjertighet fra dem som løftet sine armer for å ta deres liv.

26 Og det skjedde at flere enn de som var blitt drept sluttet seg til Guds folk den dagen, og de som var blitt drept, var rettferdige mennesker, derfor har vi ingen grunn til å tvile på at de ble [a]frelst.

27 Og ikke et eneste ugudelig menneske blant dem ble drept, men over ett tusen ble bragt til kunnskap om sannheten. Således ser vi at Herren virker på mange [a]måter for å frelse sitt folk.

28 Størsteparten av de lamanitter som drepte så mange av sine brødre, var amalekitter og amulonitter, og de fleste av dem tilhørte [a]nehorenes [b]orden.

29 Men blant dem som sluttet seg til Herrens folk, var det [a]ingen som var amalekitter eller amulonitter eller som tilhørte Nehors orden, men de var direkte etterkommere av Laman og Lemuel.

30 Og av dette ser vi helt tydelig at når et folk en gang er blitt [a]opplyst av Guds Ånd og har hatt stor [b]kunnskap om de ting som angår rettferdighet, og så [c]faller fra i synd og overtredelse, blir de mer forherdet, og derfor er de [d]i en verre tilstand enn om de aldri hadde kjent til disse ting.

KAPITTEL 25

Lamanitt-aggresjon sprer seg – Etterkommere av Noahs prester omkommer på den måten Abinadi profeterte – Mange lamanitter blir omvendt og slutter seg til Anti-Nephi-Lehis folk – De tror på Kristus og holder Moseloven. Ca. 90–77 f.Kr.

Og se, nå skjedde det at disse lamanittene var enda sintere fordi de hadde drept deres brødre, derfor sverget de hevn over nephittene, og de forsøkte ikke mer å drepe [a]Anti-Nephi-Lehis folk denne gang.

2 Men de tok sine hærstyrker og gikk over grensen til Zarahemlas land og overfalt det folk som var i Ammonihahs land og [a]drepte dem.

3 Og etter dette hadde de mange trefninger med nephittene hvor de ble jaget på flukt og drept.

4 Og de lamanitter som ble drept, var nesten alle [a]etterkommere av Amulon og hans brødre som var Noahs prester,

24 *b* vs Medlidenhet.
26 *a* Åp 14:13.
27 *a* Jes 55:8–9; Alma 37:6–7.
28 *a* Alma 1:15; 2:1, 20.
b Alma 21:4.
29 *a* Alma 23:14.
30 *a* Mat 12:45.
b Heb 10:26; Alma 47:36.
c 2 Ne 31:14; Alma 9:19. vs Frafall.
d 2 Pet 2:20–21.
25 1 *a* vs Anti-Nephi-Lehis folk.
2 *a* Alma 8:16; 16:9.
4 *a* Mosiah 23:35.

og de ble drept ved nephittenes hånd.

5 Og de øvrige, som flyktet ut i villmarken i øst og hadde tilrevet seg makt og myndighet over lamanittene, forårsaket at mange lamanitter [a]omkom ved ild for sin tros skyld.

6 For etter å ha lidd store tap og blitt utsatt for så mange plager, begynte [a]mange av dem å bli vekket til erindring om de [b]ord som Aaron og hans brødre hadde forkynt for dem i deres land. Derfor begynte de å miste troen på [c]sine fedres tradisjoner og begynte å tro på Herren og at han ga nephittene stor makt, og derfor ble mange av dem omvendt i villmarken.

7 Og det skjedde at de ledere som var levningen av [a]Amulons barn, sørget for at de skulle bli [b]tatt av dage, ja, alle de som trodde på disse ting.

8 Nå førte denne martyrdød til at mange av deres brødre ble oppegget til vrede, og det kom til strid i villmarken. Og lamanittene begynte å [a]jakte på Amulons etterkommere og hans brødre og begynte å slå dem ihjel, og de flyktet ut i villmarken i øst.

9 Og se, lamanittene jakter på dem den dag i dag. Slik gikk Abinadis ord i oppfyllelse, de ord som han uttalte om etterkommerne av de prestene som lot ham lide døden ved ild.

10 For han sa til dem: Det dere [a]gjør med meg, skal være et bilde på det som skal komme.

11 Og nå var Abinadi den første som led [a]døden ved ild fordi han trodde på Gud. Og det han mente, var at mange skulle lide døden ved ild på samme måte som ham.

12 Og han sa til Noahs prester at deres etterkommere skulle forårsake at mange ble tatt av dage på samme måte som han selv, og at de skulle bli adspredt og slått ihjel som et får uten hyrde jages og drepes av ville dyr. Og se, disse ord ble bekreftet, for de ble drevet omkring av lamanittene, og de ble jaget og de ble slått.

13 Og det skjedde at da lamanittene forsto at de ikke kunne få makt over nephittene, vendte de tilbake til sitt eget land, og mange av dem kom og bosatte seg i Ismaels land og i Nephis land og slo seg sammen med Guds folk, som var [a]Anti-Nephi-Lehis folk.

14 Og de [a]begravde også sine krigsvåpen slik deres brødre hadde gjort, og de begynte å bli et rettferdig folk, og de vandret på Herrens veier og var nøye med å holde hans bud og befalinger.

15 Ja, de holdt Moseloven, for det var nødvendig at de fremdeles skulle holde Moseloven for den var ikke helt oppfylt. Men selv om de hadde [a]Moseloven,

5*a* Mosiah 17:15.
6*a* DVS lamanittene.
b Alma 21:9.
c Alma 26:24.
7*a* Alma 21:3; 24:1, 28–30.
b VS Martyr, martyrium.
8*a* Mosiah 17:18.
10*a* Mosiah 13:10.
11*a* Mosiah 17:13.
13*a* Alma 23:16–17.
14*a* Alma 24:15; 26:32.
15*a* Jak bok 4:5; Jar 1:11.
VS Moseloven.

så de frem til Kristi komme, betraktet Moseloven som et [b]bilde på hans komme og trodde at de måtte utføre disse [c]ytre handlinger inntil den tid kom da han skulle åpenbares for dem.

16 Nå trodde de ikke at [a]frelse kom ved [b]Moseloven, men Moseloven tjente til å styrke deres tro på Kristus. Og derfor bevarte de ved troen et [c]håp om evig frelse, idet de stolte på profetiens ånd som talte om de ting som skulle komme.

17 Og se, Ammon og Aaron og Omner og Himni og deres medbrødre frydet seg storlig over den fremgang som de hadde hatt blant lamanittene, for de forsto at Herren hadde hørt deres [a]bønner og at han også hadde bekreftet sitt ord for dem til minste detalj.

KAPITTEL 26

Ammon priser Herren – De trofaste blir styrket av Herren og blir gitt kunnskap – Ved tro kan menneskene bringe tusenvis av sjeler til omvendelse – Gud har all makt og fatter alle ting. Ca. 90–77 f.Kr.

Og dette er de ord Ammon sa til sine medbrødre og som lyder slik: Mine brødre og mine medbrødre, se, jeg sier til dere: Hvor stor grunn har vi ikke til å glede oss, for kunne vi ha ventet da vi [a]dro fra Zarahemlas land, at Gud ville ha gitt oss så store velsignelser?

2 Og nå spør jeg: Hvilke store velsignelser har han gitt oss? Kan dere si det?

3 Se, jeg svarer for dere, for våre brødre, lamanittene, var i mørke, ja, i den mørkeste avgrunn. Men se, hvor [a]mange av dem er ikke blitt bragt til å skue Guds strålende lys! Og dette er den velsignelse som er gitt oss, at vi har fått være [b]redskaper i Guds hånd til å utføre dette store verk.

4 Se, [a]tusener av dem gleder seg og er blitt bragt inn i Guds hjord.

5 Se, [a]åkeren var moden, og velsignet er dere, for dere støtte frem med [b]sigden og høstet av all kraft, ja, hele dagen lang arbeidet dere, og se så mange [c]kornbånd! Og de skal samles i låvene så de ikke blir ødslet bort.

6 Ja, de skal ikke slås ned av stormen på den siste dag, ja, heller ikke skal de rykkes opp av hvirvelvinden. Men når [a]stormen kommer, skal de samles sammen til sitt sted så stormen ikke kan trenge inn til dem. Heller ikke skal de drives av sterke vinder hvor som helst fienden velger å føre dem.

7 Men se, de er i [a]innhøstningens Herres hånd, og de er

15 *b* Mosiah 3:14–15; 16:14.
c Mosiah 13:29–32.
16 *a* Mosiah 12:31–37; 13:27–33.
b 2 Ne 11:4.
c 1 Tess 5:8–9.
17 *a* Alma 17:9.
26 1 *a* Mosiah 28:9; Alma 17:6–11.
3 *a* Alma 23:8–13.
b 2 Kor 4:5; Mosiah 23:10.
4 *a* Alma 23:5.
5 *a* Joh 4:35–37; L&p 4:4.
b Joel 3:18.
c L&p 33:7–11; 75:2, 5.
6 *a* Hel 5:12; 3 Ne 14:24–27.
7 *a* vs Høste(n).

hans, og han vil [b]oppvekke dem på den siste dag.

8 Velsignet være vår Guds navn. La oss [a]synge til hans pris, ja, la oss gi [b]takk til hans hellige navn, for han utøver rettferdighet for evig.

9 For hvis vi ikke hadde kommet opp fra Zarahemlas land, ville disse, våre høyt elskede brødre, som har elsket oss så høyt, fremdeles ha vært plaget av [a]hat til oss. Ja, og de ville også ha vært fremmede for Gud.

10 Og det skjedde at da Ammon hadde sagt disse ord, irettesatte hans bror Aaron ham og sa: Ammon, jeg er redd for at din glede forleder deg til selvros.

11 Men Ammon sa til ham: Jeg [a]roser meg ikke av min egen styrke, heller ikke av min egen visdom. Men se, min [b]glede er fullkommen, ja, mitt hjerte er fylt av glede, og jeg vil fryde meg i min Gud.

12 Ja, jeg vet at jeg ikke er noe. Hva min egen styrke angår, er jeg svak. Derfor vil jeg ikke [a]rose meg selv, men jeg vil rose meg i min Gud, for i hans [b]styrke kan jeg gjøre alle ting. Ja, se, mange mektige mirakler har vi utført i dette land, og for dem vil vi prise hans navn for evig.

13 Se, hvor mange tusen av våre brødre har han ikke løst fra [a]helvetes pinsler, og de kan [b]synge om den forløsende kjærlighet, og dette er på grunn av hans ords kraft som er i oss. Har vi så ikke stor grunn til å fryde oss?

14 Ja, vi har grunn til å prise ham for evig, for han er Den Aller Høyeste Gud og har løst våre brødre fra [a]helvetes lenker.

15 Ja, de var innhyllet i evig mørke og fortapelse, men se, han har ført dem inn i sitt evige [a]lys, ja, inn til evig frelse, og de er innhyllet i hans kjærlighets makeløse gavmildhet, ja, og vi har vært redskaper i hans hånd til å utføre dette store og vidunderlige verk.

16 La oss derfor [a]juble, ja, la oss [b]juble i Herren, ja, la oss fryde oss, for vår glede er fullkommen. Ja, vi vil prise vår Gud for evig. Se, hvem kan juble for mye i Herren? Ja, hvem kan si for mye om hans store kraft og om hans [c]barmhjertighet og om hans langmodighet mot menneskenes barn? Se, jeg sier til dere, jeg kan på ingen måte gi uttrykk for hva jeg føler.

17 Hvem ville ha trodd at vår Gud kunne være så barmhjertig at han ville rive oss ut av vår redselsfulle, syndige og fordervede tilstand?

7 *b* Mosiah 23:22; Alma 36:28.
8 *a* L&p 25:12.
b vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.
9 *a* Mosiah 28:1–2.
11 *a* 2 Kor 7:14.
b L&p 18:14–16. vs Glede.
12 *a* Jer 9:24; Alma 29:9.
b Sal 18:33–41; Fil 4:13; 1 Ne 17:3.
13 *a* vs Helvete.
b Alma 5:26.
14 *a* Alma 12:11.
15 *a* vs Lys, Kristi lys.
16 *a* Rom 15:17; 1 Kor 1:31.
b 2 Kor 10:15–18; L&p 76:61.
c Sal 36:6–7.

18 Se, vi gikk til og med ut i vrede og med heftige trusler om å [a]ødelegge hans kirke.

19 Hvorfor overlot han oss ikke til en redselsfull ødeleggelse, ja, hvorfor lot han ikke sitt rettferdighets sverd falle på oss og fordømte oss til evig fortvilelse?

20 Det er nesten som om min sjel svinner hen ved tanken. Se, han utøvet ikke sin rettferdighet over oss, men i sin store barmhjertighet har han ført oss over dødens og elendighetens evige [a]svelg, ja, til våre sjelers frelse.

21 Og se, mine brødre, hvilket [a]naturlig menneske er det som vet disse ting? Jeg sier til dere at det er ingen som [b]vet disse ting uten de angrende.

22 Ja, de som [a]omvender seg og utøver [b]tro og gjør gode gjerninger og ber bestandig og uten opphør, til slike er det gitt å kjenne [c]Guds mysterier. Ja, til slike skal det gis å åpenbare ting som aldri er blitt åpenbart, ja, til slike skal det gis å bringe tusener av sjeler til omvendelse, slik det har blitt gitt oss å bringe disse våre brødre til omvendelse.

23 Husker dere, mine brødre, at vi sa til våre brødre i Zarahemlas land at vi ville dra opp til Nephis land for å forkynne for våre brødre, lamanittene, og de lo hånlig av oss?

24 For de sa til oss: Tror dere at dere kan bringe lamanittene til kunnskap om sannheten? Tror dere at dere kan overbevise lamanittene om at [a]deres fedres tradisjoner var uriktige, et så [b]hårdnakket folk som de er, som finner behag i blodsutgytelse, som har tilbragt sine dager i den største synd, og hvis veier har vært overtrederens veier fra begynnelsen av? Mine brødre, dere husker at det var slike ord de brukte.

25 Og videre sa de: La oss gripe til våpen mot dem så vi kan rydde dem og deres synd ut av landet, ellers overfaller de oss og dreper oss.

26 Men se, mine elskede brødre, vi kom ut i villmarken, ikke for å drepe våre brødre, men i den hensikt at vi kanskje kunne redde noen få av deres sjeler.

27 Og da våre hjerter var nedstemte og vi var nær ved å vende tilbake, se, da [a]trøstet Herren oss og sa: Gå til deres brødre lamanittene, og bær deres [b]plager med [c]tålmodighet, og jeg vil gi dere fremgang.

28 Og se, vi kom og har vært iblant dem, og vi har vært tålmodige i våre lidelser og har tålt alle savn. Ja, vi har vandret fra hus til hus og har stolt på verdens barmhjertighet – ikke bare på verdens barmhjertighet, men på Guds barmhjertighet.

29 Og vi har gått inn i deres

18 *a* Mosiah 27:8–10.
20 *a* 2 Ne 1:13; Hel 3:29–30.
21 *a* vs Naturlige menneske.
b 1 Kor 2:9–16; Jak bok 4:8.
22 *a* Alma 36:4–5. vs Omvende, omvendelse.
b vs Tro.
c vs Mysterier, Guds.
24 *a* Mosiah 10:11–17.
b Mosiah 13:29.
27 *a* Alma 17:9–11.
b Alma 20:29–30. vs Motgang.
c vs Tålmodighet.

hjem og undervist dem, og vi har undervist dem på gatene, ja, vi har undervist dem på deres høyder, og vi har også gått inn i deres templer og deres synagoger og undervist dem. Og vi er blitt kastet ut og gjort narr av og spyttet på og slått i ansiktet. Og vi er blitt stenet og grepet og bundet med sterke rep og kastet i fengsel, og ved Guds kraft og visdom er vi blitt befridd igjen.

30 Og vi har tålt alle slags lidelser, og alt dette for at vi kanskje kunne være et middel til å frelse en eller annen sjel. Og vi antok at vår [a]glede ville bli fullkommen hvis vi kanskje kunne være et middel til å frelse noen.

31 Se, nå kan vi se fruktene av vårt arbeide, og er de få? Jeg sier dere: Nei, de er [a]mange. Ja, og vi kan vitne om deres oppriktighet på grunn av den kjærlighet de har til sine brødre og også til oss.

32 For se, de ville heller [a]ofre sitt liv enn å ta sin fiendes liv, og de har [b]gravd sine krigsvåpen dypt ned i jorden på grunn av den kjærlighet de har til sine brødre.

33 Og se, nå spør jeg dere, har det vært så stor kjærlighet i hele landet? Se, jeg sier dere: Nei, det har det ikke, ikke engang blant nephittene.

34 For se, de grep til våpen mot sine brødre. De ville ikke la seg drepe. Men se, hvor mange av disse har ikke satt livet til, og vi vet at de er gått til sin Gud på grunn av sin kjærlighet og sitt hat til synd.

35 Har vi så ikke grunn til å fryde oss? Jo, jeg sier dere at siden verden begynte, har aldri noe menneske hatt større grunn til å fryde seg enn vi har. Ja, og jeg er så henført i min glede at jeg til og med roser meg i min Gud, for han har all [a]makt, all visdom og all forståelse. Han [b]fatter alle ting, og han er et [c]barmhjertig Vesen som gir frelse til dem som vil omvende seg og tro på hans navn.

36 Hvis dette er å rose seg, da vil jeg rose meg, for dette er mitt liv og mitt lys, min glede og min frelse og min forløsning fra evig sorg. Ja, velsignet er min Guds navn, han som har husket dette folk, som er en [a]gren av Israels tre og har vært adskilt fra hovedstammen i et fremmed land. Ja, jeg sier: Velsignet være min Guds navn, han som har husket oss, [b]omstreifere som vi er i et fremmed land.

37 Nå, mine brødre, ser vi at Gud husker alle [a]folk, uansett i hvilket land de befinner seg. Ja, han teller sitt folk, og hans inderlige barmhjertighet er over hele jorden. Nå er dette min glede og min store takksigelse,

30 *a* L&p 18:15–16.
31 *a* Alma 23:8–13.
32 *a* Alma 24:20–24.
b Alma 24:15.
35 *a* vs Kraft, makt.
b L&p 88:41.
c vs Barmhjertig, barmhjertighet.
36 *a* 1M 49:22–26; Jak bok 2:25; 5:25.
b Jak bok 7:26.
37 *a* Apg 10:34–35; 2 Ne 26:33.

ja, og jeg vil gi takk til min Gud for evig. Amen.

KAPITTEL 27

Herren befaler Ammon å føre Anti-Nephi-Lehis folk i trygghet – Idet han møter Alma, blir Ammon helt utmattet av glede – Nephittene gir Jershons land til Anti-Nephi-Lehis folk – De kalles Ammons folk. Ca. 90–77 f.Kr.

NÅ skjedde det at da de lamanitter som hadde gått til krig mot nephittene, etter sine mange forsøk på å drepe dem, fant ut at det var nytteløst, vendte de tilbake til Nephis land.

2 Og det skjedde at amalekittene var overmåte rasende på grunn av sine tap. Og da de forsto at de ikke kunne få hevn over nephittene, begynte de å oppegge folket til vrede mot sine [a]brødre, [b]Anti-Nephi-Lehis folk. Derfor begynte de igjen å drepe dem.

3 Men dette folk [a]nektet igjen å gripe til våpen, og de lot seg drepe etter sine fienders ønske.

4 Da nå Ammon og hans brødre så dette ødeleggelsesverk blant dem de elsket så høyt, og blant dem som hadde elsket dem så høyt – for de ble behandlet som om de var engler sendt fra Gud for å redde dem fra evig fortapelse – derfor, da Ammon og hans brødre så dette store ødeleggelsesverk, ble de fylt av medlidenhet, og de [a]sa til kongen:

5 La oss samle dette Herrens folk, og la oss gå ned til Zarahemlas land til våre brødre, nephittene, og flykte ut av våre fienders hender så vi ikke blir drept.

6 Men kongen sa til dem: Se, nephittene kommer til å drepe oss fordi vi har begått så mange mord og synder mot dem.

7 Og Ammon sa: Jeg vil gå og spørre Herren, og hvis han sier til oss at vi skal dra ned til våre brødre, vil dere da dra?

8 Og kongen sa til ham: Ja, hvis Herren sier til oss at vi skal gå, vil vi gå ned til våre brødre, og vi vil være deres slaver inntil vi har gjort opp for alle de mord og synder som vi har begått mot dem.

9 Men Ammon sa til ham: Det er i strid med våre brødres lov, som ble gitt av min far, at det skulle være noen [a]slaver blant dem. La oss derfor dra ned og stole på våre brødres barmhjertighet.

10 Men kongen sa til ham: Spør Herren, og hvis han sier til oss at vi skal dra, vil vi dra, ellers vil vi omkomme i landet.

11 Og det skjedde at Ammon gikk og spurte Herren, og Herren sa til ham:

12 Før dette folket ut av dette landet så de ikke omkommer, for Satan har godt tak på amalekittenes hjerter, så de oppegger lamanittene til vrede mot sine brødre og slår dem ihjel. Dra derfor ut av dette landet, og

27 2*a* Alma 43:11.
b Alma 25:1.
vs Anti-Nephi-Lehis folk.
3*a* Alma 24:21–26.
4*a* Alma 24:5.
9*a* Mosiah 2:13; 29:32, 38, 40.

velsignet er dette folk i denne generasjon, for jeg vil bevare dem.

13 Og nå skjedde det at Ammon gikk og fortalte kongen alle de ord som Herren hadde sagt til ham.

14 Og de samlet hele sitt folk, ja, hele Herrens folk, og samlet alt sitt småfe og storfe og forlot landet og kom ut i villmarken som skilte Nephis land fra Zarahemlas land, og dro gjennom den og like til landets grense.

15 Og det skjedde at Ammon sa til dem: Se, jeg og mine brødre drar inn i Zarahemlas land, og dere skal bli her til vi kommer tilbake, og vi vil prøve våre brødres hjerter om de vil at dere skal komme inn i deres land.

16 Og det skjedde at da Ammon var på vei inn i landet, møtte han og hans brødre Alma på [a]det før omtalte sted, og se, det ble et gledelig møte.

17 Nå var Ammon fylt av så stor [a]glede, ja, han var så overveldet av gleden i Gud at han ble helt [b]utmattet, og han falt til jorden [c]igjen.

18 Og var ikke dette en overmåte stor glede? Se, dette er en glede som ingen annen får del i enn den som med sann anger og ydmykhet søker etter lykke.

19 Nå var Almas glede over å møte sine brødre i sannhet stor, og det var Aarons, Omners og Himnis glede også. Men se, deres glede var ikke slik at kreftene helt forlot dem.

20 Og nå skjedde det at Alma fulgte sine brødre tilbake til Zarahemlas land, like til sitt eget hus. Og de gikk og fortalte den [a]øverste dommer alt som hadde hendt dem i Nephis land blant deres brødre, lamanittene.

21 Og det skjedde at den øverste dommer sendte ut en kunngjøring over hele landet, da han ønsket å vite hva folket mente om å ta imot sine brødre som var Anti-Nephi-Lehis folk.

22 Og det skjedde at folkemeningen var denne: Se, vi vil avstå Jershons land, som ligger i øst ved havet, som grenser til landet Overflod og som ligger syd for landet Overflod. Og dette landet, Jershon, er det land vi vil gi våre brødre i arv.

23 Og se, vi vil plassere våre hærstyrker mellom Jershons land og Nephis land, så vi kan beskytte våre brødre i Jershons land. Og dette gjør vi for våre brødre da de er redde for å gripe til våpen mot sine brødre av frykt for å synde. Og denne store frykt kom av deres smertefulle omvendelse på grunn av deres mange mord og deres fryktelige ugudelighet.

24 Og se, dette vil vi gjøre for våre brødre så de kan arve Jershons land, og vi vil beskytte dem mot deres fiender med våre hærstyrker på betingelse av at de gir oss en del av sine midler for å hjelpe oss så vi kan opprettholde våre hærstyrker.

25 Nå skjedde det at da

16*a* Alma 17:1–4.
17*a* vs Glede.
b 1 Ne 1:7.
c Alma 19:14.
20*a* Alma 4:16–18.

Ammon hadde hørt dette, vendte han sammen med Alma tilbake til Anti-Nephi-Lehis folk ute i villmarken, hvor de hadde slått opp teltene sine, og kunngjorde alle disse ting for dem. Og Alma fortalte dem også om hvordan han ble [a]omvendt sammen med Ammon og Aaron og hans brødre.

26 Og det skjedde at dette forårsaket stor glede blant dem. Og de gikk ned til Jershons land og slo seg ned i Jershons land. Og nephittene kalte dem Ammons folk, derfor ble de alltid senere kjent under dette navn.

27 Og de var blant Nephis folk og ble også regnet blant det folk som tilhørte Guds kirke. Og de skilte seg også ut ved sin nidkjærhet mot Gud og også mot mennesker, for de var fullkomment [a]ærlige og uklanderlige i alle ting, og de sto [b]fast i troen på Kristus inntil enden.

28 Og de betraktet utgytelsen av sine brødres blod med den største avsky, og de kunne aldri beveges til å gripe til våpen mot sine brødre, og de betraktet aldri døden med den minste redsel på grunn av det håp og den forståelse de hadde av Kristus og oppstandelsen. For dem var derfor døden oppslukt, da Kristus hadde seiret over den.

29 Derfor ville de heller lide [a]døden på den hårdeste og mest smertefulle måte som deres brødre kunne utsette dem for, enn å ta opp sverd eller sabel for å slå dem ned.

30 Og derfor var de et nidkjært og elsket folk, et folk som var rikt begunstiget av Herren.

KAPITTEL 28

Lamanittene blir slått i et fryktelig slag – Titusener blir drept – De ugudelige henvises til en tilstand av endeløs sorg – De rettferdige oppnår en lykke som aldri tar slutt. Ca. 77–76 f.Kr.

Og nå skjedde det at etter at Ammons folk hadde slått seg ned i [a]Jershons land og kirken også var opprettet i Jershons land og nephittenes hærstyrker var blitt stasjonert omkring Jershons land, ja, ved alle grenser omkring Zarahemlas land, se, da hadde lamanittenes hærstyrker forfulgt sine brødre ut i villmarken.

2 Og derfor kom det til et fryktelig slag, ja, et slag som ingen i hele landet hadde opplevd maken til siden Lehi forlot Jerusalem. Ja, titusener av lamanittene ble drept og adspredt.

3 Ja, og det var også et fryktelig blodbad blant Nephis folk. Likevel ble lamanittene [a]jaget og adspredt, og Nephis folk vendte tilbake til sitt land.

4 Nå var dette en tid hvor stor sorg og jammer kunne høres over hele landet blant hele Nephis folk,

25 *a* Mosiah 27:10–24.
27 *a* vs Ærlig, ærlighet.
b Alma 23:6.
29 *a* Alma 24:20–23.
28 1 *a* Alma 27:22; 30:1, 19.
3 *a* Alma 30:1.

5 ja, ropet fra enker som sørget over sine menn, og også fra fedre som sørget over sine sønner, og datteren over broren, ja, broren over sin far. Og derfor hørtes sorgens rop blant dem alle, for de sørget over sine slektninger som hadde blitt drept.

6 Og dette var virkelig en sorgens dag, ja, en tid for andektighet og en tid for mye [a]faste og bønn.

7 Og slik endte det femtende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

8 Og dette er beretningen om Ammon og hans brødre, deres reiser i Nephis land, deres lidelser i landet, deres sorger og deres plager og deres [a]ufattelige glede, samt hvordan brødrene ble mottatt og levde trygt i Jershons land. Og måtte Herren, alle menneskers Forløser, velsigne deres sjeler til evig tid.

9 Og dette er beretningen om krigene og stridighetene blant nephittene og også om krigene mellom nephittene og lamanittene, og det femtende år av dommernes regjeringstid er forbi.

10 Og fra det første til det femtende år har mange tusen liv blitt tatt, ja, i denne tiden har det vært et fryktelig blodbad.

11 Og mange tusen legemer er lagt ned i jorden, mens mange tusen legemer [a]smuldrer hen i hauger på jorden. Ja, og mange tusen [b]sørger over tapet av sine slektninger fordi de, ifølge Herrens løfter, har grunn til å frykte at de er henvist til en tilstand av endeløs sorg.

12 Selv om mange tusen andre virkelig sørger over tapet av sine slektninger, fryder de seg likevel og er henrykt i håpet om, ja, de til og med vet – ifølge [a]Herrens løfter – at de vil bli oppreist for å leve ved Guds høyre hånd i en lykkens tilstand som aldri tar slutt.

13 Og således ser vi hvor stor [a]ulikheten er mellom menneskene på grunn av synd og overtredelse og djevelens makt, som kommer ved de snedige [b]planer han har lagt for å fange menneskenes hjerter.

14 Og således ser vi at menneskene kalles til å arbeide flittig i Herrens [a]vingårder, og således ser vi den store årsak til sorg såvel som til glede – sorg på grunn av død og ødeleggelse blant menneskene, og glede på grunn av [b]Kristi lys til liv.

KAPITTEL 29

Alma ønsker å rope omvendelse med en engels nidkjærhet – Herren sender lærere til alle nasjoner – Alma frydes over Herrens verk og over den fremgang Ammon og hans brødre har hatt. Ca. 76 f.Kr.

Om jeg var en engel og kunne få mitt hjertes ønske oppfylt, så jeg kunne gå ut og tale med

6 *a* Alma 30:2.
8 *a* Alma 27:16–19.
11 *a* Alma 16:11.
b Alma 48:23; L&p 42:45–46.
12 *a* Alma 11:41.
13 *a* 1 Ne 17:35.
b 2 Ne 9:28.
14 *a* vs Herrens vingård.
b vs Lys, Kristi lys.

Guds basun, med en røst som kunne ryste jorden, og rope omvendelse til alle mennesker!

2 Ja, som med en tordenrøst ville jeg forkynne omvendelse og forløsningens plan for enhver sjel, så de skulle omvende seg og [a]komme til vår Gud, så det ikke mer kunne være noen sorg på hele jordens overflate.

3 Men se, jeg er et menneske og synder ved å ønske dette, for jeg burde være tilfreds med det Herren har tilmålt meg.

4 Jeg burde ikke med mine ønsker rokke ved en rettferdig Guds faste beslutning, for jeg vet at han gir menneskene ifølge deres [a]ønske, enten det er til død eller til liv. Ja, jeg vet at han tilmåler menneskene, ja, påbyr dem uforanderlige påbud ifølge deres [b]vilje, enten de er til frelse eller til fortapelse.

5 Ja, og jeg vet at godt og ondt er kommet til alle mennesker. Den som ikke kjenner godt fra ondt, er uklanderlig. Men den som [a]kjenner godt og ondt, til ham gis ifølge hans ønsker, enten han ønsker godt eller ondt, liv eller død, glede eller [b]samvittighetsnag.

6 Når jeg vet dette, hvorfor skulle jeg så ønske mer enn å utføre det arbeide som jeg er blitt kalt til?

7 Hvorfor skulle jeg ønske at jeg var en engel så jeg kunne tale til alle jordens ender?

8 For se, Herren lar [a]alle nasjoner bli undervist om sitt ord av dem som tilhører deres nasjon og taler deres [b]språk, ja, om alt han i sin visdom [c]anser det tjenlig for dem å ha. Derfor forstår vi at Herren gir råd i visdom ifølge det som er rettferdig og sant.

9 Jeg vet hva Herren har befalt meg, og jeg frydes over det. Jeg [a]frydes ikke over meg selv, men jeg frydes over det Herren har befalt meg, ja, og dette er min fryd at jeg kanskje kan være et redskap i Guds hånd til å bringe en eller annen sjel til omvendelse, og dette er min glede.

10 Og se, når jeg ser at mange av mine brødre angrer oppriktig og kommer til Herren sin Gud, da fylles min sjel med glede. Da husker jeg [a]hva Herren har gjort for meg, ja, at han har hørt min bønn. Ja, da husker jeg hans barmhjertige arm som han rakte ut mot meg.

11 Ja, og jeg husker også mine fedres fangenskap, for jeg vet helt sikkert at [a]Herren fridde dem ut av trelldom og derved opprettet sin kirke. Ja, Gud Herren, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud, fridde dem ut av trelldom.

12 Ja, jeg har alltid husket mine fedres fangenskap, og den samme Gud som [a]fridde dem ut av egypternes hender, fridde dem ut av trelldom.

29 2 *a* Omni 1:26; 3 Ne 21:20.
4 *a* Sal 37:4.
b vs Handlefrihet.
5 *a* 2 Ne 2:18, 26; Moroni 7:15–19.
vs Dømmekraftens gave.
b vs Samvittighet.
8 *a* 2 Ne 29:12.
b L&p 90:11.
c Alma 12:9–11.
9 *a* Alma 26:12.
10 *a* Mosiah 27:11–31.
11 *a* Mosiah 24:16–21; Alma 5:3–5.
12 *a* 2M 14:30–31.

13 Ja, og den samme Gud opprettet sin kirke blant dem, ja, og den samme Gud har kalt meg ved et hellig kall for å forkynne ordet til dette folk og har gitt meg stor fremgang, derfor er min [a]glede fullkommen.

14 Men jeg gleder meg ikke bare over min egen fremgang, men min glede er mer fullkommen på grunn av [a]mine brødres fremgang, de som har vært oppe i Nephis land.

15 Se, de har arbeidet overmåte hårdt og har frembragt mye frukt, og hvor stor skal ikke deres belønning være!

16 Når jeg tenker på disse mine brødres fremgang, blir jeg henrykket i Ånden som om den var ute av legemet, så stor er min glede.

17 Og måtte Gud la disse, mine brødre, få en plass i Guds rike sammen med alle dem som er frukten av deres arbeide, så de aldri mer går ut, men kan prise ham i all evighet. Og måtte Gud la det skje ifølge mine ord, slik som jeg har talt. Amen.

KAPITTEL 30

Korihor, en antikrist, latterliggjør Kristus, forsoningen og profetiens ånd – Han underviser om at det ikke finnes noen Gud, at mennesket ikke falt, at det ikke er noen straff for synd, og at det ikke er noen Kristus – Alma bærer vitnesbyrd om at Kristus vil komme, og at alle ting viser at det finnes en Gud – Korihor krever et tegn og blir stum – Djevelen hadde vist seg for Korihor som en engel og lært ham hva han skulle si – Korihor blir trampet ned og dør. Ca. 76–74 f.Kr.

Se, nå skjedde det at etter at [a]Ammons folk hadde slått seg ned i Jershons land, ja, og også etter at lamanittene var [b]drevet ut av landet og deres døde var blitt begravet av landets folk –

2 nå ble ikke deres døde talt, for de var veldig mange, heller ikke ble nephittenes døde talt – men det skjedde at etter at de hadde begravet sine døde, og også etter at dagene med faste og sorg og bønn var over (og dette var i det sekstende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk), begynte det å bli varig fred i hele landet.

3 Ja, og folket passet på å holde Herrens befalinger, og de var nøye med å utføre [a]Guds ordinanser ifølge Moseloven, for de lærte at de skulle [b]holde Moseloven inntil den skulle bli oppfylt.

4 Og derfor hadde folket ingen uroligheter i hele det sekstende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

5 Og det skjedde at i begynnelsen av det syttende år av dommernes regjeringstid var det stadig fred.

6 Men det skjedde i slutten av det syttende år at det kom en mann til Zarahemlas land, og

13*a* L&p 18:14–16.
14*a* Alma 17:1–4.
30 1*a* Alma 27:25–26. vs Anti-Nephi-Lehis folk.
b Alma 28:1–3.
3*a* vs Moseloven.
b 2 Ne 25:24–27; Alma 25:15.

han var en [a]antikrist, for han begynte å tale til folket mot profetiene som profetene hadde uttalt om Kristi komme.

7 Nå var det ingen lov mot et menneskes [a]tro, for det var stikk i strid med Guds befalinger at det skulle være en lov som ikke behandlet alle mennesker likt.

8 For så sier Skriftene: [a]Velg i dag hvem dere vil tjene.

9 Hvis et menneske ønsket å tjene Gud, hadde han rett til det, eller med andre ord, hvis han trodde på Gud, hadde han rett til å tjene ham, men hvis han ikke trodde på ham, var det ingen lov som kunne straffe ham.

10 Men hvis han myrdet, ble han straffet med [a]døden, og hvis han røvet, ble han også straffet. Og hvis han stjal, ble han også straffet, og hvis han bedrev hor, ble han også straffet. Ja, for all denne ugudelighet ble de straffet.

11 For loven var slik at menneskene skulle dømmes ifølge sine forbrytelser, men det var ingen lov mot et menneskes tro. Derfor ble et menneske bare straffet for de forbrytelser som det hadde begått, derfor ble alle mennesker [a]behandlet likt.

12 Og denne antikrist, hvis navn var Korihor (og som ikke kunne rammes av loven), begynte å forkynne til folket og sa at det ikke skulle komme noen Kristus, og han forkynte på denne måten og sa:

13 Dere som holdes nede av et tåpelig og nytteløst håp, hvorfor tillater dere at dere blir tynget ned av slike tåpeligheter? Hvorfor venter dere en Kristus? For intet menneske kan vite noe om det som skal skje.

14 Se, disse ting som dere kaller profetier, som dere sier er overlevert av hellige profeter, se, de er deres fedres tåpelige tradisjoner.

15 Hvordan kan dere vite at de er sanne? Se, dere kan ikke vite noe som dere ikke [a]ser, derfor kan dere ikke vite at det skal komme en Kristus.

16 Dere ser fremover og sier at dere ser en forlatelse for deres synder. Men se, dette er følgen av et forvirret sinn, og denne sinnsforvirring kommer på grunn av deres fedres tradisjoner som forleder dere til å tro på noe som ikke er sant.

17 Og mange flere lignende ting sa han til dem og fortalte dem at ingen forsoning kunne utføres for menneskenes synder, men at det gikk hvert menneske i dette liv i forhold til dets vandel. Derfor utviklet hvert menneske seg i forhold til sine evner, og hvert menneske seiret i forhold til sin styrke, og uansett hva et menneske gjorde, så var det ingen forbrytelse.

18 Og slik talte han til dem og villedet manges hjerter, fikk dem til å løfte sine hoder i ugudelighet, ja, villedet mange kvinner og også menn til å

6*a* vs Antikrist.
7*a* Alma 1:17.
8*a* Jos 24:15.
vs Handlefrihet.
10*a* vs Dødsstraff.
11*a* Mosiah 29:32.
15*a* Ether 12:5–6.

bedrive hor, og fortalte dem at når et menneske døde, så var det ikke noe mer.

19 Denne mannen dro også over til Jershons land for å forkynne disse ting blant Ammons folk, som en gang var lamanittenes folk.

20 Men se, de var klokere enn mange nephitter, for de tok ham og bandt ham og førte ham frem for Ammon, som var høyprest over dette folk.

21 Og det skjedde at han ga beskjed om at han skulle vises ut av landet. Og han kom over til Gideons land og begynte å tale til dem også. Og her hadde han ikke mye hell med seg, for han ble tatt og bundet og ført frem for høypresten og også landets øverste dommer.

22 Og det skjedde at høypresten sa til ham: Hvorfor går du omkring og forvrenger Herrens veier? Hvorfor lærer du dette folk at det ikke skal komme noen Kristus, og tar bort deres glede? Hvorfor taler du imot alle de hellige profeters profetier?

23 Høyprestens navn var Giddonah, og Korihor sa til ham: Fordi jeg ikke lærer dem deres fedres tåpelige tradisjoner og fordi jeg ikke lærer dette folk å underkaste seg tåpelige ordinanser og handlinger, som er fastsatt av prester i fordums tid for å tilrive seg makt og myndighet over dem og holde dem i uvitenhet, så de ikke kan løfte hodet, men bringes ned ifølge dine ord.

24 Dere sier at dette folk er et fritt folk, se, jeg sier at de er i trelldom. Dere sier at profetiene fra fordums tid er sanne, se, jeg sier at dere ikke vet at de er sanne.

25 Dere sier at dette folk er et syndig og fallent folk på grunn av en stamfars overtredelse, se, jeg sier at et barn har ingen skyld på grunn av sine foreldre.

26 Og dere sier også at Kristus skal komme, men se, jeg sier at dere ikke vet at det skal komme en Kristus. Og dere sier også at han skal bli drept for [a]verdens synder.

27 Og på denne måten villeder dere dette folk så de følger sine fedres tåpelige tradisjoner og gjør som dere ønsker. Og dere holder dem nede som om de var i trelldom, så dere kan fråtse i fruktene av deres henders arbeide, så de ikke våger å se opp med frimodighet og ikke våger å benytte seg av sine rettigheter og privilegier.

28 Ja, de våger ikke å gjøre bruk av det som er deres eget, av frykt for å fornærme sine prester, som legger byrder på dem ifølge sine ønsker, og som ved sine tradisjoner og sine drømmer og sine påfunn og sine syner og angivelige mysterier har fått dem til å tro at de, hvis de ikke gjør som de sier, vil fornærme et eller annet ukjent vesen som de sier er Gud, et vesen som aldri har vært sett eller kjent, som aldri har eksistert og ikke kommer til å gjøre det.

26*a* Jes 53:4–7.

29 Da nå høypresten og den øverste dommer forsto hvor forherdet hans hjerte var, ja, da de forsto at han til og med ville spotte Gud, ville de ikke besvare hans ord, men lot ham binde, og de overlot ham til tjenestemenn og sendte ham til Zarahemlas land, så han kunne bli ført frem for Alma og den øverste dommer som var guvernør over hele landet.

30 Og det skjedde at da han ble ført frem for Alma og den øverste dommer, fortsatte han på samme måte som han gjorde i Gideons land, ja, han fortsatte å *a*spotte Gud.

31 Og han sto frem for Alma med store, *a*svulmende ord og hånte prestene og lærerne og beskyldte dem for å villede folket etter deres fedres enfoldige tradisjoner for å kunne fråtse i folkets arbeide.

32 Da sa Alma til ham: Du vet at vi ikke fråtser i dette folks arbeide, for se, helt fra dommernes regjeringstid begynte og til i dag, har jeg arbeidet med mine egne hender for å forsørge meg selv, og dette til tross for mine mange reiser omkring i landet for å forkynne Guds ord til mitt folk.

33 Og til tross for alle de mange arbeidsoppgaver jeg har utført i kirken, har jeg aldri mottatt så mye som en *a*senine for mitt arbeide, og det har heller ikke noen av mine brødre, unntatt på dommersetet, og da har vi bare fått for den tid vi har brukt, ifølge loven.

34 Og hvis vi ikke mottar noe for vårt arbeide i kirken, hvilken nytte har vi da av å arbeide i kirken om det ikke er for å forkynne sannheten, så vi kan fryde oss over våre brødres *a*glede?

35 Hvorfor sier du så at vi forkynner for dette folk for vinnings skyld når du selv vet at vi ikke mottar noen betaling? Og nå, tror du at vi bedrar dette folk, og at det er dette som forårsaker slik glede i deres hjerter?

36 Og Korihor svarte ham: Ja.

37 Og da sa Alma til ham: Tror du at det finnes en Gud?

38 Og han svarte: Nei.

39 Da sa Alma til ham: Vil du igjen fornekte at det finnes en Gud og fornekte Kristus også? For se, jeg sier deg, jeg vet at det finnes en Gud og også at Kristus skal komme.

40 Og hvilke bevis har du for at det ikke finnes noen *a*Gud eller at Kristus ikke kommer? Jeg sier deg at du har ingen – ingen unntatt ditt eget ord.

41 Men se, jeg har alle ting til *a*vitnesbyrd om at disse ting er sanne, og du har også alle ting til vitnesbyrd for deg om at de er sanne, og vil du fornekte dem? Tror du at disse ting er sanne?

42 Se, jeg vet at du tror, men du er besatt av en løgnens ånd, og du har forkastet Guds Ånd så den ikke har noen plass i

30*a* vs Gudsbespottelse.
31*a* Hel 13:22.
33*a* Alma 11:3.
34*a* vs Glede.
40*a* Sal 14:1.
41*a* vs Vitne, vitnesbyrd.

deg. Men djevelen har makt over deg, og han leder deg omkring og utarbeider planer så han kan ødelegge Guds barn.

43 Og da sa Korihor til Alma: Hvis du vil vise meg et [a]tegn så jeg kan bli overbevist om at det finnes en Gud, ja, vis meg at han har makt, og da vil jeg bli overbevist om sannheten av dine ord.

44 Men Alma sa til ham: Du har fått tegn nok. Vil du friste din Gud? Vil du si: Vis meg et tegn når du har vitnesbyrd fra [a]alle disse dine brødre og også fra alle de hellige profeter? Skriftene er lagt foran deg, ja, og [b]alle ting bærer bud om at det finnes en Gud. Ja, til og med [c]jorden og alle ting som er på dens overflate, ja, og dens [d]bevegelse, ja, og også alle [e]planetene som beveger seg i sine faste baner, vitner om at det finnes en høyeste Skaper.

45 Og likevel går du omkring og villeder dette folks hjerter og vitner for dem at det ikke finnes noen Gud? Og vil du fremdeles fornekte alle disse vitner? Og han sa: Ja, jeg vil fornekte hvis du ikke viser meg et tegn.

46 Og nå skjedde det at Alma sa til ham: Se, jeg er bedrøvet på grunn av ditt hårde hjerte, ja, for at du fremdeles vil motsette deg sannhetens ånd, så din sjel kan gå fortapt.

47 Men se, det er [a]bedre at din sjel går fortapt enn at du skulle være årsak til at mange sjeler føres ned i fortapelse ved dine løgner og ved dine smigrende ord. Hvis du derfor fornekter disse ting igjen, se, da skal Gud slå deg så du skal bli stum, så du aldri mer skal åpne din munn, så du aldri mer skal bedra dette folk.

48 Da sa Korihor til ham: Jeg fornekter ikke en Guds eksistens, men jeg tror ikke at det finnes en Gud. Og jeg sier også at du ikke vet at det finnes en Gud, og hvis du ikke viser meg et tegn, vil jeg ikke tro.

49 Da sa Alma til ham: Dette vil jeg gi deg som et tegn, at du skal bli [a]stum ifølge mine ord. Og jeg sier i Guds navn at du skal bli stum så du ikke mer kan tale.

50 Da nå Alma hadde sagt disse ord, ble Korihor stum så han ikke kunne tale slik Alma hadde sagt.

51 Og da den øverste dommer så dette, rakte han frem sin hånd og skrev til Korihor: Er du overbevist om Guds makt? På hvem ønsket du at Alma skulle vise sitt tegn? Ville du at han skulle plage andre for å vise deg et tegn? Se, han har vist deg et tegn, og nå, vil du fortsatt protestere?

52 Og Korihor rakte frem sin hånd og skrev: Jeg vet at jeg er stum, for jeg kan ikke tale, og jeg vet at intet annet enn Guds kraft kunne bringe dette over

43 *a* Jak bok 7:13–21; L&p 46:8–9. vs Tegn.
44 *a* Mosiah 13:33–34.
b Sal 19:2; L&p 88:47.
c Job 12:7–10.
d Hel 12:11–15.
e Moses 6:63.
47 *a* 1 Ne 4:13.
49 *a* 2 Krøn 13:20.

meg. Ja, og jeg [a]visste hele tiden at det fantes en Gud.

53 Men se, djevelen har [a]bedratt meg, for han [b]viste seg for meg i en engels skikkelse og sa til meg: Gå og vinn tilbake dette folk, for de har alle fart vill etter en ukjent Gud. Og han sa til meg: Det finnes [c]ingen Gud, ja, og han lærte meg hva jeg skulle si. Og jeg har undervist hans ord, og jeg underviste dem fordi de var behagelige for det [d]kjødelige sinn. Og jeg underviste dem til jeg hadde stor fremgang, så jeg selv trodde de var sanne. Og av denne grunn motarbeidet jeg sannheten helt til jeg har ført denne store forbannelse over meg.

54 Da han hadde sagt dette, bønnfalt han Alma om å be til Gud at forbannelsen måtte bli tatt bort fra ham.

55 Men Alma sa til ham: Hvis denne forbannelsen skulle bli tatt bort fra deg, ville du igjen villede dette folks hjerter, derfor skal det gå deg som Herren vil.

56 Og det skjedde at forbannelsen ikke ble tatt bort fra Korihor, men han ble utstøtt og gikk omkring fra hus til hus og tigget mat.

57 Nå ble kunnskapen om det som hadde skjedd med Korihor, øyeblikkelig kunngjort over hele landet. Ja, en kunngjøring ble sendt ut av den øverste dommer til hele landets befolkning med beskjed om at de som hadde trodd på Korihors ord, straks måtte omvende seg, ellers ville de samme straffedommer komme over dem.

58 Og det skjedde at de alle ble overbevist om Korihors ugudelighet. Derfor ble de alle omvendt til Herren igjen, og dette gjorde ende på de synder Korihor var årsak til. Og Korihor gikk omkring fra hus til hus og tigget mat for å oppholde livet.

59 Og det skjedde at mens han gikk omkring blant folket – blant et folk som hadde skilt seg ut fra nephittene og kalte seg zoramitter, for de ble ledet av en mann ved navn Zoram – og mens han gikk omkring blant dem, se, da ble han løpt over ende og trampet ihjel.

60 Og således ser vi hvordan det går med den som forvrenger Herrens veier, og således ser vi at [a]djevelen ikke vil [b]støtte sine barn på den siste dag, men trekker dem raskt ned til [c]helvete.

KAPITTEL 31

Alma leder en misjon for å vinne tilbake de frafalne zoramitter – Zoramittene fornekter Kristus, har en feilaktig oppfatning om at de er utvalgt, og de tilber med faste bønner – Misjonærene fylles med Den hellige ånd – Deres lidelser blir oppslukt i gleden de føler for Kristus. Ca. 74 f.Kr.

NÅ skjedde det at da Alma etter Korihors død fikk beskjed om

52 *a* Alma 30:42.
53 *a* Jak bok 7:14.
b 2 Kor 11:14; 2 Ne 9:9.
c Sal 10:4.
d vs Kjødelig.
60 *a* vs Djevel.
b Alma 3:26–27; 5:41–42; L&p 29:45.
c vs Helvete.

at zoramittene forvrengte Herrens veier, og at Zoram, som var deres leder, påvirket folkets hjerter så de [a]tilba stumme [b]avguder, begynte han igjen å føle seg [c]syk i hjertet på grunn av folkets synder.

2 For det voldte Alma stor [a]sorg å høre om den synd som ble begått av hans folk. Derfor voldte det ham stor sorg i hjertet at zoramittene hadde skilt lag med nephittene.

3 Nå hadde zoramittene samlet seg i et land som de kalte Antionum, som lå øst for Zarahemlas land som strakte seg nesten helt ut mot havet og som lå syd for Jershons land, som også grenset til villmarken i syd, en villmark som var full av lamanitter.

4 Nå var nephittene svært engstelige for at zoramittene skulle slutte forbund med lamanittene og at det derved ville påføre nephittene et stort tap.

5 Og da [a]forkynnelsen av [b]ordet hadde stor tilbøyelighet til å [c]få folket til å gjøre det som var rettferdig – ja, det hadde hatt større innvirkning på folkets sinn enn sverdet eller noe annet som hadde hendt dem – derfor mente Alma det var nødvendig at de skulle prøve Guds ords kraft.

6 Derfor tok han med seg Ammon og Aaron og Omner, og lot Himni være igjen i kirken i Zarahemla. Men de tre førstnevnte tok han med seg, og også Amulek og Zeezrom som var i Melek. Og han tok også med seg to av sine sønner.

7 Nå tok han ikke med seg sin eldste sønn, og hans navn var [a]Helaman, men de han tok med seg, het Shiblon og Corianton. Og dette er navnene på dem som ble med ham til [b]zoramittene for å forkynne ordet for dem.

8 Nå var zoramittene [a]frafalne nephitter, derfor hadde Guds ord blitt forkynt for dem.

9 Men de hadde [a]kommet i stor villfarelse, for de ville ikke holde Guds bud og hans lover ifølge Moseloven.

10 Heller ikke ville de rette seg etter kirkens påbud og daglig henvende seg til Gud i bønn og påkallelse for ikke å falle i fristelse.

11 Ja, kort sagt fordreide de i svært mange tilfeller Herrens veier, dette var derfor grunnen til at Alma og hans brødre dro inn i landet for å forkynne ordet for dem.

12 Og da de hadde kommet inn i landet, oppdaget de til sin forbauselse at zoramittene hadde bygget synagoger og at de kom sammen på en bestemt ukedag som de kalte Herrens dag. Og de dyrket Gud på en måte som Alma og hans brødre aldri før hadde sett.

31 1 *a* 2M 20:5; Mosiah 13:13.
b 2 Ne 9:37. vs Avgudsdyrkelse.
c Alma 35:15.
2 *a* Mosiah 28:3; 3 Ne 17:14; Moses 7:41.
5 *a* Enos 1:23; Alma 4:19. vs Forkynne.
b Heb 4:12; Jak bok 2:8; Alma 36:26.
c Jar 1:11–12; L&p 11:2.
7 *a* vs Helaman, sønn av Alma.
b Alma 30:59.
8 *a* Alma 24:30.
9 *a* vs Frafall.

13 For midt i synagogen hadde de bygget en plass til å stå på som var høyt over hodene deres, og øverst på den var det bare plass til én person.

14 Den som ønsket å [a]tilbe, måtte derfor gå opp og stå på denne plattformen og løfte sine hender mot himmelen og rope med høy røst og si:

15 Hellige, hellige Gud! Vi tror at du er Gud, og vi tror at du er hellig og at du var en ånd og at du er en ånd, og at du alltid vil være en ånd.

16 Hellige Gud, vi tror at du har skilt oss fra våre brødre, og vi tror ikke på våre brødres tradisjoner, som ble overlevert til dem på grunn av deres fedres troskyldighet. Men vi tror at du har [a]utvalgt oss til å være dine [b]hellige barn, og du har også gjort kjent for oss at det ikke skal komme noen Kristus.

17 Men du er den samme i går, i dag og til evig tid, og du har [a]utvalgt oss for at vi skal bli frelst, mens alle omkring oss er utvalgt til å bli kastet ned til helvete på grunn av din vrede. Vi takker deg, Gud, for denne hellighet, og vi takker deg også for at du har utvalgt oss, så vi ikke kan bli villedet av våre brødres tåpelige tradisjoner, som tvinger dem til å tro på Kristus og leder deres hjerter langt bort fra deg, vår Gud.

18 Og igjen takker vi deg, O Gud, for at vi er et utvalgt og et hellig folk. Amen.

19 Nå skjedde det at etter at Alma og hans brødre og hans sønner hadde hørt disse bønner, ble de umåtelig forbauset.

20 For se, hver mann gikk frem og oppsendte den samme bønn.

21 De kalte plassen Rameumptom, som betyr den hellige forhøyning.

22 Fra denne forhøyningen oppsendte hver mann nøyaktig den samme bønn til Gud, takket sin Gud for at de var utvalgt av ham og for at han ikke ledet dem på avveie med deres brødres tradisjoner, og at deres hjerter ikke ble forledet til å tro på de tilkommende ting som de ikke visste noe om.

23 Etter at alt folket hadde oppsendt sin takk på denne måten, vendte de tilbake til sine hjem og [a]nevnte ikke Gud mer før de igjen kom sammen ved den hellige forhøyning for å oppsende takk på sin måte.

24 Da Alma så dette, ble han svært [a]bedrøvet i hjertet, for han forsto at de var et ugudelig og fordervet folk, ja, han forsto at de hadde lagt sin elsk på gull og på sølv og på alle slags utsøkte ting.

25 Ja, og han forsto også at de i sin stolthet var [a]oppblåste i sine hjerter til stor selvros.

26 Og han hevet sin røst mot himmelen og [a]ropte og sa: Hvor

14 *a* Mat 6:1–7.
16 *a* Alma 38:13–14.
b Jes 65:3, 5.
17 *a* vs Verdiløs, forfengelig.
23 *a* Jak brev 1:21–25.
24 *a* 1M 6:5–6.
25 *a* Jak bok 2:13; Alma 1:32.
26 *a* Moses 7:41–58.

lenge vil du tillate, O Herre, at dine tjenere skal bo her nede i kjødet og se så stor ugudelighet blant menneskenes barn?

27 Se, O Gud, de [a]roper til deg, men likevel er deres hjerter oppslukt i deres stolthet. Se, O Gud, de roper til deg med munnen, men de er [b]oppblåste, ja, meget oppblåste, av verdens verdiløse ting.

28 Se, O min Gud, deres kostbare klær og deres ringer og deres [a]armbånd og deres smykker av gull og alle deres kostelige ting som de pryder seg med, og se, de har lagt sin elsk på dem. Og likevel roper de til deg og sier: Vi takker deg, O Gud, for vi er ditt utvalgte folk, mens andre skal omkomme.

29 Ja, og de sier at du har kunngjort for dem at det ikke skal komme noen Kristus.

30 O Gud, Herre, hvor lenge vil du tillate at det skal finnes slik ugudelighet og vantro blant dette folk? O Herre, vil du gi meg styrke så jeg kan utholde mine skrøpeligheter. For jeg er skrøpelig, og slik ugudelighet blant dette folk piner min sjel.

31 O Herre, jeg er overmåte bedrøvet i mitt hjerte. Vil du trøste min sjel [a]i Kristus. O Herre, vil du gi meg styrke så jeg med tålmodighet kan utholde disse lidelser som skal komme over meg på grunn av dette folks synder.

32 O Herre, vil du trøste min sjel og gi meg fremgang og også mine medarbeidere som er med meg – ja, Ammon og Aaron og Omner og også Amulek og Zeezrom og også mine [a]to sønner – ja, vil du trøste alle disse, O Herre. Ja, vil du trøste deres sjeler i Kristus.

33 Vil du gi dem styrke så de kan utholde de lidelser som skal komme over dem på grunn av dette folks synder.

34 O Herre, vil du [a]hjelpe oss så vi kan lykkes med å bringe dem tilbake til deg i Kristus.

35 Se, O Herre, deres [a]sjeler er dyrebare, og mange av dem er våre brødre. Gi oss derfor kraft og visdom, O Herre, så vi kan bringe disse våre brødre tilbake til deg.

36 Nå skjedde det at da Alma hadde sagt disse ord, [a]la han sine [b]hender på alle dem som var med ham. Og se, da han la sine hender på dem, ble de fylt med Den hellige ånd.

37 Og deretter skilte de lag [a]uten tanke på seg selv og hva de skulle spise eller hva de skulle drikke eller hva de skulle kle seg med.

38 Og Herren sørget for dem så de ikke skulle sulte, heller ikke skulle de tørste, ja, og han ga dem også styrke så de ikke skulle ha noen [a]lidelser som ikke ble oppslukt i gleden over Kristus. Dette var i

27 *a* Jes 29:13.
b vs Stolthet.
28 *a* Jes 3:16–24.
31 *a* Joh 16:33.
32 *a* Alma 31:7.
34 *a* 2 Ne 26:33.
35 *a* vs Sjel – Sjelers verdi.
36 *a* 3 Ne 18:36–37.
b vs Håndspåleggelse.
37 *a* Mat 6:25–34; 3 Ne 13:25–34.
38 *a* Mat 5:10–12; Mosiah 24:13–15; Alma 33:23.

overensstemmelse med Almas bønn, og dette fordi han ba i [b]tro.

KAPITTEL 32

Alma underviser de fattige som var blitt ydmyket på grunn av sine lidelser – Tro er et håp om det som ikke sees, som er sant – Alma bærer vitnesbyrd om at engler betjener menn, kvinner og barn – Alma sammenligner ordet med et frø – Det må bli sådd og få næring – Da vokser det og blir til et tre hvorfra frukt til evig liv høstes. Ca. 74 f.Kr.

Og det skjedde at de gikk ut og begynte å forkynne Guds ord til folket. Og de gikk inn i deres synagoger og i deres hus, ja, og de forkynte også ordet på deres gater.

2 Og det skjedde at de etter å ha arbeidet hårdt blant dem, begynte å ha fremgang blant den [a]fattige del av folket, for se, de var utstøtt av synagogene på grunn av sine grove klær –

3 derfor fikk de ikke tillatelse til å komme inn i deres synagoger for å dyrke Gud da de ble betraktet som urene. Derfor var de fattige, ja, de ble av sine brødre betraktet som berme fordi de var [a]fattige på denne verdens gods, og de var også fattige av hjertet.

4 Mens Alma underviste og talte til folket på høyden Onidah, kom det en stor folkemengde til ham, og det var de som vi har omtalt som var [a]fattige av hjertet, fordi de var fattige på verdens gods.

5 Og de kom til Alma, og den som var den øverste blant dem, sa til ham: Se, [a]hva skal disse mine brødre gjøre, for de blir foraktet av alle mennesker på grunn av sin fattigdom, ja, og særlig av våre prester, for de har [b]utstøtt oss fra våre synagoger som vi har arbeidet hårdt for å bygge med våre egne hender, og de har utstøtt oss på grunn av vår overmåte store fattigdom. Og vi har ikke noe sted vi kan dyrke vår Gud, og se, [c]hva skal vi gjøre?

6 Og da Alma hørte dette, snudde han seg straks med ansiktet vendt mot ham og betraktet ham med stor glede, for han forsto at deres [a]plager virkelig hadde [b]ydmyket dem, og at de var [c]beredt til å høre ordet.

7 Derfor sa han ikke mer til den andre folkemengden, men han rakte ut sin hånd og ropte til dem han så, som i sannhet var angrende, og sa til dem:

8 Jeg ser at dere er [a]ydmyke av hjertet, og om så er, velsignet er dere.

9 Se, deres bror har sagt: Hva skal vi gjøre? For vi er utstøtt av våre synagoger så vi ikke kan dyrke vår Gud.

10 Se, jeg sier til dere: Tror

38 *b* vs Tro.
32 2 *a* vs Fattig.
3 *a* Alma 34:40.
4 *a* vs Fattig – Fattig i ånden.
5 *a* Ord 18:23.
b Alma 33:10.
c Apg 2:37–38.
6 *a* vs Motgang.
b vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
c Alma 16:16–17; L&p 101:8.
8 *a* Mat 5:3–5.

dere at dere bare kan [a]dyrke Gud i synagogene?

11 Og videre vil jeg spørre: Tror dere at dere ikke må dyrke Gud mer enn én gang om uken?

12 Jeg sier til dere: Det er godt at dere er blitt utstøtt av synagogene, så dere kan bli ydmyke og så dere kan lære [a]visdom, for det er nødvendig for dere å lære visdom. For det er fordi dere er utstøtt, fordi dere blir foraktet av deres brødre på grunn av deres overmåte [b]fattigdom, at dere er blitt ydmyke av hjertet, for dere har vært nødt til å være ydmyke.

13 Og velsignet er dere fordi dere er blitt tvunget til å være ydmyke, for når et menneske tvinges til å være ydmyk, vil han av og til forsøke å omvende seg, og den som omvender seg, skal visselig finne barmhjertighet. Og den som finner barmhjertighet og [a]holder ut til enden, skal bli frelst.

14 Og selv om jeg sa til dere at dere var velsignet fordi dere var tvunget til å være ydmyke, tror dere ikke at de er mer velsignet som virkelig ydmyker seg på grunn av ordet?

15 Ja, den som virkelig ydmyker seg og omvender seg fra sine synder og holder ut til enden, skal bli velsignet, ja, mye mer velsignet enn de som er tvunget til å være ydmyke på grunn av sin store fattigdom.

16 Derfor, velsignet er de som [a]ydmyker seg uten å være tvunget til å være ydmyke, eller med andre ord, velsignet er den som tror på Guds ord og blir døpt uten hjertets gjenstridighet, ja, uten å være nødt eller tvunget til å kjenne ordet før de vil tro.

17 Ja, det er mange som sier: Hvis du vil vise oss et [a]tegn fra himmelen, da skal vi med sikkerhet vite, da skal vi tro.

18 Nå spør jeg: Er dette tro? Se, jeg sier dere: Nei, for hvis et menneske vet en ting, har han ingen grunn til å [a]tro, for han vet det.

19 Og nå, hvor mye mer forbannet er ikke den som [a]kjenner Guds vilje og ikke gjør den, enn den som bare tror eller bare har grunn til å tro og faller i overtredelse?

20 Nå, dette må dere selv bedømme. Se, jeg sier dere at det er med den ene som det er med den andre, og enhver vil få etter sine gjerninger.

21 Og nå, som jeg sa angående tro – [a]tro er ikke å ha en fullkommen kunnskap om noe. Hvis dere derfor har tro, [b]håper dere på noe som [c]ikke er sett, som er sant.

22 Og se, nå sier jeg til dere – og jeg vil dere skal huske – at Gud er barmhjertig mot alle som tror på hans navn. Derfor ønsker han først og fremst at dere skal tro, ja, tro på hans ord.

23 Og nå meddeler han sitt

10 *a* vs Tilbe, tilbedelse.
12 *a* Pred 4:13.
b Ord 16:8.
13 *a* Alma 38:2.
16 *a* vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
17 *a* vs Tegn.
18 *a* Ether 12:12, 18.
19 *a* Joh 15:22–24.
21 *a* Joh 20:29; Heb 11.
b vs Håp.
c Ether 12:6.

ord til menn ved engler, ja, [a]ikke bare til menn, men også til kvinner. Nå er ikke dette alt, små [b]barn blir mange ganger gitt ord som gjør de vise og lærde til skamme.

24 Og nå, mine elskede brødre, ettersom dere ønsker å vite av meg hva dere skal gjøre fordi dere lider og er utstøtt – vil jeg ikke dere skal tro at jeg mener å dømme dere for annet enn det som er i overensstemmelse med sannheten –

25 for jeg mener ikke at dere alle er blitt tvunget til å ydmyke dere, for jeg tror virkelig det finnes noen blant dere som ville ydmyke seg uansett i hvilken situasjon de befant seg.

26 Og som jeg sa angående tro, at den ikke var en fullkommen kunnskap, slik er det også med mine ord. Dere kan ikke til å begynne med vite til fullkommenhet at de er sanne, like lite som at tro er en fullkommen kunnskap.

27 Men se, hvis dere vil våkne opp og anstrenge deres evner, ja, prøve mine ord og utøve tro i den minste grad, ja, selv om dere ikke kan gjøre mer enn [a]ønske å tro, la dette ønske virke i dere inntil dere tror så mye at dere kan gi plass for en del av mine ord.

28 Nå vil vi sammenligne ordet med et [a]frø. Hvis dere gir plass så et [b]frø kan bli sådd i deres [c]hjerte, se, hvis det er et ekte frø, eller et godt frø, og hvis dere ikke kaster det ut ved deres [d]vantro så dere derved motsetter dere Herrens Ånd, se, da vil det begynne å svulme i deres bryst, og når dere føler denne svulmende bevegelse, vil dere begynne å si til dere selv: Dette må nødvendigvis være et godt frø – eller ordet må være godt – for det begynner å utvide min sjel, ja, det begynner å opplyse min [e]forstand, ja, jeg begynner å fryde meg over det.

29 Og se, ville ikke dette styrke deres tro? Jeg sier dere: Jo, men den har likevel ikke vokst til en fullkommen kunnskap.

30 Men se, etterhvert som frøet svulmer og spirer og begynner å vokse, da må dere nødvendigvis si at frøet er godt, for se, det svulmer og spirer og begynner å vokse. Og se, vil ikke dette styrke deres tro? Jo, det vil styrke deres tro, for dere vil si: Jeg vet at dette er et godt frø, for se, det spirer og begynner å vokse.

31 Og se, er dere sikre på at dette er et godt frø? Jeg sier til dere: Ja, for ethvert frø frembringer sitt eget [a]slag.

32 Hvis derfor et frø vokser, er det godt, men hvis det ikke vokser, se, da er det ikke godt, derfor blir det kastet bort.

33 Og se, fordi dere har foretatt prøven og sådd frøet og det svulmer og spirer og begynner

23 *a* Joel 3:1–2.
b Mat 11:25; Luk 10:21; 3 Ne 26:14–16; L&p 128:18.
27 *a* Mark 11:24.
28 *a* Alma 33:1.
b Luk 8:11.
c vs Hjerte.
d Mat 17:20.
e vs Forstand, forståelse.
31 *a* 1M 1:11–12.

å vokse, må dere nødvendigvis vite at frøet er godt.

34 Og se, er deres [a]kunnskap fullkommen? Ja, deres kunnskap om dette er fullkommen, og deres [b]tro er uvirksom. Og dette fordi dere vet, for dere vet at ordet har opphøyet deres sjel, og dere vet også at det har spiret frem, at deres forstand begynner å bli opplyst, og at deres [c]sinn begynner å utvide seg.

35 Er ikke dette en virkelighet? Jeg sier til dere: Jo, fordi det er [a]lys, og alt som er lys, er godt fordi det kan skjelnes, derfor må dere vite at det er godt. Og se, etter at dere har smakt dette lys, er deres kunnskap fullkommen?

36 Se, jeg sier til dere: Nei. Heller ikke må dere legge deres tro til side, for dere har bare brukt deres tro til å så frøet så dere kunne foreta prøven og finne ut om frøet var godt.

37 Og se, når treet begynner å vokse, vil dere si: La oss gi det næring og pleie det med stor omsorg, så det kan slå rot, så det kan vokse opp og gi oss frukt. Og se, hvis dere pleier det og gir det næring og steller det med stor omsorg, vil det slå rot og vokse opp og bære frukt.

38 Men hvis dere [a]forsømmer treet og ikke har tanke for å pleie det og gi det næring, se, da vil det ikke slå rot, og når solen svir det med sin hete, visner det fordi det ikke har noen rot, og dere rykker det opp og kaster det bort.

39 Nå skjer ikke dette fordi frøet ikke var godt, heller ikke fordi frukten ikke ville være ettertraktelsesverdig, men det skjer fordi deres [a]jord er ufruktbar og dere ikke vil pleie treet og gi det næring, derfor kan dere ikke høste frukt.

40 Og derfor, hvis dere ikke vil pleie ordet og gi det næring og ved troens blikk se fremover til frukten, kan dere aldri høste av frukten fra [a]livets tre.

41 Men hvis dere vil pleie ordet og gi det næring, ja, med deres tro og med stor flid og med [a]tålmodighet vil pleie treet og gi det næring når det begynner å vokse, idet dere ser fremover til frukten, da skal det slå rot, og se, det skal bli et tre som [b]vokser frem til evig liv.

42 Og fordi dere har pleiet ordet og gitt det næring med deres [a]flid og med tro og med tålmodighet så det kan slå rot i dere, se, da skal dere snart høste [b]frukten av det, en frukt som er meget dyrebar, som er søtere enn alt som er søtt, og som er hvitere enn alt som er hvitt, ja, og renere enn alt som er rent. Og dere skal nyte av denne frukten helt til dere er mettet – så dere ikke hungrer, heller ikke skal dere tørste.

43 Da, mine brødre, skal dere høste belønningen for at dere

34 *a* vs Kunnskap.
b Ether 3:19.
c vs Sinn.
35 *a* Joh 3:18–21.
vs Lys, Kristi lys.
38 *a* vs Frafall.
39 *a* Mat 13:5.
40 *a* 1M 2:9;
1 Ne 15:36.
41 *a* vs Tålmodighet.
b Alma 33:23;
L&p 63:23.
42 *a* vs Flid.
b 1 Ne 8:10–12.

med tro, flid, tålmodighet og langmodighet har ventet på at treet skulle gi dere frukt.

KAPITTEL 33

Zenos underviste om at menneskene skulle be og dyrke Gud alle steder, og at straffedommer vendes bort på grunn av Sønnen – Zenock underviste om at barmhjertighet skjenkes på grunn av Sønnen – I villmarken løftet Moses opp et symbol på Guds Sønn. Ca. 74 f.Kr.

Etter at Alma hadde talt disse ord, sendte de bud til ham, for de ønsket å få vite om de skulle tro på [a]én Gud, så de kunne få del i den frukt som han hadde omtalt, eller hvordan de skulle så [b]frøet, eller ordet, han hadde talt om, og som han sa måtte bli sådd i deres hjerter, eller på hvilken måte de skulle begynne å utøve sin tro.

2 Og Alma sa til dem: Se, dere har sagt at dere [a]ikke kunne tilbe deres Gud fordi dere er utstøtt av deres synagoger. Men se, jeg sier til dere: Hvis dere tror at dere ikke kan tilbe Gud, tar dere skammelig feil, og dere burde granske [b]Skriftene, for hvis dere tror at de har lært dere dette, forstår dere dem ikke.

3 Kan dere huske å ha lest hva profeten [a]Zenos i fordums tid har sagt om bønn og [b]tilbedelse?

4 For han sa: Du er barmhjertig, O Gud, for du har hørt min bønn, også da jeg var i villmarken. Ja, du var barmhjertig da jeg ba for dem som var mine [a]fiender, og du vendte dem til meg.

5 Ja, O Gud, og du var barmhjertig mot meg da jeg ropte til deg på min [a]åker, da jeg ropte til deg i min bønn, og du hørte meg.

6 Og igjen, O Gud, da jeg vendte tilbake til mitt hus, hørte du meg i min bønn.

7 Og da jeg gikk inn i mitt [a]lønnkammer og ba til deg, O Herre, da hørte du meg.

8 Ja, du er barmhjertig mot dine barn når de roper til deg for å bli hørt av deg og ikke av mennesker, og du vil høre dem.

9 Ja, O Gud, du har vært barmhjertig mot meg og har hørt mine rop midt i dine forsamlinger.

10 Ja, og du har også hørt meg når jeg er blitt [a]utstøtt og er blitt foraktet av mine fiender, ja, du hørte mine rop og var vred på mine fiender, og du hjemsøkte dem i din vrede med hastig ødeleggelse.

11 Og du hørte meg på grunn av mine plager og min oppriktighet, og det er på grunn av din Sønn at du har vært så barmhjertig mot meg, derfor vil jeg påkalle deg i alle mine plager, for i deg er min glede. For du har vendt dine

33 1 *a* 2 Ne 31:21; Mosiah 15:2–4.
b Alma 32:28–43.
2 *a* Alma 32:5.
b Alma 37:3–10.
3 *a* vs Skriftene – Tapte skrifter; Zenos.
b vs Tilbe, tilbedelse.
4 *a* Mat 5:44.
5 *a* Alma 34:20–25.
7 *a* Mat 6:5–6; Alma 34:26.
10 *a* Alma 32:5.

straffedommer bort fra meg på grunn av din Sønn.

12 Og nå sa Alma til dem: Tror dere [a]Skriftene som ble skrevet av dem som levde i fordums tid?

13 Se, hvis dere gjør det, må dere tro på det [a]Zenos sa, for se, han sa: Du har vendt dine straffedommer bort på grunn av din Sønn.

14 Og se, mine brødre, jeg vil spørre om dere har lest Skriftene? Hvis dere har gjort det, hvorfor tror dere da ikke på Guds Sønn?

15 For det står [a]ikke skrevet at det bare var Zenos som talte om disse ting, men [b]Zenock talte også om disse ting.

16 For se, han sa: Du er vred på dette folk, O Herre, fordi de ikke vil forstå din barmhjertighet som du har skjenket dem på grunn av din Sønn.

17 Og nå, mine brødre, som dere ser, har også en annen av de fordums profeter vitnet om Guds Sønn, og fordi folket ikke ville forstå hans ord, [a]stenet de ham til døde.

18 Men se, dette er ikke alt, for disse to er ikke de eneste som har talt om Guds Sønn.

19 Se, [a]Moses talte om ham, ja, og et [b]symbol ble [c]løftet opp i villmarken, så enhver som ville se på det, kunne leve. Og mange så på det og levde.

20 Men få forsto hva disse ting betydde, og dette på grunn av deres hårde hjerter. Men det var mange som var så forherdet at de ikke ville se, derfor omkom de. Nå var grunnen til at de ikke ville se, at de ikke trodde det ville [a]helbrede dem.

21 Mine brødre, hvis dere kunne bli helbredet bare ved å løfte blikket og så bli helbredet, ville dere ikke da straks gjøre det, eller ville dere heller forherde deres hjerter i vantro og omkomme fordi dere var så dovne at dere ikke løftet blikket?

22 Hvis det er slik, skal ve komme over dere, men hvis ikke, løft blikket og [a]begynn å tro på Guds Sønn, at han vil komme for å forløse sitt folk og at han skal lide og dø for å [b]sone for deres synder, og at han skal [c]oppstå fra de døde. Det vil tilveiebringe [d]oppstandelsen, så alle mennesker på den siste dag – på dommens dag – skal stå for ham for å bli dømt etter sine [e]gjerninger.

23 Og nå, mine brødre, jeg ønsker at dere skal [a]så dette ord i deres hjerter, og når det begynner å svulme, skal dere gi det næring ved deres tro. Og se, det vil bli et tre som [b]veller frem i dere til evig liv. Og måtte Gud la deres [c]byrder bli lette gjennom gleden over hans Sønn.

12 *a* vs Skriftene.
13 *a* Alma 34:7.
15 *a* Jak bok 4:4.
b 1 Ne 19:10; Alma 34:7.
17 *a* vs Martyr, martyrium.
19 *a* 5M 18:15, 18; Alma 34:7.
b 4M 21:9; 2 Ne 25:20; Mosiah 3:15.
c Joh 3:14; Hel 8:14–15.
20 *a* 1 Ne 17:40–41.
22 *a* Alma 32:27–28.
b Alma 22:14; 34:8–9.
c vs Oppstandelse.
d Alma 11:44.
e vs Gjerninger.
23 *a* Alma 33:1; 34:4.
b Alma 32:41; L&p 63:23.
c Alma 31:38.

Og alt dette kan dere gjøre hvis dere vil. Amen.

KAPITTEL 34

Amulek vitner om at ordet er i Kristus til frelse – Hvis ikke en forsoning blir utført, må hele menneskeheten gå til grunne – Hele Moseloven peker på Guds Sønns offer – Den evige forløsningsplan bygger på tro og omvendelse – Be om timelige og åndelige velsignelser – Dette liv er den tid mennesket har til å forberede seg til å møte Gud – Arbeid på deres frelse med ærefrykt for Gud. Ca. 74 f.Kr.

Og nå skjedde det at etter at Alma hadde sagt disse ord til dem, satte han seg ned på marken, og [a]Amulek reiste seg og begynte å undervise dem og sa:

2 Mine brødre, jeg tror det er umulig at dere skulle være uvitende om de ting som er blitt uttalt om Kristi komme, han som vi lærer dere er Guds Sønn. Ja, jeg vet at dere ble undervist om [a]disse ting i rikt monn før dere skilte lag med oss.

3 Og ettersom dere har ønsket av min elskede bror at han skulle fortelle dere hva dere skulle gjøre fordi dere har lidd, og han har fortalt dere noe for å berede deres sinn, ja, og han har formant dere til tro og tålmodighet,

4 ja, en tilstrekkelig tro til å [a]så ordet i deres hjerter for å sette dets godhet på prøve.

5 Og vi har sett at det store spørsmål som ligger dere på sinne, er om ordet er i Guds Sønn, eller om det ikke skal komme noen Kristus.

6 Og dere har også sett at min bror mange ganger har bevist for dere at [a]ordet er i Kristus til frelse.

7 Min bror har henvist til Zenos' ord om at forløsningen kommer gjennom Guds Sønn og har også vist til Zenocks ord. Og han har også henvist til Moses for å bevise at disse ting er sanne.

8 Og se, jeg vil selv [a]vitne for dere at disse ting er sanne. Se, jeg sier dere at jeg vet at Kristus skal komme blant menneskenes barn for å påta seg sitt folks overtredelser, og at han skal [b]sone for verdens synder, for Gud Herren har talt det.

9 For en [a]forsoning må nødvendigvis bli utført, for ifølge Den Evige Guds store [b]plan må en forsoning finne sted, ellers må hele menneskeheten uunngåelig gå til grunne. Ja, alle er forherdet, ja, alle er [c]falt og er fortapt og må gå til grunne hvis det ikke var for forsoningen som nødvendigvis skulle bli utført.

10 For det er nødvendig at det skulle være et stort og siste [a]offer, ja, ikke ved et menneskeoffer, heller ikke noe dyr eller noen slags fugl, for det skal

34 1*a* Alma 8:21.
2*a* Alma 16:13–21.
4*a* Alma 33:23.
6*a* Joh 1:1, 14.
8*a* vs Vitne, vitnesbyrd.
b vs Forsoning.
9*a* Alma 33:22.
b Alma 12:22–33; Moses 6:62.
c vs Fall, Adam og Evas.
10*a* Moses 5:6–7.

ikke være et offer av mennesker, men det må være et [b]altomfattende og evig [c]offer.

11 Nå finnes det ikke noe menneske som ved å ofre sitt eget blod kan sone for en annens synder. Hvis en mann myrder, se, vil da vår lov, som er [a]rettferdig, kreve hans brors liv? Jeg sier dere, nei.

12 Men loven krever hans liv som har [a]myrdet, derfor er det intet mindre enn en altomfattende forsoning som vil være tilstrekkelig for verdens synder.

13 Derfor er det nødvendig at det skulle være et stort og siste offer, og da skal det være, ja, det er nødvendig at det skulle være [a]slutt på all blodsutgytelse. Da skal [b]Moseloven være oppfylt, ja, den skal være helt oppfylt, hver eneste minste bokstav og hver eneste tøddel – ikke noe skal ha forgått.

14 Og se, dette er hele [a]lovens [b]betydning at hver minste del peker hen på det store og siste [c]offer, og dette store og siste offer vil være Guds Sønn, ja, altomfattende og evig.

15 Og slik skal han bringe [a]frelse til alle som tror på hans navn, for hensikten med dette siste offer er å tilveiebringe den inderlige barmhjertighet som overvinner rettferdigheten og tilveiebringer et middel for menneskene så de kan ha tro til omvendelse.

16 Og slik kan [a]barmhjertigheten tilfredsstille [b]rettferdighetens krav, og den innhyller dem i trygghetens armer, mens den som ikke utøver noen tro til omvendelse, blir utsatt for hele den lov som [c]rettferdigheten forlanger. Derfor er den store og evige [d]forløsningsplan bare tilveiebragt for den som har tro til omvendelse.

17 Derfor, må Gud la det bli dere forunt, mine brødre, å begynne å utøve deres [a]tro til omvendelse, så dere begynner å [b]påkalle hans hellige navn, så han kan vise dere barmhjertighet.

18 Ja, rop til ham om barmhjertighet, for han er mektig til å frelse.

19 Ja, ydmyk dere og vedbli i bønn til ham.

20 Rop til ham når dere er på deres marker, ja, for alle deres hjorder.

21 [a]Rop til ham i deres hus, ja, for alle i deres hus, både morgen, middag og aften.

22 Ja, rop til ham om beskyttelse mot deres fienders makt.

23 Ja, [a]rop til ham om beskyttelse mot [b]djevelen som er en fiende av all [c]rettferdighet.

---

10 *b* 2 Ne 9:7.
c vs Offer.
11 *a* 5M 24:16; Mosiah 29:25.
12 *a* vs Dødsstraff; Mord.
13 *a* 3 Ne 9:17, 19–20.
b 3 Ne 15:5.
14 *a* vs Moseloven.
b Alma 30:3.
c L&p 138:35.
15 *a* vs Frelse.
16 *a* vs Barmhjertig, barmhjertighet.
b vs Rettferdig, rettferdighet.
c Alma 12:32.
d vs Forløsningsplan.
17 *a* vs Tro.
b vs Bønn.
21 *a* Sal 5:2–4; 3 Ne 18:21.
23 *a* 3 Ne 18:15, 18.
b vs Djevel.
c vs Rettferdig, rettferdighet.

24 Rop til ham for markens grøde at den må bli rik.

25 Rop for hjordene på deres marker at de må forøkes.

26 Men dette er ikke alt. Dere må utøse deres sjel i deres [a]lønnkammer og på hemmelige steder og ute i villmarken.

27 Ja, og når dere ikke ber til Herren, så la [a]hjertet være [b]fylt og stadig oppløftet i bønn til ham om deres velferd, og også for velferden til dem som er omkring dere.

28 Og nå, se, mine elskede brødre, jeg sier dere: Tro ikke at dette er alt, for hvis dere, etter å ha gjort alle disse ting, viser bort de [a]trengende og de nakne og ikke besøker de syke og plagede og [b]gir av deres midler, hvis dere har noen, til dem som står i trang til det, jeg sier til dere at hvis dere ikke gjør noen av disse ting, se, da er deres [c]bønner [d]forgjeves og gavner dere ikke, og dere er som hyklere som fornekter troen.

29 Derfor, hvis dere ikke husker å være [a]kjærlige mot deres neste, da er dere som slagg som smelterne kaster ut (da det er verdiløst), og som menneskene tråkker ned.

30 Og nå, mine brødre, vil jeg at dere, etter å ha mottatt så mange vitnesbyrd og sett at De Hellige Skrifter vitner om disse ting, skal komme frem og bære omvendelsens [a]frukter.

31 Ja, jeg vil dere skal komme frem og ikke mer forherde deres hjerter, for se, nå er tiden og [a]dagen for deres frelse. Og derfor, hvis dere vil omvende dere og ikke forherder deres hjerter, skal den store forløsningsplan straks bli virksom for dere.

32 For se, dette liv er den tid menneskene har til å [a]forberede seg til å møte Gud. Ja, se, denne livsdag er dagen menneskene har til å utføre sitt arbeide.

33 Og nå, som jeg sa til dere før, siden dere har hatt så mange vitnesbyrd, ber jeg dere innstendig om ikke å [a]utsette deres [b]omvendelsesdag inntil enden, for etter denne livsdag, som er gitt oss til forberedelse for evigheten, se, hvis vi ikke benytter vår tid mens vi er i dette liv, da kommer [c]nattens [d]mørke, da intet arbeide kan utføres.

34 Dere kan ikke si når dere har nådd dette fryktelige [a]tidspunkt: Jeg vil omvende meg, jeg vil vende tilbake til min Gud. Nei, dere kan ikke si dette, for den samme ånd som er i besittelse av deres legeme når dere forlater dette liv, den samme ånd vil ha makt til å besitte deres legeme i den evige verden.

35 For se, hvis dere har utsatt deres omvendelsesdag like til

26 *a* Mat 6:5–6.
27 *a* vs Hjerte.
b vs Fordype seg.
28 *a* vs Fattig.
b vs Almisser.
c Mat 15:7–8.
d Moroni 7:6–8.
29 *a* vs Nestekjærlighet.
30 *a* Mat 3:8; Alma 13:13.
31 *a* Rom 13:11–12.
32 *a* 2 Ne 2:21; Alma 12:24; 42:4–6.
33 *a* Hel 13:38; L&p 45:2.
b vs Omvende, omvendelse.
c Joh 9:4; L&p 45:17.
d vs Død, åndelig; Mørke, åndelig.
34 *a* Alma 40:13–14.

døden, se, da er dere blitt [a]underlagt djevelens ånd, og han [b]besegler dere til seg. Derfor har Herrens Ånd trukket seg tilbake fra dere og har ingen plass i dere, og djevelen har all makt over dere, og dette er de ugudeliges endelige tilstand.

36 Og dette vet jeg fordi Herren har sagt han ikke bor i [a]vanhellige templer, men i de [b]rettferdiges hjerter bor han. Ja, og han har også sagt at de rettferdige skal ta plass i hans rike for aldri mer å gå ut, men deres klær skal gjøres hvite ved Lammets blod.

37 Og nå, mine elskede brødre, vil jeg dere skal huske disse ting, og at dere skal [a]utarbeide deres frelse med ærefrykt for Gud og at dere ikke mer skal fornekte Kristi komme,

38 at dere ikke mer [a]strider mot Den hellige ånd, men at dere mottar den og påtar dere [b]Kristi navn, at dere ydmyker dere i støvet og [c]tilber Gud i ånd og i sannhet uansett hvor dere måtte være, og at dere hver dag lever i [d]takksigelse for all barmhjertighet og alle velsignelser han skjenker dere.

39 Ja, mine brødre, jeg ber dere også innstendig om stadig å være [a]på vakt og hengi dere til bønn, så dere ikke blir villedet av djevelens [b]fristelser, så han ikke overmanner dere så dere ikke blir underlagt ham på den siste dag, for se, han belønner dere [c]ikke med noe godt.

40 Og nå, mine elskede brødre, vil jeg be dere innstendig om å være [a]tålmodige og utholde alle slags lidelser, at dere ikke [b]forbanner dem som støter dere ut på grunn av stor fattigdom, ellers blir dere syndere likesom dem,

41 men at dere er tålmodige og utholder disse lidelser med et fast håp om at dere en dag skal hvile fra alle lidelser.

KAPITTEL 35

Forkynnelsen av ordet setter en stopper for zoramittenes aktiviteter – De utviser konvertittene, som deretter slutter seg til Ammons folk i Jershon – Alma sørger over folkets ugudelighet. Ca. 74 f.Kr.

NÅ skjedde det at etter at Amulek hadde uttalt disse ord, trakk de seg tilbake fra folkemengden og kom over til Jershons land.

2 Og etter at de andre brødrene hadde forkynt ordet for zoramittene, kom de også over til Jershons land.

3 Og det skjedde at etter at den mest ansette del av zoramittene hadde rådført seg med hverandre om de ord som var blitt forkynt for dem, ble de sinte på grunn av ordet, for det

35 *a* 2 Ne 28:19–23.
b 2 Ne 9:9.
36 *a* Mosiah 2:37; Alma 7:21; Hel 4:24.
b vs Rettferdig, rettferdighet.
37 *a* Fil 2:12.
38 *a* vs Strid (trette).
b Mosiah 5:8; Alma 5:38.
c vs Tilbe, tilbedelse.
d Sal 69:31; L&p 59:7. vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.
39 *a* vs Våke, vektere.
b vs Friste, fristelse.
c Alma 30:60.
40 *a* vs Tålmodighet.
b L&p 31:9.

satte en stopper for deres [a]aktiviteter, derfor ville de ikke lytte til ordet.

4 Og de sendte bud ut over hele landet, samlet alt folket sammen og rådførte seg med dem om de ord som var blitt uttalt.

5 Nå lot ikke deres ledere og deres prester og deres lærere folket få vite hva de ønsket å gjøre. Derfor fant de i all stillhet ut hva hele folket mente.

6 Og det skjedde at etter at de hadde funnet ut hva hele folket mente, ble alle som likte de ord som var blitt uttalt av Alma og hans brødre, utvist fra landet. Og de var mange, og de kom også over til Jershons land.

7 Og det skjedde at Alma og hans brødre betjente dem.

8 Nå var zoramittene sinte på Ammons folk som var i Jershon, og zoramittenes øverste leder, som var en meget ugudelig mann, sendte bud til Ammons folk og sa han ønsket at de skulle utvise alle som kom over fra dem og inn i deres land.

9 Og han fremsatte mange trusler mot dem, men Ammons folk fryktet ikke deres ord, derfor utviste de dem ikke, men de tok imot alle de fattige zoramittene som kom over til dem. Og de [a]ga dem mat, kledde dem og ga dem jordeiendommer til arv, og de betjente dem ifølge deres behov.

10 Nå egget dette zoramittene opp til vrede mot Ammons folk, og de begynte å blande seg med lamanittene og egget også dem opp til vrede mot dem.

11 Og derfor begynte zoramittene og lamanittene å gjøre forberedelser til krig mot Ammons folk og også mot nephittene.

12 Og slik endte det syttende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

13 Og Ammons folk dro ut av Jershons land og kom inn i Meleks land og ga plass til nephittenes hærstyrker i Jershons land, så de kunne kjempe mot lamanittenes hærstyrker og zoramittenes hærstyrker. Og derfor begynte en krig mellom lamanittene og nephittene i det attende år av dommernes regjeringstid, og en [a]beretning om deres kriger vil bli gitt senere.

14 Og Alma og Ammon og deres brødre og også to av Almas sønner vendte tilbake til Zarahemlas land etter å ha vært redskaper i Guds hender til å bringe [a]mange zoramitter til omvendelse. Og alle som ble bragt til omvendelse, ble drevet ut av sitt land, men de har fått landområder til arv i Jershons land, og de har grepet til våpen for å forsvare seg selv og sine hustruer og barn og sine landområder.

15 Nå var Alma meget bedrøvet over sitt folks synder, ja, over krigene og blodsutgytelsene og stridighetene som var blant dem. Og fordi han hadde vært ute for å forkynne ordet eller hadde sendt andre for å forkynne ordet til alle folk i hver

35 3*a* vs Prestelist. vs Velferd.
9*a* Mosiah 4:26.
13*a* Alma 43:3.
14*a* Alma 35:6.

by – og da han så at folkets hjerter begynte å bli hårde, og at de begynte å bli [a]forarget over ordets strenghet – var han overmåte sørgmodig i sitt hjerte.

16 Derfor sammenkalte han sine sønner så han kunne gi hver især [a]formaninger om det som angår rettferdighet. Og vi har en beretning om de befalinger han ga dem ifølge hans egen opptegnelse.

Almas befalinger til sin sønn Helaman.

Omfatter kapittel 36 og 37.

KAPITTEL 36

Alma forteller Helaman hvordan han ble omvendt etter å ha sett en engel – Han led en fordømt sjels smerter, han påkalte Jesu navn og ble deretter født av Gud – Sødme og glede fylte hans sjel – Han så engleskarer som priste Gud – Mange konvertitter har opplevd og sett det samme som han har opplevd og sett. Ca. 74 f.Kr.

Min [a]sønn, lytt til mine ord, for jeg sverger for deg at i den grad du holder Guds befalinger, skal det gå deg vel i landet.

2 Jeg vil du skal gjøre som jeg har gjort, og huske våre fedres fangenskap, for de var i [a]trelldom, og ingen andre kunne befri dem enn [b]Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud, og han befridde dem virkelig i deres lidelser.

3 Og nå, min sønn Helaman, se, du er i din ungdom, og derfor formaner jeg deg til å lytte til mine ord og lære av meg, for jeg vet at den som setter sin lit til Gud, skal bli styrket i sine [a]prøvelser og sine vanskeligheter og sine lidelser og skal bli [b]løftet opp på den siste dag.

4 Og jeg vil ikke du skal tro at jeg [a]vet dette av meg selv – ikke av det timelige, men av det åndelige, ikke av det [b]kjødelige sinn, men av Gud.

5 Se, jeg sier deg at hvis jeg ikke var blitt [a]født av Gud, ville jeg [b]ikke ha visst disse ting. Men Gud har ved sin hellige engels munn gjort disse ting kjent for meg enda jeg ikke var [c]verdig til det.

6 For jeg gikk omkring sammen med Mosiahs sønner og forsøkte å [a]ødelegge Guds kirke. Men se, Gud sendte sin hellige engel for å stanse oss på vår ferd.

7 Og se, han talte til oss som med en tordenrøst, og hele jorden [a]skalv under våre føtter, og vi falt alle til jorden, da [b]Herrens frykt kom over oss.

8 Men se, røsten sa til meg: Stå

15 *a* vs Frafall.
16 *a* vs Forvalter, forvaltning.
36 1 *a* Hel 5:9–14.
2 *a* Mosiah 23:23; 24:17–21.
b 2M 3:6; Alma 29:11.
3 *a* Rom 8:28.
b Mosiah 23:21–22.
4 *a* 1 Kor 2:11; Alma 5:45–46. vs Kunnskap.
b vs Kjødelig.
5 *a* vs Født på ny, Født av Gud.
b Alma 26:21–22.
c vs Verdig, verdighet.
6 *a* Mosiah 27:10.
7 *a* Mosiah 27:18.
b vs Frykt – Frykt Gud (gudsfrykt).

opp, og jeg reiste meg opp og så engelen.

9 Og han sa til meg: Om du selv velger å bli ødelagt, så søk ikke mer å ødelegge Guds kirke.

10 Og det skjedde at jeg falt til jorden, og i [a]tre dager og tre netter kunne jeg ikke åpne munnen, heller ikke kunne jeg bruke mine lemmer.

11 Og engelen sa flere ting til meg som mine brødre hørte, men jeg hørte dem ikke, for da jeg hørte ordene: Om du selv vil bli ødelagt, så forsøk ikke mer å ødelegge Guds kirke – ble jeg slått med så stor frykt og redsel for at jeg kanskje ville bli drept, at jeg falt til jorden og ikke hørte mer.

12 Men jeg var sønderrevet i [a]evig pinsel, for min sjel var i høyeste grad opprørt og sønderrevet av alle mine synder.

13 Ja, jeg husket alle mine synder og misgjerninger, og for dette ble jeg [a]pint med helvetes smerter. Ja, jeg forsto at jeg hadde gjort opprør mot min Gud, og at jeg ikke hadde holdt hans hellige bud.

14 Ja, og jeg hadde myrdet mange av hans barn – eller rettere sagt ledet dem bort til fortapelse – ja, så store synder hadde jeg begått at bare tanken på å komme i min Guds nærhet plaget min sjel med ubeskrivelig angst.

15 Og jeg tenkte: Om jeg bare [a]kunne bli vist bort og tilintetgjort, både på legeme og sjel, og slippe å bli ført frem og stå i min Guds nærhet for å bli dømt for mine [b]gjerninger.

16 Og i tre dager og tre netter ble jeg plaget med en [a]fordømt sjels smerter.

17 Og det skjedde at mens jeg således var sønderrevet i pinsler og var [a]opprørt ved tanken på mine mange synder, se, da husket jeg også å ha hørt min far profetere til folket om en Jesus Kristus som skulle komme, en Guds Sønn som skulle sone for verdens synder.

18 Da mitt sinn ble grepet av denne tanken, ropte jeg i mitt hjerte: O Jesus, du Guds Sønn, ha barmhjertighet med meg som er [a]i bitterhets galle og er innhyllet i dødens evigvarende [b]lenker.

19 Og se, da jeg tenkte dette, kunne jeg ikke lenger huske mine smerter, ja, jeg ble ikke lenger [a]opprevet ved tanken på mine synder.

20 Hvilken [a]glede og hvilket strålende lys jeg så! Ja, min sjel ble fylt med glede, like stor som min smerte hadde vært.

21 Ja, jeg sier til deg, min sønn, at intet kunne være så intenst og så bittert som mine smerter. Ja, og videre sier jeg deg, min sønn, at på den annen side kan ikke noe være så intenst og sødmefylt som min glede var.

10*a* Mosiah 27:19–23.
12*a* L&p 19:11–15.
13*a* vs Skyld (-følelse).
15*a* Åp 6:15–17; Alma 12:14.
b Alma 41:3; L&p 1:9–10.
16*a* vs Fordømme, fordømmelse.
17*a* 2 Kor 7:10.
18*a* DVS intens anger.
b 2 Ne 9:45; 28:22; Alma 12:11; Moses 7:26.
19*a* vs Skyld (-følelse).
20*a* vs Glede.

22 Ja, jeg syntes jeg så, slik vår far [a]Lehi så, Gud sittende på sin trone omgitt av utallige engleskarer, som sang og priste sin Gud, ja, og min sjel lengtet etter å komme dit.

23 Men se, mine lemmer fikk sin [a]styrke tilbake, og jeg sto på mine ben og kunngjorde for folket at jeg var blitt [b]født av Gud.

24 Ja, og fra denne tid og frem til i dag har jeg arbeidet uten opphør så jeg kunne bringe sjeler til omvendelse, så jeg kunne la dem få [a]smake denne overmåte store glede som jeg smakte, så de også kunne bli født av Gud og bli [b]fylt med Den hellige ånd.

25 Ja, og se nå, min sønn, Herren gir meg overmåte stor glede over frukten av mitt arbeide.

26 For på grunn av [a]ordet som han har gitt til meg, er mange blitt født av Gud og har smakt det samme som jeg har smakt, og har sett med egne øyne slik jeg har gjort. Derfor har de kunnskap om disse ting som jeg har omtalt, slik jeg selv har, og den kunnskap jeg har, er av Gud.

27 Og jeg er blitt styrket gjennom alle slags prøvelser og vanskeligheter, ja, og ved alle slags lidelser. Ja, Gud har befridd meg fra fengsel og fra lenker og fra død. Ja, og jeg setter min lit til ham, og han vil fortsatt [a]befri meg.

28 Og jeg vet at han vil [a]oppvekke meg på den siste dag så jeg kan bo hos ham i [b]herlighet. Ja, og jeg vil prise ham i all evighet, for han har [c]ført våre fedre ut av Egypt, og han lot [d]egypterne bli oppslukt i Rødehavet. Og han førte dem ved sin makt inn i det lovede land, ja, og han har befridd dem fra trelldom og fangenskap fra tid til annen.

29 Ja, og han har også ført våre fedre ut av Jerusalems land, og ved sin evigvarende kraft har han også fridd dem ut av [a]trelldom og fangenskap fra tid til annen, ja, ned til denne dag. Og jeg har alltid bevart deres fangenskap i erindringen, ja, og du burde også bevare deres fangenskap i erindringen slik jeg har gjort.

30 Men se, min sønn, dette er ikke alt, for du burde vite, slik jeg vet, at [a]i den grad du holder Guds befalinger, skal det gå deg vel i landet, og du burde også vite at i den grad du ikke holder Guds befalinger, skal du bli utestengt fra hans nærhet. Dette er i overensstemmelse med hans ord.

KAPITTEL 37

Messingplatene og andre av Skriftene bevares for å bringe sjeler til

22 *a* 1 Ne 1:8.
23 *a* Moses 1:10.
b Alma 5:14. vs Født på ny, Født av Gud.
24 *a* 1 Ne 8:12; Mosiah 4:11.
b 2 Ne 32:5; 3 Ne 9:20. vs Hellige ånd, Den.
26 *a* Alma 31:5.
27 *a* Sal 34:18.
28 *a* 3 Ne 15:1.
b vs Herlighet.
c 2M 12:51.
d 2M 14:26–27.
29 *a* Mosiah 24:17; 27:16; Alma 5:5–6.
30 *a* 2 Ne 1:9–11; Alma 50:19–22.

frelse – Jaredittene ble utryddet på grunn av sin ugudelighet – Deres hemmelige eder og pakter må holdes borte fra folket – Søk råd hos Herren i alt du foretar deg – På samme måte som Liahona veiledet nephittene, leder Kristi ord menneskene til evig liv. Ca. 74 f.Kr.

Og nå, min sønn Helaman, befaler jeg deg å ta [a]opptegnelsene som har vært [b]betrodd meg.

2 Og jeg befaler deg også å føre en opptegnelse over dette folk på Nephis plater slik jeg har gjort, og at du holder hellig alle disse ting som jeg har oppbevart, slik jeg har gjort, for det er i en [a]vis hensikt de blir bevart.

3 Og disse [a]messingplatene med disse graveringer, som inneholder opptegnelsene over de hellige skrifter som har en slektshistorie over våre forfedre helt fra begynnelsen av,

4 se, det er blitt profetert av våre forfedre at de skulle føres og overleveres fra generasjon til generasjon og bli ført og bevart ved Herrens hånd inntil de skulle gå ut til alle nasjoner, slekter, tungemål og folk, så de skal få kunnskap om de [a]mysterier de inneholder.

5 Og se, hvis de blir ført, må de beholde sin klarhet, ja, og de vil beholde sin klarhet, ja, og det skal også alle plater gjøre som inneholder det som er hellig skrift.

6 Nå synes du kanskje at dette er [a]tåpelig av meg, men se, jeg sier deg at ved [b]små og enkle ting vil store ting skje, og ved små midler blir de vise i mange tilfeller gjort til skamme.

7 Og Gud Herren benytter seg av [a]midler for å gjennomføre sine store og evige hensikter, og ved meget [b]små midler gjør Herren de vise til skamme og tilveiebringer mange sjelers frelse.

8 Og nå har Gud hittil hatt en vis hensikt med at disse ting skulle bli bevart, for se, de har [a]utvidet dette folks erindring, ja, og overbevist mange om deres feilaktige veier og bragt dem til kunnskap om deres Gud til deres sjelers frelse.

9 Ja, jeg sier deg at [a]om det ikke hadde vært for det disse opptegnelser som finnes på disse plater inneholder, kunne ikke Ammon og hans brødre ha [b]overbevist så mange tusen lamanitter om deres fedres feilaktige tradisjoner. Ja, disse opptegnelser og deres [c]ord bragte dem til omvendelse, det vil si, de bragte dem til kunnskap om Herren deres Gud og til å fryde seg ved sin Forløser, Jesus Kristus.

10 Og hvem vet om de ikke vil være det middel som vil bringe mange tusen av dem, ja, og også mange tusen av våre hårdnakkede brødre, nephittene,

37 1 *a* Alma 45:2–8.
b Mosiah 28:20.
2 *a* Enos 1:13–18; Morm ord 1:6–11; Alma 37:9–12.
3 *a* 1 Ne 5:10–19. vs Messingplater.
4 *a* vs Mysterier, Guds.
6 *a* 1 Kor 2:14.
b 1 Ne 16:28–29; L&p 64:33; 123:15–17.
7 *a* Jes 55:8–9.
b 2 Kong 5:1–14.
8 *a* 2 Tim 3:15–17; Mosiah 1:3–5.
9 *a* Mosiah 1:5.
b Alma 18:36; 22:12.
c vs Evangelium.

som nå forherder sine hjerter i synd og misgjerninger, til kunnskap om sin Forløser!

11 Nå er disse mysterier ennå ikke fullstendig tilkjennegitt for meg, derfor sier jeg ikke mer om det.

12 Og det kan være tilstrekkelig om jeg bare sier at de blir bevart i en vis hensikt, en hensikt som Gud kjenner, for han [a]råder i visdom over alle sine gjerninger, og hans stier er rette, og hans vei er [b]et evig kretsløp.

13 Husk, husk, min sønn Helaman, hvor [a]strenge Guds bud er. Og han sa: [b]Hvis dere holder mine bud, skal det gå dere [c]vel i landet – men hvis dere ikke holder hans bud, skal dere bli utestengt fra hans nærhet.

14 Og husk nå, min sønn, at Gud har [a]betrodd deg disse ting som er [b]hellige, som han har holdt hellig, og som han også vil beskytte og bevare i en for ham [c]vis hensikt, så han kan vise sin kraft for kommende generasjoner.

15 Og se, jeg forteller deg ved profetiens ånd at hvis du bryter Guds bud, se, da skal disse ting som er hellige, bli fratatt deg ved Guds kraft, og du skal overleveres til Satan, så han kan sikte deg som agner for vinden.

16 Men hvis du holder Guds bud og behandler disse hellige ting slik Herren befaler deg (for du må rådspørre Herren om alt du akter å gjøre med dem), se, da kan ingen makt på jord eller i helvete [a]ta dem fra deg, for Gud er mektig til å oppfylle alle sine ord.

17 For han vil holde alle sine løfter som han skal gi til deg, for han har holdt alle sine løfter som han har gitt til våre fedre.

18 For han lovet dem at han ville [a]bevare disse ting i en for ham vis hensikt, så han kunne vise sin makt for kommende generasjoner.

19 Og se, én hensikt har han oppfylt, nemlig å bringe kunnskapen om sannheten tilbake til [a]mange tusen lamanitter, og gjennom dem har han vist sin makt, og han vil også fortsette å vise sin makt gjennom dem for [b]kommende generasjoner, derfor skal de bli bevart.

20 Derfor befaler jeg deg, min sønn Helaman, at du med flid oppfyller alle mine ord og at du flittig holder Guds befalinger som de står skrevet.

21 Og nå vil jeg tale til deg om de [a]fire og tyve platene – at du tar vare på dem så mysteriene og mørkets gjerninger og deres hemmelige gjerninger, eller [b]hemmelige gjerninger begått av det folk som er blitt utryddet, kan gjøres kjent for dette

12 *a* 2 Ne 9:28; Jak bok 4:10.
b 1 Ne 10:19; Alma 7:20.
13 *a* 2 Ne 9:41.
b Alma 9:13; 3 Ne 5:22.
c Mosiah 1:7; Alma 50:20.
14 *a* L&p 3:5.
b vs Hellig.
c 1 Ne 9:3–6.
16 *a* JS – H 1:59.
18 *a* L&p 5:9.
19 *a* Alma 23:5.
b Enos 1:13; Mormon 7:8–10.
21 *a* Ether 1:1–5.
b vs Hemmelige forbund.

folk, ja, så alle deres mord og røverier og deres plyndringer og all deres ugudelighet og avskyelighet kan gjøres kjent for dette folk, ja – og at du tar vare på disse [c]uttyderne.

22 For se, Herren så at hans folk begynte å arbeide i mørke, ja, å begå hemmelige mord og avskyeligheter. Derfor sa Herren at hvis de ikke omvendte seg, skulle de bli utryddet fra jordens overflate.

23 Og Herren sa: Jeg vil berede en [a]sten for min tjener Gazelem, en sten som skal skinne og lyse i mørket, så jeg kan gjøre kjent for mitt folk som tjener meg, så jeg kan gjøre kjent deres brødres gjerninger for dem, ja, deres hemmelige gjerninger, deres mørkets gjerninger og deres ugudelighet og avskyeligheter.

24 Og nå, min sønn, disse uttyderne ble beredt så Guds ord kunne oppfylles som han talte idet han sa:

25 Jeg vil [a]bringe ut av mørket og frem i lyset alle deres hemmelige gjerninger og deres avskyeligheter, og hvis de ikke omvender seg, vil jeg [b]utrydde dem fra jordens overflate. Og jeg vil bringe frem i lyset alle deres hemmeligheter og avskyeligheter til enhver nasjon som heretter skal ta landet i besittelse.

26 Og nå, min sønn, vi ser at de ikke omvendte seg, derfor er de blitt ødelagt, og så langt har Guds ord blitt oppfylt, ja, deres hemmelige avskyeligheter er blitt bragt ut av mørket og er gjort kjent for oss.

27 Og nå befaler jeg deg, min sønn, at du holder tilbake alle deres eder og deres pakter og deres overenskomster i deres hemmelige avskyeligheter, ja, og alle deres [a]tegn og deres undere skal du holde skjult for dette folk, så de ikke får kjennskap til dem for at kanskje også de skulle hengi seg til mørkets gjerninger og bli ødelagt.

28 For se, det hviler en [a]forbannelse over hele dette landet – at alle som arbeider i mørke, vil bli ødelagt ifølge Guds kraft når de er fullstendig modne. Derfor ønsker jeg at dette folk ikke skal bli ødelagt.

29 Derfor skal du holde disse hemmelige planer med deres [a]eder og deres pakter borte fra dette folk og bare la dem få kjennskap til deres ugudelighet og deres mord og deres avskyeligheter. Og du skal lære dem å [b]avsky slik ugudelighet og avskyelighet og mord, og du skal også lære dem at dette folk ble ødelagt på grunn av sin ugudelighet og sine avskyeligheter og sine mord.

30 For se, de myrdet alle Herrens profeter som kom blant dem for å fortelle dem om deres synder, og blodet fra dem som de myrdet, ropte til Herren deres Gud om hevn over dem som

21 *c* vs Urim og tummim.
23 *a* Mosiah 8:13.
25 *a* L&p 88:108–110.
b Mosiah 21:26.
27 *a* Hel 6:22.
28 *a* Alma 45:16; Ether 2:7–12.
29 *a* Hel 6:25.
b Alma 13:12.

var deres mordere. Og derfor kom Guds straffedommer over dem som arbeidet i mørke og i hemmelige forbund.

31 Ja, for evig og alltid vil landet være forbannet for dem som arbeider i mørke og i hemmelige forbund, ja, de vil bli ødelagt hvis de ikke omvender seg før de er fullstendig modne.

32 Og nå, min sønn, husk de ord som jeg har talt til deg. Betro ikke dette folk disse hemmelige planer, men lær dem å nære et evig [a]hat til synd og misgjerninger.

33 [a]Forkynn for dem omvendelse og tro på Herren, Jesus Kristus. Lær dem å ydmyke seg og være [b]saktmodige og ydmyke av hjertet. Lær dem å motstå alle [c]djevelens fristelser ved sin tro på Herren, Jesus Kristus.

34 Lær dem at de aldri må bli trette av å gjøre gode gjerninger, men å være saktmodige og ydmyke av hjertet, for slike skal finne [a]hvile for sine sjeler.

35 Min sønn, husk å lære [a]visdom i din ungdom, ja, lær i din ungdom å holde Guds bud.

36 Ja, [a]rop til Gud om alt ditt underhold. Ja, la alle dine gjerninger være for Herren, og hvor du enn går, så la det være i Herren. Ja, la alle dine tanker være rettet mot Herren, ja, la alltid ditt hjertes ønsker være hos Herren.

37 [a]Søk råd hos Herren i alt du foretar deg, og han vil lede deg til det gode. Ja, når du legger deg ned om kvelden, så legg deg ned for Herren, så han kan våke over deg når du sover, og når du står opp om morgenen, så la ditt hjerte være fylt av [b]takk til Gud. Og hvis du gjør disse ting, skal du bli løftet opp på den siste dag.

38 Og nå, min sønn, har jeg noe å si om det som våre fedre kaller en kule eller veiviser – våre fedre kalte den [a]Liahona, som oversatt betyr et kompass – og Herren beredte den.

39 Og se, intet menneske kan utføre et så fint stykke håndverk. Og se, den ble beredt for å vise våre fedre hvilken vei de skulle reise i villmarken.

40 Og den tjente dem i forhold til deres [a]tro på Gud. Derfor, hvis de trodde at Gud kunne få disse viserne til å peke i den retningen de skulle reise, se, da skjedde det. Derfor ble dette mirakel, og også mange andre mirakler, utført ved Guds kraft dag etter dag.

41 Ikke desto mindre, fordi disse mirakler ble utført ved [a]enkle virkemidler, var det vidunderlige gjerninger som ble vist dem. De var dovne og glemte å utøve sin tro og flid, og da opphørte disse vidunderlige gjerninger, og de hadde ingen fremgang på reisen.

42 Derfor ble de værende i

32 *a* 2 Ne 4:31.
33 *a* vs Forkynne.
b vs Saktmodig, saktmodighet.
c vs Friste, fristelse.
34 *a* Sal 37:4–7; Mat 11:28–30.
35 *a* vs Visdom.
36 *a* vs Bønn.
37 *a* Jak bok 4:10; L&p 3:4.
b L&p 46:32.
38 *a* 1 Ne 16:10; 18:12; L&p 17:1.
40 *a* 1 Ne 16:28.
41 *a* Alma 37:6–7.

villmarken, eller de reiste ikke korteste vei, og ble plaget av hunger og tørst på grunn av sine overtredelser.

43 Og nå, min sønn, vil jeg du skal forstå at disse ting ikke er uten symbolsk betydning, for ettersom våre fedre var sene til å gi akt på dette kompasset (nå var disse ting timelige) så det ikke gikk dem vel, slik er det også med åndelige ting.

44 For se, det er like lett å gi akt på [a]Kristi ord, som vil vise deg den rette vei til evig lykke, som det var for våre fedre å gi akt på dette kompasset, som ville vise dem riktig kurs til det lovede land.

45 Og nå sier jeg: Er ikke dette et forbilde? For like sikkert som denne veiviseren førte våre fedre til det lovede land når de fulgte dens anvisning, skal Kristi ord, hvis vi følger deres anvisning, føre oss gjennom denne sorgens dal og inn i et lovet land som er langt bedre.

46 Min sønn, la oss ikke være [a]dovne fordi [b]veien er lett, slik det var med våre fedre, for slik var det tilrettelagt for dem – at hvis de ville se, kunne de [c]leve – slik er det også med oss. Veien er beredt, og hvis vi vil se, kan vi leve for evig.

47 Og nå, min sønn, se til at du tar vare på disse hellige ting, ja, se hen til Gud og lev. Gå til dette folk og forkynn ordet og vær sindig. Farvel, min sønn.

Almas befalinger til sin sønn Shiblon.

Omfatter kapittel 38.

KAPITTEL 38

Shiblon ble forfulgt for rettferdighets skyld – Frelse er i Kristus, som er verdens liv og lys – Hold alle dine lidenskaper i tømme. Ca. 74 f.Kr.

Min sønn, lån øre til mine ord, for jeg sier deg som jeg sa til Helaman, at i den grad du holder Guds bud, skal det gå deg vel i landet, og i den grad du ikke holder Guds bud, skal du bli utestengt fra hans nærhet.

2 Og nå, min sønn, jeg tror jeg vil få stor glede av deg på grunn av din standhaftighet og trofasthet mot Gud, for ettersom du i din ungdom har begynt å søke Herren din Gud, håper jeg du vil [a]fortsette å holde hans bud, for velsignet er den som [b]holder ut til enden.

3 Jeg sier til deg, min sønn, at jeg allerede har hatt stor glede av deg på grunn av din trofasthet og din flid og din tålmodighet og din langmodighet blant [a]zoramittene.

4 For jeg vet at du var i lenker, og jeg vet også at du ble stenet

44 *a* Sal 119:105; 1 Ne 11:25; Hel 3:29–30.
46 *a* 1 Ne 17:40–41.
b Joh 14:5–6; 2 Ne 9:41; 31:17–21; L&p 132:22, 25.
c Joh 11:25; Hel 8:15; 3 Ne 15:9.
38 2 *a* Alma 63:1–2.
b 2 Ne 31:15–20; 3 Ne 15:9; 27:6, 16–17.
3 *a* Alma 31:7.

for ordets skyld. Og du bar alle disse ting med [a]tålmodighet fordi Herren var [b]med deg, og nå vet du at Herren befridde deg.

5 Og nå, min sønn Shiblon, vil jeg du skal huske at i samme grad som du setter din [a]lit til Gud, skal du bli [b]befridd fra dine [c]prøvelser og dine vanskeligheter og dine plager, og du skal bli løftet opp på den siste dag.

6 Min sønn, jeg vil ikke du skal tro at jeg vet dette av meg selv, men det er Guds Ånd som er i meg, som gjør disse ting kjent for meg. For hvis jeg ikke var blitt [a]født av Gud, ville jeg ikke ha visst disse ting.

7 Men se, på grunn av sin store barmhjertighet sendte Herren sin [a]engel for å fortelle meg at jeg måtte stanse [b]ødeleggelsens verk blant hans folk. Ja, og jeg har sett en engel ansikt til ansikt, og han talte med meg, og hans røst var som torden, og den rystet hele jorden.

8 Og det skjedde at i tre dager og tre netter befant jeg meg i den bitreste smerte og sjelekval, og ikke før jeg ropte ut til Herren, Jesus Kristus, og ba om barmhjertighet, fikk jeg [a]forlatelse for mine synder. Men se, jeg ropte til ham, og jeg fant fred for min sjel.

9 Og nå, min sønn, jeg har fortalt deg dette så du kan lære visdom og lære av meg at det [a]ikke finnes noen annen vei eller noe annet middel hvorved mennesket kan bli frelst, enn i og gjennom Kristus. Se, han er verdens liv og [b]lys. Se, han er ordet som bringer sannhet og rettferdighet.

10 Og slik som du har begynt å forkynne ordet, slik vil jeg også du skal fortsette å undervise. Og jeg vil du skal være flittig og måteholden i alle ting.

11 Se til at du ikke blir oppblåst i stolthet, ja, se til at du ikke [a]roser deg av din egen visdom, heller ikke av din store styrke.

12 Vær frimodig, men ikke overmodig, og se også til at du holder alle dine lidenskaper i tømme så du kan bli fylt med kjærlighet. Se til at du holder deg borte fra dovenskap.

13 Be ikke slik zoramittene gjør, for du har sett at de ber for å bli hørt av mennesker og for å bli rost for sin visdom.

14 Si ikke: O Gud, jeg takker deg for at vi er [a]bedre enn våre brødre, men si heller: O Herre, tilgi min [b]uverdighet og vær barmhjertig mot mine brødre. Ja, erkjenn alltid din uverdighet for Gud.

15 Og måtte Herren velsigne din sjel og motta deg i sitt rike på den siste dag så du kan ta

4 *a* vs Tålmodighet.
b Rom 8:35–39.
5 *a* Alma 36:27. vs Tillit.
b Mat 11:28–30.
c L&p 3:8; 121:7–8.
6 *a* Alma 36:26; L&p 5:16. vs Født på ny, Født av Gud.
7 *a* Mosiah 27:11–17.
b Alma 26:17–18; 36:6–11.
8 *a* vs Syndsforlatelse.
9 *a* Hel 5:9.
b Mosiah 16:9.
11 *a* vs Stolthet.
14 *a* Alma 31:16.
b Luk 18:10–14.

plass i fred. Gå nå, min sønn, og forkynn ordet for dette folk. Vær sindig. Farvel, min sønn.

Almas befalinger til sin sønn Corianton.

Omfatter kapittel 39 til og med 42.

KAPITTEL 39

Seksuell synd er en avskyelighet – Coriantons synder hindret zoramittene i å motta ordet – Kristi forløsning har tilbakevirkende kraft til frelse for de trofaste som levde før den fant sted. Ca. 74 f.Kr.

Og nå min sønn, jeg har litt mer å si til deg enn jeg sa til din bror, for se, har du ikke lagt merke til din brors standhaftighet, hans trofasthet og hans flid når det gjelder å holde Guds bud? Se, har han ikke vært et godt eksempel for deg?

2 For du ga ikke like mye akt på mine ord som din bror gjorde blant [a]zoramittene. Dette har jeg imot deg, at du gikk så langt at du roste deg av din styrke og din visdom.

3 Og dette er ikke alt, min sønn. Du gjorde også noe som bedrøvet meg meget, for du forlot din tjenestegjerning og dro over til landet Siron innenfor lamanittenes grenser etter [a]skjøgen Isabel.

4 Ja, hun [a]stjal manges hjerter, men dette var ingen unnskyldning for deg, min sønn. Du skulle ha utført den tjenestegjerning du var betrodd.

5 Vet du ikke, min sønn, at [a]disse ting er en avskyelighet i Herrens øyne, ja, mer avskyelig enn alle andre synder unntatt utgytelsen av uskyldig blod eller å fornekte Den hellige ånd?

6 For se, hvis du [a]fornekter Den hellige ånd når den en gang har hatt plass i deg og du vet at du fornekter den, da er dette en [b]uopprettelig synd, og for enhver som myrder når han har lys og kunnskap fra Gud, er det ikke lett å få [c]tilgivelse. Ja, jeg sier til deg, min sønn, for ham er det ikke lett å få tilgivelse.

7 Og nå, min sønn, jeg ønsker ved Gud at du ikke hadde vært [a]skyldig i en så stor forbrytelse. Jeg ville ikke dvele ved dine forbrytelser og opprøre din sjel om det ikke var til ditt beste.

8 Men se, du kan ikke skjule dine forbrytelser for Gud, og hvis du ikke omvender deg, vil de stå som et vitnesbyrd mot deg på den siste dag.

9 Og nå, min sønn, jeg vil du skal omvende deg og forsake dine synder og ikke mer gå etter dine øynes [a]lyster, men [b]nekt deg alle disse ting, for hvis du ikke gjør det, kan du på ingen måte arve Guds rike. Husk dette, og forplikt deg til å nekte deg disse ting.

10 Og jeg befaler deg at du

39 2*a* Alma 38:3.
3*a* vs Sanselig, sanselighet.
4*a* Ord 7:6–27.
5*a* vs Seksuell umoral.
6*a* L&p 76:35–36.
b vs Uopprettelig synd.
c L&p 64:10. vs Tilgi.
7*a* vs Skyld (-følelse).
9*a* vs Kjødelig.
b 3 Ne 12:30.

forplikter deg til å rådføre deg med dine eldre brødre i alt du foretar deg, for se, du er i din ungdom og trenger å bli undervist av dine brødre. Og gi akt på deres råd.

11 Bli ikke villedet av tomme eller tåpelige ting. La ikke djevelen forlede ditt hjerte igjen til å søke disse ugudelige skjøger. Se, min sønn, tenk hvor store synder du påførte [a]zoramittene, for da de så din [b]oppførsel, ville de ikke tro mine ord.

12 Og nå sier Herrens Ånd til meg: [a]Befal dine barn å gjøre godt, så de ikke forleder mange menneskers hjerter til fortapelse. Derfor befaler jeg deg, min sønn, med frykt for Gud at du avstår fra dine misgjerninger –

13 at du vender deg til Herren av all din hu, makt og styrke, at du ikke forleder fleres hjerter til å handle ugudelig, men heller vender tilbake til dem og [a]erkjenner dine feil og det gale som du har gjort.

14 [a]Søk ikke etter rikdommer eller denne verdens verdiløse ting, for se, du kan ikke ta dem med deg.

15 Og nå, min sønn, vil jeg si litt til deg om Kristi komme. Se, jeg sier til deg at det er han som visselig skal komme for å ta bort verdens synder. Ja, han kommer for å forkynne det glade budskap om frelse til sitt folk.

16 Og nå, min sønn, dette var den tjenestegjerning du var kalt til, å forkynne dette glade budskap til dette folk for å berede deres sinn – eller rettere sagt for at frelse kunne bli dem til del, så de kan berede sine [a]barns sinn til å høre ordet ved hans komme.

17 Og nå vil jeg berolige ditt sinn noe med hensyn til dette emne. Se, du undrer deg over hvorfor disse ting skulle være kjent så lang tid på forhånd. Se, jeg sier til deg, er ikke en sjel i dag like dyrebar for Gud som en sjel vil være ved hans komme?

18 Er det ikke like nødvendig at forløsningsplanen skulle gjøres kjent for dette folk som for deres barn?

19 Er det ikke like lett for Herren i dag å sende sin engel for å forkynne dette glade budskap til oss som til våre barn eller som det vil være etter hans komme?

KAPITTEL 40

Kristus tilveiebringer oppstandelsen for alle mennesker – De rettferdige døde går til paradis og de ugudelige til det ytterste mørke for å vente på sin oppstandelse – Alle ting vil føres tilbake til sin rette og fullkomne skikkelse i oppstandelsen. Ca. 74 f.Kr.

Min sønn, det er noe mer jeg gjerne vil si til deg, for jeg forstår at ditt sinn er urolig med

11 *a* Alma 35:2–14.
b Rom 2:21–23; 14:13; Alma 4:11.
12 *a* vs Guds bud; Undervise.
13 *a* Mosiah 27:34–35.
14 *a* Mat 6:25–34; Jak bok 2:18–19; L&p 6:6–7; 68:31–32.
16 *a* vs Familie – Foreldrenes ansvar.

hensyn til de dødes oppstandelse.

2 Se, jeg sier til deg at det er ingen oppstandelse – eller jeg vil si det med andre ord – at dette dødelige ikke blir ikledd [a]udødelighet og denne forgjengelighet ikke blir [b]ikledd uforgjengelighet [c]før etter Kristi komme.

3 Se, han tilveiebringer de dødes [a]oppstandelse. Men se, min sønn, oppstandelsen er ikke ennå. Nå avslører jeg et mysterium for deg, likevel er det mange [b]mysterier som holdes [c]skjult så ingen kjenner dem unntatt Gud selv. Men jeg forteller deg én ting som jeg har bedt Gud flittig om å la meg få vite – nemlig angående oppstandelsen.

4 Se, det er fastsatt en tid da alle skal [a]stå opp fra de døde. Ingen vet når denne tid kommer, men Gud kjenner den fastsatte tid.

5 Nå spiller det ingen rolle om menneskene skal oppstå fra de døde i en første eller en [a]annen eller en tredje periode, for Gud [b]vet alle disse ting, og det er tilstrekkelig for meg å vite at det er slik, at det er en tid fastsatt da alle skal oppstå fra de døde.

6 Nå må det nødvendigvis være et tidsrom mellom døden og oppstandelsen.

7 Og nå vil jeg spørre: Hva skjer med [a]menneskenes sjeler fra døden inntrer og til den tid som er fastsatt for oppstandelsen?

8 Nå spiller det ingen rolle om det er mer enn én tid fastsatt for menneskenes oppstandelse, for alle dør ikke på én gang, og dette er uten betydning. Alt er som én dag for Gud, og tiden er bare tilmålt for menneskene.

9 Derfor er det fastsatt en tid da menneskene skal oppstå fra de døde, og det er et tidsrom mellom døden og oppstandelsen. Og nå, med hensyn til dette tidsrom – hva som skjer med menneskenes sjeler – det er dette jeg har bedt Herren flittig om å få vite, og det er dette jeg vet noe om.

10 Og når tiden kommer da alle skal oppstå, da skal de vite at Gud kjenner alle [a]tider som er fastsatt for mennesket.

11 Med hensyn til sjelens tilstand mellom [a]døden og oppstandelsen, se, det er blitt kunngjort meg av en engel at alle menneskers ånder, så snart de har forlatt dette dødelige legeme, ja, alle menneskers ånder, enten de er gode eller onde, blir tatt [b]hjem til den Gud som ga dem liv.

12 Og da skal det skje at deres ånder som er rettferdige, blir ønsket velkommen i en [a]lykkens tilstand som kalles

40 2 *a* Mosiah 16:10–13. vs Udødelig, udødelighet.
b 1 Kor 15:53–54.
c 1 Kor 15:20.
3 *a* vs Oppstandelse.
b vs Mysterier, Guds.
c L&p 25:4; 124:41.
4 *a* Joh 5:28–29.
5 *a* Mosiah 26:24–25; L&p 43:18; 76:85.
b vs Gud, guddommen.
7 *a* Alma 40:21; L&p 138. vs Sjel.
10 *a* Apg 17:26.
11 *a* Luk 16:22–26; 1 Pet 3:18–19; 4:6; L&p 76:71–74; 138.
b Pred 12:7; 2 Ne 9:38.
12 *a* vs Glede.

[b]paradis, en [c]hvilens tilstand, en [d]fredens tilstand hvor de skal hvile fra alle sine vanskeligheter og fra all bekymring og sorg.

13 Og da skal det skje at de ugudeliges ånder, ja, som er onde – for se, de har ingen del i Herrens Ånd, for se, de valgte onde gjerninger istedenfor gode, derfor kom djevelens ånd inn i dem og tok deres hus i besittelse – og disse skal kastes ut i det [a]ytterste mørke, hvor det skal være [b]gråt og jammer og tenners gnissel, og dette på grunn av deres synder, for de tas til fange ifølge djevelens vilje.

14 Og dette er de [a]ugudelige sjelers tilstand, i mørke og med en [b]forferdelig redsel og gru for Guds brennende vrede. Derfor forblir de i denne [c]tilstand, så vel som de rettferdige i paradis, inntil tiden for deres oppstandelse.

15 Nå er det noen som har forstått det slik at denne sjelens tilstand i lykke eller elendighet før oppstandelsen var en første oppstandelse. Ja, jeg innrømmer at det kan kalles en oppstandelse når ånden, eller sjelen, oppløftes og overlates til lykke eller elendighet ifølge de ord som er blitt uttalt.

16 Og se, igjen er det sagt at det er en [a]første [b]oppstandelse, en oppstandelse for alle dem som har levet eller som lever eller som skal leve frem til Kristi oppstandelse fra de døde.

17 Nå antar ikke vi at denne første oppstandelse, som er blitt omtalt på denne måten, kan være sjelenes oppstandelse og deres [a]overgivelse til lykke eller elendighet. Du kan ikke tro at det er dette det betyr.

18 Se, jeg sier deg: Nei. Men det betyr at sjelen gjenforenes med legemet for dem som har levet – fra Adams dager og ned til [a]Kristi oppstandelse.

19 Nå sier jeg ikke at deres sjeler og legemer som er omtalt, skal gjenforenes på én gang enten de er ugudelige eller rettferdige. La det være nok at jeg sier at de alle skal komme frem, eller med andre ord, deres oppstandelse finner sted [a]før oppstandelsen for dem som dør etter Kristi oppstandelse.

20 Nå, min sønn, jeg sier ikke at deres oppstandelse finner sted ved Kristi oppstandelse, men se, jeg sier det som min mening at de rettferdiges sjeler og legemer blir gjenforenet ved Kristi oppstandelse og hans [a]himmelfart.

21 Men om det skjer ved hans oppstandelse eller senere, sier jeg ikke, men så mye sier jeg, at det er et [a]tidsrom mellom døden og legemets oppstandelse og en tilstand hvor sjelen befinner seg i [b]lykke eller i [c]elendighet inntil

12 *b* vs Paradis.
c vs Hvile.
d L&p 45:46. vs Fred.
13 *a* vs Helvete.
b Mat 8:12; Mosiah 16:2.
14 *a* L&p 138:20.
b Jak bok 6:13; Moses 7:1.
c Alma 34:34.
16 *a* Jak bok 4:11; Mosiah 15:21–23.
b vs Oppstandelse.
17 *a* L&p 76:17, 32, 50–51.
18 *a* Mat 27:52–53.
19 *a* Mosiah 15:26.
20 *a* vs Himmelfart.
21 *a* Luk 23:39–43.
b vs Paradis.
c vs Helvete.

den tid som er fastsatt av Gud, da de døde skal komme frem, og både sjel og legeme skal gjenforenes og føres frem og [d]stå for Gud og bli dømt ifølge sine gjerninger.

22 Ja, dette tilveiebringer gjenopprettelsen av de ting som er blitt omtalt ved profetenes munn.

23 [a]Sjelen skal [b]føres tilbake til [c]legemet og legemet til sjelen, ja, og hvert lem og ledd skal føres tilbake til sitt legeme. Ja, ikke et eneste hår på hodet skal gå tapt, men alle ting skal føres tilbake til sin rette og fullkomne skikkelse.

24 Og nå, min sønn, dette er den gjenopprettelse som er blitt [a]omtalt ved profetenes munn.

25 Og da skal de rettferdige skinne i Guds rike.

26 Men se, en fryktelig [a]død kommer over de ugudelige, for de dør i følge rettferdigheten, for de er urene, og intet [b]urent kan arve Guds rike, men de blir kastet ut og overlatt til å høste fruktene av sitt arbeide, eller av sine gjerninger som har vært onde, og de drikker en bitter kalk til siste dråpe.

KAPITTEL 41

I oppstandelsen kommer menneskene frem i en tilstand av uendelig lykke eller uendelig elendighet – Ugudelighet har aldri vært lykke – Kjødelige mennesker er uten Gud i verden – Enhver person får i gjenopprettelsen tilbake sine karakteristiske trekk og de egenskaper de har tilegnet seg i jordelivet. Ca. 74 f.Kr.

Og nå, min sønn, jeg har noe å si deg om den gjenopprettelse som er blitt omtalt, for se, noen har [a]forvrengt Skriftene og har kommet langt på [b]avveie på grunn av dette. Og jeg forstår at ditt sinn også har vært urolig på grunn av dette, men se, jeg vil forklare det for deg.

2 Jeg sier til deg, min sønn, at Guds rettferdighet nødvendiggjør gjenopprettelsens plan, for det er nødvendig at alle ting skulle føres tilbake til sin rette orden. Se, det er nødvendig og rettferdig ifølge Kristi kraft og oppstandelse at menneskets sjel blir forenet med dets legeme, og at hver [a]del av legemet føres tilbake til sin plass.

3 Og det er nødvendig ifølge [a]Guds rettferdighet at menneskene skulle bli [b]dømt etter sine [c]gjerninger, og hvis deres gjerninger var gode i dette liv og deres hjerters ønsker var gode, da skulle de også på den siste dag bli [d]gjenopprettet til det som er godt.

4 Og hvis deres gjerninger er

21 *d* Alma 42:23.
23 *a* DVS ånden. L&p 88:15–17. vs Sjel.
b 2 Ne 9:12–13; Alma 11:40–45.
c vs Legeme.
24 *a* Jes 26:19.
26 *a* 1 Ne 15:33; Alma 12:16.
b Alma 11:37.
41 1 *a* 2 Pet 1:20; 3:16; Alma 13:20.
b vs Frafall.
2 *a* Alma 40:23.
3 *a* vs Rettferdig, rettferdighet.
b vs Ansvarlig; Dømme, dom.
c vs Gjerninger.
d Hel 14:31.

onde, skal de [a]føres tilbake til dem som onde. Derfor skal alle ting føres tilbake til sin rette orden, hver ting til sin rette form – [b]dødelighet oppvekkes til udødelighet og [c]forgjengelighet til uforgjengelighet. De oppvekkes til [d]uendelig lykke for å arve Guds rike, eller til uendelig elendighet for å arve djevelens rike – den ene får det ene, og den andre det andre.

5 Den ene oppvekkes til lykke ifølge sine ønsker om lykke, eller til det gode ifølge sine ønsker om det gode, og den andre til det onde ifølge sine ønsker om det onde. For likesom han har ønsket å gjøre ondt hele dagen lang, skal han også få sin belønning i form av ondt når natten kommer.

6 Og i motsatt fall er det likedan. Hvis han har omvendt seg fra sine synder og har ønsket rettferdighet helt til sine dagers ende, da skal han bli belønnet med rettferdighet.

7 [a]Dette er de som blir forløst av Herren, ja, disse er de som blir tatt ut, som blir befridd fra mørkets endeløse natt. Og derfor står de eller faller de, for se, de er sine [b]egne dommere enten til å gjøre godt eller ondt.

8 Nå er Guds lover [a]uforanderlige, derfor er veien beredt så hver den som vil, kan vandre på den og bli frelst.

9 Og se, min sønn, drist deg ikke til [a]å synde en eneste gang mer mot din Gud når det gjelder disse punkter i læren som du hittil har dristet deg til å synde mot.

10 Tro ikke, fordi en gjenopprettelse er omtalt, at du skal bli oppreist fra synd til lykke. Se, jeg sier deg at [a]ugudelighet har aldri vært lykke.

11 Og nå, min sønn, alle mennesker som er i en [a]naturlig tilstand – eller la meg si i en [b]kjødelig tilstand – er i bitterhets galle og syndens lenker. De er [c]uten Gud i verden, og de har motsatt seg Guds natur. Derfor er de i en tilstand som er i strid med lykkens natur.

12 Og se, er betydningen av ordet gjenopprettelse å ta en ting fra en naturlig tilstand og plassere den i en unaturlig tilstand eller å plassere den i en tilstand som er i strid med dens natur?

13 Min sønn, dette er ikke tilfelle, men betydningen av ordet gjenopprettelse er å bringe tilbake ondt for ondt eller kjødelig for kjødelig eller djevelsk for djevelsk – godt for det som er godt, rettskaffenhet for det som er rettskaffent, rettferdighet for det som er rettferdig, og barmhjertighet for det som er barmhjertig.

14 Derfor, min sønn, se til at

4 *a* Alma 42:28.
b 2 Ne 9:12–13; L&p 138:17. vs Oppstandelse.
c 1 Kor 15:51–55.
d vs Evig liv.
7 *a* L&p 76:50–70.
b 2 Ne 2:26; Alma 42:27; Hel 14:30. vs Handlefrihet.
8 *a* L&p 1:38.
9 *a* L&p 42:23–28.
10 *a* Sal 32:10; Jes 57:20–21; Hel 13:38.
11 *a* Mosiah 3:19. vs Naturlige menneske.
b vs Kjødelig.
c Ef 2:12.

du er barmhjertig mot dine brødre. Vær [a]redelig, [b]døm rettferdig og gjør [c]godt bestandig, og hvis du gjør alt dette, da skal du motta din belønning, ja, du skal selv finne [d]barmhjertigheten gjenopprettet, du skal få en rettferdig dom gjenopprettet, og det gode skal bli din belønning.

15 For det som du sender ut, skal vende tilbake til deg og bli gjenopprettet. Derfor fordømmer ordet gjenopprettelse synderen mer fullstendig og rettferdiggjør ham slett ikke.

KAPITTEL 42

Jordelivet er en prøvetid som gjør det mulig for mennesket å omvende seg og tjene Gud – Fallet tilveiebragte timelig og åndelig død for hele menneskeheten – Forløsningen kommer gjennom omvendelse – Gud selv soner for verdens synder – Barmhjertighet er for dem som omvender seg – Alle andre er underlagt Guds rettferdighet – Barmhjertighet kommer på grunn av forsoningen – Bare de som virkelig angrer, blir frelst. Ca. 74 f.Kr.

Og nå, min sønn, jeg forstår at det er enda noe mer som gjør ditt sinn urolig og som du ikke kan forstå, nemlig det som angår [a]Guds rettferdighet i å straffe synderen. For du forsøker å anta at det er urettferdig at synderen skulle overgis i en tilstand av elendighet.

2 Se, min sønn, jeg vil forklare dette for deg. For se, Gud Herren [a]sendte våre første foreldre ut av [b]Edens hage for å dyrke jorden som de var tatt fra, ja, han drev mennesket ut, og i den østlige del av Edens hage satte han [c]kjeruber og et luende sverd som vendte til alle kanter for å vokte [d]livets tre.

3 Nå forstår vi at mennesket hadde blitt som Gud idet han kjente godt og ondt, og for at han ikke skulle rekke ut sin hånd og også ta av livets tre og spise og leve for evig, satte Gud Herren kjeruber og det luende sverd der, så han ikke skulle spise av frukten.

4 Og således ser vi at mennesket fikk en tid til å omvende seg, ja, en [a]prøvetid, en tid til å omvende seg og tjene Gud.

5 For se, hvis Adam straks hadde rakt ut sin hånd og spist av livets tre, ville han ha levd for evig ifølge Guds ord og ikke hatt noe tidsrom til å omvende seg. Ja, og Guds ord ville også ha vært verdiløst, og den store frelsesplan ville ha blitt forpurret.

6 Men se, det var bestemt at mennesket skulle [a]dø – derfor, ettersom de var utestengt fra livets tre, skulle de bli fjernet fra jordens overflate – og

14 *a* vs Ærlig, ærlighet.
b Joh 7:24; L&p 11:12.
c L&p 6:13; 58:27–28.
d vs Barmhjertig, barmhjertighet.

42 1 *a* 2 Ne 26:7; Mosiah 15:26–27. vs Rettferdig, rettferdighet.
2 *a* 1M 3:23–24; Moses 4:28–31.
b vs Eden.
c vs Kjerubene.
d 1M 2:9.
4 *a* Alma 34:32–33.
6 *a* vs Død, fysisk.

mennesket ble evig fortapt, ja, de ble [b]falne mennesker.

7 Og av dette forstår du at våre første foreldre ble [a]utestengt fra Herrens nærhet både timelig og åndelig, og således ser vi at de ble overlatt til å følge sin egen [b]vilje.

8 Se, det var ikke nødvendig at mennesket skulle befris fra denne timelige død, for det ville ødelegge [a]lykkens store plan.

9 Derfor, ettersom sjelen aldri kunne dø og [a]fallet hadde påført hele menneskeheten en åndelig såvel som en timelig død, som betyr at de var utestengt fra Herrens nærhet, var det nødvendig at menneskeheten skulle bli befridd fra denne åndelige død.

10 Derfor, ettersom de hadde blitt [a]kjødelige, sanselige og djevelske av [b]natur, ble denne [c]prøvetilstand en tilstand hvor de kunne forberede seg, det ble en forberedelsestilstand.

11 Og husk nå, min sønn, om det ikke hadde vært for forløsningsplanen (om den hadde blitt satt til side), ville deres sjeler så snart de var døde ha blitt [a]ulykkelige, fordi de var avskåret fra Herrens nærhet.

12 Og nå fantes det intet middel som kunne befri menneskene fra denne falne tilstand som mennesket selv hadde påført seg på grunn av sin egen ulydighet.

13 Derfor, ifølge rettferdigheten kunne [a]forløsningsplanen ikke tilveiebringes uten at mennesket oppfylte [b]omvendelsens betingelser i denne prøvetilstand, ja, denne forberedelsestilstand. For hvis disse betingelser ikke var oppfylt, kunne barmhjertigheten ikke ha noen virkning uten å ødelegge rettferdighetens verk. Nå kunne ikke rettferdighetens verk ødelegges, i så fall ville Gud [c]opphøre å være Gud.

14 Og således ser vi at hele menneskeheten var [a]falt og var underlagt [b]rettferdighetens krav, ja, Guds rettferdighet som for evig stengte dem ute fra hans nærhet.

15 Og nå kunne ikke barmhjertighetens plan tilveiebringes uten at en forsoning skulle bli utført. Derfor [a]soner Gud selv for verdens synder for å tilveiebringe [b]barmhjertighetens plan og tilfredsstille [c]rettferdighetens krav, så Gud kunne være en [d]fullkommen og rettferdig Gud og også en barmhjertig Gud.

16 Nå kunne ikke menneskene få del i omvendelsen hvis det

6 *b* Mosiah 16:3–5. vs Fall, Adam og Evas.
7 *a* 2 Ne 2:5; 9:6; Hel 14:16. vs Død, åndelig.
b vs Handlefrihet.
8 *a* Alma 34:9; Moses 6:62.
9 *a* vs Fall, Adam og Evas.
10 *a* vs Kjødelig.
b vs Naturlige menneske.
c vs Dødelig, dødelighet.
11 *a* 2 Ne 9:7–9.
13 *a* vs Forløsningsplan.
b vs Omvende, omvendelse.
c 2 Ne 2:13–14.
14 *a* Alma 22:13–14.
b 2 Ne 2:5.
15 *a* 2 Ne 9:7–10; Mosiah 16:7–8. vs Forsoning.
b vs Barmhjertig, barmhjertighet.
c vs Rettferdig, rettferdighet.
d 3 Ne 12:48.

ikke var en straff fastsatt som var like [a]evig som sjelens liv skulle være, en motsetning til lykkens plan som også var like evig som sjelens liv.

17 Men hvordan kunne et menneske omvende seg hvis det ikke kunne [a]synde? Hvordan kunne det synde hvis det ikke fantes noen [b]lov? Hvordan kunne det være en lov hvis det ikke var noen straff?

18 Men en straff ble fastsatt og en rettferdig lov gitt som ga menneskene [a]samvittighetsnag.

19 Og hvis ingen lov var gitt om at hvis et menneske [a]myrdet, skulle han dø, ville han da være redd for at han skulle dø om han myrdet?

20 Og videre, hvis det ikke var gitt noen lov mot synd, ville ikke menneskene være redde for å synde.

21 Og hvis [a]ingen lov var gitt om menneskene syndet, hva kunne da rettferdigheten eller barmhjertigheten gjøre, for de ville ikke ha noe krav på skapningen.

22 Men en lov er gitt, og en straff er fastsatt, og en [a]omvendelse innrømmet, og barmhjertigheten krever denne omvendelse, ellers gjør rettferdigheten krav på mennesket og fullbyrder loven, og loven anvender straffen. Om det ikke var slik, ville rettferdighetens verk bli ødelagt, og Gud ville opphøre å være Gud.

23 Men Gud opphører ikke å være Gud, og [a]barmhjertigheten gjør krav på den som angrer, og barmhjertigheten kommer på grunn av [b]forsoningen, og forsoningen tilveiebringer de dødes [c]oppstandelse, og de dødes oppstandelse bringer menneskene [d]tilbake til Guds nærhet. Og slik bringes de tilbake til hans nærhet for å bli [e]dømt ifølge sine gjerninger, ifølge loven og rettferdigheten.

24 For se, rettferdigheten fullbyrder alle sine krav, og barmhjertigheten gjør også krav på alt som tilkommer den, og derfor blir ingen andre frelst enn de som virkelig angrer.

25 Tror du virkelig barmhjertigheten kan frata [a]rettferdigheten noe? Jeg sier deg: Nei, ikke det aller ringeste. I så fall ville Gud opphøre å være Gud.

26 Og slik gjennomfører Gud sine store og evige [a]hensikter som var beredt [b]fra verdens grunnvoll ble lagt, og slik tilveiebringes menneskenes frelse og forløsning, og også deres ødeleggelse og elendighet.

27 Derfor, min sønn, [a]alle som vil komme, kan komme og fritt

16 *a* L&p 19:10–12.
17 *a* vs Synd.
b Rom 4:15.
18 *a* vs Samvittighet.
19 *a* vs Mord.
21 *a* 2 Ne 9:25–26; Mosiah 3:11.
22 *a* vs Omvende, omvendelse.
23 *a* vs Barmhjertig, barmhjertighet.
b vs Forsoning.
c 2 Ne 2:8; 9:4; Alma 7:12; 11:41–45; 12:24–25; Hel 14:15–18; Mormon 9:13.
d Alma 40:21–24.
e vs Dom, den siste eller endelige.
25 *a* vs Rettferdig, rettferdighet.
26 *a* 2 Ne 2:14–30; Moses 1:39.
b Alma 13:3; 3 Ne 1:14.
27 *a* Alma 5:34; Hel 14:30. vs Handlefrihet.

nyte av livets vann. Og den som ikke vil komme, blir ikke tvunget til å komme, men på den siste dag vil alt [b]gjenopprettes og han vil få ifølge sine [c]gjerninger.

28 Hvis han har ønsket å gjøre [a]ondt og ikke har omvendt seg i sine levedager, se, da vil det gjenopprettes, og han vil få ifølge sine gjerninger.

29 Og nå, min sønn, jeg vil ikke at du skal være urolig mer på grunn av disse ting, men bare føle uro over dine synder, en uro som skal bringe deg ned til omvendelse.

30 Min sønn, jeg ønsker at du aldri mer vil fornekte Guds rettferdighet. Forsøk ikke å unnskylde dine synder det aller minste ved å fornekte Guds rettferdighet. Men la Guds rettferdighet og hans barmhjertighet og hans langmodighet få råde fullt og helt i ditt hjerte, og la det bringe deg ned i støvet i [a]ydmykhet.

31 Og nå, min sønn, du er kalt av Gud til å forkynne ordet til dette folk. Og nå, min sønn, dra ut og forkynn ordet med sannhet og sindighet, så du kan bringe sjeler til omvendelse så barmhjertighetens store plan kan ha krav på dem. Og måtte Gud gi deg ifølge mine ord. Amen.

KAPITTEL 43

Alma og hans sønner forkynner ordet – Zoramittene og andre frafalne nephitter blir lamanitter – Lamanittene går til krig mot nephittene – Moroni utruster nephittene med en beskyttelsesrustning – Herren avslører lamanittenes strategi for Alma – Nephittene forsvarer sine hjem, sin frihet, sine familier og sin religion – Moronis og Lehis hærstyrker omringer lamanittene. Ca. 74 f.Kr.

Og nå skjedde det at Almas sønner gikk ut blant folket for å forkynne ordet for dem. Og Alma selv kunne heller ikke hvile, så han gikk også ut.

2 Nå skal vi ikke si noe mer om deres forkynnelse enn at de forkynte ordet og sannheten ifølge profetiens og åpenbaringens ånd, og de forkynte i henhold til [a]Guds hellige orden som de tilhørte.

3 Og nå vender jeg tilbake til en beretning om krigene mellom nephittene og lamanittene i det attende år av dommernes regjeringstid.

4 For se, det skjedde at [a]zoramittene ble lamanitter. Derfor, i begynnelsen av det attende år forsto det nephittiske folk at lamanittene ville angripe dem. Derfor forberedte de seg på å gå til krig, ja, de samlet sine hærstyrker i landet Jershon.

5 Og det skjedde at lamanittene kom med sine tusener, og de kom inn i landet Antionum, som er zoramittenes land, og en mann ved navn Zerahemnah var deres leder.

27 *b* Alma 41:15.
c Jes 59:18; Åp 20:12.
28 *a* Alma 41:2–5.
30 *a* vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
43 2 *a* vs Melkisedekske prestedømme, Det.
4 *a* Alma 35:2–14; 52:33.

6 Og ettersom amalekittene var mer ugudelige og morderiske av natur enn lamanittene selv, utnevnte Zerahemnah hærførere over lamanittene, og de var alle amalekitter og zoramitter.

7 Og dette gjorde han for å opprettholde deres hat mot nephittene, så han kunne underlegge seg dem og gjennomføre sine planer.

8 For se, hans plan var å oppegge lamanittene til vrede mot nephittene, og dette gjorde han så han kunne tilrive seg stor makt over dem, og også så han kunne få makt over nephittene ved å bringe dem i trelldom.

9 Og nå var det nephittenes plan å verne om sine jordeiendommer og sine hus og sine [a]hustruer og sine barn så de kunne bevare dem fra sine fienders hender, og også så de kunne bevare sine rettigheter og sine privilegier, ja, og også sin [b]frihet, så de kunne tilbe Gud ifølge sine ønsker.

10 For de visste at hvis de skulle falle i lamanittenes hender, ville lamanittene drepe alle som [a]tilba Gud i [b]ånd og sannhet – den sanne og levende Gud.

11 Ja, og de kjente også til hvor intenst lamanittene hatet sine [a]brødre – Anti-Nephi-Lehis folk, som ble kalt Ammons folk. Og de ville ikke gripe til våpen, ja, de hadde sluttet en pakt, og de ville ikke bryte den. Derfor, hvis de skulle falle i lamanittenes hender, ville de bli drept.

12 Og nephittene ville ikke tillate at de skulle bli drept, derfor ga de dem landområder som arv.

13 Og Ammons folk ga nephittene en stor del av sine midler til underhold for deres hærstyrker, og derfor ble nephittene tvunget til å holde stand mot lamanittene alene. Lamanittene var en blanding av Lamans og Lemuels og Ismaels sønners etterkommere, og alle dem som hadde gått bort fra nephittene, som var amalekitter og zoramitter og [a]etterkommere av Noahs prester.

14 Nå var det nesten like mange av disse etterkommerne som det var av nephittene, og derfor ble nephittene nødt til å kjempe mot sine brødre, ja, like til blodsutgytelse.

15 Og det skjedde at da lamanittenes hærstyrker hadde samlet seg i landet Antionum, se, da var nephittenes hærstyrker rede til å møte dem i landet Jershon.

16 Nephittenes leder, eller den mann som var blitt utnevnt til å være nephittenes hærfører, denne hærføreren tok kommandoen over alle nephittenes hærstyrker, og hans navn var Moroni.

17 Og Moroni overtok kommandoen og ledelsen av deres kriger, og han var bare fem og tyve år gammel da han ble utnevnt til hærfører over nephittenes hærstyrker.

18 Og det skjedde at han

9 *a* Alma 44:5; 46:12.
b vs Fri, frihet.
10 *a* vs Tilbe, tilbedelse.
b Joh 4:23–24.
11 *a* Alma 24:1–3, 5, 20; 25:1, 13; 27:2, 21–26.
13 *a* Alma 25:4.

møtte lamanittene på grensen av Jershon, og hans folk var væpnet med sverd og med sabler og med alle slags krigsvåpen.

19 Og da lamanittenes hærstyrker så at Nephis folk, eller at Moroni hadde utstyrt sitt folk med brystskjold og med armskjold, ja, og også med skjold til å beskytte hodet, og dessuten var de iført tykke klær –

20 nå var ikke Zerahemnahs hærstyrker utrustet med noe slikt – de hadde bare sine sverd og sine sabler, sine buer og sine piler, sine stener og sine slynger, og de var [a]nakne bortsett fra et skinn som var bundet om hoftene, ja, alle var nakne unntatt zoramittene og amalekittene,

21 men de var ikke væpnet med brystskjold, heller ikke med andre skjold – derfor var de overmåte redde for nephittenes hærstyrker på grunn av deres rustning, og dette til tross for at det var langt flere av dem enn av nephittene.

22 Se, nå skjedde det at de ikke våget å angripe nephittene ved grensen av Jershon, derfor dro de ut av landet Antionum og ut i villmarken og vandret i en stor bue i villmarken helt til elven Sidons utspring, så de kunne komme inn i landet Manti og ta landet i besittelse. For de trodde ikke at Moronis hærstyrker kunne vite hvor de hadde tatt veien.

23 Men det skjedde at Moroni, så snart de hadde dratt ut i villmarken, sendte spioner ut i villmarken for å holde øye med deres leir, og Moroni, som også visste at Alma kunne profetere, sendte noen menn til ham og ba ham spørre Herren [a]hvor nephittenes hærstyrker skulle dra for å forsvare seg mot lamanittene.

24 Og det skjedde at Herrens ord kom til Alma, og Alma underrettet Moronis sendebud om at lamanittenes hærstyrker vandret i en stor bue i villmarken, så de kunne komme inn i landet Manti og gå til angrep på den svakeste del av folket. Og disse sendebudene overbragte denne beskjeden til Moroni.

25 Nå lot Moroni en del av sin hærstyrke bli stående i landet Jershon for å forhindre at en del av lamanittene skulle komme inn i landet og ta byen i besittelse. Resten av hærstyrken tok han med seg og marsjerte over til landet Manti.

26 Og han lot alt folket i den delen av landet samle seg for å krige mot lamanittene, for å [a]forsvare sine jordeiendommer og sitt land, sine rettigheter og sin frihet. Derfor var de beredt til å ta imot lamanittene når de kom.

27 Og det skjedde at Moroni skjulte sin hærstyrke i dalen som lå like ved bredden av elven Sidon, på vestsiden av elven ute i villmarken.

28 Og Moroni plasserte spioner rundt omkring, så han kunne få vite når lamanittenes leir ville komme.

20*a* Enos 1:20. | 23*a* Alma 48:16. | 26*a* L&p 134:11.

29 Nå visste Moroni at lamanittene hadde til hensikt å drepe sine brødre eller å ta dem til fange og bringe dem i trelldom, så de kunne opprette et rike for seg selv over hele landet.

30 Og fordi han også visste at det eneste nephittene ønsket, var å beskytte sine jordeiendommer og sin [a]frihet og sin kirke, anså han det ikke som noen synd om han forsvarte dem ved krigslist. Derfor fant han ut ved hjelp av sine spioner hvilken vei lamanittene kom til å ta.

31 Derfor delte han sin hærstyrke og førte en del av den over til dalen og skjulte den øst og syd for høyden Riplah.

32 Og resten skjulte han vest i dalen, på vestsiden av elven Sidon og videre nedover mot landet Mantis grense.

33 Og etter å ha plassert sine styrker slik han ønsket, var han beredt til å møte dem.

34 Og det skjedde at lamanittene kom inn nord for høyden hvor en del av Moronis hærstyrke var skjult.

35 Og da lamanittene hadde kommet forbi høyden Riplah og kom inn i dalen og begynte å gå over elven Sidon, da kom den hærstyrke frem som hadde ligget skjult syd for høyden, og den ble ledet av en mann ved navn [a]Lehi, og han førte sin hærstyrke frem, og omringet lamanittenes baktropp østfra.

36 Og det skjedde at da lamanittene oppdaget at nephittene angrep deres baktropp, snudde de om og begynte å kjempe mot Lehis hærstyrke.

37 Og dødens verk begynte på begge sider, men det var mest grusomt på lamanittenes side, for deres [a]nakne kropper ble utsatt for nephittenes kraftige hugg med sverd og sabler som førte død med seg i nesten hvert eneste hugg.

38 På den annen side falt også nå og da en mann blant nephittene for deres sverd og på grunn av blodtap, men fordi de mer vitale kroppsdeler og de mer vitale deler av legemet var beskyttet mot lamanittenes hugg av deres [a]brystskjold og deres armskjold og deres hjelmer, var det nephittene som fortsatte dødens verk blant lamanittene.

39 Og det skjedde at lamanittene ble redde på grunn av den store ødeleggelse som fant sted blant dem, og begynte til slutt å flykte mot elven Sidon.

40 Og de ble forfulgt av Lehi og hans menn, og de ble av Lehi drevet ut i Sidons vann, og de gikk over Sidons vann. Og Lehi stanset sine hærstyrker ved bredden av elven Sidon, for at de ikke skulle gå over.

41 Og det skjedde at Moroni og hans hærstyrke møtte lamanittene i dalen på den andre siden av elven Sidon og begynte å overfalle dem og slå dem ihjel.

42 Og lamanittene flyktet for dem igjen mot landet Manti, og

30 *a* Alma 46:12, 35.
35 *a* Alma 49:16.
37 *a* Alma 3:5.
38 *a* Alma 44:8–9.

de ble igjen møtt av Moronis hærstyrker.

43 Og denne gang kjempet lamanittene overmåte hårdt, ja, aldri før hadde man sett lamanittene kjempe med så overmåte stor styrke og slikt mot, nei, ikke engang fra begynnelsen.

44 Og de ble inspirert av [a]zoramittene og amalekittene, som var deres hærførere og ledere, og av Zerahemnah, som var deres hærfører, eller deres øverste leder og anfører. Ja, de kjempet som drager, og mange av nephittene falt for deres hånd, ja, for de kløvde mange hjelmer i to, og de gjennomboret mange brystskjold, og de hugget av mange armer, og slik hugget lamanittene i vilt raseri.

45 Likevel var nephittene inspirert av en bedre sak, for de [a]kjempet ikke for kongedømme eller makt, men de kjempet for sine hjem og sin [b]frihet, sine hustruer og sine barn og for alt de hadde, ja, for sin måte å tilbe på og for sin kirke.

46 Og de gjorde det de følte de var [a]forpliktet til og som de skyldte sin Gud, for Herren hadde sagt til dem og også til deres fedre: [b]Hvis dere ikke er skyldige i den [c]første krenkelse og heller ikke i den andre, skal dere ikke la dere drepe av deres fiender.

47 Og videre har Herren sagt: Dere skal [a]forsvare deres familier like til blodsutgytelse. Derfor, av denne grunn kjempet nephittene mot lamanittene for å forsvare seg selv og sine familier og sine jordeiendommer, sitt land og sine rettigheter og sin religion.

48 Og det skjedde at da Moronis menn så hvor ville og rasende lamanittene var, var de nær ved å trekke seg tilbake og flykte for dem. Og da Moroni forsto hva de hadde i sinne, sendte han beskjed og inspirerte deres hjerter med disse tanker, ja, tanken på deres jordeiendommer og deres frihet, ja, deres frihet fra trelldom.

49 Og det skjedde at de angrep lamanittene igjen, og de [a]ropte som med én stemme til Herren sin Gud om frihet og om å bli spart for trelldom.

50 Og de begynte å holde stand mot lamanittene med styrke, og nettopp i samme øyeblikk som de ropte til Herren om frihet, begynte lamanittene å flykte for dem, og de flyktet like til Sidons vann.

51 Nå var lamanittene mer tallrike, ja, de var mer enn dobbelt så mange som nephittene. Likevel ble de drevet så langt at de ble samlet i én gruppe i dalen ved bredden av elven Sidon.

52 Derfor var de omringet av Moronis hærstyrker, ja, på begge sider av elven, for se, på østsiden var Lehis menn.

53 Derfor, da Zerahemnah så

44 *a* Alma 43:6.
45 *a* Alma 44:5.
b vs Fri, frihet.
46 *a* vs Plikt.
b Alma 48:14; L&p 98:33–36.
c 3 Ne 3:21; L&p 98:23–24.
47 *a* L&p 134:11.
49 *a* 2M 2:23–25; Mosiah 29:20.

Lehis menn på østsiden av elven Sidon, og Moronis hærstyrker på vestsiden av elven Sidon og at de var omringet av nephittene, ble de lamslått av redsel.

54 Og da Moroni så deres redsel, befalte han sine menn at de skulle stanse blodsutgytelsen.

KAPITTEL 44

Moroni befaler lamanittene å inngå en fredspakt eller bli drept – Zerahemnah forkaster tilbudet, og kampene gjenopptas – Moronis hærstyrker slår lamanittene. Ca. 74–73 f.Kr.

Og det skjedde at de stanset og trakk seg litt tilbake fra dem, og Moroni sa til Zerahemnah: Se, Zerahemnah, vi [a]ønsker ikke å være blodtørstige menn. Dere vet at dere er i våre hender, men vi ønsker likevel ikke å drepe dere.

2 Se, vi har ikke gått til krig mot dere for å utgyte deres blod og få makt over dere, heller ikke ønsker vi å bringe noen under trelldommens åk. Men dette er den egentlige årsak til at dere har gått mot oss, ja, og dere er sinte på oss på grunn av vår religion.

3 Men nå ser dere at Herren er med oss, og dere ser at han har overgitt dere i våre hender. Og nå vil jeg dere skal forstå at dette er gjort for oss på grunn av vår religion og vår tro på Kristus. Og dere forstår nå at dere ikke kan ødelegge denne vår tro.

4 Nå forstår dere at dette er den sanne tro på Gud, ja, dere forstår at Gud vil støtte, forvare og bevare oss så lenge vi er trofaste mot ham og vår tro og vår religion, og Herren vil aldri tillate at vi skal bli ødelagt, bare hvis vi faller i overtredelse og fornekter vår tro.

5 Og nå befaler jeg deg, Zerahemnah, i denne allmektige Guds navn – han som har styrket våre armer så vi har fått makt over dere på grunn av vår tro, på grunn av vår religion og på grunn av vår [a]måte å tilbe på og på grunn av vår kirke, og på grunn av den hellige plikt vi har til å forsørge våre hustruer og barn, på grunn av den [b]frihet som binder oss til våre jordeiendommer og vårt land, ja, og også på grunn av vår lydighet mot Guds hellige ord som vi skylder all vår lykke, og på grunn av alt som er oss så kjært –

6 ja, og dette er ikke alt, jeg befaler dere ved all den kjærlighet dere har til livet at dere overleverer deres krigsvåpen til oss, og vi vil ikke trakte etter deres blod, men vi vil spare deres liv hvis dere vil dra bort og ikke mer gå til krig mot oss.

7 Og nå, hvis dere ikke gjør dette, se, da er dere i våre hender, og jeg vil befale mine menn at de skal angripe dere og gi deres legemer dødelige sår, så dere alle blir drept. Og da skal vi se hvem som skal ha makt over dette folk, ja, vi skal se hvem som skal bli ført i trelldom.

44 1 *a* Alma 43:45. | 5 *a* vs Ordinanser. | *b* vs Fri, frihet.

8 Og nå skjedde det at da Zerahemnah hadde hørt disse uttalelser, kom han frem og overleverte sitt sverd og sin sabel og sin bue i Moronis hender og sa til ham: Se, her er våre krigsvåpen. Vi vil overlevere dem til dere, men vi vil ikke avlegge noen [a]ed for dere som vi vet at vi, og også våre barn, kommer til å bryte. Men ta våre krigsvåpen og la oss dra inn i villmarken, ellers vil vi beholde våre sverd, og vi vil enten omkomme eller seire.

9 Se, vi er ikke av deres tro. Vi tror ikke at det er Gud som har overgitt oss i deres hender, men vi tror det er deres sluhet som har beskyttet dere mot våre sverd. Se, det er deres [a]brystskjold og deres andre skjold som har beskyttet dere.

10 Og da Zerahemnah hadde avsluttet med disse ord, leverte Moroni de sverd og krigsvåpen han hadde mottatt, tilbake til Zerahemnah og sa: Se, vi vil avslutte slaget.

11 Nå kan jeg ikke tilbakekalle de ord jeg har uttalt. Derfor, så sant Herren lever, skal dere ikke dra bort hvis dere ikke avlegger ed på at dere ikke vil vende tilbake og gå til krig mot oss igjen. Ettersom dere nå er i våre hender, vil vi enten utgyte deres blod på marken, eller dere skal gå med på de betingelser som jeg har fremsatt.

12 Og da Moroni hadde uttalt disse ord, tok Zerahemnah sitt sverd tilbake, og han var sint på Moroni, og han styrtet frem for å drepe Moroni. Men da han løftet sverdet, se, da slo en av Moronis soldater det til jorden, og det brakk ved håndtaket. Og han slo også Zerahemnah og fjernet hans skalp, og den falt til jorden. Og Zerahemnah trakk seg tilbake fra dem inn blant sine soldater.

13 Og det skjedde at soldaten som hadde styrtet frem og som hadde skalpert Zerahemnah, tok skalpen opp fra jorden etter håret og la den på spissen av sitt sverd og holdt den frem for dem mens han sa til dem med høy røst:

14 Likesom denne skalpen har falt til jorden – og det er deres øverstkommanderendes skalp – slik skal dere også falle til jorden hvis dere ikke vil overlevere deres krigsvåpen og slutte en fredspakt før dere drar bort.

15 Nå var det mange som ble lamslått av redsel da de hørte disse ord og så skalpen som hang på sverdet, og mange kom frem og kastet fra seg sine krigsvåpen ved Moronis føtter og sluttet en [a]fredspakt. Og alle som sluttet en pakt, fikk lov til å dra ut i villmarken.

16 Nå skjedde det at Zerahemnah var overmåte rasende, og han oppegget resten av sine soldater til vrede og til å kjempe med større kraft mot nephittene.

17 Og nå ble Moroni vred på grunn av lamanittenes gjenstridighet, derfor befalte han sine

8*a* vs Ed.
9*a* Alma 43:38.
15*a* 1 Ne 4:37; Alma 50:36.

menn at de skulle angripe dem og slå dem ihjel. Og det skjedde at de begynte å slå dem ihjel, ja, og lamanittene kjempet med sine sverd av all sin kraft.

18 Men se, deres nakne hud og deres bare hoder var blottlagt for nephittenes skarpe sverd. Ja, se, de ble gjennomboret og slått og falt overmåte hurtig for nephittenes sverd. Og de begynte å bli meiet ned, slik Moronis soldat hadde profetert.

19 Da Zerahemnah forsto at de alle var i ferd med å bli drept, ropte han høyt til Moroni og lovet at både han og hans folk ville slutte en pakt med dem om [a]aldri å gå til krig mot dem mer hvis de ville spare livet til dem som var igjen.

20 Og det skjedde at Moroni igjen lot dødens verk opphøre blant folket. Og han tok krigsvåpnene fra lamanittene, og etter at de hadde sluttet en [a]fredspakt med ham, fikk de lov til å dra ut i villmarken.

21 Nå ble ikke deres døde talt på grunn av deres store antall, ja, antallet av deres døde var overmåte stort både på nephittenes og lamanittenes side.

22 Og det skjedde at de kastet sine døde i Sidons vann, og de har drevet avgårde og er begravet i havets dyp.

23 Og nephittenes, eller Moronis, hærstyrker vendte tilbake og kom til sine hus og sine jordeiendommer.

24 Og slik endte det attende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk, og slik endte Almas opptegnelse, som var skrevet på Nephis plater.

Beretningen om Nephis folk og deres kriger og uoverensstemmelser i Helamans dager ifølge Helamans opptegnelse, som han førte i sine dager.

Omfatter kapittel 45 til og med 62.

KAPITTEL 45

Helaman tror Almas ord – Alma profeterer at nephittene vil bli utryddet – Han velsigner og forbanner landet – Alma kan ha blitt tatt opp ved Ånden likesom Moses – Uenigheten vokser i Kirken. Ca. 73 f.Kr.

Se, nå skjedde det at Nephis folk var overmåte glade fordi Herren igjen hadde befridd dem fra deres fienders hender. Derfor takket de Herren sin Gud, ja, og de [a]fastet ofte og ba ofte, og de dyrket Gud med overmåte stor glede.

2 Og det skjedde i det nittende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk at Alma kom til sin sønn Helaman og sa til ham: Tror du de ord som jeg talte til deg om de [a]opptegnelser som har vært ført?

3 Og Helaman sa til ham: Ja, jeg tror.

4 Og Alma sa igjen: Tror du på Jesus Kristus, som skal komme?

5 Og han sa: Ja, jeg tror alle de ord som du har talt.

19*a* Alma 47:6.
20*a* Alma 62:16–17.

45 1*a* vs Faste.
2*a* Alma 37:1–5; 50:38.

6 Og Alma sa til ham igjen: Vil du [a]holde mine befalinger?

7 Og han sa: Ja, jeg vil holde dine befalinger av hele mitt hjerte.

8 Da sa Alma til ham: Velsignet er du, og Herren skal [a]gi deg fremgang i dette landet.

9 Men se, jeg har noe å [a]profetere for deg, men det jeg profeterer for deg, skal du ikke gjøre kjent. Ja, det jeg profeterer for deg, skal ikke gjøres kjent før profetien er oppfylt. Derfor, skriv de ord som jeg skal si.

10 Og dette er ordene: Se, jeg forstår at dette folk, nephittene, ifølge åpenbaringens ånd som er i meg, [a]fire hundre år fra den tid Jesus Kristus skal åpenbare seg for dem, skal synke ned i [b]vantro.

11 Ja, og da skal de se kriger og pest, ja, hunger og blodsutgytelse helt til Nephis folk er [a]utslettet.

12 Ja, og dette fordi de skal synke ned i vantro og hengi seg til mørkets gjerninger og [a]vellyst og alle slags synder. Ja, jeg sier til deg at fordi de skal synde mot så mye lys og kunnskap, ja, jeg sier til deg at den fjerde generasjon fra den tid av ikke helt skal gå bort før disse store misgjerninger skal komme.

13 Og når denne store dag kommer, se, da kommer tiden meget snart da de som lever nå, eller avkommet til dem som nå regnes blant Nephis folk, [a]ikke mer skal regnes blant Nephis folk.

14 Men de som blir tilbake og ikke blir drept på denne store og forferdelige dag, skal [a]regnes blant lamanittene og skal bli som dem, alle unntatt noen få som skal kalles Herrens disipler, og dem skal lamanittene forfølge helt [b]til de er utslettet. Og nå, på grunn av synd skal denne profeti bli oppfylt.

15 Og nå skjedde det at Alma, etter at han hadde sagt disse ting til Helaman, velsignet ham og også sine andre sønner, og han velsignet også landet for de [a]rettferdiges skyld.

16 Og han sa: Så sier Gud Herren: [a]Forbannet skal landet være, ja, dette landet, for alle nasjoner, slekter, tungemål og folk som handler ugudelig, for de skal bli utryddet når de er helt modne. Og som jeg har sagt, så skal det skje, for dette er Guds forbannelse og [b]velsignelse over landet, for Herren kan ikke se på synd og på [c]noen måte samtykke i den.

17 Og da Alma hadde sagt disse ord, velsignet han [a]kirken, ja, alle dem som skulle stå fast i troen fra den tid av.

18 Og da Alma hadde gjort

6*a* vs Guds bud; Lydighet, lydig, (ad)lyde.
8*a* 1 Ne 4:14; Alma 48:15–16, 25.
9*a* vs Profeti, profetere.
10*a* 1 Ne 12:10–15; Hel 13:9; Mormon 8:6–7.
b vs Frafall; Vantro.
11*a* Jar 1:10; Mormon 8:2–3, 6–7.
12*a* vs Begjær.
13*a* Hel 3:16.
14*a* Moroni 9:24.
b Moroni 1:1–3.
15*a* Alma 46:10; 62:40.
16*a* 2 Ne 1:7; Alma 37:31; Ether 2:8–12.
b L&p 130:21.
c L&p 1:31.
17*a* vs Jesu Kristi Kirke.

dette, dro han ut av Zarahemlas land som om han ville dra inn i Meleks land. Og det skjedde at man aldri mer hørte noe til ham, og om hans død eller begravelse vet vi ikke noe.

19 Se, dette vet vi, at han var en rettferdig mann, og det ord kom ut i kirken at han ble tatt opp av Ånden eller [a]begravet ved Herrens hånd likesom Moses ble. Men se, Skriftene sier at Herren tok Moses til seg, og vi antar at han også har tatt Alma opp til seg i Ånden. Derfor, av denne grunn vet vi ingenting om hans død og begravelse.

20 Og nå skjedde det i begynnelsen av det nittende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk at Helaman gikk ut blant folket for å forkynne ordet for dem.

21 For se, på grunn av deres kriger med lamanittene og de mange små uoverensstemmelser og forstyrrelser som hadde vært blant folket, var det nødvendig at [a]Guds ord skulle bli forkynt blant dem, ja, og at kirken overalt skulle settes i rette orden.

22 Derfor dro Helaman og hans brødre ut for å opprette kirken igjen over hele landet, ja, i hver eneste by omkring i hele det land som var i Nephis folks besittelse. Og det skjedde at de utnevnte prester og lærere i hele landet over alle menighetene.

23 Og nå skjedde det at etter at Helaman og hans brødre hadde utnevnt prester og lærere over menighetene, at det oppsto [a]uenighet blant dem, og de ville ikke lytte til Helaman og hans brødres ord.

24 Men de ble stolte og var oppblåste i sine hjerter på grunn av sine meget store [a]rikdommer. Derfor ble de rike i [b]egne øyne og ville ikke lytte til deres ord om å vandre rettskaffent for Gud.

KAPITTEL 46

Amalickiah benytter seg av sammensvergelse for å bli konge – Moroni heiser frihetens fane – Han samler folket så de kan forsvare sin religion – Sanne troende kalles kristne – En levning av Josef vil bli bevart – Amalickiah og frafalne flykter til Nephis land – De som ikke vil støtte frihetens sak, blir tatt av dage. Ca. 73–72 f.Kr.

Og det skjedde at alle som ikke ville lytte til Helamans og hans brødres ord, gikk sammen mot sine brødre.

2 Og se, de var overmåte vrede, og de var fast bestemt på å slå dem ihjel.

3 Nå var lederen for dem som var vrede på sine brødre, en stor og sterk mann, og hans navn var Amalickiah.

4 Og Amalickiah ønsket å bli konge, og de som var vrede, ønsket også at han skulle være deres konge, og de fleste av dem var [a]underdommere i landet, og de traktet etter makt.

19 *a* vs Forvandlede skapninger.
21 *a* Alma 31:5.
23 *a* 3 Ne 11:28–29.
24 *a* vs Rikdom.
b vs Stolthet.
46 4 *a* Mosiah 29:11, 28–29.

5 Og de hadde blitt forledet av Amalickiahs smiger til å tro at hvis de ville støtte ham og innsette ham som sin konge, da ville han sette dem til å herske over folket.

6 Derfor ble de overtalt av Amalickiah og vendte seg bort til tross for Helamans og hans brødres forkynnelse, ja, til tross for den overmåte store omsorg de hadde for kirken, for de var høyprester over kirken.

7 Og det var mange i kirken som trodde på Amalickiahs smigrende ord, derfor vendte de seg bort fra kirken. Og på denne måten ble Nephis folks stilling overmåte usikker og farlig til tross for den store [a]seier de hadde vunnet over lamanittene og den store glede de hadde følt fordi de ble befridd ved Herrens hånd.

8 Således ser vi hvor [a]snart menneskenes barn glemmer Herren sin Gud, ja, hvor snare de er til å begå misgjerninger og til å bli villedet av den onde.

9 Ja, og vi ser også hvor stor [a]ugudelighet én meget ugudelig mann kan forårsake blant menneskenes barn.

10 Ja, vi ser at Amalickiah, fordi han var en mann som la listige planer og en mann som brukte mange smigrende ord, villedet manges hjerter til å handle ugudelig, ja, og til å forsøke å ødelegge Guds kirke og den [a]frihetsgrunnvoll Gud hadde gitt dem, eller den velsignelse Gud hadde sendt ut over landet for [b]de rettferdiges skyld.

11 Og nå skjedde det at da Moroni, som var [a]øverstkommanderende over nephittenes hærstyrker, fikk høre om denne uenighet, ble han sint på Amalickiah.

12 Og det skjedde at han rev sin kappe i stykker, og han tok en flik av den og skrev på den: [a]Til erindring om vår Gud, vår religion og frihet og vår fred, våre hustruer og våre barn – og han festet den til enden av en stang.

13 Og han iførte seg sin hjelm og sitt brystskjold og sine skjold og spente sin rustning om sine lender, og han tok stangen som en flik av hans istykkerrevne kappe var festet til (og han kalte den frihetens fane). Og han bøyde seg til jorden, og han ba inntrengende til sin Gud om at frihetens velsignelser måtte hvile over hans brødre så lenge det fantes en flokk kristne igjen som kunne bo i landet.

14 For det ble alle som virkelig trodde på Kristus, og som tilhørte Guds kirke, kalt av dem som ikke tilhørte kirken.

15 Og de som tilhørte kirken, var trofaste, ja, alle som virkelig trodde på Kristus, påtok seg med glede Jesu [a]Kristi navn, eller navnet [b]kristne, som de ble kalt på grunn av sin tro på Kristus som skulle komme.

7 *a* Alma 44:19–20.
8 *a* Hel 12:2, 4–5.
9 *a* Mosiah 29:17–18.
10 *a* 2 Ne 1:7; Mosiah 29:32.
b 2 Ne 1:7.
11 *a* Alma 43:16–17.
12 *a* Neh 4:14; Alma 44:5.
15 *a* Mosiah 5:7–9.
b Apg 11:26; 1 Pet 4:16.

16 Og derfor ba Moroni i denne stund om at de kristnes sak og landets frihet måtte bli begunstiget.

17 Og det skjedde at da han hadde utøst sin sjel for Gud, kalte han hele landet som lå syd for landet [a]Ødemark, ja, og hele landet fra nord til syd, et utvalgt land og et frihetens land.

18 Og han sa: Gud skal visselig ikke tillate at vi som blir foraktet fordi vi påtar oss Kristi navn, skal bli tråkket ned og drept – ikke før vi bringer det over oss ved våre egne overtredelser.

19 Og da Moroni hadde sagt disse ord, gikk han frem blant folket og svingte det avrevne stykket av [a]kappen sin i luften så alle kunne se hva han hadde skrevet på det avrevne stykket, og ropte med høy røst og sa:

20 Se, la alle som vil verne om denne fane i landet, komme frem i Herrens styrke og slutte en pakt om at de vil forsvare sine rettigheter og sin religion, så Gud Herren kan velsigne dem.

21 Og det skjedde at da Moroni hadde uttalt disse ord, se, da kom folket løpende med sin rustning spent om sine lender, rev sine klær i stykker som et tegn eller som en pakt på at de ikke ville forsake Herren sin Gud, eller med andre ord, hvis de skulle overtre Guds befalinger eller falle i overtredelse og [a]skamme seg over å påta seg Kristi navn, skulle Herren sønderrive dem slik de hadde revet sine klær i stykker.

22 Dette var pakten de inngikk, og de kastet sine klær for Moronis føtter og sa: Vi slutter den pakt med vår Gud at vi vil la oss ødelegge likesom våre brødre i landet mot nord hvis vi faller i overtredelse. Ja, han kan kaste oss for våre fienders føtter, slik vi har kastet våre klær for dine føtter for å bli tråkket under fot hvis vi faller i overtredelse.

23 Moroni sa til dem: Se, vi er en levning av Jakobs ætt, ja, vi er en levning av [a]Josefs [b]ætt. Josefs [c]kjortel ble revet i mange stykker av hans brødre, ja, og se, la oss huske å holde Guds befalinger, ellers skal våre klær bli revet i stykker av våre brødre, og vi blir kastet i fengsel eller solgt eller slått ihjel.

24 Ja, la oss som er en [a]levning av Josef, bevare vår frihet. Ja, la oss huske de ord Jakob sa før han døde. For se, han så at en del av levningen av Josefs kjortel var blitt bevart og ikke var blitt ødelagt, og han sa: På samme måte som denne levning av min sønns kjortel er blitt bevart, skal også en [b]levning av min sønns ætt bli bevart ved Guds hånd, og han skal ta den til seg, mens resten av Josefs ætt skal gå til grunne på samme måte som resten av hans kjortel.

17 *a* Alma 22:30–31.
19 *a* vs Banner.
21 *a* 1 Ne 8:25–28; Mormon 8:38.
23 *a* vs Josef, sønn av Jakob.
b 1M 49:22–26; 1 Ne 5:14–15.
c 1M 37:3, 31–36.
24 *a* Amos 5:15; 3 Ne 5:21–24; 10:17.
b 2 Ne 3:5–24; Ether 13:6–7.

25 Se, dette bedrøver min sjel. Likevel har min sjel glede i min sønn på grunn av den del av hans ætt som Gud skal ta til seg.

26 Se, dette var Jakobs ord.

27 Og hvem vet om ikke resten av Josefs ætt som skal gå til grunne likesom hans kjortel, er de som har vendt seg bort fra oss? Ja, og slik skal det også gå med oss hvis vi ikke står fast i troen på Kristus.

28 Og nå skjedde det at da Moroni hadde sagt disse ord, gikk han ut og sendte også bud til alle deler av landet hvor det var opprør, og samlet alle som ønsket å forsvare sin frihet, så de kunne holde stand mot Amalickiah og dem som hadde vendt seg bort og som ble kalt amalickiahitter.

29 Og det skjedde at da Amalickiah så at Moronis folk var mer tallrike enn amalickiahittene, og han også forsto at hans folk tvilte på rettferdigheten av den sak som de hadde gått inn for, derfor, fordi han fryktet at han ikke ville lykkes i sitt forsøk, tok han dem av sitt folk som ville bli med ham, og dro inn i Nephis land.

30 Nå syntes ikke Moroni det var nødvendig at lamanittene skulle få mer styrke, derfor tenkte han å avskjære Amalickiahs folk eller ta dem og føre dem tilbake og ta Amalickiah av dage. Ja, for han visste at han ville oppegge lamanittene til vrede mot dem og få dem til å gå i krig mot dem, og dette visste han at Amalickiah ville gjøre, så han kunne oppnå sine hensikter.

31 Derfor tenkte Moroni det var nødvendig at han tok sine hærstyrker som var samlet og hadde væpnet seg og inngått en pakt om å bevare freden – og det skjedde at han tok sin hærstyrke og marsjerte med sine telt ut i villmarken for å stanse Amalickiahs fremrykning i villmarken.

32 Og det skjedde at han handlet etter sitt ønske og marsjerte ut i villmarken og stanset Amalickiahs hærstyrker.

33 Og det skjedde at Amalickiah flyktet med et lite antall av sine menn, og resten ble overgitt i Moronis hender og ført tilbake til Zarahemlas land.

34 Nå var Moroni en mann som var [a]utnevnt av de øverste dommere og ved folkets stemme. Derfor kunne han gjøre som han ønsket med nephittenes hærstyrker, mobilisere dem og utøve myndighet over dem.

35 Og det skjedde at alle amalickiahitter som ikke ville inngå en pakt om å støtte frihetens sak så de kunne opprettholde en fri styreform, lot han bli drept, og det var bare noen få som avviste frihetspakten.

36 Og det skjedde også at han lot frihetens fane bli heist på hvert eneste tårn som fantes i hele det land som var i nephittenes besittelse, og slik plantet Moroni frihetsbanneret blant nephittene.

34*a* Alma 43:16.

37 Og de begynte å få fred i landet igjen, og derfor bevarte de freden i landet nesten til slutten av det nittende år av dommernes regjeringstid.

38 Og Helaman og [a]høyprestene opprettholdt også orden i kirken, ja, i fire år hadde de meget fred og glede i kirken.

39 Og det skjedde at det var mange som døde, faste i [a]troen på at deres sjeler ville bli forløst av Herren, Jesus Kristus. Derfor forlot de verden i glede.

40 Og det var noen som døde av feber, som til visse årstider forekom meget hyppig i landet – men ikke så mange av feber på grunn av de utmerkede egenskaper de mange [a]planter og røtter hadde som Gud hadde beredt for å fjerne årsaken til sykdommer menneskene var utsatt for på grunn av klimatiske forhold –

41 men det var mange som døde i høy alder, og de som døde i troen på Kristus, må vi nødvendigvis anta er [a]lykkelige i ham.

KAPITTEL 47

Amalickiah benytter seg av svik, mord og intriger for å bli lamanittenes konge – Frafalne nephitter er mer ugudelige og grusomme enn lamanittene. Ca. 72 f.Kr.

NÅ vil vi i vår opptegnelse vende tilbake til Amalickiah og dem som hadde [a]flyktet med ham ut i villmarken. For se, han hadde tatt med seg dem som ville følge ham, og dro opp til [b]Nephis land blant lamanittene og oppegget lamanittene til vrede mot Nephis folk, så lamanittenes konge sendte en kunngjøring ut over hele sitt land blant hele sitt folk og ba dem samle seg igjen for å gå til krig mot nephittene.

2 Og det skjedde at da kunngjøringen hadde gått ut blant dem, ble de overmåte redde, ja, de var redde for å være kongen til mishag, og de var også redde for å gå til krig mot nephittene av frykt for å miste livet. Og det skjedde at de ikke ville – de fleste av dem ville ikke adlyde kongens befaling.

3 Og nå skjedde det at kongen ble vred på grunn av deres ulydighet, derfor ga han Amalickiah kommandoen over den del av hærstyrken som var lydig mot hans befaling, og befalte ham å dra ut og tvinge dem til å gripe til våpen.

4 Men se, det var dette Amalickiah ønsket, for han var en meget listig mann til å gjøre ondt, derfor la han en plan i sitt hjerte om å avsette lamanittenes konge.

5 Og nå hadde han fått kommandoen over den del av lamanittene som sto på kongens side, og han forsøkte å vinne tillit hos dem som ikke var lydige. Derfor dro han ut til det sted som kaltes [a]Onidah, for dit hadde alle lamanittene flyktet,

38 *a* Alma 46:6.
39 *a* Moroni 7:3, 41.
40 *a* L&p 89:10.
41 *a* Åp 14:13.
47 1 *a* Alma 46:33.
b 2 Ne 5:5–8; Omni 1:12–13.
5 *a* Alma 32:4.

for de oppdaget at hærstyrken kom, og da de trodde at den kom for å drepe dem, flyktet de til Onidah, til våpenplassen.

6 Og de hadde utnevnt en mann til å være deres konge og leder, for de hadde gjort seg opp sin mening og var fast bestemt på ikke å la seg tvinge til å gå mot nephittene.

7 Og det skjedde at de hadde samlet seg på toppen av fjellet som ble kalt Antipas, og der forberedte de seg til kamp.

8 Nå hadde ikke Amalickiah tenkt å kjempe mot dem slik kongen hadde befalt, men se, han hadde til hensikt å vinne tillit hos lamanittenes hærstyrker, så han kunne stille seg i spissen for dem og avsette kongen og ta riket i besittelse.

9 Og se, det skjedde at han lot sin hærstyrke slå opp teltene sine i dalen som lå like i nærheten av fjellet Antipas.

10 Og det skjedde at han om natten i all hemmelighet sendte et bud til fjellet Antipas med ønske om at han som ledet dem som var oppe i fjellet, og hvis navn var Lehonti, skulle komme ned til foten av fjellet, for han ønsket å tale med ham.

11 Og det skjedde at da Lehonti mottok budskapet, våget han ikke å gå ned til foten av fjellet. Og det skjedde at Amalickiah sendte bud for annen gang med ønske om at han skulle komme ned, og det skjedde at Lehonti ikke ville, og han sendte bud for tredje gang.

12 Og det skjedde at da Amalickiah forsto at han ikke kunne få Lehonti til å komme ned fra fjellet, gikk han opp i fjellet nesten til Lehontis leir, og for fjerde gang sendte han bud til Lehonti med ønske om at han skulle komme ned, og at han skulle ta sine livvakter med seg.

13 Og det skjedde at da Lehonti hadde kommet ned til Amalickiah med sine livvakter, ville Amalickiah at han skulle komme ned med sin hærstyrke om natten og omringe de menn i deres leir som kongen hadde gitt ham kommandoen over, og at han ville overgi dem i Lehontis hender hvis han ville gjøre ham (Amalickiah) til nestkommanderende over hele hærstyrken.

14 Og det skjedde at Lehonti kom ned med sine menn og omringet Amalickiahs menn så de, før de våknet ved daggry, var omringet av Lehontis hærstyrker.

15 Og det skjedde at da de så at de var omringet, ba de Amalickiah inntrengende om å la dem slå seg sammen med sine brødre så de ikke ble drept. Nå var det nettopp dette Amalickiah ønsket.

16 Og det skjedde at han overga sine menn, [a]stikk i strid med kongens befaling. Nå var det nettopp dette Amalickiah ønsket så han kunne gjennomføre sine planer om å avsette kongen.

17 Nå hadde lamanittene den

16*a* Alma 47:3.

skikk at hvis deres øverste leder ble drept, ble den nest øverste leder valgt til å være deres øverste leder.

18 Og det skjedde at Amalickiah lot en av sine tjenere gi Lehonti gift, litt om gangen, så han døde.

19 Da nå Lehonti var død, valgte lamanittene Amalickiah til sin leder og øverstkommanderende.

20 Og det skjedde at Amalickiah marsjerte med sine hærstyrker (for han hadde oppnådd det han ønsket) til Nephis land, til byen Nephi, som var hovedstad.

21 Og kongen og hans livvakter gikk ut for å møte ham, for han trodde at Amalickiah hadde utført hans befaling og at Amalickiah hadde samlet en så stor hærstyrke for å gå til krig mot nephittene.

22 Men se, da kongen kom ut for å møte Amalickiah, lot han sine tjenere gå frem for å møte kongen. Og de gikk frem og bøyde seg for kongen og lot som de viste ham respekt på grunn av hans storhet.

23 Og det skjedde at kongen rakte ut sin hånd for at de skulle reise seg opp, slik skikken var hos lamanittene som tegn på fred, en skikk de hadde tatt fra nephittene.

24 Og det skjedde at da den første hadde reist seg opp fra marken, se, da dolket han kongen i hjertet, og han falt til jorden.

25 Da flyktet kongens tjenere, og Amalickiahs tjenere ropte og sa:

26 Se, kongens tjenere dolket ham i hjertet, og han har falt og de har flyktet. Kom og se.

27 Og det skjedde at Amalickiah ga sine hærstyrker ordre om å rykke frem for å se hva som hadde skjedd med kongen. Og da de kom frem til stedet og fant kongen liggende i sitt blod, lot Amalickiah som han var rasende og sa: Dra ut alle som elsket kongen, og forfølg hans tjenere så de kan bli drept.

28 Og det skjedde at alle som elsket kongen, da de hørte disse ord, dro ut og forfulgte kongens tjenere.

29 Da kongens tjenere så at de ble forfulgt av en hærstyrke, ble de redde igjen og flyktet ut i villmarken og kom over til Zarahemlas land og slo seg sammen med [a]Ammons folk.

30 Og hærstyrken som forfulgte dem, vendte tilbake etter å ha oppgitt forfølgelsen. Og derfor, ved sitt bedrageri vant Amalickiah folkets hjerter.

31 Og det skjedde at han neste dag dro inn i byen Nephi med sine hærstyrker og tok byen i besittelse.

32 Og nå skjedde det at da dronningen fikk høre at kongen var drept – for Amalickiah hadde sendt et bud til dronningen for å fortelle henne at kongen hadde blitt drept av sine tjenere, at han hadde forfulgt dem med sin hærstyrke, men til ingen nytte, og at de hadde greid å flykte –

29 *a* Alma 43:11–12. | vs Anti-Nephi-Lehis folk.

33 derfor, da dronningen hadde mottatt denne beskjeden, sendte hun bud til Amalickiah og ba ham spare byens befolkning, og hun ønsket også at han skulle komme inn til henne, og hun ønsket også at han skulle ta med seg vitner som kunne vitne om kongens død.

34 Og det skjedde at Amalickiah tok med seg den samme tjeneren som hadde drept kongen, og alle de andre som var med ham, og gikk inn til dronningen der hvor hun satt. Og de vitnet alle for henne om at kongen ble drept av sine egne tjenere, og de sa også: De har jo flyktet, vitner ikke det mot dem? Og slik fjernet de dronningens tvil med hensyn til kongens død.

35 Og det skjedde at Amalickiah innyndet seg hos dronningen, og tok henne til hustru, og derfor, ved sitt bedrageri og ved sine listige tjeneres hjelp, tilegnet han seg riket, ja, han ble anerkjent som konge over hele landet, blant hele det lamanittiske folk, som [a]besto av lamanitter og lemuelitter og ismaelitter og alle som hadde vendt seg bort fra nephittene, fra Nephis regjeringstid og ned til denne tid.

36 Nå hadde disse [a]frafalne fått den samme undervisning og den samme opplæring som nephittene, ja, de var blitt undervist og gitt den samme [b]kunnskap om Herren. Likevel er det forunderlig å se at ikke lenge etter at de brøt ut, ble de mer forherdet og [c]ubøyelige og villere, mer ugudelige og grusomme enn lamanittene. De lot seg beruse av lamanittenes tradisjoner og henga seg til dovenskap og allslags vellyst, ja, de glemte fullstendig Herren sin Gud.

KAPITTEL 48

Amalickiah oppegger lamanittene mot nephittene – Moroni forbereder sitt folk til å forsvare de kristnes sak – Han fryder seg over frihet og uavhengighet og er en mektig Guds mann. Ca. 72 f.Kr.

Og nå skjedde det at så snart Amalickiah hadde tatt makten i riket, begynte han å påvirke lamanittenes hjerter mot Nephis folk, ja, han utpekte menn til å tale til lamanittene fra deres tårn – mot nephittene.

2 Og slik påvirket han deres hjerter mot nephittene, ja, i den grad at da han i slutten av det nittende år av dommernes regjeringstid hadde gjennomført sine planer så langt og hadde blitt gjort til konge over lamanittene, søkte han også å regjere over hele landet, ja, og over alt folket som var i landet, både nephittene og lamanittene.

3 Derfor hadde han gjennomført sin plan, for han hadde forherdet lamanittenes hjerter og forblindet deres sinn og oppegget dem til vrede i den grad at han hadde samlet en tallrik hærskare for å gå til kamp mot nephittene.

35*a* Jak bok 1:13–14.
36*a* vs Frafall.
b Heb 10:26–27; Alma 24:30.
c Jer 8:12.

4 For på grunn av sitt folks store antall var han fast bestemt på å vinne over nephittene og bringe dem i trelldom.

5 Og derfor utnevnte han zoramitter til [a]hærførere, for de var best kjent med nephittenes styrke og deres tilfluktssteder og deres byers svakeste punkter. Derfor utnevnte han dem til hærførere over sine styrker.

6 Og det skjedde at de tok med seg sitt utstyr og rykket frem mot Zarahemlas land gjennom villmarken.

7 Og det skjedde at mens Amalickiah på denne måten hadde grepet til seg makten ved svik og bedrageri, hadde Moroni på sin side [a]beredt folkets sinn til å være trofaste mot Herren sin Gud.

8 Ja, han hadde forsterket nephittenes hærstyrker og bygget små festninger eller tilfluktssteder, kastet opp jordvoller rundt omkring sine styrker, og han hadde også bygget stenmurer omkring dem, omkring deres byer og ved landets grenser, ja, omkring hele landet.

9 Og i deres svakeste festningsverker plasserte han det største antall menn. Og slik styrket og befestet han det land som var i nephittenes besittelse.

10 Og slik forberedte han seg på å [a]forsvare deres frihet, deres jordeiendommer, deres hustruer og deres barn og deres fred, så de kunne leve for Herren sin Gud, og så de kunne bevare det som deres fiender kalte de kristnes sak.

11 Og Moroni var en sterk og en mektig mann, han var en mann med en fullkommen [a]forståelse, ja, en mann som ikke fant behag i blodsutgytelse, en mann hvis sjel gledet seg over at landet var fritt og uavhengig, og at brødrene var fri for trelldom og slaveri,

12 ja, en mann hvis hjerte svulmet av takknemlighet til sin Gud for de mange privilegier og velsignelser han skjenket folket, en mann som arbeidet overmåte iherdig for sitt folks [a]velferd og trygghet.

13 Ja, og han var en mann som var fast i troen på Kristus, og han hadde [a]sverget en ed at han ville forsvare sitt folk, sine rettigheter og sitt land og sin religion, selv om det skulle kreve hans blod.

14 Nå var nephittene opplært til å forsvare seg mot sine fiender, ja, til blodsutgytelse om nødvendig. Ja, og de var også opplært til [a]aldri å skade noen, ja, til aldri å løfte sverdet unntatt mot en fiende, unntatt for å forsvare sitt liv.

15 Og det var deres tro at hvis de gjorde dette, ville Gud la det gå dem vel i landet, eller med andre ord, hvis de trofast holdt Guds bud, ville han la det gå dem vel i landet, ja, ville advare dem så de kunne flykte eller

48 5 *a* Alma 43:6.
7 *a* Alma 49:8.
10 *a* Alma 46:12–13.
11 *a* vs Forstand, forståelse.
12 *a* vs Velferd.
13 *a* Alma 46:20–22.
14 *a* Alma 43:46–47; 3 Ne 3:20–21; Mormon 3:10–11; L&p 98:16.

forberede seg til krig i forhold til den fare de befant seg i,

16 og også at Gud ville la dem få vite hvor de skulle dra for å forsvare seg mot sine fiender, og ved å gjøre det, ville Herren befri dem. Og dette var Moronis tro, og hans hjerte frydet seg, [a]ikke ved å utgyte blod, men ved å gjøre godt, ved å bevare sitt folk, ja, ved å holde Guds bud, ja, og motstå misgjerning.

17 Ja, sannelig, sannelig sier jeg til dere at hvis alle mennesker hadde vært og var og alltid ville være som Moroni, se, da ville helvetes krefter ha blitt rystet for evig, ja, [a]djevelen ville aldri ha makt over menneskenes barns hjerter.

18 Se, han var en mann likesom Ammon, Mosiahs sønn, ja, også som Mosiahs øvrige sønner, ja, og Alma og hans sønner også, for de var alle Guds menn.

19 Se, Helaman og hans brødre tjente folket like mye som Moroni, for de forkynte Guds ord, og de døpte til omvendelse alle mennesker som ville lytte til deres ord.

20 Og derfor gikk de frem, og folket [a]ydmyket seg på grunn av deres ord, ja, så de ble rikt [b]begunstiget av Herren. Og derfor var de fri for innbyrdes kriger og stridigheter, ja, i et tidsrom av fire år.

21 Men som jeg har sagt, i slutten av det nittende år, ja, til tross for at de selv hadde fred iblant seg, ble de, meget mot sin vilje, tvunget til å kjempe mot sine brødre, lamanittene.

22 Ja, når alt kom til alt, gikk det faktisk mange år før deres kriger mot lamanittene opphørte, til tross for deres store uvilje.

23 Nå var de [a]bedrøvet fordi de måtte gripe til våpen mot lamanittene, for de fant ikke behag i blodsutgytelse. Ja, og dette var ikke alt. De var bedrøvet over å være det redskap som sendte så mange av deres brødre ut av denne verden og inn i en evig verden – uforberedt på å møte sin Gud.

24 Likevel kunne de ikke finne seg i å ofre sine liv så deres [a]hustruer og deres barn ble slaktet ned med barbarisk råskap av dem som en gang hadde vært deres brødre, ja, og hadde [b]falt fra deres kirke og hadde forlatt dem og hadde dratt ut for å drepe dem ved å slutte seg til lamanittene.

25 Ja, de kunne ikke tåle at deres brødre skulle glede seg over nephittenes blod så lenge det fantes noen som holdt Guds bud, for Herren hadde gitt det løfte at hvis de ville holde hans bud, skulle det gå dem vel i landet.

KAPITTEL 49

De fremstormende lamanitter greier ikke å innta de befestede

16*a* Alma 55:19.
17*a* 1 Ne 22:26; 3 Ne 6:15.
20*a* vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
b 1 Ne 17:35.
23*a* L&p 42:45.
24*a* Alma 46:12.
b vs Frafall.

byene Ammonihah og Noah – Amalickiah forbanner Gud og sverger at han skal drikke Moronis blod – Helaman og hans brødre fortsetter å styrke Kirken. Ca. 72 f.Kr.

Og nå skjedde det i den ellevte måned av det nittende år, på den tiende dag i måneden, at man så lamanittenes hærstyrker nærme seg Ammonihahs land.

2 Og se, byen hadde blitt bygget opp igjen, og Moroni hadde stasjonert en hæravdeling ved bygrensen, og de hadde kastet opp jordvoller rundt omkring for å beskytte seg mot lamanittenes piler og stener, for se, de kjempet med stener og med piler.

3 Se, jeg sa at byen [a]Ammonihah hadde blitt bygget opp igjen, ja, jeg sier til dere at den var delvis bygget opp igjen. Og fordi lamanittene en gang hadde ødelagt den på grunn av folkets misgjerninger, trodde de at den nok en gang ville være et lett bytte for dem.

4 Men se, hvor stor var ikke deres fortvilelse, for se, nephittene hadde gravet opp en jordvoll omkring seg som var så høy at lamanittene ikke kunne kaste sine stener og skyte sine piler på dem med noen virkning. Heller ikke kunne de angripe dem unntatt gjennom inngangen.

5 Nå var lamanittenes hærførere denne gang overmåte forbauset over hvor kloke nephittene hadde vært til å forberede steder hvor de kunne forskanse seg.

6 Nå hadde lamanittenes ledere trodd, ja, de trodde at de på grunn av sitt store antall skulle få anledning til å angripe dem slik de hittil hadde gjort. Ja, og de hadde også utstyrt seg med skjold og med brystskjold, og de hadde også utstyrt seg med klær av skinn, ja, meget tykke klær for å dekke sin nakenhet.

7 Og fordi de hadde forberedt seg på denne måten, trodde de at de med letthet kunne overmanne sine brødre og bringe dem i trelldom eller slå dem ihjel og slakte dem ned etter eget forgodtbefinnende.

8 Men se, til deres umåtelig store forbauselse var de [a]forberedt til å ta imot dem på en måte som aldri før hadde vært kjent blant Lehis barn. De var nå beredt til å kjempe mot lamanittene etter de instruksjoner Moroni ga dem.

9 Og det skjedde at lamanittene, eller amalickiahittene, var overmåte forbauset over hvordan de hadde gjort sine krigsforberedelser.

10 Dersom nå kong Amalickiah hadde kommet ned fra [a]Nephis land i spissen for sin hærstyrke, ville han kanskje ha latt lamanittene angripe nephittene i byen Ammonihah, for se, han hadde ingen respekt for sitt folks blod.

11 Men se, Amalickiah kom

49 3*a* Alma 16:2–3, 9, 11.
8*a* Alma 48:7–10.
10*a* 2 Ne 5:8; Omni 1:12; Alma 47:1.

ikke ned for å kjempe selv, og hans hærførere våget ikke å angripe nephittene i byen Ammonihah, for Moroni hadde forandret nephittenes måte å gå frem på så mye at lamanittene ble oppgitt over deres tilbaketrukne stillinger, og de kunne ikke angripe dem.

12 Derfor vendte de tilbake til villmarken og tok med seg alt sitt utstyr og marsjerte mot landet Noah, da de antok at det var det nest beste sted de kunne angripe nephittene.

13 For de visste ikke at Moroni hadde befestet, eller hadde bygget [a]festninger hvor de kunne forskanse seg, i hver eneste by omkring i hele landet. Derfor rykket de frem mot landet Noah med en fast beslutning, ja, deres hærførere gikk frem og avla ed på at de ville utrydde folket i denne byen.

14 Men se, til deres store forbauselse var byen Noah, som hittil hadde vært et svakt sted, nå blitt sterk ved Moronis hjelp, ja, den overgikk til og med byen Ammonihah i styrke.

15 Og se, dette var klokt av Moroni, for han hadde antatt at de ville bli skremt ved byen Ammonihah, og da byen Noah hittil hadde vært den svakeste del av landet, ville de derfor marsjere dit for å kjempe. Og på denne måten gikk det som han ønsket.

16 Og se, Moroni hadde utnevnt Lehi til hærfører for mennene i denne byen, og det var den [a]samme Lehi som kjempet mot lamanittene i dalen øst for elven Sidon.

17 Og se, nå skjedde det at da lamanittene oppdaget at det var Lehi som hadde kommandoen i byen, ble de oppgitt igjen, for de var overmåte redde for Lehi. Likevel hadde deres hærførere sverget med en ed at de ville angripe byen, derfor rykket de frem med sine styrker.

18 Men se, lamanittene kunne ikke komme inn i festningene hvor de hadde forskanset seg, noen annen vei enn gjennom inngangen. På grunn av den høye jordvollen som var blitt kastet opp og den dype grøften som var blitt gravet omkring, kunne de bare komme inn gjennom inngangen.

19 Og derfor var nephittene beredt til å drepe alle som forsøkte å klatre opp for å komme inn i festningen en annen vei, ved å kaste stener og skyte piler mot dem.

20 Derfor var de beredt, ja, en gruppe av deres sterkeste menn var beredt med sine sverd og sine slynger til å slå ned alle som forsøkte å komme inn gjennom inngangen til det sted hvor de hadde forskanset seg, og slik var de beredt til å forsvare seg mot lamanittene.

21 Og det skjedde at lamanittenes befalingsmenn førte sine avdelinger i stilling foran inngangen og begynte å kjempe mot nephittene for å komme inn dit hvor de hadde

13*a* Alma 48:8.

16*a* Alma 43:35.

forskanset seg. Men se, gang på gang ble de drevet tilbake og ble slaktet ned i et enormt antall.

22 Da de nå forsto at de ikke kunne overmanne nephittene ved inngangen, begynte de å rive ned deres jordvoller for å lage en passasje inn til deres hærstyrker så de kunne kjempe på like vilkår. Men se, da de forsøkte dette, ble de meiet ned av stener og piler som ble slynget mot dem, og istedenfor å fylle grøftene deres ved å rive ned jordvollene, ble de delvis fylt av deres døde og sårede legemer.

23 Derfor hadde nephittene all makt over sine fiender, og slik forsøkte lamanittene å drepe nephittene inntil alle deres hærførere var blitt slått ihjel. Ja, over tusen lamanitter var drept, mens derimot ikke en eneste én av nephittene var drept.

24 Det var omtrent femti som var såret, som hadde vært utsatt for lamanittenes piler ved inngangen, men de var beskyttet av sine skjold og sine brystskjold og sine hjelmer, derfor var de såret i benene, mange svært alvorlig.

25 Og det skjedde at da lamanittene så at alle deres hærførere var drept, flyktet de ut i villmarken. Og det skjedde at de vendte tilbake til Nephis land for å fortelle sin konge, Amalickiah, som var nephitt av fødsel, om sitt store tap.

26 Og det skjedde at han ble overmåte vred på sine folk fordi han ikke hadde fått sitt ønske oppfylt med hensyn til nephittene, han hadde ikke greid å bringe dem under trelldommens åk.

27 Ja, han var overmåte rasende, og han [a]forbannet Gud og Moroni også, og sverget med en [b]ed at han ville drikke hans blod, og dette fordi Moroni hadde holdt Guds bud ved å gjøre forberedelser for å beskytte sitt folk.

28 Og det skjedde at Nephis folk på sin side [a]takket Herren sin Gud for hans makeløse kraft til å fri dem ut av deres fienders hender.

29 Og slik endte det nittende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

30 Ja, og det var sammenhengende fred blant dem og overmåte stor fremgang i kirken på grunn av den aktpågivenhet og iver de viste Guds ord, som ble forkynt for dem av Helaman og Shiblon og Corianton og Ammon og hans brødre, ja, og av alle som hadde blitt ordinert ved [a]Guds hellige orden, var døpt til omvendelse og sendt ut for å forkynne blant folket.

KAPITTEL 50

Moroni befester nephittenes landområder – De bygger mange nye byer – Nephittene ble rammet av kriger og ødeleggelser når de var ugudelige og avskyelige – Morian-

27 *a* vs Gudsbespottelse.
b Apg 23:12.
28 *a* vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.
30 *a* Alma 43:2.

ton og hans opprørere blir beseiret av Teancum – Nephihah dør, og hans sønn, Pahoran, overtar dommersetet. Ca. 72–67 f.Kr.

Og nå skjedde det at Moroni ikke sluttet å forberede seg til krig, eller å forsvare sitt folk mot lamanittene, for i begynnelsen av det tyvende år av dommernes regjeringstid lot han sine hærstyrker begynne å grave opp jordvoller omkring alle byer i hele det land som var i nephittenes besittelse.

2 Og øverst på disse jordvollene lot han legge tømmerstokker, ja, han bygget tømmerforskansninger i mannshøyde omkring byene.

3 Og han sørget for at det ovenpå disse tømmerforskansningene ble bygget en spiss palisade – den ble bygget ovenpå tømmerforskansningen, og den var sterk og høy.

4 Og han sørget for at det ble reist tårn hvor man kunne se over denne palisaden, og han sørget for at det ble bygget trygge steder i disse tårnene så lamanittenes stener og piler ikke kunne skade dem.

5 Og de ble opplært så de kunne kaste stener fra toppen av dem, ifølge sitt ønske og sin styrke, og slå ihjel dem som forsøkte å nærme seg byens murer.

6 På denne måten bygget Moroni sterke forsvarsstillinger rundt hver eneste by i hele landet, så de kunne holde stand mot sine fiender når de kom.

7 Og det skjedde at Moroni lot sine styrker dra ut i villmarken i øst, ja, de dro ut og drev alle lamanittene som var i villmarken i øst, inn i deres egne landområder som lå syd for Zarahemlas land.

8 Og Nephis land strakte seg i rett linje fra havet i øst til havet i vest.

9 Og det skjedde at da Moroni hadde drevet alle lamanittene ut av villmarken i øst, som lå nord for de landområder de selv var i besittelse av, sørget han for at de innbyggere som var i Zarahemlas land og i landet omkring, dro ut til villmarken i øst, ja, helt ut til havet, for å ta landet i besittelse.

10 Og han utplasserte også styrker i det område i syd som grenset til deres besittelser, og lot dem bygge [a]festningsverker så de kunne beskytte sine styrker og sitt folk mot fienden.

11 Og slik fjernet han lamanittene fra alle deres sterke forsvarsstillinger i villmarken i øst, ja, også i vest, og han befestet grenselinjen mellom nephittene og lamanittene, mellom Zarahemlas land og Nephis land, fra havet i vest og forbi elven Sidons utspring. Nephittene var altså i besittelse av hele landet i nord, ja, av hele det land som lå nord for landet Overflod – så langt som de ønsket.

12 Slik forsøkte Moroni med sine hærstyrker, som vokste for hver dag på grunn av den forsikring om beskyttelse som hans arbeide ga dem, å stenge

50 10*a* Alma 49:18–22.

lamanittenes styrke og makt ute fra de landområder de var i besittelse av, så de ikke skulle ha noen makt over deres landområder.

13 Og det skjedde at nephittene begynte å legge grunnvollen til en by. Og de kalte byen Moroni, og den lå ved havet i øst, og den grenset i syd til lamanittenes besittelser.

14 Og de begynte også å legge grunnvollen til en by mellom byen Moroni og byen Aaron på grensen mellom Aaron og Moroni, og de kalte byen, eller landet, Nephihah.

15 Og de begynte også i samme år å bygge mange byer i nord, én av dem, som de kalte Lehi, ble bygget på en spesiell måte og lå ute ved havet i nord.

16 Og slik endte det tyvende år.

17 Og under disse gunstige omstendigheter levde Nephis folk i begynnelsen av det en og tyvende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

18 Og det gikk dem overmåte vel, og de ble overmåte rike, ja, og de formerte seg og ble sterke i landet.

19 Og således ser vi hvor barmhjertig og rettferdig Herren alltid er når det gjelder å oppfylle alle sine ord til menneskenes barn, ja, vi ser nå at de ord som han talte til Lehi er gått i oppfyllelse, og de lød:

20 Velsignet er du og dine barn, og de skal bli velsignet, og det skal gå dem vel i landet i den grad de holder mine bud. Men husk at i den grad de ikke vil holde mine bud, skal de bli [a]avskåret fra Herrens nærhet.

21 Og vi ser at disse løfter har gått i oppfyllelse for Nephis folk, for det har vært deres uenighet og deres stridigheter, ja, deres mord og deres plyndring, deres avgudsdyrkelse, deres horlevnet og deres avskyeligheter innbyrdes som har bragt deres kriger og deres ødeleggelse over dem.

22 Og de som var trofaste i å holde Herrens befalinger, ble alltid befridd, mens tusener av deres ugudelige brødre ble overgitt til trelldom eller til å omkomme ved sverdet eller til å synke ned i vantro og blande seg med lamanittene.

23 Men se, siden Nephis dager har det aldri vært noen [a]lykkeligere tid blant Nephis folk enn i Moronis dager, ja, nettopp i denne tid, i det en og tyvende år av dommernes regjeringstid.

24 Og det skjedde at det to og tyvende år av dommernes regjeringstid også endte i fred, ja, og det tre og tyvende år også.

25 Og det skjedde at i begynnelsen av det fire og tyvende år av dommernes regjeringstid ville det også ha vært fred blant Nephis folk om det ikke hadde vært for en [a]strid som fant sted blant dem om landet Lehi og landet Morianton, som grenset til Lehi og som begge lå ute ved havet.

26 For se, det folk som bodde i landet Morianton, gjorde krav

20*a* L&p 1:14. | 23*a* Mosiah 2:41. | 25*a* vs Strid (trette).

på en del av landet Lehi, derfor oppsto det en heftig strid mellom dem som endte med at Moriantons folk grep til våpen mot sine brødre, og de var fast bestemt på å slå dem ihjel ved sverdet.

27 Men se, det folk som var i besittelse av landet Lehi, flyktet til Moronis leir og ba ham om hjelp, for se, de hadde ikke urett.

28 Og det skjedde at da Moriantons folk, som ble ledet av en mann ved navn Morianton, oppdaget at Lehis folk hadde flyktet til Moronis leir, ble de overmåte redde for at Moronis hærstyrke skulle angripe dem og drepe dem.

29 Derfor overtalte Morianton dem til å flykte til landet i nord som var dekket av store innsjøer, og ta dette landet i besittelse.

30 Og se, de ville ha gjennomført denne planen (noe som ville ha vært meget beklagelig), men se, Morianton var en meget hissig mann, derfor ble han sint på en av sine tjenestepiker, og han overfalt henne og slo henne meget.

31 Og det skjedde at hun flyktet og kom over til Moronis leir og fortalte Moroni alt om hva som hadde skjedd, og også at de hadde til hensikt å flykte til landet i nord.

32 Se, nå var folket i landet Overflod – eller rettere sagt Moroni – redd for at de ville lytte til Moriantons ord og forene seg med hans folk, så han kom i besittelse av disse deler av landet, noe som ville være begynnelsen til alvorlige konsekvenser for Nephis folk, ja, konsekvenser som ville føre til at de mistet sin [a]frihet.

33 Derfor sendte Moroni en fullt utrustet hæravdeling for å avskjære Moriantons folk og stanse deres flukt til landet i nord.

34 Og det skjedde at de ikke greide å avskjære dem før de var kommet til grensen av landet [a]Ødemark, og der stanset de dem ved det trange pass ved havet som førte inn i landet mot nord, ja, ved havet mot vest og mot øst.

35 Og det skjedde at den hærstyrke som var sendt av Moroni, og som ble ledet av en mann ved navn Teancum, møtte Moriantons folk. Og Moriantons folk var så ubøyelige (for de var blitt inspirert av hans ugudelighet og hans smigrende ord) at det kom til kamp mellom dem. Og i denne kampen drepte Teancum Morianton og seiret over hans hærstyrke og tok dem til fange og vendte tilbake til Moronis leir. Og slik endte det fire og tyvende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

36 Og slik ble Moriantons folk ført tilbake, og da de hadde sluttet en pakt og hadde lovet å holde fred, ble de ført tilbake til Moriantons land, hvor de slo seg sammen med Lehis folk, og de fikk også tilbake sine jordeiendommer.

37 Og det skjedde at i det

32*a* vs Fri, frihet.

34*a* Alma 46:17.

samme år som freden ble gjenopprettet for Nephis folk, døde den andre øverste dommer, Nephihah, og han hadde vandret helt uklanderlig for Gud mens han satt på dommersetet.

38 Likevel hadde han avslått overfor Alma å overta de opptegnelser og andre ting som, av Alma og hans fedre, ble betraktet som meget hellige. Derfor hadde Alma overlatt dem til sin sønn Helaman.

39 Se, det skjedde at Nephihahs sønn ble utnevnt til å sitte på dommersetet i sin fars sted, ja, han ble utnevnt til øverste dommer og guvernør over folket med en ed og en hellig ordinans, for å dømme rettferdig og bevare folkets fred og frihet, og for å innrømme dem deres hellige rettigheter til å tilbe Herren sin Gud, ja, for å støtte og forsvare Guds sak alle sine dager, og for å straffe de ugudelige for deres forbrytelser.

40 Se, hans navn var Pahoran, og Pahoran overtok dommersetet etter sin far og begynte sin regjeringstid over Nephis folk i slutten av det fire og tyvende år.

KAPITTEL 51

Kongemenn forsøker å forandre loven og innsette en konge – Pahoran og frimennene støttes av folkets stemme – Moroni tvinger kongemennene til enten å forsvare sitt land eller bli drept – Amalickiah og lamanittene erobrer mange befestede byer – Teancum slår tilbake lamanittenes invasjon og dreper Amalickiah i hans telt. Ca. 67–66 f.Kr.

Og nå skjedde det i begynnelsen av det fem og tyvende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk at de hadde opprettet fred mellom Lehis folk og Moriantons folk om deres landområder, og de hadde begynt det fem og tyvende år i fred.

2 Likevel greide de ikke å bevare en fullstendig fred i landet lenge. For folket begynte å strides om den øverste dommer Pahoran, for se, det var en del av folket som ønsket at noen få bestemte deler av loven skulle bli forandret.

3 Men se, Pahoran ville ikke forandre loven eller tillate at loven ble forandret. Derfor lyttet han ikke til dem som hadde gitt uttrykk for sin mening og hadde søkt om å få loven forandret.

4 Derfor, de som ønsket at loven skulle bli forandret, ble sinte på ham og ønsket ikke at han lenger skulle være landets øverste dommer. Derfor oppsto det en heftig strid om saken, men den førte ikke til blodsutgytelse.

5 Og det skjedde at de som ønsket at Pahoran skulle avsettes fra dommersetet, ble kalt kongemenn, for de ønsket at loven skulle forandres slik at den frie styreform ble avskaffet og en konge innsatt i landet.

6 Og de som ønsket at Pahoran fortsatt skulle være øverste dommer i landet, kalte seg frimenn. Og slik var splittelsen blant dem, for frimennene

hadde sverget eller sluttet en pakt om å forsvare sine rettigheter og de privilegier deres religion ga dem gjennom en fri styreform.

7 Og det skjedde at dette stridsspørsmålet ble avgjort ved folkets stemme. Og det skjedde at folkets stemme gikk i favør av frimennene så Pahoran fikk beholde dommersetet. Dette skapte stor glede blant Pahorans brødre og også blant mange av de frihetselskende folk, for de bragte også kongemennene til taushet så de ikke våget å opponere, men ble tvunget til å forsvare frihetens sak.

8 Nå var de som ønsket seg en konge, av [a]høy byrd, og de traktet etter å bli konger. Og de ble støttet av dem som søkte å få makt og myndighet over folket.

9 Men se, for Nephis folk var dette et vanskelig tidspunkt for slike stridigheter, for se, Amalickiah hadde igjen oppegget lamanittenes hjerter mot nephittene, og han samlet soldater fra alle deler av sitt land og væpnet dem og forberedte seg til krig med all flid, for han hadde [a]sverget å drikke Moronis blod.

10 Men vi skal se at det løfte han hadde avgitt, var forhastet. Likevel forberedte han seg selv og sine hærstyrker til å gå i krig mot nephittene.

11 Nå var ikke hans hærstyrker så store som de hittil hadde vært, på grunn av de mange tusen som var blitt drept av nephittene. Men til tross for deres store tap hadde Amalickiah greid å samle en forbausende stor hærstyrke, og derfor var han ikke redd for å komme ned til Zarahemlas land.

12 Ja, til og med Amalickiah selv kom ned i spissen for lamanittene. Og dette skjedde i det fem og tyvende år av dommernes regjeringstid og samtidig med at de var i ferd med å løse stridsspørsmålet om den øverste dommer, Pahoran.

13 Og det skjedde at da de menn som ble kalt kongemenn, fikk høre at lamanittene kom ned for å kjempe mot dem, ble de glade i sine hjerter, og de nektet å gripe til våpen, for de var så sinte på den øverste dommer og også på det [a]frihetselskende folk at de ikke ville gripe til våpen for å forsvare sitt land.

14 Og det skjedde at da Moroni ble oppmerksom på dette og også forsto at lamanittene strømmet inn over landets grenser, ble han overmåte vred fordi det folk han hadde strevd så flittig for å beskytte, var så gjenstridig. Ja, han ble overmåte vred, og hans sjel ble fylt av vrede mot dem.

15 Og det skjedde at han sendte en ansøkning, som folket hadde stemt over, til landets guvernør og ønsket at han skulle lese den og gi ham (Moroni) myndighet til å tvinge disse frafalne til enten å forsvare sitt land eller bli drept.

16 For hans første tanke var å bringe slik strid og uenighet blant folket til opphør, for se,

51 8*a* vs Stolthet. | 9*a* Alma 49:26–27. | 13*a* Alma 46:10–16.

hittil hadde det vært årsaken til all deres ødeleggelse. Og det skjedde at den ble innvilget ifølge folkets stemme.

17 Og det skjedde at Moroni befalte at hans hærstyrke skulle gå mot disse kongemenn for å knekke deres stolthet og deres hovmod og jevne dem med jorden hvis de ikke ville gripe til våpen og støtte frihetens sak.

18 Og det skjedde at hæravdelingene rykket frem mot dem, og de knekket deres stolthet og deres hovmod, så da de løftet sine krigsvåpen for å kjempe mot Moronis menn, ble de hugget ned og jevnet med jorden.

19 Og det skjedde at det var fire tusen av disse [a]opprørerne som ble hugget ned med sverdet, og de av deres ledere som ikke ble drept i kamp, ble tatt og kastet i fengsel, for da var det ikke tid til rettsforhandlinger.

20 Og resten av disse opprørerne ville heller marsjere under frihetsbanneret enn å bli slått til jorden av sverdet, og de ble tvunget til å heise [a]frihetens fane fra sine tårn og i sine byer og til å gripe til våpen for å forsvare sitt land.

21 Og slik gjorde Moroni ende på disse kongemenn så ingen mer var kjent under navnet kongemenn, og slik gjorde han ende på gjenstridighet og stolthet hos dem som hevdet at de var av edel byrd. Men de ble tvunget til å ydmyke seg likesom sine brødre og til å kjempe tappert for sin frihet fra trelldom.

22 Se, det skjedde at mens [a]Moroni på denne måten var opptatt med å gjøre slutt på krig og strid blant sitt eget folk og forsøkte å få dem til å leve i fred og fordragelighet og ga instruksjoner som skulle forberede dem til krig mot lamanittene, se, da hadde lamanittene kommet inn i Moronis land, som lå ute ved havet.

23 Og det skjedde at nephittene ikke var sterke nok i byen Moroni, derfor drev Amalickiah dem ut og slo mange ihjel. Og det skjedde at Amalickiah erobret byen og tok alle deres festningsverker i besittelse.

24 Og de som flyktet ut av byen Moroni, kom til byen Nephihah. Og folket i byen Lehi samlet seg også og gjorde forberedelser og var rede til å ta imot lamanittene og kjempe mot dem.

25 Men det skjedde at Amalickiah ikke ville la lamanittene gå til kamp mot byen Nephihah, men holdt dem ute ved havet og etterlot menn i hver enkelt by for å bevokte og forsvare den.

26 Og slik gikk han frem og erobret mange byer, nemlig byen Nephihah og byen Lehi og byen Morianton og byen Omner og byen Gid og byen Mulek som alle lå ute ved havet i øst.

27 Og slik hadde lamanittene ved Amalickiahs sluhet og med sine utallige hærskarer tatt så mange byer, som alle var sterkt befestet etter [a]Moronis

19 *a* Alma 60:16.
20 *a* Alma 46:12–13.
22 *a* vs Moroni, kaptein.
27 *a* Alma 48:8–9.

befestningsmåte, og som alle ga lamanittene sterke forsvarsstillinger.

28 Og det skjedde at de rykket frem mot landet Overflods grenser, drev nephittene foran seg og slo mange ihjel.

29 Men det skjedde at de ble møtt av Teancum, som hadde [a]drept Morianton og hadde stanset hans folk og hans flukt.

30 Og det skjedde at han også stanset Amalickiah da han rykket frem med sin tallrike hærstyrke så han kunne erobre landet Overflod og også landet i nord.

31 Men se, han ble skuffet da han ble drevet tilbake av Teancum og hans menn, for de var enestående krigere, og hver især av Teancums menn overgikk lamanittene så mye i styrke og krigsferdigheter at de fikk overtak på lamanittene.

32 Og det skjedde at de stadig gjorde utfall mot dem så de slo dem ihjel helt til det ble mørkt. Og det skjedde at Teancum og hans menn slo opp teltene sine ved grensen til landet Overflod, og Amalickiah slo opp sine telt på stranden ved havet, og på denne måten ble de fordrevet.

33 Og det skjedde at da natten falt på, snek Teancum og hans tjenere seg ut i nattemørket og inn i Amalickiahs leir, og se, søvnen hadde overmannet dem, for de var helt utmattet etter en varm og slitsom dag.

34 Og det skjedde at Teancum i all hemmelighet snek seg inn i kongens telt og stakk et spyd i kongens hjerte så han døde øyeblikkelig og ikke vekket tjenerne.

35 Og i all hemmelighet vendte han tilbake til sin egen leir, og se, hans menn sov, og han vekket dem og fortalte dem alt han hadde gjort.

36 Og han lot sine hærstyrker holde seg i beredskap i fall lamanittene skulle våkne og komme for å overfalle dem.

37 Og slik ender det fem og tyvende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk, og slik ender Amalickiah sine dager.

KAPITTEL 52

Ammoron etterfølger Amalickiah som lamanittenes konge – Moroni, Teancum og Lehi leder nephittene til seier i en krig mot lamanittene – Byen Mulek blir gjenerobret, og zoramitten Jakob blir drept. Ca. 66–64 f.Kr.

Og nå skjedde det i det seks og tyvende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk, se, da lamanittene våknet den første morgen i den første måned, se, da fant de Amalickiah død i hans eget telt, og de forsto også at Teancum var beredt til å kjempe mot dem samme dag.

2 Og da lamanittene forsto dette, ble de redde, og de oppga sin plan om å rykke inn i landet i nord og trakk seg tilbake med hele sin hærstyrke til byen Mulek og søkte beskyttelse i sine festninger.

29 *a* Alma 50:35.

3 Og det skjedde at Amalickiahs bror ble utnevnt til konge over folket, og hans navn var Ammoron. Derfor ble kong Ammoron, som var kong Amalickiahs bror, utnevnt til å regjere i hans sted.

4 Og det skjedde at han befalte at hans folk skulle forsvare de byene som de hadde inntatt ved blodsutgytelse, for de hadde ikke inntatt noen byer uten at de hadde mistet mye blod.

5 Og nå forsto Teancum at lamanittene var fast bestemt på å forsvare de byene som de hadde inntatt og de delene av landet som de hadde erobret. Og da han også så deres enorme antall, tenkte Teancum at det ikke ville være klokt å forsøke å angripe dem i deres festninger.

6 Men han holdt sine menn rundt omkring i nærheten som om han gjorde krigsforberedelser, og han forberedte seg også virkelig til å forsvare seg mot dem ved å [a]bygge jordvoller omkring og forberede tilfluktssteder.

7 Og det skjedde at han fortsatte å forberede seg til krig på denne måten inntil Moroni hadde sendt et stort antall menn for å forsterke hans hærstyrke.

8 Og Moroni ga ham også ordre om å holde tilbake alle fangene som hadde falt i hans hender, for lamanittene hadde tatt mange fanger, og at han skulle holde tilbake de lamanitter som var tatt til fange, så de kunne utveksles mot dem som lamanittene hadde tatt.

9 Og han ga ham også ordre om at han skulle befeste landet Overflod og sikre det [a]trange passet som førte inn i landet mot nord, så ikke lamanittene skulle erobre dette stedet og få anledning til å angripe dem fra alle kanter.

10 Og Moroni sendte også bud til ham med ønske om at han trofast måtte forsvare denne delen av landet, og at han måtte benytte enhver anledning til å straffe lamanittene der – så langt det sto i hans makt å gjøre – så han kanskje ved list eller på annen måte kunne gjenerobre de byene som hadde blitt tatt fra dem, og at han også måtte befeste og forsterke de byene rundt omkring som ikke hadde falt i lamanittenes hender.

11 Og han sa også til ham: Jeg skulle gjerne ha kommet til deg, men se, lamanittene angriper oss ved landets grenser ved havet i vest, og se, jeg angriper dem, derfor kan jeg ikke komme til deg.

12 Nå hadde kongen (Ammoron) dratt ut av Zarahemlas land og hadde underrettet dronningen om sin brors død og hadde samlet et stort antall menn og hadde rykket frem mot nephittene i grensetraktene mot havet i vest.

13 Og på denne måten forsøkte han å angripe nephittene og trekke en del av deres styrker

52 6*a* Alma 50:1–6; 53:3–5.
9*a* Alma 22:32; Mormon 2:29.

til denne delen av landet, mens han hadde gitt ordre om at de han hadde etterlatt for å besette de byene som han hadde inntatt, også skulle angripe nephittene i grensetraktene mot havet i øst, og skulle erobre deres landområder så langt det sto i deres makt, i deres hærstyrkers makt.

14 Og derfor befant nephittene seg i denne farlige situasjon i slutten av det seks og tyvende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

15 Men se, det skjedde i det syv og tyvende år av dommernes regjeringstid at Teancum – etter ordre fra Moroni, som hadde utplassert hæravdelinger for å beskytte landets sydlige og vestlige grenser og hadde begynt å rykke frem mot landet Overflod, så han kunne hjelpe Teancum og hans menn med å gjenerobre de byene de hadde mistet –

16 og det skjedde at Teancum hadde fått ordre om å gå til angrep på byen Mulek for å gjenerobre den om det var mulig.

17 Og det skjedde at Teancum forberedte seg på å gå til angrep på byen Mulek og rykke frem med sin hærstyrke mot lamanittene, men han forsto at det var umulig for ham å vinne over dem mens de befant seg i sine festninger. Derfor oppga han sine planer og vendte tilbake til byen Overflod for å vente til Moroni kom, så hans hærstyrke kunne få forsterkninger.

18 Og det skjedde at Moroni ankom med sin hærstyrke til landet Overflod i slutten av det syv og tyvende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

19 Og i begynnelsen av det åtte og tyvende år holdt Moroni, Teancum og mange av hærførerne et krigsråd om hva de skulle gjøre for å få lamanittene til å komme ut mot dem til kamp, eller hvordan de skulle få lokket dem ut av deres sterke festninger så de kunne få et overtak på dem og gjenerobre byen Mulek.

20 Og det skjedde at de sendte bud til lamanittenes hærstyrke som forsvarte byen Mulek, og ønsket at deres leder, hvis navn var Jakob, skulle komme ut med sine styrker for å møte dem på slettene mellom de to byene. Men se, Jakob, som var en zoramitt, ville ikke komme ut med sin hærstyrke for å møte dem på slettene.

21 Og det skjedde at da Moroni ikke hadde noe håp om å kunne møte dem på like vilkår, la han derfor en plan for å lokke lamanittene ut av deres sterke forsvarsstillinger.

22 Derfor lot han Teancum ta med seg et lite antall menn og marsjere ned til havet, og Moroni og hans hærstyrke marsjerte om natten ut i villmarken vest for byen Mulek. Og derfor, da lamanittenes vaktposter neste dag oppdaget Teancum, løp de og fortalte det til sin leder, Jakob.

23 Og det skjedde at lamanittenes hærstyrker rykket frem

mot Teancum da de trodde at de på grunn av sitt store antall kunne vinne over Teancum som tallmessig var meget underlegen. Og da Teancum så at lamanittenes hærstyrker kom imot ham, begynte han å trekke seg tilbake nordover ned mot havet.

24 Og det skjedde at da lamanittene så at han begynte å flykte, ble de modige og forfulgte dem av all kraft. Og mens Teancum på denne måten narret lamanittene til å foreta en nytteløs forfølgelse, se, da befalte Moroni at en del av hans hærstyrke som var med ham, skulle rykke frem mot byen og innta den.

25 Og det gjorde de og slo ihjel alle dem som hadde blitt igjen for å forsvare byen, ja, alle dem som ikke ville overlevere sine krigsvåpen.

26 Og på denne måten erobret Moroni byen Mulek med en del av sin hærstyrke, mens han med resten rykket frem for å møte lamanittene når de vendte tilbake etter å ha forfulgt Teancum.

27 Og det skjedde at lamanittene forfulgte Teancum til de kom nær byen Overflod, og da ble de møtt av Lehi og en liten hærstyrke som hadde blitt igjen for å forsvare byen.

28 Og se, da lamanittenes hærførere så at Lehi og hans hærstyrke kom mot dem, flyktet de i stor forvirring av frykt for kanskje ikke å nå frem til byen Mulek før Lehi innhentet dem, for de var slitne etter marsjen, og Lehis menn var uthvilte.

29 Nå visste ikke lamanittene at Moroni hadde vært like bak dem med sin hærstyrke, og det eneste de fryktet, var Lehi og hans menn.

30 Nå hadde ikke Lehi noe ønske om å innhente dem før de møtte Moroni og hans hærstyrke.

31 Og det skjedde at lamanittene ikke hadde trukket seg langt tilbake før de ble omringet av nephittene – av Moronis menn på den ene siden og Lehis menn på den andre – som alle var sterke og uthvilte, men lamanittene var slitne etter en lang marsj.

32 Og Moroni befalte sine menn at de skulle angripe dem til de hadde overlevert sine krigsvåpen.

33 Og det skjedde at Jakob, som var deres leder, og som også var en *a*zoramitt og hadde en seiersikker ånd; han ledet lamanittene til kamp i voldsomt raseri mot Moroni.

34 Moroni stengte veien for dem, og derfor bestemte Jakob seg for å slå dem ihjel og bane seg vei frem til byen Mulek. Men se, Moroni og hans menn var sterkere, derfor vek de ikke til side for lamanittene.

35 Og det skjedde at de kjempet i voldsomt raseri på begge sider. Og mange ble drept på begge sider, ja, og Moroni ble såret, og Jakob ble drept.

36 Og Lehi angrep lamanitte-

33*a* Alma 31:12.

nes baktropp med sine sterke menn og i slikt raseri at lamanittene i baktroppen overleverte sine krigsvåpen. Og resten av dem ble så forvirret at de ikke visste hvor de skulle gå eller angripe.

37 Da Moroni så hvor forvirret de var, sa han til dem: Hvis dere vil komme frem med deres krigsvåpen og overlevere dem, se, da vil vi slutte å utgyte deres blod.

38 Og det skjedde at da lamanittene hadde hørt disse ord, kom deres hærførere frem, alle som ikke var drept, kastet sine krigsvåpen for Moronis føtter og ga også sine menn ordre om at de skulle gjøre det samme.

39 Men se, det var mange som ikke ville, og de som ikke ville overlevere sine sverd, ble tatt og bundet, og deres krigsvåpen ble tatt fra dem, og de ble tvunget til å marsjere med sine brødre til landet Overflod.

40 Og det var flere som var tatt til fange enn de som var drept, ja, flere enn antall drepte på begge sider.

KAPITTEL 53

Lamanitter som er tatt til fange, brukes til å befeste byen Overflod – Uenighet blant nephittene gir lamanittene flere seire – Helaman tar kommandoen over de to tusen unge sønner av Ammons folk. Ca. 64–63 f.Kr.

Og det skjedde at de satte vakter over lamanittene som var tatt til fange, og tvang dem til å gå ut og begrave sine døde, ja, og også de døde nephitter som hadde falt. Og Moroni satte menn til å bevokte dem mens de utførte sitt arbeide.

2 Og Moroni dro til byen Mulek sammen med Lehi og tok kommandoen over byen og overga den til Lehi. Se, denne Lehi var en mann som hadde vært sammen med Moroni under de fleste av alle hans slag. Og han var en mann av [a]samme type som Moroni, og de gledet seg over at de begge var i sikkerhet. Ja, de var glad i hverandre og var også avholdt av hele Nephis folk.

3 Og det skjedde at etter at lamanittene var ferdige med å begrave sine døde og også nephittenes døde, måtte de marsjere tilbake til landet Overflod, og etter ordre fra Moroni lot Teancum dem begynne å arbeide med å grave en grøft rundt landet, eller byen Overflod.

4 Og han lot dem bygge et [a]brystvern av tømmer på grøftens innerste jordvoll, og de kastet jord fra grøften opp mot brystvernet av tømmer. Og slik lot de lamanittene arbeide helt til byen Overflod var omgitt av en sterk forskansning av tømmer og jord, og den var overmåte høy.

5 Og denne byen ble alltid en overmåte sterk festning etter dette, hvor de bevoktet de lamanitter som var tatt til fange, ja, til og med innenfor en mur som de hadde latt dem bygge

53 2*a* Alma 48:16–17. | 4*a* Alma 50:2–3.

med sine egne hender. Nå var Moroni nødt til å la dem arbeide, for det var lett å bevokte dem mens de arbeidet, og han trengte alle sine styrker når han skulle angripe lamanittene.

6 Og det skjedde at Moroni på denne måten hadde seiret over en av lamanittenes største hærstyrker og hadde erobret byen Mulek, som var en av lamanittenes sterkeste forsvarsstillinger i Nephis land, og slik hadde han også bygget en sterk forsvarsstilling for å holde på sine fanger.

7 Og det skjedde at han ikke gjorde flere forsøk på å gå til kamp mot lamanittene dette året, men han lot sine menn gjøre krigsforberedelser, ja, lot dem bygge festningsverker for å beskytte seg mot lamanittene, ja, og også spare sine kvinner og sine barn for sult og lidelse, og skaffe mat til hærstyrkene.

8 Og nå skjedde det at lamanittenes hærstyrker i syd ute ved havet i vest hadde fått et overtak på nephittene – under Moronis fravær på grunn av intriger blant nephittene, noe som skapte uenighet blant dem, ja, i den grad at de hadde erobret en rekke av deres byer i denne delen av landet.

9 Og derfor, på grunn av innbyrdes misgjerninger, ja, på grunn av innbyrdes uenighet og intriger var de kommet i denne meget farlige situasjon.

10 Og se, jeg har noe å si om [a]Ammons folk som til å begynne med var lamanitter, men av Ammon og hans brødre, eller rettere sagt ved Guds ord og kraft, hadde de blitt [b]omvendt til Herren. Og de var blitt ført ned til Zarahemlas land og hadde alltid siden blitt beskyttet av nephittene.

11 Og på grunn av den ed de hadde avlagt, hadde de vært forhindret fra å gripe til våpen mot sine brødre, for de hadde avlagt en ed på at de [a]aldri mer ville utgyte blod. Og ifølge sin ed var de villige til å dø, ja, de hadde latt seg falle i sine brødres hender om det ikke hadde vært for den medlidenhet og overmåte store kjærlighet som Ammon og hans brødre hadde følt for dem.

12 Og av denne grunn ble de ført ned til Zarahemlas land, og de hadde alltid siden blitt [a]beskyttet av nephittene.

13 Men det skjedde at da de forsto faren og alle de lidelser og trengsler som nephittene gjennomgikk for deres skyld, ble de fylt av medlidenhet og [a]ønsket å gripe til våpen for å forsvare sitt land.

14 Men se, da de skulle til å ta opp sine krigsvåpen, ble de sterkt påvirket og overtalt av Helaman og hans brødre, for de var nær ved å [a]bryte [b]eden som de hadde avlagt.

15 Og Helaman var redd for at deres sjel skulle gå fortapt

10 *a* Alma 27:24–26.
b Alma 23:8–13.
11 *a* Alma 24:17–19.
12 *a* Alma 27:23.
13 *a* Alma 56:7.
14 *a* 4M 30:2.
b vs Ed.

hvis de gjorde det, derfor ble alle som hadde sluttet denne pakten, tvunget til å se sine brødre lide på denne måten i den farlige situasjon de nå befant seg i.

16 Men se, det skjedde at de hadde mange sønner som ikke hadde sluttet noen pakt om at de ikke ville gripe til våpen for å forsvare seg mot sine fiender. Derfor samlet de seg nå – alle som var istand til å føre våpen – og de kalte seg nephitter.

17 Og de sluttet en pakt om å kjempe for nephittenes frihet, ja, om å forsvare landet selv om de måtte bøte med livet. Ja, de sluttet en pakt om at de aldri ville gi avkall på sin [a]frihet, men at de ville kjempe i enhver situasjon for å beskytte nephittene og seg selv mot trelldom.

18 Og se, det var to tusen av disse unge menn som sluttet denne pakten og tok opp sine krigsvåpen for å forsvare sitt land.

19 Og se, likesom de hittil aldri hadde ligget nephittene til byrde, ble de nå også til stor hjelp, for de tok sine krigsvåpen, og de ville at Helaman skulle være deres leder.

20 Og de var alle unge menn, og de var overmåte tapre og [a]modige og også fulle av styrke og virkelyst. Men se, dette var ikke alt, for de var menn som alltid var [b]pålitelige i hva som helst de ble betrodd.

21 Ja, de var sannferdige og sindige menn, for de hadde blitt opplært til å holde Guds bud og [a]vandre rettskaffent for ham.

22 Og nå skjedde det at Helaman marsjerte i spissen for sine [a]to tusen unge soldater til forsterkning for folket ved landets grense i syd ute ved havet i vest.

23 Og slik endte det åtte og tyvende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

KAPITTEL 54

Ammoron og Moroni forhandler om utveksling av fanger – Moroni forlanger at lamanittene skal trekke seg tilbake og stanse sine morderiske angrep – Ammoron forlanger at nephittene skal legge ned sine våpen og underkaste seg lamanittene. Ca. 63 f.Kr.

Og nå skjedde det i begynnelsen av dommernes ni og tyvende år at [a]Ammoron sendte bud til Moroni med ønske om utveksling av fanger.

2 Og det skjedde at Moroni frydet seg svært meget over denne anmodningen, for han ønsket at de fødemidler som gikk til de lamanitter som var tatt til fange, skulle komme hans eget folk til gode, og han ønsket også å forsterke sin hærstyrke med sine egne folk.

3 Nå hadde lamanittene tatt mange kvinner og barn til fange, og det fantes hverken

17 *a* Alma 56:47. vs Fri, frihet.
20 *a* vs Mot, modig.
b vs Oppriktighet, rettskaffenhet.
21 *a* vs Vandre, vandre med Gud.
22 *a* Alma 56:3–5.
54 1 *a* Alma 52:3.

kvinner eller barn blant alle Moronis fanger, eller de fanger som Moroni hadde tatt. Derfor bestemte Moroni seg for å bruke list for å få tilbake så mange som mulig av de nephitter lamanittene hadde tatt til fange.

4 Derfor skrev han et brev og sendte det med Ammorons tjener, den samme som hadde hatt med seg et brev til Moroni. Og dette er de ord han skrev til Ammoron:

5 Se, Ammoron, jeg skriver noe til deg om denne krigen som du har ført mot mitt folk, eller rettere sagt, som din [a]bror har ført mot dem, og som du fremdeles er fast bestemt på å fortsette etter hans død.

6 Se, jeg vil fortelle deg noe om [a]Guds rettferdighet og hans allmektige vredes sverd, som henger over deg hvis du ikke omvender deg og trekker dine styrker tilbake til dine egne landområder eller det land som er i din besittelse, som er Nephis land.

7 Ja, jeg vil fortelle deg disse ting hvis du er istand til å lytte til dem. Ja, jeg vil fortelle deg om det fryktelige [a]helvete som venter på å ta imot slike [b]mordere som du og din bror har vært, hvis du ikke omvender deg og avstår fra dine morderiske hensikter og tar dine hærstyrker med deg tilbake til ditt eget land.

8 Men da du allerede har forkastet disse ting én gang og har kjempet mot Herrens folk, må jeg forvente at du vil gjøre det igjen.

9 Og se, vi er beredt til å ta imot dere, ja, og hvis dere ikke avstår fra deres hensikter, se, da vil dere nedkalle vrede over dere fra den Gud som dere har forkastet, så dere blir fullstendig utryddet.

10 Men så sant Herren lever, skal vår hær angripe dere hvis dere ikke trekker dere tilbake, og dere skal snart bli hjemsøkt av død, for vi vil ta tilbake våre byer og våre landområder, ja, og vi vil forsvare vår religion og vår Guds sak.

11 Men se, jeg vil anta at det er nytteløst for meg å snakke til deg om disse ting, da jeg antar at du er [a]et barn som hører helvete til. Derfor vil jeg avslutte mitt brev med å fortelle deg at jeg ikke vil utveksle fanger på andre betingelser enn at du overleverer én mann og hans hustru og hans barn mot én fange. Hvis du vil gjøre det, vil jeg bytte.

12 Og se, hvis du ikke gjør dette, vil jeg angripe dere med mine hærstyrker, ja, jeg vil også gi våpen til mine kvinner og mine barn, og jeg vil gå mot dere, og jeg vil forfølge dere inn i deres eget land, som er [a]vårt første arveland, ja, og det skal bli blod for blod, ja, liv for liv, og jeg vil kjempe mot dere helt til dere er utryddet fra jordens overflate.

5 *a* Alma 48:1.
6 *a* vs Rettferdig, rettferdighet.
7 *a* vs Helvete.
b Alma 47:18, 22–24. vs Mord.
11 *a* Joh 8:42–44.
12 *a* 2 Ne 5:5–8.

13 Se, jeg er mektig vred, og det er også mitt folk. Dere har forsøkt å myrde oss, og vi har bare forsøkt å forsvare oss. Men se, hvis dere fortsatt forsøker å drepe oss, vil vi forsøke å drepe dere, ja, og vi vil forsøke å ta tilbake vårt land, vårt første arveland.

14 Nå avslutter jeg mitt brev. Jeg er Moroni, jeg er leder for nephittenes folk.

15 Nå skjedde det at da Ammoron mottok dette brevet, ble han sint og skrev nok et brev til Moroni, og dette er de ord han skrev:

16 Jeg er Ammoron, lamanittenes konge. Jeg er bror av Amalickiah som dere har [a]myrdet. Se, jeg vil utgyte deres blod for å hevne ham, ja, og jeg vil angripe dere med mine hærstyrker, for jeg lar meg ikke skremme av dine trusler.

17 For se, deres fedre begikk urett mot sine brødre, så de fratok dem den [a]rett de hadde til å regjere, noe som rettmessig tilkom dem.

18 Og se, hvis dere legger ned deres våpen, underkaster dere og går med på å bli styrt av dem som har den lovlige rett til å regjere, vil jeg sørge for at mitt folk legger ned sine våpen og ikke går i krig mer.

19 Se, du har fremsatt mange trusler mot meg og mitt folk, men se, vi lar oss ikke skremme av dine trusler.

20 Likevel går jeg med glede med på å utveksle fanger slik du anmoder om, så jeg kan beholde min mat til mine krigsmenn. Og vi skal føre en krig som skal vare evig, enten helt til nephittene underkaster seg vår autoritet eller til de blir fullstendig utryddet.

21 Og med hensyn til den Gud som du sier vi har forkastet, se, vi kjenner ikke et slikt vesen, og det gjør ikke dere heller. Men om så er at det finnes et slikt vesen, vet vi ikke annet enn at han har skapt oss like så vel som dere.

22 Og hvis det finnes en djevel og et helvete, vil han ikke da sende dere dit for å bo der sammen med min bror som dere har myrdet og som du har antydet har gått til et slikt sted? Men se, disse ting har ingen betydning.

23 Jeg er Ammoron og en etterkommer av [a]Zoram, som deres fedre presset og førte ut av Jerusalem.

24 Og se, jeg er en tapper lamanitt. Se, denne krigen er ført for å hevne den urett som ble begått mot dem, og for å få tilbake og beholde den rett de har til å regjere, og jeg avslutter mitt brev til Moroni.

KAPITTEL 55

Moroni nekter å utveksle fanger – Lamanittenes vakter lokkes til å drikke seg fulle, og nephittene som er tatt til fange, blir befridd – Byen Gid blir tatt uten blodsutgytelse. Ca. 63–62 f.Kr.

16*a* Alma 51:34.
17*a* 2 Ne 5:1–4; Mosiah 10:12–17.
23*a* 1 Ne 4:31–35.

NÅ skjedde det at da Moroni hadde mottatt dette brevet, ble han enda sintere, for han visste at Ammoron hadde en fullkommen kunnskap om sitt [a]bedrageri. Ja, han visste at Ammoron visste at det ikke var en rettferdig sak som hadde fått ham til å føre krig mot Nephis folk.

2 Og han sa: Se, jeg vil ikke utveksle fanger med Ammoron hvis han ikke avstår fra sine hensikter, slik jeg har skrevet i mitt brev. For jeg vil ikke la ham få mer makt enn han allerede har.

3 Se, jeg vet hvor lamanittene holder vakt over mitt folk som de har tatt til fange, og ettersom Ammoron ikke vil imøtekomme anmodningen i mitt brev, se, da vil jeg gjøre med ham som jeg skrev, ja, jeg vil sende død blant dem inntil de bønnfaller oss om fred.

4 Og nå skjedde det at da Moroni hadde sagt disse ord, foretok han en undersøkelse blant sine menn for å se om han kanskje blant dem kunne finne en mann som var en etterkommer av Laman.

5 Og det skjedde at de fant en hvis navn var Laman, og han var [a]en av tjenerne til den kongen som ble myrdet av Amalickiah.

6 Nå lot Moroni Laman og noen få av sine menn gå til dem som holdt vakt over nephittene.

7 Nå var nephittene under bevoktning i byen Gid, derfor valgte Moroni Laman og lot en liten gruppe menn dra sammen med ham.

8 Og da aftenen falt på, gikk Laman til dem som holdt vakt over nephittene. Og se, de så ham komme, og de ropte til ham, men han sa til dem: Frykt ikke, for jeg er en lamanitt. Se, vi har rømt fra nephittene, og de sover. Og se, vi har tatt litt av deres vin, og den har vi med oss.

9 Da lamanittene hørte disse ord, mottok de ham med glede, og de sa til ham: Gi oss av din vin så vi kan drikke. Vi er glad for at du har tatt med deg vin, for vi er slitne.

10 Men Laman sa til dem: La oss gjemme vinen til vi går til kamp mot nephittene. Men denne uttalelsen ga dem bare enda større lyst til å drikke av vinen.

11 For de sa: Vi er slitne. La oss derfor drikke av vinen, og snart skal vi få vår rasjon av vin som vil styrke oss til å gå mot nephittene.

12 Og Laman sa til dem: Dere kan gjøre som dere ønsker.

13 Og det skjedde at de drakk rikelig av vinen, og de likte den, derfor drakk de enda mer. Og den var sterk, for den var laget sterk.

14 Og det skjedde at de drakk og ble lystige, og snart var de alle drukne.

15 Og da Laman og hans menn så at de alle var drukne og lå i dyp søvn, vendte de

55 1*a* Alma 47:12–35. | 5*a* Alma 47:29.

tilbake til Moroni og fortalte ham alle de ting som var hendt.

16 Og nå var det dette Moroni hadde planlagt. Og Moroni hadde forberedt sine menn med krigsvåpen, og han dro til byen Gid mens lamanittene lå i dyp søvn og var drukne, og kastet krigsvåpen inn til fangene så de alle ble bevæpnet.

17 Ja, selv deres kvinner og alle deres barn som var istand til å bruke et krigsvåpen, var bevæpnet etter at Moroni hadde gitt våpen til alle disse fangene, og alle disse ting ble gjort i den dypeste stillhet.

18 Men hadde de vekket lamanittene, kunne nephittene ha drept dem, for se, de var drukne.

19 Men se, dette var ikke Moronis ønske. Han fant ikke behag i mord og [a]blodsutgytelse, men han fant behag i å redde sitt folk fra ødeleggelse. Og fordi han ikke ville handle urettferdig, ville han ikke overfalle lamanittene og drepe dem mens de var drukne.

20 Men han hadde oppnådd det han ønsket, for han hadde gitt våpen til nephittene som var tatt til fange og som befant seg innenfor byens murer, og hadde gitt dem makt til å ta de deler av byen i besittelse som var innenfor murene.

21 Og deretter lot han de menn som var med ham, trekke seg litt tilbake fra dem og omringe lamanittenes styrker.

22 Se, dette ble gjort om natten, så da lamanittene våknet om morgenen, oppdaget de at de var omringet av nephittene utenfor, og at deres fanger innenfor var bevæpnet.

23 Og derfor forsto de at nephittene hadde makt over dem, og under disse omstendigheter fant de det ikke tilrådelig å kjempe mot nephittene. Derfor forlangte deres hærførere at deres våpen skulle innleveres, og de kom frem med dem og kastet dem for nephittenes føtter og bønnfalt dem om å vise barmhjertighet.

24 Nå var det dette Moroni ønsket. Han tok dem til fange og tok byen i besittelse og sørget for at alle nephitter som var tatt til fange, ble satt fri. Og de sluttet seg til Moronis hærstyrke og ble en stor forsterkning for hans hærstyrke.

25 Og det skjedde at han lot lamanittene som han hadde tatt til fange, begynne å [a]arbeide med å forsterke festningsverkene som omga byen Gid.

26 Og det skjedde at da han hadde befestet byen Gid slik han ønsket, førte han sine fanger til byen Overflod, og han forsvarte også denne byen med en overmåte slagkraftig hærstyrke.

27 Og det skjedde at de, til tross for lamanittenes intriger, beholdt og beskyttet alle fangene som de hadde tatt, og de beholdt også de områder og fordeler de hadde vunnet tilbake.

19*a* Alma 48:16.

25*a* Alma 53:3–5.

28 Og det skjedde at nephittene igjen begynte å seire og vinne tilbake sine rettigheter og sine privilegier.

29 Flere ganger forsøkte lamanittene å omringe dem om natten, men under disse forsøk mistet de mange som ble tatt til fange.

30 Og de forsøkte flere ganger å gi nephittene av sin vin for å drepe dem med gift eller ved å gjøre dem drukne.

31 Men se, nephittene var ikke sene til å [a]huske Herren sin Gud i denne tid med så mye lidelse. De kunne ikke fanges i deres snarer, ja, og de ville ikke drikke av deres vin uten først å ha gitt den til noen av lamanittene som var tatt til fange.

32 Og på denne måten var de forsiktige så det ikke ble delt ut gift blant dem, for hvis deres vin forgiftet en lamanitt, ville den også forgifte en nephitt, og slik testet de alle deres rusdrikker.

33 Nå skjedde det at det ble nødvendig for Moroni å gjøre forberedelser for å angripe byen Morianton, for se, lamanittene hadde ved sitt arbeide befestet byen Morianton så den var blitt en overmåte sterk festning.

34 Og de førte stadig nye styrker inn i denne byen og også nye forsyninger av fødemidler.

35 Og slik endte det ni og tyvende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

KAPITTEL 56

Helaman sender et brev til Moroni og forteller hvordan krigssituasjonen med lamanittene er – Antipus og Helaman vinner en stor seier over lamanittene – Helamans to tusen unge sønner kjemper med mirakuløs kraft, og ingen av dem blir drept. Vers 1 ca. 62 f.Kr., vers 2–19 ca. 66 f.Kr. og vers 20–57 ca. 65–64 f.Kr.

Og nå skjedde det i begynnelsen av det tredevte år av dommernes regjeringstid, på den annen dag i den første måned, at Moroni mottok et brev fra Helaman hvor han fortalte hva som hadde skjedd med folket i denne del av landet.

2 Og dette er de ord som han skrev: Min kjære, elskede bror Moroni, en bror i Herren såvel som i krigens trengsler, se, min elskede bror, jeg har noe å fortelle deg om vår krigføring i denne delen av landet.

3 Se, [a]to tusen sønner av de menn som Ammon førte ut av Nephis land – du har jo visst at de er etterkommere av Laman som var vår far Lehis eldste sønn.

4 Nå behøver ikke jeg fortelle deg om deres tradisjoner eller deres vantro, for du kjenner til alle disse ting.

5 Derfor er det tilstrekkelig for meg at jeg forteller deg at to tusen av disse unge menn har grepet til våpen og har ønsket at jeg skulle være deres leder, og vi har kommet for å forsvare vårt land.

31 *a* Alma 62:49–51.

56 3 *a* Alma 53:22.

6 Og du kjenner også til den [a]pakten deres fedre sluttet om at de ikke ville gripe til våpen mot sine brødre for å utgyte blod.

7 Men i det seks og tyvende år da de så hvordan vi ble plaget og led for deres skyld, var de nær ved å [a]bryte pakten som de hadde sluttet, og gripe til våpen for å forsvare oss.

8 Men jeg ville ikke la dem bryte pakten de hadde sluttet, for jeg antok at Gud ville styrke oss så vi skulle slippe å lide mer hvis de holdt den eden de hadde avlagt.

9 Men se, det er én ting som vi kan glede oss meget over, for se, i det seks og tyvende år marsjerte jeg, Helaman, i spissen for disse to tusen unge menn til byen Judea for å hjelpe Antipus, som du hadde utpekt til folkets leder i den delen av landet.

10 Og jeg innlemmet mine to tusen sønner (for de er verdige til å bli kalt sønner) i Antipus' hærstyrke, en forsterkning Antipus var overmåte glad for, for se, hans hærstyrke var blitt redusert av lamanittene fordi deres styrker hadde slått ihjel et stort antall av våre menn, noe vi har grunn til å sørge over.

11 Likevel kan vi trøste oss med at de døde for sitt lands og sin Guds sak, ja, og de er [a]lykkelige.

12 Og lamanittene hadde også tatt mange fanger, som alle var hærførere, for ingen andre lot de leve. Og vi antar at de nå er i Nephis land, hvis de ikke er drept.

13 Og dette er de byer lamanittene har inntatt ved å utgyte så mange av våre tapre menns blod:

14 Landet Manti, eller byen Manti, og byen Zeezrom og byen Cumeni og byen Antiparah.

15 Og dette er de byer som de var i besittelse av da jeg kom til byen Judea, og jeg fant Antipus og hans menn som slet av all makt for å befeste byen.

16 Og de var avkreftet både på legeme og sjel, for de hadde kjempet tappert om dagen og slitt om natten for å bevokte sine byer, og derfor hadde de hatt store lidelser av alle slag.

17 Og nå hadde de satt seg fore at de enten ville seire på dette sted eller dø, derfor forstår du sikkert at denne lille styrken som jeg hadde med meg, ja, disse mine sønner, ga dem stort håp og mye glede.

18 Og nå skjedde det at da lamanittene forsto at Antipus hadde fått forsterkninger til sin hærstyrke, ble de etter ordre fra Ammoron tvunget til ikke å gå mot byen Judea, eller angripe oss.

19 Og slik ble vi begunstiget av Herren, for hvis de hadde angrepet oss mens vi var så svake, ville de kanskje ha drept vår lille hærstyrke, men på denne måten ble vi spart.

20 De ble befalt av Ammoron å forsvare de byene som de hadde tatt, og slik endte det seks og

6 *a* Alma 24:17–18.
7 *a* Alma 53:13–15.
11 *a* Alma 28:12.

tyvende år. Og i begynnelsen av det syv og tyvende år hadde vi forberedt vår by og oss selv til forsvar.

21 Nå ønsket vi at lamanittene skulle angripe oss, for vi ønsket ikke å gå til angrep mot dem i deres sterke forsvarsstillinger.

22 Og det skjedde at vi hadde spioner i området for å holde øye med lamanittenes bevegelser, så de ikke skulle komme seg forbi oss om natten eller om dagen for å angripe våre andre byer som lå mot nord.

23 For vi visste at i disse byene var de ikke sterke nok til å kjempe mot dem. Derfor ønsket vi, hvis de kom seg forbi oss, å overfalle deres baktropp og således stanse dem bakfra samtidig som de ble angrepet forfra. Vi antok at vi kunne overmanne dem, men se, dette vårt ønske ble ikke oppfylt.

24 De våget ikke å gå forbi oss hverken med hele hærstyrken eller med en del av den av frykt for ikke å være sterke nok og bli slått.

25 Heller ikke våget de å marsjere ned mot byen Zarahemla, heller ikke våget de å krysse elven Sidons utspring og gå over til byen Nephihah.

26 Og derfor, med sine hærstyrker var de fast bestemt på å forsvare de byene som de hadde tatt.

27 Og nå skjedde det i den andre måned i dette år at det ble bragt oss mange fødemidler fra disse mine to tusen sønners fedre.

28 Og to tusen menn ble også sendt oss fra Zarahemlas land. Og derfor var vi beredt med ti tusen mann og med fødemidler til dem og også til deres hustruer og deres barn.

29 Og lamanittene, som så at våre styrker tiltok for hver dag som gikk, og at fødemidler ankom til vårt underhold, begynte å bli redde og gjorde utfall mot oss for om mulig å sette en stopper for at vi mottok fødemidler og forsterkninger.

30 Da vi nå forsto at lamanittene begynte å bli urolige over dette, ønsket vi å bruke list. Derfor ga Antipus ordre om at jeg skulle marsjere til en by like i nærheten med mine unge sønner og late som vi ville overføre fødemidler til en by like i nærheten.

31 Og vi skulle marsjere like forbi byen Antiparah og late som vi skulle til en by lenger borte, ute ved havet.

32 Og det skjedde at vi marsjerte avgårde og lot som vi skulle til denne byen med våre fødemidler.

33 Og det skjedde at Antipus dro ut med en del av sin hærstyrke og lot resten være igjen for å bevokte byen. Men han dro ikke ut før jeg hadde dratt avgårde med min lille hærstyrke og var kommet nesten til byen Antiparah.

34 Og i byen Antiparah var lamanittenes sterkeste hæravdeling forlagt, ja, den mest tallrike.

35 Og det skjedde at da de var blitt underrettet av sine spioner, kom de ut med sin hærstyrke og marsjerte mot oss.

36 Og det skjedde at vi flyktet foran dem nordover. Og slik førte vi lamanittenes mektigste hærstyrke på villspor.

37 Ja, de forfulgte oss et godt stykke, og da de oppdaget at Antipus' hærstyrke forfulgte dem av all makt, vendte de seg hverken til høyre eller til venstre, men fortsatte rett frem etter oss, og vi antar at de hadde til hensikt å slå oss ihjel før de ble innhentet av Antipus, og dette så de ikke kunne bli omringet av våre folk.

38 Og da Antipus forsto hvilken fare vi befant oss i, rykket han frem med sin hærstyrke i større tempo. Men se, det var natt, derfor innhentet de oss ikke, og Antipus innhentet dem heller ikke. Derfor slo vi leir for natten.

39 Og det skjedde at lamanittene opptok forfølgelsen før det grydde av dag. Nå var vi ikke sterke nok til å kjempe mot dem, og jeg ville ikke la mine unge sønner falle i deres hender. Derfor fortsatte vi fremrykningen, og vi dro ut i villmarken.

40 Nå våget de ikke å snu hverken til høyre eller venstre for at de ikke skulle bli omringet, og jeg ville heller ikke snu hverken til høyre eller venstre for at de ikke skulle innhente meg. Hvis vi tok kampen opp mot dem, ville vi bli drept, og de ville unnslippe. Derfor flyktet vi gjennom villmarken hele dagen, like til mørket falt på.

41 Og det skjedde at da det ble lyst igjen om morgenen, så vi at lamanittene nesten hadde innhentet oss, og vi flyktet foran dem.

42 Men det skjedde at de ikke forfulgte oss langt før de stanset, og det var om morgenen den tredje dag i den syvende måned.

43 Og nå visste vi ikke om de var blitt innhentet av Antipus, men jeg sa til mine menn: Se, for alt vi vet kan de ha stanset for at vi skal angripe dem, så de kan fange oss i sin snare.

44 Derfor, hva sier dere, mine sønner, vil dere gå til kamp mot dem?

45 Og nå forteller jeg deg, min elskede bror Moroni, at aldri har jeg sett så stort [a]mot, nei, ikke blant noen nephitter.

46 For ettersom jeg alltid hadde kalt dem mine sønner (for de var alle svært unge), sa de til meg: Far, se vår Gud er med oss, og han vil ikke tillate at vi faller. La oss derfor dra ut, og vi vil ikke slå våre brødre ihjel hvis de lar oss være i fred. Derfor, la oss dra så de ikke overmanner Antipus' hærstyrke.

47 Nå hadde de aldri kjempet før. Likevel fryktet de ikke døden, og de tenkte mer på [a]sine fedres frihet enn på sitt eget liv, ja, deres [b]mødre hadde lært dem at hvis de ikke tvilte, ville Gud befri dem.

48 Og de gjentok sine mødres ord for meg og sa: Vi tviler ikke på at våre mødre visste det.

49 Og det skjedde at jeg

45 *a* Alma 53:20–21.
47 *a* Alma 53:16–18.
b Alma 57:21.
vs Mor.

vendte om med mine to tusen menn og gikk mot disse lamanittene som hadde forfulgt oss. Og se, Antipus' hærstyrker hadde innhentet dem, og et fryktelig slag hadde begynt.

50 Antipus' soldater, som var slitne etter å ha marsjert så langt på så kort tid, var nær ved å falle i lamanittenes hender, og hvis jeg ikke hadde vendt om med mine to tusen, ville de ha oppnådd sin hensikt.

51 For Antipus hadde falt for sverdet og mange av hans ledere fordi de var slitne på grunn av den raske fremrykningen – derfor begynte Antipus' menn, som var forvirret fordi deres ledere hadde falt, å trekke seg tilbake for lamanittene.

52 Og det skjedde at lamanittene ble modige og opptok forfølgelsen og var således i ferd med å forfølge dem med stor kraft da Helaman angrep deres baktropp med sine to tusen og begynte å slå dem ihjel med så stor kraft at hele lamanittenes hærstyrke stanset og vendte seg mot Helaman.

53 Da nå Antipus' folk så at lamanittene hadde snudd helt om, samlet de sine menn og angrep lamanittenes baktropp igjen.

54 Og nå skjedde det at vi – Nephis folk, Antipus' folk og jeg med mine to tusen – omringet lamanittene og slo dem ihjel, ja, så de ble tvunget til å overlevere sine krigsvåpen og også la seg selv ta til fange.

55 Og nå skjedde det at da de hadde overgitt seg til oss, se, da talte jeg de unge menn som hadde kjempet sammen med meg, da jeg var redd for at mange av dem var drept.

56 Men se, til min store glede hadde [a]ikke en eneste én av dem falt, ja, og de hadde kjempet som med Guds styrke. Ja, aldri hadde man sett menn kjempe med slik mirakuløs styrke, og med så stor kraft overfalt de lamanittene at de skremte dem. Og derfor overga lamanittene seg og lot seg ta til fange.

57 Og da vi ikke hadde noe sted hvor vi kunne ha våre fanger under bevoktning så de ikke flyktet tilbake til lamanittenes hærstyrker, sendte vi dem derfor til Zarahemlas land, sammen med en del av Antipus' menn som ikke var drept. Og resten tok jeg og slo sammen med mine unge [a]ammonitter og marsjerte tilbake til byen Judea.

KAPITTEL 57

Helaman forteller at Antiparah blir erobret, og at Cumeni overgir seg og senere blir forsvart – Hans unge ammonitter kjemper tappert, alle blir såret, men ingen blir drept – Gid forteller at noen av lamanittene som var tatt til fange blir drept og noen rømmer. Ca. 63 f.Kr.

Og nå skjedde det at jeg mottok et brev fra kong Ammoron hvor han skrev at hvis jeg

56*a* Alma 57:25; 58:39.

57*a* Alma 27:26; 53:10–11, 16.

ville utlevere de krigsfangene vi hadde tatt, ville han overgi byen Antiparah til oss.

2 Men jeg sendte et brev til kongen og sa at vi var sikre på at våre styrker var sterke nok til å innta byen Antiparah, og at vi anså det for uklokt av oss å utlevere fangene mot å få denne byen, og at vi bare ville overlevere våre fanger ved en utveksling.

3 Og Ammoron avviste mitt brev, for han ville ikke utveksle fanger. Derfor begynte vi å gjøre forberedelser til å gå mot byen Antiparah.

4 Men folk i Antiparah forlot byen og flyktet til sine andre byer som de var i besittelse av, for å befeste dem. Og på denne måten falt byen Antiparah i våre hender.

5 Og slik endte det åtte og tyvende år av dommernes regjeringstid.

6 Og det skjedde at i begynnelsen av det ni og tyvende år mottok vi forsyninger av fødemidler og også en forsterkning til vår hærstyrke fra Zarahemlas land og fra landet omkring på seks tusen mann, foruten seksti av [a]ammonittenes sønner som hadde kommet for å slutte seg til sine brødre, min lille styrke på to tusen. Og se, nå var vi sterke, og det ble også bragt inn rikelig med fødemidler til oss.

7 Og det skjedde at vi ønsket å gå til kamp mot den hærstyrke som var satt til å forsvare byen Cumeni.

8 Og se, jeg vil vise deg at vi snart gjennomførte vårt ønske. Ja, med vår slagkraftige styrke, eller med en del av vår slagkraftige styrke, omringet vi om natten byen Cumeni like før de skulle motta en sending fødemidler.

9 Og det skjedde at vi slo leir rundt byen i mange netter, men vi sov på våre sverd og holdt vakt, så lamanittene ikke skulle overfalle oss om natten og slå oss ihjel, noe de forsøkte mange ganger. Men like ofte som de forsøkte dette, fløt deres blod.

10 Endelig ankom deres fødemidler, og de var i ferd med å dra inn i byen om natten. Og vi var nephitter og ikke lamanitter, derfor tok vi dem og deres fødemidler.

11 Og selv om lamanittene på denne måten var avskåret fra sine forsyninger, var de likevel fast bestemt på å forsvare byen. Derfor ble det nødvendig at vi skulle ta disse fødemidler og sende dem til Judea, og våre fanger til Zarahemlas land.

12 Og det skjedde at det ikke gikk mange dager før lamanittene begynte å miste alt håp om hjelp, derfor overlot de byen i våre hender, og på denne måten hadde vi gjennomført våre planer og hadde inntatt byen Cumeni.

13 Men det skjedde at våre fanger var så tallrike at selv om det var enormt mange av oss, ble vi nødt til å bruke alle våre

57 6*a* Alma 53:16–18.

styrker til å bevokte dem eller drepe dem.

14 For se, de brøt seg ut i store flokker og sloss med stener og med stokker og alt de kunne få tak i, så vi drepte over to tusen av dem etter at de hadde overgitt seg som krigsfanger.

15 Derfor ble det nødvendig for oss at vi enten måtte ta dem av dage eller med sverd i hånd føre dem under bevoktning ned til Zarahemlas land. Og vi hadde heller ikke flere fødemidler enn vi trengte til vårt eget folk, selv med det vi hadde tatt fra lamanittene.

16 Og under disse kritiske omstendigheter ble det en meget alvorlig sak å bestemme hva vi skulle gjøre med disse krigsfangene. Likevel bestemte vi oss for å sende dem ned til Zarahemlas land. Derfor valgte vi ut en del av våre menn og ga dem i oppdrag å føre våre fanger ned til Zarahemlas land.

17 Men det skjedde at neste dag kom de tilbake. Og se, vi spurte dem ikke om hva som hadde skjedd med fangene, for se, lamanittene hadde angrepet oss, og de kom tilbake akkurat tidsnok til å redde oss fra å falle i deres hender. For se, for å støtte dem hadde Ammoron sendt en ny forsyning fødemidler og også en tallrik hærstyrke.

18 Og det skjedde at de menn som vi sendte med fangene, ankom akkurat tidsnok til å stanse dem da de var i ferd med å overmanne oss.

19 Men se, min lille styrke på to tusen og seksti kjempet desperat, ja, de holdt urokkelig stand mot lamanittene og sendte alle inn i døden som satte seg opp mot dem.

20 Og da resten av vår hærstyrke var nær ved å gi etter for lamanittene, se, da var disse to tusen og seksti urokkelige og uforferdet.

21 Ja, og de adlød og passet på å utføre hver befaling helt nøyaktig. Ja, og det gikk dem ifølge deres tro, og jeg husket de ord de fortalte meg at deres [a]mødre hadde lært dem.

22 Og se, det var disse mine sønner og de menn som hadde blitt tatt ut til å følge fangene, vi kan takke for denne store seier, for det var de som slo lamanittene, derfor ble de drevet tilbake til byen Manti.

23 Og vi beholdt vår by Cumeni, og ikke alle ble drept ved sverdet. Likevel hadde vi lidd et stort tap.

24 Og det skjedde at etter at lamanittene hadde flyktet, ga jeg øyeblikkelig ordre til at mine menn som hadde blitt såret, skulle tas bort fra de døde og at deres sår skulle forbindes.

25 Og det skjedde at det var to hundre av mine to tusen og seksti som hadde besvimt på grunn av blodtap. Ved Guds godhet og til vår store forbauselse, men også til hele vår hærstyrkes glede, hadde likevel [a]ikke en eneste én av dem omkommet, ja, og det var

21 *a* Alma 56:47–48.
25 *a* Alma 56:56.

heller ikke en eneste én som ikke hadde fått mange sår.

26 Og hele vår hærstyrke var forbauset over at de var skånet, ja, over at de skulle bli spart mens ett tusen av våre brødre var drept. Og dette tilskriver vi med rette [a]Guds mirakuløse kraft på grunn av deres overmåte store [b]tro på det som de hadde blitt opplært til å tro, nemlig at det fantes en rettferdig Gud, og at enhver som ikke tvilte, skulle bli bevart ved hans forunderlige kraft.

27 Nå, slik var troen til dem som jeg har omtalt. De er unge, og deres sinn er urokkelig, og de setter alltid sin lit til Gud.

28 Og nå skjedde det at etter at vi på denne måten hadde tatt hånd om våre sårede menn og hadde begravet våre døde – og også lamanittenes døde, og det var mange – se, da spurte vi Gid hva som hadde skjedd med de fangene som de hadde begynt å føre ned til Zarahemlas land.

29 Nå var Gid øverstkommanderende for den avdelingen som var utnevnt til å føre dem ned til landet under bevoktning.

30 Og dette er de ord Gid sa til meg: Se, vi dro avgårde med våre fanger ned til Zarahemlas land. Og det skjedde at vi møtte våre hærstyrkers spioner som var sendt ut for å holde øye med lamanittenes leir.

31 Og de ropte til oss og sa: Se, lamanittenes hærstyrker rykker frem mot byen Cumeni, og se, de kommer til å overfalle dem og drepe vårt folk.

32 Og det skjedde at våre fanger hørte deres rop som fikk dem til å fatte mot, og de gjorde opprør mot oss.

33 Og det skjedde at vi på grunn av deres opprør lot våre sverd falle på dem. Og det skjedde at de løp mot våre sverd i samlet flokk så de fleste av dem ble drept, og resten av dem brøt seg igjennom og flyktet fra oss.

34 Og se, da de hadde flyktet og vi ikke kunne innhente dem, marsjerte vi i all hast til byen Cumeni, og se, vi ankom i tide så vi kunne hjelpe våre brødre med å forsvare byen.

35 Og se, nok en gang er vi blitt befridd fra våre fienders hender. Og velsignet er vår Guds navn, for se, det er han som har befridd oss, ja, og som har gjort dette store for oss.

36 Nå skjedde det at da jeg, Helaman, hadde hørt disse ord fra Gid, ble jeg fylt med overmåte stor glede på grunn av den godhet Gud hadde vist ved å bevare oss så vi ikke alle omkom. Ja, jeg håper at sjelene til dem som er drept har [a]gått inn til sin Guds hvile.

KAPITTEL 58

Helaman, Gid og Teomner inntar byen Manti ved krigslist – Lamanittene trekker seg tilbake – Ammons folks sønner blir spart når de står fast og forsvarer sin frihet og tro. Ca. 63–62 f.Kr.

26*a* vs Kraft, makt. | *b* vs Tro. | 36*a* Alma 12:34.

Og se, nå skjedde det at vårt neste mål var å innta byen Manti, men vi så ingen mulighet til å lede dem ut av byen med våre små avdelinger. For se, de husket det vi tidligere hadde gjort, derfor kunne vi ikke [a]lokke dem ut av deres sterke forsvarsstillinger.

2 Og de var atskillig mer tallrike enn vår hærstyrke, så vi våget ikke å angripe dem i deres sterke forsvarsstillinger.

3 Ja, og det ble nødvendig for oss å bruke våre menn til å forsvare de deler av landet som vi hadde vunnet tilbake. Derfor ble det nødvendig for oss å vente så vi kunne få forsterkninger fra Zarahemlas land og også nye forsyninger av fødemidler.

4 Og det skjedde at jeg derfor sendte en delegasjon til vårt lands guvernør for å gjøre ham kjent med hvordan tilstanden var for vårt folk. Og det skjedde at vi ventet for å motta fødemidler og forsterkninger fra Zarahemlas land.

5 Men se, dette var ikke til stor hjelp for oss, for lamanittene fikk også store forsterkninger dag for dag og også mange fødemidler. Og slik var situasjonen for oss i øyeblikket.

6 Og lamanittene gjorde utfall mot oss fra tid til annen og besluttet å drepe oss ved krigslist. Likevel kunne vi ikke gå til kamp mot dem fordi de hadde trukket seg tilbake til sine sterke forsvarsstillinger.

7 Og det skjedde at vi under disse vanskelige omstendigheter ventet i mange måneder, ja, helt til vi var nær ved å omkomme av mangel på mat.

8 Men det skjedde at vi mottok mat som ble sendt til oss under bevoktning av en hærstyrke på to tusen mann, som kom oss til unnsetning. Og dette var all den hjelp vi fikk for å forsvare oss selv og vårt land og forhindre at det falt i våre fienders hender, ja, for å kjempe mot en fiende som var utallig.

9 Grunnen til at vi kom i denne forlegenhet, eller hvorfor de ikke sendte oss større forsterkninger, visste vi ikke. Derfor ble vi fortvilet og også fylt av frykt for at Guds straffedommer på en eller annen måte skulle komme over vårt land, så vi ble omstyrtet og fullstendig ødelagt.

10 Derfor utøste vi våre sjeler i bønn til Gud og ba ham styrke oss og fri oss ut av våre fienders hender, ja, og også gi oss styrke så vi kunne beholde våre byer og våre landområder og våre besittelser til underhold for vårt folk.

11 Ja, og det skjedde at Herren vår Gud ga oss forvissning om at han ville befri oss. Ja, han talte fred til våre sjeler og ga oss stor tro og et håp om å bli befridd av ham.

12 Og vi fattet mot med den lille styrken vi hadde mottatt, og var fast bestemt på å beseire

58 1 *a* Alma 52:21; 56:30.

våre fiender og [a]forsvare våre landområder og våre besittelser og våre hustruer og våre barn og [b]frihetens sak.

13 Og derfor rykket vi frem med all kraft mot lamanittene som var i byen Manti, og vi slo opp teltene våre på den siden av byen som lå nærmest villmarken.

14 Og det skjedde at da lamanittene neste dag oppdaget at vi befant oss i utkanten av villmarken like ved byen, sendte de sine spioner rundt omkring oss så de kunne finne ut vår hærstyrkes antall og styrke.

15 Og det skjedde at da de oppdaget at vi ikke var sterke rent tallmessig, og fryktet for at vi skulle avskjære dem fra deres forsyninger hvis de ikke gikk til kamp mot oss og drepte oss, og de også antok at de med letthet kunne drepe oss med sine tallrike hærskarer, derfor begynte de å gjøre forberedelser til å gå til kamp mot oss.

16 Og da vi forsto at de gjorde forberedelser til å angripe oss, se, da lot jeg Gid med et lite antall menn og Teomner også med et lite antall menn skjule seg i villmarken.

17 Nå gikk Gid og hans menn til høyre og de andre til venstre, og da de hadde skjult seg på denne måten, ble jeg og resten av min hærstyrke på samme sted hvor vi først hadde slått opp våre telt, og ventet på at lamanittene skulle komme ut til kamp.

18 Og det skjedde at lamanittene kom mot oss med sin tallrike hærstyrke. Og da de var kommet, og like før de angrep oss med sverdet, lot jeg mine menn som var med meg, trekke seg tilbake inn i villmarken.

19 Og det skjedde at lamanittene fulgte etter oss i stor hast, for de var overmåte ivrige etter å innhente oss så de kunne drepe oss. Derfor forfulgte de oss inn i villmarken. Og vi dro forbi mellom Gid og Teomner så de ikke ble oppdaget av lamanittene.

20 Og det skjedde at da lamanittene hadde kommet forbi – eller da hærstyrken hadde kommet forbi – kom Gid og Teomner frem fra sine skjulesteder og avskar lamanittenes spioner så de ikke kunne vende tilbake til byen.

21 Og det skjedde at da de hadde avskåret dem, løp de til byen og overfalt vaktene som var blitt tilbake for å bevokte byen, og drepte dem og tok byen i besittelse.

22 Nå kunne dette skje fordi lamanittene hadde latt hele sin hærstyrke bli ledet ut i villmarken bortsett fra noen få vakter.

23 Og det skjedde at Gid og Teomner på denne måten hadde erobret deres sterke forsvarsstillinger. Og det skjedde at vi etter å ha ferdes lenge i villmarken, satte kursen mot Zarahemlas land.

24 Og da lamanittene så at de marsjerte mot Zarahemlas land,

12 *a* Alma 46:12–13; Mormon 2:23. *b* vs Fri, frihet.

ble de overmåte redde for at det var lagt en plan som ville føre til at de ble ødelagt. Derfor begynte de å trekke seg tilbake til villmarken igjen, ja, samme vei som de hadde kommet.

25 Og se, det var natt, og de slo opp teltene sine, for lamanittenes hærførere antok at nephittene var slitne etter marsjen. Og da de antok at de hadde drevet hele deres hærstyrke på tilbaketog, hadde de ingen tanke for byen Manti.

26 Nå skjedde det at om natten lot jeg ikke mine menn sove, men lot dem marsjere en annen vei mot landet Manti.

27 Og se, fordi vi marsjerte hele natten, var vi neste dag kommet forbi lamanittene så vi kom frem til byen Manti før dem.

28 Og derfor skjedde det at vi ved krigslist erobret byen Manti uten blodsutgytelse.

29 Og det skjedde at da lamanittenes hærstyrker begynte å nærme seg byen og så at vi var beredt til å møte dem, ble de overmåte forbauset og slått av stor frykt så de flyktet ut i villmarken.

30 Ja, og det skjedde at lamanittenes hærstyrker flyktet ut av denne delen av landet, men se, de har tatt mange kvinner og barn med seg ut av landet.

31 Og [a]disse byene som lamanittene hadde tatt, er nå i vår besittelse, og våre fedre og våre kvinner og våre barn vender tilbake til sine hjem, alle unntatt de som er tatt til fange og ført bort av lamanittene.

32 Men se, våre hærstyrker er for små til å forsvare så mange byer og så store landområder.

33 Men se, vi stoler på vår Gud som har gitt oss seier i disse landområdene, så vi har kunnet gjenerobre disse byene og disse landområdene som var våre egne.

34 Nå kjenner vi ikke grunnen til at myndighetene ikke sender oss større forsterkninger, heller ikke vet de menn som kom opp til oss, hvorfor vi ikke har fått større forsterkninger.

35 Se, for alt vi vet har du ikke seiret, og du har trukket dine styrker tilbake til den delen av landet. I så fall ønsker vi ikke å knurre.

36 Og hvis det ikke er slik, er vi redd det er fordi myndighetene er blitt [a]splittet at de ikke sender oss flere menn til unnsetning, for vi vet at de har flere menn enn de har sendt.

37 Men se, dette har ingen betydning, for vi stoler på at Gud vil [a]befri oss selv om våre hærstyrker er svake, ja, og fri oss ut av våre fienders hender.

38 Se, vi nærmer oss slutten av det ni og tyvende år, og vi er i besittelse av våre landområder, og lamanittene har flyktet til Nephis land.

39 Og disse sønner av Ammons folk, som jeg har omtalt i så rosende vendinger, er med meg i byen Manti. Og Herren har beskyttet dem og reddet

31 *a* Alma 56:14. | 36 *a* Alma 61:1–5. | 37 *a* 2 Kong 17:38–39.

dem fra å falle for sverdet, så ikke [a]en eneste sjel er blitt drept.

40 Men se, de har fått mange sår. Likevel holder de fast ved og forsvarer den [a]frihet hvorved Gud har frigjort dem. Og de er nøye med å huske Herren sin Gud fra dag til dag, ja, de passer alltid på å holde hans lover og hans bud og hans befalinger, og de har sterk tro på profetiene om det som skal komme.

41 Og nå, min elskede bror Moroni, måtte Herren vår Gud, som har forløst oss og frigjort oss, alltid stå deg nær, og måtte han begunstige dette folk så dere kan greie å gjenerobre alt som lamanittene har tatt fra oss og som var til vårt underhold. Og se, nå avslutter jeg mitt brev. Jeg er Helaman, sønn av Alma.

KAPITTEL 59

Moroni ber Pahoran om å sende forsterkninger til Helaman – Lamanittene inntar byen Nephihah – Moroni blir sint på myndighetene. Ca. 62 f.Kr.

NÅ skjedde det i det tredevte år av dommernes regjeringstid over Nephis folk etter at Moroni hadde mottatt og lest Helamans [a]brev, at han ble overmåte glad fordi det var gått ham så vel, ja, fordi Helaman hadde lykkes så overmåte godt med å gjenerobre disse landområder som var gått tapt.

2 Ja, og han gjorde dette kjent for hele sitt folk omkring i den delen av landet hvor han var, så de også kunne glede seg.

3 Og det skjedde at han straks sendte et [a]brev til [b]Pahoran og ønsket at han skulle samle menn for å forsterke Helaman, eller Helamans hærstyrker, så han lettere kunne forsvare den delen av landet som han på så mirakuløst vis hadde greid å vinne tilbake.

4 Og det skjedde at da Moroni hadde sendt dette brevet til Zarahemlas land, begynte han igjen å legge en plan så han kunne gjenerobre resten av de landområder og byer som lamanittene hadde tatt fra dem.

5 Og det skjedde at mens Moroni på denne måten gjorde forberedelser for å gå til kamp mot lamanittene, se, da ble folket i Nephihah, som var kommet sammen fra byen Moroni og byen Lehi og byen Morianton, angrepet av lamanittene.

6 Ja, selv de som hadde blitt tvunget til å flykte fra Mantis land og fra områdene omkring, hadde kommet over og sluttet seg til lamanittene i denne delen av landet.

7 Og da de derfor var meget tallrike og hver dag mottok forsterkninger, gikk de på Ammorons befaling til angrep på folket i Nephihah, og de begynte å slakte dem ned i et overmåte stort blodbad.

8 Og deres hærstyrker var så tallrike at resten av folket i

39 *a* Alma 56:56.
40 *a* vs Fri, frihet.
59 1 *a* Alma 56:1.
3 *a* Alma 60:1–3.
b Alma 50:40.

Nephihah ble tvunget til å flykte for dem, og de kom og sluttet seg til Moronis hærstyrke.

9 Og ettersom Moroni hadde antatt at det var blitt sendt menn til byen Nephihah for å hjelpe folket med å forsvare denne byen – og da han visste at det var lettere å hindre at byen falt i lamanittenes hender enn å ta den tilbake fra dem – antok han at de med letthet kunne forsvare denne byen.

10 Derfor holdt han hele styrken tilbake for å forsvare de steder han hadde gjenerobret.

11 Og da Moroni nå forsto at byen Nephihah var gått tapt, ble han overmåte bedrøvet og begynte å spørre seg selv, om de ikke på grunn av folkets ugudelighet ville komme til å falle i sine brødres hender.

12 Det samme var også tilfelle med alle hans hærførere. De var skeptiske og var også forbauset over folkets ugudelighet – og dette fordi lamanittene vant så lett over dem.

13 Og det skjedde at Moroni ble sint på myndighetene på grunn av den [a]likegyldighet de viste for sitt lands frihet.

KAPITTEL 60

Moroni klager til Pahoran fordi myndighetene har forsømt hæren – Herren tillater at de rettferdige blir drept – Nephittene må bruke all sin kraft og alle sine midler for å redde seg fra sine fiender – Moroni truer med å gå til kamp mot myndighetene hvis hans hærstyrker ikke får hjelp. Ca. 62 f.Kr.

Og det skjedde at han igjen skrev til landets guvernør, som var Pahoran, og dette er de ord som han skrev: Se, jeg stiler mitt brev til Pahoran i byen Zarahemla, han som er [a]øverste dommer og landets guvernør, og også til alle som av dette folk er blitt valgt til å styre og ordne denne krigens anliggender.

2 For se, jeg har noe å si til dem, noe som vil fordømme dem. For se, dere vet selv at dere har fått i oppdrag å samle menn og væpne dem med sverd og med sabler og alle slags krigsvåpen, og sende dem mot lamanittene hvor som helst de måtte komme inn i vårt land.

3 Og nå, se, jeg sier til dere at jeg selv, og også mine menn og også Helaman og hans menn, har lidd overmåte store lidelser, ja, til og med sult, tørst og utmattelse og alle slags plager.

4 Men se, hvis dette var alt vi hadde lidd, ville vi hverken knurre eller klage.

5 Men se, blodbadet blant vårt folk har vært stort, ja, tusener har falt for sverdet, mens det kunne ha vært annerledes hvis dere hadde sendt våre hærstyrker tilstrekkelige forsterkninger og nødvendig hjelp. Ja, deres forsømmelse mot oss har vært stor.

6 Og nå, se, vi ønsker å få vite årsaken til denne overmåte

13*a* Alma 58:34; 61:2–3.

60 1*a* Alma 50:39–40.

store forsømmelse, ja, vi ønsker å få vite årsaken til deres tankeløshet.

7 Tror dere at dere kan sitte på deres troner i en tankeløs sløvhetstilstand mens deres fiender sprer død og fordervelse rundt dere? Ja, mens de myrder tusener av deres brødre –

8 ja, også dem som har stolt på å bli beskyttet av dere og har plassert dere i en stilling så dere kunne ha hjulpet dem? Ja, dere kunne ha sendt styrker for å forsterke deres hærstyrker og kunne ha reddet tusener fra å falle for sverdet.

9 Men se, dette er ikke alt, for dere har holdt deres fødemidler tilbake for dem, så mange har kjempet og blødd seg til døde på grunn av den store omsorg de hadde for dette folks ve og vel. Ja, og dette har de gjort mens de var nær ved å [a]omkomme av sult som følge av deres overmåte store forsømmelse mot dem.

10 Og nå, mine elskede brødre, for dere burde være elsket, ja, og dere burde ha anstrengt dere og ha vært mer ivrige etter å ivareta dette folks velferd og frihet. Men se, dere har forsømt dem i den grad at tuseners blod skal komme over deres hoder som hevn, for Gud kjenner alle deres rop og alle deres lidelser.

11 Se, tror dere virkelig at dere kan sitte på deres troner og at Gud i sin umåtelige godhet vil befri dere uten at dere gjør noe som helst? Se, hvis dere har trodd dette, har dere trodd forgjeves.

12 [a]Tror dere det er fordi de har vært ugudelige at så mange av deres brødre er blitt drept? Jeg sier til dere at hvis dere har trodd dette, har dere trodd forgjeves, for jeg sier til dere at det er mange som har falt for sverdet, og se, for dette vil dere bli fordømt.

13 For Herren tillater at de [a]rettferdige blir drept så hans rettferdighet og dom kan komme over de ugudelige. Derfor behøver dere ikke tro at de rettferdige er tapt fordi de er drept, men se, de går inn til Herren sin Guds hvile.

14 Og se, nå sier jeg dere at jeg frykter svært meget for at Guds straffedommer vil komme over dette folk på grunn av deres overmåte store likegyldighet, ja, for våre myndigheters likegyldighet og deres overmåte store forsømmelse mot sine brødre, ja, mot dem som har blitt drept.

15 For hadde det ikke vært for den [a]ugudelighet som først begynte hos våre øverste ledere, kunne vi ha holdt stand mot våre fiender så de ikke hadde fått makt over oss.

16 Ja, hadde det ikke vært for den [a]krig som brøt ut blant oss selv, ja, om det ikke hadde vært for disse [b]kongemenn som forårsaket så mye blodsutgytelse blant oss selv, ja, dersom vi da vi stred mot hverandre

9*a* Alma 58:7.
12*a* Luk 13:1–5.
13*a* Alma 14:10–11; L&p 42:46–47.
15*a* Alma 51:9, 13.
16*a* Alma 51:16–19.
b Alma 51:5, 8.

innbyrdes, hadde forenet vår styrke slik vi hittil har gjort, ja, om det ikke hadde vært for det ønske disse kongemenn hadde om å få makt og myndighet over oss, og hvis de hadde vært trofaste mot vår frihets sak og hadde gått sammen med oss og dratt ut mot våre fiender i stedet for å gripe til sverdet mot oss, hvilket forårsaket så stor blodsutgytelse blant oss selv, ja, hvis vi hadde gått ut mot dem med Herrens styrke, ville vi ha jaget våre fiender bort, for det ville ha skjedd som oppfyllelse av hans ord.

17 Men se, nå angriper lamanittene oss og tar våre landområder i besittelse, og de myrder vårt folk med sverd, ja, våre kvinner og våre barn, og de fører dem også bort som fanger og lar dem lide alle slags plager, og dette skjer på grunn av den store ugudelighet blant dem som trakter etter makt og myndighet, ja, disse kongemenn.

18 Men hvorfor skulle jeg si så mye om denne saken? For alt vi vet trakter dere selv etter myndighet. For alt vi vet er dere også landsforrædere.

19 Eller er det fordi dere befinner dere midt inne i vårt land og er omgitt av trygghet at dere ikke sender oss mat, og også menn til å forsterke våre hærstyrker?

20 Har dere glemt Herren deres Guds befalinger? Ja, har dere glemt våre fedres fangenskap? Har dere glemt hvor mange ganger vi er blitt befridd fra våre fienders hender?

21 Eller tror dere at Herren likevel vil befri oss mens vi sitter på våre troner og ikke benytter oss av de midler som Herren har tilveiebragt for oss?

22 Ja, vil dere sitte uvirksomme mens dere er omringet av tusener, ja, titusener av dem som også sitter uvirksomme, mens det er tusener omkring ved landets grenser som faller for sverdet – ja, såret og blødende?

23 Tror dere Gud vil betrakte dere som skyldfrie mens dere sitter stille og ser på disse ting? Se, jeg sier dere: Nei. Nå vil jeg dere skal huske at Gud har sagt at karet først skal renses [a]innvendig – og deretter skal karet også renses utvendig.

24 Og nå, hvis dere ikke omvender dere fra det dere har gjort og begynner å ta dere sammen og sender mat og menn til oss og også til Helaman, så han kan forsvare de deler av vårt land han har vunnet tilbake, og så vi kan gjenerobre resten av våre landområder i disse deler, se, da vil det bli nødvendig at vi slutter å kjempe mot lamanittene inntil vi først har renset våre kar innvendig – ja, selv vår øverste myndighet.

25 Og hvis dere ikke etterkommer det jeg har forlangt i mitt brev og står frem og viser meg en sann [a]frihetsånd og strever for å forsterke og befeste våre hærstyrker og sender dem mat

23*a* Mat 23:25–26.
25*a* Alma 51:6; 61:15.

til deres underhold, se, da vil jeg la en del av mine frimenn bli igjen for å forsvare denne delen av vårt land, og jeg vil gi dem Guds styrke og velsignelse, så ingen annen makt kan virke mot dem.

26 Og dette på grunn av deres overmåte store tro og deres tålmodighet i deres trengsler.

27 Og jeg vil komme til dere, og hvis det finnes noen blant dere som har et ønske om frihet, ja, om det bare er en gnist av frihet tilbake, se, da vil jeg mane til opprør blant dere inntil de som ønsker å tilrive seg makt og myndighet, blir utslettet.

28 Ja, se, jeg frykter ikke for den makt eller myndighet dere har, men det er min [a]Gud jeg frykter, og det er på hans befaling jeg tar mitt sverd opp for å forsvare mitt lands sak. Og det er på grunn av deres synder at vi har lidd så store tap.

29 Se, tiden er inne og er nær for hånden da rettferdighetens [a]sverd vil henge over dere hvis dere ikke våkner til dåd for å forsvare deres land og deres små, og det skal falle på dere og hjemsøke dere til dere er fullstendig tilintetgjort.

30 Se, jeg venter på hjelp fra dere, og hvis dere ikke kommer oss til unnsetning, se, da kommer jeg til dere, like til Zarahemlas land, og slår dere med sverdet så dere ikke mer kan ha makt til å hindre dette folks fremgang for vår frihets sak.

31 For se, Herren vil ikke tillate at dere lever og vokser dere sterke i deres synder så dere ødelegger hans rettferdige folk.

32 Se, kan dere tro at Herren vil spare dere og fordømme lamanittene når det er deres fedres tradisjoner som er årsaken til deres hat, ja, og det er blitt fordoblet av dem som har gått bort fra oss, mens årsaken til deres synder er den kjærlighet dere har til ære og verdens verdiløse ting?

33 Dere vet at dere overtrer Guds lover, og dere vet at dere tråkker dem under fot. Se, Herren sier til meg: Hvis de dere har valgt til deres guvernører, ikke omvender seg fra sine synder og misgjerninger, skal dere dra opp og kjempe mot dem.

34 Og se, ifølge den pakt jeg har sluttet, er jeg, Moroni, drevet til å følge min Guds befalinger. Derfor vil jeg dere skal rette dere etter Guds ord og straks sende fødemidler og menn til meg, og også til Helaman.

35 Og se, hvis dere ikke gjør dette, vil jeg straks angripe dere, for se, Gud vil ikke tillate at vi omkommer av sult. Derfor vil han gi oss av deres fødemidler selv om det må skje ved sverdet. Se nå til at dere oppfyller Guds ord.

36 Se, jeg er Moroni, deres hærfører. Jeg [a]trakter ikke etter makt, men etter å bringe den til opphør. Jeg trakter ikke etter verdens ære, men etter mitt

28*a* Apg 5:26–29. | 29*a* Hel 13:5; 3 Ne 2:19. | 36*a* L&p 121:39–42.

lands frihet og velferd og etter å forherlige min Gud. Og slik avslutter jeg mitt brev.

KAPITTEL 61

Pahoran forteller Moroni om opprør og oppstand mot myndighetene – Kongemennene inntar Zarahemla og allierer seg med lamanittene – Pahoran ber om militær hjelp mot opprørerne. Ca. 62 f.Kr.

Se, nå skjedde det at straks etter at Moroni hadde sendt sitt brev til den øverste guvernør, mottok han et brev fra [a]Pahoran, som var øverste guvernør, og dette er de ord han mottok:

2 Jeg, Pahoran, som er dette lands øverste guvernør, sender disse ord til Moroni, som er hærens øverstkommanderende. Se, jeg sier deg, Moroni, at jeg gleder meg ikke over dine store [a]lidelser, ja, det bedrøver min sjel.

3 Men se, det finnes dem som gleder seg over dine lidelser, ja, i den grad at de har gjort opprør mot meg og også mot [a]frimennene blant mitt folk. Ja, og de som har gjort opprør, er overmåte tallrike.

4 Og det er de som har forsøkt å fjerne meg fra dommersetet, som er årsak til denne store misgjerning, for de har brukt mye smiger, og de har ledet mange menneskers hjerter på avveie, noe som vil forårsake store lidelser blant oss. De har holdt våre fødemidler tilbake og har truet våre frimenn så de ikke har kommet til dere.

5 Og se, de har drevet meg ut, og jeg har flyktet til Gideons land med så mange menn som det var mulig for meg å få tak i.

6 Og se, jeg har sendt ut en kunngjøring i hele denne delen av landet, og se, de flokker seg om oss hver dag med sine våpen for å forsvare sitt land og sin [a]frihet og for å hevne den urett som er begått mot oss.

7 Og så mange har kommet til oss at de som har gjort opprør mot oss, nå er tvunget til å forsvare seg, ja, de frykter oss og tør ikke gå til kamp mot oss.

8 De har tatt landet, eller byen, Zarahemla i besittelse, de har utnevnt en konge, og han har skrevet til lamanittenes konge og har inngått en overenskomst med ham hvor han lover å forsvare byen Zarahemla, og dette tror han vil gjøre det mulig for lamanittene å erobre resten av landet. Og han skal innsettes som konge over dette folk når de er beseiret av lamanittene.

9 Og nå, i ditt brev har du klandret meg, men det har ingen betydning. Jeg er ikke sint, men gleder meg over ditt hjertes storhet. Jeg, Pahoran, trakter ikke etter makt, men bare etter å beholde mitt dommersete så jeg kan bevare mitt folks rettigheter og frihet. Min sjel holder fast ved den frihet hvorved Gud har [a]frigjort oss.

10 Og se, vi vil kjempe mot

61 1*a* Alma 50:39–40.
2*a* Alma 60:3–9.
3*a* Alma 51:6–7.
6*a* vs Fri, frihet.
9*a* Joh 8:31–36; L&p 88:86.

ugudelighet like til blodsutgytelse. Vi ville ikke utgyte lamanittenes blod hvis de ville holde seg i sitt eget land.

11 Vi ville ikke utgyte våre brødres blod hvis de ikke gjorde opprør mot oss og grep til sverdet mot oss.

12 Vi ville underkaste oss trelldommens åk hvis Guds rettferdighet forlangte det eller om han befalte oss å gjøre det.

13 Men se, han befaler oss ikke at vi skal underkaste oss våre fiender, men at vi skulle sette vår [a]lit til ham, og han vil befri oss.

14 Derfor, min elskede bror Moroni, la oss bekjempe ondskap, og enhver ondskap vi ikke kan bekjempe med våre ord, slik som opprør og uenighet, la oss [a]bekjempe den med våre sverd, så vi kan beholde vår frihet og så vi kan fryde oss over det store privilegium vår kirke gir oss, og over vår Forløsers og vår Guds sak.

15 Derfor, kom straks til meg med noen få av dine menn, og la resten stå under Lehis og Teancums kommando. Gi dem myndighet til å lede krigen i den delen av landet ved å følge [a]Guds Ånd, som også er frihetens ånd, som er i dem.

16 Se, jeg har sendt dem noen fødemidler så de ikke skal omkomme før du kan komme til meg.

17 Ta med dere alle de menn dere kan samle mens dere marsjerer hit, og vi vil raskt gå mot disse frafalne i vår Guds styrke og ifølge den tro som er i oss.

18 Og vi vil erobre byen Zarahemla, så vi kan få tak i mer mat vi kan sende til Lehi og Teancum. Ja, vi vil dra ut mot dem i Herrens styrke, og vi vil gjøre ende på denne store synd.

19 Og nå, Moroni, jeg gleder meg virkelig over å ha mottatt ditt brev, for jeg var litt bekymret for hva vi skulle gjøre, om det ville være rettferdig av oss å gå mot våre brødre.

20 Men du har sagt at hvis de ikke omvender seg, har Herren befalt deg at du skal gå mot dem.

21 Se til at du [a]styrker Lehi og Teancum i Herren. Be dem om ikke å frykte, for Gud vil befri dem, ja, og også alle som holder fast ved den frihet hvorved Gud har frigjort dem. Og nå avslutter jeg mitt brev til min elskede bror Moroni.

KAPITTEL 62

Moroni marsjerer for å komme Pahoran til unnsetning i Gideons land – De kongemenn som nekter å forsvare sitt land, blir tatt av dage – Pahoran og Moroni gjenerobrer Nephihah – Mange lamanitter slutter seg til Ammons folk – Teancum slår Ammoron ihjel og blir selv drept – Lamanittene jages ut av landet og fred gjenopprettes – Helaman vender tilbake til sitt virke og bygger opp Kirken. Ca. 62–57 f.Kr.

13 *a* vs Tillit; Tro.
14 *a* Alma 43:47.
15 *a* 2 Kor 3:17.
vs Hellige ånd, Den.
21 *a* Sak 10:12.

Og nå skjedde det at da Moroni hadde mottatt dette brevet, fattet han mot i sitt hjerte og ble fylt med overmåte stor glede over Pahorans trofasthet, over at ikke også han var en [a]forræder mot sitt lands frihet og sak.

2 Men han var også overmåte bedrøvet over den synd som var begått av dem som hadde drevet Pahoran fra dommersetet, ja, kort sagt over dem som hadde gjort opprør mot sitt land og også sin Gud.

3 Og det skjedde at Moroni tok et lite antall menn med seg ifølge Pahorans ønske og overlot kommandoen over resten av hærstyrken til Lehi og Teancum, og marsjerte mot Gideons land.

4 Og han heiste [a]frihetens [b]fane overalt hvor han kom, og samlet alle stridskrefter han kunne, mens han rykket frem mot Gideons land.

5 Og det skjedde at tusener samlet seg under hans fane og grep til sverdet for å forsvare sin frihet, så de ikke skulle komme i trelldom.

6 Og derfor, da Moroni hadde samlet alle de menn han kunne mens han rykket frem, kom han til Gideons land, og da han slo sine styrker sammen med Pahorans, ble de overmåte sterke, ja, enda sterkere enn Pachus' menn. Pachus var [a]konge over de frafalne som hadde drevet [b]frimennene ut av Zarahemlas land og hadde tatt landet i besittelse.

7 Og det skjedde at Moroni og Pahoran dro ned til Zarahemlas land med sine hærstyrker og rykket frem mot byen, og de møtte Pachus' menn og kom i kamp med dem.

8 Og se, Pachus ble drept, og hans menn ble tatt til fange, og Pahoran inntok igjen dommersetet.

9 Og Pachus' menn ble stilt for retten ifølge loven og også kongemennene som hadde blitt tatt og kastet i fengsel, og de ble [a]henrettet ifølge loven, ja, Pachus' menn og kongemennene og alle som ikke ville gripe til våpen for å forsvare sitt land, men kjempet mot det, ble tatt av dage.

10 Og derfor var det nødvendig at denne loven ble strengt håndhevet for å trygge deres land, ja, og alle som kastet vrak på sin frihet, ble straks henrettet i henhold til loven.

11 Og slik endte det tredevte år av dommernes regjeringstid over Nephis folk. Moroni og Pahoran hadde gjenopprettet fred i Zarahemlas land blant sitt eget folk og hadde straffet alle med døden som ikke var trofaste mot frihetens sak.

12 Og det skjedde i begynnelsen av det en og tredevte år av dommernes regjeringstid over Nephis folk at Moroni straks sørget for å sende fødemidler, og han sendte også en hærstyrke på seks tusen mann til Helaman for å hjelpe ham med å forsvare den delen av landet.

62 1*a* Alma 60:18.
4*a* vs Fri, frihet.
b Alma 46:12–13, 36.
vs Banner.
6*a* Alma 61:4–8.
b Alma 51:5–7.
9*a* vs Dødsstraff.

13 Og han sendte også en hærstyrke på seks tusen mann med tilstrekkelige fødemidler til Lehis og Teancums hærstyrker. Og det skjedde at dette ble gjort for å befeste landet mot lamanittene.

14 Og det skjedde at Moroni og Pahoran lot en stor gruppe menn bli igjen i Zarahemlas land, marsjerte med en stor gruppe menn mot Nephihahs land og var fast bestemt på å beseire lamanittene i denne byen.

15 Og det skjedde at mens de rykket frem mot landet, tok de et stort antall av lamanittenes menn til fange og drepte mange av dem og beslagla deres fødemidler og krigsvåpen.

16 Og det skjedde at de etter å ha tatt dem til fange lot dem inngå en pakt om at de aldri mer ville gripe til våpen mot nephittene.

17 Og da de hadde inngått denne pakten, sendte de dem avgårde for å bo sammen med Ammons folk – og det var omtrent fire tusen som ikke hadde blitt drept.

18 Og det skjedde at da de hadde sendt dem bort, fortsatte de å rykke frem mot Nephihahs land. Og det skjedde at da de hadde kommet frem til byen Nephihah, slo de opp teltene sine på Nephihahs sletter som lå like i nærheten av byen Nephihah.

19 Nå ønsket Moroni at lamanittene skulle komme ut og kjempe mot dem på slettene. Men lamanittene, som kjente til deres overmåte store mot og så hvor mange de var, våget ikke å komme ut mot dem. Derfor kom de ikke ut for å kjempe den dagen.

20 Og da natten falt på, dro Moroni ut i nattemørket og klatret opp på muren for å spionere og finne ut i hvilken del av byen lamanittene hadde slått leir med sin hærstyrke.

21 Og det skjedde at de var på østsiden ved inngangen, og alle sov. Og Moroni vendte tilbake til sin hærstyrke og lot dem i all hast lage sterke rep og stiger, så de kunne klatre ned fra toppen av muren og komme på innsiden av muren.

22 Og det skjedde at Moroni lot sine menn marsjere frem og klatre opp på muren og komme seg ned i den delen av byen, ja, på vestsiden hvor lamanittene ikke hadde slått leir med sine hærstyrker.

23 Og det skjedde at de alle klatret ned i byen om natten ved hjelp av sine sterke rep og sine stiger, og derfor, da morgenen kom, var de alle innenfor byens murer.

24 Og da lamanittene våknet og så at Moronis hærstyrker var innenfor murene, ble de så overmåte redde at de flyktet ut gjennom porten.

25 Og da Moroni så at de flyktet for ham, lot han sine menn rykke frem mot dem. Og de slo mange ihjel og omringet mange andre og tok dem til fange, og resten av dem flyktet inn i Moronis land som lå ute ved havet.

26 På denne måten inntok Moroni og Pahoran byen Nephihah uten å miste en eneste sjel, og det var mange av lamanittene som ble drept.

27 Nå skjedde det at mange av lamanittene som var tatt til fange, ønsket å slutte seg til [a]Ammons folk og bli et fritt folk.

28 Og det skjedde at alle som ønsket dette, fikk sitt ønske oppfylt.

29 Alle lamanitter, som var tatt til fange, sluttet seg derfor til Ammons folk og begynte å arbeide overmåte hardt for å dyrke jorden og allslags korn og ale opp allslags småfe og storfe. Og på denne måten ble nephittene lettet for en stor byrde, ja, de slapp å holde vakt over alle lamanittene som var tatt til fange.

30 Nå skjedde det at Moroni etter at han hadde inntatt byen Nephihah, hadde tatt mange fanger, noe som reduserte lamanittenes hærstyrker overmåte sterkt, og hadde fått tilbake mange av de nephitter som hadde blitt tatt til fange, noe som styrket hans hærstyrke meget, derfor dro Moroni fra Nephihahs land til Lehis land.

31 Og det skjedde at da lamanittene så at Moroni kom mot dem, ble de redde igjen og flyktet for Moronis hærstyrke.

32 Og det skjedde at Moroni og hans hærstyrke forfulgte dem fra by til by helt til de ble møtt av Lehi og Teancum. Og lamanittene flyktet for Lehi og Teancum like ned til havet – til de kom til Moronis land.

33 Og lamanittenes hærstyrker ble samlet til ett i Moronis land, og Ammoron, lamanittenes konge, var også med dem.

34 Og det skjedde at Moroni og Lehi og Teancum slo leir med sine styrker i området langs grensen til Moronis land, så lamanittene var omringet i området som grenset mot villmarken i syd, og i området som grenset mot villmarken i øst.

35 Og slik slo de leir for natten, for se, både nephittene og lamanittene var slitne etter en lang marsj. Derfor bestemte de seg for ikke å forsøke seg med noen krigslist om natten, alle unntatt Teancum, for han var overmåte sint på Ammoron da han mente at Ammoron og hans bror, Amalickiah, hadde vært [a]årsak til denne store og langvarige krig mellom dem og lamanittene, som hadde forårsaket så mye krig og blodsutgytelse, ja, og så mye sult.

36 Og det skjedde at Teancum i sin vrede gikk til lamanittenes leir og firte seg ned langs bymuren. Og han gikk fra sted til sted med et rep helt til han fant kongen, og han [a]kastet et spyd mot ham som traff ham like ved hjertet. Men se, kongen vekket sine tjenere før han døde, så de forfulgte Teancum og slo ham ihjel.

37 Nå skjedde det at da Lehi og Moroni fikk vite at Teancum var død, ble de overmåte

27*a* vs Anti-Nephi-Lehis folk.

35*a* Alma 48:1.

36*a* Alma 51:33–34.

bedrøvet, for se, han hadde vært en mann som hadde kjempet tappert for sitt land, ja, en sann venn av frihet. Og han hadde hatt veldig mange svært tunge lidelser, men se, han var død og hadde gått all kjødets gang.

38 Nå skjedde det at Moroni neste dag rykket frem og gikk til angrep på lamanittene, ja, så de slo dem ihjel i et stort blodbad. Og de jaget dem ut av landet, og de flyktet så de denne gang ikke vendte tilbake for å gå mot nephittene.

39 Og slik endte det en og tredevte år av dommernes regjeringstid over Nephis folk, og slik hadde de hatt kriger og blodsutgytelse og sult og lidelser i mange år.

40 Og det hadde vært mord og stridigheter og uenighet og all slags synd blant Nephis folk, ikke desto mindre, for de [a]rettferdiges skyld, ja, på grunn av de rettferdiges bønner, var de blitt spart.

41 Men se, fordi krigen mellom nephitter og lamanitter hadde vært så overmåte langvarig, ja, fordi krigen hadde vart så overmåte lenge, hadde mange blitt forherdet. Og mange ble bløtgjort på grunn av sine [a]lidelser så de ydmyket seg for Gud i den dypeste ydmykhet.

42 Og det skjedde at etter at Moroni hadde befestet de deler av landet som var mest utsatt for lamanittene, inntil de var tilstrekkelig sterke, vendte han tilbake til byen Zarahemla. Og også Helaman vendte tilbake til sin arvelodd, og enda en gang var det opprettet fred blant Nephis folk.

43 Og Moroni overlot kommandoen over sine styrker til sin sønn, som het Moronihah, og han trakk seg tilbake til sitt eget hus så han kunne tilbringe resten av sine dager i fred.

44 Og Pahoran vendte tilbake til sitt dommersete, og Helaman påtok seg igjen å forkynne Guds ord til folket, for på grunn av så mange kriger og stridigheter var det blitt nødvendig å sette kirken i orden igjen.

45 Derfor dro Helaman og hans brødre ut og forkynte Guds ord med stor kraft, noe som [a]overbeviste mange mennesker om deres ugudelighet og fikk dem til å omvende seg fra sine synder og bli døpt til Herren sin Gud.

46 Og det skjedde at de opprettet Guds kirke igjen over hele landet.

47 Ja, og det ble laget forskrifter for praktisering av loven, og de valgte seg [a]dommere og øverste dommere.

48 Og igjen begynte det å gå Nephis folk [a]vel i landet. Og de begynte å formere seg og vokse seg overmåte sterke igjen i landet, og de ble etterhvert overmåte rike.

49 Men selv om de var rike og sterke og det gikk dem vel, var de ikke oppblåste av stolthet i

40 *a* Alma 45:15–16.
41 *a* vs Motgang.
45 *a* L&p 18:44.
47 *a* Mosiah 29:39.
48 *a* Alma 50:20.

egne øyne, heller ikke var de sene til å huske Herren sin Gud, men de ydmyket seg svært meget for ham.

50 Ja, de husket hvor store ting Herren hadde gjort for dem, at han hadde befridd dem fra død og fra trelldom og fra fengsel og fra alle slags lidelser, og han hadde fridd dem ut av deres fienders hender.

51 Og de ba stadig til Herren sin Gud, så Herren velsignet dem ifølge sitt ord, så de vokste seg sterke, og det gikk dem vel i landet.

52 Og det skjedde at alle disse ting fant sted, og Helaman døde i det fem og tredevte år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

KAPITTEL 63

Shiblon og senere Helaman overtar de hellige opptegnelser – Mange nephitter reiser til landet i nord – Hagoth bygger skip som seiler ut ved havet i vest – Moronihah beseirer lamanittene i kamp. Ca. 56–52 f.Kr.

Og det skjedde i begynnelsen av det seks og tredevte år av dommernes regjeringstid over Nephis folk at [a]Shiblon overtok de [b]hellige ting som Alma hadde overlevert til Helaman.

2 Og han var en rettferdig mann, og han vandret rettskaffent for Gud, og han søkte alltid å gjøre godt og holde Herren sin Guds befalinger, og det gjorde hans bror også.

3 Og det skjedde at også Moroni døde, og slik endte det seks og tredevte år av dommernes regjeringstid.

4 Og det skjedde at i det syv og tredevte år av dommernes regjeringstid var det en stor gruppe menn – ja, hele fem tusen fire hundre menn – som med sine hustruer og barn dro ut fra Zarahemlas land til landet i [a]nord.

5 Og det skjedde at Hagoth, som var en overmåte dyktig mann, bygget seg et overmåte stort skip på grensen av landet Overflod, ved landet Ødemark, og sjøsatte det på havet i vest ved den [a]smale landtungen som førte inn i landet mot nord.

6 Og se, det var mange nephitter som gikk ombord og seilte ut med mange fødemidler og også mange kvinner og barn, og de satte kursen mot nord. Og slik endte det syv og tredevte år.

7 Og i det åtte og tredevte år bygget denne mannen flere skip. Og det første skipet kom også tilbake, og mange flere gikk ombord. Og de tok også mange fødemidler med seg og satte igjen kursen mot landet i nord.

8 Og det skjedde at man aldri mer hørte noe til dem, og vi antar at de druknet i havets dyp. Og det skjedde at et annet skip også seilte ut, og hvor det dro, vet vi ikke.

9 Og det skjedde at i dette året dro mange mennesker til landet

63 1*a* Alma 38:1–2.
b Alma 37:1–12.
vs Hellig.
4*a* Alma 22:31.
5*a* Alma 22:32; Ether 10:20.

i [a]nord, og slik endte det åtte og tredevte år.

10 Og det skjedde at i det ni og tredevte år av dommernes regjeringstid døde Shiblon også, og Corianton hadde reist til landet i nord med et skip for å bringe fødemidler til dem som hadde reist til dette landet.

11 Derfor ble det nødvendig for Shiblon å overlevere disse hellige ting før han døde, til [a]Helamans sønn, som ble kalt Helaman, og som var oppkalt etter sin far.

12 Se, alle disse [a]graveringer som var i Helamans besittelse, ble skrevet og sendt ut blant menneskenes barn over hele landet, unntatt de deler som Alma hadde befalt [b]ikke skulle utgis.

13 Likevel skulle disse ting holdes hellig og [a]overleveres fra én generasjon til den neste. Derfor ble de dette år overlevert til Helaman før Shiblons død.

14 Og det skjedde også dette året at det var noen frafalne som hadde gått over til lamanittene, og igjen ble de oppegget til vrede mot nephittene.

15 Og samme år kom de også ned med en tallrik hærstyrke til krig mot [a]Moronihahs folk – eller mot Moronihahs hærstyrke. Men de ble slått og drevet tilbake igjen til sine egne land etter å ha lidd stort tap.

16 Og slik endte det ni og tredevte år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

17 Og slik endte beretningen av Alma og hans sønn Helaman og også Shiblon, som var hans sønn.

HELAMANS BOK

En beretning om nephittene. Deres kriger og stridigheter og opprør. Og også profetier av mange hellige profeter før Kristi komme, ifølge opptegnelser av Helaman som var Helamans sønn, og også ifølge hans sønners opptegnelser like ned til Kristi komme. Og også mange av lamanittene blir omvendt. En beretning om deres omvendelse. En beretning om lamanittenes rettferdighet og nephittenes ugudelighet og avskyeligheter, ifølge Helamans og hans sønners opptegnelse like ned til Kristi komme og så videre. Beretningen kalles Helamans bok.

KAPITTEL 1

Pahoran den annen blir øverste dommer og myrdes av Kishkumen – Pacumeni overtar dommersetet – Coriantumr leder

9 *a* Hel 3:11–12.
11 *a* Se kapittelsammendraget til Helamans bok.
12 *a* Alma 18:36.
b Alma 37:27–32.
13 *a* Alma 37:4.
15 *a* Alma 62:43.

lamanittenes hærstyrker, inntar Zarahemla og slår Pacumeni ihjel – Moronihah beseirer lamanittene og gjenerobrer Zarahemla, og Coriantumr blir drept. Ca. 52–50 f.Kr.

OG se, nå skjedde det i begynnelsen av det førtiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk at det oppsto alvorlige vanskeligheter blant det nephittiske folk.

2 For se, [a]Pahoran var død og hadde gått all kjødets gang, derfor begynte det å bli en alvorlig strid om hvem som skulle overta dommersetet av de brødre som var Pahorans sønner.

3 Nå er dette navnene på dem som stred om dommersetet og som også var årsak til at folket stred: Pahoran, Paanchi og Pacumeni.

4 Nå er ikke dette alle Pahorans sønner (for han hadde mange), men dette er de som stred om dommersetet, derfor splittet de folket i tre grupper.

5 Likevel skjedde det at Pahoran ble utnevnt ved [a]folkets stemme til å være øverste dommer og guvernør over Nephis folk.

6 Og det skjedde at da Pacumeni forsto at han ikke kunne innta dommersetet, sluttet han seg til folkets stemme.

7 Men se, Paanchi og den del av folket som ønsket at han skulle være deres guvernør, ble overmåte vrede, derfor forsøkte han ved smiger å få disse menneskene til å gjøre opprør mot sine brødre.

8 Og det skjedde at mens han var ved å gjøre dette, se, da ble han tatt, stilt for en domstol ifølge folkets stemme og dømt til døden, for han hadde gjort opprør og forsøkt å ødelegge [a]folkets frihet.

9 Da nå disse menneskene som ønsket at han skulle være deres guvernør, forsto at han var dømt til døden, ble de sinte, og se, de sendte en mann ved navn Kishkumen til Pahorans dommersete og myrdet Pahoran mens han satt på dommersetet.

10 Og han ble forfulgt av Pahorans tjenere, men se, så hurtig var Kishkumens flukt at ingen kunne innhente ham.

11 Og han gikk tilbake til dem som hadde sendt ham, og de sluttet alle en pakt, ja, de sverget ved sin evige Skaper at de ikke ville fortelle noe menneske at Kishkumen hadde myrdet Pahoran.

12 Derfor ble ikke Kishkumen kjent blant Nephis folk, for han var forkledd da han myrdet Pahoran. Og Kishkumen og hans bande som hadde sluttet en pakt med ham, blandet seg med folket på en slik måte at ikke alle kunne bli funnet. Men alle som ble funnet, ble dømt til [a]døden.

13 Og se, nå ble Pacumeni ifølge folkets stemme valgt til å være øverste dommer og guvernør over folket, og til å regjere

1 2*a* Alma 50:40.
5*a* Mosiah 29:26–29.
8*a* vs Fri, frihet.
12*a* vs Dødsstraff.

i sin bror Pahorans sted, og det var ifølge hans rett. Og alt dette ble gjort i det førtiende år av dommernes regjeringstid, og så var året omme.

14 Og det skjedde i det en og førtiende år av dommernes regjeringstid at lamanittene hadde samlet en utallig hærstyrke av menn og væpnet dem med sverd og med sabler og med buer og med piler og med hjelmer og med brystskjold og med alle tenkelige slags skjold.

15 Og de kom ned igjen så de kunne gå til krig mot nephittene. Og de ble ledet av en mann ved navn Coriantumr, og han var en etterkommer av Zarahemla, og han hadde gått bort fra nephittene. Og han var en stor og mektig mann.

16 Derfor tenkte lamanittenes konge, hvis navn var Tubaloth som var [a]Ammorons sønn, at Coriantumr, som var en mektig mann, kunne holde stand mot nephittene med sin styrke og også med sin store visdom, så han ved å sende ham kunne få makt over nephittene.

17 Derfor oppegget han dem til vrede, og han samlet sine hærstyrker, og han utnevnte Coriantumr til å være deres leder og lot dem marsjere ned til Zarahemlas land for å kjempe mot nephittene.

18 Og det skjedde at fordi det var så store stridigheter og så mange vanskeligheter hos myndighetene, hadde de ikke sørget for tilstrekkelig vakthold i Zarahemlas land, for de hadde trodd at lamanittene ikke ville våge å trenge inn i hjertet av deres land for å angripe den store byen Zarahemla.

19 Men det skjedde at Coriantumr rykket frem i spissen for sine tallrike skarer og overfalt byens innbyggere, og de marsjerte så overmåte hurtig at nephittene ikke fikk tid til å samle sine hærstyrker.

20 Derfor hugget Coriantumr ned vakten ved inngangen til byen og marsjerte inn i byen med hele sin hærstyrke. Og de drepte alle som satte seg opp mot dem, så de tok hele byen i besittelse.

21 Og det skjedde at Pacumeni, som var den øverste dommer, flyktet for Coriantumr like til bymuren. Og det skjedde at Coriantumr slo ham mot muren så han døde. Og slik endte Pacumenis dager.

22 Og da Coriantumr forsto at byen Zarahemla var i hans besittelse, og at nephittene hadde flyktet for dem og var drept og var grepet og var kastet i fengsel, og at han var i besittelse av den sterkeste forsvarsstilling i hele landet, ble han så modig at han var nær ved å gå til angrep på hele landet.

23 Og nå ble han ikke i Zarahemlas land, men han rykket frem med en stor hærstyrke like til byen Overflod. For han var fast bestemt på å rykke frem og slå seg gjennom med sverdet så

16*a* Alma 52:3.

han kunne innta de nordlige deler av landet.

24 Og da han antok at de var sterkest midt i landet, rykket han derfor frem og ga dem ikke tid til å samle seg unntatt i små flokker, og på denne måten overfalt de dem og slaktet dem ned.

25 Men se, Coriantumrs marsj gjennom midten av landet var en stor fordel for Moronihah til tross for det store antall nephitter som var drept.

26 For se, Moronihah hadde antatt at lamanittene ikke ville våge å trenge inn til midten av landet, men at de ville angripe byene omkring i grenseområdene slik de hittil hadde gjort. Derfor hadde Moronihah utplassert sine sterke hærstyrker for å forsvare de deler som lå i grenseområdene.

27 Men se, lamanittene ble ikke skremt slik han hadde ønsket, men de hadde kommet midt inn i landet og hadde inntatt hovedstaden, som var byen Zarahemla, og marsjerte gjennom de viktigste deler av landet og slo folk ihjel i et stort blodbad – både menn, kvinner og barn – og tok mange byer og mange forsvarsstillinger i besittelse.

28 Men da Moronihah hadde oppdaget dette, sendte han straks Lehi en omvei med en hærstyrke for å avskjære dem før de kom frem til landet Overflod.

29 Og det gjorde han. Og han greide å avskjære dem før de kom frem til landet Overflod, og gikk til kamp mot dem så de begynte å trekke seg tilbake til Zarahemlas land.

30 Og det skjedde at Moronihah avskar dem i deres tilbaketog og gikk til kamp mot dem, så det ble et overmåte blodig slag. Ja, mange ble drept, og [a]Coriantumr var også blant dem som ble funnet drept.

31 Og se, nå kunne ikke lamanittene trekke seg tilbake i noen retning, hverken mot nord eller mot syd eller mot øst eller mot vest, for de var helt omringet av nephittene.

32 Og slik hadde Coriantumr jaget lamanittene midt inn blant nephittene så de var i nephittenes makt, og selv var han drept, og lamanittene overga seg til nephittene.

33 Og det skjedde at Moronihah gjenerobret byen Zarahemla og lot de lamanitter som hadde blitt tatt til fange, dra ut av landet i fred.

34 Og slik endte det en og førtiende år av dommernes regjeringstid.

KAPITTEL 2

Helaman, sønn av Helaman, blir øverste dommer – Gadianton leder Kishkumens bande – Helamans tjener dreper Kishkumen, og Gadiantons bande flykter ut i villmarken. Ca. 50–49 f.Kr.

Og det skjedde i det to og førtiende år av dommernes regjeringstid, etter at Moronihah igjen hadde opprettet fred

30*a* Hel 1:15.

mellom nephittene og lamanittene, se, da var det ingen til å bekle dommersetet, derfor begynte det igjen å bli strid blant folket om hvem som skulle bekle dommersetet.

2 Og det skjedde at Helaman, som var sønn av Helaman, ble utnevnt til å bekle dommersetet ifølge folkets stemme.

3 Men se, [a]Kishkumen, som hadde myrdet Pahoran, ventet bare på en anledning til å drepe Helaman også, og han ble støttet av sin bande, som hadde sluttet en pakt om at ingen skulle få kjennskap til hans ugudelighet.

4 For det var en mann ved navn [a]Gadianton som hadde ordet i sin makt og også var flink til å myrde og røve i all hemmelighet, derfor ble han leder for Kishkumens bande.

5 Derfor smigret han dem, og Kishkumen også, og sa at hvis de ville innsette ham i dommerembedet, ville han la dem som tilhørte hans bande, få makt og myndighet blant folket. Derfor forsøkte Kishkumen å drepe Helaman.

6 Og det skjedde at da han gikk frem mot dommersetet for å drepe Helaman, se, en av Helamans tjenere, som hadde vært ute om natten og som fordi han var forkledd, hadde fått kjennskap til de planer denne banden hadde lagt for å drepe Helaman –

7 og det skjedde at han møtte Kishkumen, og han ga ham et tegn, derfor fortalte Kishkumen ham hva han hadde tenkt å gjøre, og ville han skulle ta ham med til dommersetet så han kunne myrde Helaman.

8 Og da Helamans tjener hadde fått vite alt Kishkumen aktet å gjøre, at han hadde til hensikt å myrde, og også at alle som tilhørte hans bande, hadde til hensikt å myrde og røve og få makt (og dette var deres [a]hemmelige plan og deres sammensvergelse), sa Helamans tjener til Kishkumen: La oss gå til dommersetet.

9 Nå likte Kishkumen dette overmåte godt, for han trodde han skulle få gjennomført sin plan, men se, mens de var underveis til dommersetet, dolket Helamans tjener Kishkumen i hjertet så han falt død om uten en lyd. Og han løp og fortalte Helaman alle de ting han hadde sett og hørt og gjort.

10 Og det skjedde at Helaman sendte menn ut for å pågripe denne banden av røvere og hemmelige mordere, så de kunne bli henrettet ifølge loven.

11 Men se, da Gadianton forsto at Kishkumen ikke kom tilbake, ble han redd for å bli drept, og derfor tok han sin bande med seg. Og de flyktet ut av landet og ut i villmarken en hemmelig vei, og da Helaman sendte menn ut for å gripe dem, kunne de derfor ikke finne dem noen steder.

12 Og denne Gadianton vil bli nærmere omtalt senere. Og slik

2 3*a* Hel 1:9.
4*a* vs Gadiantonrøvere.
8*a* 2 Ne 10:15.
vs Hemmelige forbund.

endte det to og førtiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

13 Og se, i slutten av denne boken skal dere se at denne [a]Gadianton var årsak til at de ble omstyrtet, ja, at Nephis folk ble nesten fullstendig utryddet.

14 Se, jeg mener ikke i slutten av Helamans bok, men jeg mener i slutten av Nephis bok, hvorfra jeg har tatt hele den beretning jeg har skrevet.

KAPITTEL 3

Mange nephitter utvandrer til landet i nord – De bygger hus av sement og fører mange opptegnelser – Titusener blir omvendt og døpt – Guds ord fører menneskene til frelse – Helamans sønn, Nephi, bekler dommersetet. Ca. 49–39 f.Kr.

Og nå skjedde det i det tre og førtiende år av dommernes regjeringstid at det ikke var noen stridigheter blant Nephis folk, unntatt litt stolthet som var i kirken, noe som førte til litt uenighet blant folket, men dette ble oppgjort i slutten av det tre og førtiende år.

2 Og det var ingen stridigheter blant folket i det fire og førtiende år, heller ikke var det mange stridigheter i det fem og førtiende år.

3 Og det skjedde i det seks og førtiende, ja, da var det mange stridigheter og mye uenighet, noe som førte til at overmåte mange dro ut av Zarahemlas land og reiste til landet [a]i nord for å slå seg ned der.

4 Og de reiste meget langt bort til de kom til [a]store innsjøer og mange elver.

5 Ja, og de spredte seg til alle deler av landet, til alle deler som ikke hadde blitt lagt øde og var uten skog på grunn av de mange innbyggere som tidligere hadde vært bosatt i landet.

6 Og nå var ingen del av landet øde bortsett fra at det manglet skog, men fordi det folk som tidligere hadde bodd i landet, var blitt [a]utryddet i så stort omfang, ble landet kalt [b]øde.

7 Og da det var lite skog i landet, ble de mennesker som reiste dit, overmåte flinke til å arbeide med sement. Derfor bygget de sementhus som de bodde i.

8 Og det skjedde at de formerte seg og spredte seg og reiste fra landet i syd til landet i nord og spredte seg i den grad at de begynte å dekke hele landet, fra havet i syd til havet i nord, fra [a]havet i vest til havet i øst.

9 Og menneskene som var i landet i nord, bodde i telt og i hus av sement, og de lot alle trær som skjøt frem i landet, få anledning til å vokse opp så de med tiden kunne få tømmer til å bygge sine hus, ja, sine byer og sine templer og sine synagoger og sine helligdommer og alle slags bygninger.

10 Og det skjedde at da det

13*a* Hel 6:18; 4 Ne 1:42.
3 3*a* Alma 63:4.
4*a* Mosiah 8:8; Mormon 6:4.
6*a* Mosiah 21:25–27.
b Alma 22:31.
8*a* Alma 22:27, 32.

var overmåte stor mangel på tømmer i landet i nord, sendte de mye dit med [a]skip.

11 Og slik gjorde de det mulig for menneskene i landet i nord å bygge mange byer, både av tre og av sement.

12 Og det skjedde at mange av [a]Ammons folk, som var lamanitter av fødsel, også reiste til dette landet.

13 Og nå er det mange blant dette folk som har ført nøyaktige og meget omfattende opptegnelser om dette folks gjøremål.

14 Men se, med hensyn til dette folks gjøremål, ja, beretningen om lamanittene og nephittene og deres kriger og stridigheter og uenighet og deres forkynnelse og deres profetier og deres skipsfart og deres bygging av skip og deres bygging av [a]templer og av synagoger og deres helligdommer og deres rettferdighet og deres ugudelighet og deres mord og deres røveri og deres plyndring og allslags avskyelighet og horlevnet – bare en ørliten del av alt dette kan få plass i dette verk.

15 Men se, det finnes mange bøker og mange opptegnelser av alle slag, og de er hovedsakelig blitt ført av nephittene.

16 Og de er blitt [a]overlevert av nephittene fra den ene generasjon til den neste inntil de har falt i overtredelse og har blitt myrdet, plyndret og jaget på flukt og drept og adspredt over hele landet og blandet med lamanittene inntil de [b]ikke lenger kalles nephitter, men er blitt ugudelige og ville og glupske, ja, de er blitt lamanitter.

17 Og nå vender jeg tilbake til min egen beretning igjen. Derfor, det jeg har omtalt, hadde funnet sted etter at det hadde vært store stridigheter og uroligheter og kriger og uenighet blant Nephis folk.

18 Slik endte det seks og førtiende år av dommernes regjeringstid.

19 Og det skjedde at det fremdeles var store stridigheter i landet, ja, i det syv og førtiende år, og i det åtte og førtiende år også.

20 Likevel satt Helaman på dommersetet og handlet rettferdig og upartisk, ja, han var nøye med å holde Guds lover og bud og befalinger, og gjorde alltid det som var riktig i Guds øyne. Og han vandret i sin fars fotspor, så det gikk ham vel i landet.

21 Og det skjedde at han fikk to sønner. Den eldste ga han navnet [a]Nephi og den yngste navnet [b]Lehi. Og de begynte å vokse opp for Herren.

22 Og det skjedde at krigene og stridighetene etter hvert begynte å opphøre blant det nephittiske folk henimot slutten av det åtte og førtiende år av

10 *a* Alma 63:5–8.
12 *a* Alma 27:21–26.
14 *a* 2 Ne 5:16; Jak bok 1:17; 3 Ne 11:1.
16 *a* 1 Ne 5:16–19; Alma 37:4.
b Alma 45:12–14.
21 *a* vs Nephi, sønn av Helaman.
b vs Lehi, nephitt og misjonær.

dommernes regjeringstid over Nephis folk.

23 Og det skjedde at i det ni og førtiende år av dommernes regjeringstid var det opprettet varig fred i landet bortsett fra de hemmelige forbund som røveren [a]Gadianton hadde opprettet i de mest bebodde deler av landet. De var dengang ikke kjent for de øverste myndigheter, derfor ble de ikke utryddet av landet.

24 Og det skjedde at i det samme år var det overmåte stor fremgang i kirken, ja, det var mange tusen som sluttet seg til kirken og ble døpt til omvendelse.

25 Og så stor var fremgangen i kirken og så mange var velsignelsene som ble utøst over folket, at selv høyprestene og lærerne var storlig forbauset.

26 Og det skjedde at Herrens verk hadde fremgang, så mange sjeler, ja, titusener, ble døpt og innlemmet i Guds kirke.

27 Således ser vi at Herren er barmhjertig mot alle som i hjertets oppriktighet vil påkalle hans hellige navn.

28 Ja, således ser vi at [a]himmelens port er åpen for [b]alle, ja, for alle som vil tro på Jesu Kristi navn, han som er Guds Sønn.

29 Ja, vi ser at alle som vil kan gripe [a]Guds ord, som er [b]levende og kraftig og skal rive i stykker all djevelens list og alle hans snarer og lumske planer, og lede det menneske som følger Kristus inn på en [c]snever og smal vei over [d]elendighetens evige svelg som er beredt til å sluke de ugudelige,

30 og bringe deres sjeler, ja, deres udødelige sjeler, til Guds [a]høyre hånd i himmelens rike for å ta plass med Abraham og Isak og med Jakob og med alle våre hellige fedre for aldri mer å gå ut.

31 Og i dette år var det stadig glede i Zarahemlas land og i alle områdene omkring, ja, i hele det land som var i nephittenes besittelse.

32 Og det skjedde at det var fred og overmåte stor glede i resten av det ni og førtiende år, ja, det var også sammenhengende fred og stor glede i det femtiende år av dommernes regjeringstid.

33 Og i det en og femtiende år av dommernes regjeringstid var det også fred, bortsett fra den stolthet som begynte å komme inn i kirken – ikke inn i Guds kirke, men i hjertene til de mennesker som hevdet å tilhøre Guds kirke.

34 Og de ble oppblåste av [a]stolthet så de forfulgte mange av sine brødre. Nå var dette et stort onde som førte til at den mest ydmyke del av folket ble utsatt for store forfølgelser og måtte tåle mange lidelser.

35 Likevel [a]fastet og [b]ba de ofte og ble sterkere og sterkere

23 *a* Hel 2:4.
28 *a* 2 Ne 31:9, 17.
b Apg 10:28; Rom 2:10–11.
29 *a* vs Guds ord.
b Heb 4:12; L&p 11:2.
c 2 Ne 9:41; 33:9.
d 1 Ne 15:28–30.
30 *a* Mat 25:33–34.
34 *a* vs Stolthet.
35 *a* vs Faste.
b vs Bønn.

i sin [c]ydmykhet og fastere og fastere i troen på Kristus, inntil deres sjel var fylt med glede og trøst, ja, så deres hjerter var [d]renset og [e]helliggjort, en helliggjørelse som finner sted fordi de [f]gir seg hen til Gud.

36 Og det skjedde at det to og femtiende år også endte i fred, bortsett fra den overmåte store stolthet som hadde kommet inn i folkets hjerter. Og den kom på grunn av deres overmåte store [a]rikdommer og fordi det hadde gått dem vel i landet. Og den tiltok blant dem fra dag til dag.

37 Og det skjedde i det tre og femtiende år av dommernes regjeringstid at Helaman døde, og hans eldste sønn, Nephi, begynte å regjere i hans sted. Og det skjedde at han bekledde dommersetet og handlet rettferdig og upartisk, ja, han holdt Guds bud og gikk i sin fars fotspor.

KAPITTEL 4

Opprørske nephitter slår sine styrker sammen med lamanittene og inntar Zarahemlas land – Nephittene blir beseiret på grunn av sin ugudelighet – Kirken svekkes og folket blir svakt som lamanittene. Ca. 38–30 f.Kr.

Og det skjedde i det fire og femtiende år at det var stor uenighet i kirken, og det var også [a]stridigheter blant folket, så det var mye blodsutgytelse.

2 Og den opprørske del ble drept eller drevet ut av landet, og de gikk til lamanittenes konge.

3 Og det skjedde at de gikk inn for å oppegge lamanittene til krig mot nephittene, men se, lamanittene var overmåte redde, og de ville derfor ikke lytte til disse opprøreres ord.

4 Men det skjedde i det seks og femtiende år av dommernes regjeringstid at noen [a]opprørere gikk fra nephittene opp til lamanittene, og det lyktes dem sammen med de andre å oppegge dem til vrede mot nephittene. Og hele dette året forberedte de seg til krig.

5 Og i det syv og femtiende år kom de ned for å kjempe mot nephittene og begynte dødens verk, ja, så det i det åtte og femtiende år av dommernes regjeringstid lyktes dem å erobre Zarahemlas land, ja, alle landene like til det land som var nær landet Overflod.

6 Og nephittene og Moronihahs hærstyrker ble drevet inn i landet Overflod.

7 Og der befestet de seg mot lamanittene fra havet i vest til havet i øst, og det var én dagsreise for en nephitt langs den linje som de hadde befestet, og hvor de hadde stasjonert sine hærstyrker for å forsvare sitt land i nord.

8 Og slik hadde disse opprørske nephitter, med hjelp fra en tallrik hærstyrke lamanitter, tatt alle nephittenes områder

35 *c* vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
d vs Ren, renhet.
e vs Helliggjørelse.
f 2 Krøn 30:8; Mosiah 3:19.
36 *a* vs Rikdom.
4 1 *a* 3 Ne 11:29.
4 *a* Hel 5:17.

i landet i syd. Og alt dette ble gjort i det åtte- og ni og femtiende år av dommernes regjeringstid.

9 Og det skjedde i det sekstiende år av dommernes regjeringstid at det lyktes Moronihah og hans hærstyrker å gjenerobre mange deler av landet, ja, de vant tilbake mange byer som hadde falt i lamanittenes hender.

10 Og det skjedde i det en og sekstiende år av dommernes regjeringstid at det lyktes dem å vinne tilbake halvparten av alle sine områder.

11 Dette store tap for nephittene og det store blodbad som fant sted blant dem, ville ikke ha skjedd om det ikke hadde vært for den ugudelighet og avskyelighet som fantes blant dem, ja, og den fantes også blant dem som hevdet å tilhøre Guds kirke.

12 Og det var på grunn av [a]stoltheten i deres hjerter, deres overmåte store [b]rikdommer, ja, det var fordi de undertrykte de [c]fattige, holdt sin mat tilbake fra de sultne, holdt sine klær tilbake fra de nakne og slo sine ydmyke brødre på kinnet, gjorde narr av det som var hellig, fornektet profetiens og åpenbaringens ånd, myrdet, plyndret, løy, stjal, bedrev hor, skapte store stridigheter og brøt ut og dro til Nephis land blant lamanittene,

13 og på grunn av deres store ugudelighet og fordi de [a]roste seg av sin egen styrke, ble de overlatt til sin egen styrke. Derfor gikk det dem ikke vel, men de ble plaget, slått og drevet foran lamanittene inntil de hadde mistet kontrollen over nesten alle sine land.

14 Men se, Moronihah forkynte mange ting for folket på grunn av deres synd, og [a]Nephi og Lehi, som var Helamans sønner, forkynte også mange ting for folket, ja, og de profeterte mange ting for dem om deres misgjerninger og hvordan det kom til å gå med dem hvis de ikke omvendte seg fra sine synder.

15 Og det skjedde at de omvendte seg, og i den grad de omvendte seg, begynte det å gå dem vel.

16 For da Moronihah så at de omvendte seg, dristet han seg til å lede dem fra sted til sted og fra by til by helt til de hadde vunnet tilbake halvparten av sine eiendommer og halvparten av alle sine land.

17 Og slik endte det en og sekstiende år av dommernes regjeringstid.

18 Og det skjedde i det to og sekstiende år av dommernes regjeringstid at Moronihah ikke greide å gjenerobre flere områder fra lamanittene.

19 Derfor oppga de planen om å innta resten av sine land, for lamanittene var så tallrike at det var umulig for nephittene

12 *a* Obad 1:3–4; L&p 101:42.
b 1 Tim 6:17; 2 Ne 9:42.
c L&p 42:30–31.
13 *a* vs Stolthet.
14 *a* Hel 3:21.

å få mer makt over dem. Derfor brukte Moronihah alle sine hærstyrker til å forsvare de deler som han hadde tatt.

20 Og det skjedde at på grunn av lamanittenes store antall var nephittene meget redde for å bli overmannet og tråkket ned og drept og utryddet.

21 Ja, de begynte å huske Almas profetier og også Mosiahs ord, og de forsto at de hadde vært et hårdnakket folk og at de hadde aktet Guds bud for intet,

22 og at de hadde forandret og tråkket [a]Mosiahs lover under fot, eller det som Herren befalte ham å gi til folket, og de forsto at deres lover hadde blitt fordervet, og at de hadde blitt et ugudelig folk, så de var ugudelige, ja, likesom lamanittene.

23 Og på grunn av deres synd hadde kirken begynt å bli [a]svekket, og de begynte å miste troen på profetiens ånd og åpenbaringens ånd, og Guds straffedommer stirret dem i ansiktet.

24 Og de forsto at de hadde blitt [a]svake som sine brødre, lamanittene, og at Herrens Ånd ikke lenger beskyttet dem, ja, den hadde trukket seg tilbake fra dem fordi [b]Herrens Ånd ikke bor i [c]vanhellige templer.

25 Derfor sluttet Herren å beskytte dem ved sin mirakuløse og makeløse kraft, for de hadde sunket ned i en tilstand av [a]vantro og fryktelig ugudelighet, og de så at lamanittene var langt mer tallrike enn dem selv, og hvis de ikke [b]holdt seg nær til Herren sin Gud, måtte de uunngåelig gå til grunne.

26 For se, de forsto at lamanittenes styrke var like stor som deres egen styrke, mann for mann. Og derfor hadde de falt i denne store overtredelse, ja, derfor var de i løpet av [a]ganske få år blitt svake på grunn av sin overtredelse.

KAPITTEL 5

Nephi og Lehi ofrer seg for forkynnelsen – Deres navn innbyr dem til å innrette sitt liv etter sine forfedre – Kristus forløser dem som omvender seg – Nephi og Lehi vinner mange konvertitter og blir fengslet og omkranset av ild – En mørk sky overskygger tre hundre mennesker – Jorden ryster, og en stemme befaler menneskene å omvende seg – Nephi og Lehi taler med engler, og menneskeskaren blir omkranset av ild. Ca. 30 f.Kr.

Og det skjedde i dette samme år, se, da overlot [a]Nephi dommersetet til en mann ved navn Cezoram.

2 For ettersom deres lover og statsforfatning ble opprettet ved [a]folkets stemme, og de som [b]valgte ondt, var mer tallrike enn de som valgte godt, derfor var de i ferd med å modnes til ødeleggelse, for lovene hadde blitt forvrengt.

22 *a* Alma 1:1.
23 *a* vs Frafall.
24 *a* Mosiah 1:13.
b vs Hellige ånd, Den.
c Mosiah 2:37; Alma 7:21; 34:36.
25 *a* vs Vantro.
b Jak bok 6:5.
26 *a* Alma 46:8; Hel 12:3–4.
5 1 *a* Hel 3:37.
2 *a* Mosiah 29:25–27.
b Alma 10:19.

3 Ja, og dette var ikke alt. De var et så hårdnakket folk at de ikke kunne styres av loven, heller ikke av rettferdighet, uten å bli ødelagt.

4 Og det skjedde at Nephi var blitt trett på grunn av deres synd, og han [a]frasa seg dommersetet og påtok seg å forkynne Guds ord resten av sine dager, og også hans bror Lehi, resten av sine dager,

5 for de husket de ord deres far, Helaman, hadde talt til dem, og dette er de ord som han talte:

6 Se, mine sønner, jeg ønsker at dere skal huske å holde Guds bud, og jeg vil dere skal forkynne disse ord for folket. Se, jeg har gitt dere de samme navn som våre første [a]foreldre som kom ut av Jerusalems land, og dette har jeg gjort for at dere, når dere minnes deres egne navn, også kan huske dem, og når dere husker dem, kan huske deres gjerninger, og når dere husker deres gjerninger, kan vite at det er sagt og også skrevet at de var [b]gode.

7 Derfor, mine sønner, vil jeg dere skal gjøre det som er godt, så det kan bli sagt og også skrevet om dere slik det er blitt sagt og skrevet om dem.

8 Og nå, mine sønner, se, det er noe mer jeg ønsker av dere, og dette ønske er at dere ikke må gjøre disse ting for å rose dere, men at dere må gjøre disse ting for å samle dere en [a]skatt i himmelen, ja, en skatt som er evig og ikke visner bort, ja, så dere kan få det evige livs [b]kostelige gave som vi har grunn til å tro er blitt gitt til våre fedre.

9 Husk, ja, husk, mine sønner, de [a]ord kong Benjamin talte til sitt folk. Ja, husk at det ikke finnes noen annen vei og ikke noe annet middel hvorved mennesket kan bli frelst enn gjennom [b]Jesu Kristi sonende blod, han som skal komme. Ja, husk at han kommer for å [c]forløse [d]verden.

10 Og husk også de [a]ord som Amulek talte til Zeezrom i byen Ammonihah, for han sa til ham at Herren visselig skulle komme og forløse sitt folk, men at han ikke skulle komme og forløse dem i deres synder, men for å forløse dem fra deres synder.

11 Og Faderen har gitt ham makt til å forløse dem fra deres synder på betingelse av omvendelse, derfor har han [a]sendt sine engler for å forkynne budskapet om de betingelser for omvendelse som bringer mennesker til Forløserens kraft så deres sjeler kan bli frelst.

12 Og nå, mine sønner, husk, ja, husk at det er på [a]vår Forløsers klippe som er Kristus,

4 *a* Alma 4:15–20.
6 *a* 1 Ne 1:1, 5.
b 2 Ne 33.
8 *a* 3 Ne 13:19–21.
b L&p 14:7.
9 *a* Mosiah 2:9.
b Mosiah 3:17–18. vs Forsoning.
c vs Forløse, forløst, forløsning.
d vs Verden – Mennesker som ikke er lydige mot budene.
10 *a* Alma 11:34.
11 *a* Alma 13:24–25.
12 *a* Mat 7:24–27; L&p 6:34; Moses 7:53. vs Hjørnesten; Klippe (sten).

Guds Sønn, at dere må bygge deres [b]grunnvoll, så djevelen, når han sender ut sine mektige vinder, ja, sine piler i hvirvelvinden, ja, når all hans hagl og hans mektige [c]storm slår mot dere, skal det ikke ha noen makt over dere til å trekke dere ned i elendighetens og den evige pines avgrunn fordi klippen dere er bygget på, er en sikker grunnvoll, og hvis menneskene bygger på denne grunnvoll, kan de ikke falle.

13 Og det skjedde at dette var de ord Helaman [a]lærte sine sønner, ja, han lærte dem mange ting som ikke er skrevet, og også mange ting som er skrevet.

14 Og de husket hans ord, og derfor holdt de Guds bud, gikk ut for å undervise Guds ord blant hele Nephis folk og begynte i byen Overflod,

15 og derfra videre til byen Gid, og fra byen Gid til byen Mulek.

16 Og videre fra by til by inntil de hadde gått ut til hele Nephis folk som var i landet i syd, og derfra inn i Zarahemlas land blant lamanittene.

17 Og det skjedde at de talte med stor kraft så de gjorde til skamme mange av dem som hadde gjort [a]opprør og hadde gått over fra nephittene, så de kom frem og bekjente sine synder og ble døpt til omvendelse og straks vendte tilbake til nephittene for å forsøke å rette opp den urett de hadde begått mot dem.

18 Og det skjedde at Nephi og Lehi forkynte for lamanittene med meget stor kraft og myndighet, for de hadde mottatt kraft og myndighet så de kunne [a]tale, og det ble dem også gitt hva de skulle si.

19 Derfor talte de, så de forbauset lamanittene storlig og [a]overbeviste dem, så åtte tusen av lamanittene som var i Zarahemlas land og rundt omkring, ble døpt til omvendelse og ble overbevist om sine fedres ugudelige tradisjoner.

20 Og det skjedde at Nephi og Lehi dro videre derfra til Nephis land.

21 Og det skjedde at de ble tatt av en av lamanittenes hærstyrker og kastet i [a]fengsel, ja, det samme fengsel Ammon og hans brødre ble kastet i av Limhis tjenere.

22 Og etter at de hadde sittet i fengsel i mange dager uten mat, se, da gikk de inn i fengselet for å ta dem så de kunne slå dem ihjel.

23 Og det skjedde at det så ut som om Nephi og Lehi var omkranset av [a]ild, så de ikke våget å legge hånd på dem av frykt for å bli brent. Likevel ble ikke Nephi og Lehi brent, og det så ut som de sto midt i ilden uten å bli brent.

24 Og da de så at de var om-

12 *b* Jes 28:16; Jak bok 4:16.
c 3 Ne 14:25, 27.
13 *a* Mosiah 1:4.
17 *a* Hel 4:4.
18 *a* L&p 100:5–8. vs Profeti, profetere.
19 *a* vs Misjonærarbeide; Omvende, omvendelse.
21 *a* Mosiah 7:6–7; 21:23.
23 *a* 2M 3:2.

kranset av en [a]ildsøyle og de ikke ble brent, fattet de mot.

25 For de så at lamanittene ikke våget å legge hånd på dem, heller ikke våget de å komme nær dem, men sto som om de var blitt stumme av forbauselse.

26 Og det skjedde at Nephi og Lehi sto frem og begynte å tale til dem og sa: Frykt ikke, for se, det er Gud som har vist dere dette som er vidunderlig, og det har vist dere at dere ikke kan legge hånd på oss for å slå oss ihjel.

27 Og se, da de hadde sagt disse ord, ristet jorden overmåte sterkt, og fengselets vegger ristet som om de var nær ved å falle ned. Men se, de falt ikke, og se, de som var i fengselet, var lamanitter og opprørske nephitter.

28 Og det skjedde at de ble overskygget av en [a]mørk sky, og en redselsfull og dyptgripende frykt kom over dem.

29 Og det skjedde at det hørtes en [a]røst som syntes å komme fra et sted over den mørke skyen, og den sa: Omvend dere, omvend dere, og forsøk ikke mer å drepe mine tjenere som jeg har sendt til dere for å forkynne godt budskap.

30 Og det skjedde at da de hørte denne røsten, forsto de at det ikke var tordenens røst, heller ikke var det en larmende, støyende røst, men se, det var en [a]lav røst som var fullkomment mild likesom en hvisken, og den trengte inn i selve sjelen.

31 Men selv om det var en mild røst, ristet jorden overmåte sterkt, og fengselets vegger dirret igjen som om det var nær ved å falle ned, og se, den mørke skyen som hadde overskygget dem, drev ikke bort.

32 Og se, røsten lød igjen og sa: Omvend dere, omvend dere, for himmelens rike er nær, og forsøk ikke mer å drepe mine tjenere. Og det skjedde at jorden ristet igjen, og veggene dirret.

33 Og for tredje gang lød røsten igjen og talte vidunderlige ord til dem, ord som ikke kan uttales av mennesker, og veggene dirret igjen, og jorden ristet som om den var nær ved å revne.

34 Og det skjedde at lamanittene ikke kunne flykte på grunn av den mørke skyen som overskygget dem, og de kunne heller ikke røre seg på grunn av den frykt som kom over dem.

35 Nå var det en iblant dem som var nephitt av fødsel, som en gang hadde tilhørt Guds kirke, men hadde gjort opprør.

36 Og det skjedde at han vendte seg om, og se, gjennom den mørke skyen så han Nephis og Lehis ansikter. Og se, de [a]skinte overmåte sterkt, ja, som englers ansikter. Og han så at de løftet sine øyne mot himmelen og sto som om de talte med eller oppløftet sin røst til et vesen som de så.

37 Og det skjedde at denne mannen ropte til menneskeskar-

24 *a* 2M 14:24; 1 Ne 1:6; L&p 29:12; JS – H 1:16.
28 *a* 2M 14:20.
29 *a* 3 Ne 11:3–14.
30 *a* 1 Kong 19:12; L&p 85:6.
36 *a* 2M 34:29–35; Apg 6:15.

en at de skulle snu seg og se. Og se, de fikk kraft til å snu seg og se, og de så Nephis og Lehis ansikter.

38 Og de sa til mannen: Se, hva betyr alle disse ting, og hvem er det disse menn taler med?

39 Nå var mannens navn Aminadab, og Aminadab sa til dem: De taler med Guds engler.

40 Og det skjedde at lamanittene sa til ham: [a]Hva skal vi gjøre for at denne mørke skyen som overskygger oss, kan bli fordrevet?

41 Og Aminadab sa til dem: Dere må [a]omvende dere og anrope røsten inntil dere får [b]tro på Kristus, som Alma og Amulek og Zeezrom underviste dere om. Og når dere gjør dette, skal den mørke skyen bli fordrevet og ikke lenger overskygge dere.

42 Og det skjedde at de alle begynte å anrope ham som hadde rystet jorden med sin røst, ja, de ropte helt til den mørke skyen drev bort.

43 Og det skjedde at da de så seg omkring og oppdaget at den mørke skyen var drevet bort og ikke lenger overskygget dem, se, da så de at hver eneste sjel var [a]omkranset av en ildsøyle.

44 Og Nephi og Lehi var midt iblant dem. Ja, de var omkranset, og det var som om de befant seg midt i et flammehav, og likevel skadet det dem ikke. Heller ikke begynte fengselets vegger å brenne, og de ble fylt med den [a]glede som er usigelig og full av herlighet.

45 Og se, [a]Guds Hellige ånd kom ned fra himmelen og tok plass i deres hjerter, og det var som om de ble fylt med ild, og de kunne [b]tale vidunderlige ord.

46 Og det skjedde at det hørtes en røst, ja, en behagelig røst som lød som en hvisken, og den sa:

47 [a]Fred, fred være med dere på grunn av deres tro på min høyt elskede, som var fra verdens grunnvoll ble lagt.

48 Og da de hørte dette, så de opp for å finne ut hvor røsten kom fra, og se, de så [a]himlene åpne, og engler kom ned fra himmelen og betjente dem.

49 Og det var omtrent tre hundre sjeler som så og hørte disse ting, og de ble bedt om å gå ut og ikke være forundret, heller ikke skulle de tvile.

50 Og det skjedde at de gikk ut og betjente folket og forkynte i alle omkringliggende områder alle de ting de hadde hørt og sett, så de fleste lamanitter ble overbevist om det på grunn av de store bevis de hadde fått.

51 Og alle som ble [a]overbevist, la ned sine krigsvåpen og glemte sitt hat og sine fedres tradisjoner.

52 Og det skjedde at de lot nephittene få tilbake sine eiendomsland.

---

40 *a* Apg 2:37–39.
41 *a* vs Omvende, omvendelse.
b vs Tro.
43 *a* 3 Ne 17:24; 19:14.
44 *a* vs Glede.
45 *a* 3 Ne 9:20; Ether 12:14.
b vs Gaver, Åndens.
47 *a* vs Fred.
48 *a* 1 Ne 1:8.
51 *a* Alma 31:5.

KAPITTEL 6

De rettferdige lamanitter forkynner for de ugudelige nephitter – Begge folk blomstrer i en periode med fred og overflod – Lucifer, som er syndens opphavsmann, oppegger de ugudelige samt gadiantonrøverne til mord og ugudelighet – Røverne overtar nephittenes statsforvaltning. Ca. 29–23 f.Kr.

Og det skjedde at da det to og sekstiende år av dommernes regjeringstid var omme, hadde alle disse ting hendt, og størstedelen av lamanittene var blitt et rettferdig folk, så deres [a]rettferdighet overgikk nephittenes på grunn av deres faste og standhaftige tro.

2 For se, det var mange av nephittene som var blitt [a]forherdet og ubøyelige og meget ugudelige, så de forkastet Guds ord, all forkynnelse og alle profetier som fant sted blant dem.

3 Likevel var det stor glede blant kirkens folk på grunn av lamanittenes omvendelse, ja, fordi Guds kirke var blitt opprettet blant dem. Og de hadde et nært [a]vennskap med hverandre, frydet seg med hverandre og gledet seg storlig.

4 Og det skjedde at mange lamanitter kom ned til Zarahemlas land og fortalte Nephis folk hvordan de var blitt [a]omvendt, og formante dem til tro og omvendelse.

5 Ja, og mange forkynte med overmåte stor kraft og myndighet, så de bragte mange av dem ned til ydmykhetens dyp for å bli Guds og Lammets ydmyke etterfølgere.

6 Og det skjedde at mange lamanitter dro til landet i nord, og Nephi og Lehi dro også til [a]landet i nord for å forkynne for folket. Og slik endte det tre og sekstiende år.

7 Og se, det var fred i hele landet, så nephittene kunne reise inn i hvilken som helst del av landet de ville, både blant nephittene og lamanittene.

8 Og det skjedde at lamanittene også reiste hvor de ville, både blant lamanittene og blant nephittene, og derfor hadde de åpent samkvem med hverandre og kunne kjøpe og selge og skaffe seg inntekter ifølge sitt eget ønske.

9 Og det skjedde at de ble overmåte rike, både lamanittene og nephittene, og de hadde en overflod av gull og av sølv og av alle slags kostbare metaller, både i landet i syd og landet i nord.

10 Nå ble landet i syd kalt Lehi, og landet i nord ble kalt [a]Mulek etter Sidkias sønn, for Herren førte Mulek til landet i nord og Lehi til landet i syd.

11 Og se, i begge disse landene var det allslags gull og sølv og kostbar malm, og det var også dyktige håndverkere som arbeidet med allslags malm og renset den, og derfor ble de rike.

6 1*a* Hel 13:1.
2*a* Rom 1:28–32.
3*a* vs Fellesskap.
4*a* vs Omvende, omvendelse.
6*a* Alma 63:4–9; Hel 3:11–12.
10*a* Mosiah 25:2–4; Hel 8:21.

12 De dyrket korn i store mengder både i nord og i syd, og det gikk dem overmåte vel både i nord og i syd. Og de formerte seg og vokste seg overmåte sterke i landet. Og de alet opp mye storfe og småfe og mange gjøkalver.

13 Se, deres kvinner arbeidet og spant og laget allslags tøy av finvevet lin, og alle slags stoffer så de kunne kle sin nakenhet. Og slik gikk det fire og sekstiende år i fred.

14 Og i det fem og sekstiende år hadde de også stor glede og fred og hørte mye forkynnelse og mange profetier om det som skulle skje. Og slik gikk det fem og sekstiende år.

15 Og det skjedde at i det seks og sekstiende år av dommernes regjeringstid, se, da ble [a]Cezoram myrdet av en ukjent hånd mens han satt på dommersetet. Og det skjedde at i det samme år ble hans sønn, som var blitt utnevnt av folket i hans sted, også myrdet. Og slik endte det seks og sekstiende år.

16 Og i begynnelsen av det syv og sekstiende år begynte folket å bli overmåte ugudelig igjen.

17 For se, Herren hadde velsignet dem så lenge med verdens rikdommer at de ikke var blitt oppegget til vrede, til krig eller til blodsutgytelse. Derfor begynte de å legge sin elsk på sine rikdommer, ja, de begynte å trakte etter vinning så de kunne overgå hverandre, derfor begynte de å begå [a]hemmelige mord og røve og plyndre for vinnings skyld.

18 Og se nå, disse mordere og plyndrere tilhørte en bande som var blitt opprettet av Kishkumen og [a]Gadianton. Og nå hadde det skjedd at det også var mange av Gadiantons bande blant nephittene. Men se, de var mer tallrike blant den mest ugudelige del av lamanittene. Og de ble kalt Gadiantons røvere og mordere.

19 Og det var de som myrdet den øverste dommer, Cezoram og hans sønn, mens de satt på dommersetet, og se, de ble ikke funnet.

20 Og nå skjedde det at da lamanittene oppdaget at det var røvere blant dem, ble de overmåte sørgmodige, og de brukte alle midler som sto i deres makt for å utrydde dem fra jordens overflate.

21 Men se, Satan oppegget størstedelen av nephittene, så de gikk sammen med disse røverbandene og sluttet seg til deres pakter og deres eder, for å beskytte og bevare hverandre under alle vanskelige omstendigheter de kom i, så de ikke skulle bli straffet for sine mord og sine plyndringer og sine tyverier.

22 Og det skjedde at de hadde sine tegn, ja, sine [a]hemmelige tegn og sine hemmelige ord, for å kunne kjenne en bror som hadde inngått pakten. Og uansett hvilken ugudelighet denne bror begikk, skulle han ikke skades

15*a* Hel 5:1.
17*a* 3 Ne 9:9.
18*a* Hel 2:4, 12–13.
22*a* vs Hemmelige forbund.

av sin bror eller av dem som tilhørte hans bande og som hadde inngått denne pakten.

23 Og derfor kunne de myrde og plyndre og stjele og bedrive hor og begå allslags ugudelighet, stikk i strid med sitt lands lover og også med sin Guds lover.

24 Og alle som tilhørte deres bande og som avslørte deres [a]ugudelighet og avskyelighet for verden, skulle dømmes, ikke etter deres lands lover, men etter deres ugudelige lover som var gitt av Gadianton og Kishkumen.

25 Og se, det er disse hemmelige [a]eder og pakter som Alma befalte sin sønn ikke å la gå ut til verden, for at de ikke skulle bli et middel til å bringe folket ned til ødeleggelse.

26 Men se, disse [a]hemmelige eder og pakter kom ikke til Gadianton fra de opptegnelser som ble overlevert til Helaman, men se, de ble lagt i Gadiantons hjerte av det [b]samme vesen som lokket våre første foreldre til å spise av den forbudte frukt,

27 ja, av det samme vesen som sammensverget seg med [a]Kain om at hvis han myrdet sin bror Abel, skulle verden ikke få vite det. Og fra den tid av sammensverget han seg med Kain og hans tilhengere.

28 Og det er det samme vesen som påvirket menneskenes hjerter til å [a]bygge et tårn som var så høyt at de kunne nå opp til himmelen. Og det var det samme vesen som bedro det folk som kom fra dette tårnet inn i dette land og som spredte mørkets gjerninger og avskyeligheter over hele landet, inntil han trakk folket ned til en [b]fullstendig ødeleggelse og til et evigvarende helvete.

29 Ja, det er det samme vesen som fremdeles påvirker [a]Gadiantons hjerte til å fortsette med mørkets gjerninger og med hemmelige mord. Og dette har han gjort fra menneskets begynnelse like ned til denne tid.

30 Og se, det er han som er [a]opphavsmann til all synd. Og se, han fortsetter med sine mørkets gjerninger og hemmelige mord, og overleverer deres sammensvergelser og deres eder og deres pakter og deres planer om en fryktelig ugudelighet fra generasjon til generasjon, i den utstrekning han kan få makt over menneskenes barns hjerter.

31 Og se, han hadde fått godt tak på nephittenes hjerter, så de var blitt overmåte ugudelige, ja, de fleste av dem hadde bøyd av fra rettferdighetens vei og [a]tråkket Guds bud under fot og gått inn på sine egne veier og bygget seg avguder av sitt gull og sitt sølv.

32 Og det skjedde at alle disse synder kom iblant dem i løpet

24 *a* vs Ugudelig(e).
25 *a* Alma 37:27–32.
26 *a* Moses 5:29, 49–52.
b 3 Ne 6:28; Moses 4:6–12.
27 *a* Moses 5:18–33.
28 *a* 1M 11:1–4; Ether 1:3.
b Ether 8:9, 15–25.
29 *a* Hel 2:4–13.
30 *a* Alma 5:39–42; Moroni 7:12, 17; Moses 4:4.
31 *a* 1 Ne 19:7.

av noen [a]ganske få år. Derfor hadde det meste av det kommet iblant dem i det syv og sekstiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

33 Og de vokste i sine synder i det åtte og sekstiende år også, til stor sorg og fortvilelse for de rettferdige.

34 Og således ser vi at nephittene begynte å synke ned i vantro og vokse i ugudelighet og avskyelighet, mens lamanittene begynte å vokse overmåte sterkt i kunnskapen om sin Gud, ja, de begynte å holde hans lover og befalinger og vandre sannferdig og uklanderlig for ham.

35 Og således ser vi at Herrens Ånd begynte å [a]trekke seg tilbake fra nephittene på grunn av deres ugudelighet og deres hårde hjerter.

36 Og således ser vi at Herren begynte å utøse sin Ånd over lamanittene fordi de hadde så lett for og var så villige til å tro på hans ord.

37 Og det skjedde at lamanittene jaktet på Gadiantons røverbande, og de forkynte Guds ord blant de mest ugudelige av dem, så denne røverbanden ble helt utryddet blant lamanittene.

38 Men på den annen side skjedde det at nephittene bygget dem opp og støttet dem, og de begynte med den mest ugudelige del av dem, inntil de var utbredt over hele nephittenes land og hadde forført størsteparten av de rettferdige, inntil de var sunket så dypt at de trodde på deres gjerninger og delte deres rov og deltok i deres hemmelige mord og forbund.

39 Og derfor fikk de full kontroll over landets styre, så de tråkket under fot og slo og plaget og snudde ryggen til de [a]fattige og saktmodige og Guds ydmyke etterfølgere.

40 Og således ser vi at de var i en fryktelig tilstand og var i ferd med å [a]modnes til en evig fortapelse.

41 Og det skjedde at slik endte det åtte og sekstiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

En profeti av Nephi, som var sønn av Helaman. Gud truer Nephis folk med at han vil hjemsøke dem i sin vrede og utrydde dem fullstendig hvis de ikke omvender seg fra sin ugudelighet. Gud slår Nephis folk med pest. De omvender seg og vender seg til ham. Samuel, en lamanitt, profeterer til nephittene.

Omfatter kapittel 7 til og med 16.

KAPITTEL 7

Nephi blir forkastet i nord og vender tilbake til Zarahemla – Han ber fra sitt tårn i hagen og ber deretter folket omvende seg eller omkomme. Ca. 23–21 f.Kr.

Se, nå skjedde det i det ni og

32 *a* Alma 46:8.
35 *a* Mosiah 2:36; L&p 121:37.
39 *a* Sal 109:16; Alma 5:54–56; L&p 56:16.
40 *a* Hel 5:2; 11:37; L&p 18:6.

sekstiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk, at Helamans sønn, Nephi, [a]vendte tilbake til Zarahemlas land fra landet i nord.

2 For han hadde reist blant folket som var i landet i nord og hadde forkynt Guds ord for dem og hadde profetert mange ting for dem.

3 Og de forkastet alle hans ord så han ikke kunne være blant dem, men vendte tilbake til det land hvor han var født.

4 Og da så han at folket befant seg i en tilstand av slik fryktelig ugudelighet, og at Gadiantonrøverne satt på dommersetene og hadde tilrevet seg makt og myndighet i landet. De satte Guds bud til side, gjorde på ingen måte det som var riktig overfor ham, og var ikke rettferdige mot menneskenes barn.

5 De fordømte de rettferdige på grunn av deres rettferdighet, lot de skyldige og ugudelige slippe straff fordi de hadde penger, ja, de lot dem ha ledende stillinger i landet for å herske og gjøre som de ville, så de kunne oppnå [a]verdslig vinning og ære og enda lettere kunne bedrive hor og stjele og drepe og gjøre som de selv ville.

6 Nå hadde disse store synder kommet blant nephittene i løpet av ganske få år, og da Nephi så det, ble hans hjerte fylt av sorg, og han utbrøt i sjelekval:

7 Om jeg bare kunne ha levd i de dager da min far, Nephi, første gang kom ut av Jerusalems land, så jeg kunne ha gledet meg med ham i det lovede land. Da var hans folk lette å påvirke, trofaste i å holde Guds bud og sene å lede til synd. Og de var snare til å lytte til Herrens ord.

8 Ja, om jeg kunne ha levd i de dager, da ville min sjel ha gledet seg over mine brødres rettferdighet.

9 Men se, jeg har fått disse dagene til å leve mitt liv, og min sjel skal fylles med sorg på grunn av mine brødres ugudelighet.

10 Og se, nå skjedde dette i et tårn som lå i Nephis hage, som lå ved hovedveien som førte til den største markedsplassen i byen Zarahemla. Derfor hadde Nephi knelt ned oppe i tårnet som lå i hans hage, og dette tårnet lå også like ved porten inn til hagen hvor hovedveien gikk forbi.

11 Og det skjedde at noen menn gikk forbi, og de så at Nephi utøste sin sjel til Gud i tårnet. Og de sprang og fortalte folk hva de hadde sett, og folk kom sammen i store flokker for å få vite årsaken til så stor sorg over folkets ugudelighet.

12 Og da Nephi reiste seg, så han folkemengden som hadde samlet seg.

13 Og det skjedde at han opplot sin munn og sa til dem: Se, [a]hvorfor har dere kommet sammen? Er det for at jeg kan fortelle dere om deres synder?

14 Ja, jeg har gått opp i mitt tårn, så jeg kunne utøse min

7 1*a* Hel 6:6. | 5*a* Mat 13:22; 16:26. | 13*a* Mat 3:5–8.

sjel til min Gud på grunn av den overmåte store sorg jeg har i mitt hjerte på grunn av deres synder!

15 Og på grunn av min sorg og fortvilelse har dere kommet sammen og er forundret, ja, og dere har god grunn til å være forundret. Ja, dere trenger å være forundret fordi dere har gitt etter, så djevelen har fått godt tak på deres hjerter.

16 Ja, hvordan kunne dere gi etter for de fristelser som kommer fra ham som forsøker å styrte deres sjeler ned til evig elendighet og uendelig smerte?

17 Omvend dere, omvend dere! [a]Hvorfor vil dere dø? Vend om, vend om til Herren deres Gud. Hvorfor har han forlatt dere?

18 Det er fordi dere har forherdet deres hjerter, ja, dere vil ikke lytte til den [a]gode hyrdes røst. Ja, dere har [b]egget ham til vrede mot dere.

19 Og se, istedenfor å [a]samle dere, hvis dere ikke omvender dere, se, da skal han adspre dere så dere skal bli til føde for hunder og ville dyr.

20 Hvordan kunne dere glemme deres Gud samme dag som han befridde dere?

21 Men se, det er for at dere skal kunne samle dere rikdom, bli rost av mennesker, ja, for å samle dere gull og sølv. Og dere har lagt deres elsk på denne [a]verdens rikdommer og verdiløse ting. Derfor myrder dere og plyndrer og stjeler og bærer [b]falskt vitnesbyrd mot deres neste og begår alle slags synder.

22 Og derfor, ve dere hvis dere ikke omvender dere. For hvis dere ikke vil omvende dere, se, da skal denne store by, og også alle de store byer som er rundt omkring som er i vårt eiendomsland, bli tatt bort, så dere ikke skal ha noen plass i dem. For se, Herren vil ikke gi dere [a]styrke som han hittil har gjort, så dere kan holde stand mot deres fiender.

23 For se, så sier Herren: Jeg vil ikke vise de ugudelige en del av min styrke – hverken den ene eller den andre – bare dem som omvender seg fra sine synder og lytter til mine ord. Og derfor, mine brødre, vil jeg dere skal forstå at det skal bli [a]bedre for lamanittene enn for dere hvis dere ikke omvender dere.

24 For se, de er mer rettferdige enn dere, for de har ikke syndet mot den store kunnskap som dere har mottatt. Derfor vil Herren være barmhjertig mot dem, ja, han vil [a]forlenge deres dager og øke deres avkom, mens dere skal bli fullstendig [b]utryddet hvis dere ikke omvender dere.

25 Ja, ve dere på grunn av den store avskyelighet som er kommet blant dere, og dere har

17 *a* Esek 18:23, 31–32.
18 *a* Esek 34:12; Joh 10:14–16; Alma 5:38–41, 57–60. vs Gode hyrde.
b Jak bok 1:8; Alma 12:36–37.
19 *a* 3 Ne 10:4–7.
21 *a* vs Verdslighet.
b 2M 20:16; Mat 15:19–20.
22 *a* Mosiah 7:29.
23 *a* Hel 15:11–15.
24 *a* Alma 9:16; L&p 5:33.
b Alma 9:19.

sluttet dere til den, ja, til den [a]hemmelige bande som ble opprettet av Gadianton!

26 Ja, [a]ve dere på grunn av den stolthet dere har latt komme inn i deres hjerter, og som har gjort dere mer oppblåste enn godt er på grunn av deres overmåte store [b]rikdommer!

27 Ja, ve dere på grunn av deres ugudelighet og avskyelighet!

28 Og hvis dere ikke omvender dere, skal dere omkomme, ja, alt deres land skal bli tatt fra dere, og dere skal bli utryddet fra jordens overflate.

29 Og se, det er ikke jeg selv som sier at disse ting skal skje, for det er ikke av meg selv at jeg [a]vet disse ting. Men se, jeg vet at disse ting er sanne fordi Gud Herren har tilkjennegitt dem for meg. Derfor bevitner jeg at de skal skje.

KAPITTEL 8

Fordervede dommere forsøker å hisse folket opp mot Nephi – Abraham, Moses, Zenos, Zenock, Ezias, Jesaja, Jeremia, Lehi og Nephi vitnet alle om Kristus – Ved inspirasjon bekjentgjør Nephi at den øverste dommer er myrdet. Ca. 23–21 f.Kr.

Og nå skjedde det at da Nephi hadde sagt disse ord, se, da ble noen menn som var dommere og som også tilhørte Gadiantons hemmelige bande, sinte, og de ropte ut mot ham og sa til folket: Hvorfor griper dere ikke denne mannen og fører ham frem, så han kan bli dømt for den forbrytelse han har begått?

2 Hvorfor ser dere og hører dere denne mann håne dette folk og vår lov?

3 For se, Nephi hadde talt til dem om deres fordervede lov, ja, Nephi talte om mange ting som ikke kan skrives, og han talte ikke noe som var i strid med Guds bud.

4 Og disse dommere ble sinte på ham fordi han [a]talte tydelig til dem om deres hemmelige mørkets gjerninger. Likevel våget de ikke selv å legge hånd på ham av frykt for at folket skulle rope ut mot dem.

5 Derfor ropte de til folket og sa: Hvorfor tillater dere at denne mannen håner oss? For se, han fordømmer hele dette folk og sier vi vil bli utryddet, og han har også sagt at disse våre store byer skal bli tatt fra oss, så vi ikke kan oppholde oss i dem.

6 Og vi vet at dette er umulig, for se, vi er mektige, og våre byer er store. Derfor kan våre fiender ikke få makt over oss.

7 Og det skjedde at på denne måten hisset de opp folket til vrede mot Nephi og skapte stridigheter blant dem, for det var noen som ropte ut: La denne mannen være i fred, for han er en god mann, og de ting som han sier, vil visselig komme til å skje hvis vi ikke omvender oss.

8 Ja, se, alle de straffedommer han har vitnet om for oss vil komme over oss, for vi vet at han har vitnet riktig til oss om

25 *a* Hel 3:23.
26 *a* Jes 5:8–25.
b Jak bok 2:13.
29 *a* Alma 5:45–46.
8 4 *a* 1 Ne 16:2–3.

våre synder. Og se, de er mange, og han har like god [a]kjennskap til alt som skal hende oss, som han har til våre synder.

9 Ja, se, hvis han ikke hadde vært en profet, kunne han ikke ha vitnet om disse ting.

10 Og det skjedde at de som forsøkte å drepe Nephi ble holdt tilbake på grunn av sin frykt, og de la ikke hånd på ham. Derfor begynte han igjen å tale til dem, for han så at han hadde funnet nåde for enkeltes øyne, så de øvrige var redde.

11 Derfor ble han tilskyndet til å tale mer til dem og sa: Se, mine brødre, har dere ikke lest at Gud ga en mann, nemlig Moses, kraft til å slå på vannet i [a]Rødehavet, og det delte seg til begge sider, så israelittene, som var våre forfedre, gikk igjennom på tørr grunn, og vannet lukket seg over egypternes hærstyrker og oppslukte dem?

12 Og se, hvis Gud ga så stor kraft til denne mannen, hvorfor skulle dere så trette med hverandre og si at han ikke har gitt meg kraft til å vite noe om de straffedommer som skal komme over dere hvis dere ikke omvender dere?

13 Men se, dere fornekter ikke bare mine ord, men dere fornekter også alle de ord som er blitt uttalt av våre fedre, og de ord som ble uttalt av denne mann, Moses, som ble gitt så stor kraft, ja, de ord han har uttalt om Messias' komme.

14 Ja, vitnet han ikke om at Guds Sønn skulle komme? Og likesom han [a]løftet opp kobberslangen i villmarken, slik ville også han som skulle komme, bli løftet opp.

15 Og alle som så på denne slangen, skulle [a]leve, og på samme måte vil alle som ser hen til Guds Sønn med tro og med en angrende ånd, få [b]leve, ja, det liv som er evig.

16 Og se, ikke bare Moses vitnet om disse ting, men [a]alle de hellige profeter fra hans dager like til Abrahams dager.

17 Ja, se, [a]Abraham så hans komme og ble fylt med glede og frydet seg.

18 Ja, og se, jeg sier dere at ikke bare Abraham kjente til disse ting, men det var [a]mange før Abrahams dager som ble kalt ved [b]Guds orden, ja, etter hans Sønns orden, og dette for å vise folket mange tusen år før hans komme at en forløsning også ville komme til dem.

19 Nå vil jeg dere skal forstå at helt siden Abrahams dager har det vært mange profeter som har vitnet om disse ting. Ja, profeten [a]Zenos vitnet frimodig, derfor ble han slått ihjel.

8 *a* Hel 7:29.
11 *a* 2M 14:16; 1 Ne 17:26; Mosiah 7:19; L&p 8:2–3; Moses 1:25.
14 *a* 4M 21:6–9; 2 Ne 25:20; Alma 33:19–22. vs Jesus Kristus – Forbilder og symboler på Kristus.
15 *a* 1 Ne 17:41; Alma 37:45–47; 3 Ne 15:9.
b Joh 11:25.
16 *a* Jak bok 4:4–5; 7:11.
17 *a* 1M 22:8–14; Joh 8:56.
18 *a* Alma 13:19; L&p 84:6–16; 136:37.
b vs Melkisedekske prestedømme, Det.
19 *a* Alma 34:7.

20 Og se, også [a]Zenock og også Ezias og også [b]Jesaja og [c]Jeremia (Jeremia var den samme profet som vitnet om Jerusalems ødeleggelse), og nå vet vi at [d]Jerusalem ble ødelagt ifølge Jeremias ord. Hvorfor skulle så ikke Guds Sønn komme ifølge hans profeti?

21 Og vil dere benekte at [a]Jerusalem ble ødelagt? Vil dere si at [b]Sidkias sønner ikke ble slått ihjel, alle bortsett fra [c]Mulek? Ja, og ser dere ikke at Sidkias avkom er blant oss, og de ble drevet ut av Jerusalems land? Men se, dette er ikke alt.

22 Vår far Lehi ble drevet ut av Jerusalem fordi han vitnet om disse ting. Nephi vitnet også om disse ting, og nesten alle våre forfedre like ned til vår tid. Ja, de har vitnet om [a]Kristi komme og har sett frem til og har gledet seg over hans dag som skal komme.

23 Og se, han er Gud, og han er med dem. Og han åpenbarte seg for dem og tilkjennega at de var forløst ved ham. Og de lovpriste ham på grunn av det som skal skje.

24 Og jeg ser at dere vet disse ting og ikke kan fornekte dem uten å lyve, derfor har dere syndet i dette, for dere har forkastet alle disse ting til tross for alle de bevis dere har fått, ja, dere har også mottatt [a]alle ting, både det som er i himmelen og alle ting som er på jorden som et vitnesbyrd om at de er sanne.

25 Men se, dere har forkastet sannheten og gjort [a]opprør mot deres hellige Gud, og selv i denne stund, istedenfor å samle dere [b]skatter i himmelen hvor intet fortæres og hvor intet som er urent kan komme, samler dere dere vrede til [c]dommens dag.

26 Ja, selv i denne stund modnes dere på grunn av deres mord og deres [a]hor og ugudelighet til evig fortapelse, ja, og hvis dere ikke omvender dere, vil den snart komme over dere.

27 Ja, se, den står allerede for døren. Ja, gå til dommersetet og let, og se om ikke deres dommer er myrdet, og han [a]ligger i sitt blod. Og han er blitt myrdet [b]av sin bror som trakter etter å sitte på dommersetet.

28 Og se, de tilhører begge deres hemmelige bande, hvis [a]opphavsmann er Gadianton og den onde som forsøker å ødelegge menneskenes sjeler.

KAPITTEL 9

Budbringere finner den øverste dommer død på dommersetet – De

20 *a* 1 Ne 19:10; 3 Ne 10:15–16. vs Skriftene – Tapte skrifter.
b Jes 53.
c 1 Ne 5:13; 7:14.
d Jer 26:18; 1 Ne 1:4.
21 *a* 2 Ne 6:8; Omni 1:15.
b 2 Kong 25:7; Jer 39:6; 52:10.
c Esek 17:22–23; Hel 6:10.
22 *a* vs Jesus Kristus – Fødsel og død, profetier om Jesu Kristi.
24 *a* Alma 30:44; Moses 6:63.
25 *a* Mosiah 2:36–38; 3:12.
b Hel 5:8; 3 Ne 13:19–21.
c L&p 10:20–23; 121:23–25.
26 *a* vs Hor.
27 *a* Hel 9:3, 15.
b Hel 9:6, 26–38.
28 *a* Hel 6:26–30.

blir fengslet og senere løslatt – Ved inspirasjon utpeker Nephi Seantum som morderen – Nephi blir av noen akseptert som en profet. Ca. 23–21 f.Kr.

Se, nå skjedde det at da Nephi hadde talt disse ord, løp noen menn som var blant dem til dommersetet, ja, det var fem som dro, og på veien dit sa de til hverandre:

2 Se, nå får vi vite helt sikkert om denne mann er en profet og om Gud har befalt ham å profetere slike forunderlige ting til oss. Se, det tror vi ikke at han har, ja, vi tror ikke at han er en profet, men hvis det han har sagt om den øverste dommeren er sant, at han er død, da vil vi tro at de andre ord han har talt, er sanne.

3 Og det skjedde at de løp av alle krefter og kom til dommersetet, og se, den øverste dommer hadde falt til jorden og [a]lå i sitt blod.

4 Og se, da de så dette, ble de overmåte forbauset så de falt til jorden, for de hadde ikke trodd de ord som Nephi hadde talt om den øverste dommer.

5 Men nå, da de så, trodde de og ble grepet av frykt for at alle de straffedommer som Nephi hadde talt om, skulle komme over folket. Derfor skalv de og falt til jorden.

6 Straks etter at dommeren var blitt myrdet – i all hemmelighet ble han dolket ned av sin bror, og han flyktet – og tjenerne løp og fortalte det til folket idet de ropte ut mord iblant dem,

7 og se, folket samlet seg ved dommersetet, og se, til sin forbauselse fikk de se de fem menn som hadde falt til jorden.

8 Og se, folket visste ikke noe om den folkemengden som hadde samlet seg i [a]Nephis hage, derfor sa de til hverandre: Det er disse menn som har myrdet dommeren, og Gud har slått dem så de ikke kunne flykte fra oss.

9 Og det skjedde at de grep dem og bandt dem og kastet dem i fengsel. Og en kunngjøring ble sendt ut om at dommeren var drept, og at morderne var tatt og kastet i fengsel.

10 Og det skjedde at folket neste dag kom sammen for å sørge og for å [a]faste under begravelsen til den store øverste dommer som var blitt drept.

11 Og derfor hadde dommerne som var i Nephis hage og hørte hans ord, også kommet sammen i begravelsen.

12 Og det skjedde at de forhørte seg blant folket og sa: Hvor er de fem som ble sendt for å undersøke om den øverste dommer var død? Og de svarte og sa: Vi vet ikke noe om disse fem som dere sier dere har sendt, men det er fem mordere vi har kastet i fengsel.

13 Og det skjedde at dommerne ville de skulle bli hentet, og de ble hentet, og se, det var de fem som ble sendt. Og se,

9 3*a* Hel 8:27. | 8*a* Hel 7:10. | 10*a* vs Faste.

dommerne forhørte dem for å få vite hva som hadde skjedd, og de fortalte dem alt de hadde gjort, og sa:

14 Vi løp og kom til dommersetet, og da vi så at alle ting var slik som Nephi hadde sagt, ble vi så forbauset at vi falt til jorden. Og da vi kom til oss selv igjen etter forbauselsen, se, da kastet de oss i fengsel.

15 Men når det gjelder hvem som har myrdet denne mannen, vet vi ikke hvem som har gjort det. Det eneste vi vet, er at vi løp og kom hit slik dere ønsket, og se, han var død, ifølge Nephis ord.

16 Og nå skjedde det at dommerne forklarte saken for folket og ropte ut mot Nephi og sa: Se, vi vet at denne Nephi må ha avtalt med noen om å drepe dommeren. Og deretter kunne han bekjentgjøre det for oss for å omvende oss til sin tro, så han kunne heve seg opp og bli en stor mann, utvalgt av Gud og en profet.

17 Og se, nå vil vi avsløre denne mannen, og han skal erkjenne sin brøde og fortelle oss hvem som egentlig har myrdet denne dommeren.

18 Og det skjedde at de fem ble løslatt på begravelsesdagen. Likevel irettesatte de dommerne for de ord de hadde talt om Nephi og diskuterte med dem én etter én til de ble bragt til taushet.

19 Likevel ble Nephi tatt og bundet og ført frem for folkemengden, og de begynte å spørre ham ut på forskjellige måter for at han skulle motsi seg selv, så de kunne dømme ham til døden.

20 Og de sa til ham: Du er medskyldig. Hvem er det som har begått dette mord? Fortell oss det nå, og erkjenn din brøde, og de sa: Se, her er penger, og vi vil også spare ditt liv hvis du vil fortelle oss det og innrømme hvilken avtale du har gjort med ham.

21 Men Nephi sa til dem: [a]Dårer, dere uomskårne av hjertet, dere blinde og [b]hårdnakkede folk. Vet dere hvor lenge Herren deres Gud vil tillate at dere fortsetter på deres syndige vei?

22 Dere burde begynne å jamre dere og [a]sørge på grunn av den store ødeleggelse som nå venter dere hvis dere ikke omvender dere.

23 Se, dere sier at jeg har avtalt med en mann at han skulle myrde Seezoram, vår øverste dommer. Men se, jeg sier dere at grunnen til det er at jeg vitnet for dere, så dere kunne vite om dette, ja, og at det kunne være et vitnesbyrd for dere om at jeg kjente til den ugudelighet og avskyelighet som er blant dere.

24 Og fordi jeg har gjort dette, sier dere at jeg har avtalt med en mann at han skulle gjøre dette, ja, fordi jeg viste dere dette tegn, er dere sinte på meg og forsøker å ta mitt liv.

25 Og nå vil jeg vise dere enda et tegn og se om dere vil forsøke å drepe meg på grunn av det.

21 *a* Apg 7:51. *b* vs Opprør. 22 *a* Mosiah 7:24.

26 Se, jeg sier til dere: Gå til Seantums hus, til han som er [a]Seezorams bror, og si til ham:

27 Har Nephi, som gir seg ut for å være profet og som profeterer så mye ondt om dette folk, avtalt med deg at du skulle myrde Seezoram, som er din bror?

28 Og se, han skal si til dere: Nei.

29 Og dere skal si til ham: Har du myrdet din bror?

30 Og han skal bli redd og ikke vite hva han skal si. Og se, han skal nekte for dere, og han skal late som han er forbauset. Likevel skal han fortelle dere at han er uskyldig.

31 Men se, dere skal undersøke ham, og dere skal finne blod på hans kappeskjøter.

32 Og når dere har sett dette, skal dere si: Hvor kommer dette blodet fra? Det skulle vel ikke være din brors blod?

33 Og da skal han skjelve og bli likblek som om han var død.

34 Og da skal dere si: På grunn av denne frykt og fordi du er så blek, vet vi at du er skyldig.

35 Og da skal større frykt komme over ham, og da skal han tilstå for dere og ikke lenger benekte at han har begått dette mordet.

36 Og da skal han si til dere at jeg, Nephi, ikke ville ha visst noe om saken hvis jeg ikke hadde fått vite det ved Guds kraft. Og da skal dere vite at jeg er en ærlig mann og at jeg er sendt til dere fra Gud.

37 Og det skjedde at de gikk og gjorde som Nephi hadde sagt til dem. Og se, de ord han hadde sagt var sanne, for han nektet ifølge ordene, og ifølge ordene tilsto han også.

38 Og han ble ført frem for å tilstå at det var han som var morderen, så de fem ble satt fri, og det ble Nephi også.

39 Og det var noen av nephittene som trodde Nephis ord, og det var også noen som trodde på grunn av de fems vitnesbyrd, for de var blitt omvendt mens de var i fengsel.

40 Og nå var det noen blant folket som sa at Nephi var en profet.

41 Og det var andre som sa: Se, han er en gud, for hvis han ikke var en gud, kunne han ikke vite disse ting. For se, han har fortalt oss våre hjerters tanker og også andre ting, og har til og med avslørt for oss vår øverste dommers virkelige morder.

KAPITTEL 10

Herren gir Nephi myndighet til å besegle – Han får myndighet til å binde og løse på jorden og i himmelen – Han befaler folket å omvende seg, eller forgå – Ånden fører ham fra forsamling til forsamling. Ca. 21–20 f.Kr.

Og det skjedde at det oppsto en splittelse blant folket så de skilte lag og gikk hver sin vei, og Nephi ble igjen alene der han hadde stått midt iblant dem.

2 Og det skjedde at Nephi

26*a* Hel 8:27.

dro avgårde til sitt eget hus og [a]grunnet på de ting som Herren hadde vist ham.

3 Og det skjedde at mens han således grunnet på dette – for han var meget nedslått over det nephittiske folks ugudelighet, deres hemmelige mørkets gjerninger og deres mord og deres plyndringer og alle slags synder – og det skjedde at mens han således var fordypet i dette, se, da kom en røst til ham som sa:

4 Velsignet er du, Nephi, for de ting som du har gjort. For jeg har sett hvordan du [a]utrettelig har forkynt ordet som jeg har gitt deg, til dette folk. Og du har ikke fryktet dem og har ikke forsøkt å redde ditt [b]eget liv, men du har forsøkt å gjøre min [c]vilje og holde mine bud.

5 Og nå, fordi du har gjort dette så utrettelig, vil jeg velsigne deg for evig, og jeg vil gjøre deg mektig i ord og i handling, i tro og i gjerninger, ja, så [a]alle ting skal gjøres for deg ifølge ditt [b]ord, for du kommer [c]ikke til å be om noe som strider mot min vilje.

6 Se, du er Nephi, og jeg er Gud. Se, jeg forkynner deg i mine englers nærvær at du skal ha makt over dette folk, og du skal slå landet med [a]hunger og med pest og ødeleggelse i samsvar med dette folks ugudelighet.

7 Se, jeg gir deg myndighet så alt du [a]besegler på jorden, skal være beseglet i himmelen, og alt du løser på jorden, skal være løst i himmelen, og derfor skal du ha makt blant dette folk.

8 Og derfor, om du skulle si til dette tempel at det skal deles i to, da skal det skje.

9 Og om du skulle si til dette [a]fjell: Kast deg ned og bli jevnet med jorden, da skal det skje.

10 Og se, om du skulle si at Gud skal slå dette folk, da skal det skje.

11 Og se nå, jeg befaler deg at du skal gå og si til dette folk at så sier Herren Gud, som er Den Allmektige: Hvis dere ikke omvender dere, skal dere bli slått, ja, dere skal bli [a]ødelagt.

12 Og se, nå skjedde det at da Herren hadde talt disse ord til Nephi, stanset han og gikk ikke til sitt eget hus, men vendte tilbake til de mengder med folk som var spredt omkring i landet og begynte å forkynne for dem det Herren hadde talt til ham – at de ville bli ødelagt hvis de ikke omvendte seg.

13 Men se, til tross for det store mirakel Nephi hadde vist ved å fortelle dem om den øverste dommers død, forherdet de sine hjerter og lyttet ikke til Herrens ord.

14 Derfor forkynte Nephi Herrens ord for dem og sa: Hvis

10 2 *a* vs Fordype seg.
4 *a* vs Flid.
b vs Offer.
c 3 Ne 11:11.
5 *a* 3 Ne 18:20; L&p 88:63–65.
b Enos 1:12.
c 2 Ne 4:35; L&p 46:30.
6 *a* Hel 11:4–18.
7 *a* Mat 16:19. vs Besegle, besegling.
9 *a* Mat 17:20; Jak bok 4:6; Mormon 8:24; Ether 12:30.
11 *a* Hel 5:2.

dere ikke omvender dere – så sier Herren – skal dere bli slått, ja, dere skal bli ødelagt.

15 Og det skjedde at da Nephi hadde forkynt Herrens ord for dem, forherdet de fremdeles sine hjerter og ville ikke lytte til hans ord. Derfor hånte de ham og forsøkte å legge hånd på ham for å kaste ham i fengsel.

16 Men se, Guds kraft var med ham, og de kunne ikke gripe ham og kaste ham i fengsel, for han ble tatt av Ånden og ført bort fra deres midte.

17 Og det skjedde at på denne måten gikk han frem i Ånden fra forsamling til forsamling og forkynte Guds ord til han hadde forkynt det for dem alle eller hadde sendt det ut blant hele folket.

18 Og det skjedde at de ikke ville lytte til hans ord. Det begynte å bli stridigheter, så de ble splittet og begynte å drepe hverandre med sverdet.

19 Og slik endte det en og syttiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

KAPITTEL 11

Nephi overtaler Herren til å la en hungersnød komme i stedet for krig – Mange mennesker omkommer – De omvender seg, og Nephi ber Herren inntrengende om regn – Nephi og Lehi mottar mange åpenbaringer – Gadiantonrøverne får sterkt fotfeste i landet. Ca. 20–6 f.Kr.

Og nå skjedde det i det to og syttiende år av dommernes regjeringstid at stridighetene tiltok så det var krig overalt i landet blant hele Nephis folk.

2 Og det var denne [a]hemmelige røverbanden som utførte dette ødeleggelsens og ugudelighetens verk. Og denne krigen varte hele dette året – og i det tre og syttiende år også.

3 Og det skjedde at dette året ropte Nephi til Herren og sa:

4 O Herre, la ikke dette folk bli utryddet ved sverdet, men, Herre, la det heller komme [a]hunger i landet for å vekke dem til erindring om Herren deres Gud, og kanskje vil de omvende seg og vende seg til deg.

5 Og det skjedde ifølge Nephis ord. Og det ble en stor hungersnød i landet blant hele Nephis folk. Og derfor, i det fire og syttiende år fortsatte hungersnøden. Ødeleggelsens verk ved sverdet opphørte, men ble forsterket på grunn av hungersnøden.

6 Og dette ødeleggelsens verk fortsatte også i det fem og syttiende år. For landet ble hjemsøkt av tørke og frembragte ikke korn i kornhøstens tid. Og hele landet ble hjemsøkt, både blant lamanitter og nephitter, og de ble hjemsøkt, så de omkom i tusentall i de mest ugudelige deler av landet.

7 Og det skjedde at folket forsto at de var nær ved å omkomme av sult, og de begynte

11 2*a* Hel 6:18–24; 11:25–26.
4*a* 1 Kong 17:1; Hel 10:6.

å [a]huske Herren sin Gud, og de begynte å huske Nephis ord.

8 Og folket begynte å bønnfalle sine øverste dommere og sine ledere om å si til Nephi: Se, vi vet at du er en Guds mann. Og derfor, rop til Herren vår Gud at han tar denne hungersnøden bort fra oss, så ikke alle de [a]ord du har talt om vår ødeleggelse går i oppfyllelse.

9 Og det skjedde at dommerne talte til Nephi slik folket ønsket. Og det skjedde at da Nephi så at folket hadde omvendt seg og ydmyket seg og kledd seg i sørgedrakt, ropte han igjen til Herren og sa:

10 O Herre, se, dette folk omvender seg, de har fjernet gadiantonbanden så den er blitt helt utryddet, og de har skjult deres hemmelige planer i jorden.

11 Vil du nå, O Herre, på grunn av deres ydmykhet, vende din vrede bort og la din vrede være tilfredsstilt ved å ha utryddet de ugudelige mennesker som du allerede har utryddet.

12 O Herre, vil du vende din vrede bort, ja, din heftige vrede, og la denne hungersnød opphøre i dette land.

13 O Herre, vil du lytte til meg, la det gå ifølge mine ord, og send [a]regn over landet så det kan frembringe sin frukt og sitt korn i kornhøstens tid.

14 O Herre, du lyttet til [a]mine ord da jeg sa: La det komme hungersnød så sverdets plage kan opphøre. Og jeg vet at du også denne gang vil lytte til mine ord, for du sa: Hvis dette folk omvender seg, vil jeg spare dem.

15 Ja, O Herre, som du ser, har de omvendt seg på grunn av hungersnøden og pesten og ødeleggelsen som er kommet over dem.

16 Og nå, O Herre, vil du vende din vrede bort og prøve dem igjen om de vil tjene deg? Og hvis det skjer, O Herre, kan du velsigne dem ifølge dine ord som du har talt.

17 Og det skjedde at i det seks og syttiende år vendte Herren sin vrede bort fra folket og lot [a]regn falle over landet så det frembragte frukt i frukthøstens tid. Og det skjedde at det frembragte korn i kornhøstens tid.

18 Og se, folket frydet seg og priste Gud, og hele landet var fylt av fryd, og de forsøkte ikke lenger å drepe Nephi, men de aktet ham som en [a]stor profet og en Guds mann som hadde fått stor kraft og myndighet fra Gud.

19 Og se, hans bror, Lehi, sto ikke [a]det minste tilbake for ham med hensyn til rettferdighet.

20 Og derfor skjedde det at det igjen begynte å gå Nephis folk vel i landet. Og de begynte å bygge opp sine øde steder, og de begynte å formere seg og bre seg utover til de dekket hele landet – både i nord og i syd, fra havet i vest til havet i øst.

21 Og det skjedde at det seks

7 *a* Hel 12:3.
8 *a* Hel 10:11–14.
13 *a* 1 Kong 18:1, 41–46.
14 *a* Hel 11:4.
17 *a* 5M 11:13–17.
18 *a* Hel 10:5–11.
19 *a* Hel 5:36–44.

og syttiende år endte i fred, og det syv og syttiende år begynte i fred. Og [a]kirken ble utbredt over hele landet, og de fleste av folket, både nephitter og lamanitter, tilhørte kirken. Og de hadde det overmåte fredelig i landet, og slik endte det syv og syttiende år.

22 Og de hadde også fred i det åtte og syttiende år bortsett fra noen få stridigheter om læresetninger som var skrevet av profetene.

23 Og i det ni og syttiende år begynte det å bli mye strid. Men det skjedde at Nephi og Lehi og mange av deres brødre – som kjente den sanne lære fordi de mottok mange [a]åpenbaringer daglig – forkynte for folket så de samme år endte sin strid.

24 Og det skjedde at i det åttiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk var det noen som hadde gjort opprør mot Nephis folk som noen år tidligere hadde gått over til lamanittene og påtatt seg navnet lamanitter, og det var også noen som var direkte etterkommere av lamanittene som ble oppeggget til vrede av dem, eller av disse opprørerne. Derfor gikk de til krig mot sine brødre.

25 Og de myrdet og plyndret og trakk seg deretter tilbake til fjellene og ut i villmarken og til hemmelige steder hvor de skjulte seg så de ikke kunne oppdages. Og for hver dag som gikk, ble det stadig flere av dem, ettersom de som gjorde opprør, sluttet seg til dem.

26 Og derfor ble det etterhvert, ja, i løpet av ganske få år, en overmåte stor røverbande. Og de lette frem alle Gadiantons hemmelige planer, og derfor ble de gadiantonrøvere.

27 Se, disse røverne herjet voldsomt og forårsaket store ødeleggelser blant Nephis folk, ja, også blant lamanittenes folk.

28 Og det skjedde at det ble nødvendig å sette en stopper for dette ødeleggelsesverk. Derfor sendte de en hærstyrke av sterke menn ut i villmarken og opp i fjellene for å lete etter denne røverbanden og utrydde den.

29 Men se, i det samme år skjedde det at de ble drevet tilbake til sine egne land. Og slik endte det åttiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

30 Og det skjedde i begynnelsen av det en og åttiende år at de dro ut igjen mot denne røverbanden og drepte mange, og de ble også hjemsøkt av stor ødeleggelse.

31 Og de ble igjen tvunget til å vende tilbake fra villmarken og fra fjellene til sine egne land på grunn av det overmåte store antall røvere som oversvømmet fjellene og villmarken.

32 Og det skjedde at slik endte dette året. Og røverne ble stadig flere og vokste seg så sterke at de holdt stand mot hele nephittenes, ja, også lamanittenes hærstyrker, og de skapte stor frykt blant folket i hele landet.

33 Ja, for de hjemsøkte mange

21 *a* vs Jesu Kristi Kirke. | 23 *a* Alma 26:22; L&p 107:19.

deler av landet med store ødeleggelser. Ja, de drepte mange, og andre tok de til fange og førte dem ut i villmarken, ja, især deres kvinner og deres barn.

34 Dette store onde som rammet folket på grunn av deres synder, vekket dem igjen til erindring om Herren deres Gud.

35 Og slik endte det en og åttiende år av dommernes regjeringstid.

36 Og i det to og åttiende år begynte de igjen å [a]glemme Herren sin Gud. I det tre og åttiende år ble de stadig mer ugudelige, og i det fire og åttiende år forbedret de seg ikke.

37 Og det skjedde at de i det fem og åttiende år ble stadig mer stolte og ugudelige, og derfor var de igjen i ferd med å modnes til ødeleggelse.

38 Og slik endte det fem og åttiende år.

KAPITTEL 12

Menneskene er ustabile og tåpelige og snare til å gjøre ondt – Herren refser sitt folk – Menneskenes ubetydelighet sammenlignes med Guds kraft – På dommens dag vil menneskene arve evig liv eller evig fordømmelse. Ca. 6 f.Kr.

Og derfor, således ser vi hvor falske og ustadige menneskenes barns hjerter er. Ja, vi ser at Herren i sin store, grenseløse godhet velsigner og [a]lar det bli vel med dem som setter sin [b]lit til ham.

2 Ja, og vi ser at i samme stund som han lar det bli vel med sitt folk ved at han forøker deres markers grøde, deres storfe og deres småfe og deres gull og sølv og alle slags kostelige ting av enhver art, sparer deres liv og befrir dem fra deres fienders hender, bløtgjør deres fienders hjerter så de ikke går til krig mot dem, ja, ved at han gjør alle ting som er til sitt folks ve og vel og lykke – i samme stund [a]forherder de sine hjerter og glemmer Herren sin Gud og [b]tråkker Den Hellige under sine føtter, og dette på grunn av deres medgang og deres umåtelig store fremgang.

3 Og således ser vi at hvis Herren ikke [a]refser sitt folk med mange lidelser, ja, hvis han ikke hjemsøker dem med død og med redsel og med hunger og med allslags pest, vil de ikke [b]huske ham.

4 Hvor tåpelige og hvor selvgode og hvor onde og djevelske og hvor [a]raske til å synde og hvor sene til å gjøre godt er ikke menneskenes barn. Ja, hvor raske er de ikke til å lytte til den ondes ord og legge sin [b]elsk på verdens verdiløse ting!

5 Ja, hvor raske er de ikke til å bli oppblåste av [a]stolthet, ja, hvor raske er de ikke til å skryte og begå alle slags synder, og

36*a* Alma 46:8.
12 1*a* 2 Krøn 26:5; Sal 1:2–3.
b Sal 36:8–9; 2 Ne 22:2; Mosiah 4:6.
vs Tillit.
2*a* vs Frafall.
b Alma 5:53; 3 Ne 28:35.
3*a* Mosiah 23:21; L&p 98:21; 101:8.
b Amos 4:6–11.
4*a* 2M 32:8.
b Mat 15:19; Heb 3:12.
5*a* Ord 29:23.
vs Stolthet.

hvor sene er de ikke til å huske Herren sin Gud og låne øre til hans råd, ja, hvor sene er de ikke til å [b]vandre på visdommens stier!

6 Se, de ønsker ikke at Herren deres Gud, som har [a]skapt dem, skal [b]herske og regjere over dem. Til tross for hans store godhet og barmhjertighet mot dem akter de hans råd for intet, og vil ikke at han skal være deres veileder.

7 Hvor stor er ikke menneskenes barns [a]ubetydelighet, ja, de er endog mindre enn jordens støv.

8 For se, jordens støv beveger seg hit og dit inntil jorden revner på vår store og evige Guds befaling.

9 Ja, ved hans røst skjelver og [a]bever høydene og fjellene.

10 Og ved [a]hans røsts kraft brytes de opp og jevnes ut, ja, som til en dal.

11 Ja, ved hans røsts kraft rister [a]hele jorden.

12 Ja, ved hans røsts kraft rister hele jorden i sine grunnvoller, ja, like inn til sentrum.

13 Ja, og hvis han sier til jorden: Flytt deg, så flyttes den.

14 Ja, hvis han sier til [a]jorden: Du skal [b]gå tilbake så dagen blir [c]forlenget med mange timer, så skjer det.

15 Og derfor går jorden tilbake ifølge hans ord, og for mennesket ser det ut som om solen står stille, og se, slik er det, for i virkeligheten er det jorden som beveger seg og ikke solen.

16 Og se, hvis han sier til [a]det store dyps vann: [b]Bli uttørret, så skjer det.

17 Se, hvis han sier til dette fjell: Løft deg opp, [a]kom hit og fall ned over denne by så den blir begravet, se, da skjer det.

18 Og se, hvis et menneske [a]skjuler en skatt i jorden og Herren sier: Den være [b]forbannet på grunn av de synder han har begått som skjulte den, se, da skal den være forbannet.

19 Og hvis Herren sier: Du være forbannet så intet menneske finner deg fra nå av og for evig, se, da vil intet menneske få den fra nå av og for evig.

20 Og se, hvis Herren sier til et menneske: På grunn av dine synder skal du være forbannet i all evighet, da skal det skje.

21 Og hvis Herren sier: På grunn av dine synder skal du bli avskåret fra min nærhet, da vil han la det skje.

22 Og ve den som han sier dette til, for det skal være til ham som begår synder, og han kan ikke bli frelst. Derfor, og for at menneskene kan bli frelst, er omvendelse blitt forkynt.

23 Derfor, velsignet er de som

5 *b* vs Vandre, vandre med Gud.
6 *a* Jes 45:9; L&p 58:30; Moses 7:32–33.
b L&p 60:4.
7 *a* Jes 40:15, 17; Mosiah 4:19; Moses 1:10.
9 *a* 3 Ne 22:10.
10 *a* 1 Ne 17:46.
11 *a* Mormon 5:23; Ether 4:9.
14 *a* Jos 10:12–14.
b Jes 38:7–8.
c 2 Kong 20:8–11.
16 *a* Mat 8:27.
b Jes 44:27; 51:10.
17 *a* 3 Ne 8:10.
18 *a* Mormon 1:18; Ether 14:1.
b Hel 13:17.

vil omvende seg og lytter til Herren sin Guds røst, for disse er de som skal bli [a]frelst.

24 Og måtte Gud i sin store fylde la det skje at mennesket kan bli bragt til omvendelse og gode gjerninger, så de kan føres tilbake nåde for [a]nåde ifølge sine gjerninger.

25 Og jeg vil at alle mennesker skal bli frelst. Men vi leser at på den store og siste dag er det noen som skal bli utstøtt, ja, som skal bli vist bort fra Herrens nærhet,

26 ja, som skal bli henvist til en tilstand av uendelig elendighet for å oppfylle de ord som sier: De som har gjort godt, skal få [a]evig liv, og de som har gjort ondt, skal få evig [b]fordømmelse. Og slik er det. Amen.

Lamanitten Samuels profeti til nephittene.

Omfatter kapittel 13 til og med 15.

KAPITTEL 13

Lamanitten Samuel profeterer at nephittene vil bli utryddet hvis de ikke omvender seg – De og deres rikdommer blir forbannet – De forkaster og stener profetene, blir omringet av onde ånder og søker lykke i ugudelighet. Ca. 6 f.Kr.

Og nå skjedde det i det seks og åttiende år at nephittene fremdeles levde i ugudelighet, ja, i stor ugudelighet, mens [a]lamanittene levde strengt etter Guds bud i overensstemmelse med Moseloven.

2 Og det skjedde at i det samme år kom en lamanitt ved navn Samuel inn i Zarahemlas land og begynte å forkynne for folket. Og det skjedde at han forkynte omvendelse for folket i mange dager, og de kastet ham ut, og han var nær ved å vende tilbake til sitt eget land.

3 Men se, Herrens røst kom til ham og ba ham vende tilbake og profetere til folket hva som helst som kom til hans [a]hjerte.

4 Og det skjedde at de ikke ville la ham komme inn i byen. Derfor gikk han opp på bymuren og rakte ut sin hånd og ropte med høy røst og profeterte til folket alle ting som Herren lot komme i hans hjerte.

5 Og han sa til dem: Se, jeg, Samuel, en lamanitt, taler Herrens ord som han lar komme i mitt hjerte, og se, han har latt komme i mitt hjerte å si til dette folk at [a]rettferdighetens sverd henger over dette folk, og før fire hundre år er gått, skal rettferdighetens sverd falle på dette folk.

6 Ja, stor [a]ødeleggelse venter dette folk, og den kommer visselig til dette folk, og intet annet kan redde dette folk enn omvendelse og tro på Herren,

23*a* vs Frelse.
24*a* vs Nåde.
26*a* Mat 25:46; Joh 5:28–29; Rom 6:13.
b vs Fordømme, fordømmelse.
13 1*a* Hel 15:4–5.
3*a* L&p 100:5.
5*a* Alma 60:29; 3 Ne 2:19.
6*a* Alma 45:10–14; Hel 15:17.

Jesus Kristus, som visselig skal komme til verden og skal tåle mange ting og skal bli drept for sitt folk.

7 Og se, en [a]Herrens engel har kunngjort meg det, og han bragte min sjel [b]godt budskap. Og se, jeg ble sendt til dere for å kunngjøre det også til dere, så dere kunne motta godt budskap. Men se, dere ville ikke ta imot meg.

8 Derfor, så sier Herren: På grunn av det nephittiske folks hårde hjerter, og hvis de ikke omvender seg, vil jeg ta mitt ord bort fra dem, og jeg vil [a]ta min Ånd fra dem, og jeg vil ikke lenger bære over med dem. Og jeg vil vende deres brødres hjerter mot dem.

9 Og før [a]fire hundre år er omme, vil jeg la dem bli slått, ja, jeg vil hjemsøke dem med sverd og med hunger og med pest.

10 Ja, jeg vil hjemsøke dem i min heftige vrede, og det skal være noen i [a]fjerde generasjon av deres fiender som skal oppleve å se dere bli fullstendig utryddet, og dette skal visselig skje hvis dere ikke omvender dere, sier Herren. Og de som tilhører den fjerde generasjon, skal sørge for at dere blir utryddet.

11 Men hvis dere vil omvende dere og [a]vende tilbake til Herren deres Gud, vil jeg vende min vrede bort, sier Herren. Ja, så sier Herren: Velsignet er de som vil omvende seg og komme til meg, men ve den som ikke omvender seg.

12 Ja, [a]ve denne store by Zarahemla, for se, det er på grunn av dem som er rettferdige at den er spart. Ja, ve denne store by, for jeg ser, sier Herren, at det er mange, ja, de aller fleste i denne store by, som vil forherde sine hjerter mot meg, sier Herren.

13 Men velsignet er de som omvender seg, for dem vil jeg spare. Men se, var det ikke for de rettferdige som er i denne store by, se, da ville jeg la [a]ild komme ned fra himmelen og ødelegge den.

14 Men se, det er for de rettferdiges skyld at den er spart. Men se, den tid kommer, sier Herren, at når dere kaster de rettferdige ut, da skal dere være modne til ødeleggelse. Ja, ve denne store by på grunn av den ugudelighet og de avskyeligheter som finnes i den.

15 Ja, og ve byen Gideon på grunn av den ugudelighet og de avskyeligheter som finnes i den.

16 Ja, og ve alle byer som er omkring i landet som er i nephittenes besittelse – på grunn av den ugudelighet og de avskyeligheter som finnes i dem.

17 Og se, en [a]forbannelse skal komme over landet, sier Hærskarenes Herre, på grunn av det folk som er i landet, ja, på grunn av deres ugudelighet og deres avskyeligheter.

18 Og det skal skje, sier

7 *a* Alma 13:26.
b Jes 52:7.
8 *a* Hel 6:35.
9 *a* Alma 45:10–12.
10 *a* 1 Ne 12:12; 2 Ne 26:9; 3 Ne 27:32.
11 *a* 3 Ne 10:5–7.
12 *a* 3 Ne 8:8, 24; 9:3.
13 *a* 1M 19:24; 2 Kong 1:9–16; 3 Ne 9:11.
17 *a* Hel 12:18.

Hærskarenes Herre, ja, vår store og sanne Gud, at hver den som [a]skjuler skatter i jorden, aldri mer skal finne dem igjen på grunn av landets store forbannelse, hvis han ikke er et rettferdig menneske og skjuler dem til Herren.

19 For jeg vil, sier Herren, at de skal skjule sine skatter til meg. Og forbannet være de som ikke skjuler sine skatter til meg, for ingen andre enn de rettferdige skjuler sine skatter til meg. Og forbannet være den som ikke skjuler sine skatter til meg, og skatten også, og ingen skal få tak i den på grunn av landets forbannelse.

20 Og dagen kommer da de skal skjule sine skatter fordi de har lagt sin elsk på rikdommer, og fordi de har lagt sin elsk på sine rikdommer og skjuler sine skatter når de flykter for sine fiender, og fordi de ikke vil skjule dem til meg, skal de være forbannet og også deres skatter, og på den dag skal de bli slått, sier Herren.

21 Se, dere som bor i denne store by, [a]lytt til mine ord, ja, lytt til de ord Herren sier, for se, han sier at dere er forbannet på grunn av deres rikdommer, og deres rikdommer er også forbannet fordi dere har lagt deres elsk på dem og ikke har lyttet til ordene fra ham som ga dem til dere.

22 Dere husker ikke Herren deres Gud for de ting som han har velsignet dere med, men dere husker alltid deres [a]rikdommer, men ikke å takke Herren deres Gud for dem. Ja, deres hjerter er ikke oppløftet til Herren, men de svulmer av [b]stolthet, noe som fører til selvros og til stort hovmod, [c]misunnelse, strid, ondskap, forfølgelser og mord og alle slags synder.

23 Av denne grunn har Gud Herren latt en forbannelse komme over landet, og også over deres rikdommer, og dette på grunn av deres synder.

24 Ja, ve dette folk fordi den tid nå er kommet da dere [a]kaster profetene ut og gjør narr av dem og stener dem og slår dem ihjel og begår alle slags synder mot dem slik de gjorde i fordums tid.

25 Og nå sier dere når dere taler: Hvis vi hadde levd i våre [a]fedres dager, ville vi ikke ha slått profetene ihjel, vi ville ikke ha stenet dem og kastet dem ut.

26 Se, dere er verre enn dem, for så sant Herren lever, hvis en [a]profet kommer blant dere og forkynner Herrens ord til dere som vitner om deres synder og misgjerninger, da blir dere [b]sinte på ham og kaster ham ut og forsøker på alle mulige måter å drepe ham. Ja, dere sier at han er en falsk [c]profet og at han er en synder og av djevelen fordi

18 *a* Mormon 1:18; Ether 14:1.
21 *a* vs Lytte.
22 *a* Luk 12:34. vs Rikdom; Verdslighet.
b vs Stolthet.
c vs Misunnelse.
24 *a* 2 Krøn 36:15–16; 1 Ne 1:20.
25 *a* Apg 7:51.
26 *a* 2 Krøn 18:7; Luk 16:31.
b Jes 30:9–10.
c Mat 13:57.

han [d]vitner om at deres gjerninger er onde.

27 Men se, hvis en mann kommer blant dere og sier: Gjør dette, og det er ingen synd. Gjør det, og dere skal ikke lide for det. Ja, om han sier: Vandre i hjertets stolthet, ja, vandre i deres øynes stolthet og gjør alt hva hjertet begjærer, og hvis en mann kommer blant dere og sier dette, vil dere ta imot ham og si at han er en [a]profet.

28 Ja, dere vil hedre ham, og dere vil gi ham av deres midler, dere vil gi ham av deres gull og av deres sølv, og dere vil kle ham i kostbare klær. Og fordi han taler [a]smigrende ord til dere og han sier at alt er vel, vil dere ikke finne feil hos ham.

29 Du ugudelige og fordervede generasjon, du forherdede og hårdnakkede folk, hvor lenge tror dere Herren vil bære over med dere? Ja, hvor lenge vil dere la dere lede av [a]tåpelige og [b]blinde veiledere? Ja, hvor lenge vil dere [c]velge mørke fremfor [d]lys?

30 Ja, se, Herrens vrede er allerede opptent mot dere, se, han har forbannet landet på grunn av deres synder.

31 Og se, tiden kommer da han forbanner deres rikdommer så de [a]glipper, så dere ikke kan holde på dem, og i deres fattigdoms dager kan dere ikke beholde dem.

32 Og i deres fattigdoms dager skal dere anrope Herren, og dere skal rope forgjeves, for ødeleggelsen er allerede kommet over dere, og deres utslettelse er gjort fast. Og på den dag skal dere gråte og jamre dere, sier Hærskarenes Herre, og da skal dere klage og si:

33 [a]Om jeg bare hadde omvendt meg og ikke hadde drept profetene og [b]stenet dem og kastet dem ut. Ja, på den dag skal dere si: Om vi bare hadde husket Herren vår Gud på den dag da han ga oss våre rikdommer, og da ville de ikke glippe slik at vi hadde mistet dem, for se, våre rikdommer er blitt borte for oss.

34 Se, vi legger et redskap her, og neste dag er det borte. Og se, våre sverd blir tatt fra oss den dag vi leter etter dem for å gå i krig.

35 Ja, vi har skjult våre skatter, og de er blitt borte for oss på grunn av landets forbannelse.

36 Om vi bare hadde omvendt oss på den dag da Herrens ord kom til oss. For se, landet er forbannet, og alle ting glipper så vi ikke kan holde på dem.

37 Se, vi er omgitt av onde ånder, ja, vi er omringet av hans engler som har forsøkt å ødelegge våre sjeler. Se, våre synder er store. O Herre, kan du ikke vende din vrede bort fra oss? Og slik skal dere tale i de dager.

38 Men se, deres [a]prøvetids

26 *d* Gal 4:16.
27 *a* Mika 2:11. vs Prestelist.
28 *a* 2 Tim 4:3–4.
29 *a* 2 Ne 28:9.
b Mat 15:14.
c Joh 3:19.
d Job 24:13.
31 *a* Mormon 1:17–18.
33 *a* Mormon 2:10–15.
b Mat 23:37.
38 *a* Mormon 2:15.

dager er forbi. Dere har [b]utsatt dagen for deres frelse inntil det for evig er for sent, og deres ødeleggelse er bestemt. Ja, for hele livet har dere søkt etter det dere ikke kunne oppnå, og dere har søkt etter [c]lykke i ugudelighet, hvilket er i strid med det som kjennetegner vårt store og Evige Overhodes rettferdighet.

39 Dere som bor i dette land, jeg vil dere skal lytte til min røst! Og det er min bønn at Herrens vrede må vendes bort fra dere og at dere vil omvende dere og bli frelst.

KAPITTEL 14

Samuel forutsier at det vil være lyst om natten, og at en ny stjerne vil vise seg ved Kristi fødsel – Kristus forløser menneskene fra timelig og åndelig død – Tegnene ved Hans død vil være tre dagers mørke, klipper som revner og voldsomme naturkatastrofer. Ca. 6 f.Kr.

Og nå skjedde det at lamanitten [a]Samuel profeterte mange flere ting som ikke kan skrives.

2 Og se, han sa til dem: Se, jeg gir dere et tegn, for fem år til skal gå, og se, da kommer Guds Sønn for å forløse alle dem som tror på hans navn.

3 Og se, dette vil jeg gi dere som [a]tegn på hans komme, for se, det skal være store lys på himmelen, så det ikke skal være mørkt natten før han kommer, så det skal se ut for menneskene som om det var dag.

4 Derfor skal en dag og en natt og en dag være som om det var en dag uten natt, og dette skal dere ha til tegn, for dere skal vite at solen har gått opp og at den også har gått ned. Derfor skal de vite med sikkerhet at det skal være to dager og en natt, likevel skal natten ikke være mørk, og det skal være natten før [a]han blir født.

5 Og se, en ny [a]stjerne skal vise seg, en som dere aldri før har sett maken til, og dette skal også være et tegn for dere.

6 Og se, dette er ikke alt, for det skal være mange tegn og undere på himmelen.

7 Og det skal skje at dere alle vil bli så forbauset og forundret at dere skal [a]falle til jorden.

8 Og det skal skje at hver den som [a]tror på Guds Sønn, vil få evig liv.

9 Og se, slik har Herren befalt meg ved sin engel at jeg skulle komme og fortelle dette til dere. Ja, han har befalt meg å profetere om disse ting for dere, ja, han har sagt til meg: Rop til dette folk: Omvend dere og bered Herrens vei.

10 Og nå, fordi jeg er en lamanitt og har talt de ord til dere som Herren har befalt meg, og fordi det var strengt mot dere, er dere sinte på meg og forsøker

38 *b* Alma 34:33–34.
c Alma 41:10–11.
14 1 *a* Hel 13:2.
3 *a* 3 Ne 1:15.
4 *a* vs Jesus Kristus – Fødsel og død, profetier om Jesu Kristi.
5 *a* Mat 2:1–2; 3 Ne 1:21.
7 *a* 3 Ne 1:16–17.
8 *a* Joh 3:16.

å ødelegge meg og har [a]kastet meg ut.

11 Og dere skal høre mine ord, for i denne hensikt har jeg gått opp på muren i denne by, så dere kan høre og ha kjennskap til de Guds straffedommer som venter dere på grunn av deres synder, og så dere også kan ha kjennskap til omvendelsens betingelser,

12 og så dere også kan ha kjennskap til Jesu Kristi komme, han som er Guds Sønn, [a]himmelens og jordens Fader, Skaperen av alle ting fra begynnelsen av, og så dere kan kjenne til tegnene på hans komme for å kunne tro på hans navn.

13 Og hvis dere [a]tror på hans navn, vil dere omvende dere fra alle deres synder, så dere derved kan få forlatelse for dem på grunn av [b]det han har gjort.

14 Og se, videre forkynner jeg dere et annet tegn, ja, et tegn på hans død.

15 For se, han må visselig dø for å tilveiebringe [a]frelse. Ja, det påhviler ham, og det er nødvendig at han dør for å tilveiebringe de dødes [b]oppstandelse, så menneskene derved kan bli ført inn i Herrens nærhet.

16 Ja, se, denne død tilveiebringer oppstandelsen og [a]forløser hele menneskeheten fra den første død – den åndelige død – for hele menneskeheten, som på grunn av [b]Adams fall er [c]avskåret fra Herrens nærhet, blir betraktet som [d]død både med hensyn til det som er timelig og til det som er åndelig.

17 Men se, Kristi oppstandelse [a]forløser menneskene, ja, hele menneskeheten, og fører dem tilbake i Herrens nærhet.

18 Ja, og ved den settes omvendelsens betingelser, så enhver som omvender seg, ikke blir hugget ned og kastet på ilden. Men hver den som ikke omvender seg, blir hugget ned og kastet på ilden. Og en åndelig død kommer over dem igjen – ja, den annen død – for de blir igjen avskåret fra det som har med rettferdighet å gjøre.

19 Derfor, omvend dere, omvend dere, så dere ikke ved å vite disse ting, og unnlate å gjøre dem, bringer dere selv under fordømmelse, og dere blir ført ned til denne annen død.

20 Men se, jeg talte til dere om et annet [a]tegn, et tegn på hans død. Se, på den dag han skal lide døden, skal solen [b]formørkes og nekte å gi dere sitt lys, og også månen og stjernene, og det skal ikke være noe lys i dette land fra den tid han skal lide døden, i et tidsrom av [c]tre dager, og til han skal oppstå fra de døde.

21 Ja, i samme stund som

10 *a* Hel 13:2.
12 *a* Mosiah 3:8; 3 Ne 9:15; Ether 4:7. vs Jesus Kristus.
13 *a* Apg 16:30–31.
b L&p 19:16–20.
15 *a* vs Frelser.
b Alma 42:23. vs Oppstandelse.
16 *a* vs Forløsningsplan.
b vs Fall, Adam og Evas.
c Alma 42:6–9.
d vs Død, åndelig.
17 *a* vs Forløse, forløst, forløsning.
20 *a* 3 Ne 8:5–25.
b Luk 23:44.
c Mosiah 3:10.

han skal oppgi ånden, skal det komme [a]torden og lyn i mange timer. Og jorden skal ryste og skjelve, og klippene som er i dette land, både de som er over og under jordens overflate som dere nå vet er massive eller som for det meste er en fast masse, skal [b]brytes i stykker.

22 Ja, de skal deles i to og alltid siden [a]finnes med sprekker og revner og forrevne stykker i hele landet, ja, både over og under jorden.

23 Og se, det skal bli voldsomme uvær, og mange fjell skal jevnes med jorden som en dal. Og mange steder som nå kalles daler, skal bli til fjell av stor høyde.

24 Og mange veier skal brytes opp, og mange [a]byer legges øde.

25 Og mange [a]graver skal åpnes og skal oppgi mange av sine døde, og mange hellige skal vise seg for mange.

26 Og se, slik har [a]engelen talt til meg, for han sa til meg at det skulle være torden og lyn i mange timer.

27 Og han sa til meg at mens tordenen og lynilden og uværet varte, skulle disse ting skje, og at [a]mørket skulle dekke hele landets overflate i et tidsrom av tre dager.

28 Og engelen sa til meg at mange skal se større ting enn dette, i den hensikt at de kan tro at [a]disse tegn og disse undere skulle finne sted i hele dette land, i den hensikt at det ikke skal være noen grunn til vantro blant menneskenes barn.

29 Og dette skal skje i den hensikt at hver den som vil tro, kan bli frelst, og for at en rettferdig [a]dom kan komme over alle som ikke vil tro. Og også hvis de blir fordømt, bringer de selv sin egen fordømmelse over seg.

30 Og husk, ja, husk, mine brødre, at den som går til grunne, velger selv å gå til grunne, og hver den som synder, gjør det mot seg selv, for se, dere er [a]fri. Dere har anledning til å handle selvstendig, for se, Gud har gitt dere [b]kunnskap, og han har gjort dere fri.

31 Han har gitt dere å [a]skjelne mellom godt og ondt, og han har gitt dere å [b]velge mellom liv og død. Og dere kan gjøre godt og få [c]gjenopprettet det som er godt – eller det som er godt, vil bli gitt tilbake til dere – eller dere kan gjøre ondt, og det som er ondt, vil bli gjenopprettet til dere.

KAPITTEL 15

Herren refset nephittene fordi han elsket dem – Omvendte lamanitter er faste og standhaftige

21 *a* 3 Ne 8:6.
b 3 Ne 10:9.
22 *a* 3 Ne 8:18.
24 *a* 3 Ne 9:3–12.
25 *a* Mat 27:50–54; 3 Ne 23:9–11.
26 *a* Alma 13:26.
27 *a* 1 Ne 19:10; 3 Ne 8:3.
28 *a* 1 Ne 12:4–5.
29 *a* vs Dom, den siste eller endelige.
30 *a* 2 Ne 2:26–29; Moses 6:56. vs Handlefrihet.
b vs Kunnskap.
31 *a* Moroni 7:16.
b 2 Ne 2:28–29; Alma 3:26–27.
c Alma 41:3–5.

i troen – Herren vil være barmhjertig mot lamanittene i de siste dager. Ca. 6 f.Kr.

Og nå, mine elskede brødre, se, jeg forteller dere at hvis dere ikke omvender dere, skal deres hus bli liggende [a]øde.

2 Ja, hvis dere ikke omvender dere, skal deres kvinner ha god grunn til å sørge på den dag da de skal gi die, for dere skal forsøke å flykte, og det skal ikke finnes noe tilfluktssted. Ja, og ve dem som er [a]med barn, for de skal være tunge og ikke kunne flykte. Derfor skal de bli tråkket ned og skal bli liggende så de omkommer.

3 Ja, ve dette folk som kalles Nephis folk, hvis de ikke omvender seg når de skal se alle disse tegn og undere som skal bli vist dem. For se, de har vært et utvalgt folk for Herren, ja, Nephis folk har han elsket, og han har også [a]refset dem. Ja, i deres ugudelighets dager har han refset dem fordi han elsker dem.

4 Men se, mine brødre, lamanittene, har han hatet fordi deres gjerninger stadig har vært onde, og dette på grunn av deres fedres syndige [a]tradisjoner. Men se, frelse er kommet til dem gjennom nephittenes forkynnelse, og i denne hensikt har Herren [b]forlenget deres dager.

5 Og jeg vil dere skal legge merke til at [a]de fleste av dem vandrer på pliktens vei, og de tar seg i vare overfor Gud og er nøye med å holde hans befalinger og hans lover og hans bud ifølge Moseloven.

6 Ja, jeg sier dere at de fleste av dem gjør dette, og de strever med utrettelig flid så de kan bringe resten av sine brødre til kunnskap om sannheten. Derfor legges daglig mange til deres tall.

7 Og se, dere vet selv, for dere har vært vitne til det, at alle iblant dem som bringes til kunnskap om sannheten og til kunnskap om sine fedres ugudelige og avskyelige tradisjoner og blir ledet til å ha tro på de hellige skrifter, ja, på de hellige profeters profetier som er skrevet, som leder dem til å ha tro på Herren og til omvendelse – en tro og omvendelse som tilveiebringer en [a]forandring i deres hjerte –

8 derfor, alle som er kommet så langt, vet dere selv [a]står fast og urokkelig i troen og i det som har frigjort dem.

9 Og dere vet også at de har [a]begravet sine krigsvåpen, og de våger ikke å ta dem opp av frykt for på en eller annen måte å skulle synde. Ja, dere kan se at de er redde for å synde, for se, de lar seg tråkke ned og bli drept av sine fiender og vil

15 1 *a* Mat 23:37–38.
2 *a* Mat 24:19.
3 *a* Ord 3:12; Heb 12:5–11; L&p 95:1.
4 *a* vs Tradisjoner.
b Alma 9:16.
5 *a* Hel 13:1.
7 *a* vs Omvende, omvendelse.
8 *a* Alma 23:6; 27:27; 3 Ne 6:14.
9 *a* Alma 24:17–19.

ikke løfte sine sverd mot dem, og dette på grunn av den tro de har på Kristus.

10 Og nå, på grunn av sin standhaftighet når de tror på det de tror på, og fordi de står fast når de en gang er blitt opplyst, se, da vil Herren velsigne dem og forlenge deres dager til tross for deres synder.

11 Ja, selv om de skulle synke ned i vantro, skal Herren [a]forlenge deres dager til den tid kommer som har blitt omtalt av våre fedre og også av profeten [b]Zenos og mange andre profeter, da våre brødre, lamanittene, [c]igjen skulle få kunnskap om sannheten.

12 Ja, jeg sier dere at i de siste tider er Herrens [a]løfter blitt gitt til våre brødre, lamanittene. Og til tross for de mange lidelser de skal få, og selv om de skal bli [b]drevet hit og dit i landet og bli jaget og bli slått og adspredt uten å ha noe tilfluktssted, skal Herren være [c]barmhjertig mot dem.

13 Og dette er ifølge profetien om at de igjen skal [a]få del i den sanne kunnskap, som er kunnskapen om deres Forløser og deres store og sanne [b]hyrde, og bli regnet blant hans får.

14 Derfor sier jeg til dere at det skal bli [a]bedre for dem enn for dere hvis dere ikke omvender dere.

15 For se, [a]hadde de mektige gjerninger som er vist dere, blitt vist til dem – ja, til dem som har sunket ned i vantro på grunn av sine fedres tradisjoner – vil dere selv forstå at de aldri ville ha sunket ned i vantro igjen.

16 Derfor sier Herren: Jeg vil ikke utrydde dem fullstendig, men når det er i pakt med min visdom, vil jeg la dem vende tilbake til meg igjen, sier Herren.

17 Og se, så sier Herren om det nephittiske folk: Hvis de ikke vil omvende seg og anstrenge seg for å gjøre min vilje, vil jeg [a]utrydde dem fullstendig, sier Herren, og dette fordi de har vært vantro til tross for de mange mektige gjerninger som jeg har gjort blant dem. Og like sikkert som Herren lever, skal disse ting skje, sier Herren.

KAPITTEL 16

De nephitter som tror Samuel, blir døpt av Nephi – Samuel, kan ikke drepes av de uomvendte nephitters piler og stener – Noen forherder sine hjerter, og andre ser engler – De vantro sier det ikke er rimelig å tro på Kristus og at han skal komme til Jerusalem. Ca. 6–1 f.Kr.

Og nå skjedde det at det var mange som hørte lamanitten Samuels ord som han talte fra bymuren. Og alle som trodde

11 *a* Alma 9:16.
b Hel 8:19.
c 2 Ne 30:5–8.
12 *a* Enos 1:12–13.
b Mormon 5:15.
c 1 Ne 13:31; 2 Ne 10:18–19; Jak bok 3:5–6.
13 *a* 3 Ne 16:12.
b vs Gode hyrde.
14 *a* Hel 7:23.
15 *a* Mat 11:20–23.
17 *a* Hel 13:6–10.

på hans ord, gikk ut og lette etter Nephi, og da de hadde kommet ut og funnet ham, bekjente de sine synder for ham og fornektet dem ikke, for de ønsket å bli døpt til Herren.

2 Men alle som var der som ikke trodde på Samuels ord, ble sinte på ham. Og de kastet stener etter ham på muren, og mange skjøt også piler etter ham mens han sto på muren. Men Herrens Ånd var med ham, så de ikke kunne treffe ham med sine stener, heller ikke med sine piler.

3 Da de nå forsto at de ikke kunne treffe ham, var det mange flere som trodde på hans ord, så de gikk til Nephi for å bli døpt.

4 For se, Nephi døpte og profeterte og forkynte, ropte omvendelse til folket, viste tegn og undere og utførte [a]mirakler blant folket, så de kunne vite at Kristus [b]snart måtte komme.

5 Og han fortalte dem ting som snart måtte skje, så de, når det skjedde, kunne vite og huske at det var blitt kunngjort for dem på forhånd i den hensikt at de kunne tro. Derfor gikk alle som trodde på Samuels ord, til ham for å bli døpt, for de kom angrende og bekjente sine synder.

6 Men de fleste av dem trodde ikke på Samuels ord. Derfor, da de forsto at de ikke kunne treffe ham med sine stener og sine piler, ropte de til sine befalingsmenn og sa: Ta denne mann og bind ham, for se, han er besatt av en djevel, og på grunn av djevelens makt som er i ham, kan vi ikke treffe ham med våre stener og våre piler. Ta ham derfor og bind ham, og før ham bort.

7 Og da de gikk for å legge hånd på ham, se, da kastet han seg ned fra muren og flyktet ut av deres landområder, ja, helt til sitt eget land, og begynte å forkynne og profetere blant sitt eget folk.

8 Og se, man hørte aldri mer om ham blant nephittene. Og slik var situasjonen blant folket.

9 Og slik endte det seks og åttiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

10 Og slik endte også det syv og åttiende år av dommernes regjeringstid. De fleste blant folket forble stolte og ugudelige, og mindretallet vandret med mer aktsomhet overfor Gud.

11 Og slik var forholdene også i det åtte og åttiende år av dommernes regjeringstid.

12 Og situasjonen blant folket forandret seg svært lite bortsett fra at folket begynte å bli mer forherdet i synd og gjøre stadig mer av det som var i strid med Guds bud i det ni og åttiende år av dommernes regjeringstid.

13 Men det skjedde i det nittiende år av dommernes regjeringstid at [a]store tegn og undere ble vist folket, og profetenes ord [b]begynte å gå i oppfyllelse.

14 Og [a]engler viste seg for

16 4*a* vs Mirakel.
b Hel 14:2.
13*a* 3 Ne 1:4.
b Hel 14:3–7.
14*a* Alma 13:26.

menn, vise menn, og forkynte dem godt budskap om stor glede. I dette år begynte derfor Skriftene å gå i oppfyllelse.

15 Likevel begynte folket å forherde sine hjerter, alle unntatt de som var sterkest i troen både blant nephittene og også blant lamanittene, og begynte å stole på sin egen styrke og på sin [a]egen visdom, og sa:

16 Noe har de kanskje gjettet riktig av så meget, men se, vi vet at alle disse store og vidunderlige gjerninger som er omtalt, ikke kan finne sted.

17 Og de begynte å diskutere og stride seg imellom, og sa:

18 Det er [a]ikke rimelig at et slikt vesen som Kristus skal komme. Om så er og han er Guds Sønn – himmelens og jordens Fader som det er blitt sagt – hvorfor vil han så ikke vise seg for oss såvel som for dem som skal være i Jerusalem?

19 Ja, hvorfor vil han ikke vise seg i dette land såvel som i Jerusalems land?

20 Men se, vi vet at dette er en ugudelig [a]tradisjon som er blitt overlevert til oss av våre fedre for at vi skulle tro på noen store og vidunderlige ting som skulle skje – men ikke blant oss, men i et land som er langt borte, et land som vi ikke kjenner til. Derfor kan de holde oss i uvitenhet, for vi kan ikke [b]se med våre egne øyne at de er sanne.

21 Og ved den ondes snedige og mystiske kunster vil de utføre et eller annet stort mysterium som vi ikke kan forstå som vil holde oss nede, så vi kan være deres ords tjenere og tjenere også for dem. For vi er avhengige av at de lærer oss ordet, og slik vil de holde oss i uvitenhet hvis vi vil overlate oss til dem alle våre levedager.

22 Og folket innbilte seg mange andre ting som var tåpelige og [a]verdiløse, og de var meget oppskaket, for Satan oppegget dem til stadig å synde, ja, han gikk omkring og utbredte rykter og ufred over hele landet så han kunne forherde folkets hjerter mot det som var godt og mot det som skulle komme.

23 Og til tross for de tegn og de undere som skjedde blant Herrens folk og de mange mirakler de utførte, fikk Satan godt tak på folkets hjerter over hele landet.

24 Og slik endte det nittiende år av dommernes regjeringstid over Nephis folk.

25 Og slik endte Helamans bok ifølge Helamans og hans sønners opptegnelse.

15*a* Jes 5:21.
18*a* Alma 30:12–13.
20*a* vs Tradisjoner.
b Ether 12:5–6, 19.
22*a* vs Verdiløs, forfengelig.

TREDJE NEPHI
NEPHIS BOK

NEPHI VAR SØNN AV NEPHI, SOM VAR SØNN AV HELAMAN

Og Helaman var sønn av Helaman, som var sønn av Alma som var sønn av Alma, som var en etterkommer av Nephi, som var sønn av Lehi, som dro ut fra Jerusalem i det første år av Sidkias, Juda konges regjeringstid.

KAPITTEL 1

Helamans sønn, Nephi, drar ut av landet, og hans sønn Nephi fører opptegnelsene – Selv om det skjer mange tegn og undere, planlegger de ugudelige å slå de rettferdige ihjel – Natten for Kristi fødsel kommer – Tegnet blir gitt, og en ny stjerne viser seg – Løgn og bedrag tiltar, og Gadianton-røverne dreper mange. Ca. 1–4 e.Kr.

NÅ skjedde det at det en og nittiende år var gått, og det var [a]seks hundre år fra den tid da Lehi forlot Jerusalem, og i det samme år var Lachoneus øverste dommer og landets guvernør.

2 Og Helamans sønn, Nephi, hadde dratt ut av landet Zarahemla og hadde gitt sin sønn [a]Nephi, som var hans eldste sønn, ansvaret for [b]messingplatene og alle opptegnelser som hadde blitt ført og alle de ting som hadde blitt holdt hellig siden Lehi forlot Jerusalem.

3 Så dro han ut av landet, og [a]hvor han dro, vet ingen, og hans sønn Nephi førte opptegnelsene i hans sted, ja, dette folks opptegnelser.

4 Og det skjedde at i begynnelsen av det to og nittiende år, se, da begynte profetenes profetier å gå mer fullstendig i oppfyllelse, for større tegn og større mirakler begynte å skje blant folket.

5 Men det var noen som begynte å si at tiden var omme for oppfyllelsen av de ord som var blitt [a]uttalt av lamanitten Samuel.

6 Og de begynte å more seg over sine brødre og sa: Se, tiden er forbi, og Samuels ord har ikke gått i oppfyllelse. Derfor har deres glede over og deres tro på dette vært forgjeves.

7 Og det skjedde at de laget stort oppstyr i hele landet, og de som trodde, begynte å bli meget sørgmodige for at de ting som var uttalt, kanskje ikke kom til å skje.

8 Men se, de ventet standhaftig på den dagen og den natten og den dagen som skulle være som en dag uten natt, så

1 1*a* 2 Ne 25:19.
2*a* vs Nephi, sønn av Nephi, sønn av Helaman.
b Alma 37:3–5.
3*a* 3 Ne 2:9.
5*a* Hel 14:2–4.

de kunne vite at deres tro ikke hadde vært forgjeves.

9 Nå skjedde det at de vantro bestemte en dag da alle de som trodde på disse tradisjonene, skulle bli [a]drept hvis ikke det tegnet som hadde blitt forutsagt av profeten Samuel, skulle vise seg.

10 Nå skjedde det at da Nephis sønn, Nephi, så denne ugudelighet hos sitt folk, ble han overmåte sørgmodig.

11 Og det skjedde at han gikk ut og bøyde seg til jorden og ropte inntrengende til sin Gud for sitt folk, ja, for dem som var nær ved å bli drept fordi de trodde på sine fedres tradisjoner.

12 Og det skjedde at han ropte inntrengende til Herren [a]hele dagen, og se, Herrens røst kom til ham og sa:

13 Løft ditt hode og vær ved godt mot, for se, tiden er kommet, og i natt skal tegnet bli gitt. Og [a]i morgen kommer jeg til verden for å vise verden at jeg vil oppfylle alt som jeg har [b]talt ved mine hellige profeters munn.

14 Se, jeg [a]kommer til mine egne for å [b]oppfylle alle ting som jeg har kunngjort for menneskenes barn fra [c]verdens grunnvoll ble lagt, og for å gjøre [d]både Faderens og Sønnens vilje – Faderens på grunn av meg, og Sønnens på grunn av mitt kjød. Og se, tiden er for hånden, og i natt skal tegnet bli gitt.

15 Og det skjedde at ordene som kom til Nephi, ble oppfylt slik de hadde blitt uttalt, for se, da solen gikk ned, ble det [a]ikke mørkt, og folk begynte å undre seg fordi det ikke var mørkt da natten kom.

16 Og det var mange som ikke hadde trodd på profetenes ord, som [a]falt til jorden og ble som de var døde, for de visste at den store [b]plan de hadde lagt for å drepe dem som trodde på profetenes ord, var blitt forpurret. For det tegn som var forutsagt, var allerede i ferd med å vise seg.

17 Og de begynte å forstå at Guds Sønn snart måtte vise seg, ja, kort sagt, alle folk i hele landet, fra vest til øst, både i landet i nord og i landet i syd, ble så overmåte forbauset at de falt til jorden.

18 For de visste at profetene hadde vitnet om disse ting i mange år, og at det tegn som var forutsagt, var i ferd med å vise seg, og de begynte å frykte på grunn av sine misgjerninger og sin vantro.

19 Og det skjedde at det ikke var mørkt hele denne natten, men det var like lyst som om det var midt på dagen. Og det skjedde at solen sto opp om morgenen igjen ifølge sin riktige orden, og de visste at det var dagen da Herren skulle bli [a]født

9 *a* vs Martyr, martyrium.
12 *a* Enos 1:4; Alma 5:46.
13 *a* Luk 2:10–11.
b vs Jesus Kristus – Fødsel og død, profetier om Jesu Kristi.
14 *a* Joh 1:11.
b Mat 5:17–18.
c Alma 42:26.
d L&p 93:3–4.
15 *a* Hel 14:3.
16 *a* Hel 14:7.
b 3 Ne 1:9.
19 *a* Luk 2:1–7.

på grunn av tegnet som hadde blitt gitt.

20 Og det skjedde at alle ting, ja, absolutt alt hadde skjedd ifølge profetenes ord.

21 Og det skjedde også at en ny [a]stjerne viste seg ifølge ordet.

22 Og det skjedde at fra denne tid av begynte Satan å spre løgner blant folket for å forherde deres hjerter så de ikke skulle tro på de tegn og undere som de hadde sett. Men til tross for disse løgner og dette bedrag trodde størstedelen av folket og ble omvendt til Herren.

23 Og det skjedde at Nephi gikk ut blant folket, og også mange andre, og døpte til omvendelse, så det ble gitt stor [a]syndsforlatelse. Og derfor begynte folket igjen å få fred i landet.

24 Og det var ingen uenighet, bortsett fra at det var noen få som begynte å forkynne og forsøkte å bevise fra Skriftene at det ikke lenger var [a]nødvendig å etterleve Moseloven. Men i dette tok de feil, for de hadde ikke forstått Skriftene.

25 Men det skjedde at de snart ble omvendt og ble overbevist om at de hadde tatt feil, for det ble kunngjort for dem at loven ennå ikke var [a]oppfylt, og at den måtte oppfylles til minste detalj. Ja, ordet kom til dem at den måtte oppfylles, ja, at ikke den minste bokstav eller en eneste tøddel skulle forgå før alt var oppfylt. Derfor ble de i dette samme år bragt til kunnskap om sin feiltagelse og [b]bekjente sine feil.

26 Og slik forløp det to og nittiende år og bragte godt budskap til folket på grunn av de tegn som viste seg ifølge alle de hellige profeters profetiske ord.

27 Og det skjedde at det tre og nittiende år også forløp i fred, bortsett fra at [a]Gadianton-røverne, som holdt til oppe i fjellene, oversvømmet landet. For deres forsvarsstillinger og hemmelige steder var så sterke at folket ikke kunne overmanne dem. Derfor begikk de mange mord og drepte mange mennesker.

28 Og det skjedde at i det fire og nittiende år begynte de å tilta i sterk grad fordi mange som hadde vendt seg bort fra nephittene, flyktet over til dem, og dette skapte stor sorg blant de nephitter som ble tilbake i landet.

29 Og dette forårsaket også stor sorg blant lamanittene, for se, de hadde mange barn som vokste opp og begynte å bli voksne så de tok avgjørelser på egen hånd, og de ble villedet av noen som var [a]zoramitter, av deres løgner og deres smigrende ord, til å slutte seg til disse Gadianton-røverne.

30 Og på denne måten ble lamanittene også plaget, og begynte å avta i sin tro og rettferdighet på grunn av den oppvoksende generasjons ugudelighet.

21 *a* Mat 2:1–2; Hel 14:5.
23 *a* vs Syndsforlatelse.
24 *a* Alma 34:13.
25 *a* Mat 5:17–18.
b Mosiah 26:29.
27 *a* vs Gadiantonrøvere.
29 *a* Alma 30:59.

KAPITTEL 2

Ugudelighet og avskyelighet tiltar blant folket – Nephittene og lamanittene går sammen for å forsvare seg mot Gadianton-røverne – Omvendte lamanitter blir hvite og kalles nephitter. Ca. 5–16 e.Kr.

Og det skjedde at slik forløp også det fem og nittiende år, og folket begynte å glemme de tegn og undere som de hadde hørt om, og ble stadig mindre forbauset over et tegn eller et under fra himmelen, så de begynte å forherde sine hjerter og forblinde sine sinn og begynte å tvile på alt de hadde hørt og sett –

2 og de fylte sine hjerter med tomme innbilninger om at det var utført av mennesker og ved djevelens makt for å villede og [a]bedra folkets hjerter. Og på denne måten fikk Satan makt over folkets hjerter igjen, så han forblindet deres øyne og villedet dem til å tro at læren om Kristus var noe tåpelig og meningsløst.

3 Og det skjedde at folket begynte å vokse sterkt i ugudelighet og avskyelighet, og de trodde ikke at det ville bli vist flere tegn eller undere. Og Satan [a]gikk omkring og villedet folkets hjerter, fristet dem og fikk dem til å være meget ugudelige i landet.

4 Og slik forløp det seks og nittiende år og også det syv og nittiende år, og også det åtte og nittiende år og også det ni og nittiende år,

5 og et hundre år hadde gått siden [a]Mosiahs dager, han som var konge over det nephittiske folk.

6 Og seks hundre og ni år hadde gått siden Lehi forlot Jerusalem.

7 Og ni år hadde gått siden tegnet ble gitt som var omtalt av profetene om at Kristus skulle komme til verden.

8 Nå begynte nephittene sin tidsregning fra den tid da tegnet ble gitt – eller fra Kristi komme – derfor hadde ni år gått.

9 Og Nephi, som var far til den Nephi som hadde ansvaret for opptegnelsene, [a]vendte ikke tilbake til Zarahemlas land og kunne ikke finnes noe sted i hele landet.

10 Og det skjedde at folket fortsatte i sin ugudelighet til tross for all forkynnelse og alle profetier som ble sendt ut blant dem. Og slik forløp også det tiende år, og det ellevte år forløp også i synd.

11 Og det skjedde at i det trettende år begynte det å bli kriger og stridigheter over hele landet, for Gadianton-røverne hadde blitt så tallrike og drepte så mange mennesker og la så mange byer øde og var årsak til så mye død og blodsutgytelse i landet at det ble nødvendig for hele folket, både nephittene og lamanittene, å gripe til våpen mot dem.

12 Derfor forente alle de lamanitter som var blitt omvendt til

2 2*a* vs Bedra, bedrageri.
3*a* L&p 10:27.
5*a* Mosiah 29:46–47.
9*a* 3 Ne 1:2–3.

Herren, seg med sine brødre, nephittene, og ble, for å trygge sine egne og sine kvinners og sine barns liv, tvunget til å gripe til våpen mot disse Gadianton-røverne, ja, også for å beskytte sine rettigheter og sine privilegier i kirken og i sin gudsdyrkelse, og sin [a]frihet og sin selvstendighet.

13 Og det skjedde at før dette trettende år var gått, ble nephittene truet med fullstendig ødeleggelse på grunn av denne krigen som var blitt meget hård.

14 Og det skjedde at de lamanitter som hadde forenet seg med nephittene, ble regnet blant nephittene.

15 Og deres [a]forbannelse ble tatt fra dem, og deres hud ble [b]hvit som nephittenes.

16 Og deres unge menn og deres døtre ble overmåte vakre, og de ble regnet blant nephittene og ble kalt nephitter. Og slik endte det trettende år.

17 Og det skjedde at i begynnelsen av det fjortende år fortsatte krigen mellom røverne og Nephis folk og ble overmåte hård. Likevel seiret Nephis folk over røverne så de drev dem tilbake ut av sine landområder og opp i fjellene og til deres hemmelige steder.

18 Og slik endte det fjortende år. Og i det femtende år gikk de til angrep på Nephis folk, og på grunn av Nephis folks ugudelighet og all deres strid og uenighet seiret Gadianton-røverne ofte over dem.

19 Og slik endte det femtende år, og folket opplevde således mye lidelse, og [a]ødeleggelsens sverd hang over dem og var nær ved å hugge dem ned, og dette på grunn av deres synder.

KAPITTEL 3

Gadianton-leder Giddianhi forlanger at Lachoneus og nephittene skal overgi seg og oppgi sine landområder – Lachoneus utnevner Gidgiddoni til øverstkommanderende over hærstyrkene – Nephittene samler seg i Zarahemla og Overflod for å forsvare seg. Ca. 16–18 e.Kr.

Og nå skjedde det at i det sekstende år etter Kristi komme mottok landets guvernør, Lachoneus, et brev fra denne røverbandens leder og høvding, og dette er ordene som sto skrevet:

2 Lachoneus, landets edleste og øverste guvernør, se, jeg skriver dette brevet til deg og gir deg overmåte stor ros på grunn av din standhaftighet og også ditt folks standhaftighet når det gjelder å verne om det dere anser for å være deres rett og frihet. Ja, dere holder godt stand, som om dere ble støttet av en guds hånd i å forsvare deres frihet og deres eiendom og deres land – eller det dere kaller så.

3 Og det gjør meg ondt, edleste Lachoneus, at dere er så tåpelige og selvgode at dere tror dere kan stå dere mot så mange

12 *a* vs Fri, frihet.
15 *a* Alma 17:15; 23:18.
b 2 Ne 5:21; 30:6; Jak bok 3:8.
19 *a* Alma 60:29.

tapre menn som er under min kommando, og som i denne stund står under våpen og venter med stor lengsel på ordren: Gå mot nephittene og utrydd dem!

4 Og jeg kjenner deres uovervinnelige ånd, for jeg har prøvd dem på slagmarken og kjenner det evige hat de har til dere på grunn av all den urett som dere har begått mot dem. Derfor, hvis de skulle angripe dere, vil dere bli fullstendig utryddet.

5 Derfor har jeg skrevet dette brevet og forseglet det med min egen hånd, for jeg har tanke for deres velferd fordi dere holder fast ved det dere tror er riktig, og ved deres edle ånd på slagmarken.

6 Derfor skriver jeg til deg og sier at det er bedre at dere overlater deres byer, deres landområder og deres eiendommer til mitt folk enn at de skulle hjemsøke dere med sverdet og at ødeleggelse skulle komme over dere.

7 Eller med andre ord, overgi dere til oss og forén dere med oss og bli kjent med våre [a]hemmelige gjerninger, og bli våre brødre så dere kan bli lik oss – ikke våre slaver, men våre brødre og medeiere av alt vi har.

8 Og se, jeg [a]sverger for deg med en ed at hvis dere vil gjøre dette, skal dere ikke bli drept. Men hvis dere ikke vil gjøre dette, sverger jeg for dere med en ed at jeg neste måned vil befale mine hærstyrker å angripe dere, og de skal ikke holde sin hånd tilbake og skal ikke spare dere, men skal drepe dere og skal la sverdet falle på dere helt til dere er utryddet.

9 Og se, jeg er Giddianhi, og jeg er høvdingen over dette Gadiantons [a]hemmelige forbund. Jeg vet at dette forbund og dets gjerninger er [b]gode, og de er av [c]gammel opprinnelse og er blitt overlevert ned til oss.

10 Og jeg skriver dette brevet til deg, Lachoneus, og jeg håper at dere vil overlate deres landområder og deres eiendommer uten blodsutgytelse, så dette mitt folk – som har vendt seg bort fra dere fordi dere var onde og fratok dem retten til å regjere – kan få tilbake sine rettigheter og få regjere igjen, og hvis dere ikke gjør dette, vil jeg hevne deres urett. Jeg er Giddianhi.

11 Og nå skjedde det at da Lachoneus mottok dette brevet, ble han overmåte forbauset fordi Giddianhi var så frekk at han forlangte å komme i besittelse av nephittenes land og også truet folket med å hevne den urett de hadde lidd – de som ikke hadde lidd noen annen urett enn den de selv hadde [a]påført seg ved å gå over til disse ugudelige og avskyelige røvere.

12 Nå se, denne Lachoneus som var guvernør, var en rettferdig mann og lot seg ikke

3 7*a* Hel 6:22–26.
8*a* Ether 8:13–14.
9*a* vs Hemmelige forbund.
b Alma 30:53.
c Hel 6:26–30; Moses 5:29, 49–52.
11*a* Hel 14:30.

skremme av en [a]røvers krav og trusler. Derfor enset han ikke røverhøvdingen Giddianhis brev, men lot sitt folk anrope Herren for å være sterke når røverne kom for å angripe dem.

13 Ja, han sendte ut en kunngjøring til hele folket om at de skulle samle sine kvinner og sine barn, sitt storfe og sitt småfe og alt de eide – unntatt sine jordeiendommer – på ett sted.

14 Og han sørget for at det ble bygget festningsverker omkring dem, og de skulle være overmåte solide. Og han lot hærstyrker – både av nephittene og lamanittene, eller av alle dem som ble regnet som nephitter – bli satt ut som vaktposter omkring for å passe på dem og beskytte dem mot røverne dag og natt.

15 Ja, han sa til dem: Så sant Herren lever, hvis dere ikke omvender dere fra alle deres synder og anroper Herren, vil dere på ingen måte bli befridd fra disse Gadianton-røveres hender.

16 Og så store og vidunderlige var Lachoneus' ord og profetier at hele folket ble grepet av frykt, og de anstrengte seg til det ytterste for å gjøre ifølge Lachoneus' ord.

17 Og det skjedde at Lachoneus utnevnte hærførere over alle nephittenes hærstyrker til å befale over dem når røverne kom ned og ut av villmarken for å angripe dem.

18 Den øverste av alle hærførerne, og øverstkommanderende for alle nephittenes hærstyrker, ble utnevnt, og hans navn var [a]Gidgiddoni.

19 Nå var skikken blant alle nephittene (unntatt i deres ugudelighets dager) at den som ble utnevnt til deres hærfører, var en som hadde åpenbaringens og også [a]profetiens ånd. Derfor var denne Gidgiddoni en stor profet blant dem, og det var den øverste dommer også.

20 Og folket sa til Gidgiddoni: Be til Herren og la oss dra opp i fjellene og ut i villmarken så vi kan overfalle røverne og drepe dem i deres egne landområder.

21 Men Gidgiddoni sa til dem: Måtte Herren [a]forby det, for hvis vi skulle gå opp mot dem, vil Herren [b]overlate oss i deres hender. Derfor vil vi forberede oss midt i våre egne landområder, og vi vil samle alle våre hærstyrker, og vi vil ikke gå mot dem, men vi vil vente til de kommer mot oss. Derfor, så sant Herren lever, hvis vi gjør dette, vil han overgi dem i våre hender.

22 Og det skjedde i det syttende år, mot slutten av året, at kunngjøringen fra Lachoneus hadde blitt sendt ut over hele landet, og de hadde tatt sine hester og sine stridsvogner og sitt kveg og alt sitt storfe og sitt småfe og sitt korn og alt de eide, og marsjerte frem i tusener og i titusener til de alle kom frem til det sted som var blitt utpekt – hvor de skulle samle

12 *a* Alma 54:5–11; 3 Ne 4:7–10.
18 *a* 3 Ne 6:6.
19 *a* vs Profeti, profetere.
21 *a* Alma 48:14.
b 1 Sam 14:12.

seg for å forsvare seg mot sine fiender.

23 Og det land som var utpekt, var landet Zarahemla og det landområde som lå mellom landet Zarahemla og landet Overflod, ja, frem til grensen som skilte landet Overflod fra landet Ødemark.

24 Og det var mange tusen mennesker som ble kalt nephitter, som samlet seg i dette landområdet. Nå lot Lachoneus dem samle seg syd i landet på grunn av den store forbannelse som var over [a]landet i nord.

25 Og de befestet seg mot sine fiender, og de bodde i ett landområde og i én gruppe, og de hadde så stor frykt for de ord som Lachoneus hadde uttalt, at de omvendte seg fra alle sine synder, og de oppsendte sine bønner til Herren sin Gud og ba ham om å [a]befri dem når deres fiender kom ned for å kjempe mot dem.

26 Og de var overmåte sørgmodige på grunn av sine fiender, og Gidgiddoni lot dem lage alle slags [a]krigsvåpen, og de skulle være sterke, med rustning og med skjold, og med små skjold ifølge hans instruksjoner.

KAPITTEL 4

Nephittenes hærstyrker slår Gadianton-røverne – Giddianhi blir drept og hans etterfølger, Zemnarihah, blir hengt – Nephittene priser Herren for sine seire. Ca. 19–22 e.Kr.

Og det skjedde at i slutten av det attende år hadde røvernes hærstyrker forberedt seg til kamp og begynte å komme ned og gjøre utfall fra høydene og fra fjellene og villmarken og sine sterke forsvarsstillinger og sine hemmelige steder, og begynte å ta landområdene i besittelse, både de som lå syd i landet og de som lå nord i landet, og begynte å ta alle landområder i besittelse som hadde blitt [a]forlatt av nephittene, også de byer som var blitt etterlatt øde.

2 Men se, det fantes ingen ville dyr, eller vilt i de landområder som hadde blitt forlatt av nephittene, og det fantes ikke noe vilt til røverne unntatt i villmarken.

3 Og røverne kunne ikke opprettholde livet unntatt i villmarken av mangel på mat, for nephittene hadde etterlatt sine landområder øde og hadde samlet sitt småfe og sitt storfe og alt de eide, og de var samlet i én gruppe.

4 Derfor hadde røverne ingen mulighet til å plyndre og få tak i mat uten å gå til åpen kamp mot nephittene, og nephittene som var samlet i én gruppe og var så tallrike, hadde lagt fødemidler til side og hadde hester og kveg og allslags småfe så de kunne holde seg i live i syv år, og i løpet av denne tiden håpet de å utrydde røverne fra landets overflate. Og slik forløp det attende år.

5 Og det skjedde at i det

24*a* Alma 22:31.
25*a* vs Tillit.
26*a* 2 Ne 5:14.
4 1*a* 3 Ne 3:13–14, 22.

nittende år fant Giddianhi det nødvendig å gå opp til kamp mot nephittene, for de kunne ikke opprettholde livet unntatt ved å plyndre og røve og myrde.

6 Og de våget ikke å bre seg utover i landet for å dyrke korn av frykt for at nephittene skulle overfalle dem og drepe dem. Derfor ga Giddianhi sine hærstyrker befaling om at de samme år skulle gå opp til kamp mot nephittene.

7 Og det skjedde at de kom opp til kamp, og det var i den sjette måned. Og se, stor og forferdelig var den dagen da de kom opp til kamp. Og de var kledd på røveres vis, og de hadde et lammeskinn om lendene, og de var innsmurt med blod, og hodene deres var raket, og de hadde hjelmer på seg. Og store og fryktelige så Giddianhis hærstyrker ut – på grunn av sin rustning og fordi de var innsmurt med blod.

8 Og det skjedde at da nephittenes hærstyrker så hvordan Giddianhis hærstyrke så ut, falt de alle til jorden og ropte til Herren sin Gud at han måtte spare dem og fri dem ut av deres fienders hender.

9 Og det skjedde at da Giddianhis hærstyrker så dette, begynte de å rope med høy røst av glede, for de trodde at nephittene hadde falt av frykt på grunn av deres hærstyrkers fryktelige utseende.

10 Men i dette ble de skuffet, for nephittene fryktet ikke dem, men de [a]fryktet sin Gud og bønnfalt ham om beskyttelse. Derfor, da Giddianhis hærstyrker gikk løs på dem, var de beredt til å møte dem, ja, i Herrens styrke tok de imot dem.

11 Og slaget begynte i denne sjette måned, og det var stort og forferdelig. Ja, stort og forferdelig var blodbadet, og et så stort blodbad hadde ikke funnet sted blant hele Lehis folk siden Lehi forlot Jerusalem.

12 Og til tross for de [a]trusler og eder som Giddianhi hadde fremsatt, slo nephittene dem så de trakk seg tilbake fra dem.

13 Og det skjedde at [a]Gidgiddoni befalte at hans hærstyrker skulle forfølge dem til grensen mot villmarken, og at de ikke skulle spare noen som falt i deres hender underveis. Og derfor forfulgte de dem og slo dem ihjel like til grensen mot villmarken, og til de hadde utført Gidgiddonis befaling.

14 Og det skjedde at Giddianhi, som hadde stått og kjempet tappert, ble forfulgt da han flyktet, og da han var utmattet etter sin lange kamp, ble han innhentet og drept. Og slik endte røveren Giddianhi sitt liv.

15 Og det skjedde at nephittenes hærstyrker vendte tilbake til det sted der de hadde forskanset seg. Og det skjedde at det nittende år gikk, og røverne kom ikke tilbake for å kjempe, heller ikke kom de tilbake i det tyvende år.

16 Og i det en og tyvende år kom de ikke opp til kamp, men

10*a* vs Frykt.
12*a* 3 Ne 3:1–10.
13*a* 3 Ne 3:18.

de kom opp fra alle kanter for å beleire Nephis folk, for de antok at hvis de kunne avskjære Nephis folk fra deres landområder og stenge dem inne på alle kanter, og hvis de kunne avskjære dem fra alle deres privilegier utenfor, kunne de tvinge dem til å overgi seg slik de ønsket.

17 Nå hadde de utnevnt en annen leder hvis navn var Zemnarihah. Derfor var det Zemnarihah som lot denne beleiringen finne sted.

18 Men se, dette var en fordel for nephittene, for det var umulig for røverne å beleire dem så lenge at det hadde noen virkning på nephittene på grunn av det store forråd av fødemidler som de hadde lagt til side,

19 og på grunn av knapphet på fødemidler blant røverne, for se, de hadde ikke annet å leve av enn kjøtt som de skaffet seg i villmarken.

20 Og det skjedde at det ble sparsomt med [a]vilt i villmarken, så røverne var nær ved å omkomme av sult.

21 Og nephittene gjorde stadig utfall, både dag og natt, og overfalt deres hærstyrker og drepte dem i tusenvis, ja, i titusentall.

22 Og derfor ønsket Zemnarihahs folk å oppgi sin plan på grunn av den store ødeleggelse som kom over dem både natt og dag.

23 Og det skjedde at Zemnarihah befalte sitt folk at de skulle heve beleiringen og marsjere til de mest avsidesliggende deler av landet i nord.

24 Men Gidgiddoni forsto hva de hadde i sinne og visste at de var svake fordi de manglet mat og fordi det hadde vært et stort blodbad iblant dem, derfor sendte han ut sine hærstyrker om natten og stengte veien for deres tilbaketog og stilte sine styrker i veien for deres tilbaketog.

25 Og dette gjorde de om natten, og de marsjerte forbi røverne, så da røverne neste dag begynte sin marsj, ble både deres fortropp og deres baktropp stanset av nephittenes hærstyrker.

26 Og røverne som var i syd ble også avskåret fra sine tilfluktssteder, og alle disse ting ble gjort på Gidgiddonis befaling.

27 Og det var mange tusen som lot seg ta til fange av nephittene, og de øvrige ble drept.

28 Og deres leder, Zemnarihah, ble tatt og hengt i et tre, ja, i toppen av det, til han var død. Og da han hadde hengt til han var død, felte de treet og ropte med høy røst:

29 Måtte Herren bevare sitt folk når de er rettferdige og hellige av hjertet, så de kan felle til jorden alle som forsøker å slå dem ihjel ved makt og hemmelige forbund, likesom denne mannen er felt til jorden.

30 Og de frydet seg, ropte med én stemme igjen og sa: Måtte [a]Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud beskytte dette

20 *a* 1 Ne 18:25.

30 *a* Alma 29:11.

folk når de er rettferdige, så lenge de [b]påkaller sin Guds navn og ber om beskyttelse.

31 Og det skjedde at de alle som én brøt ut i sang og [a]priste sin Gud for det store som han hadde gjort for dem ved å forhindre at de falt i sine fienders hender.

32 Ja, de ropte: [a]Hosianna til den aller høyeste Gud, og de ropte: Velsignet være Den [b]Allmektige Herre Guds navn, Den Aller Høyeste Gud.

33 Og deres hjerter var så fylt av glede at de felte mange tårer på grunn av Guds store godhet i å befri dem fra deres fienders hender. Og de visste det var på grunn av sin omvendelse og sin ydmykhet at de hadde blitt befridd fra en evig fortapelse.

KAPITTEL 5

Nephittene omvender seg og forsaker sine synder – Mormon skriver sitt folks historie og forkynner det evige ord for dem – Israel vil samles inn fra sin lange adspredelse. Ca. 22–26 e.Kr.

Og se, det fantes ikke en levende sjel blant hele det nephittiske folk som tvilte det aller minste på de ord alle de hellige profeter hadde talt, for de visste at de måtte gå i oppfyllelse.

2 Og de visste at Kristus nødvendigvis måtte ha kommet på grunn av de mange tegn som hadde blitt gitt ifølge profetenes ord. Og på grunn av de ting som allerede hadde skjedd, visste de at det var nødvendig at alt måtte skje ifølge det som hadde blitt uttalt.

3 Derfor forsaket de alle sine synder og sine avskyeligheter og sitt horeri og tjente Gud med all flid dag og natt.

4 Og nå skjedde det at da de hadde tatt alle røverne til fange, så ingen unnslapp som ikke var slått ihjel, kastet de sine fanger i fengsel og lot Guds ord bli forkynt for dem. Og alle som ville omvende seg fra sine synder og inngå en pakt om at de ikke ville myrde mer, ble satt [a]fri.

5 Men alle som ikke ville inngå en pakt og som fortsatte å ha disse hemmelige mordtanker i sine hjerter, ja, alle som fremsatte trusler mot sine brødre, ble dømt og straffet ifølge loven.

6 Og slik satte de en stopper for alle disse ugudelige og hemmelige og avskyelige forbund hvor det fantes så mye ugudelighet og ble begått så mange mord.

7 Og slik forløp det [a]to og tyvende år og også det tre og tyvende, og det fire og tyvende og det fem og tyvende, og derfor hadde fem og tyve år gått.

8 Og mange ting hadde skjedd som i enkeltes øyne ville være store og vidunderlige. Likevel kan ikke alt dette bli skrevet i denne bok, ja, denne bok kan ikke engang inneholde en

30 *b* Ether 4:15.
31 *a* Alma 26:8.
vs Takknemlig, takknemlighet, takksigelse.
32 *a* vs Hosianna.
b 1 Ne 1:14.
vs Gud, guddommen.
5 4 *a* vs Fri, frihet.
7 *a* 3 Ne 2:8.

[a]hundredel av det som ble gjort blant så mange mennesker i løpet av fem og tyve år.

9 Men se, det finnes [a]opptegnelser som inneholder alt som dette folk har gjort, og en kortere, men sann beretning ble gitt av Nephi.

10 Derfor har jeg skrevet min opptegnelse om disse ting ifølge Nephis opptegnelse, som var gravert på de plater som ble kalt Nephis plater.

11 Og se, jeg skriver opptegnelsen på plater som jeg har laget med mine egne hender.

12 Og se, mitt navn er [a]Mormon, og jeg er oppkalt etter [b]landet Mormon, det land hvor Alma opprettet kirken blant folket, ja, den første kirke som ble opprettet blant dem etter deres overtredelse.

13 Se, jeg er en disippel av Jesus Kristus, Guds Sønn. Jeg er blitt kalt av ham til å forkynne hans ord blant hans folk, så de kan ha evig liv.

14 Og det er blitt nødvendig at jeg – ifølge Guds vilje, slik at bønnene fra de avdøde hellige, skulle bli oppfylt ifølge deres tro – skulle skrive en [a]opptegnelse om disse ting som er blitt gjort,

15 ja, en liten opptegnelse om det som har funnet sted fra den tid da Lehi forlot Jerusalem, og ned til den nåværende tid.

16 Derfor skriver jeg min opptegnelse ut fra de beretninger som ble skrevet av dem som levde før meg, helt frem til mine dagers begynnelse.

17 Og deretter skriver jeg en [a]opptegnelse om de ting som jeg har sett med mine egne øyne.

18 Og jeg vet at den opptegnelse som jeg lager, er en rettferdig og sann opptegnelse. Likevel er det mange ting som vi ikke kan [a]skrive på vårt språk.

19 Og nå avslutter jeg mine uttalelser om meg selv, og fortsetter å gi min beretning om de ting som har skjedd før min tid.

20 Jeg er Mormon og en direkte etterkommer av Lehi. Jeg har grunn til å prise min Gud og min Frelser, Jesus Kristus – fordi han førte våre fedre ut av Jerusalems land (og [a]ingen visste det uten han selv og dem som han førte ut av landet), og fordi han har gitt meg og mitt folk så stor kunnskap til frelse for våre sjeler.

21 Han har visselig velsignet [a]Jakobs [b]hus og har vært [c]barmhjertig mot Josefs ætt.

22 Og [a]i den grad Lehis barn har holdt hans bud, har han velsignet dem og gitt dem fremgang ifølge sitt ord.

23 Ja, og visselig skal han igjen bringe en [a]levning av Josefs ætt til [b]kunnskap om Herren deres Gud.

24 Og like sikkert som Herren

8 *a* 3 Ne 26:6–12.
9 *a* Hel 3:13–15.
12 *a* Mormon 1:1–5.
b Mosiah 18:4; Alma 5:3.
14 *a* Enos 1:13–18; L&p 3:19–20.
17 *a* Mormon 1:1.
18 *a* Ether 12:25.
20 *a* 1 Ne 4:36.
21 *a* 1M 32:28.
b vs Israel.
c 5M 33:13–17.
22 *a* 2 Ne 1:20.
23 *a* Alma 46:24.
b 2 Ne 3:12.

lever, vil han fra jordens fire hjørner [a]samle inn hele levningen av Jakobs ætt, som er adspredt over hele jordens overflate.

25 Og ettersom han har inngått en pakt med hele Jakobs hus, skal den pakt han har inngått med Jakobs hus, bli oppfylt i hans egen beleilige tid, så hele Jakobs hus [a]igjen kan komme til kunnskap om den pakt han har inngått med dem.

26 Og da skal de [a]kjenne sin Forløser, som er Jesus Kristus, Guds Sønn. Og da skal de samles inn fra jordens fire hjørner til sine egne landområder som de har vært adspredt fra. Ja, så sant Herren lever, skal det skje. Amen.

KAPITTEL 6

Nephittene har fremgang – Stolthet, velstand og klasseskille oppstår – Kirken splittes på grunn av uoverensstemmelser – Satan leder folket til åpent opprør – Mange profeter roper omvendelse og blir drept – Deres mordere sammensverger seg for å overta regjeringen. Ca. 26–30 e.Kr.

Og nå skjedde det at hele det nephittiske folk vendte tilbake til sine egne landområder i det seks og tyvende år, hver mann med sin familie, sitt småfe og sitt storfe, sine hester og sitt kveg og alle de ting de eide.

2 Og det skjedde at de ikke hadde spist opp alle sine fødemidler, derfor tok de med seg alt de ikke hadde forbrukt av alle sorter korn og sitt gull og sitt sølv og alle sine kostelige ting, og de vendte tilbake til sine egne landområder og sine eiendommer både i nord og i syd, både i landet mot nord og i landet mot syd.

3 Og de røvere som hadde inngått en pakt om å holde fred i landet og som ønsket å forbli lamanitter, ga de jordeiendommer i forhold til deres antall, så de ved sitt arbeide kunne ha noe å leve av. Og slik opprettet de fred i hele landet.

4 Og igjen begynte det å gå dem vel, og de ble mektige. Og det seks- og syv og tyvende år gikk, og det var god orden i landet. Og de hadde utformet sine lover i overensstemmelse med likhet og rettferdighet.

5 Og nå var det ikke noe i hele landet som hindret folket i å ha stadig fremgang hvis de ikke falt i overtredelse.

6 Og nå var det Gidgiddoni og dommeren Lachoneus og de som var blitt utnevnt til ledere, som hadde opprettet denne store fred i landet.

7 Og det skjedde at mange nye byer ble bygget, og mange gamle byer ble gjenoppbygget.

8 Og mange hovedveier ble bygget, og mange veier anlagt som gikk fra by til by, fra land til land og fra sted til sted.

9 Og slik forløp det åtte og tyvende år, og folket hadde stadig fred.

10 Men det skjedde at i det

24*a* vs Israel – Israels innsamling.
25*a* 3 Ne 16:5.
26*a* 2 Ne 30:5–8; 3 Ne 20:29–34.

ni og tyvende år begynte det å bli en del strid blant folket, og noen ble oppblåste av [a]stolthet og selvros på grunn av sine overmåte store rikdommer, ja, og dette førte til store forfølgelser.

11 For det var mange kjøpmenn i landet og også mange lovkyndige og mange embedsmenn.

12 Og folket begynte å bli inndelt i klasser ifølge sin [a]rikdom og sine muligheter til å lære. Ja, noen var uvitende på grunn av sin fattigdom, og andre fikk stor lærdom på grunn av sin rikdom.

13 Noen var oppblåste av stolthet, og andre var overmåte ydmyke. Noen gjengjeldte skjellsord med skjellsord, mens andre avfant seg med skjellsord og [a]forfølgelse og alle slags lidelser og ville ikke [b]gi tilbake med samme mynt, men var ydmyke og angrende for Gud.

14 Og derfor ble det stor ulikhet over hele landet, så kirken begynte å bli oppsplittet, ja, så kirken i det tredevte år var splittet over hele landet unntatt blant noen få lamanitter som var omvendt til den sanne tro. Og de ville ikke forlate den, for de var faste og standhaftige og urokkelige, villige til med all [a]flid å holde Herrens bud.

15 Nå var årsaken til denne synd blant folket følgende: Satan hadde stor makt til å oppegge folket til å begå alle slags synder og til å fylle dem med stolthet og friste dem til å trakte etter makt og myndighet og rikdommer og verdens verdiløse ting.

16 Og på denne måten villedet Satan folkets hjerter til å begå alle slags synder. Derfor hadde de hatt fred bare noen få år.

17 Og derfor, i begynnelsen av det tredevte år hadde folket i meget lang tid vært overlatt til å bli ledet av djevelens [a]fristelser dit hvor han ønsket å lede dem, og til å begå alle synder han ønsket de skulle begå. Og derfor, i begynnelsen av dette, det tredevte år, befant de seg i en fryktelig ugudelig tilstand.

18 Nå syndet de ikke i [a]uvitenhet, for de visste hva Gud ønsket av dem, for de var blitt undervist om det, derfor gjorde de bevisst [b]opprør mot Gud.

19 Og nå skjedde dette i Lachoneus' dager. Lachoneus var sønn av Lachoneus, for han hadde etterfulgt sin far på dommersetet og regjerte over folket dette året.

20 Og det var menn som begynte å bli [a]inspirert fra himmelen og utsendt, og disse sto frem blant folket i hele landet, forkynte og vitnet frimodig om folkets synder og misgjerninger, og bar vitnesbyrd til dem om den forløsning som Herren ville

6 10 *a* vs Stolthet.
12 *a* 1 Tim 6:17–19; Hel 4:12.
13 *a* vs Forfølge, forfølgelse.
b Mat 5:39; 4 Ne 1:34; L&p 98:23–25.
14 *a* vs Flid.
17 *a* vs Friste, fristelse.
18 *a* Mosiah 3:11.
b vs Opprør.
20 *a* vs Inspirasjon, inspirere; Profet.

utføre for sitt folk, eller med andre ord om Kristi oppstandelse. Og de vitnet frimodig om hans [b]død og lidelse.

21 Nå var det mange blant folket som var overmåte sinte på grunn av dem som vitnet om disse ting, og de som var sinte, var hovedsakelig de øverste dommere og de som [a]hadde vært høyprester og lovkyndige. Ja, alle de som var lovkyndige, var sinte på dem som vitnet om disse ting.

22 Nå var det ingen lovkyndig eller dommer eller høyprest som hadde myndighet til å dømme noen til døden uten at deres dom var undertegnet av landets guvernør.

23 Nå var det mange av dem som vitnet om de ting som gjaldt Kristus, som vitnet frimodig, og de ble tatt og drept i all hemmelighet av dommerne, så kunnskapen om deres død først kom til landets guvernør etter deres død.

24 Nå var det i strid med landets lover at noen kunne drepes uten at de hadde fullmakt fra landets guvernør.

25 Derfor ble det sendt en klage til Zarahemlas land, til landets guvernør, mot disse dommere som hadde dømt Herrens profeter til døden i strid med loven.

26 Nå skjedde det at de ble tatt og ført frem for dommeren for å bli dømt for den forbrytelse som de hadde begått, ifølge den [a]lov som hadde blitt gitt av folket.

27 Nå skjedde det at disse dommere hadde mange venner og slektninger, og de andre, ja, nesten alle de lovkyndige og høyprestene, gikk sammen og gjorde felles sak med slektningene til de dommere som skulle stilles for retten ifølge loven.

28 Og de inngikk en [a]pakt med hverandre, ja, den samme pakt som kom fra mennesker i fordums tid, en pakt som var gitt og ledet av [b]djevelen til samlet innsats mot all rettferdighet.

29 Derfor gikk de samlet imot Herrens folk og inngikk en pakt om å drepe dem og befri dem som var skyldige i mord, fra rettferdighetens grep som var nær ved å bli anvendt i overensstemmelse med loven.

30 Og de trosset sitt lands lov og rett, og de inngikk en pakt med hverandre om å drepe guvernøren og innsette en [a]konge i landet, så det ikke lenger skulle være et fritt land, men være underlagt konger.

KAPITTEL 7

Den øverste dommer myrdes, styreformen ødelegges og folket deler seg i stammer – Jakob, en antikrist, blir konge for et hemmelig forbund – Nephi forkynner omvendelse og tro på Kristus – Engler betjener ham daglig, og han

20 *b* vs Forsoning; Korsfestelse.
21 *a* L&p 121:36–37. vs Frafall.
26 *a* Mosiah 29:25; Alma 1:14.
28 *a* vs Hemmelige forbund.
b Hel 6:26–30.
30 *a* 1 Sam 8:5–7; Alma 51:5.

oppvekker sin bror fra de døde – Mange omvender seg og blir døpt. Ca. 30–33 e.Kr.

Og se, jeg vil vise dere at de ikke innsatte noen konge over landet, men i dette samme år, ja, i det tredevte år, drepte de landets øverste dommer, ja, myrdet ham på dommersetet.

2 Og folket ble splittet, den ene mot den andre, og de delte seg i stammer, hver mann med sin familie og sin slekt og sine venner, og på denne måten ødela de landets styreform.

3 Og hver stamme utnevnte en som skulle være deres høvding eller leder, og derfor ble de stammer og ledere for stammer.

4 Og se, det var ingen mann blant dem som ikke hadde stor familie og mange slektninger og venner, derfor ble stammene deres overmåte store.

5 Nå fant alt dette sted, og foreløpig var det ingen kriger blant dem, og alle disse synder hadde kommet over folket fordi de [a]overga seg til Satans makt.

6 Og myndighetenes lover ble ødelagt på grunn av det [a]hemmelige forbund mellom venner og slektninger av dem som myrdet profetene.

7 Og de forårsaket så stor strid i landet at nesten hele den mest rettferdige del av folket var blitt ugudelig, ja, det fantes bare noen få rettferdige mennesker blant dem.

8 Og før seks år var gått, hadde derfor størstedelen av folket vendt seg bort fra sin rettferdighet, likesom hunden vender tilbake til sitt [a]spy eller likesom svinet velter seg i sølen.

9 Og dette hemmelige forbund, som hadde bragt så mange synder over folket, samlet seg og innsatte som sitt overhode en mann som de kalte Jakob.

10 Og de kalte ham sin konge. Derfor ble han konge over denne ugudelige banden, og han var en av de fornemste som hadde oppløftet sin røst mot de profeter som vitnet om Jesus.

11 Og det skjedde at de ikke var så tallrike som folkets stammer, som var forenet bortsett fra at deres ledere ga lover, hver for sin stamme. Ikke desto mindre var de fiender. Selv om de ikke var et rettferdig folk, var de likevel forenet i hatet mot dem som hadde inngått en pakt om å ødelegge landets styre.

12 Derfor, da Jakob, som var bandens konge, så at deres fiender var mer tallrike enn dem, befalte han sitt folk at de skulle flykte til den nordligste del av landet og der bygge opp sitt eget [a]rike, inntil frafalne sluttet seg til dem (for han smigret dem med at det ville komme mange frafalne) og de ble sterke nok til å kjempe mot folkets stammer, og det gjorde de.

13 Og så hurtig var deres marsj at den ikke kunne forhindres før de hadde kommet så langt at folket ikke kunne

7 5*a* Rom 6:13–16; Alma 10:25.
6*a* 2 Ne 9:9.
8*a* Ord 26:11; 2 Pet 2:22.
12*a* 3 Ne 6:30.

innhente dem. Og slik endte det tredevte år, og slik var stillingen blant Nephis folk.

14 Og det skjedde i det en og tredevte år at de var inndelt i stammer, hver mann med sin familie, slekt og sine venner. Likevel var de blitt enige om at de ikke skulle gå til krig mot hverandre, men de var ikke forenet med hensyn til sine lover og sin styreform, for de var forfattet ifølge deres høvdingers og lederes tenkemåte. Men de ga meget strenge lover som forbød en stamme å fornærme en annen, så til en viss grad hadde de fred i landet. Likevel var deres hjerter vendt bort fra Herren deres Gud, og de stenet profetene og støtte dem bort fra seg.

15 Og det skjedde at [a]Nephi hadde fått besøk av engler og hadde også hørt Herrens røst. Derfor hadde han sett engler og vært et øyenvitne og hadde fått makt så han kunne kjenne til Kristi tjenestegjerning. Han hadde også vært et øyenvitne til at de raskt hadde vendt tilbake fra rettferdighet til ugudelighet og avskyelighet.

16 Og da han derfor var bedrøvet på grunn av deres hårde hjerter og forblindede sinn, gikk han ut blant dem i det samme år og begynte å vitne frimodig om omvendelse og syndsforlatelse gjennom tro på Herren Jesus Kristus.

17 Og han lærte dem mange ting, og alle kan ikke skrives, og en del av dem ville ikke være tilstrekkelig, derfor er de ikke skrevet i denne bok. Og Nephi underviste med [a]kraft og med stor myndighet.

18 Og det skjedde at de ble sinte på ham, ja, fordi han hadde større kraft enn dem, for det var [a]ikke mulig for dem å tvile på hans ord. For så stor var hans tro på Herren Jesus Kristus at engler betjente ham daglig.

19 Og i Jesu navn drev han ut djevler og [a]urene ånder, og han oppvakte til og med sin bror fra de døde etter at han var blitt stenet til døde av folket.

20 Og folket så det og bar vitnesbyrd om det og var sinte på ham på grunn av hans kraft. Og han utførte også [a]mange andre mirakler i folkets påsyn i Jesu navn.

21 Og det skjedde at det en og tredevte år gikk, og det var bare noen få som ble omvendt til Herren. Men alle som ble omvendt, viste virkelig folket at de hadde mottatt av Guds Ånd og kraft som var i Jesus Kristus, som de trodde på.

22 Og alle som hadde fått onde ånder drevet ut og var blitt helbredet for sine sykdommer og sine skrøpeligheter, vitnet i sannhet for folket at de hadde blitt påvirket av Guds Ånd og var blitt helbredet, og de viste også tegn og utførte noen mirakler blant folket.

23 Slik forløp det to og tredevte år også. Og Nephi ropte til folket i begynnelsen av det tre

15*a* 3 Ne 1:2.
17*a* vs Kraft, makt.
18*a* 2 Ne 33:1; Alma 4:19.
19*a* vs Ånd – Onde ånder.
20*a* 3 Ne 8:1.

og tredevte år, og han forkynte omvendelse og syndsforlatelse til dem.

24 Nå vil jeg dere også skal huske at det ikke var noen som ble bragt til omvendelse som ikke ble [a]døpt med vann.

25 Derfor ordinerte Nephi menn til denne tjeneste for at alle som kom til dem, skulle bli døpt med vann, og dette som et bevis og et vitnesbyrd for Gud og for folket om at de hadde omvendt seg og fått [a]forlatelse for sine synder.

26 Og i begynnelsen av dette året var det mange som ble døpt til omvendelse, og slik forløp det meste av året.

KAPITTEL 8

Uvær, jordskjelv, branner, hvirvelvinder og fysiske omveltninger vitner om Kristi korsfestelse – Mange mennesker blir drept – Mørke dekker landet i tre dager – De som blir igjen, jamrer seg over sin skjebne. Ca. 33–34 e.Kr.

Og nå skjedde det at ifølge vår opptegnelse, og vi vet at vår opptegnelse er sann, for se, det var en rettferdig mann som førte opptegnelsen, for han utførte i sannhet mange [a]mirakler i [b]Jesu navn, og det var ingen som kunne utføre et mirakel i Jesu navn uten at han var helt renset fra sine synder.

2 Og nå skjedde det at hvis denne mannen ikke hadde gjort noen feil i vår tidsregning, da hadde det [a]tre og tredevte år gått.

3 Og folket begynte med stor oppriktighet å se etter tegnet som var gitt av lamanittprofeten Samuel, ja, etter den tid da det skulle være [a]mørkt i tre dager over hele landet.

4 Og det begynte å bli stor tvil og mye diskusjon blant folket til tross for alle de mange [a]tegn som var gitt.

5 Og det skjedde i det fire og tredevte år, i den første måned på den fjerde dag i måneden, da brøt en voldsom storm løs som man aldri før hadde sett maken til i hele landet.

6 Og det brøt også løs et voldsomt uvær, og [a]tordenen var så fryktelig at den [b]rystet hele jorden som om den var nær ved å revne.

7 Og lynene var så overmåte skarpe at man aldri før hadde sett maken i hele landet.

8 Og [a]byen Zarahemla kom i brann.

9 Og byen Moroni sank i havets dyp, og dens innbyggere druknet.

10 Og jorden ble løftet opp over byen Moronihah så det ble et stort fjell der hvor byen hadde ligget.

11 Og en stor og forferdelig ødeleggelse fant sted i landet mot syd.

24 *a* vs Dåp, døpe.
25 *a* L&p 20:37. vs Syndsforlatelse.
8 1 *a* 3 Ne 7:19–20; Mormon 9:18–19.
b Apg 3:6; Jak bok 4:6.
2 *a* 3 Ne 2:8.
3 *a* 1 Ne 19:10; Hel 14:20, 27; 3 Ne 10:9.
4 *a* vs Korsfestelse.
6 *a* 1 Ne 19:11; Hel 14:21.
b Mat 27:45, 50–51.
8 *a* 4 Ne 1:7–8.

12 Men se, ødeleggelsen var enda større og mer forferdelig i landet mot nord, for se, hele landets overflate ble forandret på grunn av uværet og hvirvelvindene og tordenen og lynene og de overmåte sterke jordskjelvene.

13 Og [a]hovedveiene ble brutt opp, og jevne veier ble ødelagt, og mange slette steder ble ujevne.

14 Og mange store og kjente byer ble [a]senket, og mange brant ned og mange ble rystet inntil bygningene der falt til jorden og innbyggerne ble drept og stedene ble lagt øde.

15 Og det var noen byer som ble tilbake, men skadene der var overmåte store, og det var mange i dem som ble drept.

16 Og det var noen som ble ført bort med hvirvelvinden, og hvor de ble ført, vet ingen. De vet bare at de ble ført bort.

17 Og slik ble hele landets overflate forandret på grunn av uværet og tordenen og lynene og jordens rystelser.

18 Og se, [a]klippene revnet i to, de ble brutt opp over hele jordens overflate så de ble liggende i bruddstykker, fulle av revner og sprekker, over hele landet.

19 Og det skjedde at da tordenen og lynene og stormen og uværet og jordens rystelser opphørte – for se, de varte i omtrent [a]tre timer, og noen sa de varte lenger – ikke desto mindre skjedde alle disse store, forferdelige ting i løpet av omtrent tre timer – og se, hele landet lå da i mørke.

20 Og det skjedde at det var et tykt mørke over hele landet, så innbyggerne der som ikke hadde falt, kunne [a]føle den [b]mørke tåken.

21 Og på grunn av mørket kunne det ikke tennes noe lys, hverken veke-lys eller fakler, heller ikke kunne det tennes ild med deres fine og overmåte tørre ved. Derfor kunne det ikke tennes noe lys i det hele tatt.

22 Og intet lys var å se, hverken ild eller lysglimt, hverken solen eller månen eller stjernene, for så tykk var den mørke tåken som lå over landet.

23 Og det skjedde at i et tidsrom av [a]tre dager var intet lys å se, og det var en uavbrutt og stor sorg og mye hyl og gråt blant hele folket. Ja, stor var folkets jammer på grunn av mørket og den store ødeleggelsen som hadde kommet over dem.

24 Og på et sted hørte man dem rope og si: Om vi bare hadde omvendt oss før denne store og forferdelige dag, da ville våre brødre ha blitt spart, og de ville ikke ha blitt brent opp i den store byen [a]Zarahemla.

25 Og på et annet sted hørte man dem sørge og rope: Om vi bare hadde omvendt oss før denne store og forferdelige dag og ikke hadde drept og stenet profetene og vist dem bort. Da

13 *a* Hel 14:24; 3 Ne 6:8.
14 *a* 1 Ne 12:4.
18 *a* Hel 14:21–22.
19 *a* Luk 23:44.
20 *a* 2M 10:21–22.
b 1 Ne 12:5; 19:11.
23 *a* 1 Ne 19:10.
24 *a* Hel 13:12.

ville våre mødre og våre vakre døtre og våre barn ha blitt spart og ikke blitt begravet i den store byen Moronihah. Og derfor hylte og jamret folket seg aldeles forferdelig.

KAPITTEL 9

I mørket forkynner Kristi røst at mange folk er drept og mange byer blitt ødelagt på grunn av deres ugudelighet – Han kunngjør også at han er guddommelig, forteller at Moseloven er oppfylt og innbyr menneskene til å komme til ham og bli frelst. Ca. 34 e.Kr.

Og det skjedde at det hørtes en [a]røst blant alle som fantes på jordens overflate i hele dette land, og den ropte og sa:

2 Ve, ve, ve over dette folk. [a]Ve alle jordens innbyggere hvis de ikke omvender seg. For djevelen [b]ler, og hans engler fryder seg på grunn av mitt folks vakre sønner og døtre som er drept. Og det er på grunn av sine synder og avskyeligheter at de er falt!

3 Se, den store byen Zarahemla og dens innbyggere har jeg brent med ild.

4 Og se, den store byen Moroni har jeg senket i havets dyp og latt dens innbyggere drukne.

5 Og se, den store byen Moronihah og dens innbyggere har jeg dekket med jord for å skjule deres misgjerninger og deres avskyeligheter for mitt åsyn, så profetenes og de helliges blod ikke mer skal komme opp for meg imot dem.

6 Og se, byen Gilgal har jeg latt synke og dens innbyggere bli begravet i jordens dyp,

7 ja, likeledes byen Onihah og dens innbyggere og byen Mocum og dens innbyggere og byen Jerusalem og dens innbyggere. Og jeg har latt [a]vann komme opp i stedet, for å skjule deres ugudelighet og avskyeligheter for mitt åsyn, så profetenes og de helliges blod ikke mer skal komme opp for meg imot dem.

8 Og se, byen Gadiandi og byen Gadiomnah og byen Jakob og byen Gimgimno, alle disse har jeg latt synke og har dannet [a]høyder og daler i deres sted. Og innbyggerne der har jeg begravet i jordens dyp for å skjule deres ugudelighet og avskyeligheter for mitt åsyn, så profetenes og de helliges blod ikke mer skulle komme opp for meg imot dem.

9 Og se, den store byen Jakobugath, hvor kong Jakobs folk bodde, har jeg latt brenne med ild på grunn av deres synder og deres ugudelighet, som var større enn all ugudelighet i hele landet på grunn av deres [a]hemmelige mord og hemmelige forbund. For det var de som ødela mitt folks fred og landets styreform. Derfor lot jeg dem brenne for å [b]utrydde dem for mitt åsyn, så profetenes og de

9 1 *a* 1 Ne 19:11; 3 Ne 11:10.
2 *a* Mat 11:20–21.
b Moses 7:26.
7 *a* Esek 26:19.
8 *a* 1 Ne 19:11.
9 *a* Hel 6:17–18, 21.
b Mosiah 12:8.

helliges blod ikke mer skulle komme opp for meg imot dem.

10 Og se, byen Laman og byen Josh og byen Gad og byen Kishkumen og innbyggerne der har jeg latt brenne med ild på grunn av deres ugudelighet ved å kaste profetene ut og stene dem som jeg sendte for å fortelle dem om deres ugudelighet og deres avskyeligheter.

11 Og fordi de kastet dem alle ut så det ikke fantes noen rettferdig blant dem, sendte jeg [a]ild ned og drepte dem, så deres ugudelighet og avskyeligheter kunne skjules for mitt åsyn, så blodet fra profetene og de hellige, de som jeg sendte blant dem, ikke kunne rope til meg [b]fra jorden imot dem.

12 Og [a]mange store ødeleggelser har jeg latt komme over dette land og over dette folk på grunn av deres ugudelighet og deres avskyeligheter.

13 Alle dere som er [a]spart fordi dere var mer rettferdige enn dem, vil dere ikke nå vende tilbake til meg og angre deres synder og omvende dere så jeg kan [b]helbrede dere?

14 Ja, sannelig sier jeg dere, hvis dere vil [a]komme til meg, skal dere få [b]evig liv. Se, min [c]barmhjertighets arm er utrakt mot dere, og hver den som vil komme, ham vil jeg ta imot, og velsignet er de som kommer til meg.

15 Se, jeg er Jesus Kristus, Guds Sønn. Jeg [a]skapte himlene og jorden og alle ting som i dem er. Jeg var hos Faderen fra begynnelsen av. [b]Jeg er i Faderen og Faderen i meg, og i meg har Faderen herliggjort sitt navn.

16 Jeg kom til mitt eget, men mine egne [a]tok ikke imot meg. Og Skriftene om mitt komme er oppfylt.

17 Og alle som har tatt imot meg, har jeg [a]latt bli Guds sønner, og det vil jeg la skje med alle som tror på mitt navn, for se, [b]forløsningen kommer ved meg, og i meg er [c]Moseloven oppfylt.

18 Jeg er verdens [a]lys og liv. Jeg er [b]Alfa og Omega, begynnelsen og enden.

19 Og dere skal [a]ikke mer ofre til meg ved blodsutgytelse. Ja, deres ofringer og brennoffer skal avskaffes, for jeg vil ikke godta noen av deres ofringer og brennoffer.

20 Og som [a]offer til meg skal

11 *a* 2 Kong 1:9–16; Hel 13:13.
b 1M 4:10.
12 *a* 3 Ne 8:8–10, 14.
13 *a* 3 Ne 10:12.
b Jer 3:22; 3 Ne 18:32.
14 *a* 2 Ne 26:24–28; Alma 5:33–36.
b Joh 3:16.
c Alma 19:36.
15 *a* Joh 1:1–3; Kol 1:16; Hel 14:12; Ether 4:7; L&p 14:9.
b Joh 17:20–22; 3 Ne 11:27; 19:23, 29.
16 *a* Joh 1:11; L&p 6:21.
17 *a* Joh 1:12. vs Guds sønner og døtre; Mennesket, mennesker – Mennesket kan bli vår himmelske Fader lik.
b vs Forløse, forløst, forløsning.
c 3 Ne 12:19, 46–47; 15:2–9.
18 *a* vs Lys, Kristi lys.
b Åp 1:8. vs Alfa og Omega.
19 *a* Alma 34:13.
20 *a* 3 Ne 12:19; L&p 20:37.

dere ofre et sønderknust hjerte og en angrende ånd. Og den som kommer til meg med et sønderknust hjerte og en angrende ånd, ham vil jeg [b]døpe med ild og med Den hellige ånd, liksom lamanittene, fordi de hadde tro på meg da de ble omvendt, og ble døpt med ild og med Den hellige ånd – men de visste det ikke.

21 Se, jeg har kommet til verden for å bringe verden forløsning, for å frelse verden fra synd.

22 Derfor, den som [a]omvender seg og kommer til meg som et lite [b]barn, ham vil jeg ta imot, for slike hører Guds rike til. Se, for slike har jeg [c]satt mitt liv til og har tatt det igjen. Omvend dere derfor og kom til meg, alle jordens ender, og bli frelst.

KAPITTEL 10

Det er stillhet i landet i mange timer – Kristi røst høres, og han lover å samle sitt folk som en høne samler sine kyllinger – Den mest rettferdige del av folket er blitt spart. Ca. 34–35 e.Kr.

Og se, det skjedde at alt folket i landet hørte disse uttalelser og bar vitnesbyrd om det. Og etter disse uttalelser var det stillhet i landet i mange timer.

2 For så stor var folkets forbauselse at de sluttet å klage og jamre seg over tapet av sine slektninger som hadde blitt drept. Derfor var det stillhet i hele landet i mange timer.

3 Og det skjedde at det igjen kom en røst til folket, og hele folket hørte og vitnet om den, og den sa:

4 Dere folk i disse [a]store byer som har falt, som er etterkommere av Jakob, ja, som er av Israels hus, hvor ofte har jeg ikke samlet dere som en høne samler sine kyllinger under sine vinger, og har gitt dere [b]føde.

5 Og videre, [a]hvor ofte ville jeg ikke ha samlet dere som en høne samler sine kyllinger under sine vinger, ja, du folk av Israels hus som har falt, ja, du folk av Israels hus, dere som bor i Jerusalem så vel som dere som har falt, ja, hvor ofte ville jeg ikke ha samlet dere som en høne samler sine kyllinger, og dere ville ikke.

6 O du Israels hus som jeg har [a]spart, hvor ofte vil jeg ikke samle dere som en høne samler sine kyllinger under sine vinger hvis dere vil omvende dere og [b]vende tilbake til meg av hele deres [c]hjerte.

7 Men hvis ikke, O Israels hus, skal deres bosteder legges øde til den tid kommer da [a]pakten med deres fedre skal oppfylles.

8 Og nå skjedde det at etter at folket hadde hørt disse ord, se, da begynte de å gråte og jamre

20 *b* 2 Ne 31:13–14.
22 *a* vs Omvende, omvendelse.
b Mark 10:15; Mosiah 3:19; 3 Ne 11:37–38.
c Joh 10:15–18.
10 4 *a* 3 Ne 8:14.
b 1 Ne 17:3.
5 *a* Mat 23:37; L&p 43:24–25.
6 *a* 3 Ne 9:13.
b 1 Sam 7:3; Hel 13:11; 3 Ne 24:7.
c Esek 36:26.
7 *a* vs Pakt.

seg igjen over tapet av sine slektninger og venner.

9 Og det skjedde at slik forløp de tre dagene. Og det var om morgenen, og [a]mørket vek bort fra landets overflate, og jorden sluttet å skjelve, og klippene sluttet å revne og de fryktelige drønn stilnet av, og all larm og støy forsvant.

10 Og jorden lukket seg igjen så den ble fast, og sorgen og gråten og jammeren fra de mennesker som hadde overlevd, opphørte. Og deres sorg ble vendt til glede, og deres klager til lovprisning og takksigelse til Herren Jesus Kristus, deres Forløser.

11 Og så langt hadde Skriftene gått i [a]oppfyllelse slik de var blitt uttalt av profetene.

12 Og det var den [a]mest rettferdige del av folket som ble reddet, og det var de som tok imot profetene og ikke stenet dem, og det var de som ikke hadde utgytt de helliges blod, som ble spart,

13 og de ble spart og ble ikke senket og begravet i jorden. Og de ble ikke druknet i havets dyp, og de ble ikke brent ved ild, heller ikke falt noe over dem og knuste dem til døde. Og de ble ikke ført bort med hvirvelvinden, heller ikke ble de overmannet av røkskyen og den mørke tåken.

14 Og nå, forstå det enhver som leser. Den som har Skriftene, [a]gransk dem og se om ikke all denne død og ødeleggelse ved ild og ved røk og ved uvær og ved hvirvelvinder og ved at jorden [b]åpner seg for å ta imot dem – om ikke alle disse ting er oppfyllelsen av mange av de hellige profeters profetier.

15 Se, jeg sier dere at mange har vitnet om at disse ting skulle skje ved Kristi komme, og de ble [a]drept fordi de vitnet om disse ting.

16 Ja, profeten [a]Zenos vitnet om disse ting, og Zenock talte også om disse ting, for de vitnet særlig om oss som er levningen av deres ætt.

17 Se, vår far Jakob vitnet også om en [a]levning av Josefs ætt. Og se, er ikke vi en levning av Josefs ætt? Og disse ting som vitner om oss, er ikke de skrevet på de messingplatene som vår far Lehi tok med seg ut av Jerusalem?

18 Og det skjedde i slutten av det fire og tredevte år, se, jeg vil vise dere at de av Nephis folk som ble spart, og også de som hadde blitt kalt lamanitter som hadde blitt spart, ble meget begunstiget, og store velsignelser ble utøst over deres hoder, ja, i en slik grad at Kristus like etter at han [a]fór opp til himmelen, virkelig åpenbarte seg for dem.

19 Han [a]viste dem sitt legeme og betjente dem, og en

9 *a* 3 Ne 8:19.
11 *a* Apg 3:18–20.
12 *a* 2 Ne 26:8; 3 Ne 9:13.
14 *a* vs Skriftene – Skriftenes verdi.
b 1 Ne 19:11; 2 Ne 26:5.
15 *a* vs Martyr, martyrium.
16 *a* Hel 8:19–20.
17 *a* 2 Ne 3:4–5; Alma 46:24; 3 Ne 5:23–24.
18 *a* Apg 1:9–11.
19 *a* 3 Ne 11:12–15.

beretning om hans virke skal bli gitt senere. Derfor avslutter jeg mine uttalelser for denne gang.

Jesus Kristus viste seg for Nephis folk og betjente dem mens folkemengden var forsamlet i landet Overflod, og på denne måten viste han seg for dem.

Omfatter kapittel 11 til og med 26.

KAPITTEL 11

Faderen vitner om sin elskede Sønn – Kristus viser seg og forteller om sin forsoning – Folket kjenner på merkene i hans hender, føtter og side – De roper hosianna – Han forklarer fremgangsmåten ved dåp og hvordan den skal utføres – Stridighetens ånd er av djevelen – Kristi lære innebærer at menneskene skal tro og bli døpt og motta Den hellige ånd. Ca. 34 e. Kr.

Og nå skjedde det at en stor mengde av Nephis folk var forsamlet rundt tempelet som var i landet Overflod. Og de var forbauset og talte forundret seg imellom og viste til den [a]store og vidunderlige forandring som hadde funnet sted.

2 Og de snakket også om denne Jesus Kristus, for [a]tegnet var gitt på hans død.

3 Og det skjedde at mens de talte med hverandre på denne måten, da hørte de en [a]røst, og det var som om den kom fra himmelen. Og de så seg om, for de forsto ikke røsten som de hørte. Og det var ikke en skarp røst, heller ikke var det en høy røst, men selv om det var en [b]mild røst, gjennomtrengte den dem som hørte den, til det innerste, så det ikke fantes noen del av deres legeme som den ikke fikk til å skjelve. Ja, den trengte helt inn i dypet av deres sjel og fikk deres hjerter til å brenne.

4 Og det skjedde at de hørte røsten igjen, og de forsto den ikke.

5 Og videre, for tredje gang hørte de røsten og åpnet sine ører for å høre den. Og deres øyne var vendt etter lyden, og de stirret ufravendt opp mot himmelen hvor lyden kom fra.

6 Og se, tredje gang forsto de røsten som de hørte, og den sa til dem:

7 Se, min [a]elskede Sønn, [b]i hvem jeg har velbehag, i hvem jeg har herliggjort mitt navn, hør ham.

8 Og det skjedde at da de forsto, så de opp mot himmelen igjen, og se, de [a]så et menneske stige ned fra himmelen. Og han var kledd i en hvit kjortel, og han kom ned og sto midt iblant dem. Og alle i forsamlingen hadde sine øyne vendt mot ham, og de våget ikke åpne munnen for å tale, selv ikke med hverandre, og de visste

11 1 *a* 3 Ne 8:11–14.
2 *a* Hel 14:20–27.
3 *a* 5M 4:33–36; Hel 5:29–33.
b 1 Kong 19:11–13; L&p 85:6.
7 *a* Mat 3:17; 17:5; JS – H 1:17.
b 3 Ne 9:15.
8 *a* 1 Ne 12:6; 2 Ne 26:1.

ikke hva det skulle bety, for de trodde det var en engel som hadde vist seg for dem.

9 Og det skjedde at han rakte ut sin hånd og talte til folket og sa:

10 Se, jeg er Jesus Kristus som profetene vitnet om skulle komme til verden.

11 Og se, jeg er [a]verdens lys og liv. Og jeg har drukket ut den bitre [b]kalk som Faderen har gitt meg, og har forherliget Faderen ved å [c]påta meg verdens synder og har derved underkastet meg [d]Faderens vilje i alle ting fra begynnelsen av.

12 Og det skjedde at da Jesus hadde talt disse ord, falt hele forsamlingen til jorden, for de husket at det hadde vært [a]profetert blant dem at Kristus skulle vise seg for dem etter sin himmelfart.

13 Og det skjedde at Herren talte til dem og sa:

14 Stå opp og kom frem til meg, så dere kan [a]stikke deres hender i min side og så dere også kan [b]føle naglegapene i mine hender og i mine føtter, så dere kan vite at jeg er [c]Israels Gud og hele [d]jordens Gud og er blitt drept for verdens synder.

15 Og det skjedde at forsamlingen gikk frem og stakk sine hender i hans side og følte naglegapene i hans hender og i hans føtter, og dette gjorde de, den ene etter den andre, til de alle hadde gått frem og sett med sine øyne og følt med sine hender og visste med sikkerhet og bar vitnesbyrd om at [a]det var han som profetene hadde skrevet om, og som skulle komme.

16 Og da de alle hadde gått frem og forvisset seg, ropte de som med én røst og sa:

17 Hosianna! Velsignet være Den Aller Høyeste Guds navn! Og de falt ned ved Jesu føtter og [a]tilba ham.

18 Og det skjedde at han talte til [a]Nephi (for Nephi var i forsamlingen), og han ba ham komme frem.

19 Og Nephi reiste seg og gikk frem og bøyde seg for Herren og kysset hans føtter.

20 Og Herren ba ham stå opp, og han reiste seg og sto foran ham.

21 Og Herren sa til ham: Jeg gir deg [a]myndighet til å [b]døpe dette folk når jeg igjen har fart opp til himmelen.

22 Og Herren kalte også [a]andre og sa det samme til dem. Og han ga dem myndighet til å døpe, og han sa til dem: På denne måten skal dere døpe, og det skal ikke være noen [b]ordstrid blant dere.

23 Sannelig sier jeg dere at

11 *a* vs Lys, Kristi lys.
b Mat 26:39, 42.
c Joh 1:29; L&p 19:18–19.
d Mark 14:36; Joh 6:38; L&p 19:2.
12 *a* Alma 16:20.
14 *a* Joh 20:27.
b Luk 24:36–39; L&p 129:2.
c Jes 45:3; 3 Ne 15:5.
d 1 Ne 11:6.
15 *a* vs Jesus Kristus – Oppstandelsen, Kristus viste seg etter sin oppstandelse.
17 *a* vs Tilbe, tilbedelse.
18 *a* 3 Ne 1:2, 10.
21 *a* vs Kraft, makt.
b vs Dåp, døpe.
22 *a* 1 Ne 12:7; 3 Ne 12:1.
b 3 Ne 18:34.

den som omvender seg fra sine synder ved deres [a]ord og [b]ønsker å bli døpt i mitt navn, skal dere døpe på denne måten: Se, dere skal gå ned og [c]stå i vannet, og i mitt navn skal dere døpe dem.

24 Og se, dette er de ord dere skal si etter å ha kalt dem ved navn:

25 Med [a]fullmakt fra Jesus Kristus døper jeg deg i [b]Faderens og i Sønnens og i Den hellige ånds navn. Amen.

26 Og så skal dere [a]senke dem ned i vannet og løfte dem opp igjen ut av vannet.

27 Og på denne måten skal dere døpe i mitt navn, for se, sannelig sier jeg dere at Faderen og Sønnen og Den hellige ånd er [a]ett, og jeg er i Faderen og Faderen i meg, og Faderen og jeg er ett.

28 Og slik som jeg har befalt dere, slik skal dere døpe, og det skal ikke være noen [a]ordstrid blant dere som det hittil har vært. Heller ikke skal det være noen ordstrid blant dere om min lære som det hittil har vært.

29 For sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som har [a]stridighetens [b]ånd, er ikke av meg, men av djevelen som er stridighetens far, og han oppegger menneskenes hjerter til å stride i vrede mot hverandre.

30 Se, det er ikke min lære å oppegge menneskenes hjerter til vrede mot hverandre, men det er min lære at slike ting skal avskaffes.

31 Se, sannelig, sannelig sier jeg dere: Jeg vil forklare dere min [a]lære.

32 Og dette er min [a]lære, og det er den lære som Faderen har gitt til meg. Og jeg bærer [b]vitnesbyrd om Faderen, og Faderen bærer vitnesbyrd om meg, og [c]Den hellige ånd bærer vitnesbyrd om Faderen og meg. Og jeg bærer vitnesbyrd om at Faderen befaler alle mennesker overalt å omvende seg og tro på meg.

33 Og hver den som tror på meg og blir [a]døpt, skal bli [b]frelst, og det er de som skal [c]arve Guds rike.

34 Og den som ikke tror på meg og ikke blir døpt, skal bli fordømt.

35 Sannelig, sannelig sier jeg dere at dette er min lære, og jeg bærer vitnesbyrd om den fra Faderen, og hver den som [a]tror på meg, tror også på Faderen,

23 *a* 3 Ne 12:2.
b vs Dåp, døpe – Kvalifikasjoner for å bli døpt.
c 3 Ne 19:10–13.
25 *a* Mosiah 18:13; L&p 20:73. vs Dåp, døpe – Riktig myndighet.
b vs Gud, guddommen.
26 *a* vs Dåp, døpe – Dåp ved nedsenkning.
27 *a* Joh 17:20–22; 3 Ne 28:10; Mormon 7:7; L&p 20:28.
28 *a* 1 Kor 1:10; Ef 4:11–14; L&p 38:27.
29 *a* 2 Tim 2:23–24; Mosiah 23:15. vs Strid (trette).
b JSO Ef 4:26 (Tillegg); Mosiah 2:32–33.
31 *a* 2 Ne 31:2–21.
32 *a* vs Lære, Kristi.
b 1 Joh 5:7.
c 3 Ne 28:11; Ether 5:4.
33 *a* Mark 16:16. vs Dåp, døpe – Helt avgjørende.
b vs Frelse.
c vs Celestial herlighet.
35 *a* Ether 4:12.

og til ham vil Faderen bære vitnesbyrd om meg, for han vil besøke ham [b]med ild og med [c]Den hellige ånd.

36 Og på denne måten vil Faderen bære vitnesbyrd om meg, og Den hellige ånd vil bære vitnesbyrd for ham om Faderen og meg, for Faderen og jeg og Den hellige ånd er ett.

37 Og igjen sier jeg dere: Dere må omvende dere og [a]bli som et lite barn og bli døpt i mitt navn, ellers kan dere på ingen måte motta disse ting.

38 Og igjen sier jeg dere: Dere må omvende dere og bli døpt i mitt navn og bli som et lite barn, ellers kan dere på ingen måte arve Guds rike.

39 Sannelig, sannelig sier jeg dere at dette er min lære, og enhver som [a]bygger på den, bygger på min klippe, og [b]helvetes porter skal ikke få makt over dem.

40 Og den som lærer mer eller mindre enn dette og utgir det for min lære, er av det onde og er ikke bygget på min klippe, men han bygger på en [a]grunnvoll av sand, og helvetes porter står åpne for å ta imot slike når flommen kommer og vindene slår imot dem.

41 Gå derfor ut til dette folk og forkynn de ord som jeg har talt til jordens ender.

KAPITTEL 12

Jesus kaller de tolv disiplene og gir dem myndighet – Han holder en tale i likhet med Bergprekenen, for nephittene – Han gjengir Saligprisningene – Hans lære går videre og står over Moseloven – Menneskene blir befalt å være fullkomne likesom han selv og hans Fader er fullkomne – Sammenlign med Matteus 5. Ca. 34 e.Kr.

Og det skjedde at da Jesus hadde talt disse ord til Nephi og til dem som hadde blitt kalt (antallet av dem som hadde blitt kalt og hadde fått kraft og myndighet til å døpe, var [a]tolv), og se, han rakte ut sin hånd til forsamlingen og ropte til dem og sa: [b]Velsignet er dere hvis dere gir akt på det som blir sagt av disse tolv som jeg har [c]utvalgt blant dere til å virke blant dere og være deres tjenere, og jeg har gitt dem myndighet til å døpe dere med vann. Og etter at dere er døpt med vann, se, da vil jeg døpe dere med ild og med Den hellige ånd. Derfor, velsignet er dere hvis dere tror på meg og blir døpt etter at dere har sett meg og vet at jeg er.

2 Og videre, mer velsignet er de som skal [a]tro deres ord fordi dere bærer vitnesbyrd om at dere har sett meg og at dere vet at jeg er. Ja, velsignet er de som

35 *b* 3 Ne 9:20; 12:2.
c vs Hellige ånd, Den.
37 *a* Mark 10:15; Luk 18:17; Mosiah 3:19; 3 Ne 9:22.
39 *a* Mat 7:24–29; Hel 5:12.
vs Klippe (sten).
b 3 Ne 18:12–13.
40 *a* 3 Ne 14:24–27.
12 1 *a* 3 Ne 13:25.
b vs Velsigne, velsignet, velsignelse.
c vs Kall, kalle, kalt av Gud.
2 *a* L&p 46:13–14.
vs Tro.

skal tro på deres ord og [b]går ned i ydmykhetens dyp og blir døpt. For de skal besøkes [c]med ild og med Den hellige ånd og skal få forlatelse for sine synder.

3 Ja, velsignet er de [a]fattige i ånden som [b]kommer til meg, for himmelens rike er deres.

4 Og atter, velsignet er alle de som sørger, for de skal trøstes.

5 Og velsignet er de [a]saktmodige, for de skal arve [b]jorden.

6 Og velsignet er alle de som [a]hungrer og [b]tørster etter [c]rettferdighet, for de skal mettes med Den hellige ånd.

7 Og velsignet er de [a]barmhjertige, for de skal finne barmhjertighet.

8 Og velsignet er alle de [a]rene av hjertet, for de skal [b]se Gud.

9 Og velsignet er alle de som [a]stifter fred, for de skal kalles [b]Guds barn.

10 Og velsignet er alle de som blir [a]forfulgt for mitt navns skyld, for himmelens rike er deres.

11 Og velsignet er dere når de spotter og forfølger dere og lyver allslags ondt på dere for min skyld,

12 for dere skal få stor glede og bli overmåte glade, for stor skal deres [a]belønning bli i himmelen, for slik forfulgte de profetene som var før dere.

13 Sannelig, sannelig sier jeg dere, jeg befaler dere å være [a]jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hva skal så jorden saltes med? Da duger ikke saltet til annet enn å bli kastet ut og tråkket under fot av menneskene.

14 Sannelig, sannelig sier jeg dere, jeg befaler dere å være et lys for dette folk. En by som ligger på en høyde, kan ikke skjules.

15 Se, tenner vel menneskene et [a]lys og setter det under en skjeppe? Nei, men i lysestaken, og det lyser for alle som er i huset.

16 La derfor deres [a]lys skinne for dette folk, så de kan se de gode gjerninger dere gjør og prise deres Fader som er i himmelen.

17 Tro ikke at jeg er kommet for å oppheve loven eller profetene. Jeg er ikke kommet for å oppheve, men for å oppfylle.

18 For sannelig sier jeg dere at ikke den minste bokstav eller en eneste tøddel er strøket i [a]loven, men i meg har alt blitt oppfylt.

19 Og se, jeg har gitt dere loven og min Faders bud for at dere skal tro på meg og for

2 *b* Ether 4:13–15.
c 3 Ne 11:35; 19:13.
3 *a* L&p 56:17–18. vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
b Mat 11:28–30.
5 *a* Rom 12:16; Mosiah 3:19. vs Saktmodig, saktmodighet.
b vs Jord.
6 *a* 2 Ne 9:51; Enos 1:4.
b Jer 29:13.
c Ord 21:21.
7 *a* vs Barmhjertig, barmhjertighet.
8 *a* vs Ren, renhet.
b L&p 93:1.
9 *a* vs Fredsstifter.
b vs Guds sønner og døtre.
10 *a* L&p 122:5–9. vs Forfølge, forfølgelse.
12 *a* Ether 12:4.
13 *a* L&p 101:39–40. vs Salt.
15 *a* Luk 8:16.
16 *a* 3 Ne 18:24.
18 *a* vs Moseloven.

at dere skal omvende dere fra deres synder og komme til meg med et [a]sønderknust hjerte og en angrende ånd. Se, dere har budene fremfor dere, og [b]loven er oppfylt.

20 Kom derfor til meg og bli frelst, for sannelig sier jeg dere at hvis dere ikke holder mine befalinger som jeg nå har befalt dere, skal dere aldri komme inn i himmelens rike.

21 Dere har hørt det har blitt sagt av dem i fordums tid, og det står også skrevet fremfor dere, at du ikke skal [a]slå ihjel, og den som slår ihjel, skal stå i fare for Guds dom.

22 Men jeg sier dere at hver den som blir vred på sin bror, skal stå i fare for hans dom. Og hver den som sier til sin bror: Raka! skal stå i fare for rådet. Og hver den som sier: Du dåre! skal stå i fare for helvetes ild.

23 Derfor, hvis du kommer til meg eller ønsker å komme til meg og husker at din bror har noe imot deg,

24 gå da først til din bror og [a]forlik deg med din bror, og kom så til meg i hjertets fulle oppriktighet, og jeg vil ta imot deg.

25 Bli enig med din motstander straks mens du ennå er med ham på veien, så han ikke på noe tidspunkt får overtaket, og du blir kastet i fengsel.

26 Sannelig, sannelig sier jeg deg: Du skal på ingen måte komme ut derfra før du har betalt den siste senine. Og kan du betale en eneste [a]senine mens du er i fengsel? Sannelig, sannelig sier jeg deg: Nei.

27 Se, det er skrevet av dem i fordums tid at du ikke skal drive [a]hor.

28 Men jeg sier dere at hver den som ser på en kvinne for å [a]begjære henne, har allerede drevet hor i sitt hjerte.

29 Se, jeg gir dere en befaling, at dere ikke lar noen av disse ting komme inn i deres [a]hjerte.

30 For det er bedre at dere nekter dere disse ting, hvorved dere tar deres [a]kors opp, enn at dere skulle bli kastet i helvete.

31 Det står skrevet at den som skiller seg fra sin hustru, skal gi henne et [a]skilsmissebrev.

32 Sannelig, sannelig sier jeg dere at den som [a]skiller seg fra sin hustru av en annen grunn enn [b]hor, er årsak til at hun driver hor. Og den som gifter seg med en fraskilt kvinne, driver hor.

33 Og videre står det skrevet at du ikke skal sverge falsk, men du skal holde de [a]eder du har avlagt for Herren.

34 Men sannelig, sannelig sier jeg deg: Du skal aldeles ikke [a]sverge, hverken ved himmelen, for den er Guds trone,

19 *a* 3 Ne 9:20.
vs Sønderknust hjerte.
b 3 Ne 9:17.
21 *a* 2M 20:13; Mosiah 13:21; L&p 42:18.
24 *a* vs Tilgi.
26 *a* Alma 11:3.
27 *a* 2 Ne 9:36; L&p 59:6.
28 *a* L&p 42:23.
vs Begjær.
29 *a* Apg 8:22.
30 *a* Mat 10:38; 16:24; Luk 9:23.
31 *a* vs Skilsmisse.
32 *a* Mark 10:11–12.
b vs Hor.
33 *a* vs Ed.
34 *a* vs Banning.

35 eller ved jorden, for den er hans fotskammel.

36 Heller ikke skal du sverge ved ditt hode, for du kan ikke gjøre et eneste hår sort eller hvitt.

37 Men la din tale være ja, ja – nei, nei, for det som er mer enn dette, er av det onde.

38 Og se, det står skrevet: [a]Øye for øye og tann for tann,

39 men jeg sier dere at dere ikke skal [a]sette dere opp mot det onde, men om noen slår deg på ditt høyre kinn, så [b]vend også det andre til ham.

40 Og hvis noen vil føre sak mot deg for å ta din kjortel, så la ham også få kappen.

41 Og om noen tvinger deg til å følge ham én mil, da gå to med ham.

42 [a]Gi til den som ber deg, og vend deg ikke bort fra den som vil låne av deg.

43 Og se, det står også skrevet at du skal elske din neste og hate din fiende.

44 Men se, jeg sier dere: Elsk deres [a]fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør vel mot dem som hater dere, og [b]be for dem som ondskapsfullt utnytter dere og forfølger dere,

45 så dere kan bli barn av deres Fader i himmelen, for han lar sin sol gå opp over onde og gode.

46 Derfor er det som gjaldt i fordums tid under loven, helt oppfylt i meg.

47 Det [a]gamle er avskaffet, og alt er blitt nytt.

48 Måtte dere derfor være [a]fullkomne som jeg er, eller likesom deres Fader i himmelen er fullkommen.

KAPITTEL 13

Jesus lærer nephittene Herrens bønn – De skal samle seg skatter i himmelen – De tolv disiplene blir befalt at de i sitt virke ikke skal bekymre seg for timelige ting – Sammenlign med Matteus 6. Ca. 34 e.Kr.

Sannelig, sannelig sier jeg at jeg vil dere skal gi [a]almisser til de fattige. Men ta dere i vare så dere ikke gir deres almisser for å bli sett av mennesker, ellers får dere ingen lønn hos deres Fader som er i himmelen.

2 Derfor, når dere gir almisse, da skal dere ikke la blåse i basun for dere slik hyklerne gjør i synagogene og på gatene så de kan bli [a]æret av mennesker. Sannelig sier jeg dere: De har fått sin lønn.

3 Men når du gir almisse, la da ikke din venstre hånd vite hva din høyre hånd gjør,

4 slik at din almisse kan være i lønndom, og din Fader som ser i lønndom, skal selv lønne deg åpenlyst.

5 Og når dere [a]ber, skal dere ikke gjøre som hyklerne, for de elsker å be mens de står i

38 *a* 3M 24:20.
39 *a* 3 Ne 6:13; 4 Ne 1:34; L&p 98:23–32.
b vs Tålmodighet.
42 *a* Jak bok 2:17–19; Mosiah 4:22–26.
44 *a* Ord 24:17; Alma 48:23.
b Apg 7:59–60.
47 *a* 3 Ne 15:2, 7; L&p 22:1.
48 *a* Mat 5:48; 3 Ne 27:27. vs Fullkommen.
13 1 *a* vs Almisser.
2 *a* L&p 121:34–35.
5 *a* vs Bønn.

synagogene og på gatehjørnene så de kan bli sett av mennesker. Sannelig sier jeg dere: De har fått sin lønn.

6 Men når du ber, da gå inn i ditt lønnkammer, og når du har lukket din dør, be til din Fader som er i lønndom, og din Fader som ser i lønndom, skal lønne deg åpenlyst.

7 Men når dere ber, da bruk ikke tomme gjentagelser likesom hedningene, for de tror at de blir bønnhørt når de bruker mange ord.

8 Vær derfor ikke som dem, for deres Fader [a]vet hva dere trenger til før dere ber ham.

9 Derfor skal dere [a]be på denne [b]måten: [c]Fader vår, du som er i himmelen, helliget vorde ditt navn.

10 Skje din vilje, som i himmelen, så og på jorden.

11 Og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere.

12 Og [a]led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde.

13 For ditt er riket og makten og æren i evighet. Amen.

14 For dersom dere [a]tilgir menneskene deres overtredelser, da skal også deres himmelske Fader tilgi dere.

15 Men om dere ikke tilgir menneskene deres overtredelser, da skal heller ikke deres Fader tilgi det dere har forbrutt.

16 Og videre, når dere [a]faster, skal dere ikke gå med mørkt ansikt slik hyklerne gjør, for de gjør sitt ansikt ukjennelig så de kan vise folk at de faster. Sannelig sier jeg dere: De har fått sin lønn.

17 Men du, når du faster, da salv ditt hode og vask ditt ansikt,

18 så ikke menneskene ser at du faster, men bare din Fader som er i [a]lønndom. Og din Fader som ser i lønndom, skal lønne deg åpenlyst.

19 Samle dere ikke skatter på jorden, hvor møll og rust tærer og tyver bryter inn og stjeler.

20 Men samle dere [a]skatter i himmelen, hvor hverken møll eller rust tærer, og tyver ikke bryter inn og stjeler.

21 For hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være.

22 Øyet er legemets [a]lys. Hvis derfor ditt øye er friskt, da blir hele ditt legeme fullt av lys.

23 Men om ditt øye er ondt, da blir hele ditt legeme fullt av mørke. Hvis derfor lyset i deg er mørke, hvor stort er da ikke dette mørke!

24 Ingen kan [a]tjene to herrer, for han vil enten hate den ene og elske den andre, eller han vil holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene Gud og mammon.

25 Og nå skjedde det at da Jesus hadde talt disse ord, så han på de tolv som han hadde utvalgt, og sa til dem: Husk de

8a L&p 84:83.
9a vs Bønn.
b Mat 6:9–13.
c vs Gud, guddommen – Gud Faderen.
12a JSO Mat 6:14 (Tillegg).
14a Mosiah 26:30–31; L&p 64:9. vs Tilgi.
16a Jes 58:5–7. vs Faste.
18a L&p 38:7.
20a Hel 5:8; 8:25.
22a L&p 88:67.
24a 1 Sam 7:3.

ord som jeg har talt, for se, dere er de som jeg har utvalgt til å [a]virke blant dette folk. Derfor sier jeg til dere: [b]Vær ikke bekymret for deres liv, hva dere skal spise og hva dere skal drikke, heller ikke for deres legeme, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet mer enn maten og legemet mer enn klærne?

26 Se på fuglene i luften. For de sår ikke, heller ikke høster de, ikke samler de i lader, men deres Fader i himmelen gir dem føde. Er ikke dere langt mer verd enn dem?

27 Hvem av dere kan vel med all sin bekymring legge en eneste alen til sin vekst?

28 Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Legg merke til liljene på marken hvordan de vokser. De strever ikke og spinner ikke.

29 Og likevel sier jeg dere at selv ikke Salomo i all sin prakt var kledd som en av dem.

30 Hvis Gud derfor kler gresset på marken, det som står i dag og i morgen kastes i ovnen, vil han også kle dere hvis dere ikke har svak tro.

31 Vær derfor ikke bekymret og si: Hva skal vi spise? eller: Hva skal vi drikke? eller: Hva skal vi kle oss med?

32 For deres himmelske Fader vet at dere trenger alt dette.

33 Men søk først [a]Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette lagt til.

34 Vær derfor ikke bekymret for morgendagen, for morgendagen skal bekymre seg for seg selv. Hver dag har nok med sin egen plage.

KAPITTEL 14

Jesus befaler: Døm ikke, adspør Gud, vær på vakt mot falske profeter – Han lover frelse til dem som gjør Faderens vilje – Sammenlign med Matteus 7. Ca. 34 e.Kr.

Og nå skjedde det at da Jesus hadde talt disse ord, vendte han seg til forsamlingen igjen og åpnet sin munn igjen og sa til dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: [a]Døm ikke, for at dere ikke skal bli dømt.

2 [a]For med den samme dom som dere dømmer, skal dere selv dømmes, og med det mål dere måler, skal dere selv bli målt.

3 Og hvorfor ser du splinten i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye blir du ikke var?

4 Eller hvordan kan du si til din bror: La meg trekke splinten ut av ditt øye, og se, det er en bjelke i ditt eget øye?

5 Du hykler, dra først [a]bjelken ut av ditt eget øye, og så kan du se klart å dra splinten ut av din brors øye!

6 Gi ikke hundene det som er [a]hellig, og kast ikke deres perler for svin for at de ikke skal tråkke dem under sine føtter og snu seg mot dere og rive dere i stykker.

25 *a* vs Tjene, virke.
b Alma 31:37–38; L&p 84:79–85.
33 *a* Luk 12:31.

14 1 *a* JSO Mat 7:1–2 (Tillegg); Joh 7:24.
2 *a* Mormon 8:19.
5 *a* Joh 8:3–11.
6 *a* vs Hellig.

7 [a]Be, så skal dere få, let, så skal dere finne, bank på, så skal det lukkes opp for dere.

8 For hver den som ber, han får, og den som leter, han finner, og den som banker på, for ham skal det lukkes opp.

9 Eller hvilket menneske iblant dere vil vel gi sin sønn en sten når han ber om brød,

10 eller gi ham en orm når han ber om en fisk?

11 Hvis da dere, som er onde, vet å gi deres barn gode gaver, hvor meget mer skal så ikke deres Fader som er i himmelen, gi gode gaver til dem som ber ham?

12 Derfor, alt dere vil at menneskene skal gjøre mot dere, det skulle dere også [a]gjøre mot dem, for dette er loven og profetene.

13 Gå inn gjennom den [a]trange port, for den port er [b]vid og den vei er bred som fører til fortapelse, og mange er de som går inn gjennom den,

14 fordi [a]den port er trang, og [b]den vei er smal som fører til livet, og [c]få er de som finner den.

15 Vokt dere for [a]falske profeter som kommer til dere i fåreklær, men innvendig er glupske ulver.

16 På deres frukter skal dere kjenne dem. Sanker en vel druer av tornebusker eller fiken av tistler?

17 Slik bærer hvert godt tre god frukt, men et dårlig tre bærer ond frukt.

18 Et godt tre kan ikke bære ond frukt, heller ikke kan et dårlig tre bære god frukt.

19 Hvert tre som ikke [a]bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden.

20 Derfor skal dere kjenne dem på deres [a]frukter.

21 Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre, skal komme inn i himmelens rike, men den som gjør min himmelske Faders vilje.

22 Mange skal [a]si til meg på den dag: Herre, Herre, har vi ikke profetert i ditt navn, og i ditt navn har vi drevet ut djevler, og i ditt navn har vi gjort mange vidunderlige gjerninger?

23 Og da skal jeg si til dem: Jeg har aldri [a]kjent dere, [b]vik bort fra meg, dere som gjør urett.

24 Derfor, hver den som hører disse mine ord og gjør etter dem, han blir lik en forstandig mann som bygget sitt hus på [a]fjell,

25 og [a]regnet skylte ned og flommen kom, og vindene blåste og slo imot dette hus, og det [b]falt ikke, for det var grunnlagt på fjell.

---

7 *a* 3 Ne 27:29.
vs Bønn.
12 *a* vs Medlidenhet.
13 *a* Luk 13:24; 3 Ne 27:33.
b L&p 132:25.
14 *a* 2 Ne 9:41; 31:9, 17–18; L&p 22.
b 1 Ne 8:20.
c 1 Ne 14:12.
15 *a* Jer 23:21–32; 2 Ne 28:9, 12, 15.
19 *a* Mat 3:10; Alma 5:36–41; L&p 97:7.
20 *a* Luk 6:43–45; Moroni 7:5.
22 *a* Alma 5:17.
23 *a* Mosiah 5:13; 26:24–27.
b Luk 13:27.
24 *a* vs Klippe (sten).
25 *a* Alma 26:6; Hel 5:12.
b Ord 12:7.

26 Og hver den som hører disse mine ord og ikke gjør etter dem, han blir lik en uforstandig mann som bygget sitt hus på [a]sand,

27 og regnet skylte ned og flommen kom, og vindene blåste og slo imot dette hus, og det falt, og dets fall var stort.

KAPITTEL 15

Jesus bekjentgjør at Moseloven er oppfylt ved ham – Nephittene er de andre får som han talte om i Jerusalem – På grunn av ugudelighet vet Herrens folk i Jerusalem ikke om Israels adspredte får. Ca. 34 e.Kr.

Og nå skjedde det at da Jesus hadde endt disse uttalelser, så han seg omkring i forsamlingen og sa til dem: Se, dere har hørt hva jeg underviste om før jeg fór opp til min Fader. Derfor, hver den som husker mine ord og [a]gjør etter dem, ham vil jeg [b]oppvekke på den siste dag.

2 Og det skjedde at da Jesus hadde sagt disse ord, merket han at det var noen blant dem som var forbauset og undret seg over hva han ønsket å gjøre med [a]Moseloven, for de forsto ikke uttalelsen om at det gamle var avskaffet og at alt var blitt nytt.

3 Og han sa til dem: Vær ikke forundret over at jeg sa til dere at det gamle var avskaffet og at alt var blitt nytt.

4 Se, jeg sier dere at [a]loven som ble gitt til Moses, er oppfylt.

5 Se, [a]jeg er den som ga loven, og jeg er den som inngikk en pakt med mitt folk Israel. Derfor er loven oppfylt i meg, for jeg har kommet for å [b]oppfylle loven. Derfor er den bragt til opphør.

6 Se, jeg [a]setter ikke profetene til side, for alt det som ikke er oppfylt ved meg, sannelig sier jeg dere, det skal oppfylles alt sammen.

7 Og fordi jeg sa til dere at det gamle var avskaffet, opphever jeg ikke det som er blitt uttalt om det som skal skje.

8 For se, [a]pakten som jeg har inngått med mitt folk, er ikke helt oppfylt, men loven som ble gitt til Moses, er bragt til opphør i meg.

9 Se, jeg er [a]loven og [b]lyset. Se hen til meg og hold ut til enden, og dere skal [c]leve, for den som [d]holder ut til enden, vil jeg gi evig liv.

10 Se, jeg har gitt dere [a]budene, hold derfor mine bud. Og dette er loven og profetene, for de [b]vitnet i sannhet om meg.

11 Og nå skjedde det at da Jesus hadde talt disse ord, sa han til de tolv som han hadde utvalgt:

12 Dere er mine disipler, og er

26 *a* 3 Ne 11:40.
15 1 *a* Jak brev 1:22.
b 1 Ne 13:37; L&p 5:35.
2 *a* vs Moseloven.
4 *a* Mosiah 13:27–31; 3 Ne 9:17–20.
5 *a* 1 Kor 10:1–4; 3 Ne 11:14. vs Jehova.
b Alma 34:13.
6 *a* 3 Ne 23:1–5.
8 *a* 3 Ne 5:24–26.
9 *a* 2 Ne 26:1.
b vs Lys, Kristi lys.
c Joh 11:25; L&p 84:44.
d vs Holde ut.
10 *a* 3 Ne 12:20.
b Mosiah 13:33.

et lys for dette folk, som er en levning av [a]Josefs hus.

13 Og se, dette er deres [a]arveland, og Faderen har gitt det til dere.

14 Og aldri har Faderen noen gang befalt meg at jeg skulle [a]fortelle det til deres brødre i Jerusalem.

15 Heller ikke har Faderen noen gang befalt meg å fortelle dem om de [a]andre stammene av Israels hus som Faderen har ført bort og ut av landet.

16 Men så mye befalte Faderen meg at jeg skulle fortelle dem:

17 Jeg har andre får som ikke er av denne hjord. Også dem må jeg føre frem, og de skal høre min røst, og det skal bli én hjord og én [a]hyrde.

18 Og på grunn av hårdnakkethet og vantro [a]forsto de ikke mine ord. Derfor befalte Faderen meg å ikke si mer til dem om dette.

19 Men sannelig sier jeg dere at Faderen har befalt meg, og jeg forteller det til dere at dere ble adskilt fra dem på grunn av deres ugudelighet. Derfor er det på grunn av sin ugudelighet at de ikke vet om dere.

20 Og sannelig, jeg sier til dere igjen at de andre stammene har Faderen skilt fra dem, og det er på grunn av sin ugudelighet at de ikke vet om dem.

21 Og sannelig sier jeg dere at dere er dem om hvem jeg sa: Jeg har [a]andre får som ikke er av denne hjord. Også dem må jeg føre frem, og de skal høre min røst, og det skal bli én hjord og én hyrde.

22 Og de forsto meg ikke, for de trodde det var [a]hedningefolkene, for de forsto ikke at hedningefolkene skulle bli [b]omvendt ved deres forkynnelse.

23 Og de forsto meg ikke da jeg sa de skal høre min røst, og de forsto ikke at [a]hedningefolkene aldri noen gang skulle høre min røst – at jeg ikke skulle åpenbare meg for dem unntatt ved [b]Den hellige ånd.

24 Men se, dere har både hørt [a]min røst og sett meg. Og dere er mine får, og dere er regnet blant dem som Faderen har [b]gitt meg.

KAPITTEL 16

Jesus vil besøke andre av Israels tapte får – I de siste dager vil evangeliet bli forkynt for hedningefolkene og deretter for Israels hus – Herrens folk vil se like for sine øyne at han skal bringe Sion tilbake. Ca. 34 e.Kr.

Og sannelig, sannelig sier jeg dere at jeg har [a]andre får som ikke er i dette land, heller ikke

12 *a* vs Josef, sønn av Jakob.
13 *a* 1 Ne 18:22–23.
14 *a* 3 Ne 5:20.
15 *a* 3 Ne 16:1–4. vs Israel – Israels ti tapte stammer.
17 *a* vs Gode hyrde.
18 *a* L&p 10:59.
21 *a* Joh 10:14–16.
22 *a* vs Hedningefolkene.
b Apg 10:34–48.
23 *a* Mat 15:24.
b 1 Ne 10:11. vs Hellige ånd, Den.
24 *a* Alma 5:38; 3 Ne 16:1–5.
b Joh 6:37; L&p 27:14.
16 1 *a* 3 Ne 15:15. vs Israel – Israels ti tapte stammer.

i Jerusalems land eller noen steder omkring i det land hvor jeg har virket.

2 For de jeg taler om, er de som ennå ikke har hørt min røst, heller ikke har jeg noen gang åpenbart meg for dem.

3 Men jeg har mottatt en befaling fra Faderen om at jeg skal gå til [a]dem, og at de skal høre min røst og skal bli regnet blant mine får, så det kan bli én hjord og én hyrde. Derfor går jeg for å vise meg for dem.

4 Og jeg befaler dere at dere skal skrive disse [a]uttalelser etter at jeg er gått bort, slik at om så skjer at mitt folk i Jerusalem – de som har sett meg og vært med meg i mitt virke – ikke ber Faderen i mitt navn om å få kunnskap om dere ved Den hellige ånd, og også om de andre stammene som de ikke kjenner til, da skal disse uttalelser som dere skal skrive, bli oppbevart og skal bli åpenbart for [b]hedningefolkene, slik at – gjennom hedningefolkenes fylde – levningen av deres ætt, som skal være adspredt over hele jorden på grunn av sin vantro, kan bli gitt, eller kan få [c]kunnskap om meg som er deres Forløser.

5 Og da vil jeg [a]samle dem inn fra jordens fire hjørner, og da vil jeg oppfylle [b]pakten som Faderen har inngått med alle som er av [c]Israels hus.

6 Og velsignet er [a]hedningefolkene på grunn av sin tro på meg gjennom og ved [b]Den hellige ånd, som vitner for dem om meg og om Faderen.

7 Se, på grunn av deres tro på meg, sier Faderen, og på grunn av din vantro, O Israels hus, skal sannheten i de [a]siste dager komme til hedningefolkene, så fylden av disse ting kan gjøres kjent for dem.

8 Men ve de vantro blant hedningefolkene, sier Faderen. For selv om de er kommet hit til dette land og har [a]adspredt mitt folk som er av Israels hus, og mitt folk som er av Israels hus, er blitt [b]utstøtt fra dem og er blitt trampet under fot av dem,

9 og på grunn av Faderens barmhjertighet mot hedningefolkene og også Faderens straffedommer over mitt folk som er av Israels hus, sannelig, sannelig sier jeg dere at etter alt dette, og etter at jeg har latt mitt folk som er av Israels hus, bli slått og bli plaget og bli [a]drept og bli utstøtt fra dem og bli hatet av dem og bli til spott og spe blant dem,

10 befaler Faderen meg å si dette til dere: På den dag hedningefolkene synder mot mitt

3*a* 3 Ne 17:4.
4*a* vs Skriftene.
b 1 Ne 10:14; 3 Ne 21:6.
c Esek 20:42–44; 3 Ne 20:13.
5*a* vs Israel – Israels innsamling.
b 3 Ne 5:24–26.
c 1 Ne 22:9; 3 Ne 21:26–29.
6*a* 1 Ne 13:30–42; 2 Ne 30:3.
b 2 Ne 32:5; 3 Ne 11:32, 35–36. vs Hellige ånd, Den.
7*a* vs Gjengivelsen av evangeliet.
8*a* 1 Ne 13:14; Mormon 5:9, 15.
b 3 Ne 20:27–29.
9*a* Amos 9:1–4.

evangelium og forkaster fylden av mitt evangelium og blir [a]oppblåste av stolthet i sine hjerter, hever seg over alle nasjoner og over alle folk på hele jorden og fylles med allslags løgn og bedrageri og av svindel og hykleri og mord og [b]prestelist og horeri og hemmelige avskyeligheter – og hvis de gjør alle disse ting og forkaster fylden av mitt evangelium, se, sier Faderen, da vil jeg ta fylden av mitt evangelium fra dem.

11 Og da vil jeg [a]huske min pakt som jeg har inngått med mitt folk, O Israels hus, og jeg vil gi dem mitt evangelium.

12 Og jeg vil vise deg, O Israels hus, at hedningefolkene ikke skal ha makt over deg, men jeg vil huske min pakt med deg, O Israels hus, og du skal få [a]kunnskap om mitt evangeliums fylde.

13 Men hvis hedningefolkene vil omvende seg og vende tilbake til meg, sier Faderen, se, da skal de bli [a]regnet blant mitt folk, O Israels hus.

14 Og jeg vil ikke la mitt folk som er av Israels hus, gå frem blant dem og tråkke dem ned, sier Faderen.

15 Men hvis de ikke vil vende seg til meg og lytte til min røst, vil jeg la dem, ja, jeg vil tillate at mitt folk, O Israels hus, går frem blant dem og [a]tråkker dem ned, og de skal være som salt som har mistet sin kraft, som derfor ikke duger til annet enn til å bli kastet ut og bli tråkket under fot av mitt folk, O Israels hus.

16 Sannelig, sannelig sier jeg dere at Faderen har befalt meg at jeg skulle gi dette land i arv til dette folk.

17 Og da skal profeten [a]Jesajas ord bli oppfylt som lyder:

18 [a]Dine [b]vektere løfter røsten, de jubler alle sammen. For like for sine øyne ser de at Herren skal bringe Sion tilbake.

19 Bryt ut i jubel, syng, Jerusalems ruiner! For Herren har trøstet sitt folk, han har forløst Jerusalem.

20 Herren har blottet sin hellige arm for alle nasjoners øyne, og alle jordens ender får se Guds frelse.

KAPITTEL 17

Jesus ber folket om å overveie hans ord og be for å få større forståelse – Han helbreder deres syke – Han ber for folket og bruker et språk som ikke kan skrives – Engler betjener deres små og ild omkranser dem. Ca. 34 e.Kr.

Se, nå skjedde det at da Jesus hadde uttalt disse ord, så han seg omkring i forsamlingen igjen, og han sa til dem: Se, min [a]tid er for hånden.

10 *a* Mormon 8:35–41.
b 2 Ne 26:29.
11 *a* 3 Ne 21:1–11; Mormon 5:20.
12 *a* Hel 15:12–13.
13 *a* Gal 3:7, 29; 1 Ne 15:13–17; 2 Ne 10:18; 3 Ne 30:2; Abr 2:9–11.
15 *a* Mika 5:8–15; 3 Ne 20:16–19; 21:12–21; L&p 87:5.
17 *a* 3 Ne 20:11–12.
18 *a* Jes 52:8–10.
b Esek 33:1–7. vs Våke, vektere.
17 1 *a* DVS å vende tilbake til Faderen. Se vers 4.

2 Jeg merker at dere er svake så dere ikke kan [a]forstå alle mine ord som Faderen har befalt meg å tale til dere nå.

3 Gå derfor hjem og [a]overvei de ting jeg har sagt, og be til Faderen i mitt navn så dere kan forstå, og [b]bered deres sinn til i [c]morgen, og jeg kommer til dere igjen.

4 Men nå [a]går jeg til Faderen og også for å [b]vise meg for [c]Israels tapte stammer, de er ikke tapt for Faderen, for han vet hvor han har ført dem.

5 Og det skjedde at da Jesus hadde talt, så han seg omkring i forsamlingen igjen og oppdaget at de gråt og så ufravendt på ham som om de ville be ham være hos dem litt lenger.

6 Og han sa til dem: Se, mitt indre er fylt av [a]medlidenhet med dere.

7 Har dere noen som er syke blant dere? Bring dem hit. Har dere noen som er lamme eller blinde eller halte eller krøplinger eller spedalske eller invalide eller som er døve eller som er plaget på en eller annen måte? Bring dem hit, og jeg vil helbrede dem, for jeg har medlidenhet med dere, mitt indre er fylt av barmhjertighet.

8 For jeg forstår at dere vil at jeg skal vise dere hva jeg har gjort for deres brødre i Jerusalem, for jeg kan se at deres [a]tro er [b]tilstrekkelig til at jeg kan helbrede dere.

9 Og det skjedde at da han hadde uttalt dette, kom hele forsamlingen – alle som én – frem med sine syke og sine lidende og sine lamme og med sine blinde og med sine stumme og med alle dem som var plaget på en eller annen måte, og han [a]helbredet dem alle etter hvert som de ble ført frem for ham.

10 Og alle, både de som hadde blitt helbredet og de som var friske, falt ned for hans føtter og tilba ham. Og alle som kunne komme til for folkemengden, [a]kysset hans føtter så de badet hans føtter med sine tårer.

11 Og det skjedde at han befalte dem at de skulle hente sine [a]små barn.

12 Så hentet de sine små barn og satte dem ned på marken omkring ham, og Jesus sto midt iblant dem. Og folkemengden vek til side inntil de alle hadde blitt ført frem for ham.

13 Og det skjedde at da de alle hadde blitt ført frem og Jesus sto midt iblant dem, befalte han forsamlingen at de skulle [a]knele ned på marken.

14 Og det skjedde at da de hadde knelt ned på marken, ble Jesus opprørt i sitt indre og sa: Fader, jeg er [a]bekymret på grunn av ugudeligheten blant dem som er av Israels hus.

---

2 *a* Joh 16:12; L&p 78:17–18.
3 *a* vs Fordype seg.
b L&p 132:3.
c 3 Ne 19:2.
4 *a* 3 Ne 18:39.
b 3 Ne 16:1–3.
c vs Israel – Israels ti tapte stammer.
6 *a* vs Medlidenhet.
8 *a* Luk 18:42.
b 2 Ne 27:23; Ether 12:12.
9 *a* Mosiah 3:5; 3 Ne 26:15.
10 *a* Luk 7:38.
11 *a* Mat 19:13–14; 3 Ne 26:14, 16.
13 *a* Luk 22:41; Apg 20:36.
14 *a* Moses 7:41.

15 Og da han hadde sagt disse ord, knelte han også selv ned på marken. Og se, han ba til Faderen, og hans bønn kan ikke skrives, og forsamlingen som hørte ham, bar vitnesbyrd om det.

16 Og på denne måten vitner de: Aldri før har noe [a]øye sett eller noe øre hørt så store og vidunderlige ting som vi så og hørte Jesus tale til Faderen.

17 Og ingen [a]tunge kan uttale, heller ikke kan noe menneske skrive eller noe menneskehjerte fatte så store og vidunderlige ting som vi både så og hørte Jesus uttale. Og ingen kan forestille seg hvilken glede som fylte våre sjeler da vi hørte ham be til Faderen for oss.

18 Og det skjedde at da Jesus hadde avsluttet sin bønn til Faderen, reiste han seg, men forsamlingens [a]glede var så stor at de var helt overveldet.

19 Og det skjedde at Jesus talte til dem og ba dem reise seg.

20 Og de reiste seg fra marken, og han sa til dem: Velsignet er dere på grunn av deres tro. Og se, min glede er fullkommen.

21 Og da han hadde sagt disse ord, [a]gråt han, og forsamlingen bar vitnesbyrd om det. Og han tok deres små barn en for en og [b]velsignet dem og ba til Faderen for dem.

22 Og da han hadde gjort dette, gråt han igjen.

23 Og han talte til forsamlingen og sa til dem: Se, deres små.

24 Og da de så seg om for å få øye på dem, kastet de et blikk opp mot himmelen, og de så himmelen åpne seg, og de så engler stige ned fra himmelen likesom omgitt av ild. Og de kom ned og [a]omringet disse små, og de var omkranset av ild, og englene betjente dem.

25 Og forsamlingen så og hørte og bar vitnesbyrd, og de vet at deres vitnesbyrd er sant, for alle sammen, hver eneste en av dem, så og hørte selv, og deres antall var omtrent to tusen fem hundre sjeler, og de besto av menn, kvinner og barn.

KAPITTEL 18

Jesus innstifter nadverden blant nephittene – De blir befalt alltid å be i hans navn – De som spiser hans kjød og drikker hans blod uverdig, blir fordømt – Disiplene får myndighet til å meddele Den hellige ånd. Ca. 34 e.Kr.

Og det skjedde at Jesus befalte sine disipler at de skulle bringe ham noe [a]brød og vin.

2 Og mens de gikk for å hente brød og vin, befalte han forsamlingen at de skulle sette seg ned på marken.

3 Og da disiplene hadde kommet med [a]brød og vin, tok han av brødet og brøt og velsignet det, og han ga til disiplene og befalte dem at de skulle spise.

4 Og da de hadde spist og var mettet, befalte han dem å gi til forsamlingen.

16 *a* Jes 64:4; 1 Kor 2:9; L&p 76:10, 114–119.
17 *a* 2 Kor 12:4.
18 *a* vs Glede.
21 *a* Joh 11:35.
b Mark 10:14–16.
24 *a* Hel 5:23–24, 43–45.
18 1 *a* Mat 26:26–28.
3 *a* vs Nadverd.

5 Og da forsamlingen hadde spist og var mettet, sa han til disiplene: Se, én blant dere vil bli ordinert, og til ham vil jeg gi myndighet så han skal [a]bryte brød og velsigne det og gi det til min kirkes folk, til alle som tror og blir døpt i mitt navn.

6 Og dette skal dere alltid se til å gjøre på samme måte som jeg har gjort, slik som jeg har brutt brød og velsignet det og gitt det til dere.

7 Og dette skal dere gjøre til [a]minne om mitt legeme, som jeg har vist dere. Og det skal være et vitnesbyrd for Faderen at dere alltid husker meg. Og hvis dere alltid husker meg, skal min Ånd være hos dere.

8 Og det skjedde at da han hadde sagt disse ord, befalte han sine disipler at de skulle ta av vinen i kalken og drikke av den, og at de også skulle gi til forsamlingen så de kunne drikke av den.

9 Og det skjedde at de gjorde så og drakk av den og ble mettet. Og de ga til forsamlingen, og de drakk, og de ble mettet.

10 Og da disiplene hadde gjort dette, sa Jesus til dem: Velsignet er dere for dette som dere har gjort, for dette oppfyller mine befalinger, og dette vitner for Faderen at dere er villige til å gjøre det som jeg har befalt dere.

11 Og dette skal dere alltid gjøre for dem som omvender seg og blir døpt i mitt navn. Og dere skal gjøre det til minne om mitt blod som jeg har utgytt for dere, så dere kan vitne for Faderen at dere alltid husker meg. Og hvis dere alltid husker meg, skal min Ånd være hos dere.

12 Og jeg gir dere en befaling at dere skal gjøre disse ting. Og velsignet er dere hvis dere alltid gjør disse ting, for da er dere bygget på min [a]klippe.

13 Men den blant dere som gjør mer eller mindre enn dette, er ikke bygget på min klippe, men er bygget på sandgrunn. Og når regnet skyller ned, flommen kommer og vindene blåser og slår imot dem, skal de [a]falle, og [b]helvetes porter står åpne for å ta imot dem.

14 Derfor, velsignet er dere hvis dere holder mine befalinger som Faderen har befalt meg at jeg skulle gi dere.

15 Sannelig, sannelig sier jeg dere, dere må alltid våke og [a]be så dere ikke blir fristet av djevelen og blir ført bort av ham som fanger.

16 Og slik som jeg har bedt blant dere, skal dere også be i min kirke, blant mitt folk som omvender seg og blir døpt i mitt navn. Se, jeg er [a]lyset, jeg har vist dere et [b]eksempel.

17 Og det skjedde at da Jesus hadde talt disse ord til sine disipler, vendte han seg igjen til forsamlingen og sa til dem:

18 Se, sannelig, sannelig sier jeg dere, dere må alltid våke og

5 *a* Moroni 4.
7 *a* Moroni 4:3.
12 *a* vs Klippe (sten).
13 *a* vs Frafall.
b 3 Ne 11:39.
15 *a* Alma 34:17–27. vs Bønn.
16 *a* vs Lys, Kristi lys.
b vs Jesus Kristus – Eksempel, Jesu Kristi.

be så dere ikke kommer i fristelse, for [a]Satan ønsker å ha dere så han kan sikte dere som hvete.

19 Derfor må dere alltid be til Faderen i mitt navn.

20 Og [a]hva som helst dere ber Faderen om i mitt navn som er riktig, med tro på at dere skal få det, se, det skal bli gitt dere.

21 [a]Be til Faderen i deres familier, alltid i mitt navn, så deres hustru og deres barn kan bli velsignet.

22 Og se, dere skal komme sammen ofte, og dere skal ikke forby noen å komme til dere når dere kommer sammen, men la dem komme til dere og forby dem ikke.

23 Men dere skal [a]be for dem og ikke kaste dem ut. Og hvis de kommer til dere ofte, skal dere be til Faderen for dem i mitt navn.

24 Derfor, løft deres [a]lys opp så det kan skinne for verden. Se, jeg er det [b]lys som dere skal løfte opp – det dere har sett meg gjøre. Se, dere ser at jeg har bedt til Faderen, og dere har alle vært vitne til det.

25 Og dere ser at jeg har befalt at [a]ingen av dere skulle gå bort, men har i stedet befalt at dere skulle komme til meg så dere kunne [b]føle og se, og slik skal dere også gjøre for verden. Og enhver som bryter dette bud, lar seg lede ut i fristelse.

26 Og nå skjedde det at da Jesus hadde talt disse ord, vendte han igjen sine øyne mot de disipler han hadde utvalgt, og sa til dem:

27 Se, sannelig, sannelig sier jeg dere, jeg gir dere enda en befaling og så må jeg gå til min [a]Fader så jeg kan oppfylle [b]andre befalinger som han har gitt meg.

28 Og se, dette er den befaling som jeg gir dere, at dere ikke med vitende og vilje skal la noen [a]ta del i mitt kjød og blod [b]uverdig når dere forretter.

29 For den som spiser og drikker mitt kjød og [a]blod [b]uverdig, spiser og drikker fordømmelse over sin sjel. Derfor, hvis dere vet at noen er uverdig til å spise og drikke av mitt kjød og blod, skal dere forby ham.

30 Likevel skal dere ikke [a]kaste ham ut fra deres midte, men dere skal betjene ham og be til Faderen for ham i mitt navn. Og hvis han omvender seg og blir døpt i mitt navn, da skal dere ta imot ham og skal gi ham av mitt kjød og blod.

31 Men hvis han ikke omvender seg, skal han ikke regnes blant mitt folk, så han ikke kan ødelegge mitt folk, for se, jeg kjenner [a]mine får, og de er talte.

18 *a* Luk 22:31; 2 Ne 2:17–18; L&p 10:22–27.
20 *a* Mat 21:22; Hel 10:5; Moroni 7:26; L&p 88:63–65.
21 *a* Alma 34:21.
23 *a* 3 Ne 18:30.
24 *a* Mat 5:16.
b Mosiah 16:9.
25 *a* Alma 5:33.
b 3 Ne 11:14–17.
27 *a* vs Gud, guddommen – Gud Faderen.
b 3 Ne 16:1–3.
28 *a* 1 Kor 11:27–30.
b Mormon 9:29.
29 *a* vs Blod; Nadverd.
b L&p 46:4.
30 *a* L&p 46:3.
31 *a* Joh 10:14; Alma 5:38; 3 Ne 15:24.

32 Likevel skal dere ikke kaste ham ut av deres synagoger eller fra steder hvor dere tilber. For slike skal dere fortsette å betjene, for dere vet ikke om de vil vende tilbake, omvende seg og komme til meg av hele sitt hjerte, og jeg skal [a]helbrede dem. Og dere skal være et middel til å bringe dem frelse.

33 Derfor, følg disse ord som jeg har gitt dere som befaling, så dere ikke kommer under [a]fordømmelse, for ve den som Faderen fordømmer.

34 Og jeg gir dere disse befalinger på grunn av den ordstrid som har vært blant dere. Og velsignet er dere hvis det [a]ikke er noen ordstrid blant dere.

35 Og nå går jeg til Faderen fordi det er nødvendig at jeg går til Faderen [a]for deres skyld.

36 Og det skjedde at da Jesus hadde sluttet å tale, rørte han med [a]hånden ved de [b]disipler som han hadde utvalgt, en etter en, til han hadde rørt ved dem alle, og talte til dem mens han rørte ved dem.

37 Og forsamlingen hørte ikke de ord som han talte, derfor bar de ikke vitnesbyrd om det. Men disiplene bar vitnesbyrd om at han ga dem [a]myndighet til å meddele [b]Den hellige ånd, og jeg vil senere vise dere at dette vitnesbyrd er sant.

38 Og det skjedde at da Jesus hadde rørt ved dem alle, kom det en [a]sky og overskygget forsamlingen så de ikke kunne se Jesus.

39 Og mens de var overskygget, gikk han bort fra dem og fór opp til himmelen. Og disiplene så og bar vitnesbyrd om at han fór opp til himmelen igjen.

KAPITTEL 19

De tolv disipler betjener folket og ber for å motta Den hellige ånd – Disiplene blir døpt og mottar Den hellige ånd og blir betjent av engler – Jesus ber og bruker ord som ikke kan skrives – Han bærer vitnesbyrd om den overmåte store tro disse nephittene har. Ca. 34 e. Kr.

Og nå skjedde det at da Jesus hadde fart opp til himmelen, ble forsamlingen oppløst, og hver mann tok sin hustru og sine barn og vendte tilbake til sitt eget hjem.

2 Og det ble straks kunngjort blant folket, før det ennå var mørkt, at forsamlingen hadde sett Jesus og at han hadde betjent dem og at han også ville vise seg for forsamlingen neste dag.

3 Ja, og hele natten igjennom spredte ryktet om Jesus seg, og så godt ble det gjort kjent for folket at det var mange, ja, et overmåte stort antall, som arbeidet overmåte hårdt hele den natten, så de neste dag kunne

32*a* 3 Ne 9:13–14; L&p 112:13.
33*a* vs Fordømme, fordømmelse.
34*a* 3 Ne 11:28–30.
35*a* 1 Joh 2:1; 2 Ne 2:9; Moroni 7:27–28; L&p 29:5.
36*a* vs Håndspåleggelse.
b 1 Ne 12:7; 3 Ne 19:4.
37*a* vs Kraft, makt.
b vs Hellige ånds gave, Den.
38*a* 2M 19:9, 16.

være på det sted hvor Jesus skulle vise seg for forsamlingen.

4 Og det skjedde neste dag da folket var samlet, se, Nephi og hans bror, som han hadde oppvakt fra de døde og som het Timoteus, og også hans sønn som het Jonas, og også Mathoni og hans bror Mathoniha, og Kumen og Kumenonhi og Jeremia og Shemnon og Jonas og Sidkia og Jesaja – dette var navnene på de disiplene som Jesus hadde utvalgt – og det skjedde at de gikk frem og sto midt i forsamlingen.

5 Og se, forsamlingen var så stor at de delte den i tolv grupper.

6 Og de tolv underviste forsamlingen, og se, de lot forsamlingen knele ned på marken og be til Faderen i Jesu navn.

7 Og disiplene ba også til Faderen i Jesu navn, og det skjedde at de reiste seg og betjente folket.

8 Og da de hadde sagt de samme ord som Jesus hadde talt, uten avvikelse fra de ord som Jesus hadde talt, se, da knelte de igjen og ba til Faderen i Jesu navn.

9 Og de ba om det som de ønsket mest, og de ønsket at [a]Den hellige ånd skulle bli gitt dem.

10 Og da de hadde bedt på denne måten, gikk de ned til vannkanten, og forsamlingen fulgte dem.

11 Og det skjedde at Nephi gikk [a]ned i vannet og ble døpt.

12 Og han kom opp av vannet og begynte å døpe, og han døpte alle dem som Jesus hadde utvalgt.

13 Og det skjedde at da de alle var [a]døpt og hadde kommet opp av vannet, falt Den hellige ånd på dem, og de ble fylt med [b]Den hellige ånd og med ild.

14 Og se, det så ut som de ble [a]omkranset av ild, og den kom ned fra himmelen, og forsamlingen var vitne til det og bar vitnesbyrd om det, og engler kom ned fra himmelen og betjente dem.

15 Og det skjedde at mens englene betjente disiplene, se, da kom Jesus og sto midt iblant dem og betjente dem.

16 Og det skjedde at han talte til forsamlingen og befalte dem at de skulle knele ned på marken igjen, og at hans disipler også skulle knele ned på marken.

17 Og det skjedde at da de alle hadde knelt ned på marken, befalte han sine disipler at de skulle be.

18 Og se, de begynte å be, og de ba til Jesus og kalte ham sin Herre og sin Gud.

19 Og det skjedde at Jesus trakk seg tilbake og gikk et lite stykke bort fra dem og bøyde seg til jorden, og han sa:

20 Fader, jeg takker deg for at du har gitt Den hellige ånd til disse som jeg har utvalgt, og det er på grunn av deres tro på meg at jeg har valgt dem ut av verden.

19 9 *a* 3 Ne 9:20.
11 *a* 3 Ne 11:23.
13 *a* vs Dåp, døpe.
b 3 Ne 12:2; Mormon 7:10. vs Hellige ånds gave, Den.
14 *a* Hel 5:23–24, 43–45; 3 Ne 17:24.

21 Fader, jeg ber deg at du vil gi Den hellige ånd til alle dem som skal tro på deres ord.

22 Fader, du har gitt dem Den hellige ånd fordi de tror på meg. Og du ser at de tror på meg, for du hører dem, og de ber til meg. Og de ber til meg fordi jeg er hos dem.

23 Og nå, Fader, jeg ber til deg for dem, og også for alle dem som skal tro på deres ord, så de kan tro på meg, så jeg kan være i dem [a]likesom du, Fader, er i meg, så vi kan være [b]ett.

24 Og det skjedde at da Jesus således hadde bedt til Faderen, kom han til sine disipler, og se, de fortsatte å be til ham uten opphør, og de brukte ikke [a]mange ord, for det ble gitt dem hva de skulle [b]be om, og de var fylt med lengsel.

25 Og det skjedde at Jesus velsignet dem mens de ba til ham. Og han smilte til dem, og lyset fra hans [a]ansikt skinte på dem, og se, de var like [b]hvite som Jesu ansikt og som hans klær. Og se, hvitheten av dette overgikk all annen hvithet, ja, ikke noe på jorden kunne bli så hvitt som dette.

26 Og Jesus sa til dem: Vedbli i bønn, og de sluttet ikke å be.

27 Og han vendte seg fra dem igjen og gikk et lite stykke bort og bøyde seg til jorden, og han ba til Faderen igjen og sa:

28 Fader, jeg takker deg for at du har [a]renset dem som jeg har utvalgt på grunn av deres tro, og jeg ber for dem, og også for dem som skal tro på deres ord, at de kan bli renset ved meg ved å tro på deres ord, likesom de er renset ved meg.

29 Fader, jeg ber ikke for verden, men for dem som du har gitt meg [a]ut av verden på grunn av deres tro, at de kan bli renset ved meg, så jeg kan være i dem likesom du, Fader, er i meg, så vi kan være ett, så jeg kan bli herliggjort ved dem.

30 Og da Jesus hadde talt disse ord, kom han igjen til sine disipler, og se, de ba til ham, standhaftig og uten opphør, og han smilte til dem igjen, og se, de var [a]hvite likesom Jesus.

31 Og det skjedde at han igjen gikk et lite stykke bort og ba til Faderen.

32 Og ingen tunge kan uttale ordene i hans bønn, heller ikke kan ordene i hans bønn [a]skrives av mennesker.

33 Og forsamlingen hørte og bærer vitnesbyrd om det, og deres hjerter var åpne, og de forsto med sine hjerter ordene i hans bønn.

34 Ikke desto mindre, så storslagne og vidunderlige var ordene i hans bønn at de ikke kan skrives, heller ikke kan de [a]uttales av mennesker.

35 Og det skjedde at da Jesus hadde avsluttet sin bønn, kom

23 *a* 3 Ne 9:15.
b Joh 17:21–23. vs Enhet, enighet.
24 *a* Mat 6:7.
b L&p 46:30.
25 *a* 4M 6:23–27.
b vs Forklarelse – Forklarede skapninger.
28 *a* Moroni 7:48; L&p 50:28–29; 88:74–75. vs Ren, renhet.
29 *a* Joh 17:6.
30 *a* Mat 17:2.
32 *a* L&p 76:116.
34 *a* 2 Kor 12:4; 3 Ne 17:17.

han igjen til disiplene og sa til dem: Så stor [a]tro har jeg aldri sett blant noen jøder, derfor kunne jeg ikke vise dem så store mirakler på grunn av deres [b]vantro.

36 Sannelig sier jeg dere: Ingen av dem har sett så store ting som dere har sett, heller ikke har de hørt så store ting som dere har hørt.

KAPITTEL 20

Jesus tilveiebringer brød og vin på en mirakuløs måte og forretter nadverden for folket igjen – Levningen av Jakob vil komme til kunnskap om Herren sin Gud og vil få det amerikanske fastland til arv – Jesus er den profet som er likesom Moses, og nephittene er barn av profetene – Andre av Herrens folk vil bli samlet til Jerusalem. Ca. 34 e.Kr.

Og det skjedde at han befalte forsamlingen og også disiplene, at de skulle avslutte sin bønn. Og han befalte dem at de ikke skulle slutte å [a]be i sitt hjerte.

2 Og han befalte dem at de skulle reise seg og stå på sine ben. Og de reiste seg og sto på sine ben.

3 Og det skjedde at han brøt brød igjen og velsignet det og ga disiplene det å spise.

4 Og da de hadde spist, befalte han dem at de skulle bryte brød og gi det til forsamlingen.

5 Og da de hadde gitt det til forsamlingen, ga han dem også vin å drikke og befalte dem at de skulle gi den til forsamlingen.

6 Nå hadde hverken disiplene eller forsamlingen hatt med seg [a]brød eller vin.

7 Men han [a]ga dem i sannhet brød å spise og også vin å drikke.

8 Og han sa til dem: Den som [a]spiser av dette brød, spiser av mitt legeme til sin sjel, og den som drikker av denne vin, drikker av mitt blod til sin sjel. Og hans sjel skal aldri hungre eller tørste, men bli mettet.

9 Og da hele forsamlingen hadde spist og drukket, se, da ble de fylt med Ånden, og de ropte ut med én stemme og lovpriste Jesus, som de både så og hørte.

10 Og det skjedde at da de alle hadde lovprist Jesus, sa han til dem: Se, nå avslutter jeg den befaling som Faderen har befalt meg angående dette folk, som er en levning av Israels hus.

11 Dere husker at jeg talte til dere og sa at når [a]Jesajas [b]ord skulle bli oppfylt – se, de er skrevet, dere har dem hos dere, derfor skal dere granske dem –

12 og sannelig, sannelig sier jeg dere at når de skal bli oppfylt, da oppfylles [a]pakten som Faderen har inngått med sitt folk, O Israels hus.

35 *a* vs Tro.
b Mat 13:58. vs Vantro.
20 1 *a* 2 Ne 32:9; Mosiah 24:12.
6 *a* Mat 14:19–21.
7 *a* Joh 6:9–14.
8 *a* Joh 6:50–58; 3 Ne 18:7. vs Nadverd.
11 *a* 2 Ne 25:1–5; Mormon 8:23.
b 3 Ne 16:17–20; 23:1–3.
12 *a* 3 Ne 15:7–8.

13 Og da skal [a]levningene som skal være [b]adspredt over hele jorden, bli [c]samlet inn fra øst og fra vest og fra syd og fra nord, og de skal bringes til [d]kunnskap om Herren sin Gud, som har forløst dem.

14 Og Faderen har befalt meg å gi dere dette land til [a]arveland.

15 Og jeg sier til dere at hvis hedningefolkene ikke [a]omvender seg etter den velsignelse som de mottar etter å ha adspredt mitt folk,

16 da skal dere som er en levning av Jakobs hus, gå ut blant dem, og dere skal være midt iblant dem som skal være mange og dere skal være blant dem som en løve blant skogens dyr og som en [a]ungløve blant fårehjorder, som, hvis den farer frem, både [b]tråkker ned og river i stykker, og ingen kan redde.

17 Din hånd skal bli løftet mot dine motstandere, og alle dine fiender skal bli utryddet.

18 Og jeg vil [a]samle mitt folk som en mann samler sine kornbånd til treskeplassen.

19 For jeg vil styrke mitt folk som Faderen har sluttet pakt med, ja, jeg vil gjøre ditt [a]horn til jern, og dine klover til kobber. Og du skal knuse mange folk, og jeg vil vie deres bytte til Herren og deres gods til hele jordens Herre. Og se, jeg er den som gjør det.

20 Og det skal skje, sier Faderen, at mitt [a]rettferdighets sverd skal henge over dem på den dag, og hvis de ikke omvender seg, skal det falle på dem, sier Faderen, ja, på alle hedningefolkenes nasjoner.

21 Og det skal skje at jeg vil grunnfeste mitt [a]folk, O Israels hus.

22 Og se, dette folk vil jeg grunnfeste i dette land for å oppfylle den [a]pakt jeg inngikk med deres far Jakob, og det skal bli et [b]nytt Jerusalem. Og himmelens krefter skal være midt iblant dette folk, ja, også [c]jeg vil være midt iblant dere.

23 Se, jeg er den som Moses omtalte da han sa: [a]En profet likesom meg skal Herren deres Gud oppreise dere av deres brødre. Ham skal dere høre på i alt han sier til dere, og det skal skje at hver sjel som ikke vil høre denne profet, skal bli avskåret fra folket.

24 Sannelig sier jeg dere, ja, og [a]alle profetene fra Samuel og de som har fulgt etter ham, alle som har talt, har vitnet om meg.

25 Og se, dere er barn av

13 *a* 3 Ne 16:11–12; 21:2–7.
b vs Israel – Israels adspredelse.
c vs Israel – Israels innsamling.
d 3 Ne 16:4–5.
14 *a* vs Lovede land, Det.
15 *a* 3 Ne 16:10–14.
16 *a* Mormon 5:24; L&p 19:27.
b Mika 5:8–9; 3 Ne 16:14–15; 21:12.
18 *a* Mika 4:12.
19 *a* Mika 4:13.
20 *a* 3 Ne 29:4.
21 *a* 3 Ne 16:8–15.
22 *a* 1M 49:22–26; L&p 57:2–3.
b Jes 2:2–5; 3 Ne 21:23–24; Ether 13:1–12; L&p 84:2–4. vs Jerusalem, Det nye.
c Jes 59:20–21; Mal 3:1; 3 Ne 24:1.
23 *a* 5M 18:15–19; Apg 3:22–23; 1 Ne 22:20–21.
24 *a* Apg 3:24–26; 1 Ne 10:5; Jak bok 7:11.

profetene og er av Israels hus. Og dere er av den [a]pakt som Faderen inngikk med deres fedre da han sa til Abraham: Og [b]i din ætt skal alle jordens slekter velsignes.

26 Faderen har oppreist meg til dere først og har sendt meg for å velsigne dere ved å [a]vende hver og en av dere bort fra deres synder, og dette fordi dere er paktens barn.

27 Og etter at dere ble velsignet, da oppfyller Faderen pakten som han inngikk med Abraham da han sa: [a]I din ætt skal alle jordens slekter velsignes ved at Den hellige ånd gjennom meg blir utøst over hedningefolkene, og denne velsignelse over [b]hedningefolkene skal gjøre dem mektigere enn alle, så mitt folk, Israels hus, blir adspredt.

28 Og de skal bli en [a]svøpe for folket i dette land. Ikke desto mindre, når de har mottatt fylden av mitt evangelium, hvis de da forherder sine hjerter mot meg, vil jeg la deres synder komme over deres egne hoder, sier Faderen.

29 Og jeg vil [a]huske pakten som jeg har inngått med mitt folk. Og jeg har sluttet den pakt med dem at jeg ville [b]samle dem i min egen beleilige tid og at jeg ville gi dem tilbake deres [c]fedres arveland, som er [d]Jerusalems land, som for evig er det lovede land for dem, sier Faderen.

30 Og det skal skje at den tid kommer da fylden av mitt evangelium skal bli forkynt for dem.

31 Og de skal [a]tro på meg, at jeg er Jesus Kristus, Guds Sønn, og skal be til Faderen i mitt navn.

32 Da skal deres [a]vektere heve sin røst og synge alle sammen, for de skal se like for sine øyne.

33 Da vil Faderen samle dem igjen og gi dem Jerusalem til arveland.

34 Da skal de bryte ut og juble: [a]Syng, Jerusalems ruiner, for Faderen har trøstet sitt folk, han har forløst Jerusalem.

35 Faderen har blottet sin hellige arm for alle nasjoners øyne, og alle jordens ender skal se Faderens frelse, og Faderen og jeg er ett.

36 Og da skal det som er skrevet, gå i oppfyllelse: [a]Våkn opp, våkn opp, og kle deg i din styrke, O Sion. Ta på deg dine skjønne klær, O Jerusalem, den hellige by, for heretter skal aldri mer de uomskårne og de urene komme inn i deg.

37 Ryst støvet av deg, stå opp, ta plass, O Jerusalem! Frigjør deg fra båndene om din hals, O fangne Sions datter.

38 For så sier Herren: For intet

25 *a* vs Pakten med Abraham.
b 1M 12:1–3; 22:18.
26 *a* Ord 16:6.
27 *a* Gal 3:8; 2 Ne 29:14; Abr 2:9.
b 3 Ne 16:6–7.
28 *a* 3 Ne 16:8–9.
29 *a* Jes 44:21; 3 Ne 16:11–12.
b vs Israel – Israels innsamling.
c Amos 9:14–15.
d vs Jerusalem.
31 *a* 3 Ne 5:21–26; 21:26–29.
32 *a* Jes 52:8; 3 Ne 16:18–20. vs Våke, vektere.
34 *a* Jes 52:9.
36 *a* Jes 52:1–3; L&p 113:7–10. vs Sion.

ble dere solgt, og uten penger skal dere bli forløst.

39 Sannelig, sannelig sier jeg dere at mitt folk skal kjenne mitt navn, ja, på den dag skal de vite at jeg er den som taler.

40 Og da skal de si: [a]Hvor fagre er på fjellene hans føtter som kommer med gledesbud til dem, som [b]forkynner fred, som bærer godt budskap til dem, som forkynner frelse, som sier til Sion: Din Gud regjerer.

41 Og da skal et rop høres: [a]Bryt opp, bryt opp, dra ut derfra, rør ikke ved det som er [b]urent, dra ut fra hennes midte! Vær [c]rene, dere som bærer Herrens kar!

42 For dere skal [a]ikke dra ut i hast eller flykte, for Herren vil gå foran dere, og Israels Gud skal være deres baktropp.

43 Se, min tjener skal gå frem med visdom, han skal bli opphøyet og oppløftet og rage meget høyt.

44 Likesom mange var forundret over deg – hans ansikt var mer vansiret enn noe annet menneskes, og hans skikkelse mer enn noe annet menneskebarns.

45 Slik skal han [a]bestenke mange nasjoner. Konger skal lukke sin munn for ham, for det som ikke var fortalt dem, det skal de se, og det de ikke hadde hørt, det skal de forstå.

46 Sannelig, sannelig sier jeg dere, alle disse ting skal visselig skje slik som Faderen har befalt meg. Da skal denne pakt som Faderen har inngått med sitt folk, bli oppfylt, og da skal [a]Jerusalem igjen være befolket av mitt folk, og det skal være deres arveland.

KAPITTEL 21

Israel vil bli samlet når Mormons bok kommer frem – Hedningefolkene vil bli grunnfestet i Amerika og være et fritt folk – De vil bli frelst hvis de tror og er lydige, ellers vil de bli avskåret og utryddet – Israel vil bygge det nye Jerusalem, og de tapte stammer vil vende tilbake. Ca. 34 e.Kr.

Og sannelig sier jeg dere, jeg gir dere et tegn så dere kan vite [a]når disse ting skal være nær ved å skje – når jeg skal samle mitt folk, O Israels hus, fra deres lange adspredelse og igjen opprette mitt Sion iblant dem,

2 og se, dette vil jeg gi dere som et tegn, for sannelig sier jeg dere at når disse ting som jeg kunngjør for dere, og som jeg heretter skal kunngjøre for dere av meg selv og ved Den hellige ånds kraft som skal bli gitt til dere av Faderen, skal bli kunngjort for hedningefolkene så de kan få kunnskap om dette folk som er en levning av Jakobs hus, og om dette mitt folk som skal bli adspredt av dem,

3 sannelig, sannelig sier jeg

40 *a* Jes 52:7; Nah 2:1; Mosiah 15:13–18; L&p 128:19.
b Mark 13:10; 1 Ne 13:37.
41 *a* Jes 52:11–15.
b vs Ren og uren.
c L&p 133:5.
42 *a* 3 Ne 21:29.
45 *a* Jes 52:15.
46 *a* Ether 13:5, 11.
21 1 *a* vs Siste dager.

dere at når [a]disse ting skal bli kunngjort for dem av Faderen og skal komme frem ved Faderen fra dem til dere –

4 for det er ifølge Faderens visdom at de skulle bli grunnfestet i dette land og bli et [a]fritt folk ved Faderens makt, så disse ting kunne komme frem fra dem til en levning av deres ætt, så den [b]pakt Faderen har inngått med sitt folk, Israels hus, kan bli oppfylt –

5 derfor, når dette verk og de verker som heretter skal utarbeides blant dere, skal komme frem fra [a]hedningefolkene til deres [b]ætt som skal synke ned i vantro på grunn av synd,

6 for det er på denne måten Faderen ønsker at det skal komme frem fra [a]hedningefolkene, så han kan vise hedningefolkene sin makt, så hedningefolkene, hvis de ikke forherder sine hjerter, kan omvende seg og komme til meg og bli døpt i mitt navn og få kunnskap om sannheten i min lære, så de kan bli [b]regnet blant mitt folk, O Israels hus,

7 og når disse ting skjer og deres [a]ætt skal begynne å få kunnskap om disse ting, skal det være et tegn for dem, så de kan vite at Faderens verk allerede har begynt for å oppfylle pakten som han har inngått med det folk som er av Israels hus.

8 Og når den dag kommer, skal det skje at konger skal lukke sin munn, for det som ikke hadde blitt fortalt dem, skal de se, og det de ikke hadde hørt, skal de forstå.

9 For på den dag skal Faderen for min skyld utføre et verk som skal være et stort og [a]vidunderlig verk blant dem, og det skal finnes noen blant dem som ikke vil tro det, selv om en mann skal forkynne det for dem.

10 Men se, min tjeners liv skal være i min hånd, derfor skal de ikke skade ham, selv om han skal bli [a]vansiret av dem. Likevel vil jeg helbrede ham, for jeg vil vise dem at [b]min visdom er større enn djevelens list.

11 Derfor skal det skje at hver den som ikke vil tro på mine ord – jeg er Jesus Kristus – som Faderen skal la [a]ham bringe frem til hedningefolkene og skal gi ham kraft så han skal bringe dem frem til hedningefolkene (det skal bli gjort helt slik som Moses sa), de skal bli [b]avskåret fra mitt folk som er av pakten.

12 Og mitt folk som er en levning av Jakob, skal være blant hedningefolkene, ja, midt iblant dem som en [a]løve blant skogens

3 *a* Ether 4:17; JS – H 1:34–36.
4 *a* 1 Ne 13:17–19; L&p 101:77–80.
b Mormon 5:20. vs Pakten med Abraham.
5 *a* 3 Ne 26:8.
b 2 Ne 30:4–5; Mormon 5:15; L&p 3:18–19.
6 *a* 1 Ne 10:14; Jak bok 5:54; 3 Ne 16:4–7.
b Gal 3:7, 29; 3 Ne 16:13; Abr 2:9–11.
7 *a* 3 Ne 5:21–26.
9 *a* Jes 29:14; Apg 13:41; 1 Ne 22:8. vs Gjengivelsen av evangeliet.
10 *a* L&p 135:1–3.
b L&p 10:43.
11 *a* 2 Ne 3:6–15; Mormon 8:16, 25.
b L&p 1:14.
12 *a* Mika 5:8–15; 3 Ne 20:16.

dyr, som en ungløve blant fårehjorder, som [b]tråkker ned og river i stykker der hvor den farer frem, og ingen kan redde.

13 Deres hånd skal løftes mot deres motstandere, og alle deres fiender skal bli avskåret.

14 Ja, ve hedningefolkene hvis de ikke [a]omvender seg, for det skal skje på den dag, sier Faderen, at jeg vil rydde alle dine hester ut av din midte, og jeg vil ødelegge dine stridsvogner.

15 Og jeg vil utrydde byene i ditt land og bryte ned alle dine festninger.

16 Og jeg vil utrydde all trolldom i ditt land, og du skal ikke mer ha sannsigere.

17 Dine [a]utskårne bilder og dine billedstøtter vil jeg også rydde ut av din midte, og du skal ikke mer tilbe dine egne henders verk.

18 Og jeg vil rive opp dine lunder i din midte, likeledes vil jeg ødelegge dine byer.

19 Og det skal skje at all [a]løgn og alt bedrageri og all misunnelse og strid og prestelist og hor skal avskaffes.

20 For det skal skje, sier Faderen, at alle som på den dag ikke vil omvende seg og komme til min elskede Sønn, dem vil jeg utrydde av mitt folk, O Israels hus.

21 Og jeg vil i vrede ta hevn over dem, likesom over hedningene, slik som de ikke har hørt om.

22 Men hvis de vil omvende seg og lytte til mine ord og ikke forherde sine hjerter, vil jeg [a]opprette min kirke blant dem, og de skal komme inn i pakten og bli [b]regnet blant denne levning av Jakob, til hvem jeg har gitt dette land i arv.

23 Og de skal hjelpe mitt folk, levningen av Jakob, og også alle av Israels hus som skal komme, så de kan bygge en by som skal kalles det [a]nye Jerusalem.

24 Og da skal de hjelpe mitt folk, så alle som er adspredt over hele landets overflate, kan bli samlet inn til det nye Jerusalem.

25 Og da skal [a]himmelens kraft komme ned blant dem, og [b]jeg vil også være midt iblant dem.

26 Og da, ja, på den dag dette evangelium skal bli forkynt blant levningen av dette folk, skal Faderens verk begynne. Sannelig sier jeg dere at på den dag skal Faderens verk [a]begynne blant alle de adspredte av mitt folk, ja, også blant de stammer som er gått [b]tapt som Faderen har ført ut av Jerusalem.

27 Ja, verket skal begynne blant alle de [a]adspredte av mitt folk ved at Faderen bereder veien, så de kan komme til meg, så de kan påkalle Faderen i mitt navn.

---

12 *b* 3 Ne 16:13–15.
14 *a* 2 Ne 10:18; 33:9.
17 *a* 2M 20:3–4; Mosiah 13:12–13; L&p 1:16. vs Avgudsdyrkelse.
19 *a* 3 Ne 30:2.
22 *a* vs Evangelieutdeling.
b 2 Ne 10:18–19; 3 Ne 16:13.
23 *a* 3 Ne 20:22; Ether 13:1–12. vs Jerusalem, Det nye.
25 *a* 1 Ne 13:37.
b Jes 2:2–4; 3 Ne 24:1.
26 *a* 1 Ne 14:17; 3 Ne 21:6–7.
b vs Israel – Israels ti tapte stammer.
27 *a* 3 Ne 16:4–5.

28 Ja, og da skal verket begynne ved at Faderen bereder veien blant alle nasjoner, så hans folk kan [a]samles hjem til sitt arveland.

29 Og de skal dra ut fra alle nasjoner, og de skal ikke dra ut i [a]hast eller flykte, for jeg vil gå foran dem, sier Faderen, og jeg vil også være deres baktropp.

KAPITTEL 22

I de siste dager vil Sion og hennes staver bli opprettet, og Israel vil bli samlet med barmhjertighet og ømhet – De vil seire – Sammenlign med Jesaja 54. Ca. 34 e.Kr.

Og da skal det som er skrevet, gå i oppfyllelse: Syng du ufruktbare som ikke fødte, bryt ut i [a]fryderop og juble, du som ikke hadde fødselsveer, for den ufruktbare har flere barn enn den gifte hustru, sier Herren.

2 Utvid plassen for ditt telt og la dem spenne ut teppene til dine boliger. Spar ikke, forleng dine snorer og forsterk dine [a]staver.

3 For du skal bre deg ut til høyre og til venstre, og din ætt skal ta [a]hedningefolkene i eie og befolke de byer som er forlatt.

4 Frykt ikke, for du skal ikke gjøres skamfull, heller ikke skal du bli ydmyket, for du skal ikke gjøres til [a]skamme, for din ungdoms skam skal du glemme og ikke erindre din ungdoms vanære, og din enkestands vanære skal du ikke mer komme ihu.

5 For din skaper – din ektemann, Hærskarenes Herre er hans navn – og din Forløser, Israels Hellige, all jordens Gud skal han kalles.

6 For Herren har kalt deg som en forlatt og i ånden bedrøvet kvinne og en ungdomshustru da du ble forkastet, sier din Gud.

7 For et lite øyeblikk forlot jeg deg, men med stor barmhjertighet vil jeg samle deg.

8 I et øyeblikks vrede skjulte jeg mitt ansikt for deg en stund, men med evig godhet vil jeg ha [a]barmhjertighet med deg, sier Herren din Forløser.

9 For [a]dette er for meg som [b]Noahs vannflom, for likesom jeg har sverget at Noahs vannflom aldri mer skulle gå over jorden, slik har jeg sverget at jeg ikke ville være vred på deg.

10 For [a]fjellene skal vike og høydene flyttes, men min godhet skal ikke [b]vike fra deg, heller ikke skal min fredspakt rokkes, sier Herren som har barmhjertighet med deg.

11 Du plagede, du som har drevet omkring i uværet og ingen trøst har funnet. Se, jeg vil legge dine [a]byggestener i spydglans og legge dine grunnmurer med safirer.

---

28 *a* vs Israel – Israels innsamling.
29 *a* Jes 52:12; 3 Ne 20:42.
22 1 *a* vs Synge.
2 *a* vs Stav.
3 *a* vs Hedningefolkene.
4 *a* 2 Ne 6:7, 13.
8 *a* vs Barmhjertig, barmhjertighet.
9 *a* Jes 54:9.
b vs Vannflommen på Noahs tid.
10 *a* Jes 40:4.
b Sal 94:14; L&p 35:25.
11 *a* Åp 21:18–21.

12 Og jeg vil lage dine vinduer av rubiner og dine porter av karfunkelstener og hele din ringmur av kostbare stener.

13 Og [a]alle dine barn skal være undervist av Herren, og stor skal dine barns fred være.

14 I [a]rettferdighet skal du grunnfestes, du skal være langt fra undertrykkelse – for du skal ikke frykte – og fra redsel, for den skal ikke komme deg nær.

15 Se, de skal visselig gå sammen mot deg, ikke ved meg. De som går sammen mot deg, skal falle for din skyld.

16 Se, jeg har skapt smeden som blåser på kullene i ilden og som lager et redskap til sitt arbeid, og jeg har skapt ødeleggeren til å ødelegge.

17 Ingen våpen som blir smidd mot deg, skal ha fremgang, og hver tunge som går i rette med deg, skal du fordømme. Dette er arven til Herrens tjenere, og deres rettferdighet er fra meg, sier Herren.

KAPITTEL 23

Jesus godkjenner Jesajas ord – Han befaler folket å granske profetene – Lamanitten Samuels ord om oppstandelsen blir føyet til deres opptegnelser. Ca. 34 e.Kr.

Og se, nå sier jeg til dere at dere burde [a]granske disse ting. Ja, jeg befaler dere at dere gransker disse ting med flid, for store er [b]Jesajas ord.

2 For han talte visselig om alle ting angående mitt folk som er av Israels hus. Derfor måtte han nødvendigvis også tale til hedningefolkene.

3 Og ting som han talte, har skjedd og [a]skal skje ifølge de ord som han talte.

4 Gi derfor akt på mine ord. Skriv de ting som jeg har fortalt dere, og i Faderens beleilige tid og ifølge hans vilje skal de gå ut til hedningefolkene.

5 Og den som vil lytte til mine ord og omvender seg og blir døpt, skal bli frelst. Gransk [a]profetene, for det er mange som vitner om disse ting.

6 Og nå skjedde det at da Jesus hadde sagt disse ord, sa han til dem igjen – etter at han hadde forklart alle Skriftene for dem, som de hadde mottatt, sa han til dem: Se, jeg vil at dere skal skrive andre skrifter som dere ikke har.

7 Og det skjedde at han sa til Nephi: Hent opptegnelsen som dere har ført.

8 Og da Nephi hadde hentet opptegnelsene og lagt dem foran ham, kastet han et blikk på dem og sa:

9 Sannelig sier jeg dere: Jeg befalte min tjener, lamanitten [a]Samuel, at han skulle vitne for dette folk at på den dag da Faderen skulle herliggjøre sitt navn ved meg, var det [b]mange [c]hellige som skulle [d]oppstå fra de døde og skulle vise seg for

13 *a* Jer 31:33–34.
14 *a* vs Rettferdig, rettferdighet.
23 1 *a* vs Skriftene.
b 2 Ne 25:1–5; Mormon 8:23. vs Jesaja.
3 *a* 3 Ne 20:11–12.
5 *a* Luk 24:25–27.
9 *a* Hel 13:2.
b Hel 14:25.
c vs Hellig.
d Mat 27:52–53. vs Oppstandelse.

mange og skulle betjene dem. Og han sa til dem: Var det ikke så?

10 Og hans disipler svarte ham og sa: Jo, Herre, Samuel profeterte ifølge dine ord, og de gikk alle i oppfyllelse.

11 Og Jesus sa til dem: Hvorfor har dere så ikke skrevet disse ting, at mange hellige oppsto og viste seg for mange og betjente dem?

12 Og det skjedde at Nephi husket at dette ikke hadde blitt skrevet.

13 Og det skjedde at Jesus befalte at det skulle skrives. Derfor ble det skrevet ifølge det han befalte.

14 Og nå skjedde det at da Jesus hadde [a]gitt en samlet forklaring av alle Skriftene som de hadde skrevet, befalte han dem å undervise om de ting som han hadde forklart for dem.

KAPITTEL 24

Herrens sendebud vil berede veien for Det annet komme – Kristus skal holde dom – Israel blir befalt å betale tiende og offergaver – En minnebok blir ført – Sammenlign med Malaki 3. Ca. 34 e.Kr.

Og det skjedde at han befalte dem at de skulle skrive de ord som Faderen hadde gitt Malaki og som han ville fortelle dem om. Og det skjedde at etter at de var skrevet ned, forklarte han dem. Og dette er de ord som han fortalte dem: Slik talte Faderen til Malaki: Se, jeg vil sende mitt [a]sendebud, og han skal rydde vei foran meg. Brått skal han komme til sitt tempel, Herren som dere søker, paktens sendebud som dere fryder dere over. Se, han skal komme, sier Hærskarenes Herre.

2 Men hvem kan [a]utholde den dagen han kommer, og hvem kan bli stående når han viser seg? For han er som [b]smelterens ild og som tvetterens lut.

3 Og han skal sitte og smelte og rense sølvet, og han skal rense [a]Levis sønner og lutre dem som gull og sølv så de kan [b]ofre et offer til Herren i rettferdighet.

4 Da skal Judas og Jerusalems offergaver være Herren til behag som i eldgamle dager og som i fordums år.

5 Og jeg vil komme like til dere og holde dom, og jeg vil være snar til å vitne mot trollmennene og mot horkarene og mot dem som sverger falsk, og mot dem som holder tilbake dagarbeiderens lønn og undertrykker enken og den [a]farløse, og som viser den fremmede bort og ikke frykter meg, sier Hærskarenes Herre.

6 For jeg er Herren, jeg forandrer meg ikke. Derfor er dere, Jakobs sønner, ikke tilintetgjort.

---

14 *a* Luk 24:44–46.
24 1 *a* L&p 45:9.
2 *a* 3 Ne 25:1.
b Sak 13:9; L&p 128:24.
vs Annet komme, Jesu Kristi; Jord – Jordens renselse.
3 *a* 5M 10:8; L&p 84:31–34.
b L&p 13.
5 *a* Jak brev 1:27.

7 Helt fra deres fedres dager
har dere [a]veket bort fra mine or-
dinanser og har ikke fulgt dem.
[b]Vend om til meg, så vil jeg ven-
de meg til dere, sier Hærskare-
nes Herre. Men dere sier: Hva
skal vi vende om fra?

8 Skal et menneske rane fra
Gud? Likevel har dere ranet fra
meg. Men dere sier: Hva har vi
ranet fra deg? [a]Tienden og [b]of-
fergavene.

9 Dere er forbannet med en
forbannelse, for dere har ranet
fra meg, ja, hele denne nasjon.

10 Bær hele [a]tienden inn i
forrådshuset, så det kan finnes
mat i mitt hus, og prøv meg på
denne måten, sier Hærskare-
nes Herre, om jeg ikke vil åpne
himmelens sluser for dere og
utøse en [b]velsignelse over dere
som det ikke skal være plass til
å ta imot.

11 Og jeg vil skremme fortæ-
reren for deres skyld, og han
skal ikke ødelegge markens
grøde for dere, heller ikke skal
deres vinranker miste sin frukt
på marken før tiden er inne,
sier Hærskarenes Herre.

12 Og alle nasjoner skal si
dere er velsignet, for deres
land skal være et herlig land,
sier Hærskarenes Herre.

13 Deres ord har vært sterke
mot meg, sier Herren, men
dere sier: Hva har vi talt mot
deg?

14 Dere har sagt: Nytteløst er
det å tjene Gud, og hva vinning
har det gitt oss at vi har fulgt
hans ordinanser og at vi har
vandret i sørgeklær for Hær-
skarenes Herre?

15 Og nå betrakter vi de stolte
som lykkelige. Ikke bare går det
dem vel, de som lever ugudelig,
men de frister Gud og slipper
likevel fri.

16 Da [a]talte de ofte med hver-
andre, de som fryktet Herren,
og Herren lyttet og hørte, og en
[b]minnebok ble skrevet til ham
om dem som fryktet Herren, og
som æret hans navn.

17 Og de skal være mine, sier
Hærskarenes Herre, på den dag
jeg [a]samler mine juveler. Og jeg
vil spare dem, likesom en mann
sparer sin egen sønn som tjener
ham.

18 Da skal dere vende om og
[a]se forskjell mellom den rettfer-
dige og den ugudelige, mellom
den som tjener Gud og den som
ikke tjener ham.

KAPITTEL 25

Ved Det annet komme vil de stolte og ugudelige bli brent som halm – Elijah vil vende tilbake før denne store og forferdelige dag – Sammenlign med Malaki 4. Ca. 34 e. Kr.

For se, dagen kommer som skal
[a]brenne som en ovn. Og alle

7 *a* vs Frafall.
b Hel 13:11; 3 Ne 10:6; Moroni 9:22.
8 *a* vs Tiende.
b vs Offergaver, offer.
10 *a* L&p 64:23; 119.
b vs Velsigne, velsignet, velsignelse.
16 *a* Moroni 6:5.
b L&p 85:9; Moses 6:5. vs Minnebok.
17 *a* L&p 101:3.
18 *a* vs Dømmekraftens gave.
25 1 *a* Jes 24:6; 1 Ne 22:15; 3 Ne 24:2; L&p 29:9; 64:23–24; 133:64; JS – H 1:37. vs Jord – Jordens renselse.

[b]de stolte, ja, og alle som lever ugudelig, skal være som halm, og dagen som kommer skal brenne dem opp, sier Hærskarenes Herre, så den ikke levner dem hverken rot eller gren.

2 Men for dere som frykter mitt navn, skal [a]Rettferdighetens Sønn stå frem med legedom i sine vinger, og dere skal begynne å [b]vokse som [c]kalver på båsen.

3 Og dere skal [a]tråkke ned de ugudelige, for de skal være som aske under fotsålene deres på den dag da jeg skal gjøre dette, sier Hærskarenes Herre.

4 Kom ihu Mose lov, min tjeners lov, den jeg ga til ham på [a]Horeb for hele Israel med lover og bud!

5 Se, jeg sender dere [a]Elijah, profeten, før [b]Herrens dag kommer, den store og forferdelige.

6 Og han skal [a]vende fedrenes hjerte til barna og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå jorden med en forbannelse.

KAPITTEL 26

Jesus forklarer alle ting fra begynnelsen til enden – Spebarn og barn uttaler vidunderlige ting som ikke kan skrives – De som tilhører Kristi Kirke, har alle ting felles. Ca. 34 e.Kr.

Og nå skjedde det at da Jesus hadde fortalt disse ting, forklarte han dem for forsamlingen, og han forklarte alle ting, både store og små, for dem.

2 Og han sa: [a]Disse Skriftene som dere ikke hadde med dere, befalte Faderen meg at jeg skulle gi dere. For det var i overensstemmelse med hans visdom at de skulle gis til kommende generasjoner.

3 Og han forklarte alle ting, helt fra begynnelsen og like ned til den tid da han skulle komme i sin [a]herlighet – ja, alt som skulle skje på jordens overflate helt til [b]grunnstoffene skulle smelte med gloende hete og jorden skulle [c]rulles sammen som en bokrull og himmel og jord skulle forgå,

4 og like ned til den [a]store og siste dag da alle folk og alle slekter og alle nasjoner og tungemål skal [b]stå for Gud og bli dømt etter sine gjerninger, enten de er gode eller onde –

5 hvis de er gode, til [a]det evige livs oppstandelse, og hvis de er onde, til fordømmelsens

1 *b* 2 Ne 20:33. vs Stolthet.
2 *a* Ether 9:22.
b L&p 45:58.
c Amos 6:4; 1 Ne 22:24.
3 *a* 3 Ne 21:12.
4 *a* 2M 3:1–6.
5 *a* 2 Kong 2:1–2; L&p 2:1; 110:13–16; 128:17–18. vs Besegle, besegling; Elijah; Frelse for de døde.
b vs Annet komme, Jesu Kristi.
6 *a* L&p 2:2.
26 2 *a* DVS Mal 3–4, gjengitt i 3 Ne 24–25.
3 *a* vs Jesus Kristus – Herlighet, Jesu Kristi.
b Amos 9:13; 2 Pet 3:10, 12; Mormon 9:2. vs Jord – Jordens renselse; Verden – Verdens ende.
c Mormon 5:23.
4 *a* Hel 12:25; 3 Ne 28:31.
b Mosiah 16:10–11. vs Dom, den siste eller endelige.
5 *a* Dan 12:2; Joh 5:29.

oppstandelse – parallelle begivenheter, den ene på den ene siden og den andre på den andre siden – ifølge den barmhjertighet og den [b]rettferdighet og den hellighet som er i Kristus som var til [c]før verdens begynnelse.

6 Og selv ikke en [a]hundredel av det Jesus virkelig lærte dette folk, kan skrives i denne bok.

7 Men se, [a]Nephis plater inneholder de fleste av de ting som han lærte folket.

8 Og disse ting, som utgjør en mindre del av de ting som han lærte folket, har jeg skrevet, og jeg har skrevet dem i den hensikt at de igjen måtte bringes til dette folk [a]fra hedningefolkene, ifølge de ord som Jesus har talt.

9 Og når de har mottatt dette – som det er nødvendig for dem å ha først for å prøve deres tro, og hvis de tror disse ting – da skal de [a]større ting bli åpenbart for dem.

10 Og hvis de ikke vil tro disse ting, da skal de større ting [a]holdes tilbake fra dem til deres fordømmelse.

11 Se, jeg var nær ved å skrive alt som var gravert på Nephis plater, men Herren forbød det og sa: Jeg vil [a]prøve mitt folks tro.

12 Derfor skriver jeg, Mormon, de ting som Herren har befalt meg. Og nå avslutter jeg, Mormon, mine bemerkninger og fortsetter å skrive de ting som jeg er blitt befalt.

13 Derfor vil jeg dere skal forstå at Herren virkelig underviste folket i et tidsrom av tre dager, og deretter [a]viste han seg ofte for dem og brøt [b]brød ofte og velsignet det og ga det til dem.

14 Og det skjedde at han underviste og betjente [a]folkemengdens barn som er blitt omtalt, og han [b]løste deres tunge, og de talte store og vidunderlige ting til sine fedre, ja, større enn han hadde åpenbart til folket. Og han løste deres tunger så de kunne tale.

15 Og det skjedde at etter at han hadde fart opp til himmelen, etter å ha vist seg for dem for annen gang, og hadde gått til Faderen etter å ha [a]helbredet alle deres syke og deres lamme og åpnet deres blindes øyne og de døves ører, og til og med hadde utført alle slags helbredelser blant dem og oppreist en mann fra de døde og hadde vist dem sin makt og hadde fart opp til Faderen,

16 se, da skjedde det dagen etter at folkemengden samlet seg, og de både så og hørte disse barna, ja, til og med

5 *b* vs Rettferdig, rettferdighet.
c Ether 3:14. vs Jesus Kristus – Foruttilværelsen, Kristus levde før han ble født.
6 *a* Joh 21:25; 3 Ne 5:8.
7 *a* vs Plater.
8 *a* 3 Ne 21:5–6.
9 *a* Ether 4:4–10.
10 *a* Alma 12:9–11.
11 *a* Ether 12:6.
13 *a* Joh 21:14.
b 3 Ne 20:3–9. vs Nadverd.
14 *a* 3 Ne 17:11–12.
b Alma 32:23; 3 Ne 26:16.
15 *a* 3 Ne 17:9. vs Helbrede, helbredelse; Mirakel.

[a]spebarn åpnet sin munn og uttalte vidunderlige ting, og de ting som de uttalte fikk ingen skrive ned, det ble dem forbudt.

17 Og det skjedde at fra den tid av begynte de [a]disipler som Jesus hadde utvalgt, å [b]døpe og undervise alle som kom til dem, og alle som ble døpt i Jesu navn, ble fylt med Den hellige ånd.

18 Og mange av dem så og hørte usigelige ting som det [a]ikke er tillatt å skrive.

19 Og de underviste og betjente hverandre, de hadde [a]alle ting [b]felles, og alle behandlet hverandre rettferdig.

20 Og det skjedde at de gjorde alle ting slik som Jesus hadde befalt dem.

21 Og de som ble døpt i Jesu navn, ble kalt [a]Kristi kirke.

KAPITTEL 27

Jesus befaler dem å kalle Kirken ved hans navn – Hans misjon og sonoffer utgjør hans evangelium – Menneskene blir befalt å omvende seg og bli døpt så de kan bli helliggjort ved Den hellige ånd – De skal være slik som Jesus er. Ca. 34–35 e.Kr.

Og det skjedde at mens Jesu disipler reiste omkring og forkynte de ting som de både hadde hørt og sett, og døpte i Jesu navn, ja, da skjedde det at disiplene var samlet og var [a]forenet i mektig bønn og [b]faste.

2 Og Jesus [a]viste seg for dem igjen, for de ba til Faderen i hans navn, og Jesus kom og sto midt iblant dem og sa til dem: Hva vil dere jeg skal gi dere?

3 Og de sa til ham: Herre, vi vil at du skal fortelle oss hva vi skal kalle denne kirken, for det er ordstrid blant folket om denne saken.

4 Og Herren sa til dem: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Hva kommer det av at folket knurrer og strides om dette?

5 Har de ikke lest Skriftene som sier at dere må påta dere [a]Kristi navn, som er mitt navn? For ved dette navn skal dere kalles på den siste dag.

6 Og hver den som påtar seg mitt navn og [a]holder ut til enden, skal bli frelst på den siste dag.

7 Derfor, hva som helst dere gjør, skal dere gjøre i mitt navn. Derfor skal dere kalle kirken ved mitt navn, og dere skal påkalle Faderen i mitt navn og be ham velsigne kirken for min skyld.

8 Og hvordan kan det være [a]min [b]kirke hvis den ikke kalles ved mitt navn? For hvis en

16 *a* Mat 11:25.
17 *a* 3 Ne 19:4–13.
b 4 Ne 1:1.
18 *a* 3 Ne 26:11.
19 *a* 4 Ne 1:3.
b vs Innvie, innvielsesloven.
21 *a* Mosiah 18:17.
vs Jesu Kristi Kirke.
27 1 *a* L&p 29:6.
b Alma 6:6.
vs Faste.
2 *a* 3 Ne 26:13.
vs Jesus Kristus – Oppstandelsen, Kristus viste seg etter sin oppstandelse.
5 *a* vs Jesus Kristus – Navn, påta dere Kristi navn.
6 *a* 3 Ne 15:9.
8 *a* L&p 115:4.
b vs Jesus Kristus – Overhode, Kirkens.

kirke kalles ved Mose navn, da er den Mose kirke, eller hvis den kalles ved et menneskes navn, da er den et menneskes kirke. Men hvis den kalles ved mitt navn, da er den min kirke hvis den er bygget på mitt evangelium.

9 Sannelig sier jeg dere at dere er bygget på mitt evangelium, derfor skal dere gjøre alt dere gjør i mitt navn. Derfor, hvis dere påkaller Faderen for kirken, og hvis det skjer i mitt navn, da vil Faderen høre dere.

10 Og hvis kirken er bygget på mitt evangelium, da vil Faderen åpenbare sine egne gjerninger i den.

11 Men hvis den ikke er bygget på mitt evangelium og er bygget på menneskenes gjerninger eller på djevelens gjerninger, sannelig sier jeg dere, da finner de glede ved sine gjerninger en tid, og snart kommer enden, og de blir [a]hugget ned og kastet på ilden, hvorfra ingen vei fører tilbake.

12 For deres gjerninger [a]følger dem, for det er på grunn av sine gjerninger at de blir hugget ned. Husk derfor de ting jeg har fortalt dere.

13 Se, jeg har gitt dere mitt [a]evangelium, og dette er det evangelium som jeg har gitt dere – at jeg kom til verden for å gjøre [b]min Faders vilje fordi min Fader sendte meg.

14 Og min Fader sendte meg så jeg kunne bli [a]løftet opp på korset, og etter at jeg hadde blitt løftet opp på korset, så jeg kunne [b]trekke alle mennesker til meg slik at likesom jeg er blitt løftet opp av mennesker, slik skulle mennesker løftes opp ved Faderen for å stå for meg for å bli [c]dømt etter sine gjerninger, enten de er gode eller de er onde –

15 og av denne grunn har jeg blitt [a]løftet opp. Derfor vil jeg ifølge Faderens makt trekke alle mennesker til meg, så de kan bli dømt ifølge sine gjerninger.

16 Og det skal skje at hver den som [a]omvender seg og blir [b]døpt i mitt navn, skal mettes. Og hvis han [c]holder ut til enden, vil jeg holde ham uskyldig for min Fader på den dag da jeg skal stå og dømme verden.

17 Og den som ikke holder ut til enden, vil også bli hugget ned og kastet på ilden, hvorfra de aldri kan vende tilbake på grunn av [a]Faderens rettferdighet.

18 Og dette er det ord som han har gitt til menneskenes barn, og av denne grunn oppfyller han de ord som han har gitt, og han lyver ikke, men oppfyller alle sine ord.

11 *a* Alma 5:52.
12 *a* Åp 14:13; L&p 59:2.
13 *a* L&p 76:40–42. vs Evangelium.
b Joh 6:38–39.
14 *a* 1 Ne 11:32–33; Moses 7:55.
b Joh 6:44; 2 Ne 9:5; L&p 27:18.
c vs Jesus Kristus – Dommer.
15 *a* vs Forsoning.
16 *a* vs Omvende, omvendelse.
b vs Dåp, døpe.
c 1 Ne 13:37. vs Holde ut.
17 *a* vs Rettferdig, rettferdighet.

19 Og [a]intet urent kan komme inn i hans rike. Derfor inngår intet til hans [b]hvile unntatt de som har [c]tvettet sine klær i mitt blod på grunn av sin tro og har omvendt seg fra alle sine synder og har vært trofaste til enden.

20 Dette er befalingen: [a]Omvend dere, alle jordens ender, og kom til meg og bli [b]døpt i mitt navn, så dere kan bli [c]helliggjort ved å motta Den hellige ånd, så dere kan stå [d]ubesmittet for meg på den siste dag.

21 Sannelig, sannelig sier jeg dere: Dette er mitt evangelium, og dere vet hva dere må gjøre i min kirke, for de gjerninger som dere har sett meg gjøre, de skal dere også gjøre, for det som dere har sett meg gjøre, det skal dere også gjøre.

22 Derfor, velsignet er dere hvis dere gjør disse ting, for dere skal bli løftet opp på den siste dag.

23 Skriv de ting som dere har sett og hørt, unntatt de som er [a]forbudt.

24 Skriv dette folks gjerninger – om det som skal skje – slik det har blitt skrevet om det som har skjedd.

25 For se, ut fra bøkene som er blitt skrevet og som skal skrives, skal dette folk bli [a]dømt, for ved disse skal deres [b]gjerninger bli kjent for menneskene.

26 Og se, alle ting er [a]skrevet ved Faderen, derfor, ut fra de bøker som skal skrives, skal verden bli dømt.

27 Og vit at [a]dere skal være dette folks dommere i overensstemmelse med den dom som jeg skal gi dere og som skal være rettferdig. Derfor, [b]hva slags menn burde dere være? Sannelig sier jeg dere, [c]likesom jeg er.

28 Og nå [a]går jeg til Faderen, og sannelig sier jeg dere at hva som helst dere skal be Faderen om i mitt navn, skal bli gitt dere.

29 Derfor, [a]be, og dere skal få, bank på, og det skal lukkes opp for dere. For den som ber, han får, og den som banker på, for ham skal det lukkes opp.

30 Og se, min glede er stor, ja, på grunn av dere, og også denne generasjon, har jeg en fylde av glede. Ja, og selv Faderen fryder seg, og også alle de hellige engler, på grunn av dere og denne generasjon, for [a]ingen av dem er fortapt.

31 Se, jeg vil dere skal forstå at jeg mener disse i [a]denne generasjon som [b]nå lever, og ingen av

19 *a* Alma 11:37.
b L&p 84:24. vs Hvile.
c Åp 1:5; 7:14; Alma 5:21, 27; 13:11–13.
20 *a* Ether 4:18.
b vs Dåp, døpe – Helt avgjørende.
c vs Helliggjørelse.
d L&p 4:2.
23 *a* 3 Ne 26:16.
25 *a* 2 Ne 33:10–15; Morm ord 1:11.
b 1 Ne 15:32–33.
26 *a* 3 Ne 24:16. vs Livets bok.
27 *a* 1 Ne 12:9–10; Mormon 3:19.
b vs Jesus Kristus – Eksempel, Jesu Kristi.
c Mat 5:48; 3 Ne 12:48.
28 *a* Joh 20:17.
29 *a* Mat 7:7; 3 Ne 14:7.
30 *a* Joh 17:12.
31 *a* 3 Ne 28:23.
b 3 Ne 9:11–13; 10:12.

dem er fortapt, og i dem har jeg en fylde av [c]glede.

32 Men se, jeg er bedrøvet på grunn av den [a]fjerde generasjon fra denne generasjon, for de blir ledet bort som fanger av ham likesom fortapelsens sønn ble, for de vil selge meg for sølv og for gull og for det som [b]møll fortærer og som tyver kan bryte inn og stjele. Og på den dag vil jeg hjemsøke dem ved å la deres gjerninger komme over deres egne hoder.

33 Og det skjedde at da Jesus hadde endt disse uttalelser, sa han til sine disipler: Gå inn gjennom den [a]trange port, for den port er trang og den vei er smal som fører til livet, og få er de som finner den. Men den port er vid og den vei er bred som fører til døden, og mange er de som vandrer på den inntil natten kommer da ingen kan arbeide.

KAPITTEL 28

Ni av de tolv disiplene ønsker, og blir lovet, en arv i Kristi rike når de dør – De tre nephitter ønsker, og får makt over døden, så de kan forbli på jorden inntil Jesus kommer igjen – De blir forvandlet og ser ting det ikke er tillatt å omtale, og de virker nå blant menneskene. Ca. 34–35 e.Kr.

Og det skjedde at da Jesus hadde sagt disse ord, talte han til sine disipler en etter en og sa til dem: Hva ønsker dere av meg etter at jeg er gått til Faderen?

2 Og de talte alle unntatt tre og sa: Vi ønsker at den tjenestegjerning som du har kalt oss til, kan være over når vi har oppnådd et menneskes alder, så vi raskt kan komme til deg i ditt rike.

3 Og han sa til dem: Velsignet er dere fordi dere ønsket dette av meg. Derfor, etter at dere er to og sytti år gamle, skal dere komme til meg i mitt rike, og hos meg skal dere finne [a]hvile.

4 Og da han hadde talt til dem, vendte han seg til de tre og sa til dem: Hva vil dere jeg skal gjøre for dere når jeg er gått til Faderen?

5 Og de var bedrøvet i sine hjerter, for de våget ikke å si ham hva de ønsket.

6 Og han sa til dem: Se, jeg [a]kjenner deres tanker, og dere har ønsket det som [b]Johannes, min elskede, ønsket av meg, han som var med meg i mitt virke før jeg ble løftet opp av jødene.

7 Derfor er dere mer velsignet, for dere skal [a]aldri smake [b]døden, men dere skal leve og se alle Faderens gjerninger for menneskenes barn, helt til alle ting skal oppfylles ifølge Faderens vilje når jeg skal komme i min herlighet med [c]himmelens krefter.

31 *c* vs Glede.
32 *a* 2 Ne 26:9–10; Alma 45:10, 12.
b Mat 6:19–21; 3 Ne 13:19–21.
33 *a* Mat 7:13–14; 3 Ne 14:13–14; L&p 22.
28 3 *a* vs Hvile.
6 *a* Amos 4:13; Alma 18:32.
b Joh 21:21–23; L&p 7:1–4.
7 *a* 4 Ne 1:14; Mormon 8:10–11; Ether 12:17.
b vs Forvandlede skapninger.
c 3 Ne 20:22.

8 Og dere skal aldri lide dødens smerter, men når jeg skal komme i min herlighet, skal dere bli forandret i et øyeblikk fra [a]dødelighet til [b]udødelighet, og da skal dere bli velsignet i min Faders rike.

9 Og videre skal dere ikke ha smerte mens dere bor i kjødet, heller ikke sorg unntatt for verdens synder. Og alt dette vil jeg gjøre på grunn av det som dere har ønsket av meg, for dere har ønsket å kunne [a]bringe menneskenes sjeler til meg mens verden står.

10 Og av denne grunn skal dere ha en [a]fylde av glede, og dere skal ta plass i min Faders rike. Ja, deres glede skal være fullkommen, likesom Faderen har gitt meg en fylde av glede. Og dere skal være likesom jeg er, og jeg er likesom Faderen, og Faderen og jeg er [b]ett.

11 Og [a]Den hellige ånd bærer vitnesbyrd om Faderen og meg, og Faderen gir Den hellige ånd til menneskenes barn på grunn av meg.

12 Og det skjedde at da Jesus hadde talt disse ord, rørte han ved hver enkelt av dem med sin finger, unntatt de tre som skulle bli på jorden, og deretter gikk han bort.

13 Og se, himlene åpnet seg, og de ble [a]tatt opp til himmelen og så og hørte usigelige ting.

14 Og det ble dem [a]forbudt å omtale det, heller ikke fikk de kraft til å omtale det de så og hørte.

15 Og om de var i legemet eller utenfor legemet, kunne de ikke si, for de følte det som en [a]forklarelse – at de ble forandret fra dette kjødelige legeme til en udødelig tilstand, så de kunne se de ting som er av Gud.

16 Men det skjedde at de gjenopptok sin tjenestegjerning på jorden, men de omtalte ikke det de hadde hørt og sett, på grunn av den befaling som ble gitt dem i himmelen.

17 Og om de var dødelige eller udødelige fra den dagen de ble forvandlet, vet jeg ikke.

18 Men så mye vet jeg ifølge den opptegnelse som har blitt ført, at de gikk omkring i landet og betjente hele folket. Alle som ville tro på deres forkynnelse, ble døpt og innlemmet i kirken, og alle som ble døpt, mottok Den hellige ånd.

19 Og de ble kastet i fengsel av dem som ikke tilhørte kirken, og [a]fengslene kunne ikke holde på dem, for de revnet i to.

20 Og de ble kastet dypt ned i jorden, men de slo jorden med Guds ord så de ved hans [a]kraft ble fridd ut av jordens dyp, og derfor kunne de ikke grave graver som var dype nok til å holde på dem.

8 *a* 3 Ne 28:36–40. vs Dødelig, dødelighet.
b vs Udødelig, udødelighet.
9 *a* Fil 1:23–24; L&p 7:5–6.
10 *a* L&p 84:36–38.
b Joh 17:20–23.
11 *a* 2 Ne 31:17–21; 3 Ne 11:32.
13 *a* 2 Kor 12:2–4.
14 *a* L&p 76:114–116.
15 *a* Moses 1:11. vs Forklarelse.
19 *a* Apg 16:26; Alma 14:26–28.
20 *a* Mormon 8:24.

21 Og tre ganger ble de kastet i en [a]smelteovn og tok ikke skade.

22 Og to ganger ble de kastet ned i en [a]hule med ville dyr, og se, de lekte med dyrene som et barn med et diende lam og tok ikke skade.

23 Og det skjedde at slik gikk de ut blant hele Nephis folk og forkynte Kristi [a]evangelium til alle mennesker i landet. Og de ble omvendt til Herren og innlemmet i Kristi kirke, og derfor ble folket i [b]denne generasjon velsignet ifølge Jesu ord.

24 Og nå avslutter jeg, Mormon, min omtale av disse ting en tid.

25 Se, jeg var nær ved å skrive [a]navnene på dem som aldri skulle smake døden, men Herren forbød det, derfor skriver jeg dem ikke, for de er skjult for verden.

26 Men se, jeg har sett dem, og de har betjent meg.

27 Og se, de skal være blant hedningefolkene, og hedningefolkene skal ikke kjenne dem.

28 De skal også være blant jødene, og jødene skal ikke kjenne dem.

29 Og det skal skje at når Herren i sin visdom finner det beleilig, da skal de betjene alle Israels [a]adspredte stammer og alle nasjoner, slekter, tungemål og folk og skal bringe mange av deres sjeler til Jesus, så deres ønske kan bli oppfylt, og også på grunn av Guds overbevisende kraft som er i dem.

30 Og de er som [a]Guds engler, og hvis de ber til Faderen i Jesu navn, kan de vise seg for hvem de vil.

31 Derfor, store og vidunderlige gjerninger skal utføres av dem før den [a]store og kommende dag da alle mennesker visselig må stå for Kristi domstol.

32 Ja, også blant hedningefolkene skal et [a]stort og vidunderlig verk bli utført av dem før denne dommens dag.

33 Og hvis dere hadde alle Skriftene som gir en beretning om alle Kristi vidunderlige gjerninger, ville dere, ifølge Kristi ord, vite at disse ting visselig må skje.

34 Og ve den som [a]ikke vil lytte til Jesu ord, ei heller til [b]dem som han har utvalgt og sendt iblant dem. For den som ikke mottar Jesu ord og ordene fra dem som han har sendt, mottar ikke ham, og derfor vil han ikke motta dem på den siste dag.

35 Og det hadde vært bedre for dem om de aldri var blitt født, for tror dere at dere kan unnslippe rettferdigheten fra en fortørnet Gud, som har blitt [a]tråkket under fot av mennesker for at frelse derved kunne oppnås?

21 *a* Dan 3:22–27; 4 Ne 1:32.
22 *a* Dan 6:16–23; 4 Ne 1:33.
23 *a* vs Evangelium.
b 3 Ne 27:30–31.
25 *a* 3 Ne 19:4.
29 *a* vs Israel – Israels adspredelse; Israel – Israels ti tapte stammer.
30 *a* vs Engler.
31 *a* Hel 12:25; 3 Ne 26:4–5.
32 *a* 2 Ne 25:17.
34 *a* Ether 4:8–12.
b vs Profet.
35 *a* Hel 12:2.

36 Og se, som jeg sa om dem som Herren har utvalgt – ja, de tre som ble tatt opp til himmelen – at jeg ikke visste om de var renset fra dødelighet til udødelighet,

37 men se, siden jeg skrev, har jeg spurt Herren, og han har åpenbart for meg at det nødvendigvis måtte skje en forandring med deres legemer, ellers måtte de nødvendigvis smake døden.

38 Derfor, for at de ikke skulle smake døden, skjedde det en [a]forandring med deres legemer så de ikke skulle lide smerte eller sorg, unntatt for verdens synder.

39 Nå var ikke denne forandring lik den som skal finne sted på den siste dag, men det skjedde en forandring med dem så Satan ikke kunne ha makt over dem så han ikke kunne [a]friste dem. Og de ble [b]helliggjort i kjødet så de var [c]hellige så ingen makt på jorden kunne hindre dem.

40 Og i denne tilstand skulle de forbli inntil Kristi doms dag, og på denne dag skulle de gjennomgå en større forandring og bli mottatt i Faderens rike for aldri mer å gå ut, men bo hos Gud i himlene i all evighet.

KAPITTEL 29

Når Mormons bok kommer frem, er det et tegn på at Herren har begynt å samle Israel og oppfylle sine pakter – De som forkaster hans åpenbaringer og gaver i de siste dager, vil bli slått med en forbannelse. Ca. 34–35 e.Kr.

Og se, nå sier jeg dere at når Herren i sin visdom finner det passende at disse ord skal [a]komme til hedningefolkene ifølge hans ord, da kan dere vite at [b]pakten som Faderen har inngått med Israels barn om å føre dem tilbake til deres arveland, allerede begynner å gå i oppfyllelse.

2 Og dere kan vite at Herrens ord som er blitt uttalt av de hellige profeter, skal alle gå i oppfyllelse. Og dere behøver ikke si at Herren [a]drøyer med å komme til Israels barn.

3 Og dere behøver ikke tro i deres hjerter at de ord som er blitt uttalt, er unyttige, for se, Herren vil huske sin pakt som han har inngått med sitt folk av Israels hus.

4 Og når dere ser at disse ord kommer frem blant dere, da behøver dere ikke lenger vise forakt for Herrens gjerninger, for [a]rettferdighetens [b]sverd er i hans høyre hånd, og se, hvis dere på den dag viser forakt for hans gjerninger, vil han straks la det falle på dere.

5 [a]Ve den som viser [b]forakt for Herrens gjerninger, ja, ve den som [c]fornekter Kristus og hans verk!

38 *a* vs Forvandlede skapninger.
39 *a* vs Friste, fristelse.
b vs Helliggjørelse.
c vs Hellighet.

29 1 *a* 2 Ne 30:3–8.
b Mormon 5:14, 20.
2 *a* Luk 12:45–48.
4 *a* vs Rettferdig, rettferdighet.
b 3 Ne 20:20.
5 *a* 2 Ne 28:15–16.
b Mormon 8:17; Ether 4:8–10.
c Mat 10:32–33.

6 Ja, [a]ve den som fornekter Herrens åpenbaringer, og som sier at Herren ikke lenger virker ved åpenbaring eller ved profeti eller ved [b]gaver eller ved tungemål eller ved helbredelser eller ved Den hellige ånds kraft!

7 Ja, og ve den som på den dag for [a]vinnings skyld sier at [b]intet mirakel kan utføres ved Jesus Kristus, for den som gjør dette, skal bli som [c]fortapelsens sønn for hvem det ikke var noen barmhjertighet, ifølge Kristi ord!

8 Ja, og dere behøver ikke lenger [a]håne eller [b]forakte eller gjøre narr av [c]jødene eller noen levning av Israels hus, for se, Herren husker sin pakt med dem, og han vil gjøre med dem i overensstemmelse med det som han har sverget.

9 Derfor behøver dere ikke tro at dere kan vende Herrens høyre hånd til venstre, så han ikke kan felle dom og derved oppfylle pakten som han har inngått med Israels hus.

KAPITTEL 30

Hedningefolkene i de siste dager blir befalt å omvende seg, komme til Kristus og bli regnet til Israels hus. Ca. 34–35 e.Kr.

Lytt, dere hedningefolk, og hør Jesu Kristi, den levende Guds Sønns ord som han har [a]befalt meg at jeg skulle tale om dere. For se, han befaler meg å skrive følgende:

2 Vend om, alle dere [a]hedningefolk – fra deres ugudelige veier, og [b]omvend dere fra deres onde gjerninger, fra deres løgn og bedrageri og fra deres horeri og fra deres hemmelige avskyeligheter og deres avgudsdyrkelse og fra deres mord og deres prestelist og deres misunnelse og deres strid, og fra all deres ugudelighet og avskyelighet – og kom til meg og bli døpt i mitt navn så dere kan få forlatelse for deres synder og bli fylt med Den hellige ånd, så dere kan bli [c]regnet til mitt folk som er av Israels hus.

6 *a* Mormon 9:7–11, 15.
b vs Gaver, Åndens.
7 *a* vs Prestelist.
b 2 Ne 28:4–6; Mormon 9:15–26.
c vs Fortapelsens sønner.
8 *a* 1 Ne 19:14.
b 2 Ne 29:4–5.
c vs Jøder.
30 1 *a* 3 Ne 5:12–13.
2 *a* vs Hedningefolkene.
b vs Omvende, omvendelse.
c Gal 3:27–29; 2 Ne 10:18–19; 3 Ne 16:10–13; 21:22–25; Abr 2:10.

FJERDE NEPHI
NEPHIS BOK

NEPHI ER SØNN AV NEPHI – EN AV JESU KRISTI DISIPLER

En beretning om Nephis folk ifølge hans opptegnelse.

Nephittene og lamanittene blir alle omvendt til Herren – De har alle ting felles, utfører mirakler, og det går dem vel i landet – Etter to århundrer oppstår det splittelse, ondskap, falske kirker og forfølgelser – Etter tre hundre år er både nephittene og lamanittene ugudelige – Ammaron skjuler de hellige opptegnelsene. Ca. 35–321 e.Kr.

OG det skjedde at det fire og tredevte år gikk, og også det fem og tredevte, og se, Jesu disipler hadde opprettet en Kristi kirke i alle land omkring. Og alle som kom til dem og virkelig omvendte seg fra sine synder, ble døpt i Jesu navn, og de mottok også Den hellige ånd.

2 Og det skjedde i det seks og tredevte år at alt folket i hele landet ble omvendt til Herren, både nephitter og lamanitter, og det var ingen strid og uoverensstemmelser blant dem, og alle behandlet hverandre rettferdig.

3 Og de hadde [a]alle ting felles, derfor var det ingen rik eller fattig, trell eller fri, men de var alle frigjorte og kunne ta del i den himmelske gave.

4 Og det skjedde at det syv og tredevte år gikk også, og det var fremdeles fred i landet.

5 Og store og vidunderlige gjerninger ble utført av Jesu disipler, for de [a]helbredet de syke og oppreiste de døde og fikk de lamme til å gå og de blinde til å se og de døve til å høre. Og alle slags [b]mirakler utførte de blant menneskenes barn, og de utførte ingen mirakler uten at det skjedde i Jesu navn.

6 Og slik gikk det åtte og tredevte år, og også det ni og tredevte og det en og førtiende og det to og førtiende, ja, like til det ni og førtiende år. Og videre gikk det en og femtiende og det to og femtiende, ja, like til det ni og femtiende år.

7 Og Herren lot det gå dem overmåte vel i landet, ja, det gikk dem så vel at de bygget opp igjen byer der hvor byer hadde brent ned.

8 Ja, til og med den store [a]byen Zarahemla ble bygget opp igjen.

9 Men mange byer hadde blitt [a]senket, og vann kom opp i stedet. Derfor kunne ikke disse byene bygges opp igjen.

10 Og se, nå skjedde det at

1 3*a* Apg 4:32; 3 Ne 26:19. vs Innvie, innvielsesloven.
5*a* vs Helbrede, helbredelse.
b Joh 14:12. vs Mirakel.
8*a* 3 Ne 8:8.
9*a* 3 Ne 9:4, 7.

Nephis folk vokste seg sterkt og formerte seg overmåte raskt og ble et overmåte [a]vakkert og tiltalende folk.

11 Og de tok til ekte og ga til ekte og ble velsignet i overensstemmelse med alle de mange løfter som Herren hadde gitt dem.

12 Og de vandret ikke lenger etter [a]Moselovens [b]leveregler og ordinanser, men de vandret etter de bud som de hadde mottatt fra sin Herre og sin Gud, fortsatte i [c]faste og bønn og kom ofte sammen både for å be og for å høre Herrens ord.

13 Og det skjedde at det ikke var noen stridigheter blant alt folket i hele landet, men mektige mirakler ble utført av Jesu disipler.

14 Og det skjedde at det en og syttiende år gikk, og det to og syttiende år også, ja, til slutt hadde det ni og syttiende år gått – ja, ett hundre år var gått – og de disipler som Jesus hadde utvalgt, hadde alle gått til [a]Guds paradis, unntatt [b]de tre som skulle bli på jorden. Og andre [c]disipler var [d]ordinert i deres sted, og mange av den generasjonen hadde også gått bort.

15 Og det skjedde at det [a]ikke var noen stridigheter i landet på grunn av Guds kjærlighet som bodde i menneskenes hjerter.

16 Og det var [a]ingen misunnelse eller strid eller opptøyer eller hor eller løgn eller mord eller noen slags [b]løsaktighet, og det kunne sikkert ikke være noe [c]lykkeligere folk blant alle mennesker skapt ved Guds hånd.

17 Det var ingen røvere eller mordere, heller ikke var det lamanitter eller andre slags -itter, men de var alle [a]ett, Kristi barn og arvinger til Guds rike.

18 Og hvor velsignet var de ikke, for Herren velsignet dem i alt de foretok seg. Ja, de ble velsignet og det gikk dem vel like til ett hundre og ti år var gått, og den første generasjon fra Kristus var gått bort, og det var ingen stridigheter i hele landet.

19 Og det skjedde at Nephi, han som førte denne siste opptegnelsen (og han førte den på [a]Nephis plater), døde, og hans sønn Amos førte den i hans sted. Og han førte den også på Nephis plater.

20 Og han førte den i fire og åtti år, og det var fremdeles fred i landet bortsett fra at det var en liten del av folket som hadde gjort opprør, hadde forlatt kirken og påtatt seg navnet lamanitter. Derfor begynte det igjen å bli lamanitter i landet.

21 Og det skjedde at Amos også døde (og det skjedde ett hundre og fire og nitti år etter

10 *a* Mormon 9:6.
12 *a* vs Moseloven.
b 2 Ne 25:30; 3 Ne 15:2–8.
c Moroni 6:5; L&p 88:76–77.
14 *a* vs Paradis.
b 3 Ne 28:3–9.
vs Forvandlede skapninger.
c vs Disippel.
d vs Ordinere, ordinasjon.
15 *a* vs Fred.
16 *a* vs Enhet, enighet.
b vs Begjær.
c Mosiah 2:41; Alma 50:23. vs Glede.
17 *a* Joh 17:21. vs Sion.
19 *a* vs Plater.

Kristi komme). Og hans sønn Amos førte opptegnelsen i hans sted, og han førte den også på Nephis plater, og den ble også skrevet i Nephis bok, som er denne bok.

22 Og det skjedde at to hundre år var gått, og alle i den annen generasjon var gått bort, bortsett fra noen få.

23 Og nå vil jeg, Mormon, dere skal vite at folket hadde formert seg så de var utbredt over hele landet, og at de var blitt overmåte rike fordi de hadde fremgang i Kristus.

24 Og i dette to hundre og første år begynte noen iblant dem å bli oppblåste av [a]stolthet ved at de kledde seg i kostbare klær og brukte alle slags fine perler og verdens fine ting.

25 Og fra den tid av hadde de ikke mer sitt gods og sine eiendeler [a]felles.

26 Og de begynte å bli inndelt i klasser, og bygge opp [a]kirker for egen [b]vinnings skyld og fornekte Kristi sanne kirke.

27 Og det skjedde at da to hundre og ti år var gått, var det mange kirker i landet, ja, det var mange kirker som hevdet å kjenne Kristus, og likevel [a]fornektet de det meste av hans evangelium, så de tillot allslags ugudelighet og delte ut det som var hellig til dem det var blitt [b]forbudt å gi det til på grunn av uverdighet.

28 Og denne [a]kirke vokste overmåte raskt på grunn av synd og på grunn av Satans makt, for han fikk godt tak på deres hjerter.

29 Og det var også en annen kirke som fornektet Kristus, og de [a]forfulgte Kristi sanne kirke på grunn av deres ydmykhet og deres tro på Kristus. Og de foraktet dem på grunn av de mange mirakler som ble utført blant dem.

30 Derfor utøvet de makt og myndighet over Jesu disipler som var blant dem, og de kastet dem i [a]fengsel. Men ved Guds ords kraft som var i dem, revnet fengslene i to, og de gikk ut og utførte mektige mirakler blant dem.

31 Likevel, og til tross for alle disse mirakler, forherdet folket sine hjerter og forsøkte å drepe dem, likesom jødene i Jerusalem forsøkte å drepe Jesus, ifølge hans ord.

32 Og de kastet dem i [a]smelteovner, og de kom ut igjen og tok ikke skade.

33 Og de kastet dem også i [a]huler med ville dyr, og de lekte med de ville dyrene som et barn leker med et lam, og de kom fra det uten skade.

34 Likevel forherdet folket sine hjerter, for de ble ledet av mange prester og falske profeter til å bygge opp mange kirker og til å begå alle slags

24 *a* vs Stolthet.
25 *a* 4 Ne 1:3.
26 *a* 1 Ne 22:23; 2 Ne 28:3; Mormon 8:32–38.
b L&p 10:56.
27 *a* vs Frafall.
b 3 Ne 18:28–29.
28 *a* vs Djevel – Djevelens kirke.
29 *a* vs Forfølge, forfølgelse.
30 *a* 3 Ne 28:19–20.
32 *a* 3 Ne 28:21; Dan 3:26–27.
33 *a* 3 Ne 28:22.

synder. Og de [a]mishandlet Jesu folk, men Jesu folk slo ikke tilbake. Og derfor sank de ned i vantro og ugudelighet fra år til år, like til to hundre og tredve år var gått.

35 Og nå skjedde det i dette år – ja, i det to hundre og en og tredevte år – at folket ble sterkt splittet.

36 Og det skjedde at i dette år oppsto det et folk som ble kalt nephitter, og de hadde en sterk tro på Kristus, og blant dem var det noen som lamanittene kalte jakobitter og josephitter og zoramitter.

37 Derfor ble de som hadde en sterk tro på Kristus og som var sanne tilbedere av Kristus (blant dem var de [a]tre av Jesu disipler som skulle bli på jorden), kalt nephitter og jakobitter og josephitter og zoramitter.

38 Og det skjedde at de som forkastet evangeliet, ble kalt lamanitter og lemuelitter og ismaelitter. Og de sank ikke ned i vantro, men gjorde bevisst [a]opprør mot Kristi evangelium, og de lærte sine barn at de ikke skulle tro. Derfor sank de ned i vantro likesom sine fedre fra begynnelsen av.

39 Og det skjedde på grunn av deres fedres ugudelighet og avskyelighet – likesom i begynnelsen. Og de ble [a]opplært til å hate Guds barn, likesom lamanittene fra begynnelsen av ble opplært til å hate Nephis barn.

40 Og det skjedde at to hundre og fire og førti år var gått, og slik var tilstanden blant folket. Og den mest ugudelige del av folket vokste seg sterk og ble langt mer tallrike enn Guds folk.

41 Og de fortsatte hele tiden å bygge opp kirker for seg selv og prydet dem med alle slags kostelige ting. Og slik gikk to hundre og femti år, ja, to hundre og seksti år også.

42 Og det skjedde at den ugudelige del av folket igjen begynte å opprette [a]Gadiantons hemmelige eder og forbund.

43 Og det folk som ble kalt Nephis folk, begynte også å bli stolte i sine hjerter på grunn av sine overmåte store rikdommer og ble selvgode som sine brødre, lamanittene.

44 Og fra denne tid av begynte disiplene å sørge over [a]verdens synder.

45 Og det skjedde at da tre hundre år var gått, hadde både Nephis folk og lamanittene blitt overmåte ugudelige – den ene like mye som den andre.

46 Og det skjedde at Gadianton-røverne spredte seg over hele landet, og det var ingen foruten Jesu disipler som var rettferdige. Og gull og sølv ble samlet i store mengder og man drev allslags handel.

47 Og det skjedde da tre hundre og fem år var gått, at Amos døde (og folket levde fremdeles i ugudelighet), og hans bror, Ammaron, førte opptegnelsen i hans sted.

34 *a* 3 Ne 12:39; L&p 98:23–27.
37 *a* 3 Ne 28:6–7; Mormon 8:10–11.
38 *a* vs Opprør.
39 *a* Mosiah 10:17.
42 *a* vs Hemmelige forbund.
44 *a* 3 Ne 28:9.

48 Og det skjedde da tre hundre og tyve år var gått, at Ammaron, drevet av Den hellige ånd, skjulte de [a]opptegnelser som var hellige – ja, alle de hellige opptegnelser som hadde blitt overlevert fra generasjon til generasjon og var hellige – ned til det tre hundre og tyvende år fra Kristi komme.

49 Og han skjulte dem til Herren, så de igjen kunne [a]komme til levningen av Jakobs hus ifølge Herrens profetier og løfter. Og slik slutter Ammarons opptegnelse.

MORMONS BOK

KAPITTEL 1

Ammaron gir Mormon instruksjoner om de hellige opptegnelser – Krig bryter ut mellom nephittene og lamanittene – De tre nephitter blir tatt bort – Ugudelighet, vantro, trolldom og hekseri og magi florerer. Ca. 321–326 e.Kr.

OG nå skriver jeg, [a]Mormon, en [b]opptegnelse over de ting jeg både har sett og hørt, og kaller den Mormons bok.

2 Omtrent på den tid da [a]Ammaron skjulte opptegnelsene til Herren, kom han til meg (jeg var omtrent ti år gammel og begynte å få ganske stor [b]kunnskap om mitt folks lærdom), og Ammaron sa til meg: Jeg har sett at du er et forstandig barn med et årvåkent blikk.

3 Derfor, når du er omtrent fire og tyve år gammel, vil jeg du skal huske de ting som du har lagt merke til angående dette folk, og når du er blitt så gammel, gå da til landet Antum, til en høyde som skal kalles [a]Shim, og der har jeg skjult til Herren alle de hellige graveringene om dette folk.

4 Og se, du skal ta [a]Nephis plater med deg, og de øvrige skal du la bli hvor de er, og du skal gravere på Nephis plater alle de ting du har lagt merke til angående dette folk.

5 Og jeg, Mormon – som er en etterkommer av [a]Nephi (og min fars navn var Mormon) – husket de ting som Ammaron befalte meg.

6 Og det skjedde at da jeg var elleve år gammel, tok min far meg med til landet i syd, like til landet Zarahemla.

7 Hele landet var blitt dekket av bygninger, og folket var nesten like tallrikt som havets sand.

8 Og det skjedde at i det samme år brøt det ut krig mellom nephittene, som besto av

48*a* Hel 3:13, 15–16.
49*a* Enos 1:13.

[Mormon]
1 1*a* vs Mormon, nephittisk profet.
b 3 Ne 5:11–18.
2*a* 4 Ne 1:47–49.
b Mosiah 1:3–5.
3*a* Ether 9:3.
4*a* Morm ord 1:1, 11. vs Plater.
5*a* 3 Ne 5:12, 20.

nephittene og jakobittene og josephittene og zoramittene, og denne krigen var mellom nephittene og lamanittene og lemuelittene og ismaelittene.

9 Nå ble lamanittene og lemuelittene og ismaelittene kalt lamanitter, og de to motstanderne var nephitter og lamanitter.

10 Og det skjedde at krigen dem imellom brøt ut langs grensen til Zarahemla, ved Sidons vann.

11 Og det skjedde at nephittene hadde samlet et stort antall menn, over tredve tusen. Og det skjedde at de i dette samme år utkjempet flere slag hvor nephittene slo lamanittene og drepte mange av dem.

12 Og det skjedde at lamanittene oppga sine planer, og det ble sluttet fred i landet, og freden varte i omtrent fire år, og i denne tiden var det ikke noen blodsutgytelse.

13 Men ugudeligheten florerte over hele landet, så Herren tok bort sine [a]elskede disipler, og mirakuløse gjerninger og helbredelser opphørte på grunn av folkets synder.

14 Og det var ingen [a]gaver fra Herren, og [b]Den hellige ånd kom ikke over noen på grunn av deres ugudelighet og [c]vantro.

15 Og jeg, som var femten år gammel og ganske forstandig, ble derfor besøkt av Herren og fikk smake og kjenne Jesu godhet.

16 Og jeg forsøkte å forkynne for dette folk, men min munn ble lukket, og det ble meg forbudt å forkynne for dem. For se, de hadde bevisst gjort [a]opprør mot sin Gud, og de elskede disipler ble [b]tatt bort, ut av landet, på grunn av synd.

17 Men jeg ble igjen blant dem, men på grunn av deres hårde hjerter ble det meg forbudt å forkynne for dem, og på grunn av deres hårde hjerter ble landet [a]forbannet, ja, for deres skyld.

18 Og disse Gadiantonrøverne, som var blant lamanittene, oversvømmet landet så innbyggerne der begynte å skjule sine [a]skatter i jorden, og de glapp ut av hendene på dem, for Herren hadde forbannet landet så de ikke kunne holde på dem eller få dem igjen.

19 Og det skjedde at det var trolldom og hekseri og magi, og den ondes makt var i virksomhet over hele landet, så alle Abinadis og lamanitten Samuels ord gikk i oppfyllelse.

KAPITTEL 2

Mormon leder nephittenes hærstyrker – Blod og blodbad over hele landet – Nephittene jamrer seg og sørger de fordømtes sorg – Nådens dag er forbi for dem – Mormon henter Nephis plater – Krigene fortsetter. Ca. 327–350 e.Kr.

Og det skjedde i det samme år at det brøt ut krig igjen mellom

13 *a* 3 Ne 28:2, 12.
14 *a* Moroni 10:8–18, 24.
b vs Hellige ånd, Den.
c vs Vantro.
16 *a* vs Opprør.
b Mormon 8:10.
17 *a* 2 Ne 1:7; Alma 45:10–14, 16.
18 *a* Hel 13:18–20; Ether 14:1–2.

nephittene og lamanittene. Og selv om jeg var ung, var jeg stor av vekst, derfor valgte Nephis folk meg til å være deres leder – til å lede deres hærstyrker.

2 Derfor skjedde det at jeg i mitt sekstende år gikk i spissen for en nephittisk hærstyrke mot lamanittene, derfor hadde tre hundre og seks og tyve år gått.

3 Og det skjedde i det tre hundre og syv og tyvende år at lamanittene overfalt oss med så overmåte stor styrke at de skremte mine hærstyrker. Derfor ville de ikke kjempe, og de begynte å trekke seg tilbake til landene i nord.

4 Og det skjedde at vi kom til byen Angola, og vi tok byen i besittelse og gjorde forberedelser til å forsvare oss mot lamanittene. Og det skjedde at vi befestet byen alt vi maktet, men til tross for alle våre festningsverker overfalt lamanittene oss og drev oss ut av byen.

5 Og de drev oss også ut av Davids land.

6 Og vi marsjerte videre og kom til Josvas land, som grenset til havet i vest.

7 Og det skjedde at vi samlet våre folk så hurtig som mulig så vi kunne samle dem i én gruppe.

8 Men se, landet var fullt av røvere og av lamanitter, og til tross for den store ødeleggelse som truet mitt folk, omvendte de seg ikke fra sine onde gjerninger. Derfor var det blod og blodbad over hele landet, både blant nephittene og også blant lamanittene, og hele landet var i opprør.

9 Og lamanittene hadde en konge ved navn Aron, og han kom imot oss med en hærstyrke på fire og førti tusen. Og se, jeg holdt stand mot ham med to og førti tusen, og det skjedde at jeg slo ham med min hærstyrke så han flyktet for meg. Og se, alt dette skjedde, og tre hundre og tredve år var gått.

10 Og det skjedde at nephittene begynte å omvende seg fra sine synder og begynte å beklage seg slik profeten Samuel hadde profetert, for se, ingen kunne beholde det de eide på grunn av tyvene og røverne og morderne og magien og trolldommen som fantes i landet.

11 Derfor begynte det å bli sorg og jammer i hele landet på grunn av disse ting, og særlig blant Nephis folk.

12 Og det skjedde at da jeg, Mormon, så deres klage og deres jammer og deres sorg for Herren, begynte mitt hjerte å fryde seg, for jeg kjente til Herrens barmhjertighet og langmodighet, derfor trodde jeg at han ville være barmhjertig mot dem, så de igjen kunne bli et rettferdig folk.

13 Men se, min glede var forgjeves, for deres [a]sorg førte ikke til omvendelse på grunn av Guds godhet, men den var snarere de [b]fordømtes sorg fordi Herren ikke alltid ville tillate dem å [c]glede seg i synd.

2 13*a* 2 Kor 7:10; Alma 42:29.
b vs Fordømme, fordømmelse.
c Alma 41:10.

14 Og de kom ikke til Jesus med et sønderknust [a]hjerte og en angrende ånd, men de [b]forbannet Gud og ønsket å dø. Likevel kjempet de for sitt liv med sverdet.

15 Og det skjedde at min sorg vendte tilbake til meg igjen, og jeg forsto at [a]nådens [b]dag [c]var forbi for dem, både timelig og åndelig. Og jeg så tusener av dem bli hugget ned i åpent opprør mot sin Gud og bli liggende som gjødselhauger på marken. Og tre hundre og fire og førti år var gått.

16 Og det skjedde i det tre hundre og fem og førtiende år at nephittene begynte å flykte for lamanittene. Og de ble forfulgt til de kom til Jashons land før det var mulig å stanse deres tilbaketog.

17 Og nå lå byen Jashon like ved det [a]land hvor Ammaron hadde skjult opptegnelsene til Herren så de ikke skulle bli ødelagt. Og se, ifølge Ammarons ord hadde jeg gått og hentet Nephis plater, og jeg skrev en opptegnelse ifølge Ammarons ord.

18 Og på Nephis plater ga jeg en fullstendig beretning om all ugudeligheten og avskyeligheten. Men på disse [a]platene gir jeg ikke en fullstendig beretning om deres ugudelighet og avskyelighet, for se, en sammenhengende kjede av ugudelighet og avskyelighet har passert for mine øyne helt fra jeg var gammel nok til å betrakte menneskenes veier.

19 Og jeg gremmer meg på grunn av deres ugudelighet, for på grunn av deres ugudelighet har mitt hjerte alle mine dager vært fylt av sorg. Likevel vet jeg at jeg skal bli [a]løftet opp på den siste dag.

20 Og det skjedde at dette året ble Nephis folk jaget på flukt igjen, og det skjedde at vi ble drevet nordover til vi kom til det land som ble kalt Shem.

21 Og det skjedde at vi befestet byen Shem, og vi samlet vårt folk alt vi maktet for kanskje å redde dem fra ødeleggelse.

22 Og det skjedde at i det tre hundre og seks og førtiende år begynte de å overfalle oss igjen.

23 Og det skjedde at jeg talte til mitt folk og formante dem med stor iver til å holde tappert stand mot lamanittene og [a]kjempe for hustru og barn og hus og hjem.

24 Og mine ord satte mot i dem så de ikke flyktet for lamanittene, men holdt tappert stand mot dem.

25 Og det skjedde at med en hærstyrke på tredve tusen kjempet vi mot en hærstyrke på femti tusen. Og det skjedde at vi holdt så tappert stand mot dem, at de flyktet for oss.

26 Og det skjedde at da de hadde flyktet, forfulgte vi dem med våre hærstyrker og kjempet

14 *a* vs Sønderknust hjerte.
b vs Gudsbespottelse.
15 *a* vs Nåde.
b Hel 13:38.
c Jer 8:20; L&p 56:16.
17 *a* Mormon 1:1–4.
18 *a* vs Plater.
19 *a* Mosiah 23:22; Ether 4:19.
23 *a* Mosiah 20:11; Alma 43:45.

mot dem igjen og slo dem. Likevel var Herrens styrke ikke med oss, ja, vi var overlatt til oss selv så vi ikke hadde Herrens Ånd i oss. Derfor hadde vi blitt svake likesom våre brødre.

27 Og jeg sørget i mitt hjerte over denne store tragedie som hadde rammet mitt folk på grunn av deres ugudelighet og avskyelighet. Men se, vi gikk frem mot lamanittene og Gadianton-røverne til vi igjen hadde tatt våre arveland i besittelse.

28 Og det tre hundre og ni og førtiende år var gått. Og i det tre hundre og femtiende år inngikk vi en avtale med lamanittene og Gadianton-røverne så våre arveland ble delt.

29 Og lamanittene ga oss landet i nord, like til det [a]trange pass som førte inn i landet mot syd, og vi ga lamanittene hele landet i syd.

KAPITTEL 3

Mormon roper omvendelse til nephittene – De vinner en stor seier og roser seg av sin egen styrke – Mormon nekter å lede dem, og hans bønner for dem er uten tro – Mormons bok er en innbydelse til Israels tolv stammer om å tro på evangeliet. Ca. 360–362 e.Kr.

Og det skjedde at lamanittene ikke kom for å kjempe igjen før ti år til var gått. Og se, jeg hadde latt mitt folk, nephittene, arbeide med å forberede sine jordeiendommer og sine våpen for å ruste seg til kamp.

2 Og det skjedde at Herren sa til meg: Rop til dette folk: Omvend dere og kom til meg og bli døpt og bygg opp igjen min kirke, og dere skal bli spart.

3 Og jeg ropte til dette folk, men det var forgjeves, og de forsto ikke at det var Herren som hadde spart dem og gitt dem en sjanse til å omvende seg. Og se, de forherdet sine hjerter mot Herren sin Gud.

4 Og det skjedde at etter at dette tiende år var gått – og alt i alt tre hundre og seksti år var gått etter Kristi komme – da sendte lamanittenes konge et brev til meg som fortalte at de forberedte seg på å gå til kamp mot oss igjen.

5 Og det skjedde at jeg lot mitt folk samle seg i landet Ødemark, i en by som var like ved det trange pass som førte inn til landet i syd.

6 Og der stilte vi opp våre hærstyrker så vi kunne stanse lamanittenes styrker så de ikke skulle ta noen av våre landområder i besittelse. Derfor befestet vi oss mot dem av all vår makt.

7 Og det skjedde at i det tre hundre og en og sekstiende år kom lamanittene ned mot byen Ødemark for å kjempe mot oss. Og det skjedde at dette året slo vi dem så de vendte tilbake til sine egne land igjen.

8 Og i det tre hundre og to og sekstiende år kom de ned igjen for å kjempe. Og vi slo dem igjen og drepte en hel del av dem, og deres døde ble kastet i havet.

29 *a* Alma 22:32.

9 Og på grunn av denne store ting som mitt folk, nephittene, hadde gjort, begynte de å [a]rose seg av sin egen styrke og begynte å sverge for himlene at de ville hevne sine brødres blod, de som var blitt drept av deres fiender.

10 Og de sverget ved himlene, og også ved Guds trone, at de [a]ville dra opp for å kjempe mot sine fiender og ville utrydde dem fra jordens overflate.

11 Og det skjedde at jeg, Mormon, fra den tid av nektet bestemt å være dette folks anfører og leder på grunn av deres ugudelighet og avskyelighet.

12 Se, jeg hadde ledet dem – til tross for deres ugudelighet hadde jeg ledet dem i kamp mange ganger – og hadde elsket dem av hele mitt hjerte ifølge den [a]Guds kjærlighet som var i meg. Og min sjel hadde vært utøst i bønn til min Gud hele dagen lang for dem, likevel var den [b]uten tro på grunn av deres hårde hjerter.

13 Og tre ganger har jeg fridd dem ut av deres fienders hender, og de har ikke omvendt seg fra sine synder.

14 Og da de hadde sverget ved alt som vår Herre og Frelser Jesus Kristus hadde [a]forbudt dem, at de ville dra opp for å kjempe mot sine fiender og hevne sine brødres blod, se, da kom Herrens røst til meg og sa:

15 [a]Hevnen hører meg til, og jeg vil [b]gjengjelde, og fordi dette folk ikke omvendte seg etter at jeg hadde befridd dem, se, derfor skal de bli utryddet fra jordens overflate.

16 Og det skjedde at jeg nektet bestemt å gå mot mine fiender, og jeg gjorde det som Herren hadde befalt meg, og jeg sto som et uvirksomt vitne for å fortelle verden de ting som jeg så og hørte, slik det ble tilkjennegitt av Ånden som hadde vitnet om det som skulle komme.

17 Derfor skriver jeg [a]til dere, hedningefolk, og også til dere som er av Israels hus, så dere – når verket begynner – kan begynne å forberede dere til å vende tilbake til deres arveland.

18 Ja, se, jeg skriver til alle jordens ender, ja, til dere, Israels tolv stammer, som skal bli [a]dømt etter deres gjerninger av de tolv som Jesus valgte til å være sine disipler i Jerusalems land.

19 Og jeg skriver også til levningen av dette folk, som også skal dømmes av de [a]tolv som Jesus valgte i dette land, og de skal dømmes av de andre tolv som Jesus valgte i Jerusalems land.

20 Og disse ting åpenbarer Ånden for meg, derfor skriver jeg til dere alle. Og jeg skriver til dere for at dere kan vite at

3 9*a* 2 Ne 4:34.
10*a* 3 Ne 3:20–21; Mormon 4:4.
12*a* vs Kjærlighet.
b Mormon 5:2.
14*a* 3 Ne 12:34–37.
15*a* vs Hevn.
b L&p 82:23.
17*a* 2 Ne 30:3–8; 3 Ne 29:1.
18*a* Mat 19:28; Luk 22:29–30; L&p 29:12.
19*a* 1 Ne 12:9–10.

dere alle må stå for Kristi [a]domstol, enhver sjel som tilhører menneskehetens familie, ja, hele [b]Adams familie, og dere må stå for å bli dømt for deres gjerninger, enten de er gode eller onde,

21 og også for at dere kan [a]tro Jesu Kristi evangelium som dere skal ha iblant dere, og også for at [b]jødene – Herrens paktsfolk – skal ha andre [c]vitner enn ham som de så og hørte, om at Jesus som de slo ihjel, [d]virkelig var Kristus og virkelig var Gud.

22 Og jeg skulle ønske jeg kunne overtale dere, [a]alle jordens ender, til å omvende dere og berede dere til å stå for Kristi domstol.

KAPITTEL 4

Krig og blodbad fortsetter – De ugudelige straffer de ugudelige – Større ugudelighet enn noensinne råder i hele Israel – Kvinner og barn ofres til avguder – Lamanittene begynner å jage ut og utrydde nephittene. Ca. 363–375 e.Kr.

Og nå skjedde det at i det tre hundre og tre og sekstiende år dro nephittene opp med sine hærstyrker ut av landet Ødemark for å gå til kamp mot lamanittene.

2 Og det skjedde at nephittenes hærstyrker igjen ble drevet tilbake til landet Ødemark, og mens de ennå var slitne, overfalt lamanittene dem med en uthvilt hærstyrke, og et voldsomt slag fant sted som endte med at lamanittene tok byen Ødemark i besittelse og slo mange nephitter ihjel og tok mange fanger.

3 Og resten flyktet og sluttet seg til innbyggerne i byen Teancum. Nå lå byen Teancum ute ved havet, og den lå også i nærheten av byen Ødemark.

4 Og det var [a]fordi nephittenes hærstyrker dro opp mot lamanittene at de begynte å lide nederlag. For om det ikke hadde vært for det, hadde ikke lamanittene hatt noen makt over dem.

5 Men se, Guds straffedommer vil ramme de ugudelige, og det er ved de ugudelige at de ugudelige blir [a]straffet, for det er de ugudelige som oppegger menneskenes barns hjerter til blodsutgytelse.

6 Og det skjedde at lamanittene gjorde forberedelser for å angripe byen Teancum.

7 Og det skjedde i det tre hundre og fire og sekstiende år at lamanittene angrep byen Teancum så de kunne ta denne byen i besittelse også.

8 Og det skjedde at de ble slått og drevet tilbake av nephittene. Og da nephittene så at de hadde drevet lamanittene bort, roste de seg igjen av sin egen styrke, og de rykket frem i sin egen kraft og gjenerobret byen Ødemark.

20 *a* vs Dom, den siste eller endelige.
b L&p 27:11.
21 *a* L&p 3:20.
b vs Jøder.
c 2 Ne 25:18.
d 2 Ne 26:12; Mosiah 7:27.
22 *a* Alma 29:1.
4 4 *a* Mormon 3:10.
5 *a* L&p 63:33.

9 Og nå hadde alle disse ting skjedd, og tusener var blitt drept på begge sider, både nephitter og lamanitter.

10 Og det skjedde at da det tre hundre og seks og sekstiende år var gått, overfalt lamanittene nephittene igjen, og likevel omvendte ikke nephittene seg fra det onde de hadde gjort, men holdt stadig fast ved sin ugudelighet.

11 Og ingen tunge kan beskrive eller noe menneske skrive og gi en fullstendig fremstilling av den forferdelige blodsutgytelse og det blodbad som fant sted blant folket, både blant nephittene og blant lamanittene. Og hvert eneste hjerte var forherdet, så de stadig fant behag i å utgyte blod.

12 Og det hadde aldri vært så stor [a]ugudelighet blant Lehis barn, og heller ikke i noen del av Israels hus, ifølge Herrens ord, som det var blant dette folk.

13 Og det skjedde at lamanittene tok byen Ødemark i besittelse, og dette fordi det var [a]flere av dem enn av nephittene.

14 Og de rykket også frem mot byen Teancum og drev innbyggerne ut av byen og tok mange til fange – både kvinner og barn – og ofret dem som offer til sine [a]avguder.

15 Og det skjedde at i det tre hundre og syv og sekstiende år var nephittene så vrede fordi lamanittene hadde ofret deres kvinner og barn, at de gikk til angrep på lamanittene i så overmåte stor vrede at de slo dem igjen og drev dem ut av sine land.

16 Og lamanittene angrep ikke nephittene igjen før i det tre hundre og fem og syttiende år.

17 Og i dette året angrep de nephittene med hele sin styrke, og de ble ikke talt fordi de var så mange.

18 Og [a]fra denne tid av fikk ikke nephittene lenger makt over lamanittene, men begynte å bli utryddet av dem likesom dugg forsvinner for solen.

19 Og det skjedde at lamanittene angrep byen Ødemark, og et overmåte voldsomt slag ble utkjempet i landet Ødemark hvor de slo nephittene.

20 Og de flyktet fra dem igjen, og de kom til byen Boas, og der holdt de stand mot lamanittene med så overmåte stor tapperhet at lamanittene ikke slo dem før de angrep dem igjen for annen gang.

21 Og da de angrep for annen gang, ble nephittene drevet bort og slaktet ned i et overmåte stort blodbad. Og deres kvinner og barn ble igjen ofret til avguder.

22 Og det skjedde at nephittene flyktet for dem igjen og tok alle innbyggerne med seg, både i småbyer og landsbyer.

23 Og da jeg, Mormon, forsto at lamanittene nå var nær ved å underlegge seg landet, gikk jeg til høyden [a]Shim og

12*a* 1M 6:5; 3 Ne 9:9.
13*a* Mormon 5:6.
14*a* vs Avgudsdyrkelse.
18*a* Mormon 3:3.
23*a* Mormon 1:3.

tok frem alle de opptegnelsene som Ammaron hadde skjult til Herren.

KAPITTEL 5

Mormon leder igjen nephittenes hærstyrker i blodige slag – Mormons bok vil komme frem for å overbevise hele Israel om at Jesus er Kristus – På grunn av sin vantro vil lamanittene bli adspredt, og Ånden vil slutte å streve med dem – De vil motta evangeliet fra hedningefolkene i de siste dager. Ca. 375–384 e.Kr.

Og det skjedde at jeg gikk ut blant nephittene og angret på den [a]ed som jeg hadde avlagt om ikke å hjelpe dem mer. Og igjen overlot de meg kommandoen over sine hærstyrker, for de antok at jeg kunne befri dem fra deres lidelser.

2 Men se, jeg var [a]uten håp, for jeg kjente Herrens straffedommer som skulle komme over dem. For de omvendte seg ikke fra sine synder, men kjempet for sine liv uten å påkalle det Vesen som skapte dem.

3 Og det skjedde at lamanittene angrep oss da vi hadde flyktet til byen Jordan, men se, de ble drevet tilbake så de ikke inntok byen denne gang.

4 Og det skjedde at de angrep oss igjen, og vi forsvarte byen. Og det var også andre byer som ble forsvart av nephittene, og disse sterke forsvarsstillingene stengte veien for dem, så de ikke kunne komme inn i det land som lå foran oss for å drepe innbyggerne i vårt land.

5 Men det skjedde at i alle de land vi hadde dratt forbi og hvor innbyggerne ikke hadde samlet seg, ble de drept av lamanittene, og deres småbyer og landsbyer og byer ble brent med ild. Og slik gikk det tre hundre og ni og syttiende år.

6 Og det skjedde at i det tre hundre og åttiende år gikk lamanittene til kamp mot oss igjen, og vi holdt tappert stand mot dem. Men alt var forgjeves, for deres antall var så stort at de tråkket nephittene ned.

7 Og det skjedde at vi flyktet igjen, og de som flyktet raskere enn lamanittene, unnslapp, og de som ikke var like raske som lamanittene, ble slått ned og drept.

8 Og se, jeg, Mormon, ønsker ikke å opprive menneskenes sjeler ved å skildre slike redselsfulle scener av blod og blodsutgytelse som fant sted for mine øyne. Men fordi jeg vet at disse ting visselig må gjøres kjent og at alt som er skjult, må [a]åpenbares fra hustakene,

9 og også at kunnskapen om disse ting må [a]komme til levningen av dette folk – og også til hedningefolkene som Herren har sagt skal [b]adspre dette folk, og dette folk skal ikke regnes for noe blant dem – derfor skriver jeg en [c]liten

5 1*a* Mormon 3:11.
2*a* Mormon 3:12.
8*a* Luk 12:2–3; 2 Ne 27:11; L&p 1:3.
9*a* 4 Ne 1:49.
b 3 Ne 16:8.
c Mormon 1:1.

forkortelse – jeg våger ikke å gi en fullstendig beskrivelse av det som jeg har sett – på grunn av befalingen jeg har fått, og også for at dere ikke skal ha altfor stor sorg på grunn av dette folks ugudelighet.

10 Og se, dette taler jeg til deres ætt, og også til hedningefolkene som har omsorg for Israels hus og som forstår og vet hvor deres velsignelser kommer fra.

11 For jeg vet at det er slike som vil sørge over den ulykke som vil ramme Israels hus, ja, de vil sørge over at dette folk ble utryddet, de vil sørge over at dette folk ikke hadde omvendt seg så Jesus kunne ha tatt dem i sine armer.

12 Nå er [a]dette skrevet til [b]levningen av Jakobs hus, og det er skrevet på denne måten fordi Gud vet at ugudelighet ikke vil frembringe det for dem, og det skal bli [c]skjult til Herren så det kan komme frem i hans egen beleilige tid.

13 Og dette er den befaling som jeg har mottatt, og se, de skal komme frem ifølge Herrens befaling når han i sin visdom finner det passende.

14 Og se, de skal gå til de vantro blant [a]jødene, og i denne hensikt skal de gå, så de kan bli [b]overbevist om at Jesus er Kristus, sønn av den levende Gud, så Faderen, gjennom sin høyt elskede, kan gjennomføre sin store og evige hensikt med å føre jødene, eller hele Israels hus, til deres arveland som Herren deres Gud har gitt dem, for å oppfylle sin [c]pakt.

15 Og også for at [a]dette folks ætt mer fullstendig kan tro på hans evangelium, som skal [b]komme til dem fra hedningefolkene. For dette folk skal bli [c]adspredt og skal [d]bli et mørkt, et motbydelig og et frastøtende folk, mer ubeskrivelig enn noe som noensinne har vært blant oss, ja, eller noe som har vært blant lamanittene, og dette på grunn av deres vantro og avgudsdyrkelse.

16 For se, Herrens Ånd har allerede sluttet å [a]streve med deres fedre, og de er uten Kristus og Gud i verden, og de drives omkring som [b]agner for vinden.

17 De var en gang et tiltalende folk, og Kristus var deres [a]hyrde, ja, de ble til og med ledet av Gud Faderen.

18 Men se, nå blir de [a]ført omkring av Satan – som agner drives for vinden eller som et skip kastes om på bølgene uten seil eller anker eller uten noe å styre det med – og som skipet, så også de.

19 Og se, Herren har holdt tilbake de velsignelser de kunne ha mottatt i landet, til fordel for

12 *a* Enos 1:16; Hel 15:11–13. vs Mormons bok.
b L&p 3:16–20.
c Mormon 8:4, 13–14; Moroni 10:1–2.
14 *a* 2 Ne 29:13; 30:7–8. vs Jøder.
b 2 Ne 25:16–17.
c 3 Ne 29:1–3.
15 *a* 3 Ne 21:3–7, 24–26.
b 1 Ne 13:20–29, 38; Mormon 7:8–9.
c 1 Ne 10:12–14; 3 Ne 16:8.
d 2 Ne 26:33.
16 *a* 1M 6:3; Ether 2:15.
b Sal 1:4.
17 *a* vs Gode hyrde.
18 *a* 2 Ne 28:21.

[a]hedningefolkene som skal ta landet i besittelse.

20 Men se, det skal skje at de skal bli jaget og adspredt av hedningefolkene, og etter at de er blitt jaget og adspredt av hedningefolkene, se, da vil Herren [a]huske [b]pakten som han sluttet med Abraham og med hele Israels hus.

21 Og Herren vil også huske de [a]rettferdiges bønner som er blitt oppsendt til ham for dem.

22 Og da, dere hedningefolk, hvordan kan dere tåle Guds kraft hvis dere ikke omvender dere og vender dere bort fra deres onde veier?

23 Vet dere ikke at dere er i Guds hender? Vet dere ikke at han har all makt, og at på hans store [a]befaling skal jorden [b]rulles sammen som en bokrull?

24 Derfor, omvend dere og ydmyk dere for ham, så han ikke står frem med sin rettferdighet mot dere – så ikke en levning av Jakobs ætt skal gå ut blant dere som en [a]løve og rive dere i stykker, og det er ingen som redder.

KAPITTEL 6

Nephittene samles i landet Cumorah til de avsluttende slag – Mormon skjuler de hellige opptegnelsene i høyden Cumorah – Lamanittene seirer, og nephittenes nasjon blir utryddet – Mange hundre tusen blir drept med sverd. Ca. 385 e.Kr.

Og nå avslutter jeg min opptegnelse om hvordan mitt folk, nephittene, ble [a]utryddet. Og det skjedde at vi rykket frem mot lamanittene.

2 Og jeg, Mormon, skrev et brev til lamanittenes konge og spurte om han ville tillate at vi samlet vårt folk i [a]landet Cumorah – ved en høyde som kaltes Cumorah – og der ville vi kjempe mot dem.

3 Og det skjedde at lamanittenes konge innvilget mitt ønske.

4 Og det skjedde at vi marsjerte til landet Cumorah, og vi slo opp våre telt rundt høyden Cumorah. Og det var et land med mange vann, elver og kilder, og her håpet vi å få overtak på lamanittene.

5 Og da tre hundre og fire og åtti år var gått, hadde vi samlet alle som var igjen av vårt folk, i landet Cumorah.

6 Og det skjedde da vi hadde samlet hele vårt folk i én gruppe i landet Cumorah, se, da begynte jeg, Mormon, å bli gammel. Og da jeg visste at det var mitt folks siste kamp, og da jeg hadde blitt befalt av Herren at jeg ikke skulle la de hellige opptegnelsene som hadde blitt overlevert fra våre fedre, falle i lamanittenes hender (for lamanittene ville ødelegge dem),

19 *a* 3 Ne 20:27–28.
20 *a* 3 Ne 16:8–12.
b vs Pakten med Abraham.
21 *a* Enos 1:12–18; Mormon 9:36–37.
23 *a* Hel 12:8–17.
b 3 Ne 26:3.
24 *a* Mika 5:8; 3 Ne 20:15–16.
6 1 *a* 1 Ne 12:19; Jar 1:10; Alma 45:9–14; Hel 13:5–11.
2 *a* Ether 9:3.

laget jeg [a]denne opptegnelsen etter Nephis plater og [b]skjulte alle opptegnelsene som var betrodd meg av Herren, i høyden Cumorah, med unntagelse av [c]disse få platene som jeg ga til min sønn [d]Moroni.

7 Og det skjedde at mitt folk med sine hustruer og sine barn så at [a]lamanittenes hærstyrker rykket frem mot dem, og med den grufulle dødsangst som fyller alle ugudeliges bryst, ventet de på at de skulle angripe.

8 Og det skjedde at de gikk til kamp mot oss, og hver eneste sjel var fylt av redsel på grunn av deres store antall.

9 Og det skjedde at de overfalt mitt folk med sverd og med buer og med piler og med økser og med alle slags krigsvåpen.

10 Og det skjedde at mine menn ble hugget ned, ja, mine ti tusen som var med meg. Og jeg falt såret om midt iblant dem, og de gikk forbi meg og gjorde ikke ende på mitt liv.

11 Og da de hadde passert og hadde hugget ned [a]hele mitt folk unntatt fire og tyve av oss (blant dem var min sønn Moroni), skuet vi som hadde overlevd, neste dag da lamanittene hadde vendt tilbake til sin leir, fra toppen av høyden Cumorah de ti tusen av mitt folk som var blitt hugget ned mens de ble anført av meg.

12 Og vi så også de ti tusen av mitt folk som ble anført av min sønn Moroni.

13 Og se, Gidgiddonahs ti tusen hadde falt, og han selv midt iblant dem.

14 Og Lamah hadde falt med sine ti tusen, og Gilgal hadde falt med sine ti tusen, og Limhah hadde falt med sine ti tusen, og Jeneum hadde falt med sine ti tusen, og Cumenihah og Moroniha og Antionum og Shiblom og Shem og Josh hadde falt, hver med sine ti tusen.

15 Og det skjedde at det var enda ti som hadde falt for sverdet, hver med sine ti tusen. Ja, [a]hele mitt folk hadde falt – unntatt de fire og tyve som var med meg, og også noen få som hadde flyktet til landene i syd, og noen få som hadde gått over til lamanittene – og deres kjøtt og ben og blod lå på jordoverflaten, etterlatt av dem som hadde drept dem, for å råtne på marken, smuldre hen og vende tilbake til moder jord.

16 Og min sjel led sorgens kvaler på grunn av mitt folks falne, og jeg ropte:

17 Dere skjønne, hvordan kunne dere vike bort fra Herrens veier! Dere skjønne, hvordan kunne dere ha forkastet den Jesus som sto med åpne armer for å ta imot dere!

18 Se, hvis dere ikke hadde gjort dette, ville dere ikke ha falt. Men se, dere har falt, og jeg sørger over tapet av dere.

19 Dere skjønne sønner og døtre, dere fedre og mødre, dere ektemenn og hustruer, dere

6 *a* vs Plater.
b Ether 15:11.
c Morm ord 1:2.
d Mormon 8:1.
7 *a* 1 Ne 12:15.
11 *a* 1 Ne 12:19–20; Hel 15:17.
15 *a* Alma 9:24.

skjønne, hvordan kunne dere ha falt?

20 Men se, dere er gått bort, og mine sorger kan ikke bringe dere tilbake.

21 Og dagen kommer snart da deres dødelige legeme må bli ikledd udødelighet og disse legemer som nå smuldrer hen i forgjengelighet, snart må bli [a]uforgjengelige legemer. Og da må dere stå for Kristi domstol for å bli dømt etter deres gjerninger, og hvis dere er rettferdige, da blir dere velsignet med deres fedre som har gått foran dere.

22 Om dere bare hadde omvendt dere før denne store ødeleggelse var kommet over dere. Men se, dere er gått bort, og Faderen, ja, himmelens evige Fader, kjenner deres tilstand, og han gjør med dere ifølge sin [a]rettferdighet og [b]barmhjertighet.

KAPITTEL 7

Mormon innbyr lamanittene i de siste dager til å tro på Kristus, ta imot hans evangelium og bli frelst – Alle som tror på Bibelen, vil også tro på Mormons bok. Ca. 385 e.Kr.

Og se, nå vil jeg tale noe til [a]levningen av dette folk som er blitt spart – hvis Gud vil gi mine ord til dem – så de kan få vite hva som skjedde med deres fedre. Ja, jeg taler til dere som er en levning av Israels hus, og dette er de ord som jeg taler:

2 Vit at dere er av [a]Israels hus.

3 Vit at dere må omvende dere, ellers kan dere ikke bli frelst.

4 Vit at dere må legge ned deres krigsvåpen, ikke mer finne behag i å utgyte blod og ikke ta dem frem igjen uten at det skjer på Guds befaling.

5 Vit at dere må komme til [a]kunnskap om deres fedre og omvende dere fra alle deres synder og misgjerninger og [b]tro på Jesus Kristus – at han er Guds Sønn og at han ble drept av jødene og at han ved Faderens kraft har oppstått, og derved har han [c]seiret over graven, og ved ham er også dødens brodd oppslukt.

6 Og han tilveiebringer de dødes [a]oppstandelse, og ved den må mennesket oppstå og stilles for hans [b]domstol.

7 Og han har tilveiebragt verdens [a]forløsning, og den som blir funnet [b]skyldfri for ham på dommens dag, til ham gis å [c]bo i Guds nærhet i hans rike, for der å synge uopphørlige lovsanger med [d]korene, og prise Faderen og Sønnen og Den

21 *a* 1 Kor 15:53–54.
22 *a* vs Rettferdig, rettferdighet.
b vs Barmhjertig, barmhjertighet.
7 1 *a* Hel 15:11–13.
2 *a* Alma 10:3.
5 *a* 2 Ne 3:12.
b vs Tro.
c Jes 25:8; Mosiah 16:7–8.
6 *a* vs Oppstandelse.
b vs Dom, den siste eller endelige; Jesus Kristus – Dommer.
7 *a* vs Forløse, forløst, forløsning.
b vs Rettferdiggjørelse, rettferdiggjøre.
c 1 Ne 10:21; L&p 76:62; Moses 6:57.
d Mosiah 2:28.

hellige ånd, som er [e]én Gud, i en tilstand av [f]lykke som aldri tar slutt.

8 Derfor, omvend dere og bli døpt i Jesu navn, og grip [a]Kristi evangelium, som skal gjøres tilgjengelig for dere, ikke bare i denne opptegnelse, men også i den [b]opptegnelse som skal komme til hedningefolkene [c]fra jødene og fra hedningefolkene [d]til dere.

9 For se, [a]dette er skrevet i den hensikt at dere skal [b]tro den. Og hvis dere tror den, vil dere også tro dette. Og hvis dere tror dette, vil dere få vite om deres fedre og også om de vidunderlige gjerninger som ble utført blant dem ved Guds kraft.

10 Og dere vil også vite at dere er en levning av Jakobs ætt. Derfor blir dere regnet blant den første pakts folk, og hvis dere tror på Kristus og blir døpt – først med vann og deretter med ild og med Den hellige ånd – og følger vår Frelsers [a]eksempel ifølge det som han har befalt oss, skal det bli vel med dere på dommens dag. Amen.

KAPITTEL 8

Lamanittene jager og dreper nephittene – Mormons bok vil komme frem ved Guds kraft – Ve-rop uttalt over dem som utøser vrede og ypper til strid mot Herrens verk – Nephittenes opptegnelse vil komme frem i en tid med ugudelighet, forfall og frafall. Ca. 400–421 e.Kr.

Se, jeg, [a]Moroni, avslutter min far Mormons [b]opptegnelse. Se, jeg har bare noen få ting å skrive, nemlig det min far har befalt meg.

2 Og nå skjedde det at etter det [a]store og forferdelige slaget ved Cumorah, se, da ble de nephittene som hadde flyktet inn i landet mot syd, jaget av [b]lamanittene til de alle var drept.

3 Og min far ble også drept av dem, og jeg er [a]helt alene tilbake for å skrive den sørgelige beretningen om hvordan mitt folk ble utryddet. Men se, de er borte, og jeg utfører min fars befaling, og om de vil drepe meg, vet jeg ikke.

4 Derfor vil jeg skrive og skjule opptegnelsene i jorden, og hvor jeg går hen, har ingen betydning.

5 Se, min far har skrevet [a]denne opptegnelsen, og han har skrevet hvorfor den ble til. Og se, jeg ville også ha gjort det hvis jeg hadde hatt plass på [b]platene, men det har jeg ikke, og jeg har ingen malm, for jeg er alene. Min far er blitt drept i kamp og alle mine slektninger også, og jeg har hverken venner eller noe sted å gå, og hvor lenge Herren vil la meg leve, vet jeg ikke.

7 *e* L&p 20:28. vs Gud, guddommen.
f vs Glede.
8 *a* vs Evangelium.
b vs Bibel.
c 2 Ne 29:4–13.
d 1 Ne 13:38.
9 *a* vs Mormons bok.
b 1 Ne 13:38–41.
10 *a* 2 Ne 31:5–9.
8 1 *a* vs Moroni, sønn av Mormon.
b vs Plater.
2 *a* Mormon 6:2–15.
b L&p 3:18.
3 *a* Moroni 9:22.
5 *a* Mormon 2:17–18.
b Mormon 6:6.

6 Se, [a]fire hundre år er gått siden vår Herre og Frelsers komme.

7 Og se, lamanittene har jaget mitt folk, nephittene, fra by til by og fra sted til sted helt til de ikke er mer. Og deres [a]fall har vært stort, ja, stor og ufattelig er utslettelsen av mitt folk, nephittene.

8 Og se, det er Herrens hånd som har gjort det, og se, lamanittene ligger også i [a]krig med hverandre, og hele dette land er en sammenhengende kjede av mord og blodsutgytelse, og ingen vet når krigen vil ta slutt.

9 Og se, jeg sier ikke mer om dem, for det finnes ingen andre enn lamanitter og [a]røvere i landet.

10 Og det er ingen som kjenner den sanne Gud, unntatt [a]Jesu disipler som skulle være i landet inntil folkets ugudelighet ble så stor at Herren ikke ville tillate dem å [b]være hos folket. Og om de er i landet eller ikke, vet intet menneske.

11 Men se, [a]min far og jeg har sett dem, og de har betjent oss.

12 Og enhver som mottar denne opptegnelsen og ikke fordømmer den på grunn av de ufullkommenheter som finnes i den, skal få vite om [a]større ting enn disse. Se, jeg er Moroni, og hvis det var mulig, ville jeg gjøre alle ting kjent for dere.

13 Se, jeg slutter nå å tale om dette folk. Jeg er sønn av Mormon, og min far var en [a]etterkommer av Nephi.

14 Og det er jeg som [a]skjuler denne opptegnelsen til Herren. Selve platene har ingen verdi på grunn av Herrens befaling, for han sier visselig at ingen skal få dem [b]for vinnings skyld. Men det som er skrevet på dem, er av stor verdi, og den som bringer det frem i lyset, ham vil Herren velsigne.

15 For ingen har makt til å bringe det frem i lyset uten at det skjer ved Guds hjelp, for Gud vil det skal gjøres med [a]øyet fullt og helt vendt mot hans ære eller til beste for Herrens folk i fordums tid, paktens folk som lenge har vært adspredt.

16 Og velsignet er [a]han som skal bringe dette frem i lyset, for det skal [b]bringes ut av mørke og inn i lyset ifølge Guds ord. Ja, det skal bringes ut av jorden, og det skal la sitt lys skinne i mørket og komme til folkets kunnskap, og det skal gjøres ved Guds kraft.

17 Og hvis det finnes [a]feil, er det menneskers feil. Men se, vi vet ikke om noen feil, ikke desto mindre vet Gud alle ting, la derfor den som [b]fordømmer, være på vakt så han ikke kommer i fare for helvetes ild.

18 Og den som sier: Vis meg

6*a* Alma 45:10.
7*a* 1 Ne 12:2–3.
8*a* 1 Ne 12:20–23.
9*a* Mormon 2:8.
10*a* 3 Ne 28:7; Ether 12:17. vs Nephittiske disipler, tre.
b Mormon 1:16.
11*a* 3 Ne 28:24–26.
12*a* 3 Ne 26:6–11.
13*a* 3 Ne 5:20.
14*a* Moroni 10:1–2.
b JS – H 1:46.
15*a* L&p 4:5.
16*a* 2 Ne 3:6–7, 11, 13–14.
b Jes 29:18; 2 Ne 27:29.
17*a* Mormon 9:31, 33; Ether 12:23–28.
b 3 Ne 29:5; Ether 4:8.

det, ellers vil dere bli slått, må ta seg i vare så han ikke krever noe som er forbudt av Herren.

19 For se, den som [a]dømmer hastig, skal dømmes hastig igjen, for hans lønn skal bli ifølge hans gjerninger. Derfor, den som slår, skal Herren også slå.

20 Se hva Skriftene sier: Mennesket skal ikke slå og heller ikke dømme, for dommen er min, sier Herren, og hevnen er også min, og jeg vil gjengjelde.

21 Og den som utøser vrede og ypper til strid mot Herrens verk og Herrens paktsfolk som er Israels hus, og sier: Vi vil ødelegge Herrens verk, og Herren vil ikke huske sin pakt som han har inngått med Israels hus – han står i fare for å bli hugget ned og kastet på ilden.

22 For [a]Herrens evige planer skal rulle videre inntil alle hans løfter er oppfylt.

23 Gransk [a]Jesajas profetier. Se, jeg kan ikke skrive dem. Ja, se, jeg sier til dere at de hellige som er gått bort før meg og som har eid dette landet, skal [b]rope, ja, fra støvet vil de rope til Herren, og så sant Herren lever, vil han huske pakten han har inngått med dem.

24 Og han kjenner deres [a]bønner og vet at de ba for sine brødre. Og han kjenner deres tro, for i hans navn kunne de flytte [b]fjell, og i hans navn kunne de få jorden til å ryste, og ved hans ords kraft fikk de [c]fengsler til å rase sammen. Ja, selv ikke den glovarme smelteovn kunne skade dem, heller ikke ville dyr eller giftige slanger, på grunn av hans ords kraft.

25 Og se, i sine [a]bønner ba de også for ham som Herren skulle la frembringe disse ting.

26 Og ingen må si at de ikke skal komme frem, for det skal de visselig, for Herren har talt det, for [a]ut av jorden skal de komme ved Herrens hånd, og ingen kan hindre det, og de skal komme i en tid da det skal bli sagt at [b]mirakler er avskaffet, og de skal komme som om en taler [c]fra de døde.

27 Og de skal komme frem i en tid da de helliges [a]blod skal rope til Herren på grunn av [b]hemmelige forbund og mørkets gjerninger.

28 Ja, de skal komme frem i en tid da Guds kraft skal bli fornektet og [a]kirker bli fordervet og bli oppblåste i sine hjerters stolthet, ja, i en tid da kirkeledere og lærere skal stå frem i hjertets stolthet og til og med

19 *a* JSO Mat 7:1–2 (Tillegg); 3 Ne 14:1–2; Moroni 7:14.
22 *a* L&p 3:3.
23 *a* 3 Ne 20:11; 23:1.
b Jes 29:4; 2 Ne 3:19–20; 26:16.
24 *a* Enos 1:12–18; Mormon 9:36; L&p 10:46.
b Jak bok 4:6; Hel 10:9.
c Alma 14:27–29.
25 *a* Mormon 5:21.
26 *a* Jes 29:4; 2 Ne 33:13.
b Mormon 9:15–26; Moroni 7:27–29, 33–37.
c 2 Ne 26:15–16; Mormon 9:30; Moroni 10:27.
27 *a* Ether 8:22–24; L&p 87:6–7.
b vs Hemmelige forbund.
28 *a* 2 Tim 3:1–7; 1 Ne 14:9–10; 2 Ne 28:3–32; L&p 33:4.

misunne dem som tilhører deres egne kirker.

29 Ja, de skal komme frem i en tid da [a]det skal høres om ild og uvær og [b]røkskyer i fremmede land.

30 Og det skal også høres om [a]kriger, rykter om kriger og jordskjelv på forskjellige steder.

31 Ja, de skal komme frem i en tid da det skal være stor forurensning og urenhet på jordens overflate. Det skal være mord og røveri og løgn og bedrag og hor og alle slags avskyeligheter, og mange skal si: Gjør dette eller gjør hint, og det er [a]uten betydning, for Herren vil [b]anerkjenne slike på den siste dag. Men ve slike, for de er i [c]bitterhets galle og syndens lenker.

32 Ja, de skal komme frem i en tid da det skal bygges opp kirker som skal si: Kom til meg, og for dine penger skal du få tilgivelse for dine synder.

33 Dere ugudelige og vrange og hårdnakkede folk, hvorfor har dere bygget opp kirker for dere selv [a]for egen vinnings skyld? Hvorfor har dere [b]forandret Guds hellige ord, så dere bringer [c]fordømmelse over deres sjeler? Se, gi akt på Guds åpenbaringer, for tiden og dagen kommer da alle disse ting må gå i oppfyllelse.

34 Se, Herren har vist meg store og vidunderlige ting om det som snart må skje på den dag da disse ting skal komme frem blant dere.

35 Se, jeg taler til dere som om dere var tilstede, og likevel er dere ikke det. Men se, Jesus Kristus har vist meg dere, og jeg vet hva dere gjør.

36 Og jeg vet at dere [a]vandrer i deres hjerters stolthet, og det er bare noen ganske få som ikke er [b]oppblåste i sine hjerters stolthet og kler seg i [c]meget fine klær, noe som skaper misunnelse og strid og ondsinnethet og forfølgelse og alle slags synder. Og deres kirker, ja, hver eneste én, er blitt fordervet på grunn av deres stolte hjerter.

37 For se, dere elsker [a]penger og eiendom og fine klær og utsmykningen i kirkene mer enn dere elsker de fattige og de trengende, de syke og dem som lider.

38 Dere som er fordervet, dere hyklere og lærere som selger dere for det som etser og tærer, hvorfor har dere fordervet Guds hellige kirke? Hvorfor er dere [a]skamfulle for å påta dere Kristi navn? Hvorfor tror dere ikke at en uendelig lykke er av større verdi enn den [b]elendighet som aldri dør? Er det for å få [c]verdens ros?

39 Hvorfor pynter dere dere

29 *a* Joel 3:1–5; 2 Ne 27:2–3.
b 1 Ne 19:11; L&p 45:39–42.
30 *a* Mat 24:6; 1 Ne 14:15–17.
31 *a* 2 Ne 28:21–22.
b 2 Ne 28:8.
c Alma 41:11.
33 *a* vs Prestelist.
b 1 Ne 13:26–29.
c vs Fordømme, fordømmelse.
36 *a* vs Vandre, vandre med Gud.
b Jak bok 2:13.
c Alma 5:53.
37 *a* 2 Ne 28:9–16.
38 *a* Rom 1:16; 2 Tim 1:8; 1 Ne 8:25–28; Alma 46:21.
b Mosiah 3:25.
c 1 Ne 13:9.

med det som ikke har liv, og lar de sultne og de trengende, de nakne og syke og de som lider gå dere forbi uten å ense dem?

40 Ja, hvorfor bygger dere opp deres [a]hemmelige avskyeligheter for vinnings skyld og får enker og også faderløse til å komme til Herren i sorg, og også deres fedres og ektemenns blod til å rope til Herren fra jorden om hevn over deres hoder?

41 Se, hevnens sverd henger over dere, og tiden kommer snart da han vil [a]hevne de helliges blod på dere, for han vil ikke lenger tåle deres rop.

KAPITTEL 9

Moroni oppfordrer dem som ikke tror på Kristus, til å omvende seg – Han taler om en Gud som gjør mirakler, som gir åpenbaringer og utøser gaver og tegn over de trofaste – Mirakler opphører på grunn av vantro – Tegn følger dem som tror – Menneskene formanes til å være vise og holde budene. Ca. 401–421 e.Kr.

Og nå taler jeg også om dem som ikke tror på Kristus.

2 Se, vil dere tro på deres hjemsøkelses dag – se, når Herren skal komme, ja, på den [a]store dag da [b]jorden skal bli rullet sammen som en bokrull og grunnstoffene skal [c]smelte med gloende hete, ja, på den store dag da dere skal føres frem og stå for Guds Lam – vil dere da si at det ikke finnes noen Gud?

3 Vil dere da fremdeles fornekte Kristus, eller kan dere se Guds Lam? Tror dere at dere skal bo hos ham med bevisstheten om deres skyld? Tror dere at dere kunne være lykkelige ved å bo hos dette hellige Vesen når deres sjeler er tynget ned av skyldbevissthet om at dere alltid har overtrådt hans lover?

4 Se, jeg sier til dere at dere ville være mer ulykkelige ved å bo hos en hellig og rettferdig Gud med bevisstheten om deres urenhet for ham, enn dere ville være ved å bo med de [a]fordømte sjeler i [b]helvete.

5 For se, når dere skal forstå deres [a]nakenhet overfor Gud og også Guds herlighet og Jesu Kristi hellighet, vil det tenne en uslukkelig ild i dere.

6 Dere [a]vantro, [b]vend dere da til Herren og rop inntrengende til Faderen i Jesu navn, så dere kanskje kan bli funnet plettfrie, [c]rene, skjønne og hvite etter å ha blitt renset ved [d]Lammets blod på denne store og siste dag.

7 Og videre taler jeg til dere som [a]fornekter Guds åpenbaringer og sier at de er avskaffet, at det ikke er noen åpenbaringer eller profetier, ingen gaver eller helbredelse eller noen som taler

40 *a* vs Hemmelige forbund.
41 *a* 1 Ne 22:14.
9 2 *a* Mal 4:5; 3 Ne 28:31.
b Mormon 5:23; L&p 63:20–21. vs Verden – Verdens ende.
c Amos 9:13; 3 Ne 26:3.
4 *a* vs Fordømme, fordømmelse.
b vs Helvete.
5 *a* 2 Ne 9:14.
6 *a* vs Vantro.
b Esek 18:23, 32; L&p 98:47.
c vs Ren, renhet.
d vs Guds Lam.
7 *a* 3 Ne 29:6–7.

med tunger eller [b]tyder tungemål.

8 Se, jeg sier dere at den som fornekter disse ting, kjenner ikke [a]Kristi evangelium. Ja, han har ikke lest Skriftene, og om han har, [b]forstår han dem ikke.

9 For leser vi ikke at Gud er den [a]samme i går, i dag og for evig, og at hos ham er det ingen forandring eller skiftende skygge?

10 Og nå, hvis dere har forestilt dere en gud som forandrer seg og hos hvem det er skiftende skygge, da har dere forestilt dere en annen gud enn den Gud som gjør mirakler.

11 Men se, jeg vil vise dere en Gud som gjør mirakler, nemlig Abrahams Gud, og Isaks Gud og Jakobs Gud. Og det er den samme [a]Gud som skapte himlene og jorden og alle ting som i dem er.

12 Se, han skapte Adam, og ved [a]Adam kom [b]menneskets fall. Og på grunn av menneskets fall kom Jesus Kristus som er Faderen og Sønnen, og på grunn av Jesus Kristus kom [c]menneskets forløsning.

13 Og på grunn av menneskets forløsning som kom ved Jesus Kristus, blir de ført tilbake til Herrens nærhet, ja, på denne måten blir alle mennesker forløst. For Kristi død tilveiebringer [a]oppstandelsen, som tilveiebringer en forløsning fra en uendelig [b]søvn, og fra denne søvn skal alle mennesker våkne opp ved Guds kraft når basunen skal lyde. Og de skal komme frem, både liten og stor, og alle skal stå for hans domstol etter å ha blitt forløst og befridd fra denne [c]evige døds bånd – fra en timelig død.

14 Og så kommer [a]Den Helliges dom over dem, og så kommer tiden da den som er [b]uren, fremdeles skal være uren og den som er rettferdig, fremdeles skal være rettferdig. Den som er lykkelig, skal fremdeles være lykkelig, og den som er ulykkelig, skal fremdeles være ulykkelig.

15 Og nå, alle dere som har forestilt dere en gud som [a]ikke kan gjøre mirakler, jeg vil spørre dere: Har alle disse ting som jeg har talt om, skjedd? Har enden kommet ennå? Se, jeg sier dere: Nei. Og Gud har ikke opphørt å være en Gud som gjør mirakler.

16 Se, er ikke de ting som Gud har gjort, forunderlige for våre øyne? Jo, og hvem kan fullt ut forstå Guds vidunderlige [a]gjerninger?

17 Hvem vil si det ikke var et

7 *b* 1 Kor 12:7–10; Trosart 1:7.
8 *a* vs Evangelium.
b Mat 22:29.
9 *a* Heb 13:8; 1 Ne 10:18–19; Alma 7:20; Moroni 8:18; L&p 20:12.
11 *a* 1M 1:1; Mosiah 4:2; L&p 76:20–24. vs Jesus Kristus.
12 *a* Mosiah 3:26.
b vs Fall, Adam og Evas.
c vs Forløse, forløst, forløsning.
13 *a* Hel 14:15–18.
b L&p 43:18.
c L&p 138:16.
14 *a* vs Dom, den siste eller endelige.
b Alma 7:21; L&p 88:35.
15 *a* Moroni 7:35–37; L&p 35:8. vs Mirakel.
16 *a* Sal 40:6; L&p 76:114; Moses 1:3–5.

mirakel at himmelen og jorden ble til på hans [a]ord og at mennesket ble [b]skapt av [c]jordens støv ved hans ords kraft, eller at mirakler ikke er blitt utført ved hans ords kraft?

18 Og hvem vil si at Jesus Kristus ikke gjorde mange mektige [a]mirakler? Og mange mektige mirakler ble også utført ved apostlenes hender.

19 Og hvis [a]mirakler ble utført dengang, hvorfor har så Gud opphørt å være en Gud som gjør mirakler når han fremdeles er et uforanderlig Vesen? Og se, jeg sier til dere at han forandrer seg ikke, i så fall ville han opphøre å være Gud. Og han opphører ikke å være Gud, og er en Gud som gjør mirakler.

20 Og grunnen til at han slutter å gjøre [a]mirakler blant menneskenes barn, er at de synker ned i vantro og viker bort fra den riktige vei og ikke kjenner den Gud som de skulle sette sin [b]lit til.

21 Se, jeg sier til dere at den som tror på Kristus uten å tvile, skal [a]få alt han skal be Faderen om i Kristi navn, og dette løfte er til alle, ja, til jordens ender.

22 For se, slik talte Jesus Kristus, Guds Sønn, til sine disipler som skulle bli på jorden, ja, til alle sine disipler i folkemengdens påhør: [a]Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen.

23 Og den som tror og blir døpt, skal bli frelst, men den som ikke tror, skal bli [a]fordømt.

24 Og disse [a]tegn skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut [b]djevler. De skal tale nye tungemål, de skal ta opp slanger, og om de drikker noe dødelig, skal det ikke skade dem, de skal legge sine [c]hender på de syke, og de skal bli helbredet.

25 Og hver den som tror på mitt navn uten å tvile, for ham vil jeg [a]bekrefte alle mine ord, ja, til jordens ender.

26 Og se, hvem kan gå imot det Herren har gjort? [a]Hvem kan fornekte det han har sagt? Hvem vil reise seg mot Herrens allmektige kraft? Hvem vil forakte det Herren har gjort? Hvem vil forakte Kristi barn? Se, alle dere som [b]forakter Herrens verk, for dere skal bli forundret og gå til grunne.

27 Forakt ikke og bli ikke forundret, men lytt til Herrens ord og be Faderen i Jesu navn om de ting dere står i trang til. Tvil ikke, men vær troende, og begynn som i fordums tid og [a]kom til Herren av hele deres

17 *a* Jak bok 4:9.
b vs Skape, skapelse.
c 1M 2:7; Mosiah 2:25.
18 *a* Joh 6:14.
19 *a* L&p 63:7–10.
20 *a* Dom 6:11–13; Ether 12:12–18; Moroni 7:35–37.
b vs Tillit.
21 *a* Mat 21:22; 3 Ne 18:20.
22 *a* Mark 16:15–16. vs Misjonærarbeide.
23 *a* vs Fordømme, fordømmelse.
24 *a* Mark 16:17–18. vs Tegn.
b Apg 16:16–18.
c vs Salving av syke.
25 *a* vs Vitne, vitnesbyrd; Åpenbaring.
26 *a* 3 Ne 29:4–7.
b Ord 13:13.
27 *a* Moroni 10:30–32.

[b]hjerte og [c]arbeid på deres frelse med frykt og beven for ham.

28 Vær [a]vise i deres prøvetids dager og legg bort all urenhet. Be ikke om noe for å kunne fortære det i deres [b]vellyst, men be med urokkelig fasthet om at dere ikke vil gi etter for noen fristelse, men at dere vil tjene den sanne og [c]levende Gud.

29 Se til at dere ikke blir døpt [a]uverdig. Se til at dere ikke deltar i Kristi nadverd [b]uverdig, men se til at dere er [c]verdige i alt dere gjør, og gjør det i Jesu Kristi navn, han som er Sønn av den levende Gud. Og hvis dere gjør dette og holder ut til enden, vil dere på ingen måte bli utstøtt.

30 Se, jeg taler til dere som om jeg [a]talte fra de døde, for jeg vet at dere skal ha mine ord.

31 Fordøm meg ikke på grunn av min [a]ufullkommenhet, heller ikke min far på grunn av hans ufullkommenhet, heller ikke dem som har skrevet før ham. Men takk heller Gud for at han har vist dere vår ufullkommenhet, så dere kan lære å bli visere enn vi har vært.

32 Og se, vi har skrevet denne opptegnelsen ifølge vår kunnskap i de skrifttegn som blant oss kalles [a]reformert egyptisk, og de ble overlevert og forandret av oss ifølge vår måte å snakke på.

33 Og hvis platene våre hadde vært tilstrekkelig store, ville vi ha skrevet på hebraisk, men det hebraiske er også blitt forandret av oss, og hvis vi kunne ha skrevet på hebraisk, se, da ville dere ikke ha funnet noen ufullkommenhet i vår opptegnelse.

34 Men Herren kjenner til de ting som vi har skrevet og også at intet annet folk kjenner vårt språk. Og fordi intet annet folk kjenner vårt språk, har han beredt [a]midler så det kan bli oversatt.

35 Og disse ting er skrevet så vi kan rense våre klær for våre brødres blod – våre brødre som har sunket ned i [a]vantro.

36 Og se, disse ting som vi har [a]ønsket for våre brødre, ja, at de igjen måtte få kunnskap om Kristus, er i overensstemmelse med de bønner som er oppsendt av alle de hellige som har bodd i landet.

37 Og måtte Herren, Jesus Kristus, la deres bønner bli besvart i forhold til deres tro, og måtte Gud Faderen huske pakten som han har inngått med Israels hus, og måtte han velsigne dem i all evighet for deres tro på Jesu Kristi navn. Amen.

---

27 *b* Jos 22:5; L&p 64:22, 34. vs Hjerte.
c Fil 2:12.
28 *a* Jak bok 6:12.
b vs Begjær.
c Alma 5:13.
29 *a* vs Dåp, døpe – Kvalifikasjoner for å bli døpt.
b 1 Kor 11:27–30; 3 Ne 18:28–32.
c vs Verdig, verdighet.
30 *a* Mormon 8:26; Moroni 10:27.
31 *a* Mormon 8:17; Ether 12:22–28, 35.
32 *a* 1 Ne 1:2; Mosiah 1:4.
34 *a* Mosiah 8:13–18; Ether 3:23, 28; L&p 17:1.
35 *a* 2 Ne 26:15.
36 *a* Mormon 8:24–26; L&p 10:46–49.

ETHERS BOK

Jaredittenes opptegnelse, tatt fra de fireogtyve platene som ble funnet av Limhis folk i kong Mosiahs dager.

KAPITTEL 1

Moroni forkorter det Ether har skrevet – Ethers slektshistorie gjengis – Jaredittenes språk blir ikke forvirret ved Babels tårn – Herren lover å føre dem til et utvalgt land og gjøre dem til en stor nasjon.

OG nå begynner jeg, [a]Moroni, å gi en beretning om disse fordums innbyggere som ble utryddet ved [b]Herrens hånd i den nordlige del av dette land.

2 Og jeg tar min beretning fra de [a]fire og tyve platene som ble funnet av Limhis folk og som kalles Ethers bok.

3 Og da jeg antar at første del av denne opptegnelsen, som forteller om verdens skapelse og også om Adam og gir en beretning fra hans tid og like ned til det store [a]tårn og om alle ting som hendte blant menneskenes barn ned til denne tid, er i jødenes besittelse,

4 derfor skriver jeg ikke om de ting som skjedde fra [a]Adams dager og ned til denne tid. Men de finnes på platene, og den som finner dem, vil ha makt til å få en fullstendig beretning.

5 Men se, jeg gjengir ikke hele beretningen, men en del av beretningen gjengir jeg, fra tårnet og ned til de ble utryddet.

6 Og på denne måten gir jeg beretningen. Han som skrev denne opptegnelsen, var [a]Ether, og han var en etterkommer av Coriantor.

7 Coriantor var sønn av Moron.

8 Og Moron var sønn av Ethem.

9 Og Ethem var sønn av Aha.

10 Og Aha var sønn av Seth.

11 Og Seth var sønn av Shiblon.

12 Og Shiblon var sønn av Com.

13 Og Com var sønn av Coriantum.

14 Og Coriantum var sønn av Amnigaddah.

15 Og Amnigaddah var sønn av Aaron.

16 Og Aaron var en etterkommer av Heth, som var sønn av Hearthom.

17 Og Hearthom var sønn av Lib.

18 Og Lib var sønn av Kish.

19 Og Kish var sønn av Corom.

20 Og Corom var sønn av Levi.

21 Og Levi var sønn av Kim.

22 Og Kim var sønn av Morianton.

23 Og Morianton var en etterkommer av Riplakish.

---

1 1*a* vs Moroni, sønn av Mormon.
b Mormon 5:23; L&p 87:6–7.
2*a* Alma 37:21; Ether 15:33.
3*a* Omni 1:22; Mosiah 28:17; Hel 6:28.
4*a* DVS dekker den samme tidsperiode som 1M 1–10.
6*a* Ether 12:2; 15:34.

24 Og Riplakish var sønn av Shez.
25 Og Shez var sønn av Heth.
26 Og Heth var sønn av Com.
27 Og Com var sønn av Coriantum.
28 Og Coriantum var sønn av Emer.
29 Og Emer var sønn av Omer.
30 Og Omer var sønn av Shule.
31 Og Shule var sønn av Kib.
32 Og Kib var sønn av Orihah, som var sønn av Jared.
33 Denne [a]Jared kom sammen med sin bror og deres familier og noen andre og deres familier fra det store tårn på den tid da Herren [b]forvirret folkets språk og sverget i sin vrede at de skulle bli adspredt over hele [c]jordens overflate. Og ifølge Herrens ord ble folket adspredt.
34 Og [a]Jareds bror var en stor og mektig mann og en mann som var rikt begunstiget av Herren, derfor sa hans bror, Jared, til ham: Rop til Herren at han ikke forvirrer vårt språk så vi ikke kan forstå våre ord.
35 Og det skjedde at Jareds bror ropte til Herren, og Herren hadde medlidenhet med Jared. Derfor forvirret han ikke Jareds språk, og Jared og hans bror ble ikke forvirret.
36 Da sa Jared til sin bror: Rop til Herren igjen, og kanskje vil han vende sin vrede bort fra dem som er våre venner, så han ikke forvirrer deres språk.
37 Og det skjedde at Jareds bror ropte til Herren, og Herren hadde også medlidenhet med deres venner og familier, så de ikke ble forvirret.
38 Og det skjedde at Jared talte til sin bror igjen og sa: Gå og spør Herren om han vil drive oss ut av landet. Og hvis han vil drive oss ut av landet, rop til ham og spør hvor vi skal gå. Og hvem vet om ikke Herren vil føre oss inn i et land som er [a]utvalgt fremfor alle land på jorden? Og om så er, la oss være trofaste mot Herren, så vi kan få det til arv.
39 Og det skjedde at Jareds bror ropte til Herren i overensstemmelse med det som hadde blitt uttalt ved Jareds munn.
40 Og det skjedde at Herren hørte Jareds bror og hadde medlidenhet med ham og sa til ham:
41 Gå bort og samle dine hjorder, både hankjønn og hunkjønn av enhver art og også enhver art av jordens frø. Og samle dine [a]familier og også din bror Jared og hans familie og også dine [b]venner og deres familier og Jareds venner og deres familier.
42 Og når du har gjort dette, skal du [a]gå foran dem ned i dalen mot nord. Og der vil jeg møte deg og gå [b]foran deg inn i et land som er [c]utvalgt fremfor alle land på jorden.
43 Og der vil jeg velsigne deg og din ætt, og av din ætt og din brors ætt og av deres ætt som

33 *a* vs Jared.
b 1M 11:6–9.
c Mosiah 28:17.
34 *a* vs Jareds bror.
38 *a* vs Lovede land, Det. Abr 2:3.
41 *a* Ether 6:20.
b Ether 6:16.
42 *a* 1 Ne 2:1–2; *b* L&p 84:88.
c 1 Ne 13:30.

skal gå med deg, vil jeg oppreise meg en stor nasjon, og det skal ikke finnes noen større nasjon på hele jordens overflate enn den jeg vil oppreise meg av din ætt. Og dette vil jeg gjøre for deg fordi du har anropt meg så lenge.

KAPITTEL 2

Jaredittene forbereder seg til sin reise til et lovet land – Det er et utvalgt land hvor menneskene må tjene Kristus eller bli utryddet – Herren taler til Jareds bror i tre timer – Jaredittene bygger båter – Herren ber Jareds bror foreslå hvordan de skal få lys i båtene.

Og det skjedde at Jared og hans bror og deres familier, og også Jareds og hans brors venner og deres familier, gikk ned i dalen som lå mot nord (og dalens navn var [a]Nimrod, oppkalt etter den store jegeren), med sine hjorder som de hadde samlet – hankjønn og hunkjønn av enhver art.

2 Og de satte også opp snarer og fanget luftens fugler. Og de laget også et kar hvor de tok med seg fisk fra vannene.

3 Og de tok også med seg deseret, som oversatt betyr en honningbie. Og derfor tok de med seg bisvermer og alt mulig av det som var i landet, og alle sorter frø.

4 Og det skjedde at da de var kommet ned i dalen Nimrod, kom Herren ned og talte med Jareds bror, og han var i en [a]sky, og Jareds bror så ham ikke.

5 Og det skjedde at Herren befalte dem at de skulle dra ut i villmarken, ja, inn i det området hvor mennesker aldri før hadde vært. Og det skjedde at Herren gikk foran dem og talte med dem mens han sto i en [a]sky, og viste dem hvor de skulle reise.

6 Og det skjedde at de reiste i villmarken og bygget båter som de brukte til å krysse mange vann med, og de ble stadig ledet ved Herrens hånd.

7 Og Herren ville ikke la dem stanse i villmarken på den andre siden av havet, men han ville at de skulle dra videre til det [a]lovede land som var utvalgt fremfor alle andre land som Gud Herren hadde bevart til et rettferdig folk.

8 Og han hadde sverget i sin vrede for Jareds bror at hver den som skulle ta dette lovede land i besittelse – fra den tid av og for evig – skulle [a]tjene ham, den sanne og eneste Gud, ellers skulle de bli [b]utryddet når fylden av hans vrede skulle komme over dem.

9 Og nå kan vi se Guds beslutning angående dette land – at det er et lovet land, og at enhver nasjon som tar det i besittelse, skal tjene Gud, eller bli utryddet når fylden av hans vrede kommer over dem, og fylden av hans vrede kommer

2 1*a* 1M 10:8.
4*a* 4M 11:25; L&p 34:7–9; JS – H 1:68.
5*a* 2M 13:21–22.
7*a* 1 Ne 4:14. vs Lovede land, Det.
8*a* Ether 13:2.
b Jar 1:3, 10; Alma 37:28; Ether 9:20.

over dem når de er modne i ugudelighet.

10 For se, dette er et land som er utvalgt fremfor alle andre land. Derfor skal de som tar det i besittelse, tjene Gud eller bli utryddet, for dette er Guds evige beslutning. Og landets barn blir ikke [a]utryddet før de er [b]modne i ugudelighet.

11 Og dette kommer til dere, dere [a]hedningefolk, så dere kan vite hva Gud har bestemt, så dere kan omvende dere og ikke fortsette til dere er modne i ugudelighet, så dere ikke nedkaller fylden av Guds vrede over dere slik landets innbyggere hittil har gjort.

12 Se, dette er et utvalgt land, og enhver nasjon som tar det i besittelse, skal være [a]fri for trelldom og for fangenskap og for alle andre nasjoner under himmelen hvis de bare vil [b]tjene landets Gud, som er Jesus Kristus, og han er tilkjennegitt ved de ting som vi har skrevet.

13 Og nå fortsetter jeg med min opptegnelse, for se, det skjedde at Herren førte Jared og hans brødre frem til det store havet som skiller landene fra hverandre. Og da de kom frem til havet, slo de opp teltene sine, og de kalte stedet Moriancumer. Og de bodde i telt, ja, i fire år bodde de i telt ute ved havet.

14 Og det skjedde at da fire år var gått, kom Herren igjen til Jareds bror og sto i en sky og talte med ham, og i tre timer talte Herren med Jareds bror og [a]refset ham fordi han ikke husket å [b]påkalle Herrens navn.

15 Og Jareds bror omvendte seg fra det onde som han hadde gjort, og påkalte Herrens navn for sine brødre som var med ham. Og Herren sa til ham: Jeg vil tilgi deg og dine brødre deres synder, men du skal ikke synde mer, for du skal huske at min [a]Ånd ikke alltid vil [b]streve med menneskene. Hvis dere derfor synder til dere er fullstendig modne, skal dere bli avskåret fra Herrens nærhet. Og dette er mine tanker om det landet som jeg skal gi dere til arv, for det skal være et land som er [c]utvalgt fremfor alle andre land.

16 Og Herren sa: Gå i gang og bygg båter på samme måte som dere hittil har gjort, og det skjedde at Jareds bror gikk i gang med arbeidet, og også hans brødre. Og de bygget båter på samme måte som de hadde gjort ifølge Herrens [a]instruksjoner. Og båtene var små og lette på vannet, ja, så lette som en fugl på vannet.

17 Og de var bygget slik at de var helt [a]tette, så de kunne holde vann som et kar. Og bunnen var tett som et kar, og sidene var tette som et kar, og endene var spisse, og overdelen var tett som

10 *a* 1 Ne 17:37–38.
b 2 Ne 28:16.
11 *a* 2 Ne 28:32.
12 *a* vs Fri, frihet.
b Jes 60:12.
14 *a* vs Refse, refselse.
b vs Bønn.
15 *a* Ether 15:19.
b 1M 6:3; 2 Ne 26:11; Mormon 5:16.
c Ether 9:20.
16 *a* 1 Ne 17:50–51.
17 *a* Ether 6:7.

et kar, og båten var lang som et tre, og når døren var lukket, var den tett som et kar.

18 Og det skjedde at Jareds bror ropte til Herren og sa: O Herre, jeg har utført det arbeidet som du har befalt meg, og jeg har laget båtene slik du har vist meg.

19 Og se, O Herre, det er ikke lys i dem, så hvorhen skal vi styre dem? Og dessuten vil vi omkomme, for vi kan ikke puste inn annen luft enn den som er i dem, derfor vil vi omkomme.

20 Og Herren sa til Jareds bror: Se, du skal lage et hull øverst og også et i bunnen, og når dere trenger luft, skal dere åpne hullet og få luft. Og hvis det skulle skje at vannet kommer inn til dere, skal dere stenge hullet, så dere ikke omkommer i vannmassene.

21 Og det skjedde at Jareds bror gjorde som Herren hadde befalt.

22 Og han ropte igjen til Herren og sa: O Herre, se, jeg har gjort som du har befalt meg, og jeg har gjort istand båtene til mitt folk, og se, det er ikke lys i dem. Se, O Herre, vil du tillate at vi skal krysse dette store vann i mørke?

23 Og Herren sa til Jareds bror: Hva vil du jeg skal gjøre så dere kan få lys i båtene deres? For se, dere kan ikke ha vinduer, for de vil bli slått i stykker. Heller ikke skal dere ta ild med dere, for dere skal ikke reise i lyset fra ild.

24 For se, dere skal være som en hval i havet, for bølger så høye som fjell skal skylle over dere. Likevel vil jeg bringe dere opp igjen ut av havets dyp, for [a]vindene har utgått fra min munn, og [b]regn og vannflom har jeg også sendt ut.

25 Og se, jeg forbereder dere til disse ting, for dere kan ikke krysse dette store dyp uten at jeg forbereder dere til havets bølger og til vindene som har gått ut, og vannmassene som skal komme. Derfor, hva vil du at jeg skal gjøre istand for dere så dere kan ha lys når dere er oppslukt i havets dyp?

KAPITTEL 3

Jareds bror ser Herrens finger når han berører seksten stener – Kristus viser sin ånds legeme for Jareds bror – De som har en fullkommen kunnskap, kan ikke holdes utenfor sløret – Uttydere gis for å bringe jaredittenes opptegnelse frem i lyset.

Og det skjedde at Jareds bror (antallet av de båter som hadde blitt bygget, var åtte) gikk opp på fjellet som de kalte Shelem fordi det var meget høyt, og ut av en klippe smeltet han seksten små stener. Og de var hvite og klare som gjennomsiktig glass, og han bar dem i hendene opp på toppen av fjellet og ropte til Herren igjen og sa:

2 O Herre, du har sagt at vi må være omgitt av vannmassene. Se, Herre, og bli ikke vred på din tjener på grunn av hans svakhet i dine øyne, for vi vet

24 *a* Ether 6:5. *b* Sal 148:8.

at du er hellig og bor i himlene, og at vi er uverdige for deg. På grunn av [a]fallet er vår [b]natur stadig ond. Likevel, O Herre, har du gitt oss en befaling at vi må påkalle deg, så vi fra deg kan motta ifølge våre ønsker.

3 Se, O Herre, du har slått oss på grunn av våre synder og har drevet oss ut. Og i alle disse år har vi vært i villmarken, likevel har du vært [a]barmhjertig mot oss. O Herre, ha medlidenhet med meg og vend din vrede bort fra dette ditt folk, og la dem ikke fare over dette opprørte dyp i mørke. Men se disse ting som jeg har smeltet ut av klippen.

4 Og jeg vet, O Herre, at du har all [a]makt og kan gjøre hva du vil som er til gavn for mennesket. Berør derfor disse stenene med din finger, O Herre, og bered dem så de kan skinne i mørket. Og de skal lyse for oss i båtene som vi har laget, så vi kan ha lys mens vi skal krysse havet.

5 Se, O Herre, du kan gjøre dette. Vi vet at du er istand til å fremvise stor makt som [a]ser ubetydelig ut i lys av den forståelse menneskene har.

6 Og det skjedde at da Jareds bror hadde sagt disse ord, se, da rakte [a]Herren ut sin hånd og berørte stenene, én etter én, med sin finger. Og [b]sløret ble tatt bort fra Jareds brors øyne, og han så Herrens finger, og den var som en manns finger – som av kjød og blod. Og Jareds bror falt ned for Herren, for han ble slått av frykt.

7 Og Herren så at Jareds bror hadde falt til jorden, og Herren sa til ham: Reis deg opp, hvorfor har du falt?

8 Og han sa til Herren: Jeg så Herrens finger, og jeg var redd han skulle slå meg, for jeg visste ikke at Herren hadde kjød og blod.

9 Og Herren sa til ham: På grunn av din tro har du sett at jeg skal påta meg [a]kjød og blod, og aldri har noe menneske kommet frem for meg med så overmåte stor tro som du har, for om det ikke hadde vært så, kunne du ikke ha sett min finger. Så du mer enn dette?

10 Og han svarte: Nei, Herre, vis deg for meg.

11 Og Herren sa til ham: Tror du de ord som jeg skal tale?

12 Og han svarte: Ja, Herre, jeg vet at du taler sannhet, for du er en sannhetens Gud og [a]kan ikke lyve.

13 Og da han hadde sagt disse ord, se, da [a]viste Herren seg for ham og sa: [b]Fordi du vet disse ting, er du forløst fra fallet. Derfor er du bragt tilbake i min nærhet, derfor [c]viser jeg meg for deg.

3 2*a* vs Fall, Adam og Evas.
b Mosiah 3:19.
3*a* Ether 1:34–43.
4*a* vs Kraft, makt.
5*a* Jes 55:8–9; 1 Ne 16:29.
6*a* vs Jesus Kristus.
b Ether 12:19, 21.
9*a* vs Dødelig, dødelighet; Jesus Kristus; Kjød, kjøtt.
12*a* Heb 6:18.
13*a* L&p 67:10–11.
b Enos 1:6–8.
c vs Jesus Kristus – Foruttilværelsen, Kristus levde før han ble født.

14 Se, jeg er den som fra verdens grunnvoll ble lagt, ble beredt til å [a]forløse mitt folk. Se, jeg er Jesus Kristus. Jeg er [b]Faderen og Sønnen. Ved meg skal hele menneskeheten ha [c]liv, ja, evig liv vil komme til dem som tror på mitt navn, og de skal bli mine [d]sønner og mine døtre.

15 Og aldri har jeg vist meg for noe menneske som jeg har skapt, for aldri har noe menneske [a]trodd på meg som du har. Ser du at du er skapt i mitt eget [b]bilde? Ja, alle mennesker ble i begynnelsen skapt i mitt eget bilde.

16 Se, dette legeme som du nå ser, er min [a]ånds legeme, og mennesket har jeg skapt etter min ånds legeme. Og slik som jeg viser meg for deg i ånden, vil jeg vise meg for mitt folk i kjødet.

17 Og nå, som jeg Moroni sa, kunne jeg ikke skrive en fullstendig beretning om disse ting som er skrevet, derfor er det tilstrekkelig for meg å si at Jesus viste seg for denne mann i ånden, på samme måte som, og i et legeme lik det han [a]viste seg i for nephittene.

18 Og han betjente ham slik han betjente nephittene, og alt dette gjorde han så denne mannen kunne vite at han var Gud på grunn av de mange store gjerninger som Herren hadde vist ham.

19 Og på grunn av denne mannens kunnskap kunne han ikke holdes utenfor [a]sløret. Han så Jesu finger, og da han så den, falt han om av frykt, for han visste at det var Herrens finger, og han trodde ikke lenger, for han visste og tvilte ikke.

20 Og fordi han hadde denne fullkomne kunnskap om Gud, kunne han [a]ikke holdes utenfor sløret. Derfor så han Jesus, og han betjente ham.

21 Og det skjedde at Herren sa til Jareds bror: Se, du skal ikke la disse ting som du har sett og hørt, gå ut til verden før den [a]tid kommer da jeg skal herliggjøre mitt navn i kjødet. Derfor skal du holde for deg selv de ting som du har sett og hørt, og ikke vise det til noe menneske.

22 Og se, før du kommer til meg, skal du skrive det og forsegle det, så ingen kan tyde det, for du skal skrive det på et språk som ikke kan leses.

23 Og se, jeg gir deg disse [a]to stenene som du skal forsegle sammen med de ting du skal skrive.

24 For se, jeg har forvirret det språk du skal skrive på. Derfor vil jeg i min egen beleilige tid la disse stenene åpne menneskenes øyne for disse ting som du skal skrive.

25 Og da Herren hadde sagt disse ord, viste han Jareds bror [a]alle jordens innbyggere – alle

14*a* vs Forløse, forløst, forløsning; Forløser.
b Mosiah 15:1–4.
c Mosiah 16:9.
d vs Guds sønner og døtre.
15*a* vs Tro.
b 1M 1:26–27; Mosiah 7:27; L&p 20:17–18.
16*a* vs Ånd.
17*a* 3 Ne 11:8–10.
19*a* vs Slør.
20*a* Ether 12:19–21.
21*a* Ether 4:1.
23*a* vs Urim og tummim.
25*a* Moses 1:8.

som hadde levd, og også alle som skulle leve, ja, til jordens ender – og holdt dem ikke tilbake for hans blikk.

26 For han hadde tidligere fortalt ham at [a]hvis han ville [b]tro at han kunne vise ham [c]alle ting, da skulle de bli vist til ham. Derfor kunne ikke Herren holde noe tilbake for ham, for han visste at Herren kunne vise ham alle ting.

27 Og Herren sa til ham: Skriv disse ting og [a]forsegl dem, og i min egen beleilige tid vil jeg vise dem til menneskenes barn.

28 Og det skjedde at Herren befalte ham at han skulle forsegle de to [a]stenene som han hadde mottatt, og ikke vise dem til noen før Herren skulle vise dem til menneskenes barn.

KAPITTEL 4

Moroni blir befalt å forsegle det Jareds bror har skrevet – Det vil ikke bli åpenbart før menneskene har like stor tro som Jareds bror – Kristus befaler menneskene å tro på hans egne og hans disiplers ord – Menneskene blir befalt å omvende seg, tro på evangeliet og bli frelst.

Og Herren befalte Jareds bror å gå ned fra fjellet, fra Herrens nærhet, og [a]skrive de ting som han hadde sett. Og det ble forbudt at de skulle komme til menneskenes barn [b]før han skulle løftes opp på korset. Og av denne grunn oppbevarte kong Mosiah dem så de ikke skulle komme ut til verden før etter at Kristus skulle vise seg for sitt folk.

2 Og etter at Kristus virkelig hadde vist seg for sitt folk, befalte han at de skulle åpenbares.

3 Og etter den tid har de alle sunket ned i vantro, og det er ingen andre tilbake enn lamanittene, og de har forkastet Kristi evangelium. Derfor er jeg blitt befalt å [a]skjule dem i jorden igjen.

4 Se, på disse platene har jeg skrevet det samme som Jareds bror så, og aldri er større ting blitt åpenbart enn de som ble åpenbart for Jareds bror.

5 Derfor har Herren befalt meg å skrive dem, og jeg har skrevet dem. Og han befalte meg at jeg skulle [a]forsegle dem, og han har også befalt meg at jeg skulle forsegle uttydningen av dem. Derfor har jeg forseglet [b]uttyderne ifølge Herrens befaling.

6 For Herren sa til meg: De skal ikke gå ut til hedningefolkene før den dagen da de skal omvende seg fra sine synder og bli rene for Herren.

7 Og på den dag da de skal utøve tro på meg, sier Herren, likesom Jareds bror gjorde, så de kan bli [a]helliggjort ved meg, da vil jeg åpenbare for dem de

26 *a* Ether 3:11–13.
b vs Tro.
c Ether 4:4.
27 *a* 2 Ne 27:6–8.
28 *a* L&p 17:1.

4 1 *a* Ether 12:24.
vs Skriftene.
b Ether 3:21.
3 *a* Mormon 8:14.
5 *a* Ether 5:1.
b L&p 17:1;
JS – H 1:52.
vs Urim og tummim.
7 *a* vs Helliggjørelse.

ting som Jareds bror så – ja, utfolde for dem alle mine åpenbaringer – sier Jesus Kristus, Guds Sønn, han som er [b]Faderen over himmel og jord og alle ting som i dem er.

8 Og forbannet være den som [a]kjemper mot Herrens ord, og forbannet være den som [b]fornekter disse ting, for dem vil jeg [c]ikke vise større ting, sier Jesus Kristus, for det er jeg som taler.

9 På min befaling åpnes og [a]lukkes himlene, og på mitt ord skal [b]jorden skjelve, og på min befaling skal dens innbyggere dø likesom ved ild.

10 Og den som ikke tror på mine ord, tror ikke på mine disipler, og om det ikke er jeg som taler, så døm selv, for dere skal vite at det er jeg som taler, på den [a]siste dag.

11 Men den som [a]tror disse ting som jeg har talt, ham vil jeg gi min ånds åpenbaringer. Og han skal vite og bære vitnesbyrd. For ved min Ånd skal han [b]vite at disse ting er [c]sanne, for de tilskynder menneskene til å gjøre godt.

12 Og alt som tilskynder menneskene til å gjøre godt, er av meg, for det som er [a]godt, kommer ikke fra andre enn meg. Jeg er den som leder menneskene til å gjøre alt godt. Den som [b]ikke vil tro mine ord, vil ikke tro på meg – at jeg er. Og den som ikke vil tro på meg, vil ikke tro på Faderen som sendte meg, for se, jeg er Faderen, jeg er verdens [c]lys og [d]liv og sannhet.

13 [a]Kom til meg, dere hedningefolk, og jeg vil vise dere de større ting – den kunnskap som er skjult på grunn av vantro.

14 Kom til meg, O du Israels hus, og det skal bli [a]åpenbart for dere hvor store ting Faderen har tiltenkt dere fra verdens grunnvoll ble lagt, og de har ikke kommet til dere på grunn av vantro.

15 Se, når dere river i stykker det vantroens slør som forårsaker at dere forblir i deres fryktelige tilstand av ugudelighet og hårde hjerter og et forblindet sinn, da skal de store og strålende ting som har vært [a]skjult for dere fra verdens grunnvoll ble lagt – ja, når dere skal påkalle Faderen i mitt navn med et sønderknust hjerte og en angrende ånd, da skal dere vite at Faderen har husket pakten som han inngikk med deres fedre, O Israels hus.

16 Og da skal mine [a]åpenbaringer som jeg lot min tjener Johannes skrive, foldes ut for alle folks øyne. Husk at når dere ser disse ting, da skal dere vite at

7 *b* Mosiah 3:8.
8 *a* 3 Ne 29:5–6; Mormon 8:17.
b 2 Ne 27:14; 28:29–30.
c Alma 12:10–11; 3 Ne 26:9–10.
9 *a* 1 Kong 8:35; L&p 77:8.
b Hel 12:8–18; Mormon 5:23.
10 *a* 2 Ne 33:10–15.
11 *a* L&p 5:16.
b vs Vitne, vitnesbyrd.
c Ether 5:3–4; Moroni 10:4–5.
12 *a* Alma 5:40; Moroni 7:16–17.
b 3 Ne 28:34.
c vs Lys, Kristi lys.
d Joh 8:12; Alma 38:9.
13 *a* 3 Ne 12:2–3.
14 *a* L&p 121:26–29.
15 *a* 2 Ne 27:10.
16 *a* Åp 1:1; 1 Ne 14:18–27.

tiden er for hånden da de virkelig skal bli åpenbart.

17 Derfor, [a]når dere skal motta denne opptegnelsen, kan dere vite at Faderens verk har begynt over hele landet.

18 Derfor, [a]omvend dere, alle jordens ender, og kom til meg og tro på mitt evangelium og bli [b]døpt i mitt navn, for den som tror og blir døpt, skal bli frelst, men den som ikke tror, skal bli fordømt. Og [c]tegn skal følge dem som tror på mitt navn.

19 Og velsignet er den som blir funnet [a]trofast mot mitt navn på den siste dag, for han skal bli løftet opp for å bo i det rike som er beredt for ham [b]fra verdens grunnvoll ble lagt. Og se, det er jeg som har uttalt det. Amen.

KAPITTEL 5

Tre vitner og verket selv vil stå som et vitnesbyrd om sannheten av Mormons bok.

Og nå har jeg, Moroni, skrevet de ord som ble befalt meg, ifølge min hukommelse, og jeg har fortalt deg om de ting som jeg har [a]forseglet. Rør dem derfor ikke for å oversette dem, for det er deg forbudt, unntatt når det senere kan skje i en for Gud vis hensikt.

2 Og se, du kan få anledning til å vise platene til [a]dem som skal hjelpe til med å frembringe dette verk.

3 Og til [a]tre skal de bli vist ved Guds kraft. Derfor skal de [b]vite med sikkerhet at disse ting er [c]sanne.

4 Og ved tre [a]vitners munn skal disse ting stå fast. Og disse tres vitnesbyrd og dette verk, hvor Guds kraft skal tilkjennegis og også hans ord, som Faderen og Sønnen og Den hellige ånd bærer vitnesbyrd om – og alt dette skal stå som et vitnesbyrd mot verden på den siste dag.

5 Og hvis de omvender seg og [a]kommer til Faderen i Jesu navn, skal de bli mottatt i Guds rike.

6 Og har jeg ingen myndighet i disse ting, så døm selv, for dere skal vite at jeg har myndighet når dere skal se meg og vi skal stå for Gud på den siste dag. Amen.

KAPITTEL 6

Jaredittenes båter driver med vinden mot det lovede land – Folket priser Herren for hans godhet – Orihah velges til å være konge over dem – Jared og hans bror dør.

Og nå fortsetter jeg, Moroni,

17 *a* 3 Ne 21:1–9, 28.
18 *a* 3 Ne 27:20; Moroni 7:34.
b Joh 3:3–5. vs Dåp, døpe – Helt avgjørende.
c vs Gaver, Åndens.
19 *a* Mosiah 2:41; L&p 6:13. vs Jesus Kristus – Navn, påta dere Kristi navn.
b 2 Ne 9:18.
5 1 *a* 2 Ne 27:7–8, 21; Ether 4:4–7.
2 *a* 2 Ne 27:12–14; L&p 5:9–15.
3 *a* 2 Ne 11:3; 27:12.
b L&p 5:25.
c Ether 4:11.
4 *a* Se sammendraget til L&p 17 samt vers 1–3. Se også "De tre vitners vitnesbyrd" foran i Mormons bok.
5 *a* Mormon 9:27; Moroni 10:30–32.

med Jared og hans brors opptegnelse.

2 For det skjedde at etter at Herren hadde beredt [a]stenene som Jareds bror hadde tatt med seg opp på fjellet, kom Jareds bror ned fra fjellet, og han anbragte stenene i båtene som de hadde bygget – én i hver ende – og se, de ga lys i båtene.

3 Og slik lot Herren stenene skinne i mørket for å gi lys til menn, kvinner og barn, så de ikke skulle krysse de store vann i mørke.

4 Og det skjedde at da de hadde sørget for allslags føde så de kunne holde seg i live på vannet – og også hadde mat til sitt storfe og småfe og alle slags store og små dyr og fugler som de skulle ha med seg – og det skjedde at da de hadde gjort alle disse ting, gikk de ombord i sine båter, eller fartøyer, og la ut på havet og overlot seg helt til Herren sin Gud.

5 Og det skjedde at Gud Herren lot en [a]sterk vind blåse over havflaten mot det lovede land, og derfor ble de kastet om på havets bølger av vinden.

6 Og det skjedde at de mange ganger ble begravet i havets dyp, fordi bølger så høye som fjell skyllet over dem, og også på grunn av det voldsomme uvær som den sterke vinden forårsaket.

7 Og det skjedde at når de ble begravet i dypet, kunne ikke noe vann skade dem, for båtene deres var [a]tette som kar, ja, de var like tette som [b]Noahs ark. Derfor ropte de til Herren når de ble omgitt av vannmassene, og han førte dem opp til overflaten igjen.

8 Og det skjedde at vinden ikke sluttet å blåse mot det lovede land mens de var på vannene, og derfor ble de drevet frem av vinden.

9 Og de [a]sang lovsanger til Herren, ja, Jareds bror sang lovsanger til Herren, og han [b]takket og priste Herren hele dagen lang, og når natten kom, sluttet de ikke å prise Herren.

10 Og slik ble de drevet frem. Og intet havuhyre kunne knuse dem, og ingen hval kunne skade dem, og de hadde lys hele tiden, enten de var over vannet eller under vannet.

11 Og slik ble de drevet frem på vannet i tre hundre og fire og førti dager.

12 Og de gikk i land på stranden i det lovede land, og etter at de hadde satt foten på det lovede lands strender, bøyde de seg til jorden og ydmyket seg for Herren og felte gledestårer for Herren på grunn av den store og milde barmhjertighet han viste dem.

13 Og det skjedde at de dro inn i landet og begynte å dyrke jorden.

14 Og Jared hadde fire sønner, og de het Jacom og Gilgah og Mahah og Orihah.

6 2*a* Ether 3:3–6.
5*a* Ether 2:24–25.
7*a* Ether 2:17.
b 1M 6:14; Moses 7:43.
9*a* vs Synge.
b 1 Krøn 16:7–9; Alma 37:37; L&p 46:32.

15 Og Jareds bror fikk også sønner og døtre.

16 Og [a]Jareds og hans brors venner var tilsammen omtrent to og tyve sjeler, og de fikk også sønner og døtre før de kom til det lovede land, derfor begynte de å bli mange.

17 Og de ble lært å [a]vandre i ydmykhet for Herren, og de ble også [b]undervist fra det høye.

18 Og det skjedde at de begynte å bre seg utover i landet og formere seg og dyrke jorden, og de vokste seg sterke i landet.

19 Og Jareds bror begynte nå å bli gammel og forsto at han snart måtte gå ned i sin grav. Derfor sa han til Jared: La oss samle vårt folk, så vi kan telle dem og kan få vite av dem hva de ønsker av oss før vi går ned i våre graver.

20 Og derfor ble folket samlet. Jareds brors sønner og døtre var to og tyve sjeler, og Jared hadde tolv sønner og døtre, blant dem fire sønner.

21 Og det skjedde at de talte sitt folk, og etter at de hadde talt dem, ønsket de å vite av dem hva de ville de skulle gjøre før de gikk ned i sin grav.

22 Og det skjedde at folket ønsket av dem at de skulle [a]salve en av sine sønner til å være konge over dem.

23 Og se, dette gjorde dem bedrøvet, og Jareds bror sa til dem: Dette vil sikkert [a]føre til fangenskap.

24 Men Jared sa til sin bror: La dem få en konge, og derfor sa han til dem: Velg dere en konge blant våre sønner, ja, hvem dere vil.

25 Og det skjedde at de valgte Jareds brors førstefødte, og hans navn var Pagag. Og det skjedde at han nektet og ville ikke være deres konge. Og folket ville at hans far skulle tvinge ham, men hans far ville ikke, og han befalte dem at de ikke skulle tvinge noen til å være deres konge.

26 Og det skjedde at de valgte alle Pagags brødre, og de ville ikke.

27 Og det skjedde at Jareds sønner heller ikke ville, ingen unntatt én. Og Orihah ble salvet til å være konge over folket.

28 Og han begynte å regjere, og det begynte å gå folket vel, og de ble overmåte rike.

29 Og det skjedde at Jared døde, og hans bror også.

30 Og det skjedde at Orihah vandret ydmykt for Herren og husket hvor store ting Herren hadde gjort for hans far, og han lærte også sitt folk hvor store ting Herren hadde gjort for deres fedre.

KAPITTEL 7

Orihah regjerer i rettferdighet – Under maktkamp og strid blir Shules og Cohors rivaliserende riker opprettet – Profeter fordømmer folkets ugudelighet og avgudsdyrkelse, og folket omvender seg.

16*a* Ether 1:41.
17*a* vs Vandre, vandre med Gud.
b vs Åpenbaring.
22*a* vs Salve.
23*a* 1 Sam 8:10–18; Mosiah 29:16–23.

Og det skjedde at Orihah dømte rettferdig i landet alle sine dager, og han ble overmåte gammel.

2 Og han ble far til sønner og døtre, ja, han ble far til en og tredve, og blant dem var det tre og tyve sønner.

3 Og det skjedde at han også ble far til Kib i sin alderdom. Og det skjedde at Kib regjerte i hans sted. Og Kib ble far til Corihor.

4 Og da Corihor var to og tredve år gammel, gjorde han opprør mot sin far og dro til landet Nehor hvor han slo seg ned. Og han ble far til sønner og døtre, og de ble overmåte vakre, derfor overtalte Corihor mange mennesker så de fulgte ham.

5 Og da han hadde samlet en hærstyrke, kom han opp til landet Moron hvor kongen bodde, og tok ham til fange, og derved gikk det i oppfyllelse som Jareds bror hadde [a]sagt – at de ville bli ført i fangenskap.

6 Nå lå landet Moron, hvor kongen bodde, i nærheten av det land som nephittene kalte Ødemark.

7 Og det skjedde at Kib og hans folk var i fangenskap under hans sønn Corihor til han ble overmåte gammel. Likevel ble Kib far til Shule i sin alderdom mens han fremdeles var i fangenskap.

8 Og det skjedde at Shule var sint på sin bror. Og Shule vokste seg sterk hva en manns styrke angår, og han hadde også god dømmekraft.

9 Derfor gikk han til høyden Efra'im, og han smeltet malm ut av høyden og laget sverd av stål til dem som han hadde overtalt til å følge seg. Og etter at han hadde væpnet dem med sverd, vendte han tilbake til byen Nehor og gikk til kamp mot sin bror Corihor. Og på denne måten erobret han riket og ga det tilbake til sin far Kib.

10 Og på grunn av det som Shule hadde gjort, overlot hans far riket til ham, derfor begynte han å regjere i sin fars sted.

11 Og det skjedde at han dømte rettferdig og utbredte sitt rike over hele landet, for folket var blitt overmåte tallrikt.

12 Og det skjedde at Shule også ble far til mange sønner og døtre.

13 Og Corihor omvendte seg fra alt det onde han hadde gjort. Derfor ga Shule ham makt i sitt rike.

14 Og det skjedde at Corihor hadde mange sønner og døtre, og blant Corihors sønner var det en ved navn Noah.

15 Og det skjedde at Noah gjorde opprør mot kong Shule og også mot sin far, Corihor, og overtalte sin bror, Cohor, og også alle sine brødre og mange av folket til å følge seg.

16 Og han gikk til kamp mot kong Shule, og han erobret deres første arveland, og han ble konge over denne delen av landet.

7 5*a* Ether 6:23.

17 Og det skjedde at han gikk til kamp mot kong Shule igjen, og han tok kong Shule og førte ham som fange til Moron.

18 Og det skjedde at like før han skulle ta ham av dage, snek Shules sønner seg inn i Noahs hus om natten og slo ham ihjel. Og de brøt opp fengselsdøren, førte sin far ut og satte ham på hans trone i hans eget rike.

19 Derfor bygget Noahs sønn opp riket i hans sted. Likevel fikk de ikke makt over kong Shule, og det folk kong Shule regjerte over, gikk det overmåte vel, og det vokste seg sterkt.

20 Og landet ble delt, og det var to riker, Shules rike og Cohors rike – Cohor var sønn av Noah.

21 Og Noahs sønn, Cohor, lot sitt folk gå til kamp mot Shule, og Shule slo dem og drepte Cohor.

22 Og nå hadde Cohor en sønn som ble kalt Nimrod, og Nimrod overga Cohors rike til Shule, og han fant nåde for Shules øyne. Derfor ble han rikt begunstiget av Shule, og han gjorde som han ønsket i Shules rike.

23 Og i Shules regjeringstid kom det også profeter sendt av Herren blant folket, og de profeterte at folkets ugudelighet og [a]avgudsdyrkelse førte en forbannelse over landet, og de skulle bli ødelagt hvis de ikke omvendte seg.

24 Og det skjedde at folket spottet profetene og gjorde narr av dem. Og det skjedde at kong Shule avsa dom over alle dem som spottet profetene.

25 Han ga en lov som gjaldt for hele landet og som ga profetene adgang til å ferdes hvor de ville, og derfor ble folket bragt til omvendelse.

26 Og fordi folket omvendte seg fra sine synder og sin avgudsdyrkelse, sparte Herren dem, og det begynte igjen å gå dem vel i landet. Og det skjedde at Shule ble far til sønner og døtre i sin alderdom.

27 Og det var ikke flere kriger i Shules dager, og han husket de store ting som Herren hadde gjort for hans fedre ved å føre dem [a]over det store dyp inn i det lovede land, derfor dømte han rettferdig alle sine dager.

KAPITTEL 8

Det er strid og uenighet om riket – Akish danner et hemmelig forbund med edsavleggelse for å slå kongen ihjel – Hemmelige forbund er av djevelen og fører til nasjoners fall – Hedningefolkene i nyere tid advares mot det hemmelige forbund som vil forsøke å omstyrte friheten i alle land, nasjoner og riker.

Og det skjedde at han ble far til Omer, og Omer regjerte i hans sted. Omer ble far til Jared, og Jared ble far til sønner og døtre.

2 Og Jared gjorde opprør mot sin far, og kom og bosatte seg i landet Heth. Og det skjedde at han innsmigret seg hos mange

23*a* vs Avgudsdyrkelse.

27*a* Ether 6:4, 12.

ved sine listige ord til han hadde vunnet halve riket.

3 Og da han hadde vunnet halve riket, gikk han til kamp mot sin far, og han bortførte sin far og lot ham tjene i fangenskap.

4 Og i Omers regjeringstid var han i fangenskap halvparten av sine dager. Og det skjedde at han ble far til sønner og døtre, og blant dem var Esrom og Coriantumr.

5 Og de ble så overmåte sinte for det deres bror, Jared, hadde gjort, at de samlet en hærstyrke og gikk til kamp mot Jared. Og det skjedde at de angrep ham om natten.

6 Og det skjedde at da de hadde drept Jareds hærstyrke, var de nær ved å drepe ham også. Og han bønnfalt dem og sa at hvis de ikke slo ham ihjel, ville han overlate riket til sin far. Og det skjedde at de lot ham leve.

7 Og nå ble Jared overmåte sørgmodig fordi han hadde mistet riket, for han hadde lagt sin elsk på riket og på verdens ros.

8 Nå var Jareds datter overmåte klok, og da hun så hvor sørgmodig hennes far var, la hun en plan så hun kunne gi riket tilbake til sin far.

9 Nå var Jareds datter overmåte vakker, og det skjedde at hun talte med sin far og sa til ham: Hvorfor er min far så bedrøvet? Har han ikke lest den opptegnelsen som våre fedre bragte over det store dyp? Se, finnes det ikke der en beretning om dem som levde i fordums tid, om at de ved sine [a]hemmelige planer vant riker og stor herlighet?

10 Og derfor skal min far sende bud på Akish, sønn av Kimnor. Og se, jeg er vakker, og jeg vil [a]danse for ham, og jeg vil behage ham så han gjerne vil ha meg til hustru. Hvis han derfor ber deg om å få meg til hustru, da skal du si: Jeg vil gi henne til deg hvis du vil bringe meg min fars, kongens hode.

11 Og nå var Omer en venn av Akish, derfor, da Jared hadde sendt bud på Akish, danset Jareds datter for ham og var ham til så stort behag at han ønsket å få henne til hustru. Og det skjedde at han sa til Jared: Gi meg henne til hustru.

12 Og Jared sa til ham: Jeg vil gi henne til deg hvis du vil bringe meg min fars, kongens hode.

13 Og det skjedde at Akish samlet alle sine slektninger i Jareds hus og sa til dem: Vil dere sverge for meg at dere vil være meg trofast i det jeg ønsker av dere?

14 Og det skjedde at de alle [a]sverget for ham ved himmelens Gud og også ved himlene og også ved jorden og ved sine hoder at den som nektet å gi den hjelp Akish ønsket, skulle miste sitt hode. Og den som røpet noe av det Akish hadde fortalt dem, skulle miste livet.

15 Og det skjedde at slik ble de enige med Akish. Og Akish lot dem gjenta de [a]eder som var gitt

8 9*a* Hel 6:26–30; 3 Ne 6:28; Moses 5:51–52.
10*a* Mark 6:22–28.
14*a* vs Gudsbespottelse.
15*a* vs Ed.

av dem som levde i fordums tid og som også traktet etter makt, og de hadde blitt overlevert helt fra [b]Kain, som var en morder fra begynnelsen av.

16 Og de ble bevart ved djevelens makt, så disse edene kunne gis til folket for å holde dem i mørke og hjelpe dem som traktet etter makt, til å få makt og til å myrde og til å plyndre og til å lyve og til å begå allslags ugudelighet og horeri.

17 Og det var Jareds datter som la det i hans hjerte at han skulle lete frem disse ting fra fordums tid. Og Jared la det i Akish' hjerte. Derfor ga Akish det til sine slektninger og venner, og med fagre løfter ledet han dem på avveie så de gjorde hva som helst han ønsket.

18 Og det skjedde at de dannet et [a]hemmelig forbund akkurat som de i fordums tid hadde gjort, og dette forbund er mer avskyelig og ugudelig enn noe annet i Guds øyne.

19 For Herren virker ikke gjennom hemmelige forbund, heller ikke vil han at mennesket skal utgyte blod, men har på alle måter forbudt det fra menneskets begynnelse.

20 Og nå skriver ikke jeg, Moroni, noe om deres eder og forbund, for det er blitt kunngjort for meg at de finnes blant alle folk, og de finnes også blant lamanittene.

21 Og de har forårsaket at dette folk som jeg nå taler om, er blitt [a]utryddet, og Nephis folk er også blitt utryddet.

22 Og enhver nasjon som understøtter slike hemmelige forbund, for å oppnå makt og vinning, til de er utbredt over hele nasjonen, se, de skal bli utryddet, for Herren vil ikke tillate at hans helliges [a]blod som skal bli utgytt av dem, alltid skal rope til ham fra jorden om [b]hevn over dem, og likevel hevner han dem ikke.

23 Derfor, dere hedningefolk, har Gud en vis hensikt med å gjøre disse ting kjent for dere, så dere derved kan omvende dere fra deres synder og ikke tillate at disse morderiske forbund, som er bygget opp for å oppnå [a]makt og vinning, skal få kontroll over dere, og dette verk – ja, dette ødeleggelsens verk – komme over dere, for rettferdighetens sverd fra den evige Gud skal falle på dere og omstyrte og utrydde dere hvis dere tillater at disse ting finner sted.

24 Derfor befaler Herren dere når dere skal se disse ting komme blant dere, at dere skal våkne til erkjennelse av deres fryktelige tilstand på grunn av dette hemmelige forbund som skal være blant dere. Og ve over det på grunn av blodet fra dem som er blitt slått ihjel, for de roper fra støvet om å sende hevn over det – og også over dem som bygget det opp.

25 For det skal skje at enhver

15 *b* 1M 4:7–8; Moses 5:28–30.
18 *a* vs Hemmelige forbund.
21 *a* Hel 6:28.
22 *a* Mormon 8:27, 40–41.
b vs Hevn.
23 *a* 1 Ne 22:22–23; Moses 6:15.

som bygger det opp, forsøker å omstyrte [a]friheten i alle land, nasjoner og riker, og det fører til at alle folk blir ødelagt, for det er bygget opp av djevelen, som er alle løgners far og er den samme løgner som [b]dåret våre første foreldre, ja, den samme løgner som har fått mennesket til å begå mord fra begynnelsen av, som har forherdet menneskenes hjerter så de har myrdet profetene og stenet dem og utstøtt dem fra begynnelsen av.

26 Derfor er jeg, Moroni, blitt befalt å skrive disse ting så ondskap kan bli avskaffet og så den tid kan komme da Satan [a]ikke vil ha noen makt over menneskenes barns hjerter, men at de kan [b]påvirkes til stadig å gjøre godt, så de kan komme til all rettferdighets kilde og bli frelst.

KAPITTEL 9

Riket går fra den ene til den andre ved slektskapsforhold, renkespill og mord – Emer så Rettferdighetens Sønn – Mange profeter roper omvendelse – En hungersnød og giftige slanger plager folket.

Og nå fortsetter jeg, Moroni, min opptegnelse. Derfor skjedde det at på grunn av Akish og hans venners [a]hemmelige forbund, omstyrtet de Omers rike.

2 Likevel var Herren barmhjertig mot Omer og også mot hans sønner og mot hans døtre som ikke søkte å ødelegge ham.

3 Og Herren varslet Omer i en drøm at han skulle dra ut av landet. Derfor dro Omer ut av landet med sin familie og reiste i mange dager og kom til høyden [a]Shim og dro forbi og kom til det sted [b]hvor nephittene ble utryddet. Og derfra dro han videre østover og kom til et sted som ble kalt Ablom ute ved havet. Og der slo han opp teltet sitt, og det gjorde også hans sønner og hans døtre og hele hans hus unntatt Jared og hans familie.

4 Og det skjedde at Jared ble salvet til konge over folket av dem som var ugudelige, og han ga Akish sin datter til hustru.

5 Og det skjedde at Akish sto sin svigerfar etter livet. Og han henvendte seg til dem som hadde sverget og avlagt eden fra dem i fordums tid, og de hugget hodet av hans svigerfar mens han satt på sin trone og talte med sitt folk.

6 For så stor hadde utbredelsen av dette ugudelige og hemmelige forbund vært at alle menneskenes hjerter var blitt fordervet. Derfor ble Jared myrdet på sin trone, og Akish regjerte i hans sted.

7 Og det skjedde at Akish begynte å bli sjalu på sin sønn. Derfor satte han ham i fengsel og lot ham få lite eller ingen mat til han avgikk ved døden.

25 *a* vs Fri, frihet.
b 1M 3:1–13; 2 Ne 9:9; Mosiah 16:3; Moses 4:5–19.
26 *a* 1 Ne 22:26.
b 2 Ne 33:4; Moroni 7:12–17.
9 1 *a* Ether 8:13–17.
3 *a* Mormon 1:3; 4:23.
b Mormon 6:1–15.

8 Og broren til ham som avgikk ved døden (og hans navn var Nimrah), ble sint på sin far for det hans far hadde gjort mot hans bror.

9 Og det skjedde at Nimrah samlet et lite antall menn og flyktet ut av landet og kom over til Omer og bodde hos ham.

10 Og det skjedde at Akish ble far til flere sønner, og de vant menneskenes hjerter – selv om de hadde sverget for ham å gjøre all slags misgjerning ifølge hans ønske.

11 Nå traktet Akish' folk etter rikdom likesom Akish traktet etter makt. Derfor tilbød Akish' sønner dem penger, og på den måten fikk de størstedelen av folket til å følge seg.

12 Og en krig brøt ut mellom Akish' sønner og Akish, og den varte i mange år, ja, inntil nesten alle mennesker i riket var drept – alle unntatt tredve sjeler og de som flyktet sammen med Omer og hans hus.

13 Derfor fikk Omer sitt arveland tilbake.

14 Og det skjedde at Omer begynte å bli gammel. Likevel ble han far til Emer i sin alderdom, og han salvet Emer til konge, og han regjerte i hans sted.

15 Og etter at han hadde salvet Emer til konge, hadde han fred i landet i to år, og han døde etter å ha blitt overmåte gammel og hatt et liv fylt av sorg. Og det skjedde at Emer regjerte i hans sted og gikk i sin fars fotspor.

16 Og Herren begynte igjen å ta forbannelsen bort fra landet. Og det gikk Emers hus overmåte vel i Emers regjeringstid, og i løpet av to og seksti år hadde de blitt så overmåte sterke at de ble overmåte rike –

17 og hadde allslags frukt og korn og silke og fin lin og gull og sølv og kostelige ting.

18 Og de hadde også allslags kveg, alle slags okser og kuer og sauer og svin og geiter og også mange andre slags dyr som var nyttige til føde for mennesker.

19 Og de hadde også [a]hester og esler, og det var elefanter og curelomer og cumomer, som alle var nyttige for mennesket, og særlig elefantene og curelomene og cumomene.

20 Og slik utøste Herren sine velsignelser over dette landet som var [a]utvalgt fremfor alle andre land, og han befalte at de som tok landet i besittelse, skulle ta det i besittelse til Herren, ellers ville de bli [b]utryddet når de var modne i ugudelighet. For over slike sier Herren: Jeg vil utøse fylden av min vrede.

21 Og Emer dømte rettferdig alle sine dager, og han ble far til mange sønner og døtre, og han ble far til Coriantum, og han salvet Coriantum til å regjere i sitt sted.

22 Og etter at han hadde salvet Coriantum til å regjere i sitt sted, levde han i fire år, og han hadde fred i landet, ja, og han så til og med [a]Rettferdighetens

19 *a* 1 Ne 18:25.
20 *a* Ether 2:15.
b Ether 2:8–11.
22 *a* 3 Ne 25:2.

Sønn og frydet seg og jublet over hans dag. Og han døde i fred.

23 Og det skjedde at Coriantum vandret i sin fars fotspor og bygget mange store byer og gjorde det som var godt for folket alle sine dager. Og det skjedde at han ikke fikk barn før han var overmåte gammel.

24 Og det skjedde at hans hustru døde et hundre og to år gammel. Og det skjedde at Coriantum i sin alderdom tok en ung pike til hustru og ble far til sønner og døtre. Derfor levde han til han var et hundre og to og førti år gammel.

25 Og det skjedde at han ble far til Com, og Com regjerte i hans sted, og han regjerte i ni og førti år, og han ble far til Heth, og han ble også far til andre sønner og døtre.

26 Og folket hadde igjen bredt seg ut over hele landet, og det begynte igjen å bli overmåte stor ugudelighet i landet, og Heth begynte igjen å følge de hemmelige planer fra fordums tid for å ta livet av sin far.

27 Og det skjedde at han fjernet sin far fra tronen, for han drepte ham med hans eget sverd, og han regjerte i hans sted.

28 Og det kom profeter i landet igjen og ropte omvendelse til dem – at de måtte berede Herrens vei – ellers skulle det komme en forbannelse over landet, ja, det skulle til og med bli en stor hungersnød som ville utrydde dem hvis de ikke omvendte seg.

29 Men folket trodde ikke profetenes ord, men de kastet dem ut, og noen av dem kastet de i fangehull og lot dem omkomme. Og det skjedde at de gjorde alle disse ting ifølge kong Heths befaling.

30 Og det skjedde at det begynte å bli stor nød i landet, og innbyggerne begynte å dø meget raskt på grunn av nøden, for det falt ikke regn på marken.

31 Og det kom også giftige slanger i landet og forgiftet mange mennesker. Og det skjedde at deres hjorder begynte å flykte for de giftige slangene mot landet i syd som nephittene kalte [a]Zarahemla.

32 Og det skjedde at mange av dem omkom på veien. Likevel var det noen som flyktet inn i landet i syd.

33 Og det skjedde at Herren ikke lot [a]slangene forfølge dem mer, men han lot dem sperre veien så folket ikke kunne komme forbi, så den som forsøkte å komme forbi, ville falle for de giftige slangene.

34 Og det skjedde at folket fulgte etter dyrene og fortærte åtslene av dem som falt langs veien, til de hadde fortært dem alle. Da folket forsto at de måtte omkomme, begynte de å [a]omvende seg fra sin ugudelighet og anropte Herren.

35 Og det skjedde at da de hadde [a]ydmyket seg tilstrekkelig for Herren, lot han det falle

31*a* Omni 1:13.
33*a* 4M 21:6–9.
34*a* Alma 34:34; L&p 101:8.
35*a* L&p 5:24.

regn på marken, og folket begynte å komme seg igjen, og det begynte å bli frukt i de nordlige land og i alle landene omkring. Og Herren viste dem sin makt ved å bevare dem fra hunger.

KAPITTEL 10

Den ene kongen følger etter den andre – Noen av kongene er rettferdige, andre er ugudelige – Når rettferdigheten er fremherskende, blir folket velsignet av Herren og det går dem vel.

Og det skjedde at Shez, som var en etterkommer av Heth – for Heth hadde omkommet av sult sammen med hele sitt hus unntatt Shez – derfor begynte Shez å bygge opp igjen et fallent folk.

2 Og det skjedde at Shez husket at hans fedre hadde omkommet, og han bygget opp et rettferdig rike, for han husket hva Herren hadde gjort da han førte Jared og hans bror [a]over dypet. Og han vandret på Herrens veier, og han ble far til sønner og døtre.

3 Og hans eldste sønn, hvis navn var Shez, gjorde opprør mot ham. Men Shez ble slått ihjel av en røver på grunn av sine overmåte store rikdommer, og dette ga hans far fred igjen.

4 Og det skjedde at hans far bygget mange byer i landet, og folket begynte igjen å bli utbredt over hele landet. Og Shez levde til han ble overmåte gammel, og han ble far til Riplakish. Og han døde, og Riplakish regjerte i hans sted.

5 Og det skjedde at Riplakish ikke gjorde det som var riktig i Herrens øyne, for han hadde mange hustruer og [a]medhustruer og la byrder som var tunge å bære på menneskenes skuldre, ja, han påla dem store skatter, og for skattene bygget han mange store bygninger.

6 Og han lot oppføre en overmåte vakker trone til seg selv, og han bygget mange fengsler. Og alle som ikke ville betale skatt, kastet han i fengsel, og de som ikke greide å betale skatt, kastet han i fengsel, og han lot dem arbeide ustanselig for sitt underhold. Og de som nektet å arbeide, lot han drepe.

7 Slik fikk han utført alt sitt fine arbeide, ja, til og med sitt fine gull lot han lutre i fengslene, og alt slags fint håndverk lot han bli utført i fengselet. Og det skjedde at han plaget folket med sitt horeri og sine avskyeligheter.

8 Og da han hadde regjert i to og førti år, gjorde folket opprør mot ham, og det brøt ut krig i landet igjen så Riplakish ble drept, og hans etterkommere ble drevet ut av landet.

9 Og det skjedde etter at mange år var gått, at Morianton (som var en etterkommer av Riplakish) samlet en hærstyrke av landflyktige og dro ut og gikk til kamp mot folket. Og han fikk makt over mange byer, og krigen ble overmåte hård og varte i mange år. Og han fikk makt over hele landet og innsatte seg selv som konge over hele landet.

10 2*a* Ether 6:1–12. | 5*a* Jak bok 3:5; Mosiah 11:2.

10 Og etter at han hadde innsatt seg selv som konge, lettet han folkets byrder, og derved vant han yndest i folkets øyne, og de salvet ham til å være deres konge.

11 Og han var rettferdig mot folket, men ikke mot seg selv på grunn av alt sitt horeri, derfor ble han utestengt fra Herrens nærhet.

12 Og det skjedde at Morianton bygget mange byer, og folket ble overmåte rike i hans regjeringstid, både når det gjaldt bygninger og gull og sølv, og dyrking av korn, og oppaling av småfe og storfe, slike ting som hadde blitt gitt tilbake til dem.

13 Og Morianton levde til han var overmåte gammel, og da ble han far til Kim, og Kim regjerte i sin fars sted. Og han regjerte i åtte år, og hans far døde. Og det skjedde at Kim ikke regjerte i rettferdighet, derfor ble han ikke begunstiget av Herren.

14 Og hans bror gjorde opprør mot ham og førte ham derved i fangenskap. Og han forble i fangenskap hele sitt liv, og han ble far til sønner og døtre i fangenskapet, og han ble i sin alderdom far til Levi, og han døde.

15 Og det skjedde at Levi etter sin fars død tjente i fangenskap i to og førti år. Og han gikk til krig mot landets konge og overtok derved riket selv.

16 Og etter at han hadde overtatt riket selv, gjorde han det som var riktig i Herrens øyne, og det gikk folket vel i landet. Og han levde til han ble meget gammel og ble far til sønner og døtre, og han ble også far til Corom som han salvet til konge i sitt sted.

17 Og det skjedde at Corom gjorde det som var godt i Herrens øyne alle sine dager, og han ble far til mange sønner og døtre. Og etter at han hadde sett mange dager, gikk han bort slik alt på jorden gjør, og Kish regjerte i hans sted.

18 Og det skjedde at Kish også gikk bort, og Lib regjerte i hans sted.

19 Og det skjedde at Lib også gjorde det som var godt i Herrens øyne, og i Libs dager ble de [a]giftige slangene utryddet. Derfor dro de til landet i syd for å gå på jakt etter mat til landets folk, for landet var fullt av skogens dyr, og Lib selv ble også en stor jeger.

20 Og de bygget en stor by ved den smale landtungen, på det sted hvor havet deler landet.

21 Og de lot landet i syd være en villmark for å kunne jakte på vilt. Og hele landet i nord var tett befolket.

22 Og de var overmåte flittige, og de kjøpte og solgte og handlet med hverandre så de kunne skaffe seg inntekter.

23 Og de arbeidet med allslags malm, og de utvant gull og sølv og [a]jern og messing og alle slags metaller, og de gravde den ut av jorden. Derfor kastet de opp

19 *a* Ether 9:31.
23 *a* 2 Ne 5:15.

store jordhauger for å finne malm til gull og til sølv og til jern og til kobber, og de utførte allslags fint arbeide.

24 Og de hadde silke og finvevet lin, og de laget alle slags stoffer så de kunne skjule sin nakenhet.

25 Og de laget alle slags redskaper til å dyrke jorden med, både til å pløye og til å så, til å høste og til å hakke og også til å treske med.

26 Og de laget alle slags redskaper som de brukte når de arbeidet med sine dyr.

27 Og de laget alle slags krigsvåpen, og de utførte allslags arbeide som håndverksmessig var særdeles fint.

28 Og intet folk kunne være mer velsignet og mer begunstiget av Herren enn de var, og de var i et land som var utvalgt fremfor alle andre land, for Herren hadde uttalt det.

29 Og det skjedde at Lib levde i mange år og ble far til sønner og døtre, og han ble også far til Hearthom.

30 Og det skjedde at Hearthom regjerte i sin fars sted. Og da Hearthom hadde regjert i fire og tyve år, se, da ble riket tatt fra ham, og han tjente mange år i fangenskap, ja, hele resten av sitt liv.

31 Og han ble far til Heth, og Heth levde i fangenskap alle sine dager. Og Heth ble far til Aaron, og Aaron levde i fangenskap alle sine dager, og han ble far til Amnigaddah. Og Amnigaddah levde også i fangenskap hele sitt liv, og han ble far til Coriantum. Og Coriantum levde i fangenskap hele sitt liv, og han ble far til Com.

32 Og det skjedde at Com fikk halve riket til å følge seg. Og han regjerte over halve riket i to og førti år, og han gikk til kamp mot kongen, Amgid. Og de kjempet i mange år, og i løpet av denne tiden fikk Com makt over Amgid og fikk makt over resten av riket.

33 Og i Coms dager begynte det å komme røvere i landet. Og de tok i bruk de gamle planer og avla [a]eder på samme måte som dem i fordums tid, og forsøkte igjen å ødelegge riket.

34 Nå kjempet Com hardt mot dem, likevel greide han ikke å få makt over dem.

KAPITTEL 11

Kriger, splid og ugudelighet dominerer jaredittenes liv – Profeter forutsier at jaredittene vil bli fullstendig utryddet hvis de ikke omvender seg – Folket forkaster profetenes ord.

Og i Coms dager kom det også mange profeter og profeterte at dette store folk ville bli utryddet hvis de ikke omvendte seg og vendte seg til Herren og sluttet med sine mord og sin ugudelighet.

2 Og det skjedde at profetene ble forkastet av folket, og de flyktet til Com for å få beskyttelse, for folket forsøkte å drepe dem.

33*a* vs Ed; Hemmelige forbund.

3 Og de profeterte om mange ting for Com, og han ble velsignet resten av sitt liv.

4 Og han levde til han ble meget gammel og ble far til Shiblom, og Shiblom regjerte i hans sted. Og Shibloms bror gjorde opprør mot ham, og en overmåte stor krig brøt ut i hele landet.

5 Og det skjedde at Shibloms bror sørget for at alle profeter som profeterte om folkets utryddelse, skulle bli tatt av dage.

6 Og det var stor jammer i hele landet, for de hadde vitnet om at en stor forbannelse skulle komme over landet, og også over folket, og at en stor utryddelse skulle finne sted blant dem, en utryddelse hvis make aldri før hadde funnet sted på jordens overflate, og deres ben skulle bli som [a]jordhauger i landet hvis de ikke ville omvende seg fra sin ugudelighet.

7 Og på grunn av sine ugudelige forbund lyttet de ikke til Herrens røst, derfor brøt det ut kriger og stridigheter i hele landet, og det kom også stor hungersnød og pest, så en stor utryddelse fant sted, en utryddelse hvis make aldri før var sett på jordens overflate. Og alt dette skjedde i Shibloms dager.

8 Og folket begynte å omvende seg fra sine synder, og i den grad de gjorde det, viste Herren dem [a]barmhjertighet.

9 Og det skjedde at Shiblom ble drept, og Seth ble ført i fangenskap og levde i fangenskap alle sine dager.

10 Og det skjedde at hans sønn, Aha, overtok riket, og han regjerte over folket alle sine dager. Og han begikk alle slags synder i sin tid, og han var derved årsak til stor blodsutgytelse. Og hans dager var få.

11 Og Ethem, som var en etterkommer av Aha, overtok riket, og han gjorde også det som var ugudelig i sine dager.

12 Og det skjedde at i Ethems dager kom det mange profeter og profeterte til folket igjen, ja, de profeterte at Herren ville utrydde dem fullstendig fra jordens overflate hvis de ikke omvendte seg fra sine synder.

13 Og det skjedde at folket forherdet sine hjerter og ville ikke [a]lytte til deres ord, og profetene sørget og trakk seg tilbake fra folket.

14 Og det skjedde at Ethem avsa dom i ugudelighet alle sine dager, og han ble far til Moron. Og det skjedde at Moron regjerte i hans sted, og Moron gjorde det som var ugudelig i Herrens øyne.

15 Og det skjedde at det ble [a]opprør blant folket på grunn av det hemmelige forbund som var bygget opp for å få makt og oppnå vinning. Og en meget ugudelig mann sto frem iblant dem, han gikk til kamp mot Moron hvor han erobret halve riket, og han beholdt halvparten av riket i mange år.

11 6*a* Omni 1:22; Ether 14:21.
8*a* vs Barmhjertig, barmhjertighet.
13*a* Mosiah 16:2.
15*a* vs Opprør.

16 Og det skjedde at Moron styrtet ham og overtok riket igjen.

17 Og det skjedde at en annen mektig mann sto frem, og han var en etterkommer av Jareds bror.

18 Og det skjedde at han styrtet Moron og overtok riket, derfor levde Moron i fangenskap resten av sitt liv, og han ble far til Coriantor.

19 Og det skjedde at Coriantor levde i fangenskap hele sitt liv.

20 Og i Coriantors dager kom det også mange profeter og profeterte om store og vidunderlig ting og ropte omvendelse til folket og sa at hvis de ikke omvendte seg, ville Gud Herren [a]straffe dem til de ble fullstendig utryddet,

21 og at Gud Herren ville sende eller oppreise et [a]annet folk som skulle ta landet i besittelse ved hans makt på samme måte som han hadde ført deres fedre dit.

22 Og de forkastet alle profetenes ord på grunn av sitt hemmelige forbund og sine ugudelige avskyeligheter.

23 Og det skjedde at Coriantor ble far til [a]Ether, og han døde etter å ha levd i fangenskap alle sine dager.

KAPITTEL 12

Profeten Ether formaner folket til å tro på Gud – Moroni forteller hvilke undere og mirakler som utføres ved tro – Tro gjorde det mulig for Jareds bror å se Kristus – Herren gir menneskene svakhet så de kan være ydmyke – Ved tro flyttet Jareds bror fjellet Zerin – Tro, håp og kjærlighet er avgjørende for å bli frelst – Moroni så Jesus ansikt til ansikt.

Og det skjedde at Ether levde i Coriantumrs dager, og [a]Coriantumr var konge over hele landet.

2 Og [a]Ether var en Herrens profet, og han sto frem i Coriantumrs dager og begynte å profetere til folket, for han kunne ikke [b]holdes tilbake på grunn av Herrens Ånd som var i ham.

3 For han [a]ropte fra morgenen og helt til solen gikk ned og formante folket til å tro på Gud og omvende seg for at de ikke skulle bli [b]utryddet, og han sa til dem at ved [c]tro blir alle ting oppfylt.

4 Derfor kan den som tror på Gud, ha et sikkert [a]håp om en bedre verden, ja, også om en plass ved Guds høyre hånd. Og dette håp kommer ved tro og er et [b]anker for menneskenes sjeler som vil gjøre dem sikre og standhaftige – alltid rike på [c]gode gjerninger – og lede dem til å [d]forherlige Gud.

5 Og det skjedde at Ether profeterte store og forunderlige ting til folket som de ikke trodde fordi de ikke så dem.

---

20 *a* vs Dømme, dom.
21 *a* Ether 13:20–21.
23 *a* Ether 1:6; 15:33–34.
12 1 *a* Ether 13:13–31.
2 *a* vs Ether.
b Jer 20:9; Enos 1:26; Alma 43:1.
3 *a* L&p 112:5.
b Ether 11:12, 20–22.
c vs Tro.
4 *a* vs Håp.
b Heb 6:19.
c 1 Kor 15:58.
d 3 Ne 12:16.

6 Og nå vil jeg, Moroni, tale noe om disse ting, jeg vil vise verden at [a]tro er det som [b]håpes, men [c]ikke sees. Derfor, protester ikke fordi dere ikke ser, for dere får ikke noe vitnesbyrd før deres tro er [d]prøvd.

7 For det var ved tro at Kristus viste seg for våre fedre etter at han hadde stått opp fra de døde, og han viste seg ikke for dem før etter at de hadde tro på ham. Derfor måtte nødvendigvis noen ha tro på ham, for han viste seg ikke for verden.

8 Men på grunn av menneskenes tro har han vist seg for verden og forherliget Faderens navn og beredt en vei så andre derved kunne få del i den himmelske gave, så de kunne håpe på de ting som de ikke har sett.

9 Derfor kan dere også ha håp og få del i gaven hvis dere bare vil ha tro.

10 Se, det var ved tro at de som levde i fordums tid, ble [a]kalt etter Guds hellige orden.

11 Derfor, ved tro ble Moseloven gitt, men ved å gi sin Sønn som gave har Gud beredt en enda [a]bedre vei, og det er ved tro at den er blitt oppfylt.

12 For hvis det ikke finnes [a]tro blant menneskenes barn, kan ikke Gud utføre noe [b]mirakel blant dem. Derfor viste han seg først etter at de hadde vist sin tro.

13 Se, det var Almas og Amuleks tro som fikk [a]fengselet til å rase sammen.

14 Se, det var Nephis og Lehis tro som frembragte en [a]forandring hos lamanittene, så de ble døpt med ild og med [b]Den hellige ånd.

15 Se, det var [a]Ammons og hans brødres tro som [b]frembragte et så stort mirakel blant lamanittene.

16 Ja, alle som utførte [a]mirakler, utførte dem ved [b]tro – de som levde før Kristus, og også de som levde etter ham.

17 Og det var ved tro at de tre disiplene fikk det løfte at de [a]ikke skulle smake døden, og de fikk løftet først etter at de hadde vist sin tro.

18 Og aldri har noen på noe tidspunkt utført mirakler uten først å ha tro, derfor hadde de først tro på Guds Sønn.

19 Og det var mange som hadde så overmåte sterk tro, også [a]før Kristus kom, og de kunne ikke holdes utenfor [b]sløret, men så virkelig med sine øyne de ting som de hadde skuet med troens øyne, og de var glade.

20 Og se, vi har sett i denne

6 *a* Heb 11:1.
b Rom 8:24–25.
c Alma 32:21.
d 3 Ne 26:11; L&p 105:19; 121:7–8.
10 *a* Alma 13:3–4. vs Kall, kalle, kalt av Gud.
11 *a* 1 Kor 12:31.
12 *a* 2 Ne 27:23; Mosiah 8:18; Moroni 7:37; L&p 35:8–11.
b Mat 13:58; Mormon 9:20.
13 *a* Alma 14:26–29.
14 *a* Hel 5:50–52.
b Hel 5:45; 3 Ne 9:20.
15 *a* Alma 17:29–39.
b pvs slik det er gjengitt i Alma 17–26.
16 *a* vs Mirakel.
b Heb 11:7–40.
17 *a* 3 Ne 28:7; Mormon 8:10–12.
19 *a* 2 Ne 11:1–4; Jak bok 4:4–5; Jar 1:11; Alma 25:15–16.
b Ether 3:6. vs Slør.

opptegnelsen at en av disse var Jareds bror, for så stor var hans tro på Gud at da Gud rakte frem sin [a]finger, kunne han ikke skjule den for Jareds brors øyne fordi han hadde gitt ham sitt ord – et ord han hadde fått ved tro.

21 Og etter at Jareds bror hadde sett Herrens finger på grunn av det [a]løfte som Jareds bror hadde fått ved tro, kunne ikke Herren holde noe skjult for hans øyne. Derfor viste han ham alle ting, for han kunne ikke lenger holdes utenfor [b]sløret.

22 Og det er ved tro at mine fedre har fått det [a]løfte at disse ting skulle komme til deres brødre gjennom hedningefolkene. Derfor har Herren, ja, Jesus Kristus, gitt meg befalinger.

23 Og jeg sa til ham: Herre, hedningefolkene vil gjøre narr av disse ting fordi vi er [a]ukyndige i å skrive, for, Herre, ved tro har du latt oss bli dyktige i ord, men du har ikke latt oss bli [b]dyktige til å skrive, for du har gitt hele dette folk evne til å tale mye på grunn av Den hellige ånd som du har gitt dem.

24 Og du har bare gitt oss evne til å skrive litt på grunn av våre henders klossethet. Se, du har ikke gjort oss så dyktige til å [a]skrive som Jareds bror, for du lot det han skrev, bli mektig slik du selv er, så det overveldet menneskene som leste det.

25 Du har også gjort våre ord mektige og store, ja, så vi ikke kan skrive dem. Derfor innser vi at vi er svake når vi skriver og snubler når vi setter ordene sammen. Og jeg er redd for at hedningefolkene vil [a]gjøre narr av våre ord.

26 Og da jeg hadde sagt dette, talte Herren til meg og sa: Dårer [a]spotter, men de skal sørge, og min nåde er tilstrekkelig for de saktmodige så de ikke skal utnytte deres svakhet.

27 Og hvis menneskene kommer til meg, vil jeg vise dem deres [a]svakhet. Jeg [b]gir menneskene svakhet så de kan være ydmyke, og min [c]nåde er tilstrekkelig for alle mennesker som [d]ydmyker seg for meg, for hvis de ydmyker seg for meg og har tro på meg, da vil jeg la det [e]svake bli til styrke for dem.

28 Se, jeg vil vise hedningefolkene deres svakhet, og jeg vil vise dem at [a]tro, håp og kjærlighet fører dem til meg – all rettferdighets kilde.

29 Og da jeg, Moroni, hadde hørt disse ord, ble jeg trøstet og sa: O Herre, din rettferdige vilje skje, for jeg vet at du virker blant menneskenes barn i overensstemmelse med deres tro.

30 For Jareds bror sa til fjellet

20 *a* Ether 3:4.
21 *a* Ether 3:25–26.
b Ether 3:20; L&p 67:10–13.
22 *a* Enos 1:13.
23 *a* Mormon 8:17; 9:33.
b 2 Ne 33:1.
24 *a* vs Språk.
25 *a* 1 Kor 2:14.
26 *a* Gal 6:7.
27 *a* Jak bok 4:7.
b 2M 4:11; 1 Kor 1:27.
c vs Nåde.
d Luk 18:10–14; L&p 1:28.
vs Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
e Luk 9:46–48; 2 Kor 12:9.
28 *a* 1 Kor 13; Moroni 7:39–47.

Zerin: [a]Flytt deg, og det flyttet seg. Og hvis han ikke hadde hatt tro, ville det ikke ha flyttet seg. Derfor handler du etter at menneskene har fått tro.

31 På denne måten åpenbarte du deg for dine disipler, for etter at de hadde fått [a]tro og talte i ditt navn, viste du deg for dem med stor kraft.

32 Og jeg husker også at du har sagt at du har beredt et sted for mennesket, ja, blant [a]din Faders boliger, som menneskene kan ha et herligere [b]håp om. Derfor må menneskene håpe, ellers kan de ikke få en arv på det sted som du har beredt.

33 Og videre husker jeg at du har sagt at du har [a]elsket verden så du kunne sette ditt liv til for verden, så du kunne ta det igjen for å berede et sted for menneskenes barn.

34 Og jeg vet at denne [a]omsorg du har hatt for menneskenes barn, er kjærlighet. Derfor, hvis menneskene ikke har kjærlighet, kan de ikke arve det sted som du har beredt i din Faders boliger.

35 Derfor vet jeg av dette som du har sagt, at hvis hedningefolkene ikke har kjærlighet på grunn av vår svakhet, da vil du prøve dem og ta bort deres [a]talent, ja, det som de har mottatt, og gi det til dem som allerede har i overflod.

36 Og det skjedde at jeg ba til Herren at han ville vise hedningefolkene [a]nåde, så de kunne ha kjærlighet.

37 Og det skjedde at Herren sa til meg: Hvis de ikke har kjærlighet, så angår det ikke deg. Du har vært trofast, derfor skal dine klær gjøres [a]rene, og fordi du har sett din [b]svakhet, skal du gjøres sterk og ta plass på det sted som jeg har beredt i min Faders boliger.

38 Og nå sier jeg, Moroni, farvel til hedningefolkene – ja, også til mine brødre som jeg elsker – inntil vi skal møtes for [a]Kristi domstol hvor alle mennesker skal vite at mine [b]klær er uplettet av deres blod.

39 Og da skal dere vite at jeg har [a]sett Jesus, at han har talt med meg [b]ansikt til ansikt, og at han klart og tydelig og i all ydmykhet fortalte meg, likesom en mann forteller en annen på mitt eget språk om disse ting.

40 Og jeg har bare skrevet noen få ting, på grunn av min ukyndighet i å skrive.

41 Og nå vil jeg råde dere til å [a]søke denne Jesus som profetene og apostlene har skrevet

30 *a* Mat 17:20; Jak bok 4:6; Hel 10:6, 9. vs Kraft, makt.
31 *a* vs Tro.
32 *a* Joh 14:2; Enos 1:27; L&p 72:4; 98:18.
b vs Håp.
33 *a* Joh 3:16–17.
34 *a* Moroni 7:47. vs Kjærlighet; Nestekjærlighet.
35 *a* Mat 25:14–30. vs Gave; Talent.
36 *a* vs Nåde.
37 *a* L&p 38:42; 88:74–75; 135:4–5.
b Ether 12:27.
38 *a* vs Jesus Kristus – Dommer.
b Jak bok 1:19.
39 *a* vs Jesus Kristus – Oppstandelsen, Kristus viste seg etter sin oppstandelse.
b 1M 32:30; 2M 33:11.
41 *a* L&p 88:63; 101:38.

om, så den nåde som er i Gud Faderen og også i Herren Jesus Kristus og i Den hellige ånd, som bærer [b]vitnesbyrd om dem, kan være i dere og forbli hos dere for evig. Amen.

KAPITTEL 13

Ether taler om et nytt Jerusalem som skal bygges i Amerika av Josefs ætt – Han profeterer, blir utstøtt, skriver jaredittenes historie og forutsier at jaredittene vil bli utryddet – Krig raser over hele landet.

Og nå avslutter jeg, Moroni, min opptegnelse om hvordan det folk jeg har skrevet om, ble utryddet.

2 For se, de forkastet alle Ethers ord, for han fortalte dem sannelig om alle ting fra menneskets begynnelse av, og at da vannet hadde [a]gått tilbake fra dette land, ble det et utvalgt land fremfor alle andre land, et av Herren utvalgt land. Derfor vil Herren at alle mennesker som bor der skal [b]tjene ham,

3 og at det var stedet for det [a]nye Jerusalem, som skulle [b]komme ned fra himmelen, og Herrens hellige helligdom.

4 Se, Ether så Kristi dager, og han talte om et [a]nytt Jerusalem i dette land.

5 Og han talte også om Israels hus og om [a]Jerusalem som [b]Lehi skulle komme fra – etter at den var blitt ødelagt, skulle den bygges opp igjen, en [c]hellig by for Herren. Derfor kunne den ikke bli et nytt Jerusalem, for den hadde eksistert i fordums tid, men den skulle bygges opp igjen og bli en hellig by for Herren, og den skulle bygges for Israels hus –

6 og at et [a]nytt Jerusalem skulle bli bygget i dette land til levningen av [b]Josefs ætt, og for disse ting tjener den som et [c]bilde.

7 For på samme måte som Josef førte sin far ned til landet [a]Egypt, hvor han døde, førte Herren en levning av Josefs ætt ut av Jerusalems land så han kunne være barmhjertig mot Josefs ætt så de ikke skulle [b]omkomme – likesom han var barmhjertig mot Josefs far så han ikke skulle omkomme.

8 Derfor skal levningen av Josefs hus bygges opp i dette [a]land, og det skal være deres arveland. Og de skal bygge en hellig by til Herren likesom Jerusalem i fordums tid, og de skal [b]ikke mer forvirres før enden kommer da jorden skal forgå.

9 Og det skal bli en [a]ny himmel og en ny jord, og de skal

41 *b* 3 Ne 11:32.
13 2 *a* 1M 7:11–24; 8:3.
b Ether 2:8.
3 *a* 3 Ne 20:22; 21:23–24. vs Jerusalem, Det nye.
b Åp 3:12; 21:2.
4 *a* vs Sion.
5 *a* vs Jerusalem.
b 1 Ne 1:18–20.
c Åp 21:10; 3 Ne 20:29–36.
6 *a* L&p 42:9; 45:66–67; 84:2–5; Trosart 1:10.
b vs Josef, sønn av Jakob.
c Alma 46:24. vs Symbolikk.
7 *a* 1M 46:2–7; 47:6.
b 2 Ne 3:5.
8 *a* vs Lovede land, Det.
b Moroni 10:31.
9 *a* 2 Pet 3:10–13; Åp 21:1; 3 Ne 26:3; L&p 101:23–25.

være som de gamle, men de gamle er gått bort, og alle ting er blitt nye.

10 Og så kommer det nye Jerusalem, og velsignet er de som bor i det, for det er de hvis klær er gjort [a]hvite i Lammets blod. Og det er de som blir regnet blant levningen av Josefs ætt, som var av Israels hus.

11 Og så kommer også det fordums Jerusalem, og velsignet er innbyggerne i det, for de har blitt tvettet i Lammets blod, og det er de som ble adspredt og [a]samlet inn fra jordens fire hjørner og fra [b]landene i nord, og som deltar i oppfyllelsen av pakten som Gud inngikk med deres far, [c]Abraham.

12 Og når disse ting skjer, da går det skriftsted i oppfyllelse som sier at der er de som var [a]først som skal bli sist, og der er de som var sist som skal bli først.

13 Og jeg var nær ved å skrive mer, men det ble meg forbudt. Men store og vidunderlige var Ethers profetier, men de aktet ham for intet og kastet ham ut, og han skjulte seg i en fjellhule om dagen, og om natten gikk han ut og betraktet de ting som skulle skje med folket.

14 Og mens han bodde i en fjellhule, skrev han resten av denne opptegnelsen, og om natten betraktet han de ødeleggelser som kom over folket.

15 Og det skjedde at i det samme år som han ble kastet ut fra folket, brøt det ut en stor krig blant folket, for mange sto frem som var mektige menn og forsøkte å drepe Coriantumr ved sine hemmelige og ugudelige planer som er blitt omtalt.

16 Og nå hadde Coriantumr selv studert alle krigskunster og all verdens list, derfor gikk han til kamp mot dem som forsøkte å drepe ham.

17 Men han omvendte seg ikke, heller ikke hans skjønne sønner og døtre eller Cohors skjønne sønner og døtre, og heller ikke Corihors skjønne sønner og døtre – og kort sagt, var det ingen skjønne sønner og døtre i hele landet som omvendte seg fra sine synder.

18 Derfor skjedde det i det første år som Ether bodde i fjellhulen, at mange mennesker ble drept ved sverdet av disse [a]hemmelige forbund som kjempet mot Coriantumr så de kunne overta riket.

19 Og det skjedde at Coriantumrs sønner kjempet meget og blødde meget.

20 Og i det annet år kom Herrens ord til Ether og ba ham gå og profetere til [a]Coriantumr at hvis han og hele hans hus ville omvende seg, ville Herren gi ham hans rike og spare folket.

21 Ellers skulle de og hele hans hus – på ham selv nær –

10 *a* Åp 7:14; 1 Ne 12:10–11; Alma 5:27.
11 *a* vs Israel – Israels innsamling.
b L&p 133:26–35.
c vs Pakten med Abraham.
12 *a* Mark 10:31; 1 Ne 13:42; Jak bok 5:63; L&p 90:9.
18 *a* Ether 8:9–26.
20 *a* Ether 12:1–2.

bli utryddet. Og han skulle bare leve for å se oppfyllelsen av de profetier som var blitt uttalt om et [a]annet folk som skulle få landet til arveland. Og Coriantumr skulle bli begravet av dem, og hver eneste sjel – unntatt [b]Coriantumr – skulle bli utryddet.

22 Og det skjedde at Coriantumr ikke omvendte seg, og det gjorde heller ikke hans hus eller folket, og krigene opphørte ikke, og de forsøkte å drepe Ether, men han flyktet fra dem og skjulte seg igjen i fjellhulen.

23 Og det skjedde at Shared sto frem. Og han kjempet også mot Coriantumr, og han seiret over ham, så han i det tredje år førte ham i fangenskap.

24 Og i det fjerde år seiret Coriantumrs sønner over Shared og vant riket tilbake for sin far.

25 Nå brøt det ut krig i hele landet, og hver mann med sin bande kjempet for det som han ønsket.

26 Og det var røvere og allslags ugudelighet over hele landet.

27 Og det skjedde at Coriantumr ble overmåte vred på Shared, og han gikk til kamp mot ham med sine hærstyrker, og de møttes i stor vrede i dalen Gilgal, og slaget ble overmåte hårdt.

28 Og det skjedde at Shared kjempet mot ham i tre dager, og det skjedde at Coriantumr seiret over ham og forfulgte ham til han kom til Heshlons sletter.

29 Og det skjedde at Shared kjempet mot ham igjen på slettene, og se, han seiret over Coriantumr og drev ham tilbake til dalen Gilgal igjen.

30 Og igjen kjempet Coriantumr mot Shared i dalen Gilgal, hvor han seiret over Shared og drepte ham.

31 Og Shared såret Coriantumr i låret så han ikke gikk i krig igjen på to år. Og i denne tiden ble blod utgytt av alle mennesker i hele landet, og det var ingen til å stanse dem.

KAPITTEL 14

Folkets synd bringer en forbannelse over landet – Coriantumr fører krig mot Gilead, så mot Lib og så mot Shiz – Blod og blodbad over hele landet.

Og nå begynte en stor [a]forbannelse å komme over hele landet på grunn av folkets synder. Hvis en mann derfor la fra seg sitt verktøy eller sitt sverd på hyllen sin, eller på det sted hvor han oppbevarte det, se, neste dag kunne han ikke finne det, så stor var forbannelsen over landet.

2 Derfor, hver mann holdt fast på det som var hans eget med sine egne hender, og ville hverken låne eller låne bort, og hver mann holdt i håndtaket på sitt sverd med sin høyre hånd for å forsvare sin eiendom og sitt eget, sine hustruers og sine barns liv.

3 Og etter to års forløp og etter Shareds død, se, da kom

21 *a* Omni 1:19–21; Ether 11:21.
b Ether 15:29–32.
14 1 *a* Hel 12:18; 13:17–23; Mormon 1:17–18; 2:10–14.

Shareds bror, og han gikk til kamp mot Coriantumr. Men Coriantumr seiret over ham og forfulgte ham til villmarken Akish.

4 Og det skjedde at Shareds bror kjempet mot ham i villmarken Akish, og slaget ble overmåte hardt, og mange tusen falt for sverdet.

5 Og det skjedde at Coriantumr beleiret villmarken, og Shareds bror dro ut av villmarken om natten og slo ihjel en del av Coriantumrs soldater mens de var drukne.

6 Og han kom til landet Moron og satte seg på Coriantumrs trone.

7 Og det skjedde at Coriantumr oppholdt seg med sin hærstyrke i villmarken i to år. Og i løpet av denne tiden mottok hans hærstyrke store forsterkninger.

8 Nå fikk også Shareds bror, hvis navn var Gilead, store forsterkninger til sin hærstyrke på grunn av hemmelige forbund.

9 Og det skjedde at hans høyprest myrdet ham mens han satt på sin trone.

10 Og det skjedde at en som tilhørte de hemmelige forbund, myrdet ham i et hemmelig pass og overtok riket selv. Og hans navn var Lib, og Lib var en mann som var stor av vekst, større enn noen annen mann blant hele folket.

11 Og det skjedde at i Libs første år kom Coriantumr opp til landet Moron og gikk til kamp mot Lib.

12 Og det skjedde at han kjempet mot Lib, og Lib hugget ham i armen så han ble såret. Likevel fortsatte Coriantumrs hærstyrke å angripe Lib, så han flyktet ut mot havet.

13 Og det skjedde at Coriantumr forfulgte ham, og Lib kjempet mot ham på stranden.

14 Og det skjedde at Lib seiret over Coriantumrs hærstyrke, så de flyktet tilbake til villmarken Akish.

15 Og det skjedde at Lib forfulgte ham til han kom til Agosh-slettene. Og da han flyktet for Lib, tok Coriantumr med seg alt folket til den del av landet han flyktet til.

16 Og da han kom til Agosh-slettene, kjempet han mot Lib, og han slo ham til han døde. Men Libs bror angrep Coriantumr i hans sted, og slaget ble overmåte hårdt, så Coriantumr igjen flyktet for Libs brors hærstyrke.

17 Nå het Libs bror Shiz. Og det skjedde at Shiz forfulgte Coriantumr, og han ødela mange byer, og han drepte både kvinner og barn, og han brente byene.

18 Og en frykt for Shiz bredte seg over hele landet. Ja, et rop hørtes over landet: Hvem kan stå seg mot Shiz's hærstyrke? Se, han jevner alt med jorden!

19 Og det skjedde at folket begynte å flokke seg sammen i hærstyrker over hele landet.

20 Og de delte seg, og en del av dem flyktet til Shiz's hærstyrke, og en del av dem flyktet til Coriantumrs hærstyrke.

21 Og så stor og langvarig

hadde krigen vært, og så lenge hadde blodsutgytelsen og blodbadet vart, at hele landet var dekket av [a]de dødes legemer.

22 Og så raskt og hurtig foregikk krigen at det ikke var noen igjen til å begrave de døde, men de gikk fra blodbad til blodbad og etterlot seg både menns, kvinners og barns legemer strødd omkring i landet til føde for [a]mark.

23 Og stanken av dem spredte seg over landet, ja, over hele landet, derfor ble folket plaget av denne stanken både dag og natt.

24 Likevel sluttet ikke Shiz å forfølge Coriantumr, for han hadde sverget å hevne seg på Coriantumr fordi han hadde drept hans bror, og på Herrens ord som var gitt til Ether om at Coriantumr ikke skulle falle for sverdet.

25 Og således ser vi at Herren hjemsøkte dem med sin fulle vrede, og deres ugudelighet og avskyeligheter hadde beredt en vei for deres evige fortapelse.

26 Og det skjedde at Shiz forfulgte Coriantumr østover – helt ut til havet, og der kjempet han mot Shiz i tre dager.

27 Og så forferdelig var ødeleggelsene blant Shiz's hærstyrker at folket begynte å bli redde og begynte å flykte for Coriantumrs hærstyrker. Og de flyktet til landet Corihor, og alle innbyggere som ikke ville slutte seg til dem, ble utryddet.

28 Og de slo opp teltene sine i dalen Corihor, og Coriantumr slo opp teltene sine i dalen Shurr. Nå lå dalen Shurr like ved høyden Comnor, derfor samlet Coriantumr sine hærstyrker på høyden Comnor og blåste i basun mot Shiz og hans hærstyrker for å utfordre dem til kamp.

29 Og det skjedde at de kom, men ble drevet tilbake, og de kom for annen gang, og de ble drevet tilbake igjen for annen gang. Og det skjedde at de kom for tredje gang, og slaget ble overmåte hårdt.

30 Og det skjedde at Shiz slo Coriantumr og ga ham mange dype sår. Og etter å ha mistet mye blod besvimte Coriantumr og ble båret bort som om han var død.

31 Nå var tapet av menn, kvinner og barn på begge sider så stort at Shiz befalte sitt folk at de ikke skulle forfølge Coriantumrs hærstyrker, derfor vendte de tilbake til sin leir.

KAPITTEL 15

Millioner av jareditter blir drept i kamp – Shiz og Coriantumr samler hele folket til en kamp på liv og død – Herrens Ånd slutter å streve med dem – Jaredittenes nasjon blir fullstendig utryddet – Bare Coriantumr blir igjen.

Og det skjedde at da Coriantumr var helbredet av sine sår, begynte han å huske de [a]ord som Ether hadde sagt til ham.

2 Han forsto at nærmere to millioner av hans folk allerede var drept ved sverd, og han

21 *a* Ether 11:6.
22 *a* Jes 14:9–11.
15 1 *a* Ether 13:20–21.

begynte å sørge i sitt hjerte. Ja, to millioner sterke menn var blitt drept, og også deres hustruer og deres barn.

3 Han begynte å omvende seg fra det onde han hadde gjort, han begynte å huske de ord som hadde blitt uttalt ved alle profetenes munn, og han forsto at de hittil var oppfylt til minste detalj. Og hans sjel sørget, og han nektet å la seg trøste.

4 Og det skjedde at han skrev et brev til Shiz og ba ham spare folket, og han ville oppgi riket for å redde folkets liv.

5 Og det skjedde at da Shiz hadde mottatt hans brev, skrev han et brev til Coriantumr – at hvis han selv ville overgi seg, så han kunne drepe ham med hans eget sverd, ville han spare folkets liv.

6 Og det skjedde at folket ikke omvendte seg fra sine synder, og Coriantumrs folk ble oppegget til vrede mot Shiz' folk, og Shiz' folk ble oppegget til vrede mot Coriantumrs folk. Derfor gikk Shiz' folk til krig mot Coriantumrs folk.

7 Og da Coriantumr forsto at han var nær ved å falle, flyktet han igjen for Shiz og hans folk.

8 Og det skjedde at han kom til vannet Ripliancum, som oversatt betyr stort eller som overgår alle. Derfor, da de kom til dette vannet, slo de opp sine telt, og Shiz slo opp teltene nær ved dem, og derfor gikk de neste dag til kamp.

9 Og det skjedde at de kjempet et overmåte hårdt slag hvor Coriantumr ble såret igjen, og han besvimte på grunn av blodtapet.

10 Og det skjedde at Coriantumrs hærstyrker fortsatte å angripe Shiz og hans hærstyrker så de seiret over dem og fikk dem til å flykte, og de flyktet sydover og slo opp sine telt på et sted som ble kalt Ogath.

11 Og det skjedde at Coriantumrs hærstyrke slo opp teltene sine ved høyden Ramah, og det var den samme høyden hvor min far, Mormon, [a]skjulte de hellige opptegnelsene til Herren.

12 Og det skjedde at de samlet alt folket i hele landet, alle som ikke var drept – unntatt Ether.

13 Og det skjedde at Ether så alt som folket foretok seg, og han så at det folk som var på Coriantumrs side, ble samlet i Coriantumrs hærstyrke, og det folk som var på Shiz' side, ble samlet i Shiz' hærstyrke.

14 Derfor, i et tidsrom av fire år samlet de folket, så de kunne få tak i alle som var i landet, så de kunne få alle forsterkninger som det var mulig for dem å få.

15 Og det skjedde at da de alle var samlet, hver i den hærstyrke som de ønsket, med sine hustruer og sine barn – både menn, kvinner og barn var væpnet med krigsvåpen og hadde skjold og [a]brystskjold og hjelmer og var kledd som krigere – marsjerte de mot hverandre

11 *a* Mormon 6:6.

15 *a* Mosiah 8:7–10.

til kamp, og de kjempet hele dagen, og ingen seiret.

16 Og det skjedde at da det ble kveld, var de trette og trakk seg tilbake hver til sin leir. Og etter at de hadde trukket seg tilbake til sine leirer, begynte de å hyle og jamre seg over tapet av sitt folks drepte – og så høyt ropte, hylte og jamret de seg at det skar gjennom luften.

17 Og det skjedde at neste dag gikk de til kamp igjen, og stor og forferdelig var den dagen. Likevel var det ingen som seiret, og da det igjen ble kveld, skar deres rop og deres hyl og deres jammer gjennom luften over tapet av de drepte av deres folk.

18 Og det skjedde at Coriantumr igjen skrev et brev til Shiz med ønske om at han ikke skulle angripe dem mer, men at han skulle ta riket og spare folkets liv.

19 Men se, Herrens Ånd hadde sluttet å streve med dem, og [a]Satan hadde full makt over folkets hjerter, for de var overlatt til sine hårde hjerter og sine forblindede sinn så de kunne bli drept, derfor gikk de til kamp igjen.

20 Og det skjedde at de kjempet hele dagen, og da natten kom, sov de på sine sverd.

21 Og neste dag kjempet de helt til natten kom.

22 Og da natten kom, var de [a]beruset av vrede likesom en mann er beruset av vin, og de sov igjen på sine sverd.

23 Og neste dag kjempet de igjen, og da natten kom, hadde alle unntatt to og femti av Coriantumrs folk og ni og seksti av Shiz' folk falt for sverdet.

24 Og det skjedde at de sov på sine sverd den natten, og neste dag kjempet de igjen, og de kjempet av all makt med sine sverd og med sine skjold hele den dagen.

25 Og da natten kom, var det to og tredve av Shiz' folk og syv og tyve av Coriantumrs folk.

26 Og det skjedde at de spiste og sov og forberedte seg på å dø neste dag. Og de var store og sterke menn hva menneskelig styrke angår.

27 Og det skjedde at de kjempet i tre timer, og de besvimte av blodtapet.

28 Og det skjedde at da Coriantumrs menn hadde samlet så mye styrke at de kunne gå, var de nær ved å flykte for å redde livet, men se, Shiz reiste seg, og hans menn også, og han sverget i sin vrede at han ville drepe Coriantumr eller selv bli drept ved sverdet.

29 Derfor forfulgte han dem, og neste dag innhentet han dem, og de kjempet igjen med sverdet. Og det skjedde at da de [a]alle hadde falt for sverdet unntatt Coriantumr og Shiz, hadde Shiz besvimt av blodtapet.

30 Og det skjedde at da Coriantumr hadde lent seg på sitt sverd så han hvilte seg litt, hugget han hodet av Shiz.

31 Og det skjedde at etter at

19*a* vs Djevel. | 22*a* Moroni 9:23. | 29*a* Ether 13:20–21.

han hadde hugget hodet av Shiz, reiste Shiz seg opp på sine hender og falt ned igjen, og etter at han hadde anstrengt seg for å få luft, døde han.

32 Og det skjedde at [a]Coriantumr falt til jorden og ble liggende som om han var livløs.

33 Og Herren talte til Ether og sa til ham: Gå avsted! Og han gikk og så at alle Herrens ord var blitt oppfylt, og han avsluttet sin [a]opptegnelse (men jeg har ikke engang skrevet en hundredel av den), og han skjulte den på en slik måte at Limhis folk fant den.

34 De siste ord [a]Ether skrev, er disse: Om Herren vil jeg skal forvandles eller at jeg skal underkaste meg Herrens vilje i kjødet, er uten betydning når jeg bare blir frelst i Guds rike. Amen.

MORONIS BOK

KAPITTEL 1

Moroni skriver til gavn for lamanittene – De nephitter som ikke vil fornekte Kristus, blir tatt av dage. Ca. 401–421 e.Kr.

ETTER at jeg, [a]Moroni, hadde avsluttet forkortelsen av beretningen om Jareds folk, hadde jeg ikke tenkt å skrive mer, men jeg har ennå ikke omkommet, og jeg gir meg ikke til kjenne for lamanittene av frykt for at de skal drepe meg.

2 For se, deres innbyrdes [a]kriger er voldsomme, og på grunn av sitt hat [b]dreper de alle nephitter som ikke vil fornekte Kristus.

3 Og jeg, Moroni, vil ikke [a]fornekte Kristus, derfor vandrer jeg omkring overalt hvor jeg er trygg for mitt eget liv.

4 Derfor skriver jeg litt til, mot min hensikt, for jeg hadde ikke tenkt å skrive mer. Men jeg skriver litt til, så det kanskje en gang i fremtiden vil bli verdifullt for mine brødre, lamanittene, ifølge Herrens vilje.

KAPITTEL 2

Jesus ga nephittenes tolv disipler myndighet til å meddele Den hellige ånds gave. Ca. 401–421 e.Kr.

KRISTI ord som han uttalte til sine [a]disipler, de tolv som han hadde utvalgt, idet han la sine hender på dem –

2 og han kalte dem ved navn og sa: Dere skal påkalle Faderen

32 *a* Omni 1:20–22.
33 *a* Mosiah 8:9; Alma 37:21–31; Ether 1:1–5.
34 *a* Ether 12:2.

[MORONI]
1 1 *a* vs Moroni, sønn av Mormon.
2 *a* 1 Ne 12:20–23.
b Alma 45:14.
3 *a* Mat 10:32–33; 3 Ne 29:5.
2 1 *a* 3 Ne 13:25.

i mitt navn i mektig bønn, og etter at dere har gjort dette, skal dere ha [a]myndighet til å gi Den hellige ånd til den dere legger [b]hendene på. Og i mitt navn skal [c]dere gi den, for slik gjør mine apostler.

3 Disse ord talte Kristus til dem første gang han viste seg for dem, og folkemengden hørte det ikke. Men disiplene hørte det, og Den hellige ånd falt på alle dem de [a]la hendene på.

KAPITTEL 3

Eldster ordinerer prester og lærere ved håndspåleggelse. Ca. 401–421 e.Kr.

Dette viser hvordan de disipler som ble kalt [a]kirkens eldster, [b]ordinerte prester og lærere –

2 etter at de hadde bedt til Faderen i Kristi navn, la de sine hender på dem og sa:

3 I Jesu Kristi navn ordinerer jeg deg til en prest (eller hvis han skulle være lærer, ordinerer jeg deg til en lærer) for å forkynne omvendelse og [a]syndsforlatelse gjennom Jesus Kristus ved utholdenhet i troen på hans navn til enden. Amen.

4 Og på denne måten [a]ordinerte de prester og lærere ifølge Guds [b]gaver og kall til menneskene, og de ordinerte dem ved [c]Den hellige ånds kraft som var hos dem.

KAPITTEL 4

Hvordan eldster og prester forretter nadverdens brød blir forklart. Ca. 401–421 e.Kr.

Dette [a]viser hvordan deres [b]eldster og prester forrettet Kristi kjød og blod for kirken. Og de [c]forrettet det ifølge Kristi befalinger, derfor vet vi at fremgangsmåten er riktig, og eldsten eller presten forrettet.

2 Og de knelte ned med menigheten og ba til Faderen i Kristi navn og sa:

3 O Gud, du evige Fader, vi ber deg i din Sønns Jesu Kristi navn, å velsigne og hellige dette [a]brød for alle de sjeler som nyter av det, så de kan ete til [b]minne om din Sønns legeme og vitne for deg, O Gud, du evige Fader, at de er villige til å påta seg [c]din Sønns navn og alltid minnes ham og holde hans bud som han har gitt dem, så hans [d]Ånd alltid kan være hos dem. Amen.

KAPITTEL 5

Hvordan nadverdens vin ble forrettet. Ca. 401–421 e.Kr.

Dette [a]viser hvordan vinen ble forrettet. Se, de tok begeret og sa:

2 *a* vs Kraft, makt.
b vs Håndspåleggelse.
c 3 Ne 18:37.
3 *a* Apg 19:6.
3 1 *a* Alma 6:1. vs Eldste.
b vs Ordinere, ordinasjon.
3 *a* vs Syndsforlatelse.
4 *a* L&p 18:32; 20:60.
b vs Gave.
c 1 Ne 13:37; Moroni 6:9.
4 1 *a* 3 Ne 18:1–7.
b vs Eldste.
c L&p 20:76–77.
3 *a* vs Nadverd.
b Luk 22:19; 1 Kor 11:23–24; 3 Ne 18:7.
c vs Jesus Kristus – Navn, påta dere Kristi navn.
d vs Hellige ånd, Den.
5 1 *a* 3 Ne 18:8–11; L&p 20:78–79.

2 O Gud, du evige Fader, vi ber deg i din Sønns Jesu Kristi navn, å velsigne og hellige denne [a]vin for alle de sjeler som drikker av den, så de kan gjøre det til [b]minne om din Sønns blod som ble utgytt for dem, så de kan vitne for deg, O Gud, du evige Fader, at de alltid minnes ham, så hans Ånd kan være hos dem. Amen.

KAPITTEL 6

De personer som omvender seg, blir døpt og innlemmes i fellesskapet – Kirkens medlemmer som omvender seg, blir tilgitt – Møter ledes ved Den hellige ånds kraft. Ca. 401–421 e.Kr.

Og nå taler jeg om [a]dåp. Se, eldster, prester og lærere ble døpt, og de ble ikke døpt uten at de bar frem frukter som viste at de var [b]verdige til det.

2 Heller ikke tok de imot noen til dåp uten at de kom frem med et [a]sønderknust hjerte og en angrende ånd og vitnet for kirken at de virkelig omvendte seg fra alle sine synder.

3 Og ingen ble mottatt til dåp uten at de [a]påtok seg Kristi navn og var fast bestemt på å tjene ham til enden.

4 Og etter at de var blitt mottatt til dåp og ble påvirket av og [a]renset ved Den hellige ånds kraft, ble de regnet blant Kristi kirkes folk, og deres [b]navn ble skrevet ned, så de kunne bli husket og næret ved Guds gode ord for å holde dem på den rette vei, for stadig å holde dem [c]våkne i bønn og la dem bare [d]stole på det Kristus hadde gjort, han som var deres tros [e]opphavsmann og fullender.

5 Og [a]kirkens medlemmer kom [b]ofte sammen for å [c]faste og for å be og for å tale med hverandre om sine sjelers velferd.

6 Og de kom ofte sammen for å nyte av brødet og vinen til minne om Herren Jesus.

7 Og de var nøye med at det [a]ikke var noen synd blant dem. Og hvis noen ble grepet i synd og [b]tre vitner i kirken erklærte dem skyldige for [c]eldstene, og hvis de ikke omvendte seg og ikke [d]bekjente, ble deres navn [e]strøket ut, og de ble ikke regnet blant Kristi folk.

8 Men [a]hver gang de omvendte seg og ba om tilgivelse med ærlig hensikt, ble de [b]tilgitt.

9 Og deres møter ble [a]ledet av kirken etter Åndens påvirkning og ved Den hellige ånds kraft,

---

2 *a* L&p 27:2–4. vs Nadverd.
b Luk 22:19–20; 1 Kor 11:25.
6 1 *a* vs Dåp, døpe.
b vs Verdig, verdighet.
2 *a* vs Sønderknust hjerte.
3 *a* vs Jesus Kristus – Navn, påta dere Kristi navn.
4 *a* vs Ren, renhet.
b L&p 20:82.
c Alma 34:39; 3 Ne 18:15–18.
d 2 Ne 31:19; L&p 3:20.
e Heb 12:2.
5 *a* vs Jesu Kristi Kirke.
b 3 Ne 18:22; 4 Ne 1:12; L&p 88:76.
c vs Faste.
7 *a* L&p 20:54.
b L&p 42:80–81. vs Vitne, vitnesbyrd.
c Alma 6:1. vs Eldste.
d vs Bekjenne, bekjennelse.
e 2M 32:33; L&p 20:83. vs Utelukkelse.
8 *a* Mosiah 26:30–31.
b vs Tilgi.
9 *a* L&p 20:45; 46:2.

for slik som [b]Den hellige ånds kraft ledet dem til enten å forkynne eller til å formane eller til å be eller til å påkalle eller til å synge, slik ble det gjort.

KAPITTEL 7

En innbydelse blir gitt om å gå inn til Herrens hvile – Be med ærlig hensikt – Kristi Ånd gjør det mulig for menneskene å kjenne godt fra ondt – Satan overtaler menneskene til å fornekte Kristus og gjøre ondt – Profetene åpenbarer Kristi komme – Ved tro skjer mirakler, og englers betjening – Menneskene skulle ha håp om evig liv og holde fast ved kjærligheten. Ca. 401–421 e.Kr.

Og nå skriver jeg, Moroni, noen av de ord min far, Mormon, talte om [a]tro, håp og kjærlighet, for på denne måten talte han til folket da han underviste dem i synagogen som de hadde bygget for tilbedelse.

2 Og nå taler jeg, Mormon, til dere, mine elskede brødre, og det er ved Gud Faderens og vår Herre Jesu Kristi nåde og hans hellige vilje og på grunn av hans [a]kalls gave til meg at jeg har fått tillatelse til å tale til dere i denne stund.

3 Derfor taler jeg til dere som tilhører kirken, dere som er Kristi fredelige etterfølgere og som har fått et tilstrekkelig håp, hvorved dere kan gå inn til [a]Herrens hvile fra nå av og fremover inntil dere skal hvile hos ham i himmelen.

4 Og nå, mine brødre, bedømmer jeg dere på denne måten, på grunn av deres fredelige [a]vandring blant menneskenes barn.

5 For jeg husker Guds ord som sier at på deres gjerninger skal dere [a]kjenne dem, for hvis deres gjerninger er gode, da er også de gode.

6 For se, Gud har sagt at et menneske som er [a]ondt, ikke kan gjøre det som er godt, for hvis han gir en gave eller [b]ber til Gud og ikke gjør det med ærlig hensikt, gavner det ham ikke.

7 For se, det blir ikke tilregnet ham som rettferdighet.

8 For se, hvis et menneske som er [a]ondt, gir en gave, gjør han det [b]motvillig. Derfor blir det regnet som om han hadde holdt gaven tilbake, derfor blir han regnet som ond for Gud.

9 Og på samme måte blir det også regnet som ondt hvis et menneske ber og ikke gjør det av et [a]oppriktig hjerte, ja, og det gavner ham ikke, for Gud tar ikke imot slike.

10 Derfor, et menneske som er ondt, kan ikke gjøre det som er godt, heller ikke vil han gi en god gave.

11 For se, en bitter [a]kilde kan ikke frembringe godt vann,

9 *b* vs Hellige ånd, Den.
7 1 *a* 1 Kor 13; Ether 12:3–22, 27–37; Moroni 8:14; 10:20–23.
2 *a* vs Kall, kalle, kalt av Gud.
3 *a* vs Hvile.
4 *a* 1 Joh 2:6; L&p 19:23.
5 *a* 3 Ne 14:15–20.
6 *a* Mat 7:15–18.
b Alma 34:28. vs Bønn.
8 *a* Ord 15:8.
b L&p 64:34.
9 *a* Jak brev 1:6–7; 5:16; Moroni 10:4.
11 *a* Jak brev 3:11–12.

heller ikke kan en god kilde frembringe bittert vann. Derfor, et menneske som er djevelens tjener, kan ikke følge Kristus, og hvis han [b]følger Kristus, kan han ikke være en djevelens tjener.

12 Derfor kommer alt som er [a]godt, fra Gud, og det som er [b]ondt, kommer fra djevelen. For djevelen er en fiende av Gud og kjemper stadig mot ham og innbyr og lokker stadig til [c]synd og til å gjøre det som er ondt.

13 Men se, det som er av Gud, innbyr og lokker stadig til å gjøre godt. Derfor er alt som [a]innbyr og lokker til å gjøre godt og til å elske Gud og til å tjene ham, [b]inspirert av Gud.

14 Derfor, vokt dere, mine elskede brødre, så dere ikke regner det som er [a]ondt, for å være av Gud, eller det som er godt og av Gud, for å være av djevelen.

15 For se, mine brødre, dere har fått [a]dømmekraft så dere kan skjelne godt fra ondt, og måten å dømme på er så klar at dere kan vite det med fullkommen kunnskap, likesom dere kan skjelne dagslyset fra den mørke natten.

16 For se, [a]Kristi Ånd er gitt til alle mennesker, så de kan [b]skjelne godt fra ondt. Derfor forteller jeg dere hvordan dere skal dømme, for alt som innbyr til å gjøre godt og tilskynder til å tro på Kristus, kommer ved Kristi kraft og gave. Derfor kan dere ha en fullkommen kunnskap om at det er av Gud.

17 Men alt som tilskynder menneskene til å gjøre [a]ondt og til ikke å tro på Kristus – og til å fornekte ham og ikke tjene Gud – kan dere med en fullkommen kunnskap vite er av djevelen, og på denne måten arbeider djevelen, for han tilskynder ingen til å gjøre godt, nei, ikke en eneste – heller ikke hans engler eller de som underkaster seg ham.

18 Og nå, mine brødre, ettersom dere kjenner det lys dere kan dømme ved, nemlig [a]Kristi lys, se til at dere ikke dømmer feilaktig, for med den samme [b]dom som dere dømmer, skal dere også bli dømt.

19 Derfor bønnfaller jeg dere, brødre, om å søke flittig i [a]Kristi lys, så dere kan kjenne godt fra ondt, og hvis dere griper alt som er godt, og ikke fordømmer det, skal dere visselig bli [b]Kristi barn.

20 Og nå, mine brødre,

11 *b* Mat 6:24; 2 Ne 31:10–13; L&p 56:2.
12 *a* Jak brev 1:17; 1 Joh 4:1–2; Ether 4:12.
b Alma 5:39–42.
c Hel 6:30. vs Synd.
13 *a* 2 Ne 33:4; Ether 8:26.
b vs Inspirasjon, inspirere.
14 *a* Jes 5:20; 2 Ne 15:20.
15 *a* vs Dømmekraftens gave.
16 *a* vs Lys, Kristi lys; Samvittighet.
b 1M 3:5; 2 Ne 2:5, 18, 26; Mosiah 16:3; Alma 29:5; Hel 14:31.
17 *a* vs Synd.
18 *a* Mosiah 16:9; L&p 50:24; 88:7–13. vs Lys, Kristi lys.
b JSO Mat 7:1–2 (Tillegg); Luk 6:37; Joh 7:24.
19 *a* L&p 84:45–46.
b Mosiah 15:10–12; 27:25. vs Guds sønner og døtre.

hvordan er det mulig for dere å gripe alt som er godt?

21 Nå kommer jeg til den tro som jeg sa jeg ville tale om, og jeg vil fortelle dere hvordan dere kan gripe alt som er godt.

22 For se, Gud som [a]kjenner alle ting fordi han er fra evighet til evighet, se, han sendte [b]engler for å betjene menneskenes barn og gjøre dem kjent med Kristi komme, og alt som er godt, skulle komme gjennom Kristus.

23 Og Gud fortalte også profeter ved sin egen munn at Kristus skulle komme.

24 Og se, på forskjellige måter åpenbarte han det som var godt til menneskenes barn. Og alt som er godt, kommer fra Kristus, ellers ville menneskene ha forblitt i en [a]fallen tilstand, og intet godt kunne komme til dem.

25 Derfor, ved [a]englers betjening og ved hvert ord som gikk ut av Guds munn, begynte menneskene å utøve tro på Kristus, og derfor, ved tro grep de alt som er godt, og slik var det til Kristi komme.

26 Og etter at han kom, ble menneskene også frelst ved tro på hans navn, og ved tro blir de Guds sønner. Og like sikkert som Kristus lever, talte han disse ord til våre fedre og sa: [a]Alt dere skal be Faderen om i mitt navn – som er godt og som dere med tro stoler på at dere skal få – se, det skal bli gitt dere.

27 Derfor, mine elskede brødre, har [a]mirakler opphørt fordi Kristus har fart opp til himmelen og har tatt plass ved Guds høyre hånd for å [b]kreve av Faderen den rett han har til å vise menneskenes barn barmhjertighet?

28 For han har oppfylt de krav loven stiller, og han gjør krav på alle som har tro på ham. Og de som har tro på ham, vil [a]holde fast ved alt som er godt. Derfor [b]taler han menneskenes barns sak, og han bor i himlene i all evighet.

29 Og fordi han har gjort dette, mine elskede brødre, har mirakler opphørt? Se, jeg sier dere: Nei. Heller ikke har engler opphørt å betjene menneskenes barn.

30 For se, de er underkastet ham for å tjene ifølge hans befaling og vise seg for dem som er sterke i troen og har et urokkelig sinn i all gudfryktighet.

31 Og deres kall og gjerning består i å kalle mennesker til omvendelse og til å oppfylle og utføre arbeidet med Faderens pakter som han har inngått med menneskenes barn for å berede veien blant menneskenes barn ved å forkynne Kristi ord til Herrens utvalgte redskaper, så de kan bære vitnesbyrd om ham.

22 *a* vs Gud, guddommen.
b Moses 5:58. vs Engler.
24 *a* 2 Ne 2:5.
25 *a* Alma 12:28–30.
26 *a* 3 Ne 18:20. vs Bønn.
27 *a* vs Mirakel.
b Jes 53:12; Mosiah 14:12.
28 *a* Rom 12:9; L&p 98:11.
b 1 Joh 2:1; 2 Ne 2:9. vs Talsmann.

32 Og ved å gjøre dette bereder Gud Herren veien så resten av menneskeheten kan få [a]tro på Kristus, så Den hellige ånd kan få plass i deres hjerter ifølge sin kraft. Og på denne måten oppfyller Faderen de pakter som han har inngått med menneskenes barn.

33 Og Kristus har sagt: [a]Hvis dere har tro på meg, skal dere ha kraft til å gjøre alt jeg anser for [b]nødvendig.

34 Og han har sagt: [a]Omvend dere, alle jordens ender, og kom til meg og bli døpt i mitt navn og ha tro på meg, så dere kan bli frelst.

35 Og nå, mine elskede brødre, om så er at disse ting som jeg har talt til dere er sanne – og Gud vil vise dere med [a]kraft og stor herlighet på den siste [b]dag at de er sanne – og hvis de er sanne, har så miraklenes tid opphørt?

36 Eller har engler sluttet å vise seg for menneskenes barn? Eller har han [a]holdt tilbake Den hellige ånds kraft fra dem? Eller vil han gjøre det så lenge tiden eller jorden består, eller så lenge det finnes et menneske på jorden å frelse?

37 Se, jeg sier dere: Nei. For det er ved tro [a]mirakler blir utført, og det er ved tro engler viser seg og betjener menneskene. Derfor, ve menneskenes barn hvis disse ting har opphørt, for det er på grunn av [b]vantro, og alt er forgjeves.

38 For ifølge Kristi ord kan intet menneske bli frelst uten å ha tro på hans navn. Derfor, hvis disse ting har opphørt, da har troen også opphørt, og menneskene befinner seg i en fryktelig tilstand, for det er med dem som om ingen forløsning hadde funnet sted.

39 Men se, mine elskede brødre, jeg bedømmer dere som bedre, for etter deres saktmodighet å dømme har dere tro på Kristus, for hvis dere ikke har tro på ham, da er dere ikke [a]verdige til å bli regnet blant hans kirkes folk.

40 Og videre, mine elskede brødre, vil jeg tale til dere om [a]håp. Hvordan er det mulig for dere å komme til tro uten å ha håp?

41 Og hva er det dere skal [a]håpe på? Se, jeg sier til dere at dere skal ha [b]håp, gjennom Kristi forsoning og i hans oppstandelses kraft, om å bli oppreist til [c]evig liv, og dette på grunn av deres tro på ham i henhold til løftet.

42 Derfor, hvis et menneske har [a]tro, [b]må han nødvendigvis ha håp, for uten tro kan det ikke være noe håp.

32 *a* vs Tro.
33 *a* Mat 17:20.
b L&p 88:64–65.
34 *a* 3 Ne 27:20; Ether 4:18.
35 *a* 2 Ne 33:11.
b L&p 35:8.
36 *a* Moroni 10:4–5, 7, 19.
37 *a* Mat 13:58; Mormon 9:20; Ether 12:12–18.
b Moroni 10:19–24.
39 *a* vs Verdig, verdighet.
40 *a* Ether 12:4. vs Håp.
41 *a* L&p 138:14.
b Tit 1:2; Jak bok 4:4; Alma 25:16; Moroni 9:25.
c vs Evig liv.
42 *a* vs Tro.
b Moroni 10:20.

43 Og videre, se, jeg sier dere at han kan ikke ha tro og håp uten å være [a]saktmodig og ydmyk av hjertet,

44 ellers er hans [a]tro og håp forgjeves, for ingen er antagelig for Gud unntatt den som er saktmodig og ydmyk av hjertet, og hvis et menneske er saktmodig og ydmyk av hjertet og [b]bekjenner ved Den hellige ånds kraft at Jesus er Kristus, må han nødvendigvis ha kjærlighet, for hvis han ikke har kjærlighet, er han intet. Derfor må han nødvendigvis ha kjærlighet.

45 Og [a]kjærligheten er tålmodig og er velvillig og [b]misunner ikke og blåser seg ikke opp, søker ikke sitt eget, blir ikke lett bitter, tenker intet ondt og gleder seg ikke over ugudelighet, men gleder seg ved sannheten. Den utholder alt, tror alt, håper alt og tåler alt.

46 Derfor, mine elskede brødre, hvis dere ikke har kjærlighet, er dere intet, for kjærligheten svikter aldri. Derfor, hold fast ved kjærligheten som er det største av alt, for alle ting skal svikte.

47 Men [a]kjærligheten er [b]Kristi rene kjærlighet, og den varer evig, og den som er i besittelse av den på den siste dag, ham skal det bli vel med.

48 Derfor, mine elskede brødre, [a]be til Faderen med all hjertets iver om å bli fylt med denne kjærlighet som han har skjenket alle som er sanne [b]etterfølgere av hans Sønn Jesus Kristus, så dere kan bli Guds sønner, så vi, når han viser seg, skal [c]være lik ham, for vi skal se ham som han er, så vi kan ha dette håp, så vi kan bli [d]renset likesom han er ren. Amen.

KAPITTEL 8

Barnedåp er en ond avskyelighet – Små barn er levende i Kristus på grunn av forsoningen – De som har tro, de som omvender seg, er saktmodige og ydmyke av hjertet, de som mottar Den hellige ånd og holder ut til enden, vil bli frelst. Ca. 401–421 e.Kr.

Et brev fra min [a]far, Mormon, skrevet til meg, Moroni, og det ble skrevet til meg straks etter at jeg ble kalt til min tjenestegjerning, og på denne måten skrev han til meg:

2 Min elskede sønn, Moroni. Jeg gleder meg svært meget over at din Herre, Jesus Kristus, har husket deg og har kalt deg til sin tjenestegjerning og til sitt hellige arbeide.

3 Jeg husker deg alltid i mine bønner og ber stadig til Gud

43 *a* vs Saktmodig, saktmodighet.
44 *a* Alma 7:24; Ether 12:28–34.
b Luk 12:8–9. vs Bekjenne, bekjennelse; Vitne, vitnesbyrd.
45 *a* 1 Kor 13.
b vs Misunnelse.
47 *a* 2 Ne 26:30. vs Nestekjærlighet.
b Jos 22:5. vs Kjærlighet.
48 *a* vs Bønn.
b vs Jesus Kristus – Eksempel, Jesu Kristi; Lydighet, lydig, (ad)lyde.
c 1 Joh 3:1–3; 3 Ne 27:27.
d 3 Ne 19:28–29. vs Ren, renhet.
8 1 *a* Morm ord 1:1.

Faderen i Jesu, hans hellige barns navn, at han gjennom sin grenseløse [a]godhet og [b]nåde vil bevare deg i standhaftig tro på hans navn til enden.

4 Og nå, min sønn, taler jeg til deg om det som bedrøver meg umåtelig, for det bedrøver meg at det skulle oppstå [a]ordstrid blant dere.

5 For hvis jeg har fått vite sannheten, har det vært ordstrid blant dere om deres små barns dåp.

6 Og nå, min sønn, vil jeg at du skal arbeide flittig så denne store feiltagelse blir avskaffet blant dere, for i denne hensikt har jeg skrevet dette brevet.

7 For straks etter at jeg hadde fått vite disse ting om dere, spurte jeg Herren om dette, og [a]Herrens ord kom til meg ved Den hellige ånds kraft slik:

8 Lytt til Kristi din Forløsers, din Herres og din Guds ord. Se, jeg kom til verden, ikke for å kalle de rettferdige, men syndere til omvendelse. De [a]friske trenger ikke lege, men de som er syke. Derfor er små [b]barn [c]friske, for de er ikke i stand til å begå [d]synd. Derfor er [e]Adams forbannelse tatt bort fra dem ved meg, så den ikke har noen makt over dem, og [f]omskjærelsens lov er avskaffet ved meg.

9 Og på denne måten åpenbarte Den hellige ånd Guds ord for meg. Derfor vet jeg, min elskede sønn, at det er alvorlig gudsbespottelse at dere døper små barn.

10 Se, jeg sier deg at dette skal dere undervise: Omvendelse og dåp for dem som er [a]ansvarlige og i stand til å begå synd. Ja, lær foreldre at de må omvende seg og bli døpt og ydmyke seg som sine små [b]barn, og de skal alle bli frelst med sine små barn.

11 Og deres små [a]barn trenger hverken omvendelse eller dåp. Se, dåp er til omvendelse for å oppfylle budene om [b]syndenes forlatelse.

12 Men små [a]barn er levende i Kristus helt fra verdens grunnvoll ble lagt. Hvis ikke er Gud en partisk Gud, og også en foranderlig Gud som [b]viser persons anseelse, for hvor mange små barn er ikke døde uten dåp!

13 Derfor, hvis små barn ikke kunne frelses uten dåp, måtte de ha gått til et endeløst helvete.

14 Se, jeg sier deg at den som antar at små barn trenger dåp, er i bitterhets galle og i syndens lenker, for han har hverken [a]tro, håp eller kjærlighet. Derfor, hvis han skulle dø og tenke slik, måtte han gå ned til helvete.

15 For det er fryktelig ugudelig

3 *a* Mosiah 4:11.
b vs Nåde.
4 *a* 3 Ne 11:22, 28; 18:34.
7 *a* vs Guds ord.
8 *a* Mark 2:17.
b Mark 10:13–16.
c Mosiah 3:16; L&p 74:7.
d vs Synd.
e 2 Ne 2:25–27. vs Fall, Adam og Evas.
f 1M 17:10–11. vs Omskjærelse.
10 *a* vs Ansvarlig.
b vs Barn; Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet.
11 *a* vs Barn; Dåp, døpe – Kvalifikasjoner for å bli døpt.
b vs Syndsforlatelse.
12 *a* L&p 29:46–47; 93:38.
b Ef 6:9; 2 Ne 26:33; L&p 38:16.
14 *a* 1 Kor 13; Ether 12:6; Moroni 7:25–28; 10:20–23.

å anta at Gud frelser et barn fordi det er døpt, og at et annet må gå fortapt fordi det ikke er døpt.

16 Ve dem som forvender Herrens veier på denne måten, for hvis de ikke omvender seg, skal de gå fortapt. Se, jeg taler med frimodighet og med [a]myndighet fra Gud, og jeg frykter ikke for hva menneskene kan gjøre, for fullkommen [b]kjærlighet [c]jager bort all frykt.

17 Og jeg er fylt av [a]kjærlighet, som er en evig kjærlighet. Derfor er alle barn like for meg, derfor elsker jeg små [b]barn med en fullkommen kjærlighet, og de er alle like og vil motta frelse.

18 For jeg vet at Gud ikke er en partisk Gud eller et foranderlig vesen, men han er [a]uforanderlig fra [b]all evighet til all evighet.

19 Små [a]barn kan ikke omvende seg, derfor er det fryktelig ugudelig å nekte dem Guds rene barmhjertighet, for de er alle levende i ham på grunn av hans [b]barmhjertighet.

20 Og den som sier at små barn trenger dåp, fornekter Kristi barmhjertighet og betrakter hans [a]forsoning og hans forløsnings kraft som noe verdiløst.

21 Ve slike, for de står i fare for død, [a]helvete og en [b]uendelig pine. Jeg taler frimodig, for Gud har befalt meg. Lytt til det og gi akt, ellers vil det bli brukt mot deg ved Kristi [c]domstol.

22 For se, alle små barn er [a]levende i Kristus, og likeledes alle som er uten [b]loven, for [c]forløsningens kraft kommer til alle som ikke har noen lov. Derfor, den som ikke er fordømt – eller den som ikke er under noen fordømmelse – kan ikke omvende seg, og for slike har dåpen ingen hensikt.

23 Men det er gudsbespottelse å fornekte Kristi barmhjertighet og hans Hellige ånds kraft og sette sin lit til [a]døde gjerninger.

24 Se, min sønn, slik burde det ikke være, for [a]omvendelse er for dem som er under fordømmelse og under forbannelse av en lov som er brutt.

25 Og [a]omvendelsens første frukt er [b]dåp, og dåpen kommer ved tro til oppfyllelse av budene, og oppfyllelsen av budene gir [c]syndenes forlatelse.

26 Og syndenes forlatelse gir oss [a]saktmodighet og hjertets ydmykhet. Og på grunn

16 *a* vs Myndighet.
b vs Kjærlighet.
c 1 Joh 4:18.
17 *a* vs Nestekjærlighet.
b Mosiah 3:16–19.
18 *a* Alma 7:20; Mormon 9:9. vs Gud, guddommen.
b Moroni 7:22.
19 *a* Luk 18:15–17.
b vs Barmhjertig, barmhjertighet.
20 *a* vs Forløsningsplan; Forsoning.
21 *a* vs Helvete.
b Jak bok 6:10; Mosiah 28:3; L&p 19:10–12.
c vs Jesus Kristus – Dommer.
22 *a* vs Frelse – Frelse for barn.
b Apg 17:30; L&p 76:71–72.
c vs Forløse, forløst, forløsning.
23 *a* L&p 22:2.
24 *a* vs Omvende, omvendelse.
25 *a* vs Dåp, døpe – Kvalifikasjoner for å bli døpt.
b Moses 6:58–60.
c L&p 76:52. vs Syndsforlatelse.
26 *a* vs Saktmodig, saktmodighet.

av saktmodighet og hjertets ydmykhet kommer [b]Den hellige ånds nærvær, og denne [c]Trøster fyller oss med [d]håp og fullkommen [e]kjærlighet, en kjærlighet som ved [f]flittig [g]bønn varer til enden kommer, da alle de [h]hellige skal bo hos Gud.

27 Se, min sønn, jeg vil skrive til deg igjen hvis jeg ikke snart går i krig mot lamanittene. Se, denne nasjons, eller det nephittiske folks [a]stolthet vil føre til at de blir utryddet hvis de ikke omvender seg.

28 Be for dem, min sønn, at de må omvende seg. Men se, jeg frykter for at Ånden har sluttet å [a]streve med dem. Og i denne del av landet forsøker de også å fjerne all kraft og myndighet som kommer fra Gud, og de [b]fornekter Den hellige ånd.

29 Og etter å ha forkastet så stor kunnskap, min sønn, må de snart omkomme for å oppfylle de profetier som ble uttalt av profetene så vel som vår Frelsers egne ord.

30 Farvel, min sønn, til jeg skriver til deg eller møter deg igjen. Amen.

Mormons annet brev til sin sønn Moroni.

Omfatter kapittel 9.

KAPITTEL 9

Både nephittene og lamanittene er fordervet og avstumpet – De torturerer og myrder hverandre – Mormon ber om at nåde og godhet må være med Moroni i all evighet. Ca. 401 e.Kr.

Min elskede sønn, jeg skriver til deg igjen så du kan vite at jeg ennå er i live. Men jeg skriver litt om noe som er nedslående.

2 For se, jeg har hatt et meget hardt slag med lamanittene hvor vi ikke seiret. Og Archeantus har falt for sverdet, og Luram og Emron også. Ja, og vi har mistet et stort antall av våre beste menn.

3 Og se nå, min sønn, jeg frykter at lamanittene skal utrydde dette folk, for de omvender seg ikke, og Satan oppegger dem stadig til vrede mot hverandre.

4 Se, jeg arbeider stadig med dem, og når jeg taler Guds ord med [a]strenghet, skjelver de av sinne mot meg, og når jeg ikke er streng, forherder de sine hjerter mot det. Derfor frykter jeg at Herrens Ånd har sluttet å [b]streve med dem.

5 For de er så umåtelig sinte at det for meg ser ut til at de ikke har noen frykt for døden. Og de har mistet kjærligheten til hverandre og [a]tørster stadig etter blod og hevn.

---

26 *b* vs Hellige ånd, Den.
c vs Talsmann.
d vs Håp.
e 1 Pet 1:22; 1 Ne 11:22–25.
f vs Flid.
g vs Bønn.
h vs Hellig.
27 *a* L&p 38:39. vs Stolthet.
28 *a* Mormon 5:16.
b Alma 39:6.
vs Uopprettelig synd.
9 4 *a* 2 Ne 1:26–27; L&p 121:41–43.
b L&p 1:33.
5 *a* Mormon 4:11–12.

6 Og nå, min elskede sønn, la oss til tross for deres hårdhet arbeide [a]flittig, for hvis vi skulle slutte å [b]arbeide, skulle vi komme under fordømmelse. For vi har et arbeide å utføre mens vi er i dette jordiske tabernakel, så vi kan seire over fienden av all rettferdighet og hvile våre sjeler i Guds rike.

7 Og nå skriver jeg noe om dette folks lidelser, for se, ifølge den kunnskap som jeg har fått av Amoron, har lamanittene mange fanger som de tok fra tårnet i Sherrizah, og det var menn, kvinner og barn.

8 Og disse kvinners og barns ektemenn og fedre har de drept, og de gir kvinnene deres ektemenns kjøtt og barna deres fedres kjøtt å spise, og de gir dem bare litt vann.

9 Og selv om denne avskyeligheten blant lamanittene er stor, overgår den ikke vårt eget folks avskyelighet i Moriantum. For se, mange av lamanittenes døtre har de tatt til fange, og etter å ha berøvet dem for det som var mer kjært og dyrebart enn noe annet, nemlig [a]kyskhet og [b]dyd –

10 og etter at de hadde gjort dette, myrdet de dem på den mest grusomme måte og torturerte deres legemer til de døde. Og etter å ha gjort dette, fortærer de deres kjøtt som ville dyr på grunn av sine hårde hjerter, og de gjør det som et tegn på tapperhet.

11 Min elskede sønn, hvordan kan et folk som dette være så usivilisert?

12 (Og for bare noen få år siden var de et sivilisert og behagelig folk.)

13 Men, min sønn, hvordan kan et folk som dette som finner behag i så mange avskyeligheter –

14 hvordan kan vi forvente at Gud vil [a]holde sin straffende hånd tilbake fra oss?

15 Se, mitt hjerte roper: Ve dette folk. Straff dem, O Gud, og skjul deres synder og ugudelighet og avskyeligheter for ditt ansikt!

16 Og videre, min sønn, det er mange [a]enker og deres døtre tilbake i Sherrizah, og den del av fødemidlene som lamanittene ikke tok med seg, se, den har Zenephis hærstyrke tatt med seg og overlatt dem til å vandre omkring hvor som helst de kan for å finne mat, og mange gamle kvinner blir utmattet på veien og dør.

17 Og den hærstyrke som er med meg, er svak, og lamanittenes hærstyrker befinner seg mellom Sherrizah og meg. Og alle som har flyktet til [a]Aarons hærstyrke, har blitt offer for deres fryktelige brutalitet.

18 Hvor fordervet mitt folk er! De er uten orden og uten barmhjertighet. Se, jeg er bare et menneske, og jeg har bare et menneskes styrke, og jeg kan ikke lenger tvinge igjennom mine befalinger.

6*a* vs Flid.
b Jak bok 1:19; Enos 1:20.
vs Plikt.
9*a* vs Kyskhet.
b vs Dyd.
14*a* Alma 10:23.
16*a* vs Enke.
17*a* Mormon 2:9.

19 Og de har sunket dypt i sin fordervelse, og de er like brutale og sparer ingen, hverken gammel eller ung, og de fryder seg over alt unntatt det som er godt, og våre kvinners og barns lidelser overalt i dette landet overgår alt, ja, ingen tunge kan fortelle det, heller ikke kan det skrives.

20 Og nå, min sønn, dveler jeg ikke lenger ved denne frykteligе tilstand. Se, du kjenner dette folks ugudelighet, du vet at de er uten prinsipper og er følelsesløse, og deres ugudelighet [a]overgår lamanittenes.

21 Se, min sønn, jeg kan ikke anbefale dem for Gud av frykt for at han skal slå meg.

22 Men se, min sønn, jeg anbefaler deg for Gud, og ved Kristus setter jeg min lit til at du vil bli frelst, og jeg ber til Gud at han vil [a]spare ditt liv så du kan være vitne til at hans folk vender tilbake til ham eller blir fullstendig utryddet. For jeg vet at de må omkomme hvis de ikke [b]omvender seg og vender tilbake til ham.

23 Og hvis de omkommer, vil det skje som med jaredittene fordi de av hjertet bevisst [a]trakter etter blod og [b]hevn.

24 Og hvis de omkommer, vet vi at mange av våre brødre har [a]gått over til lamanittene, og mange flere vil også gå over til dem. Derfor, skriv litt til hvis du blir spart og jeg skulle omkomme og ikke få se deg. Men jeg håper at jeg snart får se deg, for jeg har hellige opptegnelser som jeg vil [b]gi deg.

25 Min sønn, vær trofast i Kristus, og måtte ikke det som jeg har skrevet, bedrøve deg så det knuger deg ned til døde. Men måtte Kristus løfte deg opp, og måtte hans [a]lidelser og død og det at han viste våre fedre sitt legeme, og hans barmhjertighet og langmodighet og håpet om hans herlighet og om [b]evig liv for evig hvile i ditt [c]sinn.

26 Og måtte den nåde som kommer fra Gud Faderen, hvis trone er høyt i himlene, og fra vår Herre Jesus Kristus, som sitter ved hans krafts [a]høyre hånd inntil alle ting skal bli ham underlagt, være hos deg og med deg i all evighet. Amen.

KAPITTEL 10

Et vitnesbyrd om Mormons bok kommer ved Den hellige ånds kraft – Åndens gaver gis til de trofaste – Tro ledsages alltid av åndelige gaver – Moronis ord taler fra støvet – Kom til Kristus, bli fullkommengjort i ham og helliggjør deres sjeler. Ca. 421 e.Kr.

NÅ skriver jeg, Moroni, det jeg synes passer. Og jeg skriver til mine brødre, [a]lamanittene, og jeg vil de skal vite at mer enn

20 *a* Hel 6:34–35.
22 *a* Mormon 8:3.
b Mal 3:7; Hel 13:11; 3 Ne 10:6; 24:7.
23 *a* Mormon 4:11–12.
b Ether 15:15–31.
24 *a* Alma 45:14.
b Mormon 6:6.
25 *a* vs Forsoning.
b vs Evig liv.
c vs Sinn.
26 *a* Luk 22:69; Apg 7:55–56; Mosiah 5:9; Alma 28:12.
10 1 *a* L&p 10:48.

fire hundre og tyve år er gått siden tegnet på Kristi komme ble gitt.

2 Og jeg [a]forsegler disse opptegnelser etter å ha talt noen få formanende ord til dere.

3 Se, når dere leser dette – hvis Gud har en vis hensikt med at dere skal lese det – vil jeg be dere innstendig om å minnes hvor barmhjertig Herren har vært mot menneskenes barn, fra Adam ble skapt og like ned til den tid når dere mottar dette, og [a]overveie det i deres [b]hjerter.

4 Og når dere mottar dette, vil jeg be dere innstendig om å [a]spørre Gud den evige Fader, i Kristi navn om [b]ikke disse ting er sanne. Og hvis dere spør av et [c]oppriktig hjerte, med [d]ærlig hensikt og har [e]tro på Kristus, vil han [f]åpenbare [g]sannheten av det for dere ved Den hellige ånds kraft.

5 Og ved Den hellige ånds kraft kan dere [a]vite [b]sannheten i alle ting.

6 Og alt som er godt, er rettferdig og sant, derfor vil ikke noe som er godt, fornekte Kristus, men erkjenne at han er til.

7 Og dere kan vite at han er til ved Den hellige ånds kraft. Derfor ber jeg dere innstendig om ikke å fornekte Guds kraft, for han virker med kraft [a]i forhold til menneskenes barns tro – den samme i dag og i morgen og for evig.

8 Og videre ber jeg dere innstendig, mine brødre, om ikke å fornekte [a]Guds gaver, for de er mange, og de kommer fra den samme Gud, og disse gaver gis på [b]forskjellige måter, men det er den samme Gud som gir alt dette til alle, og de gis ved Guds Ånds åpenbaringer til menneskenes gavn.

9 For se, [a]til én er det gitt ved Guds Ånd å [b]undervise i visdommens ord.

10 Og til en annen å kunne undervise i kunnskapens ord ved den samme Ånd.

11 Og til en annen overmåte stor [a]tro, og til en annen gavene til å [b]helbrede ved den samme Ånd.

12 Og videre, til en annen å kunne utføre mektige [a]mirakler.

13 Og videre, til en annen å kunne profetere om alle ting.

14 Og videre, til en annen å kunne se engler og tjenende ånder.

15 Og videre, til en annen alle slags tunger.

2a Mormon 8:4, 13–14. vs Skriftene – Profetier om hellige skrifter.
3a 5M 11:18–19. vs Fordype seg.
b 5M 6:6–7.
4a vs Bønn.
b 1 Ne 13:39; 14:30; Mosiah 1:6; Ether 4:10–11; 5:3.
c vs Ærlig, ærlighet.
d Jak brev 1:5–7; Moroni 7:9.
e vs Tro.
f vs Åpenbaring.
g vs Sannhet.
5a L&p 35:19. vs Dømmekraftens gave; Vitne, vitnesbyrd.
b Joh 8:32.
7a 1 Ne 10:17–19.
8a vs Gaver, Åndens.
b L&p 46:15.
9a 1 Kor 12:8–11; L&p 46:8–29.
b L&p 88:77–79, 118.
11a vs Tro.
b vs Helbrede, helbredelse.
12a vs Mirakel.

16 Og videre, til en annen å tolke språk og forskjellige slags [a]tunger.

17 Og alle disse gaver kommer ved Kristi Ånd, og de kommer til hver enkelt ettersom han vil.

18 Og jeg vil be dere innstendig om å huske, mine elskede brødre, at [a]enhver god gave kommer fra Kristus.

19 Og jeg vil be dere innstendig om å huske, mine elskede brødre, at han er [a]den samme i går, i dag og for evig, og at alle disse gaver som jeg har talt om, som er åndelige, aldri vil bli tatt bort så lenge verden består, unntatt ved menneskenes barns [b]vantro.

20 Derfor må det finnes [a]tro, og hvis det må finnes tro, må det også finnes håp. Og hvis det må finnes håp, må det også finnes kjærlighet.

21 Og hvis dere ikke har [a]kjærlighet, kan dere på ingen måte bli frelst i Guds rike. Heller ikke kan dere bli frelst i Guds rike hvis dere ikke har tro, heller ikke hvis dere ikke har noe håp.

22 Og hvis dere ikke har noe håp, må dere nødvendigvis være fortvilet, og fortvilelse kommer på grunn av synd.

23 Og Kristus sa visselig til våre fedre: [a]Hvis dere har tro, kan dere gjøre alle ting jeg anser for nødvendig.

24 Og nå taler jeg til alle jordens ender: Hvis den dag kommer at Guds kraft og gaver blir tatt fra dere, har det skjedd [a]på grunn av [b]vantro.

25 Og ve menneskenes barn om så skjer, for da skal det [a]ikke finnes noen blant dere som gjør det som er godt, nei, ikke én. For hvis det finnes én blant dere som gjør det som er godt, da gjør han det ved Guds kraft og gaver.

26 Og ve dem som bringer disse ting til opphør og dør, for de [a]dør i sine [b]synder, og de kan ikke bli frelst i Guds rike. Og jeg taler dette i overensstemmelse med Kristi ord, og jeg lyver ikke.

27 Og jeg ber dere innstendig om å huske disse ting, for tiden kommer hastig da dere skal vite at jeg ikke lyver, for dere skal se meg for Guds domstol. Og Gud Herren vil si til dere: forkynte jeg dere ikke mine [a]ord, som ble skrevet av denne mannen, likesom en som [b]roper fra de døde, ja, likesom en som taler fra [c]støvet?

28 Jeg kunngjør disse ting til oppfyllelse av profetiene, og se, de skal gå ut av den evige Guds munn, og hans ord skal [a]hvisle frem fra generasjon til generasjon.

29 Og Gud skal vise dere at det som jeg har skrevet, er sant.

16 *a* vs Tungemålsgaven.
18 *a* Jak brev 1:17.
19 *a* Heb 13:8.
b Moroni 7:37.
20 *a* Ether 12:3–37.
21 *a* 1 Kor 13; Moroni 7:1, 42–48. vs Nestekjærlighet.
23 *a* Moroni 7:33.
24 *a* Moroni 7:37.
b vs Vantro.
25 *a* JSO Sal 14:1–7 (Tillegg); Rom 3:10–12.
26 *a* Esek 18:26–27; 1 Ne 15:32–33; Mosiah 15:26.
b Joh 8:21.
27 *a* 2 Ne 33:10–11.
b 2 Ne 3:19–20; 27:13; 33:13; Mormon 9:30.
c Jes 29:4.
28 *a* 2 Ne 29:2.

30 Og videre ber jeg dere innstendig om å [a]komme til Kristus og gripe enhver god gave og [b]ikke røre ved den onde gave eller ved det som er urent.

31 Og [a]våkn opp og reis deg fra støvet, O Jerusalem. Ja, og ta på deg dine skjønne klær, O [b]Sions datter, og [c]styrk dine [d]staver og utvid dine grenser for evig, så du [e]aldri mer forvirres, så Den Evige Faders pakter som han har inngått med deg, O Israels hus, kan bli oppfylt.

32 Ja, [a]kom til Kristus og bli [b]fullkommengjort i ham, og nekt dere all ugudelighet. Og hvis dere nekter dere all ugudelighet og [c]elsker Gud av hele deres makt, sinn og styrke, da er hans nåde tilstrekkelig for dere, så dere ved hans nåde kan bli fullkomne i Kristus. Og hvis dere ved [d]Guds nåde er fullkomne i Kristus, kan dere på ingen måte fornekte Guds kraft.

33 Og videre, hvis dere ved Guds nåde er fullkomne i Kristus og ikke fornekter hans kraft, da er dere [a]helliggjort i Kristus, ved Guds nåde gjennom utgytelsen av [b]Kristi blod, som ifølge Faderens pakt er til [c]deres synders forlatelse, så dere blir [d]hellige og plettfrie.

34 Og nå byr jeg dere alle farvel. Jeg går snart til [a]hvile i [b]Guds paradis inntil min [c]ånd og mitt legeme igjen skal [d]forenes og jeg skal føres seirende gjennom [e]luften for å møte dere for Den Store [f]Jehovas [g]behagelige domstol, han som er både levendes og dødes evige [h]dommer. Amen.

30 *a* 1 Ne 6:4; Mormon 9:27; Ether 5:5.
b Alma 5:57.
31 *a* Jes 52:1–2.
b vs Sion.
c Jes 54:2.
d vs Stav.
e Ether 13:8.
32 *a* Mat 11:28; 2 Ne 26:33; Jak bok 1:7; Omni 1:26.
b Mat 5:48; 3 Ne 12:48. vs Fullkommen.
c L&p 4:2; 59:5–6.
d 2 Ne 25:23.
33 *a* vs Helliggjørelse.
b vs Forsoning.
c vs Syndsforlatelse.
d vs Hellighet.
34 *a* vs Hvile.
b vs Paradis.
c vs Ånd.
d vs Oppstandelse.
e 1 Tess 4:17.
f vs Jehova.
g Jak bok 6:13.
h vs Jesus Kristus – Dommer.

SLUTT

TILLEGG

VEILEDNING TIL SKRIFTENE

KRONOLOGI

HARMONISERING AV EVANGELIENE

VEILEDNING TIL SKRIFTENE

Veiledning til Skriftene inneholder omtale av utvalgte læresetninger, prinsipper, personer, og steder som vi finner i Bibelen, Mormons bok, Lære og pakter og Den kostelige perle. Under hvert emne i emneregisteret vil du finne viktige henvisninger til Skriftene. Denne veiledningen vil være til hjelp for deg i ditt personlige studium og når familien studerer Skriftene sammen. Den gjør det lettere for deg å besvare spørsmål om evangeliet, studere emner fra Skriftene, forberede taler og leksjoner, og dette vil kunne gi deg mer kunnskap og et sterkere vitnesbyrd om evangeliet.

Den følgende oppstillingen viser et eksempel på hvordan man finner frem i Veiledning til Skriftene:

Emnene er skrevet med fete typer.

Hvert emne inneholder en kort definisjon.

Av og til vil du også finne opplysninger om det emne du studerer under andre emner i veiledningen. Ordene *Se også*, skrevet med kursiv, vil fortelle deg hvilke emner dette er.

Jord. *Se også* Skape, skapelse; Verden

Den planet vi bor på – skapt av Gud ved Jesus Kristus – for å bli brukt av det dødelige mennesket i dets prøvestand. Dens endelige bestemmelse er å bli forherliget og opphøyet (L&p 77:1–2; 130:8–9). De som har levd slik at de er verdige til celestial herlighet, vil få jorden til evig bolig, (L&p 88:14–26) og vil dvele i Faderens og Sønnens nærhet (L&p 76:62).

Henvisninger til Skriftene som hjelper deg til å forstå definisjonen, vil du finne i parentes.

Enkelte emner har underemner, som er skrevet med kursiv.

Skapt for mennesket: Gud ga mennesket herredømme over jorden, **1M** 1:28 (Moses 2:28). Jorden hører Herren til, **2M** 9:29 (Sal 24:1). Herren har gitt jorden til menneskenes barn, **Sal** 115:16. Jeg har gjort jorden, og menneskene på den har jeg skapt, **Jes** 45:12.

Ved hans ords kraft kom mennesket til jorden, **Jak bok** 4:9.

Foran hver henvisning til Skriftene vil du finne et kort sitat eller et sammendrag av skriftstedet.

Jorden skal bli gitt til dem som har antatt Den hellige ånd som sin veileder, **L&p** 45:56–58 (L&p 103:7). De som har vært lydige mot evangeliet, skal få jordens gode ting som lønn, **L&p** 59:3. De fattige og saktmodige på jorden skal arve den, **L&p** 88:17 (Mat 5:5; 3 Ne 12:5).

Beslektede skriftsteder er oppgitt i parentes.

Vi vil skape en jord, og vi vil prøve dem, **Abr** 3:24–25.

Av og til vil du ikke finne opplysninger om emnet under det emne du har slått opp. Ordet *Se* skrevet med kursiv vil fortelle hvor du kan finne opplysninger om emnet.

Joseph Smith jr. *Se* Smith, Joseph jr.

Josefs stav. *Se* Efra'im – Efra'ims eller Josefs stav; Mormons bok

Ordet *Se* (eller *Se også*), etterfulgt av en tankestrek, forteller deg at opplysningene står i et underemne ("Efra'ims eller Josefs stav") under et hovedemne ("Efra'im").

Aaron, sønn av Mosiah. *Se også* Mosiah, sønn av Benjamin; Mosiahs sønner

I Mormons bok, en sønn av kong Mosiah. Aaron arbeidet som misjonær og bidro gjennom sine iherdige anstrengelser til å omvende mange sjeler til Kristus.

Var en vantro som forsøkte å ødelegge Kirken, **Mosiah** 27:8–10, 34. En engel viste seg for ham og hans ledsagere, **Mosiah** 27:11. Omvendte seg og begynte å forkynne Guds ord, **Mosiah** 27:32–28:8. Frasa seg kongetronen og dro i stedet til lamanittene for å forkynne Guds ord, **Alma** 17:6–9. Fastet og ba om veiledning, **Alma** 17:8–11. Underviste kong Lamonis far, **Alma** 22:1–26. Forkynte for zoramittene, **Alma** 31:6–7.

Abed-Nego. *Se også* Daniel

Sadrak, Mesak og Abed-Nego i Det gamle testamente var tre israelittiske ungdommer som, sammen med Daniel, ble bedt om å komme til kong Nebukadnesars slott. Nebukadnesar var konge i Babylon. Abed-Negos hebraiske navn var Asarja. De fire ungdommene nektet å gjøre seg urene ved å spise av kongens mat og drikke hans vin (Dan 1). Sadrak, Mesak og Abed-Nego ble kastet i en glødende ildovn av kongen, men ble på mirakuløst vis bevart (Dan 3).

Abel. *Se også* Adam; Kain

I Det gamle testamente, sønn av Adam og Eva.

Ofret et et mer fullkomment offer til Gud enn broren Kain gjorde, **1M** 4:4–5 (Heb 11:4; Moses 5:16–21). Ble myrdet av Kain, **1M** 4:8 (Moses 5:32).

Mottok prestedømmet av Adam, **L&p** 84:16.

Satan konspirerte med Kain om å myrde Abel, **Moses** 5:28–31 (Hel 6:27).

Abinadi. *Se også* Martyr, martyrium

En nephitt-profet i Mormons bok.

Han profeterte at Gud ville straffe den ugudelige kong Noahs folk hvis de ikke omvendte seg, **Mosiah** 11:20–25. Ble kastet i fengsel fordi han profeterte at ødeleggelse ville ramme kong Noah og hans folk, **Mosiah** 12:1–17. Underviste kong Noahs ugudelige prester i Moseloven og om Kristus, **Mosiah** 12–16. Alma den eldre trodde, og skrev ned hans ord, **Mosiah** 17:2–4. Ble brent til døde av kong Noah, **Mosiah** 17:20.

Abraham. *Se også* Pakten med Abraham

En sønn av Tarah, født i Ur i Kaldea (1M 11:26, 31; 17:5). En Herrens profet som Herren inngikk evige pakter med. Gjennom disse pakter blir alle jordens nasjoner velsignet. Abraham ble opprinnelig kalt Abram.

Utvandret til Karan hvor Tarah døde, **1M** 11:31–32 (Abr 2:1–5). Ble kalt av Gud til å reise til Kana'an for å motta en guddommelig pakt, **1M** 12:1–8 (Abr 2:4, 15–17). Reiste til Egypt, **1M** 12:9–20 (Abr 2:21–25). Slo seg ned i Hebron, **1M** 13:18. Reddet Lot, **1M** 14:1–16. Møtte Melkisedek, **1M** 14:18–20. Med Hagar fikk han sønnen Ismael, **1M** 16:15–16. Hans navn ble forandret til Abraham, **1M** 17:5. Herren fortalte Abraham og Sara at de ville få en sønn, **1M** 17:15–22; 18:1–14. Med Sara fikk han sønnen Isak, **1M** 21:2–3. Ble befalt å ofre Isak, **1M** 22:1–18. Sara døde og ble begravet, **1M** 23:1–2, 19. Abraham døde og ble begravet, **1M** 25:8–10.

At Abraham var villig til å ofre Isak, var et bilde på Gud og hans Enbårne Sønn, **Jak bok** 4:5. Betalte tiende til Melkisedek, **Alma** 13:15. Forutså og bar vitnesbyrd om Kristi komme, **Hel** 8:16–17.

Mottok prestedømmet av Melkisedek, **L&p** 84:14. De rettferdige blir Abrahams ætt, **L&p** 84:33–34 (Gal

3:27–29). Mottok alle ting ved åpenbaring og har mottatt sin opphøyelse, **L&p** 132:29.

Søkte etter fedrenes velsignelser og å motta prestedømmet, **Abr** 1:1–4. Ble forfulgt av falske prester i Kaldea, **Abr** 1:5–15. Ble reddet av Herren, **Abr** 1:16–20. Lærte om sol, måne og stjerner, **Abr** 3:1–14. Lærte om det førjordiske liv og om skapelsen, **Abr** 3:22–28.

Abrahams bok: Oldtidsopptegnelser skrevet av Abraham og som kom i Kirkens besittelse i 1835. Opptegnelsen og noen mumier ble oppdaget i egyptiske katakomber av Antonio Lebolo, som testamenterte dem til Michael Chandler. Chandler stilte dem ut i De forente stater i 1835. Noen venner av Joseph Smith kjøpte dem av Chandler og ga dem til profeten, som oversatte dem. Noen av disse opptegnelsene finnes nå i Den kostelige perle.

Kapittel 1 forteller hva Abraham opplevde i Ur i Kaldea, hvor ugudelige prester forsøkte å ofre ham. Kapittel 2 forteller om hans reise til Kana'an. Herren viste seg for ham og inngikk pakter med ham. Kapittel 3 forteller at Abraham så universet og forsto forholdet mellom himmellegemene. Kapittel 4 og 5 er nok en beretning om skapelsen.

Abrahams ætt: De mennesker som ved å være lydige mot lovene og ordinansene i Jesu Kristi evangelium mottar de løfter Gud ga til Abraham og de pakter han inngikk med ham. Menn og kvinner kan motta disse velsignelser hvis de nedstammer direkte fra Abraham, eller hvis de blir adoptert inn i hans familie ved å ta imot evangeliet og bli døpt (Gal 3:26–29; 4:1–7; L&p 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Abr 2:9–11). De som nedstammer direkte fra Abraham, kan miste sine velsignelser hvis de er ulydige (Rom 4:13; 9:6–8).

Abram. *Se* Abraham

Adam. *Se også* Adam-ondi-Ahman; Eden; Erkeengel; Eva; Fall, Adam og Evas; Mikael

Det første menneske som ble skapt på jorden.

Adam er far og patriark til den menneskelige familie på jorden. Hans overtredelse i Edens hage (1M 3; L&p 29:40–42; Moses 4) førte til at han "falt" og ble dødelig, et skritt som var nødvendig for at menneskeheten skulle kunne ha fremgang her på denne jorden (2 Ne 2:14–29; Alma 12:21–26). Derfor skulle vi hedre Adam og Eva for den rolle de spilte når det gjaldt å muliggjøre vår evige vekst. Adam er Den gamle av dager og er også kjent under navnet Mikael (Dan 7; L&p 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Han er erkeengelen (L&p 107:54), og vil vende tilbake til jorden i egenskap av patriark for den menneskelige familie (L&p 116).

Gud skapte mennesket i sitt eget bilde, **1M** 1:26–28 (Moses 2:26–28; Abr 4:26–28). Gud ga mennesket herredømme over alle ting og befalte ham å bli mange og fylle jorden, **1M** 1:28–31 (Moses 2:28–31; Abr 4:28–31). Gud satte Adam og Eva i Edens hage og forbød dem å spise av treet til kunnskap om godt og ondt, **1M** 2:7–9, 15–17 (Moses 3:7–9, 15–17; Abr 5:7–13). Adam ga navn til hver levende skapning, **1M** 2:19–20 (Moses 3:19–20; Abr 5:20–21). Adam og Eva ble viet av Gud, **1M** 2:18–25 (Moses 3:18–25; Abr 5:14–21). Adam og Eva ble fristet av Satan, spiste av den forbudte frukt og ble vist ut av Edens hage, **1M** 3 (Moses 4). Adam var 930 år gammel da han døde, **1M** 5:5 (Moses 6:12).

Adam var det første menneske, **L&p** 84:16. Før sin død sammenkalte Adam sine rettferdige etterkommere i Adam-ondi-Ahman og ga dem en velsignelse, **L&p** 107:53–57.

Adam ofret, **Moses** 5:4–8. Adam ble døpt, mottok Den hellige ånd og ble ordinert til prestedømmet, **Moses** 6:51–68.

Adam-ondi-Ahman. *Se også* Adam

Det sted hvor Adam, tre år før sin død, velsignet sine rettferdige etterkommere (L&p 107:53–56) og hvor han vil komme før Kristi annet komme (L&p 116).

Adopsjon. *Se også* Abraham – Abrahams ætt; Guds sønner og døtre; Israel; Kristi barn

Skriftene omtaler to former for adopsjon:

(1) En person som ikke nedstammer i direkte linje fra Israel blir medlem av Abrahams familie og av Israels hus ved å ha tro på Jesus Kristus, omvende seg, bli døpt ved nedsenkning og motta Den hellige ånd (2 Ne 31:17–18; L&p 84:73–74; Abr 2:6, 10–11).

(2) Alle som har mottatt evangeliets frelsende ordinanser, blir Jesu Kristi sønner og døtre ved å vise fortsatt lydighet mot Hans bud (Rom 8:15–17; Gal 3:24–29; 4:5–7; Mosiah 5:7–8).

Adspredelse, Israels. *Se* Israel – Israels adspredelse

Advare, advarsel. *Se også* Våke, vektere

Å varsle eller gi beskjed. Profeter, ledere og foreldre advarer og lærer andre å være lydige mot Herren og hans lære.

Jakob advarte Nephis folk mot allslags synd, **Jak bok** 3:12.

Advarselsrøsten er til alle mennesker, **L&p** 1:4. La deres forkynnelse være en advarselens røst, **L&p** 38:41. Dette er en advarsels dag, **L&p** 63:58. Alle som er advart, skulle advare sin neste, **L&p** 88:81. Jeg har advart dere og advarer dere på forhånd ved å gi dere dette visdomsord, **L&p** 89:4.

Agrippa. *Se også* Paulus

I Det nye testamente, sønn av Herodes Agrippa I og bror av Berenike og Drusilla. Han var konge i Kalkis som lå i Libanon. Han hørte på apostelen Paulus og lot seg nesten overtale til å bli en kristen (Apg 25–26; JS – H 1:24).

Akab. *Se også* Jesabel

I Det gamle testamente, en av de mektigste og mest ugudelige konger i det nordlige Israel. Han giftet seg med sidoniernes prinsesse, Jesabel. Under hennes innflytelse fikk dyrkingen av Baal og Astarte fotfeste i Israel (1 Kong 16:29–33; 2 Kong 3:2) og man forsøkte å kvitte seg med profetene og slutte å tilbe Jehova (1 Kong 18:13).

I 22 år regjerte han over Israel i Samaria, **1 Kong** 16:29 (1 Kong 16–22). Han gjorde det som var ondt i Herrens øyne, enda mer enn noen av dem som hadde vært før ham, **1 Kong** 16:30. Ble drept i kamp, **1 Kong** 22:29–40.

Aker. *Se* Åker

Akte. *Se også* Ærbødighet; Ære, hedre

Å anse noe eller noen for å ha verdi og betydning, spesielt innenfor rammen av evangeliet.

Han var foraktet, og vi aktet ham for intet, **Jes** 53:3–4.

Det som mennesket akter høyt, er en avskyelighet i Guds øyne, **Luk** 16:15. Akt hverandre høyere enn dere selv, **Fil** 2:3.

Alle er like for Herren, **1 Ne** 17:35. Enhver skulle akte sin neste som seg selv, **Mosiah** 27:4 (L&p 38:24–25).

På den dag da alt var vel, aktet de mitt råd for intet, **L&p** 101:8.

Alen

Den vanlige lengdeenhet som ble brukt av hebreerne. Opprinnelig utgjorde den lengden fra albuen til fingertuppene.

Alfa og Omega. *Se også* Jesus Kristus

Alfa er den første bokstaven i det greske alfabetet. Omega er den siste. De er også navn som ble gitt til Jesus

Kristus og brukes som symbol for å vise at Kristus er både begynnelsen og enden (Åp 1:8; L&p 19:1).

Alkohol. *Se* Visdomsordet

Aller helligste, det. *Se også* Tabernakel; Tempel, Herrens hus

Det helligste av alle rom i det tabernakel Moses bygget – senere også i tempelet (2M 26:33–34).

Allestedsnærværende. *Se også* Gud, guddommen

Guds evne til å være overalt gjennom sin ånd (Sal 139:7–12; L&p 88:7–13, 41).

Allmektig. *Se også* Gud, guddommen

Den guddommelige egenskap å ha all makt (1M 18:14; Alma 26:35; L&p 19:1–3).

Allvitende. *Se også* Gud, guddommen

Den guddommelige egenskap å ha all kunnskap (Mat 6:8; 2 Ne 2:24).

Alma den eldre

En profet i Mormons bok blant nephittene som organiserte Kirken i den ugudelige kong Noahs dager.

Han var en av den ugudelige kong Noahs prester og var en etterkommer av Nephi, **Mosiah** 17:1–2. Etter at han hørte på Abinadi og trodde på ham, ble han utstøtt av kongen. Han flyktet, skjulte seg og skrev ned det Abinadi hadde sagt, **Mosiah** 17:3–4. Han omvendte seg og underviste i Abinadis ord, **Mosiah** 18:1. Døpte i Mormons vann, **Mosiah** 18:12–16. Organiserte Kirken, **Mosiah** 18:17–29. Ankom til Zarahemla sammen med sitt folk, **Mosiah** 24:25. Ble gitt myndighet over Kirken, **Mosiah** 26:8. Var dommer i og ledet Kirken, **Mosiah** 26:34–39. Overdro høyprestembedet til sin sønn, **Alma** 4:4 (Mosiah 29:42; Alma 5:3).

Alma, sønn av Alma. *Se også* Alma den eldre; Amulek; Mosiahs sønner

I Mormons bok, den første profet og øverste dommer i den nephittiske nasjon. I sine ungdomsår forsøkte han å ødelegge Kirken (Mosiah 27:8–10). Imidlertid viste en engel seg for ham, og han ble omvendt til evangeliet (Mosiah 27:8–24; Alma 36:6–27). Senere frasa han seg stillingen som øverste dommer for å kunne undervise folket (Alma 4:11–20).

Almas bok: En egen bok i Mormons bok som er en forkortelse av opptegnelser av profetene Alma, som var Almas sønn, og av hans sønn Helaman. De hendelser som er beskrevet i boken, finner sted i tidsrommet fra omtrent år 91 til år 52 f. Kr. Boken består av 63 kapitler. Kapittel 1–4 forteller om Nehors og Amlicis tilhengere som gjør opprør mot nephittene. De kriger som dette førte til, var blant de mest ødeleggende nephittene inntil da hadde opplevd. I kapittel 5–16 finnes beretningen om Almas første misjonsreiser, blant annet hans tale om den gode hyrde (Alma 5) og hans forkynnelse sammen med Amulek i byen Ammonihah. Kapittel 17–27 forteller om Mosiahs sønner og deres misjonærvirksomhet blant lamanittene. I kapittel 28–44 finnes noen av Almas aller viktigste taler. I kapittel 32 sammenligner Alma ordet med et frø, og i kapittel 36 forteller han sin sønn Helaman hvordan han ble omvendt. I kapittel 39–42 gir Alma råd til sin sønn Corianton, som hadde begått en moralsk overtredelse, og i denne viktige talen forklarer han begreper som rettferdighet, barmhjertighet, oppstandelse og forsoningen. Kapittel 45–63 forteller om kriger nephittene førte i denne tidsperioden, og om utvandring under Hagoth. Store ledere som kaptein Moroni, Teancum og Lehi bidro, ved hjelp av sine modige og betimelige handlinger, til at nephittene ble bevart.

Almisser. *Se også* Faste; Fattig; Offergaver, offer; Velferd

Offergaver for å hjelpe de fattige.

Gi ikke din almisse for å bli æret av mennesker, **Mat** 6:1–4 (3 Ne 13:1–4). Denne fattige enken har gitt mer enn alle de andre, **Mark** 12:41–44. Det er saligere å gi enn å ta imot, **Apg** 20:33–35.

Jeg vil dere skal gi av deres midler til de fattige, **Mosiah** 4:26. Kirkens medlemmer skulle gi av sine midler, enhver i forhold til det han har, **Mosiah** 18:27.

Alter. *Se også* Offer

Et byggverk brukt til ofringer og tilbedelse.

Noah bygget et alter for Herren og ofret brennoffer, **1M** 8:20. Abram bygget et alter for Herren, **1M** 12:7–8. Abraham bandt sin sønn Isak fast til alteret, **1M** 22:9 (1M 22:1–13). Der bygget Jakob et alter og kalte stedet El-Betel, **1M** 35:6–7. Elijah bygget et alter og utfordret Baals prester, **1 Kong** 18:17–40.

Om du bærer frem ditt offer til alteret, gå da først bort og forlik deg med din bror, **Mat** 5:23–24. Under alteret så jeg deres sjeler som var blitt slått ihjel for Guds ords skyld, **Åp** 6:9 (L&p 135:7).

Lehi bygget et alter av stener og takket Herren, **1 Ne** 2:7.

Abraham ble reddet fra døden på et alter til avguden Elkena, **Abr** 1:8–20.

Amalekitter (Det gamle testamente)

En araber-stamme som bodde i ørkenen Paran mellom Ha'Arava og Middelhavet. Fra Moses (2M 17:8) og ned til Saul og David (1 Sam 15; 27:8; 30; 2 Sam 8:11–12) lå de stadig i krig med hebreerne.

Amalekitter (Mormons bok)

En gruppe frafalne nephitter som ledet lamanittene til kamp mot nephittene (Alma 21–24; 43).

Amalickiah

I Mormons bok, en forræder blant nephittene som fikk makt blant lamanittene og førte dem mot nephittene (Alma 46–51).

Amen. *Se også* Bønn

Betyr "la det skje" eller "slik er det". *Amen* blir sagt for å gi uttrykk for en helhjertet eller høytidelig godkjennelse og aksept (5M 27:14–26) eller for at det som er blitt sagt, er sant (1 Kong 1:36). Etter bønner, vitnesbyrd og taler i dag sier de som hører på, høyt og tydelig *amen* for å tilkjennegi at de er enige og aksepterer det.

I den tid som Det gamle testamente omhandler, skulle en person si *amen* når han avla en ed (1 Krøn 16:7, 35–36; Neh 5:12–13; 8:2–6). Kristus kalles "Amen, det trofaste og sannferdige vitne" (Åp 3:14). I profetenes skole utgjorde *amen* også et tegn på en pakt (L&p 88:133–135).

Amlici, Amlicitter

En mann i Mormons bok som ledet en gruppe nephitter som under dommernes regjeringstid ville ha en konge. Disse nephittene, som ble kalt amlicitter, gjorde åpent opprør mot Gud, og for dette pådro de seg en forbannelse (Alma 2–3).

Ammon, Etterkommer av Zarahemla. *Se også* Limhi

I Mormons bok, en sterk og mektig mann som ledet en ekspedisjon fra Zarahemla til landet Lehi-Nephi (Mosiah 7:1–16). Han ble vist opptegnelser fra fordums tid og forklarte hva en seer er (Mosiah 8:5–18). Senere hjalp han kong Limhi og hans folk med å flykte fra lamanittene og førte dem tilbake til Zarahemla (Mosiah 22).

Ammon, sønn av Mosiah. *Se også* Anti-Nephi-Lehis folk; Mosiah, sønn av Benjamin; Mosiahs sønner

I Mormons bok, en sønn av kong

Mosiah. Ammon tjente som misjonær og medvirket gjennom iherdige anstrengelser til at mange sjeler ble omvendt til Kristus.

Var en vantro som forsøkte å ødelegge Kirken, **Mosiah** 27:8–10, 34. En engel viste seg for ham og hans kamerater, **Mosiah** 27:11. Omvendte seg og begynte å forkynne Guds ord, **Mosiah** 27:32–28:8. Nektet å bli konge og reiste i stedet til lamanittene for å forkynne Guds ord, **Alma** 17:6–9. Fastet og ba om veiledning, **Alma** 17:8–11. Ble ført bundet frem for kong Lamoni, **Alma** 17:20–21. Reddet Lamonis buskap, **Alma** 17:26–39. Forkynte for Lamoni, **Alma** 18:1–19:13. Takket Gud og var overveldet av glede, **Alma** 19:14. Hans konvertitter falt aldri fra, **Alma** 23:6. Frydet seg over å ha vært et redskap i Guds hender til å bringe mange tusen til sannheten, **Alma** 26:1–8 (Alma 26). Førte Anti-Nephi-Lehis folk i sikkerhet, **Alma** 27. Følte stor glede over å møte Alma, **Alma** 27:16–18.

Amos

En profet i Det gamle testamente som profeterte fra omtrent år 792 til 740 f.Kr. mens Ussia var konge i Juda og Jeroboam i Israel.

Profeten Amos: En bok i Det gamle testamente. I mange av Amos' profetier blir Israel og hennes omkringliggende nasjoner advart og bedt om å vende tilbake til rettferdighet.

I kapitlene 1–5 kalles Israel og hennes omkringliggende nasjoner til omvendelse. Kapittel 3 forklarer at Herren åpenbarer sine hemmeligheter til profetene, og at Israel, på grunn av overtredelse, vil bli ødelagt av en motstander. I kapitlene 6–8 profeteres det mange år før den assyriske invasjon at Israel vil falle. Kapittel 9 profeterer om at Israel vil vende tilbake til sitt eget land.

Amulek. *Se også* Alma, sønn av Alma

I Mormons bok, en misjonærledsager til Almas sønn, Alma.

Ble besøkt av en engel, **Alma** 8:20; 10:7. Tok Alma inn i sitt hjem, **Alma** 8:21–27. Forkynte med stor kraft for folket i Ammonihah, **Alma** 8:29–32; 10:1–11. Var en etterkommer av Nephi, Lehi og Manasse, **Alma** 10:2–3. Vitnet om sannheten, **Alma** 10:4–11. Kalte folket til omvendelse og ble forkastet, **Alma** 10:12–32. Diskuterte med Zeezrom, **Alma** 11:20–40. Underviste om oppstandelse, dom og gjenopprettelse, **Alma** 11:41–45. Ønsket å forhindre at de troende ble brent som martyrer, **Alma** 14:9–10. Ble kastet i fengsel sammen med Alma, **Alma** 14:14–23. Brøt fengselets lenker ved hjelp av tro, **Alma** 14:24–29. Vitnet om forsoningen, barmhjertighet og rettferdighet, **Alma** 34:8–16. Underviste om bønn, **Alma** 34:17–28. Oppfordret folk til ikke å utsette sin omvendelse, **Alma** 34:30–41. Almas og Amuleks tro fikk fengselsmurer til å rase sammen, **Ether** 12:13.

Ananias i Damaskus. *Se også* Paulus

En kristen disippel i Damaskus som døpte Paulus (Apg 9:10–18; 22:12).

Ananias i Jerusalem

I Det nye testamente, løy han og hans hustru, Saffira, for Herren ved å stikke til side noen av de penger de hadde innviet til Herren. Da Peter konfronterte dem med dette, falt de begge døde til jorden (Apg 5:1–11).

Andre Mosebok. *Se også* Pentateuken

En bok i Det gamle testamente, skrevet av Moses, som forteller om israelittene som dro ut av Egypt. Israels tidligere historie, slik den er gjengitt i Andre Mosebok, kan deles i tre: (1) folkets slaveri i Egypt, (2) utvandringen fra Egypt under ledelse av Moses og (3)

deres løfte om å tjene Gud i sitt religiøse og politiske liv.

Første del av Andre Mosebok 1:1–15:21, forteller om Israel som ble undertrykket i Egypt, om Moses, hans første leveår og kall, om utvandringen og innstiftelsen av jødenes påske, om vandringen til Rødehavet, tilintetgjørelsen av Faraos hær og om Moses' seierssang.

Annen del, kapittel 15–18, forteller om Israels forløsning og hva som hendte på ferden fra Rødehavet til Sinai, det bitre vann i Mara, at de mottok vaktler og manna, om helligholdelse av sabbaten, om vann som kom som en mirakuløs gave ved Refidim og om slaget de utkjempet der mot amalekittene, om Jetro som ankom leiren og om de råd han ga om hvordan folket skulle styres.

Tredje del, kapittel 19–40, behandler Israel som vier seg til Guds tjeneste gjennom de høytidelige begivenheter som fant sted ved Sinai. Herren beskikket folket som et rike av prester og som en hellig nasjon, han ga De ti bud og instruksjoner om tabernakelet, dets inventar og hvordan tilbedelsen der skulle foregå. Deretter følger beretningen om folket som synder ved å tilbe en gullkalv og til slutt beretningen om hvordan tabernakelet blir bygget og innredet for tilbedelse.

Andreas

I Det nye testamente, bror av Simon Peter og en av de tolv apostler som ble kalt av Jesus under hans jordiske virksomhet (Mat 4:18–19; Mark 1:16–18, 29).

Anna

I Det nye testamente, en profetinne av Asers stamme. Ved tiden for Jesu fødsel var hun en tilårskommen enke. Hun så Jesus-barnet da han ble fremstilt i tempelet, og forsto at han var Forløseren (Luk 2:36–38).

Annas. *Se også* Kaifas

En mann i Det nye testamente med stor innflytelse i Det jødiske råd (Sanhedrin). Da Jesus ble arrestert, ble han først fremstilt for ham (Joh 18:13); han spilte også en ledende rolle i rettergangen mot apostlene (Apg 4:3–6).

Annet komme, Jesu Kristi. *Se også* Gog; Harmageddon; Jesus Kristus; Magog; Tidenes tegn

Ved begynnelsen av tusenårsriket vil Kristus komme tilbake til jorden. Denne begivenhet vil markere slutten på denne jordens timelige prøvetid. De ugudelige vil bli fjernet fra jorden, og de rettferdige vil bli tatt opp i en sky mens jorden blir renset. Selv om intet menneske vet eksakt når Kristus kommer for annen gang, har han gitt oss tegn som vi kan være oppmerksomme på, og som viser at tiden nærmer seg (Mat 24; JS – M 1).

Jeg vet at min gjenløser lever, og som den siste skal han stå fram på støvet, **Job** 19:25. For meg skal hvert kne bøye seg, hver tunge skal sverge meg troskap, **Jes** 45:23 (L&p 88:104). En menneskesønn kom med himmelens skyer, **Dan** 7:13 (Mat 26:64; Luk 21:25–28). De skal skue opp til meg som de har gjennomstunget, **Sak** 12:10. Og en skal si: Hva er det for sår du har på kroppen, **Sak** 13:6 (L&p 45:51). Hvem kan utholde den dagen han kommer? For han er som smelterens ild, **Mal** 3:2 (3 Ne 24:2; L&p 128:24).

Menneskesønnen skal komme i sin Faders herlighet, **Mat** 16:27 (Mat 25:31). Men den dag og time kjenner ingen, bare min Fader, **Mat** 24:36 (L&p 49:7; JS – M 1:38–48). Denne Jesus skal komme igjen på samme måte som dere så ham fare opp til himmelen, **Apg** 1:11. Herren selv skal komme ned fra himmelen, **1 Tess** 4:16. Herrens dag vil komme som en tyv om natten, **2 Pet** 3:10. Herren kommer med sine ti tusener hellige, **Jud** 1:14. Han

kommer med skyene, og hvert øye skal se ham, **Åp** 1:7.

Jesus vil stå for å dømme verden, **3 Ne** 27:14–18.

Bered dere, bered dere, for Herren er nær, **L&p** 1:12. Jeg vil åpenbare meg fra himmelen med kraft, og bo på jorden i tusen år, **L&p** 29:9–12. Oppløft din røst, rop omvendelse og bered veien for Herren og for Hans annet komme, **L&p** 34:5–12. Jeg er Jesus Kristus, og jeg vil plutselig komme til mitt tempel, **L&p** 36:8 (L&p 133:2). Men dagen kommer snart da dere skal se meg og vite at jeg er, **L&p** 38:8. Den som frykter meg, skal se frem til tegnene på Menneskesønnens komme, **L&p** 45:39. Herren skal blotte sitt ansikt, **L&p** 88:95. Herrens store og forferdelige dag er nær, **L&p** 110:16. Når Frelseren viser seg, skal vi se ham som han er, **L&p** 130:1. Frelseren skal stå midt iblant sitt folk og skal regjere, **L&p** 133:25. Hvem er denne som kommer ned fra Gud i himmelen med farvede klær, **L&p** 133:46 (Jes 63:1).

Ansikt (Åsyn)

En persons generelle mine eller utseende som ofte gjenspeiler åndelig holdning og sinnstilstand.

Uttrykket i ansiktene deres vitner mot dem, **Jes** 3:9. Da skiftet kongen farve og hans tanker skremte ham, **Dan** 5:6.

Han var som lyn å se til, **Mat** 28:3. Hans ansikt var som solen, **Åp** 1:16.

Har dere fått Guds bilde i deres ansikter, **Alma** 5:14, 19. Ammon så at kongens ansiktsuttrykk var forandret, **Alma** 18:12.

Faste og be med glade hjerter og blidt åsyn, **L&p** 59:14–15. Hans ansikt skinte klarere enn solen, **L&p** 110:3.

Ansvarlig. *Se også* Handlefrihet

Herren har sagt at alle mennesker er ansvarlige for sine egne motiver, holdninger, ønsker og handlinger.

Ansvarsalderen er den alder da barn blir ansvarlige for sine egne handlinger, er istand til å synde og omvende seg.

Jeg vil dømme enhver etter hans veier, **Esek** 18:30.

Hvert unyttig ord skal de gjøre regnskap for, **Mat** 12:36. Avlegg regnskap for din forvaltning, **Luk** 16:2. Hver og en av oss skal gjøre Gud regnskap for seg selv, **Rom** 14:12. De døde vil bli dømt etter sine gjerninger, **Åp** 20:12.

Våre ord, gjerninger og tanker vil fordømme oss, **Alma** 12:14. Vi er våre egne dommere og kan gjøre godt eller ondt, **Alma** 41:7. Dere har anledning til å handle selvstendig, **Hel** 14:29–31. Dette skal dere undervise om: Omvendelse og dåp for dem som er ansvarlige, **Moroni** 8:10.

Alle som har nådd ansvarsalderen må omvende seg og bli døpt, **L&p** 18:42. Satan kan ikke friste små barn før de begynner å bli ansvarlige for meg, **L&p** 29:46–47. Barn skal døpes når de er åtte år gamle, **L&p** 68:27. Enhver må være ansvarlig for sine egne synder på dommens dag, **L&p** 101:78.

Mennesket er gitt å kjenne godt fra ondt, derfor har de sin valgfrihet, **Moses** 6:56. Mennesket vil bli straffet for sine egne synder, **Trosart** 1:2.

Ansvarsalder. *Se* Ansvarlig; Barn; Barnedåp; Dåp, døpe – Små barn skal ikke døpes

Anti-Nephi-Lehis folk. *Se også* Ammon, sønn av Mosiah; Helamans sønner; Mosiahs sønner

Et navn i Mormons bok, gitt til de lamanitter som ble omvendt av Mosiahs sønner. Etter sin omvendelse forble disse menneskene, som også ble kalt Ammons folk, trofaste livet ut (Alma 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

De kalte seg Anti-Nephi-Lehis folk, **Alma** 23:16–17; 24:1. De nektet å utgyte

blod og grov ned sine våpen, **Alma** 24:6–19. Deres sønner forberedte seg til krig og valgte Helaman til sin leder, **Alma** 53:16–19; 56–58 (Disse sønnene ble også kjent under navnet de 2000 unge soldater).

Antikrist. *Se også* Djevel

Alt og alle som forfalsker evangeliets sanne frelsesplan og som åpenlyst eller i det skjulte går imot Kristus. Åpenbareren Johannes kalte antikrist en forfører, (1 Joh 2:18–22; 4:3–6; 2 Joh 1:7). Den store antikrist er Lucifer, men han har mange medhjelpere, både ånder og dødelige mennesker.

Fortapelsens sønn står imot og opphøyer seg over alt som blir kalt gud, **2 Tess** 2:1–12. Ved hjelp av mirakler forfører han dem som bor på jorden, **Åp** 13:13–17.

Sherem fornektet Kristus og bedro mange, **Jak bok** 7:1–23. Nehor underviste i falsk lære, opprettet en kirke og innførte prestelist, **Alma** 1:2–16. Korihor latterliggjorde Kristus, forsoningen og profetiens ånd, **Alma** 30:6–60.

Apokalypse. *Se også* Johannes' åpenbaring

Johannes' åpenbaring, den siste boken i Det nye testamente. Ordet kan også bety enhver bemerkelsesverdig åpenbaring og stammer fra et gresk ord som betyr "åpenbart" eller "avdekket".

Apokryfiske bøker. *Se også* Bibel; Skriftene

Hellige bøker for det jødiske folk. Disse bøker var ikke tatt inn i den hebraiske bibel, men enkelte kristne kirker har beholdt dem i sine bibler. Disse bøkene er ofte verdifulle når det gjelder å binde sammen Det gamle og nye testamente, og Kirken betrakter dem som nyttig lesning.

De apokryfiske bøker er stort sett riktig oversatt, men med uriktige tilføyelser, **L&p** 91:1–3. De apokryfiske bøker kan være til nytte for dem som er opplyst av Ånden, **L&p** 91:4–6.

Apostel. *Se også* Disippel; Åpenbaring

På gresk betyr *apostel* "en som er utsendt". Dette var den tittel Jesus ga til de tolv som han utvalgte og ordinerte for at de skulle være hans nærmeste disipler og hjelpere under hans virksomhet her på jorden (Luk 6:13; Joh 15:16). Han sendte dem ut for å representere ham og virke for ham etter hans himmelfart. Både i fordums tid og i De tolv apostlers quorum i den gjenopprettede kirke i dag er en apostel et spesielt vitne om Jesus Kristus til hele verden for å bære vitnesbyrd om hans guddommelighet og om hans oppstandelse fra de døde (Apg 1:22; L&p 107:23).

Kristi kirke er bygget på apostlenes og profetenes grunnvoll, **Ef** 2:20; 4:11.

Lehi og Nephi så de tolv apostler som fulgte Jesus, **1 Ne** 1:10; 11:34. Apostler skal dømme Israels hus, **Mormon** 3:18.

De som ikke gir akt på profetenes og apostlenes ord, skal bli avskåret, **L&p** 1:14 (3 Ne 12:1). De tolvs kall og oppgave ble åpenbart, **L&p** 18:26–36. Joseph Smith ble ordinert til apostel, **L&p** 20:2; 21:1. Apostler er spesielle vitner om Kristi navn og innehar nøklene til kirkelig tjenestegjerning, **L&p** 27:12 (L&p 112:30–32). Tolv apostler danner et quorum som i myndighet er likestilt med Det første presidentskap, **L&p** 107:23–24. De tolv utgjør et omreisende presiderende høyråd, **L&p** 107:33. Apostler har nøklene til misjonærarbeidet, **L&p** 107:35. Noen av apostlenes plikter blir beskrevet, **L&p** 107:58. Jeg sier til alle de tolv: Følg meg, og fø mine får, **L&p** 112:14–15.

Vi tror på apostler, **Trosart** 1:6.

Utvelgelse av apostler: Apostler blir utvalgt av Herren (Joh 6:70; 15:16).

Blant sine disipler valgte Jesus ut tolv apostler, **Luk** 6:13–16. Mattias ble valgt til apostel, **Apg** 1:21–26.

Oliver Cowdery og David Whitmer ble bedt om å søke og velge ut de tolv, **L&p** 18:37–39.

Apostlenes gjerninger. *Se også* Lukas

Dette er andre del av et verk i to deler som Lukas skrev til Teofilus. Første del er kjent under navnet Lukas-evangeliet. I kapittel 1–12 finnes noen av de viktigste misjonæraktiviteter som ble utført av de tolv apostler under ledelse av Peter like etter Frelserens død og oppstandelse. Kapittel 13–28 forteller om noen av apostelen Paulus' reiser og misjonærarbeide.

Ark. *Se også* Noah, patriark i Bibelen; Regnbue; Vannflommen på Noahs tid

I Det gamle testamente, den båten Noah bygget for å redde livet under den store vannflommen.

Bygg deg en ark av gofertre, **1M** 6:14. Arken ble stående på Ararat-fjellene, **1M** 8:4.

Jaredittenes båter var like tette som Noahs ark, **Ether** 6:7.

Aron, bror av Moses. *Se også* Aronske prestedømme, Det; Moses

I Det gamle testamente, en sønn av Amram og Jokebed av Levi stamme (2M 6:16–20); Moses' eldre bror (2M 7:7).

Ble utpekt av Herren til å hjelpe Moses med å føre Israels barn ut av Egypt og være hans talsmann, **2M** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. På Sinai-fjellet fikk Moses beskjed om at Aron og hans fire sønner skulle motta Det aronske prestedømme, **2M** 28:1–4. Laget en gullkalv på folkets anmodning, **2M** 32:1–6, 21, 24, 35. Døde på fjellet Hor 123 år gammel, **4M** 20:22–29 (4M 33:38–39).

Herren ga også et prestedømme til Aron og hans ætt, **L&p** 84:18, 26–27, 30. De som foredler sitt kall i prestedømmet, blir Mose og Arons sønner, **L&p** 84:33–34.

Aronske prestedømme, Det. *Se også* Aron, bror av Moses; Moseloven; Prestedømme

Det lavere prestedømme (Heb 7:11–12; L&p 107:13–14). Embedene er biskop, prest, lærer og diakon (L&p 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). Under Moseloven i fordums tid var det høyprester, prester og levitter. Fordi israelittene gjorde opprør mot Gud, ble Moses og det hellige prestedeømme tatt fra dem og det lavere prestedømme fortsatte. De hadde avslått å bli helliggjort og motta det melkisedekske prestedeømme og dets ordinanser (se L&p 84:23–26). Det aronske prestedømme tar hånd om de timelige og ytre ordinanser i loven og evangeliet (1 Krøn 23:27–32; L&p 84:26–27; 107:20). Det innehar nøklene til englers betjening, omvendelsens evangelium og til dåp (L&p 13). Det aronske prestedømme ble gjenopprettet til jorden i denne evangelieutdeling den 15. mai 1829. Døperen Johannes overdro det til Joseph Smith og Oliver Cowdery i nærheten av Harmony, Pennsylvania (L&p 13; JS – H 1:68–73).

Han skal motta en pakt om et evig prestedømme, **4M** 25:13. Herren skal lutre og rense Levis sønner, **Mal** 3:3 (3 Ne 24:3).

Ingen tiltar seg selv denne ære, **Heb** 5:4. Fullkommenhet oppnås ikke ved Det levittiske prestedømme, **Heb** 7:11.

Dette prestedømme skal aldri mer borttas fra jorden før Levis sønner ofrer et offer, **L&p** 13. Joseph Smith og Oliver Cowdery ble ordinert til Det aronske prestedømme, **L&p** 27:8. Det lavere prestedømme har nøklene til englers betjening, **L&p** 84:26 (L&p 13). Det er to prestedømmer, nemlig Det melkisedekske og aronske, **L&p** 107:1. Det andre

prestedømme kalles Arons prestedømme, **L&p** 107:13.

Arving

En person som har rett til å arve fysiske eller åndelige gaver. I Skriftene får de rettferdige et løfte om at de skal bli arvinger til alt som Gud har.

Abraham ønsket seg en arving, **1M** 15:2–5.

Abraham ble en arving til verden ved troens rettferdighet, **Rom** 4:13. Vi er Guds barn, men er vi barn, da er vi også arvinger – Guds arvinger og Kristi medarvinger, **Rom** 8:16–17 (L&p 84:38). Du er en sønn, en Guds arving gjennom Kristus, **Gal** 4:7. Gud har innsatt sin Sønn som arving til alle ting, **Heb** 1:2.

De som ser frem til å få forlatelse for sine synder, er arvinger til Guds rike, **Mosiah** 15:11. Folket ble Kristi barn og arvinger til Guds rike, **4 Ne** 1:17.

De som døde uten kunnskap om evangeliet, kan bli arvinger til Det celestiale rike, **L&p** 137:7–8. De døde som omvender seg, er arvinger til frelse, **L&p** 138:58–59.

Gjennom sin rettferdighet ble Abraham en rettmessig arving, **Abr** 1:2.

Asa

I Det gamle testamente, den tredje konge i Juda rike. Skriftene forteller at hans "hjerte var helt med Herren så lenge han levde" (1 Kong 15:14). I sin regjeringstid sørget han for at hæren ble mer effektiv, kastet av det etiopiske åk, fjernet falske gudebilder og innbød folket til å slutte en pakt om å søke Jehova (1 Kong 15–16; 2 Krøn 14–16). Men da han fikk en sykdom i føttene, søkte han ikke Herrens hjelp, og døde (1 Kong 15:23–24; 2 Krøn 16:12–13).

Aser. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

I Det gamle testamente, sønn av Jakob og Silpa, som var Leas trellkvinne (1M 30:12–13).

Asers stamme: Jakob velsignet Aser (1M 49:20), og Moses velsignet Asers etterkommere (5M 33:1, 24–29). Disse etterkommerne ble kalt "veldige stridsmenn" (1 Krøn 7:40).

Assyria

Et av oldtidens imperier som, sammen med sin rival, Babylon, hersket over store deler av de gamle rikene Syria og Palestina mesteparten av den tiden som dekkes av Det gamle testamente. Men selv om Assyria var en stormakt fra midten av det 12. århundre f.Kr. og frem til slutten av det 7. århundre f.Kr., greide de aldri å bygge opp et stabilt politisk styre. De hersket ved terror, knuste sine fiender ved ild og sverd, eller de svekket dem ved å deportere store befolkningsgrupper til andre deler av sitt imperium. Folkene som ble underlagt assyrisk styre, kjempet hele tiden mot imperiet (se 2 Kong 18–19; 2 Krøn 32; Jes 7:17–20; 10; 19; 37).

Avgudsdyrkelse

Å tilbe gudebilder eller ha en overdreven tilknytning til eller hengivenhet for hva som helst.

Du skal ikke ha andre guder foruten meg, **2M** 20:3 (Mosiah 12:35; 13:12–13). Hvis dere følger andre guder, skal dere for visst omkomme, **5M** 8:19. Gjenstridighet er som avgudsdyrkelse, **1 Sam** 15:23. Du vendte deg bort fra meg, **Jes** 57:8. Du har prist dine guder av sølv og gull, **Dan** 5:23.

Dere kan ikke tjene Gud og mammon, **Mat** 6:24. Ond lyst og pengegriskhet er avgudsdyrkelse, **Kol** 3:5. Mine barn, ta dere i vare for avgudene, **1 Joh** 5:21.

Ve alle dem som tilber avguder, **2 Ne** 9:37. Det var avgudsdyrkelse som bragte krig og ødeleggelse over Nephis folk, **Alma** 50:21.

Hvert menneske følger sin egen avgud, **L&p** 1:16. La dem arbeide med sine egne hender så det ikke blir praktisert avgudsdyrkelse, **L&p** 52:39.

Abrahams far ble villedet av avgudsdyrkelse, **Abr** 1:27.

Avskyelig, avskyelighet. *Se også* Synd

I Skriftene noe som vekker avsky og hat hos de rettferdige og rene.

Falske lepper er en vederstyggelighet for Herren, **Ord** 12:22.

Stolthet er avskyelig i Herrens øyne, **Jak bok** 2:13–22. De ugudelige blir overlatt til en beskuelse av sine egne avskyeligheter, **Mosiah** 3:25. Manglende kyskhet er mer avskyelig enn alle andre synder bortsett fra mord og å fornekte Den hellige ånd, **Alma** 39:3–5.

Herrens vrede er opptent mot deres avskyeligheter, **L&p** 97:24.

Avskyelige kirke. *Se* Djevel – Djevelens kirke

Baal. *Se også* Avgudsdyrkelse

En mannlig solgud som først og fremst ble dyrket i Fønikia (1 Kong 16:31), men guden ble også tilbedt på ulike måter på forskjellige steder. Av moabittene som Baal-Peor (4M 25:1–3), i Sikem som Baal-Berit (Dom 8:33; 9:4), i Ekron som Baal-Sebub (2 Kong 1:2). Baal er muligens den samme som Bel i Babylon og Zevs i Hellas. Ordet *Baal* utrykker et forhold mellom en herre og hans slave. Det vanlige symbol for Baal var en okse. Den gudinne som vanligvis ble tilbedt sammen med Baal, var Astarte.

Baal ble av og til satt sammen med et annet navn eller ord for å knytte en forbindelse til Baal, som f.eks. til et sted hvor han ble tilbedt, eller til en person som hadde de samme egenskaper som Baal. Da *Baal* senere fikk en svært ond betydning, ble det i disse sammensatte navn erstattet av ordet *Bosheth*, som betyr "skam".

Babel, Babylon. *Se også* Nebukadnesar; Verden

Hovedstaden i Babylon.

Babel ble grunnlagt av Nimrod og var en av de eldste byene i Mesopotamia eller Sinear (1M 10:8–10). Herren forvirret språket da folket bygget Babels tårn (1M 11:1–9; Ether 1:3–5, 33–35). Senere ble Babylon Nebukadnesars hovedstad. Han bygget en kjempestor by som man fortsatt kan se ruinene av. Babylon ble en meget ugudelig by og er siden blitt symbolet på verdens ugudelighet.

Flykt ut av Babel, **Jer** 51:6.

Babylon skal grunnfestes og vil falle, **Åp** 17–18.

Babylon skal ødelegges, **2 Ne** 25:15.

Babylon skal falle, **L&p** 1:16. Jeg vil ikke spare noen som blir tilbake i Babylon, **L&p** 64:24. Gå ut fra Babylon, **L&p** 133:5, 7, 14.

Baktalelse. *Se* Ond tale

Banner

I Skriftene brukes ordet i betydningen flagg eller fane som folk samlet seg om for å markere felles hensikt eller identitet. I fordums tid var et banner (en fane) et samlingspunkt for soldater i kamp. Mormons bok og Jesu Kristi Kirke er et symbolsk banner for alle jordens nasjoner.

Han løfter et banner for hedningefolkene, **Jes** 5:26 (2 Ne 15:26). Isais rotskudd står som et banner, **Jes** 11:10 (2 Ne 21:10; L&p 113:6).

Løft opp et fredsbanner, **L&p** 105:39.

Banning. *Se også* Gudsbespottelse

Ved å banne viser man manglende respekt, eller forakt, for hellige ting – spesielt mangel på ærbødighet for Guds navn.

Du skal ikke misbruke Herren din Guds navn, **2M** 20:7 (2 Ne 26:32; Mosiah 13:15; L&p 136:21). Hvorfor vanhelliger vi våre fedres pakt, **Mal** 2:10.

Hvert unyttig ord som menneskene sier, skal de gjøre regnskap for på dommens dag, **Mat** 12:34–37. Av samme munn går det ut velsignelse og forbannelse, slik burde det ikke være, **Jak brev** 3:10.

Våre ord vil fordømme oss, **Alma** 12:14 (Mosiah 4:30).

Alle mennesker må vokte seg for hvordan de tar mitt navn i sin munn, **L&p** 63:61–62.

Barabbas

Navnet på den mannen som ble løslatt i stedet for Jesus like før korsfestelsen. Barrabas var en opprører, morder og røver (Mat 27:16–26; Mark 15:6–15; Luk 23:18–25; Joh 18:40).

Barmhjertig, barmhjertighet. *Se også* Forsoning; Jesus Kristus; Nåde; Rettferdig, rettferdighet; Tilgi

En ånd av medlidenhet, ømhet og tilgivelse. Barmhjertighet er en av Guds egenskaper. Jesus Kristus tilbyr oss barmhjertighet gjennom sitt sonoffer.

Herren er barmhjertig og nådig, **2M** 34:6 (5M 4:31). Hans barmhjertighet varer til evig tid, **1 Krøn** 16:34. Godhet og barmhjertighet skal følge meg, **Sal** 23:6. Salig er den som har barmhjertighet med de fattige, **Ord** 14:21. Jeg har lyst til barmhjertighet og ikke til offer, **Hos** 6:6.

Salige er de barmhjertige, for de skal finne barmhjertighet, **Mat** 5:7 (3 Ne 12:7). Ve dere hyklere som gir tiende, men lar ugjort det som veier tyngre i loven, rettferdighet, barmhjertighet og tro, **Mat** 23:23. Vær barmhjertige, likesom også deres Fader er barmhjertig, **Luk** 6:36. Ikke på grunn av våre rettferdige gjerninger, men på grunn av sin barmhjertighet frelste han oss, **Tit** 3:5.

Herrens milde barmhjertighet er over alle, **1 Ne** 1:20. Barmhjertigheten har ikke noe krav på den som ikke omvender seg, **Mosiah** 2:38–39. Gud er barmhjertig mot alle som tror på hans navn, **Alma** 32:22. Barmhjertigheten kan tilfredsstille rettferdighetens krav, **Alma** 34:16. Tror du barmhjertigheten kan frata rettferdigheten noe, **Alma** 42:25 (Alma 42:13–25). Små barn er levende ved Kristus på grunn av hans barmhjertighet, **Moroni** 8:19–20 (L&p 29:46).

Jesu Kristi barmhjertighets arm har sonet for deres synder, **L&p** 29:1. I kraft av det blod som jeg har utgytt, har jeg bønnfalt Faderen for dem som tror på mitt navn, **L&p** 38:4. De som har holdt pakten, skal finne barmhjertighet, **L&p** 54:6. Jeg, Herren, tilgir synder og er barmhjertig mot dem som bekjenner sine synder med et ydmykt hjerte, **L&p** 61:2. Jeg, Herren, viser barmhjertighet mot alle de saktmodige, **L&p** 97:2. De som tar imot deg som et lite barn, tar imot mitt rike, for de skal finne barmhjertighet, **L&p** 99:3.

Barmhjertighet skal utgå fra ditt åsyn, **Moses** 7:31.

Barn. *Se også* Ansvarlig; Barnedåp; Familie; Forsoning; Frelse – Frelse for barn; Velsigne, velsignet, velsignelse – Velsignelse av barn

En ung person som ennå ikke har nådd pubertetsalderen. Fedre og mødre skal lære sine barn å være lydige mot Guds vilje. Barn er uten synd inntil de når ansvarsalderen (Moroni 8:22; L&p 68:27).

Barn er en gave fra Herren, **Sal** 127:3–5. Lær den unge den vei han skal gå, **Ord** 22:6.

La de små barn være, og hindre dem ikke fra å komme til meg, **Mat** 19:14. Vær lydig mot deres foreldre, **Ef** 6:1–3 (Kol 3:20).

Uten fallet ville Adam og Eva ikke fått barn, **2 Ne** 2:22–23. Lær deres barn å vandre i sannhet og oppriktighet, **Mosiah** 4:14–15. Små barn har evig liv, **Mosiah** 15:25. Jesus tok de små barna og velsignet dem, **3 Ne** 17:21. Og alle dine barn skal være lært av Herren, og dine barns fred skal være stor, **3 Ne** 22:13 (Jes 54:13). Små barn trenger ikke omvendelse og dåp, **Moroni** 8:8–24.

Små barn er forløst gjennom min Enbårne fra verdens grunnvoll ble lagt, **L&p** 29:46–47. Foreldre skulle undervise sine barn i evangeliets prinsipper og lære dem å vandre rettskaffent, **L&p** 68:25, 27–28. Små barn er hellige gjennom Kristi forsoning, **L&p** 74:7. Foreldre befales å oppdra sine barn i lys og sannhet, **L&p** 93:40. Barn som dør før ansvarsalderen, blir frelst i Det celestiale rike, **L&p** 137:10.

Barnabas

Navn gitt til Josef (også kalt Joses), en levitt fra Kypros som solgte sin eiendom og ga overskuddet til apostlene (Apg 4:36–37). Selv om han ikke var en av de første tolv apostler, ble han en apostel (Apg 14:4, 14) og var med på flere misjonsreiser (Apg 11:22–30; 12:25; 13–15; 1 Kor 9:6; Gal 2:1, 9; Kol 4:10).

Barnebegrensning. *Se også* Ekteskap; Familie

Kontroll av det antall barn et ektepar får ved å begrense eller hindre befruktning.

Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden, **1M** 1:28 (Moses 2:28). Barn er en arv fra Herren, **Sal** 127:3–5.

Lehis familie skulle oppreise avkom for Herren, **1 Ne** 7:1.

Ekteskapet er gitt til mennesket av Gud, **L&p** 49:15–17. De som blir opphøyet, vil motta en fylde og en fortsettelse av ætten evindelig og alltid, **L&p** 132:19, 63.

Barnedåp. *Se også* Ansvarlig; Barn; Dåp, døpe – Små barn skal ikke døpes; Frelse – Frelse for barn

Den unødvendige praksis som består i å døpe spebarn og andre barn under ansvarsalderen, som er åtte år. Herren fordømmer barnedåp (Moroni 8:10–21). Barn er født uskyldige og uten synd. Satan har ingen makt til å friste barn før de begynner å bli ansvarlige (L&p 29:46–47), derfor har de intet behov for hverken omvendelse eller dåp. Barn skulle døpes når de er åtte år gamle (L&p 68:25–27).

Bartolomeus. *Se også* Natanael

I Det nye testamente en av Jesu Kristi første tolv apostler (Mat 10:2–4).

Batseba. *Se også* David

Urias og senere Davids hustru og mor til Salomo. Kong David drev hor med henne. Han ordnet det også slik at hennes ektemann ble drept i kamp (2 Sam 11), en synd som fikk evige konsekvenser for David (L&p 132:39).

Be. *Se også* Bønn

Å spørre eller bønnfalle Gud om en spesiell tjeneste.

Be, så skal dere få, **Mat** 7:7. Om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud, **Jak brev** 1:5 (JS – H 1:7–20).

Be til meg i tro, **1 Ne** 15:11. Hvis dere ikke forstår disse ord, er det fordi dere ikke ber, **2 Ne** 32:4. Be i hjertets oppriktighet, **Mosiah** 4:10. Gud gir dere hva som helst dere ber ham om i tro som er riktig, **Mosiah** 4:21. Spør Gud om ikke disse ting er sanne, **Moroni** 10:4.

De elsker mørke mer enn lys, derfor vil de ikke be meg om noe, **L&p** 10:21. Dere befales i alle ting å be til Gud, **L&p** 46:7.

Bedra, bedrageri. *Se også* Løgn; Svik

I Skriftene er bedrageri ensbetydende med å få en til å tro noe som ikke er sant.

Den som ikke har sverget falsk, skal stå på Herrens hellige sted, **Sal** 24:3–4. Frels meg fra falske . . . menn, **Sal** 43:1. Ve dem som kaller det onde godt og det gode ondt, **Jes** 5:20 (2 Ne 15:20).

La ingen bedra seg selv, **1 Kor** 3:18. La ingen bedra dere med tomme ord, **Ef** 5:6. Onde mennesker fører vill og farer selv vill, **2 Tim** 3:13. Satan, som forfører hele verden, ble kastet ned, **Åp** 12:9. Satan ble bundet for at han ikke lenger skulle forføre folkeslagene, **Åp** 20:1–3.

Herren kan ikke bedras, **2 Ne** 9:41. Hvis dere følger Sønnen og ikke viser falskhet for Gud, skal dere motta Den hellige ånd, **2 Ne** 31:13. Sherem innrømmet at han var blitt bedratt av djevelens makt, **Jak bok** 7:18. Kong Noahs folk ble bedratt av smigrende ord, **Mosiah** 11:7.

De som er kloke, har antatt Den hellige ånd som sin veileder og er ikke blitt ført vill, **L&p** 45:57. Ve dem som er bedragere, **L&p** 50:6.

Han ble Satan, all løgnens far, for å bedra og forblinde menneskene, **Moses** 4:4.

Befrier. *Se også* Jesus Kristus

Jesus Kristus er menneskehetens befrier fordi han redder alle fra dødens trelldom og hver den som omvender seg, fra syndens straff.

Herren er min klippe . . . og min befrier, **2 Sam** 22:2 (Sal 18:3; 144:2). Du er min hjelp og min frelser, **Sal** 40:18 (Sal 70:6).

Fra Sion skal befrieren komme, **Rom** 11:26.

De hellige anerkjente Guds Sønn som sin forløser og befrier, **L&p** 138:23.

Begavelse. *Se også* Tempel, Herrens hus

Generelt sett betyr ordet en gave i form av kraft fra Gud. Verdige medlemmer av Kirken kan få denne gave og kraft gjennom tempelets ordinanser hvor de mottar Det hellige prestedømmes instruksjoner og pakter som de trenger for å bli opphøyet. Begavelsen inneholder også undervisning om frelsesplanen.

Der skal dere bli begavet med kraft fra det høye, **L&p** 38:32, 38 (Luk 24:49; L&p 43:16). Bygg et hus, og i dette hus akter jeg å begave dem som jeg har utvalgt, **L&p** 95:8. Jeg har beredt en stor begavelse og velsignelse, **L&p** 105:12, 18, 33. Mange skal fryde seg som følge av den begavelse mine tjenere er blitt skjenket, **L&p** 110:9. Herlighet, heder og begavelse er gitt gjennom ordinansen i mitt hellige hus, **L&p** 124:39. De som blir kalt av Faderen likesom Aron, er begavet med prestedømmets nøkler, **L&p** 132:59.

Begjær. *Se også* Sanselig, sanselighet

Å ha en upassende og sterk lyst eller trang til noe.

Ha ikke lyst til hennes skjønnhet i ditt hjerte, **Ord** 6:25.

Den som ser på en kvinne for å begjære henne, har bedrevet hor, **Mat** 5:28 (3 Ne 12:28). Menn brant i sitt begjær etter hverandre, **Rom** 1:27. Etter sine egne lyster skal de ta seg lærere i mengdevis, **2 Tim** 4:3–4.

Laban så våre rikdommer og fikk lyst på dem, **1 Ne** 3:25. Gå ikke mer etter dine øynes lyster, **Alma** 39:3–4, 9.

Den som ser på en kvinne for å begjære henne, skal fornekte troen, **L&p** 42:23. Avstå fra alle deres kjødelige lyster, **L&p** 88:121.

Begjære. *Se også* Misunnelse

Slik ordet brukes i Skriftene vil å begjære si å misunne en annen eller å ha et overdrevent ønske om noe.

Du skal ikke begjære, **2M** 20:17 (5M 5:21; Mosiah 13:24; L&p 19:25). Den som hater urettferdig vinning, skal leve lenge, **Ord** 28:16. De attrår marker og røver dem, **Mika** 2:2.

Ta dere i vare for all havesyke, **Luk**

12:15. Loven sa: Du skal ikke begjære, **Rom** 7:7. I de siste dager skal menneskene være begjærlige, **2 Tim** 3:1–2.

Da Laban så våre rikdommer, fikk han lyst på dem, **1 Ne** 3:25.

La ikke ditt hjerte henge ved din egen eiendom, **L&p** 19:26. Slutt med alt begjær, **L&p** 88:123. Begjær ikke det som tilhører din bror, **L&p** 136:20.

Begynnelsen. *Se også* Førjordiske liv; Jesus Kristus; Skape, skapelse

Henviser vanligvis til tiden før dette dødelige liv, altså til foruttilværelsen. Jesus Kristus kalles av og til for Begynnelsen.

I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden, **1M** 1:1 (Moses 2:1).

I begynnelsen var Ordet, **Joh** 1:1.

Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden, **3 Ne** 9:18.

Kristus er begynnelsen og enden, **L&p** 19:1. Den nye og evige pakt var fra begynnelsen, **L&p** 22:1. Mennesket var i begynnelsen hos Gud, **L&p** 93:23, 29. Edle og store ånder ble utvalgt i begynnelsen til ledere, **L&p** 138:55.

Min Enbårne var med meg fra begynnelsen, **Moses** 2:26.

Bekjenne, bekjennelse. *Se også* Omvende, omvendelse; Tilgi

Skriftene bruker ordet *bekjennelse* på minst to måter. En betydning er å bekjenne sin tro på noe, som f.eks. ved å bekjenne at Jesus er Kristus (Mat 10:32; Rom 10:9; 1 Joh 4:1–3; L&p 88:104).

En annen betydning av ordet er å erkjenne sin skyld, som f.eks. ved å bekjenne sine synder. Alle mennesker er forpliktet til å bekjenne alle sine synder for Herren og få hans tilgivelse (L&p 58:42–43). Når det er nødvendig, bør synder bekjennes for den eller de man har syndet mot. Alvorlige synder bør bekjennes for en embedsmann i Kirken (i de fleste tilfeller for biskopen).

Han skal bekjenne den synd han har begått, **3M** 5:5. De skal bekjenne sin misgjerning, **3M** 26:40–42. Gi Herren, Israels Gud, ære og pris. Bekjenn hva du har gjort, **Jos** 7:19.

Folket ble døpt av ham i elven Jordan, idet de bekjente sine synder, **Mat** 3:5–6.

Den overtreder som bekjenner sine synder, skal bli tilgitt, **Mosiah** 26:29.

Bekjenn dine synder så du slipper å lide, **L&p** 19:20. De som omvender seg, vil bekjenne sine synder og avstå fra dem, **L&p** 58:43. Herren er barmhjertig mot dem som bekjenner sine synder med et ydmykt hjerte, **L&p** 61:2. Herren tilgir synder hos dem som bekjenner og ber om tilgivelse, **L&p** 64:7.

Bekreftelse. *Se* Håndspåleggelse

Belsasar. *Se også* Babel, Babylon

I Det gamle testamente, den siste konge i Babylon som regjerte før Kyros. Han erobret Babylon. Han var Nebukadnesars sønn og hans etterfølger (Dan 5:1–2).

Benjamin, Mosiahs far. *Se også* Mosiah, sønn av Benjamin

En profet og konge i Mormons bok (Mosiah 1–6).

Sto overfor store problemer for å opprette fred i landet, **Omni** 1:23–25 (Morm ord 1:12–18). Underviste sine sønner, **Mosiah** 1:1–8. Overdro riket til sin sønn Mosiah, **Mosiah** 1:9–18. Hans folk samlet seg for å høre hans siste tale, **Mosiah** 2:1–8. Talte til sitt folk, **Mosiah** 2:9–4:30. Hans folk sluttet en pakt med Herren, **Mosiah** 5–6.

Benjamin, sønn av Jakob. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

I det gamle testamente, Jakob og Rakels andre sønn (1M 35:16–20).

Benjamins stamme: Jakob velsignet Benjamin (1M 49:27). Benjamins etterkommere var et krigersk folkeferd. To betydningsfulle benjamitter var Israels

første konge, Saul, (1 Sam 9:1–2) og Paulus, en apostel i Det nye testamente (Rom 11:1).

Bergprekenen. *Se også* Jesus Kristus; Saligprisningene

En tale Herren, Jesus Kristus holdt for sine disipler like før de skulle sendes ut på misjon (Mat 5–7; Luk 6:20–49). Herren holdt talen like etter at De tolv var kalt.

Talen blir klargjort i Joseph Smiths oversettelse av Bibelen og i en lignende tale gjengitt i 3 Nephi 12–14 som viser at viktige deler av talen er gått tapt i den beretning vi har i Matteus-evangeliet.

Besegle, besegling. *Se også* Elijah; Ordinanser; Prestedømme

At ordinanser utført med prestedømmets myndighet på jorden blir gyldige i himmelen. Ordinanser blir beseglet når de blir stadfestet av Forjettelsens hellige ånd, som er Den hellige ånd.

Det du binder på jorden, skal være bundet i himmelen, **Mat** 16:19 (Mat 18:18; L&p 124:93; 132:46). Dere ble beseglet med Forjettelsens hellige ånd, **Ef** 1:13.

Jeg gir deg makt, så alt du besegler på jorden, skal være beseglet i himmelen, **Hel** 10:7.

De er gitt makt til å besegle både på jorden og i himmelen, **L&p** 1:8. De i den celestiale herlighet er beseglet ved Forjettelsens hellige ånd, **L&p** 76:50–70. Elijah overdrar nøklene til beseglingskraften til Joseph Smith, **L&p** 110:13–16. Dette er den beseglende og bindende kraft, **L&p** 128:14. Det enda fastere profetiske ord betyr å vite at man er beseglet til evig liv, **L&p** 131:5. Alle pakter som ikke er beseglet ved Forjettelsens hellige ånd, opphører når menneskene er døde, **L&p** 132:7. Det store arbeide som skal utføres i templene, er bl.a. å besegle barna til deres foreldre, **L&p** 138:47–48.

Beskikke. *Se også* Håndspåleggelse; Kall, kalle, kalt av Gud

Å bli utvalgt og innviet til hellige formål. Utnevnelsen skjer til en bestemt tjenestegjerning innenfor Kirkens organisasjon og utføres ved håndspåleggelse av en som har den behørige myndighet. Bare de som presiderer over prestedømsquorum mottar nøkler når de blir beskikket. De som beskikkes til andre stillinger enn presidenter for prestedømsquorum, kan motta en velsignelse ved prestedømmet, men ingen nøkler gis i en slik velsignelse.

Ta ut for meg Barnabas og Saulus til den gjerning jeg har kalt dem til, **Apg** 13:2–3.

Flere biskoper skulle beskikkes, **L&p** 68:14. Biskopen, som er en dommer, skal beskikkes til sin gjerning, **L&p** 107:17, 74.

En mann må kalles av Gud ved profeti og ved håndspåleggelse, **Trosart** 1:5.

Betania

Den landsbyen hvor Jesus Kristus oppholdt seg den siste uken av sitt liv på jorden (Mat 21:17; Mark 11:11). Betania lå på Oljebergets sydøstllige skråning og var hjemstedet til Lasarus, Marta og Maria (Joh 11:1–46; 12:1).

Betel

På hebraisk betyr ordet "Guds hus" og er et av de aller helligste steder i Israel. Det ligger cirka 16 km nord for Jerusalem. Her bygget Abraham et alter da han første gang kom til Kana'an (1M 12:8; 13:3). I et syn så Jakob her en stige som nådde opp til himmelen (1M 28:10–19). På Samuels tid var dette også et hellig sted (1 Sam 7:16; 10:3).

Betlehem

En liten by som lå 8 km syd for Jerusalem. På hebraisk betyr Betlehem "brødets hus". Den kalles også Efrat,

som betyr "fruktbar". Jesus Kristus ble født i Betlehem (Mika 5:2; Mat 2:1–8). Rakel ble gravlagt der (1M 35:19; 48:7).

Rut og Boas bodde der, **Rut** 1:22. Samuel salvet David der, **1 Sam** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28.

Herodes lot barna der bli slått ihjel, **Mat** 2:16.

Bibel. *Se også* Apokryfiske bøker; Efra'im – Efra'ims eller Josefs stav; Juda – Juda stav; Kanon, kanoniske skrifter; Skriftene; Testamente, Det gamle; Testamente, det nye

En samling hebraiske og kristne skrifter som inneholder guddommelige åpenbaringer. Ordet *bibel* betyr "bøkene". Bibelen er et resultat av mange profeters og inspirerte forfatteres arbeide, og de har alle vært påvirket av Den hellige ånd (2 Pet 1:21).

Den kristne bibel består av to hoveddeler som vanligvis er kjent under navnet Det gamle og Det nye testamente. Det gamle testamente består av de bøker med hellig skrift som ble brukt av jødene i Palestina mens Herren levde her på jorden. Det nye testamente består av skrifter som stammer fra apostlenes tid, og de anses for å være like hellige og for å ha den samme autoritet som jødenes skrifter. Bøkene i Det gamle testamente er hentet fra en nasjonal litteratur som spenner over mange århundrer, og ble skrevet nesten helt og holdent på hebraisk, mens bøkene i Det nye testamente er en enkeltstående generasjons arbeide, og ble hovedsakelig skrevet på gresk.

I Det gamle testamente motsvarer ordet *testamente* et hebraisk ord som betyr "pakt". Den gamle pakt er den lov som ble gitt til Moses da Israel forkastet det fullstendige evangelium som Guds folk hadde hatt helt fra dødelighetens begynnelse. Den nye pakt er det evangelium som ble forkynt av Jesus Kristus.

I den hebraiske bibel (Det gamle testamente) var bøkene inndelt i tre grupper: loven, profetene og Skriftene. I den bibel som brukes av den kristne verden, er bøkene ordnet etter emner, som f.eks. historiske, poetiske og profetiske.

Bøkene i Det nye testamente er vanligvis ordnet på følgende måte: de fire evangeliene og Apostlenes gjerninger, Paulus' brev, de alminnelige brev skrevet av Jakob, Peter, Johannes og Judas, samt Johannes' åpenbaring.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige hedrer og respekterer Bibelen, men hevder også at Herren gjennom sine profeter i de siste dager fortsetter å gi flere åpenbaringer som støtter og bekrefter Bibelens beretning om Guds handlinger med menneskeheten.

Juda stav (Bibelen) og Josefs stav (Mormons bok) skal bli ett i Herrens hånd, **Esek** 37:15–20.

Hellig skrift i de siste dager vil stadfeste at Bibelen er sann, **1 Ne** 13:38–40. Mormons bok vil, sammen med Bibelen, avskaffe falske læresetninger, **2 Ne** 3:12. En bibel, en bibel, vi har en bibel, **2 Ne** 29:3–10. Alle som tror på Bibelen, vil også tro på Mormons bok, **Mormon** 7:8–10.

Eldstene skal undervise i mitt evangeliums prinsipper som de finnes i Bibelen og Mormons bok, **L&p** 42:12.

Vi tror at Bibelen er Guds ord så langt som den er riktig oversatt, **Trosart** 1:8.

Bibel, Joseph Smiths Oversettelse (JSO). *Se* Joseph Smiths oversettelse (JSO)

Bileam

En profet i Det gamle testamente som ville forbanne Israel for penger. Han fikk befaling fra Herren om ikke å forbanne Israel (4M 22–24).

Bileams esel nektet å flytte seg fordi en engel sto i veien, **4M** 22:22–35.

Biskop. *Se også* Aronske prestedømme, Det

Betyr "tilsynsmann" og er et ansvarsfullt embede eller en ansvarsfull stilling. Biskop er et embede i Det aronske prestedømme (L&p 20:67; 107:87–88), og en biskop er en dommer i Israel (L&p 107:72, 74).

Den hellige ånd har satt dere som tilsynsmenn, **Apg** 20:28. Oversikt over en biskops kvalifikasjoner, **1 Tim** 3:1–7 (Tit 1:7).

En biskop skal ordineres, **L&p** 20:67. Edward Partridge skulle være biskop i Kirken, **L&p** 41:9. En biskop skal kunne skjelne mellom åndelige gaver, **L&p** 46:27, 29. En høyprest kan inneha en biskops embede, **L&p** 68:14, 19 (L&p 107:17). En biskop blir utpekt av Herren, **L&p** 72. En biskop skal ta hånd om de fattige, **L&p** 84:112. En biskop skal forvalte i alle timelige ting, **L&p** 107:68. En biskop er president for Det aronske prestedømme, **L&p** 107:87–88.

Blod. *Se også* Forsoning; Jesus Kristus; Offer

Av israelittene i fordums tid og av mange kulturer i dag ansett for å være livets kilde og alt levendes energikilde. I gammeltestamentelig tid, forbød Herren Israel å bruke blod som mat (3M 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Forsoningskraften i et offer lå i blodet fordi det ble betraktet som helt livsviktig. Dyreoffer i Det gamle testamente var et symbol på det store offer som senere ble utført av Jesus Kristus (3M 17:11; Moses 5:5–7). Jesu Kristi sonende blod renser den som omvender seg, fra synd (1 Joh 1:7).

Svetten hans ble som store bloddråper, **Luk** 22:44. Vi blir helliggjort ved utgytelsen av Kristi blod, **Heb** 10:1–22.

Det kom blod fra hver pore, **Mosiah** 3:7 (L&p 19:18).

Herrens blod ble utgytt til syndenes forlatelse, **L&p** 27:2. Jesus utførte en fullkommen forsoning ved å utgyte sitt blod, **L&p** 76:69.

Ved blodet er dere helliggjort, **Moses** 6:60.

Boas. *Se også* Rut

Ruts ektemann (Rut 4:9–10), kong David av Israels oldefar (Rut 4:13–17) og stamfar til Kongenes Konge, Jesus Kristus (Luk 3:32).

Bror, brødre. *Se også* Kvinne, kvinner; Mennesket, mennesker; Søster

Som barn av vår himmelske Fader er alle menn og kvinner åndelig sett brødre og søstre. I Kirken blir mannlige medlemmer og venner av Kirken ofte kalt for brødre.

Og når du en gang omvender deg, så styrk dine brødre, **Luk** 22:32. Den som ikke elsker sin bror, blir i døden, **1 Joh** 3:10–17.

Tenk på deres brødre som på dere selv, **Jak bok** 2:17.

La enhver akte sin bror som seg selv, **L&p** 38:24–25. Styrk dine brødre i alle dine samtaler, **L&p** 108:7.

Brudgom. *Se også* Jesus Kristus

Jesus Kristus kalles i Skriftene symbolsk for brudgommen, og symbolsk sett er Kirken hans brud.

De ti jomfruer gikk ut for å møte brudgommen, **Mat** 25:1–13. Den som har bruden, han er brudgommen, **Joh** 3:27–30. Salige er de som er innbudt til Lammets bryllups-måltid, **Åp** 19:5–10.

Vær rede ved Brudgommens komme, **L&p** 33:17. Gjør dere rede for Brudgommen, **L&p** 65:3.

Brystplater, brystduk. *Se også* Urim og tummim

Skriftene omtaler to slags brystplater: (1) Forstykket av en soldats beskyttelse

eller rustning. I overført betydning skulle de hellige ha på seg rettferdighetens brystplate (i norsk bibel kalt "brynje") for å beskytte seg mot ondskap (Jes 59:17; Ef 6:14). (2) Et klesplagg som ble brukt av presten under Moseloven (2M 28:13–30; 39:8–21). (I norsk bibel kalt "brystduk", se 2M 28:4, 15, 30). Den var laget av lin, og til den var festet tolv kostelige stener. Av og til nevnes den i forbindelse med urim og tummim (L&p 17:1; JS – H 1:35, 42, 52).

Bud, de ti. *Se også* Guds bud; Moses

Ti lover gitt av Gud gjennom profeten Moses som norm for moralsk oppførsel.

Det hebraiske navn på denne loven er de "ti ord". De kalles også pakten (5M 9:9) eller vitnesbyrdet (2M 25:21; 32:15). Beretningen om Gud som gir de ti bud til Moses, og gjennom ham til Israel, finnes i 2M 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Budene ble gravert på to stentavler som ble lagt i arken som derfor ble kalt paktens ark (4M 10:33). Herren siterte fra 5M 6:4–5 og 3M 19:18 og sammenfattet de ti bud i "to store bud" (Mat 22:37–39).

De ti bud har blitt gjentatt i siste dagers åpenbaring (JSO, 2M 34:1–2, 14 [Tillegg]; Mosiah 12:32–37; 13:12–24; L&p 42:18–28; 59:5–13).

Budenes bok. *Se også* Lære og pakter; Åpenbaring

I 1833 ble en rekke av de åpenbaringer profeten Joseph Smith hadde mottatt, forberedt for utgivelse under tittelen "A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ" (En bok med bud og befalinger for å lede og styre Kristi Kirke). Herren fortsatte å stå i forbindelse med sine tjenere, og en utvidet samling åpenbaringer ble utgitt to år senere under tittelen Lære og pakter.

L&p 1 er Herrens forord til boken med hans bud, **L&p** 1:6. Herren utfordret den aller klokeste til å etterligne den minste av hans åpenbaringer i Budenes Bok, **L&p** 67:4–9. Forvaltere ble utpekt for å utgi åpenbaringene, **L&p** 70:1–5.

Bønn. *Se også* Amen; Be; Fordype seg; Tilbe, tilbedelse

Ærbødig samkvem med Gud hvor en person viser sin takknemlighet og ber om velsignelser. Når vi ber, henvender vi oss til vår himmelske Fader i Jesu Kristi navn. En bønn kan fremsies høyt eller stille. Våre tanker kan også være en bønn hvis de rettes til Gud. De rettferdiges sang kan være en bønn til Gud (L&p 25:12).

Hensikten med bønn er ikke å forandre Guds vilje, men å sikre oss selv og andre de velsignelser Gud allerede er villig til å gi oss, men som vi må be om å få.

Vi ber til Faderen i Kristi navn (Joh 14:13–14; 16:23–24). Når vi selv ønsker det samme som Kristus, er vi virkelig istand til å be i Kristi navn (Joh 15:7; L&p 46:30). Da ber vi om det som er riktig og som det således er mulig for Gud å gi oss (3 Ne 18:20). Enkelte bønner forblir ubesvart fordi de på ingen måte gir uttrykk for det Kristus ønsker, men istedet har sitt utspring i menneskets egoisme (Jak brev 4:3; L&p 46:9). Ja, hvis vi ber Gud om noe som ikke er rettferdig, vil det bli oss til fordømmelse (L&p 88:65).

På den tid begynte de å påkalle Herrens navn, **1M** 4:26. Ved alteret påkalte Abram Herrens navn, **1M** 13:4. Abrahams tjener ba om hjelp til å finne en hustru til Isak, **1M** 24:10–19. Det være langt fra meg å synde mot Herren ved å holde opp med å be for dere, **1 Sam** 12:23. Herren hører de rettferdiges bønner, **Ord** 15:29. Dere skal finne meg når dere søker meg av hele deres hjerte, **Jer** 29:12–13.

Be for dem som forfølger dere, **Mat** 5:44 (Luk 6:28; 3 Ne 12:44). Be til din

Fader som er i lønndom, **Mat** 6:5–8 (3 Ne 13:5–8). Slik skal dere da be, **Mat** 6:9–13 (Luk 11:2; 3 Ne 13:9). Be, så skal dere få, **Mat** 7:7 (3 Ne 14:7; L&p 4:7; 6:5; 66:9). Jesus gikk opp i fjellet for å være for seg selv og be, **Mat** 14:23. Våk og be for at dere ikke må komme i fristelse, **Mat** 26:41 (Mark 14:38; 3 Ne 18:15–18; L&p 31:12). Men han må be i tro, uten å tvile, **Jak brev** 1:5–6 (L&p 42:68; 46:7). Et rettferdig menneskes bønn har stor kraft og virkning, **Jak brev** 5:16.

Lytt til Ånden som lærer mennesket å be, **2 Ne** 32:8–9. Jeg påkalte ham i kraftig bønn, **Enos** 1:4. Jeg har fastet og bedt i mange dager, **Alma** 5:45–46 (Alma 26:22). De hadde hengitt seg til mye bønn og faste, **Alma** 17:3. Kan dere huske hva Zenos har sagt om bønn og tilbedelse, **Alma** 33:3. Ydmyk dere og vedbli i bønn, **Alma** 34:18–27. Søk råd hos Herren i alt du foretar deg, **Alma** 37:37. Dere må alltid be til Faderen i mitt navn, **3 Ne** 18:19–20. Be i deres familier, **3 Ne** 18:21. Jesus ba til Faderen, **3 Ne** 19:31–34 (Joh 17; 3 Ne 18:16). Han befalte dem at de ikke skulle slutte å be i sine hjerter, **3 Ne** 20:1. Hvis et menneske ikke ber av et oppriktig hjerte, gavner det ham intet, **Moroni** 7:6–9.

Be ikke om det som du ikke burde be om, **L&p** 8:10. Be alltid, så du kan seire, **L&p** 10:5. Jeg befaler deg at du skal be høyt, såvel som i ditt hjerte, **L&p** 19:28. Ånden skal bli gitt dere ved troens bønn, **L&p** 42:14. Gå til bønnens hus og ofre dine sakramenter, **L&p** 59:9 (Mat 21:13). Foreldre skal lære sine barn å be, **L&p** 68:28. Herren deres Gud er sen til å lytte til deres bønner, **L&p** 101:7–8 (Mosiah 21:15). Vær du ydmyk, og Herren din Gud skal gi deg svar på dine bønner, **L&p** 112:10.

Adam ble befalt å påkalle Gud i Sønnens navn, **Moses** 5:8. Faderen og Sønnen viste seg for Joseph Smith som svar på hans bønn, **JS – H** 1:11–20.

Carthage fengsel (USA). *Se også* Smith, Hyrum; Smith, Joseph jr.

Den 27. juni 1844 ble Joseph og Hyrum Smith myrdet av en pøbel i fengselet i Carthage, Illinois, USA (L&p 135).

Celestial herlighet. *Se også* Evig liv; Herlighetsgrader; Opphøyelse

Den høyeste av de tre herlighetsgrader en person kan oppnå i det neste liv. Her vil de rettferdige bo sammen med Gud Faderen og hans Sønn, Jesus Kristus.

De himmelske har én glans, **1 Kor** 15:40 (L&p 76:96). Paulus ble rykket inn i den tredje himmel, **2 Kor** 12:2.

Den celestiale herlighet ble vist i et syn, **L&p** 76:50–70. Hvis de hellige ønsker en plass i den celestiale verden, må de forberede seg, **L&p** 78:7. Den som ikke kan adlyde et celestialt rikes lov, kan ikke tåle en celestial herlighet, **L&p** 88:15–22. I den celestiale herlighet er det tre himler: betingelser for å oppnå den høyeste, **L&p** 131:1–2. Barn som dør før ansvarsalderen, blir frelst i Det celestiale rike, **L&p** 137:10.

Corianton. *Se også* Alma, sønn av Alma

I Mormons bok, en sønn av Alma som var sønn av Alma.

Dro til zoramittene, **Alma** 31:7. Forlot sin gjerning for å oppsøke en skjøge, **Alma** 39:3. Alma forklarte ham om forholdene etter døden, om oppstandelsen og forsoningen, **Alma** 39–42. Ble kalt til å forkynne igjen, **Alma** 42:31. Reiste til landet i nord med et skip, **Alma** 63:10.

Coriantumr. *Se også* Jareditter

I Mormons bok en av jaredittenes konger og den siste overlevende fra jaredittenes nasjon.

Ble oppdaget av Zarahemlas folk, **Omni** 1:21. Var konge over hele landet, **Ether** 12:1–2. Ble tatt til fange av Shared og befridd av sine sønner, **Ether** 13:23–24. Kriget mot forskjellige fiender,

Ether 13:28–14:31. Omvendte seg, **Ether** 15:3. Kjempet sin siste kamp mot Shiz, **Ether** 15:15–32.

Cowdery, Oliver

Den andre eldste i den gjenopprettede kirke og et av de tre vitner til at Mormons bok er sann og av guddommelig opprinnelse. Han var skriver for Joseph Smith da han oversatte Mormons bok fra gullplatene (JS – H 1:66–68).

Mottok et vitnesbyrd om at den oversatte Mormons bok var sann, **L&p** 6:17, 22–24. Ble ordinert av døperen Johannes, **L&p** 13 (L&p 27:8; JS – H 1:68–73, se fotnote til vers 71). Etter at dere har fattet tro og har sett dem med deres øyne . . . skal dere vitne om at dere har sett dem, **L&p** 17:3, 5. Jeg har åpenbart for deg ved min Ånd at det du har skrevet er sant, **L&p** 18:2. Ble utpekt og beskikket til en av forvalterne for åpenbaringene, **L&p** 70:3. Mottok prestedømmets nøkler sammen med Joseph Smith, **L&p** 110.

Cumorah-høyden. *Se også* Mormons bok; Moroni, sønn av Mormon; Smith, Joseph jr.

En liten høyde som lå i den vestlige del av delstaten New York i Amerikas forente stater. Her skjulte en profet fra fordums tid, Moroni, gullplatene som inneholdt noen av opptegnelsene fra nephittenes og jaredittenes nasjoner. I 1827 ble Joseph Smith ledet til denne høyden av den oppstandne Moroni for å hente disse platene og oversette en del av dem. Det er denne oversettelsen som utgjør Mormons bok.

Nephittene samlet seg ved Cumorah, **Mormon** 6:2–4. Cumorah lå i et land med mange vann, **Mormon** 6:4. Mormon skjulte opptegnelsene i høyden Cumorah, **Mormon** 6:6. Alle unntatt 24 nephitter ble drept ved Cumorah, **Mormon** 6:11.

Vi hører et gledelig budskap fra Cumorah, **L&p** 128:20.

Joseph Smith tok platene fra høyden Cumorah, **JS – H** 1:42, 50–54, 59.

Dalila. *Se også* Filistrene

En filister-kvinne i Det gamle testamente som narret og bedro Samson (Dom 16).

Damaskus

En oldtidsby i Syria.

Damaskus ligger på en fruktbar slette som grenser til ørkenen og har rik tilgang på vann fra elven Barada. Den er ofte nevnt i Skriftene, første gang i 1M 14:15. Paulus var på vei til Damaskus da den oppstandne Kristus viste seg for ham (Apg 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20).

Dan. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

I Det gamle testamente, sønn av Jakob og Bilha, Rakels trellkvinne, (1M 30:5–6).

Dans stamme: Jakobs velsignelse til Dan står i Første Mosebok 49:16–18. Den velsignelse Moses ga Dans stamme, finnes i Femte Mosebok 33:22. Etter at de slo seg ned i Kana'an, fikk Dans stamme et lite, men meget fruktbart landområde (Jos 19:40–48). De hadde store vanskeligheter med å beskytte det mot amorittene (Dom 1:34), og mot filistrene (Dom 13:2, 25; 18:1). Medlemmene av Dans stamme flyttet derfor nord for Palestina (Dom 18), til området rundt La'is, og ga byen navnet Dan. Denne byen danner som kjent grensen mot nord i et Palestina som strakte seg "fra Dan helt til Beerseba".

Daniel

Hovedpersonen i Daniels bok i Det gamle testamente, en Guds profet og en mann med stor tro.

Vi vet ikke noe om hans foreldre, men det later til at han var av kongelig byrd

(Dan 1:3). Han ble ført som fange til Babylon hvor han fikk navnet Beltsasar (Dan 1:6–7). Daniel og tre andre av de bortførte nektet å spise kongens mat av religiøse grunner (Dan 1:8–16).

Daniel ble begunstiget av Nebukadnesar og Darius fordi han hadde Guds kraft til å tyde drømmer (Dan 2; 4; 6). Han leste og tydet også skriften på veggen (Dan 5). Hans fiender sammensverget seg mot ham, og han ble kastet i en løvehule, men Herren bevarte hans liv (Dan 6).

Daniels bok: Boken er i to avdelinger: Kapittel 1–6 forteller om Daniel og hans tre kamerater, kapittel 7–12 om profetiske syner som Daniel hadde. Boken lærer hvor viktig det er å være trofast mot Gud, og viser at Herren velsigner de trofaste.

Et viktig bidrag boken gir, er tydningen av kong Nebukadnesars drøm. I drømmen fremstilles Guds rike i de siste dager som en sten som blir revet løs fra fjellet. Stenen vil rulle frem inntil den fyller hele jorden (Dan 2; se også L&p 65:2).

Darius. *Se også* Babel, Babylon

En person i Det gamle testamente som ble konge i Babylon etter Belsasars død (Dan 6:1; 6:10, 26–29; 9:1; 11:1).

David. *Se også* Batseba; Salme

En konge i det gamle Israel i Det gamle testamente.

David var sønn av Isai av Juda stamme. Han var en modig ungdom som drepte en løve, en bjørn og filistrenes kjempe, Goliat (1 Sam 17). David ble utvalgt og salvet til å være konge i Israel. I likhet med Saul gjorde han seg som voksen skyldig i alvorlige overtredelser. Men i motsetning til Saul, angret han oppriktig. Derfor ble han tilgitt, bortsett fra mordet på Uria (L&p 132:39). Hans liv kan deles i fire deler: (1) Som gjetergutt i Betlehem (1 Sam 16–17), (2) ved Sauls hoff (1 Sam 18:1–19:18), (3) som flyktning (1 Sam 19:18–31:13; 2 Sam 1), (4) som konge over Juda i Hebron (2 Sam 2–4) og senere som konge over hele Israel (2 Sam 5–24; 1 Kong 1:1–2:11).

Davids synd da han bedrev hor med Batseba, ble etterfulgt av en rekke ulykksalige hendelser som skjemmet de siste tyve år av hans liv. Nasjonen som sådan hadde fremgang i hans regjeringstid, men David selv led under følgene av sine synder. Det var stadig familiefeider, og i tilfellet med Absalon og Adonja endte det i åpent opprør. Disse hendelsene er en oppfyllelse av profeten Natans utsagn til David på grunn av hans synd (2 Sam 12:7–13).

Men til tross for disse ulykkelige omstendigheter var Davids regjeringstid den mest strålende i israelittenes historie, for (1) han samlet stammene til én nasjon, (2) han sikret seg et uomtvistelig herredømme over landet, (3) han bygget styreformen på den sanne gudsdyrkelse slik at Guds vilje var Israels lov. Av disse grunner ble Davids regjeringstid senere ansett for å være nasjonens gullalder og et forbilde på den enda mer strålende tidsalder da Messias skulle komme (Jes 16:5; Jer 23:5; Esek 37:24–28).

Davids liv viser hvilket behov alle mennesker har for å holde ut til enden i rettferdighet. Som ungdom ble han sagt å være en mann etter Herrens hjerte (1 Sam 13:14), og som mann talte han ved Ånden og hadde mange åpenbaringer. Men han betalte en høy pris for sin ulydighet mot Guds bud (L&p 132:39).

De tolvs råd. *Se* Apostel

Debora

En profetinne i Det gamle testamente som dømte Israel og oppmuntret Barak i kampen mot kana'aneerne (Dom 4).

Deboras og Baraks lovsang priste Israels befrielse fra trelldom (Dom 5).

Deseret. *Se også* Jareditter

Et ord i Mormons bok som ble brukt av jaredittene og som betyr "honningbie" (Ether 2:3).

Diakon. *Se også* Aronske prestedømme, Det

Et kall i Kirken på apostelen Paulus' tid (Fil 1:1; 1 Tim 3:8–13) og et embede i Det aronske prestedømme (L&p 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85). (I norske bibelutgaver er det bare oversettelsen av 1978 som bruker "diakon" der hvor engelsk bibel bruker "deacon", mens de to andre [1930 og 1988] benytter "menighetstjener").

Disippel. *Se også* Apostel; Kristne; Omvende, omvendelse; Åk

En som følger Jesus Kristus og lever i overensstemmelse med Kristi lære (L&p 41:5). *Disippel* brukes som betegnelse på de tolv apostler Kristus kalte under sin jordiske virksomhet (Mat 10:1–4). *Disippel* brukes også som betegnelse på de tolv menn Jesus valgte til å lede sin kirke blant nephittene og lamanittene (3 Ne 19:4).

Forsegl ordet i mine disipler, **Jes** 8:16.

Dersom dere blir i mitt ord, da er dere mine disipler, **Joh** 8:31.

Mormon var en disippel av Jesus Kristus, **3 Ne** 5:12–13. Dere er mine disipler, **3 Ne** 15:12. Tre disipler skal ikke smake døden, **3 Ne** 28:4–10.

Advarselsrøsten skal lyde ved mine disiplers munn, **L&p** 1:4. Mine disipler skal stå på hellige steder, **L&p** 45:32. De som ikke husker de fattige og trengende, de syke og lidende, er ikke mine disipler, **L&p** 52:40. Hver den som ikke er villig til å gi sitt liv for min skyld, er ikke min disippel, **L&p** 103:27–28.

Djevel. *Se også* Antikrist; Fortapelsens sønner; Helvete; Lucifer; Ødeleggeren; Ånd – Onde ånder

Satan. Djevelen er en fiende av rettferdighet og av dem som forsøker å gjøre Guds vilje. Han er bokstavelig talt en av Guds åndesønner. På et tidspunkt var han en engel med myndighet i Guds nærhet(Jes 14:12; 2 Ne 2:17). Imidlertid gjorde han opprør i foruttilværelsen og overtalte en tredjedel av Faderens åndebarn til å gjøre opprør sammen med seg (L&p 29:36; Moses 4:1–4; Abr 3:27–28). De ble kastet ned fra himmelen, fikk ingen anledning til å få et dødelig legeme og oppleve et jordeliv, og vil være evig fordømt. Helt siden djevelen ble kastet ned fra himmelen, har han stadig forsøkt å bedra alle menn og kvinner, og lede dem bort fra Guds verk så hele menneskeheten kan bli like ulykkelig som han selv er (Åp 12:9; 2 Ne 2:27; 9:8–9).

Jesus truet djevelen, **Mat** 17:18. Evig ild er beredt for djevelen og hans engler, **Mat** 25:41. Stå djevelen imot så skal han fly fra dere, **Jak brev** 4:7.

De ugudelige vil bli ført i djevelens fangenskap, **1 Ne** 14:7. Djevelen er far til alle løgner, **2 Ne** 2:18 (Moses 4:4). Djevelen forsøker å gjøre alle mennesker ulykkelige likesom han selv er, **2 Ne** 2:27. Hvis kjødet aldri mer skulle oppstå, måtte våre ånder bli underlagt djevelen, **2 Ne** 9:8–9. Djevelen vil rase, berolige og smigre, **2 Ne** 28:20–23. Det som er ondt, kommer fra djevelen, **Omni** 1:25 (Alma 5:40; Moroni 7:12, 17). Vokt dere så det ikke oppstår stridigheter blant dere og dere velger å adlyde den onde ånd, **Mosiah** 2:32. Hvis dere ikke er den gode hyrdes får, er djevelen deres hyrde, **Alma** 5:38–39. Djevelen støtter ikke sine barn, **Alma** 30:60. Hengi dere stadig til bønn så dere ikke blir villedet av djevelens fristelser, **Alma** 34:39 (3 Ne 18:15, 18). Bygg deres grunnvoll på

Forløseren, så djevelens mektige storm ikke har noen makt over dere, **Hel** 5:12. Djevelen er opphavsmann til all synd, **Hel** 6:26–31.

Djevelen forsøkte å legge en listig plan, **L&p** 10:12. Det måtte nødvendigvis være slik at djevelen skulle friste menneskenes barn, ellers kunne de ikke ha sin handlefrihet, **L&p** 29:39. Adam ble underlagt djevelens vilje fordi han ga etter for fristelse, **L&p** 29:40. Fortapelsens sønner vil regjere med djevelen og hans engler i evigheten, **L&p** 76:32–33, 44. Djevelen vil bli bundet i tusen år, **L&p** 88:110 (Åp 20:2). Den onde kommer og tar bort lys og sannhet, **L&p** 93:39.

Satan holdt ikke sin første prøvestand, **Abr** 3:28.

Djevelens kirke: Enhver ond og verdslig organisasjon her på jorden som fordreier det rene og fullkomne evangelium og kjemper mot Guds Lam.

Djevelen grunnla den store og avskyelige kirke, **1 Ne** 13:6 (1 Ne 14:9). Det er bare to kirker, den ene er Guds Lams kirke, og den andre djevelens kirke, **1 Ne** 14:10 (Alma 5:39).

Strid ikke mot noen kirke bortsett fra djevelens kirke, **L&p** 18:20. Den store og avskyelige kirke skal nedstyrtes, **L&p** 29:21.

Dom, den siste eller endelige. *Se også* Dømme, dom; Fordømme, fordømmelse; Jesus Kristus – Dommer

Den endelige dom som vil finne sted etter oppstandelsen. Gud vil, ved Jesus Kristus, dømme hver især for å avgjøre hvilken evig herlighet vedkommende skal få. Denne dommen vil bygge på vedkommendes lydighet mot Guds bud, innbefattet om han har akseptert Jesu Kristi sonoffer.

Faderen har overgitt hele dommen til Sønnen, **Joh** 5:22. Vi skal alle stilles frem for Guds domstol, **Rom** 14:10. De døde ble dømt etter det som var skrevet, **Åp** 20:12 (L&p 128:6–7).

Du skal føres frem og dømmes for alt du gjør, **1 Ne** 10:20. De tolv apostene og nephittenes tolv disipler skal dømme Israel, **1 Ne** 12:9–10 (L&p 29:12). Alle må stå for Guds Helliges domstol, **2 Ne** 9:15. Bered deres sjeler for den herlige dag, **2 Ne** 9:46. Kan dere forestille dere å bli ført frem for Guds domstol, **Alma** 5:17–25. Jesus Kristus skal stå og dømme verden, **3 Ne** 27:16.

Herren skal komme ned med en forbannelse til dom over de ugudelige, **L&p** 133:2.

Dommernes bok

En bok i Det gamle testamente. Dommernes bok inneholder hva som skjedde med israelittene fra Josva døde og til Samuel ble født.

Kapittel 1–3 er et forord til hele Dommernes bok, og her blir det forklart at fordi israelittene ikke drev ut sine fiender (Dom 1:16–35), måtte israelittene ta konsekvensene i form av tapt tro, ekteskap med vantro og avgudsdyrkelse. I kapittel 4–5 fortelles det om Debora og Barak, som befridde israelittene fra kana'aneerne. Kapittel 6–8 er de trosfremmende beretningene om Gideon, som Herren velsignet så han kunne befri Israel fra midianittene. I kapitlene 9–12 er flere forskjellig menn dommere i Israel under den tiden de fleste israelitter er frafalne og blir styrt av fremmede herskere. Kapittel 13–16 forteller om den siste dommeren, Samson, hvordan han ble en mektig mann, og hvordan han falt. De siste kapitlene, 17–21, kan betegnes som et tillegg som avslører hvor alvorlig Israel hadde syndet.

Doven, dovenskap

Uvirksom og uengasjert i rettferdige gjerninger.

Den som ikke vil arbeide, skal heller ikke ete, **2 Tess** 3:10.

De ble et dovent folk, fulle av svik, **2 Ne** 5:24. Vokt deg for dovenskap, **Alma** 38:12.

Den som er doven, skal ikke ete arbeiderens brød, **L&p** 42:42. Ve dere som ikke vil arbeide med deres egne hender, **L&p** 56:17. Arbeid ivrig for en god sak, **L&p** 58:27. Slutt med all lediggang, **L&p** 88:124.

Drepe. *Se* Dødsstraff; Mord

Drikke, drukken. *Se* Visdomsordet

Drøm. *Se også* Åpenbaring

En måte Gud benytter for å åpenbare sin vilje til menn og kvinner på jorden. Imidlertid er ikke alle drømmer åpenbaringer. Inspirerte drømmer er en frukt av tro.

Da hadde han en drøm, og se, en stige nådde til himmelen, **1M** 28:12. Josef hadde en drøm, **1M** 37:5. Herren taler med ham i drømmer, **4M** 12:6. Nebukadnesar hadde drømmer, **Dan** 2:1–3. Gamle menn skal ha drømmer, **Joel** 3:1 (Apg 2:17).

Herrens engel viste seg for ham i en drøm, **Mat** 1:20 (Mat 2:19).

Lehi skrev mange ting som han så i drømmer, **1 Ne** 1:16. Lehi hadde en drøm, **1 Ne** 8.

Duens tegn. *Se også* Hellige ånd, Den

Et på forhånd fastsatt tegn som døperen Johannes skulle gjenkjenne Messias ved (Joh 1:32–34). Joseph Smith sa at duens tegn ble innstiftet før verden ble skapt for å vitne om Den hellige ånd. Djevelen kan derfor ikke komme i duens tegn.

Guds Ånd steg ned som en due, **Mat** 3:16.

Etter at Jesus var døpt, kom Den hellige ånd ned i en dues skikkelse, **1 Ne** 11:27.

Jeg, Johannes, bærer vitnesbyrd, og se, himlene ble åpnet og Den hellige ånd kom ned over ham i en dues skikkelse, **L&p** 93:15.

Dyd. *Se også* Kraft, makt; Kyskhet; Oppriktighet, rettskaffenhet

Rettskaffenhet (integritet) og moralsk mønstergyldig adferd, kraft og styrke (Luk 8:46), eller seksuell renhet (Moroni 9:9).

Du er en dydig kvinne, **Rut** 3:11. Den som har rene hender og et rent hjerte, skal stå på Herrens hellige sted, **Sal** 24:3–4. En dydig kvinne er sin manns krone, **Ord** 12:4. En dydig kvinne er langt mer verdt enn perler, **Ord** 31:10–31.

Vis dyd i troen, **2 Pet** 1:5 (L&p 4:6).

Forsøk kraften i Guds ord, **Alma** 31:5.

La alltid dine tanker være prydet med dyd, **L&p** 121:45.

Vi tror at vi må være dydige, **Trosart** 1:13 (Fil 4:8).

Død, Den annen. *Se også* Død, åndelig

Død, fysisk. *Se også* Dødelig, dødelighet; Fall, Adam og Evas; Frelse; Oppstandelse

Adskillelse av legeme og ånd. Fallet bragte død og dødelighet til jorden (2 Ne 2:22; Moses 6:48). Jesu Kristi forsoning seiret over døden slik at alle vil oppstå (1 Kor 15:21–23). Oppstandelsen er en vederlagsfri gave til alle mennesker uten hensyn til om de har gjort godt eller ondt i dette liv (Alma 11:42–44). Alle gjennomgår bare én fysisk død, for når vi er oppstått fra de døde, kan ikke våre legemer dø mer (Alma 11:45).

Alt kjød skal oppgi ånden og mennesket bli til støv igjen, **Job** 34:15. Dyrebar i Herrens øyne er hans frommes død, **Sal** 116:15. Støvet vender tilbake til jorden, og ånden vender tilbake til Gud, **Pred** 12:7.

Døden kom ved et menneske, **1 Kor** 15:21. Frelseren har nøklene til døden

og dødsriket, **Åp** 1:18. Døden skal ikke være mer, og ikke sorg, **Åp** 21:4.

Døden er kommet til alle mennesker, **2 Ne** 9:6, 11 (Alma 12:24). De betraktet aldri døden med redsel, **Alma** 27:28. Alma forklarte sjelens tilstand mellom døden og oppstandelsen, **Alma** 40:11.

De som dør i meg, skal ikke smake døden, **L&p** 42:46. De som ikke er bestemt til å dø, skal bli helbredet, **L&p** 42:48. Jeg vil prøve dere i alle ting, ja, inntil døden, **L&p** 98:14.

Til støv skal du vende tilbake, **Moses** 4:25. Adam falt, og ved hans fall kom døden, **Moses** 6:48.

Død, åndelig. *Se også* Djevel; Fall, Adam og Evas; Fordømme, fordømmelse; Fortapelsens sønner; Frelse; Helvete

Adskillelse fra Gud og hans innflytelse – å dø fra det som hører rettferdigheten til. Lucifer og en tredjedel av himmelens hærskarer led en åndelig død da de ble kastet ned fra himmelen (L&p 29:36–37).

Åndelig død kom inn i verden ved Adams fall (Moses 6:48). Dødelige mennesker som har onde tanker, ord og gjerninger, er åndelig sett døde, selv om de fortsatt lever på jorden (1 Tim 5:6). Gjennom Jesu Kristi forsoning og lydighet mot evangeliets prinsipper og ordinanser, kan menn og kvinner bli renset fra synd og seire over den åndelige død.

Åndelig død forekommer også etter det jordiske legemes død. Både oppstandne skapninger og djevelen og hans engler vil bli dømt. De som med vitende og vilje har gjort opprør mot evangeliets lys og sannhet, vil lide en åndelig død. Denne død kalles ofte for den annen død (Alma 12:16; Hel 14:16–19; L&p 76:36–38).

De som gjør ondt, skal bli avskåret, **Sal** 37:9.

Kjødets attrå er død, **Rom** 8:6 (2 Ne 9:39). Lyster senker menneskene ned i undergang og fortapelse, **1 Tim** 6:9. Synden føder død, **Jak brev** 1:15. Den som seirer, skal ikke rammes av den annen død, **Åp** 2:11. Over dem har den annen død ingen makt, **Åp** 20:6, 12–14. De ugudelige skal få sin del i sjøen som brenner med ild og svovel, som er den annen død, **Åp** 21:8 (L&p 63:17–18).

Menneskene er fri til å velge frihet og evig liv eller fangenskap og død, **2 Ne** 2:27 (2 Ne 10:23; Alma 29:5; Hel 14:30–31). Gud har beredt en vei så vi kan slippe bort fra død og helvete, **2 Ne** 9:10. Løsriv dere fra helvetes pinsler så dere ikke lider den annen død, **Jak bok** 3:11. Det naturlige menneske er en fiende av Gud, **Mosiah** 3:19. Måtte Herren innrømme dere omvendelse så dere ikke må lide den annen død, **Alma** 13:30. Alma var innhyllet i dødens evige lenker, **Alma** 36:18. De ugudelige dør fra det som henhører til rettferdighet, **Alma** 40:26 (Alma 12:16). Fallet påførte menneskeheten en åndelig død, **Alma** 42:9 (Hel 14:16–18).

Da Adam falt, ble han åndelig død, **L&p** 29:40–41, 44.

Døde, frelse for de. *Se* Frelse for de døde

Dødehavet

En saltholdig innsjø ved sydenden av Jordan-dalen. Den var også kjent under navnet Salthavet, og vannspeilet ligger 396 meter lavere enn Middelhavet. Byene Sodoma, Gomorra og Soar, eller Bela, lå ved bredden av Dødehavet (1M 14:2–3).

Som en oppfyllelse av profeti, og som et av tegnene på Frelserens annet komme, skal vannet i Dødehavet bli sunt, og det vil bli et rikt dyreliv der (Esek 47:8–9).

Dødelig, dødelighet. *Se også* Død, fysisk; Fall, Adam og Evas; Legeme; Verden

Tiden fra fødselen til den fysiske død. Av og til kalles den også for den annen prøvestand.

Den dag du eter av det, skal du visselig dø, **1M** 2:16–17 (Moses 3:16–17). Ved døden vender ånden tilbake til Gud og legemet til jordens støv, **Pred** 12:7 (1M 3:19; Moses 4:25).

La ikke synden herske i deres dødelige legeme, **Rom** 6:12. Dette dødelige legeme må bli ikledd udødelighet, **1 Kor** 15:53 (Enos 1:27; Mosiah 16:10; Mormon 6:21).

Menneskenes tilstand ble en prøvestand, **2 Ne** 2:21 (Alma 12:24; 42:10). Adam falt for at mennesket kunne bli til, **2 Ne** 2:25. Ser dere fremover og skuer dette dødelige legeme oppstått i udødelighet, **Alma** 5:15. Dette liv er den tid vi har til å forberede oss til å møte Gud, **Alma** 34:32.

Frykt ikke døden, for i denne verden er ikke deres glede fullkommen, **L&p** 101:36.

De som holder sin annen prøvestand, skal forøkes i herlighet, **Abr** 3:26.

Dødsstraff. *Se også* Mord

Å straffe med døden en forbrytelse som er begått, spesielt som straff for mord.

Den som utøser menneskets blod, hans blod skal bli utøst av mennesker, **1M** 9:6 (JSO, 1M 9:12–13). Og drapsmannen skal dø, **4M** 35:16.

Mordere som dreper med overlegg, skal dø, **2 Ne** 9:35. Du er dømt til å dø ifølge loven, **Alma** 1:13–14. Den som myrdet, ble straffet med døden, **Alma** 1:18. Loven krever hans liv som har myrdet, **Alma** 34:12.

Den som slår ihjel, skal dø, **L&p** 42:19.

Dømme, dom. *Se også* Dom, den siste eller endelige; Fordømme, fordømmelse; Jesus Kristus – Dommer

Å vurdere oppførsel i relasjon til evangeliets prinsipper, å beslutte, å skjelne godt fra ondt.

Moses satt og skiftet rett mellom folket, **2M** 18:13. Du skal dømme din neste med rettferdighet, **3M** 19:15.

Døm ikke, for at dere ikke skal bli dømt, **Mat** 7:1 (JSO, Mat 7:1–2; Luk 6:37; 3 Ne 14:1). Alle som har syndet under loven, skal dømmes ved loven, **Rom** 2:12. De hellige skal dømme verden, **1 Kor** 6:2–3.

Sønn av den evige Gud ble dømt av verden, **1 Ne** 11:32. Lammets tolv apostler skal dømme Israels tolv stammer, **1 Ne** 12:9 (L&p 29:12). Døden, helvete, djevelen og alle som er blitt fanget, må bli dømt, **2 Ne** 28:23 (1 Ne 15:33). Og hvis dere dømmer den som henvender seg til dere med bønn om hjelp, hvor mye mer rettferdig vil så ikke deres fordømmelse være for å ha holdt tilbake deres midler, **Mosiah** 4:22. Menneskene skal bli dømt etter sine gjerninger, **Alma** 41:3. Døm rettferdig, så skal du selv finne rettferdighet, **Alma** 41:14. Fra bøkene som skal bli skrevet, skal verden bli dømt, **3 Ne** 27:23–26 (Åp 20:12). Levningen av dette folk skal dømmes av de tolv som Jesus valgte i dette land, **Mormon** 3:18–20. Mormon forklarte hvordan man skjelner godt fra ondt, **Moroni** 7:14–18.

Sett din lit til den Ånd som leder til å dømme rettferdig, **L&p** 11:12. Dere burde si i deres hjerter: La Gud dømme mellom meg og deg, **L&p** 64:11. Herrens kirke vil dømme nasjonene, **L&p** 64:37–38. Sønnen besøkte åndene i varetekt så de kunne bli dømt som mennesker i kjødet, **L&p** 76:73 (1 Pet 4:6). En biskop skal være en dommer, **L&p** 107:72–74. Herren vil dømme alle mennesker etter deres

gjerninger, etter deres hjerters ønsker, **L&p** 137:9.

Dømmekraftens gave. *Se også* Gaver, Åndens

Å vite eller forstå noe ved Åndens kraft. Dømmekraftens gave er en av Åndens gaver. Den innebærer at man kan forstå menneskenes sanne karakter og også åndelige tilkjennegivelsers opphav og betydning.

Mennesket ser på det ytre, men Herren ser på hjertet, **1 Sam** 16:7. Ve dem som kaller det onde godt, **Jes** 5:20 (2 Ne 15:20).

Det som er av Gud, bedømmes åndelig, **1 Kor** 2:14. Noen har en gave til å prøve ånder, **1 Kor** 12:10.

Ammon kjente hans tanker, **Alma** 18:18. Den milde røst trengte inn til det innerste hos dem som hørte, **3 Ne** 11:3.

Søk etter de beste gaver så dere ikke blir ført vill, **L&p** 46:8, 23. Kirkens ledere er gitt kraft å skjelne mellom Åndens gaver, **L&p** 46:27. Det legeme som er fylt med lys, fatter alle ting, **L&p** 88:67.

Moses så og skjelnet jordens bestanddeler ved Guds Ånd, **Moses** 1:27.

Døperen Johannes. *Se også* Aronske prestedømme, Det; Elias

Sønn av Sakarja og Elisabet i Det nye testamente. Johannes ble sendt for å forberede folket til å ta imot Messias (Joh 1:19–27). Han hadde nøklene til Det aronske prestedømme og døpte Jesus Kristus.

Jesaja og andre profeterte om Johannes' misjon, **Jes** 40:3 (Mal 3:1; 1 Ne 10:7–10; 2 Ne 31:4).

Ble kastet i fengsel og halshugget, **Mat** 14:3–12 (Mark 6:17–29). Gabriel kunngjorde Johannes' fødsel og oppgave for Sakarja, **Luk** 1:5–25. Jesus lærte at døperen Johannes var en stor profet, **Luk** 7:24–28. Stadfestet at Jesus var Guds Sønn, **Joh** 1:29–34. Johannes' disipler ble Jesu disipler, **Joh** 1:25–29, 35–42 (Apg 1:21–22). Utførte ikke noe mirakel, **Joh** 10:41.

Som en oppstanden person ble han sendt for å ordinere Joseph Smith og Oliver Cowdery til Det aronske prestedømme, **L&p** 13 (L&p 27:7–8; JS – H 1:68–72). Ble ordinert av en engel da han var åtte dager gammel, **L&p** 84:28.

Dåp, døpe. *Se også* Barnedåp; Født på ny, Født av Gud; Hellige ånd, Den; Ordinanser

Ordet slik det er brukt i den opprinnelige greske teksten, betyr å betyr "dykke" eller "nedsenke". Dåp ved nedsenkning i vann av en som har myndighet, er evangeliets første ordinans og er nødvendig for å bli medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Forut for dåpen går tro på Jesus Kristus og omvendelse. For at dåpen skal være fullstendig, må dåpskandidaten også motta Den hellige ånds gave (2 Ne 31:13–14). Dåp med vann og ånd er nødvendig før en person kan komme inn i Det celestiale rike. Adam var den første som ble døpt (Moses 6:64–65). Jesus ble også døpt for å fullbyrde all rettferdighet og for å vise vei for hele menneskeheten (Mat 3:13–17; 2 Ne 31:5–12).

Men da alle mennesker på jorden ikke får anledning til å ta imot evangeliet før de dør, har Herren bemyndiget at dåp kan utføres for de døde ved hjelp av stedfortredere. Derfor kan de som aksepterer evangeliet i åndeverdenen, kvalifisere seg så de kan komme inn i Guds rike.

Helt avgjørende: La det nå skje! For slik er det riktig av oss å fullføre all rettferdighet, **Mat** 3:15. Jesus kom og ble døpt av Johannes, **Mark** 1:9. Men fariseerne og de lovlærde gjorde Guds råd til intet for seg og lot seg ikke døpe, **Luk** 7:30. Uten at en blir født av vann og ånd, kan

han ikke komme inn i Guds rike, **Joh** 3:5. Omvend dere og la dere alle døpe, **Apg** 2:38.

Han befaler alle mennesker at de må bli døpt i hans navn, **2 Ne** 9:23–24. Menneskene må følge Kristus, bli døpt, motta Den hellige ånd og holde ut til enden for å bli frelst, **2 Ne** 31. Kristi lære går ut på at menneskene skulle tro og bli døpt, **3 Ne** 11:20–40.

De som ikke tror på deres ord og ikke blir døpt i vann i mitt navn, skal bli fordømt, **L&p** 84:74.

Gud forklarte for Adam hvorfor omvendelse og dåp er nødvendig, **Moses** 6:52–60.

Dåp ved nedsenkning: Da Jesus var blitt døpt, steg han straks opp av vannet, **Mat** 3:16 (Mark 1:10). Johannes døpte i Ainon fordi det var mye vann der, **Joh** 3:23. Filip og hoffmannen steg ned i vannet, **Apg** 8:38. Vi blir begravet med ham ved dåpen, **Rom** 6:4 (Kol 2:12).

Følg deres Herre og Frelser ned i vannet, **2 Ne** 31:13. Alma, Helam og andre ble begravet i vannet, **Mosiah** 18:12–16. Deretter skal dere senke dem ned i vannet, **3 Ne** 11:25–26.

Den riktige dåpsmåten blir forklart, **L&p** 20:72–74. De ble døpt i likhet med hans begravelse, idet de ble begravet i vannet i hans navn, **L&p** 76:50–51.

Adam ble senket ned i vannet og ble løftet opp av vannet, **Moses** 6:64. Dåp ved nedsenkning til syndenes forlatelse, **Trosart** 1:4.

Dåp til syndenes forlatelse: Stå opp og la deg døpe og få dine synder vasket bort, **Apg** 22:16.

Etter dåpen kommer en forlatelse av deres synder ved ild og ved Den hellige ånd, **2 Ne** 31:17. Kom og bli døpt til omvendelse så deres synder kan bli vasket bort, **Alma** 7:14. Velsignet er de som tror og blir døpt, for de skal få forlatelse for sine synder, **3 Ne** 12:1–2.

Forkynn omvendelse og tro på Frelseren og syndsforlatelse ved dåp, **L&p** 19:31.

Vi tror på dåp ved nedsenkning til syndenes forlatelse, **Trosart** 1:4.

Riktig myndighet: Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderen og Sønnen og Den hellige ånd, **Mat** 28:19 (L&p 68:8).

Limhi og mange av hans folk ønsket å bli døpt, men det var ingen i landet som hadde myndighet fra Gud, **Mosiah** 21:33. Jeg gir deg myndighet til å døpe, **3 Ne** 11:19–21.

Det aronske prestedømme har nøklene til dåp ved nedsenkning til syndenes forlatelse, **L&p** 13. Det er disse som er ordinert av meg til å døpe i mitt navn, **L&p** 18:29.

Døperen Johannes ga Joseph Smith og Oliver Cowdery myndighet til å døpe, **JS – H** 1:68–69.

Kvalifikasjoner for å bli døpt: Omvend dere og bli døpt i min elskede Sønns navn, **2 Ne** 31:11. Dere må omvende dere og bli født på ny, **Alma** 7:14. Se til at dere ikke blir døpt uverdig, **Mormon** 9:29. Lær foreldre at de må omvende seg og bli døpt og ydmyke seg, **Moroni** 8:10.

Kvalifikasjoner de må ha som ønsker å bli døpt, **L&p** 20:37. Barn skal døpes til sine synders forlatelse når de er åtte år gamle, **L&p** 68:25, 27.

Pakt som inngås i dåpen: Dere har inngått en pakt med ham at dere vil tjene ham og holde hans bud, **Mosiah** 18:8–10, 13.

De som omvender seg, påtar seg Kristi navn og er fast bestemt på å tjene ham, skal bli mottatt ved dåp, **L&p** 20:37.

Dåp for de døde: De som lar seg døpe for de døde, hvorfor gjør de det, **1 Kor** 15:29.

Dåp for de døde utføres til syndenes forlatelse, **L&p** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Små barn skal ikke døpes: Det er

høytidelig gudsbespottelse å døpe små barn, **Moroni** 8:4–23.

Barn skal døpes når de er åtte år gamle, **L&p** 68:27. Alle barn som dør før ansvarsalderen, blir frelst i Det celestiale rike, **L&p** 137:10.

Ed. *Se også* Pakt; Prestedømmets ed og pakt

I Skriftene vanligvis en hellig pakt eller et hellig løfte. Men ugudelige personer – innbefattet Satan og hans engler – avlegger også ed for å realisere sine onde hensikter. På Det gamle testamentes tid var eder akseptert, men Jesus Kristus lærte at man ikke skulle sverge – hverken i Guds eller hans skaperverks navn (Mat 5:33–37).

Jeg skal holde den ed jeg har lovet Abraham, din far, **1M** 26:3. Når en mann forplikter seg ved ed til avhold, må han ikke bryte sitt ord, **4M** 30:3. De sverget en dyr ed på at de ville vandre etter Guds lov, **Neh** 10:29.

Du skal holde for Herren de eder du har avlagt, **Mat** 5:33 (Pred 5:4–5; 3 Ne 12:33). Gud sverger med en ed at de trofaste skal bli frelst, **Heb** 6:13–18.

Da Zoram hadde avlagt ed for oss, forsvant vår frykt, **1 Ne** 4:37. Ammons folk avla ed på at de aldri mer ville utgyte blod, **Alma** 53:11. De ugudelige nephitter avla hemmelige eder og sluttet hemmelige pakter med Satan, **Hel** 6:21–30.

Menneskene arver evig liv gjennom prestedømmets ed og pakt, **L&p** 84:33–42. Alle pakter, kontrakter, overenskomster, forpliktelser og eder som ikke er beseglet ved Forjettelsens hellige ånd, opphører når menneskene er døde, **L&p** 132:7.

Eden. *Se også* Adam; Eva

Våre første foreldres, Adam og Evas hjem (1M 2:8–3:24; 4:16; 2 Ne 2:19–25; Moses 3–4; Abr 5) betegnet som en hage øst i Eden. Etter at Adam og Eva hadde spist av den forbudte frukt, ble de dødelige og ble sendt ut av Eden (Moses 4:29). Åpenbaring i de siste dager bekrefter Bibelens beretning om Edens hage, men gir også en viktig tilleggsopplysning, nemlig at hagen lå i den del av verden som nå kalles Nord-Amerika.

Efeserne, brevet til. *Se også* Paulus; Paulus' brev

Et brev i Det nye testamente skrevet av apostelen Paulus til de hellige i Efesus. Brevet er av stor betydning, for det forteller hva Paulus lærte om Kristi Kirke.

Kapittel 1 inneholder den vanlige hilsen. Kapittel 2–3 forklarer den forandring som finner sted hos mennesker som blir medlemmer av Kirken: De blir de helliges medborgere, og hedningefolk og jøder blir forenet i én Kirke. Kapittel 4–6 forklarer hvilken oppgave apostler og profeter har, behovet for enhet og enighet, og for å ta på seg Guds fulle rustning.

Efra'im. *Se også* Israel; Josef, sønn av Jakob; Manasse; Mormons bok

I Det gamle testamente, Josef og Asnats annen sønn (1M 41:50–52; 46:20). I strid med det som var vanlig praksis, ble Efra'im velsignet og mottok førstefødselsretten i stedet for Manasse som var eldste sønn (1M 48:17–20). Efra'im ble stamfar til Efra'ims stamme.

Efra'ims stamme: Efra'im mottok førstefødselsretten i Israel (1 Krøn 5:1–2; Jer 31:9). I de siste dager er deres privilegium og ansvar å bære prestedømmet, bringe budskapet om det gjengitte evangelium ut til verden og løfte et banner for å samle det adspredte Israel (Jes 11:12–13; 2 Ne 21:12–13). Efra'ims barn vil krone med herlighet dem som i de siste dager vender tilbake fra landene i nord (L&p 133:26–34).

Efra'ims eller Josefs stav: En opptegnelse om en gruppe av Efra'ims stamme som ble ledet bort fra Jerusalem til Amerika omkring år 600 f.Kr. Denne gruppens opptegnelser kalles Efra'ims stav, Josefs stav eller Mormons bok. Sammen med Juda stav (Bibelen) utgjør opptegnelsene et samstemmig vitnesbyrd om Herren, Jesus Kristus, hans oppstandelse og hans guddommelige gjerning blant disse to grenene av Israels hus.

En gren av Efra'im vil bli brukket av og vil skrive nok et testamente om Kristus, **JSO, 1M** 50:24–26, 30–31. Juda stav og Josefs stav vil bli ett, **Esek** 37:15–19.

Det som er skrevet av Juda og Josef, skal føyes sammen, **2 Ne** 3:12. Herren taler til mange nasjoner, **2 Ne** 29.

Nøklene til Efra'ims stavs opptegnelser ble gitt til Moroni, **L&p** 27:5.

Egypt

Et land i det nordøstlige hjørne av Afrika. Store deler av Egypt er goldt og øde. De fleste innbyggerne bor i Nildalen som er nærmere 900 km lang.

Oldtidens Egypt var rikt og velstående. Store offentlige arbeider ble igangsatt, eksempelvis ble det bygget kanaler til kunstig vanning, sterke byer i forsvarsøyemed samt kongelige minnesmerker – spesielt pyramider med gravkamre, og templer som fremdeles hører med blant verdens undere. En tid var Egypts styreform en etterligning av prestedømmets patriarkalske orden (Abr 1:21–27).

Abraham og Josef ble ført til Egypt så deres familier kunne bli reddet fra hungersnød, **1M** 12:10 (1M 37:28). Josef ble solgt til Egypt, **1M** 45:4–5 (1 Ne 5:14–15). Jakob ble ført til Egypt, **1M** 46:1–7. Moses førte Israels barn ut av Egypt, **2M** 3:7–10; 13:14 (Heb 11:27; 1 Ne 17:40; Moses 1:25–26). Egypt symboliserte ondskap, **Esek** 29:14–15 (Hos 9:3–7; Abr 1:6, 8, 11–12, 23).

En engel ba Josef ta med seg Maria og Jesus og flykte til Egypt, **Mat** 2:13 (Hos 11:1).

Egyptus

Dette het både Kams hustru og datter, og Kam var sønn av Noah. På kaldeisk betyr navnet "Egypt," eller "det som er forbudt" (Abr 1:23–25).

Ektemann. *Se* Ekteskap; Familie

Ekteskap. *Se også* Familie; Skilsmisse

En lovformelig pakt eller kontrakt mellom en mann og en kvinne som gjør dem til mann og hustru. Ekteskapet er gitt av Gud (L&p 49:15).

Det er ikke godt for mennesket å være alene, **1M** 2:18 (Moses 3:18). En mann skal holde seg til sin hustru, og de skal være ett kjød, **1M** 2:24 (Mat 19:5; Abr 5:18).

Det som Gud har sammenføyd, det skal et menneske ikke skille, **Mat** 19:6 (Mark 10:9). I de siste dager skal noen falle fra troen og forby ekteskap, **1 Tim** 4:1–3. Hold ekteskapet i ære, **Heb** 13:4.

Herren befalte Lehis sønner å gifte seg med Ismaels døtre, **1 Ne** 7:1, 5 (1 Ne 16:7–8).

Gud skapte Adam og Eva så de kunne bli mann og hustru, **Moses** 3:7, 18, 21–25.

Den nye og evige ekteskapspakt: Ekteskap inngått i henhold til evangeliets lov og det hellige prestedømme, gjelder både for dette liv og for evigheten. Verdige menn og kvinner som på denne måten blir viet og beseglet i tempelet, vil kunne fortsette å være mann og hustru i all evighet.

Jesus underviste om ekteskapsloven, **Luk** 20:27–36. I Herren er hverken kvinnen noe uten mannen eller mannen noe uten kvinnen, **1 Kor** 11:11. Mann og hustru er medarvinger til livets nåde, **1 Pet** 3:7.

Alt du besegler på jorden, skal være

beseglet i himmelen, **Hel** 10:7 (Mat 16:19).

For å komme inn i den øverste grad i Det celestiale rike må en mann inngå i den nye og evige ekteskapspakt, **L&p** 131:1–4. Hvis en mann ekter en hustru, men ikke vies til henne ved meg, er deres pakt og ekteskap ikke gyldig når de er døde, **L&p** 132:15. Hvis en mann ekter en hustru ved mitt ord og ved den nye og evige pakt og den blir beseglet på dem ved Forjettelsens hellige ånd, skal den være i full kraft når de ikke lenger er i verden, **L&p** 132:19.

Ekteskap mellom mann og kvinne med forskjellig tro: Ekteskap mellom mann og kvinne med forskjellig tro og levesett.

Du skal ikke ta en hustru til min sønn blant kana'aneernes døtre, **1M** 24:3. Hvis Jakob tar seg en hustru av Hets døtre, hva skal jeg da leve for, **1M** 27:46 (1M 28:1–2). Israel skal ikke gifte seg med kana'aneerne, **5M** 7:3–4. Israel giftet seg med kana'aneerne, tilba falske guder og ble gitt en forbannelse, **Dom** 3:1–8. Salomos hustruer vendte hans hjerte så han tilba falske guder, **1 Kong** 11:1–6. Vi sverget at vi ikke ville gi våre døtre til fremmede folk, heller ikke ta deres døtre til hustruer for våre sønner, **Neh** 10:30.

Dra ikke i fremmed åk med vantro, **2 Kor** 6:14.

Herren satte et merke på lamanittene så nephittene ikke blandet seg med dem og trodde på feilaktige tradisjoner, **Alma** 3:6–10.

Hvis en mann ekter en hustru, men ikke vies til henne ved meg, er deres pakt og ekteskap ikke gyldig når de er døde, **L&p** 132:15.

Menneskenes sønner tok seg hustruer, hvem de hadde lyst til, **Moses** 8:13–15.

Flergifte: En manns ekteskap med to eller flere hustruer samtidig. En mann tillates bare å ha én hustru medmindre Herren ved åpenbaring bestemmer noe annet (Jak bok 2:27–30). Ifølge åpenbaring ble flergifte praktisert i gammeltestamentlig tid og i den gjenopprettede Kirkes første tid etter anvisning av profeten som hadde prestedømmets nøkler (L&p 132:34–40, 45). Flergifte praktiseres ikke lenger i Kirken (OE 1), og i dag er ekteskap med mer enn én hustru uforenlig med medlemskap i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Sarai ga Abram Hagar til hustru, **1M** 16:1–11. Jakob fikk Lea og Rakel og deres trellkvinner til hustruer, **1M** 29:21–28 (1M 30:4, 9, 26). Hvis en mann tar seg nok en hustru, skal han ikke avkorte den første hustruens eiendeler, **2M** 21:10. David dro opp til Hebron med sine to hustruer, **2 Sam** 2:1–2.

Abraham, Isak og Jakob gjorde bare det som de ble befalt når det gjaldt å motta flere hustruer, **L&p** 132:37. David og Salomo syndet ikke i noe bortsett fra det som de ikke mottok fra Herren, **L&p** 132:38–39.

Eldste. *Se også* Melkisedekske prestedømme, Det; Prestedømme

Uttrykket *eldste* brukes på forskjellige måter i Bibelen. I Det gamle testamente henvises det ofte til de eldre menn i en stamme som vanligvis var betrodd lederoppgaver (1M 50:7; Jos 20:4; Rut 4:2; Mat 15:2). På grunn av alder og erfaring var deres råd verdifulle. Deres stilling var ikke nødvendigvis et kall i prestedømmet.

I gammeltestamentlig tid, ble det også ordinert eldster i Det melkisedekske prestedømme (2M 24:9–11). I Det nye testamente brukes uttrykket eldste i forbindelse med et prestedømsembede i Kirken (Jak brev 5:14–15). Blant nephittene ble det også ordinert eldster i prestedømmet (Alma 4:7, 16; Moroni 3:1). De første eldster som ble ordinert i denne evangelieutdeling, var Joseph Smith og Oliver Cowdery (L&p 20:2–3).

Eldste er nå en tittel som gis alle som bærer Det melkisedekske prestedømme. Eksempelvis kalles mannlige misjonærer for eldster. En apostel er også en eldste, og det er riktig å kalle medlemmene av De tolvs quorum og av syttienes quorum for eldster (L&p 20:38; 1 Pet 5:1). De plikter Kirkens ordinerte eldster har i dag, er gitt ved åpenbaring i de siste dager (L&p 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Moses skrev til alle Israels eldster, **5M** 31:9.

Barnabas hadde med seg instruksjoner til Kirkens eldster, **Apg** 11:30. Eldster ble ordinert i alle menigheter, **Apg** 14:23 (Tit 1:5). Tilkall eldstene for at de skal be for de syke, **Jak brev** 5:14.

Eldster ble ordinert ved håndspåleggelse, **Alma** 6:1.

Eldster skal velsigne barn, **L&p** 20:70. Eldster skal lede møtene ved Den hellige ånd, **L&p** 46:2. Eldster skal avlegge regnskap for sin forvaltning, **L&p** 72:5. Eldster skal forkynne evangeliet for nasjonene, **L&p** 133:8.

Eli. *Se også* Samuel, profet i Det gamle testamente

En høyprest og dommer i Det gamle testamente da Herren kalte Samuel til å være profet (1 Sam 3). Herren irettesatte ham fordi han tolererte at hans sønner var ugudelige (1 Sam 2:22–36; 3:13).

Elias. *Se også* Elijah

Navnet eller tittelen *Elias* er brukt på flere forskjellige måter i Skriftene.

Elijah: (*Elias* i norsk bibel) er den fordums profet som det fortelles om i 1 Kong og 2 Kong. Når man leser Det nye testamente i norsk oversettelse, må man være på vakt når man skal avgjøre hvilken Elias som blir omtalt. F.eks. henviser Mat 17:3–4, Luk 4:25–26 og Jak brev 5:17 alle til profeten i Det gamle testamente.

Forløper: Elias er også en tittel på en som er en forløper. Eksempelvis var døperen Johannes en Elias fordi han ble sendt for å berede veien for Jesus (Mat 17:12–13).

Gjenoppretter: Tittelen Elias er også blitt brukt på andre som har spesielle oppgaver de skal utføre som f.eks. åpenbareren Johannes (L&p 77:14) og Gabriel, (Luk 1:11–20; L&p 27:6–7; 110:12).

En mann i Abrahams evangelieutdeling: En profet ved navn Esaias eller Elias som sannsynligvis levde på Abrahams tid (L&p 84:11–13; 110:12).

Elijah. *Se også* Besegle, besegling; Elias; Frelse

Norsk bibel skiller ikke mellom Elijah og Elias. Det gjør Kirkens standardverker. Elijah var en profet i Det gamle testamente som vendte tilbake i de siste dager for å overdra nøklene til beseglingskraften til Joseph Smith og Oliver Cowdery. Elijah levde og virket i Nordriket Israel (1 Kong 17–22; 2 Kong 1–2). Han hadde stor tro på Herren, og er kjent for å ha utført mange mirakler. Han lukket himmelen så det ikke regnet i tre og et halvt år. Han oppvakte en gutt fra de døde, og nedkalte ild fra himmelen (1 Kong 17–18). Det jødiske folk venter fremdeles på at Elijah skal vende tilbake slik Malaki profeterte at han ville gjøre (Mal 4:5). Han er fortsatt en innbudt gjest under jødenes påskefest, hvor en åpen dør og en tom plass alltid venter ham.

Profeten Joseph Smith sa at Elijah hadde beseglingskraften til Det melkisedekske prestedømme og var den siste profet som hadde den før Jesu Kristi tid. Sammen med Moses viste han seg på Forklarelsens berg og overdro prestedømmets nøkler til Peter, Jakob og Johannes (Mat 17:3). Senere viste han seg igjen sammen med Moses og andre i Kirtland tempel, Ohio, den 3. april 1836 og overdro de samme nøkler til Joseph Smith og Oliver Cowdery (L&p 110:13–16). Alt dette

skjedde som en forberedelse til Herrens annet komme slik det står i Malaki 4:5–6.

Elijahs kraft er prestedømmets beseglingskraft, og ved hjelp av den blir det som bindes og løses på jorden, også bundet og løst i himmelen (L&p 128:8–18). Herrens utvalgte tjenere på jorden i dag har denne beseglingskraften og utfører evangeliets frelsende ordinanser for de levende og de døde (L&p 128:8).

Lukket himlene og fikk mat av ravner, **1 Kong** 17:1–7. Befalte at enkens melkrukke og oljekrus ikke skulle bli tomme, **1 Kong** 17:8–16. Oppvakte enkens sønn fra de døde, **1 Kong** 17:17–24. Seiret over Baals prester, **1 Kong** 18:21–39. Den milde, lave røst talte til ham, **1 Kong** 19:11–12. Fór opp til himmelen i en ildvogn, **2 Kong** 2:11. Malaki profeterte at han ville vende tilbake i de siste dager, **Mal** 4:5–6 (3 Ne 25:5).

Viste seg i Kirtland tempel, Ohio, i 1836, **L&p** 110:13–16.

Elisa

En gammeltestamentlig profet i Nordriket, Israel, og en betrodd rådgiver for flere av dette landets konger.

Elisa hadde et vennlig og behagelig vesen uten det heftige temperament som hans herre, Elijah, var så kjent for. De enestående mirakler han utførte (2 Kong 2–5; 8) bekrefter at han virkelig fikk Elijahs kraft da han etterfulgte ham som profet (2 Kong 2:9–12). Eksempelvis helbredet han vannet i en bitter kilde, delte vannet i elven Jordan, forøket enkens olje, oppvakte en gutt fra de døde, helbredet en mann for spedalskhet, fikk en øks av jern til å flyte på vannet og slo syrerne med blindhet (2 Kong 2–6). Han virket i over femti år mens disse kongene regjerte: Joram, Jehu, Joakas og Joas.

Mottok Elijahs kappe, **2 Kong** 2:13. Forøket enkens olje, **2 Kong** 4:1–7. Oppvakte den sunamittiske kvinnes sønn fra døden, **2 Kong** 4:18–37. Helbredet syreren Naaman, **2 Kong** 5:1–14. Slo de syriske soldatene med blindhet, og åpnet sin tjeners øyne, **2 Kong** 6:8–23.

Elisabet. *Se også* Døperen Johannes

I Det nye testamente Sakarjas hustru. Hun var mor til døperen Johannes og en slektning av Maria (Luk 1:5–60).

Elohim. *Se* Fader i himmelen; Gud, guddommen

Embede, embedsmann. *Se også* Ordinere, ordinasjon; Prestedømme

En stilling med myndighet og ansvar i en organisasjon – i Skriftene ofte brukt for å betegne en stilling med prestedømmets myndighet – men kan også betegne de plikter som er knyttet til stillingen eller til den person som har stillingen.

Ikke alle lemmer har samme gjerning, **Rom** 12:4.

Vi foredlet vårt embede for Herren, **Jak bok** 1:19. Melkisedek mottok det høye prestedømmes embede, **Alma** 13:18. Englenes kall og gjerning består i å kalle menneskene til omvendelse, **Moroni** 7:31.

Ingen skal ordineres til noe embede i denne kirke uten menighetens samtykke, **L&p** 20:65. La enhver virke i sitt eget embede, **L&p** 84:109. Presidenter eller presiderende embedsmenn blir hentet fra eller utpekt blant dem som er ordinert til de forskjellige embeder i disse to prestedømmer, **L&p** 107:21. En beskrivelse av hvilke plikter de har som presiderer over de forskjellige quorum i prestedømmet, **L&p** 107:85–98. La enhver lære sin plikt og virke i det embede han er kalt til, **L&p** 107:99–100. Jeg gir dere de embedsmenn som tilhører mitt prestedømme, **L&p** 124:123.

Enbårne. *Se også* Føde (verb); Jesus Kristus

Et annet navn på Jesus Kristus. Han er Faderens Enbårne Sønn (Luk 1:26–35;

Joh 1:14; 3:16; 1 Ne 11:18–20; 2 Ne 25:12; Alma 7:10; 12:33; Moses 7:62).

Engler

Det er to slags vesener i himmelen som kalles engler: De som er ånder, og de som har legemer av kjøtt og ben. Engler som er ånder, har ennå ikke mottatt et legeme av kjøtt og ben, eller de er ånder som en gang har hatt et dødelig legeme og venter på sin oppstandelse. Engler som har legemer av kjøtt og ben, har enten oppstått fra de døde, eller de er blitt forvandlet.

Det finnes mange henvisninger i Skriftene til det arbeide som utføres av engler. Av og til taler engler med tordenrøst når de overbringer Guds budskap (Mosiah 27:11–16). Rettferdige, dødelige mennesker kan også bli kalt engler (JSO, 1M 19:15 [Tillegg]). Noen engler befinner seg rundt Guds trone i himmelen (Alma 36:22).

Skriftene taler også om djevelens engler. Det er de ånder som fulgte Lucifer, ble utstøtt fra Guds nærhet i det førjordiske liv og ble kastet ned på jorden (Åp 12:1–9; 2 Ne 9:9, 16; L&p 29:36–37).

Jakob så Guds engler stige opp og ned, **1M** 28:12. Guds engler møtte Jakob, **1M** 32:1–2. Gideon så en Herrens engel ansikt til ansikt, **Dom** 6:22. En engel rakte sin hånd ut mot Jerusalem for å ødelegge den, **2 Sam** 24:16. En engel rørte ved Elijah og sa: Stå opp og et, **1 Kong** 19:5–7. Daniel så engelen Gabriel i et syn, **Dan** 8:15–16. Engelen Mikael hjalp Daniel, **Dan** 10:13.

Engelen Gabriel ble sendt fra Gud, **Luk** 1:19, 26–27. Djevelens engler vil bli holdt i varetekt inntil dommen, **Jud** 1:6 (2 Pet 2:4).

Folk så engler stige ned fra himmelen, **3 Ne** 17:24. Moroni skrev om englers betjening, **Moroni** 7:25–32.

Det aronske prestedømme har nøklene til englers betjening, **L&p** 13. Moroni, døperen Johannes, Peter, Jakob, Johannes, Moses, Elijah og Elias betjente alle Joseph Smith som engler, **L&p** 27:5–12. Dere er ikke istand til å tåle englers betjening, **L&p** 67:13. Adam er erkeengelen Mikael, **L&p** 107:54. Engler er oppstandne personer med legemer av kjøtt og ben, **L&p** 129. Ingen andre engler betjener denne jord enn de som tilhører den, **L&p** 130:5. De mennesker som ikke adlyder Guds lov om evig ekteskap, hverken tas til ekte eller gis til ekte, men beskikkes til engler i himmelen, **L&p** 132:16–17.

Enhet, enighet. *Se også* Gud, guddommen

Å bli ett i tanke, ønske og hensikt – først med vår himmelske Fader og Jesus Kristus, og deretter med siste dagers hellige.

Det er godt for brødre å bo sammen i enighet, **Sal** 133:1.

Jeg og min Fader er ett, **Joh** 10:30 (L&p 50:43). Jesus ba om at alle måtte være ett likesom han og hans Fader er ett, **Joh** 17:11–23 (3 Ne 19:23). Jeg formaner dere at det ikke må være splittelse blant dere, men at dere må være fast forenet, **1 Kor** 1:10.

Vær fast bestemt med ett hjerte og ett sinn, og vær forenet i alle ting, **2 Ne** 1:21. De hellige skulle la sine hjerter være knyttet sammen i enighet, **Mosiah** 18:21. Jesus ba om at hans disipler blant nephittene måtte være forenet, **3 Ne** 19:23. Disiplene var forenet i mektig bønn og faste, **3 Ne** 27:1.

Faderen, Sønnen og Den hellige ånd er ett, **L&p** 20:27–28 (L&p 35:2; 50:43). Det er din plikt å forene deg med den sanne kirke, **L&p** 23:7. Hva som helst dere ber om i tro, forenet i bønn, skal dere få, **L&p** 29:6. Hvis dere ikke er ett, er dere ikke mine, **L&p** 38:27.

Herren kalte sitt folk Sion, for de var av ett hjerte og ett sinn, **Moses** 7:18.

Enke. *Se også* Velferd

En kvinne hvis mann er død, og som ikke har giftet seg igjen.

Den farløse og enken skal komme og ete, **5M** 14:29.

Denne fattige enken ga alt det hun eide, **Mark** 12:41–44. Se til farløse og enker i deres nød, **Jak brev** 1:27.

Herren vil være snar til å vitne mot dem som undertrykker enken, **3 Ne** 24:5 (Sak 7:10).

Enker og foreldreløse skal forsørges, **L&p** 83:6 (L&p 136:8).

Enok. *Se også* Sion

En profet og leder for folket i Sions by. Hans virksomhet er behandlet både i Det gamle testamente og i Den kostelige perle. Han var den syvende patriark etter Adam. Han var sønn av Jared og far til Metusalah (1M 5:18–24; Luk 3:37).

Enok var en stor personlighet, og hans virksomhet var av langt større betydning enn Bibelens korte beretning om ham kan tyde på. Bibelen nevner at han ble forvandlet (bortrykket) (Heb 11:5), men gir ingen detaljer om hans virksomhet. Judas 1:14 siterer en av hans profetier. Åpenbaring i de siste dager forklarer mye mer om Enok, spesielt om hans forkynnelse, om hans by som ble kalt Sion, om hans syner og om hans profetier (L&p 107:48–57; Moses 6–7). Sion ble tatt opp til himmelen fordi de som levde der, var rettferdige (Moses 7:69).

Gud åpenbarte seg for Enok, **Moses** 6:26–37. Enok underviste i evangeliet, **Moses** 6:37–68. Enok underviste folket og opprettet Sion, **Moses** 7:1–21. Enok så alle ting, til og med jordens ende, **Moses** 7:23–68.

Enos, sønn av Jakob

En profet blant nephittene, som ifølge Mormons bok førte opptegnelser. Han ba om og fikk forlatelse for sine synder på grunn av sin tro på Kristus (Enos 1:1–8). Herren inngikk en pakt med Enos og lovet å bringe Mormons bok til lamanittene (Enos 1:15–17).

Enos' bok: En bok i Mormons bok som forteller om Enos som ba til Herren om å få tilgivelse for sine egne, for sitt folks og for andre menneskers synder. Herren lovet ham at Mormons bok ville bli bevart og bli tilgjengelig for lamanittene en gang i fremtiden. Selv om boken består av bare ett kapittel, gir den en mektig beretning om en mann som søkte Gud i bønn, var lydig mot Guds bud og som før sin død gledet seg over den kunnskap han hadde om Forløseren.

Erkeengel. *Se også* Adam; Mikael

Mikael, eller Adam, er erkeengelen, eller den øverste engel.

Herren skal komme ned fra himmelen og rope med erkeengelens røst, **1 Tess** 4:16. Mikael er erkeengelen (overengelen), **Jud** 1:9 (L&p 29:26; 88:112; 128:20–21).

Esaias. *Se også* Jesaja

Den nytestamentlige (greske) formen av navnet Jesaja (Luk 4:17). Esaias var også en profet som levde på Abrahams tid (L&p 76:100; 84:13).

Esau. *Se også* Isak; Jakob, sønn av Isak

I Det gamle testamente, Isak og Rebekkas eldste sønn og Jakobs tvillingbror. De to brødrene var rivaler helt fra fødselen av (1M 25:19–26). Esaus etterkommere, edomittene, og Jakobs etterkommere, israelittene, ble rivaliserende nasjoner (1M 25:23).

Esau solgte sin førstefødselsrett til Jakob, **1M** 25:33 (Heb 12:16–17). Esau tok seg hustruer blant hetittene – til hans foreldres store sorg, **1M** 26:34–35. Jakob og Esau ble forsonet, **1M** 33.

Esekiel

En profet som skrev Esekiels bok i Det

gamle testamente. Han var prest av slekten Sadok og var en av de jøder som ble ført bort som fange av Nebukadnesar. Han bosatte seg hos jødene som var i eksil i Babylon, og profeterte i et tidsrom av 22 år, fra år 592 til 570 f.Kr.

Esekiels bok: Esekiels bok kan deles i fire avsnitt. Kapittel 1–3 forteller om et syn fra Gud og at Esekiel blir kalt til å tjene. Kapittel 4–24 omhandler straffedommer over Jerusalem, og hvorfor de ble gitt. Kapittel 25–32 forkynner straffedommer over nasjonene, mens kapittel 33–48 inneholder syner om Israel i de siste dager.

Esra

En prest og skriftlærd fra Det gamle testamente som førte noen av jødene tilbake til Jerusalem fra det babylonske fangenskap (Esr 7–10; Neh 8; 12). I år 458 f.Kr. ga perserkongen Artaxerxes ham tillatelse til å føre til Jerusalem alle jøder i eksil som hadde lyst til å dra (Esr 7:12–26).

Før Esras tid hadde prestene nesten fullstendig kontroll over all lesing av den skriftsamlingen som ble kalt "loven". Esra medvirket til at Skriftene ble tilgjengelig for alle jøder. Høytlesning av "lovboken" kom til sist til å utgjøre det sentrale i jødenes nasjonale liv. Kanskje underviste Esra mest effektivt gjennom sitt eget eksempel når det gjaldt å forberede sitt hjerte til å søke Herrens lov, være lydig mot den og lære den til andre (Esr 7:10).

Esras bok: Kapittel 1–6 forteller om begivenheter som fant sted fra 60–80 år før Esra kom til Jerusalem, om Kyros' forordning i år 537 f.Kr. og jødene som vendte tilbake under Serubabel. Kapittel 7–10 forteller om Esra som reiser til Jerusalem. Sammen med sitt følge fastet han og ba om beskyttelse. I Jerusalem fant de mange jøder som hadde reist dit tidligere under Serubabel, hadde giftet seg med kvinner utenfor pakten og hadde derved gjort seg urene. Esra ba for dem og sørget for at de inngikk en pakt hvor de lovet å skille seg fra disse hustruene. Senere fortelles det også om Esra i Nehemjas bok.

Ester

En kvinne med stor tro og hovedpersonen i Esters bok.

Esters bok: En bok i Det gamle testamente som forteller historien om dronning Ester som viste stort mot og reddet sitt folk fra å bli utryddet.

I kapittel 1–2 blir jødinnen Ester, som var adoptert av en jøde ved navn Mordekai, valgt til Persias dronning på grunn av sin skjønnhet. Kapittel 3 forklarer at Haman, som var øverste tjener ved kongens hoff, hatet Mordekai og fikk utstedt en forordning om at alle jøder skulle drepes. Kapittel 4–10 forteller om Ester som utsatte seg selv for stor fare ved å fortelle kongen hvilken nasjon hun tilhørte og fikk forordningen omstøtt.

Ether. *Se også* Jareditter

Den siste av jaredittenes profeter i Mormons bok (Ether 12:1–2).

Ethers bok: En bok i Mormons bok som inneholder deler av jaredittenes opptegnelse. Jaredittene var en gruppe mennesker som levde på den vestlige halvkule mange hundre år før Lehis folk. Ethers bok ble tatt fra fire og tyve plater som ble funnet av Limhis folk (Mosiah 8:8–9).

Kapittel 1–2 forteller om jaredittene som forlot sitt hjemland på den tid da Babels tårn ble bygget og la ut på sin reise til det som nå er kjent som det amerikanske kontinent. Kapittel 3–6 forteller om Jareds bror som så Frelseren i foruttilværelsen, og at jaredittene reiste over havet i åtte båter. Kapittel 7–11 fortsetter historien om den ugudelighet som var så fremherskende blant jaredittene.

Moroni, som senere redigerte Ethers opptegnelse, skrev i kapittel 12–13 om undere som ble utført ved tro, og fortalte også om Kristus og det nye Jerusalem som skulle komme. Kapittel 14–15 forteller om hvordan jaredittene ble en mektig nasjon, men at de på grunn av ugudelighet ble utslettet i en borgerkrig.

Ett, være. *Se* Enhet, enighet; Gud, guddommen

Eva. *Se også* Adam; Eden; Fall, Adam og Evas

Den første kvinne som levde her på jorden (1M 2:21–25; 3:20). Hun var Adams hustru. På hebraisk betyr navnet "liv". Hun fikk dette navnet, fordi hun var "alt levendes mor" (Moses 4:26). Sammen med Adam, som var det første menneske, vil hun arve evig herlighet fordi de begge gjorde det mulig for hele menneskeheten å ha evig fremgang.

Eva ble fristet og spiste av den forbudte frukt, **1M** 3 (2 Ne 2:15–20; Moses 4).

I sitt syn om åndeverdenen så president Joseph F. Smith Eva, **L&p** 138:39.

Eva forsto at fallet var nødvendig og gledet seg over forløsningen, **Moses** 5:11–12.

Evangelier. *Se også* Johannes, sønn av Sebedeus; Lukas; Markus; Matteus

De fire opptegnelser eller vitnesbyrd om Jesu liv her på jorden og hva som skjedde under hans virksomhet, slik de står skrevet i de fire første bøkene i Det nye testamente. De er skrevet av Matteus, Markus, Lukas og Johannes og utgjør et skriftlig vitnesbyrd om Jesu liv. Tredje Nephis bok i Mormons bok ligner på mange måter disse fire evangeliene.

Bøkene i Det nye testamente ble opprinnelig skrevet på gresk. Det greske ord for *evangelium* betyr "gode nyheter". De gode nyhetene er at Jesus Kristus har utført en forsoning som vil forløse hele menneskeheten fra døden og belønne hver især etter hans gjerninger (Joh 3:16; Rom 5:10–11; 2 Ne 9:26; Alma 34:9; L&p 76:69).

Se også Harmonisering av evangeliene i tillegget.

Evangeliet, gjengivelsen av. *Se* Gjengivelsen av evangeliet

Evangelieutdeling. *Se også* Evangelium; Gjengivelsen av evangeliet; Nøkler, prestedømmets; Prestedømme

En evangelieutdeling er en tidsperiode hvor Herren har minst én bemyndiget tjener på jorden med nøklene til det hellige prestedømme.

Adam, Enok, Noah, Abraham, Moses, Jesus Kristus, Joseph Smith og andre innledet alle en ny evangelieutdeling. Når Herren organiserer en utdeling, blir evangeliet åpenbart på ny slik at menneskene i denne utdeling ikke behøver å være avhengige av tidligere utdelinger for å ha kunnskap om frelsesplanen. Den utdeling som begynte med Joseph Smith, er kjent under navnet "(evangelie)utdelingen (no. bibel: 'husholdningen') i tidenes fylde".

Himmelens Gud opprettet et rike, **Dan** 2:44 (L&p 65).

I de siste dager vil jeg utgyte min Ånd over alt kjød, **Apg** 2:17 (Joel 2:28). Himmelen må huse Kristus inntil alle ting blir gjenopprettet, **Apg** 3:21. I utdelingen (husholdningen) i tidenes fylde vil Gud samle alt til ett i Kristus, **Ef** 1:10.

Jeg vil opprette min kirke blant dem, **3 Ne** 21:22.

Herren overlot nøklene til sitt rike og en evangelieutdeling for siste gang, **L&p** 27:13. Nøklene til denne evangelieutdeling er overgitt i deres hender, **L&p** 110:12–16. Alle nøkler som tilhører tidligere utdelinger er blitt gjengitt i evangelieutdelingen i tidenes fylde, **L&p** 128:18–21.

Evangelist. *Se også* Patriark, patriarkalsk; Patriarkalske velsignelser

En som fremfører eller forkynner de gode nyheter om Jesu Kristi evangelium. Joseph Smith lærte at en evangelist er en patriark. Patriarker kalles og ordineres under ledelse av De tolv apostler for å gi spesielle velsignelser som kalles patriarkalske velsignelser.

Herren kaller noen menn til apostler, noen til profeter og noen til evangelister, **Ef** 4:11. Gjør en evangelists gjerning, **2 Tim** 4:5.

Vi tror på apostler, profeter, hyrder, lærere, evangelister, **Trosart** 1:6.

Evangelium. *Se også* Evangelieutdeling; Forløsningsplan; Lære, Kristi

Guds frelsesplan muliggjort gjennom Jesu Kristi forsoning. Evangeliet inneholder de evige sannheter – eller lover, pakter og ordinanser – som er nødvendige for å komme tilbake til Guds nærhet. Gud gjenga evangeliets fylde til jorden i det 19. århundre gjennom profeten Joseph Smith.

Gå ut i all verden og forkynn evangeliet, **Mark** 16:15.

De klare og tydelige deler av Lammets evangelium er blitt holdt tilbake, **1 Ne** 13:32. Dette er mitt evangelium, **3 Ne** 27:13–21 (L&p 39:6).

Mormons bok inneholder evangeliet i dets fylde, **L&p** 20:8–9 (L&p 42:12). Dette er evangeliet, **L&p** 76:40–43. Det melkisedekske prestedømme forvalter evangeliet, **L&p** 84:19. Alle mennesker skal høre evangeliets fylde på sitt eget tungemål, **L&p** 90:11. Sønnen forkynte evangeliet til de dødes ånder, **L&p** 138:18–21, 28–37.

Evangeliet ble forkynt fra begynnelsen av, **Moses** 5:58. En beskrivelse av evangeliets første prinsipper og ordinanser, **Trosart** 1:4.

Evig liv. *Se også* Celestial herlighet; Forsoning; Krone; Liv; Opphøyelse

Å leve sammen som familier i Guds nærhet i all evighet (L&p 132:19–20, 24, 55). Evig liv er Guds største gave til mennesket.

Du har det evige livs ord, **Joh** 6:68. Og dette er det evige liv at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og Jesus Kristus, **Joh** 17:3 (L&p 132:24). Strid troens gode strid! Grip det evige liv, **1 Tim** 6:12.

Menneskene er fri til å velge frihet og evig liv, **2 Ne** 2:27 (Hel 14:31). Å være åndelig-sinnet er evig liv, **2 Ne** 9:39. Da er dere på den smale sti som fører til evig liv, **2 Ne** 31:17–20. Å tro på Kristus og holde ut til enden er evig liv, **2 Ne** 33:4 (3 Ne 15:9).

Den som har evig liv, er rik, **L&p** 6:7 (L&p 11:7). Evig liv er den største av alle Guds gaver, **L&p** 14:7 (Rom 6:23). De rettferdige vil ha fred i denne verden og evig liv i den kommende, **L&p** 59:23. De som holder ut til enden, skal motta det evige livs krone, **L&p** 66:12 (L&p 75:5). Alle som dør uten evangeliet og som ville ha mottatt det om de hadde fått leve, er arvinger til Det celestiale rike, **L&p** 137:7–9.

Guds gjerning og herlighet er å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv, **Moses** 1:39. Gud gir evig liv til dem som er lydige, **Moses** 5:11.

Evige fader. *Se* Fader i himmelen; Gud, guddommen

Evige pakt. *Se* Nye og evige pakt; Pakt

Fader i himmelen. *Se også* Gud, guddommen

Far til alle menneskers ånder (Sal 82:6; Mat 5:48; Joh 10:34; Rom 8:16–17; Gal 4:7; 1 Joh 3:2). Jesus er hans Enbårne Sønn i kjødet. Mennesket er blitt befalt å være

lydig og ærbødig mot Faderen og be til ham i Jesu navn.

Hvis dere tilgir menneskene, vil deres himmelske Fader også tilgi dere, **Mat** 6:14 (Mat 18:35; 3 Ne 13:14). Deres himmelske Fader vet at dere trenger til alt dette, **Mat** 6:26–33 (3 Ne 13:26–33). Hvor meget mer skal da deres himmelske Fader gi Den hellige ånd til dem som ber ham, **Luk** 11:11–13. Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Fader, **Ef** 1:3.

Dere står i evig gjeld til deres himmelske Fader, **Mosiah** 2:34. Kristus forherliget Faderens navn, **Ether** 12:8.

De hellige skulle bære vitnesbyrd om sine forfølgelser før Faderen kommer frem fra sitt skjulested, **L&p** 123:1–3, 6.

Vi opplevde store og strålende velsignelser fra vår himmelske Fader, **JS – H** 1:73.

Fadervår. *Se også* Bønn

En bønn Frelseren ba for sine disipler og som danner et mønster for all bønn (Mat 6:9–13; 3 Ne 13:9–13).

Fall, Adam og Evas. *Se også* Adam; Død, fysisk; Død, åndelig; Dødelig, dødelighet; Eva; Forløse, forløst, forløsning; Forløsningsplan; Forsoning; Jesus Kristus; Naturlige menneske

Den prosess som førte til at menneskene på denne jorden ble dødelige. Da Adam og Eva spiste av den forbudte frukt, ble de dødelige – de ble med andre ord underlagt synd og død. Adam ble det "første kjød" på jorden (Moses 3:7). Åpenbaring i de siste dager gjør det klart at fallet er en velsignelse, og Adam og Eva skulle derfor hedres som menneskehetens første foreldre.

Fallet var et nødvendig skritt i menneskenes fremgang. Fordi Gud visste at fallet ville finne sted, hadde han sørget for en Frelser i det førjordiske liv. Jesus Kristus kom i tidens midte for å sone for Adams fall og også for menneskets individuelle synder under forutsetning av omvendelse.

Den dag du eter av det, skal du visselig dø, **1M** 2:17 (Moses 3:17). Så tok hun av frukten og åt, **1M** 3:6 (Moses 4:12).

For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus, **1 Kor** 15:22.

Hele menneskeheten var i en fortapt og fallen tilstand, **1 Ne** 10:6. Veien er beredt fra menneskets fall, **2 Ne** 2:4. Etter at Adam og Eva hadde spist av den forbudte frukt, ble de drevet ut av Edens hage, **2 Ne** 2:19. Adam falt for at mennesket kunne bli til, **2 Ne** 2:15–26. Det naturlige menneske er en fiende av Gud og har vært det fra Adams fall, **Mosiah** 3:19. Aaron underviste Lamonis far om fallet, **Alma** 22:12–14. En forsoning må utføres, ellers er hele menneskeheten fallen og fortapt, **Alma** 34:9. Våre første foreldre ble utestengt fra Herrens nærhet både timelig og åndelig, **Alma** 42:2–15 (Hel 14:16). På grunn av fallet er vår natur ond, **Ether** 3:2.

Ved overtredelse av disse hellige lover ble mennesket et fallent menneske, **L&p** 20:20 (L&p 29:34–44).

Fordi du har falt, kan du bli forløst, **Moses** 5:9–12. På grunn av overtredelse kommer fallet, **Moses** 6:59. Menneskene vil bli straffet for sine egne synder, **Trosart** 1:2.

Familie. *Se også* Barn; Ekteskap; Far, kjødelig; Mor

Slik det er brukt i Skriftene, består en familie av mann, hustru og barn og i enkelte tilfeller også av andre slektninger som bor i samme hus eller sammen med et familieoverhode. En familie kan også være en enslig mor eller far med barn, mann og hustru uten barn, eller også en enslig som bor alene.

Generelt om familier: I deg skal alle jordens familier velsignes, **1M** 12:3 (1M

28:14; Abr 2:11). Jeg vil være alle Israels familiers Gud, **Jer** 31:1.

Han er den rette far for alt som kalles familie i himmelen og på jorden, **Ef** 3:14–15.

Adam og Eva fikk barn, ja, hele jordens familie, **2 Ne** 2:20.

Herligheten skal være en fortsettelse av ætten evindelig og alltid, **L&p** 132:19. Jeg vil gi ham evige livs kroner i de evige verdener, **L&p** 132:55. Besegling av barn til foreldre utgjør en del av det store arbeide som skal utføres i tidenes fylde, **L&p** 138:48.

Til mann og kvinne skapte jeg dem, og sa til dem: Vær fruktbare og bli mange, **Moses** 2:27–28. Det er ikke godt for mennesket å være alene, **Moses** 3:18. Adam og Eva arbeidet sammen, **Moses** 5:1.

Foreldrenes ansvar: Abraham skal befale sine barn, og de skal følge Herrens vei, **1M** 18:17–19. Du skal innprente disse ord i dine barn, **5M** 6:7 (5M 11:19). Den som elsker sin sønn, tukter ham, **Ord** 13:24 (Ord 23:13). Lær den unge den vei han skal gå, **Ord** 22:6. Nyt livet med en hustru som du elsker, **Pred** 9:9. Alle dine barn skal være lært av Herren, **Jes** 54:13 (3 Ne 22:13).

Oppdra dem med Herrens tukt og formaning, **Ef** 6:1–4 (Enos 1:1). Den som ikke har omsorg for sine egne, har fornektet troen, **1 Tim** 5:8.

Han formante dem med en øm fars kjærlighet, **1 Ne** 8:37. Vi taler om Kristus så våre barn kan vite hvilken kilde de må se hen til, **2 Ne** 25:26. Deres menn og hustruer elsker sine barn, **Jak bok** 3:7. Lær dem å elske hverandre og tjene hverandre, **Mosiah** 4:14–15. Dere skal forsvare deres familier like til blodsutgytelse, **Alma** 43:47. Be i deres familier så deres hustru og deres barn må bli velsignet, **3 Ne** 18:21.

Foreldre skal undervise sine barn i evangeliet, **L&p** 68:25. Enhver mann skal sørge for sin familie, **L&p** 75:28. Alle barn har krav på underhold av sine foreldre, **L&p** 83:4. Oppdra deres barn i lys og sannhet, **L&p** 93:40. Sett ditt eget hus i orden, **L&p** 93:43–44, 50. Prestedømsbærere skulle øve innflytelse på andre bare ved oppriktig kjærlighet, **L&p** 121:41.

Adam og Eva kunngjorde alle ting for sine barn, **Moses** 5:12.

Barnas ansvar: Hedre din far og din mor, **2M** 20:12. Hør, min sønn, på din fars tilrettevisning, **Ord** 1:8 (Ord 13:1; 23:22).

Jesus var lydig mot sine foreldre, **Luk** 2:51. Jesus gjorde sin Faders vilje, **Joh** 6:38 (3 Ne 27:13). Vær lydige mot deres foreldre, i Herren, **Ef** 6:1 (Kol 3:20).

Hvis barna omvender seg, skal din vrede vendes bort, **L&p** 98:45–48. Evas trofaste døtre tilba den sanne og levende Gud, **L&p** 138:38–39.

Den evige familie: Lære og pakter forklarer at ekteskapet og familieforholdet er evig. Celestialt ekteskap og en fortsettelse av familieenheten gjør det mulig for mann og hustru å bli guder (L&p 132:15–20).

Fangenskap. *Se også* Fri, frihet

Å være i fysisk eller åndelig trelldom.

Det var for sin misgjernings skyld Israels hus ble bortført, **Esek** 39:23.

Om noen fører i fangenskap, han går i fangenskap, **Åp** 13:10.

De ugudelige vil bli ført i fangenskap av djevelen, **1 Ne** 14:4, 7. Menneskene er fri til å velge frihet og evig liv, eller fangenskap og død, **2 Ne** 2:27. Kjødets vilje gir djevelens ånd makt til å ta til fange, **2 Ne** 2:29. Har dere bevart deres fedres fangenskap tydelig i erindringen, **Alma** 5:5–6. De som forherder sine hjerter, blir tatt til fange av djevelen, **Alma** 12:11. Dere må alltid våke og be, så dere ikke blir fristet av djevelen og blir ført bort av ham som fanger, **3 Ne** 18:15.

Far, kjødelig. *Se også* Familie; Foreldre; Patriark, patriarkalsk; Patriarkalske velsignelser

En hellig tittel til en mann som har fått et barn på naturlig vis eller ved lovformelig adopsjon.

Hedre din far og din mor, **2M** 20:12 (5M 5:16; Mat 19:19; Mosiah 13:20). En far refser den sønn han har kjær, **Ord** 3:12.

Fedre, vekk ikke sinne hos barna deres, **Ef** 6:1–4.

Jeg ble undervist endel i all min fars lærdom, **1 Ne** 1:1. Min far var en rettferdig mann, for han underviste meg, **Enos** 1:1. Alma ba for sin sønn, **Mosiah** 27:14. Alma ga befalinger til sine sønner, **Alma** 36–42. Helaman oppkalte sine sønner etter deres forfedre, **Hel** 5:5–12. Mormon husket alltid sin sønn i sine bønner, **Moroni** 8:2–3.

Store ting kan bli forlangt av deres fedres hender, **L&p** 29:48. Enhver mann er forpliktet til å sørge for sin egen familie, **L&p** 75:28.

Han ba meg gå til min far, **JS – H** 1:49.

Farao. *Se også* Egypt; Egyptus

Eldste sønn av Egyptus, som var Kams datter (Abr 1:25). Det var også den tittel Egypts konger ble gitt (Abr 1:27).

Fariseere. *Se også* Jøder

En religiøs gruppe blant jødene i Det nye testamente. Navnet antyder at man er adskilt eller skilt ut. Fariseerne roste seg av at de strengt etterlevde Moselven og holdt seg borte fra alt som hadde med hedningefolkene å gjøre. De trodde på et liv etter døden, på oppstandelsen og at det fantes engler og ånder. De trodde også at muntlig lov og tradisjoner (vedtekter) var like viktige som skrevne lover. Deres lære gjorde gudsdyrkelse til et spørsmål om å følge et regelverk, og det bidro til åndelig hovmot. De var årsak til at mange jøder tvilte på Kristus og hans evangelium. Frelseren fordømte fariseerne og deres virksomhet i Matteus 23, Markus 7:1–23, og i Lukas 11:37–44.

Faste. *Se også* Almisser; Fattig; Offergaver, offer; Velferd

Å avstå frivillig fra å spise og drikke i den hensikt å komme nærmere Herren og be om hans velsignelser. Når enkeltpersoner eller grupper faster, bør de også be om å forstå Guds vilje, og utvikle større åndelig styrke. Faste er alltid blitt praktisert av sanne troende.

I Kirken i dag blir én sabbatsdag hver måned avsatt til faste. I denne tiden avstår Kirkens medlemmer fra mat og vann i en tidsperiode og betaler dessuten til Kirken det pengebeløp de ville ha brukt på mat til disse måltidene. Dette beløpet kalles fasteoffer. Kirken bruker fasteofferet til å hjelpe de fattige og trengende.

Vi fastet og søkte vår Gud, **Esr** 8:21–23, 31. Jeg fastet og ba for himmelens Guds åsyn, **Neh** 1:4. Hold faste for min skyld, så dere hverken eter eller drikker noe i tre døgn, **Est** 4:16. Jeg ydmyket min sjel med faste, **Sal** 35:13. Er dette den faste jeg finner behag i, **Jes** 58:3–12. Da vendte jeg mitt ansikt til Gud Herren for å søke ham med bønn og faste, **Dan** 9:3. Vend om til meg av hele deres hjerte og med faste, **Joel** 2:12. Da trodde folket i Ninive på Gud og ropte ut en faste, **Jon** 3:5.

Jesus fastet i førti dager, **Mat** 4:2 (2M 34:28; 1 Kong 19:8; Luk 4:1–2). La ikke menneskene se at du faster, **Mat** 6:18 (3 Ne 13:16). Dette slag farer ikke ut uten ved bønn og faste, **Mat** 17:21.

Vedbli i faste og bønn, **Omni** 1:26 (4 Ne 1:12). De begynte å faste og be til Herren sin Gud, **Mosiah** 27:22. Jeg har fastet og bedt i mange dager for å få vite disse ting, **Alma** 5:46. Guds barn kom sammen og forente seg i faste og mektig bønn, **Alma** 6:6. Mosiahs sønner hadde hengitt seg til mye faste og bønn, **Alma** 17:3, 9. En tid med faste og bønn fulgte etter mange nephitters død, **Alma**

28:5–6. De fastet og ba mye, **Alma** 45:1 (Hel 3:35).

Tilbered din mat i hjertets oppriktighet så din faste kan være fullkommen, **L&p** 59:13–14. Vedbli i bønn og faste, **L&p** 88:76.

Fattig. *Se også* Almisser; Faste; Offergaver, offer; Velferd; Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet

I Skriftene kan *fattig* sikte til (1) mennesker som mangler nødvendige materielle ting som mat, klær og husly, eller (2) mennesker som er ydmyke og ikke stolte.

Fattig på materielle ting: Du skal ikke lukke din hånd for din fattige bror, **5M** 15:7. Den ugudelige forfølger i sin stolthet de fattige, **Sal** 10:2. Den som gir til den fattige, skal ikke lide nød, **Ord** 28:27. La den hjemløse komme i hus, **Jes** 58:6–7.

Vil du være fullkommen, da gi til de fattige, **Mat** 19:21 (Mark 10:21; Luk 18:22). Har ikke Gud utvalgt dem som er fattige i denne verden, **Jak brev** 2:5.

Ettersom de er rike, forakter de de fattige, **2 Ne** 9:30. Hvis dere ønsker å bevare en forlatelse for deres synder, må dere gi av deres midler til de fattige, **Mosiah** 4:26. De delte sine midler med de fattige, **Alma** 1:27. Hvis dere viser bort de trengende, er deres bønner forgjeves, **Alma** 34:28. Nephittene hadde alle ting felles, og det var ingen rike eller fattige, **4 Ne** 1:3.

Du skal huske de fattige, **L&p** 42:30 (L&p 52:40). Ve dere fattige hvis hjerte ikke er sønderknust, **L&p** 56:17–18. De fattige skal komme til Lammets bryllup, **L&p** 58:6–11. Biskopen skal oppsøke de fattige, **L&p** 84:112. Omsorgen for de fattige ivaretas av evangeliets lov, **L&p** 104:17–18.

Det var ingen fattige iblant dem, **Moses** 7:18.

Fattig i ånden: Mer velsignet er de som ydmyker seg uten å være tvunget til det på grunn av fattigdom, **Alma** 32:4–6, 12–16. Velsignet (salige) er de fattige i ånden som kommer til meg, **3 Ne** 12:3 (Mat 5:3).

Evangeliet skal bli forkynt for de fattige og saktmodige, **L&p** 35:15.

Fayette, New York (USA)

Det sted hvor gården lå som Peter Whitmer senior eide, og hvor mange åpenbaringer ble gitt til profeten Joseph Smith jr. Her ble Kirken organisert den 6. april 1830, og Herrens røst ble hørt (L&p 128:20).

Felles samtykke. *Se også* Jesu Kristi Kirke; Oppholde Kirkens ledere

Det prinsipp som gir Kirkens medlemmer anledning til å oppholde dem som er kalt til å tjene i Kirken, og også støtte andre avgjørelser som tas i Kirken, og som krever deres støtte. Som regel viser man sin støtte ved å rekke opp høyre hånd.

Jesus Kristus står som overhode for sin Kirke. Gjennom Den hellige ånds inspirasjon veileder han Kirkens ledere i viktige handlinger og avgjørelser. Imidlertid har alle Kirkens medlemmer en rett og et privilegium til å støtte eller la være å støtte handlinger som utføres, og avgjørelser som tas av deres ledere.

Og hele folket svarte med én røst, **2M** 24:3 (4M 27:18–19).

Apostlene og eldstene kom til enighet, **Apg** 15:25.

Ingen skal ordineres uten menighetens samtykke, **L&p** 20:65–66. Alle ting skal utføres med felles samtykke, **L&p** 26:2 (L&p 28:13). La alle ting bli gjort ved felles samtykke, **L&p** 104:21.

Fellesskap. *Se også* Enhet, enighet; Kjærlighet

For siste dagers hellige betyr fellesskap at man tilbyr sitt vennskap, tjeneste, at man oppløfter og styrker andre.

Elsk din neste som deg selv, **3M** 19:18 (Mat 19:19; L&p 59:6).

Når du en gang omvender deg, da styrk dine brødre, **Luk** 22:32. Dere er mine disipler hvis dere har kjærlighet til hverandre, **Joh** 13:35. Fø mine får, **Joh** 21:15–17. De ba oss om å få være med i fellesskapet i tjeneste for de hellige, **2 Kor** 8:1–5. Vårt fellesskap er med Faderen og med hans Sønn, **1 Joh** 1:3.

Nephitter og lamanitter hadde samkvem med hverandre, **Hel** 6:3.

La enhver akte sin bror som seg selv, **L&p** 38:24–25. Hvis dere ikke er ett, er dere ikke mine, **L&p** 38:27. Jeg mottar dere i fellesskapet, og lover å være deres venn og bror, **L&p** 88:133.

Femte Mosebok (Deuteronomium). *Se også* Pentateuken

Den femte boken i Det gamle testamente.

Femte Mosebok inneholder de tre siste talene Moses holdt på Moabs sletter like før han ble forvandlet. Den første talen (kapittel 1–4) er en innledning. Den andre (kapittel 5–26) faller i to deler: (1) kapittel 5–11 – De ti bud og en praktisk forklaring av dem; og (2) kapittel 12–26 – en lovsamling som utgjør selve kjernen i hele boken. Den tredje talen (kapittel 27–30) inneholder en høytidelig fornyelse av pakten mellom Israel og Gud, og en kunngjøring av de velsignelser som følger av lydighet, samt hvilke forbannelser ulydighet medfører. Kapittel 30–34 forteller om hvordan loven ble overlevert til levittene, om Moses' avskjedssang og siste velsignelse samt hvordan han forlot dem.

Fiendskap. *Se også* Hevn; Kjærlighet; Misunnelse

I Skriftene betyr ordet motsetningsforhold, opposisjon og hat.

Jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, **1M** 3:15 (Moses 4:21).

Kjødets attrå er fiendskap mot Gud, **Rom** 8:7. Vennskap med verden er fiendskap mot Gud, **Jak brev** 4:4.

På den dag skal fiendskap opphøre for mitt åsyn, **L&p** 101:26.

Filemon. *Se også* Paulus

En kristen mann i Det nye testamente som eide slaven Onesimus som rømte og ble med Paulus. Paulus sendte Onesimus tilbake til Filemon med et brev hvor han ba Filemon tilgi slaven.

Filemon, brevet til. *Se også* Paulus; Paulus' brev

En bok i Det nye testamente hentet fra et brev skrevet av Paulus. Paulus' brev til Filemon er et privat brev om Onesimus, en slave som hadde røvet sin herre, Filemon, og rømt til Rom. Paulus sendte ham tilbake til hans herre i Kolossæ sammen med Tykikus som overbragte Paulus' brev til kolosserne. Paulus ba om at Onesimus ble tilgitt og tatt tilbake som en med-kristen. Paulus skrev dette brevet første gang han satt fengslet i Rom.

Filip

I Det nye testamente fortelles det at Filip fra Betsaida var en av Frelserens første tolv apostler (Mat 10:2–4; Joh 1:43–45).

En annen Filip var en av de syv som ble utvalgt til å hjelpe de tolv apostler (Apg 6:2–6). Han forkynte i Samaria og for en etiopisk hoffmann (Apg 8).

Filipperne, brevet til. *Se også* Paulus; Paulus' brev

Et brev som Paulus skrev til de hellige i Filippi mens han første gang satt fengslet i Rom, og som vi nå har som Brevet til filipperne i Det nye testamente.

I kapittel 1 hilser Paulus menigheten, og instruerer dem om enhet, ydmykhet og standhaftighet. I kapittel 2 blir det understreket at alle skal bøye seg for

Kristus, og at alle må utarbeide sin egen frelse. I kapittel 3 forteller Paulus at han har ofret alt for Kristus, og i kapittel 4 takker han de hellige i Filippi for den hjelp de har gitt ham.

Filistrene

I Det gamle testamente en stamme som opprinnelig kom fra Kaftor (Amos 9:7) og som før Abrahams tid (1M 21:32) slo seg ned ved den fruktbare kysten av Middelhavet – fra Jaffa til den egyptiske ørken. I mange år lå filistrene i strid med israelittene. Til slutt ble navnet på filistrenes territorium – Palestina – det vanlige navn på hele Det hellige land.

Israelittene var i trelldom under filistrene i førti år, **Dom** 13:1. Samson kjempet mot filistrene, **Dom** 13–16. Goliat var en filister fra Gat, **1 Sam** 17. David seiret over filistrene, **1 Sam** 19:8.

Fjerde Mosebok. *Se også* Pentateuken

Den fjerde boken i Det gamle testamente – skrevet av Moses. Fjerde Mosebok forteller om hvordan Israel vandret fra Sinai til Moabs sletter på grensen til Kana'an. En av de viktige læresetninger vi finner her, er at Guds folk må vandre ved tro, og stole på hans løfter hvis de ønsker at det skal gå dem vel. Den forteller at Gud straffet Israel for ulydighet og gir opplysninger om Israels lover. Bokens engelske navn er Numbers og dens greske Numeri, som har sin bakgrunn i at tall og opptellinger har en bred plass i denne boken (4M 1–2; 26).

Kapittel 1–10 forteller om israelittene som forbereder seg til å forlate Sinai. Kapittel 11–14 beskriver selve vandringen, forteller om spioner som sendes inn i Kana'an, og om at Israel nekter å dra inn i det lovede land. I kapittel 15–19 hører vi om forskjellige lover og historiske begivenheter. Kapittel 20–36 forteller historien om folkets siste år i villmarken.

Flergifte. *Se* Ekteskap – Flergifte

Flid

Vedvarende, tapper innsats, spesielt når det gjelder å tjene Herren og holde hans bud.

Hør på meg med all flid, **Jes** 55:2.

Gud lønner dem som flittig søker ham, **Heb** 11:6. Legg derfor all flid på at dere i troen viser dyd, **2 Pet** 1:5.

Undervis Guds ord med all flid, **Jak bok** 1:19. De hadde studert Skriftene flittig, **Alma** 17:2. De var villige til med all flid å holde Herrens bud, **3 Ne** 6:14. La oss arbeide flittig, **Moroni** 9:6.

Arbeid ivrig for en god sak, **L&p** 58:27. Vær ikke dovne, men arbeid av all makt, **L&p** 75:3. Gi flittig akt på det evige livs ord, **L&p** 84:43. La enhver lære sin plikt og virke med all flid, **L&p** 107:99.

Forakte. *Se* Hate, hat

Forbanne, forbannelser. *Se også* Banning; Fordømme, fordømmelse

En forbannelse, slik ordet er brukt i Skriftene, vil si at guddommelig lov kommer til anvendelse. Den åpner adgang for eller innebærer straffedommer, og forteller hvilke konsekvenser dette har for en gjenstand, en person eller for et folk, først og fremst på grunn av urettferdighet. Forbannelser er en tilkjennegivelse av Guds guddommelige kjærlighet og rettferdighet. De kan nedkalles direkte av Gud selv eller uttales av hans bemyndigede tjenere. Av og til er det bare Gud som kjenner den fulle og hele begrunnelse for en forbannelse. En forbannet tilstand rammer dessuten også dem som bevisst er ulydige mot Gud, og derved trekker seg bort fra Herrens Ånd.

Herren kan fjerne forbannelser når en enkeltperson eller et folk har tro på Jesus Kristus og er lydige mot evangeliets lover og ordinanser (Alma 23:16–18; 3 Ne 2:14–16; Trosart 1:3).

Gud forbannet slangen for å ha dåret Adam og Eva, **1M** 3:13–15 (Moses

4:19–21). Jorden (marken) ble forbannet på grunn av Adam og Eva, **1M** 3:17–19 (Moses 4:23–25). Herren forbannet Kain fordi han drepte Abel, **1M** 4:11–16 (Moses 5:22–41). Herren forbannet Kana'an og hans etterkommere, **1M** 9:25–27 (Moses 7:6–8; Abr 1:21–27). Israel vil bli velsignet når de er lydige mot Gud, men vil bli forbannet når de er ulydige, **5M** 28 (5M 29:18–28). Gehasi og hans etterkommere ble forbannet med Na'amans spedalskhet, **2 Kong** 5:20–27. Herren forbannet nasjonen Israel i fordums tid fordi den ikke betalte tiende og offergaver, **Mal** 3:6–10.

Jesus forbannet et fikentre, og det døde, **Mark** 11:11–14, 20–21. Jesus forbannet byene Korasin, Betsaida og Kapernaum, **Luk** 10:10–15.

Fordi lamanittene ikke ville lytte til Herren, ble de forbannet og adskilt fra Herrens nærhet, **2 Ne** 5:20–24. Alle innbys til å komme til Gud, **2 Ne** 26:33. Herren skal forbanne dem som bedriver hor, **Jak bok** 2:31–33. Nephittene skulle bli mer forbannet enn lamanittene hvis de ikke omvendte seg, **Jak bok** 3:3–5. Opprørske mennesker bringer forbannelser over seg selv, **Alma** 3:18–19 (5M 11:26–28). Korihor ble forbannet fordi han ledet menneskene bort fra Gud, **Alma** 30:43–60. Herren forbannet nephittenes landområder og rikdommer på grunn av folkets misgjerninger, **Hel** 13:22–23 (2 Ne 1:7; Alma 37:31). Herren forbannet de ugudelige jaredittene, **Ether** 9:28–35. Kristi forsoning fjerner Adams forbannelse fra små barn, **Moroni** 8:8–12.

De som vender seg bort fra Herren, blir forbannet, **L&p** 41:1. Jorden vil bli slått med en forbannelse hvis det ikke finnes et sammenføyende ledd mellom fedre og barn, **L&p** 128:18 (Mal 4:5–6).

Banning: Å banne er å bruke et språk som er vanhellig, gudsbespottende eller som uttrykker forakt.

Folk skal ikke banne sin far eller mor, **2M** 21:17 (Mat 15:4). Bann ikke dem som hersker over dere, **2M** 22:28 (Pred 10:20). Menn og kvinner skal ikke banne Gud, **3M** 24:13–16.

Peter forbannet seg da han benektet at han kjente Jesus, **Mat** 26:69–74.

Ugudelige nephitter forbannet Gud og ønsket å dø, **Mormon** 2:14.

Forbudte frukt. *Se* Eden; Fall, Adam og Evas

Forbund. *Se* Hemmelige forbund

Fordype seg. *Se også* Bønn; Åpenbaring

Å meditere og tenke dypt, ofte over Skriftene eller andre ting som er av Gud. Kombinert med bønn, kan man ved å fordype seg i det som er av Gud, motta åpenbaring og forståelse.

Maria tok vare på alle disse ord og grunnet på dem i sitt hjerte, **Luk** 2:19.

Mens jeg satt og overveide dette i mitt hjerte, ble jeg ført bort, **1 Ne** 11:1. Mitt hjerte fordyper seg i Skriftene, **2 Ne** 4:15. Nephi dro avgårde og grunnet på det Herren hadde vist ham, **Hel** 10:2–3. Gå hjem og overvei de ting jeg har sagt, **3 Ne** 17:3. Minnes hvor barmhjertig Herren har vært og overvei det i deres hjerter, **Moroni** 10:3.

Grunne på det du har mottatt, **L&p** 30:3. Mens vi mediterte over disse ting, rørte Herren ved vår forstands øyne, **L&p** 76:19. Jeg satt på mitt værelse i dype tanker over Skriftene, **L&p** 138:1–11.

Igjen og igjen overveide jeg det, **JS – H** 1:12.

Fordømme, fordømmelse. *Se også* Djevel; Dom, den siste eller endelige; Død, åndelig; Dømme, dom; Fortapelsens sønner; Helvete

Slik det er brukt i Skriftene, har ordet *fordømmelse* to betydninger: (1) Å dømmes eller bli funnet skyldig av Gud, (2) Å

bli stanset i sin åndelige fremgang og nektet adgang til Guds nærvær.

Å dømme eller bli funnet skyldig av Gud: Gud fordømmer den som farer med svik, **Ord** 12:2.

Herren refser oss for at vi ikke skal bli fordømt sammen med verden, **1 Kor** 11:32.

Våre ord, gjerninger og tanker vil fordømme oss, **Alma** 12:14. Ved å vite noe og ikke gjøre det kommer menneskene under fordømmelse, **Hel** 14:19. Hvis vi slutter å arbeide, kommer vi under fordømmelse, **Moroni** 9:6.

Den som ikke tilgir sin bror, står fordømt for Herren, **L&p** 64:9. Den som synder mot det større lys, skal få større fordømmelse, **L&p** 82:3. Hele Kirken er under fordømmelse inntil de omvender seg og kommer ihu Mormons bok, **L&p** 84:54–57.

Å bli stanset i sin åndelige fremgang: "Fordømmelse" innebærer her at man blir nektet adgang til Guds nærhet og hans herlighet. Det er forskjellige grader av fordømmelse. Alle som ikke oppnår fylden av celestial opphøyelse, vil til en viss grad ha begrenset fremgang og begrensede rettigheter, og vil i samme grad være fordømt.

Ve dere hyklere, dere skal få dess strengere fordømmelse, **Mat** 23:14. Den som spotter Den hellige ånd, er i fare for evig fordømmelse, **Mark** 3:29. De som har gjort ondt, vil komme frem til dommens oppstandelse, **Joh** 5:29 (3 Ne 26:5). Den som eter og drikker uverdig, eter og drikker seg selv til fordømmelse, **1 Kor** 11:29 (3 Ne 18:28–29).

Den som ikke vil omvende seg, bli døpt og holde ut til enden, må bli fordømt, **2 Ne** 9:24 (Mark 16:16; Ether 4:18; L&p 68:9; 84:74). De ugudelige vil være mer ulykkelige ved å bo hos Gud enn med de fordømte sjeler i helvete, **Mormon** 9:4.

Den som ikke gjør noe før han blir befalt, er fordømt, **L&p** 58:29. Den som mottar en fylde av den nye og evige pakt, må holde loven, ellers vil han bli fordømt, **L&p** 132:6.

Foreldre. *Se også* Far, kjødelig; Mor

Fedre og mødre. Verdige ektemenn og hustruer som er behørig viet og beseglet i et Guds tempel, kan fortsette sin oppgave med å være foreldre i all evighet. "Foreldre har en hellig plikt til å oppdra sine barn i kjærlighet og rettferdighet, til å dekke deres fysiske og åndelige behov, til å lære dem å elske og tjene hverandre, til å overholde Guds bud og å være lovlydige borgere hvor enn de bor" ("Familien: En erklæring til verden." *Ensign,* nov. 2010, 129).

Dere barn, vær lydige mot deres foreldre, **Ef** 6:1–3 (Kol 3:20).

Adam og Eva var våre første foreldre, **1 Ne** 5:11. Forbannelsen kan bli lagt på deres foreldres hoder, **2 Ne** 4:6. Lær foreldre at de må omvende seg og bli døpt, **Moroni** 8:10.

Foreldre blir befalt å undervise sine barn i evangeliet, **L&p** 68:25. Alle barn har krav på underhold av sine foreldre, **L&p** 83:4.

Foreldrenes synder kan ikke legges på barnas hoder, **Moses** 6:54.

Forente orden. *Se også* Innvie, innvielsesloven

En organisasjon hvor de hellige i den gjenopprettede kirkes første dager forsøkte å etterleve innvielsesloven. Menneskene delte eiendom, varer og fortjeneste, og mottok disse ting i henhold til ønsker og behov (L&p 51:3; 78:1–15; 104).

Dere skal være likestilt i timelige ting, **L&p** 70:14. De hellige skulle organiseres så de var likestilt i alle ting, **L&p** 78:3–11 (L&p 82:17–20). Herren ga en åpenbaring og et bud til Den forente orden, **L&p**

92:1. John Johnson skulle bli medlem av Den forente orden, **L&p** 96:6–9. Herren ga generelle retningslinjer for hvordan Den forente orden skulle drives, **L&p** 104. Mitt folk er ikke knyttet sammen slik Det celestiale rikes lov forlanger, **L&p** 105:1–13.

Forfengelig. *Se* Verdiløs, forfengelig

Forfølge, forfølgelse. *Se også* Motgang

Å pine og plage andre på grunn av deres tro eller sosiale status, å sjikanere eller undertrykke.

Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld, **Mat** 5:10 (3 Ne 12:10). Be for dem som forfølger dere, **Mat** 5:44 (3 Ne 12:44).

For ettersom de er rike, forakter de de fattige og forfølger de saktmodige, **2 Ne** 9:30 (2 Ne 28:12–13). De rettferdige som ser fremover til Kristus til tross for all forfølgelse, skal ikke omkomme, **2 Ne** 26:8.

Alle disse ting skal gi deg erfaring, **L&p** 122:7.

Forheng. *Se* Slør

Forjettelsens hellige ånd. *Se også* Hellige ånd, Den

Den hellige ånd er Forjettelsens hellige ånd (Apg 2:33). Han bekrefter at menneskenes rettferdige handlinger, ordinanser og pakter er akseptable for Gud. Forjettelsens hellige ånd vitner for Faderen at de frelsende ordinanser er blitt korrekt utført og at paktene som er forbundet med dem, er blitt holdt.

De som blir beseglet ved Forjettelsens hellige ånd, mottar alt som Faderen har, **L&p** 76:51–60 (Ef 1:13–14). Alle pakter og handlinger må bli beseglet av Forjettelsens hellige ånd hvis de skal være gyldige etter dette liv, **L&p** 132:7, 18–19, 26.

Forklarelse. *Se også* Jesus Kristus; Nøkler, prestedømmets

En tilstand de personer befinner seg i som midlertidig har forandret sitt utseende og sin natur – de er med andre ord blitt løftet opp på et høyere åndelig plan – så de kan tåle himmelske skapningers nærvær og herlighet.

Kristi forklarelse: Peter, Jakob og Johannes så Herren herliggjort og forklaret foran seg. Tidligere hadde Herren lovet at Peter skulle motta nøklene til himmelens rike (Mat 16:13–19; 17:1–9; Mark 9:2–10; Luk 9:28–36; 2 Pet 1:16–18). Under denne viktige hendelse ga Frelseren, Moses og Elia (Elijah) – ifølge løfte – prestedømmets nøkler til Peter, Jakob og Johannes. Med disse nøkler hadde apostlene fullmakt til å fortsette rikets arbeide etter Jesu himmelfart.

Joseph Smith lærte at på forklarelsens berg ble Peter, Jakob og Johannes også forklaret, og i et syn så de jorden slik den vil bli i sin fremtidige forherligede tilstand (L&p 63:20–21). De så Moses og Elijah – to forvandlede skapninger – og de hørte Faderens røst som sa: "Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag. Hør ham!" (Mat 17:5).

Forklarede skapninger: De så Israels Gud, **2M** 24:9–11. Huden på hans ansikt skinte mens han talte med Gud, **2M** 34:29 (Mark 9:2–3).

Jesu ansikt skinte, **Mat** 17:2 (Mark 9:2–3). Israel tålte ikke å se glansen i Moses' ansikt, **2 Kor** 3:7.

Abinadis ansikt skinte med umåtelig glans, **Mosiah** 13:5–9. Det så ut som om de var omkranset av ild, **Hel** 5:23, 36, 43–45 (3 Ne 17:24; 19:14). De var like hvite som Jesu ansikt, **3 Ne** 19:25. De følte det som en forvandling, **3 Ne** 28:15.

Intet menneske har noensinne i kjødet sett Gud uten å være levendegjort av Ånden, **L&p** 67:10–12. Ved Åndens kraft ble våre øyne åpnet, **L&p** 76:12.

Guds herlighet hvilte på Moses, **Moses** 1:2. Hans herlighet hvilte på meg, og jeg skuet hans ansikt, for jeg ble forklaret, **Moses** 1:11. Jeg så himlene åpne seg, og jeg ble ikledd herlighet, **Moses** 7:3–4.

Forkynne. *Se også* Evangelium; Misjonærarbeide

Å gi et budskap som gir en bedre forståelse av et prinsipp eller en læresetning i evangeliet.

Herren har salvet meg til å forkynne et godt budskap for de elendige, **Jes** 61:1 (Luk 4:16–21). Stå opp, gå til Ninive, og rop ut i den, **Jon** 3:2–10.

Fra den tid begynte Jesus å forkynne, **Mat** 4:17. Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen, **Mark** 16:15. Vi forkynner Kristus korsfestet, **1 Kor** 1:22–24. Han gikk bort og prekte (forkynte) for åndene som var i varetekt, **1 Pet** 3:19.

Og det var ikke noe annet enn formaninger og påminnelser som sørget for at de stadig bevarte Herrens frykt, **Enos** 1:23. Han befalte dem at de ikke skulle undervise om noe annet enn omvendelse og tro på Herren, **Mosiah** 18:20. Forkynnelsen av ordet hadde stor tilbøyelighet til å få folket til å gjøre det som var rettferdig, **Alma** 31:5.

Du må ikke anta at du er kalt til å forkynne før du er kalt, **L&p** 11:15. Det skal ikke bli gitt noen å gå ut og forkynne uten at han er ordinert, **L&p** 42:11. Dette evangelium skal forkynnes for alle nasjoner, **L&p** 133:37.

Således begynte evangeliet å bli forkynt fra begynnelsen av, **Moses** 5:58.

Forløse, forløst, forløsning. *Se også* Død, fysisk; Død, åndelig; Fall, Adam og Evas; Forsoning; Frelse; Jesus Kristus

Å befri, kjøpe fri eller løskjøpe – f.eks. ved å befri en person fra trelldom ved å betale. *Forløsning* henviser til Jesu Kristi forsoning og til befrielse fra synd. Jesu forsoning forløser hele menneskeheten fra fysisk død. Gjennom hans forsoning vil de som har tro på ham og omvender seg, også bli forløst fra åndelig død.

Jeg gjenløser deg, **Jes** 44:22. Fra døden vil jeg forløse dem, **Hos** 13:14 (Sal 49:16).

I ham har vi forløsningen ved Kristi blod, **Ef** 1:7, 14 (Heb 9:11–15; 1 Pet 1:18–19; Alma 5:21; Hel 5:9–12).

Herren har forløst min sjel fra helvete, **2 Ne** 1:15. Forløsningen kommer i og gjennom den hellige Messias, **2 Ne** 2:6–7, 26 (Mosiah 15:26–27; 26:26). De sang om den forløsende kjærlighet, **Alma** 5:9 (Alma 5:26; 26:13). De ugudelige forblir i en tilstand som om ingen forløsning var utført, **Alma** 11:40–41 (Alma 34:16; 42:13; Hel 14:16–18). Jesus Kristus har tilveiebragt verdens forløsning, **Mormon** 7:5–7. Forløsningens kraft kommer til alle som ikke har noen lov, **Moroni** 8:22 (L&p 45:54).

De som ikke tror, kan ikke bli forløst fra sitt åndelige fall, **L&p** 29:44. Små barn er forløst fra verdens grunnvoll ble lagt, **L&p** 29:46. Herren har forløst sitt folk, **L&p** 84:99. I et syn så Joseph F. Smith de dødes forløsning, **L&p** 138.

Adam og Eva gledet seg over sin forløsning, **Moses** 5:9–11.

Forløser. *Se også* Frelser; Jesus Kristus

Jesus Kristus er menneskehetens store Forløser fordi han gjennom sin forsoning betalte prisen for menneskehetens synder og gjorde oppstandelsen mulig for alle mennesker.

Jeg vet at min gjenløser lever, **Job** 19:25. Jeg hjelper deg, sier Herren, din gjenløser er Israels Hellige, **Jes** 41:14 (Jes 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Jeg, Herren, er din frelser og din gjenløser, **Jes** 49:26 (Jes 60:16).

Gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder, **Mat** 1:21. Menneskesønnen kom for å gi sitt liv til

en løsepenge i manges sted, **Mat** 20:28 (1 Tim 2:5–6). Herren, Israels Gud, så til sitt folk og forløste det, **Luk** 1:68. For vi ble forlikt med Gud ved hans Sønns død, **Rom** 5:10. Jesus Kristus ga seg selv for oss for å løse oss ut fra alle misgjerninger, **Tit** 2:13–14. Jesus Kristus løste oss fra våre synder med sitt blod, **Åp** 1:5.

Forløsningen kommer i og gjennom den hellige Messias, **2 Ne** 2:6–7, 26. Sønnen påtok seg menneskenes synder og overtredelser, forløste dem og har tilfredsstilt rettferdighetens krav, **Mosiah** 15:6–9, 18–27. Kristus kom for å forløse alle som ville bli døpt til omvendelse, **Alma** 9:26–27. Han skal komme til verden for å forløse sitt folk, **Alma** 11:40–41. Forløsning skjer gjennom omvendelse, **Alma** 42:13–26. Jesus Kristus kom for å forløse verden, **Hel** 5:9–12. Kristus forløste menneskeheten fra fysisk og åndelig død, **Hel** 14:12–17. Forløsning kommer ved Kristus, **3 Ne** 9:17. Jeg er den som fra verdens grunnvoll ble lagt, ble beredt til å forløse mitt folk, **Ether** 3:14.

Herren deres Forløser led døden i kjødet, **L&p** 18:11. Kristus led for alle hvis de omvender seg, **L&p** 19:1, 16–20. Små barn er forløst gjennom den Enbårne, **L&p** 29:46. Jeg har sendt min Enbårne Sønn til verden for å forløse verden, **L&p** 49:5. Kristus er verdens lys og Forløser, **L&p** 93:8–9. Joseph F. Smith mottok et syn om de dødes forløsning, **L&p** 138.

Vi tror at hele menneskeheten kan bli frelst gjennom Kristi forsoning, **Trosart** 1:3.

Forløsningsplan. *Se også* Evangelium; Fall, Adam og Evas; Forsoning; Frelse; Jesus Kristus

Fylden av Jesu Kristi evangelium – utformet for å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv. Den omfatter skapelsen, fallet og forsoningen – og dessuten alle lover, ordinanser og læresetninger som Gud har gitt. Denne planen gjør det mulig for alle mennesker å bli opphøyet og leve sammen med Gud i all evighet (2 Ne 2; 9). I Skriftene kalles denne planen også frelsesplanen, lykkens plan og barmhjertighetens plan.

Han ble såret for våre overtredelser, **Jes** 53:5 (Mosiah 14:5).

Det finnes ikke noe annet navn under himmelen som vi kan bli frelst ved, **Apg** 4:12. Likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus, **1 Kor** 15:22. Av nåde er dere frelst, ved tro, **Ef** 2:8 (2 Ne 25:23). Gud ga løfte om evig liv før verden ble til, **Tit** 1:2. Jesus er opphavsmann til evig frelse, **Heb** 5:8–9. Forløsningsplanen ble forkynt for de døde, **1 Pet** 3:18–20; 4:6 (L&p 138).

Døden oppfyller den store Skapers barmhjertige plan, **2 Ne** 9:6. Hvor stor er ikke vår Guds plan, **2 Ne** 9:13. Forløsningsplanen tilveiebringer oppstandelsen og syndenes forlatelse, **Alma** 12:25–34. Aron underviste Lamonis far om forløsningsplanen, **Alma** 22:12–14. Amulek forklarte frelsesplanen, **Alma** 34:8–16. Alma forklarte frelsesplanen, **Alma** 42:5–26, 31.

Læren om skapelsen, fallet, forsoningen og om dåp blir stadfestet i åpenbaring i nyere tid, **L&p** 20:17–29. Planen ble fastlagt før verden ble til, **L&p** 128:22.

Min gjerning og min herlighet er å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv, **Moses** 1:39. Dette er frelsesplanen for alle mennesker, **Moses** 6:52–62. Vi vil prøve dem ved dette, **Abr** 3:22–26.

Forsoning. *Se også* Barmhjertig, barmhjertighet; Blod; Fall, Adam og Evas; Forløse, forløst, forløsning; Forløsningsplan; Frelse; Getsemane; Guds sønner og døtre; Helliggjørelse; Jesus Kristus; Kors; Korsfestelse; Kristi barn; Nadverd; Nåde; Offer; Omvende, omvendelse;

Oppstandelse; Rettferdiggjørelse, rettferdiggjøre; Syndsforlatelse; Tilgi; Udødelig, udødelighet

Å forsone mennesket med Gud.

Å sone, slik det er brukt i Skriftene, vil si å lide og ta straffen for en syndig handling og derved fjerne syndens virkninger fra den angrende synder og la ham få anledning til å bli forsonet med Gud. Jesus Kristus var den eneste som var istand til å gjennomføre en fullkommen forsoning for hele menneskeheten. Det kunne han gjøre fordi han ble utvalgt og forutbeskikket i Det store råd før verden ble grunnlagt (Ether 3:14; Moses 4:1–2; Abr 3:27), fordi han var sønn av Gud og levde et syndfritt liv. Hans forsoning innebar at han led for menneskehetens synder, at han utgjøt sitt blod, og at han døde og deretter oppsto fra graven (Jes 53:3–12; Luk 22:44; Mosiah 3:5–11; Alma 7:10–13; L&p 19:16–19). Som følge av forsoningen vil alle mennesker oppstå fra de døde med udødelige legemer (1 Kor 15:22). Forsoningen åpner også en utvei for oss så vi kan få tilgivelse for våre synder og kan leve sammen med Gud evindelig. Men en person som har nådd ansvarsalderen og har mottatt loven, kan bare motta disse velsignelser hvis han har tro på Jesus Kristus, omvender seg fra sine synder, mottar de frelsende ordinanser og er lydig mot Guds bud. De som ikke når ansvarsalderen, og de som dør uten loven, blir forløst gjennom forsoningen (Mosiah 15:24–25; Moroni 8:22). Av Skriftene fremgår det klart og tydelig at hvis Kristus ikke hadde sonet for våre synder, kunne ingen lov, ordinans eller noe offer tilfredsstille rettferdighetens krav, og mennesket kunne aldri mer komme tilbake i Guds nærhet (2 Ne 2; 9).

Dette er mitt blod som utgytes for mange til syndenes forlatelse, **Mat** 26:28. Hans svette ble som blodsdråper, **Luk** 22:39–44. Jeg vil gi mitt kjød for verdens liv, **Joh** 6:51. Jeg er oppstandelsen og livet, **Joh** 11:25. Kristus er opphav til evig frelse for alle dem som er lydige, **Heb** 5:9. Vi blir alle helliggjort ved utgytelsen av Kristi blod, **Heb** 9; 10:1–10. Også Kristus led en gang for synder, **1 Pet** 3:18. Jesu Kristi blod renser oss fra all synd, **1 Joh** 1:7.

Han ble løftet opp på korset og ble drept for synder, **1 Ne** 11:32–33. Forløsning blir dem til del som har et sønderknust hjerte og en angrende ånd, **2 Ne** 2:3–10, 25–27. Han ofret seg selv som et offer for synd, **2 Ne** 2:7. Forsoningen kjøper menneskene fri fra fallet og frelser dem fra død og helvete, **2 Ne** 9:5–24. Det må nødvendigvis være en altomfattende forsoning, **2 Ne** 9:7. Bli forsonet med Gud gjennom Kristi forsoning, **Jak bok** 4:11. Hans blod soner for deres synder som har syndet i uvitenhet, **Mosiah** 3:11–18. Mennesket mottok frelse gjennom forsoningen, **Mosiah** 4:6–8. Var det ikke for forsoningen, måtte de uunngåelig gå til grunne, **Mosiah** 13:27–32. Han skal sone for verdens synder, **Alma** 34:8–16. Gud selv soner for jordens synder for å tilveiebringe barmhjertighetens plan, **Alma** 42:11–30. Jeg er hele verdens Gud som ble drept for verdens synder, **3 Ne** 11:14.

Jeg, Gud, har lidd dette for alle, **L&p** 19:16. Små barn er forløst gjennom min Enbårne, **L&p** 29:46–47. Se, hans lidelser og død, han som ikke syndet, **L&p** 45:3–5.

Dette er et bilde på offeret av den Enbårne, **Moses** 5:7. Gjennom Kristi forsoning kan hele menneskeheten bli frelst, **Trosart** 1:3.

Forstand, forståelse. *Se også* Kunnskap; Sannhet; Visdom

Å tilegne seg kunnskap om eller forstå meningen med en sannhet og hvordan den skal anvendes i livet.

Stol ikke på din forstand, **Ord** 3:5. Kjøp forstand for alt ditt gods, **Ord** 4:7.

Jesus talte i lignelser, og noen forsto ikke, **Mat** 13:12–17. Herren åpnet deres forstand, **Luk** 24:45.

Hvis dere ikke forstår disse ord, er det fordi dere ikke ber, **2 Ne** 32:4 (3 Ne 17:3). Opptegnelsene ble bevart så vi kunne lese og forstå, **Mosiah** 1:2–5. På grunn av sin vantro kunne de ikke forstå Guds ord, **Mosiah** 26:3. De var menn med en sunn forståelse, **Alma** 17:2–3. Ordet begynner å opplyse min forstand, **Alma** 32:28.

La oss tale med hverandre, så dere kan forstå, **L&p** 50:10–12, 19–23. Foreldre må lære sine barn å forstå, **L&p** 68:25. Guds gjerninger og mysterier kan bare forstås ved Den hellige ånd, **L&p** 76:114–116. Satan vil forsøke å vende menneskenes hjerter bort så de ikke forstår, **L&p** 78:10. Kristi lys skjerper vår forstand, **L&p** 88:11.

Fortapelse. *Se* Fortapelsens sønner

Fortapelsens sønner. *Se også* Djevel; Død, åndelig; Fordømme, fordømmelse; Helvete; Uopprettelig synd

Satans tilhengere som vil lide sammen med ham i all evighet. Fortapelsens sønner omfatter (1) de som fulgte Satan og ble kastet ut fra himmelen på grunn av opprør i det førjordiske liv og (2) de som fikk anledning til å bli født med fysiske legemer i denne verden, men som deretter tjente Satan og satte seg helt opp mot Gud. De som tilhører den siste gruppen, vil oppstå fra de døde, men vil ikke bli forløst fra den annen (åndelige) død, og kan ikke bo i et rike med herlighet (L&p 88:32, 35).

Ingen av dem gikk fortapt, uten fortapelsens sønn, **Joh** 17:12. De kan umulig igjen fornyes til omvendelse, **Heb** 6:4–6 (Heb 10:26–29).

Barmhjertigheten har ikke noe krav på et slikt menneske, derfor er dets endelige skjebne å utholde en pine som aldri tar slutt, **Mosiah** 2:36–39. For ham er det som om ingen forløsning var utført, **Mosiah** 16:5. De som fornekter Kristi mirakler for vinnings skyld, skal bli som fortapelsens sønn, **3 Ne** 29:7.

Det er ingen tilgivelse i denne verden og heller ikke i den kommende verden, **L&p** 76:30–34 (L&p 84:41; 132:27). De er de eneste som ikke skal bli forløst fra den annen død, **L&p** 76:34–48. Fortapelsens sønner fornekter Den hellige ånd etter å ha mottatt den, **L&p** 76:35. Fortapelsens sønner fornekter Sønnen etter at Faderen har åpenbart ham, **L&p** 76:43.

Kain skal kalles Fortapelse, **Moses** 5:22–26.

Forutbeskikkelse. *Se også* Førjordiske liv

I det førjordiske liv utpekte og beskikket Gud sine tapre åndebarn til å utføre bestemte oppgaver i det dødelige liv her på jorden.

Gud satte folkenes grenser, **5M** 32:8. Før jeg dannet deg i mors liv, helliget jeg deg til en profet for folkene, **Jer** 1:5.

Gud satte faste tider for dem, **Apg** 17:26. Dem som han forut kjente, dem har han også forut bestemt, **Rom** 8:28–30. I ham har han utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt, **Ef** 1:3–4. Jesus Kristus ble forutbeskikket til å være Forløseren, **1 Pet** 1:19–20 (Åp 13:8).

De ble kalt og beredt fra verdens grunnvoll ble lagt, **Alma** 13:1–9.

Jeg så de edle og store som ble utvalgt i begynnelsen, **L&p** 138:55–56.

Min elskede Sønn ble utvalgt i begynnelsen, **Moses** 4:2. Abraham ble utvalgt før han ble født, **Abr** 3:23.

Forutbestemmelse. *Se* Forutbeskikkelse

Forvalter, forvaltning. *Se også* Kall, kalle, kalt av Gud

En person som ivaretar en annens

anliggender eller eiendom. Det en forvalter har omsorg for, kalles en forvaltning. Alle ting på jorden tilhører Herren – og vi er derfor hans forvaltere. Vi er ansvarlig overfor Herren, men kan avlegge regnskap og rapportere til Guds bemyndigede representanter. Når vi mottar et kall til å tjene fra Herren eller hans bemyndigede tjenere, kan denne forvaltningen omfatte både åndelige og timelige anliggender (L&p 29:34).

Du har vært tro over lite, jeg vil sette deg over meget, **Mat** 25:14–23. Hver den som mye er gitt, av ham skal mye kreves, **Luk** 12:48 (L&p 82:3). Jesus fortalte lignelsen om den uærlige forvalteren, **Luk** 16:1–8.

Den som finnes å være en trofast forvalter, skal gå inn til sin Herres glede, **L&p** 51:19. Enhver forvalter skal avlegge regnskap for sin forvaltning, **L&p** 72:3–5. Den som er en trofast og klok forvalter, skal arve alle ting, **L&p** 78:22. Herren vil holde enhver ansvarlig som en forvalter over jordiske velsignelser, **L&p** 104:11–17 (L&p 42:32). Ta godt vare på alt du har, så du kan være en klok forvalter, **L&p** 136:27.

Forvandlede skapninger

Personer som er forandret så de ikke føler smerte, og ikke kan dø før de oppstår i udødelighet.

Enok vandret med Gud, så ble han borte, for Gud tok ham til seg, **1M** 5:24 (Heb 11:5; L&p 107:48–49). Ingen vet til denne dag hvor Moses har sin grav, **5M** 34:5–6 (Alma 45:19). Det kom en storm og tok Elijah opp til himmelen, **2 Kong** 2:11.

Om jeg vil at han skal leve til jeg kommer, hva angår det deg, **Joh** 21:22–23 (L&p 7:1–3).

Dere skal aldri smake døden, **3 Ne** 28:7. For at de ikke skulle smake døden, skjedde det en forandring med deres legemer, **3 Ne** 28:38 (4 Ne 1:14; Mormon 8:10–11).

Johannes, den elskede, vil leve til Herren kommer, **L&p** 7. Jeg har tatt Enoks Sion i min favn, **L&p** 38:4 (Moses 7:21, 31, 69). Enok og hans brødre utgjør en by som holdes tilbake inntil rettferdighetens dag, **L&p** 45:11–12. Elijah ble tatt opp til himmelen uten å smake døden, **L&p** 110:13.

Den hellige ånd falt på mange, og de ble tatt opp til Sion, **Moses** 7:27.

Frafall. *Se også* Gjengivelsen av evangeliet; Opprør

At enkeltmennesker, Kirken eller hele nasjoner vender seg bort fra sannheten.

Frafall generelt: Israel måtte være på vakt så de ikke vendte sine hjerter bort fra Herren, **5M** 29:18. Uten åpenbaring blir folket tøylesløst, **Ord** 29:18. De har brutt den evige pakt, **Jes** 24:5.

Vindene blåste mot dette huset, og det falt, **Mat** 7:27. Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort til et annet evangelium, **Gal** 1:6.

De begynte på den stien, men kom på avveie i mørket, **1 Ne** 8:23 (1 Ne 12:17). Da de hadde spist av frukten, falt de fra, og gikk inn på forbudte stier, **1 Ne** 8:28. Nephittenes frafall var en anstøtssten for dem som ikke tilhørte Kirken, **Alma** 4:6–12. Mange medlemmer av Kirken ble stolte og forfulgte andre medlemmer, **Hel** 3:33–34 (Hel 4:11–13; 5:2–3). Når Herren lar sitt folk ha fremgang, forherder de av og til sine hjerter og glemmer ham, **Hel** 12:2; 13:38. Nephittene forherdet sine hjerter og kom under Satans makt, **3 Ne** 2:1–3. Moroni profeterte om frafall i de siste dager, **Mormon** 8:28, 31–41.

Frafall vil gå forut for Det annet komme, **L&p** 1:13–16.

Frafall i den første kristne kirke: Dette folk holder seg nær til meg med munnen, **Jes** 29:10, 13. Mørke skal dekke jorden, **Jes** 60:2. Herren vil sende hunger etter å høre Herrens ord, **Amos** 8:11.

Falske messiaser og falske profeter skal stå frem, **Mat** 24:24. Glupende ulver skal komme inn blant dere, **Apg** 20:29. Jeg undrer meg over at dere så snart vender dere bort fra ham, **Gal** 1:6. Det vil bli et frafall før Det annet komme, **2 Tess** 2:3. Noen mennesker farer vill fra sannheten, **2 Tim** 2:18. Enkelte mennesker har et skinn av gudsfrykt, men fornekter dens kraft, **2 Tim** 3:2–5. Det skal komme en tid da de ikke skal tåle den sunne lære, **2 Tim** 4:3–4. Det skal komme falske profeter og falske lærere blant folket, **2 Pet** 2:1. Noen mennesker har sneket seg inn og fornekter den eneste hersker og Herre, **Jud** 1:4. Noen sa de var apostler, og var det ikke, **Åp** 2:2.

Nephi så dannelsen av en stor og avskyelig kirke, **1 Ne** 13:26. Hedningefolkene har snublet og har bygget opp mange kirker, **2 Ne** 26:20.

De har forvillet seg fra mine ordinanser og har brutt min evige pakt, **L&p** 1:15. Mørke dekker jorden, og et tett mørke menneskenes sinn, **L&p** 112:23.

Joseph ble fortalt at alle kirker var på avveie, og at deres hjerter var fjernt fra Gud, **JS – H** 1:19.

Fred. *Se også* Fredsstifter; Hvile; Tusenårsriket

I Skriftene kan fred bety enten å være fri for konflikter og opprør eller den indre ro og trøst som har sitt utspring i den Ånd Gud gir til sine trofaste hellige.

Frihet fra konflikter og opprør: Han gjør ende på krigene, **Sal** 46:10. De skal ikke lenger lære å føre krig, **Jes** 2:4.

Lev fredelig med alle mennesker, og hevn dere ikke, **Rom** 12:18–21.

Det var fremdeles fred i landet, **4 Ne** 1:4, 15–20.

Tal imot krig og forkynn fred, **L&p** 98:16. Løft opp et fredsbanner, **L&p** 105:39.

Fred fra Gud til de lydige: Frelseren skal kalles Fredsfyrsten, **Jes** 9:6. Det er ingen fred for de ugudelige, **Jes** 48:22.

Det var en himmelsk hærskare som priste Gud og sa: Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, **Luk** 2:13–14. Fred etterlater jeg dere, **Joh** 14:27. Guds fred overgår all forstand, **Fil** 4:7.

Kong Benjamins folk hadde fred i samvittigheten, **Mosiah** 4:3. Hvor fagre er ikke deres føtter på fjellene som forkynner fred, **Mosiah** 15:14–18 (Jes 52:7). Alma ropte til Herren og fant fred, **Alma** 38:8. Deres ånder som er rettferdige, blir ønsket velkommen i en fredens tilstand, **Alma** 40:12.

Talte jeg ikke fred til ditt sinn om saken, **L&p** 6:23. Gå frem i min Ånds saktmodighet, og du skal ha fred i meg, **L&p** 19:23. Den som gjør rettferdige gjerninger, skal få fred, **L&p** 59:23. Iklé dere kjærlighetens bånd som er fullkommenhetens og fredens bånd, **L&p** 88:125. Min sønn, fred være med din sjel, **L&p** 121:7.

Da jeg forsto at det fantes større fred, søkte jeg etter fedrenes velsignelser, **Abr** 1:2.

Fredsstifter. *Se også* Fred

En person som skaper eller oppfordrer til fred (Mat 5:9; 3 Ne 12:9). En fredsstifter kan også være en som forkynner evangeliet (Mosiah 15:11–18).

Frelse. *Se også* Død, fysisk; Død, åndelig; Forløse, forløst, forløsning; Forløsningsplan; Forsoning; Jesus Kristus; Nåde; Opphøyelse

Å bli frelst, både fra fysisk og åndelig død. Alle mennesker vil ved Guds nåde – på grunn av Jesu Kristi død og oppstandelse – bli frelst fra fysisk død. Alle mennesker kan også bli frelst fra åndelig død ved Guds nåde gjennom tro på Jesus Kristus. En slik tro kommer til uttrykk gjennom et liv i lydighet mot evangeliets lover og ordinanser, og ved å tjene Kristus.

Herren er mitt lys og min frelse, **Sal** 27:1. Han alene er min klippe og min frelse, **Sal** 62:3.

Evangeliet er Guds kraft til frelse, **Rom** 1:16 (L&p 68:4). Arbeid på deres frelse med frykt, **Fil** 2:12. Gud har utvalgt dere til frelse ved helliggjørelse, **2 Tess** 2:13.

Frelsen gis vederlagsfritt, **2 Ne** 2:4.

Ingen gave er større enn frelsens gave, **L&p** 6:13.

Jesus Kristus er det eneste navn hvorved frelse skal komme, **Moses** 6:52 (Apg 4:10–12). Vi tror at hele menneskeheten kan bli frelst gjennom Kristi forsoning, **Trosart** 1:3.

Frelse for barn: Uten at dere blir som barn, kommer dere ikke inn i himmelens rike, **Mat** 18:3.

Små barn har også evig liv, **Mosiah** 15:25. Barnedåp er en avskyelighet, og små barn er levende i Kristus på grunn av forsoningen, **Moroni** 8:8–24.

Små barn er forløst ved den Enbårne, Satan kan ikke friste dem, **L&p** 29:46–47. Barn skal undervises i evangeliet og døpes når de er åtte år, **L&p** 68:25–28. Små barn er helliggjort gjennom Jesus Kristus, **L&p** 74:7. I sin barnlige tilstand blir menneskene igjen uskyldige, **L&p** 93:38. Alle barn som dør før ansvarsalderen, blir frelst i Det celestiale rike, **L&p** 137:10.

Barn er rene fra verdens grunnleggelse av, **Moses** 6:54.

Frelse for barn. *Se* Barn; Frelse – Frelse for barn

Frelse for de døde. *Se også* Forløsningsplan; Frelse; Minnebok; Slektshistorie

Den anledning de som er døde uten å ha mottatt evangeliets frelsende ordinanser, har til å få disse ordinansene utført for seg i templer av verdige, levende medlemmer av Kirken. De døde blir undervist i evangeliet i åndeverdenen og vil kunne akseptere de ordinanser som blir utført for dem her på jorden.

Trofaste medlemmer av Kirken gransker og utarbeider slektshistorier for å finne frem til navn og fødselsdatoer på forfedre slik at de frelsende ordinanser kan bli utført for dem.

Si til de fangne: Gå ut, **Jes** 49:9 (Jes 24:22; 1 Ne 21:9). Forkynn frihet for de fangne, **Jes** 61:1 (Luk 4:18). Han skal vende fedrenes hjerte til barna, **Mal** 4:5–6 (3 Ne 25:5–6; L&p 110:13–16).

De døde skal høre Guds Sønns røst, **Joh** 5:25. De som lar seg døpe for de døde – hvorfor gjør de det, **1 Kor** 15:29. Kristus forkynte for åndene i varetekt, **1 Pet** 3:18–20. Derfor ble evangeliet forkynt også for de døde, **1 Pet** 4:6.

Sønnen besøkte åndene i varetekt, **L&p** 76:73. Da kommer forløsningen for dem som har fått sin del i det fengsel, **L&p** 88:99. Det finnes ikke noen døpefont på jorden hvor mine hellige kan bli døpt for de som er døde, **L&p** 124:29. Alle som er døde og som ville ha godtatt evangeliet, skal arve Guds celestiale rike, **L&p** 137:7–10. Guds Sønn viste seg og kunngjorde frihet for de fangne som hadde vært trofaste, **L&p** 138:18.

Alle åndene som var i varetekt, kom frem, **Moses** 7:57.

Frelser. *Se også* Jesus Kristus

En som frelser (redder). Gjennom sin forsoning tilbød Jesus Kristus forløsning og frelse til hele menneskeheten.

Herren er mitt lys og min frelse, **Sal** 27:1 (2M 15:1–2; 2 Sam 22:2–3). Jeg er Herren, og foruten meg er det ingen frelser, **Jes** 43:11 (L&p 76:1).

Gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder, **Mat** 1:21. I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren, **Luk** 2:11. For så har Gud elsket verden at den Enbårne Sønn kom for å frelse menneskene,

Joh 3:16–17. Det finnes ikke noe annet navn enn Kristus hvorved menneskene kan bli frelst, **Apg** 4:10–12 (2 Ne 25:20; Mosiah 3:17; 5:8; L&p 18:23; Moses 6:52). Fra himmelen venter vi også Herren, Jesus Kristus, som frelser, **Fil** 3:20. Faderen har sendt Sønnen som verdens frelser, **1 Joh** 4:14.

Gud Herren oppreiste en Messias, en verdens Frelser, **1 Ne** 10:4. Guds Lam er verdens Frelser, **1 Ne** 13:40. Kunnskapen om en Frelser skal utbres blant alle nasjoner, slekter, tungemål og folk, **Mosiah** 3:20. Kristus måtte dø for å tilveiebringe frelse, **Hel** 14:15–16.

Rettferdiggjørelse og helliggjørelse gjennom Frelseren er rettferdig og sann, **L&p** 20:30–31. Jeg er Jesus Kristus, verdens Frelser, **L&p** 43:34.

Min Enbårne er Frelseren, **Moses** 1:6. Alle som tror på Sønnen og omvender seg fra sine synder, vil bli frelst, **Moses** 5:15.

Frelsesplanen. *Se* Forløsningsplan

Fri, frihet. *Se også* Fangenskap; Handlefrihet

Kraft eller evne til å velge selv uten å bli tvunget eller en tilstand hvor man kan tenke og handle fritt. I åndelig forstand er en person som omvender seg og er lydig mot Gud, frigjort fra syndens trelldom gjennom Jesu Kristi forsoning (Joh 8:31–36; Mosiah 5:8).

La meg vandre i fritt rom! For jeg spør etter dine befalinger, **Sal** 119:45.

Sannheten skal frigjøre dere, **Joh** 8:32. De som er frigjort fra synden, arver evig liv, **Rom** 6:19–23. Der Herrens Ånd er, der er frihet, **2 Kor** 3:17. Til frihet har Kristus frigjort oss. Stå derfor fast, **Gal** 5:1 (L&p 88:86).

Menneskene er fri til å velge frihet og evig liv, **2 Ne** 2:27. En rettferdig gren til Israels hus skal bringes ut av fangenskap til frihet, **2 Ne** 3:5. Dette land skal være et frihetens land, **2 Ne** 10:11. De ropte til Herren sin Gud om frihet, **Alma** 43:48–50. Moroni plantet frihetsbanneret blant nephittene, **Alma** 46:36. Moroni gledet seg over at landet var fritt, **Alma** 48:11. Guds Ånd er frihetens ånd, **Alma** 61:15.

Følg meg, og dere skal være et fritt folk, **L&p** 38:22. Herren og hans tjenere forkynner frihet for de fangne ånder, **L&p** 138:18, 31, 42.

Frihetens fane. *Se også* Moroni, kaptein

En fane som ble løftet opp av Moroni som var øverstkommanderende for nephittenes hærstyrker, slik Mormons bok forteller om. Moroni laget denne fanen for å inspirere nephittene til å forsvare sin religion, sin frihet, sin fred og sine familier.

Moroni laget frihetsfanen av sin egen kappe som han rev i stykker, **Alma** 46:12–13. Alle som ville verne om fanen, sluttet en pakt, **Alma** 46:20–22. Alma lot frihetens fane bli heist på hvert eneste tårn, **Alma** 46:36 (Alma 51:20).

Friste, fristelse. *Se også* Djevel; Handlefrihet; Holde ut

En prøve på en persons evne til å velge godt i stedet for ondt. Å forlede til å synde og følge Satan i stedet for Gud.

Led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde, **Mat** 6:13 (3 Ne 13:12). Gud skal ikke la dere bli fristet over evne, **1 Kor** 10:13. Kristus ble fristet slik vi blir, **Heb** 4:14–15. Salig er den mann som holder ut i fristelse, **Jak brev** 1:12–14.

Motstanderens fristelser kan ikke overmanne dem som lytter til Guds ord, **1 Ne** 15:24 (Hel 5:12). Mennesket kunne ikke handle på egenhånd uten å bli påvirket av den ene eller den andre, **2 Ne** 2:11–16. Våk og be alltid så dere ikke blir fristet mer enn dere kan tåle, **Alma** 13:28. Lær dem å motstå alle djevelens

fristelser ved sin tro på Herren, Jesus Kristus, **Alma** 37:33. Våk og be alltid så dere ikke blir fristet, **3 Ne** 18:15, 18 (L&p 20:33; 31:12; 61:39).

Vokt deg for stolthet så du ikke skal falle i fristelse, **L&p** 23:1. Adam ble underlagt djevelens vilje fordi han ga etter for fristelse, **L&p** 29:39–40.

Jeg ble utsatt for alle slags fristelser, **JS – H** 1:28.

Frykt. *Se også* Mot, modig; Tro; Ærbødighet

Frykt kan ha to betydninger: (1) Frykt for Gud (gudsfrykt) vil si å føle ærbødighet og ærefrykt for ham, og være lydig mot hans bud (2) Frykt for mennesker (menneskefrykt) vil si å være redd for og frykte slike ting som jordiske farer, smerte og ondskap.

Frykt Gud (gudsfrykt): Det finnes sikkert ingen gudsfrykt her, **1M** 20:11. Du skal frykte Herren din Gud, **5M** 6:13 (Jos 24:14; 1 Sam 12:24). Tjen Herren med frykt, **Sal** 2:11. Å frykte Herren er begynnelsen til visdom, **Sal** 111:10. Frykt Herren og vik fra det onde, **Ord** 3:7. Det skal gå de gudfryktige vel, **Pred** 8:12.

Arbeid på deres frelse med frykt og beven, **Fil** 2:12. Frykt Gud og gi ham ære, **Åp** 14:7 (L&p 88:104).

Profetene måtte stadig minne folket om å frykte Herren, **Enos** 1:23. Alma og Mosiahs sønner falt til jorden, for Herrens frykt kom over dem, **Alma** 36:7. Arbeid på deres frelse med frykt og beven, **Mormon** 9:27.

De som ikke frykter meg, vil jeg forvirre og få til å skjelve og ryste, **L&p** 10:56. Den som frykter meg, skal se frem til tegnene på Menneskesønnens komme, **L&p** 45:39.

Frykt for mennesker (menneskefrykt): Frykt ikke, for jeg er med deg, **1M** 26:24 (Jes 41:10). Herren er med oss. Vær ikke redd for dem, **4M** 14:9. Frykt ikke! De som er med oss, er flere enn de som er med dem, **2 Kong** 6:16. Jeg frykter ikke, hva skulle et menneske kunne gjøre meg, **Sal** 56:5. Frykt ikke for menneskers hån, **Jes** 51:7 (2 Ne 8:7).

Gud ga oss ikke fryktens ånd, **2 Tim** 1:7. Den fullkomne kjærlighet driver frykten ut, **1 Joh** 4:18 (Moroni 8:16).

Helamans sønner fryktet ikke døden, **Alma** 56:46–48. Dødsangst fyller de ugudeliges bryst, **Mormon** 6:7. Frykt ikke for hva menneskene kan gjøre, **Moroni** 8:16.

Du skulle ikke ha fryktet mennesker mer enn Gud, **L&p** 3:7 (L&p 30:1, 11; 122:9). Vær ikke redde for å gjøre godt, **L&p** 6:33. Enhver som tilhører min kirke, behøver ikke frykte, **L&p** 10:55. Hvis dere er beredt, skal dere ikke frykte, **L&p** 38:30. Avlegg frykt, **L&p** 67:10. Vær ved godt mot og frykt ikke, for jeg, Herren, er med dere, **L&p** 68:6. Frykt ikke for dine fiender, **L&p** 136:17.

Fullkommen

Hel, fullstendig og fullt utviklet, absolutt rettferdig. Fullkommen kan også bety å være fullstendig blottet for synd og ondskap. Bare Kristus var helt fullkommen. Kristi sanne tilhengere kan bli fullkomne gjennom hans nåde og forsoning.

Hold dere til Herren med et helt hjerte, **1 Kong** 8:61.

Vær da fullkomne likesom deres himmelske Fader er fullkommen, **Mat** 5:48 (3 Ne 12:48). Den som ikke snubler i tale, er en fullkommen mann, **Jak brev** 3:2.

Tro er ikke å ha en fullkommen kunnskap om noe, **Alma** 32:21, 26. Forsoningen ble utført så Gud kunne være en fullkommen Gud, **Alma** 42:15. Moroni var en mann med en fullkommen forståelse, **Alma** 48:11–13, 17–18. Kristi Ånd er gitt til alle mennesker så de kan vite med en fullkommen kunnskap om noe er av Gud eller av djevelen, **Moroni** 7:15–17. Kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham, **Moroni** 10:32.

Fortsett i tålmodighet inntil dere er fullkommengjort, **L&p** 67:13. Dette er de som er rettferdige mennesker, fullkommengjort gjennom Jesus, **L&p** 76:69. Kirkens embed er gitt for å fullkommengjøre de hellige, **L&p** 124:143 (Ef 4:11–13). De levende kan ikke bli fullkomne uten sine døde, **L&p** 128:15, 18.

Noah var rettferdig og fullkommen blant sine samtidige, **Moses** 8:27.

Føde (verb). *Se også* Enbårne; Født på ny, Født av Gud; Guds sønner og døtre; Kristi barn

Å føde er å gi liv til eller frembringe. I Skriftene blir dette ordet ofte brukt i betydningen bli født av Gud. Selv om Jesus Kristus er det eneste barn som har Faderen til far i jordelivet, kan alle mennesker bli åndelig født av Kristus ved å akseptere ham, adlyde hans bud og befalinger, og bli nye mennesker gjennom Den hellige ånds kraft.

Jeg har født deg i dag, **Sal** 2:7 (Apg 13:33; Heb 1:5–6; 5:5).

Hans herlighet var den en enbåren sønn har fra sin Fader, **Joh** 1:14 (2 Ne 25:12; Alma 12:33–34; L&p 76:23). For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, **Joh** 3:16 (L&p 20:21).

Kristi barn er åndelig født av ham, **Mosiah** 5:7.

Alle som er født av Herren, utgjør Den førstefødtes menighet, **L&p** 93:22.

Født på ny, Født av Gud. *Se også* Dåp, døpe; Føde (verb); Guds sønner og døtre; Kristi barn; Naturlige menneske; Omvende, omvendelse

Når man har del i Herrens Ånd, forårsaker dette en mektig forandring i et menneskes hjerte så vedkommende ikke lenger har noe ønske om å gjøre ondt, men bare søker etter det som er av Gud.

En ny ånd vil jeg gi i deres indre, **Esek** 11:19 (Esek 18:31; 36:26).

De som trodde på Kristi navn, ble født, ikke av blod, men av Gud, **Joh** 1:12–13. Uten at en blir født av vann og ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike, **Joh** 3:3–7. Vi kan bli født på ny ved Guds ord, **1 Pet** 1:3–23. Den som er født av Gud, forblir ikke i synd, **JSO, 1 Joh** 3:9. Alt det som er født av Gud, seirer over verden, **1 Joh** 5:4.

De som er født av Kristus, inngår en pakt med Gud, **Mosiah** 3:19; 5:2–7. Hele menneskeheten må bli født på ny, ja, født av Gud, **Mosiah** 27:25–26 (Alma 5:49). Er dere blitt åndelig født av Gud, **Alma** 5:12–19. Hvis dere ikke blir født på ny, kan dere ikke arve himmelens rike, **Alma** 7:14.

Enhver som tror på mine ord, skal bli født av meg, ja, av vann og av Ånden, **L&p** 5:16.

Dere må bli født på ny til himmelens rike, **Moses** 6:59.

Føle. *Se også* Hellige ånd, Den

Å registrere Åndens påvirkning.

Dere var følelsesløse så dere ikke kunne føle hans ord, **1 Ne** 17:45. Når dere føler denne svulmende bevegelse, vil dere begynne å si at det er et godt frø, **Alma** 32:28.

Du skal føle at det er riktig, **L&p** 9:8. Alle mennesker som går over terskelen i Herrens hus, kan føle din kraft, **L&p** 109:13.

Førjordiske liv. *Se også* Begynnelsen; Mennesket, mennesker; Rådet i himmelen; Striden (Krigen) i Himmelen

Det liv vi levde før livet her på jorden. Alle menn og kvinner levde sammen med Gud som hans åndebarn før de kom til jorden og ble dødelige mennesker. Dette kalles av og til for den første prøvestand (Abr 3:26).

Da Gud grunnfestet jorden, ropte alle Guds sønner av fryd, **Job** 38:4–7. Ånden vender tilbake til Gud, som ga den,

Pred 12:7. Før jeg dannet deg i mors liv, kjente jeg deg, **Jer** 1:4–5.

Vi er også hans avkom, **Apg** 17:28. Gud utvalgte oss før verdens grunnvoll ble lagt, **Ef** 1:3–4. Vi skal bøye oss for åndenes Fader, **Heb** 12:9. De engler som ikke holdt sin første prøvestand, dem holder han i evige lenker, **Jud** 1:6 (Abr 3:26). Djevelen og hans engler ble kastet ned, **Åp** 12:9.

De ble kalt og beredt fra verdens grunnvoll ble lagt, **Alma** 13:3.

Kristus skuet ut over evighetens vide utstrekning og himmelens skarer før verden ble til, **L&p** 38:1. Mennesket var også i begynnelsen hos Gud, **L&p** 93:29 (Hel 14:17; L&p 49:17). Edle ånder ble utvalgt i begynnelsen for å styre i Kirken, **L&p** 138:53–55. Mange mottok sine første leksjoner i åndenes verden, **L&p** 138:56.

Alt ble skapt åndelig før det kom til jorden, **Moses** 3:5. Jeg skapte verden, og menneskene før de ble til i kjødet, **Moses** 6:51. Abraham så de intelligenser som var organisert før verden ble til, **Abr** 3:21–24.

Førstefødselsrett. *Se også* Førstefødte; Pakt

En arverett som tilhører den førstefødte sønn. I videste forstand omfatter førstefødselsretten alle rettigheter og enhver arv som overføres til en person når han blir født inn i en familie og en kultur.

Selg meg da i dag din førstefødselsrett, **1M** 25:29–34 (1M 27:36). Den førstefødte satt i henhold til sin alder og fødselsrett, **1M** 43:32. Og han satte Efra'im foran Manasse, **1M** 48:14–20 (Jer 31:9). Men førstefødselsretten tilhørte Josef, **1 Krøn** 5:2.

Esau solgte sin førstefødselsrett, **Heb** 12:16.

Dere er rettmessige arvinger, **L&p** 86:9. Sion har en rett til prestedømmet ifølge sin herkomst, **L&p** 113:8 (Abr 2:9–11).

Førstefødte. *Se også* Førstefødselsrett; Jesus Kristus

I de gamle patriarkers tid gikk førstefødselsretten til den førstefødte sønn (1M 43:32), og når faren døde, var det han som ble familiens leder. Den førstefødte måtte være verdig for å påta seg dette ansvaret (1 Krøn 5:1–2) og kunne miste fødselsretten på grunn av urettferdighet.

Under Moseloven ble den førstefødte sønn ansett for å tilhøre Gud. Den førstefødte fikk dobbel andel av det faren eide (5M 21:17). Etter farens død var han ansvarlig for å ta seg av sin mor og sine søstre.

Førstefødte dyr av hankjønn tilhørte også Gud. Rene dyr ble brukt til offerdyr, mens urene dyr kunne bli innløst, solgt eller avlivet (2M 13:2, 11–13; 34:19–20; 3M 27:11–13, 26–27).

Den førstefødte var et symbol på Jesus Kristus og hans jordiske virksomhet og skulle minne folket om at den store Messias skulle komme, (Moses 5:4–8; 6:63).

Jesus var vår himmelske Faders førstefødte åndebarn, Faderens enbårne i kjødet og var den første som oppsto fra de døde i oppstandelsen (Kol 1:13–18). Trofaste hellige blir medlemmer av den førstefødtes menighet i evigheten (L&p 93:21–22).

Den førstefødte av dine sønner skal du gi meg, **2M** 22:29. Jeg helliget for meg alt som er førstefødt i Israel, **4M** 3:13.

Han skulle være den førstefødte blant mange brødre, **Rom** 8:29. Han fører den førstefødte inn i verden, **Heb** 1:6.

Det er disse som utgjør den førstefødtes menighet, **L&p** 76:54, 94.

Den førstefødtes rettighet ble overdratt til meg fra fedrene, **Abr** 1:3.

Førstegrøde

Den første avlingen. I gammeltestamentlig tid ble den ofret til Herren (3M 23:9–20). Jesus Kristus var førstegrøden for Gud ved at han var den første til å

oppstå (1 Kor 15:20, 23; 2 Ne 2:9). De som tar imot evangeliet og holder trofast ut til enden, er i symbolsk betydning førstegrøden, for de tilhører Gud.

De som følger Lammet hvor det går, er førstegrøden for Gud, **Åp** 14:4.

De som først skal komme ned med Kristus, er førstegrøden, **L&p** 88:98.

Første Mosebok (Genesis). *Se også* Pentateuken

Første Mosebok er den første boken i Det gamle testamente og ble skrevet av profeten Moses. Den forteller om mange begynnelser, som f.eks. at jorden ble skapt, at dyr og mennesker ble plassert på jorden, om Adam og Evas fall, at evangeliet ble åpenbart til Adam, begynnelsen til stammer og folkeslag, opprinnelsen til flere språk i Babel og om begynnelsen til Abrahams familie som førte til opprettelsen av Israels hus. Første Mosebok understreker også betydningen av Josefs rolle som Israels beskytter.

Åpenbaring i de siste dager bekrefter og klargjør Første Mosebok (1 Ne 5; Ether 1; Moses 1–8; Abr 1–5).

Kapittel 1–4 forteller om verdens skapelse og om hvordan det går med Adams familie. I kapittel 5–10 finnes beretningen om Noah, og kapittel 11–20 forteller om Abraham og hans familie frem til Isaks tid. I kapittel 21–35 følger vi Isak og hans familie, og i kapittel 36 Esau og hans familie. Kapittel 37–50 forteller om Jakobs familie og gir en beretning om Josef som blir solgt til Egypt, og den rolle han spilte når det gjaldt å redde Israels hus.

Første presidentskap. *Se også* Nøkler, prestedømmets; President; Åpenbaring

Kirkens president og hans rådgivere. De utgjør et quorum som består av tre høyprester, og presiderer over hele Kirken. Det første presidentskap innehar alle prestedømmets nøkler.

Rikets nøkler tilhører alltid Det høye prestedømmes presidentskap, **L&p** 81:2. Det høye prestedømmes presidentskap har rett til å virke i alle Kirkens embeder, **L&p** 107:9, 22. Den som mottar meg, mottar Det første presidentskap, **L&p** 112:20, 30. Det første presidentskap mottar åpenbaringer for hele Kirken, **L&p** 124:126.

Første prinsipper, evangeliets. *Se* Dåp, døpe; Hellige ånd, Den; Omvende, omvendelse; Tro

Første syn, Det. *Se også* Gjengivelsen av evangeliet; Smith, Joseph jr.

Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus som viste seg for profeten Joseph Smith i en skoglund.

Våren 1820 gikk Joseph Smith jr. i sitt femtende år. Han bodde sammen med sin familie i bykommunen Palmyra i delstaten New York. Like vest for familiens bosted lå en lund med store trær. Dit gikk Joseph for å be til Gud og spørre om han kunne fortelle ham hvilket kirkesamfunn som var det rette. Mens han leste i Bibelen, hadde han fått den forståelse at han måtte finne svaret hos Gud (Jak brev 1:5–6). Som svar på hans bønn viste Faderen og Sønnen seg for ham og ba ham om ikke å slutte seg til noen av datidens trossamfunn da de alle var på avveie (JS – H 1:15–20). Denne hellige opplevelse dannet opptakten til en rekke begivenheter som senere førte til gjengivelsen av evangeliet og gjenopprettelsen av Kristi sanne kirke.

Gabriel. *Se også* Engler; Maria, Jesu mor; Noah, patriark i Bibelen

En engel som ble sendt til Daniel (Dan 8:16; 9:21), Sakarja (Luk 1:11–19; L&p 27:7), Maria (Luk 1:26–38) og andre (L&p 128:21). Profeten Joseph Smith sa

at Gabriel er profeten Noah i Det gamle testamente.

Gad, seeren. *Se også* Skriftene – Tapte skrifter

En profet og trofast venn og rådgiver til David i Det gamle testamente (1 Sam 22:5; 2 Sam 24:11–19). Han skrev en bok om Davids liv, men denne del av Skriftene har gått tapt (1 Krøn 29:29).

Gad, sønn av Jakob. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

En sønn av Jakob og Silpa i Det gamle testamente (1M 30:10–11). Hans etterkommere ble en av Israels stammer.

Gads stamme: De velsignelser Jakob ga til sin sønn Gad, finnes i 1M 49:19. De velsignelser Moses ga til Gads stamme, står i 5M 33:20–21. Ifølge disse velsignelsene skulle Gads etterkommere bli en krigersk slekt. De landområder de fikk tildelt i Kana'an, lå på østsiden av elven Jordan, hvor det var god beitemark og rikelig med vann.

Gadiantonrøvere. *Se også* Hemmelige forbund

En røverbande som ifølge Mormons bok ble grunnlagt av en ugudelig nephitt ved navn Gadianton. Deres organisasjon var basert på hemmeligholdelse og sataniske eder.

Gadianton var årsak til at nephittene som nasjon ble utryddet, **Hel** 2:12–13. Djevelen ga hemmelige eder og pakter til Gadianton, **Hel** 6:16–32. Hemmelige forbund var årsak til at jaredittene som nasjon ble ødelagt, **Ether** 8:15–26.

Galaterne, brevet til. *Se også* Paulus; Paulus' brev

En bok i Det nye testamente. Opprinnelig var den et brev som apostelen Paulus skrev til de hellige som bodde rundt omkring i Galatia. Gjennomgangstemaet i dette brevet er at sann frihet bare kan finnes ved å etterleve Jesu Kristi evangelium. Hvis de hellige lyttet til det som ble sagt av de jødiske kristne, som insisterte på å etterleve Moseloven, ville de begrense eller ødelegge den frihet de hadde funnet i Kristus. I brevet grunnfestet Paulus sin egen stilling som apostel, forklarte læren om rettferdighet ved tro og understreket verdien av åndelighet i gudsdyrkelsen.

I kapittel 1 og 2 beklager Paulus nyheter han hadde fått om frafall blant galaterne, og klargjør sin stilling som apostel. I kapittel 3 og 4 behandler han læren om tro og gjerninger, mens kapittel 5 og 6 inneholder en tale om de praktiske resultater av læren om tro.

Galilea

I gammel og nyere tid det nordligste av Israels distrikter vest for elven Jordan og Gennesaretsjøen. Galilea er ca. 100 km langt og 50 km bredt. I fordums tid lå noen av Israels beste landområder og travleste byer her. Viktige ferdselsårer til Damaskus, Egypt og det østlige Israel gikk gjennom Galilea. Det ypperlige klimaet og fruktbare jordsmonnet ga store avlinger av oliven, hvete, bygg og druer. Fiskeriene ved Gennesaretsjøen drev en utstrakt eksporthandel og var en stor kilde til rikdom. Frelseren tilbragte mye av sin tid i Galilea.

Et stort lys skal vise seg i Galilea, **Jes** 9:1–3 (2 Ne 19:1–3).

Jesus dro omkring i hele Galilea og forkynte, underviste og helbredet, **Mat** 4:23. Etter at Jesus var oppstått, viste han seg i Galilea, **Mark** 14:28 (Joh 21:1–14). Ryktet om Jesus kom ut over hele Galilea, **Luk** 4:14. Jesus utførte sitt første mirakel i Kana i Galilea, **Joh** 2:11.

Gennesaret-sjøen: Gennesaret-sjøen ligger i den nordlige del av Israel. I Det gamle testamente ble den også kalt for Kinneret-sjøen og i Det nye testamente for Galilea-sjøen og Tiberias-sjøen. Jesus

holdt flere taler der (Mat 13:2). Sjøen er pæreformet og er 20 km lang og 12 km bred på det bredeste. Den ligger 207 meter under havoverflaten og dette fører til at luftmassene omkring sjøen er temmelig varme. Kald luft som kommer nedover fjellsidene og møter den varme luften like over vannflaten, fører til at det ofte kan blåse opp til uvær (Luk 8:22–24).

Gamaliel. *Se også* Fariseere

En velkjent fariseer i Det nye testamente som kjente og underviste i jødisk lov. En av hans elever var apostelen Paulus (Apg 22:3). Han hadde stor innflytelse i det jødiske råd (Apg 5:34–40).

Gamle av dager, den. *Se* Adam

Gave. *Se også* Gaver, Åndens; Hellige ånds gave, Den

Gud gir mange velsignelser og gaver.

Det er mange åndelige gaver, **1 Kor** 12:4–10. Streb etter de beste gaver, **1 Kor** 12:31. All fullkommen gave kommer fra Gud, **Jak brev** 1:17.

Den hellige ånds kraft er Guds gave, **1 Ne** 10:17. De som sier det ikke er noen gaver, kjenner ikke Kristi evangelium, **Mormon** 9:7–8. Enhver god gave kommer fra Kristus, **Moroni** 10:8–18.

Evig liv er den største av alle Guds gaver, **L&p** 14:7 (1 Ne 15:36). Gaver gis til dem som elsker Herren, **L&p** 46:8–11. Alle har ikke fått enhver gave, **L&p** 46:11–29.

Gaver, Åndens. *Se også* Gave

Spesielle åndelige velsignelser gitt av Herren til verdige personer – til nytte for dem selv og for å kunne velsigne andre. En beskrivelse av Åndens gaver er gitt i Lære og pakter 46:11–33; 1 Kor 12:1–12; Moroni 10:8–18.

Streb etter de beste gaver, **1 Kor** 12:31 (1 Kor 14:1).

Nephittene ble gitt mange av Åndens gaver, **Alma** 9:21. Ve den som sier at Herren ikke lenger virker ved gaver eller ved Den hellige ånds kraft, **3 Ne** 29:6. Gud gir gaver til de trofaste, **Mormon** 9:7. Gaver kommer ved Kristi Ånd, **Moroni** 10:17.

Det er mange gaver, og enhver er gitt en gave ved Ånden, **L&p** 46:11. Kirkens ledere har fått makt til å skjelne mellom Åndens gaver, **L&p** 46:27. Kirkens president har alle gaver som Gud gir til Kirkens overhode, **L&p** 107:91–92.

Genealogi. *Se* Frelse for de døde; Slektshistorie

Generalautoriteter. *Se* Apostel; Første presidentskap; Presiderende biskop; Sytti

Getsemane. *Se også* Forsoning; Oljeberget

En hage som omtales i Det nye testamente, og som lå like i nærheten av Oljeberget. På arameisk betyr ordet *gat shemane* "olivenpresse". Jesus gikk til denne hagen samme natt som Judas forrådte ham, og der ba og led han for menneskehetens synder (Mat 26:36, 39; Mark 14:32; Joh 18:1; Alma 21:9; L&p 19:15–19).

Gideon (det gamle testamente)

En leder som befridde israelittene fra midianittene (Dom 6:11–40; 7–8).

Gideon (Mormons bok)

En av nephittenes trofaste ledere.

Var en sterk mann og en fiende av kong Noah, **Mosiah** 19:4–8. Rådførte seg med kong Limhi, **Mosiah** 20:17–22. Planla hvordan de skulle slippe bort fra lamanittenes trelldom, **Mosiah** 22:3–9. Ble drept av Nehor, **Alma** 1:8–10.

Gifte seg. *Se* Ekteskap

Gileads balsam

En velluktende kvae eller et aromatisk krydder som ble brukt til å helbrede

sår (1M 43:11; Jer 8:22; 46:11; 51:8). I gammeltestamentelig tid, vokste den busken som produserte harpiksen som balsamen ble laget av, overalt i Gilead, og den ble derfor kalt "Gileads balsam" (1M 37:25; Esek 27:17).

Gjeld. *Se også* Tilgi

Når noen skylder et annet menneske penger eller annen eiendom, fører dette til at låntakeren – slik det er brukt i Skriftene – på sett og vis befinner seg i trelldom. I en annen betydning av ordet lærte Jesus oss at vi skulle be Faderen om å forlate oss vår skyld slik at vi – gjennom Jesu Kristi forsoning, og etter at vi har tilgitt andre den urett de har begått mot oss – kunne slippe å betale prisen for våre synder (Mat 6:12; 3 Ne 13:11).

Den ugudelige låner og betaler ikke, **Sal** 37:21. Låntakeren blir långiverens trell, **Ord** 22:7.

Hele din gjeld ettergav jeg deg, burde da ikke også du vise barmhjertighet, **Mat** 18:23–35. Bli ingen noe skyldig, annet enn det å elske hverandre, **Rom** 13:8.

Dere vil alltid stå i gjeld til deres himmelske Fader, **Mosiah** 2:21–24, 34. Den som låner noe av sin neste, skulle levere tilbake det han låner, **Mosiah** 4:28.

Betal gjelden og fri deg fra trelldom, **L&p** 19:35. Det er forbudt å stifte gjeld hos dine fiender, **L&p** 64:27. Betal all deres gjeld, **L&p** 104:78. Sett dere ikke i gjeld for å bygge Herrens hus, **L&p** 115:13.

Gjengivelsen av evangeliet. *Se også* Evangelieutdeling; Evangelium; Frafall; Smith, Joseph jr.

Gud gir sannheten og ordinansene i sitt evangelium tilbake til menneskene på jorden. Jesu Kristi evangelium forsvant fra jorden på grunn av det frafall som fant sted etter at Kristi apostler hadde sluttet å virke. Dette frafallet gjorde en gjengivelse av evangeliet nødvendig. Ved hjelp av syner, englers betjening og åpenbaringer til jordens mennesker gjenga Gud evangeliet. Gjengivelsen begynte med profeten Joseph Smith (JS – H 1; L&p 128:20–21) og har senere fortsatt frem til i dag gjennom Herrens levende profeter og deres virke.

Herrens hus skal være grunnfestet på toppen av fjellene, **Jes** 2:2 (Mika 4:2; 2 Ne 12:2). Gud vil utføre et underlig og forunderlig verk, **Jes** 29:14 (2 Ne 25:17–18; L&p 4:1). Gud skal opprette et rike som aldri skal bli ødelagt, **Dan** 2:44.

Elias kommer, og han skal gjenopprette alle ting, **Mat** 17:11 (Mark 9:12; L&p 77:14). Det vil komme en tid da alle ting skal gjenopprettes, **Apg** 3:21 (L&p 27:6). I husholdningen (evangelieutdelingen) i tidenes fylde vil Gud samle alt til ett, **Ef** 1:10. Jeg så en annen engel som hadde et evig evangelium å forkynne, **Åp** 14:6.

Evangeliets fylde vil komme til hedningefolkene, **1 Ne** 15:13–18. Jødene skal føres tilbake til den sanne kirke, **2 Ne** 9:2. I de siste dager skal sannheten komme, **3 Ne** 16:7.

Til dere overdrar jeg Arons prestedømme, **L&p** 13 (JS – H 1:69). Jeg har overgitt rikets nøkler for siste gang, **L&p** 27:6, 13–14 (L&p 128:19–21). Samle Israels stammer og gjenopprett alle ting, **L&p** 77:9. Nøklene til denne evangelieutdeling er overgitt, **L&p** 110:16 (L&p 65:2). Prestedømmet er gitt i evangelieutdelingen i tidenes fylde, **L&p** 112:30.

Jeg så to personer, **JS – H** 1:17. Jeg vil åpenbare prestedømmet for deg ved Elijahs hånd, **JS – H** 1:38 (Mal 4:5–6).

Gjenopprettelse. *Se også* Gjengivelsen av evangeliet

At noe eller en tilstand som er tatt bort eller gått tapt, vender tilbake.

Ånden og legemet skal gjenforenes til sin fullkomne skikkelse, **Alma** 11:43–44. Gjenopprettelse er å bringe tilbake ondt for ondt, rettskaffenhet for det som er rettskaffent, **Alma** 41:10–15.

Vi tror på gjenopprettelsen av de ti stammer, og at jorden vil bli fornyet og få sin paradisiske herlighet, **Trosart** 1:10 (L&p 133:23–24).

Gjerninger

Et menneskes handlinger enten de er gode eller dårlige. Alle vil bli dømt etter sine egne gjerninger.

Herren vil gjengjelde et menneske etter dets gjerninger, **Ord** 24:12.

La deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerninger dere gjør, **Mat** 5:16 (3 Ne 12:16). Den som gjør min himmelske Faders vilje, skal komme inn i himmelens rike, **Mat** 7:21. Tro uten gjerninger er død, **Jak brev** 2:14–26.

De må dømmes etter sine gjerninger, **1 Ne** 15:32 (Mosiah 3:24). Vi vet at det er ved nåde vi blir frelst etter at vi har gjort alt det vi kan, **2 Ne** 25:23. Lær dem at de aldri må bli trette av å gjøre gode gjerninger, **Alma** 37:34. Det er nødvendig at menneskene blir dømt etter sine gjerninger, **Alma** 41:3. På deres gjerninger skal dere kjenne dem, **Moroni** 7:5 (L&p 18:38).

Jeg, Herren, vil dømme menneskene etter deres gjerninger, **L&p** 137:9.

Glede. *Se også* Lydighet, lydig, (ad) lyde

En tilstand av stor lykke som er et resultat av rettferdig livsførsel. Hensikten med jordelivet er at alle mennesker skal kunne ha glede (2 Ne 2:22–25). En fullstendig glede vil vi bare få del i gjennom Jesus Kristus (Joh 15:11; L&p 93:33–34; 101:36).

De saktmodige skal igjen glede seg i Herren, **Jes** 29:19 (2 Ne 27:30).

Jeg forkynner dere en stor glede, **Luk** 2:10. Ingen tar deres glede fra dere, **Joh** 16:22. Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred, **Gal** 5:22.

Frukten fylte min sjel med overmåte stor glede, **1 Ne** 8:12. Mennesket er til for å kunne ha glede, **2 Ne** 2:25. De rettferdiges glede skal for evig være fullkommen, **2 Ne** 9:18. De får bo med Gud i en lykkelig tilstand som aldri tar slutt, **Mosiah** 2:41. Jeg vil gi alt jeg eier så jeg kan få del i denne store glede, **Alma** 22:15. Kanskje kan jeg være et redskap i Guds hånd til å bringe en sjel til omvendelse, og dette er min glede, **Alma** 29:9. Hvilken glede og hvilket strålende lys jeg så, **Alma** 36:20.

Min ånd skal fylle din sjel med glede, **L&p** 11:13. Hvor stor skal ikke deres glede være med ham i min Faders rike, **L&p** 18:15–16. I denne verden er ikke deres glede fullkommen, men i meg er deres glede fullkommen, **L&p** 101:36.

I dette liv skal jeg ha glede, **Moses** 5:10–11.

Gode hyrde. *Se også* Jesus Kristus

Jesus Kristus er den gode hyrde. Hans tilhengere kan symbolsk sett sammenlignes med får som Jesus våker over.

Herren er min hyrde, **Sal** 23:1. Som en hyrde skal han vokte sin hjord, **Jes** 40:11. Slik vil jeg finne frem til mine får, **Esek** 34:12.

Jeg er den gode hyrde, **Joh** 10:14–15. Jesus er fårenes store hyrde, **Heb** 13:20.

Han teller sine får og de kjenner ham, **1 Ne** 22:25. Den gode hyrde kaller på dere med sitt eget navn som er Kristi navn, **Alma** 5:38, 60. Det skal bli én hjord og én hyrde, **3 Ne** 15:21 (Joh 10:16).

Gog. *Se også* Annet komme, Jesu Kristi; Magog

En konge i Magog. Esekiel profeterte at Gog ville invadere Israel ved Herrens annet komme (Esek 38–39). Et annet slag, slaget om Gog og Magog, vil finne sted ved slutten av tusenårsriket (Åp 20:7–9; L&p 88:111–116).

Golgata. *Se også* Jesus Kristus; Korsfestelse

På arameisk betyr *Golgata* "en hode-

skalle", og er navnet på det stedet hvor Kristus ble korsfestet (Mat 27:33; Mark 15:22; Joh 19:17). Det latinske navnet på dette stedet er Calvaria som den engelske bibelen har hentet navnet Calvary fra (Luk 23:33).

Goliat. *Se også* David

I Det gamle testamente en kjempe blant filistrene som utfordret israelittenes hær. David tok imot hans utfordring og drepte ham ved Herrens hjelp (1 Sam 17).

Gomorra. *Se også* Sodoma

I Det gamle testamente en ugudelig by som ble tilintetgjort av Herren (1M 19:12–29).

Grav. *Se også* Oppstandelse

Det dødelige legemes gravsted. På grunn av forsoningen vil alle oppstå fra graven.

Etter Kristi oppstandelse ble gravene åpnet og mange sto opp, **Mat** 27:52–53 (3 Ne 23:9–13). Grav, hvor er din seier, **1 Kor** 15:55.

Graven må frigi sine døde, **2 Ne** 9:11–13.

De som har sovet i sine graver, skal komme frem, **L&p** 88:97–98. En døpefont er et symbol på graven, **L&p** 128:12–13.

Grunnlov. *Se også* Lov; Myndigheter

I Lære og pakter henviser "grunnloven" til De forente staters grunnlov (konstitusjon) som ble til ved guddommelig inspirasjon for å berede veien for evangeliets gjengivelse.

Grunnloven skulle støttes, **L&p** 98:5–6. Herren sørget for at De forente staters grunnlov ble opprettet, **L&p** 101:77, 80.

Gud, guddommen. *Se også* Fader i himmelen; Hellige ånd, Den; Herre; Jesus Kristus

Det er tre adskilte personer i guddommen, Gud den evige Fader, hans sønn, Jesus Kristus og Den hellige ånd. Vi tror på hver og en av dem (Trosart 1:1). Av åpenbaring i de siste dager lærer vi at Faderen og Sønnen har følbare legemer av kjøtt og ben, og at Den hellige ånd er en ånd i persons skikkelse – uten kjøtt og ben (L&p 130:22–23). Disse tre personer er ett i en fullkommen enhet og harmoni hva hensikt og lære angår (Joh 17:21–23; 2 Ne 31:21; 3 Ne 11:27, 36).

Gud Faderen: Vanligvis er det Faderen, eller Elohim, som kalles for Gud. Han kalles Faderen fordi han er far til våre ånder (4M 16:22; 27:16; Mal 2:10; Mat 6:9; Ef 4:6; Heb 12:9). Gud Faderen er universets suverene hersker. Han er allmektig (1M 18:14; Alma 26:35; L&p 19:1–3), allvitende (Mat 6:8; 2 Ne 2:24) og allestedsnærværende gjennom sin Ånd (Sal 139:7–12; L&p 88:7–13, 41). Menneskeheten har et spesielt forhold til Gud, og dette som skiller menneskene ut fra alt annet som er skapt: Menn og kvinner er Guds åndebarn (Sal 82:6; 1 Joh 3:1–3; L&p 20:17–18).

I de opptegnelser vi har, finnes det få eksempler på at Gud Faderen viser seg for eller taler til mennesket. I Skriftene leser vi at han talte til Adam og Eva (Moses 4:14–31), og at han presenterte Jesus Kristus ved flere anledninger (Mat 3:17; 17:5; Joh 12:28–29; 3 Ne 11:3–7). Han viste seg for Stefanus (Apg 7:55–56) og for Joseph Smith (JS – H 1:17). Senere viste han seg både for Joseph Smith og Sidney Rigdon (L&p 76:20, 23). De som elsker Gud og renser seg for ham, gir Gud i enkelte tilfeller anledning til selv å se og vite at han er Gud (Mat 5:8; 3 Ne 12:8; L&p 76:116–118; 93:1).

Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg, **Mark** 15:34. Disse mennesker er den høyeste Guds tjenere, **Apg** 16:17. Vi er Guds avkom, **Apg** 17:28–29.

Du skal ofre dine sakramenter til Den Aller Høyeste, **L&p** 59:10–12.

Enok så de ånder som Gud hadde skapt, **Moses** 6:36. Hellighetens menneske er hans navn, **Moses** 6:57.

Gud Sønnen: Den Gud som er kjent under navnet Jehova, er Sønnen, Jesus Kristus (Jes 12:2; 43:11; 49:26; 1 Kor 10:1–4; 1 Tim 1:1; Åp 1:8; 2 Ne 22:2). Jesus virker under Faderens ledelse og er i fullstendig harmoni med ham. Hele menneskeheten er hans brødre og søstre, for han er den eldste av Elohims åndebarn. Enkelte steder i Skriftene kalles han for *Gud.* Eksempelvis fortelles det i Skriftene at "Gud skapte himmelen og jorden" (1M 1:1), men i virkeligheten var det Jesus som var Skaperen under ledelse av Gud Faderen (Joh 1:1–3, 10, 14; Heb 1:1–2).

Herren kalte seg for JEG ER, **2M** 3:13–16. Jeg er Herren (Jehova), og foruten meg er det ingen frelser, **Jes** 43:11 (Jes 45:21).

Jeg er verdens lys, **Joh** 8:12. Før Abraham var, er jeg, **Joh** 8:58.

Herren skal virke blant menneskene i et jordisk tabernakel, **Mosiah** 3:5–10. Abinadi forklarte hvordan Kristus er Faderen og Sønnen, **Mosiah** 15:1–4 (Ether 3:14). Herren viste seg for Jareds bror, **Ether** 3. Lytt til Kristi, din Herres og din Guds ord, **Moroni** 8:8. Jehova skal dømme levende og døde, **Moroni** 10:34.

Jesus viste seg for Joseph Smith og Sidney Rigdon, **L&p** 76:20, 23. Herren, Jehova, viste seg i Kirtland tempel, **L&p** 110:1–4.

Jehova talte til Abraham, **Abr** 1:16–19. Jesus viste seg for Joseph Smith, **JS – H** 1:17.

Gud Den hellige ånd: Den hellige ånd er også en Gud, og noen av hans navn og titler er Ånden, Guds Ånd eller lignende. Ved Den hellige ånds hjelp kan mennesket kjenne Gud Faderens vilje og vite at Jesus er Kristus (1 Kor 12:3).

Den hellige ånd skal lære dere hva dere skal si, **Luk** 12:12. Den hellige ånd er Talsmannen (Trøsteren), **Joh** 14:26 (Joh 16:7–15). Jesus ga befalinger til apostlene gjennom Den hellige ånd, **Apg** 1:2. Den hellige ånd bærer vitnesbyrd om Gud og Kristus, **Apg** 5:29–32 (1 Kor 12:3). Den hellige ånd er også et vitne for oss, **Heb** 10:10–17.

Ved Den hellige ånds kraft kan dere vite sannheten i alt, **Moroni** 10:5.

Den hellige ånd er åpenbaringens ånd, **L&p** 8:2–3 (L&p 68:4).

Guderang. *Se* Evig liv; Mennesket, mennesker – Mennesket kan bli vår himmelske Fader lik; Opphøyelse

Guds barn. *Se* Guds sønner og døtre; Mennesket, mennesker

Guds bud. *Se også* Bud, de ti; Guds ord; Lov; Lydighet, lydig, (ad)lyde; Synd

De lover Gud gir og de krav han stiller til menneskene, enkeltvis eller samlet. Den som er lydig og holder budene, vil motta Herrens velsignelser (L&p 130:21).

Noah gjorde i ett og alt som Gud hadde befalt ham, **1M** 6:22. Vandre i mine lover og ta vare på mine bud, **3M** 26:3. Hold mine bud, så skal du leve, **Ord** 4:4 (Ord 7:2).

Dersom dere elsker meg, da holder dere mine bud, **Joh** 14:15 (L&p 42:29). Hva vi enn ber om, det får vi av ham, fordi vi holder hans bud, **1 Joh** 3:22. Hans bud er ikke tunge, **1 Joh** 5:3.

Vær urokkelig i å holde befalingene, **1 Ne** 2:10. Herren gir ikke noen befalinger uten at han bereder en vei for dem, **1 Ne** 3:7. Jeg må følge Guds strenge befalinger, **Jak bok** 2:10. Hvis dere holder mine bud, skal det gå dere vel i landet, **Jar** 1:9 (Alma 9:13; 50:20). Lær i din ungdom å holde Guds bud, **Alma** 37:35.

Disse bud er av meg, **L&p** 1:24. Ransak disse bud, **L&p** 1:37. De som ikke holder

budene, kan ikke bli frelst, **L&p** 18:46 (L&p 25:15; 56:2). Mine bud er åndelige, de er hverken naturlige eller timelige, **L&p** 29:35. Budene gis så vi kan forstå Herrens vilje, **L&p** 82:8.

Jeg vet ikke, men Herren befalte meg det, **Moses** 5:6. Herren prøver menneskene for å se om de vil gjøre alt han befaler dem, **Abr** 3:25.

Guds Lam. *Se også* Forsoning; Jesus Kristus; Påske (Jødenes)

Et navn på Frelseren som henviser til at Jesus er det offer som ble ofret for oss.

Han føres som et lam til slaktebenken, **Jes** 53:7 (Mosiah 14:7).

Se der Guds Lam som bærer verdens synd, **Joh** 1:29 (Alma 7:14). Dere ble kjøpt fri med Kristi dyrebare blod, som blodet av et lyteløst lam, **1 Pet** 1:18–20. Verdig er Lammet som ble slaktet, **Åp** 5:12. Vi seirer over Satan i kraft av Lammets blod, **Åp** 12:11.

Disse er gjort hvite i Lammets blod på grunn av sin tro på ham, **1 Ne** 12:11. Guds Lam er sønn av den evige Fader og er verdens Frelser, **1 Ne** 13:40 (1 Ne 11:21). Rop inntrengende til Faderen i Jesu navn så dere kanskje kan bli renset ved Lammets blod, **Mormon** 9:6 (Åp 7:14; Alma 34:36).

Menneskesønnen er Lammet som ble slaktet fra verdens grunnleggelse av, **Moses** 7:47.

Guds ord. *Se også* Guds bud; Skriftene; Åpenbaring

Instruksjoner, bud og befalinger eller et budskap fra Gud. Guds barn kan motta hans ord ved direkte åpenbaring gjennom Ånden eller fra hans utvalgte tjenere (L&p 1:38).

Mennesket lever av hvert ord som går ut av Herrens munn, **5M** 8:3 (Mat 4:4; L&p 84:43–44). Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti, **Sal** 119:105.

De ble alle fylt med Den hellige ånd og talte Guds ord med frimodighet, **Apg** 4:31–33.

Jernstangen forestilte Guds ord som ledet til livets tre, **1 Ne** 11:25 (1 Ne 15:23–25). Dere var følelsesløse så dere ikke kunne føle hans ord, **1 Ne** 17:45–46. Ve den som forkaster Guds ord, **2 Ne** 27:14 (2 Ne 28:29; Ether 4:8). Strev fremover og nyt Kristi ord, **2 Ne** 31:20 (2 Ne 32:3). På grunn av sin vantro kunne de ikke forstå Guds ord, **Mosiah** 26:3 (Alma 12:10). De hadde gransket Skriftene flittig så de kunne kjenne Guds ord, **Alma** 17:2. Forsøk kraften i Guds ord, **Alma** 31:5. Alma sammenlignet Guds ord med et frø, **Alma** 32:28–43.

Hva som helst de taler når de er drevet av Den hellige ånd, skal være Herrens ord, **L&p** 68:4. Lev ved hvert ord som går ut av Guds munn, **L&p** 84:44–45.

Den som verdsetter mitt ord, skal ikke bli bedratt, **JS – M** 1:37.

Guds Sønn. *Se* Gud, guddommen; Jesus Kristus

Guds sønner og døtre. *Se også* Forsoning; Føde (verb); Født på ny, Født av Gud; Kristi barn; Mennesket, mennesker

Skriftene bruker disse uttrykkene på to forskjellige måter. For det første er vi alle bokstavelig talt vår himmelske Faders åndebarn. En annen betydning er at Guds sønner og døtre er de som er blitt født på ny gjennom Kristi forsoning.

Faderens åndebarn: Dere er guder, barn av Den Aller Høyeste, **Sal** 82:6.

Vi er alle Guds avkom, **Apg** 17:29. Bøy dere for åndenes Fader, **Heb** 12:9.

Jeg er en Guds sønn, **Moses** 1:13.

Barn født på ny gjennom forsoningen: Alle dem som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds sønner, **Joh** 1:12 (Rom 8:14; 3 Ne 9:17; L&p 11:30). Vi skal kalles Guds barn, **1 Joh** 3:1–2.

Dere skal kalles Kristi barn, hans

sønner og døtre, **Mosiah** 5:7. Alle mennesker må bli født på ny og bli hans sønner og døtre, **Mosiah** 27:25. De skal bli mine sønner og døtre, **Ether** 3:14. Dere skal visselig bli Kristi barn, **Moroni** 7:19.

Alle som mottar mitt evangelium, er sønner og døtre, **L&p** 25:1. De er guder, ja, Guds sønner, **L&p** 76:58.

Slik kan alle bli mine sønner, **Moses** 6:68. Mange har trodd og blitt Guds sønner, **Moses** 7:1.

Gudsbespottelse. *Se også* Banning; Uopprettelig synd

Manglende respekt eller uærbødig omtale av Gud og hellige ting.

Jesus ble av jødene flere ganger anklaget for gudsbespottelse fordi han påberopte seg retten til å tilgi synder (Mat 9:2–3; Luk 5:20–21), fordi han kalte seg Guds Sønn (Joh 10:22–36; 19:7), og fordi han sa at desa de ville se ham sitte ved kraftens høyre hånd og komme i himmelens skyer (Mat 26:64–65). Disse anklagene ville ha vært riktige hvis han ikke faktisk hadde vært alt det han sa han var. Den anklagen som ble fremsatt mot ham av falske vitner under rettssaken fremfor jødenes høye råd (Mat 26:59–61), gikk ut på at han hadde vist ringeakt for Guds tempel. Bespottelse mot Den hellige ånd, som innebærer at man bevisst fornekter Kristus etter å ha mottatt en fullkommen kunnskap om ham, er den utilgivelige synd (Mat 12:31–32; Mark 3:28–29; L&p 132:27).

Den som spotter Herrens navn, skal dø, **3M** 24:11–16.

Herrens fiender vil ikke få anledning til å spotte hans navn, **L&p** 105:15. Hevn vil komme over dem som spotter Herren, **L&p** 112:24–26.

Gullplater. *Se også* Mormons bok; Plater

En opptegnelse skrevet på plater av gull. Den forteller om to store sivilisasjoner på det amerikanske kontinent. Joseph Smith oversatte og utga en del av disse platene. Denne oversettelsen kalles Mormons bok (Flere opplysninger finnes under "Innledning" og "Profeten Joseph Smiths vitnesbyrd" i Mormons bok).

Habakkuk

En profet i Juda i Det gamle testamente som påpekte folkets syndige handlinger – Han levde muligens i Jojakins regjeringstid, omkring år 600 f.Kr.

Habakkuks bok: Kapittel 1 gjengir en diskusjon mellom Herren og hans profet som minner om det vi finner i Jeremia 12 og Lære og pakter 121. Habakkuk var bekymret over at de ugudelige tilsynelatende hadde fremgang. I kapittel 2 ber Herren Habakkuk om å være tålmodig – den rettferdige må lære å leve ved tro. Kapittel 3 gjengir Habakkuks bønn hvor han anerkjenner Guds rettferdighet.

Hagar. *Se også* Abraham; Ismael, sønn av Abraham

Saras egyptiske trellkvinne som Det gamle testamente forteller om. Hun ble Abrahams hustru og Ismaels mor (1M 16; 25:12; L&p 132:34, 65). Herren lovet Hagar at en stor nasjon skulle nedstamme fra hennes sønn (1M 21:9–21).

Haggai

En profet i Det gamle testamente som profeterte i Jerusalem ca. år 520 f.Kr. like etter at jødene vendte tilbake fra det babylonske fangenskap (Esr 5:1; 6:14). Han talte om å bygge opp igjen Herrens tempel i Jerusalem og irettesatte folket fordi det ikke var blitt fullført. Han skrev også om tempelet i tusenårsriket og om Frelserens regjeringstid.

Haggais bok: I kapittel 1 irettesetter Herren folket fordi de lever i sine ferdige hus mens tempelet fremdeles ikke er

bygget. I kapittel 2 finnes Haggais profeti om at Herren vil gi fred i sitt tempel.

Hagot

En skipsbygger blant nephittene som det fortelles om i Mormons bok (Alma 63:5–7).

Handlefrihet. *Se også* Ansvarlig; Fri, frihet

Den evne og den store anledning Gud gir menneskene til å velge og til å handle på egenhånd.

Av hvert tre kan du fritt ete, **1M** 2:16. Velg i dag hvem dere vil tjene, **Jos** 24:15 (Alma 30:8; Moses 6:33).

Mennesket kunne ikke handle på egenhånd uten å bli påvirket, **2 Ne** 2:15–16. Mennesket er fri til å velge frihet og evig liv eller fangenskap og død, **2 Ne** 2:27. Dere er fri og har anledning til å handle selvstendig, **Hel** 14:30.

En tredjedel av himmelens hærskarer førte han bort på grunn av deres handlefrihet, **L&p** 29:36. Det måtte nødvendigvis være slik at djevelen skulle friste menneskene, ellers kunne de ikke ha sin handlefrihet, **L&p** 29:39. La enhver velge selv, **L&p** 37:4. La enhver handle i henhold til den moralske handlefrihet som jeg har gitt ham, **L&p** 101:78.

Satan forsøkte å ødelegge menneskets handlefrihet, **Moses** 4:3. Herren ga mennesket dets handlefrihet, **Moses** 7:32.

Hanna. *Se også* Samuel, profet i Det gamle testamente

Samuels mor. Samuel var en profet i Det gamle testamente. Herren ga Samuel til Hanna som svar på hennes bønn (1 Sam 1:11, 20–28). Hanna viet Samuel til Herren. Hennes lovsang kan sammenlignes med Marias (Jesu mor) (1 Sam 2:1–10; Luk 1:46–55).

Harmageddon. *Se også* Annet komme, Jesu Kristi; Gog; Magog

Navnet *Harmageddon* er utledet av det hebraiske *Har Megiddon,* som betyr "fjellet Megiddo". Dalen Megiddo ligger i den vestlige del av sletteområdet Esdrelon, 80 km nord for Jerusalem, og her har flere viktige og avgjørende slag blitt utkjempet i den tid som dekkes av Det gamle testamente. En stor og siste konflikt som vil finne sted i forbindelse med Herrens annet komme, kalles for slaget ved Harmageddon fordi det vil begynne i det samme område (se Esek 39:11; Sak 12–14, spesielt 12:11; Åp 16:14–21).

Harme. *Se* Sinne

Harris, Martin. *Se også* Vitner til Mormons bok

Et av de tre vitner til Mormons boks guddommelige opprinnelse og sannhet. Han ga Joseph Smith og Kirken økonomisk hjelp. Herren ba Martin Harris om å selge sin eiendom så det ble mulig å betale for utgivelsen av Mormons bok (L&p 19:26–27, 34–35), så han kunne være et eksempel for Kirken (L&p 58:35) og være behjelpelig med å dekke omkostningene forbundet med forkynnelsen (L&p 104:26).

Martin Harris ble utelukket av Kirken men ble senere et fullverdig medlem igjen. Så lenge han levde, bar han vitnesbyrd om at han så engelen Moroni og de gullplatene Joseph Smith benyttet da han oversatte Mormons bok.

Hate, hat. *Se også* Fiendskap; Hevn; Kjærlighet

Hat er en sterk motvilje mot noe eller noen.

For jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud, som hjemsøker fedrenes misgjerninger på barn inntil tredje og fjerde ledd, på dem som hater meg, **2M** 20:5. Seks ting er det Herren hater, **Ord** 6:16. Et uforstandig menneske forakter sin mor, **Ord** 15:20. Foraktet var han og forlatt av mennesker, **Jes** 53:3.

Gjør vel imot dem som hater dere,

Mat 5:44. Enten vil han hate den ene og elske den andre, eller han vil holde seg til den ene og forakte den andre, **Mat** 6:24. Og dere skal bli hatet av alle for mitt navns skyld, **Mat** 10:22. For hver den som gjør det onde, hater lyset, **Joh** 3:20. La ingen forakte deg for din ungdoms skyld, **1 Tim** 4:12.

For ettersom de er rike, forakter de de fattige, **2 Ne** 9:30. Forakt ikke Guds åpenbaringer, **Jak bok** 4:8. De næret et evig hat til oss, **Jak bok** 7:24.

Menneskene akter Guds råd for intet og forkaster hans ord, **L&p** 3:7.

Jeg ble hatet og forfulgt fordi jeg sa at jeg hadde hatt et syn, **JS – H** 1:25.

Hebraisk. *Se også* Israel

Et semittisk språk som Israels barn snakket.

Israelittene snakket hebraisk helt til de vendte tilbake fra det babylonske fangenskap, da arameisk ble det språk man snakket til daglig. På Jesu tid var hebraisk det språk som ble brukt av de lærde, i lovverket og i religiøs litteratur.

Hebreerne, brevet til. *Se også* Paulus; Paulus' brev

En bok i Det nye testamente. Paulus skrev dette brevet til jøder som var medlemmer av Kirken, for å overbevise dem om at viktige sider ved Moseloven var oppfylt ved Kristus og var blitt erstattet av evangeliets lov – den høyere lov som Kristus kom med. Da Paulus kom tilbake til Jerusalem etter sin tredje misjonsreise (ca. år 60 e.Kr.), oppdaget han at mange jøder som var medlemmer av Kirken, fremdeles holdt seg til Moseloven (Apg 21:20). Dette var minst ti år etter at Kirken under en konferanse i Jerusalem hadde bestemt at enkelte ordinanser i Moseloven ikke var nødvendige for at tidligere hedningefolk, som nå var kristne, kunne bli frelst. Tilsynelatende var det like etterpå at Paulus skrev til hebreerne for å vise dem ved hjelp av deres egne skrifter og ved sunn fornuft hvorfor de ikke lenger skulle praktisere Moseloven.

I kapittel 1 og 2 blir det forklart at Jesus er større enn englene. I kapittel 3–7 blir Jesus sammenlignet med Moses og Moseloven, og Paulus forklarer at Jesus er større enn dem begge. Videre blir det forklart at Det melkisedekske prestedømme er større enn det aronske. Kapittel 8–9 forklarer hvordan ordinansene i Moseloven forberedte folket på Kristi virksomhet og hvordan Kristus er den nye pakts mellommann (Alma 37:38–45; L&p 84:21–24). Kapittel 10 er en formaning om å være flittig og trofast. Kapittel 11 er en tale om tro. Kapittel 12 inneholder formaninger og hilsener. I kapittel 13 forteller han om ekteskapets ærefulle natur og hvor viktig det er å være lydig.

Hebron

En gammel by i Juda som lå vel 30 kilometer syd for Jerusalem. Det var her Abraham og hans familie ble begravet (1M 49:29–32). Den var også Davids hovedstad under den første del av hans regjeringstid (2 Sam 5:3–5).

Hedningefolkene

Slik ordet *hedningefolkene (hedningene)* er brukt i Skriftene, har det flere betydninger. Av og til henviser det til folk som ikke tilhører Israels slektslinje, i andre tilfeller til folk som ikke er jøder, men i noen tilfeller også til nasjoner som ikke har evangeliet, selv om det kan være noe israelittisk blod blant dem. Denne siste måten å bruke ordet på er spesielt karakteristisk for Mormons bok og Lære og pakter.

Israelitter skulle ikke gifte seg med ikke-israelitter (hedningefolk), **5M** 7:1–3. Herren skulle være et lys for hedningene, **Jes** 42:6.

Peter ble befalt å bringe evangeliet til hedningefolkene, **Apg** 10:9–48. Gud ga også hedningene omvendelsen til livet, **Apg** 11:18. Vi blir døpt inn i den samme kirke enten vi er jøde eller hedninger, **1 Kor** 12:13. Hedningene skulle være medarvinger i Kristus ved evangeliet, **Ef** 3:6.

Mormons bok ble skrevet til hedningefolkene, **tittelsiden i Mormons bok** (Mormon 3:17). En mann blant hedningefolkene dro ut over de mange vann, **1 Ne** 13:12. Andre bøker kom fra hedningefolkene, **1 Ne** 13:39. Evangeliets fylde skal komme til hedningefolkene, **1 Ne** 15:13 (3 Ne 16:7; L&p 20:9). Dette land skal være et frihetens land for hedningefolkene, **2 Ne** 10:11. Hedningefolkene sammenlignes med et viltvoksende oliventre, **Jak bok** 5.

Evangeliet skal komme frem i hedningefolkenes tider, **L&p** 45:28 (L&p 19:27). Ordet skal gå ut til jordens ender, først til hedningefolkene og deretter til jødene, **L&p** 90:8–10. Syttiene skal være spesielle vitner for hedningefolkene, **L&p** 107:25. Send ut min Kirkes eldster for å kalle på alle nasjoner, først på hedningefolkene og deretter på jødene, **L&p** 133:8.

Helaman, sønn av Alma. *Se også* Alma, sønn av Alma; Anti-Nephi-Lehis folk; Helamans sønner

I Mormons bok: Eldste sønn av Alma, sønn av Alma (Alma 31:7). Helaman var profet og hærfører.

Alma overlot sitt folks opptegnelser og jaredittenes plater til sin sønn Helaman, **Alma** 37:1–2, 21. Alma befalte Helaman å fortsette å skrive sitt folks historie, **Alma** 45–62. Helaman gjenopprettet Kirken, **Alma** 45:22–23. To tusen unge ammonittkrigere ønsket at Helaman skulle være deres leder, **Alma** 53:19, 22. Helaman og hans unge ammonitter kjempet mot lamanittene og ble bevart på grunn av tro, **Alma** 57:19–27.

Helaman, sønn av Helaman

I Mormons bok fortelles det at han var en profet som førte opptegnelser og underviste nephittene. Han var sønnesønn av Alma d.y. og far til Nephi som fikk makt over alle elementene. Sammen med sin sønn, Nephi, skrev han Helamans bok.

Helamans bok: Kapittel 1–2 forteller om en tid med store politiske vanskeligheter. I kapittel 3–4 får vi høre at Helaman og øverstkommanderende over nephittenes hærstyrker, Moronihah, til slutt greide å opprette fred for en stund. Men til tross for disse gode menns lederskap, ble folket stadig mer ugudelige. I Helaman 5:1–6:14 ga Nephi avkall på dommersetet, slik hans oldefar, Alma, hadde gjort, og dro ut for å undervise folket. En stund omvendte de seg, men i Helaman 6:15–12:26 blir nephittene som nasjon ugudelige. I de siste kapitlene, 13–16, finnes den helt spesielle beretningen om lamanitt-profeten Samuel, som forutsa Frelserens fødsel og korsfestelse og hvilke tegn som skulle markere disse begivenhetene.

Helaman, sønn av kong Benjamin. *Se også* Benjamin, Mosiahs far

En av kong Benjamins tre sønner som det fortelles om i Mormons bok (Mosiah 1:2–8).

Helamans sønner. *Se også* Anti-Nephi-Lehis folk; Helaman, sønn av Alma

I Mormons bok fortelles det at de var sønner av omvendte lamanitter som ble kalt ammonitter, og de ble soldater under Helamans kommando (Alma 53:16–22).

Helaman betraktet dem som verdige til å bli kalt sine sønner, **Alma** 56:10.

Deres mødre hadde lært dem til ikke å tvile på Herrens evne til å befri dem, **Alma** 56:47. De seiret over lamanittene, og på grunn av sin tro ble de alle spart så ingen ble drept, **Alma** 56:52–54, 56; 57:26.

Helbrede, helbredelse. *Se også* Salve; Salving av syke

Å gjøre sunn og frisk igjen – både fysisk og åndelig. I Skriftene finnes mange eksempler på mirakuløse helbredelser utført av Herren og hans tjenere.

Jeg er Herren, din lege, **2M** 15:26. Naaman badet seg syv ganger i Jordan og ble helbredet, **2 Kong** 5:1–14. Ved hans sår har vi fått legedom, **Jes** 53:5 (Mosiah 14:5). Rettferdighetens sol skal gå opp med legedom under sine vinger, **Mal** 4:2.

Jesus helbredet alle slags sykdommer, **Mat** 4:23 (Mat 9:35). Han ga dem makt til å helbrede alle slags sykdommer, **Mat** 10:1. Han har sendt meg for å forkynne for blinde at de skal få syn, **Luk** 4:18.

De ble helbredet ved Guds Lams kraft, **1 Ne** 11:31. Hvis du tror på Kristi forløsning, kan du bli helbredet, **Alma** 15:8. Han helbredet dem alle, **3 Ne** 17:9.

Den som har tro på meg til å bli helbredet, skal bli helbredet, **L&p** 42:48. I mitt navn skal de helbrede de syke, **L&p** 84:68.

Vi tror på helbredelsens gave, **Trosart** 1:7.

Hellig. *Se også* Helliggjørelse; Hellighet; Jesu Kristi Kirke; Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige; Kristne; Ren, renhet

Slik det er brukt i Skriftene, har ordet hellig to betydninger: (1) Å være hellig vil si å ha en gudlignende karakter, eller åndelig og moralsk ren. Det motsatte av hellig er å være verdslig eller vanhellig, (2) Et trofast medlem av Jesu Kristi Kirke.

Å være hellig vil si å ha en gudlignende karakter, eller åndelig og moralsk ren. Det motsatte av hellig er å være verdslig eller vanhellig: Dere skal være et kongerike av prester for meg og et hellig folk, **2M** 19:5–6 (1 Pet 2:9). Herren befalte Israel: Vær hellige, for jeg er hellig, **3M** 11:44–45. De som har rene hender og et rent hjerte, skal stå på hans hellige sted, **Sal** 24:3–4. Lær mitt folk å skjelne mellom hellig og vanhellig, **Esek** 44:23.

Gud har kalt oss med et hellig kall, **2 Tim** 1:8–9. Helt fra barndommen av kjenner du de hellige skrifter, **2 Tim** 3:15. Hellige Guds menn talte drevet av Den hellige ånd, **2 Pet** 1:21.

Alle mennesker skal dømmes ifølge den sannhet og hellighet som er i Gud, **2 Ne** 2:10. Det naturlige menneske blir en hellig gjennom Kristi forsoning, **Mosiah** 3:19. Vandre etter Guds hellige orden, **Alma** 7:22 (Alma 13:11–12). Tre disipler ble helliggjort i kjødet og ble hellige, **3 Ne** 28:1–9, 36–39.

Vis ikke ringeakt for hellige ting, **L&p** 6:12. Du kan ikke skrive det som er hellig, uten at det blir gitt deg av meg, **L&p** 9:9. Dere skal forplikte dere til å gå frem i all hellighet, **L&p** 43:9. Mine disipler skal stå på hellige steder, **L&p** 45:32. Det som kommer fra det høye, er hellig, **L&p** 63:64. Små barn er hellige, **L&p** 74:7. Jeg vil hellige dette sted, så det skal være hellig, **L&p** 124:44.

Herren vil samle sine utvalgte i en hellig by, **Moses** 7:62.

Et trofast medlem av Jesu Kristi Kirke: Samle mine hellige til meg, **Sal** 50:5.

Saul gjorde mye ondt mot de hellige i Jerusalem, **Apg** 9:1–21. Peter kom også ned til de hellige som bodde i Lydda, **Apg** 9:32. Nåde og fred være med alle som er kalt til å være hellige i Rom, **Rom** 1:7. Dere er de helliges medborgere, **Ef** 2:19–21.

Jeg så at Guds Lams kirke besto av Guds hellige, **1 Ne** 14:12. Det naturlige

menneske er en fiende av Gud med mindre det blir en hellig gjennom Kristi forsoning, **Mosiah** 3:19.

Jeg, Herren, har velsignet landet til nytte for mine hellige, **L&p** 61:17. Satan fører krig mot Guds hellige, **L&p** 76:28–29. Arbeid flittig for å berede de hellige for dommen som skal komme, **L&p** 88:84–85. De hellige skulle gi av sine midler til de fattige og trengende, **L&p** 105:3. Ovennevnte embeder har jeg gitt dere for å kunne arbeide i Kirkens tjeneste og til å fullkommengjøre mine hellige, **L&p** 124:143 (Ef 4:12).

Hellige lund. *Se* Første syn, Det

Hellige ånd, Den. *Se også* Duens tegn; Dåp, døpe; Forjettelsens hellige ånd; Gud, guddommen; Hellige ånds gave, Den; Inspirasjon, inspirere; Talsmann; Uopprettelig synd; Åpenbaring

Det tredje medlem av guddommen (1 Joh 5:7; L&p 20:28). Han er en ånd i persons skikkelse og har ikke et legeme av kjøtt og ben (L&p 130:22). Den hellige ånd kalles ofte for Ånden eller Guds Ånd.

Den hellige ånd har flere viktige oppgaver i frelsesplanen. (1) Han bærer vitnesbyrd om Faderen og Sønnen (1 Kor 12:3; 3 Ne 28:11; Ether 12:41). (2) Han åpenbarer sannheten om alle ting (Joh 14:26; 16:13; Moroni 10:5; L&p 39:6). (3) Han helliggjør dem som har omvendt seg og er blitt døpt (Joh 3:5; 3 Ne 27:20; Moses 6:64–68). (4) Han er Forjettelsens hellige ånd (L&p 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Før dåpen kan en person få del i Den hellige ånds kraft, som vitner for vedkommende at evangeliet er sant. Men retten til stadig å være ledsaget av Den hellige ånd når man er verdig, er en gave som bare kan mottas ved håndspåleggelse av en som bærer Det melkisedekske prestedømme – etter først å ha blitt døpt på den foreskrevne måte i den sanne Jesu Kristi Kirke.

Jesus lærte at alle synder kunne bli tilgitt unntatt bespottelse mot Den hellige ånd (Mat 12:31–32; Mark 3:28–29; Luk 12:10; Heb 6:4–8; L&p 76:34–35).

Ånden bevirker at menneskene følger Guds bud, **Esek** 36:27.

Apostlene fikk fullmakt fra Jesus Kristus til å døpe i Faderens og i Sønnens og i Den hellige ånds navn, **Mat** 28:19. Den hellige ånd skal lære dere alle ting, **Joh** 14:26. Hellige menn talte som de ble drevet av Den hellige ånd, **2 Pet** 1:21.

Nephi ble ledet av Ånden, **1 Ne** 4:6. Guds mysterier skal avdekkes for dem ved Den hellige ånds kraft, **1 Ne** 10:17–19. Den hellige ånd vil vise dere alt dere skal gjøre, **2 Ne** 32:5. Ved Den hellige ånds kraft kan dere vite sannheten i alt, **Moroni** 10:5.

Den hellige ånd vil fortelle deg i ditt sinn og i ditt hjerte, **L&p** 8:2. Ånden leder til å gjøre godt, **L&p** 11:12. Den hellige ånd kjenner alle ting, **L&p** 35:19. Den hellige ånd skal lære deg rikets fredelige ting, **L&p** 36:2 (L&p 39:6). Hvis dere ikke mottar Ånden, skal dere ikke undervise, **L&p** 42:14. Den hellige ånd bærer vitnesbyrd om Faderen og Sønnen, **L&p** 42:17 (1 Kor 12:3; 3 Ne 11:32, 35–36). Til noen er det gitt å vite ved Den hellige ånd at Jesus Kristus er Guds Sønn, **L&p** 46:13. Hva som helst de taler når de er drevet av Den hellige ånd, skal være hellig skrift, **L&p** 68:4. Den hellige ånd skal utgytes for å vitne om alt dere skal si, **L&p** 100:8. Den hellige ånd skal stadig være din ledsager, **L&p** 121:45–46.

Hellige ånds gave, Den. *Se også* Gave; Gaver, Åndens; Gud, guddommen; Hellige ånd, Den

Alle Kirkens medlemmer som er døpt og verdige, har rett til stadig å

være under Den hellige ånds innflytelse. Etter at man er døpt i Jesu Kristi sanne kirke, mottar man Den hellige ånds gave ved håndspåleggelse av en som har den behørige myndighet (Apg 8:12–25; Moroni 2; L&p 39:23). Å motta Den hellige ånds gave omtales ofte som å bli døpt med ild (Mat 3:11; L&p 19:31).

Menneskene blir befalt å omvende seg, bli døpt og motta Den hellige ånds gave, **Apg** 2:38. Peter og Johannes meddelte Den hellige ånds gave ved håndspåleggelse, **Apg** 8:14–22. Den hellige ånd gis ved håndspåleggelse, **Apg** 19:2–6.

Forlatelse for synder kommer ved ild og ved Den hellige ånd, **2 Ne** 31:17.

Vi tror på håndspåleggelse for Den hellige ånds gave, **Trosart** 1:4.

Helliggjørelse. *Se også* Forsoning; Jesus Kristus; Rettferdiggjørelse, rettferdiggjøre

Den prosess som består i å bli fri fra synd – lutret, renset og hellig gjennom Jesu Kristi forsoning (Moses 6:59–60).

Gud har utvalgt dere til frelse ved Åndens helliggjørelse, **2 Tess** 2:13. Vi er blitt helliget ved at Jesu legeme ble ofret, **Heb** 10:10. Jesus led for å hellige folket ved sitt eget blod, **Heb** 13:12.

Høyprester ble helliggjort og fikk sine klær vasket hvite ved Lammets blod, **Alma** 13:10–12. Helliggjørelse finner sted for dem som gir seg hen til Gud, **Hel** 3:33–35. Omvend dere så dere kan bli helliggjort ved å motta Den hellige ånd, **3 Ne** 27:20.

Helliggjørelse gjennom Jesu Kristi nåde er rettferdig og sann, **L&p** 20:31. Jesus kom for å helliggjøre verden, **L&p** 76:41. Helliggjør dere så deres sinn ene og alene kan vendes til Gud, **L&p** 88:68.

Hellighet. *Se også* Hellig; Helliggjørelse; Ren, renhet

Åndelig og moralsk fullkommenhet. Hellighet innebærer at en person har et rent hjerte og rene hensikter.

Medlemmene skal vise for Kirken at de er verdige ved at de vandrer i hellighet for Herren, **L&p** 20:69. Herrens hus er et sted helliget Herren, **L&p** 109:13.

Guds navn, Hellighetens Menneske, er ett av Guds navn, **Moses** 6:57 (Moses 7:35).

Hellighetens Menneske. *Se også* Fader i himmelen; Gud, guddommen; Menneskesønnen

Et annet navn på Gud Faderen (Moses 6:57).

Helse, sunnhet. *Se* Visdomsordet

Helvete. *Se også* Djevel; Død, åndelig; Fordømme, fordømmelse; Fortapelsens sønner

Åpenbaring i de siste dager omtaler helvete i minst to betydninger. For det første er det en midlertidig bolig i åndeverdenen for dem som var ulydige i jordelivet. I denne betydningen av ordet vil helvete ha en slutt. De ånder som er der, vil bli undervist i evangeliet, og en eller annen gang etter sin omvendelse vil de oppstå til den herlighetsgrad de er verdige til. De som ikke vil omvende seg, men likevel ikke er fortapelsens sønner, vil forbli i helvete under tusenårsriket. Etter disse tusen år i pine vil de oppstå til en telestial herlighet (L&p 76:81–86; 88:100–101).

For det annet er helvete det permanente sted for dem som ikke blir forløst ved Jesu Kristi forsoning. I denne betydningen av ordet er helvete noe permanent, og er et sted for dem som "fortsatt er urene" (L&p 88:35, 102). Dette er det sted hvor Satan, hans engler og fortapelsens sønner – de som har fornektet Sønnen etter at Faderen har åpenbart ham – vil bo i all evighet (L&p 76:43–46).

I Skriftene kalles helvete av og til

for "det ytterste mørke" eller "mørket utenfor".

Davids sjel skal ikke bli overgitt til dødsriket (helvete), **Sal** 16:10 (Sal 86:13).

Gå bort til helvete, til den uslukkelige ild, **Mark** 9:43 (Mosiah 2:38). Den rike mann slo sine øyne opp i helvete (dødsriket) og var i pine, **Luk** 16:22–23 (L&p 104:18). Døden og helvete (dødsriket) ga fra seg de døde, **Åp** 20:13.

Det er et sted beredt, ja, det redselsfulle helvete, **1 Ne** 15:35. Kjødets vilje gir djevelens ånd makt til å føre oss ned til helvete, **2 Ne** 2:29. Kristus beredte veien så vi kunne bli befridd fra død og helvete, **2 Ne** 9:10–12. De som forblir urene, skal gå bort til en evig pine, **2 Ne** 9:16. Djevelen bedrar deres sjeler og leder dem forsiktig ned til helvete, **2 Ne** 28:21. Jesus har forløst min sjel fra helvete, **2 Ne** 33:6. Løsriv dere fra helvetes pinsler, **Jak bok** 3:11. Helvetes lenker vil si å bli tatt til fange av djevelen og ledet ved hans vilje ned til fortapelse, **Alma** 12:11. De ugudelige blir kastet ut i det ytterste mørke inntil oppstandelsen, **Alma** 40:13–14. De urene ville bli mer ulykkelige ved å bo hos Gud enn ved å bo i helvete, **Mormon** 9:4.

Den straff som gis fra min hånd, er uendelig straff, **L&p** 19:10–12. Helvete er et sted som er beredt for djevelen og hans engler, **L&p** 29:37–38. De som anerkjenner Gud, blir befridd fra død og helvetes lenker, **L&p** 138:23.

Hemmelige forbund. *Se også* Gadiantonrøvere; Kain

En organisasjon bestående av mennesker som gjennom troskapsed har lovet hverandre å realisere gruppens onde hensikter.

Løgnens far oppegger menneskenes barn til hemmelige sammensvergelser, **2 Ne** 9:9. Jeg må nødvendigvis tilintetgjøre mørkets hemmelige gjerninger, **2 Ne** 10:15. Guds straffedommer kom over dem som arbeidet i hemmelige forbund, **Alma** 37:30. Gadianton var årsak til at Nephis folk ble nesten fullstendig utryddet, **Hel** 2:4–13. Satan inspirerte folket til å avlegge hemmelige eder og inngå hemmelige pakter, **Hel** 6:21–31. Herren virker ikke gjennom hemmelige forbund, **Ether** 8:19. Nasjoner som støtter slike hemmelige forbund, skal bli utryddet, **Ether** 8:22–23. På grunn av sitt hemmelige forbund forkastet de alle profetenes ord, **Ether** 11:22.

Fra Kains tid fantes det et hemmelig forbund, **Moses** 5:51.

Herlighet. *Se også* Herlighetsgrader; Lys, Kristi lys; Sannhet

I Skriftene sikter herlighet ofte til Guds lys og sannhet, men kan også sikte til lovprisning og heder og til en spesiell tilstand av evig liv eller til Guds herlighet.

Hellig er Hærskarernes Gud, all jorden er full av hans herlighet, **Jes** 6:3 (2 Ne 16:3).

Vi blir alle forvandlet til det samme bilde, fra herlighet til herlighet, **2 Kor** 3:18.

Han vil oppvekke meg på den siste dag så jeg kan bo hos ham i herlighet, **Alma** 36:28.

Den herlighet man mottar i oppstandelsen vil variere alt etter rettferdighet, **L&p** 76:50–119. Guds herlighet er intelligens, **L&p** 93:36.

Guds herlighet er å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv, **Moses** 1:39. Jeg så to personer hvis glans og herlighet overgår enhver beskrivelse, **JS – H** 1:17.

Herlighetsgrader. *Se også* Celestial herlighet; Telestial herlighet; Terrestrial herlighet

Forskjellige riker i himmelen. Ved den endelige dom vil alle, bortsett fra fortapelsens sønner, arve en evig bolig i et bestemt rike av herlighet.

Jesus sa: I min Faders hus er det mange rom, **Joh** 14:2 (Ether 12:32). En glans har solen, en annen månen, og en annen stjernene, **1 Kor** 15:40–41. Paulus ble rykket like inn i den tredje himmel, **2 Kor** 12:2.

Det finnes et sted som er uten herlighet og med en evigvarende straff, **L&p** 76:30–38, 43–45. Det er tre herlighetsgrader, **L&p** 76:50–113; 88:20–32.

Herodes

En familie av herskere i Judea som levde på Jesu tid. De var viktige personer i mange av de hendelser som omtales i Det nye testamente. Familien ble stiftet av Herodes den store som fryktet Frelserens fødsel (Mat 2:3) og ga ordre til massakren av spedbarn i Betlehem. Sønnene hans var bl.a. Aristobulus, Herodes Filip (Mat 14:3; Mark 6:17), Herodes Antipas, fjerdingsfyrsten (Mat 14:1; Luk 9:7; også kjent som Kong Herodes, Mark 6:14); Arkelaus (Mat 2:22) og Filip, fjerdingsfyrste i Iturea (Luk 3:1). Herodes Agrippa I (Apg 12:1–23) og søsteren hans Herodias (Mat 14:3; Mark 6:17) var barna til Aristobulus. Herodes AgrippaIhadde flere barn som også er nevnt i Det nye testamente, som Kong Agripipa II (Apg 25:13), Berenike (Apg 25:13) og Drusilla, Feliks' hustru (Apg 24:24).

Herodias

Søster av Herodes Agrippa som det fortelles om i Det nye testamente. Hun var gift med sin onkel, Herodes Filip, og med ham hadde hun datteren Salome. Hun sammensverget seg med Salome og for å få døperen Johannes halshugget (Mat 14:3–11).

Herre. *Se også* Gud, guddommen; Jesus Kristus

En tittel som viser dyp respekt og heder for Gud Faderen og Frelseren, Jesus Kristus. Denne tittelen viser at de er suverene og kjærlige mestere over sitt skaperverk.

Skulle noen ting være umulig for Herren, **1M** 18:14. Herren talte med Moses ansikt til ansikt, **2M** 33:11. Du skal elske Herren din Gud, **5M** 6:5 (Mat 22:37; Mark 12:30). Men jeg og mitt hus, vi vil tjene Herren, **Jos** 24:15. Herren er min hyrde, **Sal** 23:1. Herren, sterk og veldig. Herren, mektig i strid, **Sal** 24:8. Herren Jehova er min styrke, **Jes** 12:2 (2 Ne 22:2). Jeg, Herren, er din frelser og din forløser, **Jes** 60:16.

Du skal tilbe Herren din Gud, **Mat** 4:10 (Luk 4:8). Hvilke store ting Herren har gjort, **Mark** 5:19. Det er bare én Herre, Jesus Kristus, **1 Kor** 8:6. Det er én Herre, én tro og én dåp, **Ef** 4:5. Herren selv skal komme ned fra himmelen, **1 Tess** 4:16.

Jeg vil gå og gjøre det som Herren har befalt, **1 Ne** 3:7. Herren skal dømme de små i samfunnet med rettferdighet, **2 Ne** 30:9. Gud Herren, Abrahams Gud, fridde israelittene ut av trelldom, **Alma** 29:11. Intet annet kan redde dette folk enn omvendelse og tro på Herren, **Hel** 13:6 (Mosiah 3:12).

Lytt til Jesu Kristi din Herres ord, **L&p** 15:1. Søk alltid Herrens åsyn, **L&p** 101:38. Herrens klær skal være røde ved Hans annet komme, **L&p** 133:48 (Jes 63:1–4).

Abraham talte med Herren åsyn til åsyn, **Abr** 3:11. Vi tror at evangeliets første prinsipp er tro på Herren, Jesus Kristus, **Trosart** 1:4.

Herrens dag. *Se* Annet komme, Jesu Kristi; Dom, den siste eller endelige; Sabbatsdagen

Herrens hus. *Se* Tempel, Herrens hus

Herrens måltid. *Se* Nadverd

Herrens vingård. *Se også* Israel; Åker

Et symbol på et område hvor det

foregår åndelig arbeide. I Skriftene betyr Herrens vingård vanligvis Israels hus eller Guds rike på jorden. Av og til henviser det også til verdens folk i sin alminnelighet.

Hærskarenes Herres vingård er Israels hus, **Jes** 5:7 (2 Ne 15:7).

Jesus fortalte lignelsen om arbeiderne i vingården, **Mat** 20:1–16.

Israel sammenlignes med et dyrket oliventre som får næring i Herrens olivenhage, **Jak bok** 5. Herrens tjenere skal beskjære hans olivenhage for siste gang, **Jak bok** 6.

Herren vil velsigne alle som arbeider i hans vingård, **L&p** 21:9 (Alma 28:14). Arbeid i min vingård for siste gang, **L&p** 43:28.

Hevn. *Se også* Fiendskap

Mottrekk eller gjengjeldelse for en skade eller krenkelse.

Hevnen kommer, Guds gjengjeldelse, **Jes** 35:4.

Hevnen hører meg til, jeg vil gjengjelde, **Rom** 12:19 (Mormon 3:15; 8:20).

Hevnens sverd henger over dere, **Mormon** 8:40–41.

Jeg vil ta hevn over de ugudelige, fordi de ikke vil omvende seg, **L&p** 29:17.

Frelseren kom i ugudelighetens og hevnens dager, **Moses** 7:45–46.

Himmel. *Se også* Celestial herlighet; Paradis; Rike, Guds eller himmelens

Ordet *himmel* har i Skriftene to forskjellige betydninger, (1) det sted hvor Gud bor, og som i fremtiden vil være et hjem for de hellige (1M 28:12; Sal 11:4; Mat 6:9) og (2) himmelrommet omkring jorden (1M 1:1, 17; 2M 24:10). Himmelen er avgjort ikke det samme som *paradis,* som er det midlertidige oppholdssted for trofaste ånder som har levd og avgått ved døden her på jorden. Etter døden på korset avla Jesus et besøk i paradis, men på den tredje dag fortalte han Maria at han ennå ikke hadde vært hos Faderen (Luk 23:39–44; Joh 20:17; L&p 138:11–37).

Jeg ser din himmel, dine fingrers verk, **Sal** 8:4. Himlene er skapt ved Herrens ord, **Sal** 33:6. Hvor du er falt ned fra himmelen, O Lucifer, **Jes** 14:12 (2 Ne 24:12). Himmelen blir rullet sammen som en bokrull, **Jes** 34:4. Jeg skaper en ny himmel og en ny jord, **Jes** 65:17. Gud vil åpne himmelens sluser, **Mal** 3:10.

Fader vår, du som er i himmelen, helliget vorde ditt navn, **Mat** 6:9 (3 Ne 13:9). Paulus ble rykket inn i den tredje himmel, **2 Kor** 12:2. Det ble stillhet i himmelen, **Åp** 8:1 (L&p 88:95–98).

Hvis de holder trofast ut til enden, blir de mottatt i himmelen, **Mosiah** 2:41. Dere kan bli barn av deres Fader i himmelen, **3 Ne** 12:45.

Jeg skal komme i himmelens skyer, **L&p** 45:16. Elijah ble tatt opp til himmelen uten å smake døden, **L&p** 110:13. Prestedømmets rettigheter er uadskillelig forbundet med himmelens krefter, **L&p** 121:36. Det er to slags vesener i himmelen, **L&p** 129:1.

Sion tatt opp til himmelen, **Moses** 7:23.

Himmelfart. *Se også* Annet komme, Jesu Kristi; Jesus Kristus

Den hendelse at Jesus Kristus forlot jorden førti dager etter sin oppstandelse. Himmelfarten fant sted fra Oljeberget, og disiplene var tilstede (Mark 16:19; Luk 24:51). Samtidig kunngjorde to engler fra himmelen at Herren i fremtiden ville vende tilbake "på samme måte" (Apg 1:9–12).

Himmelske fader. *Se* Fader i himmelen; Gud, guddommen

Himni. *Se også* Mosiah, sønn av Benjamin; Mosiahs sønner

Sønn av kong Mosiah som det fortelles om i Mormons bok. Himni reiste

sammen med sine brødre for å forkynne for lamanittene (Mosiah 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Hiskia

En rettferdig konge i landet Juda i Det gamle testamente. Han regjerte i ni og tyve år i den tid da Jesaja var profet i Juda (2 Kong 18–20; 2 Krøn 29–32; Jes 36–39). Jesaja hjalp ham med å reformere både Kirken og staten. Han satte en stopper for avgudsdyrkelse, og gjeninnførte tempelarbeide. Hiskias liv ble forlenget med femten år på grunn av bønn og tro (2 Kong 20:1–7). Den første del av hans regjeringstid var fremgangsrik, men da han gjorde opprør mot kongen av Assyria (2 Kong 18:7), førte det til at Assyria invaderte landet to ganger. Den første invasjonen er beskrevet i Jesaja 10:24–32, den andre i 2 Kong 18:13–19:7. Under den andre invasjonen ble Jerusalem reddet av en Herrens engel (2 Kong 19:35).

Hjem. *Se også* Familie

Hjemmet skulle være midtpunktet for aktiviteter knyttet til evangeliet og familien.

En mann skal være fri til beste for sitt hus og til glede for sin hustru, **5M** 24:5.

Han sendte ham hjem, **Mark** 8:26. La barna lære seg å vise gudsfrykt i hjemmet, **1 Tim** 5:4. Lær å være sindige, kyske og huslige, **Tit** 2:5.

Gå hjem og overvei de ting jeg har sagt, **3 Ne** 17:2–3. Jeg formante dem å kjempe for hustru og barn, og hus og hjem, **Mormon** 2:23.

Fedre blir befalt å være flittige og sette sitt hus i orden, **L&p** 93:43–44, 48–50.

Hjerte. *Se også* Født på ny, Født av Gud; Sønderknust hjerte

Et symbol på menneskets sinn og vilje, og i overført betydning kilden til alle sanser og følelser.

Elsk Herren din Gud av hele ditt hjerte, **5M** 6:5 (5M 6:3–7; Mat 22:37; Luk 10:27; L&p 59:5). Herren søkte seg ut en mann etter sitt hjerte, **1 Sam** 13:14. Mennesket ser på det ytre, men Herren ser på hjertet, **1 Sam** 16:7. Den som har skyldfrie hender og et rent hjerte, skal stige opp på Herrens berg og bli velsignet, **Sal** 24:3–5 (2 Ne 25:16). Som et menneske tenker i sitt hjerte, slik er han, **Ord** 23:7. Elias (Elijah) skal vende fedrenes hjerte til barna og barnas hjerte til deres fedre, **Mal** 4:5–6 (Luk 1:17; L&p 2:2; 110:14–15; 138:47; JS – H 1:38–39).

Salige er de rene av hjertet, **Mat** 5:8 (3 Ne 12:8). Et menneske bærer frem det som finnes av godt eller ondt i hans hjerte, **Luk** 6:45.

Følg Sønnen av hele deres hjerte, **2 Ne** 31:13. Er dere blitt åndelig født av Gud og har erfart denne mektige forandring i deres hjerter, **Alma** 5:14. Ofre til Herren et sønderknust hjerte og en angrende ånd, **3 Ne** 9:20 (3 Ne 12:19; Ether 4:15; Moroni 6:2).

Jeg vil fortelle deg i ditt sinn og i ditt hjerte ved Den hellige ånd, **L&p** 8:2.

Hjørnesten. *Se også* Jesus Kristus

Den sten som danner hjørnet av en bygnings grunnmur. Jesus Kristus kalles for hovedhjørnestenen (Ef 2:20).

Den sten som bygningsmennene forkastet, er blitt hovedhjørnesten, **Sal** 118:22 (Mat 21:42–44; Mark 12:10; Luk 20:17; Apg 4:10–12).

Jødene forkastet hjørnestenen, **Jak bok** 4:15–17.

Holde ut. *Se også* Friste, fristelse; Motgang; Tålmodighet

Å stå fast og forplikte seg til å være trofast mot Guds bud til tross for fristelse og motgang.

Den som holder ut til enden, skal bli frelst, **Mat** 10:22 (Mark 13:13). De har

ingen rot i seg og holder bare ut en tid, **Mark** 4:17. Kjærligheten utholder alt, **1 Kor** 13:7. Etter at Abraham hadde ventet tålmodig, oppnådde han det som var lovet, **Heb** 6:15.

Hvis de holder ut til enden, skal de bli løftet opp på den siste dag, **1 Ne** 13:37. Hvis dere er lydige mot budene og holder ut til enden, skal dere bli frelst, **1 Ne** 22:31 (Alma 5:13). Hvis dere strever fremover, nyter Kristi ord og holder ut til enden, skal dere få evig liv, **2 Ne** 31:20 (3 Ne 15:9; L&p 14:7). Hver den som påtar seg mitt navn og holder ut til enden, skal bli frelst, **3 Ne** 27:6.

Alle som er av min kirke og forblir trofaste inntil enden, vil jeg grunnfeste på min klippe, **L&p** 10:69. Den som holder fast ved troen, skal overvinne verden, **L&p** 63:20, 47. Alle troner og herredømmer skal overdras til alle som har holdt tappert ut i Jesu Kristi evangelium, **L&p** 121:29.

Homoseksuell atferd. *Se også* Hor; Sanselig, sanselighet

Seksuell forbindelse mellom personer av samme kjønn. Gud forbyr slike seksuelle aktiviteter.

Før dem ut til oss så vi kan ha omgang med dem, **1M** 19:1–11 (Moses 5:51–53). Du skal ikke ligge med en mann slik som en ligger med en kvinne, det er en styggedom, **3M** 18:22 (3M 20:13). Ingen mann blant Israels sønner skal drive tempelutukt, **5M** 23:17. Om sin synd taler de åpent som folket i Sodoma, de skjuler den ikke, **Jes** 3:9 (2 Ne 13:9).

Menn drev skammelig utukt med menn, **Rom** 1:27. Menn som øver utukt med menn, skal ikke arve Guds rike, **1 Kor** 6:9–10. Loven er ikke gitt for rettferdige, men for menn som ligger med menn, **1 Tim** 1:9–10. De som går etter fremmed kjød, ligger nå som eksempel og lider straffen i en evig ild, **Jud** 1:7.

Hor. *Se også* Homoseksuell atferd; Kyskhet; Sanselig, sanselighet; Seksuell umoral

Hor har i Skriftene to betydninger: (1) Ulovlig seksuell forbindelse mellom en gift person og en annen enn ektefellen. (2) Ulovlig seksuell forbindelse mellom ugifte. Av og til brukes hor som et symbol for en nasjons frafall eller at et helt folk faller fra Herrens veier (4M 25:1–3; Jer 3:6–10; Esek 16:15–59; Hos 4).

Ulovlig seksuell forbindelse mellom en gift person og en annen enn ektefellen: Josef ville ikke begå denne store ugudelighet og synde mot Gud, **1M** 39:7–12. Du skal ikke drive hor, **2M** 20:14.

Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har drevet hor i sitt hjerte, **Mat** 5:28. Hverken horkarer eller ekteskapsbrytere skal arve Guds rike, **1 Kor** 6:9–10. Gud skal dømme dem som driver hor og bryter ekteskapet, **Heb** 13:4.

Hor er den mest avskyelige av alle synder nest etter utgytelsen av uskyldig blod eller å fornekte Den hellige ånd, **Alma** 39:3–5.

Den som driver hor og ikke omvender seg, skal bli utstøtt, **L&p** 42:23–26. Om noen driver hor i sitt hjerte, skal de ikke ha Ånden, **L&p** 63:14–16.

Ulovlig seksuell forbindelse mellom ugifte: Du må ikke skjende (tvinge) meg. Slikt må ikke gjøres, **2 Sam** 13:12.

Avhold dere fra hor, **Apg** 15:20. Legemet er ikke for hor, men for Herren, **1 Kor** 6:13–18. For hors skyld (for å unngå hor) skal hver mann ha sin egen hustru, **1 Kor** 7:2–3. Dette er Guds vilje: Hold dere borte fra hor, **1 Tess** 4:3.

Jakob advarte Nephis folk mot hor, **Jak bok** 3:12. Dere modnes til fortapelse på grunn av deres mord og hor, **Hel** 8:26.

De som driver hor, må omvende seg hvis de vil slutte seg til Kirken, **L&p** 42:74–78.

Hosea

En profet i Det gamle testamente som profeterte i nordriket, Israel, under den senere del av Jeroboam II's regjeringstid. Han levde i en tid da nasjonen Israel som følge av synd, var i sterkt forfall og sank i grus.

Hoseas bok: Den røde tråd i boken er den kjærlighet Gud har til sitt folk. Alle hans refselser ble gitt med kjærlighet, og Israels gjenopprettelse vil skyldes hans kjærlighet (Hos 2:19; 14:5). Som motstykke viser Hosea hvor svikefull og troløs Israel har vært. Likevel er Gud istand til å se fremover mot Israels endelige forløsning (Hos 12:1–14:10).

Hosianna

Et hebraisk ord som betyr "frels oss", og som brukes i lovprisning og tilbedelse.

Under løvhyttefesten til minne om at Herren befridde Israel og førte dem inn i det lovede land, resiterte folket teksten i salme 118, og svingte med palmegrener. Under Herrens seierrike inntog i Jerusalem ropte folkemengden "Hosianna", og strødde palmegrener på veien hvor Jesus kom ridende. På denne måten viste de at de forsto at Jesus var den samme Herre som hadde befridd Israel i fordums tid (Sal 118:25–26; Mat 21:9, 15; Mark 11:9–10; Joh 12:13). Disse menneskene forsto at Kristus var den Messias de lenge hadde ventet på. Ordet *Hosianna* er blitt brukt for å hylle Messias i alle tidsaldre (1 Ne 11:6; 3 Ne 11:14–17). Hosianna-ropet ble brukt under innvielsen av Kirtland tempel (L&p 109:79) og utgjør en del av seremonien når templer skal innvies i våre dager.

Husholdning. *Se* Evangelieutdeling

Hustru. *Se* Ekteskap; Familie

Hvile. *Se også* Fred; Sabbatsdagen

Å føle fred og være befridd fra bekymring og engstelse. Herren har lovet sine trofaste tilhengere en slik hvile i dette liv. Han har også beredt et hvilens sted for dem i det neste liv.

Mitt åsyn skal gå med, og jeg vil føre deg til hvile, **2M** 33:14.

Kom til meg alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile, **Mat** 11:28–29.

Vi arbeidet flittig så de kunne gå inn til hans hvile, **Jak bok** 1:7 (Heb 4:1–11). Enhver som omvender seg, skal gå inn til min hvile, **Alma** 12:34. Det var overmåte mange som ble gjort rene og gikk inn til Herrens hvile, **Alma** 13:12–16. Paradis er en hvilens tilstand, **Alma** 40:12 (Alma 60:13). Intet går inn til hans hvile unntatt de som har tvettet sine klær i mitt blod, **3 Ne** 27:19.

Forkynn omvendelse til dette folk, så du kan hvile med dem i min Faders rike, **L&p** 15:6 (L&p 16:6). De som dør, skal hvile fra sitt arbeide, **L&p** 59:2 (Åp 14:13). Herrens hvile er fylden av hans herlighet, **L&p** 84:24.

Hyde, Orson

Et medlem av det første quorum av tolv apostler som ble kalt i denne evangelieutdeling (L&p 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Han reiste på misjon for Kirken mange ganger, og i 1841 innviet han Det hellige land så det jødiske folk kunne vende tilbake.

Hyrde. *Se også* Gode hyrde; Jesus Kristus

I symbolsk forstand en person som har omsorg for Herrens barn.

Herren er min hyrde, **Sal** 23:1. Hyrder skulle gi føde til hjorden, **Esek** 34:2–3.

Hærskarenes herre. *Se også* Jesus Kristus

Et annet navn på Jesus Kristus. Han regjerer over himmelens og jordens hærskarer, og leder de rettferdige i kampen mot det onde (L&p 29:9; 121:23).

Herren, Hærskarernes Gud, han er herlighetens konge, **Sal** 24:10.

Israels Gud er Hærskarenes Herre, **1 Ne** 20:2.

Min Ånd skal ikke alltid streve med mennesket, sier Hærskarenes Herre, **L&p** 1:33.

Høste(n)

Skriftene bruker av og til ordet *høst/høsten (innhøstning)* i overført betydning for å betegne at mennesker kommer inn i den kirke som er Guds rike på jorden, eller for å henvise til en tid for dom, som f.eks. Jesu Kristi annet komme.

Høsten er forbi, sommeren er til ende, og vi er ikke frelst, **Jer** 8:20 (L&p 56:16).

Høsten er stor, men arbeiderne få, **Mat** 9:37. Høsten er verdens ende, **Mat** 13:39. Det et menneske sår, det skal han også høste, **Gal** 6:7–9 (L&p 6:33).

Marken er allerede hvit til innhøstning, **L&p** 4:4. Innhøstningen er avsluttet, og deres sjeler er ikke frelst, **L&p** 45:2. Tiden for innhøstning er kommet, og mitt ord må oppfylles, **L&p** 101:64.

Høvedsmann

En offiser i den romerske hæren. Han hadde kommandoen over en avdeling på femti til hundre mann. En slik avdeling utgjorde en sekstiendedel av en romersk legion (se Mat 8:5; Luk 23:47; Apg 10:1–8).

Høye prestedømme, det. *Se også* Melkisedekske prestedømme, Det

Høyprest. *Se også* Aronske prestedømme, Det; Melkisedekske prestedømme, Det

Et embede i prestedømmet. I Skriftene brukes ordet i to forskjellige betydninger: (1) et embede i Det melkisedekske prestedømme, og (2) under Moseloven var høypresten den presiderende embedsmann i Det aronske prestedømme. (Norsk bibel bruker – både i Det gamle og nye testamente – "yppersteprest" der hvor engelsk bibel bruker "high priest".)

Den første betydningen sikter til Jesus Kristus som den store høyprest. Adam og alle patriarkene var også høyprester. I dag er det tre høyprester som utgjør Kirkens presidentskap, og de presiderer over alle andre prestedømsbærere og medlemmer av Kirken. I våre dager ordineres verdige menn til høyprester i Kirken etter hvert som behovet melder seg. Høyprester kan bli kalt, beskikket og ordinert til biskoper (L&p 68:19; 107:69–71).

I den andre betydningen av ordet ble – under Moseloven – den presiderende embedsmann i Det aronske prestedømme kalt høyprest (i norsk bibel "yppersteprest"). Dette embedet gikk i arv gjennom den førstefødte i Arons familie da Aron selv var den første høyprest i den aronske orden (2M 28–29; 3M 8; L&p 84:18).

Melkisedek var prest for Den høyeste Gud, **1M** 14:18 (Alma 13:14).

Høyprester ble kalt og beredt fra verdens grunnvoll ble lagt, **Alma** 13:1–10.

Høyprester forvalter i åndelige ting, **L&p** 107:10, 12, 17.

Høyråd

Et råd bestående av tolv høyprester.

I den første tid etter at Kirken var gjenopprettet, hadde uttrykket *høyråd* to forskjellige betydninger: (1) De tolv apostlers quorum (L&p 107:33, 38) og (2) høyrådet i hver enkelt stav (L&p 102; 107:36).

Håndspåleggelse. *Se også* Beskikke; Hellige ånds gave, Den; Ordinere, ordinasjon; Salving av syke

Den handling som består i at man som ledd i en ordinans i prestedømmet, legger sine hender på en persons hode. Mange ordinanser i prestedømmet utføres ved håndspåleggelse, som f.eks.

ved ordinasjoner, velsignelser, salving av syke, når man bekreftes som medlem av Kirken, og når man meddeler Den hellige ånd.

Moses la sine hender på Josvas hode som Herren befalte, **4M** 27:18, 22–23 (5M 34:9).

Jesus la sine hender på noen få syke mennesker og helbredet dem, **Mark** 6:5 (Mormon 9:24). Apostlene la sine hender på de syv som skulle hjelpe dem, **Apg** 6:5–6. Den hellige ånd ble gitt ved håndspåleggelse, **Apg** 8:14–17. Ananias la sine hender på Saulus, og han fikk synet tilbake, **Apg** 9:12, 17–18. Paulus la sine hender på ham og helbredet ham, **Apg** 28:8. Paulus underviste i læren om dåp og håndspåleggelse, **Heb** 6:2.

Alma ordinerte prester og eldster ved håndspåleggelse, **Alma** 6:1. Jesus ga sine disipler myndighet til å meddele Den hellige ånd ved håndspåleggelse, **3 Ne** 18:36–37. Den som dere legger deres hender på, skal dere ha makt til å gi Den hellige ånd, **Moroni** 2:2.

Eldstene skal legge sine hender på barna og velsigne dem, **L&p** 20:70. De skal motta Den hellige ånd ved håndspåleggelse, **L&p** 35:6 (Trosart 1:4). Eldstene skal legge hendene på de syke, **L&p** 42:44 (L&p 66:9). Barna skal motta håndspåleggelsen etter dåpen, **L&p** 68:27. Prestedømmet mottas ved håndspåleggelse, **L&p** 84:6–16.

Håp. *Se også* Tro

En tillitsfull forventning og lengsel etter de velsignelser som er lovet de rettferdige. I Skriftene omtales håp ofte som en forventning om evig liv gjennom tro på Jesus Kristus.

Velsignet er den mann som stoler på Herren, **Jer** 17:7. Herren er et håp for sitt folk, **Joel** 3:21.

Vi har håp ved tålmod og ved Skriftene, **Rom** 15:4. Gud har gjenfødt oss til et levende håp ved Kristi oppstandelse, **1 Pet** 1:3. Hver den som har dette håp, renser seg selv, **1 Joh** 3:2–3.

Dere må streve fremover og ha et fullkomment klart håp, **2 Ne** 31:20. Se til at dere har tro, håp og kjærlighet, **Alma** 7:24 (1 Kor 13:13; Moroni 10:20). Jeg ønsker at dere vil lytte til mine ord og har et håp om at dere skal motta evig liv, **Alma** 13:27–29. Hvis dere har tro, håper dere på noe som ikke er sett, som er sant, **Alma** 32:21 (Heb 11:1). Håp kommer ved tro og er et anker for sjelen, **Ether** 12:4 (Heb 6:17–19). Menneskene må ha håp, ellers kan de ikke få en arv, **Ether** 12:32. Mormon talte om tro, håp og kjærlighet, **Moroni** 7:1. Dere skal ha håp om – gjennom Kristi forsoning – å bli oppreist til evig liv, **Moroni** 7:40–43. Den hellige ånd fyller dere med håp, **Moroni** 8:26 (Rom 15:13).

De forlot dette jordeliv urokkelige i håpet om en oppstandelse i herlighet, **L&p** 138:14.

Ild. *Se også* Dåp, døpe; Hellige ånd, Den; Helvete; Jord – Jordens renselse

Billedlig tale som symboliserer å lutre, rense og helliggjøre. Ild kan også symbolisere at Gud er tilstede.

Gud er en fortærende ild, **5M** 4:24. Herren gjør luende ild til sine tjenere, **Sal** 104:4. Hærskarenes Herre vil hjemsøke dem med fortærende ildslue, **Jes** 29:6 (2 Ne 27:2). Herren vil komme med ild, **Jes** 66:15. Han er som lutrerens ild, **Mal** 3:2 (3 Ne 24:2; L&p 128:24).

Han skal døpe dere med Den hellige ånd og ild, **Mat** 3:11 (Luk 3:16).

De rettferdige vil bli reddet ved ild, **1 Ne** 22:17. De ugudelige vil bli ødelagt ved ild, **2 Ne** 30:10. Nephi forklarte hvordan vi blir døpt med ild og Den hellige ånd, **2 Ne** 31:13–14 (3 Ne 9:20; 12:1; 19:13; Ether 12:14; L&p 33:11).

Du skal forkynne syndsforlatelse ved

dåp og ved ild, **L&p** 19:31. Den store og avskyelige kirke skal nedstyrtes ved fortærende ild, **L&p** 29:21. Jorden skal forgå som om ved ild, **L&p** 43:32. Herrens nærvær skal være som den luende ild, **L&p** 133:41.

Adam ble døpt med ild og med Den hellige ånd, **Moses** 6:66.

Immanuel. *Se også* Jesus Kristus

Et av de navn Jesus Kristus har. Det stammer fra hebraiske ord som betyr "Gud med oss".

Immanuel er det navn og den tittel som er gitt som et tegn på at Gud vil sørge for en befrielse (Jes 7:14). Matteus nevner spesielt Jesajas utsagn om Immanuel og sier det er en profeti om Jesu fødsel i jordelivet (Mat 1:18–25). Navnet forekommer også i hellig skrift i de siste dager (2 Ne 17:14; 18:8; L&p 128:22).

Innsamling, Israels. *Se også* Israel – Israels innsamling

Innvie, innvielsesloven. *Se også* Forente orden; Rike, Guds eller himmelens

Å innvie, gjøre hellig eller å bli rettferdig. Innvielsesloven er et guddommelig prinsipp som gjør det mulig for menn og kvinner frivillig å vie sin tid, sine talenter og sin materielle velstand til å grunnfeste og bygge opp Guds rike.

Innvi dere i dag til Herren, **2M** 32:29.

Alle de troende hadde alt felles, **Apg** 2:44–45.

De hadde alle ting felles, derfor var det ingen rik eller fattig, **4 Ne** 1:3.

Herren forklarte prinsippet innvielse, **L&p** 42:30–39 (L&p 51:2–19; 58:35–36). Ett menneske skulle ikke ha mer enn et annet, **L&p** 49:20. Enhver fikk lik andel i forhold til sin familie, **L&p** 51:3. En orden ble opprettet så de hellige kunne være likestilt og knyttet sammen både i himmelske og jordiske ting, **L&p** 78:4–5. Enhver skulle ha de samme krav (rettigheter) i henhold til sine ønsker og behov, **L&p** 82:17–19. Sion kan bare bygges opp ved de prinsipper som tilhører Det celestiale rikes lov, **L&p** 105:5.

Enoks folk var av ett hjerte og ett sinn. De levde sammen i rettferdighet, og det var ingen fattige blant dem, **Moses** 7:18.

Inspirasjon, inspirere. *Se også* Hellige ånd, Den; Åpenbaring

Guddommelig veiledning gitt til mennesket av Gud. Inspirasjon skjer ofte ved at en person blir påvirket av Ånden i hjerte og sinn på en rekke forskjellige måter.

Etter ilden kom lyden av en mild og lav røst, **1 Kong** 19:12.

Den hellige ånd skal lære dere alle ting, og minne dere om alt jeg har sagt dere, **Joh** 14:26. Sannhetens ånd skal veilede dere til hele sannheten, **Joh** 16:13.

Jeg ble ledet av Ånden, for jeg visste ikke på forhånd hva jeg skulle gjøre, **1 Ne** 4:6. Herrens røst kom til mitt sinn, **Enos** 1:10. Alt som innbyr og lokker til å gjøre godt, er inspirert av Gud, **Moroni** 7:13–16.

Talte jeg ikke fred til ditt sinn, **L&p** 6:23. Jeg vil fortelle deg i ditt sinn og i ditt hjerte, **L&p** 8:2. Min Ånd skal opplyse ditt sinn, som skal fylle din sjel med glede, **L&p** 11:13. Det skal bli gitt deg i samme stund hva du skal tale og skrive, **L&p** 24:6 (L&p 84:85). Den milde og lave røst hvisker og gjennomtrenger alle ting, **L&p** 85:6.

Intelligens, intelligenser. *Se også* Lys, Kristi lys; Sannhet; Ånd

Intelligens har flere betydninger, og tre av dem er følgende: (1) Den er sannhetens lys som gir liv og lys til alle ting i universet. Den har alltid eksistert. (2) Ordet *intelligenser* henviser også til Guds åndebarn. (3) Skriftene omtaler også intelligens som den åndelige tilstand

vi befant oss i før vi ble unnfanget som åndebarn.

Intelligens klynger seg til intelligens, **L&p** 88:40. Intelligens ble ikke skapt eller dannet, **L&p** 93:29. All intelligens er uavhengig i den sfære hvor Gud har satt den, **L&p** 93:30. Guds herlighet er intelligens, **L&p** 93:36–37. Intelligens som er tilegnet i dette liv, vil være med oss i oppstandelsen, **L&p** 130:18–19.

Herren regjerer over alle intelligenser, **Abr** 3:21. Herren viste Abraham de intelligenser som var organisert før verden ble til, **Abr** 3:22.

Isai. *Se også* David

I Det gamle testamente, Davids far og stamfar til Kristus og alle Judas konger.

Ruts sønn, Obed, var Isais far, **Rut** 4:17, 22. Isais forfedre nedstammet fra Juda, **1 Krøn** 2:5–12 (Mat 1:5–6).

Isak. *Se også* Abraham – Abrahams ætt

En patriark i Det gamle testamente. Det var et under at Abraham og Sara fikk ham i høy alder (1M 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Da Abraham var villig til å ofre Isak, var dette et sinnbilde på Gud og hans Enbårne Sønn (Jak bok 4:5). Isak var arving til de løfter som var gitt i pakten med Abraham (1M 21:9–12; 1 Ne 17:40; L&p 27:10).

Isak blir født, **1M** 21:1–7. Skulle ofres på Moria-fjellet, **1M** 22:1–19 (L&p 101:4). Ble gift, **1M** 24. Tok seg av sine sønner, **1M** 27:1–28:9.

Er blitt opphøyet sammen med Abraham og Jakob, **L&p** 132:37 (Mat 8:11).

Ismael, Nephis svigerfar. *Se også* Lehi, Nephis far

En mann i Mormons bok som, sammen med sin familie, ble med Lehis familie på deres reise til det lovede land.

Nephi og hans brødre vendte tilbake til Jerusalem, og overtalte Ismael og hans familie til å bli med Lehi og hans familie til det lovede land, **1 Ne** 7:2–5. De to familiene giftet seg innbyrdes, **1 Ne** 16:7. Ismael døde i villmarken, **1 Ne** 16:34.

Ismael, sønn av Abraham. *Se også* Abraham; Hagar

I Det gamle testamente en sønn av Abraham og Hagar, Saras egyptiske trellkvinne (1M 16:11–16). Herren lovet både Abraham og Hagar at Ismael skulle bli stamfar til en stor nasjon (1M 21:8–21).

Pakten kom gjennom Isak og ikke gjennom Ismael, **1M** 17:19–21 (Gal 4:22–5:1). Gud velsignet Ismael med fruktbarhet, **1M** 17:20. Ismael hjalp til med å begrave Abraham, **1M** 25:8–9. Ismaels tolv sønner fikk navn, **1M** 25:12–16. Ismael døde, **1M** 25:17–18. Esau tok Ismaels datter, Mahalat, til hustru, **1M** 28:9.

Israel. *Se også* Abraham – Abrahams ætt; Adopsjon; Jakob, sønn av Isak

Herren ga navnet Israel til Jakob i Det gamle testamente som var sønn av Isak og var Abrahams sønnesønn (1M 32:28; 35:10). Navnet Israel kan henvise til Jakob selv, hans etterkommere eller det rike som disse etterkommerne en gang var i besittelse av i gammeltestamentlig tid (2 Sam 1:24; 23:3). Etter at Moses førte Israels barn ut av trelldommen i Egypt (2M 3–14), ble de styrt av dommere i over tre hundre år. Etter Saul, som var den første konge, ble det forente Israel styrt av konger frem til Salomos død da ti stammer gjorde opprør og brøt ut fra Rehabeam for å danne en egen nasjon. Etter at Israels rike ble delt, beholdt stammene i nord, som utgjorde den største delen, navnet Israel, mens sydriket ble kalt Juda. I dag kalles landet Kana'an også Israel. Israel kan også bety en hengiven troende av Kristus (Rom 9:31–10:1; 11:7; Gal 6:16; Ef 2:12).

Israels tolv stammer: Abrahams sønnesønn, Jakob, hvis navn ble forandret

til Israel, hadde tolv sønner. Deres etterkommere er blitt kjent som Israels tolv stammer eller Israels barn. De tolv stammene er som følger: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issakar og Sebulon (sønner av Jakob og Lea); Dan og Naftali (sønner av Jakob og Bilha); Gad og Aser (sønner av Jakob og Silpa); Josef og Benjamin (sønner av Jakob og Rakel). (1M 29:32–30:24; 35:16–18).

Før han døde, ga Jakob en velsignelse til lederen av hver enkelt stamme (1M 49:1–28). Flere opplysninger står under navnene til Jakobs sønner.

Ruben, som var den første sønn Jakob hadde med sin første hustru, Lea, mistet velsignelsen knyttet til førstefødselsretten og en dobbel del av arven, på grunn av umoral (1M 49:3–4). Førstefødselsretten gikk deretter til Josef som var den førstefødte sønn til Jakobs annen hustru, Rakel (1 Krøn 5:1–2). Levi, som var den stamme Herren hadde valgt til å utføre tjeneste i prestedømmet, fikk ingen arv på grunn av det spesielle kall de hadde til å betjene alle stammene. På denne måten kunne Josefs dobbelte andel deles av Josefs sønner, Efra'im og Manasse (1 Krøn 5:1; Jer 31:9), som ble regnet som egne stammer i Israel (JSO, 1M 48:5–6 [Tillegg]).

Medlemmene av Juda stamme skulle herske inntil Messias kom (1M 49:10; JSO, 1M 50:24 [Tillegg]). I de siste dager er det Efra'ims stamme som har privilegiet å bringe budskapet om gjenopprettelsen av evangeliet ut til verden og samle det adspredte Israel (5M 33:13–17). Den tid vil komme da Efra'im, gjennom Jesu Kristi evangelium, vil spille en ledende rolle når det gjelder å forene alle Israels stammer (Jes 11:12–13; L&p 133:26–34).

Israels adspredelse: Herren adspredte og plaget Israels tolv stammer på grunn av deres urettferdighet og opprør. Men Herren brukte også denne adspredelsen av sitt utvalgte folk blant verdens nasjoner til å velsigne disse nasjonene.

Men dere vil jeg spre blant hedningene, **3M** 26:33. Herren skal sprede deg blant alle folkene, **5M** 28:25, 37, 64. Jeg vil la dem bli mishandlet av alle jordens riker, **Jer** 29:18–19. Jeg vil riste Israels hus blant alle nasjoner, **Amos** 9:9 (Sak 10:9).

Jesus ble sendt til de tapte får av Israels hus, **Mat** 15:24. Jeg har også andre får som ikke hører til denne hjord, **Joh** 10:16.

Israel skal bli adspredt over hele jorden, **1 Ne** 22:3–8. Jakob forteller Zenos' lignelse om de dyrkede og viltvoksende oliventrær, **Jak bok** 5–6. Faderens verk vil begynne blant de adspredte stammer, **3 Ne** 21:26.

Israels innsamling: Israels hus skal bli samlet i de siste dager før Kristi komme (Trosart 1:10). Herren samler sitt folk, Israel, når de godtar ham og holder hans bud.

Han løfter et banner, og de kommer, **Jes** 5:26. Med stor barmhjertighet vil jeg samle deg, **Jes** 54:7. Israel og Juda skal føres tilbake til sine land, **Jer** 30:3. Herren skal samle Israels hus fra de folk som de er spredt blant, **Esek** 28:25.

I evangelieutdelingen (husholdningen) i tidenes fylde vil han samle alt til ett i Kristus, **Ef** 1:10.

Etter at Israel er adspredt, vil de bli samlet, **1 Ne** 15:12–17. Herren vil samle inn alle folk som er av Israels hus, **1 Ne** 19:16 (3 Ne 16:5). De skal bringes ut av mørke og skal vite at Herren er deres Frelser, **1 Ne** 22:12. Gud samler og teller sine barn, **1 Ne** 22:25. Hedningefolkenes nasjoner skal bringe Israel ut til deres arveland, **2 Ne** 10:8 (3 Ne 16:4). Mitt folk og mitt ord skal samles til ett, **2 Ne** 29:13–14.

Eldstene blir kalt for å samle de utvalgte, **L&p** 29:7 (L&p 39:11). Jeg vil samle mine utvalgte, **L&p** 33:6. Samle dere så jeg kan gi dere min lov og dere kan bli begavet, **L&p** 38:31–33. Jeg vil

vinne tilbake mitt folk som er av Israels hus, **L&p** 39:11. De hellige skal komme frem, **L&p** 45:46. Moses overga nøklene til Israels innsamling, **L&p** 110:11.

Rettferdighet og sannhet vil fare frem over jorden og samle Herrens utvalgte, **Moses** 7:62. Innsamlingen blir sammenlignet med ørner som samles der hvor åtselet er, **JS – M** 1:27.

Israels ti tapte stammer: Israels ti stammer utgjorde nordriket Israel som ble ført i fangenskap til Assyria i år 721 f. Kr. De dro dengang til "landene i nord", og andre visste ikke lenger hvor de var. I de siste dager vil de komme tilbake.

Jeg vil si til Norden: Gi dem hit, **Jes** 43:6. Se, noen kommer fra nord, **Jes** 49:12 (1 Ne 21:12). Juda og Israel skal komme sammen fra landet i nord, **Jer** 3:18. Herren lever, han som førte Israels barn opp fra landet i nord, **Jer** 16:14–16. Se, jeg fører dem fra landet i nord, **Jer** 31:8.

Nephittene og jødene skal ha Israels tapte stammers ord, **2 Ne** 29:12–13. Jeg går for å vise meg for Israels tapte stammer, **3 Ne** 17:4. Når evangeliet blir forkynt for levningen av Israels hus, skal de stammer som er gått tapt, samles hjem til sitt arveland, **3 Ne** 21:26–29.

Moses overlot nøklene til Israels innsamling til Joseph Smith og Oliver Cowdery, **L&p** 110:11. Og de som er i landene i nord, skal Herren komme ihu, **L&p** 133:26–32.

Vi tror på Israels innsamling i bokstavelig forstand, **Trosart** 1:10.

Israels barn. *Se* Israel

Israels hellige. *Se* Jesus Kristus

Israels hus. *Se* Israel

Israels innsamling. *Se* Israel – Israels innsamling

Israels tolv stammer. *Se* Israel – Israels tolv stammer

Issakar. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

Sønn av Jakob og Lea i Det gamle testamente (1M 30:17–18; 35:23; 46:13). Hans etterkommere utgjorde en av Israels tolv stammer.

Issakars stamme: Den velsignelse Jakob ga Issakar, finnes i Første Mosebok 49:14–15. Etter at de hadde bosatt seg i Kana'an, fikk denne stammen noen av de rikeste landområdene i Palestina, blant annet sletten Esdraelon. Innenfor Issakars grenser lå flere betydningsfulle steder i jødisk historie, f.eks. Karmel, Meggido, Dotan, Gilboa, Jisre'el, Tabor og Nasaret (Jos 19:17–23).

Jackson fylke, Missouri (USA). *Se også* Jerusalem, Det nye

Innsamlingsstedet for de hellige i de siste dager, dvs. det sentrum hvor de vil opprette det nye Jerusalem (L&p 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

Jafet. *Se også* Noah, patriark i Bibelen

Eldste sønn av Noah – en profet i Det gamle testamente (Moses 8:12).

Noah fikk Jafet, **1M** 5:32 (1M 6:10; Moses 8:12). Jafet og hans hustru gikk inn i Noahs ark, **1M** 7:13. Jafet kom ut av arken, **1M** 9:18. Gud skal gjøre det vidt for Jafet, **1M** 9:27.

Jakob, Herrens bror

I Det nye testamente, en bror av Herren (Gal 1:19) og av Joses, Simon, Judas og noen søstre (Mat 13:55–56; Mark 6:3; Jud 1:1). Han var også kjent som Jakob den rettferdige, og hadde en viktig stilling i Kirken i Jerusalem (Apg 12:17; 15:13; 1 Kor 15:7; Gal 2:9–12). Sannsynligvis skrev han Jakobs brev.

Jakobs brev: En bok i Det nye testamente. Opprinnelig var det et brev stilet til Israels tolv stammer som var adspredt rundt omkring, og det ble sannsynligvis

skrevet i Jerusalem. Brevet inneholder noen klare uttalelser om praktisk gudsdyrkelse foruten det viktige råd i kapittel 1, at dersom en person mangler visdom, da skulle han be Gud om hjelp (Jak brev 1:5–6; JS – H 1:9–20). Kapittel 2 handler om tro og gjerninger. Kapittel 3–4 handler om å holde tungen i tømme og formaner de hellige til ikke å tale ondt om hverandre. Kapittel 5 oppmuntrer de hellige til å være tålmodige og tilkalle eldstene og be om en velsignelse når de er syke. Det handler også om hvilke velsignelser vi får når vi hjelper til med å omvende andre.

Jakob, sønn av Alfeus

En av de tolv apostler Jesus valgte mens han virket her på jorden (Mat 10:3; Mark 3:18; Luk 6:15; Apg 1:13).

Jakob, sønn av Isak. *Se også* Esau; Isak; Israel

En patriark og profet i Det gamle testamente, den yngste av Isak og Rebekkas tvillingsønner (1M 25:19–26). Jakob fikk førstefødselsretten fremfor sin bror, Esau. Grunnen til dette var at Jakob var verdig, og giftet seg i pakten, mens Esau foraktet sin fødselsrett og giftet seg utenfor pakten (1M 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Heb 12:16).

Rebekka fikk vite av Herren at Esau skulle tjene Jakob, **1M** 25:23. Kjøpte førstefødselsretten av Esau, **1M** 25:29–34. Drømte om en stige som rakk til himmelen, **1M** 28. Giftet seg med Lea og Rakel, **1M** 29:1–30. Fikk tolv sønner og én datter, **1M** 29:31–30:24; 35:16–20. Giftet seg med Bilha og Silpa, **1M** 30:3–4, 9. Hans navn ble forandret til Israel, **1M** 32:28. Så Gud ansikt til ansikt, **1M** 32:30. Begunstiget Josef, **1M** 37:3. Reiste til Egypt sammen med sin familie, **1M** 46:1–7. Velsignet sine sønner og deres etterkommere, **1M** 49. Hans død, **1M** 49:33.

Holdt budene og er i dag opphøyet på en trone i himmelen sammen med Abraham og Isak, **L&p** 132:37.

Jakob, sønn av Lehi. *Se også* Lehi, Nephis far

En profet i Mormons bok og forfatter til flere taler i 2 Nephi og Jakobs bok (2 Ne 6–11; Jak bok 1–7).

Jakobs bok: Den tredje bok i Mormons bok. I kapittel 1 fortelles det at Nephi overlot opptegnelsene til Jakob og innviet deretter Jakob og hans bror Josef til å være prester og lærere for folket. Kapittel 2–4 er taler hvor han formaner folket og ber dem være moralsk rene. Jakob underviste også om en Messias som skulle komme – en Forløser – og fortalte også hvorfor enkelte i Israel ikke ville akseptere ham ved hans komme. Kapittel 5–6 inneholder Jakobs vitnesbyrd og en profetisk lignelse om Israels folk, dets historie og misjon. I kapittel 7 finnes beretningen om en lærd opprører ved navn Sherem som ble overmannet av Jakobs guddommelige vitnesbyrd.

Jakob, sønn av Sebedeus

En av de tolv apostler Jesus valgte mens han virket her på jorden. Han var bror av Johannes, og var en av de tre apostler som ble utvalgt til å være med Jesus ved spesielle anledninger: da Jairus' datter ble oppvakt fra de døde (Mark 5:37), på forklarelsens berg (Mat 17:1; Mark 9:2; Luk 9:28) og i Getsemane (Mat 26:37; Mark 14:33). Sammen med Peter og Johannes gjenga han Det melkisedekske prestedømme til jorden ved å ordinere Joseph Smith og Oliver Cowdery (L&p 27:12; 128:20; JS – H 1:72).

Jared. *Se også* Jareditter; Jareds bror

En leder i Mormons bok som sammen med sin bror førte en gruppe mennesker fra Babels tårn til det lovede land på den vestlige halvkule (Ether 1:33–2:1).

Jared spurte sin bror om han ville be

Herren om ikke å forvirre språket til deres familie og venner, **Ether** 1:34–37. Reiste til havet og bodde der i fire år, **Ether** 2:13. Seilte til det lovede land, **Ether** 6:4–12.

Jareditter. *Se også* Jared; Jareds bror; Mormons bok

Mennesker i Mormons bok som var etterkommere av Jared, hans bror og deres venner (Ether 1:33–41). De ble ledet av Gud fra Babels tårn til det amerikanske fastland, et lovet land (Ether 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Selv om de som nasjon en gang besto av millioner av mennesker, ble de alle drept i en borgerkrig som skyldtes ugudelighet (Ether 14–15).

Jareds bror. *Se også* Jared; Jareditter

En profet i Mormons bok. Han og hans bror grunnla jareditten nasjon da de førte en gruppe mennesker fra Babels tårn til et lovet land på den vestlige halvkule (Ether 1–6). Han hadde så stor tro at han talte med Herren ansikt til ansikt (L&p 17:1). Beretningen om ham er nedtegnet i Ethers bok.

Jareds bror var en stor og sterk mann, og han var rikt begunstiget av Herren, **Ether** 1:34. På grunn av sin tro så Jared Herrens finger, **Ether** 3:6–9 (Ether 12:20). Kristus viste sin ånds legeme til Jareds bror, **Ether** 3:13–20. Aldri er større ting blitt åpenbart enn de som ble åpenbart for Jareds bror, **Ether** 4:4. Jareds bror advarte sitt folk mot monarkiet, **Ether** 6:22–23. Herren viste Jareds bror alle ting, **Ether** 12:21. Jareds bror var dyktig til å skrive, **Ether** 12:24. Ved tro flyttet Jareds bror fjellet Zerin, **Ether** 12:30.

Jarom

En person i Mormons bok som var sønn av Enos. Lehi var hans tippoldefar. Han førte nephittenes opptegnelser i seksti år, 420–361 f.Kr. (Enos 1:25; Jar 1:13). Han var en trofast mann som ikke skrev særlig mye i den historiske opptegnelse (Jar 1:2).

Jaroms bok: I denne boken i Mormons bok er det bare femten vers. Jarom skrev at nephittene fortsatte å etterleve Moseloven og se frem til Kristi komme. De ble ledet av konger som hadde meget stor tro. Når de lyttet til sine profeter, prester og lærere, gikk det dem vel.

JEG ER. *Se også* Jehova; Jesus Kristus

Et navn på Herren, Jesus Kristus.

Gud sa til Moses: JEG ER DEN JEG ER, **2M** 3:14–15. Jeg er Herren, **2M** 6:2–3. Jeg er før Abraham ble til, **Joh** 8:56–59. Lytt til Jesu Kristi røst, den store JEG ER, **L&p** 29:1 (L&p 38:1; 39:1).

Jehova. *Se også* **JEG ER**; Jesus Kristus

Paktens navn, eller det riktige navn på Israels Gud. Det henviser til "den evige JEG ER" (2M 3:14; Joh 8:58). Jesus Kristus ble i det førjordiske liv kalt Jehova, og kom til jorden som sønn av Maria (Mosiah 3:8; 15:1; 3 Ne 15:1–5). Når ordet *Herren* forekommer i Det gamle testamente, betyr det som oftest "Jehova".

Jehova er Kristus: Profetene i fordums tid kjente til Jehova (2M 6:1–3; Abr 1:16). Apostelen Paulus lærte at Kristus var Det gamle testamentes Jehova (2M 17:6; 1 Kor 10:1–4). Jareds bror i Mormons bok så den førjordiske Kristus og tilba ham (Ether 3:13–15). Moroni kalte også Kristus "Jehova". (Moroni 10:34). I Kirtland tempel så Joseph Smith og Oliver Cowdery den oppstandne Jehova (L&p 110:3–4).

Jeremia. *Se også* Klagesangene

En profet i Det gamle testamente. Han ble født i en prestefamilie og profeterte i Juda fra 626 til 586 f.Kr. Han levde omtrent samtidig med andre store profeter som Lehi, Esekiel, Hosea og Daniel.

I det førjordiske liv ble Jeremia beskikket til å være en profet (Jer 1:4–5). I

løpet av de omtrent 40 år han var profet talte han mot avgudsdyrkelse og umoral blant det jødiske folk (Jer 3:1–5; 7:8–10). Han ble stadig utsatt for opposisjon og fornærmelser (Jer 20:2; 36:18–19; 38:4). Etter Jerusalems fall tok de jøder som flyktet til Egypt, Jeremia med seg (Jer 43:5–6), og ifølge tradisjonen, stenet de ham til døde.

Jeremias bok: Kapittel 1–6 inneholder profetier som ble gitt i Josias regjeringstid. Kapittel 7–20 er profetier gitt i Jojakims regjeringstid. Kapittel 21–38 omfatter Sidkias regjeringstid. Kapittel 39–44 inneholder profetier og beskriver historiske begivenheter etter Jerusalems fall. I kapittel 45 finnes et løfte gitt til hans skriver, Baruk, om at hans liv vil bli spart. Og til slutt finnes i kapittel 46–51 profetier mot fremmede nasjoner. Kapittel 52 er en historisk konklusjon. Noen av Jeremias profetier fantes på Labans messingplater som Nephi sikret seg (1 Ne 5:10–13). Jeremia er også nevnt et par ganger til i Mormons bok (1 Ne 7:14; Hel 8:20).

I Jeremias bok finnes også en bekreftelse på menneskets foruttilværelse og Jeremias forutbeskikkelse (Jer 1:4–5), en profeti om Israel som skal vende tilbake fra sin adspredte tilstand, ta én av en by og to av en ætt, og føre dere til Sion, et fagert land hvor Israel og Juda kan bo i trygghet og fred (Jer 3:12–19), og en profeti om Herren som samler Israel fra landet i nord ved at han sender mange "fiskere" og "jegere" for å finne dem (Jer 16:14–21). Denne begivenhet i de siste dager vil ha større dimensjoner enn da Moses førte Israel ut av Egypt (Jer 16:13–15; 23:8).

Jeriko

En by – omkranset av en mur – i Jordan-dalen, 245 meter under havets overflate. Jeriko ligger like i nærheten av det sted hvor israelittene krysset elven første gang de gikk inn i det lovede land (Jos 2:1–3; 3:16; 6).

Israelittene utkjempet et slag ved Jeriko, **Jos** 6:1–20. Josva lyste en forbannelse over Jeriko, **Jos** 6:26 (1 Kong 16:34). Jeriko lå i det område som ble tildelt Benjamin, **Jos** 18:11–12, 21.

Herren besøkte Jeriko siste gang han reiste til Jerusalem, **Mark** 10:46 (Luk 18:35; 19:1).

Jeroboam

I Det gamle testamente var Jeroboam den første konge i den nordlige del av det delte Israel. Han var medlem av Efra'ims stamme. Den ugudelige Jeroboam ledet et opprør mot Judas hus og Davids familie.

Jeroboam satte opp avgudsbilder i Dan og Betel som folket kunne tilbe, **1 Kong** 12:28–29. Akia irettesatte Jeroboam, **1 Kong** 14:6–16. Jeroboam ble husket fordi han hadde bragt en forferdelig synd til Israel, **1 Kong** 15:34 (1 Kong 12:30).

Jerubbaal. *Se også* Gideon (det gamle testamente)

Et navn som ble gitt Gideon i Det gamle testamente etter at han hadde ødelagt Baals alter (Dom 6:32; 7:1; 9; 1 Sam 12:11).

Jerusalem

En by i dagens Israel. Den er den mest betydningsfulle by i Bibelens historie. Noen av de aller helligste steder for kristne, jøder og muslimer ligger i denne byen og besøkes regelmessig av mange trofaste troende. Ofte kalles den også for Den hellige by.

En gang kjent under navnet Salem (1M 14:18; Sal 76:3) da Jerusalem var jebusittenes by, inntil den ble erobret av David (Jos 10:1; 15:8; 2 Sam 5:6–7) som gjorde den til sin hovedstad. Inntil da hadde den for det meste vært en fjellfestning som lå ca. 800 meter over havet. Den

er omgitt av dype daler på alle kanter, unntatt mot nord.

Mens David regjerte i Jerusalem, bodde han i et palass bygget i tre. Men i Salomos regjeringstid gjorde folket mye for å forskjønne byen, og bygget blant annet kongens slott og tempelet.

Etter at rikene Israel og Juda ble delt, ble Jerusalem Judas hovedstad. Den ble ofte angrepet av invaderende hærstyrker (1 Kong 14:25; 2 Kong 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Under Hiskia ble Jerusalem midtpunktet for religiøs tilbedelse, men ble delvis ødelagt i år 320, 168 og 65 f. Kr. Herodes bygget opp igjen murene og tempelet, men i år 70 e.Kr. ble det fullstendig ødelagt av romerne.

Melkisedek var konge i Salem, **1M** 14:18 (Heb 7:1–2). Jesaja ba Jerusalem ta på seg sine skjønne klær, **Jes** 52:1. Herrens ord skulle komme fra Jerusalem, **Mika** 4:2.

Kristus beklaget seg over Jerusalems skjebne, **Mat** 23:37–39 (Luk 13:34). Jerusalem er den levende Guds by, **Heb** 12:22.

Jerusalem ville bli ødelagt hvis den ikke omvendte seg, **1 Ne** 1:4, 13, 18 (2 Ne 1:4; Hel 8:20). Jerusalem skulle befolkes igjen etter å ha blitt ødelagt, **3 Ne** 20:46. Jerusalem skulle bygges opp igjen, **Ether** 13:5.

Kristus advarte de siste dagers hellige slik han advarte Jerusalems folk, **L&p** 5:20. La de som er av Juda, flykte til Jerusalem, **L&p** 133:13. Herren skal tale fra Jerusalem, **L&p** 133:21.

Jerusalem, Det nye. *Se også* Sion

Det sted hvor de hellige vil samles, og Kristus personlig regjere sammen med dem under tusenårsriket. Sion (det nye Jerusalem) vil bli bygget på det amerikanske fastland, og jorden vil bli fornyet og få sin paradisiske herlighet (Trosart 1:10). Det nye Jerusalem er også en hellig by som vil komme ned fra himmelen ved begynnelsen av tusenårsriket.

Loven skal utgå fra Sion, **Mika** 4:2.

Navnet på min Guds stad (by) er det nye Jerusalem, **Åp** 3:12. Johannes så den hellige stad (by), det nye Jerusalem, **Åp** 21:1–5.

Dette folk vil jeg grunnfeste i dette land, og det skal bli et nytt Jerusalem, **3 Ne** 20:22. Et nytt Jerusalem vil bli bygget i Amerika, **Ether** 13:3–6, 10.

Byen det nye Jerusalem skal beredes, **L&p** 42:9, 35, 62–69. De hellige skal samles og bygge det nye Jerusalem, **L&p** 45:63–75. Det nye Jerusalem skal bygges i Missouri, **L&p** 84:1–5 (L&p 57:1–3). Lammet skal stå på Sions berg og på den hellige by, det nye Jerusalem, **L&p** 133:56.

Mitt tabernakel skal kalles Sion, et nytt Jerusalem, **Moses** 7:62.

Jesabel. *Se også* Akab

I Det gamle testamente fortelles det at Jesabel var en ugudelig kvinne fra landet Fønikia. Hun var gift med Akab (1 Kong 16:30–31), en konge i Israel som regjerte da Elijah var profet.

Jesabels ekteskap med Akab var den enkeltstående begivenhet som mer enn noe annet var årsak til nordriket Israels undergang. Som erstatning for tilbedelsen av Jehova innførte Jesabel fra sitt hjemland den verste form for avgudsdyrkelse til Israel (1 Kong 18:13, 19).

Jesabel drepte mange av Guds profeter, **1 Kong** 18:4. Jesabel forsøkte å drepe Elijah, **1 Kong** 19:1–3. Jesabels ugudelighet endte med hennes voldsomme død, **2 Kong** 9:30–37.

Jesaja

En profet i Det gamle testamente som profeterte fra 740–701 f.Kr. Fordi han var kong Hiskias nærmeste rådgiver, hadde Jesaja stor religiøs og politisk innflytelse.

Jesus siterte Jesaja oftere enn noen

annen profet. Jesaja blir også hyppig sitert i Det nye testamente av Peter, Johannes og Paulus. I Mormons bok og Lære og pakter finnes flere sitater av Jesaja enn av noen annen profet, og de er til stor hjelp når det gjelder å forstå Jesaja. Nephi underviste sitt folk fra det Jesaja hadde skrevet (2 Ne 12–24; Jes 2–14). Herren fortalte nephittene at "store er Jesajas ord", og at alt Jesaja hadde profetert, ville bli oppfylt (3 Ne 23:1–3).

Jesajas bok: En bok i Det gamle testamente. Mange av Jesajas profetier handler om Forløserens komme, både til sin virksomhet her på jorden (Jes 9:6) og som den store konge på den siste dag (Jes 63). Han profeterte også mye om Israels fremtid.

Kapittel 1 er et forord til resten av boken. Jesaja 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53; og 61:1–3 bærer bud om Frelserens misjon. Kapitlene 2, 11, 12 og 35 handler om begivenheter i de siste dager da evangeliet vil bli gjengitt, Israel vil bli samlet, og det tørre land skal blomstre som en rose. Kapittel 29 inneholder en profeti om fremkomsten av Mormons bok (2 Ne 27). I kapittel 40–46 fortelles det at Jehova som den sanne Gud, er hedningenes avguder overlegen. Resten av boken, kapittel 47–66, omhandler begivenheter under den endelige gjenopprettelse av Israel og grunnfestingen av Sion hvor Herren bor sammen med sitt folk.

Jesu Kristi Kirke. *Se også* Gjengivelsen av evangeliet; Hellig; Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige; Kirke, tegn på den sanne; Kirken, dens navn; Rike, Guds eller himmelens

En organisert gruppe av troende som har påtatt seg Jesu Kristi navn gjennom dåp og bekreftelse. For å være den sanne kirke må den være Herrens kirke. Den må ha myndighet fra ham, være i besittelse av hans læresetninger, lover og ordinanser, og den må bære hans navn. Dessuten må den styres av ham gjennom representanter som han selv har utpekt.

Herren la hver dag flere til menigheten, **Apg** 2:47. Enda vi er mange, er vi ett legeme i Kristus, **Rom** 12:5. For med en ånd ble vi alle døpt til å være ett legeme, **1 Kor** 12:13. Kirken er bygget på apostlenes og profetenes grunnvoll, **Ef** 2:19–20. Apostler og profeter er helt nødvendige for Kirken, **Ef** 4:11–16. Kristus er Kirkens (over)hode, **Ef** 5:23.

Selv om det var mange menigheter, var de alle én kirke, **Mosiah** 25:19–22. Kirken ble renset og satt i orden, **Alma** 6:1–6. Kristi kirke må kalles ved hans navn, **3 Ne** 27:8. Kirken kom ofte sammen for å faste og be og for å tale med hverandre, **Moroni** 6:5.

Dette er den eneste sanne og levende kirke, **L&p** 1:30. Kristi kirke kom frem i disse siste dager, **L&p** 20:1. Herren kaller sine tjenere for å bygge opp sin kirke, **L&p** 39:13. For slik skal min kirke kalles i de siste dager, **L&p** 115:4.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. *Se også* Gjengivelsen av evangeliet; Jesu Kristi Kirke; Kirke, tegn på den sanne; Kirken, dens navn

Det navn som ble gitt til Kristi kirke i de siste dager for å skille den ut fra Kirken i tidligere evangelieutdelinger (L&p 115:3–4).

Herren vil utøse kunnskap over de siste dagers hellige, **L&p** 121:33. Joseph Smith er profet og seer i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, **L&p** 127:12. Herrens store dag er nær for de siste dagers hellige, **L&p** 128:21, 24. Joseph Smith har hjulpet til med å samle de siste dagers hellige, **L&p** 135:3. De siste dagers hellige skulle organiseres i kompanier for å reise til den vestlige del av De forente stater, **L&p** 136:2. Lover om ekteskap blir klargjort for de

siste dagers hellige, **OE** 1. Prestedømmet blir gitt til alle verdige, mannlige medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, **OE** 2.

Beretningen om Det første syn gis til alle siste dagers hellige, **JS – H** 1:1.

Jesus Kristus. *Se også* Alfa og Omega; Annet komme, Jesu Kristi; Befrier; Begynnelsen; Bergprekenen; Blod; Brudgom; Evangelier; Fall, Adam og Evas; Forklarelse – Kristi forklarelse; Forløse, forløst, forløsning; Forløser; Forløsningsplan; Forsoning; Frelser; Føde (verb); Førstefødte; Gode hyrde; Golgata; Gud, guddommen; Guds Lam; Herre; Himmelfart; Hjørnesten; Immanuel; **JEG ER**; Jehova; Klippe (sten); Kors; Korsfestelse; Levende vann; Livets brød; Lys, Kristi lys; Maria, Jesu mor; Mellommann; Menneskesønnen; Messias; Nadverd; Nåde; Offer; Omvende, omvendelse; Oppstandelse; Salvede, Den; Samvittighet; Skape, skapelse; Slange, kobber; Syndsforlatelse; Talsmann; Tro; Uendelig; Vei, utvei

Kristus (et gresk ord) og *Messias* (et hebraisk ord) betyr "den salvede". Jesus Kristus er Faderens førstefødte i ånden (Heb 1:6; L&p 93:21). Han er Faderens enbårne i kjødet (Joh 1:14; 3:16). Han er Jehova (L&p 110:3–4) og ble forutbeskikket til sitt store kall før verden ble skapt. Under Faderens ledelse skapte Jesus jorden og alt som er på den (Joh 1:3, 14; Moses 1:31–33). Han ble født av Maria i Betlehem, levde et syndfritt liv og utførte en fullkommen forsoning for hele menneskehetens synder ved å utgyte sitt blod og gi sitt liv på korset (Mat 2:1; 1 Ne 11:13–33; 3 Ne 27:13–16; L&p 76:40–42). Han sto opp fra de døde og sørget således for at hele menneskeheten til slutt vil oppstå. På grunn av Jesu forsoning og oppstandelse vil alle som omvender seg fra sine synder og er lydige mot Guds bud, kunne bo sammen med Jesus og Faderen i all evighet (2 Ne 9:10–12; 21–22; L&p 76:50–53, 62).

Jesu Kristi storhet overgår alle andres som noensinne er født på denne jord. Hans liv er det fullkomne eksempel på hvordan alle mennesker skulle leve. Alle bønner, velsignelser og ordinanser i prestedømmet bør utføres i hans navn. Han er herrenes Herre og kongenes Konge, Skaperen, Frelseren og hele jordens Gud.

Jesus Kristus vil komme igjen i kraft og herlighet for å regjere på jorden under tusenårsriket. På den siste dag vil han dømme hele menneskeheten (Alma 11:40–41; JS – M 1).

En oppsummering av hans liv (i den rekkefølge det skjedde): Jesu fødsel og misjon ble forutsagt, **Luk** 1:26–38 (Jes 7:14; 9:6–7; 1 Ne 11). Hans fødsel, **Luk** 2:1–7 (Mat 1:18–25). Ble omskåret, **Luk** 2:21. Ble fremstilt i tempelet, **Luk** 2:22–38. Ble besøkt av de vise menn, **Mat** 2:1–12. Josef og Maria tok ham med seg og flyktet til Egypt, **Mat** 2:13–18. Kom til Nasaret, **Mat** 2:19–23. Besøkte tempelet da han var tolv år, **Luk** 2:41–50. Hadde brødre og søstre, **Mat** 13:55–56 (Mark 6:3). Ble døpt, **Mat** 3:13–17 (Mark 1:9–11; Luk 3:21–22). Ble fristet av djevelen, **Mat** 4:1–11 (Mark 1:12–13; Luk 4:1–13). Kalte sine disipler, **Mat** 4:18–22 (Mat 9:9; Mark 1:16–20; 2:13–14; Luk 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Joh 1:35–51). Ga makt til de tolv, **Mat** 10:1–4 (Mark 3:13–19; Luk 6:12–16). Holdt Bergprekenen, **Mat** 5–7. Forutsa sin egen død og oppstandelse, **Mat** 16:21 (Mat 17:22–23; 20:17–19; Mark 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Luk 9:22; 18:31–34). Ble forklaret, **Mat** 17:1–9 (Mark 9:2–8; Luk 9:28–36). Sendte ut de sytti, **Luk** 10:1–20. Hans seierrike inntog i Jerusalem, **Mat** 21:1–11 (Mark 11:1–11; Luk 19:29–40; Joh 12:12–15). Innstiftet nadverden, **Mat** 26:26–29

(Mark 14:22–25; Luk 22:19–20). Led og ba i Getsemane, **Mat** 26:36–46 (Mark 14:32–42; Luk 22:39–46). Ble forrådt, arrestert og forlatt, **Mat** 26:47–56 (Mark 14:43–53; Luk 22:47–54; Joh 18:2–13). Ble korsfestet, **Mat** 27:31–54 (Mark 15:20–41; Luk 23:26–28, 32–49; Joh 19:16–30). Oppsto fra de døde, **Mat** 28:1–8 (Mark 16:1–8; Luk 24:1–12; Joh 20:1–10). Viste seg etter sin oppstandelse, **Mat** 28:9–20 (Mark 16:9–18; Luk 24:13–48; Joh 20:11–31; Apg 1:3–8; 1 Kor 15:5–8). Fór opp til himmelen, **Mark** 16:19–20 (Luk 24:51–53; Apg 1:9–12).

Viste seg for nephittene, **3 Ne** 11:1–17 (3 Ne 11–26).

Viste seg for Joseph Smith, **JS – H** 1:15–20.

Dommer: Han dømmer verden med rettferdighet, **Sal** 9:9 (3 Ne 27:16). Han kommer for å dømme verden, **Sal** 96:13. Gud skal dømme den rettferdige så vel som den gudløse, **Pred** 3:17. Han skal dømme mellom nasjonene, **Jes** 2:4 (Mika 4:3; 2 Ne 12:4). Med rettferdighet vil han dømme de fattige, **Jes** 11:2–4.

Faderen har gitt hele dommen til Sønnen, **Joh** 5:22. Om jeg dømmer, så er min dom rett, **Joh** 8:16. Han er den som Gud har satt til å være dommer over levende og døde, **Apg** 10:42 (2 Tim 4:1). Gud skal dømme det skjulte hos menneskene ved Jesus Kristus, **Rom** 2:16. Vi skal alle stilles frem for Kristi domstol, **Rom** 14:10 (2 Kor 5:10; Alma 12:12; Mormon 3:20; 7:6; Ether 12:38; L&p 135:5).

Alle mennesker kommer til Gud for å bli dømt av ham ifølge den sannhet og hellighet som er i ham, **2 Ne** 2:10. Stå for Gud og bli dømt etter de gjerninger som er gjort, **Alma** 5:15 (Alma 12:15; 33:22; 3 Ne 27:14).

Gud og Kristus er alles dommer, **L&p** 76:68.

Eksempel, Jesu Kristi: Jeg har gitt dere et forbilde, **Joh** 13:15. Jeg er veien, sannheten og livet, **Joh** 14:6. Også Kristus led for dere og etterlot dere et eksempel, for at dere skal følge i hans fotspor, **1 Pet** 2:21.

Hvis et menneske ikke følger det eksempel som den levende Guds Sønn har vist, kan han ikke bli frelst, **2 Ne** 31:16. Måtte dere derfor være fullkomne likesom jeg er, **3 Ne** 12:48. Og dette skal dere alltid passe på å gjøre på samme måte som jeg har gjort, **3 Ne** 18:6. Jeg har vist dere et eksempel, **3 Ne** 18:16. De gjerninger som dere har sett meg gjøre, de skal dere også gjøre, **3 Ne** 27:21, 27. Sanne tilhengere av Jesus Kristus skal være lik ham, **Moroni** 7:48.

Forbilder og symboler på Kristus: Abel ofret de førstefødte i sin hjord, **1M** 4:4 (Moses 5:20). Ta din eneste sønn, Isak, og ofre ham som et offer, **1M** 22:1–13 (Jak bok 4:5). Herren befalte Israels barn å ofre lam uten lyte, **2M** 12:5, 21, 46 (4M 9:12; Joh 1:29; 19:33; 1 Pet 1:19; Åp 5:6). Dette er det brød Herren har gitt dere å ete, **2M** 16:2–15 (Joh 6:51). Slå på klippen, og det skal flyte vann ut av den, så folket får drikke, **2M** 17:6 (Joh 4:6–14; 1 Kor 10:1–4). Bukken skal bære alle deres misgjerninger, **3M** 16:20–22 (Jes 53:11; Mosiah 14:11; 15:6–9). Moses løftet opp en kobberslange for å frelse dem som så på den, **4M** 21:8–9 (Joh 3:14–15; Alma 33:19; Hel 8:14–15). Jonas var tre dager i fiskens buk, **Jon** 2:1 (Mat 12:40).

Dette er et bilde på Faderens Enbårnes offer, **Moses** 5:4–8.

Foruttilværelsen, Kristus levde før han ble født: Herren viste seg for Abram, **1M** 12:7 (1M 17:1; 18:1; Abr 2:6–8). Herren talte til Moses ansikt til ansikt, **2M** 33:11 (5M 34:10; Moses 1:1–2). Jeg så Herren stå ved alteret, **Amos** 9:1.

I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss, **Joh** 1:1, 14 (1 Joh 1:1–3). Jeg er før Abraham ble til, **Joh** 8:58. Herliggjør du meg med den herlighet jeg hadde hos deg før verden ble til, **Joh** 17:5.

Jesaja så virkelig min Forløser, likesom

jeg og min bror, Jakob, også har sett ham, **2 Ne** 11:2–3. I morgen kommer jeg til verden, **3 Ne** 1:12–14. Kristus var til før verdens begynnelse, **3 Ne** 26:5 (Joh 6:62). Som jeg viser meg for deg i ånden, vil jeg vise meg for mitt folk i kjødet, **Ether** 3:14–17.

Enok så Herren og vandret med ham, **L&p** 107:48–49.

Min elskede Sønn som var min elskede og utvalgte fra begynnelsen, **Moses** 4:2. Herren sa: Hvem skal jeg sende? Og en lik Menneskesønnen svarte: Her er jeg, send meg, **Abr** 3:27.

Fødsel og død, profetier om Jesu Kristi: En jomfru skal bli med barn og føde en sønn, **Jes** 7:14 (1 Ne 11:13–20). Fra Betlehem skal det utgå en som skal være hersker over Israel, **Mika** 5:1.

Lamanitten Samuel profeterte om en dag, en natt og en dag som skulle være lys, om en ny stjerne og om andre tegn, **Hel** 14:2–6. Lamanitten Samuel profeterte om mørke, torden, lyn og jordskjelv, **Hel** 14:20–27. Tegnene på Jesu fødsel ble oppfylt, **3 Ne** 1:15–21. Tegnene på Jesu død ble oppfylt, **3 Ne** 8:5–23.

Herlighet, Jesu Kristi: Herrens herlighet fylte tabernakelet, **2M** 40:34–38. All jorden er full av hans herlighet, **Jes** 6:3 (2 Ne 16:3). Herrens herlighet går opp over deg, **Jes** 60:1–2.

Menneskesønnen skal komme i sin Faders herlighet, **Mat** 16:27. Herliggjør du meg med den herlighet jeg hadde hos deg før verden ble til, **Joh** 17:5.

Israels Hellige skal regjere med stor herlighet, **1 Ne** 22:24. Vi hadde et håp om hans herlighet, **Jak bok** 4:4. Guds Sønn kommer i sin herlighet, **Alma** 5:50. Og han forklarte alle ting helt fra begynnelsen og like ned til den tid da han skulle komme i sin herlighet, **3 Ne** 26:3.

Mine apostler skal stå ikledd herlighet likesom jeg, **L&p** 29:12 (L&p 45:44). Vi så Sønnens herlighet ved Faderens høyre hånd, **L&p** 76:19–23. Johannes så og vitnet om fylden av min herlighet, **L&p** 93:6 (Joh 1:14). Hans åsyn skinte klarere enn solen, **L&p** 110:3.

Hans herlighet hvilte på meg, og jeg skuet hans ansikt, **Moses** 1:1–11. Dette er min gjerning og min herlighet, **Moses** 1:39.

Myndighet, Jesu Kristi: Herredømmet skal være på hans skulder, **Jes** 9:6 (2 Ne 19:6).

Jesus lærte dem som en som hadde myndighet, **Mat** 7:28–29 (Mark 1:22). Menneskesønnen har makt på jorden til å forlate synder, **Mat** 9:6. Jesus befalte de urene ånder med myndighet, og de var ham lydige, **Mark** 1:27 (Luk 4:33–36). Jesus ordinerte tolv og ga dem makt, **Mark** 3:14–15. Jesu tale var med myndighet, **Luk** 4:32. Faderen har overgitt hele dommen til Sønnen, **Joh** 5:22, 27. Gud salvet Jesus med Den hellige ånd og kraft, **Apg** 10:38. Kristus ble forutbeskikket før verdens grunnvoll ble lagt, **1 Pet** 1:20 (Ether 3:14). Kristus har nøklene til døden og dødsriket, **Åp** 1:18.

Alle mennesker blir underlagt Kristus, **2 Ne** 9:5. Jesus Kristus, Guds Sønn, er himmelens og jordens Fader og Skaperen av alle ting fra begynnelsen av, **Hel** 14:12.

Kristus kom ved Faderens vilje for å gjøre hans vilje, **L&p** 19:24. Jesus mottok en fylde av Faderens herlighet; og mottok all makt, **L&p** 93:3–4, 16–17 (Joh 3:35–36).

Navn, påta dere Kristi navn: Det finnes ikke noe annet navn vi kan bli frelst ved, **Apg** 4:12 (2 Ne 31:21). Apostlene var glade for at de var aktet verdige til å bli vanæret for hans navns skyld, **Apg** 5:38–42. Dette er hans bud at vi skal tro på hans Sønns, Jesu Kristi navn, **1 Joh** 3:23.

Vitne for Faderen om at dere er villige til å påta dere Kristi navn ved dåp, **2 Ne** 31:13. Jeg vil dere skal påta dere Kristi navn, **Mosiah** 5:6–12 (Mosiah 1:11). Alle

som ønsket å påta seg Kristi navn, sluttet seg til Guds menigheter, **Mosiah** 25:23. Alle som virkelig trodde på Kristus, påtok seg med glede Kristi navn, **Alma** 46:15. Himmelens port er åpen for alle som tror på Jesu Kristi navn, **Hel** 3:28. Velsignet er den som blir funnet trofast mot mitt navn på den siste dag, **Ether** 4:19. De er villige til å påta seg Sønnens navn, **Moroni** 4:3 (L&p 20:77).

Påta dere Kristi navn, **L&p** 18:21–25.

Oppstandelsen, Kristus viste seg etter sin oppstandelse: Etter at Jesus var oppstått, viste han seg først for Maria, **Mark** 16:9 (Joh 20:11–18). Jesus vandret og samtalte med to av disiplene på veien til Emmaus, **Luk** 24:13–34. Jesus viste seg for apostlene, som kjente på hans hender og føtter, **Luk** 24:36–43 (Joh 20:19–20). Jesus viste seg for Tomas, **Joh** 20:24–29. Jesus viste seg for disiplene ved Tiberias-sjøen, **Joh** 21:1–14. Jesus virket i førti dager etter sin oppstandelse, **Apg** 1:2–3. Stefanus så Jesus stå ved Guds høyre hånd, **Apg** 7:55–56. Jesus viste seg for Saulus, **Apg** 9:1–8 (JSO, Apg 9:7; Apg 26:9–17). Kristus ble sett av mer enn 500 mennesker, **1 Kor** 15:3–8.

Jesus Kristus viste seg for Nephis folk, **3 Ne** 11:1–17. 2500 mennesker så og hørte Jesus, **3 Ne** 17:16–25. Mormon ble besøkt av Herren, **Mormon** 1:15.

Joseph Smith og Sidney Rigdon så Jesus ved Guds høyre hånd, **L&p** 76:22–23. Joseph Smith og Oliver Cowdery så Herren i Kirtland tempel, **L&p** 110:1–4.

Joseph Smith så Jesus, **JS – H** 1:15–17.

Overhode, Kirkens: Kristus er Kirkens overhode, **Ef** 5:23 (Ef 1:22; 4:15). Han er hodet for legemet, som er Kirken, **Kol** 1:18.

Dette er min kirke, **Mosiah** 26:22 (Mosiah 27:13). Kristus var deres tros opphavsmann og fullender, **Moroni** 6:1–4.

Denne kirke har jeg opprettet, **L&p** 33:5 (3 Ne 27:3–8).

Tusenårsriket, Kristus skal regjere i tusen år: Herredømmet er på hans skulder, **Jes** 9:6 (2 Ne 19:6). Jeg kommer og vil bo hos deg, sier Herren, **Sak** 2:14–16 (Sak 14:9).

Gud skal gi Jesus hans far Davids trone, **Luk** 1:30–33. Kristus skal regjere i all evighet, **Åp** 11:15. De hellige skal regjere med Kristus i tusen år, **Åp** 20:4 (L&p 76:63).

På grunn av folkets rettferdighet vil Satan ikke ha noen makt, **1 Ne** 22:26 (Åp 20:1–3).

Jeg vil bo i rettferdighet hos menneskene på jorden i tusen år, **L&p** 29:11 (L&p 43:29–30). Innordne dere under de myndigheter som er, inntil han regjerer som har rett til å regjere, **L&p** 58:22 (1 Kor 15:25).

Kristus vil personlig regjere på jorden, **Trosart** 1:10 (Jes 32:1).

Vitnesbyrd om Jesus Kristus: Paulus bar vitnesbyrd om at Jesus er Kristus, **Apg** 18:5. Selv de onde ånder bar vitnesbyrd om at de kjente Jesus, **Apg** 19:15. Ingen kan si: Jesus er Herre! – uten i Den hellige ånd, **1 Kor** 12:3. Hvert kne skal bøye seg og hver tunge skal bekjenne at Jesus er Herre, **Fil** 2:10–11.

Vi taler om Kristus, vi gleder oss i Kristus, vi forkynner om Kristus, vi profeterer om Kristus, **2 Ne** 25:26. Mormons bok skal overbevise jøde og hedning om at Jesus er Kristus, **2 Ne** 26:12 (tittelsiden i Mormons bok). Profetene og Skriftene bærer vitnesbyrd om Kristus, **Jak bok** 7:11, 19. Søk denne Jesus som profetene og apostlene har skrevet om, **Ether** 12:41.

Vi så ham og hørte røsten bære vitnesbyrd om at han er den Enbårne, **L&p** 76:20–24. Dette er evige liv, å kjenne Gud og Jesus Kristus, **L&p** 132:24.

Vi tror på Gud, den evige Fader, og på hans Sønn, Jesus Kristus, **Trosart** 1:1. Vi tror at Kristus personlig vil regjere på jorden, **Trosart** 1:10.

Jetro. *Se også* Moses

I Det gamle testamente en prins og prest i Midian som ga Moses et hjem etter at Moses flyktet fra Egypt. Han kalles også for Re'uel (2M 2:18). Moses giftet seg senere med Jetros datter Sippora (2M 3:1; 4:18; 18:1–12). Jetro lærte Moses å delegere (2M 18:13–27). Moses mottok Det melkisedekske prestedømme av Jetro (L&p 84:6–7).

Job

En rettferdig mann i Det gamle testamente som ble utsatt for veldige lidelser, men likevel forble trofast i sin tro på Gud. Beretningen om ham finnes i Jobs bok.

Jobs bok: Selv om boken handler om Jobs lidelser, gir den ikke et uttømmende svar på hvorfor Job (eller noen annen) må lide smerte og miste sin familie og sitt gods. Boken gjør det klart at selv om man blir utsatt for lidelser, betyr ikke dette nødvendigvis at man har syndet. Herren kan bruke lidelse for å gi erfaring, for å disiplinere og undervise, men også for å straffe (L&p 122).

Boken kan inndeles i fire avsnitt. Kapittel 1–2 inneholder en prolog til beretningen. Kapittel 3–31 forteller om en rekke samtaler mellom Job og tre venner. Kapittel 32–37 inneholder taler som ble holdt av Elihu, en fjerde venn, som fordømmer Job av andre grunner enn de tre første vennene hadde gjort. Kapittel 38–42 avslutter boken og forsikrer Job om at hans livskurs har vært god fra begynnelsen.

Jobs bok lærer oss at hvis et menneske har en riktig kunnskap om Gud og lever et liv som er akseptabelt for Gud, vil han bedre være istand til å tåle de prøvelser han blir utsatt for. Job viser sin usvikelige tro når han for eksempel sier: "Selv om han slår meg, vil jeg stole på ham." (Job 13:15). Job er også nevnt i Esek 14:14; Jak brev 5:11; og i Lære og pakter 121:10.

Joel

En profet i landet Juda i Det gamle testamente. Det er litt usikkert når han levde, men han kan ha levd en eller annen gang mellom Joas' regjeringstid, før 850 f.Kr., og den tid da Juda stamme vendte tilbake fra det babylonske fangenskap.

Joels bok: Boken handler hovedsakelig om en profeti som Joel fremsatte etter at landet Juda ble rammet av en alvorlig tørke og av gresshopper (Joel 1:4–20). Joel forsikret folket om at hvis de omvendte seg, ville de igjen motta Guds velsignelser (Joel 2:12–14).

Kapittel 1 er et rop om å avholde en høytidelig forsamling i Herrens hus. Kapittel 2 og de 5 første vers av kapittel 3 forteller om krig og ødeleggelser som skal gå forut for tusenårsriket. Resten av kapittel 3 (6–26) handler om de siste dager og stadfester at alle nasjoner skal være i krig, men at Herren til sist vil bo i Sion.

På pinsefestens dag siterte Peter Joels profeti om Ånden som skulle utgytes (Joel 3:1–5; Apg 2:16–21). Engelen Moroni siterte også det samme skriftstedet for Joseph Smith (JS – H 1:41).

Johannes, sønn av Sebedeus. *Se også* Apostel; Evangelier; Forvandlede skapninger; Johannes' åpenbaring; Melkisedekske prestedømme, Det

En av de tolv apostler i Det nye testamente, sønn av Sebedeus og bror av Jakob. Tidligere i livet var han fisker (Mark 1:17–20). Sannsynligvis er han den ikke navngitte disippel av døperen Johannes som nevnes i Joh 1:41. Senere ble han kalt til å være en av Jesu Kristi disipler (Mat 4:21–22; Luk 5:1–11). Han skrev Johannesevangeliet, tre brev og Johannes' åpenbaring. Han var en av de tre som var sammen med Herren da han oppvakte Jairus' datter (Mark 5:35–42), på Forklarelsens berg (Mat 17:1–9) og i

Getsemane (Mat 26:36–46). Han skriver om seg selv at han var den disippel som Jesus elsket (Joh 13:23; 21:20) og dessuten "den andre disippelen" (Joh 20:2–8). Jesus kalte også ham og hans bror for Boanerges eller "tordensønner" (Mark 3:17). Han nevnes ofte i beretningene om korsfestelsen og oppstandelsen (Luk 22:8; Joh 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Johannes ble senere forvist til Patmos, hvor han skrev boken Johannes' åpenbaring (Åp 1:9).

Johannes nevnes ofte i åpenbaringer i de siste dager (1 Ne 14:18–27; 3 Ne 28:6; Ether 4:16; L&p 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Disse skriftstedene stadfester Bibelens beretning om Johannes og gir også innsikt i hans storhet og hvor viktig det arbeide var som Herren hadde gitt ham å gjøre på jorden i nytestamentelig tid, men også i de siste dager. Hellig skrift i de siste dager gjør det helt klart at Johannes ikke døde, men fikk tillatelse til å bli på jorden som en hjelpende tjener frem til tiden for Herrens annetkomme (Joh 21:20–23; 3 Ne 28:6–7; L&p 7).

Johannes' brev: Selv om forfatteren av disse tre brevene ikke nevner seg selv ved navn, har språket en så slående likhet med det apostelen Johannes skrev at man antar han har skrevet alle tre.

I første Johannes, kap. 1, formanes de hellige til å få samfunn med Gud. Kapittel 2 legger vekt på at de hellige kjenner Gud når de er lydige, samtidig som det lærer dem til ikke å elske verden. I kapittel 3 blir alle bedt om å bli Guds barn og elske hverandre. Kapittel 4 forklarer at Gud er kjærlighet og bor hos dem som elsker ham. Kapittel 5 forklarer at de hellige blir født av Gud ved tro på Kristus.

Johannes' andre brev ligner på hans første. Johannes fryder seg fordi "den utvalgte frues" barn har vært trofaste.

I hans tredje brev roses en person ved navn Gajus for sin trofasthet og for den hjelp han gir til dem som elsker sannheten.

Johannes-evangeliet: I denne boken i Det nye testamente bærer apostelen Johannes vitnesbyrd om at (1) Jesus er Kristus eller Messias og (2) at Jesus er Guds Sønn (Joh 20:31). De hendelser han skildrer fra Jesu liv, er valgt med omhu og ordnet med dette formål for øye. Boken begynner med en uttalelse om hvilken status Kristus hadde i det førjordiske liv: Han var sammen med Gud, han var Gud og hadde skapt alt som var blitt til. Han ble født i kjødet som Faderens enbårne Sønn. Johannes forteller fortløpende om Jesu virksomhet med hovedvekten lagt på hans guddommelighet og oppstandelse fra de døde. Han stadfester klart og tydelig at Jesus er Guds Sønn, hvilket blir bekreftet av undere, vitner, profetene og av det Kristus selv sa. Johannes underviser ved å stille opp mot hverandre lys og mørke, sannhet og feiltagelse, godt og ondt, Gud og djevelen. Kanskje blir ikke Jesu hellighet og de jødiske herskeres troløshet klarere stillet til skue i noen annen opptegnelse enn denne.

Johannes skrev hovedsakelig om Kristi virksomhet i Judea, og spesielt om den siste uken han virket her på jorden, mens Matteus, Markus og Lukas først og fremst skrev om hans virksomhet i Galilea. Flere deler av dette evangeliet er blitt klargjort ved åpenbaring i de siste dager (L&p 7 og L&p 88:138–141).

For å finne en liste over begivenheter i Frelserens liv beskrevet i Johannes evangelium se Harmonisering av evangeliene i tillegget.

Åpenbaringens bok: Se Johannes' åpenbaring

Johannes' åpenbaring. *Se også* Apokalypse; Johannes, sønn av Sebedeus

Den siste boken i Det nye testamente

er en åpenbaring gitt til apostelen Johannes. Han fikk anledning til å se verdens historie, spesielt de siste dager (Åp 1:1–2; 1 Ne 14:18–27; L&p 77). Johannes' åpenbaring er også kjent under navnet Apokalypsen.

Johannes mottok denne åpenbaringen på Herrens dag mens han var på øya Patmos (Åp 1:9–10) utenfor kysten av Asia, ikke langt fra Efesus. Det nøyaktige tidspunkt for åpenbaringen er ikke kjent.

Holdepunkter for å forstå boken finnes i 1 Nephi 14:18–27 og i Lære og pakter 77 (Ether 4:15–16).

Kapittel 1–3 er en innledning til boken og brev til de syv menighetene i Asia. Johannes skrev brevene for å hjelpe de hellige til å løse bestemte problemer. Kapittel 4–5 forteller om syn Johannes mottok som viser Guds og Kristi storslagne og rettferdige makt. I kapittel 6–9, 11 skriver Johannes at han så en bok som var forseglet med syv segl, hvert segl representerer tusen år av jordens timelige historie. Disse kapitlene handler hovedsakelig om begivenhetene i det syvende segl (se Åp 8–9; 11:1–15). Kapittel 10 forteller om en bok som Johannes spiste. Boken forestiller en fremtidig oppgave han skulle utføre. Kapittel 12 gjengir et syn om ondskapen som begynte i himmelen da Satan gjorde opprør og ble kastet ut. Den strid som begynte der, fortsetter å bli utkjempet på jorden. I kapittel 13, 17–19 forteller Johannes om de ugudelige, jordiske riker som kontrolleres av Satan, og forteller hvilken skjebne de går i møte, herunder ondskapens endelige ødeleggelse. Kapittel 14–16 forteller om de helliges rettferdighet midt iblant ondskapen like før Kristi annet komme. Kapittel 20–22 forteller om tusenårsriket, den vakre byen Det nye Jerusalem og de siste hendelser i jordens historie.

Jomfru. *Se også* Maria, Jesu mor

En kvinne i gifteferdig alder som aldri har hatt samleie. I Skriftene kan en jomfru representere en som er moralsk ren (Åp 14:4).

En jomfru skal bli med barn og føde en sønn, **Jes** 7:14 (Mat 1:23; 2 Ne 17:14).

Himmelens rike sammenlignes med ti jomfruer, **Mat** 25:1–13.

I byen Nasaret så jeg en jomfru som var Guds Sønns mor, **1 Ne** 11:13–18. Maria var en jomfru, et dyrebart og utvalgt redskap, **Alma** 7:10.

Jomfru Maria. *Se* Maria, Jesu mor

Jonas. *Se også* Ninive

En profet i Det gamle testamente som ble kalt av Herren for å forkynne omvendelse til byen Ninive (Jon 1:1–2).

Jonas' bok: En bok i Det gamle testamente som forteller om noe Jona opplevde. Sannsynligvis skrev ikke Jona boken selv. Bokens hovedtanke er at Jehova regjerer overalt og ikke begrenser sin kjærlighet til en enkelt nasjon eller et bestemt folk.

I kapittel 1 blir Jonas kalt av Herren som ber ham forkynne for Ninive. Men i stedet for å gjøre som Herren ønsker, flykter Jonas med en båt og blir slukt av en stor fisk. I kapittel 2 ber Jonas til Herren, og fisken spyr Jonas ut på tørr grunn. Kapittel 3 forteller om Jonas som drar til Ninive og profeterer at den vil gå til grunne. Men folket omvender seg. I kapittel 4 irettesetter Herren Jonas fordi han er sint for at Herren reddet folket.

Jesus lærte at Jonas som ble slukt av en fisk, var et forbilde på Jesu egen død og oppstandelse (Mat 12:39–40; 16:4; Luk 11:29–30).

Jonatan. *Se også* David; Saul, konge i Israel

I Det gamle testamente, en sønn av

Saul som var konge i Israel. Jonatan var en nær venn av David (1 Sam 13–23; 31).

Jord. *Se også* Skape, skapelse; Verden

Den planet vi bor på – skapt av Gud ved Jesus Kristus – for å bli brukt av det dødelige mennesket i dets prøvestand. Dens endelige bestemmelse er å bli forherliget og opphøyet (L&p 77:1–2; 130:8–9). De som har levd slik at de er verdige til celestial herlighet, vil få jorden til evig bolig, (L&p 88:14–26) og vil dvele i Faderens og Sønnens nærhet (L&p 76:62).

Skapt for mennesket: Gud ga mennesket herredømme over jorden, **1M** 1:28 (Moses 2:28). Jorden hører Herren til, **2M** 9:29 (Sal 24:1). Herren har gitt jorden til menneskenes barn, **Sal** 115:16. Jeg har gjort jorden, og menneskene på den har jeg skapt, **Jes** 45:12.

Ved hans ords kraft kom mennesket til jorden, **Jak bok** 4:9.

Jorden skal bli gitt til dem som har antatt Den hellige ånd som sin veileder, **L&p** 45:56–58 (L&p 103:7). De som har vært lydige mot evangeliet, skal få jordens gode ting som lønn, **L&p** 59:3. De fattige og saktmodige på jorden skal arve den, **L&p** 88:17 (Mat 5:5; 3 Ne 12:5).

Vi vil skape en jord, og vi vil prøve dem, **Abr** 3:24–25.

En levende organisme: Jorden står alltid ved lag, **Pred** 1:4.

Glasshavet er jorden i dens helliggjorte, udødelige og evige tilstand, **L&p** 77:1. Jorden må bli helliggjort og beredt for den celestiale herlighet, **L&p** 88:18–19.

Jorden stønnet høyt, **Moses** 7:48.

Jordens deling: La vannet samles på ett sted, **1M** 1:9. I Pelegs dager ble jorden delt, **1M** 10:25.

Etter at vannet hadde gått tilbake, ble det et utvalgt land, **Ether** 13:2.

Jorden skal bli som den var før den ble delt, **L&p** 133:24.

Jordens renselse: Det regnet på jorden i førti dager, **1M** 7:4.

Jorden er spart til ilden på dommens dag, **2 Pet** 3:7.

Etter i dag kommer ilden, **L&p** 64:24.

Jorden ønsker å bli renset fra urenhet, **Moses** 7:48.

Jordens endelige tilstand: Jorden skal rulles sammen som en bokrull og skal forgå, **3 Ne** 26:3 (L&p 29:23). Det skal bli en ny himmel og en ny jord, **Ether** 13:9 (L&p 29:23).

Glasshavet er jorden i dens helliggjorte, udødelige og evige tilstand, **L&p** 77:1. Jorden må bli helliggjort og beredt for den celestiale herlighet, **L&p** 88:18–19. Denne jord vil være som krystall og vil være en urim og tummim, **L&p** 130:8–9.

Jorden skal hvile i tusen år, **Moses** 7:64. Jorden vil bli fornyet, **Trosart** 1:10.

Jordan-elven

Elven Jordan renner fra Galileasjøen (Gennesaretsjøen) til Dødehavet. Elven er 160 km lang og dannes ved at flere kilder løper sammen på vei ned fra fjellet Hermon. Den er den viktigste elven i Israel.

To viktige hendelser knyttet til denne elven er Herren som deler vannet så Israel kan gå over (Jos 3:14–17), og Jesus Kristus som blir døpt (Mat 3:13–17; 1 Ne 10:9).

Josafat

En av Judas trofaste konger i Det gamle testamente (1 Kong 15:24; 22).

Josef fra Arimatea

Josef fra Arimatea var medlem av jødenes råd. Han var en av Kristi disipler og var en rik og trofast israelitt som ikke deltok i fordømmelsen av vår Herre. Etter korsfestelsen sørget Josef for at Frelserens legeme ble svøpt i et rent linklede og lagt i Josefs egen grav i

en klippe (Mat 27:57–60; Mark 15:43–46; Luk 23:50–53; Joh 19:38–42).

Josef, Marias ektemann. *Se også* Jesus Kristus; Maria, Jesu mor

Mann til Maria, Jesu mor. Josef nedstammet fra David (Mat 1:1–16; Luk 3:23–38) og bodde i Nasaret. Han var forlovet med Maria. Like før de skulle gifte seg, fikk Maria besøk av engelen Gabriel som kunngjorde at Maria var blitt utvalgt til å være Frelserens mor (Luk 1:26–35). Josef mottok også en åpenbaring om denne guddommelige fødsel (Mat 1:20–25).

Maria var den eneste som var jordisk av Jesu foreldre fordi Gud Faderen var Jesu far. Jødene betraktet imidlertid Josef som Jesu far, og slik ble han også behandlet av Jesus (Luk 2:48, 51). Fordi han ble advart fra himmelen i en drøm, reddet Josef Jesus-barnets liv ved å flykte til Egypt (Mat 2:13–14). Etter at Herodes var død, fikk Josef beskjed av en engel om å ta barnet med seg tilbake til Israel (Mat 2:19–23).

Josef, sønn av Jakob. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

I Det gamle testamente, den førstefødte sønn av Jakob og Rakel (1M 30:22–24; 37:3).

Josef fikk førstefødselsretten i Israel fordi Ruben, som var den førstefødte sønn av Jakobs første hustru, mistet denne rettigheten ved overtredelse (1 Krøn 5:1–2). Fordi Josef var verdig, var han som førstefødte sønn av Jakobs andre hustru, den neste med rett til denne velsignelsen. Josef fikk også en velsignelse av sin far like før Jakob døde (1M 49:22–26).

Josef var en meget karakterfast mann og var også "vis og forstandig" (1M 41:39). Da han avviste Potifars hustru, er dette et eksempel på tro, kyskhet og personlig rettskaffenhet (1M 39:7–12). Da Josef i Egypt fortalte sine brødre hvem han virkelig var, takket han dem og klandret dem ikke for det de hadde gjort mot ham. Han mente at det de hadde gjort, hadde ført til at Guds vilje ble oppfylt (1M 45:4–15).

Åpenbaring i de siste dager forteller hvilken stor oppgave Josefs familie har i de siste dager (JSO, 1M 50:24–38 [Tillegg]; 2 Ne 3:3–24; 3 Ne 20:25–27).

Jakob elsket Josef meget høyt og ga ham en farverik kjortel, **1M** 37:3. På grunn av sjalusi ble Josef hatet av sine brødre som planla å drepe ham, men i stedet solgte de ham til kjøpmenn som var på vei til Egypt, **1M** 37:5–36. I Egypt sørget Herren for at det gikk vel med Josef, som ble hersker i Potifars hus, **1M** 39:1–4. Potifars hustru løy og sa at Josef hadde forsøkt å forføre henne. Josef ble urettmessig fordømt og kastet i fengsel, **1M** 39:7–20. Josef tydet drømmene til Faraos munnskjenk og baker, **1M** 40. Farao begynte å begunstige Josef fordi Josef hadde tydet en av Faraos drømmer, og han gjorde Josef til en hersker i Egypt, **1M** 41:14–45. Efra'im og Manasse ble født, **1M** 41:50–52. Josef ble gjenforent med sin far og sine brødre, **1M** 45–46. Josef døde i Egypt i en alder av 110 år, **1M** 50:22–26.

Josefs stav. *Se* Efra'im – Efra'ims eller Josefs stav; Mormons bok

Joseph Smith jr. *Se* Smith, Joseph jr.

Joseph Smiths oversettelse (JSO). *Se også* Smith, Joseph jr.

En revisjon eller oversettelse av kong Jakobs versjon av Bibelen på engelsk som profeten Joseph Smith påbegynte i juni 1830. Han ble befalt av Gud å foreta oversettelsen og betraktet den som en del av sitt kall som profet.

Selv om Joseph var ferdig med det meste av oversettelsen i juli 1833, fortsatte han inntil sin død i 1844 å

foreta rettelser mens han forberedte manuskriptet til utgivelse. Selv om han offentliggjorde deler av oversettelsen i sin levetid, er det mulig at han ville ha gjort flere forandringer hvis han hadde rukket å utgi hele verket før han døde. Den reorganiserte kirke av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige kom med første utgave av Joseph Smiths inspirerte oversettelse i 1867, og har siden dengang utgitt flere utgaver.

Mens han holdt på med oversettelsen, lærte profeten mange nye ting. Flere kapitler i Lære og pakter ble mottatt som følge av dette oversettelsesarbeidet (som f.eks. L&p 76; 77; 91; og 132). Herren ga også Joseph spesielle instruksjoner i forbindelse med oversettelsen, og disse ble nedtegnet i Lære og pakter (L&p 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Mose bok og Joseph Smith – Matteus, som nå er tatt inn i Den kostelige perle, ble tatt direkte fra Joseph Smiths oversettelse.

Joseph Smiths oversettelse har gjengitt noen av de klare og verdifulle ting som er gått tapt i Bibelen (1 Ne 13). Selv om den ikke er Kirkens offisielle bibel, gir denne oversettelsen mange interessante forklaringer, og den er svært verdifull når det gjelder å få en forståelse av Bibelen. Den er også et vitne om profeten Joseph Smiths guddommelige kall og virksomhet.

Josia

En rettferdig konge i Juda fra 641–610 f.Kr. (2 Kong 22–24; 2 Krøn 34–35). I hans regjeringstid ble lovboken funnet i Herrens hus (2 Kong 22:8–13).

Josva. *Se også* Jeriko

I Det gamle testamente, en profet og leder som etterfulgte Moses. Han ble født i Egypt før Israels barn unnslapp (4M 14:26–31). Han og Kaleb var to av de tolv som ble sendt for å utspionere Kana'an, og de var de eneste som kom tilbake med en positiv rapport om landet (4M 13:8, 16–33; 14:1–10). Han døde 110 år gammel (Jos 24:29). Josva var et stort eksempel på en from profet og kriger.

Josvas bok: Boken er oppkalt etter Josva fordi han er bokens hovedperson, og ikke fordi han er forfatteren. Kapitlene 1–12 beskriver erobringen av Kana'an; kapitlene 13–24 forteller om Israels stammer som foretar en oppdeling av landet og om de siste råd Josva gir.

To vers å merke seg i Josvas bok er Herrens befaling til ham om å meditere over Skriftene (Jos 1:8) og Josva som ber folket om å være trofaste mot Herren (Jos 24:15).

Juda. *Se også* Bibel; Israel; Jøder

I Det gamle testamente, den fjerde sønn av Jakob og Lea (1M 29:35; 37:26–27; 43:2, 7; 44:14–16; 49:8). Jakob velsignet Juda og sa han ville være en naturlig leder blant Jakobs sønner og at fredsfyrsten (Jesus Kristus) ville være en av hans etterkommere (1M 49:10).

Juda stamme: Juda stamme tok ledelsen etter at de hadde bosatt seg i Kana'an. Hovedrivalen var Efra'ims stamme. Moses velsignet Juda stamme (5M 33:7). Etter Salomos regjeringstid gikk Juda stamme over til å bli Juda rike.

Juda rike: I Rehabeams regjeringstid ble Salomos herredømme delt i to adskilte riker, hovedsakelig på grunn av sjalusi mellom stammene Efra'im og Juda. Sydriket, eller Juda rike, omfattet Juda stamme og det meste av Benjamins stamme. Jerusalem var hovedstad. Dette riket var gjennomgående mer trofast når det gjaldt å tilbe Jehova enn nordriket var. Juda var mindre utsatt for angrep fra nord og øst, og den øverste makt forble i Davids familie inntil det babylonske fangenskap. Juda rike greide å bestå i

135 år etter at det mer folkerike og mektige Israels rike hadde gått til grunne.

Juda stav: Dette henspiller på Bibelen som en opptegnelse fra Judas hus (Esek 37:15–19). I de siste dager, når de forskjellige grener av Israels hus er samlet, vil deres hellige opptegnelser også bli samlet. Disse opptegnelser med hellig skrift utfyller hverandre og utgjør et samlet vitnesbyrd om at Jesus er Kristus, Israels Gud og hele jordens Gud (JSO, 1M 50:24–36 [Tillegg]; 2 Ne 3; 29).

Judas

I Det nye testamente, en av Jesu brødre og sannsynligvis forfatteren av Judas' brev (Mat 13:55; Jud 1:1).

Judas' brev: Denne boken er et brev fra Judas til noen hellige som hadde blitt svake i troen. De ble svekket av dem som hevdet at de var kristne, men som var umoralske og dyrket hedenske avguder, og krevde å bli fritatt for å adlyde den moralske lov. Judas ønsket å vekke de hellige så de kunne forstå hvilken åndelig fare de befant seg i, og oppmuntre dem til å være trofaste.

Verdt å merke seg hos Judas er vers 6 som forteller om krigen i himmelen, og at Lucifer og hans engler ble kastet ut fra denne førjordiske tilstand (Abr 3:26–28), og vers 14–15 hvor han siterer en profeti av Enok.

Judas, bror av Jakob

I Det nye testamente, en av Jesu Kristi opprinnelige tolv apostler (Luk 6:13–16). Sannsynligvis ble han også kalt Lebbeus Taddeus (Mat 10:2–4).

Judas Iskariot

En av Jesu tolv apostler i Det nye testamente (Mat 10:4; Mark 14:10; Joh 6:71; 12:4). Hans etternavn betydde "en mann fra Keriot". Han tilhørte Juda stamme, og var den eneste apostel som ikke var fra Galilea. Judas forrådte Herren.

Mottok tredve sølvpenger for å utlevere Kristus til en av ypperstesprestene, **Mat** 26:14–16 (Sak 11:12–13). Forrådte Herren med et kyss, **Mat** 26:47–50 (Mark 14:43–45; Luk 22:47–48; Joh 18:2–5). Hengte seg, **Mat** 27:5. Satan fór inn i Judas, **Luk** 22:3 (Joh 13:2, 26–30). David talte om Judas som forrådte Jesus, **Apg** 1:16 (Sal 41:10).

Jøder. *Se også* Israel; Juda

Jøder kan være (1) etterkommere av Juda, en av Jakobs tolv sønner, (2) de mennesker som tilhørte det fordums sydrike, Juda, eller (3) de som praktiserer judaismens levemåte og tradisjoner, men som ikke nødvendigvis er jøder av fødsel. Det er blitt vanlig å bruke ordet *jøde* for å betegne alle Jakobs etterkommere, men dette er ikke riktig. Det skulle begrenses til dem som er av Juda rike – eller mer spesielt i dag – til dem som er av Juda stamme og hans krets.

Kongespir skal ikke vike fra Juda før Shiloh kommer, **1M** 49:10.

Kristi evangelium er Guds kraft til frelse, først for jøde, **Rom** 1:16.

Gud Herren skulle oppreise en profet blant jødene – en Messias, **1 Ne** 10:4. Da boken kom ut av jødens munn, var de ting som ble skrevet, klare og rene, **1 Ne** 14:23. Jødene skal adspredes blant alle nasjoner, **2 Ne** 25:15. Jødene er min pakts folk fra fordums tid, **2 Ne** 29:4. De jøder som er adspredt, skal begynne å tro på Kristus, **2 Ne** 30:7. Jødene vil forkaste den sten de kunne bygge på, **Jak bok** 4:14–16. Jødene skal ha andre vitner om at Jesus virkelig var Kristus, **Mormon** 3:20–21.

To profeter skal oppreises for den jødiske nasjon i de siste dager, **L&p** 77:15. Kall på alle nasjoner, først på hedningefolkene og deretter på jødene, **L&p** 133:8.

I de dager skal det komme en stor trengsel over jødene, **JS – M** 1:18.

Kaifas. *Se også* Annas; Saddukeere

I Det nye testamente, en høyprest og Annas' svigersønn. Kaifas deltok aktivt i motstanden mot Jesus og hans disipler (Mat 26:3–4; Joh 11:47–51; 18:13–14).

Kain. *Se også* Abel; Adam; Hemmelige forbund; Mord

En av Adam og Evas sønner. Han slo ihjel sin yngre bror, Abel (1M 4:1–16).

Hans offer ble forkastet av Herren, **1M** 4:3–7 (Moses 5:5–8, 18–26). Drepte sin bror Abel, **1M** 4:8–14 (Moses 5:32–37). Herren forbannet ham og satte et merke på ham, **1M** 4:15 (Moses 5:37–41).

Adam og Eva fikk mange sønner og døtre før han ble født, **Moses** 5:1–3, 16–17. Elsket Satan mer enn Gud, **Moses** 5:13, 18. Sluttet en pakt med Satan, **Moses** 5:29–31.

Kaleb

En av dem som Moses sendte for å utspionere Kana'an i det andre år etter utvandringen. Bare han og Josva kom tilbake med en sannferdig rapport om landet (4M 13:6, 30; 14:6–38). Av alle som forlot Egypt, var det bare disse to som overlevde de førti årene i villmarken (4M 26:65; 32:12; 5M 1:36) og fikk komme inn i Kana'an (Jos 14:6–14; 15:13–19).

Kall, kalle, kalt av Gud. *Se også* Forvalter, forvaltning; Myndighet; Ordinere, ordinasjon; Utvalgt (adjektiv eller substantiv); Utvelge, utvalgte, utvalgt (verb)

Å bli kalt av Gud er å bli utnevnt eller innbudt av ham eller av rettmessig bemyndigede ledere i hans Kirke til å tjene ham på en særskilt måte.

Han la hendene på ham og innsatte ham i tjenesten, **4M** 27:23. Jeg ordinerte deg til en profet, **Jer** 1:5.

Jeg har utvalgt dere og ordinert dere, **Joh** 15:16. Paulus ble kalt til å være en apostel, **Rom** 1:1. Og ingen tiltar seg selv denne ære, men han blir kalt av Gud, **Heb** 5:4. Jesus ble kalt av Gud etter Melkisedeks vis, **Heb** 5:10.

Jeg er blitt kalt til å forkynne Guds ord ifølge åpenbaringens og profetiens ånd, **Alma** 8:24. Prester ble kalt og beredt fra verdens grunnvoll ble lagt, **Alma** 13:3.

Hvis dere har et ønske om å tjene Gud, da er dere kalt, **L&p** 4:3. Stå fast i det arbeid som jeg har kalt deg til, **L&p** 9:14. Du må ikke anta at du er kalt til å forkynne før du er kalt, **L&p** 11:15. Eldstene er kalt til å gjennomføre innsamlingen av de utvalgte, **L&p** 29:7. Ingen skal forkynne mitt evangelium eller bygge opp min kirke uten at han er ordinert, **L&p** 42:11. Mange er kalt, men få er utvalgt, **L&p** 121:34.

En mann må kalles av Gud, **Trosart** 1:5.

Kall og utvelgelse. *Se også* Utvelgelse

Kristi rettferdige tilhengere kan bli regnet blant de utvalgte som får en forsikring om at de vil bli opphøyet. Dette kall og denne utvelgelse begynner med omvendelse og dåp, og den blir fullstendig når de "streber fremover, nyter Kristi ord og holder ut til enden" (2 Ne 31:19–20). Skriftene kaller denne prosessen for å gjøre sitt kall og sin utvelgelse fast (2 Pet 1:4–11; L&p 131:5–6).

Dere skal være et kongerike av prester for meg, **2M** 19:5–6 (Åp 1:6).

Gud har fra begynnelsen utsett de utvalgte til frelse, **2 Tess** 2:13. Vær ivrige etter å gjøre deres kall og utvelgelse fast, **2 Pet** 1:10.

Herren besegler dere til seg, **Mosiah** 5:15. Jeg inngår en pakt med deg om at du skal ha evig liv, **Mosiah** 26:20.

Trofaste prestedømsbærere blir kirken og riket og Guds utvalgte, **L&p** 84:33–34. Det enda fastere profetiske ord betyr at et menneske vet at det er beseglet til evig liv, **L&p** 131:5–6. Jeg besegler på deg din opphøyelse, **L&p** 132:49.

Kam. *Se også* Noah, patriark i Bibelen

I Det gamle testamente, Noahs tredje sønn (1M 5:32; 6:10; Moses 8:12, 27).

Noah, hans sønner og deres familier gikk inn i arken, **1M** 7:13. Kams sønn, Kana'an, fikk en forbannelse, **1M** 9:18–25.

Kams styreform var patriarkalsk, og han ble velsignet med visdom og med jordens goder, men ikke med prestedømmet, **Abr** 1:21–27. Kams hustru, som var en etterkommer av Kain, og hennes datter Egyptus slo seg ned i Egypt, **Abr** 1:23, 25 (Sal 105:23; 106:21–22).

Kana'an, kana'aneer

I gammeltestamentelig tid Kams fjerde sønn (1M 9:22; 10:1, 6) og Noahs sønnesønn. *Kana'aneere* var de som kom fra det land hvor Kana'an opprinnelig bodde, eller som var hans etterkommere. Det folk som var bosatt i lavlandet langs Middelhavs-kysten i Palestina, ble også kalt *kana'aneere.* Ordet ble også brukt som en fellesbetegnelse på alle ikke-israelitter som bodde i landet vest for Jordan og som grekerne kalte fønikere.

Kanon, kanoniske skrifter. *Se også* Bibel; Kostelige perle, Den; Lære og pakter; Mormons bok; Skriftene

En godkjent autoritativ samling av hellige bøker. I Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige kalles de kanoniske bøker for standardverkene, som består av Det gamle og nye testamente, Mormons bok, Lære og pakter, og Den kostelige perle.

Keiser (Caesar)

I Det nye testamente den tittel noen av de romerske overherrer var kjent under. I Skriftene er tittelen brukt som et symbol på verdslig styreform og makt.

Gi da keiseren det som keiserens er, **Mat** 22:21 (Mark 12:17; Luk 20:25; L&p 63:26).

Kimball, Spencer W. *Se også* Offisiell erklæring 2

Kirkens tolvte president etter at den ble grunnlagt i 1830. Spencer W. Kimball var president fra desember 1973 til november 1985. Han var født i 1895 og døde i 1985, nitti år gammel.

I juni 1978 kunngjorde Det første presidentskap at president Kimball hadde mottatt en åpenbaring som gjorde det mulig å gi prestedømmet og tempelets velsignelser til alle verdige, mannlige medlemmer, **OE** 2.

Kirke, den store og avskyelige. *Se* Djevel – Djevelens kirke

Kirke, tegn på den sanne. *Se også* Jesu Kristi Kirke; Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige; Tegn

Læresetninger og handlinger i en kirke som viser at den er godkjent av Gud og er det middel Herren har opprettet så hans barn kan motta alle hans velsignelser. Nedenfor er noen av kjennetegnene på den sanne kirke:

En korrekt forståelse av guddommen: Gud skapte mennesket i sitt eget bilde, **1M** 1:26–27. Herren talte til Moses ansikt til ansikt, **2M** 33:11.

Det evige liv er å kjenne Gud Faderen og Jesus Kristus, **Joh** 17:3.

Faderen og Sønnen har legemer av kjøtt og ben, **L&p** 130:22–23.

Faderen og Sønnen viste seg for Joseph Smith, **JS – H** 1:15–20. Vi tror på Gud, den evige Fader, **Trosart** 1:1.

Evangeliets første prinsipper og ordinanser: Uten at en blir født av vann og Ånd, **Joh** 3:3–5. Omvend dere og la dere alle døpe på Jesu Kristi navn, **Apg** 2:38. Nå la de hendene på dem, og de fikk Den hellige ånd, **Apg** 8:14–17. Bli Guds barn ved tro på Jesus Kristus, **Gal** 3:26–27.

Omvend dere, og bli døpt i min elskede Sønns navn, **2 Ne** 31:11–21.

De som trodde, ble døpt og mottok Den hellige ånd ved håndspåleggelse, **L&p** 76:50–53.

Det riktige prestedømme er nødvendig for å døpe og gi Den hellige ånds gave, **JS – H** 1:70–72. En beskrivelse av evangeliets første prinsipper og ordinanser, **Trosart** 1:4.

Åpenbaring: Uten åpenbaring blir folket tøylesløst, **Ord** 29:18. Herren åpenbarer sine hemmeligheter for sine profeter, **Amos** 3:7.

Kirken er bygget på åpenbaringens klippe, **Mat** 16:17–18 (L&p 33:13).

Ve den som sier at Herren ikke lenger virker ved åpenbaring, **3 Ne** 29:6.

Åpenbaringer og bud kommer bare gjennom den som er utpekt, **L&p** 43:2–7.

Vi tror alt som Gud har åpenbart, **Trosart** 1:9.

Profeter: Kirken er bygget på apostlenes og profetenes grunnvoll, **Ef** 2:19–20. Apostler og profeter er helt avgjørende for Kirken, **Ef** 4:11–16.

Joseph Smith ble kalt til å være en seer, en oversetter, en profet og en apostel, **L&p** 21:1–3.

Vi tror på profeter, **Trosart** 1:6.

Myndighet: Jesus ga sine disipler makt og myndighet, **Luk** 9:1–2 (Joh 15:16).

Helamans sønn, Nephi, hadde stor myndighet fra Gud, **Hel** 11:18 (3 Ne 7:17).

Profeten skal motta ord og befalinger for Kirken, **L&p** 21:4–5. Ingen kan forkynne evangeliet eller bygge opp Kirken uten at han er ordinert av en som har myndighet, **L&p** 42:11. Eldstene skal forkynne evangeliet, og gjøre det med myndighet, **L&p** 68:8.

Alle som forkynner og forretter for Gud, må være kalt av Gud av dem som har myndighet, **Trosart** 1:5.

Mer hellig skrift skulle komme frem: Juda stav skal føyes sammen med Josefs stav, **Esek** 37:15–20.

Det var forutsagt at mer hellig skrift skulle komme frem i de siste dager, **1 Ne** 13:38–41.

Vi tror at Gud fortsatt vil åpenbare mange store og viktige ting, **Trosart** 1:9.

Kirkens organisasjon: Kirken er bygget på apostlenes og profetenes grunnvoll, **Ef** 2:19–20. Apostler og profeter er helt nødvendige for Kirken, **Ef** 4:11–16. Kristus er Kirkens (over)hode, **Ef** 5:23.

Kristi kirke må kalles ved hans navn, **3 Ne** 27:8.

Vi tror på den samme organisasjon som fantes i den opprinnelige kirke, **Trosart** 1:6.

Misjonærarbeide: Gå derfor ut og undervis alle nasjoner, **Mat** 28:19–20. De sytti ble kalt til å forkynne evangeliet, **Luk** 10:1.

De ønsket at frelse skulle forkynnes for enhver skapning, **Mosiah** 28:3.

Eldstene skal gå ut to og to og forkynne mitt evangelium, **L&p** 42:6. Evangeliet må bli forkynt for enhver skapning, **L&p** 58:64.

Åndelige gaver: De begynte å tale i andre tunger, **Apg** 2:4. Eldstene skal helbrede de syke, **Jak brev** 5:14.

Fornekt ikke Guds gaver, **Moroni** 10:8.

En oppregning av Guds gaver, **L&p** 46:13–26 (1 Kor 12:1–11; Moroni 10:9–18).

Templer: Jeg vil slutte en pakt med dem og sette min helligdom midt iblant dem for evig tid, **Esek** 37:26–27. Herren skal brått komme til sitt tempel, **Mal** 3:1.

Nephi bygget et tempel, **2 Ne** 5:16.

De hellige ble refset fordi de unnlot å bygge Herrens hus, **L&p** 95 (L&p 88:119). Herrens folk bygger alltid templer for å utføre hellige ordinanser, **L&p** 124:37–44. Å bygge templer og utføre ordinanser utgjør en del av det store siste dagers verk, **L&p** 138:53–54.

Kirken, dens navn. *Se også* Jesu Kristi Kirke; Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige; Mormon(er)

I Mormons bok fortelles det at da Jesus Kristus besøkte de rettferdige nephitter kort tid etter sin oppstandelse, sa han at hans Kirke skulle kalles ved hans navn (3 Ne 27:3–8). I nyere tid har Herren åpenbart at Kirkens navn skal være "Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige" (L&p 115:4).

Kirtland tempel, Ohio (USA)

Det første tempel bygget av Kirken i nyere tid. De hellige bygget det på Herrens befaling i Kirtland (L&p 94:3–9). Ett formål var å opprette et sted hvor Kirkens verdige medlemmer kunne motta åndelig kraft, myndighet og mer lys (L&p 109–110). Det ble innviet den 27. mars 1836, og innvielsesbønnen ble gitt til profeten Joseph Smith ved åpenbaring (L&p 109). I dette tempelet ga Herren flere viktige åpenbaringer og gjenga nødvendige prestedømsnøkler (L&p 110; 137). Det ble ikke brukt til alle tempelets ordinanser slik de blir gitt i templene i dag.

Kishkumen. *Se også* Gadiantonrøvere

I Mormons bok, en leder for en gruppe ugudelige mennesker som senere ble kjent under navnet Gadianton-røvere (Hel 1:9–12; 2).

Kjerubene

Skikkelser som forestiller himmelske skapninger. Deres nøyaktige form er ukjent. Kjerubene er blitt satt til å vokte hellige steder.

Herren satte kjerubene for å vokte veien til livets tre, **1M** 3:24 (Alma 12:21–29; 42:2–3; Moses 4:31). Symbolske bilder av kjerubene ble anbragt på nådestolen, **2M** 25:18, 22 (1 Kong 6:23–28; Heb 9:5). Kjerubene er nevnt i Esekiels syner, **Esek** 10; 11:22.

Kjærlighet. *Se også* Fiendskap; Medlidenhet; Nestekjærlighet

Dyp hengivenhet og medfølelse. Kjærlighet til Gud omfatter hengivenhet, tilbedelse, ærbødighet, ømhet, barmhjertighet, tilgivelse, medlidenhet, nåde, tjeneste, takknemlighet og vennlighet. Det største eksempel på Guds kjærlighet til sine barn kommer til uttrykk i Jesu Kristi uendelige forsoning.

Du skal elske din neste som deg selv, **3M** 19:18 (Mat 5:43–44; 22:37–40; Rom 13:9; Gal 5:14; Jak brev 2:8; Mosiah 23:15; L&p 59:6). Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte, **5M** 6:5 (Moroni 10:32; L&p 59:5). Herren din Gud vil prøve dere for å kjenne om dere elsker Herren deres Gud, **5M** 13:3. Den Herren elsker, den refser han, **Ord** 3:12. En venn elsker alltid, **Ord** 17:17.

For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, **Joh** 3:16 (L&p 138:3). Som jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre, **Joh** 13:34 (Joh 15:12, 17; Moses 7:33). Dersom dere elsker meg, da holder dere mine bud, **Joh** 14:15 (L&p 42:29). Ingen har større kjærlighet enn denne at han setter sitt liv til for sine venner, **Joh** 15:13. Peter, elsker du meg mer enn disse? Fø mine får, **Joh** 21:15–17. Ingenting skal skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus, **Rom** 8:35–39. Intet øye har sett det Gud har beredt for dem som elsker ham, **1 Kor** 2:9. Tjen hverandre i kjærlighet, **Gal** 5:13. Dere menn, elsk deres hustruer, **Ef** 5:25 (Kol 3:19). Elsk ikke verden, **1 Joh** 2:15. Gud er kjærlighet, **1 Joh** 4:8. Vi elsker fordi han elsket oss først, **1 Joh** 4:19.

Kristus led på grunn av sin kjærlige vennlighet mot menneskene, **1 Ne** 19:9. Strev fremover med kjærlighet til Gud og alle mennesker, **2 Ne** 31:20. Dere vil lære dem å elske hverandre og tjene hverandre, **Mosiah** 4:15. Hvis dere har følt en trang til å synge den forløsende kjærlighets sang, har dere denne følelsen

nå, **Alma** 5:26. Bli ledet av Den hellige ånd så dere blir tålmodige og fulle av kjærlighet, **Alma** 13:28. Hold dine lidenskaper i tømme, så du kan bli fylt med kjærlighet, **Alma** 38:12. Det var ikke noen stridigheter på grunn av Guds kjærlighet som bodde i menneskenes hjerter, **4 Ne** 1:15. Alt som innbyr til å elske Gud, er inspirert av Gud, **Moroni** 7:13–16. Kjærligheten er Kristi rene kjærlighet, **Moroni** 7:47. Fullkommen kjærlighet jager bort all frykt, **Moroni** 8:16 (1 Joh 4:18).

Kjærlighet gjør menneskene skikket til Guds arbeide, **L&p** 4:5 (L&p 12:8). Helliggjørelse kommer til alle som elsker og tjener Gud, **L&p** 20:31. Dersom du elsker meg, skal du tjene meg og holde alle mine bud, **L&p** 42:29 (Joh 14:15). Vis større kjærlighet mot den som du har irettesatt, **L&p** 121:43.

Menneskene elsket Satan mer enn Gud, **Moses** 5:13, 18, 28.

Kjød, kjøtt. *Se også* Dødelig, dødelighet; Kjødelig; Legeme; Naturlige menneske

Ordet har flere betydninger: (1) De bløte deler som utgjør kroppen til mennesker, dyr, fugler og fisker, (2) jordelivet (dødeligheten) og (3) menneskets fysiske eller kjødelige natur.

Kroppens bløte deler: Dyr skal være føde for dere, **1M** 9:3. Dyr skulle ikke drepes i utrengsmål, **JSO, 1M** 9:10–11 (L&p 49:21).

Dyr og fugler er gitt så mennesket kan bruke det til mat og klær, **L&p** 49:18–19 (L&p 59:16–20). Vi skulle spise sparsomt med kjøtt, **L&p** 89:12–15.

Jordelivet (dødeligheten): Jesus er den eneste som også har Faderen som sin jordiske far, **Joh** 1:14 (Mosiah 15:1–3).

Adam ble det første kjød, **Moses** 3:7.

Menneskets kjødelige natur: Forbannet er den mann som holder kjød for sin arm, **Jer** 17:5.

Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig, **Mark** 14:38. Kjødets lyst er ikke av Faderen, **1 Joh** 2:16.

Nephi sørget og gremmet seg på grunn av sitt kjød og sine misgjerninger, **2 Ne** 4:17–18, 34. Underkast dere ikke djevelen og kjødet, **2 Ne** 10:24.

Kjødelig. *Se også* Fall, Adam og Evas; Naturlige menneske; Sanselig, sanselighet

Noe som ikke er åndelig. Ordet brukes spesielt for å betegne det som enten er dødelig og timelig (L&p 67:10) eller verdslig, kjødelig og sanselig (Mosiah 16:10–12).

Å være kjødelig-sinnet er død, **2 Ne** 9:39. Djevelen luller menneskene inn i en verdslig trygghet, **2 Ne** 28:21. De hadde sett seg selv i sin egen kjødelige tilstand, **Mosiah** 4:2. Den som holder fast ved sin egen kjødelige natur, forblir i sin falne tilstand, **Mosiah** 16:5. Alle må bli født av Gud og bli forandret fra sin kjødelige og falne tilstand, **Mosiah** 27:25. Menneskene var blitt kjødelige, sanselige og djevelske, **Alma** 42:10.

De som følger sin egen vilje og sine kjødelige lyster, må falle, **L&p** 3:4. Det menneske som har et kjødelig sinn, kan ikke se Gud, **L&p** 67:10–12.

Menneskene begynte å bli kjødelige, sanselige og djevelske, **Moses** 5:13; 6:49.

Klagesangene

En bok i Det gamle testamente skrevet av Jeremia. Det er en samling av dikt og sanger fulle av sorg fordi Jerusalem og Israel som nasjon har falt. Boken ble skrevet etter byens fall, ca. år 586 f.Kr.

Klippe (sten). *Se også* Evangelium; Jesus Kristus; Åpenbaring

Et bilde på Jesus Kristus og hans evangelium, som er et sterkt fundament og en støtte (L&p 11:24; 33:12–13). *Klippe* kan også henspille på åpenbaring, som Gud

benytter seg av for å gjøre sitt evangelium kjent for menneskene (Mat 16:15–18).

Klippen! Fullkomment er hans verk, **5M** 32:4. Herren er min klippe som jeg tar min tilflukt til, **2 Sam** 22:2–3. En sten ble revet løs, men ikke med hender, **Dan** 2:34–35.

Huset var grunnlagt på fjell, **Mat** 7:25 (3 Ne 14:25). Jesus Kristus er den stenen som ble forkastet, **Apg** 4:10–11. Og klippen var Kristus, **1 Kor** 10:1–4 (2M 17:6).

Den som er bygget på klippen, mottar sannheten, **2 Ne** 28:28. Jødene vil forkaste den sten (Kristus) som de kunne bygge på, **Jak bok** 4:15–17. Det er på vår Forløsers klippe vi må bygge vår grunnvoll, **Hel** 5:12. Den som bygger på Kristi lære, bygger på hans klippe, og vil ikke falle når flommen kommer, **3 Ne** 11:39–40 (Mat 7:24–27; 3 Ne 18:12–13). En forstandig mann som bygget sitt hus på fjell, **3 Ne** 14:24.

Hvis dere er bygget på min klippe, kan jord og helvete ikke få overhånd, **L&p** 6:34. Den som bygger på denne klippe, skal aldri falle, **L&p** 50:44.

Jeg er Messias, Sions konge, himmelens klippe, **Moses** 7:53.

Knurre. *Se også* Opprør

Å syte og beklage seg over Guds hensikter, planer eller hans tjenere.

Folket knurret mot Moses, **2M** 15:23–16:3.

Jødene knurret over Jesus, **Joh** 6:41.

Laman og Lemuel knurret over mange ting, **1 Ne** 2:11–12 (1 Ne 3:31; 17:17).

Knurr ikke på grunn av det du ikke har sett, **L&p** 25:4.

Kolob

Den stjerne som er nærmest Guds trone (Abr 3:2–3, 9).

Abraham så Kolob og stjernene, **Abr** 3:2–18. Herrens tidsregning er ifølge Kolobs tidsregning, **Abr** 3:4, 9 (Abr 5:13).

Kolosserne, brevet til. *Se også* Paulus; Paulus' brev

En bok i Det nye testamente. Opprinnelig var den et brev som apostelen Paulus skrev til kolosserne etter å ha blitt besøkt av Epafras, som var Kirkens *evangelist* i Kolossæ (Kol 1:7–8). Epafras fortalte Paulus at kolosserne hadde begynt å begå alvorlige feil. De trodde nemlig at de var bedre enn andre mennesker fordi de nøye etterlevde bestemte ytre ordinanser (Kol 2:16), nektet seg visse fysiske behov og dyrket engler (Kol 2:18). Alt dette fikk kolosserne til å tro at de ble helliggjort. De følte også at de forsto universets mysterier bedre enn andre medlemmer av Kirken. I sitt brev irettesatte Paulus dem gjennom å undervise dem om at forløsning bare kommer gjennom Kristus, og at vi skal være vise og tjene ham.

I kapittel 1 hilser Paulus kolosserne. Kapittel 2–3 er doktrinære og inneholder uttalelser om Kristus som Forløseren, farene ved falsk tilbedelse og om Oppstandelsens betydning. I kapittel 4 forteller han at de hellige skal være vise i alle ting.

Kom, komme. *Se også* Disippel; Lydighet, lydig, (ad)lyde

I Skriftene, ofte i betydningen å nærme seg en annen ved at man følger eller adlyder, som f.eks. i uttrykket "kom til Kristus og bli fullkommengjort i ham" (Moroni 10:32).

Vend øret hit og kom til meg, **Jes** 55:3.

Kom til meg, alle som strever, **Mat** 11:28. La de små barn komme til meg, **Mat** 19:14. Om noen vil komme etter meg, da må han fornekte seg selv, **Luk** 9:23. Den som kommer til meg, skal ikke hungre, **Joh** 6:35.

Kristus innbyr alle til å komme til seg, **2 Ne** 26:33. Kom til meg og bli frelst, **3 Ne** 12:20. Kom til Kristus, **Moroni** 10:32.

Innby alle til å komme til Kristus,

L&p 20:59. Kom til meg, og deres sjeler skal leve, **L&p** 45:46.

Kongebøkene

To bøker i Det gamle testamente. Disse bøkene inneholder beretningen om Israels historie – fra den tid da Davids fjerde sønn, Adonja (ca. år 1015 f.Kr.), gjorde opprør, og frem til da Juda til slutt ble tatt til fange (ca. år 586 f.Kr.). I disse bøkene finnes hele historien om nordriket (Israels ti stammer) – fra adskillelsen fant sted og frem til tiden da assyrerne førte dem i fangenskap til landene i nord. Se også Kronologisk oversikt i tillegget.

Første kongebok: Kapittel 1 handler om de siste dager av kong Davids liv. Kapittel 2–11 forteller om Salomo. Kapittel 12–16 forteller om dem som fulgte umiddelbart etter Salomo, Rehabeam og Jeroboam. Jeroboam var årsak til at Israels rike ble delt. Også andre konger er nevnt. Kapittel 17–21 forteller om deler av Elijahs virksomhet når han formaner Israels konge, Akab. Kapittel 22 forteller om en krig mot Syria hvor Akab og Judas konge, Josafat, slår sine styrker sammen. Profeten Mika profeterer mot kongene.

Annen kongebok: Kapittel 1:1–2:11 fortsetter beretningen om Elijah og om hvordan han fór opp til himmelen i en ildvogn. Kapittel 2–9 forteller om Elisa som virker med stor tro og kraft. Kapittel 10 forteller om kong Jehu og hvordan han utryddet Akabs hus og Baals prester. Kapittel 11–13 forteller om Joas' rettferdige styre og om Elisas død. Kapittel 14–17 forteller om forskjellige konger som regjerte i Israel og Juda, ofte var de ugudelige. I kapittel 15 fortelles det om assyrerne som fører Israels ti stammer i fangenskap. Kapittel 18–20 forteller om Judas rettferdige konge, Hiskia, og om profeten Jesaja. Kapittel 21–23 forteller om kong Manasse og Josia. Ifølge overleveringen var Manasse ansvarlig for at Jesaja led martyrdøden. Josia var en rettferdig konge som ga loven tilbake til jødene. Kapittel 24–25 forteller om det babylonske fangenskap.

Kongemenn

En gruppe i Mormons bok som ønsket å omstyrte nephittenes styreform (Alma 51:1–8).

Korihor. *Se også* Antikrist

En antikrist i Mormons bok som forlangte å bli vist et tegn som et bevis på Guds makt. Herren slo ham så han ble stum (Alma 30:6–60).

Korinterne, brev til. *Se også* Paulus; Paulus' brev

To bøker i Det nye testamente. De var opprinnelig brev som Paulus skrev til de hellige i Korint for å irettesette dem. Korinterne bodde i et ugudelig og umoralsk samfunn.

Første brev: Kapittel 1 inneholder Paulus' hilsen og hans formaning til de hellige om å være forenet. I kapittel 2–6 irettesetter Paulus menigheten i Korint for deres overtredelser. I kapittel 7–12 besvarer Paulus visse spørsmål. Kapittel 13–15 handler om kjærlighet, åndelige gaver og oppstandelsen. Kapittel 16 inneholder Paulus' råd om å være sterk i troen.

Andre brev: I kapittel 1 hilser Paulus menigheten og sender dem et trøstende budskap. I kapittel 2 gir han personlige råd til Titus. Kapittel 3–7 handler om evangeliets kraft i de helliges og deres lederes liv. I kapittel 8–9 blir de hellige rådet til å gi med glede til de fattige. Kapittel 10–12 er en bekreftelse på den stilling Paulus selv har i egenskap av apostel. Kapittel 13 er en formaning om å være fullkommen.

Kornelius. *Se også* Hedningefolkene; Høvedsmann; Peter

En høvedsmann i Cæsarea som ble

døpt av Peter (Apg 10). Sannsynligvis var han den første av hedningefolkene som ble medlem av Kirken uten først å ha konvertert til jødedommen. At Kornelius og hans familie ble døpt markerte begynnelsen til at evangeliet kunne forkynnes for hedningefolkene. Peter, som på den tid var den ledende apostel og hadde nøklene til Guds rike på jorden, ledet denne forkynnelse.

Kors. *Se også* Forsoning; Golgata; Jesus Kristus; Korsfestelse; Nadverd

Den trekonstruksjon som Jesus Kristus ble korsfestet på (Mark 15:20–26). I verden i dag er det mange som betrakter korset som et symbol på Kristi korsfestelse og sonoffer. Imidlertid har Herren gitt sine egne symboler for sin korsfestelse og sitt offer, nemlig nadverdens brød og vann (Mat 26:26–28; L&p 20:40, 75–79). I Skriftene er de som tar opp sitt kors, de som elsker Jesus Kristus så høyt at de tar avstand fra all ugudelighet og ethvert verdslig begjær, og holder hans bud (JSO, Mat 16:25–26 [Tillegg]).

Om noen vil komme etter meg, da må han fornekte seg selv og hver dag ta sitt kors opp og følge meg, **Luk** 9:23 (3 Ne 12:30; L&p 23:6). Jesus led på korset og har satt seg på høyre side av Guds trone, **Heb** 12:2.

Han ble løftet opp på korset og drept for verdens synder, **1 Ne** 11:33. De som har båret verdens kors, skal arve Guds rike, **2 Ne** 9:18. Min Fader sendte meg så jeg kunne bli løftet opp på korset, **3 Ne** 27:14–15.

Den som ikke vil ta sitt kors opp og følge meg og holde mine bud, skal ikke bli frelst, **L&p** 56:2.

Enok så Menneskesønnen bli løftet opp på korset, **Moses** 7:55.

Korsfestelse. *Se også* Forsoning; Golgata; Jesus Kristus; Kors

En romersk henrettelsesmetode som var vanlig på nytestamentelig tid. Vedkommende ble avlivet ved at hans hender og føtter enten ble bundet eller naglet til et kors. Vanligvis var det bare slaver og simple forbrytere som ble korsfestet. Forut for korsfestelsen ble vedkommende ofte enten hudstrøket eller pisket (Mark 15:15). Den som skulle korsfestes, ble som regel tvunget til å bære sitt eget kors til retterstedet (Joh 19:16–17). Offerets klær ble vanligvis overtatt av de soldatene som utførte korsfestelsen (Mat 27:35). Korset ble stukket ned i jorden så den korfestedes ben bare befant seg en snau halvmeter over bakken, og ble bevoktet av soldater inntil den korsfestede var død, noe som i enkelte tilfeller kunne ta hele tre dager (Joh 19:31–37).

Jesus Kristus ble korsfestet fordi en gruppe vantro på falskt grunnlag anklaget ham for opprør mot keiseren og for gudsbespottelse fordi han sa han var Guds Sønn. Jesus ble iført en purpurkappe (Joh 19:2) og en tornekrone, og ble også spottet på andre måter (Mat 26:67; Mark 14:65).

De ugudelige vil gjennombore Messias' hender og føtter, **Sal** 22:11–18. Kristus vil gå som et lam til slaktebenken, **Jes** 53:7.

Jesus forutsa sin korsfestelse, **Mat** 20:18–19. En beskrivelse av Kristi korsfestelse, **Mat** 27:22–50 (Mark 15:22–37; Luk 23:26–46; Joh 19:17–30).

Nephi så i et syn at Guds Lam ble korsfestet, **1 Ne** 11:33. Nephi fortalte om Kristi lidelser og korsfestelse, **1 Ne** 19:9–14. Jakob fortalte om Israels Hellige, om hans virksomhet og korsfestelse, **2 Ne** 6:9. Storm og uvær, jordskjelv, ild og hvirvelvinder i Amerika bekreftet at Jesus ble korsfestet i Jerusalem, **3 Ne** 8.

Jeg er Jesus som ble korsfestet, **L&p** 45:51–52. Jesu virksomhet blant åndene i varetekt foregikk bare i tiden mellom hans død og oppstandelse, **L&p** 138:27.

Kostelige perle, Den. *Se også* Kanon, kanoniske skrifter; Skriftene; Smith, Joseph jr.

Guds rike på jorden blir sammenlignet med en "kostelig perle" (Mat 13:45–46).

Den kostelige perle er også navnet på ett av fire bind med hellig skrift som kalles "standardverker" i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Den kostelige perle kom første gang ut i 1851 og inneholdt dengang en del stoff som vi nå finner i Lære og pakter. Utgaver etter 1902 har følgende innhold: (1) Utdrag fra Joseph Smiths oversettelse av Første Mosebok, som kalles Mose bok, og kapittel 24 av Matteus-evangeliet, som kalles Joseph Smith – Matteus; (2) Joseph Smiths oversettelse av noen egyptiske papyrus han kom over i 1835 og som kalles Abrahams bok; (3) Et utdrag av Joseph Smiths historie om Kirken som han skrev i 1838 og som kalles Joseph Smith – Historie; (4) Trosartiklene, tretten uttalelser om tro og læresetninger.

Kraft, makt. *Se også* Myndighet; Prestedømme

Evne til å gjøre noe. Å ha makt over noen eller noe er å kunne kontrollere eller befale vedkommende. I Skriftene brukes ordet ofte i forbindelse med Guds makt/kraft eller makt/kraft fra himmelen. Ofte er ordet nær forbundet med prestedømmets myndighet, som er tillatelse eller rett til å handle på vegne av Gud.

Derfor reiste jeg deg opp, så jeg kunne vise deg min makt, **2M** 9:16. Gud er mitt sterke vern, **2 Sam** 22:33. Nekt ikke din hjelp når det står i din makt å gi den, **Ord** 3:27. Jeg er full av kraft ved Herrens Ånd, **Mika** 3:8.

Meg er gitt all makt i himmel og på jord, **Mat** 28:18. De var slått av undring over hans lære, for hans tale var med kraft, **Luk** 4:32. Bli i byen til dere blir ikledd kraft fra det høye, **Luk** 24:49. Men alle de som tok imot ham, dem ga han makt til å bli Guds sønner, **Joh** 1:12 (L&p 11:30). Men dere skal få kraft idet Den hellige ånd kommer over dere, **Apg** 1:8. Det er ingen makt uten at den er fra Gud, **Rom** 13:1. Dere som ved Guds makt blir holdt oppe ved tro til frelse, **1 Pet** 1:3–5.

Jeg er fylt med Guds kraft, **1 Ne** 17:48. Det er blitt åpenbart for meg ved Den hellige ånds kraft, **Jak bok** 7:12. Et menneske kan få stor kraft fra Gud, **Mosiah** 8:16. De underviste med kraft og myndighet fra Gud, **Alma** 17:2–3. Nephi underviste med kraft og stor myndighet, **3 Ne** 7:15–20 (3 Ne 11:19–22).

Selv om et menneske kan ha kraft til å gjøre mange mektige gjerninger, må han likevel falle hvis han roser seg av sin egen styrke, **L&p** 3:4. Alle mennesker har kraften i seg til å gjøre godt, **L&p** 58:27–28. I Det melkisedekske prestedømmes ordinanser blir guddommelighetens kraft tilkjennegitt, **L&p** 84:19–22. Prestedømmets rettigheter er uadskillelig forbundet med himmelens krefter, **L&p** 121:34–46.

Jeg vil lede deg ved min hånd, og min kraft skal være over deg, **Abr** 1:18.

Krangle. *Se* Strid (trette)

Krenke

Å bryte guddommelig lov, synde, forårsake skade, fremkalle ubehag, vekke mishag eller irritere.

En bror som en har gjort urett mot, er vanskeligere å vinne enn en festning, **Ord** 18:19.

Om ditt høyre øye frister deg til fall, da riv det ut, **Mat** 5:29. Den som forfører en av disse små som tror på meg, for ham var det bedre om han ble senket i havets dyp, **Mat** 18:6 (L&p 121:19–22).

Hvis din bror eller søster synder mot deg og tilstår, skal du la deg forsone, **L&p** 42:88. Ved intet krenker mennesket Gud mer enn ved ikke å anerkjenne hans

hånd i alle ting og ikke holde hans bud, **L&p** 59:21.

Krig. *Se også* Fred

Et slag eller en væpnet konflikt hvor man kjemper med våpen. Herren godkjenner at hans hellige går i krig, men bare som en siste utvei for å forsvare sin frihet, sine familier, eiendommer, rettigheter og privilegier (Alma 43:9, 45–47).

Moroni søkte å forsvare sitt folk, sine rettigheter, sitt land og sin religion, **Alma** 48:10–17.

Joseph Smith mottok en åpenbaring og profeti om krig, **L&p** 87. Tal imot krig og forkynn fred, **L&p** 98:16, 34–46. Vi tror at alle mennesker har rett til å forsvare seg selv, sine venner, sin eiendom og sine myndigheter, **L&p** 134:11.

Vi tror at vi må adlyde, hedre og oppholde loven, **Trosart** 1:12.

Kristi barn. *Se også* Føde (verb); Født på ny, Født av Gud; Guds sønner og døtre; Jesus Kristus

De som har godtatt Jesu Kristi evangelium.

Den som gjør seg liten som dette barn, han er den største, **Mat** 18:1–4. Tro på lyset så dere kan bli lysets barn, **Joh** 12:36.

Avlegg det naturlige menneske og bli som et barn, **Mosiah** 3:19; 27:25–26. På grunn av pakten skal dere kalles Kristi barn, **Mosiah** 5:7. Hvis dere holder fast ved alt som er godt, skal dere bli et Kristi barn, **Moroni** 7:19.

Så mange som tok imot meg, ga jeg kraft til å bli mine sønner, **L&p** 39:4. Frykt ikke små barn, for dere er mine, **L&p** 50:40–41.

Du er ett i meg, en Guds sønn, **Moses** 6:68.

Kristne. *Se også* Disippel; Hellig

Et navn gitt til dem som tror på Jesus Kristus. Selv om dette er et uttrykk som vanligvis brukes over hele verden, kaller Herren Kristi sanne tilhengere for hellige (Apg 9:13, 32, 41; 1 Kor 1:2; L&p 115:4).

Disiplene ble kalt kristne, **Apg** 11:26. Hvis noen lider som en kristen, skal han ikke skamme seg, **1 Pet** 4:16.

På grunn av pakten skal dere kalles Kristi barn, **Mosiah** 5:7. Alle som virkelig trodde på Kristus, ble kalt kristne av dem som ikke tilhørte Kirken, **Alma** 46:13–16.

Kristus. *Se* Jesus Kristus

Kristi lys. *Se* Lys, Kristi lys

Krone. *Se også* Evig liv

En sirkelrund hodepryd som ble brukt av herskere. Den kan symbolisere celestial makt, herredømme og guderang. De som holder ut til enden ved å etterleve alle Guds bud, vil motta det evige livs krone (se L&p 20:14; Moses 7:56; JS – M 1:1).

Så ligger da rettferdighetens krone rede for meg, **2 Tim** 4:8. Dere skal få ærens uvisnelige krone, **1 Pet** 5:4.

De døde som dør i Herren, vil motta en rettferdighets krone, **L&p** 29:13. De skal motta en krone i min Faders boliger, **L&p** 59:2. Herren forbereder hellige som kan motta den krone som er beredt for dem, **L&p** 78:15. Herren har lovet de hellige en herlighetens krone ved sin høyre hånd, **L&p** 104:7.

Kronologisk oversikt

Se Kronologisk oversikt i tillegget.

Krønikebøkene

To bøker i Det gamle testamente. De gir en kort beretning om hvilke begivenheter som fant sted fra skapelsen og inntil Kyros gir jødene tillatelse til å vende tilbake til Jerusalem.

Første Krønikebok: Kapittel 1–9 inneholder et slektsregister fra Adam til Saul. Kapittel 10 forteller om Sauls død. Kapittel 11–22 inneholder beretningen

om Davids regjeringstid. Kapittel 23–27 forteller om at Salomo blir konge og levittenes tjeneste ordnet. I kapittel 28 ber David Salomo om å bygge et tempel. Kapittel 29 forteller om Davids død.

Andre Krønikebok: Kapittel 1–9 forteller om Salomos regjeringstid. Kapittel 10–12 forteller om Salomos sønn, Rehabeam. I hans regjeringstid ble det samlede Israel delt i det nordlige og sydlige rike. I kapittel 13–36 hører vi om flere konger som regjerer inntil Juda rike blir erobret av Nebukadnesar. Boken ender med Kyros' forordning om at Judas barn, som er tatt til fange, kan få vende tilbake til Jerusalem.

Kunnskap. *Se også* Forstand, forståelse; Sannhet; Visdom

Forståelse og forstand – evnen til å fatte og forstå – spesielt sannheten slik den blir undervist eller bekreftet av Ånden.

Herren er en allvitende Gud, **1 Sam** 2:3. Forstår du Den Allvitendes under, **Job** 37:16. Å frykte Herren er begynnelsen til kunnskap, **Ord** 1:7. Den som er sparsom med sine ord, er klok, **Ord** 17:27. Jorden skal være full av Herrens kunnskap, **Jes** 11:9 (2 Ne 21:9; 30:15).

Dere har tatt (bort) kunnskapens nøkkel, **Luk** 11:52. Kristi kjærlighet overgår all kunnskap, **Ef** 3:19. Vis dyd i troen, og i dyden skjønnsomhet, **2 Pet** 1:5.

Nephi hadde stor kunnskap om Guds godhet, **1 Ne** 1:1. De skal komme til kunnskap om sin Forløser, **2 Ne** 6:11. De rettferdige skal ha en fullkommen kunnskap om sin rettferdighet, **2 Ne** 9:14. Ånden gir kunnskap, **Alma** 18:35. Deres kunnskap om dette er fullkommen, **Alma** 32:34. Lamanittene skal bli bragt til den sanne kunnskap om sin Forløser, **Hel** 15:13. Dere kan vite med en fullkommen kunnskap at det er av Gud, **Moroni** 7:15–17.

De hellige skal finne kunnskapens store skatter, **L&p** 89:19. Ren kunnskap skal storlig utvide sjelen, **L&p** 121:42. Den som har det hellige prestedømmes nøkler, har ingen vanskelighet med å tilegne seg kunnskap om de faktiske forhold, **L&p** 128:11. Hvis en person tilegner seg kunnskap i dette liv, har han et fortrinn i den kommende verden, **L&p** 130:19. Det er umulig å bli frelst i uvitenhet, **L&p** 131:6.

Kvinne, kvinner. *Se også* Bror, brødre; Mennesket, mennesker; Søster

En voksen Guds datter. I Skriftene er ordet *kvinne* av og til brukt som en tiltaleform med tegn på aktelse (Joh 19:26; Alma 19:10).

Gud skapte mann og kvinne, **1M** 1:27 (Moses 2:27; 6:9; Abr 4:27). En dydig kvinne er mer verd enn perler, **Ord** 31:10–31.

Kvinnen er mannens ære, **1 Kor** 11:7. I Herren er hverken kvinnen noe uten mannen eller mannen noe uten kvinnen, **1 Kor** 11:11. Kvinnen skal kle seg sømmelig og pynte seg i ærbarhet, **1 Tim** 2:9–10.

Jeg, Gud Herren, har behag i kvinners kyskhet, **Jak bok** 2:28.

Dine synder er deg forlatt, og du er en utvalgt kvinne, **L&p** 25:3. Kvinner har krav på underhold av sine menn, **L&p** 83:2.

Kyros

Den persiske konge i Det gamle testamente som sørget for at Jesajas profeti (2 Krøn 36:22–23; Jes 44:28; 45:1) gikk i oppfyllelse da han tillot jødene å vende tilbake til Jerusalem for å bygge tempelet opp igjen, hvilket delvis betydde slutten på det babylonske fangenskap. Jesaias profeti kom ca. 180 år før kongen gjorde dette.

Kyskhet. *Se også* Dyd; Hor; Sanselig, sanselighet

En manns og en kvinnes seksuelle renhet.

Josef avviste tilnærmelser fra Potifars hustru, **1M** 39:7–21 (L&p 42:24; 59:6). Du skal ikke drive hor, **2M** 20:14. En dydig kvinne er sin manns krone, **Ord** 12:4 (Ord 31:10).

Vet dere ikke at deres legeme er et tempel for Den hellige ånd, **1 Kor** 6:18–19. Vær et forbilde i renhet, **1 Tim** 4:12.

Intet urent kan bo hos Gud, **1 Ne** 10:21. For jeg, Gud Herren, har behag i kvinners kyskhet, **Jak bok** 2:28. Seksuell synd er en avskyelighet, **Alma** 39:1–13. Kyskhet og dyd er mer kjært og dyrebart enn noe annet, **Moroni** 9:9.

Vi tror at vi må være kyske, **Trosart** 1:13.

Laban, Rebekkas bror. *Se også* Rebekka

I Det gamle testamente, Rebekkas bror og far til Jakobs hustruer, Lea og Rakel (1M 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31).

Laban som oppbevarte messingplatene. *Se også* Messingplater

Den mann i Mormons bok som oppbevarte messingplatene i Jerusalem på Lehis families tid. Laban røvet Nephi og hans brødre og forsøkte å drepe dem (1 Ne 3:1–27). Nephi ble ledet av Ånden som ba ham drepe Laban for å få tak i platene (1 Ne 4:1–26).

Lagerhus. *Se også* Velferd

Et sted hvor en biskop mottar, tar vare på betrodde midler og deler ut til de fattige de hellige offergaver som er gitt av siste dagers hellige. Et lagerhus er så stort eller lite som omstendighetene krever. Trofaste hellige gir sine talenter, ferdigheter, materielle og økonomiske midler til biskopen så han kan ha omsorg for de fattige som trenger det. Et lagerhus kan derfor omfatte en liste over tilgjengelige tjenester, pengemidler, matvarer eller andre varer. Biskopen er lagerhusets fullmektig, og fordeler varer og tjenester i henhold til behov og slik han blir veiledet av Herrens Ånd (L&p 42:29–36; 82:14–19).

La dem samle seg et forråd til de syv hungersår, **1M** 41:34–36, 46–57. Bring hele tienden inn i forrådshuset, **Mal** 3:10 (3 Ne 24:10).

La biskopen opprette et lagerhus for denne menighet, **L&p** 51:13. Overskytende varer skal overlates til mitt lagerhus, **L&p** 70:7–8. De hellige skulle organisere og opprette et lagerhus, **L&p** 78:1–4. Barn har krav på Herrens lagerhus hvis deres foreldre ikke har noe de kan gi, **L&p** 83:5.

Laman. *Se også* Lamanitter; Lehi, Nephis far

I Mormons bok, Lehis og Sariahs eldste sønn og Nephis eldste bror (1 Ne 2:5). Laman valgte stort sett å gjøre det som var ondt i stedet for det som var godt.

Laman knurret mot sin far, **1 Ne** 2:11–12. Gjorde opprør mot sin rettferdige bror, Nephi, **1 Ne** 7:6 (1 Ne 3:28–29). I Lehis syn spiste han ikke av frukten på livets tre, **1 Ne** 8:35–36. En forbannelse kom over Laman og hans tilhengere, **2 Ne** 5:21 (Alma 3:7).

Lamanitter. *Se også* Laman; Mormons bok; Nephitter

En gruppe mennesker i Mormons bok hvorav mange tilfeller var etterkommere av Lehis eldste sønn, Laman. De følte de var blitt dårlig behandlet av Nephi og hans etterkommere (Mosiah 10:11–17). Følgelig gjorde de opprør mot nephittene og forkastet ofte evangeliets læresetninger. Men kort tid innen Jesu Kristi fødsel aksepterte lamanittene evangeliet og ble mer rettferdige enn nephittene (Hel 6:34–36). To hundre år etter at Kristus besøkte det amerikanske fastland, ble både lamanitter og

nephitter ugudelige og begynte å krige mot hverandre. Omkring år 400 e.Kr. ble nephittene som nasjon fullstendig utryddet av lamanittene.

Lamanittene overvant Nephis ætt, **1 Ne** 12:19–20. Lamanittene hatet nephittene, **2 Ne** 5:14. Lamanittene skal bli en svøpe for nephittene, **2 Ne** 5:25. Mormons bok vil på ny gi lamanittene kunnskap om deres forfedre og om Jesu Kristi evangelium, **2 Ne** 30:3–6 (tittelsiden i Mormons bok).

Lamanittene er en levning av jødene, **L&p** 19:27. Før Herrens komme skal lamanittene blomstre som en rose, **L&p** 49:24.

Lamoni. *Se også* Ammon, sønn av Mosiah

En lamanitt-konge i Mormons bok som ble omvendt av Herrens Ånd og av det inspirerte arbeide som ble utført og de læresetninger som ble forkynt av Ammon (Alma 17–19).

Lasarus. *Se også* Maria fra Betania; Marta

I Det nye testamente, bror av Marta og Maria. Jesus oppvakte ham fra de døde (Joh 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Dette er ikke den samme Lasarus som tiggeren i den lignelsen Jesus fortalte (Luk 16:19–31).

Lea. *Se også* Jakob, sønn av Isak; Laban, Rebekkas bror

I Det gamle testamente, Labans eldste datter og en av Jakobs hustruer (1M 29). Lea ble mor til seks sønner og en datter (1M 29:31–35; 30:17–21).

Legeme. *Se også* Død, fysisk; Dødelig, dødelighet; Oppstandelse; Sjel

Det dødelige, fysiske byggverk av kjøtt og ben, skapt i Guds bilde, som sammen med en ånd utgjør et levende menneske. Alle menn og kvinners fysiske legemer vil i oppstandelsen bli evig gjenforenet med sine ånder. I Skriftene kalles av og til et legeme og en ånd som er forenet, for en sjel (1M 2:7; L&p 88:15; Moses 3:7, 9, 19; Abr 5:7).

Herren Gud dannet mennesket av jordens støv, **1M** 2:7 (Moses 3:7).

Rør ved meg og se! For en ånd har ikke kjøtt og ben, **Luk** 24:39. Jeg undertvinger mitt legeme og holder det i trelldom, **1 Kor** 9:27. Det finnes et naturlig legeme, og det finnes et åndelig legeme, **1 Kor** 15:44. Legemet er dødt uten ånd, **Jak brev** 2:26.

Det dødelige legeme vil oppstå til et udødelig legeme, **Alma** 11:43–45. Hver legemsdel skal innta sin plass, **Alma** 41:2. Jesus viste sitt oppstandne legeme til nephittene, **3 Ne** 10:18–19; 11:13–15.

Faderen har et legeme av kjøtt og ben like følbart som menneskets, Sønnen likeså, **L&p** 130:22.

Gud skapte mann og kvinne i sitt eget legemes bilde, **Moses** 6:9 (1M 9:6).

Lehi, nephittisk militær befalingsmann

I Mormons bok, en nephitt og militær befalingsmann (Alma 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

Lehi, Nephis far

I Mormons bok, en hebreer og profet som ca. år 600 f.Kr. førte sin familie og sine tilhengere fra Jerusalem til et lovet land på den vestlige halvkule. Lehi var den første profet blant sitt folk i Mormons bok.

På Herrens befaling flyktet Lehi fra Jerusalem sammen med sin familie (1 Ne 2:1–4). Han var en etterkommer av Josef som ble solgt til Egypt (1 Ne 5:14). Herren viste ham livets tre i et syn (1 Ne 8:2–35). Lehi og hans sønner bygget en båt og seilte til den vestlige halvkule (1 Ne 17–18). Han og hans etterkommere slo seg ned i et nytt land (1 Ne 18:23–25). Før han døde, velsignet Lehi sine sønner, underviste dem om Kristus og fortalte at

Mormons bok skulle komme frem i de siste dager (2 Ne 1:1–4:12).

Lehis bok: Da Joseph Smith oversatte Mormons bok, begynte han med Lehis bok, som var en opptegnelse Mormon hadde forkortet fra Lehis plater. Etter å ha oversatt 116 manuskriptsider fra denne boken, ga Joseph manuskriptet til Martin Harris som i kortere tid hadde vært Josephs skriver mens han oversatte Mormons bok. Disse sidene gikk tapt. Joseph oversatte ikke Lehis bok om igjen for å erstatte de sidene som var blitt borte, men oversatte i stedet andre beslektede opptegnelser som fantes på gullplatene (se innledningen til L&p kap. 3; 10). Disse andre opptegnelsene utgjør nå de seks første bøkene i Mormons bok.

Lehi, nephitt og misjonær. *Se også* Helaman, sønn av Helaman

I Mormons bok en sønn av Helaman som var sønn av Helaman. Lehi var en stor misjonær (Hel 3:21; 4:14).

Han fikk navnet Lehi for å minnes sin stamfar, **Hel** 5:4–6. Bragte mange til omvendelse sammen med Nephi, ble kastet i fengsel, ble omkranset av ild og talte med engler, **Hel** 5:14–48. Mottok mange åpenbaringer hver dag, **Hel** 11:23.

Lemuel. *Se også* Laman; Lamanitter; Lehi, Nephis far

I Mormons bok Lehis annen sønn og en eldre bror av Nephi. Sammen med Laman satte han seg opp mot Nephi.

Lehi formante Lemuel til å være urokkelig som en dal, **1 Ne** 2:10. Ble sint på Nephi og lyttet til Laman, **1 Ne** 3:28. Lemuelittene slo seg sammen med lamanittene, **Jak bok** 1:13–14 (Alma 47:35).

Lettsindighet. *Se også* Ond tale

Å behandle hellige ting lettsindig (L&p 84:54).

De hellige skal ikke ha unyttige tanker eller overdreven latter, **L&p** 88:69. Avstå fra all stolthet og lettsindighet, **L&p** 88:121.

Levende vann. *Se også* Jesus Kristus

Et symbol for Herren, Jesus Kristus, og hans lære. På samme måte som vann er helt nødvendig for å opprettholde fysisk liv, er Frelseren og hans lære (levende vann) helt nødvendig for å arve evig liv.

Dere skal øse vann med glede av frelsens kilder, **Jes** 12:3. Meg har de forlatt, kilden med det levende vann, **Jer** 2:13.

Den som drikker av det vann jeg vil gi ham, skal aldri tørste, **Joh** 4:6–15. Om noen tørster, han komme til meg og drikke, **Joh** 7:37.

Jernstangen ledet til kilden med levende vann, **1 Ne** 11:25.

Nyt fritt av livets vann, **L&p** 10:66. Mine bud skal bli en kilde med levende vann, **L&p** 63:23.

Levendegjøre. *Se også* Oppstandelse

Å gjøre levende, oppreise fra de døde eller forandre en person så han kan oppholde seg i Guds nærhet.

Gud har gjort oss levende med Kristus, **Ef** 2:4–5 (Kol 2:6, 12–13). Kristus led døden i kjødet, men ble levendegjort i Ånden, **1 Pet** 3:18 (L&p 138:7).

Intet menneske har sett Gud uten å være levendegjort av Ånden, **L&p** 67:11. Forløsning skjer gjennom ham som gir alle ting liv, **L&p** 88:16–17. De hellige skal bli levendegjort og tatt opp for å møte Kristus, **L&p** 88:96.

Adam ble levendegjort i sitt indre menneske, **Moses** 6:65.

Levi. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

I Det gamle testamente, Jakob og Leas tredje sønn (1M 29:34; 35:23). Levi ble stamfar til en av Israels stammer.

Levis stamme: Jakob velsignet Levi og hans etterkommere (1M 49:5–7, 28). Levis etterkommere tjenestegjorde i Israels helligdommer (4M 1:47–54). Aron var en levitt, og hans etterkommere var prester (2M 6:16–20; 28:1–4; 29). Levittene assisterte Arons sønner som var prester (4M 3:5–10; 1 Kong 8:4), av og til opptrådte de som musikere (1 Krøn 15:16; Neh 11:22), slaktet dyr som skulle ofres (2 Krøn 29:34; Esr 6:20) og assisterte vanligvis i tempelet (Neh 11:16). Levittene ble innviet til Herrens tjeneste for å utføre ordinansene for Israels barn. Levittene ble selv ofret på vegne av Israels barn (4M 8:11–22), og ble på denne måten Guds spesielle eiendom som ble gitt ham i stedet for de førstefødte (4M 8:16). De ble ikke innviet, men ble renset til sitt embede (4M 8:7–16). De fikk ikke noe arveland i Kana'an (4M 18:23–24), men fikk tienden (4M 18:21), åtte og førti byer (4M 35:6) og rett til å motta almisser fra folket under høytidene (5M 12:18–19; 14:27–29).

Levittiske prestedømme, det. *Se* Aronske prestedømme, Det

Liahona

I Mormons bok en messingkule med to visere som – i likhet med et kompass – viste hvilken vei de skulle følge, og dessuten ga åndelig rettledning til Lehi og hans tilhengere når de var rettferdige. Herren frembragte Liahona og ga instruksjoner gjennom den.

Lehi fant en messingkule med to visere som pekte i den retningen han og hans familie skulle dra, **1 Ne** 16:10. Kulen virket i forhold til deres tro og flid, **1 Ne** 16:28–29 (Alma 37:40). Benjamin ga kulen til Mosiah, **Mosiah** 1:16. Kulen, eller veiviseren, ble kalt Liahona, **Alma** 37:38. Liahona ble sammenlignet med Kristi ord, **Alma** 37:43–45.

De tre vitner til Mormons bok skulle få se den veiviseren som ble gitt til Lehi, **L&p** 17:1.

Liberty fengsel, Missouri (USA). *Se også* Smith, Joseph jr.

Et lite fengsel hvor Joseph Smith og andre satt urettmessig fengslet fra november 1838 til april 1839. Under disse vanskelige forhold mottok Joseph enkelte åpenbaringer, profeterte og ble inspirert til å skrive et viktig brev til de hellige. Utdrag av dette brevet er gjengitt i Lære og pakter kap. 121–123.

Lignelse

En enkel fortelling brukt for å illustrere og undervise om en åndelig sannhet eller et åndelig prinsipp. I en lignelse blir en vanlig gjenstand eller hendelse sammenlignet med en sannhet, og lignelsens underliggende betydning eller budskap er ofte skjult for dem som ikke er åndelig forberedt til å motta den (Mat 13:10–17).

Jesus benyttet seg ofte av lignelser. En liste over de viktigste av hans lignelser finnes under Harmonisering av Evangeliene i tillegget.

Limhi. *Se også* Noah, sønn av Zeniff

I Mormons bok, en av nephittenes rettferdige konger i Nephis land. Han var sønn av kong Noah (Mosiah 7:7–9). Kong Limhi sluttet en pakt om å tjene Gud (Mosiah 21:32). Han førte sitt folk ut av lamanittenes trelldom og vendte tilbake til Zarahemla (Mosiah 22).

Liv. *Se også* Evig liv; Lys, Kristi lys

Fysisk og åndelig eksistens muliggjort ved Guds kraft.

Jeg har i dag lagt frem for deg livet og det gode, **5M** 30:15–20. Du vil kunngjøre meg livets vei, **Sal** 16:11. Den som jager etter rettferdighet, han skal finne liv, **Ord** 21:21.

Den som finner sitt liv, skal miste det, men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det, **Mat** 10:39

(Mat 16:25; Mark 8:35; Luk 9:24; 17:33). Menneskesønnen er ikke kommet for å ødelegge menneskeliv, men for å frelse, **Luk** 9:56. I ham var liv, og livet var menneskenes lys, **Joh** 1:4. Den som tror ham som har sendt meg, er gått over fra døden til livet, **Joh** 5:24. Jeg er veien og sannheten og livet, **Joh** 14:6. Har vi bare i dette liv satt vårt håp til Kristus, da er vi de ynkverdigste av alle mennesker, **1 Kor** 15:19–22. Gudsfrykt har løfte både for dette liv og for det som kommer, **1 Tim** 4:8.

Så våre barn kan se fremover til det liv som er i Kristus, **2 Ne** 25:23–27. Dette liv er den tid menneskene har til å forberede seg til å møte Gud, **Alma** 34:32 (Alma 12:24). Jeg er verdens lys og liv, **3 Ne** 9:18 (Mosiah 16:9; 3 Ne 11:11; Ether 4:12).

Velsignet er de som er trofaste, enten i liv eller død, **L&p** 50:5. Dette er evige liv – å kjenne Gud og Jesus Kristus, **L&p** 132:24.

Dette er min gjerning og min herlighet, å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv, **Moses** 1:39.

Livets bok. *Se også* Minnebok

I en betydning inneholder livets bok alle en persons tanker og handlinger og utgjør opptegnelsen om hans liv. Men i Skriftene står det også at det i himmelen føres en opptegnelse over de trofaste. Den inneholder deres navn og beretningen om deres rettferdige gjerninger.

Herren vil stryke syndere ut av sin bok, **2M** 32:33.

Den som seirer, vil ikke bli strøket ut av livets bok, **Åp** 3:5. En annen bok ble åpnet, som er livets bok, **Åp** 20:12 (L&p 128:6–7).

De rettferdiges navn skal skrives i livets bok, **Alma** 5:58.

Deres bønner er nedtegnet i boken med navnene på dem som er helliggjort, **L&p** 88:2.

Livets brød. *Se også* Jesus Kristus; Nadverd

Jesus Kristus er livets brød. Nadverdsbrødet symboliserer Kristi legeme.

Jeg er livets brød, **Joh** 6:33–58.

Spis og drikk av livets brød og vann, **Alma** 5:34. Brødet er til minne om Kristi legeme, **3 Ne** 18:5–7.

Brødet er et symbol på Kristi kjød, **L&p** 20:40, 77 (Moroni 4).

Livets tre. *Se også* Eden

Et tre i Edens hage og Guds paradis (1M 2:9; Åp 2:7). I Lehis drøm forestiller livets tre Guds kjærlighet, som er den største av alle Guds gaver (1 Ne 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Kjerubene og et luende sverd vokter veien til livets tre, **1M** 3:24 (Alma 12:21–23; 42:2–6).

Johannes så livets tre, og bladene tjener til helse for folkeslagene, **Åp** 22:2.

Lehi så livets tre, **1 Ne** 8:10–35. Nephi så det treet hans far hadde sett, **1 Ne** 11:8–9. Jernstangen leder til livets tre, **1 Ne** 11:25 (1 Ne 15:22–24). Et fryktelig svelg skiller de ugudelige fra livets tre, **1 Ne** 15:28, 36. Det måtte nødvendigvis være en forbudt frukt i motsetning til livets tre, **2 Ne** 2:15. Kom til Herren og spis av frukten fra livets tre, **Alma** 5:34, 62. Hvis våre første foreldre hadde spist av livets tre, ville de ha blitt evig ulykkelige, **Alma** 12:26. Hvis dere ikke vil gi ordet næring, kan dere aldri høste av frukten fra livets tre, **Alma** 32:40.

Herren plantet livets tre midt i hagen, **Moses** 3:9 (Abr 5:9). Gud sendte Adam ut av Eden for at han ikke skulle ta av livets tre og leve evindelig, **Moses** 4:28–31.

Lodd

En måte å skille ut eller eliminere flere valgmuligheter, ofte ved å trekke én av mange papirlapper eller trepinner. Dette kalles å kaste lodd.

De delte klærne hans mellom seg ved loddkasting, **Mat** 27:35 (Sal 22:19; Mark 15:24; Luk 23:34; Joh 19:24). Så kastet de lodd mellom dem, og loddet falt på Mattias, **Apg** 1:23–26.

Vi kastet lodd om hvem av oss som skulle gå inn i Labans hus, **1 Ne** 3:11.

Lot. *Se også* Abraham

I Det gamle testamente, sønn av Haran og en nevø av Abraham (1M 11:27, 31; Abr 2:4). Haran døde på grunn av hungersnøden i Ur (Abr 2:1). Lot forlot Ur med Abraham og Sara og reiste sammen med dem til Kana'an (1M 12:4–5). Lot slo seg ned i Sodoma. Herren sendte sendebud for å advare Lot og be ham flykte fra Sodoma før Herren ødela den på grunn av folkets ugudelighet (1M 13:8–13; 19:1, 13, 15), men Lots hustru så seg tilbake under ødeleggelsen og ble til en saltstøtte (1M 19:26). Lot er nevnt i Det nye testamente (Luk 17:29; 2 Pet 2:6–7). I Første Mosebok kap 13, 14 og 19 fortelles det hvordan han levde etter at han skilte lag med Abraham.

Lov. *Se også* Guds bud; Lydighet, lydig, (ad)lyde; Moseloven; Velsigne, velsignet, velsignelse

Guds bud og regler som alle velsignelser og all straff er basert på, både i himmelen og på jorden. De som er lydige mot Guds lover, mottar de lovede velsignelser. Profeten Joseph Smith lærte at menneskene også skulle adlyde, hedre og oppholde landets lover (Trosart 1:12).

Moseloven var en forberedende lov som skulle føre menn og kvinner til Kristus. Det var en lov med regler, forskrifter og ordinanser. I dag utgjør Kristi lov, som oppfylte Moseloven, evangeliets fylde og er "frihetens fullkomne lov" (Jak brev 1:25).

Gud ga bud til Adam, **1M** 1:28; 2:16–17. Gud ga lover til Noah, **1M** 9:1. Herrens lov er fullkommen, den styrker sjelen, **Sal** 19:8. Herren er vår lovgiver, **Jes** 33:22.

Det er én lovgiver, **Jak brev** 4:12.

Hvor ingen lov er gitt, er det ingen straff, **2 Ne** 9:25. Det er gitt en lov, **Alma** 42:17–22. Menneskene vil bli dømt ifølge loven, **Alma** 42:23. Kristus er loven, **3 Ne** 15:9.

Alle lover er åndelige, **L&p** 29:34. Joseph Smith mottok Kirkens lov ved åpenbaring, **L&p** 42. Den som holder Guds lov, har ingen behov for å bryte landets lover, **L&p** 58:21. Kristi lys er den lov hvorved alle ting styres, **L&p** 88:7–13. Han har gitt en lov til alle ting, **L&p** 88:42–43. Folk skulle etterleve landets lov, **L&p** 98:4–5. Når vi mottar en velsignelse fra Gud, er det ved å være lydige mot loven, **L&p** 130:20–21. Kirken redegjør for sin tro om landets lover, **L&p** 134.

Menneskene blir frelst ved å være lydige mot evangeliets lover og ordinanser, **Trosart** 1:3.

Lovede land, Det

Land som Herren lover at hans trofaste tilhengere skal få i arv – ofte også deres etterkommere. Det finnes mange lovede land. I Mormons bok er det ofte det amerikanske fastland som omtales på denne måten.

Din ætt vil jeg gi dette landet, **1M** 12:7 (Abr 2:19). Jeg vil gi deg og din ætt landet Kana'an, **1M** 17:8 (1M 28:13). Moses trekker opp Kana'ans grenser for Israel, **4M** 34:1–12 (4M 27:12).

Dere skal bli ledet til et lovet land, **1 Ne** 2:20 (1 Ne 5:5). Herren leder de rettferdige inn i gode land, **1 Ne** 17:38. Hvis Lehis etterkommere holder Guds bud, vil det gå dem vel i det lovede land, **2 Ne** 1:5–9. Israel skal vende tilbake til sine lovede land, **2 Ne** 24:1–2 (Jes 14:1–2). Enhver nasjon som tar dette lovede land i besittelse, skal tjene Gud eller bli utryddet, **Ether** 2:9–12.

Dette er det lovede land og det sted hvor byen Sion skal ligge, **L&p** 57:2. Juda kan begynne å vende tilbake til de landområder du ga Abraham, **L&p** 109:64.

Det nye Jerusalem vil bli bygget på det amerikanske kontinent, **Trosart** 1:10.

Lucifer. *Se også* Antikrist; Djevel; Fortapelsens sønner; Helvete; Ødeleggeren

Navnet betyr "Den som skinner" eller "Lysbæreren". Han er også kjent som Morgenrødens sønn. Lucifer var en ånd, sønn av vår himmelske Fader, og han ledet opprøret i det førjordiske liv. Navnet Lucifer forekommer bare én gang i engelsk bibel (Jes 14:12. "Morgenrødens sønn" i norsk bibel). Åpenbaring i de siste dager gir oss flere detaljer om Lucifers fall (L&p 76:25–29).

Lucifer falt i det førjordiske liv, **Jes** 14:12 (Luk 10:18; 2 Ne 24:12).

Etter å ha falt ble han Satan og djevelen, **L&p** 76:25–29 (Moses 4:1–4).

Lukas. *Se også* Apostlenes gjerninger; Evangelier

Forfatteren av Lukas-evangeliet og Apostlenes gjerninger i Det nye testamente og en av Paulus' misjonærledsagere. Han hadde greske foreldre og var lege (Kol 4:14). Lukas hadde god utdannelse og sa han var en av apostelen Paulus' ledsagere da han sluttet seg til ham i Troas (Apg 16:10–11). Lukas var også sammen med Paulus i Filippi på hans siste reise til Jerusalem (Apg 20:6), og de to var sammen helt til de kom til Rom. Lukas var også sammen med Paulus da han for annen gang satt fengslet i Rom (2 Tim 4:11). Ifølge tradisjonen døde han som martyr.

Lukas-evangeliet: En beretning Lukas skrev om Jesus Kristus og hans virksomhet her på jorden. Apostlenes gjerninger er en fortsettelse av Lukas-evangeliet. Lukas etterlot seg en velskrevet beretning om Jesu virksomhet, og fremstilte Jesus som Frelser både for jøde og hedning. Han skrev mye om hva Jesus lærte og hva han foretok seg. Det er bare hos Lukas vi finner beretningen om Gabriel som besøker Sakarja og Maria (Luk 1), om hyrdene som besøker Jesus-barnet (Luk 2:8–18), om Jesus i tempelet da han var tolv år (Luk 2:41–52), om de sytti som kalles og sendes ut (Luk 10:1–24), om Jesus som svettet blodsdråper (Luk 22:44), om Jesus som samtaler med tyven på korset (Luk 23:39–43) og om Jesus som spiser fisk og honning etter sin oppstandelse (Luk 24:42–43).

For å se en liste med hendelser i Frelserens liv beskrevet i Lukas' evangelium, se Harmonisering av evangeliene i tillegget.

Lydighet, lydig, (ad)lyde. *Se også* Glede; Guds bud; Lov; Lytte; Vandre, vandre med Gud; Velsigne, velsignet, velsignelse

I åndelig betydning er lydighet det samme som å gjøre Guds vilje.

Noah gjorde i ett og alt som Gud hadde befalt ham, **1M** 6:22. Abraham var lydig mot Herren, **1M** 22:15–18. Alt det Herren har sagt, vil vi gjøre, **2M** 24:7. Så hør, Israel, og akt vel på å holde dem, **5M** 6:1–3. Elsk Herren din Gud, adlyd hans røst, **5M** 30:20. Lydighet er bedre enn offer, **1 Sam** 15:22. Frykt Gud og hold hans bud, **Pred** 12:13–14.

Ikke enhver skal komme inn i himmelens rike, men den som gjør Faderens vilje, **Mat** 7:21 (3 Ne 14:21). Om noen vil gjøre hans vilje, da skal han kjenne om læren er av Gud, **Joh** 7:17. Vi skulle lyde Gud mer enn mennesker, **Apg** 5:29. Dere barn, vær lydige mot deres foreldre, **Ef** 6:1 (Kol 3:20).

Jeg vil gå og gjøre det som Herren har befalt, **1 Ne** 3:7. Jeg adlød Åndens røst, **1 Ne** 4:6–18. Hvis menneskenes

barn holder Guds bud, nærer han dem, **1 Ne** 17:3. Vokt dere så dere ikke velger å adlyde den onde ånd, **Mosiah** 2:32–33, 37 (L&p 29:45). Menneskene får sin lønn alt etter hvilken ånd de adlyder, **Alma** 3:26–27.

Menneskene skulle gjøre mange ting av egen fri vilje, **L&p** 58:26–29. Ved intet krenker menneskene Gud mer enn ved ikke å anerkjenne hans hånd og ikke holde hans bud, **L&p** 59:21. Jeg, Herren, er forpliktet når dere gjør som jeg sier, **L&p** 82:10. Hver sjel som adlyder min røst, skal se mitt åsyn og vite at jeg er, **L&p** 93:1. Mitt folk må irettesettes inntil de lærer lydighet, **L&p** 105:6. Når vi mottar en velsignelse fra Gud, er det ved lydighet mot den lov den er betinget av, **L&p** 130:21.

Adam var lydig, **Moses** 5:5. Vi vil prøve dem med dette for å se om de vil gjøre alt Herren befaler dem, **Abr** 3:25.

Lykkelig, lykke. *Se* Glede

Lys, Kristi lys. *Se også* Hellige ånd, Den; Intelligens, intelligenser; Jesus Kristus; Samvittighet; Sannhet

Guddommelig energi, kraft og innflytelse som utgår fra Gud gjennom Kristus og gir liv og lys til alle ting. Det er den lov hvorved alle ting styres i himmel og på jord (L&p 88:6–13). Det hjelper også menneskene til å forstå evangeliets sannheter og lede dem inn på den evangeliets sti som fører til frelse (Joh 3:19–21; 12:46; Alma 26:15; 32:35; L&p 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Kristi lys må ikke forveksles med Den hellige ånd. Kristi lys er ikke en person, men er en innflytelse som kommer fra Gud og forbereder et menneske til å motta Den hellige ånd. Det er en innflytelse til det gode i alle menneskers liv (Joh 1:9; L&p 84:46–47).

En tilkjennegivelse av Kristi lys er samvittigheten som hjelper et menneske til å velge mellom riktig og galt (Moroni 7:16). Etter hvert som menneskene lærer mer om evangeliet, blir deres samvittighet mer følsom (Moroni 7:12–19). De som lytter til Kristi lys, blir ledet til Jesu Kristi evangelium (L&p 84:46–48).

Herren er mitt lys, **Sal** 27:1. La oss vandre i Herrens lys, **Jes** 2:5 (2 Ne 12:5). Herren skal være et evig lys, **Jes** 60:19.

Det sanne lys opplyser ethvert menneske som kommer til verden, **Joh** 1:4–9 (Joh 3:19; L&p 6:21; 34:1–3). Jeg er verdens lys, **Joh** 8:12 (Joh 9:5; L&p 11:28).

Alt som er lys, er godt, **Alma** 32:35. Kristus er verdens liv og lys, **Alma** 38:9 (3 Ne 9:18; 11:11; Ether 4:12). Kristi Ånd gis til alle mennesker så de kan skjelne godt fra ondt, **Moroni** 7:15–19.

Det som er av Gud, er lys, og dette lys blir klarere og klarere inntil som ved høylys dag, **L&p** 50:24. Ånden gir lys til hvert menneske, **L&p** 84:45–48 (L&p 93:1–2). Den som holder hans bud, mottar sannhet og lys, **L&p** 93:27–28. Lys og sannhet avviser den onde, **L&p** 93:37.

Lyster. *Se* Begjær

Lytte. *Se også* Lydighet, lydig, (ad)lyde; Øre

Å høre og adlyde Herrens røst eller hans lære.

Herren vil oppreise en profet likesom Moses, og til ham skal folket lytte, **5M** 18:15. Lydighet er bedre enn fettet av værer, **1 Sam** 15:20–23. Vi hørte ikke på Herrens tjenere, profetene, **Dan** 9:6.

De rettferdige som lytter til profetenes ord, skal ikke omkomme, **2 Ne** 26:8. Hvis dere ikke vil lytte til den gode hyrdes røst, er dere ikke hans får, **Alma** 5:38 (Hel 7:18).

Hør, O min kirkes folk, **L&p** 1:1. De som lytter til Åndens røst, blir opplyst og kommer til Faderen, **L&p** 84:46–47. De var sene til å lytte til Herren, derfor er han sen til å lytte til deres bønner, **L&p** 101:7–9. De som ikke lytter til (adlyder)

budene, blir refset, **L&p** 103:4 (Moses 4:4).

Lære, Kristi. *Se også* Evangelium; Forløsningsplan

Prinsipper og læresetninger i Jesu Kristi evangelium.

Min lære skal risle som regnet, **5M** 32:2. De som knurrer, skal ta imot lærdom, **Jes** 29:24.

Folket var slått med undring over hans lære, **Mat** 7:28. Min lære er ikke min, men hans som har sendt meg, **Joh** 7:16. Alle Skriftene (JSO: "som er inspirert av Gud"; 1978-overs: "som er inngitt av Gud") er nyttig til lærdom, **2 Tim** 3:16.

Dette er Kristi lære, og Faderens eneste sanne lære, **2 Ne** 31:21 (2 Ne 32:6). Det skal ikke være noen ordstrid blant dere om min lære, **3 Ne** 11:28, 32, 35, 39–40.

Satan oppegger folkets hjerter til strid om min lære, **L&p** 10:62–63, 67. Undervis barna i læren om omvendelse, tro på Kristus, dåp og Den hellige ånds gave, **L&p** 68:25. Lær hverandre rikets lærdommer, **L&p** 88:77–78. Prestedømmets lærdommer skal falle på din sjel, **L&p** 121:45.

Lære og pakter. *Se også* Budenes bok; Kanon, kanoniske skrifter; Skriftene; Smith, Joseph jr.

En samling guddommelige åpenbaringer og inspirerte uttalelser, gitt i de siste dager. Herren ga disse til Joseph Smith og flere av hans etterfølgere for å opprette og gi rettledning til Guds rike på jorden i de siste dager. Sammen med Bibelen, Mormons bok og Den kostelige perle utgjør Lære og pakter et av standardverkene med hellig skrift i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Imidlertid er Lære og pakter helt spesiell fordi den ikke er en oversettelse av skrifter fra fordums tid. Herren ga disse åpenbaringene til sine utvalgte profeter i nyere tid for å gjenopprette sitt rike. I åpenbaringene hører man Herrens, Jesu Kristi milde, men bestemte røst (L&p 18:35–36).

Joseph Smiths historie forteller at Lære og pakter er Kirkens grunnvoll i de siste dager og er til gavn for verden (Innledningen til L&p 70). Åpenbaringene i denne boken utgjør begynnelsen til det verk som består i å berede veien for Herrens annet komme, som en oppfyllelse av alt som er sagt siden verdens begynnelse.

Lærer. *Se* Undervise

Lærer, Det aronske prestedømme. *Se også* Aronske prestedømme, Det

Et embede i Det aronske prestedømme.

Lærerens plikt er å våke over Kirken, **L&p** 20:53–60. Lærerens embede er en nødvendig tilføyelse til det mindre prestedømme, **L&p** 84:30, 111. Presidenten for et quorum av lærere presiderer over fire og tyve lærere, **L&p** 107:86.

Løgn. *Se også* Bedra, bedrageri; Ond tale; Ærlig, ærlighet

Enhver form for falsk, uriktig eller usann kommunikasjon i den hensikt å bedra.

Dere skal ikke stjele og ikke lyve, og ingen skal gå svikefullt frem mot sin neste, **3M** 19:11. Løgn har jeg hatet og avskydd, **Sal** 119:163. Falske lepper er avskyelig for Herren, **Ord** 12:22. De er mitt folk som ikke vil svike, **Jes** 63:8.

Djevelen er en løgner og far til alle løgner, **Joh** 8:44 (2 Ne 2:18; Ether 8:25; Moses 4:4). Du har ikke løyet for mennesker, men for Gud, **Apg** 5:4 (Alma 12:3). Den som sier han elsker Gud, men hater sin bror, er en løgner, **1 Joh** 4:20. Alle løgnere har del i den annen død, **Åp** 21:8 (L&p 63:17).

Ve løgneren, for han skal styrtes ned til helvete, **2 Ne** 9:34. Mange skal

undervise i falske læresetninger og si: Lyv litt, det er ikke noe galt i det, **2 Ne** 28:8–9 (L&p 10:25). Kan dere forestille dere å lyve for Herren, **Alma** 5:17. Du er sannhetens Gud og kan ikke lyve, **Ether** 3:12 (4M 23:19; 1 Sam 15:29; Tit 1:2; Heb 6:18; Enos 1:6).

Den som lyver og ikke vil omvende seg, skal bli utstøtt, **L&p** 42:21. Løgnere arver telestial herlighet, **L&p** 76:81, 103–106.

Vi tror at vi må være ærlige, **Trosart** 1:13.

Magog. *Se også* Annet komme, Jesu Kristi; Gog

I Bibelen, et land og et folk i nærheten av Svartehavet. Deres konge, Gog, skal lede Magogs hærstyrker i et siste stort slag før Kristi annet komme (Esek 38:2; 39:6). Skriftene taler også om et annet stort slag med Gog og Magog ved slutten av tusenårsriket mellom Guds og det ondes makter (Åp 20:7–9; L&p 88:111–116).

Makt. *Se* Kraft, makt; Myndighet; Prestedømme

Malaki

En profet i Det gamle testamente som skrev og profeterte ca. år 430 f.Kr.

Malakis bok: Malakis bok eller profetier er den siste bok i Det gamle testamente og tar stort sett opp fire hovedemner: (1) Israels synder, Mal 1:6–2:17; 3:8–9. (2) De straffedommer som vil ramme Israel på grunn av deres ulydighet, Mal 1:14; 2:2–3, 12; 3:5. (3) Løfter til dem som er lydige, Mal 3:10–12, 16–18; 4:2–3. (4) Profetier om Israel, Mal 3:1–5; 4:1, 5–6 (L&p 2; 128:17; JS – H 1:37–39).

I sin profeti skrev Malaki om døperen Johannes (Mal 3:1; Mat 11:10), om tiendeloven (Mal 3:7–12), om Herrens annet komme (Mal 4:5), og at Elijah skulle vende tilbake (Mal 4:5–6; L&p 2; 128:17; JS – H 1:37–39). Frelseren siterte hele kapittel 3 og 4 for nephittene (3 Ne 24–25).

Mammon. *Se også* Penger

Et arameisk ord som betyr "rikdommer" (Mat 6:24; Luk 16:9; L&p 82:22).

Manasse. *Se også* Efra'im; Israel; Josef, sønn av Jakob

I Det gamle testamente, den eldste sønn av Asnat og Josef som ble solgt til Egypt (1M 41:50–51). Han og hans bror, Efra'im, var sønnesønner av Jakob (Israel), men ble adoptert og velsignet av ham som om de var hans egne sønner (1M 48:1–20).

Manasses stamme: Manasses etterkommere ble regnet til Israels stammer (4M 1:34–35; Jos 13:29–31). Den velsignelse Moses ga til Josefs stamme og som også ble gitt til Efra'im og Manasse, finnes i Femte Mosebok 33:13–17. Det landområde de ble tildelt, lå hovedsakelig vest for elven Jordan og grenset til Efra'ims område. I tillegg hadde de også områder øst for Jordan på det fruktbare slettelandet i Basan og Gilead. I de siste dager skal Manasses stamme hjelpe Efra'ims stamme med å samle Israel (5M 33:13–17). Lehi, en profet i Mormons bok, var en etterkommer av Manasse (Alma 10:3).

Manifest. *Se også* Ekteskap – Flergifte; Woodruff, Wilford

En offisiell erklæring av Wilford Woodruff i 1890. Denne slo klart fast at Kirken og dens medlemmer ville innordne seg under landets lov og ikke lenger praktisere flergifte (OE 1). President Woodruff utstedte manifestet etter å ha mottatt et syn og en åpenbaring fra Gud.

Manna. *Se også* Andre Mosebok; Livets brød

Et lite, rundt næringsmiddel som smakte som honningkake (2M 16:14–31) eller som fersk oljekake (4M 11:7–8). Herren skaffet det til veie så Israels barn

skulle ha mat mens de var i villmarken i 40 år (2M 16:4–5, 14–30, 35; Jos 5:12; 1 Ne 17:28).

Israels barn kalte den manna (eller på hebraisk: *man-hu*) som betyr "Hva er det?", fordi de ikke visste hva det var (2M 16:15). Den ble også kalt "englebrød" og "brød fra himmelen" (Sal 78:24–25; Joh 6:31). Den var et symbol på Kristus, som er livets brød (Joh 6:31–35).

Maria fra Betania. *Se også* Lasarus; Marta

Søster av Lasarus og Marta i Det nye testamente.

Maria satt og lyttet ved Jesu føtter, **Luk** 10:39, 42. Maria og hennes søster, Marta, sendte bud på Jesus, **Joh** 11:1–45. Hun salvet Jesu føtter med salve, **Joh** 12:3–8.

Maria, Jesu mor. *Se også* Jesus Kristus; Josef, Marias ektemann

En jomfru i Det nye testamente – utvalgt av Gud Faderen til å være mor til hans sønn i kjødet. Etter at Jesus var født, fikk Maria flere barn (Mark 6:3).

Hun var trolovet med Josef, **Mat** 1:18 (Luk 1:27). Josef ble bedt om ikke å skille seg fra Maria eller løse henne fra trolovelsen, **Mat** 1:18–25. De vise menn besøkte Maria, **Mat** 2:11. Maria og Josef flyktet med Jesus-barnet til Egypt, **Mat** 2:13–14. Etter at Herodes var død, vendte familien tilbake til Nasaret, **Mat** 2:19–23. Hun ble besøkt av engelen Gabriel, **Luk** 1:26–38. Hun besøkte sin kusine, Elisabet, **Luk** 1:36, 40–45. Maria lovpriste Herren med en salme, **Luk** 1:46–55. Maria reiste til Betlehem sammen med Josef, **Luk** 2:4–5. Maria fødte Jesus og la ham i en krybbe, **Luk** 2:7. Hyrdene reiste til Betlehem for å besøke Jesus-barnet, **Luk** 2:16–20. Maria og Josef tok med seg Jesus til tempelet i Jerusalem, **Luk** 2:21–38. Maria og Josef tok Jesus med seg til påskefesten, **Luk** 2:41–52. Maria var tilstede under bryllupet i Kana, **Joh** 2:2–5. Mens Frelseren hang på korset, ba han Johannes ta hånd om hans mor, **Joh** 19:25–27. Maria var sammen med apostlene etter at Kristus ble tatt opp til himmelen, **Apg** 1:14.

Maria var en jomfru, vakrere og skjønnere enn alle andre jomfruer, **1 Ne** 11:13–20. Kristi mor skulle kalles Maria, **Mosiah** 3:8. Maria skulle være en jomfru, et dyrebart og utvalgt redskap, **Alma** 7:10.

Maria Magdalena

En kvinne i Det nye testamente som ble en hengiven disippel av Jesus Kristus. Magdalena stammer fra Magdala som var det sted denne Maria kom fra, og som ligger på vestsiden av Gennesaret-sjøen.

Hun sto ved korset, **Mat** 27:56 (Mark 15:40; Joh 19:25). Hun var tilstede da Kristus ble lagt i en grav, **Mat** 27:61 (Mark 15:47). Hun var ved graven på oppstandelsens morgen, **Mat** 28:1 (Mark 16:1; Luk 24:10; Joh 20:1, 11). Jesus viste seg først for henne etter sin oppstandelse, **Mark** 16:9 (Joh 20:14–18). Syv onde ånder (djevler) ble drevet ut av henne, **Luk** 8:2.

Maria, Markus' mor. *Se også* Markus

I Det nye testamente, mor til Johannes Markus som skrev Markus-evangeliet (Apg 12:12).

Markus. *Se også* Evangelier

I Det nye testamente var Johannes Markus sønn av Maria som bodde i Jerusalem (Apg 12:12). Han kan også ha vært fetter (eller nevø) av Barnabas (Kol 4:10). Han var sammen med Paulus og Barnabas på deres første misjonsreise, sluttet seg til dem i Jerusalem og forlot dem i Perge (Apg 12:25; 13:5, 13). Senere reiste han sammen med Barnabas til Kypros (Apg

15:37–39). Han var sammen med Paulus i Rom (Kol 4:10; Filem 1:24) og med Peter i Babylon (sannsynligvis i Rom) (1 Pet 5:13). Til slutt var han sammen med Timoteus i Efesus (2 Tim 4:11).

Markus-evangeliet: Den andre boken i Det nye testamente. Markus-evangeliet ble muligens skrevet under Peters veiledning. Formålet er å fortelle om Herren som lever og virker blant menneskene som Guds Sønn. Med kraft og ydmykhet forteller Markus hvilket inntrykk Jesus gjorde på sine tilhørere. Ifølge tradisjonen besøkte Markus Egypt etter Peters død, organiserte en menighet i Alexandria og led martyrdøden.

For å se en liste over hendelser i Frelserens liv beskrevet i Markus' evangelium, se Harmonisering av evangeliene i tillegget.

Marsh, Thomas B.

Den første president i De tolv apostlers quorum etter at Kirken ble gjenopprettet i 1830. Han hadde rikets nøkler med hensyn til de tolv (L&p 112:16), og i 1838 ble han ved åpenbaring befalt å utgi Herrens ord (L&p 118:2). Kapittel 31 i Lære og pakter er gitt til ham. Marsh ble utelukket av Kirken i 1839, men ble døpt på ny i juli 1857.

Marta. *Se også* Lasarus; Maria fra Betania

Søster av Lasarus og Maria i Det nye testamente (Luk 10:38–42; Joh 11:1–46; 12:2).

Martyr, martyrium

En person som ofrer livet fremfor å fornekte Kristus, evangeliet, sin rettferdige tro eller rettferdige prinsipper.

Alt det rettferdige blod fra Abel til Sakarja vil vitne mot de ugudelige, **Mat** 23:35 (Luk 11:50). Den som mister sitt liv for Kristi skyld og for evangeliet, skal finne det, **Mark** 8:35 (L&p 98:13). Og de stenet Stefanus, **Apg** 7:59 (Apg 22:20). Et testamente trer aldri i kraft før den som har opprettet det, er død, **Heb** 9:16–17.

Abinadi falt om etter å ha lidd døden ved ild, **Mosiah** 17:20. Omvendte ammonihahitter ble kastet på bålet, **Alma** 14:8–11. Mange ble drept fordi de vitnet om disse ting, **3 Ne** 10:15.

Den som mister sitt liv for min sak, skal finne evig liv, **L&p** 98:13–14. Joseph og Hyrum Smith led martyrdøden for det gjengitte evangeliums sak, **L&p** 135. Joseph Smith beseglet sitt vitnesbyrd med sitt blod, **L&p** 136:39.

Matteus. *Se også* Evangelier

En av Jesu Kristi apostler og forfatter av den første boken i Det nye testamente. Matteus, som var jøde og skatteoppkrever for romerne i Kapernaum, var sannsynligvis i tjeneste hos Herodes Antipas. Før han ble omvendt, var han kjent som Levi, sønn av Alfeus (Mark 2:14). Like etter at han ble kalt til å være Jesu disippel, holdt han et gjestebud hvor Herren var tilstede (Mat 9:9–13; Mark 2:14–17; Luk 5:27–32). Matteus hadde sannsynligvis store kunnskaper om Det gamle testamente og kunne se at Herrens liv var en detaljert oppfyllelse av profetier. Vi vet lite om hvordan det gikk med denne apostelen senere i livet. En overlevering sier at han led martyrdøden.

Matteus-evangeliet: Den første boken i Det nye testamente. Etter alt å dømme ble Matteusevangeliet opprinnelig skrevet for jødene i Palestina, og vi finner her mange sitater fra Det gamle testamente. Hovedformålet for Matteus var å vise at Jesus var den Messias som var omtalt av profetene i Det gamle testamente. Han la også vekt på at Jesus er menneskenes konge og dommer.

For å se en liste over hendelser i Frelserens liv beskrevet i Matteus' evangelium, se Harmonisering av evangeliene i tillegget.

Mattias. *Se også* Apostel – Utvelgelse av apostler

Den som ble utvalgt til å erstatte Judas Iskariot som medlem av De tolv apostlers quorum (Apg 1:15–26). Han var en disippel hele den tid Jesus virket her på jorden (Apg 1:21–22).

Medlidenhet. *Se også* Barmhjertig, barmhjertighet; Kjærlighet; Nestekjærlighet

I Skriftene betyr *medlidenhet* bokstavelig talt "å lide med". Det betyr også å vise sympati, medfølelse og ha barmhjertighet med andre.

Herren ba sitt folk om å vise medlidenhet, **Sak** 7:8–10.

Jesus fikk inderlig medynk med folket, **Mat** 9:36 (Mat 20:34; Mark 1:41; Luk 7:13). En samaritan fikk inderlig medynk med ham, **Luk** 10:33. Vær medlidende med hverandre, **1 Pet** 3:8.

Kristus er fylt av medlidenhet mot menneskenes barn, **Mosiah** 15:9. Mitt indre er fylt av medlidenhet med dere, **3 Ne** 17:6.

Joseph Smith ba om Herrens medlidenhet, **L&p** 121:3–5.

Melkisedek. *Se også* Melkisedekske prestedømme, Det; Salem

En stor høyprest, profet og leder i Det gamle testamente som levde på Abrahams tid – etter vannflommen. Han ble kalt konge i Salem (Jerusalem), fredens konge, rettferdighetens konge (som er den hebraiske betydningen av ordet *Melkisedek*) og prest for Den Aller Høyeste Gud.

Abraham betalte tiende til Melkisedek, **1M** 14:18–20. Folket på Melkisedeks tid levde rettferdig og kom til himmelen, **JSO, 1M** 14:25–40.

Kristus var en høyprest etter Melkisedeks orden, **Heb** 5:6. Melkisedek var konge i Salem og prest for Den Aller Høyeste Gud, **Heb** 7:1–3.

Ingen var større enn Melkisedek, **Alma** 13:14–19.

Abraham mottok prestedømmet av Melkisedek, **L&p** 84:14. Av respekt for Herrens navn ble det høye prestedømme, av Kirken i fordums tid, kalt Det melkisedekske prestedømme, **L&p** 107:1–4.

Melkisedekske prestedømme, Det. *Se også* Eldste; Melkisedek; Prestedømme

Det melkisedekske prestedømme er det høyere eller større prestedømme, Det aronske er det mindre prestedømme. Det melkisedekske prestedømme har nøklene til Kirkens åndelige velsignelser. Gjennom det høyere prestedømmes ordinanser blir guddommelighetens kraft tilkjennegitt for menneskene (L&p 84:18–25; 107:18–21).

Gud åpenbarte først dette høyere prestedømme til Adam. Patriarkene og profetene i alle evangelieutdelinger hadde denne myndighet (L&p 84:6–17). Til å begynne med ble det kalt Det hellige prestedømme etter Guds Sønns orden, men ble senere kalt Det melkisedekske prestedømme (L&p 107:2–4).

Da Israels barn ikke greide å leve opp til Det melkisedekske prestedømmes privilegier og pakter, tok Herren bort den høyere lov og ga dem et lavere prestedømme og en lavere lov (L&p 84:23–26) som ble kalt Det aronske prestedømme og Moseloven. Da Jesus kom til jorden, gjenga han Det melkisedekske prestedømme til jødene og begynte å bygge opp Kirken blant dem. Imidlertid gikk prestedømmet tapt, og Kirken ble borte igjen på grunn av frafall. Senere ble prestedømmet gjengitt og Kirken gjenopprettet gjennom Joseph Smith jr. (L&p 27:12–13; 128:20; JS – H 1:73).

I Det melkisedekske prestedømme har vi følgende embeder: eldste, høyprest, patriark, sytti og apostel (L&p 107). Det

melkisedekske prestedømme vil alltid utgjøre en del av Guds rike på jorden.

Presidenten i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er president for Det høye eller melkisedekske prestedømme og har alle nøkler som henhører til Guds rike på jorden. Bare én mann om gangen er kalt til å være president, og han er den eneste person på jorden som er bemyndiget til å anvende alle prestedømmets nøkler (L&p 107:64–67; 132:7).

Kristus er prest til evig tid etter Melkisedeks orden, **Sal** 110:4 (Heb 5:6, 10; 7:11).

Det melkisedekske prestedømme forvalter evangeliet, **Heb** 7 (L&p 84:18–25).

Melkisedek utviste stor tro og mottok det høye prestedømmes embede, **Alma** 13:18.

Det melkisedekske prestedømme ble overdratt til Joseph Smith og Oliver Cowdery, **L&p** 27:12–13 (JS – H 1:72). Dette prestedømmet mottas med en ed og en pakt, **L&p** 84:33–42. Det er to avdelinger eller hovedgrupper, Det melkisedekske og Det aronske prestedømme, **L&p** 107:6. Det melkisedekske prestedømme har retten til å forvalte alle åndelige velsignelser, **L&p** 107:8–18. Moses, Elias og Elijah ga Joseph Smith og Oliver Cowdery prestedømmets nøkler, **L&p** 110:11–16. Jeg gir dere nå de embedsmenn som tilhører mitt prestedømme, så dere kan ha nøklene til dette prestedømme, **L&p** 124:123.

Mellommann. *Se også* Forsoning; Jesus Kristus

En som går i forbønn eller er et bindeledd. Jesus Kristus er en mellommann – han står mellom Gud og mennesket. Hans forsoning gjorde det mulig for menneskene å omvende seg fra sine synder og bli forsonet med Gud.

Ingen kommer til Faderen uten ved Jesus Kristus, **Joh** 14:6. Det er én mellommann mellom Gud og mennesker, **1 Tim** 2:5. Kristus er mellommann for en bedre pakt, **Heb** 8:6 (Heb 9:15; 12:24; L&p 107:19).

Den hellige Messias skal gå i forbønn for alle menneskenes barn, **2 Ne** 2:9 (Jes 53:12; Mosiah 14:12). Dere skulle se hen til den store Mellommann, **2 Ne** 2:27–28.

Vi er fullkommengjort gjennom Jesus, den nye pakts mellommann, **L&p** 76:69.

Menneskesønnen. *Se også* Gud, guddommen; Jesus Kristus

En tittel Jesus Kristus brukte om seg selv (Luk 9:22; 21:36) og som betydde sønn av Hellighetens menneske. Hellighetens menneske er et av Gud Faderens navn. Når Jesus kalte seg Menneskesønnen, erklærte han åpenlyst sitt guddommelige slektskapsforhold til Faderen. Vi finner denne tittelen ofte i evangeliene. Åpenbaring i de siste dager bekrefter den spesielle betydning det har og hvor hellig dette navnet på Frelseren er (L&p 45:39; 49:6, 22; 58:65; Moses 6:57).

Mennesket, mennesker. *Se også* Bror, brødre; Gud, guddommen; Guds sønner og døtre; Kvinne, kvinner; Søster; Ånd; Åndelig skapelse

Henspiller på hele menneskeheten, både menn og kvinner. Alle menn og kvinner er bokstavelig talt åndeavkom av en himmelsk Fader. Når de fødes her på jorden, mottar de et fysisk og dødelig legeme. Disse legemer ble skapt i Guds bilde (1M 1:26–27). De menn og kvinner som er trofaste ved å motta de nødvendige ordinanser, holde sine pakter og adlyde Guds bud og befalinger, vil gå inn til sin opphøyelse og bli Gud lik.

Gud skapte mennesket i sitt bilde, **1M** 1:27 (Mosiah 7:27; L&p 20:17–18). Hva er da et menneske at du kommer ham i hu, **Sal** 8:4–5. Forbannet er den mann som setter sin lit til mennesker og holder kjød for sin arm, **Jer** 17:5 (2 Ne 4:34; 28:26, 31).

Da jeg ble mann, la jeg av det barnslige, **1 Kor** 13:11.

Mennesket er til for å kunne ha glede, **2 Ne** 2:25. Det naturlige menneske er en fiende av Gud, **Mosiah** 3:19. Hva slags mennesker burde dere være, **3 Ne** 27:27.

Det er menneskenes, og ikke Guds verk som er forstyrret, **L&p** 3:3. Du skulle ikke frykte mennesker mer enn Gud, **L&p** 3:7 (L&p 30:11; 122:9). Alt er skapt til menneskets gavn og bruk, **L&p** 59:18.

Jeg vet at mennesket er intet, **Moses** 1:10. Guds gjerning og herlighet er å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv, **Moses** 1:39.

Mennesket er vår himmelske Faders åndebarn: De falt ned på sitt ansikt og sa: Du som er Gud til alt kjøds ånder, **4M** 16:22 (4M 27:16). Dere er barn av Herren, deres Gud, **5M** 14:1. Dere er guder, dere er alle Den Høyestes sønner, **Sal** 82:6. Dere er sønner av den levende Gud, **Hos** 1:10. Har vi ikke alle én Fader? Har ikke én Gud skapt oss, **Mal** 2:10.

Vi er alle Guds ætt, **Apg** 17:29. Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn, **Rom** 8:16. Bøy dere for åndenes Fader, **Heb** 12:9.

Alle menneskenes ånder blir tatt hjem til den Gud som ga dem liv, **Alma** 40:11.

Verdener og deres innbyggere er født sønner og døtre av Gud, **L&p** 76:24. Mennesket var i begynnelsen hos Faderen, **L&p** 93:23, 29.

Gud skapte alle menneskers ånder før de kom til jorden, **Moses** 3:5–7. Jeg er Gud. Jeg skapte verden og menneskene før de ble til i kjødet, **Moses** 6:51.

Mennesket kan bli vår himmelske Fader lik: Vær da fullkomne, likesom deres himmelske Fader er fullkommen, **Mat** 5:48 (3 Ne 12:48). Står det ikke skrevet i deres lov at dere er guder, **Joh** 10:34 (L&p 76:58). Vi kan bli Guds arvinger og Kristi medarvinger, **Rom** 8:17. Så er du da sønn. Men er du sønn, da er du også arving, innsatt av Gud, **Gal** 4:7. Når han åpenbares, da skal vi bli ham like, **1 Joh** 3:2. Den som seirer, ham vil jeg gi å sitte med meg på min trone, **Åp** 3:21.

Alle som har tatt imot meg, har jeg latt bli Guds sønner, **3 Ne** 9:17.

De som arver Det celestiale rike, er guder, ja, Guds sønner, **L&p** 76:50, 58. Da skal de være guder, fordi de har all makt, **L&p** 132:20.

Mesak. *Se også* Daniel

Sadrak, Mesak og Abed-Nego i Det gamle testamente var tre israelittiske ungdommer som, sammen med Daniel, ble bedt om å komme til kong Nebukadnesars slott. Nebukadnesar var konge i Babylon. Mesaks hebraiske navn var Misael. De fire ungdommene nektet å gjøre seg urene ved å spise kongens mat og drikke hans vin (Dan 1). Sadrak, Mesak og Abed-Nego ble kastet i en gløende ildovn av kongen, men ble reddet på mirakuløst vis (Dan 3).

Messias. *Se også* Jesus Kristus; Salvede, Den

Dannet av et arameisk og hebraisk ord som betyr "den salvede". I Det nye testamente kalles Jesus for Kristus – det greske ord som tilsvarer *Messias.* Det betyr den salvede profet, prest, konge og befrier som jødene ventet på med stor lengsel.

Mange jøder ventet bare på en som kunne befri dem fra romernes herredømme og gi dem større nasjonal velstand. Derfor ble Messias da han kom, forkastet av lederne og mange andre. Bare de ydmyke og trofaste var i stand til å se den sanne Kristus i Jesus fra Nasaret (Jes 53; Mat 16:16; Joh 4:25–26).

Messias skal ha Ånden, forkynne evangeliet og utrope frihet, **Jes** 61:1–3 (Luk 4:18–21).

Vi har funnet Messias, som betyr Kristus, **Joh** 1:41 (Joh 4:25–26).

Gud oppreiste en Messias blant

jødene, eller med andre ord en Frelser, **1 Ne** 10:4. Guds Sønn var den Messias som skulle komme, **1 Ne** 10:17. Forløsningen kommer i og gjennom den hellige Messias, **2 Ne** 2:6. Messias kommer i tidens fylde, **2 Ne** 2:26. Messias skal oppstå fra de døde, **2 Ne** 25:14.

I Messias' navn overdrar jeg Arons prestedømme, **L&p** 13.

Herren sa: Jeg er Messias, Sions konge, **Moses** 7:53.

Messingplater. *Se også* Plater

En opptegnelse om jødene fra begynnelsen av og ned til år 600 f.Kr. som inneholdt mye av det profetene har skrevet (1 Ne 5:10–16). Denne opptegnelsen ble oppbevart av Laban, som var en av jødenes eldster i Jerusalem. Mens Lehi og hans familie oppholdt seg i villmarken, sendte Lehi sine sønner tilbake til Jerusalem for å hente denne opptegnelsen (1 Ne 3–4). (Flere opplysninger står foran i Mormons bok under overskriften "En kort forklaring om Mormons bok".)

Metusalah. *Se også* Enok

Sønn av Enok i Det gamle testamente. Metusalah levde 969 år (1M 5:21–27; Luk 3:37; Moses 8:7). Han var en rettferdig profet som ble tilbake på jorden da Enoks by ble tatt opp til himmelen. Han ble på jorden for å oppreise etterkommere som Noah kunne fødes gjennom (Moses 8:3–4).

Mika

En profet i Det gamle testamente som kom fra Moreset Gath på Judas sletteland og profeterte mens Hiskia var konge (Mika 1:1–2).

Mikas bok: Mikas bok er den eneste boken i Det gamle testamente som forteller at Messias ville bli født i Betlehem (Mika 5:1). I boken gir Herren råd til sitt folk og gjentar hvor god han tidligere har vært mot dem. Han forlanger at de skal være rettferdige, barmhjertige og ydmyke (Mika 6:8).

Mikael. *Se også* Adam; Erkeengel

Det navn Adam var kjent under i det førjordiske liv. Han kalles erkeengelen. På hebraisk betyr navnet "som er lik Gud".

Mikael, en av de fremste fyrstene, kom og hjalp Daniel, **Dan** 10:13, 20 (L&p 78:16). I de siste dager skal Mikael stå frem, den store fyrsten, **Dan** 12:1.

Erkeengelen Mikael trettet med djevelen, **Jud** 1:9. Mikael og hans engler stred mot dragen, **Åp** 12:7 (Dan 7).

Mikael er Adam, **L&p** 27:11 (L&p 107:53–57; 128:21). Herrens erkeengel, Mikael, skal blåse i sin basun, **L&p** 29:26. Mikael skal samle sine hærstyrker og kjempe mot Satan, **L&p** 88:112–115. Mikaels røst hørtes da han avslørte djevelen, **L&p** 128:20.

Minnebok. *Se også* Livets bok; Slektshistorie

En bok som ble påbegynt av Adam og hvor hans etterkommeres gjerninger ble nedtegnet. Også enhver lignende opptegnelse som er blitt ført av profeter og trofaste medlemmer siden den tid. Adam og hans barn førte en minnebok hvor de skrev ved inspirasjonens ånd, og dessuten en bok om generasjonene som inneholdt en slektshistorie (Moses 6:5, 8). Slike opptegnelser kan meget vel komme til å få en viss betydning for vår endelige dom.

Det ble skrevet en minnebok, **Mal** 3:16–18 (3 Ne 24:16–18).

Og alle som ikke finnes nedskrevet i minneboken, skal ikke finne noen arv på den dag, **L&p** 85:9. De døde ble dømt etter bøkene som inneholdt opptegnelsen over deres gjerninger, **L&p** 128:7. La oss fremlegge en bok som inneholder opptegnelsen over våre døde, **L&p** 128:24.

En minnebok ble ført, **Moses** 6:5–8. Vi har en minnebok, **Moses** 6:46. Abraham anstrengte seg for å skrive en opptegnelse til sine etterkommere, **Abr** 1:31.

Mirakel. *Se også* Tegn; Tro

En helt spesiell begivenhet forårsaket ved Guds kraft. Mirakler utgjør et viktig element i Jesu Kristi arbeide og kan blant annet være helbredelse, oppvekkelse av døde og oppstandelse. Mirakler er en del av Jesu Kristi evangelium. Tro er nødvendig for at mirakler skal skje (Mark 6:5–6; Mormon 9:10–20; Ether 12:12).

Når Farao ber om å få se et under, **2M** 7:9.

Ingen som gjør en kraftig gjerning i mitt navn, vil snart etter kunne tale ondt om meg, **Mark** 9:39. I Kana utførte Jesus sitt første mirakel, **Joh** 2:11.

Jeg er en Gud som gjør mirakler, **2 Ne** 27:23. Guds kraft utfører mirakler, **Alma** 23:6. Kristus kunne utføre store mirakler for folket på det amerikanske kontinent fordi de hadde stor tro, **3 Ne** 19:35. Gud har ikke opphørt å være en Gud som gjør mirakler, **Mormon** 9:15.

Krev ikke mirakler uten at Herren befaler dere, **L&p** 24:13–14. Til noen er det gitt å kunne utføre mirakler, **L&p** 46:21 (Moroni 10:12).

Mirjam. *Se også* Moses

I Det gamle testamente, søster av Moses (4M 26:59).

Passet på kisten av papyrus-rør, **2M** 2:1–8. Gikk foran kvinnene som slo på trommer, **2M** 15:20–21. Knurret mot Moses, ble spedalsk, men senere helbredet, **4M** 12:1–15 (5M 24:9).

Misjonærarbeide. *Se også* Evangelium; Forkynne

Å dele Jesu Kristi evangelium med andre i ord og gjerning.

Hvor fagre er på fjellene hans føtter som forkynner frelse, **Jes** 52:7. Jeg kommer og vil spørre etter min hjord og se til dem, **Esek** 34:11.

Forkynn evangeliet for all skapningen, **Mark** 16:15 (Mormon 9:22). Markene er alt hvite til høst, **Joh** 4:35. Hvordan kan de forkynne uten at de blir utsendt, **Rom** 10:15.

Lær dem Guds ord med all flid, **Jak bok** 1:19. Herren lar alle nasjoner bli undervist om sitt ord, **Alma** 29:8.

Så mitt evangelium kunne bli forkynt av de svake og enfoldige, **L&p** 1:23. Et vidunderlig verk er i ferd med å komme frem, **L&p** 4:1. Om dere arbeider alle deres dager og bare bringer én sjel til meg, hvor stor skal ikke deres glede være, **L&p** 18:15. Mine utvalgte hører min røst og forherder ikke sine hjerter, **L&p** 29:7. Gå ut og forkynn mitt evangelium, to og to, **L&p** 42:6. Røsten må utgå fra dette sted, **L&p** 58:64. Opplat deres munn og forkynn mitt evangelium, **L&p** 71:1. Forkynn sannheten ifølge åpenbaringer og bud, **L&p** 75:4. Det tilkommer enhver som er advart, å advare sin neste, **L&p** 88:81 (L&p 38:40–41). Herren vil ta hånd om familiene til dem som forkynner evangeliet, **L&p** 118:3. Guds tjenere skal gå ut, **L&p** 133:38. De trofaste eldster som forlater dette liv, fortsetter sitt arbeide, **L&p** 138:57.

Missouri. *Se* Jerusalem, Det nye

Misunnelse. *Se også* Begjære; Nidkjær

Ifølge Skriftene er det galt å ønske seg noe som tilhører en annen.

Patriarkene ble misunnelige på Josef og solgte ham til Egypt, **Apg** 7:9. Kjærligheten misunner ikke, **1 Kor** 13:4 (Moroni 7:45). Misunnelse stammer fra stolthet (oppblåsthet), **1 Tim** 6:4. Der det er misunnelse, er det uorden og alt som ondt er, **Jak brev** 3:16.

Herren befalte folk at de ikke skulle

være misunnelige, **2 Ne** 26:32. Det var ingen misunnelse blant Nephis folk, **4 Ne** 1:15–18.

Hele mitt liv har det vært min lodd å bli utsatt for menneskenes misunnelse og vrede, **L&p** 127:2.

Moab. *Se også* Lot

Et land fra Det gamle testamentes tid som lå øst for Dødehavet. Moabittene var etterkommere av Lot og var i slekt med israelittene. De snakket et språk som lignet på hebraisk. Israelitter og moabitter lå stadig i krig med hverandre (Dom 3:12–30; 11:17; 2 Sam 8:2; 2 Kong 3:6–27; 2 Krøn 20:1–25; Jes 15).

Mor. *Se også* Eva; Familie; Foreldre

En hellig tittel som henviser til en kvinne som føder eller adopterer barn. Mødre er medhjelpere i Guds plan ved å frembringe dødelige legemer til Guds åndebarn.

Adam kalte sin hustru Eva, fordi hun er alle levendes mor, **1M** 3:20 (Moses 4:26). Hedre din far og din mor, **2M** 20:12 (Ef 6:1–3; Mosiah 13:20). Forlat ikke din mors lære, **Ord** 1:8. Et uforstandig menneske forakter sin mor, **Ord** 15:20 (Ord 10:1). Forakt ikke din mor når hun er blitt gammel, **Ord** 23:22. Hennes mann og barn står opp og priser henne lykkelig. Hennes mann står opp og roser henne, **Ord** 31:28.

Jesu mor sto ved korset, **Joh** 19:25–27.

To tusen lamanitt-krigere hadde blitt undervist av sine mødre, **Alma** 56:47 (Alma 57:21).

Vår strålende mor, Eva, var blant de store og mektige som Herren underviste i åndeverdenen, **L&p** 138:38–39.

Moral. *Se* Hor; Kyskhet; Seksuell umoral

Mord. *Se også* Dødsstraff; Kain

Å ta et menneskeliv med overlegg og urettmessig. Mord er en synd som fra de tidligste tider har vært fordømt (1M 4:1–12; Moses 5:18–41).

Den som utgyter menneskets blod, hans blod skal bli utgytt av mennesker, **1M** 9:6 (JSO, 1M 9:12–13; 2M 21:12; Alma 34:12). Du skal ikke slå ihjel, **2M** 20:13 (5M 5:17; Mat 5:21–22; Mosiah 13:21; L&p 59:6).

Jesus sa: Du skal ikke slå ihjel, **Mat** 19:18. Mordere skal få del i den annen død, **Åp** 21:8.

Dere er mordere i deres hjerter, **1 Ne** 17:44. Ve morderen som dreper med overlegg, **2 Ne** 9:35. Gud har befalt at menneskene ikke skal slå ihjel, **2 Ne** 26:32. Mord er en avskyelighet for Herren, **Alma** 39:5–6.

Den som slår ihjel, skal ikke få tilgivelse, **L&p** 42:18. Den som slår ihjel, skal bli overlatt til landets lov, **L&p** 42:79.

Mormon, nephittisk profet. *Se også* Mormons bok

I Mormons bok, en profet og general blant nephittene. Han førte også opptegnelser. Mormon levde ca. år 311–385 e. Kr. (Mormon 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Allerede fra femtenårsalderen og gjennom mesteparten av livet var han en militær leder (Mormon 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Ammaron ba Mormon forberede seg så han kunne ta ansvaret for opptegnelsene og fortsette å føre dem (Mormon 1:2–5; 2:17–18). Etter å ha skrevet en beretning om sitt eget liv, forkortet Mormon Nephis store plater og skrev det ned på Mormons plater. Senere overleverte han denne hellige opptegnelsen til sin sønn, Moroni. Disse platene utgjorde en del av den opptegnelsen Joseph Smith benyttet da han oversatte Mormons bok.

Mormons ord: En liten bok i Mormons bok. Mellom det siste Amaleki skrev i Omnis bok, og det første som står i Mosiahs bok, foretok Mormon, som redigerte alle opptegnelsene, denne korte

tilføyelsen. (Se "En kort forklaring om Mormons bok" foran i Mormons bok.)

Mormons bok: En egen bok i Mormons bok med samme navn som hele boken. I kapittel 1 og 2 hører vi om Ammaron, en profet blant nephittene, som forteller Mormon når og hvor han skal hente platene. De store krigene begynner, og de tre nephittene blir tatt bort på grunn av folkets ugudelighet. Kapittel 3 og 4 forteller om Mormon som roper omvendelse til folket, men de er følelsesløse, og i Israel er det større ugudelighet enn noen gang før. I kapittel 5 og 6 finnes beretningen om det siste slaget mellom nephitter og lamanitter. Mormon og det meste av nephittenes nasjon blir drept. I kapittel 7, før sin død, ber Mormon folket – på den tid og i fremtiden – å omvende seg. I kapittel 8 og 9 fortelles det at det til slutt bare var Mormons sønn, Moroni, som overlevde. Han ga en beretning om de siste scener som utspant seg med blodbad og død, og som førte til at hele det nephittiske folk ble utryddet. Han skrev også et budskap til fremtidige generasjoner og til dem som skulle lese denne opptegnelsen.

Mormon(er). *Se også* Jesu Kristi Kirke; Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige

Økenavnet *mormon* oppsto først hos dem som ikke var medlemmer av Kirken, og ble brukt om medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Navnet stammer fra den boken med hellig skrift som ble samlet av en profet i fordums tid ved navn Mormon, og som heter Mormons bok. Det navn Herren har gitt Kirkens medlemmer, er "hellige". Kirkens korrekte navn er Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Mormons bok. *Se også* Efra'im – Efra'ims eller Josefs stav; Gullplater; Kanon, kanoniske skrifter; Mormon, nephittisk profet; Plater; Skriftene; Smith, Joseph jr.; Vitner til Mormons bok

En av de fire bøker med hellig skrift som er godtatt av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Den er en forkortelse av opptegnelser om tidligere innbyggere på det amerikanske kontinent, foretatt av en fordums profet ved navn Mormon, og den ble skrevet for å bære vitnesbyrd om at Jesus er Kristus. Om denne opptegnelsen sa profeten Joseph Smith, som oversatte den ved Guds gave og kraft: "Jeg fortalte brødrene at Mormons bok var den mest korrekte av alle jordens bøker, sluttstenen i vår religion, og at et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok" (se innledningen foran i Mormons bok).

Mormons bok er en religiøs opptegnelse om tre folkegrupper som emigrerte fra den gamle verden til det amerikanske kontinent. Disse gruppene ble ledet av profeter som skrev ned sin religiøse og verdslige historie på metallplater. Mormons bok forteller også om Jesus Kristus som besøkte folk på det amerikanske fastland etter sin Oppstandelse. Etter at Kristus hadde besøkt dem, fulgte en periode med fred som varte i 200 år.

Moroni, som var den siste av nephittenes profeter og historikere, forseglet den forkortede beretningen om disse menneskene og skjulte opptegnelsene ca. år 421 e.Kr. I 1823 besøkte den oppstandne Moroni Joseph Smith, og overleverte ham senere disse gamle og hellige opptegnelser så de kunne bli oversatt og bragt ut til verden som et annet testamente om Jesus Kristus.

Et skudd av et fruktbart tre er Josef, grenene skyter over muren, **1M** 49:22–26. Sannhet skal vokse opp av jorden, **Sal** 85:12 (Mormon 8:16; Moses 7:62). Herren vil løfte opp et banner for nasjonene og vil pipe til dem, **Jes** 5:26. En

røst skal lyde fra jorden, **Jes** 29:4 (2 Ne 26:14–17). Synet av alt dette er blitt som ordene i en forseglet bok, **Jes** 29:11 (Jes 29:9–18; 2 Ne 27:6–26). Josefs stav og Juda stav skal bli til ett i Herrens hånd, **Esek** 37:15–20.

Jeg har også andre får som ikke hører til denne hjord, **Joh** 10:16 (3 Ne 15:16–24).

Mormons bok og Bibelen skal føyes sammen, **2 Ne** 3:12–21. Herrens ord vil hvisle frem til jordens ender, **2 Ne** 29:2. Herren sluttet en pakt med Enok og lovet å bringe Mormons bok til lamanittene, **Enos** 1:15–16. Mormons bok ble skrevet for at vi kunne tro Bibelen, **Mormon** 7:9. Mormons bok skal stå som et vitnesbyrd mot verden, **Ether** 5:4. Spør Gud om ikke disse ting er sanne, **Moroni** 10:4.

Kristus bar vitnesbyrd om at Mormons bok er sann, **L&p** 17:6. Mormons bok inneholder fylden av Jesu Kristi evangelium, **L&p** 20:9 (L&p 20:8–12; 42:12).

Vi tror at Mormons bok er Guds ord, **Trosart** 1:8.

Moroni, kaptein. *Se også* Frihetens fane

I Mormons bok en rettferdig militær befalingsmann blant nephittene som levde ca. år 100 f.Kr.

Moroni ble utnevnt til øverstkommanderende for nephittenes hærstyrker, **Alma** 43:16–17. Inspirerte nephittenes soldater til å kjempe for sin frihet, **Alma** 43:48–50. Laget en frihetsfane av en flik av kappen sin, **Alma** 46:12–13. Var en Guds mann, **Alma** 48:11–18. Var sint på myndighetene på grunn av den likegyldighet de viste for landets frihet, **Alma** 59:13.

Moroni, sønn av Mormon. *Se også* Mormon, nephittisk profet; Mormons bok

Den siste av nephittenes profeter i Mormons bok (omkring 421 e.Kr.). Like før sin død overleverte Mormon en historisk opptegnelse som ble kalt Mormons plater, til sin sønn Moroni (Morm ord 1:1). Moroni avsluttet innsamlingen av Mormons plater og skrev kapittel 8 og 9 i Mormons bok (Mormon 8:1). Han forkortet og la ved Ethers bok (Ether 1:1–2) og føyde til sin egen bok som ble kalt Moronis bok (Moroni 1). Moroni forseglet platene og skjulte dem i høyden Cumorah (Mormon 8:14; Moroni 10:2). I 1823 ble den oppstandne Moroni sendt for å åpenbare Mormons bok for Joseph Smith (L&p 27:5; JS – H 1:30–42, 45). Han underviste den unge profeten hvert år fra 1823 til 1827 (JS – H 1:54) og overleverte til slutt platene til ham i 1827 (JS – H 1:59). Da oversettelsen var ferdig, leverte Joseph Smith platene tilbake til Moroni.

Moronis bok: Den siste boken i Mormons bok. Den ble skrevet av den siste av nephittenes profeter, Moroni. Kapittel 1–3 forteller om den endelige utryddelse av nephittene, og vi finner også retningslinjer for hvordan man skal meddele Den hellige ånd og overdra prestedømmet. Kapittel 4 og 5 gir nøyaktige retningslinjer for hvordan nadverden skal forrettes. I kapittel 6 finnes en oppsummering av hvordan Kirken arbeider. Kapittel 7–8 er taler om evangeliets første prinsipper, og her finnes også hva Mormon underviste om tro, håp og kjærlighet samt hvordan man skal skjelne mellom godt og ondt (Moroni 7). Mormon forklarer også at små barn er levende i Kristus og ikke trenger dåp (Moroni 8). I kapittel 9 hører vi at nephittenes nasjon er fordervet. Kapittel 10 er Moronis siste budskap, og han forteller her hvordan man kan få vite at Mormons bok er sann (Moroni 10:3–5).

Moronihah, sønn av kaptein Moroni

I Mormons bok – en av nephittenes rettferdige befalingsmenn som levde ca. år 60 f.Kr.

Moroni overlot kommandoen over hæren til sin sønn Moronihah, **Alma** 62:43. Gjenerobret byen Zarahemla, **Hel** 1:33. Bragte nephittene til omvendelse og gjenerobret halvparten av landet, **Hel** 4:14–20.

Mosebok, første. *Se* Første Mosebok (Genesis)

Mosebok, andre. *Se* Andre Mosebok

Mosebok, tredje. *Se* Tredje Mosebok

Mosebok, fjerde. *Se* Fjerde Mosebok

Mosebok, femte. *Se* Femte Mosebok (Deuteronomium)

Moseloven. *Se også* Aronske prestedømme, Det; Lov; Moses; Ren og uren

Gud ga lover gjennom Moses til Israels hus for å erstatte den høyere lov de ikke greide å adlyde (2M 34; JSO, 2M 34:1–2; JSO, 5M 10:2). Moseloven inneholdt mange prinsipper, regler, seremonier, ritualer og symbolske handlinger for å minne folket om deres plikter og ansvarsoppgaver. Den inneholdt en morallov samt etiske, religiøse og fysiske bud og handlinger – herunder også ofringer (3M 1–7) – som skulle minne dem om Gud og deres plikter overfor ham (Mosiah 13:30). Tro, omvendelse, dåp i vann og syndsforlatelse utgjorde en del av loven, og det samme var tilfelle med De ti bud og mange andre bud av høy etisk og moralsk verdi. Det meste av den seremonielle lov ble oppfylt ved Jesu Kristi død og oppstandelse, som endte offer ved blodsutgytelse (Alma 34:13–14). Loven ble administrert ved Det aronske prestedømme, og var et forberedende evangelium som skulle føre dens tilhengere til Kristus.

Jeg vil gi dem loven som til å begynne med, men den skal være det kjødelige buds lov, **JSO, 2M** 34:1–2.

Loven var vår tuktemester for å bringe oss til Kristus, **Gal** 3:19–24.

Vi holder Moseloven og venter standhaftig på Kristus, **2 Ne** 25:24–30. Frelse kommer ikke ved Moseloven alene, **Mosiah** 12:27–13:32. I meg er Moseloven oppfylt, **3 Ne** 9:17. Loven som ble gitt Moses, er opphevet ved meg, **3 Ne** 15:1–10.

På grunn av ulydighet tok Herren Moses og Det hellige prestedømme fra Israels barn og lot de kjødelige buds lov bli igjen, **L&p** 84:23–27.

Moses. *Se også* Aron, bror av Moses; Bud, de ti; Forklarelse – Kristi forklarelse; Moseloven; Pentateuken

En profet i Det gamle testamente som førte israelittene ut av trelldom i Egypt og ga dem en rekke religiøse og sosiale lover samt lover for kosthold slik de ble åpenbart av Gud.

Moses virket lenger enn han levde her på jorden. Joseph Smith lærte at han, sammen med Elijah kom til Forklarelsens berg og ga prestedømmets nøkler til Peter, Jakob og Johannes (Mat 17:3–4; Mark 9:4–9; Luk 9:30; L&p 63:21).

Den 3. april 1836 viste Moses seg for Joseph Smith og Oliver Cowdery i Kirtland tempel, Ohio, og ovedro til dem nøklene til Israels innsamling (L&p 110:11).

I åpenbaring i de siste dager hører vi ofte om Moses. Han nevnes ofte i Mormons bok, og i Lære og pakter lærer vi om hans virksomhet (L&p 84:20–26) og at han mottok prestedømmet av sin svigerfar Jetro (L&p 84:6).

Åpenbaring i de siste dager bekrefter også Bibelens beretning om at han virket blant Israels barn, og stadfester at han var forfatteren av de fem første bøkene i Det gamle testamente (1 Ne 5:11; Moses 1:40–41).

Ble reddet av Faraos datter, **2M** 2:1–10. Flyktet til Midian, **2M** 2:11–22. Herrens

engel viste seg for ham i en brennende tornebusk, **2M** 3:1–15. Fortalte hvilke plager som skulle ramme egypterne, **2M** 7–11. Herren innstiftet påsken, **2M** 12:1–30. Førte Israels barn over Rødehavet, **2M** 14:5–31. Herren sendte manna i ørkenen, **2M** 16. Slo på klippen i Horeb, og vannet fosset frem, **2M** 17:1–7. Aron og Hur holdt hendene hans oppe så Josva seiret over Amalek, **2M** 17:8–16. Jetro ga ham råd, **2M** 18:13–26. Forberedte folket til Herren skulle vise seg på Sinai-fjellet, **2M** 19. Herren åpenbarte de ti bud for ham, **2M** 20:1–17. Sammen med sytti eldster så han Gud, **2M** 24:9–11. Slo i stykker vitnesbyrdets tavler og ødela gullkalven, **2M** 32:19–20. Talte med Gud ansikt til ansikt, **2M** 33:9–11.

Viste seg da Jesus ble forklaret, **Mat** 17:1–13 (Mark 9:2–13; Luk 9:28–36).

La oss være sterke som Moses, **1 Ne** 4:2. Kristus er den profet likesom Moses som Herren ville oppreise, **1 Ne** 22:20–21 (5M 18:15; 3 Ne 20:23).

Ledet Israel ved åpenbaring, **L&p** 8:3. Ble sett sammen med de edle ånder, **L&p** 138:41.

Så Gud ansikt til ansikt, **Moses** 1:2, 31. Var et bilde på den Enbårne, **Moses** 1:6, 13. Skulle skrive det som ble åpenbart ham om skapelsen, **Moses** 2:1.

Mose bok: En bok i Den kostelige perle som inneholder Joseph Smiths inspirerte oversettelse av de syv første kapitlene i 1 Mosebok.

Kapittel 1 forteller om et syn hvor Moses så Gud som åpenbarte hele frelsesplanen for ham. Kapitlene 2–5 er en beretning om skapelsen og menneskets fall. Kapittel 6–7 inneholder et syn om Enok og hans virksomhet på jorden. Kapittel 8 inneholder et syn om Noah og den store vannflommen.

De fem Mosebøkene: Se Første Mosebok (Genesis); Andre Mosebok; Tredje Mosebok; Fjerde Mosebok; Femte Mosebok (Deuteronomium)

De fem første bøkene i Det gamle testamente er kjent som Mosebøkene. De messingplatene Nephi tok fra Laban, inneholdt Mosebøkene (1 Ne 5:11).

Nephi leste mange ting som var skrevet i Mosebøkene, **1 Ne** 19:23.

Mosiah, Benjamins far. *Se også* Benjamin, Mosiahs far; Zarahemla

En av nephittenes profeter i Mormons bok som ble konge over Zarahemlas folk.

Mosiah ble advart og bedt om å flykte ut av Nephis land, **Omni** 1:12. Han oppdaget Zarahemlas folk, **Omni** 1:14–15. Han lot Zarahemlas folk bli undervist i sitt språk, **Omni** 1:18. Han ble utnevnt til konge over begge folkene, **Omni** 1:19. Hans sønn, Benjamin, regjerte etter hans død, **Omni** 1:23.

Mosiah, sønn av Benjamin. *Se også* Benjamin, Mosiahs far; Mosiahs sønner

En rettferdig konge og profet blant nephittene i Mormons bok. Mosiah fulgte sin fars rettferdige eksempel (Mosiah 6:4–7). Han oversatte de 24 gullplatene som inneholdt jaredittenes opptegnelse (Mosiah 28:17).

Mosiahs bok: En bok i Mormons bok. Kapittel 1–6 inneholder kong Benjamins mektige tale til sitt folk. Herrens Ånd rørte ved deres hjerter, folket ble omvendt, og de hadde ikke mer noe ønske om å gjøre ondt. Kapittel 7–8 forteller om en gruppe nephitter som hadde dratt ut for å bo i lamanittenes land. En ekspedisjon ble sendt ut for å lete etter dem. Ammon, som var ekspedisjonens leder, fant dem og fikk vite hvilke prøvelser de hadde hatt under lamanittenes undertrykkelse. I kapittel 9–24 får vi høre hvordan denne undertrykkelsen artet seg og hvordan deres ledere – Zeniff, Noah og Limhi – levde under lamanittene. Vi hører også om en profet ved navn Abinadi og hans

martyrdød. Alma ble omvendt under rettssaken mot Abinadi. Kapittel 25–28 forteller om hvordan Almas sønn og kong Mosiahs fire sønner ble omvendt. I kapittel 29 anbefaler kong Mosiah at kongene blir erstattet med dommere. Almas sønn, Alma, ble valgt til den første øverste dommer.

Mosiahs sønner. *Se også* Aaron, sønn av Mosiah; Ammon, sønn av Mosiah; Himni; Mosiah, sønn av Benjamin; Omner

Mormons bok forteller om Mosiahs fire sønner som ble omvendt etter at en engel viste seg for dem og kalte dem til omvendelse. Deres navn var Ammon, Aaron, Omner og Himni (Mosiah 27:34). I fjorten år forkynte de evangeliet for lamanittene og hadde stor fremgang. En opptegnelse om deres virksomhet blant lamanittene finnes i Almas bok fra kapittel 17 til 26.

Tidligere hadde de vært vantro og hadde forsøkt å ødelegge Kirken, **Mosiah** 27:8–10 (Alma 36:6). De ble irettesatt av en engel og omvendte seg, **Mosiah** 27:11–12, 18–20. De fikk tillatelse til å forkynne for lamanittene, **Mosiah** 28:1–7.

Mot, modig. *Se også* Frykt; Tro

Å ikke være redd, spesielt for å gjøre det som er riktig.

Vær frimodige og sterke! Frykt ikke og vær ikke redde, **5M** 31:6 (Jos 1:6–7). Vær faste så dere holder og lever etter alt det som er skrevet, **Jos** 23:6.

Gud ga oss ikke motløshets ånd, **2 Tim** 1:7.

Da han hørte, fattet han mot i sitt hjerte, **Alma** 15:4 (Alma 62:1). Helamans sønner var overmåte tapre og modige, **Alma** 53:20–21. Aldri har jeg sett så stort mot, **Alma** 56:45.

Friskt mot brødre, gå fremad til seier, **L&p** 128:22.

Motgang. *Se også* Forfølge, forfølgelse; Friste, fristelse; Holde ut; Refse, refselse

Gjennom motgang – prøvelser, vanskeligheter og sorg – kan menneskene ved å vende seg til Herren gjøre mange erfaringer som fører til åndelig vekst og evig fremgang.

Gud selv frelste dere ut av all deres motgang og alle deres trengsler, **1 Sam** 10:19. De ropte til Herren i sin nød, **Sal** 107:6, 13, 19, 28. Selv om Herren skal gi dere motgangens brød, skal dine lærere ikke skjule seg, **Jes** 30:20–21.

Det må nødvendigvis være en motsetning i alle ting, **2 Ne** 2:11.

Hvis de aldri smakte det bitre, kunne de ikke kjenne det søte, **L&p** 29:39. Din motgang skal kun vare et øyeblikk, **L&p** 121:7–8. Alle disse ting skal gi deg erfaring og være til ditt gode, **L&p** 122:5–8.

De må smake det bitre for å lære å sette pris på det gode, **Moses** 6:55.

Motstander. *Se* Djevel

Mulek. *Se også* Sidkia

Sønn av kong Sidkia i Det gamle testamente (ca. 589 f.Kr.). I Bibelen står det at alle Sidkias sønner ble drept (2 Kong 25:7), men Mormons bok klargjør at Mulek overlevde (Hel 8:21).

Zarahemla var en etterkommer av Mulek, **Mosiah** 25:2. Muleks folk slo seg sammen med nephittene, **Mosiah** 25:13. Herren førte Mulek til landet i nord, **Hel** 6:10. Alle Sidkias sønner ble drept unntatt Mulek, **Hel** 8:21.

Musikk. *Se også* Salme; Synge

Melodier og rytmer som helt fra Bibelens første tid er blitt sunget og spilt som uttrykk for glede, lovprisning og tilbedelse (2 Sam 6:5). Det kan være en form for bønn. Salmene i Bibelen ble sannsynligvis sunget til enkle melodier – akkompagnert av instrumenter.

Mirjam, som var søster av Aron og Moses, tok en tromme, og hun og kvinnene danset, **2M** 15:20. De levittiske sangerne hadde cymbaler og harper, og ett hundre og tyve prester blåste i trompeter, **2 Krøn** 5:12.

Jesus og de tolv sang en salme etter det siste måltid, **Mat** 26:30. Lær og forman hverandre med salmer, lovsanger og åndelige viser, **Kol** 3:16.

Har dere følt en trang til å synge den forløsende kjærlighets sang, **Alma** 5:26.

Guds sjel fryder seg ved hjertets sang, ja, de rettferdiges sang er en bønn, **L&p** 25:12. Pris Herren med sang, med musikk og med dans, **L&p** 136:28.

Myndighet. *Se også* Kall, kalle, kalt av Gud; Kraft, makt; Nøkler, prestedømmets; Ordinere, ordinasjon; Prestedømme

Tillatelse gitt til de mennesker på jorden som er kalt eller ordinert, så de kan handle og utføre Guds arbeide for og på vegne av Gud Faderen eller Jesus Kristus.

Jeg har sendt deg, **2M** 3:12–15. Tal alt det jeg byder deg, **2M** 7:2.

Han ga de tolv disipler makt, **Mat** 10:1. Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere og ordinert dere, **Joh** 15:16.

Nephi og Lehi forkynte med stor myndighet, **Hel** 5:18. Helamans sønn, Nephi, var en Guds mann som hadde stor kraft og myndighet fra Gud, **Hel** 11:18 (3 Ne 7:17). Jesus ga kraft og myndighet til tolv nephitter, **3 Ne** 12:1–2.

Joseph Smith ble kalt av Gud og ordinert, **L&p** 20:2. Ingen skal forkynne mitt evangelium eller bygge opp min kirke uten at han er ordinert, og Kirken vet at han har myndighet, **L&p** 42:11. Eldstene skal forkynne evangeliet og bruke sin myndighet, **L&p** 68:8. Det melkisedekske prestedømme har myndighet til å forrette i åndelige ting, **L&p** 107:8, 18–19. Det som er utført med guddommelig myndighet, blir lov, **L&p** 128:9.

Enhver som forkynner eller opptrer på vegne av Gud, må kalles av Gud av dem som har myndighet, **Trosart** 1:5.

Myndigheter. *Se også* Grunnlov

Når Jesus Kristus kommer tilbake, vil han opprette et rettferdig styre.

Herredømmet er på hans skulder, **Jes** 9:6 (2 Ne 19:6).

Gi keiseren det som keiserens er, **Mat** 22:21 (L&p 63:26). Hver og en skal underordne seg de myndigheter han har over seg, **Rom** 13:1. Be for konger og alle i høy stilling, **1 Tim** 2:1–2. Underordne dere under styremakter og myndigheter, og vær lydige, **Tit** 3:1. For Herrens skyld skal dere underordne dere under enhver menneskelig ordning, **1 Pet** 2:13–14. Jesus Kristus skal til slutt styre og regjere her på jorden, **Åp** 11:15.

Velg rettferdige menn til å være deres konger, **Mosiah** 23:8. Ordne deres saker ved folkets røst, **Mosiah** 29:26.

Kristus vil råde over oss når han kommer, **L&p** 41:4. Den som holder Guds lover, har ingen behov for å bryte landets lover, **L&p** 58:21. Når de ugudelige hersker, sukker folket, **L&p** 98:9–10. Gud har forordnet myndigheter til menneskets gavn, **L&p** 134:1–5. Alle mennesker er forpliktet til å støtte og oppholde de myndigheter de lever under, **L&p** 134:5.

Vi tror vi må innordne oss under konger, presidenter, fyrster og øvrighetspersoner, **Trosart** 1:12.

Mysterier, Guds

Guds mysterier er åndelige sannheter som bare kan kjennes ved åpenbaring. Gud åpenbarer sine mysterier for dem som er lydige mot evangeliet. Noen av Guds mysterier er ennå ikke åpenbart.

Dere er det gitt å få kjenne himlenes rikes hemmeligheter, **Mat** 13:11. Om jeg

kjenner alle hemmeligheter og ikke har kjærlighet, er jeg intet, **1 Kor** 13:2.

Nephi hadde stor kunnskap om Guds mysterier, **1 Ne** 1:1. Mange er det gitt å kjenne Guds mysterier, **Alma** 12:9. Til slike er det gitt å kjenne Guds mysterier, **Alma** 26:22. Disse mysterier er ennå ikke fullstendig tilkjennegitt for meg, **Alma** 37:11. Det er mange mysterier som ingen kjenner uten Gud selv, **Alma** 40:3.

Hvilket stort mysterium er ikke Guds natur, **L&p** 19:10. Hvis du ber, skal du motta åpenbaring og kjenne rikets mysterier, **L&p** 42:61, 65 (1 Kor 2:7, 11–14). Den som holder mine bud, vil bli gitt mitt rikes mysterier, **L&p** 63:23. For dem vil jeg åpenbare alle mysterier, **L&p** 76:7. Det større prestedømme holder nøkkelen til rikets mysterier, **L&p** 84:19. Når han kommer, vil Herren åpenbare skjulte ting som intet menneske kjenner, **L&p** 101:32–33. Det melkisedekske prestedømme innbefatter å ha anledning til å motta rikets mysterier, **L&p** 107:19.

Mønster

Et forbilde en person kan følge for å oppnå bestemte resultater. I Skriftene betyr *mønster* vanligvis et eksempel – enten til å leve på en bestemt måte eller til å bygge opp noe.

Herren befalte Israel å bygge et tabernakel etter det mønster som ble vist Moses, **2M** 25. David forklarte Salomo hvordan han skulle bygge tempelet, **1 Krøn** 28:11–13.

På meg kunne Jesus Kristus vise et forbilde for dem som skulle komme til tro på ham, **1 Tim** 1:16.

Jeg vil gi dere et mønster i alle ting så dere ikke blir ført vill, **L&p** 52:14.

Mørke, åndelig. *Se også* Ugudelig(e)

Ugudelighet eller uvitenhet om åndelige ting.

Ve dem som gjør mørke til lys, **Jes** 5:20 (2 Ne 15:20). Mørke dekker jorden, og det er belgmørke over folkene, **Jes** 60:2.

Jesus vil gi lys til dem som sitter i mørke, **Luk** 1:79. Lyset skinner i mørket, og mørket tar ikke imot det, **Joh** 1:5 (L&p 45:7). La oss derfor avlegge mørkets gjerninger og iføre oss lysets rustning, **Rom** 13:12. Ta ikke del i mørkets ufruktbare gjerninger, **Ef** 5:8–11.

Fordi dere ikke ber, blir dere ikke ført inn i lyset, men må omkomme i mørket, **2 Ne** 32:4. Satan sprer mørkets gjerninger, **Hel** 6:28–31.

Mørkets makter er utbredt over jorden, **L&p** 38:8, 11–12. Hele verden stønner under mørke og synd, **L&p** 84:49–54. Hvis deres øye ene og alene er vendt mot min ære, skal det ikke være noe mørke i dere, **L&p** 88:67.

Mørkets gjerninger begynte å bli fremtredende blant alle menneskenes sønner, **Moses** 5:55.

Mørket utenfor. *Se* Djevel; Død, åndelig; Fortapelsens sønner; Helvete

Na'aman. *Se også* Elisa

I Det gamle testamente, den syriske konges hærfører. Han var også spedalsk. På grunn av en israelittisk tjenestepikes tro reiste han til Israel for å oppsøke profeten Elisa. Fordi han ydmyket seg, gjorde som profeten Elisa sa og badet seg syv ganger i elven Jordan, ble han helbredet for sin spedalskhet (2 Kong 5:1–19; Luk 4:27).

Nadverd. *Se også* Dåp, døpe; Forsoning; Jesus Kristus; Kors; Levende vann; Livets brød; Offer; Siste måltid

For siste dagers hellige er *nadverd* en ordinans hvor man nyter brød og vann til minne om Kristi sonoffer. Brødet som brytes, forestiller hans legeme, mens vannet forestiller det blod han utgjøt for

å sone for våre synder (1 Kor 11:23–25; L&p 27:2). Når verdige medlemmer av Kirken tar nadverden, lover de å påta seg Kristi navn, alltid minnes ham og holde hans bud. I denne ordinansen fornyer Kirkens medlemmer sin dåpspakt.

Under det siste måltid forklarte Jesus nadverdens ordinans da han spiste sammen med de tolv apostler (Mat 26:17–28; Luk 22:1–20).

Jesus tok et brød og velsignet det, og han tok en kalk og takket, **Mat** 26:26–28 (Mark 14:22–24; Luk 22:19–20). Den som eter mitt kjød og drikker mitt blod, har evig liv, **Joh** 6:54. Den som eter og drikker uverdig, eter og drikker fordømmelse over sin sjel, **1 Kor** 11:29 (3 Ne 18:29).

Jesus underviste sine tolv disipler blant nephittene om nadverden, **3 Ne** 18:1–11. Jesus lærte sine disipler at de skulle forby uverdige mennesker å ta del i nadverden, **3 Ne** 18:28–29 (Mormon 9:29). Nadverdsbønnene gjengitt, **Moroni** 4–5 (L&p 20:75–79).

Nadverden skal forrettes av en prest eller eldste, **L&p** 20:46, 76. Lærere og diakoner har ikke myndighet til å forrette nadverden, **L&p** 20:58. Andre drikker enn vin kan brukes til nadverden, **L&p** 27:1–4.

Naftali. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

Den sjette av Jakobs tolv sønner og Bilhas annen sønn. Bilha var Rakels trellkvinne (1M 30:7–8). Naftali hadde fire sønner (1 Krøn 7:13).

Naftalis stamme: Den velsignelsen Naftali fikk av Jakob, er gjengitt i 1M 49:21, og den Naftalis stamme fikk av Moses, i 5M 33:23.

Nahum

En profet fra Galilea i Det gamle testamente som skrev sine profetier en eller annen gang mellom år 642 og 606 f.Kr.

Nahums bok: I kapittel 1 hører vi om at jorden skal brennes ved Det annet komme, og om Herrens barmhjertighet og makt. Kapittel 2 forteller om ødeleggelsen av Ninive, som er et forvarsel om hva som skal skje i de siste dager. I kapittel 3 fortelles det videre om Ninives sørgelige ødeleggelse.

Nasaret. *Se også* Jesus Kristus

En landsby som ligger i høydedraget vest for Gennesaretsjøen. Jesus hadde sitt første hjem i Nasaret (Mat 2:23). Jesus underviste i synagogen i Nasaret og sa at han hadde oppfylt profetien i Jesaja 61:1–2 (Mat 13:54–58; Mark 6:1–6; Luk 4:16–30).

Natan. *Se også* David

En profet i Det gamle testamente som levde på kong Davids tid. Da David tilbød seg å bygge et tempel for Herren, ba Herren Natan fortelle David at han ikke skulle bygge det. Natan refset også David for å ha forvoldt en av sine krigeres, Urias, død og for å ha tatt Urias hustru, Batseba (2 Sam 12:1–15; L&p 132:38–39). Sadok og Natan salvet Davids sønn Salomo til konge (1 Kong 1:38–39, 45).

Natanael. *Se også* Bartolomeus

En av Kristi apostler og en venn av Filip i Det nye testamente (Joh 1:45–51). Han kom fra Kana i Galilea (Joh 21:2). Kristus sa at Natanael var en israelitt som det ikke var svik i (Joh 1:48). Vanligvis anser man Natanael og Bartolomeus for å være samme person (Mat 10:3; Mark 3:18; Luk 6:14; Joh 1:44–46).

Naturlige menneske. *Se også* Fall, Adam og Evas; Født på ny, Født av Gud; Kjødelig

En person som velger å la seg påvirke av kjødets lidenskaper, begjær, lyster og følelser istedenfor å bli ledet av Den hellige ånds tilskyndelser. En slik person kan forstå fysiske ting, men ikke åndelige. Alle mennesker er kjødelige – eller

dødelige – på grunn av Adam og Evas fall. Enhver som ønsker å slutte å være et naturlig menneske, må bli født på ny ved Jesu Kristi forsoning.

Det naturlige menneske mottar ikke det som er av Ånden, **1 Kor** 2:14.

Det naturlige menneske er en fiende av Gud og skulle avlegges, **Mosiah** 3:19. Den som holder fast ved sin egen kjødelige natur, forblir i sin falne tilstand, **Mosiah** 16:5 (Alma 42:7–24; L&p 20:20). Hvilket naturlig menneske vet disse ting, **Alma** 26:19–22. Naturlige eller kjødelige mennesker er uten Gud i verden, **Alma** 41:11.

På grunn av menneskets overtredelse ble mennesket åndelig død, **L&p** 29:41. Heller ikke kan noe naturlig menneske tåle Guds nærvær, **L&p** 67:12.

Og mennesket begynte å bli kjødelig, sanselig og djevelsk, **Moses** 5:13 (Moses 6:49).

Nauvoo, Illinois (USA)

En by de siste dagers hellige grunnla i delstaten Illinois i 1839. Den ligger ved elven Mississippi, ca. 320 km oppover elven fra St. Louis.

På grunn av forfølgelser i delstaten Missouri flyttet de hellige ca. 320 km. mot nordøst, krysset elven Mississippi og fortsatte videre inn i Illinois, hvor forholdene var gunstigere. Til slutt kjøpte de hellige jord i nærheten av den lite utviklede byen Commerce. Dette området var praktisk talt et sumplandskap med bare noen få enkle bygninger. De hellige drenerte jorden og bygget boliger. Joseph Smith og hans familie flyttet inn i et lite tømmerhus. Bynavnet Commerce ble forandret til Nauvoo, som på hebraisk betyr "vakker".

Flere kapitler i Lære og pakter ble nedtegnet i Nauvoo (L&p 124–129; 132; 135). De hellige ble bedt om å bygge et tempel i Nauvoo (L&p 124:26–27). De bygget tempelet og organiserte Sions staver før de ble drevet bort fra sine hjem i 1846. Denne forfølgelsen førte til at de hellige forlot området og satte kursen vestover.

Navn, kirkens. *Se* Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige; Kirken, dens navn

Nebukadnesar. *Se også* Babel, Babylon; Daniel

I Det gamle testamente, konge av Babylon (604–561 f.Kr.), som undertrykte Juda (2 Kong 24:1–4) og beleiret Jerusalem (2 Kong 24:10–11). Profeten Lehi fikk beskjed om å flykte fra Jerusalem ca. år 600 f.Kr. for å unngå at Nebukadnesar førte ham som fange til Babylon (1 Ne 1:4–13) sammen med kong Sidkia og hans folk (2 Kong 25:1, 8–16, 20–22). Daniel tydet Nebukadnesars drømmer (Dan 2; 4).

Nedsenkning. *Se* Dåp, døpe – Dåp ved nedsenkning

Nehemja

En israelitt og adelsmann i Babylon i Det gamle testamente (levitt eller av Juda stamme) som hadde stillingen som munnskjenk ved Artaxerxes' hoff, og som av ham fikk en kongelig fullmakt som ga ham myndighet til å bygge opp igjen Jerusalems murer.

Nehemjas bok: Denne boken er en fortsettelse av Esras bok. Den inneholder en beretning om fremgang og vanskeligheter forbundet med arbeidet i Jerusalem etter at jødene vendte tilbake fra det babylonske fangenskap. I kapittel 1–7 hører vi om Nehemjas første besøk i Jerusalem og om gjenoppbyggingen av bymurene til tross for stor motstand. Kapittel 8–10 forteller om de religiøse og sosiale reformer Nehemja forsøkte å innføre. I kapittel 11–13 finnes en liste over navn på dem som var verdige, og en beretning om innvielsen av muren. I

kapittel 13 vers 4–31 besøker Nehemja Jerusalem for annen gang etter å ha vært borte i tolv år.

Nehor. *Se også* Antikrist; Prestelist

En ond mann i Mormons bok. Nehor var en av de første som praktiserte prestelist blant nephittene. Etter å ha undervist i falsk lære og drept Gideon, ble Nehor henrettet for sine forbrytelser (Alma 1). Nehors tilhengere fortsatte å praktisere hans onde gjerninger og lære lenge etter at Nehor var død.

Alma og Amulek ble fengslet av en dommer etter ordre av Nehor, **Alma** 14:14–18. De som ble drept, tilhørte Nehors tro, **Alma** 16:11. Mange tilhørte Nehors orden, **Alma** 21:4. De fleste av dem som drepte sine brødre, tilhørte Nehors orden, **Alma** 24:28.

Nephi, sønn av Helaman. *Se også* Helaman, sønn av Helaman; Lehi, nephitt og misjonær

En stor profet og misjonær blant nephittene i Mormons bok.

Var Helamans eldste sønn, **Hel** 3:21. Ble valgt til øverste dommer, **Hel** 3:37. Han og hans bror, Lehi, omvendte mange lamanitter til evangeliet, **Hel** 5:18–19. Ble omkranset av ild og løslatt fra fengselet, **Hel** 5:20–52. Ba fra sitt tårn i hagen, **Hel** 7:6–10. Avslørte hvem som hadde myrdet den øverste dommeren, **Hel** 8:25–28; 9:1–38. Fikk stor makt av Herren, **Hel** 10:3–11. Ba Herren sende hungersnød og om å bringe den til opphør, **Hel** 11:3–18.

Nephi, sønn av Lehi. *Se også* Lehi, Nephis far; Nephitter

I Mormons bok en rettferdig sønn av Lehi og Sariah (1 Ne 1:1–4; 2:5). Nephi hadde stor tro på Guds ord (1 Ne 3:7) og var en stor profet, førte mange opptegnelser og var en stor leder av sitt folk.

Var lydig og ba i tro, **1 Ne** 2:16. Vendte tilbake til Jerusalem for å hente messingplatene, **1 Ne** 3–4. Vendte tilbake til Jerusalem for å føre Ismaels familie ut i villmarken, **1 Ne** 7. Så det samme syn som Lehi, **1 Ne** 10:17–22; 11. Så sitt folks fremtid i et syn og at evangeliet ville bli gjengitt, **1 Ne** 12–13. Forklarte synet om livets tre, **1 Ne** 15:21–36. Brakk buen sin, men greide ved tro å skaffe føde, **1 Ne** 16:18–32. Bygget et skip og reiste til det lovede land, **1 Ne** 17–18. Nephitter og lamanitter skilte lag, **2 Ne** 5. Bar et siste vitnesbyrd, **2 Ne** 33.

Nephis første bok: Kapittel 1 til 18:8 handler for det meste om profeten Lehi og hans familie som forlot Jerusalem. De reiste gjennom en gold ørken og kom til slutt frem til havet. 1 Nephi 18:9–23 beretter om deres reise til det lovede land, og at de ble ledet av Herren, selv om Laman og Lemuel gjorde opprør. Kapittel 19–22 forklarer hvorfor Nephi førte opptegnelser (1 Ne 6; 19:18) – for å overtale alle til å huske Herren sin Forløser. Han siterte Jesaja (1 Ne 20–21) og forklarte Jesajas budskap i håp om at alle kunne lære å kjenne Jesus Kristus som sin Frelser og Forløser (1 Ne 22:12).

Nephis annen bok: Kapittel 1–4 inneholder noen av Lehis siste læresetninger og profetier før han dør, blant annet velsigner han sine sønner og deres etterkommere. Kapittel 5 forklarer hvorfor nephittene skilte lag med lamanittene. Nephittene bygget et tempel, underviste i Moseloven og førte opptegnelser. Kapittel 6–10 inneholder hva Nephis yngre bror, Jakob, skrev. Jakob ga en oversikt over Judas historie og profeterte om Messias. Noe av det var tatt fra det profeten Jesaja skrev. I kapittel 11–33 skrev Nephi ned sitt vitnesbyrd om Kristus, Jakobs vitnesbyrd, profetier om de siste dager og gjenga flere kapitler fra Jesajas bok i Det gamle testamente.

Nephis plater: Se Plater

Nephi, sønn av Nephi, sønn av Helaman. *Se også* Disippel; Nephi, sønn av Helaman

En av de tolv disipler den oppstandne Jesus Kristus valgte seg blant nephittene i Mormons bok (3 Ne 1:2–3; 19:4). Dette er en profet som ba kraftig til Herren på vegne av sitt folk. Nephi hørte Herrens røst (3 Ne 1:11–14). Han ble også besøkt av engler, drev ut djevler, oppvakte sin bror fra de døde og bar et vitnesbyrd som ingen kunne betvile (3 Ne 7:15–19; 19:4). Nephi førte opptegnelsen med hellig skrift (3 Ne 1:2–3).

3. Nephis bok: En bok i Mormons bok, skrevet av Nephis sønn, Nephi. Kapittel 1–10 viser at profetier om Herrens komme går i oppfyllelse. Tegnet på Kristi fødsel ble gitt, folket omvendte seg, men deretter vendte de tilbake til sin ugudelighet. Til slutt forteller uvær, jordskjelv, voldsomme stormer og store ødeleggelser om at Kristus var død. Kapittel 11–28 forteller om Kristus som besøker det amerikanske kontinent. Dette er den sentrale del av 3 Nephi. Mye av det han sa, er det samme som han sa i sine taler slik de er gjengitt i Bibelen (f.eks. Mat 5–7 og 3 Ne 12–14). Kapittel 29–30 er Mormons ord til nasjonene i de siste dager.

4. Nephis bok: Denne boken har bare 49 vers – alle i ett kapittel – og likevel dekker den nesten tre hundre år av nephittenes historie (34–321 e.Kr.). Flere generasjoner forfattere, deriblant Nephi, ga sine bidrag til denne opptegnelsen. I vers 1–19 fortelles det at da den oppstandne Kristus hadde besøkt dem, ble alle nephitter og lamanitter omvendt til evangeliet, og det hersket fred, kjærlighet og harmoni. De tre nephittene, disipler som Kristus hadde sagt skulle få forbli på jorden til hans annet komme (3 Ne 28:4–9), betjente folket. Nephi overlot opptegnelsen til sin sønn, Amos. Vers 19–47 forteller om Amos, som virket i 84 år, og om hans sønn, Amos, som virket i 112 år. I år 201 e.Kr. begynte stolthet å skape problemer blant folket, som delte seg i klasser og bygget opp falske kirker for egen vinnings skyld (4 Ne 1:24–34).

De siste versene i 4 Nephi viser at folket igjen var blitt ugudelig (4 Ne 1:35–49). I år 305 e.Kr. døde Amos som var sønn av Amos, og hans bror, Ammaron, skjulte alle de hellige opptegnelser så de kunne oppbevares trygt. Ammaron overlot senere opptegnelsene til Mormon som skrev ned mange hendelser fra sitt eget liv og deretter forkortet opptegnelsen (Mormon 1:2–4).

Nephitter. *Se også* Lamanitter; Mormons bok; Nephi, sønn av Lehi

En gruppe mennesker i Mormons bok. Mange av dem var etterkommere av profeten Nephi som var Lehis sønn. De skilte lag med lamanittene og var stort sett mer rettferdige enn dem. Imidlertid ble de til slutt på grunn av ugudelighet utryddet av lamanittene.

Nephittene skilte lag med lamanittene, **2 Ne** 5:5–17. Alle som ikke var lamanitter, var nephitter, **Jak bok** 1:13. Nephittene var inspirert av en bedre sak, **Alma** 43:6–9, 45. Nephittene hadde aldri vært lykkeligere enn på Moronis tid, **Alma** 50:23. Nephittene ble reddet på grunn av de rettferdiges bønner, **Alma** 62:40. Nephittene begynte å synke ned i vantro, **Hel** 6:34–35. Jesus underviste og virket blant nephittene, **3 Ne** 11:1–28:12. Alle ble omvendt til Herren og hadde alt felles, **4 Ne** 1:2–3. Det var ingen strid, de hadde Guds kjærlighet i sine hjerter og var et meget lykkelig folk, **4 Ne** 1:15–16. Nephittene begynte å bli stolte og selvgode, **4 Ne** 1:43. Det var blod og blodbad over hele landet, **Mormon** 2:8. Nephittene ble stadig mer ugudelige, og Mormon nektet å lede dem, **Mormon** 3:9–11. Alle nephitter – unntatt 24 – ble

drept, **Mormon** 6:7–15. Alle nephitter som ikke ville fornekte Kristus, ble drept, **Moroni** 1:2.

Nephittene ble utryddet på grunn av ugudelighet og synd, **L&p** 3:18. Vokt dere for stolthet, så dere ikke blir som nephittene i fordums tid, **L&p** 38:39.

Nephittiske disipler, tre. *Se også* Disippel; Forvandlede skapninger; Nephitter

Tre av de disipler Kristus valgte seg blant nephittene og som Mormons bok forteller om.

Herren ga de samme velsignelser til disse disiplene som til Johannes den elskede – at de måtte få bli på jorden for å bringe sjeler til Kristus inntil Herren kommer tilbake. De ble forvandlet så de ikke kunne føle smerte – heller ikke kunne de dø (3 Ne 28).

Kristus oppfylte de tre disiplenes ønske om å få bli på jorden til hans komme, **3 Ne** 28:1–9. De skulle ikke lide dødens smerter og ikke ha sorg, **3 Ne** 28:7–9. De skulle ha en fylde av glede, **3 Ne** 28:10. De ble midlertidig tatt opp til himmelen, **3 Ne** 28:13–17. De betjente folket og ble forfulgt, **3 Ne** 28:18–23. De betjente Mormon, **3 Ne** 28:24–26 (Mormon 8:10–11). De vil betjene hedningefolkene, jødene, de adspredte stammene og alle nasjoner, **3 Ne** 28:27–29. Satan har ingen makt over dem, **3 Ne** 28:39.

Nestekjærlighet. *Se også* Kjærlighet; Medlidenhet; Tjeneste; Velferd

Kristi rene kjærlighet (Moroni 7:47). Den kjærlighet Kristus har for menneskenes barn og som menneskenes barn skulle ha for hverandre (2 Ne 26:30; 33:7–9; Ether 12:33–34). Den høyeste, edleste og sterkeste form for kjærlighet, ikke bare en hengivenhet.

Kunnskapen oppblåser, men kjærligheten oppbygger, **1 Kor** 8:1. Kjærligheten, den rene kjærlighet, overgår nesten alt annet, **1 Kor** 13. Budets endemål er kjærlighet av et rent hjerte, **1 Tim** 1:5. Legg til broderkjærligheten, kjærlighet til alle, **2 Pet** 1:7.

Herren har befalt at alle mennesker skulle ha kjærlighet, **2 Ne** 26:30 (Moroni 7:44–47). Se til at dere har tro, håp og kjærlighet, **Alma** 7:24. Den omsorg som Herren har for menneskene, er kjærlighet, **Ether** 12:33–34. Uten kjærlighet kan menneskene ikke arve det sted som du har beredt i din Faders boliger, **Ether** 12:34 (Moroni 10:20–21). Moroni skrev ned Mormons ord om tro, håp og kjærlighet, **Moroni** 7.

Kjærlighet gjør mennesket skikket til Herrens arbeide, **L&p** 4:5–6 (L&p 12:8). Ikle dere kjærlighetens bånd, **L&p** 88:125. La ditt indre være fylt av kjærlighet til alle mennesker, **L&p** 121:45.

Nidkjær. *Se også* Misunnelse

Slik det er brukt i Skriftene, betyr ordet nidkjær: Å være brennende og ha inderlige og dype følelser for noen eller noe.

Jeg, Herren, er en nidkjær Gud, **2M** 20:5 (5M 5:9; 6:15; Mosiah 11:22). Jeg vil vise meg nidkjær for mitt hellige navn, **Esek** 39:25. Jeg er nidkjær for Jerusalem og for Sion, **Sak** 1:14. Nidkjær er mannens vrede, **Ord** 6:32–35.

Nikodemus. *Se også* Fariseere

I Det nye testamente, en av jødenes rettferdige herskere og en fariseer (tilhørte sannsynligvis det jødiske råd eller Sanhedrin) (Joh 3:1).

Han kom til Jesus om natten, **Joh** 3:1–21. Han forsvarte Kristus for fariseerne, **Joh** 7:50–53. Han hadde med seg en velluktende salve til Jesu gravsted, **Joh** 19:39–40.

Ninive. *Se også* Assyria; Jonas

I Det gamle testamente hovedstaden i Assyria og i over 200 år et stort

handelssentrum på østbredden av elven Tigris. Den falt da det assyriske imperium gikk til grunne i år 606 f.Kr.

Sankerib, som var konge i Assyria, bodde i Ninive, **2 Kong** 19:36. Jonas ble sendt for å kalle byen til omvendelse, **Jon** 1:1–2 (Jon 3:1–4). Folket i Ninive omvendte seg, **Jon** 3:5–10.

For jødene brukte Kristus Ninive som et eksempel på omvendelse, **Mat** 12:41.

Noah, patriark i Bibelen. *Se også* Ark; Gabriel; Regnbue; Vannflommen på Noahs tid

I Det gamle testamente, sønn av Lamek og den tiende patriark etter Adam (1M 5:29–32). Han vitnet om Kristus og forkynte omvendelse for en ugudelig generasjon. Da folket forkastet hans budskap, befalte Gud ham å bygge en ark hvor han kunne huse sin familie og alle dyrene når jorden ble dekket av vann for å utrydde de ugudelige (1M 6:13–22; Moses 8:16–30). Profeten Joseph Smith lærte at Noah er engelen Gabriel og kommer nest etter Adam når det gjelder å inneha nøklene til frelse.

Han og hans sønner Jafet, Sem og Kam, samt deres hustruer, ble reddet da de bygget en ark på Guds befaling, **1M** 6–8 (Heb 11:7; 1 Pet 3:20). Pakten Herren hadde sluttet med Enok, ble fornyet med Noah, **1M** 9:1–17 (JSO, 1M 9:15, 21–25; Moses 7:49–52).

Noah ble ordinert til prestedømmet av Metusalah da han var ti år gammel, **L&p** 107:52.

Menneskene forsøkte å ta hans liv, men Guds kraft reddet ham, **Moses** 8:18. Han forkynte rettferdighet og underviste i Jesu Kristi evangelium, **Moses** 8:19, 23–24 (2 Pet 2:5).

Noah, sønn av Zeniff

En ugudelig konge i Mormons bok som hersket over en gruppe nephitter i Nephis land.

Noah begikk mange synder, **Mosiah** 11:1–15. Han bestemte at profeten Abinadi skulle drepes, **Mosiah** 13:1 (Mosiah 17:1, 5–20). Noah ble brent til døde, **Mosiah** 19:20.

No'omi. *Se også* Rut

I Det gamle testamente, en rettferdig kvinne og Elimeleks hustru (Rut 1–4). Elimelek og No'omi tok sin familie med seg til Moab for å unnslippe en hungersnød. Etter at Elimelek og hennes to sønner var døde, vendte No'omi tilbake til Betlehem sammen med sin svigerdatter, Rut.

Nye og evige pakt. *Se også* Pakt

Fylden av Jesu Kristi evangelium (L&p 66:2). Den er ny hver gang den åpenbares på ny etter en periode med frafall. Den er evig i den forstand at den er Guds pakt som mennesker i alle evangelieutdelinger har kunnet nyte godt av hvis de var villige til å ta imot den. Den nye og evige pakt ble åpenbart igjen til jordens mennesker av Jesus Kristus gjennom profeten Joseph Smith. Den inneholder hellige ordinanser som forrettes ved prestedømmets myndighet – som f. eks. dåp og tempelekteskap – og som tilveiebringer mennesket frelse, udødelighet og evig liv. Når menneskene tar imot evangeliet og lover å holde Guds bud, slutter Gud en pakt med dem og lover å gi dem de velsignelser som tilhører den nye og evige pakt.

Jeg vil opprette min pakt mellom meg og deg, **1M** 17:7. Jeg gjør en pakt med ham at han skal ha et evig prestedømme, **4M** 25:13. Folket forandret ordinansene og brøt den evige pakt, **Jes** 24:5 (L&p 1:15). Jeg vil opprette en evig pakt med dere, **Jes** 55:3 (Jer 32:40). En evig pakt skal det være, **Esek** 37:26.

Herren sluttet en ny pakt, den gamle var foreldet, **Heb** 8:13. Jesus er

mellommannen for en ny pakt, **Heb** 12:24 (L&p 76:69).

Dette er en ny og evigvarende pakt, **L&p** 22:1. Jeg har sendt min evige pakt til verden, **L&p** 45:9 (L&p 49:9). Herren sendte fylden av sitt evangelium, sin evige pakt, **L&p** 66:2 (L&p 133:57). For å oppnå den høyeste grad i Det celestiale rike må et menneske inngå i den nye og evige ekteskapspakt, **L&p** 131:1–2. Den nye og evige pakt ble innstiftet for Herrens herlighets fylde, **L&p** 132:6, 19.

Nøkler, prestedømmets. *Se også* Evangelieutdeling; Første presidentskap; Prestedømme

Nøkler er retten til å presidere, eller det er den fullmakt som er gitt til mennesket fra Gud, til å styre, kontrollere og lede Guds prestedømme på jorden. Prestedømsbærere som kalles til stillinger som innebærer å presidere, mottar nøkler fra dem som har myndighet over dem. Prestedømsbærere bruker prestedømmet bare innenfor de grenser som er trukket opp av dem som innehar nøklene. Kirkens president er den eneste person på jorden som innehar og som er bemyndighet til å utøve alle prestedømmets nøkler (L&p 107:65–67, 91–92; 132:7).

Peter mottok rikets nøkler, **Mat** 16:19.

Mikael (Adam) mottok nøklene til frelse under ledelse av Jesus Kristus, **L&p** 78:16. Rikets nøkler tilhører alltid Det første presidentskap, **L&p** 81:2. Det melkisedekske prestedømme har nøklene til rikets mysterier og til kunnskapen om Gud, **L&p** 84:19. De tolv apostler innehar spesielle nøkler, **L&p** 107:35; 112:16, 32; 124:128. Joseph Smith og Oliver Cowdery mottok nøklene til Israels innsamling, Abrahams evangelium og beseglingskraften, **L&p** 110:11–16. Det første presidentskap og De tolv har nøklene til evangelieutdelingen i tidenes fylde, **L&p** 112:30–34. Prestedømmets embedsmenn har nøkler, **L&p** 124:123. Den som har nøkler, kan få kunnskap, **L&p** 128:11.

Det aronske prestedømme har nøklene til englers betjening, omvendelsens evangelium og til dåp, **JS – H** 1:69 (L&p 13).

Nåde. *Se også* Barmhjertig, barmhjertighet; Forsoning; Frelse; Jesus Kristus

Den kraft fra Gud som gjør det mulig for menneskene å bli velsignet i dette liv og arve evig liv og opphøyelse etter at de har utvist tro, omvendt seg og gjort sitt beste for å holde budene. En slik guddommelig hjelp eller styrke gis gjennom Guds barmhjertighet og kjærlighet. Alle dødelige mennesker trenger guddommelig nåde, både på grunn av Adams fall og på grunn av menneskenes svakhet.

Nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus, **Joh** 1:17. Ved Kristi nåde skal vi bli frelst, **Apg** 15:11 (Rom 3:23–24; L&p 138:14). Ved tro har vi fått adgang til hans nåde, **Rom** 5:2. For av nåde er dere frelst, ved tro, **Ef** 2:8. Guds nåde er åpenbart til frelse, **Tit** 2:11. Tre med frimodighet frem for nådens trone, **Heb** 4:16. Gud gir de ydmyke nåde, **1 Pet** 5:5.

Ingen kan bo i Guds nærhet uten at det skjer ved den hellige Messias' fortjeneste, barmhjertighet og nåde, **2 Ne** 2:8. Det er bare i og gjennom Guds nåde at menneskene blir frelst, **2 Ne** 10:24. Det er ved nåde vi blir frelst etter at vi har gjort alt det vi kan, **2 Ne** 25:23. Det er ved hans nåde at vi har kraft til å gjøre dette, **Jak bok** 4:7. Menneskene kan føres tilbake nåde for nåde ifølge sine gjerninger, **Hel** 12:24. Min nåde er tilstrekkelig for alle de saktmodige og alle som ydmyker seg, **Ether** 12:26–27. Moroni ba Herren vise hedningefolkene nåde så de kunne ha kjærlighet, **Ether** 12:36, 41. Ved Guds nåde er dere fullkomne i Kristus, **Moroni** 10:32–33.

Jesus mottok nåde for nåde, **L&p** 93:12–13, 20.

Obadja

En profet i Det gamle testamente som forutsa dommedag over Edom. Han profeterte muligens i Jorams regjeringstid (848–844 f.Kr.) eller under babylonernes invasjon i 586 f.Kr.

Obadjas bok: En bok i Det gamle testamente. Den har bare ett kapittel, og der skriver Obadja om Edoms fall og profeterte at frelsere skal stå på Sions berg.

Obed. *Se også* Boas; Rut

I Det gamle testamente sønn av Boas og Rut. Han ble Isais far som igjen ble far til kong David (Rut 4:13–17, 21–22).

Offer. *Se også* Blod; Forsoning; Jesus Kristus; Nadverd; Sønderknust hjerte

I fordums tid betydde *offer* at noe eller noen ble gjort hellig. I våre dager har det fått den betydning at man gir avkall på eller avstår fra verdslige ting til fordel for Herren og hans rike. Medlemmer av Herrens kirke bør være villige til å ofre alt for Herren. Joseph Smith sa at "en religion som ikke krever at man ofrer alt, vil aldri ha tilstrekkelig kraft til å frembringe den tro som er nødvendig for liv og frelse." Sett i evighetens perspektiv vil de velsignelser man oppnår ved å ofre, være større enn noe man gir avkall på.

Etter at Adam og Eva ble utstøtt fra Edens hage, ga Herren dem offerloven. I denne loven ble de befalt å ofre den førstefødte av sin hjord – et offer som symboliserte offeret av Guds enbårne Sønn (Moses 5:4–8). Denne praksis fortsatte til Jesu Kristi død, som gjorde slutt på ofring av dyr som en ordinans i evangeliet (Alma 34:13–14). I Kirken i dag tar medlemmene del i nadverden og nyter brød og vann til minne om Jesu Kristi offer. Medlemmene av Kristi kirke i dag blir også bedt om å ofre et sønderknust hjerte og en angrende ånd (3 Ne 9:19–22). Det betyr at de er ydmyke, omvender seg og er villige til å adlyde Guds bud og befalinger.

Abraham bandt sin sønn, Isak, og la ham på alteret, **1M** 22:1–18 (Jak bok 4:5). Du skal ofre dine brennoffer, **2M** 20:24. De dyr som skal ofres, må være uten lyte, **5M** 15:19–21. Lydighet er bedre enn offer, **1 Sam** 15:22.

Kjærlighet er mer enn alle brennoffer og slaktoffer, **Mark** 12:32–33. Vi er helliggjort gjennom Kristi offer, **Heb** 10:10–14.

Kristus ofret seg selv som et offer for synd, **2 Ne** 2:6–7. Dette store og siste offer vil være Guds Sønn og vil være altomfattende og evig, **Alma** 34:8–14. Ofre ikke mer brennoffer, men ofre til Gud et sønderknust hjerte og en angrende ånd, **3 Ne** 9:19–20 (Sal 51:18–19; L&p 59:8).

I dag er en offerdag, **L&p** 64:23 (L&p 97:12). Alle som er villige til å holde sine pakter ved å ofre, vil Herren ta imot, **L&p** 97:8. Joseph F. Smith så de rettferdiges ånder som hadde frembragt offer i likhet med Frelserens offer, **L&p** 138:13. Forløsning ble tilveiebragt gjennom Guds Sønns offer på korset, **L&p** 138:35.

Offergaver, offer. *Se også* Almisser; Faste; Offer; Tiende; Velferd

En gave til Herren. I Det gamle testamente blir ordet brukt for å henvise til slaktoffer eller brennoffer. I dag bruker Kirken fasteoffer og andre frivillige offergaver (herunder tid, talenter og eiendeler) for å hjelpe de fattige og til andre verdige formål.

Dere har ranet tiende og offergaver fra meg, **Mal** 3:8–10.

Forlik deg først med din bror, kom så og bær ditt offer frem, **Mat** 5:23–24.

Ofre hele deres sjel som et offer til Kristus, **Omni** 1:26. Hvis noen gir en

gave og ikke gjør det med ærlig hensikt, gavner det ham intet, **Moroni** 7:6.

Det aronske prestedømmets nøkler vil aldri bli tatt bort før Levis sønner igjen ofrer et offer til Herren i rettferdighet, **L&p** 13. På denne Herrens dag skal du ofre dine gaver og dine sakramenter til Den Aller Høyeste, **L&p** 59:12. La oss som en kirke og et folk ofre til Herren et offer i rettferdighet, **L&p** 128:24.

Offisiell erklæring 1. *Se også* Ekteskap – Flergifte; Manifest; Woodruff, Wilford

Første del av Offisiell erklæring 1, også kjent som Manifestet, står i slutten av Lære og pakter. Den ble gitt av president Wilford Woodruff og lest opp for medlemmene på Kirkens generalkonferanse 6. oktober 1890. I henhold til en rekke forskjellige lover var flergifte forbudt i De forente stater fra 1862 og i 25 år fremover. I et syn og en åpenbaring viste Herren Wilford Woodruff hva som ville skje hvis de hellige ikke sluttet med flergifte. Manifestet kunngjorde formelt at flergifte ikke lenger ble praktisert.

Offisiell erklæring 2. *Se også* Kimball, Spencer W.; Prestedømme

En doktrinær kunngjøring om hvem som kan ha Guds prestedømme og som nå står helt til slutt i Lære og pakter. I begynnelsen av juni 1978 åpenbarte Herren for president Spencer W. Kimball at prestedømmet kunne gis til alle verdige mannlige medlemmer av Kirken. Dette medførte at prestedømmets og tempelets velsignelser ble tilgjengelige for alle verdige menn uansett rase eller hudfarve. Den 30. september 1978 ble denne erklæringen lest opp på Kirkens generalkonferanse og ble enstemmig godtatt.

Oliventre. *Se også* Israel; Olje

Et vanlig tre i Israel og en viktig ressurs i jordbruksøyemed i Bibelens land. Både treverk, frukt og olje blir benyttet. I Skriftene brukes oliventreet oftest for å symbolisere Israels hus.

Israels hus blir sammenlignet med et oliventre hvis grener er brukket av og adspredt, **1 Ne** 10:12 (1 Ne 15:12). Herren sammenlignet Israels hus med et dyrket oliventre, **Jak bok** 5–6.

Joseph Smith kalte åpenbaringen i kapittel 88 Olivenbladet, kapittelsammendraget i **L&p** 88. En adelsmann ba sine tjenere gå inn i hans olivenhage og plante tolv oliventrær, **L&p** 101:43–62.

Olje. *Se også* Oliventre; Salve; Salving av syke

Når olje er nevnt i Skriftene, er det vanligvis olivenolje man mener. Fra gammeltestamentlig tid, er olivenolje blitt brukt til ritualer i tempelet og tabernakelet, til salving, til lampeolje og til mat. Olivenolje er av og til et symbol for renhet og for Den hellige ånd og dens innflytelse (1 Sam 10:1, 6; 16:13; Jes 61:1–3).

Presten skal stryke olje på den høyre ørelapp, **3M** 14:28–29. Herren sendte meg for å salve deg til konge over hans folk, **1 Sam** 15:1. Enkens krukke med olje ble ikke tom, **1 Kong** 17:10–16. Herren salver mitt hode med olje, **Sal** 23:5.

De salvet mange syke med olje, **Mark** 6:13. La eldstene be for ham og salve ham med olje, **Jak brev** 5:13–15.

Sørg for at deres lamper er gjort istand og brenner, og ha olje med dere, **L&p** 33:17 (Mat 25:1–13).

Oljeberget. *Se også* Getsemane

En høyde øst for dalen Kedron, øst for Jerusalem. På vestsiden, nær dalbunnen, ligger Getsemanehagen. Betfage og Betania ligger på toppen og på østsiden. På dette fjellet fant mange hendelser sted som det fortelles om i Bibelen (Mat 24:3), og det vil også være et viktig sted i forbindelse med det som skal skje i de

siste dager (Sak 14:3–5; L&p 45:48–54; 133:20).

Omega. *Se* Alfa og Omega; Jesus Kristus

Omner. *Se også* Mosiah, sønn av Benjamin; Mosiahs sønner

En sønn av kong Mosiah i Mormons bok. Omner dro sammen med sine brødre for å forkynne for lamanittene (Mosiah 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Omni

I Mormons bok en nephitt som førte opptegnelser ca. 361 f.Kr. (Jar 1:15; Omni 1:1–3).

Omnis bok: En bok i Mormons bok som ble oversatt fra Nephis små plater. Boken har ett eneste kapittel og gir en beretning om krigene mellom nephitter og lamanitter. Omni skrev bare de tre første versene i boken. Deretter ble platene overlevert til Amaron, Chemish, Abinadom og til slutt til Amaleki. Amaleki overleverte platene til Benjamin som var konge i Zarahemla.

Omskjærelse. *Se også* Pakten med Abraham

I evangelieutdelinger i Det gamle testamente var dette det tegn på mannlige israelitter som viste at pakten med Abraham var inngått (1M 17:10–11, 23–27; JSO, 1M 17:11 [Tillegget]). Omskjærelse ble utført ved å skjære vekk forhuden både på mannlige spebarn og på voksne menn. De som dette ble gjort på, nøt godt av paktens privilegier, men godtok også de ansvarsoppgaver som var forbundet med dem. Omskjærelse som tegn på at pakten var inngått, ble avskaffet i og med Kristi misjon (Moroni 8:8; L&p 74:3–7).

Omvende, omvendelse. *Se også* Bekjenne, bekjennelse; Disippel; Forsoning; Født på ny, Født av Gud; Jesus Kristus; Syndsforlatelse; Sønderknust hjerte; Tilgi

Å forandre sin tro, sitt hjerte og liv så man godtar og retter seg etter Guds vilje (Apg 3:19). Å omvende seg vil si at man bevisst går inn for å oppgi sin tidligere levemåte for å forandre seg og bli en Kristi disippel. Omvendelsen blir fullstendig når man angrer, blir døpt til syndenes forlatelse, mottar Den hellige ånd ved håndspåleggelse og fortsetter å tro på Herren, Jesus Kristus. Det naturlige menneske blir forandret og blir en ny skapning som er helliggjort og ren og er født på ny i Kristus Jesus (2 Kor 5:17; Mosiah 3:19).

En forandring i sinn og hjerte som leder til en ny holdning til Gud, en selv, og livet generelt. Omvendelse innebærer at man vender om fra det onde og vender sitt hjerte og sinn mot Gud, underkaster seg Guds bud og vilje, og forsaker synder. Sann omvendelse har sin opprinnelse i kjærligheten til Gud og et oppriktig ønske om å adlyde hans bud. Alle mennesker som er ansvarlige har syndet og må omvende seg for å fortsette videre fremover mot frelse. Bare gjennom Jesu Kristi forsoning kan vår omvendelse bli virksom og godtatt av Gud.

Bekjenn for Herren, **Esr** 10:11. Ta deres onde gjerninger bort, hold opp med å gjøre det som er ondt, **Jes** 1:16. Omvend dere og vend dere bort fra alle deres overtredelser, **Esek** 18:30–31.

Omvend dere, for himlenes rike er kommet nær, **Mat** 3:2. Menneskene må omvende seg og bli som små barn, **Mat** 18:3 (Mosiah 3:19). Det er glede i himmelen over én synder som omvender seg, **Luk** 15:7. Og når du en gang omvender deg, så styrk dine brødre, **Luk** 22:32. De som mer enn gjerne mottok hans ord, ble døpt, **Apg** 2:37–41. Gud befaler alle mennesker alle steder at de skal omvende seg, **Apg** 17:30 (2 Ne 9:23; 3 Ne 11:31–40; L&p 133:16). Bedrøvelsen etter

Guds sinn virker omvendelse til frelse, **2 Kor** 7:10. Omvend synderen fra hans villfarne vei, **Jak brev** 5:20.

Enos ble omvendt, **Enos** 1:2–5. Kong Benjamins ord bevirket en stor forandring i folket, **Mosiah** 5:2 (Alma 5:12–14). Hvis han bekjenner sine synder og omvender seg, skal du tilgi ham, **Mosiah** 26:29. Hele menneskeheten må bli født på ny, ja, født av Gud, **Mosiah** 27:25. Alma og Mosiahs sønner ble omvendt, **Mosiah** 27:33–35. Da Alma hadde sluttet å tale, begynte mange å omvende seg, **Alma** 14:1. Lamonis far ble omvendt, **Alma** 22:15–18. Utsett ikke deres omvendelsesdag, **Alma** 34:33. Alma fortalte Helaman hvordan han ble omvendt, **Alma** 36 (Mosiah 27:8–32). Menneskene kunne ikke få del i omvendelsen hvis det ikke var en straff, **Alma** 42:16. Føl uro over dine synder, en uro som fører til omvendelse, **Alma** 42:29. Ved Guds ord og kraft var de blitt omvendt til Herren, **Alma** 53:10. Omvendelse tilveiebringer en forandring i hjertet, **Hel** 15:7. Alle som ble omvendt, viste virkelig at de hadde mottatt av Guds Ånd og kraft, **3 Ne** 7:21. Som offer til meg skal dere ofre et sønderknust hjerte og en angrende ånd, **3 Ne** 9:20. Fordi de trodde på Kristus da de ble omvendt, ble de døpt med ild og med Den hellige ånd, **3 Ne** 9:20. Den som omvender seg og kommer til meg som et lite barn, ham vil jeg ta imot, **3 Ne** 9:22. Omvend dere, alle jordens ender, **3 Ne** 27:20. Hver gang de omvendte seg, ble de tilgitt, **Moroni** 6:8.

Tal ikke om annet enn omvendelse til denne generasjon, **L&p** 6:9 (L&p 11:9). Hvor stor er ikke hans glede over den sjel som omvender seg, **L&p** 18:13. Hvert menneske må omvende seg eller lide, **L&p** 19:4. Den som synder og ikke omvender seg, skal bli utstøtt, **L&p** 42:28. De skal gå ut og forkynne omvendelse, og mange skal bli omvendt, **L&p** 44:3–4. Den som bekjenner og avstår fra sine synder, er tilgitt, **L&p** 58:42–43. De døde som omvender seg, vil bli forløst, **L&p** 138:58.

Vi tror på omvendelse, **Trosart** 1:4.

Ond tale. *Se også* Løgn; Rykte; Sladder; Strid (trette)

Å si noe som er galt, sårende og ugudelig. I Skriftene skjer slik tale ofte når man uttrykkelig har til hensikt å krenke eller såre.

Hold din tunge fra ondt, **Sal** 34:14 (1 Pet 3:10). En falsk mann volder trette, **Ord** 16:28.

Salige (velsignet) er dere når de spotter og lyver allslags ondt på dere, **Mat** 5:11 (3 Ne 12:11). Fra hjertet kommer onde tanker, **Mat** 15:19 (Mark 7:21). Mot en høvding skal du ikke bruke ukvemsord, **Apg** 23:5. La allslags ondskap være langt borte fra dere, **Ef** 4:31. Baktal ikke hverandre, **Jak brev** 4:11.

Se til at det ikke er noen baktalelse og ingen ond tale, **L&p** 20:54.

Onde ånder. *Se* Ånd – Onde ånder

Oppholde Kirkens ledere. *Se også* Felles samtykke

Et løfte om å støtte alle som har ledende stillinger i Kirken på general- og lokalplan.

Still Josva frem for hele menigheten og innsett ham for deres øyne, **4M** 27:18–19. Da jublet hele folket og ropte: Kongen leve, **1 Sam** 10:24. Tro på hans profeter, så skal dere ha lykken med dere, **2 Krøn** 20:20.

Vær lydige mot deres veiledere og rett dere etter dem, **Heb** 13:17.

Du skal bli begunstiget av Herren fordi du ikke har knurret, **1 Ne** 3:6. De som tok imot profetene, ble spart, **3 Ne** 10:12–13. Gi akt på det som blir sagt av disse tolv, **3 Ne** 12:1.

Ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme, **L&p** 1:38.

Hans ord skal dere motta som om de var fra min egen munn, **L&p** 21:5. Den som mottar mine tjenere, mottar meg, **L&p** 84:35–38. Hver den som tar imot meg, tar imot dem som jeg har sendt, **L&p** 112:20. Hvis mitt folk ikke vil lytte til disse menn som jeg har utpekt, skal de ikke bli velsignet, **L&p** 124:45–46.

Opphøyelse. *Se også* Celestial herlighet; Evig liv; Forsoning; Krone; Mennesket, mennesker – Mennesket kan bli vår himmelske Fader lik

Den høyeste tilstand av herlighet og lykke i Det celestiale rike.

For ditt åsyn er en fylde av glede, **Sal** 16:11.

De er guder, ja, Guds sønner – derfor, alle ting hører dem til, **L&p** 76:58–59. De hellige skal motta sin arv og bli gjort lik med ham, **L&p** 88:107. Disse engler adlød ikke min lov, derfor forblir de alene og ugifte uten opphøyelse, **L&p** 132:17. Menn og kvinner må bli viet i henhold til Guds lov for å bli opphøyet, **L&p** 132:19–20. Snever er porten og smal er veien som fører til opphøyelse, **L&p** 132:22–23. Abraham, Isak og Jakob har gått inn til sin opphøyelse, **L&p** 132:29, 37. Jeg besegler på deg din opphøyelse, **L&p** 132:49.

Oppriktighet, rettskaffenhet. *Se også* Rettferdig, rettferdighet; Ærlig, ærlighet

Rettferdighet, ærlighet og pålitelighet.

Så lenge jeg lever lar jeg ikke min rettskaffenhet bli tatt fra meg, **Job** 27:5. Den rettferdige vandrer uklanderlig, **Ord** 20:7.

De var menn som alltid var pålitelige i hva som helst de ble betrodd, **Alma** 53:20.

Herren elsket Hyrum Smith på grunn av hans hjertes oppriktighet, **L&p** 124:15.

Opprør. *Se også* Djevel; Frafall; Knurre; Synd

Å trosse eller gå imot Herren, nekte å følge hans utvalgte ledere og bevisst være ulydig mot hans bud og befalinger.

Sett dere ikke opp mot Herren, **4M** 14:9. En ond mann er bare ute etter ugagn, **Ord** 17:11. Ve de gjenstridige barn, **Jes** 30:1.

Herren forløser ikke dem som gjør opprør mot ham og dør i sine synder, **Mosiah** 15:26. Amlicittene gjorde åpent opprør mot Gud, **Alma** 3:18–19.

De opprørske skal rammes av stor sorg, **L&p** 1:3. Herrens vrede er opptent mot de opprørske, **L&p** 56:1 (L&p 63:1–6).

Satan gjorde opprør mot Gud, **Moses** 4:3.

Oppstandelse. *Se også* Død, fysisk; Forsoning; Jesus Kristus; Legeme; Udødelig, udødelighet; Ånd

Gjenforening av ånden med det fysiske legeme av kjøtt og ben etter døden. Etter oppstandelsen vil legeme og ånd aldri mer bli adskilt, og vedkommende vil være udødelig. Alle personer som er født på jorden, vil oppstå fordi Jesus Kristus seiret over døden (1 Kor 15:20–22).

Jesus Kristus var den første som oppsto her på jorden (Apg 26:23; Kol 1:18; Åp 1:5). I Det nye testamente finnes en rekke beviser for at Jesus oppsto med sitt fysiske legeme: Hans grav var tom, han spiste fisk og honning, han hadde et legeme av kjøtt og ben, mennesker rørte ved ham, og englene sa han var oppstått (Mark 16:1–6; Luk 24:1–12, 36–43; Joh 20:1–18). Åpenbaring i de siste dager bekrefter at Kristi oppstandelse var en realitet, og at hele menneskeheten skal oppstå (Alma 11:40–45; 40; 3 Ne 11:1–17; L&p 76; Moses 7:62).

Alle mennesker vil ikke oppstå til den

samme herlighet (1 Kor 15:39–42; L&p 76:89–98), og alle vil heller ikke oppstå samtidig (1 Kor 15:22–23; Alma 40:8; L&p 76:64–65, 85; 88:96–102). Mange hellige oppsto etter Kristi oppstandelse (Mat 27:52). De rettferdige vil oppstå før de ugudelige og vil komme frem i den første oppstandelse (1 Tess 4:16), mens syndere som ikke har omvendt seg, vil komme frem i den siste oppstandelse (Åp 20:5–13; L&p 76:85).

Etter at denne min hud er blitt ødelagt, skal jeg ut fra mitt kjød skue Gud, **Job** 19:26 (Moses 5:10). Jeg åpner deres graver, og lar dere stige opp, **Esek** 37:12.

Gravene ble åpnet, og mange legemer sto opp, **Mat** 27:52–53 (3 Ne 23:9). Herren er oppstått, **Luk** 24:34. En ånd har ikke kjøtt og ben slik dere ser at jeg har, **Luk** 24:39. Jeg er oppstandelsen og livet, **Joh** 11:25. De tolv apostler underviste om at Jesus var oppstått, **Apg** 1:21–22 (Apg 2:32; 3:15; 4:33). I Kristus skal alle bli levendegjort, **1 Kor** 15:1–22. De døde i Kristus skal først oppstå, **1 Tess** 4:16. Salig og hellig er den som har del i den første oppstandelse, **Åp** 20:6.

Kristus nedlegger sitt liv og tar det igjen, så han kan tilveiebringe de dødes oppstandelse, **2 Ne** 2:8 (Mosiah 13:35; 15:20; Alma 33:22; 40:3; Hel 14:15). Uten oppstandelsen ville vi bli underlagt Satan, **2 Ne** 9:6–9. Oppstandelsen vil ha virkning for alle mennesker, **2 Ne** 9:22. Abinadi underviste om den første oppstandelse, **Mosiah** 15:21–26. De ugudelige forblir i en tilstand som om ingen forløsning var utført, unntatt forløsningen fra dødens bånd, **Alma** 11:41–45. Alma forklarer sjelens tilstand mellom døden og oppstandelsen, **Alma** 40:6, 11–24.

Ved Herrens komme vil de døde som døde i Kristus komme frem, **L&p** 29:13 (L&p 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Gråt særlig over dem som ikke har noe håp om en herlig oppstandelse, **L&p** 42:45. De som ikke kjente noen lov, skal ha del i den første oppstandelse, **L&p** 45:54. De skal oppstå fra de døde for aldri mer å dø, **L&p** 63:49. Oppstandelsen fra de døde er sjelens forløsning, **L&p** 88:14–16. Ånd og grunnstoff uatskillelig forenet mottar en fylde av glede, **L&p** 93:33. Engler som er oppstandne personer har legemer av kjøtt og ben, **L&p** 129:1. Hvilken som helst intelligens vi tilegner oss i dette liv, vil være med oss i oppstandelsen, **L&p** 130:18–19.

Ord. *Se* Jesus Kristus – Foruttilværelsen, Kristus levde før han ble født

Ordinanser. *Se også* Besegle, besegling; Frelse; Frelse for de døde; Slektshistorie; Tempel, Herrens hus

Hellige ritualer og seremonier. Ordinansene består av handlinger som har åndelig betydning. Ordinanser kan også være Guds lover og bud.

Kirkens ordinanser omfatter salving av syke (Jak brev 5:14–15), å velsigne nadverden (L&p 20:77, 79), dåp ved nedsenkning (Mat 3:16; L&p 20:72–74), velsignelse av barn (L&p 20:70), å meddele Den hellige ånd (L&p 20:68; 33:15), å overdra prestedømmet (L&p 84:6–16; 107:41–52), tempelordinanser (L&p 124:39) og ekteskap i den nye og evige pakt (L&p 132:19–20).

Lær dem ordinansene og lovene, **2M** 18:20. Følg mine bud og hold mine ordinanser, **Esek** 11:20.

Folket var nøye med å utføre Guds ordinanser, **Alma** 30:3. Hva vinning har det gitt oss at vi har fulgt hans ordinanser, **3 Ne** 24:13–14.

Den som ber og har en angrende ånd, ham vil jeg ta imot hvis han adlyder mine ordinanser, **L&p** 52:14–19.

Alle mennesker kan bli frelst ved å adlyde evangeliets lover og ordinanser, **Trosart** 1:3.

Stedfortredende ordinans: En religiøs

ordinans som utføres av en levende på vegne av en som er død. Disse ordinansene trer først i kraft når de personer ordinansene er utført for, aksepterer dem, holder de pakter som er forbundet med dem, og blir beseglet ved Forjettelsens hellige ånd. Slike ordinanser utføres i dag i templer.

Dersom de døde i det hele tatt ikke reises opp, hvorfor lar de seg da døpe for dem, **1 Kor** 15:29.

Dåp for de døde skal utføres i templer, **L&p** 124:29–36. Åndene i åndeverdenen ble undervist om stedfortredende dåp til syndenes forlatelse, **L&p** 138:29–34.

Ordinere, ordinasjon. *Se også* Embede, embedsmann; Håndspåleggelse; Kall, kalle, kalt av Gud; Myndighet; Prestedømme

Å tildele eller overdra myndighet eller et embede. For å bruke myndighet i Guds kirke må en person være kalt av Gud ved profeti og ved håndspåleggelse av dem som har myndighet (Trosart 1:5). Selv om en person kan motta myndighet ved ordinasjon, bruker han den under ledelse av dem som har de spesielle nøkler til denne myndighet.

Jeg ordinerte deg til en profet for folkene, **Jer** 1:5.

Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere og ordinert dere, **Joh** 15:16.

Alma, som hadde myndighet fra Gud, ordinerte prester, **Mosiah** 18:18. Menn blir ordinert til det høye prestedømme med en hellig ordinans, **Alma** 13:1–9. Jesus kalte og ordinerte tolv disipler, **3 Ne** 12:1. Eldster ordinerer prester og lærere ved håndspåleggelse, **Moroni** 3.

Vent ennå en liten stund, for du er ennå ikke ordinert, **L&p** 5:17. Joseph Smith ble ordinert til en Jesu Kristi apostel, **L&p** 20:2 (L&p 27:12). Ingen skal ordineres uten menighetens samtykke, **L&p** 20:65. Det skal ikke bli gitt noen å forkynne mitt evangelium uten at han er ordinert av en som har myndighet, **L&p** 42:11. Eldstene er ordinert til å forkynne mitt evangelium, **L&p** 50:13–18. De tolv er forpliktet til å ordinere og beskikke alle andre embedsmenn i Kirken, **L&p** 107:58.

Jeg søkte etter fedrenes velsignelser og den rettighet hvortil jeg skulle bli ordinert, **Abr** 1:2. Joseph Smith og Oliver Cowdery ordinerte hverandre til Det aronske prestedømme, **JS – H** 1:68–72.

Ordspråk

Et kort ordtak eller råd med moralsk innhold.

Salomos ordspråk: En bok i Det gamle testamente med mange lignelser, ordtak og dikt – noe er skrevet av Salomo. Salomos ordspråk er ofte sitert i Det nye testamente.

Kapittel 1–9 inneholder en forklaring på hva sann visdom er. Kapittel 10–24 inneholder en samling ordtak om riktig og uriktig levemåte. Kapittel 25–29 inneholder Salomos ordspråk som Judas konge Hiskias menn skrev ned. Kapittel 30–31 innbefatter en beskrivelse av en dydig kvinne.

Oversette

Å omsette begrep og tankerekker fra ett språk til et annet så det gir den samme mening. (Mosiah 8:8–13; Trosart 1:8). I Skriftene kalles dette ofte en gave fra Gud (Alma 9:21; L&p 8; 9:7–9). Av og til kan det bety å forbedre eller korrigere en oversettelse som allerede foreligger på et språk, eller gjenopprette en tekst som er gått tapt (L&p 45:60–61). Joseph Smith ble befalt å foreta en inspirert oversettelse av kong Jakobs versjon av Bibelen (L&p 42:56; 76:15).

Joseph Smith hadde kraft til å oversette ved Guds barmhjertighet og gjennom Guds kraft, **L&p** 1:29. Du har en gave til å oversette, **L&p** 5:4. Jeg gir deg en gave å oversette hvis du ønsker det av meg,

L&p 6:25. Gud ga Joseph Smith kraft fra det høye til å oversette Mormons bok, **L&p** 20:8.

Ved hjelp av urim og tummim oversatte jeg noen av skrifttegnene, **JS – H** 1:62 (Mosiah 8:13; 28:13).

Pahoran

Den tredje av nephittenes øverste dommere i Mormons bok (Alma 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

Pakt. *Se også* Ed; Nye og evige pakt; Pakten med Abraham; Prestedømmets ed og pakt

En avtale mellom Gud og mennesker, men uten at de er likeverdige parter i denne overenskomsten. Gud stiller paktens betingelser, og menneskene går med på å gjøre det han ber dem om. Deretter lover Gud å gi menneskene visse velsignelser som følge av deres lydighet.

Prinsipper og ordinanser blir mottatt gjennom en pakt. Medlemmer av Kirken som inngår slike pakter, lover å respektere og følge dem. Eksempelvis inngår medlemmene en pakt med Herren i dåpen, og denne pakten blir fornyet når de tar del i nadverden. Flere pakter blir inngått i tempelet. Herrens folk er et paktens folk, og de blir storlig velsignet når de holder de pakter de har inngått med Herren.

Jeg vil opprette min pakt med deg, **1M** 6:18. Hold min pakt, da skal dere være min eiendom fremfor alle folk, **2M** 19:5. Du skal ikke gjøre noen pakt med dem eller med deres guder, **2M** 23:32. Hold sabbaten slekt etter slekt, en evig pakt, **2M** 31:16. Jeg vil aldri bryte min pakt med dere, **Dom** 2:1. Mine hellige har inngått pakt med meg ved offer, **Sal** 50:5 (L&p 97:8).

Kom hans hellige pakt i hu, **Luk** 1:72 (L&p 90:24).

Guds kraft falt på Herrens folk – paktens folk, **1 Ne** 14:14. Pakten med Abraham vil bli oppfylt i de siste dager, **1 Ne** 15:18 (3 Ne 16:5, 11–12; 21:7; Mormon 9:37). Benjamins folk var villige til å inngå en pakt med Herren om å gjøre hans vilje, **Mosiah** 5:5. Dåpen er et vitnesbyrd om at mennesket har inngått en pakt med Gud om å tjene ham, **Mosiah** 18:13. Dere er paktens barn, **3 Ne** 20:25–26. Engler oppfyller og utfører arbeidet med Faderens pakter, **Moroni** 7:29–31. Pakten er utgytelsen av Kristi blod, **Moroni** 10:33.

Enhver som tilhører denne Kristi Kirke, skal holde alle paktene, **L&p** 42:78. Velsignet er de som har holdt pakten, **L&p** 54:6. Den som bryter denne pakt, skal miste sitt embede og sin plass i Kirken, **L&p** 78:11–12. Alle som mottar prestedømmet, mottar denne ed og pakt, **L&p** 84:39–40. De er villige til å holde sine pakter ved å ofre, **L&p** 97:8. Ekteskapspakten kan være evig, **L&p** 132. Og dette skal være vår pakt, at vi vil vandre i lydighet mot alle Herrens forordninger, **L&p** 136:4.

Pakten med Abraham. *Se også* Abraham; Omskjærelse; Pakt

Abraham mottok evangeliet og ble ordinert til det høyere prestedømme (L&p 84:14; Abr 2:11), og han inngikk celestialt ekteskap, som er opphøyelsens pakt (L&p 131:1–4; 132:19, 29). Abraham mottok et løfte om at alle velsignelsene i disse paktene ville bli tilbudt hans dødelige etterkommere (L&p 132:29–31; Abr 2:6–11). Samlet kalles disse pakter og løfter for Abrahams pakt. Evangeliets gjengivelse i de siste dager innebar at denne pakten ble gjengitt, for gjennom den blir alle jordens nasjoner velsignet (Gal 3:8–9, 29; L&p 110:12; 124:58; Abr 2:10–11).

Paktens ark. *Se også* Tabernakel

Paktens ark, som også var kjent under

navnet Jehovas ark og vitnesbyrdets ark, var en avlang kiste eller kasse laget av tre og kledd med gull. Det var det eldste og aller helligste av israelittenes religiøse symboler. Nådestolen, som utgjorde lokket, ble betraktet som Jehovas bolig her på jorden (2M 25:22). Da tempelet var ferdig, ble arken plassert i Det aller helligste, som var det helligste stedet i dette byggverket (1 Kong 8:1–8).

Moses bygget arken på Guds befaling, **2M** 25. Levis barn fikk i oppdrag å ta vare på arken, **4M** 3:15, 31. Paktens ark dro foran dem, **4M** 10:33. Ta denne lovens bok og legg den i paktens ark, **5M** 31:24–26. Jordans vann ble holdt tilbake foran paktens ark, **Jos** 3:13–17; 4:1–7. Prestene tok med seg paktens ark for å erobre Jeriko, **Jos** 6:6–20. Filistrene erobret Guds ark, **1 Sam** 5. Herren velsignet Obed-Edoms hus på grunn av Guds ark, **2 Sam** 6:11–12. Ussa ble drept av Herren da han var ulydig og forsøkte å støtte arken, **1 Krøn** 13:9–12 (L&p 85:8). Bygg Gud Herrens helligdom, så dere kan føre Herrens paktsark inn, **1 Krøn** 22:19.

Innholdet i paktens ark blir beskrevet, **Heb** 9:4.

Paradis. *Se også* Himmel

Den del av åndeverdenen hvor de rettferdige ånder som har forlatt dette liv, venter på legemets oppstandelse i en tilstand av lykke og fred.

Paradis blir i Skriftene også brukt for å betegne åndeverdenen (Luk 23:43), Det celestiale rike (2 Kor 12:4) og jordens herliggjorte tilstand under tusenårsriket (Trosart 1:10).

Den som seirer, ham vil jeg gi å ete av livets tre, som er i Guds paradis, **Åp** 2:7.

Guds paradis må frigi de rettferdiges ånder, **2 Ne** 9:13. De rettferdiges ånder blir mottatt i en lykkens tilstand som kalles paradis, **Alma** 40:11–12. Alle Jesu disipler hadde gått til Guds paradis, unntatt tre, **4 Ne** 1:14. Jeg går snart til hvile i Guds paradis, **Moroni** 10:34.

Kristus virket blant de rettferdige ånder i paradis, **L&p** 138.

Partridge, Edward

Et tidlig medlem og leder i Kirken etter dens gjenopprettelse i nyere tid. Edward Partridge var Kirkens første biskop (L&p 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

Patriark, patriarkalsk. *Se også* Evangelist; Far, kjødelig; Melkisedekske prestedømme, Det; Patriarkalske velsignelser

Skriftene omtaler to slags patriarker: (1) et ordinert embede i Det melkisedekske prestedømme – av og til kalt evangelist, (2) fedre i familier. Ordinerte patriarker gir spesielle velsignelser til verdige medlemmer av Kirken.

Ordinerte patriarker: Han ga noen til profeter, noen til evangelister, **Ef** 4:11 (Trosart 1:6).

De tolv er forpliktet til å ordinere evangelister, **L&p** 107:39. Hyrum kan motta embedet som patriark i prestedømmet, **L&p** 124:91–92, 124; 135:1.

Fedre: Jakob velsignet sine sønner og deres etterkommere, **1M** 49:1–28.

La meg tale med frimodighet til dere om patriarken David, **Apg** 2:29.

Lehi ga råd og velsignelser til sine etterkommere, **2 Ne** 4:3–11.

Jeg ble en rettmessig arving med fedrenes rettigheter i min besittelse, **Abr** 1:2–4.

Patriarkalske velsignelser. *Se også* Evangelist; Far, kjødelig; Patriark, patriarkalsk

Velsignelser som gis av ordinerte patriarker til verdige medlemmer av Kirken. En patriarkalsk velsignelse inneholder Herrens råd til den som mottar velsignelsen, og oppgir hvilken

slektslinje vedkommende tilhører i Israels hus. I egenskap av patriark for sin familie kan en far gi spesielle velsignelser til sin familie, men slike velsignelser blir ikke nedtegnet eller oppbevart av Kirken.

Israel rakte ut sin høyre hånd og la den på Efra'ims hode, **1M** 48:14. Jakob velsignet sine sønner og deres etterkommere, **1M** 49.

Lehi velsignet sine etterkommere, **2 Ne** 4:3–11.

Patten, David W.

Et medlem av det første quorum av De tolv apostler som ble opprettet i evangelieutdelingen i de siste dager. David Patten ble den første martyr i den gjenopprettede kirke da han mistet livet i slaget ved Crooked-elven i Missouri i 1838.

Ble bedt om å avslutte alle sine forretningsanliggender og reise på misjon, **L&p** 114:1. Herren tok ham til seg, **L&p** 124:19, 130.

Paulus. *Se også* Paulus' brev

En apostel i Det nye testamente. Paulus' hebraiske navn var Saul, og dette navnet beholdt han til han begynte sin misjon blant hedningefolkene. Tidligere hadde han forfulgt Kirken, men ble omvendt etter å ha sett Jesus Kristus i et syn. Paulus reiste på tre store misjonsreiser og skrev mange brev til de hellige. Fjorten av disse brevene utgjør en del av Det nye testamente i dag. Til slutt ble han ført som fange til Rom og ble drept, sannsynligvis om våren i år 65 e.Kr.

Samtykket i at Stefanus ble stenet, **Apg** 7:57–8:1. Forfulgte de hellige, **Apg** 8:3. Var på reise til Damaskus da Jesus viste seg for ham, **Apg** 9:1–9. Ble døpt av Ananias, **Apg** 9:10–18. Etter å ha vært i Arabia, reiste han igjen til Damaskus for å forkynne, **Apg** 9:19–25 (Gal 1:17). Tre år etter sin omvendelse reiste han tilbake til Jerusalem, **Apg** 9:26–30 (Gal 1:18–19). Reiste på tre misjonsreiser, forkynte evangeliet og organiserte menigheter i forskjellige deler av Romerriket, **Apg** 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Da han etter sin tredje misjonsreise kom tilbake til Jerusalem, ble han arrestert og sendt til Cæsarea, **Apg** 21:7–23:35. Han satt fengslet i Cæsarea i to år, **Apg** 24:1–26:32. Ble sendt til Rom for å stilles for retten, men led skibbrudd underveis, **Apg** 27:1–28:11.

Paulus' brev. *Se også* Paulus; og navn på de enkelte brev

Fjorten bøker i Det nye testamente som opprinnelig var brev som ble skrevet av apostelen Paulus til medlemmer av Kirken. De kan inndeles i følgende grupper:

1. og 2. brev til tessalonikerne (år 50–51 e. Kr.)

Brevene til tessalonikerne skrev Paulus mens han oppholdt seg i Korint under sin annen misjonsreise. Det arbeide han utførte i Tessalonika, er skildret i kap. 17 i Apostlenes gjerninger. Han ville gjerne ha kommet tilbake til Tessalonika, men ble forhindret (1 Tess 2:18). I stedet sendte han Timoteus for å oppmuntre konvertittene og gi ham beskjed om hvordan det sto til med dem. Det første brevet viser hvor takknemlig han er når Timoteus kommer tilbake. Det andre brevet ble skrevet kort tid senere.

1. og 2. brev til korinterne, brevet til galaterne og brevet til romerne (år 55–57 e.Kr.)

Brevene til korinterne skrev Paulus under sin tredje misjonsreise for å besvare spørsmål og korrigere uenighet blant de hellige i Korint.

Brevet til galaterne kan ha blitt sendt til mange menigheter i Galatia. Enkelte medlemmer av Kirken vendte seg bort fra evangeliet til fordel for jødisk lov. I dette brevet forklarte Paulus hensikten

med Moseloven og verdien av åndelighet i gudsdyrkelsen.

Brevet til romerne ble skrevet mens han oppholdt seg i Korint, delvis for å forberede de hellige i Rom på det besøk han håpet å kunne avlegge hos dem. I dette brevet bekrefter han på ny læresetninger som ble trukket i tvil av enkelte jøder som hadde konvertert til kristendommen.

Brevene til filipperne, kolosserne, efeserne, Filemon og hebreerne (år 60–62 e.Kr.)

Disse brevene skrev Paulus første gang han satt fengslet i Rom.

Brevet til filipperne skrev Paulus hovedsakelig for å gi uttrykk for den takknemlighet og kjærlighet han følte for de hellige i Filippi, og for å oppmuntre dem og be dem om ikke å bli motløse på grunn av hans lange fengselsopphold.

Paulus skrev brevet til kolosserne fordi han hadde fått vite at de hellige i Kolossæ begynte å begå alvorlige feil. De trodde de kunne bli fullkomne utelukkende ved nøye å etterleve ytre ordinanser i stedet for å utvikle Kristuslignende egenskaper.

Brevet til efeserne er meget viktig da det inneholder hva Paulus lærte om Kristi kirke.

Brevet til Filemon er et personlig brev som handler om slaven Onesimus som hadde røvet sin herre, Filemon, og rømt til Rom. Paulus sendte Onesimus tilbake til sin herre med dette brevet hvor han ber ham om å tilgi Onesimus.

Brevet til hebreerne skrev Paulus til jødiske medlemmer av Kirken for å overbevise dem om at Moseloven var oppfylt ved Kristus og var blitt erstattet av evangeliets lov som Kristus gav.

1. og 2. brev til Timoteus og brevet til Titus (år 64–65 e.Kr.)

Disse brevene skrev Paulus etter at han ble løslatt fra sitt første fengselsopphold i Rom.

Paulus reiste til Efesus, hvor han lot Timoteus bli igjen for å hindre utviklingen av enkelte former for spekulasjon, og han hadde senere tenkt å komme tilbake. Sitt første brev til Timoteus skrev han – kanskje mens han var i Makedonia – for å gi råd og oppmuntring om hvordan han skulle ivareta sine plikter.

Paulus satt ikke i fengsel da han skrev brevet til Titus, og han kan ha avlagt et besøk på Kreta hvor Titus arbeidet. Brevet handler hovedsakelig om rettferdig livsførsel og om disiplinering i Kirken.

Hans annet brev til Timoteus ble skrevet under hans annet fengselsopphold og kort tid før han led martyrdøden. Dette brevet inneholder det siste Paulus skrev, og viser med hvilket enestående mot og med hvilken tillit Paulus gikk døden i møte.

Peleg

Sønn av Eber i Det gamle testamente. Noahs sønn, Sem, var Pelegs tippoldefar. I Pelegs dager ble jorden delt (1M 10:22–25).

Penger. *Se også* Almisser; Rikdom; Tiende; Verdslighet

Mynter, sedler, gjeldsbrev eller andre ting som brukes som betalingsmiddel for varer og tjenester. Av og til er penger et symbol på materialisme.

Dere skal bli forløst uten penger, **Jes** 52:3.

De tolv ble bedt om ikke å ta med seg noe på reisen – ikke brød, ikke skreppe, ikke penger, **Mark** 6:8. Peter fortalte trollmannen Simon at hans penger ville forgå sammen med ham, **Apg** 8:20. Pengekjærhet er roten til alt ondt, **1 Tim** 6:10.

Bruk ikke penger på det som er uten verdi, **2 Ne** 9:50–51 (Jes 55:1–2; 2 Ne 26:25–27). Hvis de arbeider for penger, skal de gå til grunne, **2 Ne** 26:31. Søk Guds rike før dere søker etter rikdom, **Jak bok** 2:18–19. Kirkene skal si at for

dine penger skal du få tilgivelse for dine synder, **Mormon** 8:32, 37.

Den som gir penger til Sions sak, skal ingenlunde ikke miste sin lønn, **L&p** 84:89–90.

Pentateuken. *Se også* Andre Mosebok; Femte Mosebok (Deuteronomium); Fjerde Mosebok; Første Mosebok (Genesis); Moses; Testamente, Det gamle; Tredje Mosebok

Et navn gitt til de fem første bøkene i Det gamle testamente, første, andre, tredje, fjerde og femte Mosebok. Jødene kaller disse bøkene Torah, eller Israels lov. De ble skrevet av Moses (1 Ne 5:10–11).

Peter

I Det nye testamente var Peter først kjent under navnet Simeon eller Simon (2 Pet 1:1), en fisker fra Betsaida som bodde i Kapernaum sammen med sin hustru. Jesus helbredet Peters svigermor (Mark 1:29–31). Sammen med sin bror, Andreas, ble Peter kalt til å være en av Jesu Kristi disipler (Mat 4:18–22; Mark 1:16–18; Luk 5:1–11). Sitt arameiske navn, Kefas, som betyr "en seer" eller "en sten", fikk han av Herren (Joh 1:40–42; JSO, Joh 1:42 [Tillegg]). Selv om noen av Peters menneskelige svakheter er nevnt i Det nye testamente, forteller det også om at han overvant dem og ble sterk på grunn av den tro han hadde på Jesus Kristus.

Peter bekjente at Jesus var Kristus og Guds Sønn (Joh 6:68–69), og Herren valgte ham til å inneha rikets nøkler på jorden (Mat 16:13–19). På Forklarelsens berg så Peter den forklarede Frelser og likeledes Moses og Elias (Elijah) (Mat 17:1–9).

Peter var sin tids ledende apostel. Etter Frelserens død, oppstandelse og himmelfart sammenkalte han Kirken og sørget for at den apostel som skulle erstatte Judas Iskariot, ble kalt (Apg 1:15–26). Peter og Johannes helbredet en mann som var født lam (Apg 3:1–16), og de ble befridd fra fengselet på en mirakuløs måte (Apg 5:11–29; 12:1–19). Det var under Peters virksomhet at evangeliet første gang ble forkynt for hedningefolkene (Apg 10–11). I de siste dager kom Peter – sammen med Jakob og Johannes – ned fra himmelen og overdro Det melkisedekske prestedømme og dets nøkler til Joseph Smith og Oliver Cowdery (L&p 27:12–13; 128:20).

Peters første brev: Det første brevet ble skrevet i "Babylon" (sannsynligvis Rom) og ble sendt til de hellige i det som i dag kalles Lilleasia, like etter at Nero hadde begynt å forfølge de kristne.

Kapittel 1 forteller om Kristus og den oppgave han på forhånd var beskikket til som Forløser. Kapittel 2–3 forklarer at Kristus er Kirkens hjørnesten, at de hellige har et kongelig prestedømme og at Kristus forkynte for åndene i varetekt. Kapittel 4–5 forklarer hvorfor evangeliet ble forkynt for de døde og hvorfor eldstene må gi føde til hjorden.

Peters annet brev: I kapittel 1 formanes de hellige til å gjøre sitt kall og sin utvelgelse fast. Kapittel 2 advarer mot falske lærere, og kapittel 3 handler om de siste dager og om Kristi annet komme.

Phelps, William W.

En av de første medlemmer og ledere i Kirken etter at den ble gjenopprettet i 1830. Herren kalte William Phelps til å være en trykker for Kirken (L&p 57:11; 58:40; 70:1).

Pinse (Jødenes). *Se også* Moseloven

Som en del av Moseloven ble pinsefesten, eller førstegrødens høytid, feiret femti dager etter påskefesten (3M 23:16). I pinsen feiret man markens grøde, og i Det gamle testamente kalles den kornhøstens høytid (2M 23:16)

eller ukenes høytid (5M 16:10). Det var denne høytiden som ble feiret da apostlene i Jerusalem ble fylt av Den hellige ånd og talte i tunger (Apg 2; L&p 109:36–37).

Plater. *Se også* Gullplater; Mormons bok

I fordums tid skrev enkelte kulturer sin historie og sine opptegnelser på metallplater, slik tilfellet var med Mormons bok. Flere opplysninger om dette finnes i innledningen til Mormons bok under overskriften "En kort forklaring om Mormons bok".

Plikt. *Se også* Lydighet, lydig, (ad) lyde

I Skriftene, et oppdrag eller en ansvarsoppgave, ofte gitt av Herren eller hans tjenere.

Hold hans bud. Det er noe som gjelder alle mennesker, **Pred** 12:13. Hva krever Herren av deg uten at du skal gjøre rett, **Mika** 6:8.

Vi skulle lyde Gud mer enn mennesker, **Apg** 5:29.

De ble slått med svære plager for å bli vekket til erindring om sin plikt, **Mosiah** 1:17.

En beskrivelse av eldstenes, prestenes, lærernes og diakonenes plikter, **L&p** 20:38–67. Prestedømsbærere skal ivareta alle plikter overfor familien, **L&p** 20:47, 51. En beskrivelse av medlemmenes plikter etter dåpen, **L&p** 20:68–69. Mine eldster bør vente en liten stund så mitt folk mer fullkomment kan forstå sine plikter, **L&p** 105:9–10. Derfor, la enhver lære sin plikt, **L&p** 107:99–100.

Polygami. *Se* Ekteskap – Flergifte

Pontius Pilatus

Romersk hersker i Judea 26–36 e.Kr. (Luk 3:1). Han hatet det jødiske folk og deres religion og tok livet av i hvert fall noen galileere (Luk 13:1). Jesus ble anklaget og ført frem for Pilatus hvor han ble dømt til å bli korsfestet (Mat 27:2, 11–26, 58–66; Mark 15; Luk 23; Joh 18:28–19:38).

Pornografi. *Se* Hor; Kyskhet

Pratt, Orson

En av de første tolv apostler som ble kalt etter at Kirken ble gjenopprettet i nyere tid (L&p 124:128–129). Han hadde vært medlem av Kirken bare seks uker da Herren ga ham en åpenbaring gjennom Joseph Smith (L&p 34). Orson Pratt var også misjonær for Kirken (L&p 52:26; 75:14) og var i mange år Kirkens historiker.

Pratt, Parley Parker

En eldre bror av Orson Pratt og en av de første tolv apostler som ble kalt etter at Kirken ble gjenopprettet i nyere tid (L&p 124:128–129). Parley Pratt ble kalt til å være med på det første av flere misjonærfremstøt da Herren ga ham en åpenbaring gjennom Joseph Smith i oktober 1830 (L&p 32; 50:37).

Predikantens bok

En bok i Det gamle testamente som reflekterer over noen av livets dypeste problemer.

Bokens forfatter, predikanten, skriver en stor del av boken fra en synsvinkel uten forståelse av evangeliet. Han skriver slik menneskene i denne verden føler – de som er "under solen" (Pred 1:9). En stor del av boken fortoner seg som negativ og pessimistisk (Pred 9:5, 10). Imidlertid er det ikke slik Herren vil vi skal se på livet, og den er nok snarere en beskrivelse av hvordan predikanten har observert at tingene fortoner seg for uopplyste mennesker her på jorden. Den mest åndelige delen av boken er kapittel 11 og 12 hvor forfatteren konkluderer med at det eneste som har varig verdi, er lydighet mot Guds bud.

President. *Se også* Første presidentskap; Profet

En tittel for den presiderende embedsmann i en organisasjon. Kirkens president er en profet, seer og åpenbarer (L&p 21:1; 107:91–92), og Kirkens medlemmer skal kalle Kirkens profet "president" (L&p 107:65). Han er den eneste person på jorden som er bemyndiget til å utøve alle prestedømmets nøkler.

Lederne for quorum i prestedømmet og Kirkens øvrige organisasjoner kan også ha tittelen president.

Herren ga rikets nøkler til Joseph Smith, **L&p** 81:1–2. Tre presidenter danner et quorum som utgjør Kirkens presidentskap, **L&p** 107:21–24. Presidenter ble ordinert etter Melkisedeks orden, **L&p** 107:29. En beskrivelse av hvilke plikter presidenter for diakoner, lærere, prester og eldster har, **L&p** 107:85–89 (L&p 124:136–138, 142). Syv presidenter presiderer over alle andre sytti, **L&p** 107:93–95. Stavspresidenter ble utnevnt, **L&p** 124:133–135.

Presidentskap. *Se* Første presidentskap

Presiderende biskop

En av Kirkens generalautoriteter som har et overordnet ansvar for Kirkens timelige velferd (L&p 107:68). Den presiderende biskop og hans rådgivere, som også er generalautoriteter, presiderer i Kirken over Det aronske prestedømme (L&p 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edward Partridge skal ordineres som biskop, **L&p** 41:9. Biskoper skal kalles og beskikkes av Det første presidentskap, **L&p** 68:14–15. Direkte etterkommere av Aron, som er de førstefødte, har rett til å presidere hvis de blir kalt, beskikket og ordinert av Det første presidentskap, **L&p** 68:16, 18–20. Kan bare få sin sak prøvd for Det første presidentskap, **L&p** 68:22–24 (L&p 107:82).

Prest, Det aronske prestedømme. *Se også* Aron, bror av Moses; Aronske prestedømme, Det; Høyprest

Et embede i Det aronske prestedømme. I fordums tid var det bare Aron og hans etterkommere som hadde det høyeste embede i det levittiske prestedømme. Da Kristus oppfylte Moseloven, ble denne restriksjonen fjernet.

En prests plikter i den gjenopprettede kirke er beskrevet i, **L&p** 20:46–52.

Prest, Det melkisedekske prestedømme. *Se også* Høyprest; Melkisedekske prestedømme, Det

En person som utfører religiøse ritualer på andres vegne og overfor Gud. Svært ofte er prestene i Skriftene egentlig høyprester etter Melkisedeks orden (Alma 13:2). De som mottar en fylde av Guds herlighet etter oppstandelsen, blir prester og konger i den celestiale verden.

Melkisedek var prest for den høyeste Gud, **1M** 14:18. Du er prest til evig tid etter Melkisedeks vis, **Sal** 110:4 (Heb 5:6; 7:17, 21).

Kristus har gjort oss til konger og prester for Gud, sin Fader, **Åp** 1:6 (Åp 5:10; 20:6).

Husk at Gud Herren ordinerte prester etter sin hellige orden, **Alma** 13:1–20.

De som kommer frem i de rettferdiges oppstandelse, er prester og konger, **L&p** 76:50, 55–60.

Prestedømme. *Se også* Aronske prestedømme, Det; Kraft, makt; Melkisedekske prestedømme, Det; Myndighet; Nøkler, prestedømmets; Ordinere, ordinasjon; Prestedømmets ed og pakt

Den myndighet og kraft Gud gir til mennesker så de kan gjøre alt som angår menneskenes frelse (L&p 50:26–27). Mannlige medlemmer av Kirken som bærer prestedømmet, er organisert i

quorum og er bemyndiget til å utføre ordinanser og bestemte administrative oppgaver i Kirken.

Denne salving skal gi dem retten til prestedømmet for evig tid, **2M** 40:15 (4M 25:13).

Jeg har ordinert dere, **Joh** 15:16. Dere er bygget opp til et åndelig hus, et hellig prestedømme, **1 Pet** 2:5. Dere er en utvalgt ætt, et kongelig prestedømme, **1 Pet** 2:9 (2M 19:6).

Menn blir kalt til høyprester på grunn av sin store tro og sine gode gjerninger, **Alma** 13:1–12. Jeg gir deg myndighet til å døpe, **3 Ne** 11:21. Dere skal ha myndighet til å gi Den hellige ånd, **Moroni** 2:2.

Jeg vil åpenbare prestedømmet for dere ved Elijahs hånd, **L&p** 2:1 (JS – H 1:38). Herren ga også et prestedømme til Aron og hans ætt, **L&p** 84:18. Dette større prestedømme forvalter evangeliet, **L&p** 84:19. Han tok Moses og det hellige prestedømme ut av deres midte, **L&p** 84:25. En beskrivelse av prestedømmets ed og pakt, **L&p** 84:33–42. Prestedømmet har fortsatt gjennom deres fedres slektslinje, **L&p** 86:8. Det er i Kirken to prestedømmer, **L&p** 107:1. Det første prestedømme er Det hellige prestedømme etter Guds Sønns orden, **L&p** 107:2–4. Prestedømmets rettigheter er uadskillelig forbundet med himmelens krefter, **L&p** 121:36. Ingen makt eller innflytelse kan eller bør utøves i kraft av prestedømmet – uten ved overtalelse og ved oppriktig kjærlighet, **L&p** 121:41. Alle trofaste, verdige mannlige medlemmer av Kirken kan motta prestedømmet, **OE** 2.

Vi tror at en mann må kalles av Gud, **Trosart** 1:5.

Prestedømme, Det aronske.
Se Aronske prestedømme, Det

Prestedømme, Det melkisedekske.
Se Melkisedekske prestedømme, Det

Prestedømmet, ordinasjon i.
Se Ordinere, ordinasjon

Prestedømmets ed og pakt. *Se også* Ed; Pakt; Prestedømme

Når man avlegger ed, sverger man og bekrefter at man vil være sann og trofast mot sine løfter. En pakt er et høytidelig løfte mellom to parter. Det aronske prestedømme mottas bare med en pakt. De som bærer Det melkisedekske prestedømme, mottar prestedømmet både med en indre ed og med en pakt. Når prestedømsbærere er trofaste og foredler sine kall slik Gud befaler, velsigner han dem. De som er trofaste inntil enden og gjør alt han ber dem om, vil motta alt Faderen har (L&p 84:33–39).

Herren sluttet en pakt med Abraham, og Abraham var lydig, **1M** 15:18; 17:1; 22:16–18. Prestene på Esekiels tid ga ikke føde til hjorden, **Esek** 34:2–3. Prestene på Malakis tid brøt pakten, **Mal** 1–2.

Prestedømmets nøkler. *Se* Nøkler, prestedømmets

Prestelist

Mennesker som fremstiller seg som et lys for verden så de kan oppnå verdens vinning og ros, men de søker ikke Sions velferd (2 Ne 26:29).

Vokt den Guds hjord som er hos dere, men ikke for ussel vinnings skyld, **1 Pet** 5:2.

Kirker som er bygget opp for vinnings skyld, må bringes ned i støvet, **1 Ne** 22:23 (Mormon 8:32–41). På grunn av prestelist og misgjerninger vil Jesus bli korsfestet, **2 Ne** 10:5. Hvis prestelist skulle påtvinges dette folk, ville det føre til at de ble fullstendig ødelagt, **Alma** 1:12. Hedningefolkene skal fylles med allslags prestelist, **3 Ne** 16:10.

Prinsipp. *Se også* Evangelium

En grunnleggende læresetning, sannhet eller lov. Evangeliets første prinsip-

per er tro på Herren Jesus Kristus og omvendelse (Trosart 1:4).

La oss gå videre mot det fullkomne uten å forlate prinsippene i læren om Kristus, **JSO, Heb** 6:1.

Eldstene, prestene og lærerne skal undervise i mitt evangeliums prinsipper slik de finnes i Skriftene, **L&p** 42:12. Bli mer fullkomment undervist i prinsipp, i lære, i alle ting, **L&p** 88:78 (L&p 97:14). La ethvert menneske både i lære og prinsipp handle i henhold til den moralske handlefrihet som jeg har gitt det, **L&p** 101:78. Hvilket som helst intelligent prinsipp vi tilegner oss i dette liv, vil være med oss i oppstandelsen, **L&p** 130:18–19.

Prise, lovprise. *Se* Herlighet; Takknemlig, takknemlighet, takksigelse

Profet. *Se også* President; Profeti, profetere; Seer; Åpenbaring

En person som er blitt kalt av Gud og taler for ham. I egenskap av Guds sendebud mottar en profet befalinger, profetier og åpenbaringer fra Gud. Han er ansvarlig for å gjøre menneskeheten kjent med Guds vilje og sanne egenskaper, og dessuten forklare Guds handlemåte med menneskene for dem. En profet fordømmer synd og forutsier dens konsekvenser. Han forkynner rettferdighet. Av og til kan profeter bli inspirert til å forutsi fremtiden til beste for menneskeheten. Men hans største ansvar er å bære vitnesbyrd om Kristus. Presidenten i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er Guds profet på jorden i dag. Medlemmer av Det første presidentskap og De tolv apostlene blir oppholdt som profeter, seere og åpenbarere.

Gid alt Herrens folk var profeter, **4M** 11:29. Jeg, Herren, gir meg til kjenne for en profet i syner, **4M** 12:6. Herren vitnet mot Israel ved alle profetene, **2 Kong** 17:13 (2 Krøn 36:15–16; Jer 7:25). Jeg satte deg til en profet for folkene, **Jer** 1:5, 7. Han åpenbarer sine skjulte råd for sine tjenere profetene, **Amos** 3:7.

Han talte ved sine hellige profeters munn, **Luk** 1:70 (Apg 3:21). Alle profetene vitnet om Kristus, **Apg** 10:43. Gud har satt profeter i Kirken, **1 Kor** 12:28 (Ef 4:11). Kirken er bygget på apostlenes og profetenes grunnvoll, **Ef** 2:19–20.

Folket har forkastet profetenes ord, **1 Ne** 3:17–18 (2 Ne 26:3). Ved Ånden blir alt gjort kjent for profetene, **1 Ne** 22:1–2. Kristus kom til nephittene for å oppfylle alt han hadde talt ved sine hellige profeters munn, **3 Ne** 1:13 (L&p 42:39).

De som ikke vil gi akt på profetenes ord, skal bli avskåret, **L&p** 1:14. De som tror på profetenes ord, skal få evig liv, **L&p** 20:26. Profetens ord skal dere motta som om de kom fra min egen munn, **L&p** 21:4–6. Åpenbaringer og bud for Kirken kommer bare gjennom ham som er utpekt, **L&p** 43:1–7. Det påhviler presidenten å presidere over hele Kirken og være som Moses – en profet, **L&p** 107:91–92.

Vi tror på profeter, **Trosart** 1:6.

Profetenes skole. *Se også* Smith, Joseph jr.

Vinteren 1832–1833 mens Joseph Smith oppholdt seg i Kirtland, Ohio (i Amerikas forente stater), befalte Herren ham å organisere en skole for å gi brødrene opplæring i alle ting angående evangeliet og Guds rike. Fra denne skolen kom mange av Kirkens første ledere. En annen skole for profeter og eldster ble ledet av Parley P. Pratt i Jackson fylke, Missouri (L&p 97:1–6). Lignende skoler ble opprettet like etter at de hellige hadde utvandret vestover, men de ble snart oppløst. I dag foregår undervisningen i evangeliet i hjemmet, i prestedømsquorum, i de forskjellige

hjelpeorganisasjoner samt i Kirkens skoler og i Seminar- og Instituttklasser.

Helliggjør dere og lær hverandre rikets lære, **L&p** 88:74–80. Søk flittig og lær hverandre, **L&p** 88:118–122. Hvordan profetenes skole var organisert, **L&p** 88:127–141. Det første presidentskap har nøklene til profetenes skole, **L&p** 90:6–7.

Profeti, profetere. *Se også* Profet; Profetinne; Seer; Åpenbaring

En profeti er guddommelig inspirerte ord – i skrift eller tale – som en person mottar ved åpenbaring fra Den hellige ånd. Jesu vitnesbyrd er profet-ordets ånd (Åp 19:10). En profeti kan omhandle fortid, nåtid og fremtid. Når en person profeterer, taler eller skriver han det Gud vil han skal vite – til beste for seg selv eller andre. Et menneske kan motta profeti eller åpenbaring om sitt eget liv.

Gid alt Herrens folk var profeter, **4M** 11:29. Deres sønner og døtre skal tale profetiske ord, **Joel** 3:1 (Apg 2:17–18). Han åpenbarer sine skjulte råd for sine tjenere profetene, **Amos** 3:7.

Intet profetord i Skriftene er gitt til egen tydning, **2 Pet** 1:20.

Nephittene hadde mange åpenbaringer og profetiens ånd, **Jak bok** 4:6, 13. Alma og Amulek kjente Zeezroms hensikter ved profetiens ånd, **Alma** 12:7. Ve den som sier at Herren ikke lenger virker ved profeti, **3 Ne** 29:6. Gransk Jesajas profetier, **Mormon** 8:23.

Alle profetiene skal bli oppfylt, **L&p** 1:37–38.

En mann må kalles av Gud ved profeti, **Trosart** 1:5.

Profetinne. *Se også* Profeti, profetere

En kvinne som har mottatt et vitnesbyrd om Jesus og har del i åpenbaringens ånd. En profetinne har ikke prestedømmet eller prestedømmets nøkler. Selv om bare noen ganske få kvinner i Skriftene kalles profetinner, var det mange som profeterte, som f.eks. Rebekka, Hanna, Elisabet og Maria.

Mirjam ble kalt en profetinne, **2M** 15:20. Debora ble kalt en profetinne, **Dom** 4:4. Hulda ble kalt en profetinne, **2 Kong** 22:14 (2 Krøn 34:22).

Anna ble kalt en profetinne, **Luk** 2:36.

Prøvestand, annen. *Se* Dødelig, dødelighet

Påske (Jødenes). *Se også* Guds Lam; Siste måltid

Påskehøytiden ble innstiftet for å hjelpe Israels barn til å huske at ødeleggelsens engel gikk forbi deres hus og befridde dem fra egypterne (2M 12:21–28; 13:14–15). De lytefrie lam – hvis blod ble brukt som et tegn for å frelse Israel i fordums tid – er et symbol på Guds lam, Jesus Kristus, som ved sitt offer forløste hele menneskeheten.

Dette er forskriften om påskelammet, **2M** 12:43.

Jesus og hans apostler holdt påsken under det siste måltid, **Mat** 26:17–29 (Mark 14:12–25). Se der Guds Lam som bærer verdens synd, **Joh** 1:29, 36. For vårt påskelam er slaktet, Kristus, **1 Kor** 5:7. Vi er forløst ved Kristi blod, som blodet fra et feilfritt og lyteløst lam, **1 Pet** 1:18–19.

Ha tro på Guds Lam som tar bort verdens synder, **Alma** 7:14.

De hellige som etterlever Visdomsordet, skal bli bevart likesom Israels barn ble, **L&p** 89:21.

Lammet er slaktet fra verdens grunnleggelse av, **Moses** 7:47.

Påske (kristen). *Se* Jesus Kristus; Oppstandelse

Quorum. *Se også* Prestedømme

Ordet *quorum* kan brukes på to måter: (1) En bestemt gruppe menn som alle har

det samme embede i prestedømmet. (2) Et kvalifisert flertall eller det minimum antall medlemmer i en prestedømsgruppe som må være tilstede på et møte for at Kirkens anliggender kan bli behandlet (L&p 107:28).

En beskrivelse av forskjellige quorum: Det første presidentskap, De tolv og De sytti og deres forhold til hverandre, **L&p** 107:22–26, 33–34 (L&p 124:126–128). Beslutninger i disse quorum må være enstemmige, **L&p** 107:27. Avgjørelser i et quorum skal skje i all rettferdighet, **L&p** 107:30–32. Hvilke plikter presidenter i prestedømsquorum har, **L&p** 107:85–96. Eldstenes quorum er innstiftet for fastboende tjenere, **L&p** 124:137.

Rafael. *Se også* Engler

En Herrens engel som deltok i gjenopprettelsen av alle ting (L&p 128:21).

Rakel. *Se også* Jakob, sønn av Isak

I Det gamle testamente, en av Jakobs hustruer (1M 29–31; 35) som var mor til Josef og Benjamin.

Rameumptom

I Mormons bok, en forhøyning hvor zoramittene, som var frafalne nephitter, gikk opp for å be (Alma 31:8–14, 21).

Rebekka. *Se også* Isak

Isak var en patriark i Det gamle testamente, og Rebekka var Isaks hustru (1M 24–27). Rebekka var mor til Esau og Jakob (1M 25:23–26).

Refse, refselse. *Se også* Motgang

Å irettesette eller disiplinere enkeltpersoner eller grupper for å hjelpe dem til å forbedre seg eller bli sterkere.

Ringeakt ikke Den Allmektiges tukt, **Job** 5:17 (Ord 3:11). Salig (velsignet) er den mann som du tukter, Herre, **Sal** 94:12.

Alle Skriftene er gitt til rettledning og opptuktelse, **2 Tim** 3:16. Den Herren elsker, den tukter han, **Heb** 12:5–11.

Herren finner det tjenlig å refse sitt folk, **Mosiah** 23:21–22. Hvis Herren ikke refser sitt folk, vil de ikke huske ham, **Hel** 12:3. Herren talte med Jareds bror og refset ham, **Ether** 2:14.

De ble refset så de kunne omvende seg, **L&p** 1:27. Dem jeg elsker, refser jeg også, så deres synder kan bli tilgitt, **L&p** 95:1. Alle som ikke vil tåle refselse, kan ikke bli helliggjort, **L&p** 101:2–5. Mitt folk må nødvendigvis refses inntil de lærer lydighet, **L&p** 105:6. Den som ikke vil tåle refselse, er ikke mitt rike verd, **L&p** 136:31.

Regnbue. *Se også* Ark; Noah, patriark i Bibelen; Vannflommen på Noahs tid

Tegnet på Guds pakt med Noah (1M 9:13–17). JSO, Første Mosebok 9:21–25 (Tillegg) forklarer at pakten også inneholder løfter om at jorden aldri mer vil bli dekket av en vannflom, at Enoks Sion vil vende tilbake, og at Herren vil komme tilbake for å bo på jorden.

Regnskap. *Se* Ansvarlig

Rehabeam. *Se også* Salomo

Sønn av kong Salomo i Det gamle testamente. Han etterfulgte sin far og regjerte i Jerusalem i 17 år (1 Kong 11:43; 14:21, 31). I Rehabeams regjeringstid ble riket delt, og vi fikk Israel i nord og Juda i syd (1 Kong 11:31–36; 12:19–20). Rehabeam regjerte over Juda rike.

Ren og uren. *Se også* Moseloven; Ren, renhet; Urenhet

I Det gamle testamente åpenbarte Herren til Moses og til israelittene i fordums tid, at bare bestemte matvarer ble betraktet som rene eller med andre ord som spiselige. Det skille israelittene trakk opp mellom ren og uren mat,

hadde stor innvirkning på deres religiøse og sosiale liv. Bestemte dyr, fugler og fisker ble betraktet som rene og kunne spises, mens andre var urene og forbudte (3M 11; 5M 14:3–20). Enkelte avdøde mennesker ble også betraktet som urene.

Å være ren i åndelig forstand er det samme som å være fri fra synd og syndige ønsker. I denne betydningen brukes ordet for å beskrive en person som er dydig og har et rent hjerte (Sal 24:4). Guds folk – paktens folk – har alltid fått spesielle instruksjoner om å være rene (3 Ne 20:41; L&p 38:42; 133:5).

Den som har rene hender og et rent hjerte, skal stige opp på Herrens berg, **Sal** 24:3–5.

Kall ikke noe menneske vanhellig eller urent, **Apg** 10:11–28.

Kan dere på den dag se opp til Gud med rent hjerte og rene hender, **Alma** 5:19.

Herren vil refse Sion inntil hun blir ren, **L&p** 90:36. Vær rene dere som bærer Herrens kar, **L&p** 133:4–5, 14 (Jes 52:11).

Ren, renhet. *Se også* Helliggjørelse; Ren og uren

Fri for synd eller skyld, uklanderlig. En person blir ren når alle hans tanker og handlinger er rene. En person som har syndet, kan bli ren ved tro på Jesus Kristus, omvendelse og ved å motta evangeliets ordinanser.

Den som har rene hender og et rent hjerte, skal motta Herrens velsignelser, **Sal** 24:3–5. Rens dere, dere som bærer Herrens kar, **Jes** 52:11 (L&p 133:4–5).

Velsignet er de rene av hjertet, **Mat** 5:8 (3 Ne 12:8). Alt som er rent – gi akt på det, **Fil** 4:8 (Trosart 1:13).

Alle dere som er rene av hjertet, løft deres hoder og motta Guds behagelige ord, **Jak bok** 3:2–3. Kan dere se opp til Gud på den dag med et rent hjerte og rene hender, **Alma** 5:19. Etter at de var blitt rene og plettfrie for Gud, kunne de ikke se på synd uten med avsky, **Alma** 13:12. Bli renset, likesom Kristus er ren, **Moroni** 7:48 (Mormon 9:6).

Kristus vil forbeholde seg et rent folk, **L&p** 43:14. Herren befalte dem å bygge et hus i Sion hvor de rene skal se Gud, **L&p** 97:10–17. Dette er Sion, de rene av hjertet, **L&p** 97:21.

Rettferdig, rettferdighet. *Se også* Barmhjertig, barmhjertighet; Forsoning; Guds bud; Oppriktighet, rettskaffenhet; Urettferdig, urettferdighet; Vandre, vandre med Gud; Verdig, verdighet

Slik de er brukt i Skriftene har ordene *rettferdig, rettferdighet* to betydninger: (1) Rettferdighet som rettskaffenhet. (2) Rettferdighet som rettferd.

Rettferdighet som rettskaffenhet: Å være rettferdig, hellig, dydig, rettskaffen, lydig mot Guds bud og avstå fra synd.

Herren velsigner den rettferdige, **Sal** 5:13. Herrens øyne er vendt til de rettferdige, **Sal** 34:16, 18 (1 Pet 3:12). Når de rettferdige kommer til makten, gleder folket seg, **Ord** 29:2 (L&p 98:9–10).

Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdighet, **Mat** 5:6 (3 Ne 12:6). Søk først Guds rike og hans rettferdighet, **Mat** 6:33. De rettferdige går bort til evig liv, **Mat** 25:46. Et rettferdig menneskes bønn har stor kraft og virkning, **Jak brev** 5:16.

Den som er rettferdig, blir begunstiget av Gud, **1 Ne** 17:35. Han vil beskytte de rettferdige, de behøver ikke frykte, **1 Ne** 22:17, 22. På grunn av Herrens folks rettferdighet, vil ikke Satan ha noen makt, **1 Ne** 22:26. Hvis det ikke finnes noen rettferdighet, finnes det ingen lykke, **2 Ne** 2:13. De rettferdige skal arve Guds rike, **2 Ne** 9:18. De rettferdige frykter ikke sannheten, **2 Ne** 9:40. Alle mennesker må bli forandret til en rettferdig tilstand,

Mosiah 27:25–26. De rettferdiges navn skal skrives i livets bok, **Alma** 5:58. Dere har søkt etter lykke i ugudelighet, hvilket er i strid med rettferdigheten, **Hel** 13:38.

De rettferdiges sang er en bønn til meg, **L&p** 25:12. Vær iført rettferdighetens brynje, **L&p** 27:16 (Ef 6:14). De rettferdiges død er søt for dem, **L&p** 42:46. De rettferdige skal samles ut fra alle nasjoner, **L&p** 45:71. Menneskene skulle tilveiebringe mye rettferdighet av egen fri vilje, **L&p** 58:27. Den som gjør rettferdige gjerninger, skal få fred i denne verden og evig liv i den kommende verden, **L&p** 59:23. Ved Det annet komme vil en fullstendig adskillelse av de rettferdige og de ugudelige finne sted, **L&p** 63:54. Himmelens krefter kan bare kontrolleres ved rettferdighetens prinsipper, **L&p** 121:36. Blant de rettferdige var det fred, **L&p** 138:22.

Sions folk levde i rettferdighet, **Moses** 7:18. Abraham levde rettferdig, **Abr** 1:2.

Rettferdighet som rettferd: Konsekvent velsignelse for rettferdige tanker og handlinger og straff for synder man ikke har omvendt seg fra. Rettferdighet er en evig lov som krever en straff hver gang en av Guds lover er brutt (Alma 42:13–24). Hvis synderen ikke omvender seg, må han betale prisen (Mosiah 2:38–39; L&p 19:17). Hvis han omvender seg, betaler Frelseren prisen gjennom sin forsoning ved å anvende barmhjertighet (Alma 34:16).

Den som synder, han skal dø, **Esek** 18:4. Hva krever Herren av deg uten at du skal gjøre rett, **Mika** 6:8.

Jesus vil være rettferdig og tilgi våre synder, **1 Joh** 1:9.

Guds rettferdighet skilte de ugudelige fra de rettferdige, **1 Ne** 15:30. Forsoningen oppfyller rettferdighetens krav, **2 Ne** 9:26. Hele menneskeheten er falt og er underlagt rettferdighetens krav, **Alma** 42:14. Forsoningen tilfredsstiller rettferdighetens krav, **Alma** 42:15. Tror du barmhjertigheten kan frata rettferdigheten noe, **Alma** 42:25. Guds rettferdighet henger over deg hvis du ikke omvender deg, **Alma** 54:6.

Rettferdighet og dom er straffen som er knyttet til min lov, **L&p** 82:4. Rettferdighet fortsetter på sin kurs og gjør krav på alt som tilkommer den, **L&p** 88:40. Ingen skal kunne unndra seg Guds lover og hans rettferdighet, **L&p** 107:84.

Rettferdiggjørelse, rettferdiggjøre.
Se også Forsoning; Helliggjørelse

Å bli tilgitt, slippe å ta straffen og bli erklært skyldfri. En person blir rettferdiggjort ved Frelserens nåde gjennom tro på ham. Denne troen kommer til uttrykk gjennom omvendelse og lydighet mot evangeliets lover og ordinanser. Jesu Kristi forsoning gjør det mulig for menneskene å omvende seg og bli rettferdiggjort, og derved slipper de å få den straff de ellers hadde måttet motta.

Ved Herren skal de få sin rett, **Jes** 45:25.

Ikke de som hører, men de som gjør etter loven, skal bli rettferdiggjort, **Rom** 2:13. Mennesket er rettferdiggjort ved Kristi blod, **Rom** 5:1–2, 9. Dere er blitt rettferdiggjort i den Herre Jesu navn, **1 Kor** 6:11. Rettferdiggjort ved hans nåde skal vi bli arvinger, **Tit** 3:7. Ble ikke Abraham, vår far, rettferdiggjort av gjerninger, **Jak brev** 2:21. Menneskene blir rettferdiggjort av gjerninger, ikke bare av tro, **Jak brev** 2:14–26.

Intet kjød er rettferdiggjort ved loven, **2 Ne** 2:5. Min rettferdige tjener skal rettferdiggjøre de mange, for deres misgjerninger skal han bære, **Mosiah** 14:11 (Jes 53:11). Kan dere si at deres klær er blitt renset ved Kristus, **Alma** 5:27.

Rettferdiggjørelse gjennom Jesu Kristi nåde er sann, **L&p** 20:30–31 (L&p 88:39).

Ved Ånden er dere rettferdiggjort, **Moses** 6:60.

Rigdon, Sidney

En av den gjenopprettede kirkes første konvertitter og ledere i 1830-årene og tidlig på 40-tallet. Sidney Rigdon var en tid førsterådgiver for Joseph Smith i Det første presidentskap (L&p 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Senere falt han fra og ble utelukket i september 1844.

Rikdom. *Se også* Penger; Stolthet

Velstand eller overflod. Herren råder de hellige til ikke å søke etter verdslige rikdommer unntatt for å gjøre godt. De hellige må ikke søke etter verdslige rikdommer før de søker Guds rike, hvor evighetens rikdommer finnes (Jak bok 2:18–19).

Når rikdommen vokser, så la ikke hjertet feste seg ved det, **Sal** 62:11. Gods hjelper ikke på vredens dag, **Ord** 11:4. Den som setter sin lit til sin rikdom, han skal falle, **Ord** 11:28. Et godt navn er mer verd enn stor rikdom, **Ord** 22:1.

Hvor vanskelig det vil være for dem som er rike å komme inn i Guds rike, **Mark** 10:23 (Luk 18:24–25). Pengekjærhet er roten til alt ondt, **1 Tim** 6:10.

Ve de rike som forakter de fattige og hvis skatter er deres gud, **2 Ne** 9:30. De rettferdige la ikke sin elsk på sine rikdommer, men delte med alle, **Alma** 1:30. Folket begynte å bli stolte på grunn av sine rikdommer, **Alma** 4:6–8. Folket begynte å bli inndelt i klasser ifølge sin rikdom, **3 Ne** 6:12.

Søk ikke etter rikdom, men etter visdom, **L&p** 6:7 (Alma 39:14; L&p 11:7). Det tilfaller Gud å gi jordens rikdommer, men vokt dere for stolthet, **L&p** 38:39.

Evighetens rikdommer: Samle dere skatter i himmelen, **Mat** 6:19–21.

Hvor ofte har jeg ikke kalt på dere ved det evige livs rikdommer, **L&p** 43:25. Det tilfaller meg å gi evighetens rikdommer, **L&p** 67:2 (L&p 78:18).

Rike, Guds eller himmelens. *Se også* Celestial herlighet; Jesu Kristi Kirke

Guds rike på jorden er Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige (L&p 65). Hensikten med Kirken er å forberede dens medlemmer til å leve evindelig og alltid i Det celestiale rike – eller i himmelens rike. Imidlertid kalles Kirken i Skriftene av og til for himmelens rike, hvilket betyr at Kirken er himmelens rike på jorden.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er Guds rike på jorden, men for øyeblikket er det begrenset til et religiøst rike. Under tusenårsriket vil Guds rike være både politisk og religiøst.

Herren er konge for evig og alltid, **Sal** 10:16 (Sal 11:4). Himmelens Gud vil opprette et rike som aldri skal ødelegges, **Dan** 2:44 (L&p 138:44).

Omvend dere, for himmelens rike er kommet nær, **Mat** 3:2 (Mat 4:17). Komme ditt rike, skje din vilje på jorden, **Mat** 6:10. Søk først Guds rike, **Mat** 6:33 (3 Ne 13:33). Jeg vil gi deg nøklene til riket, **Mat** 16:19. Kom og arv det rike som er beredt for dere, **Mat** 25:34. Når jeg deltar i nadverden med dere i min Faders rike, **Mat** 26:26–29. Dere skal få se alle profetene i Guds rike, **Luk** 13:28. De urettferdige skal ikke arve Guds rike, **1 Kor** 6:9. Kjøtt og blod kan ikke arve Guds rike, **1 Kor** 15:50.

Søk Guds rike før dere søker etter rikdom, **Jak bok** 2:18. Intet urent kan arve himmelens rike, **Alma** 11:37.

Så du kan hvile med dem i min Faders rike, **L&p** 15:6. Til dere er riket gitt, eller med andre ord, nøklene til Kirken, **L&p** 42:69 (L&p 65:2). Måtte Guds rike rulle frem så himmelens rike kan komme, **L&p** 65:5–6. Dette rikes nøkler skal aldri bli fratatt deg, **L&p** 90:3. De som mottar deg som et lite barn, mottar mitt rike, **L&p** 99:3. For slik skal min kirke kalles i de siste dager, ja, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, **L&p** 115:4. Himlene

ble åpnet, og jeg så Guds celestiale rike, **L&p** 137:1–4.

Rom. *Se også* Romerriket

I Det nye testamente, Romerrikets hovedstad som lå ved elven Tiber i Italia (Apg 18:2; 19:21; 23:11). Paulus forkynte evangeliet i Rom da han var de romerske myndigheters fange i byen (Apg 28:14–31; Rom 1:7, 15–16).

Romerne, brevet til (Romerbrevet). *Se også* Paulus; Paulus' brev

Et brev i Det nye testamente som Paulus skrev til de hellige i Rom. Han hadde tenkt å reise til Jerusalem, og det ville helt sikkert bli en farefull ferd. Hvis han kom fra denne reisen med livet i behold, håpet han senere å kunne reise til Rom. Brevet skulle delvis forberede menigheten der på å ta imot ham når han kom. Innholdet kan også betraktes som en redegjørelse for bestemte læresetninger som hadde vært omstridt, men som Paulus nå betraktet som endelig avgjort.

I kapittel 1 hilser Paulus romerne. Kapittel 2–11 inneholder flere uttalelser om læren om tro, gjerninger og nåde. I kapittel 12–16 finnes praktiske læresetninger om kjærlighet, plikt og hellighet.

Romerriket. *Se også* Rom

Det gamle keiserriket Rom. På apostlenes tid var Romerriket verdens største stormakt og omfattet alt som lå mellom Eufrat, Donau, Rhinen, Atlanterhavet og Saharaørkenen. Palestina ble et lydrike i år 63 f.Kr. da Pompeius inntok Jerusalem. Selv om romerne ga jødene mange privilegier, hatet de det romerske herredømme og gjorde stadig opprør.

Paulus var romersk borger, men brukte det mest utbredte språk i riket, nemlig gresk, til å forkynne evangeliet.

Gi keiseren det som keiserens er, **Mat** 22:17–22. Paulus påberopte seg sine rettigheter som romersk borger, **Apg** 16:37–39 (Apg 22:25–29).

Ruben. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

I Det gamle testamente, eldste sønn av Jakob og Lea (1M 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Selv om Ruben var den førstefødte, mistet han sin førstefødselsrett på grunn av synd (1M 35:22; 49:3–4).

Rubens stamme: Den velsignelse Jakob ga Ruben, finnes i Første Mosebok 49:3 og Femte Mosebok 33:6. Stammen avtok gradvis i antall, og selv om den fortsatte å bestå, ble den politisk sett mindre betydningsfull. Rubens førstefødselsrett ble overtatt av Josef og hans sønner fordi Josef var den førstefødte sønn av Jakobs andre hustru, Rakel (1 Krøn 5:1–2).

Rustning

En kledning som beskytter kroppen mot slag og støt fra våpen. Ordet brukes også for å betegne de åndelige egenskaper som beskytter en person mot fristelser og ondskap.

Ta på dere Guds fulle rustning, **Ef** 6:10–18 (L&p 27:15–18).

Rut. *Se også* Boas

Moabitt-kvinnen som i Det gamle testamente var svigerdatter av No'omi og Elimelek, som begge var israelitter. Etter at hennes mann døde, giftet Rut seg med No'omis slektning, Boas, og både David og Kristus nedstammet fra deres sønn, Obed. Historien om Rut skildrer på en vakker måte hvordan en ikke-israelitt blir omvendt og innlemmet i Israels hjord. Rut ga avkall på sin tidligere gud og sitt tidligere liv for å gå sammen med troens hus og tjene Israels Gud (Rut 1:16).

Ruts bok: Kapittel 1 forteller om Elimelek og hans familie som bodde i Moab. Etter at deres ektemenn døde, reiste No'omi og Rut til Betlehem. Kapittel 2

forteller om Rut som sanket aks på Boas' åker. Kapittel 3 forteller om No'omi som bad Rut gå til treskeplassen og legge seg ved Boas' føtter. Kapittel 4 forteller om Ruts giftemål med Boas. De fikk sønnen, Obed, og både David og Kristus nedstammet fra ham.

Rykte. *Se også* Ond tale; Sladder

Satan sprer rykter og ufred – av og til delvis basert på sannheten – for å sette menneskene opp mot Gud og alt som er godt (Hel 16:22; JS – H 1:1). Et av tegnene på Jesu Kristi annet komme er at menneskene vil høre om krig og rykter om krig (Mat 24:6; L&p 45:26; JS – M 1:23).

Rødehavet. *Se også* Moses

Havområdet mellom Egypt og Arabia. Sinai-halvøya ligger mellom Rødehavets to nordlige havbukter. På en mirakuløs måte delte Herren Rødehavet så israelittene, under ledelse av Moses, kunne gå igjennom på tørr grunn (2M 14:13–31; Heb 11:29). At Moses delte Rødehavet blir bekreftet av åpenbaring i de siste dager (1 Ne 4:2; Hel 8:11; L&p 8:3; Moses 1:25).

Røst. *Se også* Åpenbaring

I Skriftene av og til et hørbart budskap fra Herren eller hans sendebud. Åndens røst kan også være lydløs og rettet til hjerte eller sinn.

Adam og Eva hørte Gud Herrens røst, **1M** 3:8 (Moses 4:14). Herren talte til Elijah med en mild, lav røst, **1 Kong** 19:11–13.

De rettferdige følger Den gode hyrdes røst, **Joh** 10:1–16. Hver den som er av sannheten, hører min røst, **Joh** 18:37.

Jeg var lydig mot Åndens røst, **1 Ne** 4:6–18. Det kom en røst til meg og sa: Enos, dine synder er deg forlatt, **Enos** 1:5. Det var en lav røst som var fullkomment mild, og den trengte inn i selve sjelen, **Hel** 5:29–33 (3 Ne 11:3–7).

Enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme, **L&p** 1:38. Det de taler når de blir drevet av Den hellige ånd, skal være Herrens røst, **L&p** 68:2–4. Hver sjel som adlyder min røst, skal se mitt åsyn og vite at jeg er, **L&p** 93:1.

Råd. *Se også* Profet

Formaninger, advarsler og instruksjoner fra Herren og hans ordinerte ledere.

Jeg vil gi deg et råd, **2M** 18:19. Gud vil lede meg ved sitt råd, **Sal** 73:24. Uten rådgivning faller et folk, **Ord** 11:14.

Fariseerne og de lovlærde gjorde Guds råd til intet, **Luk** 7:30.

Det er godt å være lærd hvis man lytter til Guds råd, **2 Ne** 9:29.

Lytt til råd fra ham som har ordinert dere, **L&p** 78:2. Motta råd av ham som jeg har utpekt, **L&p** 108:1. Han trakter etter å opprette sitt eget råd i stedet for det råd som jeg har opprettet, **L&p** 124:84. Lytt til min tjener Josephs råd, **L&p** 124:89. Om noen ikke søker mitt råd, skal han ikke ha noen makt, **L&p** 136:19.

Råde

Slik det er brukt i Skriftene, betyr ordet å gi råd eller undervise.

Så råder jeg deg at du kjøper av meg: Gull, lutret i ild, **Åp** 3:18.

Forsøk ikke å råde Herren, **Jak bok** 4:10. Han råder i visdom over alle sine gjerninger, **Alma** 37:12.

Deres synder er kommet opp for meg fordi dere forsøker å gå deres egne veier, **L&p** 56:14.

Rådet. *Se også* Jøder

Jødenes senat og deres høyeste rettsinstans både i sivile og kirkelige spørsmål. Rådet besto av 71 medlemmer som ble hentet fra yppersteprestene, de skriftlærde og eldstene. "Rådet" er den benevnelse som ofte brukes i Skriftene (Mat 26:59; Mark 14:55; Apg 5:34).

Rådet i himmelen. *Se også* Forløsningsplan; Førjordiske liv; Striden (Krigen) i Himmelen

Den hendelse i foruttilværelsen da Faderen la frem sin plan for sine åndebarn som skulle komme til denne jord.

Guds sønner ropte av fryd, **Job** 38:4–7. Høyt over Guds stjerner vil jeg reise min trone, **Jes** 14:12–13.

Det ble en strid i himmelen, **Åp** 12:7–11.

Før de ble født, mottok de sine første leksjoner i åndenes verden, **L&p** 138:56.

Satan gjorde opprør i foruttilværelsen, **Moses** 4:1–4. Intelligenser var organisert før verden ble til, **Abr** 3:22. Gudene rådførte seg med hverandre, **Abr** 4:26. Gudene hvilte fra den gjerning de hadde besluttet å gjøre, **Abr** 5:2.

Sabbatsdagen. *Se også* Hvile; Skape, skapelse

En hellig dag som hver uke er avsatt til hvile og tilbedelse. Etter at Gud hadde skapt alle ting, hvilte han på den syvende dag og befalte at én dag hver uke skulle være en hviledag for å hjelpe folket til å huske ham (2M 20:8–11).

Før Kristi oppstandelse helligholdt Kirkens medlemmer ukens siste dag som sabbat, og det samme gjorde jødene. Etter oppstandelsen helligholdt Kirkens medlemmer – både jøder og ikke-jøder – ukens første dag (Herrens dag) til minne om Herrens oppstandelse. I dag fortsetter Kirken å helligholde én dag hver uke som en hellig sabbatsdag til å dyrke Gud og hvile fra det daglige arbeide.

Sabbaten minner menneskene om deres behov for åndelig føde og at de er forpliktet til å være lydige mot Gud. Når en nasjon blir skjødesløs med helligholdelsen av sabbaten, påvirkes alle sider av livet, og det religiøse liv forfaller (Neh 13:15–18; Jer 17:21–27).

Gud hvilte på den syvende dag, **1M** 2:1–3. Israels barn sanket ikke manna på sabbaten, **2M** 16:22–30. Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig, **2M** 20:8–11 (Mosiah 13:16–19). Sabbaten ble gitt som et tegn mellom Gud og mennesket, **2M** 31:12–17 (Esek 20:12, 20). Vi skulle ikke kjøpe eller selge på sabbaten, **Neh** 10:31. Kall sabbaten en lyst, kall den ærverdig og gå ikke dine egne veier, **Jes** 58:13–14.

Sabbaten ble til for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbatens skyld, **Mark** 2:23–28. Menneskesønnen er herre over sabbaten, **Luk** 6:1–10. Jesus underviste i en synagoge og helbredet på sabbaten, **Luk** 13:10–14.

Nephittene holdt sabbatsdagen hellig, **Jar** 1:5. Husk sabbaten og hold den hellig, **Mosiah** 18:23.

Ofre dine sakramenter på min hellige dag, **L&p** 59:9–13. Sions innbyggere skal holde sabbatsdagen hellig, **L&p** 68:29.

Jeg, Gud, hvilte på den syvende dag fra all min gjerning, **Moses** 3:1–3 (1M 2:1–3; Abr 5:1–3).

Saddukeere. *Se også* Jøder

En liten, men politisk mektig gruppe blant jødene. De var kanskje best kjent for sin stivbente tro på å etterleve Moselovens bokstav. De godtok ikke at det fantes ånder og engler, og forkastet også læren om oppstandelse og evig liv (Mark 12:18–27; Apg 4:1–3; 23:7–8).

Sadrak. *Se også* Daniel

Sadrak, Mesak og Abed-Nego i Det gamle testamente var tre israelittiske ungdommer som, sammen med Daniel, ble bedt om å komme til kong Nebukadnesars slott. Nebukadnesar var konge i Babylon. Sadraks hebraiske navn var Hananja. De fire ungdommene nektet å gjøre seg urene ved å spise og drikke av kongens mat og vin (Dan 1). Sadrak, Mesak og Abed-Nego ble kastet i en glødende ildovn av kongen, men ble på mirakuløst vis bevart (Dan 3).

Sakarja (NT). *Se også* Døperen Johannes; Elisabet

I Det nye testamente, far til døperen Johannes. Sakarja hadde en prests embede og forrettet i tempelet.

Sakarja ble slått ihjel mellom tempelet og alteret, **Mat** 23:35 (Luk 11:51). Engelen Gabriel lovet Sakarja og hans hustru, Elisabet, en sønn, **Luk** 1:5–25 (L&p 27:7). Hans tunge ble løst, **Luk** 1:59–79.

Sakarja (GT)

En profet i Det gamle testamente som profeterte omkring år 520 f.Kr. Han levde samtidig med profeten Haggai (Esr 5:1; 6:14).

Sakarjas bok: Boken er kjent for sine profetier om Kristus og hans virksomhet her på jorden og for profetier om hans annet komme (Sak 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). I kapittel 1–8 fortelles det om en rekke syner om hvilken fremtid Guds folk går i møte. Kapittel 9–14 inneholder syner om Messias, de siste dager, Israels innsamling, den siste store krig og om Det annet komme.

Saktmodig, saktmodighet. *Se også* Sønderknust hjerte; Tålmodighet; Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet

Gudfryktig, rettferdig, ydmyk, lærevillig og tålmodig i lidelse. Den saktmodige er villig til å følge evangeliets lære.

Moses var en meget saktmodig mann, **4M** 12:3. De saktmodige skal arve jorden, **Sal** 37:11 (Mat 5:5; 3 Ne 12:5; L&p 88:17). Søk Herren, alle dere saktmodige, søk rettferdighet, søk saktmodighet, **Sef** 2:3 (1 Tim 6:11).

Lær av meg, for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet, **Mat** 11:29. Åndens frukt er saktmodighet, **Gal** 5:22–23. Herrens tjener må være vennlig, istand til å lære andre og være tålmodig. Med saktmodighet skal han tilrettevise dem som sier imot, **2 Tim** 2:24–25. En mild og stille ånd er dyrebar for Gud, **1 Pet** 3:4.

Avlegg det naturlige menneske og bli saktmodig, **Mosiah** 3:19 (Alma 13:27–28). Gud befalte Helaman å lære folket å være saktmodig, **Alma** 37:33. Herrens nåde er tilstrekkelig for de saktmodige, **Ether** 12:26. Etter deres saktmodighet å dømme har dere tro på Kristus, **Moroni** 7:39. Ingen er antagelig for Gud som ikke er saktmodig og ydmyk av hjertet, **Moroni** 7:44. Syndens forlatelse gir saktmodighet, og på grunn av saktmodighet og hjertets ydmykhet kommer Den hellige ånds nærvær, **Moroni** 8:26.

Gå frem i min Ånds saktmodighet, **L&p** 19:23. Styr ditt hus i saktmodighet, **L&p** 31:9. Makt og innflytelse i prestedømmet skal utøves ved mildhet og saktmodighet, **L&p** 121:41.

Salem. *Se også* Jerusalem; Melkisedek

Den byen i Det gamle testamente hvor Melkisedek regjerte. Den kan ha ligget på samme sted som våre dagers Jerusalem. Navnet *Salem* ligner mye på et hebraisk ord som betyr "fred".

Melkisedek, kongen i Salem, kom ut med brød og vin, **1M** 14:18.

Melkisedek var konge i Salem og prest for den høyeste Gud, **Heb** 7:1–2.

Melkisedek var konge over Salems land, **Alma** 13:17–18.

Saligprisningene. *Se også* Bergprekenen

En serie læresetninger som Jesus ga i Bergprekenen og som gir en beskrivelse av en edel og åndelig karakter (Mat 5:3–12; Luk 6:20–23). Saligprisningene er ordnet på en slik måte at hver enkelt uttalelse bygger på den foregående. En mer omfattende og nøyaktig opptegnelse av Saligprisningene finnes i 3 Nephi kapittel 12.

Salme. *Se også* David; Musikk; Synge

En sang for å lovprise Gud, et inspirert dikt eller en inspirert melodi.

Salmenes bok: En bok i Det gamle testamente med salmer som ofte handler om Kristus. Salmenes bok blir ofte sitert i Det nye testamente.

Mange salmer ble skrevet av David. Salmene ble skrevet for å lovprise Gud, og til mange av dem ble det satt melodi.

De tolv apostler sang en salme før Herren trakk seg tilbake til Getsemane, **Mat** 26:30.

Herren kalte Emma Smith og ba henne foreta et utvalg av hellige salmer, **L&p** 25:11. De rettferdiges sang er en bønn til meg, og den skal bli besvart med en velsignelse på deres hoder, **L&p** 25:12. Pris Herren med sang og musikk, **L&p** 136:28.

Salomo. *Se også* Batseba; David

I Det gamle testamente, sønn av David og Batseba (2 Sam 12:24). Salomo var en tid Israels konge.

David gjorde Salomo til konge, **1 Kong** 1:11–53. David ba Salomo vandre på Herrens veier, **1 Kong** 2:1–9. Herren lovet ham et forstandig hjerte, **1 Kong** 3:5–15. Dømte mellom to mødre og fastslo hvem som var barnets egentlige mor, **1 Kong** 3:16–28. Laget mange ordspråk og sanger, **1 Kong** 4:32. Bygget tempelet, **1 Kong** 6; 7:13–51. Innviet tempelet, **1 Kong** 8. Fikk besøk av dronningen av Saba, **1 Kong** 10:1–13. Salomo giftet seg utenfor Israel, og hans hustruer vendte hans hjerte så han dyrket falske guder, **1 Kong** 11:1–8. Herren var vred på Salomo, **1 Kong** 11:9–13. Hans død, **1 Kong** 11:43. David profeterte om Salomos strålende regjeringstid, **Sal** 72.

Salomo mottok mange hustruer og medhustruer, men ikke alle ble mottatt fra Herren, **L&p** 132:38 (Jak bok 2:24).

Salomos høysang

En bok i Det gamle testamente. Profeten Joseph Smith lærte at Salomos høysang ikke er inspirert skrift.

Salt

Et betydningsfullt konserveringsmiddel for mat i den gamle verden, og det ble betraktet som helt livsviktig.

Lots hustru ble til en saltstøtte, **1M** 19:26.

Dere er jordens salt, **Mat** 5:13 (Luk 14:34; 3 Ne 12:13).

Herrens folk – paktens folk – blir regnet som jordens salt, **L&p** 101:39–40. Hvis de hellige ikke er menneskers frelsere, er de som salt som har mistet sin kraft, **L&p** 103:9–10.

Salve. *Se også* Olje; Salving av syke

I fordums tid salvet Herrens profeter dem som skulle utføre spesielle oppgaver med olje, som f.eks. Aron eller de prester og konger som skulle herske over Israel. Å salve i dag vil si å anbringe en liten mengde med innviet olje på en persons hode som ledd i en spesiell velsignelse. Dette kan bare gjøres med Det melkisedekske prestedømmes myndighet og kraft. Etter at salvingen er utført, kan en person med myndighet i det samme prestedømme besegle salvingen og gi en spesiell velsignelse til den som blir salvet.

Og du skal salve dem og innvie dem så de kan tjene meg som prester, **2M** 28:41 (3M 8:6–12, 30). Og du skal salve ham til fyrste over mitt folk Israel, **1 Sam** 9:16; 10:1.

Eldstene skal salve og velsigne de syke, **Jak brev** 5:14–15 (L&p 42:44).

Salvede, Den. *Se også* Jesus Kristus; Messias

Jesus kalles *Kristus* (et gresk ord) eller *Messias* (et arameisk ord). Begge ord betyr "den salvede". Han er Faderens *salvede* for å være Faderens personlige

representant i alle ting som har med menneskehetens frelse å gjøre.

Herren har salvet meg, **Jes** 61:1–3.

Han har salvet meg til å forkynne evangeliet, **Luk** 4:16–22. Jesus ble salvet av Gud Faderen, **Apg** 4:27. Gud salvet Jesus fra Nasaret, **Apg** 10:38.

Salving av syke. *Se også* Helbrede, helbredelse; Håndspåleggelse; Olje; Prestedømme; Salve

En handling hvor menn som bærer Det melkisedekske prestedømme bruker innviet olje for å gi en velsignelse til syke mennesker.

Legg din hånd på henne, **Mat** 9:18. Jesus la hendene på noen få syke og helbredet dem, **Mark** 6:5. Kristi apostler salvet mange syke med olje og helbredet dem, **Mark** 6:13. Eldstene skal salve og helbrede de syke, **Jak brev** 5:14–15.

Dere skal ikke helbrede de syke uten at det forlanges av dere av dem som ønsker det, **L&p** 24:13–14. Eldstene skal legge sine hender på de syke, **L&p** 42:44. Legg deres hender på de syke og de skal bli helbredet, **L&p** 66:9.

Sam. *Se også* Lehi, Nephis far

I Mormons bok, Lehis tredje sønn (1 Ne 2:5). Han var en rettferdig og hellig mann som valgte å følge Herren (1 Ne 2:17; 2 Ne 5:5–6; Alma 3:6).

Samaria. *Se også* Samaritaner

I Det gamle testamente, hovedstaden i nordriket Israel (1 Kong 16:23–24). Fordi byen var meget strategisk plassert på en høyde, greide ikke assyrerne å erobre den før de hadde beleiret den i tre år (2 Kong 17:5–6). Herodes bygget den opp igjen og kalte den Sebaste. I nytestamentlig tid var Samaria navnet på hele midtre del av Palestina vest for Jordan.

Samaritaner. *Se også* Samaria

Et folk Bibelen forteller om og som bodde i Samaria etter at nordriket, Israel, ble erobret av assyrerne. Samaritanene var delvis israelitter og delvis hedningefolk. Deres religion var en blanding av jødisk og hedensk tro og levemåte. Lignelsen om den barmhjertige samaritan i Luk 10:25–37 viser hvor intenst jødene hatet dem fordi samaritanene hadde falt fra israelittenes religion. Herren ba apostlene om å undervise evangeliet til samaritanene (Apg 1:6–8). Filip forkynte Kristi evangelium med hell til folket i Samaria og utførte mange mirakler blant dem (Apg 8:5–39).

Samson

I Det gamle testamente, den tolvte av Israels "dommere". Han var kjent for sin store fysiske styrke, men var ikke klok i enkelte moralske valg og handlinger (Dom 13:24–16:31).

Samuel, lamanitten

En lamanitt-profet i Mormons bok som Herren sendte for å undervise og advare nephittene like før Frelseren ble født. Samuel profeterte om tegn i forbindelse med Jesu Kristi fødsel og død og om nephittenes utryddelse (Hel 13–16).

Samuel, profet i Det gamle testamente

Sønn av Elkana og Hanna. Samuel ble født som svar på sin mors bønner (1 Sam 1). Som barn fikk Eli omsorg for ham – Eli var høyprest i tabernakelet i Sjilo (1 Sam 2:11; 3:1). Herren kalte Samuel til å være profet i ung alder (1 Sam 3). Etter Elis død ble Samuel den store profet og dommer i Israel og gjenopprettet lov og orden og fast religiøs tilbedelse i landet (1 Sam 4:15–18; 7:3–17).

1 Sam 28:5–20 forteller om Samuel som etter anmodning fra Saul blir hentet frem fra de døde av heksen i En-Dor. Dette kan ikke ha vært et syn fra Gud, for en heks eller et annet ånde-medium

kan ikke få en profet til å vise seg når de ber om det.

Første og annen Samuelsbok: I enkelte bibler er første og annen Samuelsbok slått sammen til én bok, mens de i andre bibler (som i den norske) består av to bøker. Bøkene dekker en tidsperiode på omtrent 130 år – fra Samuel ble født og frem til tiden umiddelbart før kong Davids død.

Første Samuelsbok: Kapittel 1–3 forteller at Herren forbannet og straffet Elis familie og kalte Samuel til å være høyprest og dommer. Kapittel 4–6 forteller hvordan paktens ark falt i filistrenes hender. Kapittel 7–8 inneholder Samuels advarsel mot falske guder og en ugudelig konge. Kapittel 9–15 forteller om hvordan Saul ble kronet og om tiden han regjerte som konge. Kapittel 16–31 forteller historien om David og hvordan han fikk sin makt – Samuel salvet David som hadde felt Goliat. Saul hatet David, men David nektet å drepe ham selv om han hadde anledning til å gjøre det.

Annen Samuelsbok: Boken forteller detaljert om David som regjerer som konge i Juda og til slutt over hele Israel. Kapittel 1–4 forteller om en lang kamp mellom Davids tilhengere – etter at han ble kronet av Juda – og Sauls tilhengere. Kapittel 5–10 forteller om David som ble mektig i mange land. Kapittel 11–21 viser hvordan David gradvis mistet sin åndelige styrke på grunn av sine synder og opprøret i hans egen familie. Kapittel 22–24 forteller om hvordan David forsøker å bli forsonet med Herren igjen.

Samvittighet. *Se også* Lys, Kristi lys

En indre følelse av hva som er riktig og galt, og som kommer fra Kristi lys til alle mennesker (Moroni 7:16). På grunn av Kristi lys som er gitt til alle mennesker, har vi en medfødt evne til å skjelne mellom rett og galt (L&p 84:46). Denne egenskapen kaller vi for vår samvittighet. Fordi vi har en slik samvittighet, blir vi ansvarlige mennesker. I likhet med andre egenskaper og evner, kan samvittigheten bli sløvet på grunn av synd eller misbruk.

De skriftlærde og fariseerne ble dømt av sin egen samvittighet, **Joh** 8:9. Om det vitner også deres samvittighet, **Rom** 2:14–15. Apostater blir brennemerket i sin egen samvittighet, **1 Tim** 4:2.

Menneskene er tilstrekkelig undervist til å kjenne godt fra ondt, **2 Ne** 2:5. Kong Benjamin hadde ren samvittighet for Gud, **Mosiah** 2:15. Nephittene ble fylt med glede og hadde fred i samvittigheten, **Mosiah** 4:3. Zeezrom begynte å bli opprørt ved bevisstheten om sin skyld, **Alma** 14:6. Vi opplever glede eller samvittighetsnag ettersom vi selv ønsker, **Alma** 29:5. En straff og en rettferdig lov gir menneskene samvittighetsnag, **Alma** 42:18. Kristi Ånd er gitt til alle mennesker så de kan skjelne godt fra ondt, **Moroni** 7:16.

Alle mennesker skulle ha samvittighetsfrihet, **L&p** 134:2. Min samvittighet er ren, **L&p** 135:4.

Vi fordrer rett til å dyrke Gud i overensstemmelse med vår egen samvittighet, **Trosart** 1:11.

Sannhet. *Se også* Intelligens, intelligenser; Kunnskap; Lys, Kristi lys

Kunnskap om ting som de er og som de var og som de skal bli (L&p 93:24). Sannhet er også lys og åpenbaring fra himmelen.

Sannhet skal vokse opp av jorden, **Sal** 85:12 (Moses 7:62).

Dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre dere, **Joh** 8:32. Jeg er veien, sannheten og livet, **Joh** 14:6. Dersom vi sier at vi ikke har synd, er sannheten ikke i oss, **1 Joh** 1:8.

De skyldige synes at sannheten er

hård, **1 Ne** 16:2. De rettferdige elsker sannheten, **2 Ne** 9:40. Ånden taler sannheten og lyver ikke, **Jak bok** 4:13. Du er sannhetens Gud og kan ikke lyve, **Ether** 3:12. Ved Den hellige ånds kraft kan dere vite sannheten i alt, **Moroni** 10:5.

Sannheten består evindelig og alltid, **L&p** 1:39. Du er blitt opplyst av sannhetens Ånd, **L&p** 6:15. Mormons bok inneholder sannheten og Guds ord, **L&p** 19:26. Trøsteren ble utsendt for å undervise om sannheten, **L&p** 50:14. Den som mottar ordet ved sannhetens Ånd, mottar det slik som sannhetens Ånd taler, **L&p** 50:17–22. Forkynn sannheten ifølge de åpenbaringer som jeg har gitt dere, **L&p** 75:3–4. Det som er sannhet, er lys, **L&p** 84:45. Kristi lys er sannhetens lys, **L&p** 88:6–7, 40. Min Ånd er sannhet, **L&p** 88:66. Intelligens, eller sannhetens lys, ble ikke skapt, **L&p** 93:29. Guds herlighet er intelligens, eller med andre ord, lys og sannhet, **L&p** 93:36. Jeg har befalt dere å oppdra deres barn i lys og sannhet, **L&p** 93:40.

Min Enbårne er full av nåde og sannhet, **Moses** 1:6.

Sanselig, sanselighet. *Se også* Begjær; Hor; Kyskhet; Seksuell umoral

Sterk trang til fysisk behag, spesielt i form av seksuelt umoralske handlinger.

Hans herres hustru kastet sine øyne på Josef, **1M** 39:7.

Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har drevet hor, **Mat** 5:28 (3 Ne 12:28). Avstå fra de kjødelige lyster som strider mot sjelen, **1 Pet** 2:11. Kjødets lyst og øynenes lyst er ikke av Faderen, **1 Joh** 2:16.

Gå ikke mer etter dine øynes lyster, **Alma** 39:9.

Ved overtredelse av hellige lover ble mennesket sanselig, **L&p** 20:20. Om noen driver hor i sitt hjerte, skal de ikke ha Ånden, **L&p** 63:16. Avstå fra alle deres kjødelige lyster, **L&p** 88:121.

Mennesket begynte å bli kjødelig, sanselig og djevelsk, **Moses** 5:13 (Mosiah 16:3; Moses 6:49).

Sara. *Se også* Abraham

I Det gamle testamente, Abrahams første hustru. På sine gamle dager ble hun mor til Isak (1M 18:9–15; 21:2).

Sariah. *Se også* Lehi, Nephis far

I Mormons bok, Lehis hustru (1 Ne 5:1–8; 8:14–16; 18:19) og mor til Laman, Lemuel, Sam, Nephi, Jakob, Josef og døtre (1 Ne 2:5; 2 Ne 5:6).

Satan. *Se* Djevel

Saul, konge i Israel

I Det gamle testamente, Israels første konge før landet ble delt. Selv om han var rettferdig den første del av sin regjeringstid, ble han til slutt full av stolthet og var ulydig mot Gud (1 Sam 9–31).

Saulus fra Tarsus. *Se* Paulus

Sebulon. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

I Det gamle testamente, sønn av Jakob og Lea (1M 30:19–20).

Sebulons stamme: Jakob velsignet Sebulons stamme (1M 49:13). Sebulons stamme gikk sammen med Debora og Barak og kjempet mot Israels fiender (Dom 4:4–6, 10). De gikk også sammen med Gideon og kjempet mot midianittene (Dom 6:33–35).

Seer. *Se også* Profet; Urim og tummim

En person bemyndiget av Gud til å se med åndelige øyne noe som Gud har skjult for verden (Moses 6:35–38). Han er en åpenbarer og en profet (Mosiah 8:13–16). I Mormons bok sier Ammon at bare en seer kan bruke spesielle uttydere, eller en urim og tummim (Mosiah 8:13; 28:16). En seer kjenner fortid, nåtid og fremtid. I fordums tid

ble en profet ofte kalt en seer (1 Sam 9:9; 2 Sam 24:11).

Joseph Smith er den store seer i de siste dager (L&p 21:1; 135:3). Dessuten blir Det første presidentskap og De tolvs råd oppholdt som profeter, seere og åpenbarere.

Det er et gjenstridig folk som sier til seerne: Dere skal ikke se – og til profetene: Dere skal ikke skue, **Jes** 30:9–10.

En utvalgt seer vil jeg oppreise av dine lenders frukt, **2 Ne** 3:6–15.

Her er visdom, ja, til å være en seer, en åpenbarer, en oversetter og en profet, **L&p** 107:92. Herren utpekte Hyrum Smith til å være en profet, seer og åpenbarer for Kirken, **L&p** 124:91–94.

Sefanja

En profet i Det gamle testamente som levde mens Josia regjerte (639–608 f.Kr.).

Sefanjas bok: Kapittel 1 forteller om en kommende tid som skal være fylt med vrede og vanskeligheter. I kapittel 2 blir Israels folk bedt innstendig om å søke rettferdighet og saktmodighet. Kapittel 3 forteller om Det annet komme når alle nasjoner skal samle seg til kamp. Herren vil imidlertid regjere i deres midte.

Seksuell umoral. *Se også* Hor; Sanselig, sanselighet

Å delta i hor i eller utenfor ekteskapet, homoseksuell adferd, lesbisk adferd, incest eller andre former for vanhellig, unaturlig eller uren seksuell aktivitet.

La oss gi vår far vin å drikke og legge oss hos ham, **1M** 19:30–36. Ruben gikk og lå med Bilha, sin fars medhustru, **1M** 35:22 (1M 49:4; 1 Krøn 5:1). Homoseksuell adferd og annen pervers seksuell adferd er en avskyelighet, **3M** 18:22–23. Hvis en mann tvinger en kvinne til å ligge med seg, er det bare mannen som har syndet, **5M** 22:25–27.

Den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte, **Mat** 5:28 (3 Ne 12:28). Utukt, urenhet og syndig lidenskap er avgudsdyrkelse, **Kol** 3:5. I de siste dager skal menneskene være uten naturlig kjærlighet, **2 Tim** 3:1–3.

Seksuell synd er en avskyelighet, **Alma** 39:3–5.

Sem. *Se også* Noah, patriark i Bibelen

I Det gamle testamente en rettferdig sønn av Noah og, ifølge tradisjonen, stamfar til semittene eller semittiske folkeslag, herunder arabere, hebreere, babylonere, syrere, fønikiere og assyrere (1M 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Moses 8:12). I åpenbaring i de siste dager kalles Sem for "den store høyprest" (L&p 138:41).

Sennepsfrø

Frøet fra sennepsplanten. Selv om frøet er veldig lite, er planten som vokser opp veldig stor. Jesus sammenlignet himmelens rike med et sennepsfrø (Mat 13:31).

Om dere har tro som et sennepsfrø, kan dere flytte fjell, **Mat** 17:20.

Serubabel

Da Kyros i Det gamle testamente ga beskjed om at jødene kunne vende tilbake til Palestina, ble Serubabel utnevnt til stattholder eller representant for jødenes kongehus. Hans persiske navn var Sesbassar (Esr 1:8). Han engasjerte seg i gjenoppbyggingen av tempelet i Jerusalem (Esr 3:2, 8; 5:2).

Set. *Se også* Adam

I Det gamle testamente, en rettferdig sønn av Adam og Eva.

Set var en fullkommen mann og helt lik sin far, **L&p** 107:42–43 (1M 5:3). Set var en av de store i åndeverdenen, **L&p** 138:40.

Gud åpenbarte seg for Set, **Moses** 6:1–3, 8–14.

Sherem. *Se også* Antikrist

En mann i Mormons bok som forneklet Kristus og forlangte å bli vist et tegn (Jak bok 7:1–20).

Shiblon. *Se også* Alma, sønn av Alma

I Mormons bok, sønn av Alma den yngre. Shiblon forkynte evangeliet for zoramittene og ble forfulgt på grunn av sin rettferdighet. Fordi han var trofast og tålmodig, befridde Herren ham fra hans forfølgere (Alma 38). En tid tok Shiblon også vare på nephittenes opptegnelser (Alma 63:1–2, 11–13).

Shiz. *Se også* Jareditter

I Mormons bok, en av jaredittenes hærførere. Han døde etter å ha utkjempet et stort slag hvor jaredittene som nasjon ble fullstendig utryddet (Ether 14:17–15:31).

Sidkia. *Se også* Mulek

I Det gamle testamente, den siste konge i Juda (2 Kong 24:17–20; 25:2–7). Sidkia kastet profeten Jeremia i fengsel (Jer 32:1–5), og Jeremia profeterte at Sidkia ville bli ført bort som fange (Jer 34:2–8, 21). Lehi og hans familie bodde i Jerusalem det første år Sidkia regjerte (1 Ne 1:4). Alle Sidkias sønner ble drept, bortsett fra hans sønn Mulek, som utvandret til den vestlige halvkule (Jer 52:10; Omni 1:15; Hel 8:21).

Simeon. *Se også* Israel; Jakob, sønn av Isak

I Det gamle testamente, annen sønn av Jakob og hans hustru Lea (1M 29:33; 35:23; 2M 1:2). Sammen med Levi deltok han i massakren av sikemittene (1M 34:25–31). Jakobs profeti om Simeon finnes i Første Mosebok 49:5–7.

Simeons stamme: Simeons etterkommere bodde ofte sammen med Juda stamme og innenfor Juda rikes grenser (Jos 19:1–9; 1 Krøn 4:24–33). Simeons stamme gikk sammen med Juda i kamp mot kana'aneerne (Dom 1:3, 17). Senere sluttet de seg til Davids hær (1 Krøn 12:25).

Simon Kananeus

I Det nye testamente, en av Jesu Kristi første apostler (Mat 10:2–4).

Simon Peter. *Se* Peter

Sinai, fjellet. *Se også* Moseloven; Moses

Et fjell på Sinaihalvøya i nærheten av det sted hvor Moses og israelittene slo leir tre måneder etter utvandringen fra Egypt. Fjellet kalles også Horeb (2M 3:1). Her ga Gud sin lov til Moses for Israels hus, og her ble også tabernakelet bygget (2M 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

Sinn

Mentale evner (forstand); bevisst tankevirksomhet.

Tjen ham med udelt hjerte og med villig sinn, **1 Krøn** 28:9.

Elsk Herren din Gud av all din forstand, **Mat** 22:37.

Å være kjødelig-sinnet er død, å være åndelig-sinnet er evig liv, **2 Ne** 9:39. Herrens røst kom til mitt sinn, **Enos** 1:10. Ordet hadde større innvirkning på folkets sinn enn sverdet, **Alma** 31:5.

Jeg vil fortelle deg i ditt sinn, **L&p** 8:2. Tenk det ut i ditt sinn, **L&p** 9:8. La evighetens andektighet hvile over deres sinn, **L&p** 43:34. Deres sinn har tidligere vært formørket, **L&p** 84:54. Gå tidlig til sengs og stå tidlig opp så deres legemer og deres sinn kan være i vigør, **L&p** 88:124.

Satan kjente ikke Guds tanker, **Moses** 4:6. Herren kalte sitt folk Sion, for de var av ett hjerte og ett sinn, **Moses** 7:18.

Sinne. *Se også* Hate, hat; Kjærlighet

Sinne er å legge for dagen sin hissighet. Herren advarte sine hellige og ba dem kontrollere sitt sinne (Mat 5:22). Hverken voksne eller barn bør bruke

ukvemsord mot andre i familien. I Skriftene blir sinne ofte billedlig beskrevet som ild. (2 Ne 15:25; L&p 1:13).

Da ble Kain forbitret og stirret ned for seg, **1M** 4:5. Herren er nådig og barmhjertig, langmodig og stor i miskunnhet, **Sal** 145:8. Mildt svar demper harme, men et sårende ord vekker vrede, **Ord** 15:1. En hissig mann vekker strid, men den langmodige stiller trette, **Ord** 15:18 (Ord 14:29). For mitt navns skyld er jeg langmodig, **Jes** 48:9. Hele dagen bredte jeg ut mine hender til et gjenstridig folk, **Jes** 65:2–3.

Om noen slår deg på høyre kinn, så vend også det andre til, **Mat** 5:39. Og dere fedre: Vekk ikke sinne hos barna deres, **Ef** 6:4.

Fordi jeg har fortalt dere sannheten, er dere sinte på meg, **Mosiah** 13:4. Jeg vil hjemsøke dette folk i min vrede, **Alma** 8:29.

Og mot ingen er hans vrede mer opptent, enn mot dem som ikke anerkjenner hans hånd i alle ting, **L&p** 59:21. Jeg, Herren, er vred på de ugudelige, **L&p** 63:32.

Sion. *Se også* Enok; Jerusalem, Det nye

De rene av hjertet (L&p 97:21). Sion er også et sted hvor de rene av hjertet bor. Den byen som ble bygget av Enok og hans folk og som til slutt ble tatt opp til himmelen på grunn av rettferdighet, ble kalt Sion (L&p 38:4; Moses 7:18–21, 69). I de siste dager vil en by ved navn Sion bli bygget i nærheten av Jackson fylke, Missouri (De forente stater), og her vil Israels stammer samle seg (L&p 103:11–22; 133:18). De hellige blir rådet til å bygge opp Sion overalt hvor de bor i verden.

Davids by ble kalt Sion, **1 Kong** 8:1. Fra Sion skal lov utgå, **Jes** 2:2–3 (Mika 4:2; 2 Ne 12:2–3). Forløseren skal komme til Sion, **Jes** 59:20. Jeg vil ta dere, én av en by og to av en ætt, og føre dere til Sion, **Jer** 3:14. På Sions berg og i Jerusalem skal det være en flokk som har sluppet unna, **Joel** 3:5 (Obad 1:17).

Velsignet er de som søker å frembringe mitt Sion, **1 Ne** 13:37. Sions døtre er hovmodige, **2 Ne** 13:16 (Jes 3:16). Ve den som er likegyldig i Sion, **2 Ne** 28:19–25.

Søk å fremme og grunnfeste Sions sak, **L&p** 6:6 (L&p 11:6). Ham har jeg inspirert til å fremme Sions sak med stor kraft for det gode, **L&p** 21:7. Det nye Jerusalem skal kalles Sion, **L&p** 45:66–67. Independence, Missouri, er stedet for byen Sion, **L&p** 57:1–3. En plage vil være over Sions barn inntil de omvender seg, **L&p** 84:58.

Herren kalte sitt folk Sion, for de var av ett hjerte og ett sinn, **Moses** 7:18–19. Sion (det nye Jerusalem) vil bli bygget på det amerikanske kontinent, **Trosart** 1:10.

Sippora. *Se også* Moses

I Det gamle testamente, Moses' hustru og Jetros datter (2M 2:21; 18:2).

Siste dager. *Se også* Annet komme, Jesu Kristi; Tidenes tegn

Den tid vi nå lever i. Dagene (eller tidsperioden) like før Herrens annet komme.

Jeg vil forkynne dere hva som skal hende dere i de siste dager, **1M** 49:1. Forløseren skal i de siste dager stå frem på jorden, **Job** 19:25. I de siste dager skal Herrens hus bli grunnfestet, **Jes** 2:2.

I de siste dager skal det komme vanskelige tider, **2 Tim** 3:1–7. Spottere i de siste dager skal fornekte Det annet komme, **2 Pet** 3:3–7.

Jeg profeterer til dere om de siste dager, **2 Ne** 26:14–30.

For slik skal min kirke kalles i de siste dager, ja, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, **L&p** 115:4.

Kristus vil komme i de siste dager, **Moses** 7:60.

Siste måltid. *Se også* Nadverd; Påske (Jødenes)

Ifølge Det nye testamente det siste måltid Jesus inntok før han ble arrestert og korsfestet (Luk 22:14–18). Sammen med sine tolv apostler inntok han dette måltid under påskehøytiden (Mat 26:17–30; Mark 14:12–18; Luk 22:7–13).

Frelseren velsignet brødet og vinen og ga det til apostlene, **Mat** 26:26–29 (Mark 14:22–25; Luk 22:7–20). Jesus vasket apostlenes føtter, **Joh** 13. Judas ble identifisert som den som kom til å forråde Jesus, **Joh** 13:21–26 (Mat 26:20–25).

Sjel. *Se også* Legeme; Ånd

Skriftene bruker ordet "sjel" på tre forskjellige måter: (1) åndelige skapninger – både før og etter jordelivet (Alma 40:11–14; Abr 3:23); (2) ånd og legeme forenet i jordelivet (L&p 88:15; Abr 5:7); og (3) en udødelig oppstanden person hvor ånd og legeme er blitt uatskillelig forenet (2 Ne 9:13; L&p 88:15–16).

Blodet gjør soning for sjelen, **3M** 17:11. Han fornyer min sjel, **Sal** 23:1–3.

Du skal elske Herren din Gud av hele din sjel, **Mat** 22:37 (Mark 12:30).

Djevelen bedrar deres sjeler, **2 Ne** 28:21. Ofre hele deres sjel som et offer til ham, **Omni** 1:26. Ordet begynner å utvide min sjel, **Alma** 32:28. Hans sjel skal aldri hungre eller tørste, **3 Ne** 20:8. Nadverdens brød og vann blir helliget for deres sjeler som nyter av det, **Moroni** 4–5 (L&p 20:77–79).

De som arbeider i riket, bringer frelse til sine sjeler gjennom sin tjeneste, **L&p** 4:2, 4. Sjeler er av stor verdi, **L&p** 18:10.

Dere ble født til verden av vann, blod og ånd og ble på denne måten en levende sjel, **Moses** 6:59.

Sjelers verdi: Alle mennesker er Guds åndebarn. Han har omsorg for alle sine barn og betrakter hver og en som betydningsfull. Fordi de er hans barn, er det mulig for dem å bli ham lik, og derfor er de av stor verdi.

Det er glede over én synder som omvender seg, **Luk** 15:10. For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, **Joh** 3:16.

De kunne ikke holde ut tanken på at noen menneskesjel skulle forgå, **Mosiah** 28:3. Er ikke en sjel i dag like dyrebar for Gud som en sjel vil være ved hans komme, **Alma** 39:17.

Det som vil være av størst verdi for deg vil være å bringe sjeler til meg, **L&p** 15:6. Husk at sjeler er av stor verdi i Guds øyne, **L&p** 18:10–15.

Dette er min gjerning og min herlighet – å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv, **Moses** 1:39.

Skape, skapelse. *Se også* Begynnelsen; Jesus Kristus; Jord; Sabbatsdagen; Åndelig skapelse

Å organisere. Gud, som virket gjennom sin Sønn, Jesus Kristus, organiserte naturens grunnstoffer for å danne jorden og himlene. Vår himmelske Fader og Jesus Kristus skapte mennesket i sitt bilde (Moses 2:26–27).

I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden, **1M** 1:1. La oss gjøre mennesker i vårt bilde, **1M** 1:26 (Moses 2:26–27; Abr 4:26).

Alt er blitt til ved ham, **Joh** 1:3, 10. Ved ham er alt blitt skapt (som er) i himmelen, **Kol** 1:16 (Mosiah 3:8; Hel 14:12). Gud skapte verdener ved sin Sønn, **Heb** 1:2.

Mennesket ble skapt i begynnelsen, **Mosiah** 7:27. Jeg skapte himlene og jorden og alle ting som i dem er, **3 Ne** 9:15 (Mormon 9:11, 17). Alle mennesker ble i begynnelsen skapt i mitt eget bilde, **Ether** 3:15.

Jesus Kristus skapte himlene og jorden, **L&p** 14:9. Han skapte mennesket, mann og kvinne, i sitt eget bilde, **L&p** 20:18.

Verdener uten tall har jeg skapt,

Moses 1:33. Ved min Enbårne skapte jeg himmelen, **Moses** 2:1. Jeg, Gud Herren, skapte alle ting åndelig før de ble naturlige på jordens overflate, **Moses** 3:5. Millioner av jordkloder som denne ville ikke utgjøre en begynnelse på alle dine skapelsers tall, **Moses** 7:30. Gudene organiserte og dannet himlene, **Abr** 4:1.

Skaper. *Se* Jesus Kristus; Skape, skapelse

Skilsmisse. *Se også* Ekteskap

Opphør av et ekteskap i kraft av landets eller kirkelig lov. Ifølge Det nye testamente tillot Gud skilsmisse på visse vilkår og på grunn av folkets hårde hjerter, men som Jesus sa, "fra begynnelsen av var det ikke slik" (Mat 19:3–12). Skriftene fraråder skilsmisse generelt sett og råder ektemenn og hustruer til å elske hverandre i rettferdighet (1 Kor 7:10–12; L&p 42:22).

Skriftene. *Se også* Bibel; Guds ord; Kanon, kanoniske skrifter; Kostelige perle, Den; Lære og pakter; Mormons bok

Ord, både skriftlig og muntlig, fra hellige Guds menn når de blir drevet av Den hellige ånd. Kirkens offisielle kanoniserte skrifter i dag er Bibelen, Mormons bok, Lære og pakter og Den kostelige perle. Jesus og Det nye testamentes forfattere betraktet bøkene i Det gamle testamente som hellig skrift (Mat 22:29; Joh 5:39; 2 Tim 3:15; 2 Pet 1:20–21). Se også Kronogisk oversikt i tillegget.

Brant ikke vårt hjerte i oss da han åpnet Skriftene for oss, **Luk** 24:32. Gransk Skriftene, for i den tror dere at dere har evig liv, og det er den som vitner om meg, **Joh** 5:39.

Kristi ord vil fortelle dere alt dere skal gjøre, **2 Ne** 32:3. Alle som blir ledet til å ha tro på de hellige skrifter, står fast og urokkelig i troen, **Hel** 15:7–8.

Menneskene farer vill, for de forvrenger Skriftene og forstår dem ikke, **L&p** 10:63. Disse ord er ikke av mennesker, heller ikke av noe menneske, men av meg, **L&p** 18:34–36. Fremkomsten av Mormons bok beviser for verden at Skriftene er sanne, **L&p** 20:2, 8–12. Dere skal vie deres tid til å studere Skriftene, **L&p** 26:1. De hellige skrifter er gitt til de helliges undervisning, **L&p** 33:16. Skriftene er gitt til frelse for mine utvalgte, **L&p** 35:20. Undervis i mitt evangeliums prinsipper som er i Bibelen og Mormons bok, **L&p** 42:12. Mine lover om disse ting er gitt i mine skrifter, **L&p** 42:28. Hva som helst som blir sagt under innflytelse av Den hellige ånd, er hellig skrift, **L&p** 68:4.

Tapte skrifter: Mange hellige skrifter som vi ikke har i dag, er nevnt i Skriftene, bl.a. følgende bøker og forfattere: Paktens bok (2M 24:7), boken om Herrens kriger (4M 21:14), Den rettskafnes bok (Jos 10:13; 2 Sam 1:18), Salomos krønike (1 Kong 11:41), seeren Samuels krønike (1 Krøn 29:29), profeten Natans krønike (2 Krøn 9:29), profeten Semajas krønike (2 Krøn 12:15), profeten Iddos historiebok (2 Krøn 13:22), Jehus krønike (2 Krøn 20:34), Hosais' krønike (2 Krøn 33:19), Enok (Jud 1:14), Zenocks ord, Neums ord og Zenos' ord (1 Ne 19:10), Zenos (Jak bok 5:1), Zenock og Ezias (Hel 8:20), en minnebok (Moses 6:5), brev til korinterne (1 Kor 5:9), til efeserne (Ef 3:3), fra Laodikea (Kol 4:16) og fra Judas (Jud 1:3).

Ta godt vare på Skriftene: Vi skulle få tak i disse opptegnelsene så vi kan bevare det som er talt av profetene, **1 Ne** 3:19–20. Jeg skulle ta vare på disse platene, **Jak bok** 1:3. Disse ting er blitt ført og bevart ved Guds hånd, **Mosiah** 1:5. Ta vare på disse hellige ting, **Alma** 37:47.

Skriftene skal oppbevares i sikkerhet, **L&p** 42:56.

Anstreng deg til det ytterste for å ta vare på dem, **JS – H** 1:59.

Skriftenes verdi: Du skal lese opp denne lov for hele Israel, **5M** 31:10–13. Denne lovens bok skal ikke vike fra din munn, **Jos** 1:8. Herrens lov er fullkommen, den styrker sjelen, **Sal** 19:8. Ditt ord er en lykt for min fot, **Sal** 119:105.

Skriftene vitner om meg, **Joh** 5:39. Alle Skriftene er inspirert av Gud og er nyttig til lærdom og rettledning, **2 Tim** 3:15–16.

Jeg anvendte alle Skriftene på oss, så de kunne være oss til gavn og lærdom, **1 Ne** 19:23. Min sjel fryder seg over Skriftene, **2 Ne** 4:15–16. Vi arbeider flittig med å skrive for å overbevise våre barn, og også våre brødre, så de vil tro på Kristus, **2 Ne** 25:23. De gransket Skriftene og lyttet ikke mer til denne ugudelige manns ord, **Jak bok** 7:23 (Alma 14:1). Om det ikke hadde vært for disse platene, måtte vi nå ha vært i uvitenhet, **Mosiah** 1:2–7. De hadde gransket Skriftene flittig så de kunne kjenne Guds ord, **Alma** 17:2–3. Skriftene er bevart for å bringe sjeler til frelse, **Alma** 37:1–19 (2 Ne 3:15). Guds ord skal lede det menneske som følger Kristus, **Hel** 3:29.

Hva som helst de taler når de er drevet av Den hellige ånd, skal være hellig skrift og Guds kraft til frelse, **L&p** 68:4. Trykk fylden av mine skrifter med henblikk på å bygge opp min kirke og berede mitt folk, **L&p** 104:58–59.

Den som verdsetter mitt ord, skal ikke bli bedratt, **JS – M** 1:37.

Profetier om hellige skrifter: Jesaja forutsa at Mormons bok skulle komme frem, **Jes** 29:11–14. Ta deg en stav og skriv på den, for Juda, **Esek** 37:15–20.

Andre bøker vil komme frem, **1 Ne** 13:39. Dere må ikke tro dere finner alle mine ord i Bibelen, **2 Ne** 29:10–14. Grip Kristi evangelium som skal gjøres tilgjengelig for dere i de opptegnelser som skal komme til dere, **Mormon** 7:8–9. Velsignet er han som skal bringe denne opptegnelsen frem i lyset, **Mormon** 8:16. Skriv disse ting og forsegl dem, og i min egen beleilige tid vil jeg vise dem til menneskenes barn, **Ether** 3:27 (Ether 4:7).

Vi tror at han fortsatt vil åpenbare mange ting, **Trosart** 1:9.

Skrifter, tapte. *Se* Skriftene – Tapte skrifter

Skriftlærd

Det gamle og nye testamente bruker uttrykket litt forskjellig: (1) I Det gamle testamente var den skriftlærdes hovedoppgave å ta avskrift av hellig skrift (Jer 8:8). (2) I Det nye testamente nevnes de skriftlærde ofte og kalles også lovlærde eller lovkyndige. De utarbeidet loven i detalj og anvendte den på forhold i sin tid. (Mat 13:52; Mark 2:16–17; 11:17–18; Luk 11:44–53; 20:46–47).

Skryt, selvros. *Se* Stolthet

Skyld (-følelse). *Se også* Omvende, omvendelse

En følelse av å ha gjort noe galt, eller den følelse av anger og sorg som synd skulle ledsages av.

Han har syndet og er skyldig, **3M** 5:20–25.

Den som tar del i nadverden uverdig, er skyldig i Jesu legeme og blod, **1 Kor** 11:27.

De skyldige synes sannheten er hård, **1 Ne** 16:2. Vi skal ha en fullkommen kunnskap om all vår skyld, **2 Ne** 9:14. Min skyld var tatt bort, **Enos** 1:6. En straff ble fastsatt som ga menneskene samvittighetsnag, **Alma** 42:18. Føl uro over dine synder, en uro som fører til omvendelse, **Alma** 42:29.

Noen av dere er skyldige for meg, men jeg vil være barmhjertig, **L&p** 38:14.

Guds Sønn har sonet for den opprinnelige skyld (overtredelse), **Moses** 6:54.

Sladder. *Se også* Ond tale; Rykte

Å gi personlige opplysninger om et

annet menneske uten vedkommendes samtykke.

Hvert unyttig ord som menneskene sier, skal de gjøre regnskap for, **Mat** 12:36. De hellige formanes til ikke å fare med sladder, legge seg bort i andres saker og snakke om slikt som ikke passer seg, **1 Tim** 5:11–14.

Satan gikk omkring og spredte rykter og ufred, **Hel** 16:22.

Du skal ikke tale ondt om din neste, **L&p** 42:27. Styrk dine brødre i alle dine samtaler, **L&p** 108:7.

Slange, kobber. *Se også* Jesus Kristus; Moses

En kobberslange som Moses laget på Guds befaling for å helbrede de israelitter som var blitt bitt av serafslanger (giftige, brennende slanger) i villmarken (4M 21:8–9). Denne kobberslangen ble festet til en stang og ble "løftet opp så alle som ville se på den, kunne leve" (Alma 33:19–22). Herren sa at slangen som ble løftet opp, var et symbol på ham selv som ble løftet opp på korset (Joh 3:14–15). Åpenbaring i de siste dager bekrefter beretningen om de farlige og giftige slangene og hvordan folket ble helbredet (1 Ne 17:41; 2 Ne 25:20; Hel 8:14–15).

Slektshistorie. *Se også* Dåp, døpe – Dåp for de døde; Familie; Frelse; Frelse for de døde; Minnebok; Ordinanser – Stedfortredende ordinans

En opptegnelse som følger en slektslinje i en familie. Der hvor embeder i prestedømmet eller spesielle velsignelser var knyttet til en bestemt familie, var slektslinjen i Skriftene svært viktig (1M 5; 10; 25; 46; 1 Krøn 1–9; Esr 2:61–62; Neh 7:63–64; Mat 1:1–17; Luk 3:23–38; 1 Ne 3:1–4; 5:14–19; Jar 1:1–2). I den gjenopprettede Kirke i dag forsøker Kirkens medlemmer å oppspore sine slektslinjer – delvis for å finne riktige navn på avdøde forfedre så de kan utføre frelsende ordinanser for dem. Disse ordinansene blir gyldige for de avdøde personer som aksepterer Jesu Kristi evangelium i åndeverdenen (L&p 127–128).

Slør

Et ord som brukes i Skriftene i følgende betydninger: (1) Et forheng som skiller forskjellige områder i tabernakelet eller tempelet, (2) et bilde på et skille mellom Gud og mennesker, (3) et flortynt stykke tøy brukt av mennesker for å tildekke ansikt eller hode, og (4) en gudgitt glemsel som stenger for menneskenes minner om foruttilværelsen.

Forhenget skal være en skillevegg mellom Det hellige og Det aller helligste, **2M** 26:33.

Tempelets forheng revnet i to ved Jesu korsfestelse, **Mat** 27:51 (Mark 15:38; Luk 23:45). Nå ser vi som i en gåte, men da skal vi se ansikt til ansikt, **1 Kor** 13:12.

Vantroens mørke slør var blitt fjernet fra hans sinn, **Alma** 19:6. Jareds bror kunne ikke hindres i å se bak sløret, **Ether** 3:19 (Ether 12:19).

Sløret skal revne, og dere skal se meg, **L&p** 67:10 (L&p 38:8). Sløret som dekker mitt tempel, skal fjernes, **L&p** 101:23. Sløret ble tatt bort fra våre sinn, **L&p** 110:1.

Mørkets slør skal dekke jorden, **Moses** 7:61.

Smith, Emma Hale. *Se også* Smith, Joseph jr.

Profeten Joseph Smiths hustru. Herren befalte Emma å samle et utvalg av salmer til Kirken. Hun var også Hjelpeforeningens første president.

Åpenbaring ble gitt om hva Herren ville Emma Smith skulle gjøre, **L&p** 25. Herren ga råd til Emma Smith angående ekteskapet, **L&p** 132:51–56.

Smith, Hyrum. *Se også* Smith, Joseph jr.

En av Joseph Smiths eldre brødre og trofaste medarbeidere. Hyrum ble født 9. februar 1800. Han var en assistent for Joseph i Kirkens presidentskap og var også Kirkens annen patriark. Den 27. juni 1844 led han martyrdøden sammen med Joseph i Carthage-fengselet.

Gud ga instruksjoner til Hyrum gjennom åpenbaringer til hans bror Joseph, **L&p** 11; 23:3. Velsignet er min tjener, Hyrum Smith, på grunn av hans hjertes oppriktighet, **L&p** 124:15. Hyrum ble befalt å motta embedet som Kirkens patriark, **L&p** 124:91–96, 124. Joseph og Hyrum led martyrdøden i Carthage fengsel, **L&p** 135. Hyrum og andre utvalgte ånder ble holdt tilbake for å komme frem i tidenes fylde, **L&p** 138:53.

Smith, Joseph F.

Kirkens sjette president og eneste sønn av Hyrum og Mary Fielding Smith. Han ble født den 13. november 1838 og døde den 19. november 1918.

Joseph F. Smith mottok et syn om de dødes forløsning, **L&p** 138.

Smith, Joseph jr. *Se også* Første syn, Det; Gjengivelsen av evangeliet; Joseph Smiths oversettelse (JSO); Kostelige perle, Den; Lære og pakter; Mormons bok

Den profet som ble utvalgt til å gjenopprette Jesu Kristi Kirke på jorden. Joseph Smith ble født i delstaten Vermont i Amerikas forente stater og levde fra 1805 til 1844.

I 1820 viste Gud Faderen og Jesus Kristus seg for Joseph, og han fikk vite at ingen av datidens kirkesamfunn var sanne (JS – H 1:1–20). Senere ble han besøkt av engelen Moroni som fortalte ham hvor de gullplatene lå skjult som inneholdt opptegnelsen om ulike folkeslag som hadde levd på det amerikanske kontinent i fordums tid (JS – H 1:29–54).

Joseph oversatte gullplatene og utga dem som Mormons bok i 1830 (JS – H 1:66–67, 75). I 1829 mottok han prestedømmets myndighet av døperen Johannes og av Peter, Jakob og Johannes (L&p 13; 27:12; 128:20; JS – H 1:68–70).

Etter anvisning fra Gud organiserte Joseph og flere andre den gjenopprettede Jesu Kristi Kirke den 6. april 1830 (L&p 20:1–4). Under Josephs ledelse vokste Kirken i Canada, England og den østlige del av De forente stater, spesielt i Ohio, Missouri og Illinois. Men overalt hvor Joseph og de hellige slo seg ned, ble de utsatt for alvorlige forfølgelser. Den 27. juni 1844 led Joseph og hans bror Hyrum martyrdøden i Carthage, Illinois, i Amerikas forente stater.

Josef, sønn av Jakob, profeterte om Joseph Smith, **2 Ne** 3:6–15.

Fordi han kjente til den kommende ulykke, kalte Herren på sin tjener Joseph Smith, **L&p** 1:17 (L&p 19:13). Joseph Smith ble ordinert til en Jesu Kristi apostel og til denne Kirkes første eldste, **L&p** 20:2. Joseph ble ordinert til apostel av Peter, Jakob og Johannes, **L&p** 27:12. Joseph og Sidney Rigdon bar vitnesbyrd om at de så Faderens Enbårne, **L&p** 76:23. Sammen med Oliver Cowdery så Joseph Smith Herren i et syn, **L&p** 110:1–4. Herren kalte Joseph en presiderende eldste, en oversetter, åpenbarer, seer og profet, **L&p** 124:125. Bortsett fra Jesus Kristus har Joseph Smith gjort mer for menneskenes frelse enn noe annet menneske, **L&p** 135:3.

Hellig skrift frembragt av profeten Joseph Smith: Joseph oversatte deler av gullplatene han mottok av engelen Moroni, og denne oversettelsen ble utgitt i 1830 som Mormons bok. Han mottok også mange åpenbaringer fra Herren med en beskrivelse av Kirkens grunnleggende lære og

organisasjon. Mange av disse åpenbaringene ble samlet i det vi nå kaller Lære og pakter. Han var også ansvarlig for å frembringe Den kostelige perle, som inneholder inspirerte oversettelser av noe av det Moses, Abraham og Matteus har skrevet, og her finnes også utdrag fra hans personlige historie og vitnesbyrd, samt tretten uttalelser om tro og lære som Kirken fastholder.

Smith, Joseph sen. *Se også* Smith, Joseph jr.; Smith, Lucy Mack

Profeten Joseph Smiths far. Han ble født den 12. juli 1771. Han giftet seg med Lucy Mack, og sammen fikk de ni barn (JS – H 1:4). Joseph ble en trofast tilhenger av gjenopprettelsen i de siste dager og ble Kirkens første patriark. Han døde den 14. september 1840.

Gud åpenbarte instruksjoner til ham gjennom hans sønn Joseph, **L&p** 4; 23:5. La min aldrende tjener fortsatt være hos sin familie, **L&p** 90:20. Min aldrende tjener Joseph sitter sammen med Abraham ved hans høyre hånd, **L&p** 124:19. Joseph Smith jr. så sin far i et syn om Det celestiale rike, **L&p** 137:5.

En engel befalte Joseph Smith jr. å fortelle sin far om det syn han hadde mottatt, **JS – H** 1:49–50.

Smith, Lucy Mack. *Se også* Smith, Joseph jr.; Smith, Joseph sen.

Profeten Joseph Smiths mor og hustru til Joseph Smith senior (JS – H 1:4, 7, 20). Hun ble født den 8. juli 1776 og døde den 5. mai 1856.

Joseph så sin mor i et syn om Det celestiale rike, **L&p** 137:5.

Smith, Samuel H. *Se også* Smith, Joseph jr.

En yngre bror av profeten Joseph Smith (JS – H 1:4). Samuel ble født i 1808 og døde i 1844. Han var ett av de åtte vitner til Mormons bok og en av de første misjonærer i den gjenopprettede kirke (L&p 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

Sodoma. *Se også* Gomorra

I Det gamle testamente, en ugudelig by som ble utslettet av Herren (1M 19:12–29).

Sove

En tilstand av hvile hvor en person er inaktiv og ubevisst. Herren har rådet sine hellige til ikke å sove lenger enn nødvendig (L&p 88:124). Søvn kan også symbolsk sett bety åndelig død (1 Kor 11:30; 2 Ne 1:13) eller fysisk død (Mormon 9:13).

Spedalskhet

En forferdelig form for hudsykdom som omtales i Det gamle og nye testamente. Mange betydelige mennesker i Bibelen var på et eller annet tidspunkt plaget av denne sykdommen, bl.a. Moses (2M 4:6–7), hans søster Mirjam (4M 12:10), Naaman (2 Kong 5) og kong Ussia (2 Krøn 26:19–21).

Jesus helbredet mange mennesker for spedalskhet, **Mat** 8:2–4 (Mark 1:40–45; Luk 5:12–15; 3 Ne 17:7–9). Jesus helbredet ti spedalske, **Luk** 17:11–19.

Spotte. *Se* Gudsbespottelse

Språk

Ord, skrevet eller talt og satt sammen i et spesielt mønster for å formidle opplysninger, tanker og idéer. Hvordan vi bruker språket, viser hvilke følelser vi har for Gud og andre mennesker. Ved Jesu Kristi annet komme vil Herren gi hele menneskeheten et rent språk (Sef 3:8–9).

Hele jorden hadde ett språk, **1M** 11:1. Herren forvirret hele jordens språk, **1M** 11:4–9.

Enhver hørte dem tale på sitt eget språk, **Apg** 2:1–6.

Herren taler til menneskene på deres eget språk, **2 Ne** 31:3 (L&p 1:24). Benjamin underviste sine sønner i sine fedres språk så de kunne bli forstandige menn, **Mosiah** 1:2–5.

Den som taler med en angrende ånd og bruker et saktmodig og oppbyggende språk, han er av Gud hvis han adlyder mine ordinanser, **L&p** 52:16. Bli kjent med språk, tungemål og folk, **L&p** 90:15.

Adam og hans barn hadde et språk som var rent og ubesmittet, **Moses** 6:5–6, 46. Det var stor kraft i det språk Gud ga Enok, **Moses** 7:13.

Standardverker. *Se* Kanon, kanoniske skrifter

Stav

En av de administrative og organisatoriske enheter i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. En stav består av en rekke ward (større menigheter) og grener (mindre menigheter). Vanligvis befinner den seg innenfor et geografisk område med grenser i overensstemmelse med bildet av et telt, slik det er beskrevet i Jesaja 54:2: "Strekk dine snorer langt ut og gjør dine staver faste". Enhver stav i Sion støtter og medvirker til at Kirken holdes på plass på samme måte som et telt eller tabernakel holdes på plass av sine plugger. En stav er innsamlingsstedet for levningen av det adspredte Israel (L&p 82:13–14; 101:17–21).

Styrk dine staver og utvid dine grenser, **Moroni** 10:31 (L&p 82:14).

Utpek andre staver i Sion foruten denne, **L&p** 109:59. Innsamlingen til Sion og til hennes staver kan tjene som et forsvar, **L&p** 115:6 (L&p 101:21). Andre steder skulle utpekes til staver, **L&p** 115:18. President for høyprestenes quorum innstiftet for å lære opp dem som skal utpekes til å være stavspresidenter, **L&p** 124:133–134. Dra til Sions land så hennes staver kan styrkes, **L&p** 133:9.

Stedfortredende. *Se* Frelse for de døde; Ordinanser – Stedfortredende ordinans

Stefanus

Stefanus var en martyr for Frelseren og hans kirke i nytestamentelig tid. Hans forkynnelse var et forvarsel om og påvirket muligens også det store arbeide som ble utført av Paulus som var tilstede da Stefanus forsvarte seg for jødenes råd (Apg 8:1; 22:20).

Stefanus var en av syv menn som ble utpekt til å hjelpe de tolv apostler, **Apg** 6:1–8. Stefanus utførte store undere og mirakler, **Apg** 6:8. Stefanus innlot seg i diskusjoner med jødene, **Apg** 6:9–10. Det ble fremsatt anklager mot ham, og han ble fremstilt for rådet, **Apg** 6:11–15. Stefanus forsvarte seg, **Apg** 7:2–53. Han var fylt av Den hellige ånd, og i et syn så han Faderen og Sønnen, **Apg** 7:55–56. Stefanus led martyrdøden for sitt vitnesbyrd, **Apg** 7:54–60.

Stemmegivning. *Se* Felles samtykke

Stjele

Å ta noe fra et annet menneske på uærlig eller ulovlig vis. Herren har alltid gitt sine barn befaling om ikke å stjele (2M 20:15; Mat 19:18; 2 Ne 26:32; Mosiah 13:22; L&p 59:6).

Samle dere skatter i himmelen hvor tyver ikke bryter inn og stjeler, **Mat** 6:19–21.

Nephittenes nederlag kom på grunn av stolthet, rikdommer, plyndring og tyveri, **Hel** 4:12.

Den som stjeler og ikke vil omvende seg, skal bli utstøtt, **L&p** 42:20. De som stjeler, skal overlates til landets lov, **L&p** 42:84–85.

Stolthet. *Se også* Penger; Rikdom; Verdiløs, forfengelig; Verdslighet; Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet

Manglende ydmykhet eller lærevillig-

het. Stolthet setter mennesker opp mot hverandre og mot Gud. En stolt person setter seg selv høyere enn alle andre og følger sin egen i stedet for Guds vilje. En stolt person er også svært ofte innbilsk, misunnelig, hårdhjertet og hovmodig.

Vokt deg at du ikke opphøyer deg i ditt hjerte, så du glemmer Herren, **5M** 8:11–14. Stolthet og overmot hater jeg, **Ord** 8:13 (Ord 6:16–17). Forut for undergang går overmot, **Ord** 16:18. Herren har satt en dag til dom over alt stolt, **Jes** 2:11–12 (2 Ne 12:11–12). Ditt hjertes overmot har bedratt deg, **Obad** 1:3. Alle de overmodige skal være som halm, **Mal** 4:1 (1 Ne 22:15; 3 Ne 25:1; L&p 29:9).

Den som opphøyer seg selv, skal fornedres, **Mat** 23:12 (L&p 101:42). Gud står de stolte imot, **1 Pet** 5:5.

Den store og rommelige bygningen forestilte verdens stolthet, **1 Ne** 11:36 (1 Ne 12:18). Når de er lærde, tror de at de er vise, **2 Ne** 9:28–29. Dere er oppblåste av stolthet i deres hjerter, **Jak bok** 2:13, 16 (Alma 4:8–12). Se, har dere avlagt stolthet, **Alma** 5:28. Overmåte stor stolthet hadde kommet inn i folkets hjerter, **Hel** 3:33–36. Hvor raske er ikke menneskenes barn til å bli oppblåste av stolthet, **Hel** 12:4–5. Denne nasjons stolthet vil føre til at de blir utryddet, **Moroni** 8:27.

Vokt dere for stolthet, så dere ikke blir som nephittene, **L&p** 38:39. Avstå fra all stolthet og tankeløshet, **L&p** 88:121.

Store og avskyelige kirke. *Se* Djevel – Djevelens kirke

Strid (trette). *Se også* Opprør

Stridighet, trette og ordstrid. Strid, spesielt mellom medlemmer av Herrens Kirke eller mellom familiemedlemmer, er ikke velbehagelig for Herren.

La det ikke være trette mellom meg og deg, **1M** 13:8. Hovmod volder bare trette, **Ord** 13:10.

Dersom en skulle ha noe å anklage en annen for, tilgi hverandre likesom Kristus har tilgitt dere, **Kol** 3:13. Tåpelige stridsspørsmål og stridigheter skal du vise fra deg, **Tit** 3:9.

Herren befaler menneskene at de ikke skal stride mot hverandre, **2 Ne** 26:32. Dere vil ikke tillate at deres barn slåss og tretter med hverandre, **Mosiah** 4:14. Alma befalte at det ikke skulle være noen strid mellom Kirkens medlemmer, **Mosiah** 18:21. Satan sprer rykter og stridigheter, **Hel** 16:22. Djevelen er stridighetens far og oppegger menneskenes hjerter til å stride i vrede med hverandre, **3 Ne** 11:29 (Mosiah 23:15).

Grunnfest mitt evangelium, så det ikke er så mye strid, **L&p** 10:62–64. Strid ikke mer med hverandre, **L&p** 136:23.

Striden (Krigen) i Himmelen. *Se også* Førjordiske liv; Rådet i himmelen

Den konflikt som fant sted i det førjordiske liv mellom Guds åndebarn.

Satan ble kastet ut fra himmelen og ned på jorden, **Åp** 12:4, 7–9.

Djevelen og en tredjedel av himmelen ble kastet ned, **L&p** 29:36–37. Lucifer gjorde opprør mot den enbårne Sønn, **L&p** 76:25–26.

Satan søkte Faderens ære og forsøkte å ødelegge menneskets handlefrihet, **Moses** 4:1–4 (Jes 14:12–15; Abr 3:27–28). De som fulgte Gud, holdt sin første prøvestand, kom til jorden og fikk legemer, **Abr** 3:26.

Støte. *Se* Krenke

Svakhet. *Se også* Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet

Den tilstand det innebærer å være dødelig og mangle evne, styrke og ferdighet. Svakhet er en tilstand. Alle mennesker er svake, og det er bare ved Guds nåde at de får kraft og styrke til å gjøre rettferdige gjerninger (Jak bok 4:6–7). Denne svakhetstilstand kommer

delvis til uttrykk i det enkelte menneskes svakhet og skrøpelighet.

Styrk de slappe hender og gjør de vaklende knær sterke, **Jes** 35:3–4.

Ånden er villig, men kjødet er skrøpelig, **Mat** 26:41 (Mark 14:38).

På grunn av kjødets svakhet vil jeg unnskylde meg, **1 Ne** 19:6. Jeg har fått befaling fra ham om å skrive disse ting, til tross for min svakhet, **2 Ne** 33:11. Bli ikke vred på din tjener på grunn av hans svakhet, **Ether** 3:2. Hedningefolkene vil gjøre narr av disse ting fordi vi er ukyndige i å skrive, **Ether** 12:23–25, 40. Jeg vil vise dem deres svakhet, **Ether** 12:27–28. Fordi du har sett din svakhet, skal du gjøres sterk, **Ether** 12:37.

Den som er svak blant dere, skal heretter gjøres sterk, **L&p** 50:16. Jesus Kristus kjenner menneskets svakhet, **L&p** 62:1.

Sverge. *Se* Banning; Ed; Gudsbespottelse

Svik. *Se også* Bedra, bedrageri

I Skriftene er svik det samme som bedragersk list.

Salig er det menneske som er uten svik, **Sal** 32:2 (Sal 34:14; 1 Pet 2:1).

Natanael var en israelitt som det ikke var svik i, **Joh** 1:47 (L&p 41:9–11).

Ren kunnskap utvider sjelen, uten svik, **L&p** 121:42.

Syk, sykdom

Å ha en svekket legemstilstand. I Skriftene er fysisk sykdom av og til et symbol på manglende åndelig velbefinnende (Jes 1:4–7; 33:24).

Jeg har hørt din bønn, jeg har sett dine tårer. Se, jeg vil helbrede deg, **2 Kong** 20:1–5 (2 Krøn 32:24; Jes 38:1–5).

Jesus gikk omkring og helbredet alle slags sykdommer, **Mat** 4:23–24 (1 Ne 11:31; Mosiah 3:5–6). De friske trenger ikke til lege, men de som er syke, **Mat** 9:10–13 (Mark 2:14–17; Luk 5:27–32). Er noen blant dere syk? La ham kalle til seg eldstene, **Jak brev** 5:14–15.

Kristus vil påta seg sitt folks smerter og sykdommer, **Alma** 7:10–12. Jesus helbredet alle de syke blant nephittene, **3 Ne** 26:15.

Plei de syke med all omhu, med urter og mild føde, **L&p** 42:43 (Alma 46:40). Kom alltid ihu de syke og lidende, **L&p** 52:40. Legg dine hender på de syke, og de skal bli helbredet, **L&p** 66:9.

Symbolikk

Å benytte noe som en lignelse eller et bilde for å illustrere noe annet. I Skriftene bruker man symbolsk en kjent gjenstand, begivenhet eller situasjon for å illustrere et prinsipp eller en læresetning i evangeliet. Eksempelvis bruker profeten Alma i Mormons bok et frø for å illustrere Guds ord (Alma 32).

Profetene i Skriftene benytter seg av symbolikk for å undervise om Jesus Kristus. I noen av disse symbolene inngår seremonier og ordinanser (Moses 6:63), offerhandlinger (Heb 9:11–15; Moses 5:7–8), nadverden (JSO, Mark 14:20–24 [Tillegg]; Luk 22:13–20;) og dåp (Rom 6:1–6; L&p 128:12–13). Mange navn i Bibelen er symbolske. I Det gamle testamente var seremonien i tabernakelet og Moseloven symboler på evige sannheter (Heb 8–10; Mosiah 13:29–32; Alma 25:15; Hel 8:14–15). Flere eksempler finnes i Matteus 5:13–16; Joh 3:14–15; Jak bok 4:5; Alma 37:38–45.

Syn. *Se også* Drøm; Første syn, Det; Åpenbaring

En åpenbaring av en begivenhet, person eller ting hvor et menneske ser noe ved Den hellige ånds kraft.

Noen eksempler på viktige syner: Esekiels syn om de siste dager (Esek 37–39), Stefanus så Jesus stå ved Guds høyre hånd (Apg 7:55–56), Johannes' åpenbaring om de siste dager (Åp 4–21), Lehis og Nephis

syn om livets tre (1 Ne 8; 10–14), Alma den yngre så en Herrens engel (Mosiah 27), Jareds bror så alle jordens innbyggere (Ether 3:25), synet om herlighetsgradene (L&p 76), flere syn gitt til Joseph Smith og Oliver Cowdery i Kirtland tempel (L&p 110), Joseph F. Smiths syn om de dødes forløsning (L&p 138), Moses' syn om Gud og hans skaperverk (Moses 1), Enoks syn om Gud (Moses 6–7) og Joseph Smiths første syn (JS – H 1).

Uten syner blir folket tøylesløst, **Ord** 29:18. Unge menn skal se syner, **Joel** 3:1 (Apg 2:17).

Han har gitt meg kunnskap ved syner, **2 Ne** 4:23.

Han var et sendebud, sendt fra Guds nærhet, **JS – H** 1:33. Vi tror på profeti, åpenbaring, syner, **Trosart** 1:7.

Synagoge. *Se også* Jøder

Et møtested til religiøse formål. I nytestamentelig tid var innredningen vanligvis enkel og besto av en ark som inneholdt lovens ruller og andre hellige skrifter, en lesepult og sitteplasser for dem som kom for å tilbe.

Hver enkelt synagoge ble ledet av et råd av eldster som bestemte hvem som hadde adgang til å delta og hvem som ble holdt utenfor (Joh 9:22; 12:42). Den viktigste embedsmannen var synagogeforstanderen (Mark 5:22; Luk 13:14). Han var som regel en skriftlærd, tok vare på bygningen og førte tilsyn med gudstjenesten. En tjener utførte sekretærarbeide (Luk 4:20).

I alle byer hvor det bodde jøder, fantes det en synagoge, både i Palestina og andre steder. De var til stor hjelp når Jesu Kristi evangelium skulle forkynnes, for Kirkens første misjonærer hadde vanligvis adgang til å tale i synagogene (Apg 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Den samme fremgangsmåte ble benyttet både av de misjonærer som det fortelles om i Mormons bok (Alma 16:13; 21:4–5; 32:1), og av de første misjonærene i denne evangelieutdeling (L&p 66:7; 68:1).

Synd. *Se også* Avskyelig, avskyelighet; Krenke; Opprør; Ugudelig(e); Urenhet; Urettferdig, urettferdighet

Bevisst ulydighet mot Guds bud.

Den som skjuler sine overtredelser, har ingen lykke, **Ord** 28:13. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som sne, **Jes** 1:18. Syndere skal dø, og de rettferdige skal bli frelst, **Esek** 18.

Guds Lam bærer verdens synd, **Joh** 1:29. La deg døpe og få dine synder vasket bort, **Apg** 22:16. Syndens lønn er døden, **Rom** 6:23. Den som vet hva godt han burde gjøre, men ikke gjør det, for ham er det synd, **Jak brev** 4:17.

Vil du la meg skjelve når synden viser seg, **2 Ne** 4:31. Ve alle dem som dør i sine synder, **2 Ne** 9:38. De kunne ikke se på synd uten med avsky, **Alma** 13:12. Tro ikke at du skal oppreises fra synd til lykke, **Alma** 41:9–10. Herren kan ikke på noen måte se på synd og samtykke i den, **Alma** 45:16 (L&p 1:31). Små barn er ikke i stand til å begå synd, **Moroni** 8:8.

For å omvende seg må menneskene bekjenne og avstå fra sine synder, **L&p** 58:42–43. Den som ikke tilgir, på ham hviler en større synd, **L&p** 64:9. Den som synder mot det større lys, skal få større fordømmelse, **L&p** 82:3. Til den sjel som synder, skal de tidligere synder tillegges, **L&p** 82:7. Når vi forsøker å skjule våre synder, trekker himlene seg tilbake, **L&p** 121:37.

Syndsforlatelse. *Se også* Forsoning; Jesus Kristus; Omvende, omvendelse; Tilgi

Tilgivelse for å ha gjort noe galt – under forutsetning av omvendelse. Syndsforlatelse er muliggjort ved Jesu Kristi forsoning. En person får forlatelse for sine synder hvis han har tro på Kristus, omvender seg fra sine synder, mottar

ordinansene dåp og håndspåleggelse for Den hellige ånds gave og er lydig mot Guds bud (Trosart 1:3–4).

Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som sne, **Jes** 1:16–18.

Dette er mitt blod som utgytes for mange til syndenes forlatelse, **Mat** 26:28 (Heb 9:22–28; L&p 27:2). Omvend dere og la dere døpe til syndenes forlatelse, **Apg** 2:38 (Luk 3:3; L&p 107:20). Hver den som tror på Jesus, får syndenes forlatelse, **Apg** 10:43 (Mosiah 3:13).

Kristus er den kilde dere må se hen til for å få forlatelse for deres synder, **2 Ne** 25:26. For å få forlatelse for våre synder, må vi ha omsorg for de fattige og trengende, **Mosiah** 4:11–12, 26. Enhver som omvender seg, skal ha krav på barmhjertighet til sine synders forlatelse, **Alma** 12:34. Oppfyllelsen av budene gir syndenes forlatelse, **Moroni** 8:25.

Det aronske prestedømme har nøklene til dåp ved nedsenkning til syndenes forlatelse, **L&p** 13 (L&p 84:64, 74; Trosart 1:4). Jeg, Herren, kommer deres synder ikke mer i hu, **L&p** 58:42–43 (Esek 18:21–22). De ble undervist i stedfortredende dåp til syndenes forlatelse, **L&p** 138:33.

Synge. *Se også* Musikk; Salme

Å tilbe og prise Gud med sang og musikk.

Syng for Herren, **1 Krøn** 16:23–36 (Sal 96). Lovsyng Herren, pris hans hellige navn, **Sal** 30:5. Rop med fryd for Herren, **Sal** 100:1.

Da de hadde sunget lovsangen, gikk de ut til Oljeberget, **Mat** 26:30.

Den hellige ånd ledet dem til å synge, **Moroni** 6:9.

De rettferdiges sang er en bønn til meg, **L&p** 25:12. Hvis du er glad, da pris Herren med sang, **L&p** 136:28.

Sytti. *Se også* Apostel; Melkisedekske prestedømme, Det

Et embede menn blir ordinert til i Det melkisedekske prestedømme. I dag består syttienes quorum av generalautoriteter og områdesyttier. Syttiene tjener i Herrens navn under ledelse av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum (se L&p 107:34). De bruker all sin tid i Kirkens tjeneste.

Herren utpekte andre sytti, **Luk** 10:1.

De sytti er kalt til å forkynne evangeliet og være spesielle vitner for Jesus Kristus, **L&p** 107:25–26. De sytti handler i Herrens navn under ledelse av De tolv, bygger opp Kirken og ordner alle dens anliggender i alle nasjoner, **L&p** 107:34. Velg andre sytti, inntil syv ganger sytti, hvis arbeidet krever det, **L&p** 107:93–97. Syttienes quorum er innstiftet for omreisende eldster så de kan bære vitnesbyrd om mitt navn i hele verden, **L&p** 124:138–139.

Sølibat. *Se* Ekteskap

Sømmelighet. *Se også* Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet

Oppførsel og utseende preget av ydmykhet, moderasjon og anstendighet. En sømmelig person går ikke til ytterligheter og gjør seg ikke til.

Gud gjorde klær av skinn til Adam og Eva, **1M** 3:21 (Moses 4:27).

Kvinnene skal kle seg sømmelig, **1 Tim** 2:9. Vær sindige, rene (kyske) og huslige, **Tit** 2:5.

Mange er oppblåste av stolthet på grunn av kostbare klær, **Jak bok** 2:13.

La alle dine klær være enkle, **L&p** 42:40.

Vi tror at vi må være kyske og dydige, **Trosart** 1:13.

Søndag. *Se* Sabbatsdagen

Sønderknust hjerte. *Se også* Hjerte; Offer; Omvende, omvendelse; Saktmodig, saktmodighet; Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet

Å ha et sønderknust hjerte vil si at

man er ydmyk, angrende og saktmodig, eller med andre ord, mottakelig for Guds vilje.

Jeg bor hos den som er sønderknust og nedbøyd i ånden, **Jes** 57:15.

Jesus ofret seg selv for dem som har et sønderknust hjerte og en angrende ånd, **2 Ne** 2:7. Ofre et sønderknust hjerte og en angrende ånd som offer til Herren, **3 Ne** 9:20 (L&p 59:8). Ingen andre ble mottatt til dåp enn de som kom frem med et sønderknust hjerte og en angrende ånd, **Moroni** 6:2.

Jesus ble korsfestet til syndenes forlatelse for det sønderknuste hjerte, **L&p** 21:9. Den som har en angrende ånd, blir mottatt, **L&p** 52:15. Enhver som er angrende, blir lovet Den hellige ånd, **L&p** 55:3. Min Ånd sendes ut for å opplyse de ydmyke og angrende, **L&p** 136:33.

Søster. *Se også* Bror, brødre; Kvinne, kvinner; Mennesket, mennesker

I egenskap av vår himmelske Faders barn er alle menn og kvinner brødre og søstre i åndelig forstand. I Kirken benevnes ofte kvinnelige medlemmer og venner som søstre.

Den som gjør min himmelske Faders vilje, han er min bror og søster, **Mat** 12:50 (Mark 3:35).

En redegjørelse for hvilke lover som gjelder for bekjennelse av synder mellom brødre og søstre i Kirken, **L&p** 42:88–93.

Tabernakel. *Se også* Aller helligste, det; Paktens ark; Tempel, Herrens hus

Et Herrens hus og senter for Israels tilbedelse under utvandringen fra Egypt. Tabernakelet var rett og slett et transportabelt tempel som kunne tas fra hverandre og settes opp igjen. Israels barn benyttet tabernakelet inntil de hadde bygget Salomos tempel (L&p 124:38).

Gud åpenbarte for Moses hvordan tabernakelet skulle bygges (2M 26–27), og Israels barn bygget det etter dette mønstret (2M 35–40). Da tabernakelet var ferdig, ble teltet dekket av en sky, og Herrens herlighet fylte tabernakelet (2M 40:33–34). Skyen var et tegn på Guds nærvær, og om natten så den ut som en ild. Når skyen hvilte over teltet, slo Israels barn leir, og når den løftet seg, brøt de opp (2M 40:36–38; 4M 9:17–18). Israels barn bar tabernakelet med seg på sin vandring i ørkenen og under erobringen av Kana'an. Etter erobringen ble tabernakelet plassert i Silo, som var det sted Herren hadde utvalgt (Jos 18:1). Etter at Israels barn bygget Salomos tempel, forsvant tabernakelet ut av historien.

Herren og Jesaja brukte tabernakelet som et symbol på byene Sion og Jerusalem i forbindelse med Herrens annet komme (Jes 33:20; Moses 7:62).

Takknemlig, takknemlighet, takksigelse. *Se også* Tilbe, tilbedelse; Velsigne, velsignet, velsignelse

Takknemlighet for velsignelser mottatt fra Gud. Å gi uttrykk for takknemlighet behager Gud, og i sann tilbedelse må vi vise ham takknemlighet. Vi bør takke Herren for alle ting.

Det er godt å takke Herren, **Sal** 92:2. La oss tre frem for hans åsyn med takknemlighet, **Sal** 95:1–2. Takk ham og pris hans navn, **Sal** 100.

Hold ikke opp med å takke, **Ef** 1:15–16. Vær takknemlige, **Kol** 3:15. Velsignelsen, herligheten, takken og æren tilhører vår Gud, **Åp** 7:12.

Hvor mye burde dere ikke takke deres himmelske Konge, **Mosiah** 2:19–21. Lev hver dag i takksigelse, **Alma** 34:38. Når du står opp om morgenen, så la ditt hjerte være fylt av takk til Gud, **Alma** 37:37.

Dere skulle utføre alle ting med bønn og takksigelse, **L&p** 46:7. Dere må gi

takk til Gud, **L&p** 46:32. Gjør dette med takksigelse, **L&p** 59:15–21. Motta denne velsignelse fra Herrens hånd med et takknemlig hjerte, **L&p** 62:7. Den som mottar alle ting med takknemlighet, skal bli forherliget, **L&p** 78:19. Gi takk for alt, **L&p** 98:1 (1 Tess 5:18). Pris Herren med en bønn full av lovprisning og takksigelse, **L&p** 136:28.

Talent

En gammel måleenhet for høy vekt eller et stort pengebeløp. Det er også et symbol for noe som er av stor verdi, som f.eks. Jesu Kristi evangelium (Mat 25:14–29; Ether 12:35; L&p 60:2, 13).

Talsmann. *Se også* Hellige ånd, Den; Jesus Kristus

Jesus Kristus er vår talsmann hos Faderen (Moroni 7:28) og taler vår sak for ham.

Skriftene omtaler to talsmenn. Den første er Den hellige ånd, noen ganger omtalt som Trøsteren (Joh 14:26–27; Moroni 8:26; L&p 21:9; 42:17; 90:11). Den andre talsmann er Herren Jesus Kristus (Joh 14:16–17, 21, 23). Når noen mottar den andre talsmann, vil Jesus Kristus vise seg for vedkommende fra tid til annen, vil åpenbare Faderen og undervise ham ansikt til ansikt (L&p 130:3).

Jesus Kristus er vår talsmann hos Faderen, **1 Joh** 2:1 (L&p 110:4).

Jesus skal gå i forbønn for alle, **2 Ne** 2:9 (Heb 7:25). Jesus seiret over døden, og det ga ham makt til å gå i forbønn for alle menneskenes barn, **Mosiah** 15:8.

Jeg er deres talsmann hos Faderen, **L&p** 29:5. Jesus taler deres sak, **L&p** 45:3–5.

Tanker. *Se også* Fordype seg; Handlefrihet

Idéer, forestillinger og bilder i menneskesinnet. Evnen til å tenke er en gave fra Gud, og vi er fri til å velge hvordan vi bruker denne tenke-evnen. Måten vi tenker på vil i høy grad påvirke våre holdninger og vår adferd, men også vår tilstand etter dette liv. Rettferdige tanker fører til frelse, ugudelige tanker til fordømmelse.

Herren forstår alle menneskers tanker og råd, **1 Krøn** 28:9. Som han tenker i sin sjel, slik er han, **Ord** 23:7. Mine tanker er ikke deres tanker, **Jes** 55:7–9.

Jesus visste hva de tenkte, **Mat** 12:25 (Luk 5:22; 6:8). Innenfra, fra menneskehjertet, er det de onde tankene kommer, **Mark** 7:20–23. Ta enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus, **2 Kor** 10:5. Alt som er sant, rettferdig og verd å elske, tenk på det, **Fil** 4:8.

Husk at å være kjødelig-sinnet er død, og å være åndelig-sinnet er evig liv, **2 Ne** 9:39. Hvis dere ikke passer dere og deres tanker, må dere gå til grunne, **Mosiah** 4:30. Våre tanker vil fordømme oss, **Alma** 12:14.

Bare Gud kjenner dine tanker og ditt hjertes hensikter, **L&p** 6:16 (L&p 33:1). Se hen til meg i enhver tanke, **L&p** 6:36. Samle livets ord i deres sinn, **L&p** 84:85. Kast deres unyttige tanker vekk, **L&p** 88:69. Menneskenes hjerters tanker vil bli åpenbart, **L&p** 88:109. La alltid dine tanker være prydet med dyd, **L&p** 121:45.

Alle menneskers tanker var onde den hele dag, **Moses** 8:22.

Tapte stammer. *Se* Israel – Israels ti tapte stammer

Taylor, John

Den tredje president i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Ble kalt til De tolvs råd, **L&p** 118:6 (L&p 124:128–129). Ble såret da Joseph og Hyrum Smith led martyrdøden, **L&p** 135:2. Var blant de store som Joseph F. Smith så i åndeverdenen, **L&p** 138:53–56.

Teancum

I Mormons bok, en av nephittenes store militære ledere (Alma 50:35; 51–52; 61–62).

Tegn. *Se også* Kirke, tegn på den sanne; Mirakel; Tidenes tegn

En hendelse eller erfaring som folk forstår er et bevis på noe. Et tegn er vanligvis en mirakuløs tilkjennegivelse fra Gud. Under visse forhold har Satan også makt til å vise tegn. De hellige bør søke etter Åndens gaver, men bør ikke søke etter tegn for å tilfredsstille sin nysgjerrighet eller styrke sin tro. På den annen side vil Herren gi de tegn han finner passende til dem som tror (L&p 58:64).

Herren selv skal gi dere et tegn, **Jes** 7:14 (2 Ne 17:14). Gud gjør tegn og undere i himmelen og på jorden, **Dan** 6:28.

En ond og utro slekt krever tegn, **Mat** 12:39 (Mat 16:4; Luk 11:29). Disse tegn skal følge dem som tror, **Mark** 16:17 (Mormon 9:24; Ether 4:18; L&p 84:65).

Sherem ba om et tegn, **Jak bok** 7:13–20. Korihor ba om et tegn, **Alma** 30:48–60. Vis oss et tegn, så skal vi tro, **Alma** 32:17. Størstedelen av folket trodde på de tegn og undere de hadde sett, **3 Ne** 1:22. Folket begynte å glemme de tegn og undere de hadde hørt om, **3 Ne** 2:1. Dere får ikke noe vitnesbyrd før deres tro er prøvd, **Ether** 12:6.

Krev ikke mirakler uten at jeg befaler dere, **L&p** 24:13. Tro kommer ikke ved tegn, men tegn følger dem som tror, **L&p** 63:7–11.

I de dager skal falske Kristus'er og falske profeter stå frem og skal vise store tegn og undere, **JS – M** 1:22.

Tegn på den sanne kirke. *Se* Kirke, tegn på den sanne

Tegn på Jesu Kristi fødsel og død. *Se også* Jesus Kristus

Begivenheter som fant sted i forbindelse med Jesu Kristi fødsel og død.

Fødsel: En jomfru skal bli med barn og føde en sønn, **Jes** 7:14. Fra Betlehem skal det utgå en som skal være hersker over Israel, **Mika** 5:1.

Lamanitten Samuel profeterte om en dag, en natt, en ny dag, en ny stjerne og om andre tegn, **Hel** 14:2–6. og profetiene gikk i oppfyllelse, **3 Ne** 1:15–21.

Død: Lamanitten Samuel profeterte om mørke, lyn, torden og jordskjelv, **Hel** 14:20–27. og profetiene gikk i oppfyllelse, **3 Ne** 8:5–23.

Telestial herlighet. *Se også* Herlighetsgrader

Den laveste av de tre herlighetsgrader hvor det vil bo mennesker etter den endelige dom.

Paulus så en herlighet som var som stjernenes glans, **1 Kor** 15:40–41.

Joseph Smith og Sidney Rigdon så den telestiale herlighet, **L&p** 76:81–90. Innbyggerne i den telestiale verden var like tallrike som stjernene, **L&p** 76:109–112. Den som ikke kan adlyde et telestialt rikes lov, kan ikke tåle en telestial herlighet, **L&p** 88:24, 31, 38.

Tempel, Herrens hus. *Se også* Aller helligste, det; Begavelse; Ordinanser; Tabernakel

Bokstavelig talt Herrens hus. Herren har alltid befalt sitt folk å bygge templer – hellige bygninger hvor verdige hellige utfører evangeliets hellige seremonier og ordinanser – for seg selv og for de døde. Herren besøker sine templer, og disse bygningene er de aller helligste av alle steder for tilbedelse.

Det tabernakel som ble bygget av Moses og Israels barn, var et transportabelt tempel som israelittene brukte under ørkenvandringen etter utvandringen fra Egypt.

Det mest kjente tempel som er nevnt i Det gamle testamente, er det Salomo bygget i Jerusalem (2 Krøn 2–5). Det ble

ødelagt i år 587 f.Kr. av babylonerne og ble bygget opp igjen av Serubabel omkring 70 år senere (Esr 1–6). En del av dette tempelet ble brent ned i år 37 f.Kr. og ble senere bygget opp igjen av Herodes den store. Romerne ødela tempelet i år 70 e.Kr.

I Mormons bok ble Guds rettferdige tilhengere inspirert til å bygge templer og dyrke Gud der (2 Ne 5:16; Mosiah 1:18; 3 Ne 11:1). Å bygge og bruke et tempel på riktig måte er tegn på den sanne kirke i en hvilken som helst evangelieutdeling, også i den gjenopprettede kirke i vår egen tid. I denne evangelieutdeling var tempelet i Kirtland det første som ble bygget og innviet til Herren. Etter den tid er templer blitt innviet i mange land rundt omkring i verden.

Hvem skal stå på hans hellige sted, **Sal** 24:3–5. La oss gå opp til Jakobs Guds hus, **Jes** 2:2–3 (Mika 4:1–2; 2 Ne 12:2–3). Herren skal brått komme til sitt tempel, **Mal** 3:1 (3 Ne 24:1; L&p 36:8; 42:36).

Jesus renset tempelet, **Mat** 21:12–16 (Mark 11:15–18; Luk 19:45–48).

De hellige ble befalt å bygge et tempel i Missouri, **L&p** 57:3 (L&p 84:3–5). Bygg et Guds hus, **L&p** 88:119 (L&p 109:8). Herren refset de hellige for at de ikke hadde bygget et tempel, **L&p** 95:1–12. Jeg vil ikke komme inn i vanhellige templer, **L&p** 97:15–17. Jeg har godtatt dette hus, og mitt navn skal være her, **L&p** 110:7–8. Herrens folk blir alltid befalt å bygge et hus til hans navn, **L&p** 124:39. Det store arbeide som skal utføres i templene, består bl.a. i å besegle barna til deres foreldre, **L&p** 138:47–48. Det store siste dagers verk består bl.a. i å bygge templer, **L&p** 138:53–54.

Tempelekteskap. *Se* Ekteskap

Terrestrial herlighet. *Se også* Herlighetsgrader

Den annen av de tre herlighetsgrader hvor det vil bo mennesker etter den endelige dom.

Paulus så en terrestrial herlighet som var som månens glans, **1 Kor** 15:40–41.

Joseph Smith og Sidney Rigdon så den terrestriale herlighet, **L&p** 76:71–80. Den terrestriale herlighet overgår den telestiale, **L&p** 76:91. De som ikke kan adlyde et terrestrialt rikes lov, kan ikke tåle en terrestrial herlighet, **L&p** 88:23, 30, 38.

Tessalonikerne, brev til. *Se også* Paulus; Paulus' brev

To bøker i Det nye testamente. Opprinnelig var det dette brevet Paulus skrev til tessalonikerne mens han var i Korint under sitt første besøk i Europa, omkring år 50 e.Kr. I Apostlenes gjerninger kapittel 17 kan vi lese om hans arbeide i Tessalonika. Paulus ville gjerne komme tilbake til Tessalonika, men fikk ikke anledning til det (1 Tess 2:18). I stedet sendte han Timoteus for å oppmuntre konvertittene og fortelle ham hvordan det gikk med dem. Det første brevet skrev Paulus fordi han var takknemlig da Timoteus kom tilbake.

Første tessalonikerbrev: Kapittel 1–2 inneholder Paulus' hilsen og hans bønn for de hellige. I kapittel 3–5 gir han instruksjoner om åndelig vekst, kjærlighet, kyskhet, flid og om Jesu Kristi annet komme.

Annet tessalonikerbrev: Kapittel 1 er en bønn for de hellige. Kapittel 2 handler om det kommende frafall, og kapittel 3 inneholder Paulus' bønn om at evangeliets sak må bringe seier.

Testamente, Det gamle. *Se også* Bibel; Pentateuken; Skriftene

Skrifter fra profeter i fordums tid som handlet under innflytelse av Den hellige ånd, og som i mange århundrer vitnet om Kristus og hans fremtidige virksomhet. Det inneholder også en opptegnelse om Abraham og hans etterkommeres

historie, som begynner med pakten – eller *testamentet* – som Herren inngikk med Abraham og hans etterkommere.

De fem første bøkene i Det gamle testamente ble skrevet av Moses. De enkelte bøkene betegnes også med navn som er hentet fra gresk, nemlig Genesis (opphavsboken), Exodus (utgangsboken), Leviticus (presteboken) Numeri (tallboken) og Deuteronomium (lovgjentakelsesboken). Første Mosebok handler om opprinnelsen til jorden, menneskeheten, språk og folkeslag og forteller hvordan Israels hus oppsto.

De historiske bøker forteller hva som hendte med Israel. Disse bøkene er Josvas bok, Dommernes bok, Ruts bok, Første og Andre Samuelsbok, Første og Andre Kongebok, Første og Andre Krønikebok, Esras bok, Nehemjas bok og Esters bok.

De poetiske bøkene forteller noe om profetenes visdom og litteratur og er Jobs bok, Salmenes bok, Salomos ordspråk, Predikantens bok, Salomos høysang og Klagesangene.

Profetene advarte Israel mot de synder de begikk og vitnet om de velsignelser som følger av lydighet. De profeterte om Kristi komme og forkynte at Kristus skulle sone for menneskenes synder, under forutsetning at de omvender seg, mottar ordinansene og etterlever evangeliet. Profetenes bøker er Jesaja, Jeremia, Esekiel, Daniel, Hosea, Joel, Amos, Obadja, Jonas, Mika, Nahum, Habakkuk, Sefanja, Haggai, Sakarja og Malaki.

De fleste av Det gamle testamentes bøker ble skrevet på hebraisk, men noen få skrifter er på arameisk som er et beslektet språk.

Testamente, det nye. *Se også* Bibel; Skriftene

En samling inspirerte skrifter (opprinnelig på gresk) om Jesus Kristus, apostlene, andre etterfølgere av Jesus Kristus – deres liv og virke. Det nye testamente inndeles vanligvis i evangeliene, Apostlenes gjerninger, brev skrevet av Paulus, generelle brev og Johannes' åpenbaring.

De fire evangeliene – bøker av Matteus, Markus, Lukas og Johannes – forteller om Kristi liv. Apostlenes gjerninger forteller Kirkens og apostlenes historie, spesielt om de misjonsreiser Paulus foretok etter Kristi død. Brevene fra Paulus gir instruksjoner til Kirkens ledere og til medlemmene. De andre brevene ble skrevet av andre apostler og gir flere råd til de første (dagers) hellige. Johannes' åpenbaring, som ble skrevet av apostelen Johannes, inneholder for det meste profetier om de siste dager.

Ti bud. *Se* Bud, de ti

Ti stammer. *Se* Israel

Tidenes tegn. *Se også* Annet komme, Jesu Kristi; Siste dager; Tegn

Begivenheter og opplevelser Gud gir til menneskene for å vise at noe viktig i hans verk har skjedd eller snart vil skje. Det er profetert at mange tegn på Frelserens annet komme vil finne sted i de siste dager. Disse signaler gjør det mulig for trofaste mennesker å forstå Guds plan, bli advart og forberede seg.

Fjellet der Herrens hus står, skal være grunnfestet på toppen av fjellene, **Jes** 2:2–3. Herren skal løfte et banner og samle Israel, **Jes** 5:26 (2 Ne 15:26–30). Solen er mørk når den går opp, og månen skinner ikke, **Jes** 13:10 (Joel 3:20; L&p 29:14). Menneskene skal overtre budene og bryte den evige pakt, **Jes** 24:5. Nephittene skal tale som en røst fra støvet, **Jes** 29:4 (2 Ne 27). Israel skal bli samlet med kraft, **Jes** 49:22–23 (1 Ne 21:22–23; 3 Ne 20–21). Gud skal opprette et rike som ikke skal ødelegges, **Dan** 2:44 (L&p 65:2). Krig, drømmer og syner skal gå

forut for Det annet komme, **Joel** 2:1–3:5. Alle nasjoner vil bli samlet til krig mot Jerusalem, **Sak** 14:2 (Esek 38–39). Dagen kommer. Den brenner som en ovn, **Mal** 4:1 (3 Ne 25:1; L&p 133:64; JS – H 1:37).

Store ulykker og mye elendighet skal gå forut for Det annet komme, **Mat** 24 (JS – M 1). Paulus fortalte om frafall og farefulle tider i de siste dager, **2 Tim** 3–4. To profeter vil bli drept og vil oppstå i Jerusalem, **Åp** 11 (L&p 77:15). Evangeliet skal bli gjengitt ved englers betjening i de siste dager, **Åp** 14:6–7 (L&p 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Babylon skal bli opprettet og falle, **Åp** 17–18.

Israel skal bli samlet med kraft, **1 Ne** 21:13–26 (Jes 49:13–26; 3 Ne 20–21). Dette er et tegn så dere kan vite når disse ting skal skje, **3 Ne** 21:1. Mormons bok skal komme frem ved Guds kraft, **Mormon** 8.

Lamanittene skal blomstre, **L&p** 49:24–25. De ugudelige skal slå de ugudelige i hjel, **L&p** 63:32–35 (Åp 9). Krig skal utøses over alle nasjoner, **L&p** 87:2. Tegn, elementene som er i opprør, samt engler bereder veien for Herrens komme, **L&p** 88:86–94. Et mørke skal dekke jorden, **L&p** 112:23–24. Herren befalte de hellige å forberede seg til Det annet komme, **L&p** 133.

Tiende. *Se også* Offergaver, offer; Penger

En tiendedel av en persons årlige innkomst som vedkommende gir til Herren gjennom Kirken. Tienden brukes til å bygge kirker og templer, til å støtte misjonærarbeidet og til å bygge opp Guds rike på jorden.

Abraham ga tiende av alt han eide til Melkisedek, **1M** 14:18–20 (Heb 7:1–2, 9; Alma 13:15). All tiende hører Herren til, den er hellig for Herren, **3M** 27:30–34. Du skal være nøye med å gi tiende av all din avling, **5M** 14:22, 28. De kom med tiende av alt sammen i rikelig mengde, **2 Krøn** 31:5. Skal et menneske rane fra Gud? Hva har vi ranet fra deg? Tienden og offergavene, **Mal** 3:8–11 (3 Ne 24:8–11).

Den som betaler tiende, skal ikke oppbrennes ved hans komme, **L&p** 64:23 (L&p 85:3). Herrens hus vil bli bygget av hans folks tiende, **L&p** 97:11–12. Herren åpenbarte tiendeloven, **L&p** 119. Tienden disponeres av et råd, **L&p** 120.

Tilbe, tilbedelse. *Se også* Gud, guddommen

Kjærlighet, ærbødighet, tjeneste og hengivenhet overfor Gud (L&p 20:19). Tilbedelse innebærer bønn, faste, tjeneste i Kirken, deltakelse i evangeliets ordinanser og andre gjøremål som viser at vi har hengivenhet for og kjærlighet til Gud.

Du skal ikke ha andre guder foruten meg, **2M** 20:3 (2M 32:1–8, 19–35; Sal 81:10).

Tilbe Faderen i ånd og sannhet, **Joh** 4:23. Tilbe ham som skapte himmelen og jorden, **Åp** 14:7 (L&p 133:38–39).

Tilbe ham av all makt, sinn og styrke, **2 Ne** 25:29. De trodde på Kristus og tilba Faderen i hans navn, **Jak bok** 4:5. Zenos lærte at menneskene skulle be og tilbe på alle steder, **Alma** 33:3–11. Uansett hvor dere måtte være, tilbe Gud i ånd og sannhet, **Alma** 34:38. Folket falt ned ved Jesu føtter og tilba ham, **3 Ne** 11:17.

Alle mennesker må omvende seg, tro på Jesu Kristi navn og tilbe Faderen i hans navn, **L&p** 20:29. Jeg gir dere disse ord for at dere kan forstå og vite hvordan dere skal tilbe og vite hva dere tilber, **L&p** 93:19.

Bare denne ene Gud vil jeg tilbe, **Moses** 1:12–20. Vi fordrer rett til å dyrke Den Allmektige Gud, **Trosart** 1:11.

Tilgi. *Se også* Bekjenne, bekjennelse; Forsoning; Omvende, omvendelse; Syndsforlatelse

Slik det er brukt i Skriftene, betyr å

tilgi vanligvis to ting: (1) Når Gud tilgir menneskene, opphever han eller setter til side en påbudt straff for synd. På grunn av Kristi forsoning er tilgivelse tilgjengelig for alle som omvender seg, unntatt de som har begått mord eller den utilgivelige synd mot Den hellige ånd. (2) Når menneskene tilgir hverandre, behandler de hverandre med Kristuslignende kjærlighet og har ingen dårlige følelser overfor dem som har krenket dem (Mat 5:43–45; 6:12–15; Luk 17:3–4; 1 Ne 7:19–21).

Herren er langmodig og rik på miskunn. Han forlater misgjerning og overtredelse, **4M** 14:18. Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som sne, **Jes** 1:18.

Og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere, **Mat** 6:12 (Luk 11:4; 3 Ne 13:11). Menneskesønnen har makt til å forlate synder, **Mat** 9:6 (Mat 18:35; Mark 2:10; Luk 5:20–24). Hvor mange ganger skal min bror kunne synde mot meg og jeg tilgi ham, **Mat** 18:21–22 (L&p 98:40). Men den som spotter Den hellige ånd, får i all evighet ikke forlatelse, **Mark** 3:29 (Alma 39:6). Om din bror synder og angrer, så tilgi ham, **Luk** 17:3. Fader forlat dem, for de vet ikke hva de gjør, **Luk** 23:34.

Be om tilgivelse, **1 Ne** 7:21. Anvend Kristi sonende blod så vi kan få tilgivelse for våre synder, **Mosiah** 4:2. Hvis han bekjenner sine synder for deg og meg og omvender seg, skal du tilgi ham, **Mosiah** 26:29–31.

Den som omvender seg og holder budene, skal bli tilgitt, **L&p** 1:32. Støt frem med din sigd, og dine synder er deg forlatt, **L&p** 31:5 (L&p 84:61). Den som har omvendt seg fra sine synder er tilgitt, for jeg, Herren, kommer dem ikke mer ihu, **L&p** 58:42. Jeg, Herren, tilgir den jeg vil tilgi, men av dere fordres det at dere skal tilgi alle mennesker, **L&p** 64:10. I den grad dere har tilgitt hverandre deres overtredelser, således vil også jeg, Herren, tilgi dere, **L&p** 82:1. Dem jeg elsker, refser jeg også, så deres synder kan bli tilgitt, **L&p** 95:1.

Jeg har tilgitt deg din overtredelse, **Moses** 6:53.

Tillit. *Se også* Tro

Å stole på eller sette sin lit til noen eller noe. Tillit vil også si å være forvisset og frimodig overfor noe, spesielt når det gjelder Gud og Jesus Kristus. I åndelige spørsmål vil tillit si å stole på Gud og hans Ånd.

Selv om han slår meg, vil jeg stole på ham, **Job** 13:15. Det er bedre å ta sin tilflukt til Herren enn å stole på mennesker, **Sal** 118:8. Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, **Ord** 3:5. Herren skal være din tillit, **Ord** 3:26. Gud befridde sine tjenere som stolte på ham, **Dan** 3:19–28.

Ha frimodighet når han blir åpenbart, **1 Joh** 2:28.

Jeg vil stole på deg for evig, **2 Ne** 4:34. De ugudelige nephitter mistet sine barns tillit, **Jak bok** 2:35. Gled dere, og sett deres lit til Gud, **Mosiah** 7:19. Enhver som setter sin lit til Gud, skal bli løftet opp på den siste dag, **Mosiah** 23:22. Den som setter sin lit til Gud, skal bli styrket i sine prøvelser, **Alma** 36:3, 27.

Sett ikke din lit til kjøds arm, **L&p** 1:19. Sett din lit til den Ånd som leder til å gjøre godt, **L&p** 11:12. Hvis han setter sin lit til meg, skal han ikke bli overmannet, **L&p** 84:116. Da skal du ha større frimodighet for Guds åsyn, **L&p** 121:45.

Tilskynde. *Se også* Hellige ånd, Den

Å bli sterkt påvirket til å gjøre eller la være å gjøre noe, spesielt under Den hellige ånds makt og innflytelse.

Ånden i mitt indre driver meg, **Job** 32:18.

Kristi kjærlighet tvinger oss, **2 Kor** 5:14.

Jeg ble tilskyndet av Ånden til å drepe

Laban, **1 Ne** 4:10. Ånden tilskynder meg, **Alma** 14:11. Jeg drives ifølge den pakt jeg har inngått, **Alma** 60:34. Ammaron, drevet av Den hellige ånd, skjulte opptegnelsene, **4 Ne** 1:48.

Det som kommer fra det høye, må omtales ved Åndens tilskyndelse, **L&p** 63:64.

Timoteus. *Se også* Paulus

I Det nye testamente en ung misjonær som reiste på misjon sammen med Paulus (Apg 16:1–3; 2 Tim 1:1–5). Han hadde gresk far og jødisk mor og bodde sammen med sine foreldre i Lystra.

Paulus omtalte Timoteus som "min ekte sønn i troen" (1 Tim 1:2, 18; 2 Tim 1:2). Timoteus var kanskje Paulus' mest betrodde og dyktige hjelper (Fil 2:19–23).

Timoteus, brevene til. *Se også* Paulus; Paulus' brev; Timoteus

To bøker i Det nye testamente. Begge var opprinnelig brev som Paulus skrev til Timoteus.

Første Timoteus: Det første brevet skrev Paulus etter sitt første fengselsopphold. Han hadde skilt lag med Timoteus i Efesus, men hadde tenkt å komme tilbake senere (1 Tim 3:14). Imidlertid trodde Paulus han kom til å bli forsinket, og derfor skrev han til Timoteus – kanskje fra Makedonia (1 Tim 1:3) – for å gi ham råd og oppmuntring om hvordan han skulle ivareta sine plikter.

I kapittel 1 hilser Paulus ham og gir ham sine instruksjoner om tåpelige spekulasjoner som begynte å få innpass i Kirken. Kapittel 2–3 gir rettledning om offentlig tilbedelse og om prestenes karakter og oppførsel. Kapittel 4–5 inneholder en beskrivelse av frafallet i de siste dager og en advarsel om hvordan Timoteus' menighet skal behandles. Kapittel 6 er en formaning om å være trofast og unngå verdslig rikdom.

Andre Timoteus: Det andre brevet skrev Paulus under sitt andre fengselsopphold og like før han led martyrdøden. Det inneholder apostelens siste ord, og viser at han gikk døden i møte med stort mot og en enestående tillit.

I kapittel 1 hilser Paulus Timoteus og gir ham en utfordring. Kapittel 2–3 inneholder forskjellige advarsler og retningslinjer og utfordrer ham til å møte de farer som ligger foran ham. Kapittel 4 er et budskap til venner av Paulus og gir råd om hvordan han skal behandle apostater.

Titus. *Se også* Paulus; Paulus' brev; Titus, brev til

I Det nye testamente, en betrodd gresk konvertitt som reiste til Jerusalem sammen med Paulus og senere ble misjonær (Gal 2:1–4; 2 Tim 4:10). Titus overleverte Paulus' første brev til de hellige i Korint (2 Kor 7:5–8, 13–15).

Titus, brev til. *Se også* Paulus; Paulus' brev; Titus

Mens Paulus midlertidig var løslatt fra romerske fengsler, skrev han brevet til Titus, som oppholdt seg på Kreta. Brevet tar hovedsakelig opp spørsmål i forbindelse med disiplinering i Kirken og hvordan Kirken skulle organiseres.

I kapittel 1 hilser Paulus Titus og gir instruksjoner samtidig som han forteller hvilke kvalifikasjoner en biskop skal ha. (Det som i engelsk bibel heter "bishop", kalles i norsk bibel for "tilsynsmann".) Kapittel 2–3 inneholder generell undervisning og personlige budskap til Titus om hvordan han skal behandle forskjellige grupper i Kirken på Kreta. Paulus oppmuntret de hellige til å overvinne lyster og begjær, være nøkterne og trofaste og gjøre gode gjerninger.

Tjene, virke. *Se også* Prestedømme; Tjeneste

Å utføre Herrens verk på jorden. Guds utvalgte tjenere må kalles av Gud for

å kunne virke. Når sanne tjenere gjør Herrens vilje, representerer de Herren på sine offisielle ansvarsområder og er hans representanter (L&p 64:29). På denne måten utfører de det arbeidet som er nødvendig for menneskehetens frelse. For å fullkommengjøre de hellige til tjenestegjerning har Herren gitt oss apostler, profeter, evangelister (patriarker), høyprester, syttier, eldster, biskoper, prester, lærere, diakoner, hjelpere og offentlige myndigheter, (1 Kor 12:12–28; Ef 4:11–16; L&p 20; 107).

Herren har utvalgt ham for at han skal gjøre tjeneste i Herrens navn, **5M** 18:5. Guds tjenere skal de kalle dere, **Jes** 61:6.

Menneskesønnen kom ikke for å la seg tjene, men for selv å tjene, **Mat** 20:26–28. Jeg åpenbarte meg for å utvelge deg til tjener og vitne, **Apg** 26:16–18. Gud er ikke urettferdig, så han skulle glemme det verk dere har gjort, og den kjærlighet dere har vist ved at dere har tjent de hellige, **Heb** 6:10. Om noen tjener, han tjene ved den kraft som Gud gir, **1 Pet** 4:10–11.

De underviste og betjente hverandre, **3 Ne** 26:19.

Det er de tolvs ansvar å ordinere evangelister, **L&p** 107:39–40. En høyprest kan bli beskikket til å ta seg av timelige ting, **L&p** 107:71–72. Disse sytti skal være omreisende tjenere, **L&p** 107:93–97. Eldstene er ordinert til å være fastboende tjenere i min kirke, **L&p** 124:137.

Tjenende engler. *Se* Engler

Tjeneste. *Se også* Kjærlighet; Velferd

Å vise omsorg eller gjøre noe for Gud og våre medmennesker. Når vi tjener andre, tjener vi også Gud.

Velg i dag hvem dere vil tjene, **Jos** 24:15.

Alt dere har gjort mot en av disse mine minste, har dere gjort mot meg, **Mat** 25:35–45. Fremstill deres legemer som et levende offer, dette er deres åndelige gudstjeneste, **Rom** 12:1. Tjen hverandre i kjærlighet, **Gal** 5:13.

Dine dager skal brukes i din Guds tjeneste, **2 Ne** 2:3. Når dere tjener deres medmennesker, er dere jo i deres Guds tjeneste, **Mosiah** 2:17. Enhver som tar det lovede land i besittelse, må tjene Gud eller bli utryddet, **Ether** 2:8–12.

De som inngår i Guds tjeneste, skulle tjene ham av hele sitt hjerte, **L&p** 4:2. Herren ga menneskene bud at de skulle elske ham og tjene ham, **L&p** 20:18–19. Du skal tjene Gud i Jesu Kristi navn, **L&p** 59:5. Jeg, Herren, finner behag i å hedre dem som tjener meg, **L&p** 76:5.

Tilbe Gud, for ham alene skal du tjene, **Moses** 1:15.

Tobakk. *Se* Visdomsordet

Toller. *Se også* Romerriket

I det gamle Rom, en skatteoppkrever for myndighetene. Tollere ble vanligvis hatet av jødene. Noen tollere aksepterte villig evangeliet (Mat 9:9–10; Luk 19:2–8).

Tolvs quorum, de. *Se* Apostel

Tomas

I Det nye testamente, en av de første tolv apostler Frelseren valgte mens han virket her på jorden (Mat 10:2–3; Joh 14:5). På gresk er hans navn Didymus (Joh 20:24–29; 21:2). Selv om Tomas tvilte på Jesu oppstandelse helt til han selv fikk se Frelseren, var han, på grunn av sin sterke karakter, villig til å bli forfulgt og gå i døden med sin Herre (Joh 11:16; 20:19–25).

Tradisjoner

Trosoppfatninger og praksis som overleveres fra en generasjon til den neste (2 Tess 2:15). I Skriftene advarer Herren ustanselig de rettferdige og ber dem holde seg borte fra menneskenes onde tradisjoner (3M 18:30; Mark 7:6–8; Mosiah 1:5; L&p 93:39–40).

Tre nephittiske disipler. *Se* Nephittiske disipler, tre

Tredje Mosebok. *Se også* Pentateuken

En bok i Det gamle testamente som forteller om prestenes plikter i Israel. Den understreker hvor hellig Gud er og hvilken lov hans folk må følge for å bli hellig. Formålet med boken er ved hjelp av ritualer å undervise om Moselovens moralske forskrifter og religiøse sannheter. Tredje Mosebok ble skrevet av Moses.

I kapittel 1–7 blir det forklart hvordan offerhandlingene skal utføres. Kapittel 8–10 forteller hvilket ritual som skal følges når prester skal innvies. Kapittel 11 inneholder lover om hva man kan spise og om rene og urene dyr. Kapittel 12 forklarer hva kvinner skal gjøre etter en barnefødsel. Kapittel 13–15 inneholder lover om seremoniell urenhet. Kapittel 16 forteller hvilket ritual som skal følges på soningsdagen. Kapittel 17–26 inneholder en samling lover om religiøse og sosiale skikker. I kapittel 27 blir det forklart at Herren befalte Israel å innvie sine avlinger, sitt småfe og sitt storfe til Herren.

Tro. *Se også* Håp; Jesus Kristus; Tillit; Vantro

Slik det er brukt i Skriftene, har ordet *tro* to betydninger: (1) Å ha tiltro til noen eller akseptere at noe er sant. Alle mennesker må omvende seg og tro på Jesu Kristi navn, ellers kan de ikke bli frelst i Guds rike (L&p 20:29). (2) Å ha tillit til noe eller noen.

Å ha tiltro til noen eller akseptere at noe er sant: Tro på Herren deres Gud; tro på hans profeter, **2 Krøn** 20:20. Daniel ble ikke skadet i løvehulen fordi han trodde på Gud, **Dan** 6:24.

Det skal skje deg som du har trodd, **Mat** 8:13. Og alt dere ber om med tro i deres bønn, det skal dere få, **Mat** 21:22. Frykt ikke, bare tro, **Mark** 5:36. Alt er mulig for den som tror, **Mark** 9:23–24. Den som tror og blir døpt, skal bli frelst, **Mark** 16:16 (2 Ne 2:9; 3 Ne 11:33–35). Den som tror på Sønnen, har evig liv, **Joh** 3:16, 18, 36 (Joh 5:24; L&p 10:50). Vi tror og vet at du er Guds Hellige, **Joh** 6:69. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør, **Joh** 11:25–26. Vi som har trodd, kommer inn til hvilen, **Heb** 4:3. Vi skal tro på Jesus Kristus og elske hverandre, **1 Joh** 3:23.

Messias vil ikke ødelegge noen som tror på ham, **2 Ne** 6:14. Jødene vil bli forfulgt inntil de overtales til å tro på Kristus, **2 Ne** 25:16. Hvis dere tror alt dette, se til at dere gjør det, **Mosiah** 4:10. Sønnen vil påta seg deres overtredelser som tror på hans navn, **Alma** 11:40. Velsignet er den som tror på Guds ord uten å være tvunget, **Alma** 32:16. Selv om dere ikke kan gjøre mer enn ønske å tro, la dette ønske virke i dere, **Alma** 32:27. Hvis dere tror på Kristi navn, vil dere omvende dere, **Hel** 14:13. De som tror på Kristus, tror også på Faderen, **3 Ne** 11:35. Aldri har noen trodd på Herren som Jareds bror gjorde, **Ether** 3:15. Alt som tilskynder til å tro på Kristus, kommer ved Kristi kraft, **Moroni** 7:16–17.

De som tror på Herrens ord, vil jeg besøke med min Ånds åpenbaringer, **L&p** 5:16. De som tror på Herrens navn, vil jeg gi kraft til å bli Guds sønner, **L&p** 11:30 (Joh 1:12). Til noen er det gitt å tro på andres ord, **L&p** 46:14. Tegn følger dem som tror, **L&p** 58:64 (L&p 63:7–12).

De som tror, omvender seg og blir døpt, skal motta Den hellige ånd, **Moses** 6:52.

Å ha tillit til noe eller noen: Tro er i Skriftene som oftest å ha en tillit til Jesus Kristus som fører til at en person er lydig mot ham. Hvis troen skal gi et menneske frelse, må den være sentrert i Jesus Kristus. Siste dagers hellige har dertil tro på Gud Faderen, Den hellige ånd,

prestedømmets kraft og andre viktige sider ved det gjengitte evangelium.

Tro vil også si at man har håp om noe som ikke er sett, men som er sant (Heb 11:1; Alma 32:21; Ether 12:6). Troen tennes når man hører evangeliet forkynt av bemyndigede tjenere sendt av Gud (Rom 10:14–17). Undere frembringer ikke tro, men sterk tro utvikles gjennom lydighet mot Jesu Kristi evangelium. Troen kommer med andre ord gjennom rettferdighet (Alma 32:40–43; Ether 12:4, 6, 12; L&p 63:9–12).

Sann tro frembringer undere, syner, drømmer, helbredelse og alle gaver som Gud gir til sine hellige. Ved tro får man tilgivelse for sine synder og vil til slutt kunne bo i Guds nærhet. Manglende tro fører til fortvilelse som skyldes synd. (Moroni 10:22).

Den rettferdige skal leve ved sin tro, **Hab** 2:4.

Din tro har frelst (helbredet) deg, **Mat** 9:22 (Mark 5:34; Luk 7:50). Det skje dere etter deres tro, **Mat** 9:29. Om dere har tro som et sennepsfrø, skal ingen ting være umulig for dere, **Mat** 17:20 (Luk 17:6). Jeg ba for deg at din tro ikke måtte svikte, **Luk** 22:32. Troen på Jesu navn har gitt styrke til denne mannen, **Apg** 3:16. Tro kommer ved å høre Guds ord, **Rom** 10:17. Er Kristus ikke oppstått, er den tro dere har intet, **1 Kor** 15:14. Troen er virksom ved kjærlighet, **Gal** 5:6. Av nåde er dere frelst ved tro, **Ef** 2:8 (2 Ne 25:23). Grip troens skjold, **Ef** 6:16 (L&p 27:17). Jeg har fullendt løpet, bevart troen, **2 Tim** 4:7. Tro er full visshet om det en håper, **Heb** 11:1. Uten tro er det umulig å være til behag for Gud, **Heb** 11:6. Tro uten gjerninger er død, **Jak brev** 2:17–18, 22.

Jeg vil gå og gjøre det som Herren har befalt, **1 Ne** 3:7. Herren er istand til å gjøre alle ting for menneskenes barn når de bare utøver tro på ham, **1 Ne** 7:12. Viserne i Liahona virket i forhold til deres tro, **1 Ne** 16:28. Omvend dere, bli døpt i hans navn og ha en fullkommen tro på Israels Hellige, **2 Ne** 9:23. Kristus utfører mektige mirakler blant menneskenes barn i forhold til deres tro, **2 Ne** 26:13 (Ether 12:12; Moroni 7:27–29, 34–38). Enos fikk sine synder tilgitt fordi han hadde tro på Kristus, **Enos** 1:3–8. Frelse kommer ikke til noen slike uten ved tro på Herren, Jesus Kristus, **Mosiah** 3:12. Hjerter forandres gjennom troen på hans navn, **Mosiah** 5:7. Guds tjeneres bønner besvares i forhold til deres tro, **Mosiah** 27:14. Gi oss styrke ifølge den tro vi har på Kristus, **Alma** 14:26. Påkall Guds navn i tro, **Alma** 22:16. Tro er ikke å ha en fullkommen kunnskap om noe, **Alma** 32:21 (Ether 12:6). Når det begynner å svulme, skal dere gi det næring ved deres tro, **Alma** 33:23 (Alma 32:28). At de ble skånet ble tilskrevet Guds mirakuløse kraft på grunn av deres overmåte store tro, **Alma** 57:25–27. Alle som så på Guds Sønn med tro, skulle få leve, **Hel** 8:15. Jeg kan se at deres tro er tilstrekkelig til at jeg kan helbrede dere, **3 Ne** 17:8. Tro er det som håpes, men ikke sees, **Ether** 12:6. Alle som utførte mirakler, utførte dem ved tro, **Ether** 12:12–18. Hvis de har tro på meg, da vil jeg la det svake bli styrket for dem, **Ether** 12:27–28, 37. Mormon underviste om tro, håp og kjærlighet, **Moroni** 7. Alt dere ber Faderen om i mitt navn, som er godt, og med tro stoler på at dere skal få det, se, det skal bli gitt til dere, **Moroni** 7:26. De som har tro på Kristus, vil holde fast ved alt som er godt, **Moroni** 7:28. Og hvis dere spør og har tro på Kristus, vil han åpenbare sannheten, **Moroni** 10:4.

Uten tro kan du intet gjøre. Be derfor i tro, **L&p** 8:10. Det skulle bli gitt dem i forhold til troen i deres bønner, **L&p** 10:47, 52. Alle mennesker må holde ut i troen på hans navn inntil enden, **L&p** 20:25, 29. Ånden skal bli gitt dere ved troens bønn, **L&p** 42:14. Tro kommer

ikke ved tegn, men tegn følger den som tror, **L&p** 63:9–12. Foreldre skal lære sine barn å ha tro på Kristus, **L&p** 68:25. Søk lærdom ved studium og ved tro, **L&p** 88:118.

Tro på Herren, Jesus Kristus, er evangeliets første prinsipp, **Trosart** 1:4.

Trosartiklene. *Se også* Kostelige perle, Den; Smith, Joseph jr.

Tretten grunnleggende punkter for trosoppfatninger som medlemmene av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige bekjenner seg til.

Joseph Smith skrev dem første gang ned i et brev til redaktøren i avisen *Chicago Democrat*, John Wentworth, som svar på hans anmodning om å få vite hva Kirkens medlemmer trodde på. Brevet ble kjent under navnet Wentworth-brevet og ble første gang offentliggjort i *Times and Seasons* i mars 1842. Den 10. oktober 1880 ble Trosartiklene, ved medlemmenes stemmegivning, formelt godkjent som hellig skrift og ble tatt inn i Den kostelige perle.

Trøster. *Se* Hellige ånd, Den; Jesus Kristus; Talsmann

Tunge(mål). *Se også* Tungemålsgaven

Et bilde på evnen til å tale. De hellige skal styre sin tunge, hvilket betyr at de skal ha kontroll med hva de sier. *Tunge* (tungemål) sikter også til språk og folk. Til slutt skal hvert kne bøye seg og hver tunge bekjenne for Gud (Jes 45:23; Rom 14:11).

Hold din tunge fra ondt, **Sal** 34:14 (1 Pet 3:10). Den som vokter sin munn og sin tunge, frir sitt liv fra trengsler, **Ord** 21:23.

Den som ikke holder sin tunge i tømme, hans gudsdyrkelse er forgjeves, **Jak brev** 1:26. Den som ikke snubler i tale, er en fullkommen mann, **Jak brev** 3:1–13. Evangeliet vil bli forkynt for alle nasjoner, slekter, tungemål og folk, **Åp** 14:6–7 (2 Ne 26:13; Mosiah 3:13, 20; L&p 88:103; 112:1).

Herren lar alle nasjoner bli undervist om sitt ord av dem som tilhører deres nasjon og taler deres språk, **Alma** 29:8. Disse platene skal gå ut til alle nasjoner, slekter, tungemål og folk, **Alma** 37:4.

Tilegn deg mitt ord, så skal din tunge bli løst, **L&p** 11:21. Alle mennesker skal høre evangeliets fylde i sitt eget tungemål, **L&p** 90:11.

Tungemålsgaven. *Se også* Gaver, Åndens; Tunge(mål)

En gave fra Den hellige ånd som gjør det mulig for inspirerte personer å tale på, forstå eller tyde fremmede språk. Vi tror på tungemålsgaven (Trosart 1:7).

De ble alle fylt med Den hellige ånd og begynte å tale i andre tunger, **Apg** 2:4. Den som taler med en fremmed tunge, taler ikke for mennesker, men for Gud, **1 Kor** 14:1–5, 27–28. Tungene er et tegn for dem som ikke tror, **1 Kor** 14:22–28.

Da kommer dåpen med ild og med Den hellige ånd, og da kan dere tale med englers tunge, **2 Ne** 31:13–14. Amaleki ba alle mennesker tro på den gave det er å tale med tunger, **Omni** 1:25.

Til noen er det gitt å tale med tunger, til andre å tyde tunger, **L&p** 46:24–25 (1 Kor 12:10; Moroni 10:8, 15–16). La tungemålsgaven bli utøst, **L&p** 109:36.

Tusenårsriket. *Se også* Annet komme, Jesu Kristi; Helvete

En periode på tusen år med fred som vil begynne når Kristus kommer tilbake for personlig å regjere på jorden (Trosart 1:10).

Folk vil ikke lenger løfte sverd og ikke lenger lære å føre krig, **Jes** 2:4 (Mika 4:3; 2 Ne 12:4). Land som var lagt øde, er blitt som Edens hage, **Esek** 36:35.

De levde og regjerte med Kristus i tusen år, **Åp** 20:4.

På grunn av rettferdighet har ikke Satan noen makt, **1 Ne** 22:26.

Jeg vil bo i rettferdighet på jorden i tusen år, **L&p** 29:11. Når de tusen år er omme, da vil jeg spare jorden en kort tid, **L&p** 29:22. Det store tusenårsriket skal komme, **L&p** 43:30. De rettferdiges barn vil vokse opp uten synd, **L&p** 45:58. Barn skal vokse opp til de blir gamle, men skal forvandles i et øyeblikk, **L&p** 63:51. I begynnelsen av det syvende årtusen skal Herren helliggjøre jorden, **L&p** 77:12. De blir ikke levende igjen før de tusen år er til ende, **L&p** 88:101. Satan skal bindes i tusen år, **L&p** 88:110. En beskrivelse av tusenårsriket, **L&p** 101:23–34.

Jorden skal hvile i tusen år, **Moses** 7:64.

Tvette, vaske, tvettinger. *Se også* Dåp, døpe; Forsoning

Å rense, fysisk eller åndelig. Symbolsk kan et menneske som omvender seg, bli renset fra et liv nedtynget i synd og dens konsekvenser gjennom Jesu Kristi sonoffer. Bestemte tvettinger som utføres med prestedømmets myndighet, utgjør hellige ordinanser.

Presten skal vaske sine klær og bade sitt legeme i vann, **4M** 19:7. Tvett meg vel, rens meg fra min synd, **Sal** 51:4, 9. Rens dere og tvett dere! Hold opp med å gjøre det som er ondt, **Jes** 1:16–18.

Jesus vasket sine apostlers føtter, **Joh** 13:4–15 (L&p 88:138–139). Bli døpt og få dine synder vasket bort, **Apg** 22:16 (Alma 7:14; L&p 39:10).

Ingen kan bli frelst uten at hans klær er vasket hvite, **Alma** 5:21 (3 Ne 27:19). Deres klær ble vasket hvite ved Lammets blod, **Alma** 13:11 (Ether 13:10).

Ved å holde budene kunne de bli tvettet og renset fra alle sine synder, **L&p** 76:52. Deres salvinger og deres tvettinger er gitt gjennom ordinansen i mitt hellige hus, **L&p** 124:39–41.

Tålmodighet. *Se også* Holde ut; Saktmodig, saktmodighet

En stillferdig utholdenhet, evnen til å tåle motgang, krenkelser og skader uten å klage eller slå tilbake.

Vær stille for Herren og vent på ham, **Sal** 37:7–8. Den langmodige har stor forstand, **Ord** 14:29.

Hold ut, så skal dere vinne deres sjeler, **Luk** 21:19. Vi har håp ved den tålmodighet og trøst som Skriftene gir, **Rom** 15:4. Følg etter dem som ved tro og tålmodighet arver løftene, **Heb** 6:12–15. Men tålmodigheten må føre til fullkommen gjerning, så dere kan være fullkomne og hele, **Jak brev** 1:2–4. Dere har hørt om Jobs utholdenhet, **Jak brev** 5:11.

De underkastet seg hele Herrens vilje med glede og tålmodighet, **Mosiah** 24:15. Du bar alle disse ting med tålmodighet fordi Herren var med deg, **Alma** 38:4–5.

Fortsett i tålmodighet inntil dere blir fullkomne, **L&p** 67:13.

Udødelig, udødelighet. *Se også* Dødelig, dødelighet; Forsoning; Frelse; Jesus Kristus; Oppstandelse

En tilstand hvor man evig og alltid lever som en oppstanden person og ikke er underlagt fysisk død.

Han er oppstått, **Mark** 16:6. På samme måte skal alle levendegjøres i Kristus, **1 Kor** 15:22. Døden er oppslukt når dette dødelige blir ikledd udødelighet, **1 Kor** 15:53–54. Kristus har tilintetgjort døden og har tilveiebragt liv og uforgjengelighet, **2 Tim** 1:10.

Udødelighet vil si at ånd og legeme føyes sammen, **2 Ne** 9:13. Ånder forenet med sine legemer blir udødelige og kan ikke mer dø, **Alma** 11:45.

De trofaste vil bli kronet med udødelighet og evig liv, **L&p** 75:5. Jorden vil bli helliggjort og udødelig, **L&p** 77:1 (L&p 130:9).

Guds gjerning og herlighet er å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv, **Moses** 1:39.

Uendelig. *Se også* Gud, guddommen

Et av Guds navn som viser hans evige natur (L&p 19:10–12; Moses 1:3; 7:35).

Ugress

En gressart eller et giftig ugress (Vicia) som ser likedan ut som hvete, og det er umulig å se forskjell før det er helt utvokst (Mat 13:24–30; L&p 86:1–7).

Ugudelig(e). *Se også* Mørke, åndelig; Synd; Urenhet; Urettferdig, urettferdighet

Ondskap, misgjerninger – å være ulydig eller handle i strid med Guds bud. Å opptre gudløst og vanhellig.

Hvordan skulle jeg da gjøre denne store ondskap og synde mot Gud, **1M** 39:7–9. De ugudeliges vei fører til undergang, **Sal** 1:6. Herren er langt borte fra de ugudelige, men de rettferdiges bønn hører han, **Ord** 15:29. Når en ugudelig mann hersker, sukker folket, **Ord** 29:2 (L&p 98:9).

Støt da den onde ut fra dere, **1 Kor** 5:13. Vi kjemper mot åndelig ugudelighet, **Ef** 6:12. Er det med nød og neppe den rettferdige blir frelst, hvordan skal det da gå med den ugudelige, **1 Pet** 4:18.

Kom ut fra de ugudelige og rør ikke deres urene ting, **Alma** 5:56–57 (L&p 38:42). Dette er de ugudeliges endelige tilstand, **Alma** 34:35 (Alma 40:13–14). Ugudelighet har aldri vært lykke, **Alma** 41:10. Det er ved de ugudelige at de ugudelige blir straffet, **Mormon** 4:5 (L&p 63:33). Nekt dere all ugudelighet, **Moroni** 10:32.

I den tid kommer en fullstendig adskillelse av de rettferdige og de ugudelige, **L&p** 63:54. Hevn kommer hastig over de ugudelige, **L&p** 97:22. Blant de ugudelige opplot Frelseren ikke sin røst, **L&p** 138:20.

Således kommer de ugudeliges ende, **JS – M** 1:55.

Umoral. *Se* Kyskhet; Sanselig, sanselighet; Seksuell umoral; Ugudelig(e)

Undervise. *Se også* Hellige ånd, Den

Å gi kunnskap til andre, spesielt om evangeliets sannheter, og veilede dem til rettferdighet. De som underviser i evangeliet, bør være veiledet av Ånden. Alle foreldre er lærere i sin egen familie. De hellige bør søke etter og være villige til å motta instruksjoner fra Herren og fra sine ledere.

Gjør det kjent for dine barn, **5M** 4:8–9. Du skal innprente dem i dine barn, **5M** 6:7 (5M 11:18–19). Lær den unge den vei han skal gå, **Ord** 22:6. Alle dine barn skal være lært av Herren, **Jes** 54:13 (3 Ne 22:13).

Vi vet at du er en lærer kommet fra Gud, **Joh** 3:2. Du som lærer en annen, lærer du deg selv, **Rom** 2:21.

Jeg ble derfor undervist endel i all min fars lærdom, **1 Ne** 1:1 (Enos 1:1). Prester og lærere må undervise med all flid, ellers må de påta seg ansvaret, og folkets synder vil komme over deres egne hoder, **Jak bok** 1:18–19. Lytt til meg og åpne deres ører, **Mosiah** 2:9. Dere vil lære deres barn å elske hverandre og tjene hverandre, **Mosiah** 4:15. Betro ingen å være deres lærer uten at han er en Guds mann, **Mosiah** 23:14. Herren utøste sin Ånd over hele landet for å berede deres hjerter til å motta ordet, **Alma** 16:16. De underviste med kraft og myndighet fra Gud, **Alma** 17:2–3. De hadde blitt undervist av sine mødre, **Alma** 56:47 (Alma 57:21).

I den grad de søkte visdom, kunne de bli undervist, **L&p** 1:26. Undervis hverandre ifølge det embede jeg har utpekt

dere til, **L&p** 38:23. Undervis i mitt evangeliums prinsipper slik de finnes i Bibelen og i Mormons bok, **L&p** 42:12. Dere skal bli undervist fra det høye, **L&p** 43:15–16. Foreldre skal undervise sine barn, **L&p** 68:25–28. Lær hverandre rikets lære, **L&p** 88:77–78, 118. Velg en lærer iblant dere, **L&p** 88:122. Du har ikke lært dine barn lys og sannhet, og dette er grunnen til din lidelse, **L&p** 93:39–42.

Undervis dine barn åpent om disse ting, **Moses** 6:57–61.

Undervis med Ånden: Det er ikke dere som taler, men Ånden som er i dere, **Mat** 10:19–20. Brant ikke vårt hjerte i oss da han åpnet Skriftene for oss, **Luk** 24:32. Evangeliet blir forkynt ved Åndens kraft, **1 Kor** 2:1–14.

Han talte med myndighet og kraft fra Gud, **Mosiah** 13:5–9 (Alma 17:3; Hel 5:17).

Du skal få min Ånd til å overbevise menneskene, **L&p** 11:21. Du skal bli hørt i alle ting du skal lære dem ved Trøsteren, **L&p** 28:1 (L&p 52:9). Hvis dere ikke mottar Ånden, skal dere ikke undervise, **L&p** 42:14 (L&p 42:6). Undervis menneskenes barn ved min Ånds kraft, **L&p** 43:15. Eldstene skal undervise i evangeliet ved Ånden, **L&p** 50:13–22. Det skal bli gitt dere i samme stund hva dere skal si, **L&p** 84:85 (L&p 100:5–8).

Uopprettelig synd. *Se også* Fortapelsens sønner; Gudsbespottelse; Hellige ånd, Den; Mord

Å fornekte Den hellige ånd – en synd som ikke kan bli tilgitt.

Spott mot Ånden skal ikke bli forlatt, **Mat** 12:31–32 (Mark 3:29; Luk 12:10). De som har fått del i Den hellige ånd, kan umulig igjen fornyes til omvendelse, **Heb** 6:4–6. Dersom vi holder på og synder med vilje etter at vi har lært sannheten å kjenne, da er det ikke lenger tilbake noe offer for synder, **Heb** 10:26.

Hvis du fornekter Den hellige ånd og vet at du fornekter den, da er dette en uopprettelig synd, **Alma** 39:5–6 (Jak bok 7:19).

De vil ikke bli tilgitt da de har fornektet den Enbårne Sønn og selv har korsfestet ham, **L&p** 76:30–35. Bespottelse mot Den hellige ånd – som ikke vil bli tilgitt – består i at dere utgyter uskyldig blod etter å ha mottatt min nye og evige pakt, **L&p** 132:26–27.

Ur

I Det gamle testamente var Ur i Kaldea Abrams opprinnelige hjemsted (1M 11:27–28, 31; 15:7; Neh 9:7; Abr 2:1, 4).

Urenhet. *Se også* Ren og uren; Synd; Ugudelig(e); Urettferdig, urettferdighet

Åndelig urenhet som skyldes bevisst ulydighet mot Gud.

Herren skal tvette bort Sions døtres urenhet, **Jes** 4:4 (2 Ne 14:4).

Guds rike er ikke urent, **1 Ne** 15:34 (Alma 7:21). De som er urene, skal fremdeles være urene, **2 Ne** 9:16 (Mormon 9:14). Hvordan vil dere føle dere hvis dere skulle stå for Guds domstol med klærne tilsmusset av blod og allslags urenhet, **Alma** 5:22.

Derfor må de fortsatt forbli urene, **L&p** 88:35.

Når skal jeg få hvile og bli renset fra urenhet, **Moses** 7:48.

Urettferdig, urettferdighet. *Se også* Rettferdig, rettferdighet; Synd; Ugudelig(e); Urenhet

Ugudelig, ondsinnet. Mennesker som ikke elsker Gud og det som er av Gud og ikke støtter hans sak.

De urettferdige skal ikke arve Guds rike, **1 Kor** 6:9–10. De som har behag i urettferdigheten, er fordømt, **2 Tess** 2:12.

Jesus Kristus kan rense oss fra all urettferdighet, **1 Joh** 1:9.

En urettferdig konge forvrenger all rettferdighets veier, **Mosiah** 29:23. Grunnvollen til ødeleggelse legges ved deres lovkyndiges og dommeres urettferdighet, **Alma** 10:27.

Jeg sender dere ut for å irettesette verden for urettferdige gjerninger, **L&p** 84:87. Sjelen må helliggjøres fra all urettferdighet, **L&p** 88:17–18. Nesten alle mennesker er tilbøyelige til å begynne å utøve urettferdig herredømme, **L&p** 121:39.

Urim og tummim. *Se også* Brystplater, brystduk; Seer

Redskaper forberedt av Gud for å gjøre det lettere for mennesker å motta åpenbaring og hjelpe dem med å oversette språk. På hebraisk betyr disse ordene "lys og fullkommenhet". Urim og tummim består av to stener innfattet i sølvbuer – av og til brukt sammen med en brystplate (L&p 17:1; JS – H 1:35, 42, 52). Denne jord vil bli en stor urim og tummim i sin helliggjorte og udødelige tilstand (L&p 130:6–9).

I doms-brystduken skal du legge urim og tummim, **2M** 28:30.

Den som seirer, vil jeg gi en hvit sten, **Åp** 2:17.

Han har noe han kan se i og oversette, **Mosiah** 8:13. Jeg gir deg disse to stenene, **Ether** 3:23–24, 28 (Ether 4:5).

Joseph Smith mottok åpenbaringer gjennom urim og tummim, L&p kapittelsammendrag til kapitlene 6; 11 og 14–16. Du hadde fått kraft til å oversette ved hjelp av urim og tummim, **L&p** 10:1. De tre vitnene skulle få se den urim og tummim som ble gitt til Jareds bror på fjellet, **L&p** 17:1. Stedet hvor Gud bor, er en stor urim og tummim. Den hvite sten vil være en urim og tummim for enhver som mottar en slik, **L&p** 130:6–11.

Jeg, Abraham, hadde urim og tummim, **Abr** 3:1, 4.

Uskyld, uskyldig

Uklanderlig eller syndfri.

Før fallet befant Adam og Eva seg i en tilstand av uskyld, **2 Ne** 2:23. De uskyldiges blod skal stå som et vitne, **Alma** 14:11.

Hvert menneskes ånd var uskyldig i begynnelsen, **L&p** 93:38. De uskyldige skal ikke bli fordømt sammen med de urettferdige, **L&p** 104:7. Joseph og Hyrum Smith var uskyldige i alle forbrytelser, **L&p** 135:6–7.

Barn er rene fra verdens grunnleggelse av, **Moses** 6:54.

Utelukkelse. *Se også* Frafall; Opprør

Utelukkelse er Kirkens strengeste disiplinærhandling. En person som blir utelukket, er ikke lenger et medlem av Kirken. Kirkens autoriteter utelukker en person først etter at vedkommende har valgt å leve i opposisjon til Herrens bud og således har diskvalifisert seg fra videre medlemskap i Kirken.

Mange forherdet sine hjerter, og deres navn ble strøket, **Alma** 1:24 (Alma 6:3). Hvis han ikke omvender seg, skal han ikke regnes blant mitt folk, **3 Ne** 18:31 (Mosiah 26).

De som driver hor og ikke omvender seg, skal bli utstøtt, **L&p** 42:24. Den som synder og ikke omvender seg, skal bli utstøtt, **L&p** 42:28. Retningslinjer for hvordan man ordner store vanskeligheter i Kirken, **L&p** 102 (L&p 42:80–93). Biskopen er utnevnt til å være en dommer i Israel, **L&p** 107:72. Trossamfunn har rett til å behandle medlemmenes ureglementerte oppførsel, **L&p** 134:10.

Utilgivelig synd. *Se* Uopprettelig synd

Utvalgt (adjektiv eller substantiv). *Se også* Kall, kalle, kalt av Gud

De som er utvalgt av Gud til spesielle ansvarsoppgaver.

Jeg har gjort en pakt med min utvalgte, **Sal** 89:4.

De hellige er en utvalgt ætt, et kongelig prestedømme, **1 Pet** 2:9.

Kristus var Guds elskede og utvalgte fra begynnelsen, **Moses** 4:2.

Utvalgte, De

De utvalgte er de som elsker Gud av hele sitt hjerte og lever et liv som han finner behag i. De som lever som slike disipler, vil en dag bli valgt av Herren til å regnes blant hans utvalgte barn.

Om det er mulig, skal også de utvalgte bli ført vill, **Mat** 24:24. Johannes gledet seg fordi den utvalgte frues barn var trofaste og pålitelige, **2 Joh** 1.

Dine synder er deg forlatt, og du er en utvalgt kvinne, **L&p** 25:3. Mine utvalgte hører min røst og forherder ikke sine hjerter, **L&p** 29:7. Jeg vil samle mine utvalgte fra jordens fire hjørner, **L&p** 33:6. Skriftene skal bli gitt til frelse for mine utvalgte, **L&p** 35:20–21. De som foredler sitt kall i prestedømmet, blir Guds utvalgte, **L&p** 84:33–34.

For de utvalgtes skyld skal trengslenes dager bli forkortet, **JS – M** 1:20.

Utvelge, utvalgte, utvalgt (verb). *Se også* Fri, frihet; Handlefrihet; Kall, kalle, kalt av Gud

Når Herren velger ut en enkeltperson eller en gruppe, kaller han dem også vanligvis til å tjene.

Velg i dag hvem dere vil tjene, **Jos** 24:15 (Alma 30:8; Moses 6:33). Jeg har utvalgt deg i lidelsens smelteovn, **Jes** 48:10 (1 Ne 20:10).

Mange er kalt, men få er utvalgt, **Mat** 22:14 (Mat 20:16; L&p 95:5; 121:34, 40). Dere har ikke utvalgt meg, men jeg har utvalgt dere, **Joh** 15:16. Gud har utvalgt seg det dåraktige i verden for å gjøre de vise til skamme, **1 Kor** 1:27. Han har utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt, **Ef** 1:4.

Vi er fri til å velge frihet og evig liv, eller fangenskap og død, **2 Ne** 2:27.

De edle og store ble utvalgt i begynnelsen, **L&p** 138:55–56.

Israel ble utvalgt av Gud, **Moses** 1:26. Abraham var utvalgt før han ble født, **Abr** 3:23.

Utvelgelse. *Se også* Kall og utvelgelse

Med utgangspunkt i verdighet i foruttilværelsen valgte Gud ut hvem som skulle være av Abrahams ætt og Israels hus og bli paktens folk (5M 32:7–9; Abr 2:9–11). Disse menneskene får spesielle velsignelser og plikter så de kan velsigne verdens nasjoner (Rom 11:5–7; 1 Pet 1:2; Alma 13:1–5; L&p 84:99). Men for å bli frelst må også disse utvalgte kalles og utvelges i dette liv.

Valg. *Se også* Handlefrihet; Utvelge, utvalgte, utvalgt (verb)

Vandre, vandre med Gud. *Se også* Lydighet, lydig, (ad)lyde; Rettferdig, rettferdighet; Vei, utvei

Å være i harmoni med Guds lære og leve slik Gud vil hans folk skal leve; å være mottakelig og lydig mot Den hellige ånds tilskyndelser.

Slik vil jeg prøve dem, om de vil følge min lov eller ikke, **2M** 16:4. Han nekter ikke dem noe godt som vandrer i uskyld, **Sal** 84:12. De som følger mine bud og holder mine lover, skal være mitt folk, **Esek** 11:20–21 (5M 8:6). Hva krever Herren av deg uten at du skal vandre ydmykt med Gud, **Mika** 6:8 (L&p 11:12).

Vandre i lyset likesom Gud er i lyset, **1 Joh** 1:7 (2 Joh 1:6; 3 Joh 1:4; 4 Ne 1:12).

Vandre på den smale sti som fører til livet, **2 Ne** 33:9. Kong Benjamin vandret med ren samvittighet for Gud, **Mosiah** 2:27. Deres plikt er å vandre ulastelig etter Guds hellige orden, **Alma** 7:22.

Kirkens medlemmer skal vise gudelig vandel og tale, **L&p** 20:69. Gi akt på

profeten og vandre i all hellighet for Herren, **L&p** 21:4. Lær barna å be og vandre rettskaffent for Herren, **L&p** 68:28.

Forbli i meg, og jeg i deg, vandre derfor med meg, **Moses** 6:34.

Vanhellig. *Se* Ugudelig(e)

Vannflommen på Noahs tid. *Se også* Ark; Noah, patriark i Bibelen; Regnbue

På Noahs tid ble jorden fullstendig dekket av vann. Dette var jordens dåp og symboliserte en renselse (1 Pet 3:20–21).

Gud vil la en vannflom komme over jorden for å ødelegge alt kjød, **1M** 6:17 (Moses 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Vannflommen kom over jorden, **1M** 7:10. Gud satte en bue i skyen som tegn på at pakten var opprettet, **1M** 9:9–17.

Da vannet hadde gått tilbake, ble det amerikanske fastland et utvalgt land, **Ether** 13:2.

De ugudelige skal omkomme i vannflommen, **Moses** 7:38; 8:24.

Vantro. *Se også* Tro

Manglende tro på Gud og hans evangelium.

Han gjorde ikke mange kraftige gjerninger der, på grunn av deres vantro, **Mat** 13:58. På grunn av sin vantro kunne ikke Jesu disipler drive ut en ond ånd, **Mat** 17:14–21. Hjelp min vantro, **Mark** 9:23–24. Jesus refset sine apostler for deres vantro og for deres hårde hjerter, **Mark** 16:14. Skulle vel deres utroskap gjøre Guds troskap til intet, **Rom** 3:3.

Det er bedre at én mann omkommer enn at en hel nasjon skulle synke ned i vantro og gå til grunne, **1 Ne** 4:13. Når den tid kommer at de synker ned i vantro, vil han la dem bli adspredt og slått, **2 Ne** 1:10–11 (L&p 3:18). På grunn av sin vantro kunne de ikke forstå Guds ord, **Mosiah** 26:1–5. Jeg kunne ikke vise jødene så store mirakler på grunn av deres vantro, **3 Ne** 19:35.

Deres sinn har i tidligere tider vært formørket på grunn av vantro, **L&p** 84:54–58.

Vei, utvei. *Se også* Jesus Kristus; Vandre, vandre med Gud

Den sti eller kurs et menneske følger. Jesus sa han var veien (Joh 14:4–6).

Hold Herrens din Guds bud, så du vandrer på hans veier, **5M** 8:6. Lær den unge den vei han skal gå, **Ord** 22:6 (2 Ne 4:5). Herren sa at hans veier er høyere enn våre veier, **Jes** 55:8–9.

Trang er den port og smal er den vei som fører til livet, **Mat** 7:13–14 (3 Ne 14:13–14; 27:33; L&p 132:22, 25). Gud vil åpne en utvei så dere kan tåle fristelsen, **1 Kor** 10:13.

Herren gir ingen befaling uten at han bereder en vei så hans barn kan utføre det han befaler dem, **1 Ne** 3:7 (1 Ne 9:6; 17:3, 13). Det finnes ingen annen vei enn gjennom porten, **2 Ne** 9:41. Dere er fri til å handle på egenhånd, til å velge veien til evig død eller veien til evig liv, **2 Ne** 10:23. Dette er veien, og det finnes ingen annen vei eller noe annet navn, **2 Ne** 31:21 (Mosiah 3:17; Alma 38:9; Hel 5:9). Ved å gi sin Sønn som gave, har Gud beredt en enda bedre vei, **Ether** 12:11 (1 Kor 12:31).

Hvert menneske går sin egen vei, **L&p** 1:16. Det må gjøres på min måte, **L&p** 104:16.

Velferd. *Se også* Almisser; Faste; Fattig; Offergaver, offer; Tjeneste

Arbeidet med å ivareta menneskenes timelige og åndelige behov og de økonomiske midler som brukes til dette.

Lukk opp din hånd for din bror, for de trengende og fattige som du har i ditt land, **5M** 15:11. Den som gir til den fattige, skal ikke lide nød, **Ord** 28:27. Er ikke dette den faste jeg finner behag i,

at du bryter ditt brød til den som sulter, og lar hjemløse stakkarer komme i hus, **Jes** 58:6–7.

Jeg var sulten, og dere ga meg mat. Jeg var fremmed, og dere tok imot meg. Alt dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg, **Mat** 25:35–40.

Gi av deres midler til dem som trenger det, **Mosiah** 4:16–26. De delte med hverandre både timelig og åndelig i forhold til sine behov og sine ønsker, **Mosiah** 18:29. De ble befalt å forene seg i faste og bønn for de sjelers velferd som ikke kjente Gud, **Alma** 6:6. Be om deres velferd, og også for deres velferd som er omkring dere, **Alma** 34:27–28. De hadde alle ting felles, **4 Ne** 1:3.

Husk de fattige, **L&p** 42:30–31. Se til de fattige og trengende, **L&p** 44:6. Kom alltid ihu de fattige og trengende, **L&p** 52:40. Ve dere rike som ikke vil gi av deres midler til de fattige, og ve dere fattige hvis buk aldri mettes, som er fulle av begjær og som ikke vil arbeide, **L&p** 56:16–17.

I Sion var det ingen fattige iblant dem, **Moses** 7:18.

Velsigne, velsignet, velsignelse. *Se også* Lov; Nåde; Patriarkalske velsignelser; Salving av syke; Takknemlig, takknemlighet, takksigelse

Å overdra en guddommelig begunstigelse til et annet menneske. Alt som bidrar til ekte lykke, velvære, velstand og fremgang, er en velsignelse.

Alle velsignelser er bygget på evige lover (L&p 130:20–21). Fordi Gud ønsker at hans barn skal finne glede i livet (2 Ne 2:25), velsigner han dem når de er lydige mot hans bud og befalinger (L&p 82:10), ved å besvare en bønn, ved en ordinans i prestedømmet (L&p 19:38; 107:65–67) eller ved sin nåde (2 Ne 25:23).

En velkjent liste over hvem som er velsignet (salige) finnes i saligprisningene (Mat 5:1–12; 3 Ne 12:1–12).

Velsignelser generelt: Jeg vil gjøre deg til et stort folk, og jeg vil velsigne deg, **1M** 12:2–3 (1 Ne 15:18; Abr 2:9–11). Velsignelser kommer over den rettferdiges hode, **Ord** 10:6. En trofast mann får rik velsignelse, **Ord** 28:20. Herren vil åpne himmelens sluser og utøse velsignelser over dere, **Mal** 3:10 (3 Ne 24:10).

Saligprisningene gir løfte om velsignelser, **Mat** 5:1–12 (3 Ne 12:1–12). Salige er de som er innbudt til Lammets bryllups-måltid, **Åp** 19:9.

Den som er rettferdig, blir begunstiget av Gud, **1 Ne** 17:35 (Mosiah 10:13). Hvis dere vil lytte, gir jeg dere en velsignelse, **2 Ne** 1:28. Jeg gir dere den samme velsignelse, **2 Ne** 4:9. Han velsigner dere øyeblikkelig, **Mosiah** 2:24. Herren velsigner og lar det bli vel med dem som setter sin lit til ham, **Hel** 12:1.

Hjelp til med å bringe mitt verk frem, og dere skal bli velsignet, **L&p** 6:9. Be alltid, og stor skal din velsignelse være, **L&p** 19:38. Bli døpt, og du skal motta min Ånd og en velsignelse så stor som du aldri før har kjent, **L&p** 39:10. Etter stor trengsel kommer velsignelsene, **L&p** 58:4. Menneskene adlyder ikke, jeg tilbakekaller, og de får ikke velsignelsen, **L&p** 58:32. Dere har ennå ikke forstått hvor store velsignelser Faderen har beredt for dere, **L&p** 78:17. Det høye prestedømme forvalter ordinanser og velsignelser til Kirken, **L&p** 107:65–67. Det er en lov som alle velsignelser er betinget av, **L&p** 130:20. Alle som vil motta en velsignelse fra mine hender, skal holde loven, **L&p** 132:5. Velsignelser er forbeholdt dem som elsker Herren, **L&p** 138:52.

Abraham søkte etter fedrenes velsignelser og retten til å forvalte dem, **Abr** 1:2.

Velsignelse av barn: Og han tok dem på

fanget, la hendene på dem og velsignet dem, **Mark** 10:16.

Han tok deres små barn, en for en, og velsignet dem, **3 Ne** 17:21.

Eldstene skal velsigne barna i Jesu Kristi navn, **L&p** 20:70.

Velstand. *Se* Rikdom

Verden. *Se også* Babel, Babylon; Dødelig, dødelighet; Jord

Jorden – et prøvested for dødelige mennesker. I overført betydning er verden de mennesker som ikke er lydige mot Guds bud.

Dette dødelige jordeliv: I verden har dere trengsel, **Joh** 16:33.

Frykt ikke for døden, for i denne verden er ikke deres glede fullkommen, **L&p** 101:36.

Mennesker som ikke er lydige mot budene: Jeg vil hjemsøke verden for dens ondskap, **Jes** 13:11 (2 Ne 23:11).

Når verden hater dere, da skal dere vite at den har hatet meg før dere, **Joh** 15:18–19.

Den store og rommelige bygningen forestilte verdens stolthet, **1 Ne** 11:36.

Verden modnes i ugudelighet, **L&p** 18:6. Hold deg ubesmittet av verden, **L&p** 59:9. Den som er trofast og holder ut, skal overvinne verden, **L&p** 63:47. Lev ikke etter verdens vis, **L&p** 95:13.

Verdens ende: Jeg skaper en ny jord, de første ting skal ikke minnes, **Jes** 65:17 (Åp 21:1; Trosart 1:10).

Ved verdens ende skal ugresset sankes sammen og brennes med ild, **Mat** 13:40, 49 (Mal 4:1; Jak bok 6:3).

Jeg vil la min olivenhage bli brent med ild, **Jak bok** 5:77 (L&p 64:23–24).

Herren vil ødelegge Satan og hans gjerninger ved verdens ende, **L&p** 19:3. Jorden skal dø, men skal levendegjøres igjen, **L&p** 88:25–26.

Herren viste Enok verdens ende, **Moses** 7:67.

Verdens ende. *Se* Verden – Verdens ende

Verdig, verdighet. *Se også* Rettferdig, rettferdighet

Å være personlig rettferdig og være godkjent for Guds åsyn og av hans utpekte ledere.

Den som ikke tar sitt kors opp, er meg ikke verd, **Mat** 10:38. Arbeideren er sin lønn verd, **Luk** 10:7 (L&p 31:5).

Se til at dere er verdige i alt dere gjør, **Mormon** 9:29. De ble ikke døpt uten at de var verdige, **Moroni** 6:1.

Den som er doven, skal ikke være verdig til å bestå, **L&p** 107:100. Den som ikke vil tåle refselse, er ikke mitt rike verd, **L&p** 136:31. Alle verdige mannlige medlemmer får del i prestedømmet, **OE** 2.

Verdiløs, forfengelig. *Se også* Stolthet; Verdslighet

Falskhet og bedrageri, stolthet.

Den som har skyldfrie hender og et rent hjerte, skal stige opp på Herrens berg, **Sal** 24:3–4.

Når dere ber, skal dere ikke bruke verdiløse gjentagelser, **Mat** 6:7.

Den store og rommelige bygningen er tom innbilning og stolthet, **1 Ne** 12:18. Vil dere legge deres elsk på verdens verdiløse ting, **Alma** 5:53. Søk ikke etter rikdommer eller denne verdens verdiløse ting, for du kan ikke ta dem med deg, **Alma** 39:14.

Lettsindighet og vantro har bragt Kirken under fordømmelse, **L&p** 84:54–55. Når vi forsøker å tilfredsstille vår forfengelige ærgjerrighet, trekker himlene seg tilbake, **L&p** 121:37.

Verdslighet. *Se også* Penger; Rikdom; Stolthet; Verdiløs, forfengelig

Urettferdige ønsker og anstrengelser om å få timelige rikdommer og materielle goder, mens man forsaker åndelige ting.

Hva gavner det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel, **Mat** 16:26.

De la sin elsk på verdens verdiløse ting, **Alma** 4:8 (Alma 31:27).

Legg til side de ting som er av denne verden, **L&p** 25:10. Menneskenes hjerter begjærer så sterkt de ting som hører denne verden til, **L&p** 121:35.

Visdom. *Se også* Forstand, forståelse; Kunnskap; Sannhet

En evne eller gave fra Gud til å (be) dømme riktig. Et menneske får visdom ved erfaring og studium og ved å følge Guds råd. Uten Guds hjelp har ikke mennesket sann visdom (2 Ne 9:28; 27:26).

Gud ga Salomo visdom, **1 Kong** 4:29–30. Viktigst er visdommen. Kjøp visdom, **Ord** 4:7. Den som vinner visdom, elsker sin egen sjel, **Ord** 19:8.

Jesus ble fylt av visdom, **Luk** 2:40, 52. Om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud, **Jak brev** 1:5 (L&p 42:68; JS – H 1:11).

Jeg forteller dere disse ting så dere kan få visdom, **Mosiah** 2:17. Lær visdom i din ungdom, **Alma** 37:35.

De hellige skal finne visdom og kunnskapens store skatter, **L&p** 89:19. La den som er uvitende, lære visdom ved å ydmyke seg og påkalle Herren, **L&p** 136:32.

Visdomsordet

En sunnhetslov som ble åpenbart av Herren til fysisk og åndelig gavn for de siste dagers hellige (L&p 89). Det er blitt vanlig å kalle den Visdomsordet. Herren har alltid lært sine tilhengere prinsipper for sunnhet. Herren åpenbarte for Joseph Smith hvilken mat de skulle spise og hvilken de skulle unngå, og han ga dem løfte om timelige og åndelige velsignelser hvis de var lydige mot Visdomsordet.

Drikk ikke vin eller sterk drikk, **3M** 10:9. Vinen er en spotter, sterk drikk fører til bråk, **Ord** 20:1. Besk er den sterke drikk for dem som drikker den, **Jes** 24:9. Daniel ville ikke gjøre seg uren med kongens fine mat og vin, **Dan** 1:8.

Dersom noen tilsmusser Guds tempel, da skal Gud ødelegge ham, **1 Kor** 3:16–17. Drankere skal ikke arve Guds rike, **1 Kor** 6:10 (Gal 5:21).

Den som sier at mennesket ikke skal spise kjøtt, er ikke ordinert av Gud, **L&p** 49:18–21. Alle ting som kommer av jorden, skal brukes med måte, ikke med overdådighet, **L&p** 59:20. Herren rådet de hellige til ikke å bruke vin, sterke drikker, tobakk og hete drikker, **L&p** 89:1–9. Urter, frukt, kjøtt og korn er fastsatt til bruk for mennesker og dyr, **L&p** 89:10–17. Lydighet mot Visdomsordet gir timelige og åndelige velsignelser, **L&p** 89:18–21.

Vitne, vitnesbyrd. *Se også* Hellige ånd, Den

Vitne, vitnesbyrd har flere betydninger når de brukes i Skriftene. Det kan være et utsagn om, eller et annet bevis for, at noe er sant. Det kan være kunnskap og et åndelig vitnesbyrd gitt av Den hellige ånd. Det kan også være en person som avgir et slikt utsagn bygget på personlig kunnskap – med andre ord en som bærer sitt vitnesbyrd. En offisiell eller juridisk erklæring om hva en person betrakter som sant, kalles et vitneprov/vitneutsagn (L&p 102:26).

Du skal ikke si falskt vitnesbyrd, **2M** 20:16. Jeg vet at min gjenløser lever, **Job** 19:25–26.

Evangeliet vil bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, **Mat** 24:14 (JS – M 1:31). Talsmannen skal vitne om meg, **Joh** 15:26. Dere skal være mine vitner, **Apg** 1:8. Han bød oss å forkynne og vitne, **Apg** 10:42. Ånden selv vitner sammen med vår ånd, **Rom** 8:16 (1 Joh 5:6). Skam deg ikke ved vår Herres

vitnesbyrd, **2 Tim** 1:8. Jesu vitnesbyrd (vitnesbyrdet om Jesus) er profet-ordets ånd, **Åp** 19:10.

Tre vitner skal vitne om sannheten, **2 Ne** 27:12. Den hellige ånds kraft fører det inn i menneskenes barns hjerter, **2 Ne** 33:1. Skriftene bærer vitnesbyrd om Kristus, **Jak bok** 7:10–11 (Joh 5:39). Å være villige til å stå som Guds vitner til alle tider, **Mosiah** 18:8–9. For han så ingen annen måte å vinne folket tilbake på enn ved å gå ut mot dem med sitt rene vitnesbyrd, **Alma** 4:19–20. Jeg vitner for dere at jeg vet at alle ting jeg har talt om, er sanne, **Alma** 5:45 (Alma 34:8). Jeg har alle ting til vitnesbyrd om at disse ting er sanne, **Alma** 30:41–44. Vi tar del i nadverden for å vitne for Faderen at vi vil holde budene og alltid minnes Jesus, **3 Ne** 18:10–11 (Moroni 4–5; L&p 20:77–79). Dere får ikke noe vitnesbyrd før deres tro er prøvd, **Ether** 12:6.

Talte jeg ikke fred til ditt sinn? Hvilket større vitnesbyrd kan du få enn det som kommer fra Gud, **L&p** 6:22–23. Loven om vitner: Ved to eller tre vitners ord skal ethvert ord stå fast, **L&p** 6:28 (5M 17:6; Mat 18:16; 2 Kor 13:1; Ether 5:4; L&p 128:3). Dere skal vitne om dem ved Guds kraft, **L&p** 17:3–5. Jeg har ordinert dere til å være apostler og spesielle vitner om mitt navn, **L&p** 27:12 (L&p 107:23). Det som Ånden vitner for dere, skulle dere handle, **L&p** 46:7. Og nå, etter de mange vitnesbyrd som er gitt om ham, er dette det vitnesbyrd vi gir om ham, **L&p** 76:22–24. Jeg sender dere ut for å vitne og advare folket, **L&p** 88:81–82. De sytti er kalt til å være spesielle vitner for hedningefolkene og for hele verden, **L&p** 107:25. La det være en skriver, og la ham være øyenvitne til deres dåpshandlinger, **L&p** 127:6 (L&p 128:2–4). Arvelaterne er nå døde, og deres testamente er trådt i kraft, **L&p** 135:4–5.

Enok så engler som bar vitnesbyrd om Faderen og Sønnen, **Moses** 7:27. Selv om jeg ble hatet og forfulgt fordi jeg sa jeg hadde sett et syn, var det likevel sant, **JS – H** 1:24–25.

Vitner til Mormons bok. *Se også* Mormons bok; Vitne, vitnesbyrd

Herren befalte at flere enn profeten Joseph Smith skulle bære vitnesbyrd om at Mormons bok er guddommelig (L&p 17; 128:20). Disse vitnesbyrdene står foran i Mormons bok under overskriften "Innledning."

Ved tre vitner vil jeg stadfeste mitt ord, **2 Ne** 11:3. Vitner skal bære vitnesbyrd om ordet til menneskenes barn, **2 Ne** 27:12–13. Ved tre vitners munn skal disse ting stå fast, **Ether** 5:4.

Ved tro skal de tre vitner se platene, **L&p** 17.

Vrede. *Se* Sinne

Våke, vektere. *Se også* Advare, advarsel

Å være årvåken, på vakt. En person som våker og adlyder, er rede og forberedt. Vektere er ledere som er kalt av Herrens representanter til å ha et spesielt ansvar for andres velferd. De som er kalt til å være ledere, har et spesielt ansvar for også å være vektere for resten av verden.

Jeg har satt deg til vekter, **Esek** 3:17–21. Vektere som hever advarselens røst, redder sin egen sjel, **Esek** 33:7–9.

Våk derfor, for dere vet ikke hva dag deres Herre kommer, **Mat** 24:42–43 (Mat 25:13; Mark 13:35–37; L&p 133:10–11). Våk og be for at dere ikke må komme i fristelse, **Mat** 26:41 (3 Ne 18:15, 18).

Hvis dere ikke passer dere, deres tanker, ord og gjerninger, må dere gå til grunne, **Mosiah** 4:30. Alma ordinerte prester og eldster til å presidere og våke over Kirken, **Alma** 6:1.

Den som ikke venter på Frelseren, skal

bli avskåret, **L&p** 45:44. Biskopen og andre er utpekt og ordinert av Gud til å våke over Kirken, **L&p** 46:27. Herren satte vektere i vingården, **L&p** 101:44–58.

Whitmer, David

En tidlig leder i den gjenopprettede kirke og et av de tre vitner til at Mormons bok hadde en guddommelig opprinnelse og var en sann bok (L&p 14; 17–18). Herren ga ham personlige instruksjoner i L&p 14 og 30:1–4.

Whitmer, John

En av de første ledere i den gjenopprettede kirke og et av de åtte vitner til Mormons bok. Se "De åtte vitners vitnesbyrd" i innledningen til Mormons bok. Han ble også kalt til å forkynne evangeliet (L&p 30:9–11).

Whitmer, Peter jr.

En av de første ledere i den gjenopprettede kirke og et av de åtte vitner til Mormons bok. Se "De åtte vitners vitnesbyrd" i innledningen til Mormons bok. Herren ga ham personlige instruksjoner i L&p 16 og 30:5–8.

Whitney, Newel K.

En av de første ledere i den gjenopprettede kirke. Newel K. Whitney var biskop i Kirtland, Ohio (USA), og ble senere Kirkens presiderende biskop (L&p 72:1–8; 104; 117).

Williams, Frederick G.

En av de første ledere i den gjenopprettede kirke som en tid var rådgiver i Det høye prestedømmes presidentskap (L&p 81; 90:6, 19; 102:3).

Woodruff, Wilford. *Se også* Manifest; Offisiell erklæring 1

Kirkens fjerde president etter at evangeliet var gjengitt ved profeten Joseph Smith. Han ble født i 1807 og døde i 1898.

Han ble kalt til en stilling i De tolvs råd, **L&p** 118:6. Hørte med blant de utvalgte ånder som ble holdt tilbake for å komme frem i tidenes fylde, **L&p** 138:53. Mottok en åpenbaring for å bringe flergifte til opphør i Kirken, **OE** 1.

Ydmyk, å ydmyke, ydmykhet. *Se også* Fattig; Saktmodig, saktmodighet; Stolthet; Svakhet; Sønderknust hjerte

Å gjøre saktmodig og lærevillig eller være saktmodig og lærevillig. Å være ydmyk vil si å forstå at vi er avhengige av Gud, og å ønske å gjøre hans vilje.

Gud har latt deg være i villmarken i førti år for å ydmyke deg, **5M** 8:2. Jeg ydmyket min sjel med faste, **Sal** 35:13. Bedre å være en fattig og vis ungdom enn en gammel dåre av en konge, **Pred** 4:13. Herren bor hos den som er sønderknust og nedbøyd i ånden, **Jes** 57:15.

Den som gjør seg liten som dette barn, han er den største i himlenes rike, **Mat** 18:4. Den som ydmyker seg selv, skal opphøyes, **Mat** 23:12 (Luk 14:11; 18:14). Jesus ydmyket seg og ble lydig til døden, **Fil** 2:8 (Luk 22:42; 23:46). Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir han nåde, **1 Pet** 5:5–6 (2 Ne 9:42).

Ydmyk dere i den dypeste ydmykhet, **Mosiah** 4:11 (2 Ne 9:42; 3 Ne 12:2). Har dere vært tilstrekkelig ydmyke, **Alma** 5:27–28. Den mest ydmyke del av folket vokste seg sterkere i sin ydmykhet, **Hel** 3:33–35. Jeg gir menneskene svakhet så de kan være ydmyke, **Ether** 12:27.

Ydmykhet er en betingelse for å bli døpt, **L&p** 20:37. Ydmyk dere for meg, og dere skal se meg og vite at jeg er, **L&p** 67:10. Vær du ydmyk, og Herren skal gi deg svar på dine bønner, **L&p** 112:10. La den som er uvitende, lære visdom ved å ydmyke seg, **L&p** 136:32. Ånden er sendt ut i verden for å opplyse de ydmyke, **L&p** 136:33.

Young, Brigham

En av de første apostler i denne evangelieutdeling og den andre president i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Han førte de hellige vestover fra Nauvoo, Illinois, til Saltsjø-dalen og var en stor kolonisator i den vestlige del av De forente stater.

Brigham Young ble kalt til å være president for De tolv apostler, **L&p** 124:127. Brigham Young roses for sitt arbeide og fritas for fremtidig reisevirksomhet, **L&p** 126. Herren fortalte Brigham Young hvordan han skulle organisere de hellige på deres vandring mot vest, **L&p** 136. Brigham Young var blant de utvalge i åndeverdenen, **L&p** 138:53.

Ypperstesprest. *Se* Høyprest

Zarahemla. *Se også* Ammon, Etterkommer av Zarahemla; Mulek

I Mormons bok er Zarahemla (1) en mann som ledet Muleks gruppe, (2) en by som ble oppkalt etter ham, (3) Zarahemlas land og (4) det folk som fulgte ham.

Zarahemla var glad for at Herren hadde sendt nephittene, **Omni** 1:14. Zarahemla gjenga sine fedres stamtavle, **Omni** 1:18. Ammon var en etterkommer av Zarahemla, **Mosiah** 7:3, 13. Kirken var opprettet i byen Zarahemla, **Alma** 5:2. På grunn av de rettferdige ble de ugudelige i Zarahemla spart, **Hel** 13:12. Ved Kristi død gikk byen Zarahemla opp i flammer, **3 Ne** 8:8, 24.

Zeezrom

I Mormons bok, en lovkyndig i byen Ammonihah. Ved Ånden forsto Alma og Amulek at Zeezrom løy. Han ble deretter omvendt til Kristi evangelium (Alma 11:21–46; 15:1–12).

Zeniff

En mann i Mormons bok som var leder for den gruppen som vendte tilbake til landet Nephi, ble deres konge og ledet dem i rettferdighet (Mosiah 9–10).

Zenock

En av Israels profeter i den tid som Det gamle testamente forteller om, men som bare er nevnt i Mormons bok.

Profeterte om Kristi død, **1 Ne** 19:10. Talte om Guds Sønn, **Alma** 33:15 (Alma 34:7). Led martyrdøden for sannheten, **Alma** 33:17. Profeterte om Messias' komme, **Hel** 8:20.

Zenos

En av Israels profeter i den tid som Det gamle testamente forteller om. Hans profetier om Kristi misjon finnes bare i Mormons bok.

Profeterte om Kristi begravelse og de tre dagers mørke, **1 Ne** 19:10, 12. Forutsa Israels innsamling, **1 Ne** 19:16. Jakob gjenga Zenos' lignelse om de dyrkede og viltvoksende oliventrær, **Jak bok** 5. Jakob forklarte Zenos' allegori, **Jak bok** 6:1–10. Talte om bønn og tilbedelse, **Alma** 33:3–11. Lærte at forløsningen kommer gjennom Guds Sønn, **Alma** 34:7. Ble slått ihjel for sitt tapre vitnesbyrd, **Hel** 8:19. Talte om at lamanittene ville få kunnskap om sannheten, **Hel** 15:11. Vitnet om ødeleggelser ved Kristi død, **3 Ne** 10:15–16.

Zoram, zoramitter

Labans tjener i Mormons bok som gikk sammen med Nephi og Lehi og ble med til det lovede land (1 Ne 4:31–38). Fordi Zoram var trofast, ble han velsignet av Lehi sammen med Lehis egne sønner (2 Ne 1:30–32). Hans etterkommere ble kalt zoramitter (Jak bok 1:13).

Ærbødighet. *Se også* Frykt; Ære, hedre

Dyp respekt for hellige ting – undring.

Herren ba Moses ta av seg skoene for han sto på hellig grunn, **2M** 3:4–5. Gud skal fryktes og vises ærbødighet, **Sal** 89:8.

Tjen Gud til hans behag, med blygsel og ærefrykt, **Heb** 12:28.

Moroni bøyde seg til jorden og ba inntrengende, **Alma** 46:13. Forsamlingen falt til jorden og tilba Kristus, **3 Ne** 11:12–19.

Bøy deg for meg, **L&p** 5:24. Alt bøyer seg for Guds trone i ydmyk ærbødighet, **L&p** 76:93. Deres sinn har vært formørket fordi dere har behandlet lettsindig de ting dere har mottatt, **L&p** 84:54–57. Hvert kne skal bøyes, og hver tunge skal bekjenne, **L&p** 88:104. Av respekt eller ærbødighet for Det høyeste vesens navn ga Kirken dette prestedømme navn etter Melkisedek, **L&p** 107:4. Velsignelser vil bli utøst over dem som viser Herren ærbødighet i hans hus, **L&p** 109:21.

Ære, hedre. *Se også* Akte; Ærbødighet

Brukes vanligvis i Skriftene for å vise respekt og ærbødighet for noe eller noen.

Hedre din far og din mor, **2M** 20:12 (1 Ne 17:55; Mosiah 13:20). Vis Herren ære med ditt gods, **Ord** 3:9.

Om noen tjener meg, ham skal Faderen ære, **Joh** 12:26. Ektemenn skulle vise sine hustruer ære, **1 Pet** 3:7.

De ærer Herren bare med leppene, **2 Ne** 27:25 (Jes 29:13). Jeg trakter ikke etter verdens ære, **Alma** 60:36.

Djevelen gjorde opprør mot meg og sa: Gi meg din ære som er min makt, **L&p** 29:36. De trofaste skal bli kronet med ære og herlighet, **L&p** 75:5 (L&p 124:55). Herren finner behag i å hedre dem som tjener ham, **L&p** 76:5. Fordi de trakter etter menneskers ære, er de ikke utvalgt, **L&p** 121:34–35.

Vi tror at vi må hedre og oppholde loven, **Trosart** 1:12 (L&p 134:6).

Ærlig, ærlighet. *Se også* Oppriktighet, rettskaffenhet

Å være oppriktig, sannferdig og uten svik.

De som går ærlig frem, er Herren til behag, **Ord** 12:22. Hold det du lover, **Pred** 5:3–4.

Vi har sagt oss løs fra alle skammelige snikveier, **2 Kor** 4:1–2. La deres ferd være ærlig, **1 Pet** 2:12.

Ve løgneren, for han skal styrtes ned til helvete, **2 Ne** 9:34. Ånden taler sannhet og lyver ikke, **Jak bok** 4:13. Den som låner noe av sin neste, skulle levere tilbake det han låner, **Mosiah** 4:28 (L&p 136:25). Vær redelig, døm rettferdig og gjør godt, **Alma** 41:14.

La enhver handle ærlig, **L&p** 51:9. Alle som vet at deres hjerter er ærlige, vil jeg ta imot, **L&p** 97:8. Man skulle søke etter ærlige, vise og gode menn til politiske embeder, **L&p** 98:4–10. Let flittig så du kan levere tilbake det din neste har mistet, **L&p** 136:26.

Vi tror at vi må være ærlige, **Trosart** 1:13.

Ætt, Abrahams. *Se* Abraham – Abrahams ætt

Ødeleggeren. *Se også* Djevel

Satan er ødeleggeren.

Herren vil ikke la ødeleggeren slippe inn i deres hus, **2M** 12:23.

Ødeleggeren farer over vannene, **L&p** 61:19. Vekteren kunne ha reddet min vingård fra ødeleggeren, **L&p** 101:51–54.

Øre. *Se også* Lytte

I Skriftene brukes øret ofte for å betegne en persons evne til å høre og forstå det som er av Gud.

De har ører, men hører ikke, **Sal** 115:6. Herren vekker mitt øre for at jeg skal høre, **Jes** 50:4–5 (2 Ne 7:4–5).

Den som har ører, han høre, **Mat** 11:15.

Med ørene hører de tungt, **Mat** 13:15 (Moses 6:27). Det som intet øye har sett og intet øre hørt, har Gud beredt for dem som elsker ham, **1 Kor** 2:9 (L&p 76:10).

Djevelen hvisker i ørene deres, **2 Ne** 28:22. Åpne deres ører så dere kan høre, **Mosiah** 2:9 (3 Ne 11:5). Jeg ble kalt på mange ganger, men ville ikke høre, **Alma** 10:6. Lytt til mine ord, **Alma** 36:1 (Alma 38:1; L&p 58:1).

Det er intet øre som ikke skal høre, **L&p** 1:2. Ører åpnes gjennom ydmykhet og bønn, **L&p** 136:32.

Øye, øyne

I Skriftene brukes øyet ofte som tegn på et menneskes evne til å motta Guds lys. Øyet er også et symbol for den åndelige tilstand og den forståelse et menneske har av de ting som er av Gud.

Herrens bud er rent, det opplyser øynene, **Sal** 19:9. Uvettige og uforstandige folk har øyne, men ser ikke, **Jer** 5:21 (Mark 8:18).

Øyet er legemets lys, **Mat** 6:22 (Luk 11:34; 3 Ne 13:22; L&p 88:67). Salige er deres øyne fordi de ser, **Mat** 13:16. Og gi deres hjerter opplyste øyne, **Ef** 1:17–18.

Ve dem som er vise i egne øyne, **2 Ne** 15:21 (Jes 5:21). De begynte å faste og be så folkets øyne kunne bli åpnet, **Mosiah** 27:22. Satan forblindet deres øyne, **3 Ne** 2:2. Ingen har makt til å frembringe Mormons bok hvis det ikke gjøres med øyet fullt og helt vendt mot hans ære, **Mormon** 8:15.

Ved Åndens kraft ble våre øyne åpnet og vår forstand opplyst, **L&p** 76:12. Lyset kommer gjennom ham som opplyser deres øyne, **L&p** 88:11. Hvis deres øye ene og alene er vendt mot min ære, skal hele deres legeme fylles med lys, **L&p** 88:67.

Åk. *Se også* Disippel

En innretning som legges over nakken på dyr eller mennesker for å binde dem sammen i spann. Kristi åk er et billedlig uttrykk for noe som binder oss sammen som hans disipler, mens trelldommens åk er et bilde på undertrykkelse. (Et åk brukes av mennesker til å bære tunge ting. Det er en trestokk som legges over skuldrene med et tau og en krok i hver ende for å henge ting i, for eksempel vannbøtter.)

Mitt åk er gavnlig, og min byrde er lett, **Mat** 11:29–30. Dra ikke i fremmed åk med vantro, **2 Kor** 6:14. Legg dere ikke under trelldommens åk, **Gal** 5:1.

Heller ikke ønsker vi å bringe noen under trelldommens åk, **Alma** 44:2.

De helliges lidelser er et jernåk, et sterkt bånd og helvetes lenker, **L&p** 123:1–3, 7–8.

Åker. *Se også* Herrens vingård; Verden

I Skriftene et åpent landområde som enten er oppdyrket eller brukes til beite. Ofte brukes den som et bilde på verden og dens folk.

Åkeren er verden, **Mat** 13:38. Himmelens rike er likt en skatt som var skjult i en åker, **Mat** 13:44.

Jeg så en stor og vidstrakt mark, **1 Ne** 8:9, 20. Åkeren var moden, **Alma** 26:5.

Marken er allerede hvit til innhøstning, **L&p** 4:4 (L&p 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Åkeren var verden, **L&p** 86:1–2. Jeg vil sammenligne disse riker med en mann som hadde en åker, **L&p** 88:51.

Ånd. *Se også* Død, fysisk; Mennesket, mennesker; Oppstandelse; Sjel

Den del av en levende skapning som eksisterer før fødselen på jorden, bor i det fysiske legeme i jordelivet, og eksisterer som en egen skapning etter døden inntil oppstandelsen. Alt som lever – menneskeheten, planter og dyr – var ånder før noe liv eksisterte på jorden (1M 2:4–5; Moses 3:4–7). Ånden i et legemes

skikkelse ser ut som det fysiske legeme (1 Ne 11:11; Ether 3:15–16; L&p 77:2; 129). All ånd er materie, men den er finere og renere enn jordens grunnstoffer eller materie (L&p 131:7).

Alle mennesker er bokstavelig talt sønner eller døtre av Gud ettersom de er født som ånder av himmelske foreldre før de ble født av jordiske foreldre her på jorden (Heb 12:9). Alle mennesker på jorden har et udødelig åndelegeme i tillegg til et legeme av kjøtt og ben. Slik det enkelte steder blir forklart i Skriftene er det ånden og det fysiske legeme til sammen som utgjør sjelen (1M 2:7; L&p 88:15; Moses 3:7, 9, 19; Abr 5:7). En ånd kan leve uten et fysisk legeme, men et fysisk legeme kan ikke leve uten en ånd (Jak brev 2:26). Fysisk død vil si at ånden adskilles fra legemet. I oppstandelsen blir ånden gjenforenet med det samme fysiske legeme av kjøtt og ben som den hadde i jordelivet, men med to viktige forskjeller: De vil aldri mer bli adskilt, og det fysiske legeme vil bli udødelig og fullkommengjort (Alma 11:45; L&p 138:16–17).

En ånd har ikke kjøtt og ben, slik dere ser at jeg har, **Luk** 24:39. Ånden selv vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn, **Rom** 8:16. La legemet være til ære for Gud og for deres ånd, **1 Kor** 6:20.

Dette legeme er min ånds legeme, **Ether** 3:16.

Mennesket er ånd, **L&p** 93:33. Kristus virket blant de rettferdige ånder i paradis, **L&p** 138:28–30 (1 Pet 3:18–19).

Dere ble født til verden av vann og blod og ånd, **Moses** 6:59. Han sto blant dem som var ånder, **Abr** 3:23.

Onde ånder: Jesus drev ut mange onde ånder, **Mark** 1:27, 34, 39. Kom ut av mannen, du urene ånd, **Mark** 5:2–13.

Den onde ånd lærer ikke menneskene å be, **2 Ne** 32:8. I Jesu navn drev han ut djevler og urene ånder, **3 Ne** 7:19.

Mange falske ånder er i virksomhet og bedrar verden, **L&p** 50:2, 31–32. Joseph Smith ga oss tre nøkler for å fastslå om en ånd er av Gud eller av djevelen, **L&p** 129.

Åndelig død. *Se* Død, åndelig

Åndelig skapelse. *Se også* Mennesket, mennesker; Skape, skapelse

Herren skapte alle ting åndelig før han skapte dem fysisk (Moses 3:5).

Herren skapte alle planter før de kom til jorden, **1M** 2:4–6 (Abr 5:5).

Ved min Ånds kraft skapte jeg alle ting – først åndelig og deretter timelig, **L&p** 29:31–32. Det som er timelig, avbildes i det som er åndelig, **L&p** 77:2.

Jeg skapte verden og menneskene før de ble til i kjødet, **Moses** 6:51.

Åndelige gaver. *Se* Gaver, Åndens

Åndeverdenen. *Se* Førjordiske liv; Helvete; Paradis

Åpenbaring. *Se også* Drøm; Guds ord; Hellige ånd, Den; Inspirasjon, inspirere; Lys, Kristi lys; Profeti, profetere; Røst; Syn

Kommunikasjon fra Gud til hans barn på jorden. Åpenbaring kan skje gjennom Kristi lys og Den hellige ånd i form av inspirasjon, syner, drømmer eller besøk av engler. Åpenbaring gir veiledning som kan lede de trofaste til evig frelse i Det celestiale rike.

Herren åpenbarer sin gjerning til sine profeter og bekrefter for de troende at åpenbaringene til profetene er sanne (Amos 3:7). Gjennom åpenbaring gir Herren individuell veiledning til alle mennesker som søker den, og som har tro, omvender seg og er lydige mot Jesu Kristi evangelium. "Den hellige ånd er en åpenbarer," sa Joseph Smith, og "ingen kan motta Den hellige ånd uten å motta åpenbaring."

I Herrens kirke er Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum

profeter, seere og åpenbarere – for Kirken og for verden. Kirkens president er den eneste som Herren har bemyndiget til å motta åpenbaring for Kirken (L&p 28:2–7). Alle kan motta personlig åpenbaring til gavn for seg selv.

Mennesket lever av hvert ord som går ut av Herrens munn, **5M** 8:3 (Mat 4:4; L&p 98:11). Etter ilden kom lyden av en stille susing, **1 Kong** 19:12. Uten åpenbaring blir folket tøylesløst, **Ord** 29:18. For Gud Herren gjør ikke noe uten at han har åpenbart sine skjulte råd for sine tjenere profetene, **Amos** 3:7.

Salig er du Simon, Jonas' sønn, for det er ikke kjøtt og blod som har åpenbart dette for deg, men min Fader, **Mat** 16:15–19. Ånden vil veilede dere til hele sannheten, og de kommende ting skal han forkynne dere, **Joh** 16:13. Men om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud, **Jak brev** 1:5.

Alle ting skal åpenbares, **2 Ne** 27:11. Jeg vil gi menneskenes barn linje på linje, **2 Ne** 28:30. Det er ikke noe som er skjult, som ikke skal bli åpenbart, **2 Ne** 30:17. Den hellige ånd vil vise dere alt, **2 Ne** 32:5. Intet menneske kjenner Guds veier uten at det blir åpenbart for ham, **Jak bok** 4:8. Alma fastet og ba for å motta åpenbaring, **Alma** 5:46. Ting som aldri er blitt åpenbart, vil bli åpenbart til de trofaste, **Alma** 26:22. De som fornekter åpenbaring, kjenner ikke Jesu Kristi evangelium og forstår ikke Skriftene, **Mormon** 9:7–8. Dere får ikke noe vitnesbyrd før deres tro er prøvd, **Ether** 12:6.

Alle mine ord skal bli oppfylt, **L&p** 1:38. Talte jeg ikke fred til ditt sinn om saken, **L&p** 6:22–23. Jeg vil fortelle deg i ditt sinn og i ditt hjerte, **L&p** 8:2–3. Hvis det er riktig, vil jeg forårsake en brennende følelse i ditt bryst, **L&p** 9:8. Fornekt ikke åpenbaringens ånd, **L&p** 11:25. De som ber, skal motta åpenbaring på åpenbaring, **L&p** 42:61. Hva som helst de taler når de er drevet av Den hellige ånd, skal være Herrens røst, **L&p** 68:4. Gud skal gi dere kunnskap, **L&p** 121:26.

Joseph Smith så Faderen og Sønnen, **JS – H** 1:17. Vi tror alt som Gud har åpenbart og tror at han fortsatt vil åpenbare mange ting, **Trosart** 1:7, 9.

Åsyn. *Se* Ansikt (Åsyn)

KRONOLOGISK OVERSIKT

Følgende korte kronologiske oversikt kan gi deg en viss innsikt i når de ulike hendelser finner sted i Bibelen og Mormons bok. Mange tidsangivelser er omtrentlige, særlig i Det gamle testamente.

Hendelser i de første patriarkers dager. (Fordi det er vanskelig å avgjøre nøyaktig når disse hendelser fant sted, er ingen årstall oppgitt.)

År f.Kr.	
4000	Adams fall.
	Enok og hans tid.
	Noah og hans tid; vannflommen.
	Babels tårn bygges; jaredittene reiser til det lovede land.
	Melkisedek og hans tid.
	Noah dør.
	Abram (Abraham) blir født.
	Isak blir født.
	Jakob blir født.
	Josef blir født.
	Josef blir solgt til Egypt.
	Josef føres frem for Farao.
	Jakob (Israel) og hans familie reiser til Egypt.
	Jakob (Israel) dør.
	Josef dør.
	Moses blir født.
	Moses fører Israels barn ut av Egypt (utvandringen).
	Moses blir forvandlet.
	Josva dør.
	Etter Josvas død begynner dommertiden. Første dommer var Otniel og den siste Samuel; rekkefølge og årstall for de øvrige er svært usikre.
	Saul salves til konge.

Hendelser i det forente Israels rike

1095	Sauls regjeringstid begynner.
1063	David salves til konge av Samuel.
1055	David blir konge i Hebron.
1047	David blir konge i Jerusalem; Natan og Gad profeterer.
1015	Salomo blir konge over hele Israel.
991	Tempelet fullføres.
975	Salomo dør; de ti stammene i nord gjør opprør mot hans sønn, Rehabeam, og Israel blir delt.

Hendelser i Israels rike		Hendelser i Juda rike		Hendelser i Mormons boks historie	
975	Jeroboam er konge i Israel.				
		949	Kong Sisak av Egypt plyndrer Jerusalem.		
875	Akab regjerer i Samaria over det nordlige Israel. Elijah profeterer.				
851	Elisa utfører store mirakler.				
792	Amos profeterer.				
790	Jonas og Hosea profeterer.				
		740	Jesaja begynner å profetere. (Rom blir grunnlagt. Nebukadnesar blir konge i Babylon i år 747. Tiglat-Pileser III er konge i Assyria fra 747 til 734.)		
		728	Hiskia blir konge i Juda. (Salmanassar IV blir konge i Assyria.)		
721	Nordriket blir ødelagt. De ti stammene blir ført i fangenskap. Mika profeterer.				
		642	Nahum profeterer.		
		628	Jeremia og Sefanja profeterer.		
		609	Obadja profeterer. Daniel føres som fange til Babylon. (Ninive faller i 606.)		
				600	Lehi forlater Jerusalem.

Hendelser i Israels rike	Hendelser i Juda rike	Hendelser i Mormons boks historie
	598 Esekiel profeterer i Babylon. Habakkuk profeterer. Sidkia blir konge i Juda.	
		588 Mulek reiser fra Jerusalem til løftets land.
		588 Nephittene skiller lag med lamanittene (mellom 588 og 570).
	587 Nebukadnesar erobrer Jerusalem.	

Hendelser i jødenes historie	Hendelser i Mormons boks historie
537 Kyros bestemmer at jødene kan vende tilbake fra Babylon.	
520 Haggai og Sakarja profeterer.	
486 Ester.	
458 Esra får fullmakt til å foreta reformer.	
444 Nehemja blir utnevnt til stattholder i Judea.	
432 Malaki profeterer.	
	400 Jarom mottar platene.
	360 Omni mottar platene.
332 Aleksander den store erobrer Syria og Egypt.	
323 Aleksander dør.	
277 Septuaginta, oversettelsen av jødenes skrifter til gresk, blir påbegynt.	
167 Makabeeren Mattatias gjør opprør mot Syria.	
166 Judas Makkabeus blir jødenes leder.	
165 Tempelet renses og innvies på nytt. Begynnelsen til hannuka eller tempelvielsens fest.	
161 Judas Makkabeus dør.	

Hendelser i jødenes historie		Hendelser i Mormons boks historie	
		148	Abinadi lider martyrdøden. Alma gjenoppretter Kirken blant nephittene.
		124	Benjamin holder sin siste tale til nephittene.
		100	Alma den yngre og Mosiahs sønner begynner sitt arbeide.
		91	Dommernes regjeringstid begynner blant nephittene.
63	Pompeius erobrer Jerusalem, makabeernes styre i Israel tar slutt, og romersk styre overtar.		
51	Kleopatra regjerer.		
41	Herodes og Fasael blir likeverdige tetrarker i Judea.		
37	Herodes blir leder i Jerusalem.		
31	Slaget ved Aktion. Augustus er keiser i Rom fra år 31 f.Kr. til år 14 e.Kr.		
30	Kleopatra dør.		
17	Herodes bygger tempelet opp igjen.		
		6	Lamanitten Samuel profeterer om Kristi fødsel.

Hendelser i kristendommens historie		Hendelser i Mormons boks historie	
År e.Kr.		År e.Kr.	
	Jesu Kristi fødsel.		
30	Jesus begynner sin virksomhet.		
33	Jesus blir korsfestet.	33 eller 34	Den oppstandne Kristus viser seg i Amerika.
35	Paulus blir omvendt.		
45	Paulus drar ut på sin første misjonsreise.		
58	Paulus sendes til Rom.		
61	Beretningen i Apostlenes gjerninger avsluttes.		
62	Rom blir brent. De kristne forfølges under Nero.		

Hendelser i kristendommens historie		Hendelser i Mormons boks historie	
70	De kristne flykter til Pella. Jerusalem beleires og erobres.		
95	De kristne blir forfulgt av Domitian.		
		385	Nephittene som nasjon blir utslettet.
		421	Moroni skjuler platene.

HARMONISERING AV EVANGELIENE

Det Frelseren underviste om i Matteus, Markus, Lukas og Johannes, kan sammenlignes med hverandre og med åpenbaring i de siste dager på følgende måte.

Begivenhet	**Matteus**	**Markus**	**Lukas**	**Johannes**	**Åpenbaring i de siste dager**
Jesu slektstavle	1:1–17		3:23–38		
Døperen Johannes blir født			1:5–25, 57–58		
Jesu fødsel	2:1–15		2:6–7		1 Ne 11:18–20; 2 Ne 17:14; Mosiah 3:5–8; Alma 7:10; Hel 14:5–12; 3 Ne 1:4–22
Simeon og Annas profetier			2:25–39		
Besøk i tempelet (Jødenes påske)			2:41–50		
Johannes begynner sin virksomhet	3:1, 5–6	1:4	3:1–3		L&p 35:4; 84:27–28
Jesu dåp	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:31–34	1 Ne 10:7–10; 2 Ne 31:4–21
Jesus blir fristet	4:1–11	1:12–13	4:1–13		
Vitnesbyrd av døperen Johannes				1:15–36	L&p 93:6–18, 26
Bryllupsfesten i Kana (Jesu første mirakel)				2:1–11	
Tempelet renses første gang				2:14–17	
Jesus møter Nikodemus				3:1–21	
Den samaritanske kvinne ved Jakobs brønn				4:1–42	
Jesus forkastes i Nasaret			4:16–30		
Fiskere kalles til å være menneskefiskere	4:18–22	1:16–20			
Garnene fylles på en mirakuløs måte			5:1–11		

Begivenhet	Matteus	Markus	Lukas	Johannes	Åpenbaring i de siste dager
De tolv kalles og ordineres	10:1–4	3:13–19	6:12–16		1 Ne 13:24–26, 39–41; L&p 95:4
Bergprekenen	5–7		6:17–49		3 Ne 12–14
Fadervår	6:5–15		11:1–4		3 Ne 13:5–15
Jesus oppvekker enkens sønn			7:11–15		
Jesus salves av en kvinne			7:36–50		
Jesu lignelser er korte fortellinger som sammenligner en dagligdags gjenstand eller begivenhet med en sannhet. Jesus brukte dem ofte for å undervise om åndelige sannheter.					
Såmannen:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
Ugresset:	13:24–30, 36–43				L&p 86:1–7
Sennepskornet:	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
Surdeigen:	13:33		13:20–21		
Skatten i åkeren:	13:44				
Den kostbare perlen:	13:45–46				
Fiskerens not:	13:47–50				
Husbonden:	13:51–52				
Den ubarmhjertige medtjener:	18:23–35				
Den gode hyrde:				10:1–21	3 Ne 15:17–24
Den barmhjertige samaritan:			10:25–37		
Ydmykhet, bryllupsfesten			14:7–11		
Det store gjestebudet:			14:12–24		
Det tapte får:	se også 18:12–14		15:1–7		
Den tapte mynt:			15:8–10		
Den fortapte sønn:			15:11–32		
Den uærlige forvalteren:			16:1–13		
Den rike mann og Lasarus:			16:14–15, 19–31		

Begivenhet	Matteus	Markus	Lukas	Johannes	Åpenbaring i de siste dager
Den urettferdige dommeren:			18:1–8		
Arbeiderne i vingården:	20:1–16	se også 10:31			
De betrodde penger:			19:11–27		
De to sønnene:	21:28–32				
De onde vingårdsmennene	21:33–46	12:1–12	20:9–19		
Kongesønnens bryllup:	22:1–14		sammen-lign 14:7–24		
De ti jomfruer:	25:1–13		se også 12:35–36		L&p 45:56–59
Talentene:	25:14–30				
Fårene og gjetene:	25:31–46				
Jesus stiller stormen	8:23–27	4:35–41	8:22–25		
En legion urene ånder farer inn i svinene	8:28–34	5:1–20	8:26–29		
Jesus oppvekker Jairus' datter	9:18–20, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Jesus helbreder en kvinne med blødninger	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
De tolv får sine oppdrag	10:5–42	6:7–13	9:1–6		L&p 18
Jesus metter fem tusen	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Jesus går på vannet	14:22–33	6:45–52		6:15–21	
Talen om livets brød				6:22–71	
Peters vitnesbyrd om Kristus	16:13–16	8:27–29	9:18–21		
Peter blir lovet rikets nøkler	16:19				
Forklarelsens berg, prestedømmets nøkler overdras	17:1–13	9:2–13	9:28–36		L&p 63:20–21; 110:11–13
De sytti kalles og sendes ut			10:1–12		L&p 107:25, 34, 93–97; 124:138–140

Begivenhet	Matteus	Markus	Lukas	Johannes	Åpenbaring i de siste dager
Jesus helbreder en blind mann på sabbaten				9	
Lasarus oppvekkes				11:1–53	
Jesus helbreder ti spedalske			17:11–19		
Jesus velsigner de små barn	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Maria salver Kristi føtter	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
Det seierrike inntog	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Pengevekslerne kastes ut av tempelet	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Enkens skjerv		12:41–44	21:1–4		
Ødeleggelsen av Jerusalem og tegn på Det annet komme	24	13	21:5–38		L&p 45:16–60; JS – M 1
Jesu siste påske, han innstifter nadverden, gir instruksjoner til De tolv og vasker disiplenes føtter	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Jesus er vintreet				15:1–8	
Jesu lidelse i Getsemane	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2 Ne 9:21–22; Mosiah 3:5–12; L&p 19:1–24
Judas forråder Jesus	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Jesus blir forhørt av Kaifas	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Jesus for Pilatus	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Jesus for Herodes			23:7–12		
Jesus blir hudstrøket og hånet	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Korsfestelsen	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel 14:20–27; 3 Ne 8:5–22; 10:9
Oppstandelsen	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Jesus viser seg for disiplene		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	

Begivenhet	Matteus	Markus	Lukas	Johannes	Åpenbaring i de siste dager
Jesus viser seg for Tomas				20:24–29	
Himmelfarten		16:19–20	24:50–53		